

Feb 48

W 60

R-12
3/7

Comi in exteriori structura templi maximi.

C.PLINIO.L.F.O.V.F.CAECILIO.SECUN-
DO.COS.AVG.CVRAT.TIBER.

Mediolani in aede Diui Amb.in arca lapidea extabulis confractis.

C.PLINIVS.L.F.O.V.F.CAECILIVS AVGVSTVS LE-
GAT.PRO:PR:PROVINCIAE.PON.CONSVLA-
RI POTESTA:IN EAM PROVINCIAM ET IMP.
CAESAR.NERVA TRAIANO AVG.GERMAN-
CVRA TOR ALVEI TIBERIS ET RIPARVM
PRAEF.AERARI SATVRNI PRAEF.AERAR-
MIL.QVAESTOR IMP.SEVIR EQVITVM TR-
MILIT.LEG.VI.GALLICAE.XVIR STLITIB.IVD-
CAND.ADIECTIS THERM.INORNATVM HS:
CCC.ET HOC AMPLIVS IN TVTELA.HS.CC.TFI.
ET.IN LIBERTOR.SVORVM NOMIN.HS.XVIII.
LXVI.D.CLVI.REI INCREMENTUM.POSTEA ADEPV-
LVM.PLEB.VRBAN.VOLVIT PERTINERE HOC
AMPLIVS DEDIT IN ALIMENTA PVERORVM
ET PVELLAR.PLEB.VRBAN.HS.CCC.IN TVTE-
LAM BYBLIOTHECAE.HS.C.

In Semidivuta aede Diui Iuliani apud Fegium agri Mediolani.

C.PLINIO.L.F.O.V.F.CAECILIO SECUNDO COS.
AVGVSTVS.CVR.ALV.TIBER.ET CLOAC.VRB.PRAEF.
AER:SAT: PRAEF.AER:MILI.QV.IMP.SEVIR
EQVITVM.R.TR.M.LEG.VI.GALL.XVIRO STLIT.IVD.
FL.DIVI.T.AVG.RCELIENS.

ECLARISSIMO PRAESIDI GRATIANOPOLIS: AC MEDIOLANI IAFRE
DO CAROLO IVRIS CIVILIS: ET PONTIFICII PRVDENTISSIMO IO.
ANNES MARIA CATANAEVS FELICITATEM.

Interpretandi munus apud ueteres utile: probatumque: nunc difficillimum: & necessariū eru-
dito: nemo dubitat: cū multa ex historiis: & priscorum moribus interciderint: dicendarumque
causarum ritus: & habendi senatus: denique fere oīa nunc imutata: quae difficulter ab authoribus
colligi possunt. Adde tot inter deprauationes: quas bonae litterae passae sunt: scriptorum nul-
lum magis solutae orationis homini calamitas inuasit: quae difficilior animaduertitur: & tollitur. nam carminis
menda metri ratione facilius deprehenditur: & restituitur. a prosa uero: & dictiones: & totae clausulae saepe
us deciderunt: quas in integrum reficere: nisi alicuius fidei exemplaris testimoniū subueniat: nec ipsi qui pe-
perere: si ad nos uenerint: consequerentur. Nos autem periculis quaedam in hoc opere difficultates circū-
stetere: nam primum notandum fuit: ut multa cū impressis uetustiora exempla conferremus: quibus Plinius Caelium
supra ceteros scriptores deprauatum ex Hippolyto: si fieri posset. Virbiū faceremus. tot errores: & in lati-
nis & graecis curandi fuerunt. plura insuper de legibus discutienda ueniebant iam abrogata: & desueta:
quae uix a prudentibus discerni poterant. nec ille mediocris sermulus nos offendeat Neruae: Traianique
Caesarum res: quae saepius explicandae occurrerent: iam fere cōclamatae: nam cōpendia: quae supersunt: non sin-
gula illustriū regum uix denotant. praeterea stilus praestior: & emunctior: quae legenti multa per-
turbanda relinquit: ita frequenter acuti sensus enodandi sunt. Quare factū crediderim: ut superio-
ri hoc opus quis maxime desideratū attigerit: praesertim cū nodū ab alio praecipue occupatis autho-
ribus unicuique liberū esset deligere quencunque interpretari placuisset: sed posteris difficillimos
reliquerit. Scyllas. s. & Gorgonas nobis domandas. nauigarunt illi per aperta pelagi: nos sco-
pum se retis cōmiserunt. Itaque nonnulli paruo labore illustrati sunt. fit. n. plerumque: ut multorum nomina ipsa
tempore felicitas: & occasio a tenebris educat. ad quosdam maximam meritis laudem fortunae malignitas
opprimat: ingentesque uigilias minima comites gloria. Neque tamen iccirco magnū aliquid fecisse credi-
mus: sed cū Plinianas epistolas adolescentes admodum legeremus: mirumque in modū earum uenustate: ac
lepore caperemur. postmodū utilitate publica ducti existimauius operam nostram non perdituros: si
ab omnibus puinciam desperatam: uberrimos tamen fructus subactam: reddituram: primi aggredere-
mur: & emendando: & interpretando: non ut plerique: qui a praceptoribus suis: quae exceperunt: uel doctio-
ribus elaborata surripuerunt: ea sibi uendicantes pro suis publicant: sed haec qualiacunque sunt studio no-
stro lucubrauius sublatis innumeris erroribus praeter unum: aut alterum: quos sine fide ueteris exem-
plaris uelle reponere: fuisset temerare: non emendare: & restitutos si ubique enumerauissemus: legentibus
fastidium: nobisque iactantiae notam contraxissemus. in quibusdam uero uisus sum mihi non sine suspitione me-
dā quasi praesentes: & inculta aratrum trahere: quae ita excoluimus: ut suspensa manu stilum duceremus. neque
annotationes quasdam hic inde tantum decerpimus reliqua dissimulantes: sed uberrime singula uidemur
artigisse: aut saltem tentauimus. multis. n. non paucis consulebamus: ut credas: si alius tantundem labo-
ris: uel inertiae in Plinium contulerit: nihil postea lectorem desideraturum. quod impossibile sit oībus sa-
tisfacere. nam qui sibi doctiores uidebuntur: nos interdum tanquam nimios arguent: alii fortasse in quibusdam
parcos fuisse dicent: & si non desperamus alia alios detentura. sunt. n. quaedam in nostris non uulgaria:
multa mediocria: plura notissima: quae singula stilo humili: ac sermoni proximo referre consulto studui-
mus: nam qui eloqui in cōmentariis quaerunt: hi mihi uidentur in alieno foro litigare. cū saepius utendum
uerbis de medio petitis: & ea data lex interpreti sit: ne indigeat interprete. Quod si in hac prius in accessa
prouincia aliquod minus domitum: quam ut eruditi iudicauerint: occurret: ipsi opem ferant. quicquid. n. ad uti-
litatem oīum insuper publicabitur: modo non fiat detrahendi studio: id nos plurimum iuuabit: neque. n.
ii sumus qui omnia sciamus: neque aliis bonum: quo nos caremus: inuideamus: etiam si alius insurgat: quia
uiderit a nobis primum aspera complanata: manca restituta: uberiores in Plinium cōmentarios transcri-
pturus. agat quomodo lubet & qualibet appendice legentium utilitati consulat. admoneant tamen stu-
diosi in quo huius operis lectione profecerint: id nobis imprimis debendum. Praeterea addidimus regum: ac
uerborum electorum indicem: ut (quod plerumque fit) eadem annotatio pluribus locis satisfaceret: & quasi digi-
to monstraretur. ad haec fortasse quidam in laboribus nostris requirent sibi: & librorum numerum: & caput
authorum: quos pro cōmodo nostro citamus: representari. alii tale modum improbabunt: tanquam neque ad ornatum faci-
entem: neque nobis usquequaque concessum. Quare nescio quod temperamentum studuimus obseruare: ut inter-
dum proprium locum monstraremus: saepius uero contenti auctorem tantum nominasse. quod si curiosius aliquis ul-
teriora requireret: inquirendo experiatur: an cum fide testes produxerim. Et tamen in hac nostra diligentia
non deerunt inuidi: qui longas: & intensas uigilias uel antequam uiderint rabido morfu feriant: carpant: siue
infesto obiurgandi ingenio: siue dum sic putant se alicuius nominis apud ineruditos esse: ut consueuere: qui
uix primas litteras egressi statim sapiunt arrogantes: & tumidi nihil praeter caninam rabiem secum ferentes
quod praestare nequeunt maledicendo reprehendunt: hos tamen facile contemnimus. non. n. ab ingratis gratia re-
quirenda est: & maledicum legimus a bonorum coetu primo statim limine repellendum. Est aliud hominum
genus: qui cum possint studia sua proferre: nec faciant sinisteritate conciti summa in alienis scriptis inge-

niosi: si unum aliquid minus bene dictum deprehendunt: omnia damnant aucupio tali famam sibi aucupantes. hi ut aliquando reprimantur propter eorum iam apud multos auctoritatem: confugiendum duximus ad praesidium amplitudinis tuae. qui non minus eloquentiae: quam iustitiae Praeses omnes bene litteratos: quorum maximus in hac urbe numerus: sano iudicio in sententiam tuam ducturus es. ostende modo te uelle, non deerunt: qui quod uelis cupiant, diligere: colere: frequentari: nec immerito, nam aliquid in studiis praestantes tueris: foues: ornas: ut sub te spiritum & sanguinem patriamque recipiant bonae litterae. adhuc cum pari fere itinere tu: & Plinius ad summa uirtutes: & dignitates peruenieris iure dicandae tibi fuerunt elucubrationes nostrae: nam uterque senator optimus. tu iurisperitus subtilis: & orator eloquens: ille summus dicendi artifex: nec iuris civilis inscius. humanus: liberalis: iucundus uterque: nemini nisi malis inuisus uterque: grauissimaeque regis iudex: & moderator uterque. ille amicis gratuitum patrocinium: tu plerumque uel inimicis operam tuam praestitisti: & quos fortunae turbo perculserat: releuasti. publica enim priuatis anteponis. ille rebus honestae partis honestissime usus est: tu uirtute tua comparatas pari prudentia dispensas: & quae meruisti bene meritis erogas. uterque sub felicissimis regibus per bonas artes ad summa prouectus. — in Traiani felicitas clariorem reddidit: te Gallogum Regum benignitas ad amplissimos magistratus extulit: & sub felicissimo Rege Carolo sublatam dignitatem tuam sub Ludouico feliciore in maius auxit. ille a pessimo Domitiano inchoatos honores sub Traiano optimo perfecit post consulatum Bithyniae: & Ponti Praeses: tu prouinciae Narbonensis: & Insubriae summa cum integritate summam cuiusque ordinis horum rationem seruas: hoc illo maior, quod diuetsissimas terras uelocissimi sideris more tu regis. ille proximas & coniunctas administrauit. Proinde aliis affectata uirtus: tibi ingenita. ita ceteris ignoscis tanquam ipse quotidie pecces: ita peccatis abstines: tanquam nemini ignoscas. non castigas errantes: sed emendas. abest superbia: asperitas: in quorum loco humanitas: comitas eminet. male enim ueneratio terrore acquiri. si adsunt amici: dulcissimi: & honestissimi sermones explicant. nam seueritatem iucunditate miscere: summamque grauitati tantum comitatus adiungere non minus difficile: quam laudabile est: ut qui ex admiratione ingenii tui diligere te cepit: quod euenire contra solet: magis te admiret: postquam penitus inspexit. Plinius doctos uenerabatur. tu undique conquiris: & inuentos stipendiis publicis: sacerdotibus honestissimis: de tuo muneraris: eruditorumque conspectu libenter frueris. scis enim esse ueram felicitatem perpetuo cum sapientibus uersari: quod tu pertinacissime seruas. nam peractis rebus maximis cum amplissimis senatoribus: quod reliquum datur otii inter tot occupationes: aut disputantes de disciplinis auscultas: aut ipse cum audientium admiratione diseres. nam omnes: qui in aliqua litterarum facultate excellunt: admittis humanissime. Sed & scriptorum ueteres non minori studio reparas: & a mortalitate tueris: cum tibi maximam librorum suppellectilem comparas: errauit scio. non, n. tibi tantum: sed studiosis: quibus exemplarium tuorum spectatae in multis fidei copiam facis. Imprimis tamen ueluti genium plinianas epistolas ueneraris: ita more similitudine ferente: quae generis eius sunt: ut nisi ab acutissimo ingenio ut a tuo probari: & intelligi possint: quia huius auctoris dictio sit elaborata: perpensa: recisa: non effluens. non redundans: uerum tamen plena: eloquens: in suo genere copiosa: & si multum ei temporum iniuria nocuerit: magis atticorum saltem & Romanam grauitatem: quam asiaticam latitudinem effingens: neque ad laconicam breuitatem concidens. nam sicut. M. Tullio in epistolis copia: parataque dicendi facultas elucet: ita Plinio exulta: pensitata: amputata: utque illius reliqua diuini eius ingenii opera maximam familiaribus epistolis commendatione adferunt: sic Plinio tum rerum: tum uerborum: & splendor: & dignitas faciunt: ut quae non extant eius scripta summo cum desiderio requiramus: quae cum deponere constitueris: iterum resumes. tot illecebris lectorum tenet: & afficit: ut cupidum ulteriora legendi rerum nouitate faciat: nolentemque aculeis trahat: & ducat. neque breuitate officiat: sed magis lectorem capiat. M. Tullium subinde facietas comitatur: ut iam legere paratum plerumque nimia copia deterreat. ille quae sensum intendit: explicat optime: & nouitate sententiarum: ac rerum acumine non opprimit lassum: sed reparat. pungit. n. tanquam chia ficus: neque aliquid absque sale condit: quod quod in eo non spernendum: in hoc opere talia complexus: quae nostris temporibus ad imitationem apprime faciant. maior in illo graditas: in hoc cura: & diligentia: par nitor. summum utriusque acumen. & facetiae non inurbanae. comedandi ordo dispar. nam Cice. multa: & fere eadem repetit. Plinius per diuersa: nihil tamen dicendum praeterit. acrius. n. comendat: colligit astrictius. in hoc plus lacertorum: & curae. in illo plus carnis: & naturae. huic nihil demerilli nihil adici potest quod propositum nostrum sit alterum laudandi: non accusandi alterum. Caecilianus stilus floridus: iucundus: uenustus: grauis: castigatus: temporibus suis proprius: uerbis peritior: rebus plenior. Omnes sane numeros in familiaribus epistolis absoluit: quas septicii hortatu recognitas in nouem libros distinxisse Sidenius Apollinaris tradidit disciplinam: maturitatemque in ipsis commendans: opus sane compositum: & abstersum: in quo mirifice affectus exprimunt. amat (ipsius. n. uerbis utar) ut quod uerissime: dolet ut quod impatientissime: laudat: ut quod benignissime: ludat ut quod facetissime: omnia denique tanquam singula absoluit. Habes hic clarissime Praeses de publicis: & priuatis rebus: multa de principatu: nec minora de republica: frequentiora de munificentia: & ad beneuolendum conducetia. Quæris quomodo studeas: immortalitatem uirtutibus consequaris: hic unus satis tibi faciet. exornat uirtutes: insectatur uitia non uerbis turpibus: sed turpia honeste reprehendens quam mira in describendis locis felicitas: in commendando humanitas: in explicando facilitas: denique nihil in illis est non ad exemplum pertinens. Sed dices quid mihi cum tam longa praefatione: uerum ita difficultas operis: & inuidorum malignitas: tuarumque uirtutes: ac Plinii stilus castigatissimus postulabat: ut quamuis multa dixerimus: longe tamen plura dicenda supersint. Mediolani cal. Decembris. M.D.V.

C. PLINII CAECILII SECVNDI VITA PER IOANNEM MARIAM CA-
TANAEVM COMPOSITA.

Criptorum illustriū duo in urbe saecula imprimis felicissima fuere: Augusti. s. & Vespasianorum fratrum: cum inter alios duo Plinii florere: e quibus iunior: quo die: & anno natus sit adhuc quaeritur: sub Nerone non ambigitur. patria Nouocomensis. L. Caecilio patre: & historici Plinii ex sorore genitus: a quo per adoptionem familiae eius insertus: auunculi bonorum: & studiorum alio scribendi genere successor. praepceptores habuit Fabium Quintilianum: & Niceam sacerdotem. in Syria tribunus militū Euphratem philosophum audiuit. ubertate Liuiana plerumque capiebatur. graeca in latium nostra in graeciam transferens studium suum adolescens intendebat. puer admodum comoediam graecam composuit: elegos: & heroicos aliquando pangens. suos etiam hendecasyllabos: quorum libellum emisit: a graecis probè gloriatur. nonnunquam enim uersiculos parum seueros: ipse tamen integerrimus uitatus non sine summorum uirorum exemplo. undeuicesimo aetatis anno dicere in foro cepit: & in lenatu plures grauissimas causas egit. Praetor ludos dedit uix Domitiani callidam immanitatem declinans: cum omnem uirtutem excindere conaretur. Caesaris Quaesturam: Tribunatum pl. Praefecturam aearii. Aemiliae uiae: & aluei Tyberis curam: Auguratum: Consulatum summa fama & pari integritate administrans. In Tribunatu militum: & Quaestura Caesarium Tyronem collegam: in consulatu: & praefectura Cornutum Tertullum sortitus: augurali dignitate Iulio Frontino successit. Ponti: & Bithyniae ad statum ordinandum missus proconsulari potestate non minorem prudentiae gloriam: quam moderationis: & diligentiae secum rettulit. Traiano gratissimus: & summa cum auctoritate: a quo amicis suis honores laetius impetrauit: sibi uero quot optauerat unquam. In sigillo quadriga utebatur. diuitias: quas patrimonii: & honestis hereditatibus largas comparauerat: liberaliter dispensauit. nam & nutrix eius: & Quintilianus praepceptor: ac interdum quam plurimi munificentiam Plinii sunt experti. in municipio suo bibliothecam dedicauit: & annuos sumptus in alimenta ingenuorum pollicitus erogauit: tertiamque salarii partem publico praepceptori obtulit. Romanum: & Firmum censu equestri iuuuit. Caninium ad bonas artes reuocauit. in agendi causis abstinuit non modo pactione: dono: munere: uerum etiam xenis. Laurentinum rus: & alterum in Thuscis: quibus mire afficiebatur epistolis celebrauit. de multis autem: quas iuxta Larium possedit uillas: dilexit imprimis: quam fere in plano conditam Comoediam: & quam Tragœdiam uocat: quia in edito sita Romae habitauit in exquilis. uxores duas habuit: posteriore nomine Calphurniam Calphurnii: & Pompeiae Celeberrime filiam: cum qua iucundissime quamuis sine prole uixit: & eius studiorum ministram quidam testantur. Ex doctissimis amicorum referam Virginium Rufum: Vestricium Spurinnam: Silium italicum: Pompeium Saturninum: Valerium Martialem: Cor. Tacitum: Suetonium: Tranquillum: Voconium Romanum: Antoninum: Martialem etiam uiatice secedentem prosecutus: Tacitum ut rectorem: & magistrum suspiciens: Tranquillum contubernalem suum fouens: & ornans. fuit illi cum Aristone: Corœlio: Frontino: Neratio: Arriano iuriscōsultis amicitia summa. Inter libertorum praedilectos habuit Zosimum: & Encolpum. gloriae appetēs: & immortalitatis summus aucupator quod reliquum temporis dabatur a rebus ciuilibus: & domesticis: id totum studiis impartēs: quorum uariis generibus nulli satis confusus experiebatur. nam praeter iudiciales: quibus Demosthenem imitabatur: demonstratiuas scripsit orationes: historias incertum. hunc potissimum crediderim Fabium per ista demonstrasse. sunt hodie summa: quibus illustratur forum ingenia. namque & consumati iam patroni ueteres aemulantur: & eos iuuenum ad optima tendentium imitatur: ac sequitur industria. Nul- lum emendandi genus omittebat: ac primum quae scripserat secum ipse pertractabat: deinde duobus: aut tribus legebat: mox aliis tradebat annotanda: notasque eorum: si dubitabat: cum uno rursus: aut altero pensitabat: nouissime pluribus recitabat.

CIOANNIS Mariæ Catanæi Commentarii In Epistolas Libri primi C. Plinii
Cæciliî Secundi Nouocomensis.

Requēter primū p̄fari libet īscribēdum ex ueterib⁹ marmorū titulis. C. Plini⁹ Cæcilius Scd⁹s: ad hoc Trāq. & Dione ī Augusto tradēte lege cautum fuisse: ut adoptat⁹ adoptātis appella- tionē sumeret. i. nomē familiāq: sua etiā retēta: uñ Octauianus a Iulio adoptat⁹. C. Iuli⁹ Cæ- sar Octauius est appellat⁹: & P. Cornelius Africanus Scipio Aemilianus. L. Pauli fili⁹ & Afri-

C. PLINII CAECILII SECUNDI
EPISTOLA. LIBER PRIMVS.

C. Plinius. Scepticio. S.

Requēter hortat⁹ es: ut ep̄las: si q̄s paulo accura- tius scripsissem: collige- rē: publicareq: collegi: nō fuato t̄p̄is ordine: ne q̄. n. hīstoriā cōponebā: sed ut quæq; in man⁹ ue- nerat. Superest ut nec te cōsiliū: nec me p̄cēniteat obsequiū. ita. n. fiet: ut eas

q̄ adhuc neglectæ iacēt: regrā: & si quas addide- ro: non supprimam. C. Plinius Arriano. S.

Via tardiorē aduētū tuum p̄spicio librū: quem prioribus ep̄istolis pro- miseram: exhibeo: hūc rogo ex con- suetudine tua: & legas: & emendes:

cani per adoptionē nepos: neq; refert utra familia p̄cedat. Septicius Clarus: cui hoc opus ep̄istolare dedicat: & hortatu eius su- ceptum emittit: uir fuit iudicio Secundi ab oī fraude remotus: Euritii Clari auun- culus: p̄fecto p̄torii Turboni Adriano uo- lēte successit: deinde tñ illi successorē dedit ip̄ator: q̄ apud Sabinā uxore in iussu eius familiaris ageret quam reuerētia domus Cæsariæ postulabat moxq; loco hostis ha- buit. Accuratus: diligētius: a cura sua facie lectorē attētum. Colligerē. ī unum redi- gerē. seruauit ordinē: nā prius necesse ē col- ligere: deinde publicare. Nō seruato t̄p̄is or- dine. nō cōsideraui t̄p̄s: quo una quæq; ep̄i- stola cōposita fuerat: q̄ nō tā seruādum iis: q̄ ep̄istolas emittunt: q̄ hystoricis: q̄bus p̄- prium: quo t̄p̄e singula gesta sunt explica- re: uñ subiecit. Neq; n. hīstoriā cōponebā credo fecisse Scd̄m ad exēplum Tyronis li- berti: q̄ nullo certo cōpositionis ordie. M. Tullii cōgessit ep̄istolas. at ī hīstoria rexor do regitur. plerunq; tñ trāsmutat: qd̄ Trā- gillus est sequutus p̄ species: nō p̄ t̄p̄a dimē- sa Cæsare uitas monumētis tradēdo nō si- ne rōne. & excusatiōe. Sed collegi. In ma- nus uenerat. casu & forte. notādum in ma- nus uenire nō solum significare iuētione: ueq; et recognitionē: sicut dī ī mētē uenire nō recordatiōis cā t̄m: sed recognitionis cō- siderationisq;. Cōsiliū tui. quo me ad ep̄i- stolas publicādas incitasti. Obsequi: ut ti- bi morē gererē. sensus ē: restat igif ut uter q̄ hoc opus cōprobet: & placeat lectorib⁹. Ita si placuerint icitabor regere: q̄ sunt in obscuro: & deinde q̄s scripsero ī uolumen redigā. Addidero. cōposuero. Nō suppri- mā. nō cōtineā apud me sed publicem.

Scepticius
Clarus

In manus

Via tardiorē. hic me fere cōfun- dit diuersitas exēplarum: nam Adriano alia: alia rursus Arrio: plura Arriano scriptā fidem fa- ciunt: sed Arriano oīno cōtēderi Arriano īquā Maturio Altinati egit: cuius familia- ritate & iudicio in lris Scd̄s utebat eodē li- bro tertio mētione ad Maximum faciente fuit: & Arrianus philosophus ex Nicome-

Arrianus
Maturius

dia Romæ clarus Adriano & M. & Antonio imperantibus nouus Xenophon cognomento: & Arriani iurisperiti mentio fit ab Vlpiano: ut alios alius temporibus Arrianos uigentes omittam. nam & la- bolenus de iure fisci scribit Arrianum Seuerum. p̄fectū ærarii: cū eius q̄ tacite rogatus fuerat nō capiēti fideicōmissum reddere: bona publicata erāt: p̄nūciasse nihilominus ius deferēdi ex cōstitutiōe diui Tra- jani hīc: eū. cui fideicōmissum erat relictum. pōt et uideri scripta Arrio Antonio: ad quē alibi Antonini

Arrianus
Seuerus
Arrius
Antonin⁹

LIBER

inquam Pii aucto materno: q Neruā miseratus: q imperare cōpisset hō scūs & bis consul semel cū Mario Celso aucto. hēo Spartia. & Tacitū. mittit libros suos p Accia Viriola emēdādos: rogat ut itēdat limam & iudiciū cōsilio eius in editione usus. Aduētū i urbē. librū. actionē p Accia Viriola: quā testat scripsisse ad imitationē Demo. p Ctesiphōte. Prioribus eplis: q nō sunt in hoc uolumine: nā alius liber ē de quo nono scribit. Ex cōsuetudine tua. diligēter. Peraxq piter. Caesar Libro. vii. paxq e regiōe castroz castra ponebat. uidet tñ supfluū aut peraxq aut eodē stilo: idē. n. signant. q p stilo legūt Zelo: nō recte iudicāt & si grāci dicant Ζηλον ac itērdū nri: e qbus Aufonius & Sene. i puerbiis: ubi ēt uerbū zelari usurpauit: nisi fortasse uolumus itēpretari zelū p nimia decoris affectatione ut obseruat apud Cyprianū & a grāmaticis dī cacozelia nimia decoris affectatio corrupta snia. Stilo. dicēdi gñe. stilus ferrū acutū: quo pugillaribus scribit: saepe tñ p cōpositiōe sumit: uerba sunt ex primo de Oratore. stilus optimus & pstantissimus dicēdi effectōr & magister. & tardū & diligētē. Quintilianus stilū pbat. at Euanthius uoluit stilū uerbis: oñe sensu cōstare. Semp tuū. quo maxime delectaris: & tibi pposuisti i primis imitādū. Nuper meū. quē i hoc libro imitatus sum primū. Figuris oñis dicēdi genere. est. n. figura cōformatio quādā oñis remota a cōi. & qua diuersa sermonis forma cōiungitur. figuris igit sententiā: qbus Fabio referēte plurimū oratio insignit: a quo libro duodecimo hāc p Demosthene tradunt: nō ne inqt cunctos illos teretes oratores sublimitate. yi. ipetu: cultu: cōpositiōe superauit: nō isurgit locis: nō figuris gaudet: nō trāslationib⁹ nitet: nā pene lex orādi fuit. tāta uis i eo: tā densa oīa: ita qbusdā neruis intēta sunt. Vim uerboz: quā solet Aeschines mōstra iuidiose appellare. fuit. n. egregius uerboz fabricator. Qui. quō. assequi possum: itērogatio hoc agit ut neges: pinde ac si diceret. ipossibile ē. Materia ipsa. nra cā: argumētū rei. Improbe. isolēter. a modestia cōmendat opus suū. Nec repugnauit nec fuit aliena. cōuenit. Huic æmulationi. Demosthenicæ. aduerte æmulatorē poni p eo q de pari loco cōtēdit: secus imitatorē. hic idē alibi. nō ut æmularer sed tñ imitarer: & sequerem: aliqñ cū iuidia ponit: ut apud Apuleiū itērio floridoz. Marcellus sic distinguit: æmulus inqt similitudinē uitæ: uel iustituti rēpēntat: itē æmulatio ab imitatione hoc distat: q imitatio simplex ē: & liuorē: atq iuidiā nō admittit: æmulatio hēt quoddā imitādi studiū: sed cū malitiæ operatiōe. M. Tullius p seātatore idifferēter usurpat. æmulo dicēs atq imitatore studioz meoz: ac laboz. In cōtentione dicēdi. cōcertatiōe aī intēsiōe: quā maxie cōsistit i cōfirmatiōe: & cōfutatiōe. cū sit oīo ad cōfirmādū & cōfutan dū accōmodata: eā Ci. i cōtinuationē & distributionē diuisit: neq hic locū hēt exornatio eiusdē appellationis: q fit ex cōtrariis uerbis. Lōge desidia. desuetudini a forēsibus causis. Excitauit. Plurimū ualet si Fabio credimus: acumē in altercatiōe. q sine dubio a natura ueniēs arte adiuuat: & exercitatione. Si mō. correctio. Marci nri. Ciceronē signat: quē nostrū idest latinū appellat: respectu grāci Demosthenis. ληυθους. lepores: suauitatē. lucubratiōes: sic lucernā usurpat Martialis. est. n. lecythus uas oleariū: & plærūq ex alabastro unguētū cōtinēs dictū q si λατινιον. i. receptaculum: q capacissimū sit παρὰ τοῦ τοῦ a uase λαγοτοῦ: aut q planū hēt fondū: uel labellū. misericordia lecythos qdā metaphoricē accipiūt p gymnasio auctore poluce: ut sit sensus Pliniū nō declinasse a Cice. schola. ideoq in numero pluriū dixisse lecythos. qm. M. Tullius Cyclicā noscebat pēdiā: aut q oleum celat. auctores habeo Suidā. Hāmōtione: nā Aristophanes usurpat oleū nō ē in lecytho: uidelicet nō mouemur misericordia. Nō fugimus. imitati sum⁹. Itinere. a pposita cā. Decedere. uti digressionib⁹: saepe utile ē digredi ab eo qd pposueris permouēdoz aīoz cā: itaq uel narratiōe exposita saepe dat ad cōmouēdos aīos digrediēdi locus: uel argumētis cōfirmatis: uel cōtariis refutatis: uel utroq uel oībus: si hēt cū cā dignitatē: atq copiā: sed maxie cū cōc: tamus aīos: nā ibi plurimū pōt: eaq laus una oratoris est: & ppria secūdū Crassum apud Ciceronē de Oratore: mō nō sit lōgior: in q: cū fuerit delectatio. dēt ēt reditus ad rē aptus: & cōcinus ēē. Nō in tēpestiuis amcēnitatibus. oportūe ad demulcēdas iudiciū aures: Quin. orator erit egresionibus amcēnus: in qbus. M. Tullius excelluit laudes suas: uel aduersarii uitia notās. Acres. acuti igenio: & mēte seueri liare Secūdo dicēdi genus: qd itērdū dephēdes apud Martialē: qle illud. Nō ē qd timeas Cādide. Exceptiōe. qd acres ēē uolebamus. Veniā. erroz: si quos i digrediēdo cognoueris. Intēdā limā tuā. acuā: & excitē tuū iudiciū: ac emēdationē i hūc librū. Lima trāslatio p cēlura: & emēdatiōe: sicut & solēt fabri su-

eo magis q nihil unquam perēq eodē stilo scripsisse uideor. tētaui. n. imitari Demosthenē semp tuū: nup meū: dumtaxat figuris oñis. Nā uim tātā uerboz: qui possum: nec materia ipsa huic (Vereorne i probe dicā) æmulatiōi repugnauit: erat. n. prope tota in contentiōe dicēdi: qd me longe desidiē indormiētē excitauit: si mō is sum ego ut excitari possim: nō tñ omnino Marci nri. τας ληυθους Fugimus: quoties paulū itinere deceder nō itēpestiuis amcēnitatibus submōebamur: acres. n. ēē: nō tristes uolebamus: nec ē: qd putes me sub hac exceptiōe ueniā postular. imo quo magis itēdā limā tuā: cōfitebor: & ipm me:

Aemula-
tor.
Imitator
Cōtentio

Lecythus

Digressio

Lima

perflua abradere: uñ Mar. iudiciũ & correctionẽ eiusdẽ Plinii: ac Seueri cõmẽdãs libro. y. scripsit. Quem cẽforia cũ meo Seuero docti lima momorderit Scdũ: & limatũ uario togæ usu idẽ rettulit Auctũ (ut i hoc quoq; Martiali operem feramus) q; optiẽ calleret oĩa: q; togato uiro cõuenirẽt. sane uerbũ frequẽs apud utrosq;. Cõtubernales. meos amicos: familiares. pprie tñ de his dñr q militiæ sub uno rẽtorio uitã degũt: & cõtuberniũ p decẽ militibus una militatib⁹: & cõuiuentib⁹. nã tabernæ appellatio declarat oẽ uti le ad hitadũ ædificiũ: nō ex eo q; tabul claudat: idẽ tabernacula & cõtubernales. hæc iuriscõsult⁹ de uer

& cõtubernales: ab editiõne nō abhorre: si mō tu fortasse errorĩ nřo albũ calculũ adieceris: ẽ enĩ aliqd plane edendũ: atq; utinã hoc potissimũ qđ paratũ est. Audis desidiæ uotũ. edendum autẽ ex pluribus causis: maxie q; libelli quos emisimus: dicunt. in manibus esse: quãuis iã grã nouita- tis exuerint: nisi tñ auribus nostris bibliopolæ blandiunt: sed sane blandiant: dum per hoc mendacium nobis studia nostra commendent.

C. Plinius. Caniniũ Rufo. S.

Quid agit Comũ tuæ meaq; delitiæ? qđ suburbanũ amœnissimũ? qđ illa portic⁹ uerna sēp? qđ Platanũ opacissimũ? qđ Euripus

decimo manũ urnali opponit orificio: ne calculus ater intrudat. Edendũ. publicandũ. Vlpianus edere est uel dictare: uel tradere libellis: uel codicẽ pferre. Hoc potissimũ. hoc q; sum emissurus opus: sit optimũ. ut editionẽ merent. ne si editione idignũ fuerit aliud de integro mihi sit elaboradũ. hoc. n. desidiosi hoĩs uotũ. Desidiæ uotũ. hoĩs ignaui desideriũ optatis sua scripta eẽ pstantissima. Libelli quos emisimus. intelligere libellos de ultione. Heluidii: quos tpibus Neruæ scripsisse. ac mox emisisse testat alibi. In manibus esse. laudari. pbari. placere. Gratiam nouitatis exuerint. iam pridem sint publicati: neq; legantur tanquam noui: placent enĩ qualiacunq; sint noua scripta. Blandiuntur auribus. adulantur. falsa referunt. Studia nostra comendent. & per hoc incitent me ad potiora publicanda.

Quid agit Comũ. Caniniũ Rufum municipẽ suũ hortat. ut se monumẽtis lřag a mortalitate uidicet omissa rege uulgariũ cura. Fuit. n. studiosus: carminũ pferri: qbus bellũ Dacicũ Traiã scribere orsus ẽ. Comũ. pĩa nřa. olĩ mediocre oppidũ cãtege Põpeius Strabo Põpeiĩ magni pĩ colonos ab incũbẽtib⁹ Rhetis uastato restituit. cui. Cn. Scipio tria milia hoĩum isup adiecit. postmodũ Iulius Cæsar qnq; inglinoz milia ad habitadũ. deduxit: e qbus qngenti illustrissimi fuere. græci: hos ẽt ciuitate donatos i habitatõge nũero descripsit: haud tñ ibidẽ domiciliũ habuere: sed oppido nomẽ relinquẽtes: & Nouũ Comũ appellãtes Nouocomenses oppidanos uocauere. nobilitat Comũ Pli. referẽte aq; ad tẽpaturã ferri. itẽpres Appiani deceptus ẽ ubi tradit Cæsarẽ Nouũ Comũ condidisse: cũ græce scribat *να Των Νηαλ*. i. coloniã deduxisse. Tuæ meaq; delitiæ. utriq; nřm magna oblectamẽta pstant. Quid. repetẽ agit. Suburbanũ. rus iuxta urbẽ Comũ. Verna. aprica æstate: & hyeme: ubi sit perpetuũ uer. Platanus opacissima. legĩ etĩã platanũ opacissimũ. nã platanũ locus ẽ platanis cõstitus: cui⁹ accusatiũ platanona Mar. ptulit lib. iiii. & Sidonius octauo. est autẽ forma græca: sicut daphnũ lauretũ a latinis dictũ. platanus arbor est umbræ grã tñ expetita: & adeo postea honoris icreuit: ut mero infuso enutrire: nã pter Plinii testimoniũ accedit Mar. authoritas de platano Cordubẽsi talia scribẽtis. Creuit & effuso lætior umbra mero. cõmendatio arboris nō alia maiot. q; solẽ æstate arcere: hyeme admittere: unde tradit Cicero i suo Oratore disputasse cõmode Sæuolã cũ Crasso: & reliquis in Platõe: quẽ sane Tacitus libro. xi. suaz historiæ signauit: dũ ingt ne opacitas arborẽ uapore ignis minuerẽt. Euripus. ut diei æstum redderẽt leniorẽ aquã deriuabant per uarias semitas fluentem: riui autẽ hmõĩ obliqui: & reci. proci. qui fluunt: & refluunt euripi appellant: de quoz instabilitate extant apud Suidã græca proueria quale illud *αυροπος ευριπος*. homo euripus. aduesus hoĩes facile se mutãtes: & istabiles: & illa ad idẽ *ταχη ευριπος* *αυροπος ευριπος*. i. fortuna euripus: & sniã euripus. esse aquaz ductus euripos satis cõstat Senecæ testimonio lib. quartodecimo eplaz referentis qui Euripos subito aquaz ipetu implet aut ficit. Lampridius in Heliogaballo fẽr in euripis uino plenis nauales circenses exhibuisse. Plinius Cæsar dictator in elephantoz munere euripis arenã circũdedit: ne: ut prius: cũ populi uexatione eruptionẽ tẽptarent: abhorret. n. aquã id genus belluæ. ex quibus apparet non satis uerã illoz sniã: qui ritulos per prata defluentes si paulo murmuratiores essent: euripos: alios maiusculos nilos appellarunt: nã M. Tullius lib. pri. de legibus indifferẽter posuit ductus inquit: aquaz quos isti nilos euriposq; uocat quis cum

boz signatiõe. Festus tñ Põpeius cõtubernales a tabernis: q; fiebãt ex tabulis dictos opinat hic simpliciter p cõuictoribus: & domesticis: e qbus erat Trãquillus: & liberti nō illiterati: intelligit: sic libro pĩo Columella uillico mulierẽ cõtubernale ex Celsi sniã assignauit. Errori nřo. sniã cõtubernaliũ. ubiq; modestiã suã pĩedit: inuẽs pos se iudicio decipi se & suos. Albũ calculũ adieceris. approbaueris: assenseris. dignũ editione iudicaueris. Sidonius in eplis. ego tñ hmõĩ cõsilio albũ calculũ minie apponã. i. nō cõprobabo. mos erat p albũ calculũ suffragari. Agathias lib. iiii. epigrãmatõ. λευκον ψηφον & ερυθρον albũ calculũ suscepimus: dũ ofidit Theodoti & uxoris innocẽtiã cõprobatã: & absolutos a crimine: per nigrũ aut cõdẽnare. Ouidius Calculus

Calculus albus

Edere

Caninius

Comum

Platanus

Euripus

uiderit non irriserit. sed magis ridicula illoꝝ opinio qui euripum uitem malleolus circumquaqꝫ ductis in formam latius esse crediderunt neqꝫ assentior dissentientibus euripos manu factos p fossas & cuniculos dictos a similitudine Chalcidici freti septies in die reciprocantis authoribus Iustino & Suida a quo euripus fretu locus aquosus inter duas terras boetiae & atticæ interpretat Liuius tamẽ septies die sicut fama fert teporibus statutis reciprocatur euripus sed remere in modu uenti nunc hac nunc illuc uerso mari uelut mente precipiti deuolutus torrens rapit: & Pausanias lib. ii. testat Euripu circumfluere circuitu regionis.

Platanistæ: quæ quia multis platanis cõsi-
ta: inde traxit appellatione: & libro sexto
Mitilenâ iquit dupliciter euripi diuidunt.
appellati euripi $\omega\pi\alpha\tau\omicron\pi\iota\omega\iota$ a latitudi-
ne p cõtrariu: qꝫ nō sint lati: sed angusti sic
scriptu reperies apud magnu etymologi-
cū. Viridis. refert ad herbas: quas alluit.

Gemeus. ad splendore aquæ: & calculoꝝ.
Subiectus. demissus: nā uilla iuxta lacum
surgebat. Seruius usib⁹ tuis. lacus. larius.

Gestatio

Gestatio. locus quo gestabant sanitatis:
uel uoluptatis grā. idẽ ad Gallu: gestatio
buxo: aut rore marino: ubi deficit buxus:
ambitus: de q locut⁹ satyra septima Iuue.
Balnea sexcentis: & pluris porticus: in qua
Gestet dñs quoties pluit: & quarta. Quid
refert igit quātis iumenta fatiget Portici-
bus: q̄ta nemoz uectet in umbra: & Pau-

Balneum

lus gestatione cõfici ex arboribus asserit. sed p ipsa succolatione interdū usurpat. nā Celsus inqꝫ lenis in
nauis in lacu gestatio est: uehemetior in alto: uel lectica: aut scāno: acrior uehiculo. Mollis & tñ solida.
ut lectica sentim lata. Balneu. legi i mltis codicibus balineu. sicut apud alios: qꝫ nō abhorret a rōne: cū
græ. $\beta\alpha\lambda\alpha\gamma\epsilon\lambda\omicron\upsilon$ uocet. de cuius uerbi deriuatiõe Suidā: & magnu etymologicu lege: eni uero in monumẽ
tis antiquoꝝ balineu potius q balneu annotauimus frequẽter. poetæ tñ balnea & nō balinea usurparūt.
balneas uero. P. Victor sæpius: iterdū Pli. historicus: & iuriscōsulti Varro tradit balneas publicas signifi-
care: at neutro priuata. Plurius sol implet: ac circuit. i qd Seneca sic i eplis iuehit. at nūc blactaria uocant
balnea: si q nō ita apta sūt: ut totius diei solē fenestris amplissimis recipiāt: nisi & lauent siml: & colorēt:

Tricliniū

nisi ex folio agros: ac maria pspiciāt. Triclinia. tricliniū neminẽ adeo ineruditū puto q nesciat locū eẽ
cōiuii. dictū authore Seruio a trib⁹ lectis stratis: qd ēt uocabuli itēptatio oñdit: & Varro i re rustica
tricliniū sterni cōnadi cā dixit: sicut Apuleius comessatorib⁹ ingetū. id Porphyrius latie cōenaculū. sen-
tit. lectos ei⁹ pares: & altitudine: & materia: & figura Varro fieri solitos asseuerat: q triclinaria æstiuā ad
frigus oriētis: hiberna ad solē occidētē cōstrui p̄cipit: a quo nō dissentit Vitruuius. nisi i q̄tū ad septētrio-
nē: p̄terea uerna: & autūalia ad oriētē uergi mādāt: rōnesqꝫ isup explicat talis positus: & triclinioꝝ. q cō-
clauia siue cōenatoria dici possunt: q̄ta latitudo fuerit: bis tāta lōgitudo sicut altitudo dimidio latitudi-

Popularis

nis: & lōgitudinis fieri debet. Popularia multoꝝ: & cōia mltis. uñ qdā græcoꝝ popularia appellarūt
populi cōgregatione: iterdū populare pplo gratū sicut apud eūdē: ac plærosqꝫ sæpius. popularis ēt ei⁹sdē
populi uir. & cōditionis: aliqñ amicus: & popularitas in oīs rei cōsortiū sumit: q̄ secūdu Plutarchū i ope
politicoꝝ rōne orōneqꝫ populo psuadet. Diurna. in qbus quiescere solemus iterdū: nā nocturna pprie
dicunt dormitoria. Partiunt. sortiunt. in secūda tñ lectione patiunt fuit. Auocaris. distraheris. remo-

Populari-
tasFelix
Beatus

ueris ab hmōi cōmodis. Obeūdæ. curādæ. cōponendæ. Si possident. si occuparis tot uoluptatibus: &
isto pinguissimo ocio: Felix beatus es. felix qui recipit a fortuna felicitatē: aliqñ tamen ut apud Virgi-
liū ponit pro eo qui dat: beatum uero esse scribit Seneca: quẽ nulla res minore facit: & summā tenet: ne
ulli quidẽ nisi sibi innixus est: nam ille beatus uidet: cui & bona suppetunt: & quemadmodū carcere ui-
tiis debeat callet: felicem minus esse: q beatū Apuleius indicat felix inquit: & certius beatus: unde serua-
uit ordinē Secundus. quẽ libro tertio mutauit postponēs minus. beatū & felicē Siliū dicens. Plato felici-
tatem quinqꝫ partitē diffinit: & beare Vlpianus interpretat prodesse: inde bona quod profint. Si minus.
si non te possident. Vnus ex multis. plebeius es: & uulgaris. hic dicendi mos apud græcos usitatissimus
cū uolunt ostendere aliquem nulla uirtute eminere inquit $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma\ \epsilon\sigma\tau\iota\gamma\epsilon\nu\ \omega\omicron\lambda\lambda\omicron\iota\varsigma$ hic est ex multis.

Beare
Bona

Tēpus est. n. iā peruenisti ad ætatē studiis aptam. Humiles curas. administrationē rei familiaris cōue-
nientē uulgarib⁹: neminẽ. n. excelsi genii uirū hūilia delectat: & sordida. magnarū rerū spiritus ad se uo-
cat: & extollit: & p̄ter dicta Senecæ Mamertinus p cōsularu. nō pōt quicqꝫ abiectū: & humile cogitare: q
scit de se semper esse loquendum. Sordidas. deformes: auaras. Aliis. dispēsatoribus tuis. siue hominibus
auaris: & p̄sentia tñ cogitatibus. Asseris. liberas. uēdicas: qd etiā i aliquibus exēplaribus offendi. Nego-
cium. in hoc insuda. Hoc ocium hoc oblectares: nam intentione studii sūma corpus: & aīum fatiga-
mus: remissa fouemus. est autem contrarium exornatio. Somnus reponatur. studedo somnū expectes.

uiridis: & gemeus: quid subiectus & seruiens la-
cus: quid illa mollis: & tñ solida gestatio: quid
balineu illud: qd sol plurimus implet & circuit:
quid triclinia illa popularia: quid illa paucorū:
quid cubicula diurna nocturna: possident te:
& puices ptiunt: An ut solebas itētiõe rei fami-
liaris obeūdæ crebris excursiōibus auocaris: Si
possidet felix: beatusqꝫ es: si minus: unus ex mul-
tis: Quĩ tu (t̄ps ē. n.) humiles & sordidas curas
aliis mādās: & ip̄e te i alto isto: p̄guicqꝫ secessu stu-
diis asseris: hoc sit negociū tuū: hoc ociū: hic la-
bor hęc reges: i his uigilię: i his ēt sōnus repōat:

Effinge: & excude. illud ad inuentionē: & cōpōitionē: hoc ad emēdationē referē. Perpetuo tuū. semp circumferat sub tuo noīe: fere similibus eundē hortat libro tertio. nos certe studiis proferamus: & quatenus nobis denegat diu uiuere: reliquamus aliqd: quo nos uixisse testemur. Reliqua regē tuaz. bona fortunaz. Hoc opus litteraz. Semel coeperit. merito laudatum fuerit. unde apud Athenæum legimus hæc habeo q̄cūq; didici: & studui adhæc q̄ p̄ba sensi: reliqua q̄uis cū uoluptate oīa p̄eriere. Scio quē aīum. noui te stimulis nō egere. Ut tibi ipse sis tātī. ut aliqd opus edas quod a te probe: nā si id laudabile credideris cæteri tuā snīam sequentur. tanti facit iudicium Caninii.

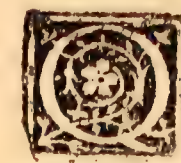
effinge aliqd: & excude: quod sit ppetuo tuū. nā reliqua regē tuaz post te aliū atq; alīū dñm sortiētur: hoc nūq; desinet eē: si semel coepit tuū. Scio quē aīum: qd̄ horter ingeniū: tu mō enītere: ut tibi ipse sis tātī: quātī uideberis aliis: si tibi fueris.

C. Plinius Pōpeiaz celerrimæ socruī. S.

Quantū copiaz ī Ocriculāo: ī Narniēsi: ī Carseolano: ī Perusino tuo: ī Narniē si uero ē balineū: ex eplis meis (Nā iā tuis opus nō ē) una illa breuis & uetus sufficit: nō me hercule tā mea sūt: q̄ mea sūt: q̄ quæ tua: hoc tñ differunt: q̄ solicitius & intētius tui me: q̄ mei excipiunt. Idē fortasse eueniet tibi: si qñ in nrā diuerteris. qd̄ uelim facias: primū: ut p̄inde nrīs rebus: ac nos tuis p̄fruaris: deinde: ut mei expergiscant aliqñ: qui me secure ac p̄penegligēter expectāt. Nā mitiū dñoz apud seruos ipsa cōsuetudine metus exolescit: nouitatibus excitāt: p̄bari q̄ dominis per alios magis: q̄ p̄ se ipsos laborant.

C. Plinius Voconio Romano. S.

Idisti ne quēq; M. Regio timidiorē: humiliorēq; post Dōitiāi mortē: sub quo nō mīora flagitia cōmiserat: q̄ sub Nerone: Sed tēctiora. coepit uereri ne sibi irascerer. nec fallebat

Quantū copiaz. Laudata prius regē copia ī uillis Pōpeiaz Celer rimæ socrus suæ: & suoz diligētia. inuitat illā ad sua p̄dia.

In Ocriculano: p̄dio. Ocriculani populi: si Plinio credimus: in Gallia togata: Strabo refert ad uia Flaminiā Ariminū uersus. at Dionysius inqt ocricula ciuitas Tyrrenoz: cuius gētile Ocriculanus tradēte Stephano. Narniēsi. p̄dio tuo. est at Narnia Ocriculo uicina ciuitas Sānitū: p̄ quā Narānnis labit: uñ ē Narnia dicta cū antea Nequinū uocaret: colonia a Tito Flaminio aduersus Vmbroseo missa authores sunt Liuius: Strabo: Plinius: & Stephanus: ut omittā Martiale lib. vii. & Claudianū ī laudibus Honorii asserētes Narniā ī edito cōditā: & ī Narniēsi agro sicitate lutū fieri: himbre at puluerē lib. xxxi. p̄didit Plinius qd̄ admirādis suis īseruit. M. Ci. Carfula- no. Carfulani: quos Strabo Carfulos nominat: populi sunt: & ipsi parū a Narnia distātes. at Columella lib. iiii. Carseolanū scribit: & ita in q̄busdā Scdī codicibus legisse memini. Nā & Ouidius fastoz. iiii. Carseolos opidū fuisse testat qua uia ab urbe īpelignos itur. agrosq; inibi frumēto fertiles oliueto steriles. Carseolanæ quoq; uulpis fabellā recitat. Perusino tuo. fundo. Perusia iuxta Clusiū ciuitas: illustrata augusti obsidione aduersus. L. Antoniū. M. Antonii fratē. Sufficit. subaudi p̄bare. Tuis.

eplis ad p̄badū hoc. Nō me hercule: hæc uerba usq; hoc tñ differūt: fuerūt in p̄cipio illius breuis: & ueteris eplæ Scdī: quoz sensus. amo magis tua q̄ mea. ē aut traductio: q̄ facit ut cū idē uerbū sæpius ponat: nō mō nō offendat aīum auditoris: sed ēt orōnē cōciniorē reddat. Tui. serui domestici. Excipiūt: diuertē tē hospitant. Idē. q̄ serui mei diligētius te suscipiāt: q̄ tui. Nra. p̄dia. Ac nos tuis rebus p̄frui. idēst domestici. Mei. serui. Exolescit. paulatim recedit. Mitū: nā si essent crudeles magis glisceret ī secūda lectione uicio fuit. Nouitatibus cū nouus hospes accedit. Per alios aīcos dñi q̄bus student gratificari: ut p̄ eos studiū suū apud dños cōmēdes. Quā p̄ ipos. q̄ p̄ dños solertes ipsis se mōstrādo. ul' legas q̄ p̄ se ipsos. s. seruos. ut sit sensus cupiūt magis apud dominos ab aliis laudari q̄ ipsos facere laudanda a dominis.

Idisti ne mores subdolos & malos. M. Reguli causidici Voconio p̄ eplam oñdit. is. n. post malos p̄cipes: quoz t̄pibus usus fuerat: coepit timere ne Secūdū quem in causis agēdis læserat: iratū hēret: q̄re ambibat illius amicos: ut se recōciliaret: erat. n. cū timebat oīz timidissimus: cū audebat audacissimus: Voconius aut Romanus equestri familia ex citeriore Hispania: flammē Dialis: & Secūdo cōtubernalis: ac orōnū castigatō fuit: mira ī sermōe: ipsoq; uultu suauitate: adhæc fidelis: & iucūdus: causidicus eruditus: cuius epistolas musæ dictare uidebant: sub Adriano īterit: & tumulo eius: dū uelut aīcū: & poetā īperator ueneraret: ita scripsit scdm Apuleiū. Lasciuus uersu mēte pudicus erat. fuit & Voc. Saxæ: ad quē diuos frēs rescripsisse testat Vlpī. cōtinet hæc eplā duas exornatiōes notationē: & sermocinationē. M. Reguli: q̄ captator testamētoz: ex paupe: & tenui ad maxias opes p̄ flagitia p̄cesserat: huius loquētiā: & temeritatē sæpe mordet Secūdus: nā īterdū ī hac eplā rū scena occurreret: quē Martialis more suo blādiēdo tāq; summū causidicū carminibus īseruit. Domitiani mortē. de q̄ alibi cōmodius dicebat. fuit at Regulus Domitiāo acceptus. q̄a malus. Nō minora flagitia. maxia sce-

Pōpeia.
Celerrima

Ocricula

Narnia

Nequinū

Carfulani

Perusia

Voconius
Romanus

Regulus

Flagitium

Rusticus
Arulenus

ra. flagitiū more militari dī res flagitatioe: hoc ē increpatioe digna. nā flagitatio ad strepitū refert: unde flagellū & flagitare psonare intelligimus: author Donatus. Tectiora. secūdū imperatoꝝ ingeniū: sub Nerone in propatulo peccabat: sub Domitiāo malitiā dissimulabat. Rustici Aruleni periculum foue-

rat. adiuit Rustici accusationē Regulus sub Domitiāo: qđ philosopharet: & Thraseā laudasset: uirūq; sanctū dixisset: neq; in ipm mō authorē: sed in libros quoq; eius sēuitū est. delegato triuuiris ministerio: ut monumēta clarissimoz ingenioꝝ in foro uterent. hęc sumpta ex Donie græco & Tacito: apud quē insuper scribit Arulenū sub Nerone tribu

Herennius
Senectio

nū pl. cupidine laudis flagratē obtulisse se intercessuz senatuscōsulto: qđ fieret contra Thraseā: nisi eius ingētes spūs Thrasea cohibuisset: ne uana: & reo nō pfutura: iter

Metius
Carus

cessori exitiosa icipet: hūc iā interfectū ad se cū ense accedentē uidit p quietē Domitianus paulo aŋq; trucidaret referēte Dione. Stoicoꝝ simiā. falsum imitatorē stoicæ sectæ. Vitelliana cicatrice stigmosū. notatū cicatrice ex uulnere q; tumultu Vitelliano acceperat. uictor nāq; Vitellius (ut scribit Tacitus) legatos p cōcordia: & pace suadenda ad duces Vespasiani misit: sed uaria legatoꝝ sors fuit: nā qui Petilio Cereali occurrerūt extremū discrimē adiere uulnerato p̄tore Arulēo Rustico: auxit iuidiā sup legati: prætorisq; nomē: ppria dignatio uiri. Eloquētiā. ironice. nā erat uir ma-

Centūuiri

lus dicendi imperitus. Herēniū Senectionē hic i Bethyca natus. & ibi Quæstor accusante Metio Caro interficitur a Domitiano: q; nullū magistratū post Quæsturā longo tēpore medio petiisset: q; Heluidii Prisci uitam cōposuisset acceptis a Fannia uxore cōmētariis. nos inqt Tacitus inocēti sanguie Senectio pfudit. Metius Car⁹. cui uidebat Regulus exprobare necē Senectionis: quē reū impietatis fecisse testat libro septimo Secundus: & sūmū delatorem sub Domitiano fuisse cōstat Iuena. & Martialis testimonio. Quid tibi cū meis mortu-

Arrionilla
Timon

is. fuit mos antiq; secūdū Aristophanē grāmaticū nō accusare defunctos. hoc ēt nos monet Home. li. vii. Iliados dicēs nullū eē odiū cū hoibus uita functis: uñ puerbiū ουχοσιον φθειμενοι εἰς τοις δ' ορεῖν impiū de functis cōuiciari: sup quo libro octauo a Secūdo allegato plura explicabimus meis at dixit: ut q delatioe sua opp̄sserat. Senectione. Crasso. Pisonis fr̄e Regulo accusante interfecto a Nerōe. Camerino. Scribonio Camerino. utriusq; sit mētio apud Tacitū. Ille. Regulus. Hęc scripta i Rusticū. Nō adhibuerat. non enī arenā suā appellare. i causis cētūuiralib⁹ usu capionū: gētilitatū: agnationū: alluuiōnū: nexoz: mancipliū causæ uersabant: aŋ Secūdū: & Tacitū cētūuiraes causæ: adeo splendore alioꝝ iudicioꝝ obruebāt: ut neq; Cice. neq; Cæsaris: non deniq; ullius magni oratoris liber apud centumuiros dictus legatur ex-ceptis ofonib⁹ Asinii phæredib⁹ Liburniæ: omittimus qñ primū īstitutæ: & iudicū numerū alio loco oportuniū. Arrionillæ Timonis. neq; uxoris Arrionillæ mētio: neq; Timōis mariti apud ullū scripto philiāsius phiam pfessus. Rogatu. p̄cib⁹. Rustici. Aruleni. anteq; dānaret. Regulus cōtra. nitebat aduersum me: & cōtrarias ptes tuebat. Nitebamur. argumēta iaciebamus. In pte cā. i ea pte cōtrouersia sup q; iā lata fuerat snia Modesto. Vectii Modesti. Modestū p̄fectū Aegypti tradit Suidas: & Martialis. Modestū recēset Gellius. Ibi. i hoc loco defensionis: cū īfisterē sniæ Modesti. Quod piculū. iminebat mihi: uñ libro. iiii. cōquerit piclilitatū fuisse sua eloquētia. Si rñdissem bñ. si dixissem me bñ sentire de Modesto exule: ueꝝ si male rñdissem: magnā infamiā mihi imissem: ut qui dānare. cuius sniam cōprobare. Tū. dum rñdeo. Quid sentiā. de Modesto. Ille. Regulus. Solebat. apud iustos iudices: ut tacite ostēderet tpibus Domitiani solere testes ēt in damnatos iniuste produci. In reos. aduersus eos: q in iudiciū

irascebar. Rustici Aruleni piculū fouerat. exultauerat morte: adeo ut librum recitaret: publica retq; in quo rusticū insectat: atq; ēt Stoicoꝝ Simiā appellat: adiicit Vitelliana cicatrice stigmosum. Agnoscis eloquētiā Reguli: lacerat Herennium Senectionē tā itēperāter quidē: ut dixerit ei Metius Carus: Quid tibi cū meis mortuis? Nūqđ ego Crasso aut Camerino molestus sū? quos ille sub Nerōe accusauerat. Hęc me Regulus dolēter tulisse credebat: iōq; ēt cū recitaret librum: nō adhibuerat. Præterea reminiscebat q; capitalr meipm apd cētūuiros laceffisset. Aderā Arrionillæ Timōis uxori rogatu Aruleni rustici: Regulus contra: nitebamur nos in parte causæ sentētia Metii Modesti optimi uiri: Is tum in exilio erat a Domitiano relegatus. Ecce tibi regulus: quæro inqt Secunde: quid de modesto sentias? Vides quod periculum si respondiſsem bene: quod flagitium si male: non possum dicere aliud tūc mihi quā deos adfuisse. Respōdebo inquam quid sentiam: si de hoc Centumuiři iudicaturi sunt. Rurſus ille: qro quid de Modesto sētias: Iterum ego: solebant testes in reos: non in damnatos interro-

citant. uerum Modestus nō reus amplius est: sed dānatus: ergo frustra super hoc me interrogas. M. Tul. de oratore reos inquit appello nō eos modo: qui arguunt: sed oēs: quoz de re disceptat: Iustinianus re⁹ est: qui facere aliquid cōat: actor qui desiderat ne quid fiat: q̄ diffinitio sane apud oratores non seruat. Pronūciatum. iudicatum: nā p̄nunciare ii dñr: quæ hñt ius cognoscēdi. Vlpianus de regz significationibus p̄nunciatum: & statutū idē dici potest. p̄miscue. n. & p̄nūciasse: & statuisse solemus dicere eos: qui ius hñt dicendi uel cognoscēdi. alias. M. Tullius p̄nunciatum uocat axioma: interdum p̄nunciare absolute pro dicere: inde pronuntiatio oratori conueniens. Conticuit. Regulus obmutuit.

Reus.

Pronūciat.

gari. Tertiū ille non iam quod de Modesto: sed quid de pietate Modesti sentias quero. queris inquam quid sentiam. at ego ne interrogare quidē fas puto de quo pronunciatum est. conticuit. me laus: & gratulatio secuta est. q̄ nec famam meā aliquo responso utili fortasse inhonesto tamē leseram nec me laqueis tam insidiosæ interrogationis inuolueram. Nunc ergo conscientia exterritus apprehendit Cæciliū Celerem: mox Fabiū iustum: rogat: ut me sibi reconciliant: nec cōtentus peruenit ad spurinam: huic suppliciter (ut est: cum timet abiectissimus) rogo inquit mane Videas Plī. domi: sed plane mane. neq̄ enim diutius sollicitudinem ferre possum: & quoquo modo efficias: ne mihi irascatur. Euigila ueram. nuncius ait spurina uenio ad te: immo ego ad te: Coimus ī porticum Liuię: cum alter ad alterum tenderemus: exponit Reguli mandata: addit p̄ces suas: ut decebat optimū uirum pro dissimillimo: parce iquiens. cui ego: despiciēs ipse quid renunciandum regulo putes: te decipi a me non oportet: expecto Mauricū. nondum enim ab exilio uenerat. Ideo nihil alterutram ī partē respondere tibi possum: facturus qcquid ille decreuerit. Illum enī esse huius consilii ducem: me comitē decet. Paucos post dies ipse me regulus cōuenit ī p̄toris officio: Illuc p̄sequutus secretū

Laus. iudicium & auditore. Famam. bonam. Vtili si respondissem me male sentire de Modesto. Inhonesto. turpi si de uiro bono male locutus fuisset. Conscientia exterritus. Regulus: nam mali quodam latenti cruciatu semper flagellantur: unde satyri cum illud. Cur tñ hos tu euasisse putas: quos diri conscia facti Mens habet attonitos: & surdo uerbere cædit Occultum quatiente animo tortore flagellum? Cæciliū. Celerem. gentilem. Secundo ambiguum an is sit: quē Mar. libro septimo fuisse testat in Hispania cū imperio: & integre p̄uinciā administrasse. Iustū Fabiū: cui tacitus opus de causis corruptæ eloquētiæ inscripsit. & Secundus iterdū litteras mittit. Iusti scriptoris meminit Eusebius in rebus Neruæ. Apprehendit. detinet prætereūtē. Nec cōtētus. rogasse illos. Spurinam. Vestricius Spurina uir rebus gestis præclarus: ut opportuniori loco dicemus: & eius uitā p̄ epistolam paucis absoluit Secundus libro. iiii. uixit ad multū ætatis cum uxore Coccia: sed filiū Coccium admodū iuuenē amisit: in cuius laudē Secundus quædam cōposuit: nam Spurina amicissime utebatur.

Cæcilius Celer.

Iustus Fabius.

Vestricius Spurina.

Abiectissimus. uilissimus. Videas. uisites. Plane. omnino. Mane. notat metū Reguli Spurinæ instantis: ne ulterius procrastinaret congressum suum. Euigila uerā Surrexerā ad lucubrādū. Nūcius Spurina ait ad te uenio. Nuncius. internuncius: & pacis interpret: ac medius. Immo ego ad te. iqt Scds uenio: nā dignior erat Vestricius. In porticū Liuię: porticū Liuię. ī tertia

Liuię. porticus.

Ouidii locus. Despicere. Renunciare.

regione urbis iuxta castra Misenatium non procul a Saburra: & uia sacra: ubi domus. C. Cæsaris erat: cōstruxit Augustus tradente Dione demolita Oui. Pollionis liberti crudelissimi simul: & ditissimi domo si bi testamento relicta: in qua nomen Liuię uxoris inscripsit: hinc Ouidius in Fastis. Disce tamen ueniens ætas. ubi Liuiā nunc est porticus: immensæ recta fuere domus. authores sunt Plini. senior: Tranquil. Victor. & Ouidi. in amoribus. Alter ad alterum tenderemus. conuenissemus una obuiam. Exponit. Narrat Spurina. Suas. suo nomine honestas. Virum. Spurinam. Dissimillimo. pessimo Regulo. ego respondi. Despiciēs. cognosces. sic libro. iiii. idem: & Iustinianus utuntur. Serui. & Donatus dispicere dicūt est disquirere cōsiliū. Renunciandum. remittendum: uel recusandum: nam renunciatio ut refert Asconius: dñr eius rei: q̄ ī placito uenerat: recusatio: & aliter declaratio: qualis cōsulū renūciatio: tñ inqt Scds ex renunciatione cōsulū uoluptatis: quantū prius ex destinatione capiebat. Te decipi a me non oportet. tibi cōsiliū meū detegā simpliciter tecū agā. Mauricū. Iuniū. Mauricū Rustici Aruleni fratrem: uirum grauē & cōstantē: qui Neruæ Catullum Messalinū sæuissimum senatorem q̄ foueret: exprobauit. apud Tacitū: & Scdm scriptū indifferenter offendi Maricū: & Mauricum: Martialis Mauricorū æquitatem laudat. Ab exilio. in quo fuerat actus a Domitiano. Alterutram in partē. an remittam: an magis irascar. Ille. Mauricus. Huius consilii. super uenia concedenda: uel secus. Comitem. seq̄ illius sententiam. In prætoris officio. in prætorio: ubi prætor officium suum exercet: uel apud prætorem quo

Iunius Mauricus.

LIBER

Secretū pe tere. Satrius Rufus. conueneram officii causa. Secretum petit. quærit mecum secreto colloqui: quo dicendi genere Suetonius interdum utitur. Penitus hereret. ualde in eū irascerer. Satrio Rufo. aduocato. quē libro octauo commemorat pro publico Certo quædam dixisse in senatu ambigua: & aquis publicis præfectum testatur Iulius Frontinus. æmulatio contentio ex equo in eloquentia. Non contentus eloquentia nostri sæculi summæ facultatis orator. ironice dictū scribūt pariter Catonē nō fuisse cōtētū eloquētia suæ ætatis. i. supasse oēs oratores sui temporis: erant autem sæculo Plinii oratores in eloquentia minores. q̄ ante: q̄ Tacitus lucubratissime differit de causis corruptæ eloquētiæ: Maligne dictum iniquo animo prolatum in Satrium.

Honorificum. Enim. Honorificum. honore dignum q̄ esset Ciceronis æmulus. Martialis in eundem sensum. Si quid honorificum pagina nostra sonat. Enim at: sic Terentius enim non finam: pro at non finam: & diomedes inquit enim esse interiectionem cū intētiū aliquid demonstramus: ex quibus apparet non semper reddere causam. Non optima quæq̄ proponere. secutus est iudicium præceptoris sui Quintiliani præcipientis in institutionibus optimos auctores imprimis imitandos: prius tamen hoc scripserat Seneca: & ante eum. M. Tullius de oratore libro secundo: quæ inquit maxime excellunt imitanda sunt. Palleat semper. sic libro sexto de eodem timebat: pallebat: nam pallor est malorum morum index. rubor bonorum. Hæsitabundus. cū cūctabundus. ambiguus quid responderet.

Optima pponenda. Egregiam. similis ironia apud Virgiliū Egregiam. uero laudem: & spolia ampla refertis. Causam excusationem. Bipedium nequissimus. uirorum pessimus: satis modeste locutus est Modestus. at. M. Tullius p̄ demo sua asperius: hoc ministro inquit omnium non bipedium solum: sed etiam quadrupedum nequissimo rempubli. perdidisti. Libera integra. ἀναταπαλαστόν ineluctabilem. Factiosus factionum: & discordiarum fautor: factio enim pro diuisione ciuium in malum legitur apud Liuium: & Tacitum. Curatur a multis. idem ad Clæmentem conuenitur ad Regulū mira celebritate: cursant: frequentant. Martialis. Cinctum togatis post: & i de Saufellum Quanta reduci Regulus solet turba. Fortius sensus est interdum timore maiora obsequia præstant: q̄ amore Fieri euenire. Vt hæc concussa labantur. ut Reguli fortuna: si oppugnabitur: ruat. Nam gratia. Sententia exornatio. Infida. incerta: instabilis. Quam ipsi. mali sunt infidi. Eruditus. edoctus: est autem eruditio multarum rerum exculta cognitio: & quamquam de litteris sæpius dicatur: ut Tranquillus in Caligula: ex disciplinis liberalibus minimum eruditioni eloquentiæ plurimum attendit: tamen aliquando etiam de rebus aliis. Tentandi aduersus Regulū. Ratio constabit. erit legitima causa: constat enim ratio: quando æqua & legitima reddi potest: quod dicendi genus frequenter inuenies apud Secundum.

petit: ait timere se ne animo meo poenitus hæreret: qđ in Centūuīrali iudicio aliqđo dixisset: cū responderet mihi & Satrio Rufo: Satrius rufus: cui est cum Cicerone æmulatio: & qui contentus non est eloquentia sæculi nostri: respōdī nūc me intelligere maligne dictum: quia ipse cōfiteretur. Cæterum potuisse honorificum existimari. Est. n. inquam mihi cum Cicerone æmulatio: nec sum contentus eloquentia sæculi nostri. Nam stultissimum credo ad imitandum non optima quæq̄ proponere. Sed tu qui huius iudicii meministi: cur illius oblitus es: in quo me iterrogasti: quid de Metii Modesti pietate sentire: ex palluit notabiliter: quāuis palleat semper: & hæsitabundus inqt: interrogauī: nō ut tibi nocerem sed ut Modesto. Vide hominis crudelitatem: q̄ se non dissimulet exuli nocere uoluisse. Subiunxit egregiam causam. scripsit iqt in epistola quadam: quæ apud Domitianum recitata est. Regulus omnium bipedium nequissimus: quod quidē Modestus uerissime scripserat. hic fere sermonis nostri terminus. neq̄ enim uolui progredi lōgius: ut mihi omnia libera seruarem: dū Mauricus uenit. Nec me præterit esse Regulū ἀναταπαλαστόν. Est enim locuples: factiosus: curatur a multis: timet a pluribus: quod plærunq̄ fortius amore est. potest tamen fieri: ut hæc concussa labantur. nam gratia malorum tam infida est: quā ipsi. Verū ut idem dicam sæpius expecto Mauricum. uir est grauis: prudens: multis exprimentis eruditus: & qui futura possit ex præteritis p̄uidere. Mihi & tentandi aliquid: & quiescendi illo authore ratio constabit: hæc tibi scripsi: quia æquum erat te pro amore mutuo: non solum omnia mea facta dictaq̄: uerum etiam consilia cognoscere. C. Plinius. Tacito. S.

Idebis. Tacitū scriptorē grauissimū: sibiq; arctissima familiaritate coniunctum monet in syl-
uis exēplo suo posse: & studere: & uenari commodē: uerum ab hac opinione multum recessit.
Quintilianus: qui li. decimo penitus tale studendi genus improbat: & rōnibus confutat: cui
sententiæ Tacitus accedens epistolam rescripsit: quæ in hoc uolumine extat: non posse simul
Dianæ & Mineruæ operam dare. Licet concedo. Quem nosti. totum studiis deditum: & uenationi ine-
ptum. Ipse inquis. cum admiratione p̄nunciandum est. Ipse. inquit Plī. uenatus som. Inertia mea. ocio

litterario. In proximo. iuxta me. in eundē
sensum libro octauo scribit. uenor aliquā-
do: sed non sine pugillaribus: ut quamuis
nihil coeperim: non nihil referam. Vena-
bulum. telum aduenandum in quod illud
Mart. disticon. Excipiet apros: expectabūt
q̄leones: Intrabunt ursos: sit modo firma
manus. Lancea. hispanicū uerbū est refe-
rente Gellio: longius telum: graci uocant
λΟΤΧΗΥ. Stilus. ferreus: quo scribebat anti-
quitas in pugillaribus: & apud Tranquillū
legimus Domitianum muscas stilo præ a-
cuto cōfigere solitum. Pugillares. tabulæ
de ligno: siue alia materia ceratæ: dicti a pu-
gno uident: q̄ eo contineri possent: de quib-
us Mart. secta nisi in tenues essemus ligna
tabellas: Essemus libyci nobile dentis on⁹:
sed Gellii uerba quō fierent clarius expri-
munt. Asdrubal inquit epistolam scriptam
super rebus arcanis hoc modo abscondi-
dit. pugillaria noua nondum etiam cæra il-
lita accepit: litteras in lignum incidit: po-
stea tabulas uti solitum est cæra colliuit.
Plinius ex autoritate Homeri asserit pu-
gillarium usum fuisse ante troiana tempo-
ra ex præcedētibus ergo colligitur dici pu-
gillares & pugillaria numero plurium. Me-
ditabar enotabamq; secutus est ordinem.
nam cogitata scribimus. Vacuas. præda.
Cæras. tabulas cæratas. Iam præterea.
Tacitus iam opes tot uictoriis quæritæ: &

Venabulū

Lancea.

Pugillares

Iam.

Proinde

Lagūcula

Octavius
Rufus.

Bethyca

Idebis: & licet rideas: ego ille quē nosti
pros tris: & qdē pulcherrios cœpi: ip-
se. iquis: ipse: nō tñ ut oīo ab iertia mea
& quiete dīlcederē ad retia sedebā: erat ī pximo:
nō uēabulū aut lācea: sed stilus & pugillares: me-
ditabar aliqua: enotabāq; ut si māus uacuas: ple-
nas tñ cæras reportarē. Nō est qd cōtemnas hoc
studēdi genus. mirū est: ut aīus agitatioe: motuq;
corpis excitet: iā undiq; syluæ & solitudo: ipm̄q;
illud silentiū: qd uenationi dat magna cogitatio-
nis incitāmēta sunt: p̄de cū uenabere licebit au-
thore me: ut panariū & lagunculam: sic ēt pugil-
lares feras: experieris non Dianam magis monti-
bus: quam Mineruam inerrare. Vale.

C. Plinius Octauio Rufo. S.

Ide in quo me fastigio collocaris: cum
idem mihi potestatis: idēq; regni dede-
ris: qd Homerus Ioui optimo maximo.
τοδ' ετερον μενεσωνε πατριετερον δα νενευσε
Nā ego quoq; simili nutu ac renutu respondere
uoto tuo possum. Etenim sicut fas est mihi: præ-
sertim te exigente: excusare Bethycis cōtra unū

statim. iam aqua Priuatorum licentia intercepta. ipse in oratione panagyrica. iam quis adeo dissolu-
tus. Datur: seruatur. inuestigando. Proinde. quare. Liuius libro primo belli punici: pro-
inde omitte Sagunti mentionem facere. Panarium. panis receptaculum sicut granarium grani.
Lagunculam. uas uinarium. diminutium a lagena: quæ in morem in medio extendit secun-
dum Iuuenalem: graci. λατρυον uocant per tria genera indiscrete: sicut Athenæus in suis cœ-
nis notat plurimorum testimonio. Dianam. uenationis deam. Mineruam. disciplinarum præ-
sidem.

Ide in quo. Roganti Octauio ut uellet adesse Gallo contra Bethycos: pollicet saltē ab aduoca-
tione Bethycorū destitūq; quos ēt cum suo periculo sæpe iuisset: & in fine petit sibi fieri co-
piam carminum: quæ Octavius componebat: extat enim epistola libro. ii. qua conat. Octauii
uersus publicari: Fastigio. altitudine maiestate. τοδ' ετερον μενεσωνε πατριετερον δα
νενευσε. huic autem alterum quidem pater dedit. alterum uero renuit. carmen ex sexto decimo Illia-
dos: ubi Achilles præcatur Iouem ut Patroclus pugnaturus a nauibus pugnam remoueret. & ad se inco-
lumis rediret: cui prius Iuppiter concessit: ut rediret incolumis non dedit. sic inquit Secundus: ego tan-
quam Hōnericus Iuppiter alterum q̄ petis: ut desistam ab aduocatione pro Bethycis tibi concedam: q̄
uero exigis: ut Gallo adsim: renuam hoc carmen imitatus est Virgilius libro undecimo. Audit: & quo-
ti Phœbus succedere partem. Mente dedit: partem uolucres dispersit in auras: & Stratonicus Ci-
tharedus in rem suam aliter usus est nam inuitatus olim audire canentem Citharedum: postquam
finiuit inquit τοδ' ωτερον μενεσωνε πατριε ερον δα νενευσε hoc est male quidem pulsare dedit:
bene autem cantare renuit. Athenæus author. Nutu. assensu: dum promitto non agere aduer-
sus Gallum. Renutu. dum nolo adesse Gallo contra Bethycos: Excusare. honestis rationibus
non suscipere. Bethycis. hispanis a flumine Bethy defluente a monte Castaone: qui naturam occenti
erga fluxum: refluxumque imitatur: lege plura apud Philostratum. Est autem Bethyca pars hispaniæ.

Sermoni. oratiōi: an ideo sermonē appellauit: q̄a secundū Porphyriōnē ad p̄sentes dicit: an q̄d oratio illa esset remissa: & finitima quotidianæ locutioni: nā p̄ter. M. Tullii testimoniū Seneca tradit sermonē esse orōnē uoce demissa: & tenui figura. platā: accedit authoritas Fabii scribētis parū admodū sermonē ab oratōe differre: & interdū esse idē oñdit: Seruius inq̄t sermo ē cōsertio oratiōis: & cōfabulatio duorū: uel pluriū a serēdo dictus. Antisthenes apud Diogenē primus ita diffiniuit. sermo est q̄ qd fit: aut fuerit: exprimit. Municipes. nouocomēles. sunt autē municipales ciues romani ī oppidis municipalib⁹ suo iure: Sermo

thecā dedicaturus. Memini qdē te iā qdā adnotasse: sed generaliter: iō nūc rogo: ut n̄ t̄m uniuersitati eius attēdas: Verū etiā pticulas: qua soles lima psequaris. erit. n. & post emendationē liberū nobis. uel publicare: uel cōtinere. Quinimo fortasse hāc ipsam cūctationē ī alterutrā sniam emēdatiōis rō deducet: q̄ aut idignū editiōe: dū sepi⁹ retractat: iueniet: aut dignū: dū idipsum experit: efficiet: q̄q̄ huius cūctatiōis meæ causæ n̄ tā ī scriptis. q̄ ī ipso materiæ genere cōsistūt. Est. n. paulo gloriosius & elatius. onerabit hoc modestiam nr̄am etiā si stīlus ipse p̄ssus demissusq; fuerit: p̄pterea q̄ cogimur: cū de munificentia pentū nostrorū: tū de nr̄a disputare. āceps hīc & lubricus loc⁹ est: et cum illi necessitas lenociet. & n. si alienæ quoq; laudes pum eqs aurib⁹ accipi solent: q̄ difficile est obtinere: ne molesta uideat orō de se: aut de suis disserentis. Nā cum ipsi hōestati: tum aliq̄to magis gl̄iæ ei⁹ p̄dicatiōiq; inuidemus: atq; ea demum recte scā minus detorquem⁹ & carpimus: quæ ī obscuritate & silētiō reponunt. Qua ex cā s̄ape ipe mecū. æ nob t̄m q̄cqd ē istd cōposuisse: an & aliis debeamus ut nobis? admonet illud quoq; qd plæraq; q̄ sunt agendæ rei necessaria: eadē pacta: nec utilitatē pem. nec gratiā retinent: ac ne lōgī⁹ exempla repetam⁹: qd utlī⁹ fuit: q̄ munificentiæ rōnē etiā stīlo pseq. Per h. n. assequāur: p̄mū: ut hōestis cogitatiōib⁹ īmoraremur.

& suis legibus utentes: muneris t̄m honorarii cū populo ro. pticipes: a quo munere capeffendo appellati uidentur nullis aliis necessitatibus: neq; ulla populi Romani lege astricti. satis constat municipium fuisse in meliori cōditione: q̄ coloniam: hāc Gellius. Vlpianus iurisconsultus. pprie quidem municipales appellantur muneris participes: recepti in ciuitate: ut munera uobis cū facerent: sed nunc abusiue dicimus municipales suæ cuiusq; ciuitatis ciues: ut puta Campanos: Puteolanos. sic iurisconsulti: nisi in quātum Paulus apertius uidetur uocabulum interpretari de significatione uerborum: municipales inquit: dic q̄ munera ciuilia capiant. Festus tres municipiorū species facit: sed authorem satis est indicasse.

Dedicaturus: assignaturus titulo: & non mini alicuius consecraturus. oblaturus: & Pomponio tradente quasi dicendo deferaturus. ostendit libro tricesimo quinto Plī. consueuisse romanos bibliothecas. i. librorum repositaria: quas latinorum aliqui librarias uocant: consecrare. Generaliter. summam per genera. Vniuersitati. argumento. Particulas. minima quæque.

Qua soles lima acri tua emendatione. Erit liberum nobis. in facultate nostra erit. Publicare. in publicum mittere. Cūctationem. edendi moram. In alterutrā. in unum duorum dum s̄apius recognoscitur: aut uidebitur indignum opus editione uel emendando frequenter elaborabitur: ut merito emitti poterit. Efficiet. crebra emendatiōe. In scriptis: ī uerbis. Materiæ. sensus rerum. Elatius: iactantius. legimus etiam latius: & in aliquibus exemplaribus lautius. i. uberius: ut quod digrediat. Modestiam cum alias soliti sumus

de nobis loqui modeste: q̄ non fecisse in his reprehendar. Pressus in tenui figura: quare potius sermonem q̄ orationem appellauit. Parentum. maiorum: qui usi fuerant liberalitate erga patriam Comum: ex quibus apparet non solum Cæciliū fuisse Comensem: sed etiam maiores suos inde oriundos: Anceps locus. periculosus tractatus & argumentatio: anceps enim pro mortifero & periculo proximo Plīnius senior usurpat: uoluptas inquit tanta ancipitis cibi: & Liuius: quia reuocare: aut ui retinere eos anceps erat: & Virgil. ferrum anceps: quod grammatici interpretantur utrinq; acutum. Lubricus. qui facile ad malum flecti potest. Etiam quamuis: alibi interdum consentientis aduerbium: quandoq; pro adhuc: & p̄pterea. Lenocinetur. blandiatur. trāslatū uerbum a lenonibus: quo p̄ceptor eius Quintilianus usus plærunq; Alienæ. quæ de aliis dicuntur. Aequis auribus. benigne. Accipi. audiri. admitteri. De se. de sua laude. Nam cum ipsi honestati. inuidemus honestis uiris: sed p̄cipue eorum gloriæ: & laudi: quæ uero bene gesta latent: & a nullo p̄dicant: minus repræhēdimus. Tū. maxime. Me cum tractaui: consideraui. Tātū cōposuisse nobis. cōtinere apud me: & mei gr̄a scripsisse. Quicqd ē istud siue bona. siue mala sit oratio. Aliis: aliog; cā cōposuisse: & ideo emittere. Agendæ rei necessaria. dum rem agimus necessaria sunt: sicut commendare liberalitatem suam: & maiorum. Parem necessitati. Gratiā commendationem. Stīlo. scriptis. Honestis cogitationibus: munificentia laudibus: quæ est

Dedicare.

Bibliothecas dicari.

Anceps.

Etiam. Lenociari

LIBER

Liberalitas tribuere merentibus amore: & studio honestatis: ut patriæ ppings: affinis: amicis: pauperibus. Tractu placet magis: ut legat tractu: q̄ tractatu: nā p̄ter fidē exemplarium ipse ad Capitonē de orōne scribēs ingt illa tractu placet: & M. Tullius de oratore tractum uerborū in Antonio laudat. Tacitus tractum belli p̄ mora & p̄ductiōe: & libro q̄nto decimo p̄ter usurpat durāte scribit tractu: & lōgitudine mortis. Comi tē subsecutricē. Largitiōis. liberalitatis. īproprie usus: nā largitio ē nimia: & imoderata pecuniæ p̄fio: & alii sic usurpant. Ex his scriptis. Cōtemnendæ pecuniæ. sp̄nēdæ auaritiæ. Ad custodiā ei⁹. ad cōseruandā pecuniā. Restrinxerit natura pecuniæ auidi sumus a natura de auaritia sic locutus est Seneca ī epistolis admirationē parētes auri: atq; argenti fecerunt & teneris infusa cupiditas altius sedit: creuit q; nobiscum: deinde totus populus in aliis discors: ī hoc cōuenit: hoc suscipiunt: hoc suis optant. Cōibus uinculis naturali uitio. Nō impetu. nō incōsiderate: nec sine rōne. Ludos. spectacula: erant. n. ludorum uaria genera. Gladiatores: quos in funerib⁹ illustrium dari populo notum: & post cōnā iterdum referēte Athenæo: q̄ ex auctoritate Hermippi asserit Mātinenses inuenisse gladiatores Demea ostēdente in urbe primū Brutum ī honorē p̄is defuncti: sed Valerius ī foro boario primum munus dedisse testat. cur exhiberent oportuni⁹ diceſ in panagyrica orōne: Annuos sumptus ut ex reditu agri: quem actori publico emācipauerat: & īposito uestigali conduxerat pueri pauperes ingenui alerentur: & educarentur. meminit huius rei latius libro septio ad Caninium. audio adhuc Comi extare uestigium liberalitatis plinianæ.

Porro Porro. p̄terea: ut apud Terentium in Ecyra. alias affirmātis aduerbium: significat ēt minus iterdum postea: q̄nq; tpis aduerbiū. alias expletiuū: nōnunq; p̄cul: alias hortantis. cōmode exempla sumes a Terentio: & Virgi. Oculorū uoluptates: quæ per oculos percipiuntur. Cōmendatione. laudari oratione. Incitari. intendi. augeri. Repri. mi. sedari. Educationis. alendi alienos filios. Exquisitis. elaboratis. egregiis. Prosequente. cōmēdāt. Utilissimum munus. educationē ingenuorū. Non perinde popolare. non multum uel æq; populo gratum: nā p̄inde multum signat. Trāq. q̄re aduēt⁹ eius non perinde gratus fuit. Cōitate orōnis benigno sermone. Inducere. īstituere persuadere per īductiōnē: q̄ scdm̄ rethores est orō reb⁹ nō dubiis captās assensionē eius rei: q̄ instituta est. Enitendum habemus opus esset eniti. Parentibus dabatur. q̄ in laudem maiorum meorum disertabā: & nobis præpararetur. qui eramus apud posteros: gloriam ex hoc munere consecutori. Paucorum: meorum. Cæteri. municipes spectarent. intuerentur. Imiterentur. incitarentur ad imitandum exemplo nostro. legitur etiam mirarentur. Tunc. cum diximus orationem. Priuata iactantiæ nostræ laudi. Aliorum. municipum idest uereor si emisero hunc sermonem: ideo uidear fecisse ut me laudarem: non ut Nouo. comenses hortarer ad simile. Quanto maiore animo. esse indicium excellentioris animi contentos esse sua conscientia pro benefactis: q̄ laude: unde Mar. Tullius in Thusculanis. quin etiam inquit mihi laudabilia uidentur omnia: quæ sine uendicatione & sine populo teste fuerit: non quod fugiendum sit: omnia enim benefacta in luce se collocari uolunt: sed tamen nullum uirtutis theatrum: uirtutis conscientia maius est. unde Secundus Aristonem comendans. ornat hæc inquit magnitudo animi: quæ nihil ad ostentationē: oīa ad cōsciam refert. recteq; facti nō ex populi sermone mercedē sed ex facto petit. Sequi. per se comitari benefacta. nā & si (idē refert Cicero) nihil ī se hēat gloria cur expetatur: tamē uirtutē: tanq̄ umbrā sequitur. Appeti. affectari. Nec iccirco est minus pulchrum. nec iō ē minus gloriosum: q̄

deinde: ut pulchritudinē illarū lōgiore tractu p̄ uideremus: postremo ut subitæ largitiōis comitē p̄cōnitētiā caueremus. Nascebat ex his exercitatio q̄dā cōtemnendæ pecuniæ. Nā cū oēs homines ad custodiā eius natura restrinxerit: nos cōtra multū ac diu pensitatus amor liberalitatis cōibus auaritiæ uinculis eximebat: tantoq; laudatior munificētia n̄ra fore: uidebat: qd̄ ad illā nō impetu quodā: sed cōsilio trahebamur: Accebat his causis: q̄ nō ludos: aut gladiatores: sed ānuos sūptus in alimēta īgenuorū pollicebamur Oculorū porro & auriū uoluptates adeo n̄ egēt cōmēdatōe: ut n̄ tā īcitari debeāt orōne: quā reprimi. Vt uero aliquis libenter educationis tædium laboremq; suscipiat: non præmiis modo: uerum etiam exquisitis adhortationibus īpetrādum est. Nam si medicī salubres: sed uoluptate carentes cibos blādioribus alloquiis prosequuntur: quanto magis decuit publice consulentē utilissimum munus: sed nō perinde popolare comitate orationis īducere. p̄sertim cū enitendum habemus ut qd̄ parētibus dabatur: & nobis p̄paretur: honorēq; paucorū cæteri patiēter & spectarent & mirarent. sed ut tunc cōibus magis cōmodis q̄ priuata iactantiæ studebamus: cū intētiōnē effectūq; mūeris n̄ri uellem⁹ itelligi: ita nūc ī rōe edēdi ueremur: ne forte n̄ aliorū utilitatibus: sed pprię laudī fuisse uideamur. p̄terea memimus

Sequi. p se comitari benefacta. nā & si (idē refert: Cicero) nihil in se habeat gloria cur expetatur: tñ uirtutē tanq̃ umbrā sequitur. Appeti. affectari. Nec igitur est minus pulchre. nec iō est minus gloriosum: q̃ gloriā meruit: & dignus est laude: quī eā nō sit cōsecutus. Prædicare. uulgare. Fecisse. bñfecisse famæ cā secus laudat Traianū in panagyrica oratione: nō iō dixit uicisse uidearis: ut triūphares: sed triūphare: q̃ uiceris. Referēte. narrāte. Vanescit. nō credit. mēdax existimā. Rē. factū p se laude dignū: ut p̃bere alimēta īgeniis. destruere. demoliri: cū ueritate notare lactationē. q̃ nīmīū applausit sibi author. Inces-

sunt. infamāt. iuehunt. Silēda. turpia. Factū ipsum culpā. Nō sileas. s; iactes & glorieris. Decuriones. senatores ī municipiis: in q̃b⁹ idē erat decurio: qui Romæ senator: q̃ in senatu: & cōciliis municipalibus īteresse poterat: si habuisset cēsū centū milium nūmum: & decuriones quidā dictos aiunt ex eo: q̃ in initio coloniæ cū deducerentur decima pars eorum: qui deducerentur consilii publici grā cōscribi solita sit. porro decurio ordo ī militia: & q̃ suā q̃q̃ curiā tuebat decurionē appellatū Diony. asserit. decuriones quinquēnales Apuleius usurpat p sacerdotibus līdis in q̃n iuēniū ceteris Præfectis. fuisse autem Comū municipiū p̃ter Cæciliū testimonium confirmant antiquorū memoriæ. Populo. corā populo ut in foro. Curia. senatu. Acclamationem laudem cū assensu. q̃ iuniores historici frequēter usurparūt: & ipse in oratione panagyrica: interdum tñ p cōuicio accipitur ut apud Lāpridiū: & Trāquillum. reclamatio nes autem contrariæ sunt acclamationib⁹ nā reclamare est ingenti uoce reprobare: at acclamare: assentiri: cum clamore probare. Eadem illa. assentationem: & plausū.

Decuriones

Acclamatio
Reclamatio

Ambitio

Autoritas.
Minutius.
Fundanus

Toga uirilis.

Testamentum.

reponat. seq. n. gloria nō appeti debet: nec si casu aliquo nō sequat. igitur q̃ gloriā meruit minus pulchre ē. si uero qui bñfacta sua uerbis adornāt nō iō p̃dicare: quia fecerūt: sed ut p̃dicarēt fecisse credūt. Sic qd̃ magnificū referēte alio fuisset: ipso qui gesserit recēlente uanescit. hoīes. n. cū rē destruere nō p̃nt: iactationē eius īcessiunt: ita si silēda feceris factū ipm: Si laudāda nō sileas: ipse culparis. Me uero peculiaris qdā īpedit rō: & n. hūc ipsum sermonē nō apud populū: sed apud Decuriones hūi: nec ī p̃patulo: sed ī curia. Vereor ego ne sit satis cōgruēs: cū ī dicēdo assentationē uulgi: acclamationēq̃ defugerim: Nūc eadē sectari: cū q̃ plebē ipsam cui cōsulebat: limine curiæ parietib⁹q̃ discreuerim: ne quā ī spēm ambitionis īciderē: nūc eos ēt ad quos ex munere nrō nihil p̃tinet p̃ter exēplū: uelut obuia assentatione cōquirere: hēs cūctationis meæ causas obsequar tñ cōsilio tuo: cuius mihi authoritas p̃ rōne sufficiet.

C. Plinius Minutius Fundanus. S.

Mrum est q̃ singulis dieb⁹ ī urbe rō: aut constet aut cōstare uideatur. Pluribus cunctisq̃ non cōstet: nam si quem īterroges: hodie quid ægisti. respondeat officio togæ uirilis interfui: sponsalia: aut nuptias frequētaui: ille me ad signādū testamētū: ille ī aduocationem: ille ī cōsiliū rogauit: hæc quo die fece-

mercia pascit honorum pulsa simul. Eos extraneos. Exemplum. imitationem. Obuia. manifesta. Cūctationis. moræ: cur tantum cōtineam. Autoritas. fama: & fides ex uirtute quæsitā.

Mrum est. Minutius Fundanus horratur ad secessum & studium: cum in urbe occupati sint homines rebus inanibus. ruri nihil audiant: q̃ audisse pœniteat. Minutius Fundanus: cui alibi in proximum annum consularum auguratur eruditus: & sapiens fuit: ut qui se ab ineunte ætate altioribus studiis dederat: ex duabus natis alteram uix pubertatem ingressam amisit: p̃cōsul Asiæ ex Adriani rescripto mōitus: ne sine obiectu criminū Christianos cōdēnaret: authores sunt Eusebius: & Orosius. Constat ratio: aliqua ratio adduci possit transacti diei non ignaue. Aut cōstare. correctio. Non constat. nulla etiam falso adduci ratio possit: cur sint occupati in urbe. Quem aliquem.

Officio togæ uirilis: præstiti officium meum dum amicus togam uirilem sumeret: quæ authore iuriscōsulto ad septimum decimum annum sumebatur: quam ætatem militarem appellauit antiquitas: legim⁹ tamen apud Tranquillum sextodecimo ætatis anno sumpsisse Augustū togam uirilem. argumentum. s. transeundi a pueris in uirum: cui sententiæ Dion astipulatur fere in eundem sensum Martialis ad Potitū cōquerētē ut uix uno anno librum emitteret. scribit. Sponsalia. pacta ante nuptias: & spōlio nuptiarū futurarū: a spōdēdo dicta. Signādū testamētū. tria testamentorū grā Gellius nixus Leli felicitis auctoritate tradit. sed postq̃ ī unū ius ciuile: & p̃torīū iūgi cōstitutū est: septē testibus adhibitis: & subscriptione testiu signacula testamētis sunt iposita ex edicto p̃toris: sicut subscriptiones ex sacris cōstōnib⁹ nō. n. oli;

ut nunc publici notarii stipulabantur: sed domini: uel alii eorum nomine tabulas scribebant: quas a septem testimoniis subscriptas lineo uinculo cladebant notatas testimoniis sigillo. testamentum compositum ex testatione mentis sulpitius arbitrat: quod reprehendit Gellius arguens esse simplex uerbum. In consilium rogauit. ut cognosceret: & iudicaret: uel ut sibi consuleret. Inania nullius momenti. Multo magis. uidetur supuacua talia officia. Secefferis. uacuis eris a curis urbanis. Frigidis. inutilibus. Laurentino: rure: quod laurus etiam appellari posse libro sequenti indicat: ubi totum graphice describit. Corpi uaco. curo corpus. Fulturis. adminiculis. tunc enim animus maxime intenditur: & uites suas operatur: cum nullo dolore corpus uexatur. Sinistris maledicis iniquis. Inquietor. rarum inuentu uerbum apud antiquos. quo tamen Cyprianus frequenter utitur. O recta. alii legunt o regia id est felix. quia reges putantur felices. Ocium studium litterarium. Negocio opere. ΜΟΥΣΕΙΟΝ est autem museum musarum locus. qualis bibliotheca. nam Athenæus testatur Ptolomæi Philadelphi bibliotheca uocata museum: & Strabo in descriptione Alexandria pars inquit regiarum est museum: quod ambulatorium habet & exedram: & maximam domum: in qua coenaculum est eorum: quod museo participant hominum circa disciplinas uersantium: hic conuentus coes pecunias habet: & sacerdotem: quod museo praest olim a regibus deinde a Cæ. constitutum. & alterum ueteri museo astructum sub Clau. nomine eius historiæ causa tradit Sueto. institutumque: ut quot annis in altero Cyre. libi altero Carchedoniaco diebus statutis uelut in auditorio recitarentur toti a singulis prouices. ad hæc scribit Athenæ. museum graeciae: urbem Athenarum fuisse magis ad disciplinam doctrinamque. quam ad aedificia respiciens: quod Pausanias libr. i. referat demetrium Antigoni filium muro cinxisse Athe. urbem museum appellatam: quod erat intra antiquum ambitum: e regione arcis: ubi dicunt Museum cecinisse: & in senectute mortuum ibi astructo monumento sepultum. Pli. senior musea inquit in aedificiis uocant dependentia ad imaginem specus arte reddendam. Inuentis. datis facultatem inueniendi

Dictatis. suggeritis. sensus est multa per uos excogito & repono. Proinde quare. alibi praeterea. Istum urbanum. Ocio. quieti. Attilius noster. plures extitisse Attilios eo tempore lego. Plinius duos nominat: Spartianus totidem: Tacitus tris: dubitari forsitan posset quem Secundus monstrasset: nisi ad priscum scribens diceret. nostri Attilii Crescentis facerías: nibique multis necessitudinem cum illo arctam testatur. Facetissime. facetum non tantum circa ridicula opinor consistere: neque enim diceret Horatius facetum Virgilio genus natura concessum: hanc magis excultæ cuiusdam elegantiae appellationem puto: ideoque in epistolis. M. Tullius hæc Bruti uerba refert: ne ulli sint pedes faceti: ac deliciis ingredienti mollius: & quidam facetum dictum arbitrantur eum qui facit uerbis quod uult: M. Cicero de perfecto oratore dicacem acrioris ingenii esse uult: facetum maioris artis: habent autem facetiae in narrando uim maximam. Ociosum esse quiescere. uacare ab officiis. Quam nihil agere. quod multis rebus inanibus implicari: in eundem sensum Mart. in Attalum. Et non est quod agas Attale semper agis.

SI quando. Duo intendit in hac epistola Secundus Euphratem philosophum laudare a doctrina & humanitate: & Atrio Clamenti persuadere: ut quamprimum ad urbem ueniat: sequi Euphratis praeceptis expoliendum tradat. est insuper nescio quod tertium: ubi conqueritur non licere sibi occupatissimo circa quaesturam ararii eadem facere. Clamentes pene innumeros ex diuersis authoribus colligo floruisse Secundi temporibus: sed hunc atrium Clamentem: ad quem alibi scripsit ex testimonio Mart. opinor fuisse patavinum: a quo uxor eius Atestina Sabina pro docta epigrammate celebratur. Quando ullo tempore. Liberalibus studiis. scientiis & disciplinis quas uocant liberales: quod hominem libero dignæ sunt. ceterum Seneca solam philosophiam sentit esse liberalem disciplinam: quod liberæ facit hominem: hoc est sapiens. sublimem forte magnanimum: cetera pusilla: ac puerilia esse. Vlp. titulo de uariis & extraordinariis cognitionibus liberales artes appellat rhetoricam: grammatikam: geometriam: medicinam. iurisperitiam. Nunc. sub Traiano. cum studia prope extincta refouerentur. Clara. uirorum clarorum

C. Plinius Atrio clamenti. S.

I quoniam: urbs nostra liberalibus studiis floruit: nunc maxime floret. multa claraque exempla sunt:

Proinde
Attilius
Crescens
Facetum

Dicax

Atrius
Clamentis

Liberales
disciplinae

Quando. Duo intendit in hac epistola Secundus Euphratem philosophum laudare a doctrina & humanitate: & Atrio Clamenti persuadere: ut quamprimum ad urbem ueniat: sequi Euphratis praeceptis expoliendum tradat. est insuper nescio quod tertium: ubi conqueritur non licere sibi occupatissimo circa quaesturam ararii eadem facere. Clamentes pene innumeros ex diuersis authoribus colligo floruisse Secundi temporibus: sed hunc atrium Clamentem: ad quem alibi scripsit ex testimonio Mart. opinor fuisse patavinum: a quo uxor eius Atestina Sabina pro docta epigrammate celebratur. Quando ullo tempore. Liberalibus studiis. scientiis & disciplinis quas uocant liberales: quod hominem libero dignæ sunt. ceterum Seneca solam philosophiam sentit esse liberalem disciplinam: quod liberæ facit hominem: hoc est sapiens. sublimem forte magnanimum: cetera pusilla: ac puerilia esse. Vlp. titulo de uariis & extraordinariis cognitionibus liberales artes appellat rhetoricam: grammatikam: geometriam: medicinam. iurisperitiam. Nunc. sub Traiano. cum studia prope extincta refouerentur. Clara. uirorum clarorum

Vnū exemplum unius uiri doctissimi: qualis Euphrates est: qui stoicā sectā p̄fessus Vespasianū ab im- Euphrates
perio detertere conatus est: sub quo usq; ad Adrianū uixit cōparatis maximis diuitiis contra p̄fessionem
suam: nā ut omittamus Apollonium tyaneū multis illū immodicū mercatorē: & arrogantē increpantē: Philo.
Philostratus tradit cōpassē sibi diuitiāq; fontes: iam enim inter fœneratorēq; mensas nuncupabat caupo
quæstuaris: fœnerator: publicanus: numularius ad oīa uenalia se conuertens: foribus potētiorēq; magis
affixus: q̄ ianitores: uolūtaria morte excessit e uita. ueniam dederat ei Adrianus citra ignominiam: & in-

suffecerit nobis unum: Euphrates Philosophus:
hunc ego in Syriā: cū adolescētulus militārē peni-
tus & domi īspexi: amariq; ab eo laboraui: & si nō
erat laborādū: Est enim obuius: & expositus: ple-
nusq; humanitate: quā p̄cipit: atq; utinam sic sp̄e
ipse: quā tūc ille de me cōcepit: īpleuerim: Vt il-
le multū uirtutibus suis addidit. At ego nūc illas
magis miror quo magis intelligo: quanq̄ ne nūc
quidē satis: Vt. n. de pictore: sculptore: fictore: ni-
si artifex iudicare: ita nisi sit sapiēs nō pōt p̄spice-
re sapiētē: quātū tñ dat̄ mihi ī Euphrate cernere:
multa sic emīnēt: & elucēt: ut mediocriter quoq;
doctos aduertāt: & adficiāt: Disputat subtiliter:
grauiter: ornatē: ac frequenter: et platonica illam
sublimitatē & latitudinē effingit. Sermo ē copio-
sus & uari⁹ dulcis īprimis: & q̄ repugnātes quoq;
ducat: & īpellat: Adhęc p̄ceritas corpis: decora fa-

famiam: ut cicutam senectute: & mor-
bo ingrauescēte bibere posset. hoc refert
Dion. Militarē. tribunus militū eē.

In Syria. ubi et Arthemidore philoso- Syria.
phum arcta familiaritate cōplexus est.
Syria late littora tenet: terrasq; et latius
introrsus aliis: aliisq; nūcupata noībus:
nā & Coele dicebat: & Mesopotamia: &
Damascena: & Adiabena: & Babylonia
& iudea & sophate. eadē fere Plinius ex
Asia Pomponii mutuatus. Strabo ita de
terminat. Syria septétrionem uersus cili-
tia & Amano terminat. a mari ad Eu-
phratis pōtem: stadia intersunt ab Issico
fini usq; ad pōtē: qui est iuxta Comage-
nā dictum latus terminātia nō paucio-
ra quadringētis. orientē uersus termina-
tur Euphrate: & Arabibus Schænitis: q̄
cis Euphratē sunt: austrū uersus felici
Arabia: & Aegypto: occidentē uersus ægy-
ptio pelago Issicum usq; Homez: Syriū
insulā Syriā appellasse idem libro decio
protulit. Penitus. circa oīa eius studia.
Domi familiaris. Obuius. paratus. Hūanitas.

Humanitate. quæ uetat superbum esse aduersus socios: uetat auarē uerbis rebus affectibus cōem se: fa-
cilēq; oībus præstat. nullum alienū putat. bonū aut suū iō maxime: q̄ alicui bonū ē: amat. & præter hæc
quæ recitantur a Seneca. Plato humanitatē triplicē inducit: aliam quippe p̄ salutationem fieri: ut cū for-
te obuiū quēlibet humanæ quis salutat: & dextram porrigens comiter excipit: aliā: cum in casus uarios:
erumnaq; iactato quis opem clāmenter impendit. tertiam: qua coenas: & conuiuia inter se hoīes cele-
brant. aut igitur salutationis officio. aut ope: aut auxilio: aut conuiuio: frequentiq; congressu constare
humanitatē. at Gellius humanitatē nō esse putat amorē erga hoīes: quē φιλανθρωπία γ græci uocant:
& si significet dexteritatē quādam beniuolētiāq; erga oēs hoīes p̄miscuam: sed humanitatē: quā iidem
græci πάλαια uocant: nos eruditionē: institutionēq; in bonas artes dicimus: quas q̄ sinceriter cupiūt.
appetūtq;: ii sunt uel maxie humanissimi. Præcipit. docet philosophorū. n. dogmata dicunt. Atq; uti-
nam: sensus est. Euphrates tunc de me bene sperabat: sed utinā tñ postea profecissem: ut ille suas uirtu-
tes sublimiores reddidit. Nūc. iam uir & prudētior effectus q̄q. hoc addidit: ut uitaret arrogatiā: ubiq;
enim minuit facultatem suā. Pictore. nō iniucundū fuerit referre hoc loco appellent pictorē perfectā
opera p̄ponere solitum trāseuntibus: atq; post ipsam tabulā latentē iudicium uulgi experiri: feruntq; a
sutore notatum q̄ increpidis pauciores ansas una intus fecisset: eodem postero die superbe emendatio-
nem pristinae annotationis cauillante circa crus: indignatum Appellē denunciaſse: ne supra ciepidam
sutor iudicaret. quod & ipsum in puerbiū uenit: quo admonemur ne supra nostrā artem iudicemus: &
conuenit cū Cæcilio ne. i. iudicemus rem: quam non nouimus. Sculptore marmorario statuaria: & q̄ Fictor.
potula facit. αγγελα Fictore. q̄ & figulus dicitur ex creta: & argilla uasa componēs. Multa. laudanda

Aduertant. admoneāt alliciant: se cognoscēda præstēt et mediocri doctrina uiris. Afficiant. delectēt. Platonica
Platonica sublimitatem & altitudinē. de qua sic loquit̄ Fabius. q̄s dubitet Platonē eē p̄cipuū: siue acu- oratio.
mine differēdi: siue loquendi facultate diuina quadā: & Homericā: multū. n. supra p̄sam orōnem: quā pe-
destre græci uocat: surgit: ut mihi nō hoīs ingenio: sed delphico uideatur oraculo instinctus: diuinū ap-
pellat Columella: & Diogenes platonicae orationis geminū stilū: sed utrūq; summū tradit. Subtiliter.
referē ad argumenta. Grauius. ad sententias. Ornate. ad eloquiū. Latitudinē. ubertatē amplā faciū Plato q̄re
diā respexit ad nomē: nā qdā aiūt fuisse exercitātū apud Aristonē palæstritā: a quo platonē p̄ egregio cor-
poris habitu cognominatū cū prius Aristodes ex aui noīe uocatus eēt. sūt q̄ ob orōnis ubertatē: & mirā
latitudinē sic appellatū putēt: siue q̄ ampla fuerit fronte: ut Neāthes authore Laertio scribit. Effingit.
exprimit. rēp̄sentat. Varius. de rebus diuersis. sic. n. declinatur fastidiū. Dulcis. lenis. mitis. Repugnā
tes. uitio laborātes. dissentiētes. Ducat. persuadeat: attrahat. Ad hæc. p̄terea accedit. illi. post ai bona

enumerat etiam corporis & fortunæ. Demissus planus: q̄ est indicium facilis ingenii secundum philo-
sophos. Ingens & cana barba Apollonius Tyaneus in epistolis: quas scripsit aduersus Euphratem inq̄
baculus erat tibi tunc & barba cana & ingens, præter hæc nihil. Fortuita fortunæ bona: quæ stoici
negligunt: putantq̄ ueram foelicitatem in sola uirtute consistere. Acquirunt, astringunt. Tristitia & se-
ueritas uicinæ sunt res: sed hæc datur laudi: illa uitio. seuerum appellant grammatici a sequenda ueritate.

Seuerum
Sanctitas.
Sanctimo-
nia.

Sāctitudo.
Sanctum.

Reuerentis ita Euphratem ueneraberis: ut nō timeas illi occurrere. Vitæ sanctitas, integer uitæ: sce-
lerisq̄ purus sanctitas & sanctimonia pa-
riter latine dicuntur: nam & illo Fabius:
& hoc. M. Cice. usus est uerbo. sed sancti-
tudo uocabulum Apuleianū nescio qd
maioris dignitatis est. sanctum interdū
q̄ sacrum & religiosum: interdum incor-
ruptum, cui sententiæ uidetur accedere
Martianus primo. ff. sanctum inquit est
q̄ ab iniuria hominum defensum ē atq̄
munitum: dictum autem a sagmie qua-
dam herba: quam legati Romanorū fer-
re solebant: nequis eos uiolaret & Vlpia-
nus. sancta proprie dicimus: quæ nec sa-
cra nec prophana sunt: sanctione enim
quadā cōfirmata: ut leges sanctæ sūt san-
ctione quadam subnixæ q̄ enim sanctio-
ne quadam subnixum est: id sanctum ē:
& si deo nō sit consecratum & Donatus
sanctum dixit esse quod est omni obser-
uatione inuiolatum. Par comitas. sum-
ma facilitas. Insectatur uitia non ho-
mines. taxat uitia non ultimos: parcit. n.
nomini malorum. in quam sententiam
scripsit de suis libellis ad numatiū Mar-
tialis. Hunc seruare modum nostri noue-
re libelli parcere psonis: dicere de uitiis.

cies: demissus capillus: ingens & cana barba: quæ
licet fortuita: & inania putetur: illi tamen pluri-
mum uenerationis acquirunt: nullus horror i uul-
tu: nulla tristitia: multum seueritatis. reuerentis:
ut occursum non reformides: uitæ sanctitas sum-
ma: comitas par: insectat uitia: non homines: nec
castigat errantes: sed emendat: sequaris monentem
attentus: & pēdens: & persuaderi tibi etiam cum
persuaserit cupias. Iam uero liberi tres: duo ma-
res: quos diligentissime instituit: socer Pompeius
Iulianus: cum cætera uita: tum uel hoc uno ma-
gnus & clarus: quod ipse prouinciæ princeps hūc
inter altissimas conditiones generum non hono-
ribus principem: sed sapientia elegit. quanquam
quid ego plura de uiro quo mihi frui non licet: an
ut magis angar: quod non licet: nam distrigor of-
ficio: ut maximo: sic molestissimo. Sedeo pro tri-
bunali: subnoto libellos: conficio tabulas: scribo

Liberi.

Nec castigat, minis & uerberibus. Emendat: corrigit uerbis blandis. Sequaris. necesse sequaris. mo-
dus dicendi gratior & compendiosior. Pendens. suspensus. expectans etiam postquam dixerit. persuade-
ri ulterius dicendo progredi & amplius satisfacere: tanta erat orationis suauitas in eo. Iam, præterea.

Instituere
Institutiones
Pōpeius
Iulianus.

Liberi tres. sunt illi tres filii. liberi pro filiis secundum Caium semper proferuntur numero plurium: li-
berorum appellatione etiam foeminae intelliguntur auctores sunt iurisperiti. & sequentia indicat: cū
post liberos tres subdiderit duos mares & foeminam: quinimmo referēte Calistrato nepotes & pronepo-
tes cæteri q̄ qui ex his descendūt: continentur: hos enim omnes liberorum appellatione lex. xii. tabulæ
comprehendit. Duo mares. subaudi & tertiam foeminam. Instituit. docet. format hinc institutiones
primæ inductiones ad bonos mores & disciplinas. ut Fabii & Iustiniani. Socer. Euphratis. Pōpeius Iu-
lianus. extant in. ff. frequentissime responsa Iuliani iurisperiti celeberrimi. Cætera uita. qui in cæte-
ra uita sua uir clarus extitit: sed in hac re præcipue: q̄ cum eēt inter syros autoritate & opibus princeps
elegit sibi generum Euphratem non dignitate: sed sapientia illustrem prouinciæ Syriæ. Altissimas cō-
ditiones. diuitias. nobilitatem. honores quibus Iulianus excelebat: an q̄ magis placet: cum essent multi
& natalibus & opibus ac cæteris fortunæ bonis præstantes: qui nuptias filiae peterent. Plura. scribam.

Præfecti
ærariorum
Tribunal

Viro. Euphrate. Frui. propter occupationes publicas. An plura. dicam. Magis angar. magis
crucier cum sæpius illius: quo non frui licet mentionem faciam. Distringor. occupor. Officio. præ-
fectura ærarii: in qua collegam habuit Cornutum Tertullum. Ut maximo sic molestissimo. eadem re-
petit in fine orationis panagyrice: nondum inquit biennium compleueramus in officio laboriosissimo
& maximo. præfecti ærario: & ante hos. Quæstores: Prætores: Tribuni (sic enim inuenio mutata nomi-
na præfectorum ærario) pecunias quoquomodo expensas & acceptas in tabulas publicas reponebant.
nam inter cætera legatis sumptum dabant: & quæ ad rempub. spectare uidebantur: distrahebant. Pro
tribunali in suggestu. tribunal est ubi iudex sedet populo ius dicturus pro tabulatis excrescentibus Pli-
nius senior utitur. Fabius notat eos qui tribunale q̄ tribunal mallunt dicere. Libellos: quos uulgo sup-
plicationes appellamus: quare supplices & quæculos interdum Mart. uocat. Secundus pro accusationi-
bus alibi posuit. & Vlpianus pro denunciatione fere in idē concurrente Apuleio: qui tamen in asino suo
pro forma præconii usus est. Fabius etiam fieri libellos breui annotatione memoriæ causa testatur: at li-
bella fabrorū & agri diuisorū est instrumētū. Subnoto. subscribo: cōfirmo. Tabulas in qbus rōnes æra-
rii reponebant: q̄q̄ legerim apud Capitolinū pfectos ærario tabulas publicas habuisse: q̄b⁹ noīa igno-
uo

Libella
Tabulæ
publicæ.

tum puerorū referebant: ut si forte aliquis causam liberalem diceret: testationes inde pduceret: q̄ Antoinus philosophus etiā per prouincias instituit. Illiteratissimas litteras. inornatas: forenses: uulgares. stilo infimo: quibus utuntur rationarii in noībus: quē locū minus feliciter Sidonius conatus est mutuari. illiteratissimis inquit litteris uacant. uideamus si placet nō oportune: an oēs tūc latine loquerentur: & qd sit la Latine loq
tine loqui: q̄ sane nihil aliud est: quā uti lingua latia: & Romana: nā Cicero inquit nō tā praeclare est scire latine: quā turpe nescire: neq; tā id mihi oratoris boni: quā ciuis Romani propriū uidet: & Pollionē legi

mus iussisse filios loqui latine: adeo: ut graece: uel difficile: uel raro loquerentur: Lilius libro priō ab urbe cōdita. magna pars Fidenatiū: ut qui coloni additi Romani essent: latine sciebant. & a Varrone Fabioq; ubi de analogia disputat: quærit: an aliud sit latine loqui: aliud grāmaticè: nullā enī loquendi legem: sed obseruationē quidā uoluerit: ut ipsam analogiā nulla res alia fecerit: quā consuetudo. quare Vitruuius se

plurimas: sed illiteratissimas litteras. soleo non nunquam (Nam id ipsum quandoq; contigit) de his occupationibus apud Euphratem queri. ille me consolatur. affirmat etiā esse hanc philosophiæ: & quidem pulcherrimam partem: agere negotium publicū: cognoscere: iudicare: pro

excusat. si quid cōtra grāmaticā locutus sit quasi latine scripserit: & nō grāmaticè: utitur enim interdū uerbis: quæ grāmaticus nō admitteret. quāuis interdū latine loqui sumat. p̄ eleganti sermone uti: hinc Iuuenalis dixerat cū sit turpe magis nostris nescire latine: & Seneca epistolæ. v. nunc uulgo breuiarium dicitur: olim: cū latine loqueremur: summariū uocabat. ex uerbis. M. Tullii colligit grāmaticā paulo ante suū sēculū in urbem inuectam: cū sit inquit quædam certa uox Romani generis: urbisq; propria: in qua nihil offendi nihil animaduerti possit. nihil sonare: aut olere peregrinū: hanc sequimur: neq; solum rusticam asperitatem: sed etiam peregrinā insolentiam fugere discamus. equidem cum audio socrum meam Lælliam (facilius enim mulieres incorruptam antiquitatē conseruant: q̄ multorū sermonum expertes ea tenent semper: quæ didicerunt prima) sed etiā sic audio: ut Plautum mihi: aut Neuiū uidear audire. sono ipso uocis ita recto: & simplici est: ut nihil ostentationis: aut imitationis afferre uideatur: ex quo sic locutū eius patrē iudico: sic maiores: & sunt præcepta latine loquēdi quæ puerilis doctrina tradit: & subtilior cognitio: ac ratio litterarū alit: aut consuetudo sermonis quotidiani: ac domestici libri confirmant: & lectio ueterū oratorum. Cæsar quidem solum: & quasi fundamētum oratoris: uides elocutionē emendatā: & latinā: cuius penes quos laus adhuc fuit: nō fuit rōnis aut scientiæ: sed quasi bonæ cōsuetudinis mitto. C. Lælliū. P. Scipionem ætatis illius ista fuit laus tanquam innocentia latine loquendi: nec omniū tñ: nam illoꝝ æquales Cælium: & Pacuuium male locutos uidemus: sed omnes tā fere: qui nec extra urbē hāc uixerāt: nec eos aliqua barbaries indomestica infuscauerat recte loquebāt: sed hāc certe re deteriorē uetustas fecit: & Romæ: & in græcia: confluxerunt. n. Athenas: & in hanc urbē multi inquinatae loquentes ex diuersis locis: quo magis expurgandus est sermo: & adhibenda q̄ absterisa ratio: quæ mutari non possit. nec utendū prauissima consuetudinis regula. T. Flaminium. qui cū Qu. Metello consul fuit pueri uidi: nus: existimabat bene latine: sed litteras nesciebat. Cæsar autem rationē adhibens cōsuetudinē uiciosam: & corruptā purā: & incorrupta consuetudine emendat. declarat ergo latine loqui nihil aliud fuisse: q̄ uti uerbis Romanis propriis: & incorruptis: etiam non adhibita grāmaticæ ratione: & fuisse tempus: quo omnes Ro. sine ulla regula latine loqui poterant: & asueuerant: postea in urbem confluentibus aduenis: & priscoꝝ lingua perturbata paulatim deflexisse ad uernaculam nostrā. q̄ qui tunc erant ingenio acutissimo cernentes: de grāmatica: & latinitate certas regulas tradidere: nam & Trāquil. in libello de grāmaticis ediderit sero grāmaticā in urbē Romā inuectā. s. inter secundū & tertiū bellum punicum: & uulgares sermones fuisse meminit: ac Plin. latine græcos edoctos: conqueriturq; Iuue. linguā peregrinā in urbem introductā: & Apuleius in limine suæ metamorphoseos asserit se linguā latinā didicisse nullo præunte magistro: ueꝝ labore erūnali: q̄ si oēs tūc latine locuti fuissent: quid opus erat summo cū labore per se litteras discere: cū in urbe uersaret. ueꝝ: q̄ tūc non consuetudine: ut prius: sed grāmaticoꝝ præceptis litteras discebant Ro. dixit erumnali labore: neq; tamē id admodū mirabile: si Apuleius per se litteras latinas didicit: cū nostra tempestate Benedictus Iouius Cominatus per se græca didicerit. q̄ aut Marcus Tullius secūdo Tusculanarum refert suas orationes iudicio multitudinis approbatas popularem enim facultatem esse: & effectū eloquentiæ: non ideo crediderim omnes dicendi uim: sensumq; pcepisse: sed alios aliqua quosdam pauca admodū: ut nūc assolet in concionibus pro fide plerorūq; insuper nihil intelligētes laudasse supra cæteros. Quandoq; raro. His. meis. Hanc partē. negocia publica tractare: quæ moralis philosophia dicitur: pertinet ea ad ciuiles actiones: qua utuntur qui temp. administrant. nam illā sapiētes in tris partes diuiserunt: moralē: naturalē: rōnalē. Epicurus in canonicam. physicam: ethicā: alii in physicā. ethycā dialecticā. Plato primus tripartitā philosophiā copulauit: sibiq; inuicē necessarias partes: neq; pugnare inter se tantūmō: sed et mutuis adiuuare auxiliis ondit: hanc sumpta ab Apuleio. Agere negotiū publicū. tractare res ad utilitatē publicā spectātes. Cognoscere. audire discere. ab Apuleio. Promere. discernere: explicare. declarare. Ipsi philosophi. In usu hñe. agere: qd̄ magis ius ē q̄ docere. Nō psuadet hoc unū. ut credā melius esse ius dicere: q̄ illū audire: tāto desiderio teneor

Philoso
phia ptes

fruendi illo uiro. Cui uacat. est ociū: qui uacuuus est a uegociiis publicis. Proxime q̄primū. Ob hoc. ut audias Euphratē. Maturius. celerius q̄ decreueras. Limandū. emendādū a uitiiis p̄ philosophiæ præcepta. Ut multi. solent inuidere aliog̃ bonis. Multi aut̃ mali more græcog̃. Inuideo bonū. elegātius: q̄ inuideo bono. Sēlū. titilationē cognitionē cū delectatiōe. Superesse. licere: uel potius abundare tradēte Gellio.

Lim nullas. Conqueri familiariter de Fabio Iusto: q̄ tā diu nihil scriberet. Olim. iā pridem. At hoc ipsum scribe. æmulatus est. M. Ci. qui ad Atticū inq̄: tu mihi & si nihil erit: qd̄ scribas:

tamē id ipsum scribas uelim: te nihil hūisse: q̄ scriberes. Prior.

res. ueteres: quos ex testimonio. M. Tu. licet cognoscere solitos in eplis p̄ponere. Si uales bene est: ego quidem ualeo: quinimo Seneca: libro epl̃æ scd̄o iqt. mos antiquis fuit usq̄ ad meā ætatem seruatus primis epl̃æ uerbis adiicere. Si uales bene est: ego ualeo. Hoc. ut significes te bñ ualere. Maximū. plurimi facio scire tuā bonā ualitudinē. Serio. grauiter. uere. seriū. n. triste & sine risu dixit antiquitas. extat Afranii authoritas apud Noniū. nō ego te noui. tristē seruū seriū. sed iuniores etiā hoc uisunt: q̄lis Capitolin⁹ referēs Antoninū p̄sum uixē seriū: & grauē. seriū etiā substantiū i ftequēti usu. Fabius: aut aliqd̄ iocis seriū quoq̄ eēt admixtū. & Curti⁹ itaq̄ res i. seriū uersa ē. at seri⁹ cōparatiuū a sero diuersæ signatiōis ē. Nescire. nō admoneri.

Acturā. Corcelii Rufi uoluntariū obitū p̄ longā: & intolerandā pedū ægritudinē insinu amici Calestrii deflet: seq̄ iō maxie affligi testat: q̄ amiserit uitæ suæ testem: rectorē: & magistrū. fuerunt iisdē tēporib⁹ Tyrones tres: Calestrius Tyro: ad quē alibi Cæcilius: q̄ etiā meminit Iunii Tyronis: tertius Aponius Tyro. Feci iacturā. passus sum damnum q̄ amisi Corcelium meæ uitæ moderatorem. Si iactura. dubitat an hoc uerbū iactura cōueniat tātæ calamitati perinde ac si aliud uerbū perquirat: quo significātius atrocitatē mali ostenderet.

Corcelius
Rufus

Corcelius Ru. Corceliū eq̄tē Ro. Ateste genitū suomet surculo castaneā i seruisse in Neapol. agro scri. Pli. auūculus: q̄ ab ipso nomē inter laudatas accepit. fuit Corce. Ru. iuriscō. spectatissim⁹ a Cæ. cū admiratiōe dilectus: a quo i petēdis honorib⁹ suffragator: & testis assumptus: in inchoandis deductor: in gerēdis cōsiliarius: unde Pli. ut paria Corce. faceret: post eius obitum Corce. sororē: & filiā semp tuitus est. dū Corce. uiueret fuit sūmæ auth. apud Ner. imperatorē: mori aut̃ sub Tra. Spōte. uolūtaria mor. decessit. Exulcerat. exasperat. auget renouat. sic dū mortē Anti deflet apud Marcel. qd̄ inquit ul̃ maxime dolorē meū exulcerat. sæpius utimur testimonio Cæ. ut ostēdamus q̄ sibi filis ubiq̄ sit. Vlp. ex autoritate Neratii respōdit: q̄ manus sibi itulerint tædio uitæ lugeri solent: nequaq̄ q̄ mala cōsciētia. Quæ nō ex natura: nec fatalis uidet̃. uolūt tribus humanā cōtineri uitam: natura: fato: fortuna. naturæ. c. & xx. annos concessum esse: fato. lxxx. for. oēs alios casus: ut sunt ruina: incendia: naufragia: uenena: uoluntariæ mor. unde Vir. de Didone dixit. Nā q̄: nec fato: merita nec mor. peribat: Sed misera ante diē: subitoq̄ accēsa furore. M. Tu. in phili. multa mihi imminere uidebant̃ p̄ter naturā: p̄terq̄ fatū. Vt cūq̄. quocūq̄ aliqua rōne. Apule. li. vi. certe calculo cunctog̃: ut cūq̄ mors ei fuerat destinata. Finiunt̃. itereūt. Necessitate. fato: quo mortales ægritudine: & morbo intereūt citra. lxxx. annū mō serius mō uelocius secūdū fata: q̄ refert Se. ius suū pagere: nec ulla cōmoueri prece: nō miseri. flecti. nō gr̃a. seruāt cursum irreuocabilē: i gesta. & destinata fluūt: quēadmo dum rapidog̃ aq̄ torrētū in se nō recurrit: nec morat̃ qd̄: q̄ priorē supueniēs p̄cipitat: sic ordinē fati æterna series regit: cuius h̄ prima lex est stare decreto. qd̄. n. intelligis fatū: existimo necessitatē regē oīum: actionūq̄: q̄ nulla uis rupat. Quos accersita mors aufert. q̄ man⁹ sibi i ferūt: & spōte moriunt̃. Potuisse. si uoluissent ipsi. Sūma rō li. epl̃æ. x. q̄rit Se. mors occupāda sit: an expectāda: & demū pluribus cōcludit poti⁹ eē occupāda

mere & exercere iusticiā. Quæq̄ ipsi doceant in usu h̄re: mihi tñ hoc unū n̄ pluadet sati⁹ eē ista facere: q̄ cū illo dies totos audiēdo discēdoq̄ cōsumere. Quo magis te: cui uacat: hortor: cū i urbē p̄xiē ueneris (uenias ob hoc at̃ maturius) illite colēdū limādūq̄ p̄mittas. Neq̄. n. ego: ut mlti inuideo aliis bonū: quo ipse careo: sed cōtra sēsum quēdā: uoluptatēq̄ p̄cipio: si ea q̄ mihi denegāt: amicis uideo superesse. C. Plinius Iusto. S.

Lim mihi nullas epl̃as mittis. nihil ē iqs qd̄ scribā. at hoc ipm scribe: nihil eē qd̄ scribas: ul̃ solū illud un̄ priores incipere solebāt: Si uales bñ est: ego ualeo. h̄ mihi sufficit. Est. n. maximū. Ludere me putas. serio peto. fac sciā qd̄ agas: qd̄ sine sollicitudinē sūma nescire nō possum. Vale. C. Plinius Calestrius Tyroni. S.

Acturā grauissimā feci: si iactura dicen da ē tāti uiri amissio. Decessit Corcelius Rufus: & qd̄ spōte: qd̄ dolorē meū exulcerat. Est. n. luctuosissimū genus mortis: q̄ non ex natura: nec fatalis uidet̃. Nam ut cūq̄ in illis: qui morbo finiunt̃: magnū ex ipsa necessitate solatiū est. In his uero quos accersita mors aufert: hic i sanabilis dolor ē: quod credunt̃ potuisse diu uiuere. Corceliū qd̄ summa ratio q̄ sapientibus

Tyro

Vt cūq̄
fatum

pro necessitate loco fati. Hoc consilium sponte moriendi. Optimam cōscientiam laudat Corcelium a bonis animi: & quæ ab his descendunt: ut a fama: & autoritate. deinde a bonis fortunæ. Filiâ. Corceliam hispullam. Vxorem. Hispullam. Nepotē: filiū Corceliæ Hispullæ bonæ indolis. Sorores. quarum altera Corcelia Fusco erat matrimonio cōiuncta. Pignora. cognationes: in quæ sensum bis in oīo. **Pignus** ne panagyrica usurpat. hoc uocabulo latius usus q̄ apud alios p̄ter unū Tacitū inuenerim: hic. n. lib. xvi. historiæ inq̄: ne ī cætera pignora læuaret: nō solū filiā: sed & genē: & alios cognatos itelligēs: iō pignora appellatā: q̄ sūt amoris hypothecæ sed

p̄ necessitate est: ad hoc consiliū cōpulit: q̄q̄ plurimas uiuēdi cās habentē: optimā famā: optimā cōsciam: maximā authoritatē: p̄terea filiā: uxore: nepotē: sorores: interq̄ tot pignora ueros amicos. sed tam longa: tā iniqua ualitudine cōflictabat: ut hæc tanta p̄cia uiuēdi: mortis rationibus uincerent. Tertio & xxx. anno (ut ipsū audiebam) pedū dolore correptus est: patrius hic illi. Nā plerūq̄ morbi quoq̄ p̄ successiones quas dā: ut alia tradunt. hūc abstinentia: sanctitate: quoad uiridis ætas uicit: & fregit. nouissime cū senectute ingrauescentē uiribus aī sustinebat. Cū quidē incredibiles cruciatus: & indignissima tormēta pateret. iā. n. dolor nō pedibus solū: ut prius insidebat: sed oīa mēbra puagabat: uenī ad eū Domitiani tēporibus in suburbano iacentē: serui e cubiculo recesserunt: habebat. n. hoc moris quoties intrasset fidelior amicus. quētiā uxor quanquā oīs secreti capacissima digrediebat. circumtulit oculos: & cur inq̄ me putas hos tantos dolores tādīu sustinere? ut scilicet isti latroni: uel uno die supersim: dedisses huic animo par corpus: fecisset quod optabat. affuit tamen deus uoto: cuius ille compos: ut iam securus: liberq̄ moriturus: multa illa uitæ: sed minora retinacula abrupit: increuerat ualitudo: quā tēperantia mitigare tētauit: pseueratē constantia fugit. iā dies alter: tertius quartus: abstinebat cibo. Misit ad me uxor eius Hispulla cōem amicū. G. Gēiniū cū tristissimo nuncio destinaſse Corceliū mori: nec aut suis

p̄prie liberos pignora dicimus tanq̄ uinculū certissimū inter maritū: & uxore. al's pignus scdm Vlpī. est q̄ ad creditorē transit: at Caius dicit pignus p̄prie rei mobilis cōstitui. Longa. p̄ quartū & trigessimū annū. Iniqua. dura. crudeli. Cōflictabat. cruciabat. Precia. p̄dicta. pignora. Pedū dolore. podagra. Vt ipsum audiebā. narrantem sume extrinsecus. Patrius hic illi. hic morbus erat in patre Corcelii: unde nō sua intemperatā: sed ex genitura parentis podagra correptus est: nā Galenus asserit quosdā morbos ueluti podagrā: & arteriā ex hæreditate tradi: quia sperma in parēte uiciatum necessario filioq̄ pedes debilitat. Auicēna etiā superioribus addidit phthisin: & leprā. Nā plerūq̄ morbi. q̄ etiam Columella libro octauo notauit. paternæ iquit notæ plerūq̄ natis inhærent. Vt alia. effigies: gestus: mores: patrimonā trāsmittunt filiis. Hunc. morbū. Abstinentia. parce uiuēdo ad cibos referē. Sāctitate. modestia a reb⁹ uenereis. Viridis ætas. iuuenis: & fortis. Ingrauescentē. inualeſcentē: crudescēte. Cū senectute. quā multæ ægritudines magis augent. Viribus aī. cōstantia. Incredibiles. imensos. Insidebat. occupabat. Oīa mēbra. totā corpis cōpaginē. iacentē. laborantem podagra.

Domitiani tēporibus. iūperante Domitiano: nā cum hæc scriberet Traianus regnabat. Hēbat. n. hoc moris. ut iuberet seruos facessere e thalamo. Intrasset. cubiculū. Fidelior. cōparatiuū p̄positiuo. Vxor. eius Hispulla. secreti capacissima. cui oīa arcana tuo cōmiteres. Circūtulit oculos. an alii adessent p̄ter q̄ Cæcilius. uisurus. Isti latroni. male intelligūt: q̄ de podagra locutum sentiunt: q̄. s. hic morbus ēt latera inuaserat. nullū. n. id secretū: sed potius Do-

mitianū indicasse dicimus se auare. & crudeliter in principatu gerentem. optabat igitur Corcelius tandīu uiuere donec interitum Domitiani uideret sic postea libēter moriturus. Dedisses. more suo subtraxit si: q̄ etiam Martialis in tertio fecit. Audieris: dices esse Maronis opus: pro si audieris: & alii iuniores sensus est: si ita corpore sicut animo ualuisse superuixisset Domitiano: q̄ optabat: & deus p̄stitit: nā libro octauo ad Quadratum: ubi de ultione Heluidii tractat: uero uerius ostenditur Corcelium superuisse Domitiano: ut oīmittam per quæ alibi significat non solum uixisse sub imperatore Nerua: se etiam honores gessisse. Cuius ille compos. q̄ uotum consecutus: nam uoti compotem dicimus eum: qui quod intendit obtinuit. Securus. relicta repub. melioribus auspiciis. Liber. Sub Traiāo optimo principe: q̄ libertatem per Neruam reductam: in melius: & maius augebat. Illa multa retinacula cognationes: amicos: bonam cōscientiā: & reliqua. Retinacula. q̄ retinere potuissent Corceliū in uita: sed minora q̄ rōnes quæ cōtra occurrebāt. Abrupit. intercidit. neglexit. Valitudo. podagra. Cōstātia fugit: non potuit ulterius pati quā cōtra nitere. Quartus. erat quo. Hispulla. Hispullæ meminit Iuue. & Cæciliū amitam fuisse lego. Geminiū. ad quē plures extant Cæciliū eplæ. Papini. insup ad legē Iuliā de adulteriis rettulit Adrianū

Hispulla

Geminus
Iulius Atti-
cus

rescripisse. C. Rosiano Geminio. Cōmunem meum & Corœlii. In proximum. in propinquum ædiū
Ab Hispulla nomine Hispullæ. Iulius Atticus. cuius eloquentiam: & græcam faciendā cum familia
laudat Martialis libro. vii. Attice faciendæ renouas: qui nomina gentis: Nec finis ingentem conticuisse
domum: Te pia cecropiæ comitatur turba Minervæ. Te secreta queres: te sophos omnis amat. Atticum
eximie coenasse tetigit Iuuenalis. Iulius Atticus tempestate Columellæ laudem meruit: q̄ de una specie
culturæ pertinentis ad uites singularem librum edidit. Induruisse. omnino mori decreuisse. Admouē

In summa

Caluissius

ti. porrigēti. *νεμυα* uixi cum labore. susti-
nui. præteritum irregulare a uerbo *ναμνω*
idest laboro. alia exemplaria habent *νεμψι*
να. i. decreui. s. mori *αποτομψινω*. Desi-
deri. expectatiōis Corœlii absentis & amis-
si. Robustissimis sano corpore uigētibus
nullo morbo concussis. Eualit. morte:
quæ malorum finis est. omnia abscidit: &
deuorat: mors: adeo extra omne malum ē:
ut sit extra omnem malorum metum. au-
thor Seneca. Florente republi. sub Traia-
no. Hoc scio. repetitio. Imbecillum. in-
constantem. minus fortem aduersus cala-
mitates. Meo nomie. mea causa. In sum-
ma. q̄ Martia. ad summam omnium dixit.
hoc dicendi genere utimur: cū aliquid con-
cludimus. Recent. nuper mortuo Corœ-
lio. C. Caluissio: cuius in memoriis marmo-
reis sit mentio: fuit is Secundo arctissima
familiaritate coniunctus: unde hic: & alibi
suum contubernalem appellat. ualidissi-
me etiam amauit Caluissium Nepotem. C.
Caluissium arcta propinquitate cōplecten-
tem: erat enim filius sororis. Caluissianæ
actionis Iurisconsulti meminere. Negligē-
tius. ociosius: minori cura. Proinde quare.
Nova. inusitata. incognita.

Agnum. Laudat sua tempora:
quibus ingenia longe profere-
bant: sed auditor & ignauia no-
tabiliter taxat. se uero asserit
oium recitationibus adfuisse: inde tardius
q̄ decreuerat in urbe restitisse. Sossius Se-
nectio alius ab Herēnio Senectione. ad eū
scripsit Plutarchus Diōis uitā: q̄q̄ p̄ Sossio
mēdasse legat Socio. Prouentū. copiam.

Nullus fere dies fuit. accedit Cæcilianæ
fniæ Martialis eo carmine. Auditur toto
sæpe poeta die: & Iuuenalis lōga recitatio-
ne colūnas ruptas exaggeratis. Proferūt.
extēdunt. Ostētant frequenter recitādo.

Statio

Subinde

Præfatio

Coitur. cōueniē. Pæriq̄. auditor & Sta-
tionibus. i. locis publicis: in q̄ post negocia solēt ciues cōuenire cōfabulandi: uel potius desidēdi grā. dicta
statio: q̄ ibi ad tps stat: de qua locutus Iuue. oēs cōuictus thermæ: stationes: itē locus. i. quo naues stat ad
tēpus: & ubi milites ad tutelā stant: siue castroꝝ: uel oppidoꝝ: interdū p̄ custodia: ut apud Trāquillū ab-
ducta statione militū. aliqñ p̄ statu: & cōditione scd̄s i panagyrica orōne: nō te læta: & p̄spera stationis
huius: sed aspera: & dura: ad capeffendā eā cōpulerūt. Vlp. titulo de Fluminibus cū Seruio grāmatico cō-
uenit: stationē inq̄t dicius a stādo: is locus demōstrat: ubicūq̄ naues tutæ stare possunt. Subinde. frequē-
ter. in qua significātia p̄ter ipm alibi Columella iterdū utit: stabula boū subinde emūdāda: & equas sub-
inde respiciētes scribēdo. Martialis pariter ut libro priō. Interponis aquā subinde Rufe. & quarto. Quid
me Thai senē subinde dicis. Trāqui. in Iulio Cæsare. subinde se obseruandū admonēs: quinetiā Liuius præ-
dictis antiquior: nī subinde auro principū aī cōciliēti. Intrauerit. auditoriū. Præfationē. est præfatio:
quæ ante opus præponit cōsiliū scriptoris: & summā totius operis breuibus explicans: nec est pars ope-
ris. ut quidam existimant: cum dicatur omnino opus esse perfectum sine præfatione: ideo inuētæ secūdū

aut filiæ p̄cibus inflecti: solū superesse me: a quo
reuocari posset ad uitā. Cucurri: perueneram in
pximū. cū mihi ab eadē Hispulla Iulius Atticus
nunciat nihil iā ne me qdē ipetraturū: tā obstina-
te magis ac magis iduruisse. dixerat sane medico
admouēti cibū *νεμυα*. Quæ uox quantum ad-
mirationis i animo meo: tantū desiderii reliquit.
Cogito quo amico: quo uiro careā. Impleuit qui
dē annum. vii. & .lx. quæ ætas etiā robustissimis
satis longa est. Scio eualit perpetuā ualitudinē.
Scio decessit superstitibus suis: florente republi-
ca: quæ illi oībus carior erat. Et hoc scio: ego tñ
tanq̄ iuuenis: & firmissimī mortē doleo. doleo at:
licet me i becillū putes: meo noīe. amisi enī uitæ
meæ testem: rectorē. magistrū. In summa dicā:
qd̄ recēti dolore cōtubernali meo caluissio dixi.
Vereor ne negligētius uiuā: p̄inde adhibe sola-
tia mihi: nō hæc: Senex erat: infirmus erat. hæc. n.
nouī: sed noua aliqua: sed magna: quæ audierim
nunq̄: legerim nunq̄: nā quæ audiui: q̄ legi spōte
succurrunt: sed tanto dolore superantur. Va. e.

C. Plinius Sosio Senectioni. S.

Agnum prouētū Poetarū annus hic attu-
lit. Toto mense Aprili nullus fere dies:
quo nō recitaret aliq̄s. Iuuat me qd̄ ui-
get studia. p̄ferūt se ingenia hoīum: & ostētant.
tā & si ad audiendū pigre coit: pleriq̄ in stationi-
bus sedēt: tpsq̄ audiēdis fabulis cōterūt: ac sub-
inde sibi nunciari iubent: an iā recitator intraue-
rit: an dixerit præfationem: an ex magna parte

Caium iuriconsultū praeſationes: q̄ libentius nos ad lectionē propoſitae materiae perducant: & cum il-
luc uenerimus: eius euidentiorē praestant intellectum. Euoluerit. recitauerit. Tunc. post dimidiam ope-
ris recitationem. Veniunt. ad audiendum. permanent. usq; ad finem recitationis. Dissimulanter. cū
aliqua stropna: & falsa excusatione. Furtim. lectore non uidente. Alii simpliciter. quidam palam discen-
dunt: ne ullo praetextu profectiois. Memoria parentum: temporibus nostrorum parentum: paulo su-
pra aetatem nostram. Claudium Caesarem: quem Tranquillus asserit fuisse pertinaciter liberalibus stu-

euoluerit librū: tunc demū: ac tūc quoq; lente cū
ctanterq; ueniunt: nec tñ permanent: sed ante fi-
nē recedunt. Alii dissimulanter: & furti. Alii sim-
pliciter: & libere: Ac mehercule memoria paren-
tū Claudiū Cæsare ferunt cū in palatio spaciare-
tur: audissetq; clamorē: causam requisisse: Cūq;
dictū esset recitare Nonianū: subitum recitanti:
inopinatumq; uenisse. nunc ociosissimus quisq;
multo ante rogatus & idētidē admonitus: aut nō
uenit: aut si uenit querit se diē: quia non perdidit:
perdidisse. Sed tāto magis laudandi: p̄bādīq;
sunt: quos ascribendī recitādīq; studio hāc audi-
torū uel desidia: uel supbia nō retardat. equidē p̄-
pe nemini defui. crāt iane plāriq; amici. Neq; n.
est fere quisquā q̄ studia: ut nō siml & nos amet.
His ex causis lōgius q̄ destinauerāt tps ī urbe cō-
sumpsi: possū iā repetere secessū: & scribere aliqd
qd nō recitē: ne uideat: quorū recitationibus ad-
fui n̄ auditor fuisse: sed creditor: nā ut ī cāteris re-
bus: ita ī audiēdi offō p̄t grā: si reposcat. Vale.

C. Plinius Iunio Maurico. S.

PEtis ut fratris tui filiae p̄spiciā maritū:
qd merito mihi potissimū iniūgis. Scis
enim quāto opere summū illū uirū susce-
perim dilexeriq; quibus ille adolescentiā meā ex-
hortatiōibus fouerit. Quibus & laudib;: ut lau-
dādus uiderer effecerit. Nihil ē qdē: qd a te man-
dari mihi: aut maius: aut gratius: nihil qd hōesti-
us a me suscipi possit: q̄ ut eligam iuuenē: ex quo
nasci nepotes Arulēo Rustico deceat: Qui qdē
diu q̄rendus fuisset: nisi patus: & quasi p̄uisus eēt

rit recitantes audiendo: sed potius perdidisset: si desedisset: & totum diem fabulis contriuiſſet. nam deli-
des interpretabantur se perdere diem: dum illū audiendo transmittunt: uerum Secundus: dum ociosi nu-
gantur. clarior scriptura. quem non perdiderit. Defui nemini. audiui omnes. Qui amet studia: qui sit
eruditus. Simul. cū studiis. idest oēs fere docti me amant. est alia lectio ad idem fere. qui non nos amet:
ut studia non simulet: scilicet modo sit uere studiosus: neq; simulet doctrinam: & per hāc monstrari pos-
set Regulus. Repetere secessum. secedere in uillam. Creditor. ne audiendi mutuum ab illis repetere ui-
deat. In audiendi officio. q̄ facerem si mea recitarem.

PEtis. Maurico suadet: ut filiam fratris despondeat Acciliano iuueni formoso: & honesti. li-
mo: q̄ em a parentum splendore: commendat: & honores gessisse: opibusque abundare: prae-
ter uirtutes: adfirmat. Prospiciam. deligam. Fratris tui. Aruleni Rustici. Summum. Aru-
lenū ob uirtutes: & doctrinā praec̄lagē. Quibus laudibus. dū me laudat: nam magnū laudari a
laudato uiro. Viderer. crederer. Laudandus. laude dignus. nepotes filios filiae. Decet. decēs sit & decoq;

diis deditum: ac multa scripsisse: & graece:
& latine. In palatio. uocatur Palatium
auctore Dione domus regia Romanorū
imperatorum: ubi Caesares praetorium ha-
bebant: olim Romuli domus: non procul
a Tyberi: fere in media urbe. P. Victor in
decima regione locat. ante a pallantium si-
ue Pallanteum dictum a Pallanteo urbe
Arcadiae: uel a Pallatio urbe in agro Rhea-
tino: alii quod palantes illuc cum Euandro
uenerunt: quidam a Palantia uxore Lati-
ni: siue quod ibi pecus pascens balare: uel
palare. i. errare consuevit. alii a Pallanto
Hyperborei filia: quae ex Hercule Latinū
peperit: alii q̄ Pallas ibi sepultus sit: quam
opinionem Dionysius arguit tradens Pa-
lantium collem palatium dictum con-
fundente tempore certitudinem: & multis
inconuenientium etymologiarum mate-
riam praebente. Nonianum. fuit Serui-
lius Nonianus: quem Plinius senior con-
sulem uidit: & Quintilianus audiuit: inge-
nio clarus: & sententiis creber: minus pres-
sus: q̄ historiae autoritas postulabat.

Palatium

Seruius
Nonianus

Inopinatum: praeter expectationē. Lau-
datur Augustus a Suetonio: q̄ recitantes:
& benigne: & patienter audiuerit. Reci-
tanti. suas historias. Idētidē. saepius. Li-
uius ab urbe condita idētidē: nequis
uiolaret Thalassio ferri: clamitatum est.
Apuleius idētidē boai non: non. Cur-
tius illa malis fatigata idētidē mulie-
ris adhibere blanditias. Cato in re rustica.
quassato. suppletq; idētidē. & Colu-
mella locus idētidē runcandus. M. Tul-
lius pro Roscio illum idētidē mone-
re. Tranquillus: Caligula inuocare idē-
tidē atq; expectare luce cōsueuerat. quae-
ritur. Se diem: quia non perdiderit per-
didisse. sensus est unusquisq; ignauus lame-
tatur: si adfuit recitationibus: perdidisse
diem in re inutili: cum uere non perdidit.

Idētidē

- Munitius Acilianus.** hūc Cor. Munitium Acilianum appellatum: & ornamentum regionis suae: seu dignitate: seu moribus: natum splendide: & facultatibus abundante libro septimo scripsit Secundus. A uobis. Maurico: & Aruleno. Brixia ciuitas i agro Cenomanorū sita: ut Plin. & Ptolemaeus scribūt: a Gal. Iustino auctore cōdita: quā gētis Cenomanorū caput fuisse Liuius asserit. Nostra. trāspadana. sicut Veronenses alibi suos appellat. Verecundiae: continentiae a uitis. Frugalitatis. abstinentiae a cibis superfluis: nam qui remotis ab urbe municipiis seueram adhuc: atq; antiqui moris secundum Tacitum retinebant Italiam. fuerūt enim (ut omittam latinos) auctore Athenaeo frugales romani: & i oib⁹ optimi: q⁹ tolerātia: & tenuis uictus patrius erat: & idigena: q⁹ Iuuenalis satyra q̄rta decima pluribus laudat. Rusticitatis. simplicitatis. iustitiae Munitius.
- Munitius Macrinus** Macrinus: fuit ad quē Persius scripsit. Macrinū uigē p̄torū refert Plin. li. xi. capite de sanguine statuto rpe passum sanguinis p̄fluuiū per os. Princeps. auctoritate. scientia. diuitiis: non solum: qui rerū dominus est princeps appellat: sed qui in ciuitate p̄stat auctoritate: prudētia: dignitate. opib⁹ alibi enim dixit acuent. princeps uiros ad liberos suscipiendos: & de Quadratilla loquens fouebat effusus: q̄ principi foemīae cōueniebat. Siliū praeerea inter principes ciuitatis: sine potentia: sine inuidia fuisse testat. Liuius p̄dita multitudine a principibus. & Frontinus aquarū praefecturā p̄ principes uiros solitā ministrari scripsit. & Traqu. principes ciuitatis uiginti sibi delegit Tiberius: & p̄ primo saepe usurpatur Plinius senior: princeps classe depugnauit Minos. Macrobius. q̄ gradus princeps habebat. & Virg. Cū princeps: medioq; Gyas in gurgite uictor. nam princeps secundum
- Equitū dignitas** Pōpeiū est: q̄ primū cōepit: & primo loco est: ut principes in acie. Equestris ordinis: q̄ dignitas inter patres: & plebē fuit: Seuerus īperator cōsueuit equestrē ordinē appellare senatorū seminariū: iudicandi ius aliquñ habuit: unde equites iudices appellati: deinde auctoritas noīs uario seditionū euentu substitit circa publicanos. lege Roscia ius sedendi i quartodecimo gradu theatri habebant: & quia gerendorum analogae auctoritatem tenuerunt. illustres ab historicis appellati. olim sexcenti numero fuere. Nihil altius. nullam maiorem dignitatē. Allectus a diuo Vespasiano. qui amplissimos ordines caede uaria exhaustos: & ueteri negligentia contaminatos: repurgauit: suppleuitq; recensito senatu: summotis idignissimis: & honestissimo quoq; Italicorum: ac puincialiū allecto. Allectus. in locū indignioris electus. Prætorios. qui ius gestadi prætoria ornāmēta habēt. prætorius etiā dicebat: q̄ p̄turā gesserat sicut quaestori⁹: q̄ Quæsturā. Quierē. uacationē a rebus publicis. Nostrae ambitioni. dignitatibus: quas nos ambire solemus. Prætulit. elegit. amplexus est. E municipio patauio. nata Patauii: q̄ olim inter eius regionis urbes exellebat. nā in eo centi sunt quingenti equestris ordinis uiri: antiquis annis centū & uiginti militū milia emisisse cōstat: quā uero ciuitas ipsa: & uiroq; p̄bitate: & artū bonitate floruerit: magnitudo: cum aliāq; rege: q̄ i urbē mittebant: tū uero p̄anoq; & uestimētoq; oīfaria mercatura declarat. Mores: seueros: cuius pudiciā p̄ trāitū Mar. cōmēdat: eo uersiculo sis patauina licet: & petū Thraseā Patauii genitū uigē seuerū: & grauē fuisse scripsit Tacitus. Seueritatis exēplū. scīssima: quā aliā sequant i seueritate. exēplū est: q̄ sequimur: aut uitemus: est. n. ipa res: quā imitamur: aut si fors ita tulerit: uitamus. Pōpeius auctor. sed de hoc alibi cōmodius P. Acilius. ambiguū an p̄ Acilii Glabriōis: quē collegā i cōsultatu Traiano Domitianus īterfecit auctore Dione: q̄ cū feris pugnaret: re uera p̄p̄ iusum robur: nā i albano leonē cōfecit: an ipse Acilius Glabrio: utrūq; notauit Iuue. satyra q̄rta. Proximus eiusdē p̄perabat Acilius xui Cū iuue idigno: quē mors tā saua maneret. Et dñi gladius iā festinata. q̄q̄ īterp̄res aliter sentiāt. iisdē r̄p̄ibus Acilū Rufū cōsulē designatū Scds recitat: & Acilii Glabriōis sub Antonino: & Seuerō īperato ribus meminit Vlpianus. Singulari: cui filis nō reperiāt. Domo. cognatione Aciliani. In tua. oīa tibi placēt. Aciliano. cōmēdat a bonis aī: corpis: & fortunae Acilianū. Vigoris. robusti spiritus. Curtius libronono uigor quoq; q̄ cōstat ex spiritu: nō destituerat uultū. Industriae: diligētis curae. Verecundia. necessitatē ambiēdi. absoluit te a cura ambiēdi tribus: & amicos p̄ se cum multis honoribus functus sit.

Liberalis. libero homine digna: qualem decet ingenuum. Senatorius decor. aspectus uenustus: qualis conuenit senatori. Quæ. bona corporis. Hoc. pulchritudo. Nescio. dubitat an laudet Acilianum a copia rerum. Amplas. facultates. satis constat habuisse saltem quadringenta sextertia: quoniam erat eques: sed si diligentius consideramus Plinii scripta longe plura dicemus Macrinum possedisse. Vos. qui non censum in marito: sed uirtutes respicitis. Genex ipso dixit: non. n. Mauricio: sed Aruleno gener futurus erat Acilianus: uex qd Mauricus nata fratris loco filia habuit: ideo cum Aruleno socer Mauricum appellat. Publicos mores. consueuisti oes in genere quætere amplas facultates. q. sic indignas lue. Quis gener hic placuit censu minor: atq. puellæ Sarcinulis ipar? quis pauper scribit hæres? Quando in consilio est ædilibus? unde Oui. primo Fastor. In precio precium nunc est: dat census honores: Censu amicicias: pauper ubiq. iacet. Leges ciuitatis quæ uetabant quæq. sedere in quatuordecimo gradu: nisi habuisset censum quadringentor. miliu: neq. iudices esse: nisi eadem summa censerent: uel salt. ex constitutione diui Augusti ducta sextertia possiderent: qui ducenarii iudices uocabant: q. ducentu miliu censum haberent: uñ hi de leuioribus summus iudicabat. senator. uero census erat octingentor. dimidio plus q. equitu. quare legimus apud tacitu multos ob angustias familiares ordine senatorio sponte cessisse: & motos: q. remanendo ipud. tia paupertati adiceret: i. quas leges Plini senior sic inuectus. postq. senator censu legi coeptus: iudex fieri censu: magistratu. ducteq. nihil magis exornare q. census: oesq. a maximo bono liberales dictæ artes i. contra rium cecidere. Censu. opes: quæ o. quoq. lustro a censoribus recensebant: & examinabantur. Hic calculus deligendi: illa ratio: & suffragatio plurimu pot. i. electione: uel legat

liberalis: multo sanguine: multo rubore suffusa: est ingenua totius corporis pulchritudo: & qdã Senatorius decor. quæ ego nequaquam arbitror negligenda. Debet. n. hoc castitati puellæ quasi p. miu dari. nescio an adiciã esse patri eius amplas facultates. nã cum imaginor uos: quibus quærimus genex: sil. dũ de facultatibus puto: cum publicos mores: atq. etiã leges ciuitatis intueor: q. uel i. primis census hoium spectandos arbitrant: ne id qdẽ prætereũdũ uidet: & sane de posteris: & his pluribus cogitãti: hic quoq. i. conditionibus deligendis ponendus ẽ calculus: tu fortasse putas me indulisse amorĩ amor meo: supraq. ista q. res patit extulisse: at ego fide mea spõdeo futurũ ut oia lõge ampliora q. a me p. dicant i. uenias. Diligo qdẽ adolescentẽ ardētissime sicut meret. Sed hoc ipsum amantis est nō onerare eum laudibus. Vale.

C. Plinius. Septicio Claro. S.

Eus tu: pmittis ad cœnã: nec uenis. Drusus: ad assem ipediũ reddes: nec id modicum. Paratę erāt lactucę singulæ: cochleę

in deligendis conditionibus. De posteris. nepotibus. Et his pluribus: & ab nepotibus: ac p. nepotibus. i. respectu descendentiũ: uñ p. cipit Vlpianus maxime necessariũ eẽ dotatas foeminas ad sobolẽ p. creandã: replendãq. liberis ciuitatẽ. Indulisse amorĩ meo: scripsisse de iuuenẽ: quẽ amo: plura q. eẽnt. Supra extulisse auxisse p. amplificationẽ. Ista. bona. Res. ueritas. eplã: quæ nudas res tm narrare consueuit. Fide mea. integra: & incorrupta ut consueui. Amantis est officiũ amici est amicum mediocriter commendare.

Eus. Septicius Clarus pmiserat se uenturũ ad cœnã: fidemq. se fellerat: Secundus itaq. enumerat paratos cibos: eũq. in ius dani dati uocat. Heus. significationem habet ad intentionẽ: considerationemq. reuocantis. Dicitur ius. uel subtractum est si more suo: uel interrogatiue pronunciandum. sensus est si ius reddit dani dati: cautum. n. lege: ut dani dati sit actio. Ad assem impendium reddes. in solidum restitues impensam cœnæ. assem enim pro uniuersa hæreditatis summa usurpant iurisperiti: sicut hic pro tota conuiuii expensa uel ad assem minimã quãq. particulã. nã assem pro minimo precio poni auctor ẽ Catul. scribẽs Rumoresq. senũ seueriorę oes unius æstimemus assis & Virg. in Priapeis. Non assis faciunt. impendium secundum Varronem significat pecuniam: quæ in fenore sorti accedit: hoc est usuram ipsam q. inter se iungat utrunq. fiatq. quasi compendium: dicitur non minus latine impensum a pendendo. Apuleius impendio pro enixe usus est. Lactucę singulæ. unicuiq. cõ. uiuæ una fuit lactuca apposita: quæ principio cibi paratur: non tantum ex consuetudine nostra: sed testimonio Martialis ad excitandum stomachum: sicut apud antiquos eodem referente in fine cœnæ ad sedandam ebrietatem: est enim frigida. q. etiam Athenæus testatur asserens lactucam in principio cœnæ nequaquam apponi solitã: quã a lacte dictam nemo ambigit. Cochleæ. hæc tanq. uilia spreuit Mar. hoc distico. Dũ p. guis mihi turtur erit: lactuca ualebit. Et cochleas tibi habe: p. dere nolo famẽ. ab Hesiodo q. p. eo tyos dicit: q. secum domum portet. Håmonius παρατορχαλω idest circundo: uel a cõuertendo chocleam dictam deducit. est aut id animalis: q. uulgo limacha appellat. quod si quis mihi parum fidei adhibet: legat Pliniũ hæc scribentẽ. cochleæ inquit aquatiles & terrestres se domiciliis exerunt: binaq. ceu cornua protendentes: contrahentesq. oculis carent: ideoq. corniculis prætentant iter. eas saginari docet Cato: & eum secutus Plinius: generaue multa uterq. recenset. Oua bina. sorbilia: hæc dabantur in cœnã

Ducenarii iudices

Heus

Impendium

Impensum Lactuca

Cochleæ

Oua

- prooemio Horatio in sermonibus dicente si collibuiſſet ab ouo Vſq; ad mala citaret. ſimiliter oua luue-
nalis Perſico pollicetur: Naucratis ſcribente Athenæo tradit in conuiuiis apponi ſolita bina oua: quæ
in ſecunda menſa dari ſicut leporem: & turdum cum mellitis apud eundem legimus. Alica cum mulſo.
Alica præſtantiffima fiebat Alica in Italia præcipue in parte Campaniæ: ſi Theophrasto credimus ex quodam
genere ordeï ſilueſtris: ſicut ex eodem panis optimus fit: unde quidam apud Homerum $\chi\epsilon\lambda\delta\omega\pi\omicron\upsilon$ inter-
pretantur zeam: ex qua alica conficiebatur: ferentem. tondebatur authore Plinio granum eius in pila li-
gnea: & excuſſis inde tunicis. iſdem arma-
mentis nudata medulla concidebatur. tria
aliciæ genera numerat. minimum: ſecun-
darium: grandiffimum: quod apherema
appellant. dicta alica ab alendo ut pompe-
ius refert. mulſo uino eluebatur: q; Mar-
tialis tetigit dicens. Nos alicam: mulſum
poterit tibi mittere diues: Si tibi noluerit
tibi mittere diues: eme. illud adam genus
placentæ ex melle: oleo & alica confieri ſu-
Subitallū bitallum nomine. authores ſunt Fe. & Athenæus. Et niue: qua in potu: & ferculis refrigerandis eſt uſa
antiquitas. erant enim Romæ officinæ niuis reponendæ: cuius ſaporem paleis: quibus custodiebatur
Nix inquinabant. in quam luxuriam diſtico Martialis inuehitur. Non potare niuem: ſed aquam potare rigen-
tem. De niue commenta eſt ingenioſa gula. ſed pluribus Seneca libro quarto naturalium quæſtionum:
& Plinius ſenior libro decimonono. eam Macro. ex authoritate Ariſtote. ſcribit eſſe corporibus noxiam
nō omittam Athenæum tradere uinum ex niue reddi frigidiffimum: & antiquam græciam eam bibiſſe:
atq; magno æſtu ab Alexandro ſeruata. Computabis. numerabis inter impenſam cœnæ. Perit. lique-
Oliuæ ſcit reſoluitur in aquam poſita in cibus. **Oliuæ**. quæ inchoant & claudunt cœnam. author Martialis:
Bethicæ Bethicæ. hispanæ a flumine Bethi hispaniæ. pars Bethicæ maria proſpicit ad occidentem Atlanticum:
ad meridiem noſtrum. commendatas fuiſſe olim bethicas oliuas præter Plinii teſtimonium. Martialis
libro duodecimo tradit amatum ſcilicet Bethin a pallade ultimo epigramate: cui initium. Bethis oliuiſe-
ra crinem redimite corona. hodie etiam maiores ab Hispania mittuntur oliuæ: aptiores eſui: ſed oleo ſe-
cundum Columellam inutiliores. quare non admitto legentes oliuæ: betacei. ut duo ciborum genera in-
Cucurbi- telligantur. legimus etiam beta loco bethicæ: quod eſt olus ſatis obuium. Cucurbitæ ſunt: & hæ non
ta minus grata: & ſalubres in cibo: præcipue primus cauſis: & quo longiores tenuioresq; eo gratiores: & ob
Bulbus id ſalubriores referente Plinio: quæ pendendo creuere. Bulbi. eorū radix optima: etiam cruda eſui. tria-
q; bulborum genera quidam faciunt: Plinii plura: libenter enim uxor eius teſtimonio in confirmandis:
& declarandis filii ſcriptis. incitant multum Venerem teſte Martiale. Alia fercula. Mille. innumera.
Non minus. q̃ priora. Comœdum. comœdiæ actorem: nam comicus author eſt operis: ſic octauo ad
fuſcum poſt cœnam inquit comœdus: aut lyriſtes: & ad Genitorem cum lector: aut lyriſtes: aut comœ-
Lyriſtes dus inductus eſt: nam ſolebant in conuiuiis Romani audire poema: quod Perſius notabiliter taxat: ne
tam ſæpe Martialis noſtram paginam impleat. Lyriſtes autem qui lyra ſcit: instrumentum ab antiquis
receptum: ſicut tibiæ reiectum. q̃ etiam Athenæus comprobat ex teſtimonio Nicoſtrati: & multis oſten-
dit Gellius libro decimo octauo ubi explicat poſt edulia: & pocula adoleſcentes uoce canentes: & pſallen-
tes: qui poſtquam introducti ſunt. Anacreontis uerſus: & ſaphica: & elegos: & amatoria quædam dulcia
cecinerunt: & Suidas aſſerit muſicam interiſſe: poſtq̃ ſympoſia introiit. Quæ liberalitas eſt. Omnes.
Oſtrea lectores: cantores. citharedos. Nefcio quem. ignobilem uirum: & contemnendum. Oſtrea: horum ui-
uaria primus in Lucrino inſtituit Sergius orata auariciæ: non luxuriæ cauſa. creſcunt luna creſcente: de-
ficiende uero minuunt. unde Lucretius ait. Luna alit oſtrea: multa eorum genera tradit Athenæus na-
ſci in paludibus: fluminibus: mari: optima marina: ubi fluuius exoneratur: ac græcorum antiquos oſtrea
tantum dixiſſe: ſatis conſtat in numero unius feminini generis: at in plurali neutri eſſe. celeberrima ſunt
in lacu baiano ex diſtico Martialis: & circeis teſtimonio Horatii. Vuluulas. uulua ex papillis porcarum:
Vulua quam lege cenſoria interdictam fuiſſe meminit Plinius: erat autem eiecticia quæ fiebat enecto partu: &
ante tempus eiecto: melior ſane q̃ edito: hæc porcaria dicebatur. unde Hipparchus apud Athenæum uul-
uæ pulcher aſpectus eiecticiæ: ſed pulchrior eodem referente uulua primipara eiecticia: quod etiā Mar-
tialis ſenſiſſe uidetur. Te fortasſe magis capiet de uirgine porca. Me materna graui de ſue uulua capit. in-
de Horatio ampla uulua placuit. græci $\mu\epsilon\tau\pi\iota\upsilon$ uocant ſuauiſſimam quippe carnem: quā cōdiri aceto: &
iure ſecundū Lynceum Athenæo ſcribēte dicimus: ubi etiam legimus nō omnes antiquos appoſuiſſe in
Echinus principio cœnæ uuluā: neq; aliud qd eorū q̃ tpe illius apponebant. Echinos. optimi: quiſta Miſenū ca-
piebant. Horatio authore: fuiſſe eorū uſum in cibus Martialis aſſerit. Iſte licet digitos teſtudine pungat
acuta: Cortice depoſito mollis echinus erit. ſunt hiſ ſpinæ p pedibus: includuntur. n. echinato calice. eſt
& aliud genus. q̃ echinometra appellat: cui ſpinæ longiſſimæ: calices miniſi: ſed plura de eorum generi-
bus Ariſt. libro quarto de animalibus: & Athenæus in ſuis libris. echinū quidā dictū putant $\omega\alpha\pi\alpha\tau\omicron\upsilon\upsilon$
 $\chi\epsilon\tau\upsilon$. a conrahendo ſeipſum in rotunditatem: nā in ulciſcendo ingruentē aduerſariū reſtriſtus ſpinæ

circūferentiam obicit ueluti munimentū: aut q̄ habeat carnes spinis cōtectas: uel per cōtrarium: q̄ non possit tangi pp̄ spinas: enī uero echinus apud Athenæum pro genere placet sumitur autoritate Lyncei famit: & pro uentre bouis apud Suidam. Hammonius uentrē tm̄ significare scripsit: apud quem lege plura de Echini significatiā. Gaditana. cantica. gestulationes: q̄bus puellæ gaditanæ plurimū præstā Gaditana puella. bant: unde Martialis libro. y. ubi Torannio cōuiuiū parat: pollicetur nō se introducturū illas. Nec de gadibus improbis puellæ Vibrabunt sine fine prurientes Lasciuos docili tremore lumbos: & in disticis cō-

gaditana maluisti: dabis pœnas: nō dico quas. du refecisti. Inuidisti nescio an tibi certe mihi: sed tñ & tibi. Quātū nos lusissemus: risissemus: studuissemus: potes appatius cœnare apd̄ multos: nusq̄ hilarius: simplicius: incautius: insūma expire: nisi postea te aliis potius excusaueris: mihi semp̄ excusa. C. Plinius. Euriō. S.

A Mabam Pompeium Saturninū (hunc dico nostrū) laudabamq; eius ingeniū: etiam antequam scirem: q̄ uarium: q̄ flexibile: q̄ multiplex esset: nunc uero totum me tenet: habet: possidetq;: audiui quasdam causas agētem acriter & ardentem: nec minus polite & orate: siue meditata: siue subita proferret. Ad sunt acutæ: crebræque sententiæ: grauis & decora

nō ueneris: perinde ac si diceret: cum captus fueris urbanitate meæ cœnæ: facile omnibus aliis repulsam dabis: ut sis mecum: q̄ nili feceris: uolo semper admittere tuam excusationem. Mihi. apud me. sic Oui. de tristibus Excussem ne te semper amice mihi.

A Mabā. Euriū Clarū hortat̄ legere Pompeii Saturnini scripta: cuius acumen in causis agēdis: & splendorē in historiis more suo. i. amicissime cōmēdat. uersuum leporem admirat̄: & epistolas uxoris eius uetustatem redolētes exosculat̄. Eurius: siue Eurius (sic. n. apud uarios auctores scriptum inuenio) uir sanctus: antiquus: disertus patronus: & constans: morū l̄rarūq; uetrum studiosissimus præfecturam urbis gessit bis consul fuit: sub altero eius consulatu nascitur Seuerus: q̄ postea imperauit: ambiguum: an is fuerit: quē multo post tempore interfecit idem Seuerus ob crudelitatem: cum tñ uideri uellet clāmentissimus: an eius filius: sicut haud dubie cōstat ipsum fuisse: ad quem Iulianus libro. i. ff. refert diuum Antoninum scripsisse q̄q̄ ibi pro Euriō Claro corrupte legatur Euriptio Eurptius. Claro: ut in illis libris multa priscorū nōia sunt inuersa. hæc collecta ex spartiano: Gellio: & ipso Secūdo. Nostrum. sic in septimo ad priscum nostrum appellat: ex qb̄ adducor alios fuisse Pompeios Saturninos iisdem t̄pibus. Volusium Saturninum urbis præfectum: qui nonagesimum excefferat annū oīum: quos in consulatu sn̄iam rogauerat sup̄stitē: nōiat Plin. senior. Varium cognitione: & facultate diuersarū disciplinarū. Flexibile. facile ad alia transire. Multiplex. fertile. multarūq; rege capax. possidet. q̄ maius est: q̄ tenet: & habet. Causas agentem: fuit. n. causidicus summus. Acriter. cum acrimonia: & uehementia: quæ potissimum cōuenit iudicialibus causis. ardētē. cū calore. & incitatione corporis: ut solet fieri in cōtentione. Polite. eloquenter. Meditata p̄ferret: ex t̄pē ageret. Aptæ. Cōueniētes materiæ: legif̄ etiam acutæ.

Crebræq; sn̄iæ. sn̄ia uariæ apud oratores accipiūt: cū. s. ex scripto: & sn̄ia nascit̄ controuersia: ubi uidetur scriptoris uoluntas cōscripto dissentire: de qua sane non loquit̄ Cæcilius: sicut nec de qua Fabius. sn̄ia est decretum quoddam atq; p̄ceptū: quod de reo. i. de iudicio quæri potest. sunt & sn̄iæ traslatiue: quas proprie sn̄ias dicimus: quæ nihil habent cum ipsa controuersia implicitum: sed satis apte alio trāsferunt̄: si Senecæ credimus: tanq̄ de fortuna: de crudelitate: de sæculo: de delitiis dicuntur. hoc genus sententiarū Porcus Latro suppellectilē uocabat. & M. T. sn̄ia inquit est oratio sumpta de uita: quæ aut qd̄ sit: aut qd̄ esse oporteat in uita breuiter ostendit hoc modo. liber is est existimādus: qui nulli turpitudini seruit: unde idem de p̄fecto oratore: nihil est aliud pulchre & oratorie dicere: nisi optimis sententiis. uerbisq; lectissimis dicere & nec sn̄ia ulla est: quæ fructum oratori ferat. nisi apte exposita: atq; absolute: has igitur Secū. dus intellexit: sed cū dicit crebræ a præceptis Ciceronis discessit: qui in rhetor. icis iubet sn̄ias iterponi raro: ut rei actores: nō uiuēdi p̄ceptores uideamur esse. Grauis. plena nō fluxa. nō uulgaris: cōparat̄ hoc maxime per accusatiuos. Decora. splendida. apta rebus grauib;: est. n. cōponēdū quo p̄nunciandū: nā compositione uelut amentis quibusdam: neruis uē intendi: & concitari sn̄iæ uidentur: ideo eruditissimo cuiq; persuasum est ualere eam quamplurimum non ad delectationem modo: sed et ad motum aiorum

Constructio.compositio:ordo uerborum:nam sunt uerba uerbis quasi coagmētanda. Sonantia uerba: & antiqua. i. oratore debēt eē uerba ppria:sonātia:antiqua:nō insolētia:nō sordida:nō audacius transla-
ta:nō poetica licentia sumpta:nō inaudita. Antiqua.latina:nō peregrina neq; tñ obsoleta uetustate. in
uerbis intuēda est elocutio:in rebus inuētio:in utraq; collocatio. Flumine.magis placet fulmine ex an-
tiquo codice.ad hāc paulopost Periclē laudat oratorē:q; fulguraret:tonaret:totāq; grāciā conuolueret
q̄q; nō incōueniēter legef flumine.i.copia pp sequētia. Si retractent.si supuacua amputent:si meditata
pferant. Sēries qđ ego.eris eius snā:cu-
sus sum ego de oñonibus Saturnini. Aemu-
lus.par in dicēdo.antiquarius sine uitio.

Historia.

In historia.scribēda. Magis. q̄ in oñoni-
bus. Breuitate.historia Victorino p̄cipiē-
te breuis eē debet:qđ qđ Tacitus obserua-
uit:nisi electa:& ad exēplū p̄tinētia tradēs.

Luce.ut sit aperta:fit aut lucida:si causas
ob quas mirabilia:præterq; opiniōem pu-
blicam opera p̄fecta sunt:explicuerimus.

Suauis.

Suauitate.quæ fit si uerbis liberioribus:
& remotioribus figuris narrandi tedium
uitabimus:suauitatem magis q̄ dulcedinē
cōmēdat Macrobius.nam oē qđ dulce est
cito faciare nec diuturnā desiderii sui fidē
tenere:sed in locū facietatis succedere hor-
rorem.uinū cum infantia eē dulce cum pu-
bertate suauē: unde Homerus mel dulce:
& uinum suauē uocat. hanc igif suauitatē
pertinere ad historicū cōfirmat.M. Tullius

Concio.

Xenophontis ore musas esse locutas existimās. Splendore elegantia:& Fabius in Liuiio iucūditatē:& cā-
dorē pbat. Narrādi sublimitate p̄stātia.elatū.n.abūde spūm:ac audaces snās miramur in Tacito:sicut
bellicum canorē in Thucydide auctore Cicerone:Cōcionibus:qbus utunt̄ historici.cōcio aut idem signi-
ficat:q; apud græcos α τοπα locus est in quē populus cōuenit ad audiendū. ipsa multitudinis cōgregatio
& oñ. stilus inqt est in cōcionibus par oñonibus. Pressior.demissior:strictior:ut poscit locus. Cicūscri-
ptior.breuior. Adductior.cōpēdiosior:nō.n.latius euagat:neq; digressionibus gaudet. Catullus me-
us.scio in aliquibus exemplaribus non legi meus.sed sane legat:& dicamus meū uocasse: q; eius hendeca-
syllabo caperetur: an sicut pauloante Brixia suam appellauit tāq; in regione transpadana in qua Comū:
sic Catullū suum:q; patriā Veronem hēat. in eo laudatur maxime suauis l̄arū appellatio:fuit.n.poetæ
mundissimus:& elegantissimus:plurimū leporis:& græ scribendo adeptus. Caluus.C.Licinius Caluus
qui in adolescentia excessit eruditior Curione:tū ē accuratius quoddā dicendi:& exquisitius attulit ge-
nus:q; q̄q; scienter eleganterq; tractabat:nimiū tñ inquirens in se:atq; ipse sese obseruans: metuensq; ne
uitiosum colligere:et uex sanguinē deperdit:atq; eius oñ nimia religione attenuata doctis: & attente
audiētibus erat illustris:a multitudine aut:& a foro:cui nata eloquentia est:deuorabat: & p̄ter Cicerōis
uerba Tacitus de Caluo loquēs qđ opus inqt esset oratori intellexit.sed ingeniū:& uires ei defuerūt: in
dicendo nimiū astrictus:& M. Tullio in epistolis uisus est tenuis:& exanguis:cū quo tradit eū Seneca ha-
buisse iniquissimā litem de principatu eloquētiæ:quare Fabius memorat inuenisse:q; Caluū p̄ferent oñ-
bus oratoribus:& qui cōtra crederent:sed sanctā:& breuem oñonem:& castigatā in eo fuisse:& freq̄nter
uehementem:imitatorēq; atticorū.cōpositionem eius in actionibus ad exēplū Demosthenis rigere:ni-
hil in illa placidū:nihil lenē:oīa excitata:& fluctuātia:usq; eo uiolentus accusator:& cōcitatus fuit: ut in
media actione eius surgeret Vatinius reus:& exclamaret:rogo uos iudices nunqd si iste disertus ē:io me
dānari oportet:uisa in quiete uenerea sponte naturæ erūpentia usq; in morbi genus laminis plūbeis co-
hibuisse tradit:uitesq; corporis studioq; labore custodisse.author Plin. iussisse epigrammata multi testant̄:præ-
ter unū:& uiginti oñonū libros. Trāquillus in Cæsarem notissimos uersus emisisse.Bithinia q̄q; & p̄di-
cator Cæsaris unq; habuit:& pedianus scripsisse hendecasyllabū elegātissime in Curiū notissimū aleato-
rem:& Ouidius illis uersibus.Par fuit exigui:similisq; licentia Calui.Detexit uariis qui sua furta modis:
ipse præterea.Secundus libro quinto:& catullus Calui facetias:& iocos carmine persequit. Quintiliam
amicā ex testimonio Propertii adamauit.memini ēt legisse Bibaculū p̄ Caluo in qbusdā codicibus:quē
scimus lamborū acerbū poetā fuisse. Leporis:gratiæ:uenustatis. Amaritudinis.notando uitia:& in
foelices casus scribendo. Inserit illis.uariat suos uersiculos distinctione multaq; regē. Data opa.spōte:
ex industria:non casu & natura cogente. Molliusculos.amabiliore. Leuiusculos.ludit de re ludicra:&
inani:ut sit sensus quosdā uersus facit lasciuiore:nōnullos minoris succi:alios asperiores: sicut Catullus
& Caluus suos libellos uariarunt:q̄ sententiam uidetur Martialis hoc distico comprobasse. Sunt bonæ:
sunt qđam mediocriæ:sunt mala plura.Quæ legis:hic aliter nō fit Auite liber. Duriusculos quosdam.

Caluus.

uersus facit. Quasi Catullus. ad imitationem Catulli: quem Plin. in præfatione naturalis hystoriæ asserit Catull⁹ da composuisse uersus duriusculos: q̄ natura carminis patere in primo hendecasyllabi pede iambo usus. ille enim inquit permutatis prioribus syllabis duriusculū se fecit: q̄ uolebat existimari a Veraniis suis. & Fabulis uerum Terentianus testatur Iambum & trochæum in primo hendecasyllabi pede recte poni uel quia in Catullo non semper carmen bene fluit: nostri tamen hic Secundum reprehendunt: quod duriusculos uersus notet illū scripsisse: cōtendūtq; molles esse: q̄ nos non negamus subinde præsertim in rebus. interdū tñ & in uerbis. Vxor. suæ. Metro solutum. si redigatur in psam: & le gibus metri liberentur: an q̄ hi duo comi ci Priscia. & Rufino authorib⁹ in effusum licentiæ spaciū dilatauere me: & Teren. usq; ad imaginē psæ orationis resoluerit: & cōminuerit. uidetur autē imitatio Tulli ana: apud quē scriptū de oratore pfecto ē. equidem cū audio socrē meā Lelliā: sic au diox: ut Plau. mihi: aut Ne. uidear audire.

quasi Catullus: aut Caluus: Legit mihi nup' epistolas: q̄s uxoris esse dicebat. Plautū: uel Teren. metro solutū legi credidi: q̄ siue uxoris sunt: ut as firmat: siue ipsius: ut negat: p̄ glia dignus q̄ aut il la cōponat: aut uxore: quā uirginē accepit tā do ctā: politāq; reddiderit. Est ergo mecū p̄ diem to tū eūdem anq̄ scribā: eūde cū scripsi: eūde etiā cū remittor nō tāq; eūde lego: qd̄ te quoq; ut facias: & hortor: & moneo. neq; n. debet opib⁹ ei⁹ obesse qd̄ uiuit: at si iter eos: quos nūq; uidimus. floruis set: nō solum libros ei⁹: uerumet imagines reqre rem⁹: eiisdē nunc honor pntis: & grā quasi facie tate lāguescit. At hoc prauum malignumq; non admirari hominē admiratiōe dignissimum: quia uidere: alloqui: audire cōplecti: nec laudare tan tum: uerumetiam amare contingit. Vale.

C. Plinius Ticiano. S.

St adhuc curæ hoib⁹ fides: & offm̄. Sūt q̄ d̄fūctōz quoq; amicos agāt. Titini⁹

bus. interdū tñ & in uerbis. Vxor. suæ. Metro solutum. si redigatur in psam: & le gibus metri liberentur: an q̄ hi duo comi ci Priscia. & Rufino authorib⁹ in effusum licentiæ spaciū dilatauere me: & Teren. usq; ad imaginē psæ orationis resoluerit: & cōminuerit. uidetur autē imitatio Tulli ana: apud quē scriptū de oratore pfecto ē. equidem cū audio socrē meā Lelliā: sic au diox: ut Plau. mihi: aut Ne. uidear audire. Illa tā admiranda. Politā. limatā. pfectā. Politus. oēs enim pfectiones antiq; politiones dice bāt. Est mecū. semp Saturnini scripta. in manibus teneo. Remittor. recreor. Nō tanq; eundem semp enim aliquid noui in il lo inuenio. Quod uiuit. nā uiuentes scri ptores comitat inuidia. Martia. Esse qd̄ hoc dicā: uiuis quod fama negatur? Et sua q̄ rarus tempora lector amat? Hi sunt in uidiæ nimix Regulæ mores: Præferat an tiquos: semp ut illa nouis. Quos nunquā uidimus. qui ante ætatē nostram fuerunt. Imagines: picturas similes uiuētī Saturni no: scriptoz enim imagines inuētore Asi nio Pollione solebant in Bibliothecis loca re: & quæ nō erāt fingebātur: piebātq; desi deria traditi uultus: quo maius nulluz erat

Imagines. scriptorū.

felicitatis specimē: q̄ sp̄ oēs scire cupe: q̄lis fuerit aliq; hæc Plin. at. M. T. de pfecto orator testat Brutū ima ginē Demosthenis ex ære inter suas: & suoz coluisse. Præsentis. uiuentis. Lāguescit. decrescit. uilet.

St adhuc. Varia exemplaria diuersimode ad quem scripta sit epistola ostendunt: quædā Iccia no: alia Riciano: nōnulla Cithiano: aliqua Titiano. magis approbo Titiano missa: cuius no minis crebra sit mentio ab historicis: qui res illorum temporum monumētis mandarunt: ut omittā Tacitū: & Trāquillum Lucianus: & spartianus Titiani meminere. nā Atiliū Titianū: ut cōsciū tyrānidis Adrianus: & argui passus est: & p̄scribi: quem olim pfectum: & tutorē suū: cum potē tiam eius ferre non posset: Nisus est obtruncare: sed reuocatus inuidia quattuor consulariū occisorum a se coactū successorē petere magistratu priuauit: is postea sub Antonino Pio senatu puniente tyrānidis af fectaræ reus cōcidit. ad eūde libro octauo scribit Cæcilius: hic uero cōmendat. Titiniū Capitonē: q̄ con sensu ipatoris. L. Syllano statuā posuerit: & claroz uiroz imagines domi habeat. Titiniū Capitonis bis factā memoriā ap. d Plin. inuenies: & Lactantius rege diuinarum tradit Titinnū Capitonē scripsisse spe ctaculorum libros: Luciū Capitonē historicū Suidas refert. Fides & officium. ex fide procedit officiu: dictum auctore Donato quasi efficiū ab efficiendo. eo q̄ quæritur: quid efficere in eo unum quēq; cōue niat pro conditione personarum: dicimus enim seruū officiū suū facere: quando bene seruit domino: & officium oratoris est dicere apposite ad persuasione. de officiorum ordine libro quinto cap. xiii. Gelli⁹ multa diserit: & Seneca de beneficiis non satis probare uidetur illoz sentētiam: qui ita distinguunt: quæ dam beneficia esse: quædam officia quædam ministeria: beneficium esse: q̄ alienus det: alienus autē det. qui potuit sine reprehensione cedere: officium esse filii. uxoris: & earum personarum: quas necessitudo su scitat: & ferre opem iubet: ministerium esse serui: quem conditio sua eo loco posuit: ut nihil eorum: quæ præstet imputet superiori. Asconius officium ad uirtutem pertinere memorat: q̄ sane conuenit huic lo co. Seneca aliquando utitur officio pro magistratu. sexagesimus inquit annus ab officio me dimittet: hic Apuleius officialem deduxit pro eo: qui magistratum gereret uel potius p̄liatore: & Treuelliū Pollio palatina officia: ac Lampridius in animo habuit oib⁹ officiis genus uestium proprium dare: dixerūt: i ea significatione: qua nūc uulgo utimur: unde Apuleius modo officia feralia: modo inferalia dicit: quæ inferis: ac mortuis fiunt. Agant amicos defunctorum. se agant amicos in defunctos idest seruent ami citiam etiam in mortuos. in re nō dispari laudatur Melior: q̄ Blesum amicum etiam post uitam coleret.

Titianus.

Titinnius. Capito.

Officium.

Bñficiū.

Syllanus.

Imperatore. Traiano: scripsit enim suas epistolas sub eo Cæcilius: quæ interdum de rebus Domitiani loquatur: sed tanquam de præteritis. L. Syllani. duos. L. Syllanos viros claros tradunt historici: alterum insignem triumphalibus ornamentis: & gladiatorii muneris magnificentia uulgo acceptum: & Octaviæ sponsum Claudius stimulante Agrippina abdicare prætura ante quartum calendas Ianuarias: morique initio anni die nuptiarum Agrippinæ coegit: alterum eximia nobilitate: disciplinaque. C. Cassii: apud quem educatus erat: ad omnem claritudinem sublatum Nero senatu mouit: ac municipio Apulie: cui nomen est Barium: clausum Cætu-

rio iussu imperatoris tanquam in pugna: quæ inter me obnitentem confecit. hunc igitur potius intelligo: cui potuit cum Titinio Capitone fuisse amicitia. In hoc. in amicis defunctis exornandis. Aliorum honoribus: conferendo honores in alios. neque enim minus decorum est dare magistratus: quam gerere. Est in usu Capitoni. Consuevit. Capito. Vbi potest quis loco publico tyrannidarum statuas ponere non licet. eas tamen in priuato. hoc est domi. ubi potest. habet quia difficulter inueniebantur. nam. C. Silla Romæ fax statuas uiro- rum illustrium ab Aug. in Martium campum collatas ita subuertit: atque disiecit: ut restitui saluis titulis non ualuerint: & legimus Cassium damnatum: quæ Cassii effigiem domi haberet. Brutorum. scio multos Brutos: fuisse

Bruti

sed hic præcipue intelligi. L. Brutum: qui Tarquiniiis expulsis libertatem romanis afferuit: item. L. Brutum plebeium: cuius consilio populus tribunos ple. a patribus impetrauit. item. D. & M. Brutos inter principes coniuratorum in necem Cæsaris dictatoris. Cassiorum nobis occurrit agmen Cassiorum: tum rebus bellicis: tum doctrina: & iurisdictione præstantium: sed hoc loco tyrannorum interfectores audiendos imprimis opinor. qualis. C. Cassius Iulii Cæsaris: & Cassius Cherea Caligulae interfectores: de quibus locutus est Iuuenia. satyra contra Brutorum: & Cassii natalibus: legimus apud Tranquillum. quendam historicum ultimos romanorum appellasse Brutum: & Cassium: & Athenienses decreuisse statuas æreas Bruto: & Cassio tanquam libertatis propugnatoribus iuxta Harmodium: & Aristogitona. latenter autem indicat Secundus Capitonem fuisse libertatis amatorem: qui hos coleret: sicut Iuuenia. Thraseam: & Heluidium. Catonem. Censorinum: & Vticensem. fuerunt & alii plures: sed obscuriores Catones: quos Gellius libro duodecimo sigillatim enumerat. Egregiis carminibus Capitonem poetam citat Athenæus: sed Alexandrinum fuisse meminit. Redditus. uel compositum pro simplici usurpauit. uel restitutus: cum olim statua ei fuisset data: sed postea disiecta. Prospexit cauit. consuluit. Suæ. ut per hoc & ipse Capito esset immortalis.

Statuas pon.

Statuam in foro populi romani habere. prius effigies hominum non solebant exprimi: nisi aliqua illustri causa ex membris ipsorum similitudine expressa: excepta deinde res a toto orbe terrarum humanissima ambitione & iam fori ornamentum statuæ esse coeperunt: prorogarique memoria hominum & honores legi: & basibus inscribi: mox fore: & in domibus priuatis factum: atque in atriis. honos clientum instituit sic colere parentes.

Suetonius. Traqui.

Cribis. Deterritum Tranquillum: ne quæ acturus erat in senatu causam: diceret: exemplo sui monet agenda: quæ si ueres: saltem pollicetur operam suam: ut in aliud tempus transferat. Suetonius Tranquillus scriptor historiae emendatissimus: & candidissimus sub Adriano epistolarum magister fuit: cui secundum iudicio probissimus: honestissimus: eruditissimus: quæ ob morem elegantiam: & studia incotubernum suum assumpsit: & ardentem dilexit. cui cum pater felix in prole esset ius triumphantis ab imperatore Traiano impetrauit. in summa sicut Tacitum Secundus: ita Tranquillus Secundum suscepit: & magistro usus est. In actione. in causa quam acturus es. Dilationem. aliud tempus agendi. Certe. haud dubie. saltem. Proximum. crastinum. Excusem. honesta causa impetrem. Difficile est. obtinere dilationem. *vel Tap ova pēv d' los ē t' i.* id est quamuis enim hoc somnium ex Ioue sit. ita enim scripserat Tranquillus Secundo. est autem ex principio Iliados: ubi Achilles instinctu Palladis concionem habet apud grecos. nam quæ uera sunt somnia: ea fieri ab Ioue creduntur: quod testatur Seruius libro sexto Aeneidos idem carmen homericum allegans: & Macrobius. *οὐδ' ποὺ.* somnium interpretatur: quæ regit figuris: & uelut ambagibus non nisi interpretatione intelligendam significationem rei: quæ demonstratur

Capito ab imperatore nostro impetrauit: ut sibi liceret statuam. L. Sillani in foro ponere: pulchrum & magna laude dignum amicitia principis in hoc uti: quantumque gratia ualeas aliorum honoribus experiri. Est omnino Capitoni in usu claros uiros colere. mixta est qua religione: quo studio imagines Brutorum: Cassiorum: Catonum domi: ubi potest: habet: idem clarissimi cuiusque uitam egregiis carminibus exornat. Scias ipsum plurimis uirtutibus abundare: qui alienas sic amat. Redditus est. L. Sillano debitus honor: cuius immortalitati Capito prospexit pariter: & suæ: neque enim magis decorum & insigne est statuam in foro populi Romani habere: quam ponere. Vale.

C. Plinius Suetonio Tranquillo. S.

Cribis te perterritum somnio: uereri ne quid aduersi in actione patiaris: rogas ut dilationem petam: & paucos dies: Certe proximum excusem. difficile est: sed experiar *καὶ τὰ πρὸ τῆς ἡμέρας Διοσκούρι* refert tamen

eiulq; species quinq;. Euentura. uera somnia. Meum. q. olim mihi occurrit ne scilicet agerem: & tamen ægi prospere: sequentia melius declarabunt. Quod times. quo somnio detereris. Egiam. cum uictoria: & laude. Iulii Pastoris. in conspectu Iulii Pastoris testatur Seneca. C. Cæsarem Pastor. filium eius occidisse: apud quem etiam fit mentio Pastoris declamatoris. crediderim Cæciliū sensisse Pastorem: ad quem libro nono scripsit Martialis. Socrus mea. Pompeia Celerrima. Quiescenti. dormienti. Adolescentulus adhuc. nam undeuicesimo. ætatis anno dicere in foro cœpit. In qua

euentura soleas: an cōtraria somniare. mihi reputanti somnium meum: istud: quod times tu: egriam actionem portendere uidetur. Susceperā causam Iulii Pastoris: cum mihi quiescenti uisa est socrus mea aduoluta genibus: ne agerem: obsecrare: & erā acturus adolescentulus adhuc: etiam in quadruplici iudicio: eram contra potentissimos ciuitatis: atque etiam Cæsaris amicos: quæ singula mihi excutere mentem post tam triste somniū poterant: ægi tamen ΛΟΤΙΣΤΑΜΕΝΟΣ. Illud εἰς οὐνοσ ἀριστος ἀμυνεσθαι περὶ πατρίαν. Nā mihi patria: siquid carius patria: fides uidebat̃ prospere cessit: atq; ideo illa actio mihi aures hominum: illa ianuam famæ patefecit. proinde dispice: an tu quoque sub hoc exemplo somnium istud in bonum uertas: aut si tutius putas illud cautissimi cuiusq; præceptum: quod dubites ne feceris: id ipsum rescribe: aliquā ego stropham inueniam: agamque causam tuam: ut ipsam agere tu: cū uoles: possis. Est enim sane alia ratio tua: alia mea fuit. Nam iudiciū centumuirale differri nullo modo: istud ægre quidem: sed tamen potest.

C. Plinius Romano Firmo municipi. S.

Oratore agente admodum iuvene: authores sunt. Marcus Tullius: & Pomponius. Cæsaris. Domitiani. Excutere mentem. remouere animum ab actione. ΛΟΤΙΣΤΑΜΕΝΟΣ. considerans: reputans. Illud. carmen. εἰς οὐνοσ ἀριστος ἀμυνεσθαι περὶ πατρίαν. unum augurium optimum pugnare pro patria. sententia simplex: quam Aphthonius in suis præexercitamentis recitat: & M. Tullius ad Atticum citat Lucianus Home. ascribit Athenæus Metagenis comici recognoscit: tantum mutata ultima dictione ab Vlpiano interlocutore pro commodo suo. εἰς οὐνοσ ἀριστος ἀμυνεσθαι περὶ πατρίαν. non dissimile homericum illud ex libro decimoquinto. Iliados. οἱ αὖτε ἐταμνομενὼν περὶ πατρίαν τεύγαμεν. idest non illi indecens pugnantem pro patria mori. q. in suis carminibus ita transulit Horatius. Dulce: & decorum est pro patria mori. Nam mihi patria. ordo: & sensus est: nam fides: quam dederam Iulio Pastori: uidebatur mihi esse patria ut eam caram haberem tanquam patriam: siquid tamen mihi carius est patria: perinde ac si diceret. nihil amo supra patriam. Prospere cessit. ægi feliciter. habuit bonum euentum actio mea. Ideo q. tantum si ausus: & bene. Aures: fauorem. gratiam. Ianuam. initium. Proinde. quare. Dispice. disquire. cognosce. Somnium istud tuum. Hoc. meo. Vertas. interpreteris. experiaris secus quam appareat. Illud præceptum cuiusque cautissimi: quod sequitur: uidelicet. ne feceris quod dubites. Id ipsum. in quo dubitas. Stropham. excusationem dolosam. ἀποτοῦσ τρεφω. a uerbo uerto. hac dictione usus interdum Martialis. iam strophalis abest: & libro tertio. nihil stropharum est: & Prudentius. impune tantas furcifer strophas. Agam. disponam: ita accommodabo. ut tu possis agere ipsam: cum uoles. Alia diuersa. Differri. in aliud tempus protrahi. Illud. tuum. Aegre. cum labore differri potest.

druplici iudicio. in centumuirali iudicio. alibi hic locus declaratur: quadruplici inquit iudicio: bona paterna repetebat: sedebant iudices centum. & octoginta (tot enim quattuor consiliis conscribuntur) nam de una re in basilica Iulia fiebat quattuor iudicia apud totidem tribunalia: & libro quarto cum apud centumuiros in quadruplici iudicio dixissem. unde Fabius Trachalli oratoris uocem commendans duodecimo libro. certe scribit cū in basilica Iulia diceret Trachallus primo tribunali: quattuor autem iudicia: ut moris est: congerentur: auditum eum: & intellectum: & laudatum quoq; ex quattuor tribunalibus memini. dicta sunt cētumuiralia iudicia a centumuiris secundum Festum: nam cum essent Romæ triginta: & quinq; tribus: terni ex singulis tribubus sunt electi: & licet quinq; amplius fuerint: tamen quo facilius nominarentur centumuires sunt appellati: dein procedente tempore auctiusq; ad centum octoginta: seruata semper priori appellatione. Martialis. Dum centum studet auribus uirorum de Secundo scribens: Ouidius de tristibus. Nec mala commissa est nobis fortuna rerum. Vsq; decem decies inspicienda uiris. postea a Vespasiano electi: qui iudicia centumuiralia: quibus peragendis uix suffectura legatorum ætas uidebatur: extra ordinem diiudicarent: redigerentq; ad breuissimum numerum. fuerunt instituta cētumuirales causæ. a Cor. Sylla Carbone

Cētūuiri

Stropha.

Firmus.

Vniceps. Firmo municipi p liberalitate sua dono promittit trecentum sextertia ad explēduz censum equestre. Municeps meus. ex eodem municipio Como. Firmū sub Antonino imperatore memorat fuisse Modestinus. alios insuper Firmos recitant Tacitus: & Secundus. Cōdiscipulus. una in schola. ab eodem preceptore institutus. durant enim a teneris annis amicitiae ad senectutem usq; firmissimae: religiosa quadam necessitate imbutae: neq; enim est sanctius sacris iisdem: q̄ studiis initiari. Ineunte. tenella. Contubernalis. conuictor sub eodem tecto. Auunculo. C.

Plinio Secundo historico: cui per adoptio nē factus est Cæcilius filius. Diuersitas. disparilitas: quia ego adolescens erā: ille grandaeus. magis enim par parē delectat. secundum græcūz prouerbiū. *ἡλικία τερα* Magnae: & graues causae p̄dictae magni momenti rationes. suscipe. defendere. Censum. aestimationē. opes. Centum millium. nummum: nā tanti erāt mille nummi quanti unum sextertiū: ergo cētū millia nūmū: erāt cētū sextertia. Decurio. senator i municipio. Nos nouo comenses: facultates decurionū fuerant oliz centum millium nummū. Equestres facultates. censum equitum romanorū: qui quadringentis sextertiis: uel quadringētis milibus nummū (nam idem idest) constabat. unde subtiliter illum locū Horatius in epistolis executus. Si quadringētis sex septē milia desunt. Est animus tibi: sunt mores: & lingua fidesq;. Plebs eris cuius sensum si q̄dringentis sex sextertiis septem millia nummū. i. septem sextertia deerunt: uidelicet unum sextertiū: uel mille nummum q̄ tantundē est si deerit tibi de quadringentis: eris plebeius: quāuis habeas cætera. equitis. ad idē lūsit Martialis libro quinto Ingenium studiūq; tibi: moresq; genusq; Sunt eq̄tis! (fateor): cætera plebis habes. fuisse autem equestris census hāc causam scriptum reliquit Plinius cum. C. Sulpitius Galba uenalem famam apud principem Tiberium popinarum poenis aucuparetur: occupatus q̄ in his esset: q̄stus in senatu institores eius culpae defendi annulis: hac de causa constitutum: ne cui ius esset: nisi cui ingenuo ipsi: patri: auoq; paterno sextertia! quadringenta! census fuissent: & lege iulia theatri in quattuordecim ordinibus sedendi. postea gregatim id appeti coeptum: passimq; ad ornamenta ea etiam seruitute liberati transilierunt: ita dum separaretur ordo ab ingenuis: communicatus est cum seruitiis. Diuturnitas amicitiae nostrae. uetus in nos: & perpetua amicitia promittit te fore memorem meae liberalitatis.

A me data. quam per me consecutus es. Solicitius. diligentius. Beneficium amici. etiam respectu amici cuius beneficium tueberis: si te modeste gesseris in eo: nam secus periret: si uidelicet in arrogantem: & in dignum contulisset.

Requens. Cor. Tacitus eloquentissimus: & grauiissimus rex scriptor tante fuit apud posteros authoritatis: ut Tacitus: q̄ postea ipauit: eundē parētem suum diceret: & in oibus bibliothecis collocari: ac ne ex emploz raritate interiret: librū p singulos annos decies transcribi a uicorū principibus iusserit: sed ne solerti quidem ista diligentia potuit omnino periculo occurrere: nā q̄ extat (proh dolor) mancum: inuersum: neq; caput: neq; pedes habens: ut uix Cornelii maiestatem depræhendas. hūc puto Quintilianum per hāc intellexisse: supest inquit adhuc & exornat ætatis nostrae gloriā uir saeculorum memoria dignus: qui olim nominabitur: nūc intelligitur: habet amatores: nec imitatores ut libertas: q̄q̄ circuncisis: quae dixisset: ei nocuerint: sed elatum abunde spiritum: & audaces sentētiās de præhendas: etiā in his: quae monent: nisi tñ mallinus de Plinio historico dicta. consulit ergo Tacitū per epistolam: an magis probet dicendi genus amplum: copiosum: in quo profecto uis magna est: an breuius: & circumscriptius: q̄ placere cuidā ex disputatione narrat: sibi uero nequaquā. est autē epistola lōgissima: & magnae frugis: hoc enī in se hñt Secundi litterae: ut lōgiore sint fructuosiores: breuiore: gratiosiores. Aequē. tā. Permittat. exigit. Præuaricatio: ē ab officii sui p̄scriptione deflexio: atq; aberratio: siue malitia: siue imprudentia: uñ Marcellus inquit præuaricari est uera crimina abscondere: nā p̄uaricato rē eū sentimus: q̄ colludit cum reo: & translatiue munere accusandi defungitur: q̄ proprias probationes

Vniceps tu meus: & cōdiscipulus: & ab ineunte ætate cōtubernalis: pater tuus & matri: & auunculo meo: mihi etiā q̄ tū ætatis diuersitas passa est: familiaris. Magnae: & graues causae cur suscipere: augere dignitatē tuā debeam. Esse autem tibi cētum miliū cēsū tatis indicat: quod apud nos decurio es: igit ut te non decurione solū: uerum etiā equite romāo perfruamur: offero tibi ad iplendas equitis facultates. ccc. millia nūmū: te memorē huius muneris amicitiae nostrae diuturnitas spōdet. Ego ne illud quid ē admoneor quod admonere deberē: nisi scirem spōte factū te: ut dignitate a me data q̄ modestissime utare. nā sollicitius custodiendus est honor: in quo etiā beneficiū amici tuēdū ē. Vale.

C. P. Iulius Tacito. S.

Requēs mihi disputatio ē cū quodā docto hoīe & p̄ito: cui nihil æque i causis agēdis: ut breuitas plz: quā ego custodiēdā eē cōfiteor: si cā p̄mittat: alioq̄n p̄uaricatio ē

Equestres facultates. q̄ ræ & origo Horatii locus.

Tacitus.

Fabii loc.

Præuaricatio.
Præuaricatio.

disimularet: falsas excusationes admitteret. Vlpianus prauaricator est quasi uaricator: q̄ diuersa adiuuat partem p̄dita causa sua causam aduersariis donat: & ex parte actoris in partē rei concedit. Labeo a uaria concertatione tractū ait: nā q̄ prauaricatur ex utraq̄ parte consistit: quinimmo ex aduersa. alii a pratergrediendo prauaricatores dictos. Fabius asserit in uniuersum nunq̄ oratoris esse prauaricari: qui p̄ uaricationes fecisse: qui ue ob accusandum: negocium ue cui faciendum pecuniā accepisse iudicatus erit: ius accusandi non habet. Transire. omittere. Cursim leuiter. Inculcanda. ingerenda: cui sentētiā Fabi

transire dicenda: prauaricatio est cursim etiam breuiter attingere: quæ sunt inculcanda: infigenda: repetenda. nam plerisq̄ longiore tractu uis q̄dam & pondus accedit. Vtq̄ corpi ferrū: sic orō aīo non ictu magis: q̄ mora imprimi. Hic ille me cū authoritatibus agit: ac mihi ex græcis orōnes Lysia ostētat: ex nostris Gracchorū catōisq̄: quorū sane plurimæ sunt circuncisæ: & breues. Ego Lysia demosthenem: Aeschinem: Periclem multosq̄ p̄terea gracchis: & Ca. Pollionē, Cæ. Cæ. &

us accedit Repetere dicens: & diu inculcare utilius esse quod consequemur: si interpretatione utemur: nā per hāc necesse est animum auditoris commoueri: cum grauitas prioris dicti renouatur interpretatione uerborum. Infigenda. memoriæ: & animo iudicium committenda: quod fit per cōmorationem maxime in loco firmissimo: quo tota causa cōtinetur. Immo randum diutius præcipit. M. T. & eodem sapius redeundum: idq̄ boni oratoris ualde proprium: neq̄ eā ex orationē esse tanquam membrum. sed ueluti sanguinem p̄fusus per totum corpus oratoris. Repetenda. quod fiet commodissime per cōduplicationem: quæ uehementer audito-

rē cōmouet: & uulnus maius efficit uerborū: ut rerum reintegratio quasi aliquod telū sapius perueniat in eandem p̄tē corporis. Pondus. authoritas. præssura. Tractu. spacio. mora. Ferrum. telum ex ferro. Imprimitur. infigitur. intromittitur. Hic. hoc loco cū rōnibus cōuincit. Ille. uir doctus. Authoritatib⁹. testionio uetere. oratorū Græcis. scriptorib⁹. Orōnes Lysia. Lysias orator Syracusan⁹ Cephali filius: Tisia: & Nicia auditor socrati reo orationem obtulit: qua se defenderet: Subtilis sane orō. atq̄ elegans: & quo nihil si oratori satis sit dicere: quæras perfectius: nihil enim in illo est iane: nihil accersitū. puro tñ fonti: q̄ magno flumini propior. hēt aut textū tenue: atq̄ rarum. maxima in eo ē grā simplicis: atq̄ i affectati coloris. si des: sūma: scribebat aliis: nō ipse dicebat si ex eius orōne uerbū aliqd̄ demas: mutes uerba: atq̄ id cōmodissime facias: de snia tñ detraxeris: & p̄ter Suidæ Diogenis: Fabii: & Gellii testimoniū. M. T. de optimo gñe oratorū tenuem notat Lysiam. quia & priuatas: & paruæ regē causas scripsit: inde ieiunior esse uidet: & de p̄fecto oratore tenuitatem in eo rephēdit: q̄ nihil insolēs: aut ineptum dixerit: probat: q̄q̄ idem alibi fuit Lysias quidē in causis forensibus nō uersatus: sed egregie subtilis scriptor atq̄ elegans: quem iam prope audeas oratorē p̄fectū dicere. Nostris. latinis oratoribus. Gracchorū. C. & Tiberii fratē tri. pl. aperte q̄tum dicendo uterq̄ ualeret Plutarchus in uitis eorundem oñdit: p̄cipuus sui t̄pis orator fuit: C. Gracchus catone sene plenior: & uberior secūdū Tacitū: & Fabiū. Catonis censorini: quē quis nō contentū eloquentia sui t̄pis: & romanū Demosthenē dictū Cicero tamen non putat imitandū: nā omnis generis orationes: & pro se multas. & pro aliis: & in alios reliquit: non solum accusando. sed et dicendo fatigans inimicos. Illarū sæpe meminit Gellius q̄tum autem prestiterit ingenio circa res gerendas: si quis scire. ntendit: legat p̄ter eundē Gellium. M. Tullium de oratore libro tertio: Liuium in bello macedonico: & Plutarchum cum Nepote. Oppono. monstro maiorem: & copiosiore. Demosthenem. Lysia in dicendo: de quo. M. Cicero de claris oratoribus. plāe quidem perfectum: & in quo nihil admodum desit Demosthenē facile dixerim: nihil acute inueniri potuit in eis causis quas scripsit: nihil subdole: nihil uersute: qd̄ ille nō uiderit: nihil subtiliter dici: nihil presse: nihil enucleari: quo fieri possit aliqd̄ limatius: nihil contra grāde. nihil incitatum. nihil ornatū: uel uerborū grauitate: uel sniarum: quo quicq̄ esset clarius. & Fabius decem simul Athenis oratores magnos ætas una tulit quorū longe princeps Demosthenes: ac p̄ncipalior orandi fuit: tanta uis in eo: tam densa omnia: ita q̄busdā neruis itēta sunt. tñ nihil ociosum. is dicendi modus: ut ne quid desit in eo: nec quid redundet inuenias: magna ex parte Ciceronē fecit: q̄ Fabio credimus: in inuentione facilis: eloquendu densus: concludit astrictē: pugnat acumine: cura in eo summa: ut nihil detrahi possit: q̄q̄ libro duodecimo dicat: quod si mihi des concilium iudicium sapientum per q̄ multa recidam ex orationibus non Ciceronis modo: sed etiam eius: qui est strictior multo: Demosthenis. Aeschinē. de quo idem Fabius Demosthene plenior Aeschines: & magis fusus: & grādiōri similis: quo minus strictus: carnis tamen plus habens: lacertorū minus. in summa inter atticos oratores palmā Demostheni: proximum uero locum Aeschini tribuerim: uterq̄ ex orationibus suis notus. Periclem. scio quosdā legere Hyperiden: nam utriq̄ summi fuerunt oratores: fortasse: qui p̄ Pericle Hyperiden reposuerūt ducti sūt testimonio Quintiliani lib. duodecimo scribētis: Periclis eloquentiæ nulla ad nos monumenta uenisse: & nō multo post tradit: nihil posteritati mansurū: mox lris reliquisse Periclem. hic quo me uertā cū. M. T. libro secundo de Oratore prodiderit antiquissimos fere esse. quorū scripta cōstent Periclem: & Alcibiaden: & de claris oratoribus ante Pericle: quando periclem neminem man-

Lysias.

Gracchi oratores.
Catonis eloquentia.

Demosthenis uis.

Aeschines.

Periclis scripta.

Asinii
 Pollionis
 eloquētia.

Cæsaris e-
 loquentia

Cælii elo-
 quentia.

Signum
 Eludere.

Lubricum

Titulus.

dasse monumentis orationem: & eius quædam scripta circumferri: sed non nostrum inter duo latinæ lin-
 guæ lumina iudicium interponere. Periculis fulmen mox ostendemus. Pollionē. C. Asinius Pollio Tra-
 lianus philosophus: & orator summa diligentia usus: adeo: ut quibusdam etiam nimia uideatur: & cōsili-
 & animi nitore: & iucunditate Ciceroni proximus: cui & æmulus: & infensus fuit: orationibus suis mul-
 tum urbanitatis: & antiquorum poetarum inseruit. at Sene. eius compositionem tanq̃ salebrosam: & exi-
 lientem notat: & ubi minime expectes relicturam: apud quem omnia cadant exceptis paucissimis: nō. n.
 inquit fortis est oratio eius: quæ elata sit:
 nō est uiolenta: nec tonēs: quæ effusa: nō ē
 p̃spicua: sed pura. uerum longe plura in p-
 logo declamationum libri quarti. nūquā
 admissa multitudine declamauit: primus
 omnium romanorum aduocatis homini-
 bus scripta sua recitauit primus bibliote-
 cam dicando: instituit: in ea scriptorum p-
 stātissimorum imagines collocari. eū Asi-
 nius Gallus filius ausus est Ciceroni con-
 ferre: & præponere aduersus Catonē cau-
 sas agit. Cæsarem. C. Iulius Cæsar sum-
 mis oratorib⁹ æmulus testimonio. M. Tul-
 lii orationem elegantem: splendidam: ma-
 gnificam: generosamq; præ se tulit: senten-
 tiis accutus: & creber: q̃ nisi magnitudine
 rerum gerendarum occupatum diuinum
 eius ingenium fuisset: non alius ex nostris
 contra Cicero. nominaretur. Cælium in
 Cælio maxime laudatur indoles: nitor: &
 altitudo: & præcipue in accusando multa
 urbanitas: sed asperitatem: & sordem uer-
 borum in eo damnant: nam hians compo-
 sitio: & inconditi sensus redolebant anti-
 quitatem. M. Tullium. quo nemo tam
 multa oratore: ne in græco quidem oculo
 scripsit: uim cuius in dicendo: & copiam a Fabio libro decimo: & Seneca sua foriarum primo commen-
 datam pluribus: quam ut deceat in commentarios cōferre. satis habemus lectorem admonuisse. Quæ
 maxima. qualis est pro Cluentio: & pro domo sua apud Pontifices. Aliæ bonæ res. sunt meliores:
 quo sunt maiores. Signa. opera sculptilia: & ad alicuius animalis effigiem formata: a signo di-
 minutium fit sigillum. in commune signum est: per quod aliqua res significatur. Ille aduersari-
 us. Eludit hæc. frustratur: ludendo euitat. Tacitus Parthos una ciuitas tam diu eluserat: &
 alibi eludi parthus tractu belli poterat. Lubricus. subterfugiens stratis prioribus argumentis
 ad alia. ausam: & stropham ex aduersarii uerbis colligens. lubricum secundum grammaticos di-
 citur: q̃ labitur dum teneri creditur: ut piscis serpens. Contendat. certet. asserat. Hos ipsos.
 Demosthenem: & reliquos. Dixisse. dum agerent causas: nam illud proprie est dicere. Edi-
 derint: publicauerint: emiserint: ut scilicet multa postea addiderint: & in maius aucta uulgauerint
 scripta sua. Quintilianus libro duodecimo multis tractat non semper oratorem scribere: quæ
 dixit: cum plæruncq; tempora breuitate impediunt: & multum ex eo: q̃ oportuit dici reciderit:
 huiusmodi enim casus efficiunt: ut aliquando dicatur aliter: q̃ scribitur: cū dicere quomodo scri-
 bendum est: non licet: quæ si non interuenerint: semper ager orator: ut scribit: si melius scili-
 cet scribat. Multorum. oratorum. Murena. L. Murenam accusauit Cato crimine ambitus:
 Cicero defendit absolutus consul creatus est. extat pro Murena oratio: sicut pro Vareno: cuius
 sæpe fit mentio apud Fabium: intercidit. Subscriptio. denunciatio: notatio. super quo uer-
 bo plura libro quinto. Nuda. nullis argumentis: nullis signis fulta. Titulis inscriptionibus breui-
 bus. officium scriptoris inquit secundus existimo: ut titulum suum legat. Martialis Additta per titulos
 sua noīa rebus habebis. est. n. titulus index cuiusq; operis: uñ in statuis: & in picturis titulū dicimus lras:
 quæ uel artificis uel eius: cuius statua: siue imago est: nomē demonstrat: sicut apud Plini. legimus Appio
 Claudio: qui consul cum Sernilio fuit placuisse in excelso titulos honorum legi: & Liuius insignes ima-
 ginum titulos scribat: sed tituli milites appellati: quasi tituliq; patriam tuent: uñ & Titi prænomē ortū
 tituli ēt debitorū nomina dicuntur: præsertim in his debitis: quibus debitorum noīa scripta sunt. Per
 multa. plura. Dixisse. dum ageret causas. Ederet. emendaret: limaret: ut emitteret. Omisisse. permul-
 ta. Cluentio. Aulus Cluentius Habitus Larinas per multos ānos inuidia flagrauit: q̃ per eius pecuniā
 Opianicus innocens condemnatus esset: cumq; ideo: & aliis criminibus impiæ matris impulsu accusare

iprimis. M. T. oppono: cuius oīo optia fert esse:
 q̃ maxia & mehercule ut alię bonę res: ita bonus
 liber qsq; melior ē: quo maior. Vides ut statuas:
 signa: picturas: hoīum deniq; multorumq; aīali-
 um formas: arborum etiam si modo sint decoræ:
 nihil magis q̃ amplitudo commendat: Idem ora-
 tionibus euenit: quæ etiam uoluminibus ipsis au-
 thoritatem quandam: & pulchritudinem adiicit
 magnitudo. Hæc ille: multa q; alia: quæ a me in
 eandem sententiam solent dici: ut est in disputan-
 do incomprehensibilis: & lubricus: ita eludit: ut
 contēdat hos ipsos: quorū orationibus nitar pau-
 ciora dixisse: q̃ ediderint: ego cōtra puto. Testes
 sunt multæ multorum orationes. & Ciceronis p
 Murena: & pro Vareno: in quibus breuis: & nu-
 da quasi subscriptio quorundam criminum so-
 lis titulis indicatur. Ex his apparet: illum per
 multa dixisse: cum ederet omisisse. Idē p cluētio

tur a Cicerone longissima oratione protectus est. Ait. uerba sunt ex fine eiusdem orationis: meū laborē: qui totā hāc cām uetere iſtituto ſolus perorauit: mater oppugnat. nā ueteri iſtituto poterat orator dicere quot horis libuiſſet. author Tacitus ante. Gn. Pōpeiū conſulē neminē intra pauciſſimas horas pora re coactū: & liberas cōperendinationes fuiſſe: & modū dicendi ſibi quēq; ſumpliſſe: & numerū neq; die rū neq; patronorum cautum: unde teſtatur Secundus Tullium totam actionem pro Cluētio ægiſſe ſine auxilio alterius patroni. Peroraſſe. totam cauſam dixiſſe. Cornelio. L. Cornelio Balbo. hūc ciuitate ro

ait ſe totā cām uetere iſtituto ſolū poraſſe. Et pro. C. Cornelio q̄triduo egiſſe: ne dubitare poſſimus quæ per plures dies: ut neceſſe erat: latius diuerit poſtea recifa ac repurgata in unū librum grandē q̄dē: unū tñ coartaſſe. At aliud eſt actio bona: aliū oſo. ſcio nōnullis ita uideri. Sed (ego forſitā falſor) pſuaſum habeo poſſe fieri: ut ſit actio bona: q̄ nō ſit bona oratio: nō poſſe aut: non bonā actionē eē: q̄ ſit bona oratio. Eſt. n. oſo actionis exēplar: & quali αρετων. Iō i optima quaq; mille figuras extepales iuenimus: in his ēt: quas tñ editas ſim? ut in Verrē: artificē quē: nā recte admones: polycletū eē dicebant. Sequit̄ ergo: ut actio ſit abſolutiſſima: q̄ maxie oſonis ſimilitudinē expſſit: ſi mō iuſtum: & debitum tempus accipiat: quod ſi negetur: nulla oratoris: maxima iudicis culpa ē. Ad ſunt huic opīnionī meæ leges: quæ longiſſima tē

mana a Gn. Pompeio donatū in Hiſpania p̄clare geſtis iudices accuſarūt: q̄ cōtra leges: & ſœdera utereſ. Quatriduo. q̄ extat facile uno die: uel paucis horis dici potuit: hinc igitur apparet ex actione quatriduana multa recifa: anteq̄ publicaret. Latius. copioſius. Recifa. li. mata. amputata. R̄purgata. emendata ſublatis ſuper uacuis: quæ lectorē offendiſſent: iudicē tñ mouere poterāt Fabi? quod libris dedicatur: & in exēplum redigif̄ terſum: ac limituz: & ad legē: ac regulā cōpoſituz eſſe oportet: quia ueniat in manus doct̄orum: & iudices: artis habeat artifices. unde Secundus ad Celerē ſcribens de recitatione orationis: ſup̄ uacū tamē eſt recitare: quæ dixeris. eſt: ſi eadē omnia: ſi iſdem omnibus: ſi ſtatim recites: ſi uero multa inferas: multa com mutes. nō. ex quibus apparet nō ſatis cōſtare ſibi: cū illic ſcribat: multa inferi ſolita pro editione. Vnum librū. unam orationem. Grandem. amplum nō enīz tantum ad ætatem pertinet: ſed etiā ad

Liber
Grande
Grandire.

alias res: unde apud Senecā Senectio cognominatus eſt Grandio: q̄ rebus grandioribus uteretur: & Ca to grandire dixit fruges: pro in maius creſcere. At aliud eſt. proponit: quæ poſſent obici: ut ea cōſuter. ſenſus igitur: quibusdam uideri actionem bonā aliud eſſe q̄ orationē: Fabius libro. xii. teſtatur: bene dicere: & bene ſcribere idem eſſe: neq; aliud eſſe orationem ſcriptam: q̄ monumentum. actionis habitæ. eſt autem actio quaſi ſermo corporis ex motu eius: & geſtu conſiſtens: quo magis menti congruens eſſe debet. hæc. M. Tullius: uerum iuriſcōſultus Gellus: nihil aliud inquit eſt actio: q̄ ius quod ſibi debeatur in iudicio perſequendi: & Vlpianus de actionibus duo earum genera facit. Ita uideri. aliud eſſe actionē: aliud orationē bonā. Fabius uult actionem bonā: eandē debere eſſe bonam orationē: q̄ ſi contingat male agere: omnino bene ſcribendū eſſe: unde caute dixit Secundus bonā actionem: facilius enim ex bona actione: fiet bona oratio: q̄ ex mala. Bona actio. reſpectu auditorum: & tēporis: nā illa bona eſt actio: quæ perſuadet: etiā ſi non ſit terſa: & culta: quæ ſane debent eſſe in oratione: pōt ergo fieri: ut ſit bona actio: & non bona oratio. Non poſſe non eſſe bonā actionē. oīno neceſſe eſſe illā fuiſſe bonā actionē: quæ ſit bona oratio. Et quaſi archetypon. primitiuū: & primā formā retinens: ſic iſterpretat̄ Suidas: & Mar tialis nugæ archetypas dixit manu authoris ſcriptas: ſic Iuuenalis archetypas Cleantes: primas Clean tis ſtatuas: & imagines. Optima oratione. Mille. innumeras. Figuras. dicendi modos inuſitados non uulgares. Extemporales. non præmeditatas. His. orationibus. Tantum editas. non actas: ſed ſolum publicatas. Vt in Verrē. Verrinarum genus eſt admirabile: quas Cice. ægiſſe contra Secundi opinionē teſtatur Aſconius: ſunt autem libri in Verrē emiſſi: q̄ prætor in Siciliam totam inſulam expoliaſſet. Ar tificem quem nam. uerba ſunt ex ſexto Verrinarum. præterea inquit erant ænea duo ſigna: nō maxima uerum eximia uetuſtate: uirginali habitu atq; uestitu: quæ manibus ſublatis ſacra quædam more Athe nienſiū uirginū reposita in capitibus ſuſtinebant. canophoræ ipſæ uocabantur: ſed earum artificē: quē nam: recte admones: Polycletum eſſe dicebant. cuius ſenſus: ſed quis eas uirgines fabricauerat: tanq̄ ſi p hæc. M. Tullium aduerſarius interrogaret: recte igitur inquit hoc loco me admones: dicebatur Poly. il le optimus ſtatuarius effigiaſſe: uel ea referantur. ad Cice. interrogantem pragmaticum. uel a quo didi cerat cauſam quiſnam eſſet artifex. & cum audiuiſſet eſſe polycletum. ſubiunxerit. recte admones. in il lis etiam plæruncq; ſunt nuda crimina: qualia illa nolite expectare: dum ego hoc crimen oſtiatim agaz: a Terſchilo Tindaritano pateram abſtuliffi: a Thraſone itez Tindaritano patellā: a Nymphodoro Agri ſentino turibulum. Sequitur. concluditur. Actio. illa. Exprefſit. repræſentauit. Similitudinem orationis. typum: & formam dicendi abſolutam. Iuſtum: & debitum: ex lege: & re. i. conueniens cauſa. nam autho re Quinti. cauſa frequēter breuitate t̄pis impediuntur: tunc nulla actoris: ſed iudicis culpa. Adſunt. fa

Actio

Archetypus

Orare itra
tēporis

uent. Leges. consuetudine ueterum iudiciorum nemo intra paucissimas horas perorare cogebatur: & libera comperendinationes erant: & modum dicendi sibi quisque sumebat: & numerus: neque dierum: neque patronorum cauebatur: primus huius libertatem consul Gn. Pompeius astrinxit: imposuitque ueluti frange datas: ita tamen: ut omnia in foro: omnia in legibus: omnia apud praetores gererentur: unde Mar. Caecilium irridet: qui contra legem maius temporis spacium impetrauerat: cum esset ad dicendum sepius.

Asconius testatur uiginti dies legitimos accusatori: & totidem defensori ad respondendum concessos. hinc alibi sua tempora Secundus uellicans: an nos inquit sapientiores maioribus nostris. nos legibus ipsis iustiores? quae tot horas: tot dies: tot comperendinationes largiuntur? quibus postea motus Antoninus imperator oratoribus permisit quantum aquae actioni petiissent: & iudicia longius protraxit.

Copiam. dicendi ubertatem: quam re per exornationem: quae interpretatio dicitur: declarauit: diligentiam. scilicet ostendens oratori per longum temporis spacium cessam. Angustissimis. minoris probationis: & unius tantum uel paucorum criminum cito transigendorum. Brevitas. dicendi. **Vsus magister.** sic lib. sexto: quod tamen multi ante eum dixerant: imprimis. M. Tullius: usum esse dicendi magistrum frequenter praecepit: & omnium magistrorum praecepta superare: hinc p. Cor. Balbo. assiduus inquit usus uni rei deditus: & ingenium: & artem sepe uincit: est enim ratio loquendi: & regula sermonis at omnium etiam rerum magistrum usum esse scribit Caesar in commentariis: quod latius explicuit Columella: quid. scilicet inter

poram largiuntur: nec breuitatem dicentibus: sed copiam: hoc est diligentiam suadet: quam praestare nisi in angustissimis causis non potest breuitas. Adiciam quod me docuit usus magister egregius: frequenter agi: frequenter iudicari: frequenter in consilio fui. Aliud alios mouet: ac plerumque paruae res maximas trahunt. Varia sunt hominum iudicia: uariae uoluntates. Inde qui eandem causam simul audierunt: saepe diuersum: interdum idem: sed ex diuersis animi motibus sentiunt. Praeterea suae quisque inuentioni fauet: & quasi fortissimum amplectitur: cum ab alio dictum est quod ipse prouidit. Oibus ergo dandum est aliquid quod teneant: quod agnoscant. Dixit aliquando mihi regulus cum simul adessemus: tu omnia quae sunt in causa putas exequenda. ego iugulum statim uideo: hunc premo: premit sane quod elegit: sed in eligendo frequenter errat: respondi posse fieri: ut genu esset: aut tibia: aut talus: ubi iugulum putaret. At ego iugulum quam qui iugulum prospicere non possum omnia per tecto: omnia experior. *παντα* denique *λαβον* uide utque

Vsus magister

In consilio esse

Iudicium Consilium

usum & artem inter sit: scriptorum dicentes monumenta magis instruere: quam facere artificem: usum: & experientiam dominari in artibus: neque esse ullam disciplinam: in qua non peccando discatur: nam ubi quod perperam administratum cessit improspere: uitatur quod fecellerat: illuminatque rectam uiam docentis magisterium. Frequenter agi. plures causas dixi. iudicari. iudex fui. In consilio fui. assumptus fui iudex extra ordinem pro consultatione rei dubiae: nam in consilio esse dicitur aliquis: cum super re ambigua consulitur. M. Tullius: ut haberet in consilio: & fratrem: & in panagyrico Constantini: quisque illius author: qui tibi in consilio erant: haerebant. Apuleius in consilio iudices esse dixit: quod potestatem iudicium haberent: & principem dicimus bonos in consilio habere: quod est decernere ex consilio bonorum: neque me praeterit Quintilianum scribere iudicium a consilio parum differre. quod illud ostendentibus rebus adhibeatur: hoc latentibus: & aut omnino nondum repertis: aut dubiis: & iudicium frequentissime me certum esse: consilium uero rationem quandam alte repetitam: & plerumque plura perpendentem: & comparentem: habentemque in se: & inuentionem: & iudicationem. Aliud alios mouet. una res mouet alium: alia alium. Varia sunt hominis iudicia. nam sicut ingeniorum plurimae sunt formae: sic iudiciorum secundum Quintilianum. Variae uoluntates. imitatio Persiana. Velle suum cuique est: nec uoto uiuitur uno: & Terentius in Phormione. uerum ita est: quot homines: tot sententiae. suus cuique mos. Diuersum sentiunt. diuersam habent sententiam ab aliis authoribus. Idem. simile aliis: sed diuersis effectibus. Suae inuentioni. quod praeuidit: & excogitauit: antequam orator diceret: id tanquam uerissimum seruat. Fortissimum. certissimum. irreprehensibile. Alio: ab actore. Teneant. credant.

Agnoscant. tanquam suum inuentum. Adessemus. causam ageremus. Quae sunt in causa. quae pertinent ad causam dicendam. Iugulum. firmissimum argumentum: causae constitutionem: nam iugulum in homine maxime letalis: inde per translationem iugulatum litteris dixit in Verré. M. Cicero & Terentianus Dauus iugulasti hominem uerbis. Huc primo urgeo: & in summa toti causa persto non euagando. Praemit. istat: ubi credat esse cardinem rei: sed saepe fallit in eligendo. Rendi. Regulo. Fieri. eueire. Genu. ps leuior causa. praestat in translatione cum iam praemiserit iugulum. Iugulum: firmissimum argumentum minuendo suam facultatem Reguli subsannat arrogatiam. Omnia. omnes partes causae. *παντα λαβον* uide. scilicet omnem lapidem moueo: huius puerbii multi meminere. nicarchus in epigrammate *παντα λαβον* uide. Basilus ad monachos *παντα λαβον* uide.

μιαυ γινουτες: & qui græce uitam Augusti scripsit. πανταλιδον γινωντο της παροιμιας simile illud πανταλιδω πετρον: quæ a Suida pariter scribitur: eius originem inde tractam inuenio. Polycrati Thebano ementi locum: ubi Mardonius castrametatus fuerat: respondit oraculum: ut inibi foderet: & omnem lapidem moueret: futurum: ut magnam auri copiam offenderet: quidam tractum putant a uenatoribus: qui feras indagantes magna diligentia omnia perlustrant. In cultura agri. in colendis agris. Ar

Arbustum

in cultura agri non uineas tantum: uerum etiam arbuta: nec arbuta tantum: uerum etiam capos curo & exerceo: utque in ipsis campis non far: aut siliginem sola: sed hordeum: fabamque: & cætera legumina sero. sic in actione plurima quasi latius sæmina spargo: ut quæ puenerint colligam: neque enim minus imper spicua: incerta: fallacia sunt iudicium ingenia: quam tempestatum: terrarumque. Nec me præterit summum oratorem Periclem. sic a Comico Eupolide laudari προσ του το πειρωτίσ υπεραθι το τοισ χευλεσιν ουτως εηλε εναι μοροσ των ρητορον το κεντρον ηατελειπε τοισ ανρωμενοις. Verum huic ipsi picli: nec illa πειρω: nec illud εηλε breuitate: uel uelocitate: uel utraq; (differunt. n.) sine facultate summa contigissent. Nā delectari: persuadere

arbutis gigni confirmat: & ulmum: populum nigram: fraxinum: ficum: oleam: cornum: tiliam: acerem: ornum: carpinum: quercum: salicem inter arbuta conumerat: secutus Verronem: qui præcipit arbuta serenda in spacium quincuncis: & uineas: ac arbuta putanda: sic docet Columella arbutum faciundum: & arbutum uam uitem arbutum coniunctam rettulit. Palladius similiter. Plinius etiam arbutum stare agros pro arbutis cõserere usus est. Arbutum Cato & eum imitatus Seruius pro loco arbutis referto usurpauit. at arbutum inter semper uiuentes arbores enumerat. Theophrastus. Exerceo. colo. aro. Siliginem Theophrasto & Plini. authoribus siligo genus grani nunc quod pariter maturescit: nec ulla segetum minus dillationem patitur propter ténertatem: matura grana protinus decidunt sed minus: quæ cætera frumenta periclitantur in stipula: quoniam semper recta ha-

Arbutus

Siligo

bet spicam: nec rorem continet: qui rubiginem faciat. tria eius genera bromos: siligo exceptitia: & tragos. Sæmina. argumenta. Prouenerint. prouentum: & messe bonam reddiderint. iuuerint. Imper spicua. incognita: dubia. Incerta fallacia. incerta ad cognoscendum an fallant: an magis disiectim legant: incerta: fallacia. Ingenia tempestatum. naturæ: temporum qualitates bonæ: siue malæ: nam tempestas uocabulum medium est. Summum oratorem Periclem. de cuius dicendi copia sic accepimus: ut cum contra uoluntatem Atheniensium loqueretur pro salute patriæ: seuerius tamen id ipsum: quod ille contra populares homines diceret: popolare omnibus: & iucundum uideretur: cuius in labris ueteres comici: etiam cum illi maledicerent: quod tum Athenis fieri licebat: leporem habitasse dixerunt: tam tamque in eo uim fuisset: ut in eorum mentibus: qui audissent quasi aculeos quosdam relinqueret. præstitit igitur Pericles doctrina: consilio: eloquentia: per quadraginta annos: quibus in patria: & urbanis eodem tempore: & bellicis rebus præfuit: quod Anaxagoræ philici auditor fuit hæc sumpta ex. M. Tulio & Valerio Maximo. de illo tamen longe plura Thucydides: & Plinius. quem asserunt ob eloquentiam cognominatum olympium meminit sequentium uerborum Suidas: sed breuius τοιαδε τις επεναθητο πειρω τοις χευλεσι του ανδρος. i. talis autem quædam subsidebat suadela: labris uiri. προς τουτο πειρω τις επεναθητο τοις χευλεσιν ουτως εηλε εναι μορος των ρητορων ουνευτρον νατελειπε τοις ανρωμενοις: id est ad hoc suadela quædam subsidebat labris: adeo demulcebat: & solus rhetorum aculeum relinquebat auditoribus: quæ uerba Eupolidis ueteris comædiæ scriptoris sæpe Cicero transtulit ad nos: ut de claris oratoribus. de Pericle Eupolis cum delectatione etiam aculeos relinquebat in animis eorum: a quibus esset auditus: & Fabius libro decimo: quod de Pericle ueteris testimonium est: in Platonem transferri potest iustissime in labris eius sedisse quandam persuadendi deam: sic enim interpretatur. πειρω: quæ sane ab antiquis colebatur: nam tradit Pausanias Thebis in templo Veneris fuisse eius deæ imaginem opus Praxitelis: & templum Pithus sine statua. Herodotus libro octauo testatur apud Andros dixisse Themistoclem duas deas suadelam: & necessitatem: Suidas asserit nihil aliud esse Pithus templum: quam orationem. M. Tullius cum libro tertio de oratore leporem πειρω appellasset: de claris oratoribus idem suadelam uocauit: cuius effectorem dicit esse oratorem: quam suadam dixit Ennius: eius autem Cethegum medullam fuisse uult ut quam deam in periculis labris sedisse: huius hic medullam romanum oratorem fuisse dixerit: alii Flexianimam: & dicendi præsidem. Horatius etiam poeticam mellam uocauit: & Gebetes in solio inquit sedet suauibus moribus: & formosa indole mulier: quæ poculum manu tenet: suada uocatur mortales omnes seducens. Syraculum quendam Apollonius Pithonem appellabat oratione sua persuadere conantem: de quo Philostratus libro septimo. εηλε. demulcebat. Differunt enim breuitas: & orationis uelocitas. nam breuitas est dicere citra causam: uelocitas etiam copiose: sed nimium festinanter: & sine mora: ac tractu. Hermogenes diffinit uelocitatem esse compositionis accelerationem: qua uiua: & mobilis oratio uidetur. Facultate. facili potest

Pericles

Pitho

re dicendi. Delectare. quod includit in se floridum dicendi genus: est autē procerum propriū: quī etiam in aliis orationis partibus opportune fiat. Persuadere: persuademus grandi & robusto genere dicendi auctore Quintiliano praesertim argumētis tā ex arte: q̄ sine. persuasionis loci sunt cōfirmatio: & refutatio: & poratio: quī et fīn rhetores in narratione debeamus psuadere. Copiā ubertatē orōnis. Spacium temporis moram. Aculeū. persuasionē: & fidem facere. Pungit. leuiter tangit: & breuibz agit. Infigit. multis imorat: & psuadet. Comicus alter scribit: is est Aristophanes pariter comēdiā ueteris scri-

ptor. ἡστρα πτεν εβροντα ξυνευνυατε
παυτα. i. fulgurabat: tonabat: & cōuoluebat oīa. M. Tullius de pfecto oratore nunq̄ ingt ab Aristophane poeta fulgurare: tonare: pmiscere graciā dictus esset Pericles: si tenui genere usus fuisset: & Fabius lib. xii. quid pericleasilem ne credimus lysiacae gracilitati: quē fulminibus. & cōlesti fragori cōparant comici: dum illi cōuiciens: ad q̄ uidet Martianus allu-
fisse: ubi de rhetorica agit. at uero qd cū cōmotū publici noīs attestatōne clama-
uerat: fulgurare: pmiscere. ardere oīa ui-
debantur. q̄ adeo illi placuit: ut repetat
hac cū in pgressu arma cōcusserrat uelu-
ti fulgoreae nubes fragore colliso: bōbis
diffultatibus fracta diceret crepitare to-
nitrua: deniq̄ creditū: q̄ instat Iouis pos-
set et fulmina iaculari: hac totā fere graciā
miscuisse ferebāt: unde qdaz codices
apud Scdm p παυτα: ελλατα hnt idest
graciam. iisdē fere uerbis Suidas de Sul-
moneo utitur ἡστρα πτεν εβροντα ξυ-
νευνυατα τω γυνυνοω ψυχα. i. fulgu-
rabat. tonabat: pturbabat subditogaios

Amputata. breuis. circūcisa. Abscissa. manca. Lata. copiosa. Magnifica. sublimis. Excelsa. illud di-
cendi genus admirabile cōtinens. Optimus tñ modus est. respondet quā possent obiici. tenendum esse
modum in orōne: ne sit nimiū redundās. Non minus. pariter. Infra rem. dicit nimium breuiter & ieu-
nius: q̄ cā exigit. Supra rem. redundanter: & extra causam. Qui astrictius. non minus non seruat mo-
dum: qui dicit minus: q̄ ille qui dicit immodestius. Redundanter. excessiue dixisse. Hoc. alicuius actio-
nem. Ieiune. aride. Infirme: infra causam unde. M. Tullius de pfecto oratore utrunq̄ genus iprobat
meae ingt aures: & pfecto: cōpletōq̄ uerboz ambitu gaudent: nec curta sentiunt: nec amat redundantia:
nā sicut cauēda est oratori pressio inopia: & ieiunitas: ita amplo inflatum: & corruptum dicendi genus: nā
copia auctore Fabio modū habet: sine quo nihil: nec laudabile: nec salutare est: hinc de claris oratoribus
tradit Cicero Apollonium Motonem summum oratorē dedisse operam: ut nimis redundantem: & super-
fluentem iuuenili quadā dicēdi impunitate & licētia reprimeret: & quasi extra rippas disfluētē coaceret.

Materiam. ppositā cām. Non implese. ieiune dixisse. Aequē peccat. excedendo regulā: & pscriptū:
an ga peccata paria: ut alibi latius docebimus. Ille. qui infra dixit. Hic. qui supra aduerte hic: & ille po-
situm a Secūdo contra multoz usum: apud quos ille respicit longiora: hic ppinquiora: sunt tamē autho-
res pbat: qui similiter utuntur: q̄ nos in sequentibus latius annotauimus. Viribus. nimis. Limatioris.
dibus iuit Fabius de Stesichoro loquens: sed redundat: atq̄ effunditur: q̄ ut est reprahendendum: ita co-
pia uirium est: & iam libro secundo dixerat: peius uitium esse: q̄ quod ex copia ueniret: facile remedium
efferat in adolescente foecunditas: nam facilius reuocantur ea: quā sese facilius profuderūt: q̄ si nihil ua-
let materies. noua sarmenta cultura exputant: ita uolo esse in adolescente: unde aliquid amputem. nō. n.
potest in eo esse succus diuturnus: q̄ nimis celeriter est maturitatem assecutum. sic fortasse nos: aridiores
quidam notabant: tanq̄ copiosius Secundum interpretantes: sed hac multis non delicatis scripsimus. Il-
lum homericum. Illum Homeri uersum. ex secundo Iliados. θερσι της δετιμουνοσ αμετροε της αβολα
ορρε παφρεσι γαυοο αατε πολλα τεροδημα ψ. i. Therites autem adhuc solus sine uerborum mensura
tumultuabat. qui certe uerba mentibus suis incompōsita: multaq̄ nouerat frustra. Hunc. uersum ex ter-
malibus: nam eius oratio copiose fluebat instar nimium. M. Tul. de claris oratoribus: uim dicendi tradit
assignatam Vlyssi ab Home. Ille uersus super oratione Menelai ex eodem Iliadis libro: παρ μεγαλα

Periclis
fulmen

απλ' εβροντα, ξυνε
κα την ελλατα.
fulgurabat, tonabat,
cutiebat graciam.

ελλατα νι φραδου
κατα χαρμιοισιν.
uerba nimibus
ilia brumalibus.

Hic ille

μαλαλῖτες εἰς πολὺν χρόνον. i. pauca quidem: sed ualde acriter: quia non multiloquus erat. de quo Cicero Menelaum dulcē illum quidem refert Homerus: sed pauca dicentem. breuitas autem laus est interdum in aliqua parte dicendi: in uniuersa eloquentia laudem non habet. omisit Secundus tertium dicendi genus ab eodem poeta sub oratione Nestoris designatum. ὁ δὲ Πύριος ἀγορεύει λίγους πολὺν ἀτορμήτος τοῖς αἰσώτοισι. i. suauiloquus surrexit acer Pyliog: cōcionator. Cuius etiam a lingua melle dulcior fluebat uox. q̄ etiam asserit Cicero: & Plutarchus plæraq; Homeri exponēs Nestorem refert suauiloquum introduci & gratum auditoribus: Menelaum breuem: & elegantem: necessaria perorantē: Vlyssē uehementem: & copiosum. q̄ apud nos Quintilianus ita scripsit. Homerus breuem quidem animi iucunditatem: & propriam: id enim est non errare uerbis: & carentem superuacuis eloquentiam Menelao dedit: ex ore Nestoris dixit dulciorem melle profluere sermonē: qua certe delectatione nihil fingi maius potest. Vlyssi facundiam: & magnitudinem iniunxit: cui orationem niuibus hibernis: & copia uerborum: atq; impetu parem tribuit. Crebram. uelocem. instantem. Largam. copiosam. Diuinā. qualis fuit Pericli. Multis. uulgaribus. idiotis. more græco. Est quidem. confirmat obiecta. Inertibus: delicatis: & malis auditoribus: qui grauantur audire necessaria. Iudicium respicere. uelle dicere illos habere iudicium in eloquentia.

παύρα μὲν ἀλλὰ ἀλλὰ λίγους. si tamen detur electio illam plenam orationem similem niuibus hibernis: id est crebam: & assiduam: & largam: potestremo diuinā: & cælestem uolo. at est gratior multis actio breuis: est quidem: sed inertibus: quorum delicias desidiam: quasi iudicium respicere ridiculum est. Nam si hos in consilio habeas: non solū satius est breuiter dicere: sed oīno non dicere. Hæc est adhuc snia mea: quā mutabo: si dissenseris tu: sed plane: cur dissentias: explices rogo. quīs enim cedere authoritatī debeam tuæ: rectius tamen arbitror: in tanta re: ratione q̄ authoritate superari. Proinde si non errare uideor: id ipsum q̄ uoles breui epistola: sed tamē scribe: confirmabis. n. iudiciū meū: si errare: longissimam para. Nam corrupti te: qui tibi: si mihi accederes breuis epistolæ necessitatem: si dissentires: longissime imposui.

C. Plinius Paterno. S.

M T animi tui iudicio: sic oculorum plurimum tribuo: non quia multum tibi placeas: sed quia tantum: quantum ego sapis. Quamquam hoc quoque multum est. omisis iocis credo decentes esse seruos: qui sunt empti mihi ex consilio tuo. Superest ut frugi sint:

para: multa argumenta: & rationes quibus nostra confutes. Non corrupti te. imponendo necessitatem longioris epistolæ: si dissentires: & breues litteras approbando: si mecum sentires. solent. n. plæraq; uel nimium occupati amico sniam facile concedere: ne: si secus senserint: cogantur aīum intendere refellendo.

M T. Commendat seruos iudicio Paterni emptos esse decoros. superesse ut sint frugi. & Paterno: uel Materno scriptam epistolam in uariis exemplaribus notauī. paternum præfectum prætorii a Cōmodo trucidatum legimus: Dion Maternum militem scribit. utriusq; meminit Martialis: nam libro decimo municipem suum testatur dicens: Iuris & æquarum cultor sanctissime legum Veridico latium: qui regis ore forum: Municipi Materne tuo: ueteriq; sodali Calliacum mandas siquid ad oceanum. & .xii. ditissimum ostendit fuisse Paternum. Nummi cum tibi sint: opesq; tantæ: Quantas ciuis habet Paterne rarus. Dion refert Domitianum occidisse Paternum declamatorem: q̄ contra tyrānos declamasset: & de re militari scripsisse Paternum tradit Martianus Iurisconsultus: ac Iulium Maternum nominat Vlpianus. Animi iudicio: uel litterarum: uel prudentiæ. libro quarto super suis hendecasyllabis iudicium eius requirit. Non. ideo hæc scribo. Tibi placeas. efferaris surgere tibi soleant in uestice cristæ ex laudatione. Martialis. Ne tibi regali placeas Cleopatra sepulchro: & Fabius pariter. Multum est. sapere quantum ego iocatur cum amico. Secundus: unde postea omissis iocis serio loquitur. Decentes. formosos. decoros. Mihi ad usum meum. mea causa. Frugi. fructuosi. utiles. necessarii. in quibus sit aliquid: quo fruamur. unde etiam deductum frugalitatis uocabulum putat Quintilianus: quod fruges humano generi sint necessariae. author est Marcus Tullius frugi hominem significare non solum utilem: sed moderatum: & temperantem: & parcum. quod cognomen in. L. Pisone maxime laudatum fuit: quanquam idem pro deiotaro frugalitatis uerbo laudari regem non solere dicat: & frugi

Paternus
Maternus

Frugi

hominem non multum habere laudis in rege. frugi secundum grammaticos aptor non est a prima sui po-
sitione non cadens. Venalibus. seruis uenū expositis. Auribus. dum loquuntur. potest alluisse ad Aesc-
pum deformem: qui ob scommata emptus: magisquam cæteri formosissimi conserui. Oculis. quibus
tantum intuemur pulchritudinem.

Dlu. Reddit causas Catilio suo tam diutinae in urbe morae: q̄ titus Ariston: cuius peritiam iuris ita laudat: ut admiretur: uitam probat: ut supra philosophicam extollat: graui ualitudine p̄mebatur: q̄ si deus (sic medici spondebant) meliora annuiscit.

Catilius
Seuerus.

set: se statim laurentinum suum ad octū
litterarum petiturum: scribit. Catilius Se
uerus a Traiano consul: iterum ab adria
no creatus: dein Syriæ præpositus: mox
præfectus urbis sub eodem cum Antoni
ni pii adoptionem factam deoluisset re
prodita: q̄ sibi imperium præpararet: ac
cepto successore dignitate priuatus est:
prius tamen grauitè ab imperatore ob
iurgatus: fuit autem Catilius maternus
pauus Antonini philosophi: qui postea
imperauit: & si sciam apud Spartianum
Catalium scribi: & paulopost Attiliū: ac
iurisconsultus florentinus: & eum secut⁹
Iustinianus in institutionibus prodide
rint Statilio Seuerō diuum adrianum re
scripsisse. Hæreo: maneo inuitus. At
tonitus: stupidus: & mētis inops: nam at
tonitus proprie is dicitur: cui casus uicini
fulminis: & sonitus tonitruum dant stu
porem. Pertinax. nimium perseverans.
continua. Titi Aristonis: cuius officia
grata: & iucunda erant Secundo: Aristō
nem iurisconsultum fuisse Traiani tem
poribus: & eius consilio imperatorē usq;
testatur Papinianus: & Vlpia. plærūque
illius mentionem facit: fuit & Saluius Ari

Attonitus

Titus
Aristo.

Ius publi-
cū & priua-
tum

Presum

qđ de uenaliſus melius auribus: q̃ oculis iudicat.
C. Plinius Catilio Seuero. S.

Diu iam in urbe hæreo: & quidem attoni-
tus: perturbat me longa: & pertinax uali-
tudo. T. Aristonis: quem singulariter: &
miror: & diligo nihil ē enim illo grauius: sanctius:
doctius: ut mihi non unus homo: sed litteræ ipsæ:
omnesq; bonæ artes in uno homine summum pe-
riculum adire uideantur: q̃ peritus ille: & priuati
iuris: & publici: quantum rerum: quantum exem-
plorum: quātum antiquitatis tenet: nihil est quod
discere uelis: q̃ ille docere non possit. Mihi certe
quoties aliquid abditum quæro ille thesaurus est:
nam quāta sermonibus eius fides: quāta authori-
tas: quā pressa: & decora cunctatio? Quid est qd̃
non statim sciat: & tñ plærūq; hæsitat: dubitat di-
uersitate rōnū: quas acri: magnoq; iudicio ab ori-
gine: causisq; primis repetit: discernit: expēdit. Ad
hoc q̃ parcus in uictu: q̃ modicus in cultu. Soleo
ipsum cubiculū eius: ipsumq; lectū: ut imaginē q̃

illius mentionem facit: fuit & Saluius Aristo: quem Iuliano rescripsisse Iulianus titulo de legatis refert. Nihil est illo grauius. modus dicendi elegantissimus: pro nemo est illo uiro prudentior: & circumspectior: ac uenerabilior: unde leues contemnendos: & uanos dicimus. Sanctius morum integritate. Doctius. multiplicitate scientia. Litteræ ipsæ. omnis res litteraria. Vno homine. perinde ac si diceret omnes bonæ artes periclitantur ægrotante Aristone: qui si interierit: uidentur mihi cum illo morituræ. Iuris publici: & priuati: quod Iustinianus ita diffiniuit: publicum ius est: quod ad statum rei romanæ spectat: priuatum: quod ad singulorum utilitatem. Caius iurisconsultus aliter describit: publicum esse: quod ratio naturalis inter omnes gentes constituit: id apud omnes peræque custodiri: uocarique ius gentium: quasi quo iure omnes gentes utuntur. quod quisque populus sibi constituit: id ipsius proprium ciuitatis esse: uocarique ius ciuile: quasi ius proprium ipsius ciuitatis. Iurisprudentiam Vlpianus inquit esse diuinarum: atque humanarum rerum noticiam. de cuius partitione latius habes primo. ff. & apud philosophos. Rerum. quarum obseruationem. quadruplicem esse tradunt. an magis historiarum: cum passim pro historiis res ponantur. Exemplorum. quorum usus: si cum materia iungatur plurimè potest. Antiquitatis. seueritatis antiquæ: an rerum: & uerborum ueterum gnarus. Nihil est. nulla disciplina est. hic mihi uidetur Cæcilius dum laudat Aristonem demonstrare illum summum oratorem: quem Crassus apud Mar. Tullium quærit omni laude cumulatum: qui naturas: & hominum mores sciat: & historias: antiquitates: rei publicæ. administrationem: denique ipsius ius ciuile cognoscat. Thesaurus. arca: custos rerum reconditarum. Abditum. incognitum non uulgare. Authoritas. fides ex fama quæ sita. Pressa. contatio. diligens mora: & emuncta. Apuleius pressiorem cautelam pro uigilantiore: & diligentiore dixit: sic pressiores cogitationes id est intentiores: & pressum pro apprime: nec Quintilianus pressum: ac lixatum dicendi genus improbat. uideo etiam pressum pro attenuato usurpari. Secundus libro septimo mat. Ad hæc. præterea: post doctrinam mores Aristonis comedat. Parcus. abstinent: tepat. Cultus. uestitus

Priscæ frugalitatis, magnæ parsimonix, fuerunt, n. antiqui parcissimi. Magnitudo, fortitudo: nâ Sene
 ca autumat magnanimitatē: & fortitudinē idē esse: nihilq; aliud in rebus humanis magnū: nisi aīum ma
 gna despicientē. Diogenes magnanimitatē circumscribit esse scientiā: quæ habitū facit excelsiorē oībus
 quæ contingere possint æqualiter bonorū: ac malorū. Ad conscientiā in qua uoluerunt uerā tranquilli
 tatē consistere, nō in ostentatione. Aristo igit cum quid benefactum a se fuisset: ex cōscientia sola: non ex
 populari aura præmiū petebat, quibus uirtutibus sui tēporis philosophos longe anteibat. Ex facto, re

Magnani
 mitas

dam priscæ frugalitatis aspiciere. Ornat hæc ma
 gnitudo animi: q; nihil ad ostentationē: oīa ad con
 scientiā refert: recteq; facti: nō ex populi sermone
 mercedem: sed ex facto petit. In summa nō facile
 quemq; ex istis: qui sapiētix studiū habitu corpo
 ris pferunt: huic uiro cōparabis. Non quidē gym
 nasia: aut porticus sectat: nec disputationibus lon
 gis aliorū ocium: suumq; delectat: sed in toga nego
 ciisq; uersat: multos aduocatione: plures consilio
 iuuat: nemini tamē istorū castitate: pietate: iustitia:
 fortitudine etiā primo loco cesserit. mirareris si
 interesset qua patiētia hæc ipsam ualitudinē tole
 ret: ut dolori resistat: ut sitim differat: ut incredibi
 lē febrīū ardorē immotus: opertus quē trāsmittat:
 nup me: paucosq; mecū: quos maxime diligit: ad
 uocauit: rogauitq;: ut medicos consuleremus de
 summa ualitudinis: ut si esset inexuperabilis spon
 te exiret e uita: si tantum difficilis: & longa resiste
 ret: maneretq;: dandum, n. precibus uxoris: dandū
 filiæ lachrymis: dandum etiā nobis amicis: ne spes
 nostras: si modo nō essent inanes uoluntaria mor
 te desereret. Id ego arduū i primis: & præcipua lau
 de dignū puto: nâ impetu quodā: & instinctu pro
 currere ad mortē cōmune cum multis: deliberare
 uero: & causas eius expendere: utq; suaserit ratio
 uitæ: mortisq; consiliū: uel suscipere: uel ponere
 ingentis est animi: & medici quidem secunda pol
 licentur. Superest ut promissis deus adnuat: tan
 demq; me hac sollicitudine exoluat: qua liberatus
 laurentinū meū: hoc est libellos: & pugillares: stu
 diosumq; ocium repetam: nunc enim nihil legere:
 nihil scribere: aut assidenti uacat: aut anxio libet.

benegesta. Præferunt, simulant, præte
 xunt. Studium sapientiæ philosophiā.

Habitu corporis, barba: & palio: Athe
 naus pariter libro. ix. & plurib; decimo
 infectat simulantes philosophum bacu
 lis: & intonsis barbis. Nō facile cōpara
 bis, q. a multo superior illis ē. Is, n. qui stu
 det fm Ciceronē: oīum rege diuinage: at
 q; humanage uim, naturā: causasq; nosse:
 & oēm beneuiuēdi rōnē tenere: & perse
 qui noīe philosophi appellat: qto magis

Philoso
 phus quis

qui illa optime norit: & persequit? Gym
 nasia, scholas: exercitationes. Suidas aca
 demiā: lyceū: cynosarges tria atticæ gym
 nasia fuisse tradit: in quibus nō solū cor
 poris uires: sed etiā animi exercebant: un
 de: & quādā dialecticæ partē: quæ in ex
 ercitatione cōstabat gymnasiā dixere: &
 gymnosophistas indorū phos ad respon
 dendum acute: & prompte exercitos. hic
 faciunt illa Ciceronis uerba ex secundo
 Oratoris, sæculis multis ante gymnasia
 inuenta sunt: q; in his phi garrire coepe
 runt: & hoc ipso tēpore teneant: tñ eorū
 auditores discum audire: q; phum mal
 lunt: qui simul ac increpuit: in media ora
 tione de maximis rebus: & grauissimis
 disputantē philosophū oēs unctiōis cā
 relinquunt: ex quibus apparet gymnasia
 in usu fuisse: & corpori: & ingenio exercē
 do. Porticus, stoicos designat: quorum

Gymnasia

Stoici

princeps Zeno orōnē formabat ad por
 ticū pœcile: quæ & pœsiana cta dicebat:
 eo igit discipuli cōfluebāt: atq; Ideo stoi
 ci: uocati: quod græce *ἵπποδρόμος* latine porti
 cus appelles. Aliorū, auditororū. Toga,
 officio. Aduocatione, patrociniū aduo
 catos accipere debemus oīno oēs: q; cau
 sis agendis quoquomō studio operant.

Aduoca
 tus

Cōsilio, respondendo: consilia etiā nūc
 uulgo respōsa prudentū dicunt. duo teti
 git: quæ iuris peritus facit: agere: & cōsu
 lere. Istorū, phorū. Etiā primo loco, q
 principatū inter phos obtinent. Oper

tus. Pānis itectus: ut facilius sudorē exprimat. Trāsmittat, ptereat, insuperabilis, insanabilis. Spōte, pue
 niēdo mortē. Difficilis, dura: & p̄tinax. Maneret, uiueret, duraret. Dādū p̄cibus uxoris, rō q; uitā p
 traheret nisi medici desperassent: respectu uxoris: & filiæ: & amicorū. Dandū, cōcedendū hoc sic ad Hi
 spanū scribit: demus hoc tuis: demus optimi adolescentis honestissimis p̄cibus. Inanes, frustra sperādo
 eū posse cōualescere. Arduū, difficile inuētū i uno alio, laudabile cū uirtus circa difficilia cōsistat. Im
 petu, furore. Multis, uulgaribus, gladiatores: & seruos sæpe uidimus mortē cōstāter appetere inqt Sene
 ca: & belluas in ferrū irruere. Expēdere, rōnes examinare. Cōsiliū uitæ, uiuēdi deliberationē. Pone
 re, omittere. Secūda, bonā ualitudinē. Deus sine cuius nutu, & cōsilio nostræ spes irritæ. Laurentinū,
 rus cuius loci: & situs amoenitate captus plurimū oblectabat ocio l̄ræ. Pugillares, tabellas: in qb; scri
 bis. Studiosum ociū, q. a pōt eē alterius rei ociū: ut ignauia. Assidēti, corā Aristone ægrostati. Vacat, cū

sim occupatus circa remedia ualitudinis. Anxio. absenti: sed cū dolore: & cura. Quid timeā: mortē Ari
stōis. Optē. sanitatē. Destinē. studiū ī secessu. ista obtinēt uicē epilogi. Lætiorib⁹. nō tristia: sicut meā:
sed læta cōtinētib⁹. Cōfusiōi. p̄turbatiōi. dolori. Nihil q̄reris. nihil querulum: & triste ī illis scripseris.
Pompeius Falco

Onsulis. Pōpeius Falco: ad quē diuū Adrianū eplā de casibus infecti testamēti Vlpianus scri
psisse tradit sub Pertinace cōsul libere īperatōrē pupugit: sed nec minus acriter: q̄ prudēter ab
īperatore remorsus est: cui postea Falco īperare uolēs parauit īsidias: de quo cōquestus est in se
natu īpator. Falcōi tñ pepcit:

& a senatu īpunitatem eius perit. deniq̄
Falco ī reb⁹ suis securus uixit: & hærede
filio perit: q̄uis multi Falconē nescisse di
xerint īperiū sibi parari: huic igif cōsulē.
ti an ī tribunatu pl. cās ageret: rñdet Secū
dus se dū tribunatū ageret ab aduocatio
ne abstinuisse: causasq̄: qbus motus fue
rit: enumerat. Te decere. legif etiā debe
re. In tribunatu cās agere. dum geris tri
bunatū defendere reos orōne. Paulus ter
tio. ff. q̄ magistratū initurus ē idoneus de
fensor nō itelligif. Quid eē tribunatū.
tribunat⁹ dignitas plebeia a. L. Iunio Bru
to īstituta: cuius dignitatis officiū erat læ
sis plebeiis cōtra potētiores auxilio esse:
q̄ q̄ hi plebē rogassent: id ratū eēt. ī sum
ma ius tribunitiæ ptātis magis ad īpediē
dū q̄ ad agēdū introductū. Vmbrā ma
gistratū. Inanē. sine ptāte: tanq̄ circulū
ad tabernā. Sine honore. nā etiā quidā
tradunt tribunatū pl. nō esse magistratū:
unde creato dictatore ceteri magistratu
abibāt: p̄ter tribunos. satis tñ cōstat fuisse
summā ptātē post dictatōrē: qui si ab

Habes quid timeam: quid optem: quid etiā in po
sterum destinē. tu quid xgeris: quid agas: quid ue
lis agere inuicem nobis: sed lætioribus epistolis
scribe: erit confusiōi meæ nō mediocre solatium
si tu nihil quereris. Vale.

C. Plinius Pompeio Falconi. S.

Onsulis an existimem te ī tribunatu cau
sas agere decere: plurimū refert: quid eē
tribunatum putes: inanem umbram: & si
ne honore nomē: an potestatē sacrosanctā: & quā
in ordinem cogi: ut a nullo: ita ne a se quidem de
ceat. Ipse cum tribunus essem: errauerim fortasse:
qui me aliqd putauī: sed tanq̄ essem: abstinui cau
sas agēdis: primū qd̄ deforme arbitrabar: cui assur
gere: cui loco cedere oēs oporteret: hunc oībus se
dentibus stare: & qui iubere posset tacere quēcun
q̄: huic silentium clepsydra indicī: & quē interfari

Sacrosan
ctum

fuisse: in urbe primā: ac fere solā. Sacrosanctā. uenerabilē tanq̄ rē diuinā: & deo cōsecratā: cuius contra
riū pphanū. M. Tullius pro Cor. Balbo sacrosanctū eē nihil pōt: nisi q̄ ppl's plebs ue sanxisset: & sanctio
nes sacrādæ sunt: aut genere ipso: aut obtestatione: & cōsecratione legis: aut p̄cænæ: cū caput eius: qui cōn
tra fecit cōsecrat. nā creati tribuni primi hāc legē tulerunt: Tribunū inuitū tanq̄ unū e multis nemo co
gito agere: neq̄ uerberare. neq̄ alteri: ut uerberet īperato: neq̄ occidito: neq̄ occidi iubeto. si quis autem
phibitorū hōrē aliquid fecerit īpius: execrabilisq̄ esto: bonaq̄ eius publicāto ad sacra Cereris: & qui ali
quē hāc agentū occiderit cædis expiatus esto: ac ne fiat potestas deinceps populo abrogādi hanc legem:
sed in omne tēpus reliquū īmobilis p̄maneat. Sit statutū oēs iurare nobis p̄ sacra: hac se lege ipsos: & eorū
posterorū usuros esse perpetuo: prexq̄ adiecta sit iuramēto stabilientibus legē ipsam deos esse p̄pitios cæ
lestes: geniosq̄: & manes: trāsgrediētibus uero numina aduersa fieri: tanq̄ maxime pollutioni obnoxii: ex
hisq̄ cōstitutus Romanis mos: sacrosancta esse tribunorū corpora. In ordinē cogi. īpediri. interturbari

In ordinē
cogi

negligi inter uiles & abiectos: auctore Prisciano numerari qd̄ ex prædictis apparet non licuisse nullus. n.
alius magistratus cōpescere: aut phibere tribunū poterat: unde apud Liuiū Fuluius cōsul tribunis iquit:
uideris ne uos in ordinē coactos esse: & rē ad seditionē spectare: & Tranqui. scribit Vespasianū altercatio
nibus insolentissimis ab Heluidio pene in ordinē redactū. erat. n. īperator ptāte tribunitia. A nullo. alio
quā a tribuno: nā ceteros collegas unū aliquod uolentes unus tñ tribunorū īpedire pōt: hinc Secundus
deceat. idest decogz sit dixit: nō liceat. A se. sua sponte submittere se īperio alterius. Errauerim fortas
se. corrigit dictū: ne uideat iactantiæ crimen incurrere. Aliquid. alicuius ptātis: & honoris. Tanq̄ es
sem. exēpli grā: ac si fuissem tribunus: cū uere fuerit: sed hoc prætēxtu uerborū declinat arrogantia. Af
surgere. honorē p̄stare: aperire caput. Stare: pedibus stantē agere: sic enim dicebāt: quā cōsuetudinē etiā
apud græcos fuisse ostēdit Homerus in Iliade. Clepsydra. uase: quo defluēte guttatim aqua sicut nunc
pulvere: horarū spacia designabant: uel etiā quæq̄ tēporis momenta. Apuleius libro. iii. sui asini: rursum
præconis amplo boato citatus accusator: qdā senior exurgit: & ad dicēdi spaciū uasculo quodā inuicem
coli graciliter fistulato: hac p̄ hoc guttatim defluo infusa aqua populū sic adhorat: & tertio epistolaz Se
neca: Clepsydra nō extremū stilicidiū exhaurit: sed quicqd̄ ante defluxit Suidas scribit Clepsydrā esse uas
angustissimo ore circa fondū: ad qd̄ in iudiciis aqua plenū p̄positū dicebāt oratores: sicut innuit Aeschi
nes in Ctesiphontem: quam consuetudinem imitati postea Romani: nam & M. Tullius Aulum ad Cle
psydrā uocat. accipitur interdum pro instrumento astronomico horas metiente: & pro iudicio græcis
authoribus hāc asserētibus. Pausanias insuper in uertice Ithoniæ arcis Messenensiū fontem Clepsydrā

Clepsy.

cem: uixit insuper triginta annis Virginius. Rufus æquestri familia ignoto patre: cum omnes a Nerone ad Galbam deficerent: ipse in Gallia germanicum ducens exercitum per sese agebat: præerat enim potētissimis legionibus: cum uenisset Besontionas: id oppidum est depredatus: q̄ se non recepisset: Vindice ad auxilium urbis occurrente: & non procul castra metante missis ultro citroq; quibusdam: tandem soli inter se duces collocuti contra Neronem coniurarunt: deinde Vindice urbem cum exercitu occupare quærente: Rufi milites hostium aduentum edocti: ac opinantes aduersus se exercitum duci sine præcepto

Virgini g^e
sta.

de se carmina: legit historias: & posteritati suæ interfuit: perfunctus est tertio consulatu: ut summū fastigium priuati hominis impleret: cum principis nolūisset. Cæsares q̄bus suspectus: atq; etiā iūsus uirtutibus fuerat: eualit: reliquit incolumē optimum: atq; amicissimū tanq̄ ad hunc ipsum honorem publici funeris reseruatus: annum tertium: & octogesimum excessit in altissima tranquillitate: pari ueneratione. usus est firma ualitudine: nisi q̄ solebant ei manus tremere citra dolorem tamē:

præfecti Vindicianos inopinatos: & inordinatos adorti omnes interficiūt: quibus Vindex consternatus sibi mortē consciuit: multi postea militum cadaueri illius insultantes conati sunt in se gloriam facti trāsferre. Rufus occisum uehementer defleuit: & imperium quamuis sapi⁹ instantibus militibus suscipere noluit: cum facile illud consequi potuisset: strenuus enim uir erat: & robur magnum: & promptum habebat: militesq; Neronis imagines demoliebantur: ipsum Cæsarem: & Augustum appellantes: uerum postquam renuebat militum unus in uexillo: ut imperaret: scripsit: quod ille per-

tinaciter repudiavit uix tumultuantes sedans: persuadensq; fore in senatus: & populi Roma. potestate dare imperium cuicunq; uoluissent. omnino magnificus: utpote non appetens principatu: pro quo alii omnia subeunt periculum: mox tradito exercitu in potestatem Galbæ ab eo non debito susceptus honore inuidia Titi Iunii nescientis uirum illum miti ingenio a bellis: & malis quoscunque duces alios occupantibus: in securam uitam: & senectam pacis: ac quietis plenam se subducere. hæc sumpta ex Tacito. Dione: & Plutarcho. Legit historias. quas scripserunt. Cluius Rufus: Plinius senior: Cor. Tacitus. Posteritati suæ interfuit. uidit litterarum monumenta per quæ uicturus erat apud posteros: & præter aliorū scripta ipse insuper Virginius reliquit rhetoricæ libros: meminerunt Tacitus: & Quintilianus. qui libro tertio institutionum per hæc aperte ostendit opus suum emisisse sub Traiano: accuratius inquit Gallione scripsit Celsus: & Lenas: & ætatis nostræ uirginis: & Plinius: Tutilius. sunt: & hodie clari eiusdē operis authores: ex quibus apparet: cum hæc scriberet: siue potius ederet: iam Virginiū e uita migrasse: eū autem traiano imperante concessisse: præter huius epistolæ testimonium: etiam illa ex panagyrico uerba significant: erat in senatu ter consul: sicut ibidem enarrabimus: Virginiū manifeste designat. hic dicit aliquis. si Fabii institutiones contendis Traiano imperante emissas: cur in quibusdam præfationibus Domitianum commendat: ea sane fuit scriptoris cōstantia: & magna sub Traiano libertas: ut quæ uiuo scripserat: mortuo non detraheret: & licebat sub optimo principe impune scribere: Quare credideri Domitiano imperante multa: ac fere omnia: quæ in institutionibus continētur composita: & quædam etiā publicata: uel eo inuito: ut ipse testatur: postea diu limata sub Traiano emissa. Perfunctus est tertio consulatu. primum consulatum gessit cum Memmio Regulo. alterum cum Pompeio Vopisco referente Tacito: tertium cum Nerua imperatore: author Iulius Frontinus de aquæductibus: & Dion inquit: Nerua Virginiū sapius imperatorem nominatum non timuit in consulatu suo collegam asserere. in cuius mortui tumulo hoc epitaphium incisum est. Hic situs est Rufus pulso: qui Vindice quondam imperium asseruit non sibi: sed patriæ. non ideo intellige Virginiū mortuum sub Nerua: sed ut in transitu tam memorabile facinus tangeret: hoc addidisse Dionem: quod tamen apud eum metro non constat. Perfunctus. explens: quia quartum: cui a Traiano fuerat destinatus: non potuit gerere obitu intercedente. Summum fastigium. tot consulatus: & in senatu esset ter consul: cum Traianus imperator tertium consulatum: ut nimium recusabat. Priuati. non principis: sic in panagyrica oratione priuatum dixit respectu principis: & Tacitus in eundem sensum usurpauit: ex quibus apparet: nō tantum priuatum dici: qui sine magistratu est. Cum principis. fastigium implere nolūisset delatum ei a milite imperium conueniebat: sed dubium fuisse an pro Galba impare uoluisset: impem ratur: si accepisset: tutum: si recusasset. hæc Tacitus pro cōmodo suo. Cæsares eualit. Neroni: Galbæ: Othoni: Vitellio: Domitiano supuixit: & eorū immanitatem uitauit: nam p̄cipue opes erant bonis artibus inoffensa tot principum malitia: & in coniuratione Pisoniana scribit Tacitus Virginiū Rufum claritudine nominis in exilium expulsus: quod studia iuuenum eloquentia foueret. Optimum. Traianum cognomento optimum: quo maxime gloriabatur tradente Dione: & Secundus in oratione panagyrica hoc cognomen: tum pluribus extollit. Reseruatus. conuenit cum Plutarcho: quem diximus scripsisse. Virginiū inuidia Iunii ad meliorem uitam reseruatum: nam sub pessimo principe nunquam talem honorem fuisset consecutus. Altissima tranquillitate. summo ocio: & quiete. Pari. maxima. Firma. p̄petua. Manus tremere. Celsus tremorē manuū inter g̃na paralytis: eiusq; curationē ponit. Citra dolorē. sine p̄ena: &

Quintilla
ni institutio
nes

Virgini
cōsolatus

Priuatus

minoris apportentur: eo q̄ facili n̄isu perueniatur: nec non nihil esse etiā paruo uehi: si conductis iumentis iter facias: seruos quoq̄: qui secuturi patrē familiæ sint: nō ægre iter pedibus ingredi. Mediocritas uillæ. ædificiū i agro: ne. s. uilla sit adeo ampla: uti inde secundū Catonis præceptū exire nequeas. Modus ruris. mediocritas agri: huc pertinet illa præclari poetæ snia: laudato ingentia rura. Exiguū colito: q̄ uir eruditissimus traditū uetus præceptum numeris signauit: ne maiorem q̄ rō calculoꝝ patiat̄ emere agrū uel: erit unicuiq̄ uolūtas: facultasq̄: neq̄. n. satis ē possidere uelle: si colere nō possis.

Aduocare

Aduocet. delectet: alliciat: consolet: inde aduocamentū cōsolatio. Distringat. occupet. Scholasticis. qui adhuc instituunt: & in schola uersant: an q̄ in ocio studeret. Tranquil. Nā iā causas agebat dimissus a p̄ceptore. Porro. sane. p̄cipue.

Releuare. recreare. Caput. studiis fessum. Reficere. restaurare i secunda lectione refigere fuit: hoc ē alio diuertere.

Reptare. lente & quasi testudinis passu ire: ut cōsueuere: qui spaciuntur. sic Horatius. an tacitum syluas interreptare salubres. Per limitem. limites i agris duo maximi sunt cardo & decumanus. limes decumanus est: qui agrū ab exortu æquinoctiali ad occasum æquinoctiale secat: cardo aut̄ a meridie ad septentrionē. reliqui limites angustiores sunt: distantq̄ inter se paribus iteruallis. semita ē arcta: & quasi dimidia uia. Arbusculas. Columella de oliuis paruis loquēs arbusculas dixit: Salubriter. iusto precio. Ut nō relinquat locū p̄nitentiæ. ut sempemptio placeat: nā is nō relinquit locū p̄nitentiæ: quem nullius rei p̄nitet.

Limites
duo
Cardo.
Semita

IOANNIS MARIAE CATA
NAEI ENARRATIONES IN
EPISTOLAS SECVNDI LL
BRI. C. PLINII CAECILII

q̄ dīstringat. Scholasticis porro studiosis: ut hic ē: sufficit abunde tantum solī: ut releuare caput: reficere oculos: reptare per limitem: unamq̄ semitam terere: omnesq̄ uiticulas suas nosse: & numerare arbusculas possint. Hæc tibi exposui quo magis scires quantum etiā ille mihi: ego tibi debiturus sim: si prædiolum istud: quod commēdatur iis doctibus: tam salubriter emerit: ut p̄nitentiæ locum non relinquat. Vale.

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO.
LIBER SECVNDVS.

C. P. Voconio Ro. S.

Ost aliquot annos insignes: atq̄ memorabile. P. R. oculis spectaculum exhibuit publicū funus Virginiū Rufi maximū & clarissimū ciuis: & p̄de felicis. xxx. ānis gl̄e suæ supuixit. legit scripta

Funus pu-
blicum.

Post. Voconiu Romanum ad monet Virginio rufo publice factū funus honestissimū: uirūq̄ sūmū & amicissimū pari laude celebrat: & quis senē: tñ ut iuuenē deflet. Spectaculū. rē spectādā. Publicū funū. q̄ uiri īsignes: & memorabiles strenue p̄ priā pugnādo occubuissent: aut reipu. operā suā prōpte nauassent: publice funerabāt: tracta cōsuetudie a Bruto: q̄ a collega Valerio publice tumulat̄ ē. erat at̄ publicū funus sicut Plutarchus i uita Publicolæ ostēdit: cū qs pp̄ sua i rēpu. bñficiā publicis sumptibus sepeliebāt. comitabant̄ p̄terea cōsules: tribuni: ac senatores: deniq̄ oīs magistrat̄ usq̄ i fore: ubi uir aliquis laudatissimus ofonē p̄ laudib⁹ defuncti hēbat: dein de ad locū sepulturæ p̄fectis oībus qdā incensam facē accipiens quā maxime alte poterat efferebat: re te stans licere qdē: sed honori parcendū: funus authore. M. Tullio fiebat imaginibus: exequiis: pōpa: laudatione: cantu: ludis: lamentationibus: rogo: sic Trāquillus. L. Vitelliū Auli Vitellii īperatoris patrē publico funere: a senatu honoratum asserit. Maximi: ac clarissimi. rebus gestis. Perinde. pariter. Felicis: dum Caesares: quibus suspectus erat euasit. Superuixit gloriæ suæ. post uictoriam adeptam contra Vindi-

orini tradit. inditum: & meretrici cognomentum noie prius Metiche: postquam ad Clepsydrā concubuit
tota aqua defluente. inde Euboli poema Clepsydra appellatū. Athenæus author: & apud Suidam super
uerbo Clepsydra quædā proueria explicant. fuisse illā pro horologio etiā ad alios usus sequentes. Scri-
ptores indicant. Vegetius libro. iii. quia impossibile uidebat p̄ totā noctem uigilantes singulos in speculis
manere ideo in quattuor partes ad Clepsydrā sunt diuisæ uigiliæ. Censorinus. P. Cornelius Nasica cēfor
ex aqua fecit horariū: q̄ & ipsum ex consuetudine noscendi a sole horas solariū cœptū uocari. Vitruui-
us testatur horologiorum ex aqua com-
parationem Cræfibium primum expli-
cuisse: & libro septimo. Athenæus inquit
hydraulicū instrumentū uidet esse Clep-
sydra: unde ferunt Platonem parua quā-
dam instrumenti ex cogitationem exco-
gitasse: dū nocturnū horologiū fingit si-
mile hydraulico: referēs Clepsydrā ad
modū capacem: satis constat clepsydrā
deduci. α πο του υλε πτο να του υ α το ς
i. a subducēdo aquā. Interfari. loquētē
iterrūpere: impedire. Cōuitia. ab aduersa
riis iurgia: quia n̄ si t̄p̄is in foro strepunt.
Inulta. ipunita. Inertē. n̄m̄. patiētē: q̄
nō exerceret suā p̄t̄rē. Vliscerē. detru-
dendo conuinciantē in carcerem: uel ab
aduocatione repellendo. Insolentē. ar-
rogantem. Aestus. sollicitudo. Ante
oculos. coram. Appellasset. puocasset. Appellare
auxilium me orasset. appellandi ius q̄ sit
frequens: quāq̄ necessarium: qui nesciat
nemo est: quippe q̄ iniquitatem iudican-
tium: uel imperitiā corrigat. lege iuris-
consultum. ff. xlix. titulo de appellationi-
bus: est autem authore Asconio appella-
tio minoris ad potiores puocatio: signi-
ficat etiam appellare blanda oratione al-

nefas esset: hūc etiā cōuitia audire: & si inulta pate-
ret: inertē: si ulcisceret̄ isolētē uideri: erat hic quo-
q̄ aestus si ante oculos forte me appellasset: uel ille
cui adessem: uel ille cōtra quē itercederē: an auxi-
liū ferrē: an quiescerē: silerēq̄: & quasi eiurato ma-
gistratu priuatū ipse me facerē. His rōnibus mo-
tus malui me tribunū oībus exhibere: q̄ paucis ad-
uocatum. Sed tu: iterū dicā: plurimū interest: quid
esse tribunū putes: quā personā tibi iponas: quā
sapienti uiro ita aptāda est: ut præferatur. Vale.

C. Plinius Bebīo Hispano. S.

TRāquillus cōtubernalis meus uult eme-
re agellū: quē uēditare aīcus tuus dī: ro-
go cures q̄ti æquum est emat: ita. n. dele-
ctabit emissē: nā mala emptio sēp̄ igrata: eo maxie
q̄ exprobare stultitiā dño uidet̄: in hoc agello:
si mō arriiserit p̄ciū. Trāquilli mei stomachū mul-
ta sollicitāt: uicinitas urbīs: oportunitas uīæ: me-
diocritas uīllæ: modus ruris: qui aduocet magis:

terius pudiciā attentare s̄m̄ Vipianū. Cui adessem. pro quo agerē: cuius cām tuerer. Ille aduersarius
me appellasset. Intercedentē. occurrerē. obstarē. itercedere est phibere: cuius extremū ius erat apud tri-
bunos ple. Auxiliū ferrē. peride ac si diceret utri eorū opē tulissem: aduocati p̄tes excessissem: si siluissem
uidebar me tribunatu priuare. Eiurato. deposito. abrogato. eiurare Pōp̄cio deferēte significat id. qd̄ de-
siderat nō posse præstare: quare Secundus dixit eiuratū tribunatū: ut qui in eo deductus esset: non pos-
se præstare honeste: quod iure debuisset. Priuatum. sine potestate. Omnibus Po. R. o. exercendo ius
tribunitium: & opem dando præstis. Paucis. ad usum paucorum aduocare. Personam tibi imponas Persona
qualitatem: & mores dignitati tuæ competentes. sic Marcus Tullius pro Sylla: deniq̄ inquit istam per-
sonam uehementem: & acrem: quam mihi tunc tempus: & respublicas imposuit: iam uoluntas: &
natura detraxit: & Ouidius. Cum tibi contingat formam Iunonis adire: Fac scis personæ quam tuea-
re memor. inquam significationem ipse alibi: & Fabius usurpant. neque ignoro accipi interdum per-
sonam pro scenico habitu: uel histrione a personando dictam: & pro corpore: ut sæpius apud iurisconsul-
tos: & quale illud Traiani in epistolis: quid in persona statuendum sit. Præferatur. magis probetur.

TRanquillus. Hispanum rogat: ut pro Tranquillo suo agellum iusto precio comparet: ne sit
pœnitentiæ locus. Bebīus Macer Hispanus postmodum cōsul designatus: sub Adriano præ-
fectus urbis fuit. in quibusdam exemplaribus scriptum est Vipiano. nam Vipianum Messal-
lam legimus tribunum legionis: cui præerat Aponius Saturninus: uirum egregium: & qui
solus ad id bellum artes bonas attulisset: alioquin sub Vespasiano pietatis: eloquentiæq̄ fa-
mam adeptus: nondum ætate senatoria pro fratre Aquillio īperatorem ausus deprecari: cuius lauretum
Martialis carminibus memorat. Venditare. cupere uendere: & quærere præstinatorem. Mala. pluris.

Domino. emptori. Stultitiā. ignorantiam: qui pluris emissit: quod minoris esset. Arrise-
rit. placuerit: honestum fuerit. Stomachum. appetentiam. Sollicitant. instigant. augment. Vi-
cinitas urbis. censet Columella in propinquo agro mercati: quo frequenter dominus ueniat: & fre-
quentius: q̄ sit uenturus denunciēt: sub hoc enim metu cum familia uillicus erit in officio. Oppor-
tunitas uīæ. multum confert agris iter commodum: primum: quod est maximum: ipsa præsētia do-
mini: qui libentius commeaturus sit: si uexationem uīæ non reformidet: deinde ad uehenda: & expor-
tanda utensilia: quæ res frugibus conditis auget precium: & minuit impensas rerum inuectarum: quia

Appellare

Eiurare

Persona

Bebius
Macer
Hispanus
Vipianus

tortura. Aditus. præludium. principium. Longior. longioris temporis: Laudabilis. ex causa laudabili contractus fuit. Vocem præpararet. orationem componere uellet panagyricam. Consulatu. quarto: cui fuerat designatus a Traiano. Et seni: & stanti ipso pondere. tria ponit senium Rufi. & q̄pe dibus staret: ac magnitudinem libri: quibus ostendat in maius luxatam illius coxam. Consequitur. dictum. Fallente. titubante: labente: instabili. Coxamq; fregit. ad quod uidetur Iuuenalis satyra decima respexisse: mala senectutis enumerans:

ubi inquit: hic coxa debilis. Collocata. coniuncta: in locum suū reposita. Reluctante ætate. quia difficilius senes in fracturis curantur. Coiit. coiuit: conglutinata est. Exequiæ. indifferenter pro funere: quanquam funus maiora cōplectatur: sicut alio loco dicemus. Principi: Traiano: sub quo tantus uir honoratus est. Foro: & rostris. in quibus laudatus est. nam Romani omnes claros uiros (author Dionysius) siue q̄ illi bellorum ducatum acceperint: siue ciuiliū negociorū magistratus: & sua prudentia consilia: actionesq; pulchras ediderint: neq; tantum bello morientes: sed & cæteros qualicunque functos uitæ sine laudari in foro instituerunt: sumpto initio a Publicola: qui Bruti corpus ibi proponens ornatum decenter in lectulo aduocata populi concione pro rostris funebrem orationem habuit. nec me præterit rostra pro magistratibus sumi: q̄ in his concionarentur: & Cornelium Seuerum dum laudat Ciceronem: pro eloquentia posuisse. Rostra inquit Lilius ex nauibus Antiatum: ex quibus suggestum in foro extructum adornari placuit: rostraque id templum appellatum:

ad comitium prope iuncta curiæ: sed postea loco mota: & Marcus Tullius in Vatinius produxeris iudicem in rostris. illo inquam inaugurato templo. rostra in regione octaua iuxta forum locat Victor: quem locum ad statuas clarissimum fuisse docet Cicero pro Deiotaro: hinc Iuuenalis: cum forum nominauit: statim subdit triumphales statuas. Tranquillus bina rostra fuisse indicat: Augustum laudatum pro rostris ueteribus referendo: & Martialis. Tullius in legibus inquit honoratorum uirorum laudes in concione memorant: easque ad cantus: ad tibicinem prosequuntur. Supremus calculus. maximum suffragium: legitur etiam cumulus idest copia. Laudator. eloquentissimus. fuit enim in Tacito grauis: & eloquens oratio: cuius scripta: quo magis leguntur: eo plus ponderis & admirationis cum multiplici copia habere creduntur. dicam quod sentio: nemo historicorum magis diligentem lectorem tenet: & alit: modo robur: & uim dicendi: non leuia tantum confectetur. Plenus annis. senex admodum sepultus est in Alsienſi uilla. Quos recusauit. immo maiorem meruit gloriam: q̄ principatum: quem uirtutibus meruerat: recusauerat: laudabilius enim honores mereri: & non gerere: q̄ immeritos suscipere. Quærendus. optandum ut uiueret. Exemplar uitæ prioris. tanquam unus ex antiquis Romanis: qui nobis esset imitandus. Mihi. desiderandus est. Publice. boni publici causa. Priuate. respectu meo.

Eadem utriq; regio. insubria. sumus ex municipiis: quæ sunt in eadem regione: & cum Ptolemæus in Insubria quattuor tantum municipia ponat. Nouariam: Tironum: Mediolanum: Nouum Comum: addendo municipia finitima: & contermina necesse est Virginium Mediolanensem: satis enim constat Secundum fuisse Nouocomensem. neq; ullum prædictorum oppidorum: q̄ Mediolanum Como conterminum: & addiderit agros possessionesq; coniunctas. gaude igitur Italicarum præstantissima ciuitas tanto ciue reperto: non indigna tā clarissimi uiri alumna: nec ille tā florentissimā patriam sibi restitutam dedignetur. utraq; autē fuisse municipia: testimonio Secundi: ac Taciti: & antiquarū memoriarū uero uerius confirmat. Relictus. testamento a patre. Affectum. amorem. Sic. tanta beniuolentia. Candidatus. petentem honores: mos erat magistratum petituris: ut absq; iteriore tunica in comitium candida operti ueste descenderent: siue: ut eo habitu ad supplicādū humiliores accederent: siue innocētiam suā per album indicantes colorem: siue: ut qui cicatrices haberēt manifeste signa fortitudinis aperirent. nec

Rostra

Virginium
Mediola.

Candidatus

solum magistratus petitores dicebantur candidati: sed etiam aliarum rerum: nam Tranqui. in Vespasiano dispensationis candidatum dixit petentem dispensationem: candidati item Caesaris appellati: qui prius epistolas in senatu legebant: & milites principales candidatos testatur Vegetius priuilegiis muni-ri. Suffragio. auxilio. uoce. Sic. tanto studio. Ex secessibus occurrit. tam: & si abesset: nec amplius se huiusmodi officiis implicaret: tamen cum praesenserat me petere magistratus statim properabat in urbem: ut mihi adesset. Officiis renuntiasset. modus dicendi elegantissimus renuncio studio: pro non amplius studeo: & a litteris cesso: a quo renun- ciatio: id est cessatio. Illo die. calen- dis ianuariis lege Ouidium in Fastis: & Cor. Tacitus quindecim uirale sacerdo- tium scribit principio anni solemne ius- iurandum solitum iurare: & nuncupatio- nibus uotorum adesse: & Secundus libro quarto Frontinum: cui in auguratu suc- cessit: testatur se per multos annos ante obitum sui inter sacerdotes nominasset: tanquam in locum suum cooptaret. Me. di- gnus suo sacerdotio. Nonissima. qua inte- riit. Quinquemuiros. erant quinquem uiri. magistratus extraordinarii: primo creati sunt de legibus imperio consulari scribendis. deinde agris diuidendis: qui- bus aliquando triumuiros praeponebat: tertio de muris: turribusque conficiendis: nonnunquam minuendis sumptibus im- peratorum liberalitate cum ciuitas gra- uari uideretur. Minuendis publicis su- ptribus. ut superfluos: & nimios reipubli. sumptus detraherent. Iudicio senatus. senatusconsulto: & electione: cui Traia- nus multum tribuit. Consulares. qui consularum gesserant. consulares etiam foeminas dicimus consularium uxores: adicit Saturninus matres: quod nusquam relatum est neque repertum autho. Vlpi. at senatores aliud erant: nam omnes con- sulares senatores erant: non omnes sena- tores consulares: hoc aperte colligitur ex libro secundo belli punici secundi apud Liuium. Huius aetatis. iuuenem admo- dum. Excusaretur. apud senatum quod se ualitudine excusarem ne inter quinquem-

suffragio ornauit: sic ad omnis honores meos ex- cessibus occurrit: cum iam pridem eiusmodi offi- ciis renuntiasset: sic illo die: quos sacerdotes solent nominare: quos dignissimos sacerdotio iudicant: me semper nominabat: quin etiam in hac nouissi- ma ualitudine ueritus. ne forte inter quinque ui- ros crearetur. qui minuendis publicis sumptibus iudicio Senatus. constituebantur. cum illi tot ami- ci senes. consularesque superessent. me huius aetatis per quem excusaretur. elegit. his quidem uerbis. etiam si filium haberem tibi mandarem. Quibus ex causis necesse est tanquam immaturam mortem eius in sinu tuo defleam. si tamen fas est. aut flere. aut omni- no mortem uocare. qua tanti uiri mortalitas ma- gis finita. quam uita est. Viuit enim. uiuetque semp. atque etiam latius in memoria hominum. & sermone uer- sabitur. postquam ab oculis recessit. uolui tibi multa alia scribere. sed totus animus in hac una contem- platione defixus est. Virginium cogito. Virginium uideo. Virginium iam uanis imaginibus. recenti- bus tamen audio. alloquor. teneo. cui fortasse ci- ues aliquos uirtutibus pares. & habemus. & ha- bebimus. gloria neminem.

Rascor. nec liquet mihi an debeam. sed ira- scor. Scis quod sit amor iniquus interdum. impotens

uiros eligeretur. Tibi mandarem. te tutorem relinquerem: uel hoc munus excusandi iniungerem. Im- maturam. ante tempus respectu desiderii Secundi: nam si respexeris ad tertium: & octogesimum annus erat matura. In sinu tuo: apud te. Mortalitas. corpus: quod solum morti obnoxium erat. conditio morien- di: nam uita duplex est: una cum anima coniuncta corpori est: altera cum apud posteros memoria nomi- nis uiuit rebus praclare gestis. Viuit. Martialis in obitu Salonini. Viuit qua uoluit uiuere parte magis Viuet. fama illius erit immortalis. Ab oculis recessit. remota inuidia. raro enim ante cineres gloria uenit. Multa alia. praeter Virginii interitum. Video. uidere uideor. imaginor. Vanis. falsis. Recentibus. actibus paulo ante cum illo habitis. Gloria. laude: qui cum possit imperare id recuset.

Rascor. Paulinum monet: ut aliquid scribat: cum tandiu nihil ab urbe litterarum miserit Valerius Paulinus circumiectas Galliae Narbonensi ciuitates: Vitelliana tempestate in uer- ba Vespasiani: cuius ante fortunam amicus erat: adigit: concitatisque omnibus: qui exauthora- ti a Vitellio bellum sponte sumebant. Foroiuliensem coloniam: claustraque maris praesidio tuebatur: eo grauior author: quod Paulino patria Forumiulii: & bonus apud praetorianos: quorum quodam tribunus fuerat: ipsique pagani fauore municipali: & futurae potentiae spe: iuuare partes annitebatur. plu- res sunt ad eum epistolae: moriens ius libertorum suorum Secundo reliquit: Paulinus tribunum in bello iudaico Iosephus: & alterum praefectum Alexandriae refert. Martialis pedum pernecitatem in Paulino admiratur: & Paulinum a Seuero imp. interfectum legimus. Nec liquet mihi. nullam adhuc certam rationem ha- beo an debeam irasci. Iniquus. qui iniuste cogat irasci. Impotens. ad comprimendos affectus iniquos

Quinquem- uiri

Consulares

Valerius Paulinus

μυπαίτιος. pro minima quaque re irascibilis. quique parua causatur. Causa. qua irascor: & nihil scriberet. Non minus. æque. Litteræ nullæ. ueniunt: mittuntur. Exorare: placare. Plurimas: litteras. Non sum auditurus. non admittam tales excusationes: quales si diceret: non eram Romæ: uel negotio. Ut. si diceret: eram infirmior. Vtrunque studere: & desiderare. Ocio. quiete: difficile enim lucubramus in tumultu: & animi perturbatione.

Isæus

Agna. duos iuenio fuisse Isæos præstantissimos rhetores. Atheniensem unum Demosthenem præceptorem: ut Philostratus tradit: alterum Assyrium declamatorum: quem Suidas uiguisse sub Adriano: & plura scripsisse refert Lollianepheli declamatoris magistrum: & Iuena. illius dicendi torrentem ueneratur per transitum. unde prouerbiū illud Tatali ortos uindemiari traxisse originem Philostratus: & Suidas enarrant: cum prius intemperanter uiueret: mox ad modestiam conuersus interrogaretur: quis nā piscium: & auium optimus eēt? explicata Isæi summa facultate: & eloquentia hortatur Nepotem ut eum auditum ueniat: cum uiua uox magis afficiat. Licinius Nepos diu orbus suscepta filia: captatores frustratus domum habuit apud sacellum Floræ ad ueteres Ficelias auctore Martiale: in prætura summa uisus constantia: & seueritate. fuit: & Caluissius Nepos Cæcili contubernalis: Nepotem Adrianus loco hostis habuit: & Nepotis piscioris meminit Iuuenalis. Præcesserat. ante aduentum eius in urbem. Maior. maioris facultatis quæ crederetur. Facultas. facilis potestas dicendi. alibi pro diuitiis. Vbertas. fertilitas cum delectu: sic pinguae dicendi genus Cæcilio assignat Macrobius: sicut copiosum Ciceroni: & Philostratus Isæo non aridum: sed immensum: ac naturale: & rebus sufficiens. Extempore. imparatus. ex improviso. nam maximus studiorum fructus est: & uelut præmium quoddam amplius longi laboris extempore dicendi facultas: quam qui non erit consecutus Fabii sententia ciuilibus officiis renunciabit. Diu scripserit. stilo e laborauerit. Quintilianus præcipit multo: ac fideli stilo elaborandam orationem: ut scriptorum colorem etiam ea: quæ subito effusa sunt reddat. extemporalis enim garrulitas: nec expectata excogitatio: & uix surgendi mora circulatoriæ iactationis similis est. Atticus. optimus: nam attice dicere est optime dicere: quia attici inter alios græcos pressi: & integri sunt. & Xenophon pro dulcedine eloqui: & incredibili facilitate attica musa appellatus. M. T. de optimo genere oratorum: attice dicere tradit esse ornate: apposite: eleganter in uno quoque dicendi genere probato differere. sale: & facetiis uti uel maxime atticum est: sciatque si quis Demosthenem imitetur: eum: & attice dicturum: & optime: quo oratore ne Athenas quidem ipsas magis credo fuisse atticas: & de claris oratoribus: attice dicere est ad similitudinem Demosthenis dicere: ut non omnes qui attice iidem bene: sed ut omnes: qui bene iidez etiam attice dicant.

Nepos

Facultas

Extempore

Atticus
sermoCōtrouer-
sia

Thesis

σάπε: αὐτοῦ τῶς σέμψ. hæc tamen causa magna est: nescio an iusta: sed ego tanquam non minus iusta quæ: magna sit: grauiter irascor: quod a te tādū litteræ nullæ. exorare me potes uno: modo: si nūc saltem plurimas: & longissimas miseris: hæc mihi sola excusatio uera: ceteræ falsæ uidebuntur: non sum auditurus: non eram Romæ. uel occupatior eram. illud enim nec dii sinant. ut infirmior. ipse ad uillā. partim studiis. partim desidīa fruor. quorum utrūque ex ocio nascitur.

C. Plinius Nepoti. S.

Agna Isæum fama præcesserat. maior inuentus est. summa est facultas. copia. ubertas. dicit semper extempore. sed tanquam diu scripserit. Sermo græcus. immo Atticus. præfationes tersæ. graciles. dulces. graues interdum. & erectæ. pponit controuersias plures. electionem auditoribus pmittit. sæpe et imparatus

Præfationes. quæ ante opus ponuntur breuibus consilium scriptoris explicantes. Tersæ. limatæ: accuratæ: politæ. Graciles: pressæ: acutæ. Dulces: suauis: delectabiles: non asperæ: non tetricæ. Graues. sententiis refertæ. Erectæ. stilo grandiori. antitheton. graciles: & erectæ: graues: & dulces. Poscit. sibi dari ab auditoribus lego tamen melius proponit. Plures controuersias: quas tractet extempore. ante controuersiam præfationem dicebant: non solum hoc ex Cæcili uerbis. sed etiam Gellii dicentis introit adolescens: & præfatur arrogantius. & elatius quæ ætati eius decebat: ac deinde iubet exponi controuersias: quid autem sit cōtrouerſia Seneca inquit. declamabat Cicero nō quales nūc cōtrouerſias dicimus: nec quales quidem: quales ante Ciceronē dicebant: quas thesis uocabant. hoc autem genus materiæ: quo nos exercemur: adeo nouū est: ut nomen quoque eius nouum sit. cōtrouerſias nos dicimus: Cice. causas uocat: hoc uero altege nōmē: hoc est thesis: græcū est: sed in latino ita trāslatum: ut pro latino sit: scholastica cōtrouerſia multo recētius est: sicut ipsa declamatio artem tractandæ cōtrouerſiæ Aphthonius præbet: & plures Seneca exponit: quas Sylo Pōpeius apud eūdem quoties cōmodum erat existimabat sumi posse de omnibus legis uerbis. Electionem. ut eligerent de qua primum diceret. Imperatus. ignarus quæ sint auditores controuersiam proposituri: quæ facit ut magis in superioribus legendum credam proponit

nisi malleus legere paratus: q̄ in uulgatis codicibus scriptū offendes. Isæus quasdā cōtrouersias ppōe
bat auditoribus: ut quā uellent tractari eligerent: plærūq; nullas pponebat: sed quācūq; dixissent audi
tores ex iprouiso differebat. Exurgit. stātes. n. dicebāt. Amicis. palio q̄ græcus: nā si romanus toga:
cuius formā in oratore Quinti. optime describit. alii codices hñt. Iā ergo. loco amicis: & sic iā: expone
statī. Oia. succurrūt necessaria dicēti. Pariter. eodē momēto. Ad manū. in promptu. Recōditi. rari.
admirabiles. Occursant. fluunt. sūgerunt. uberant. Verba. utrūq; tergit ex qbus oratio cōficitur ex

exurgit: amicatur: iam ergo incipit: statim omnia
ac pene pariter ad manum: sensus recōditi: occur
sant uerba: sed qualia: quæsitā & exculta: multa
lectio in subitis: multa scriptio elucet: procēmia
tur apte: narrat aperte: pugnat acriter: colligit for
titer: ornat excelsē: postremo docet: delectat: adfi
cit: qd̄ maxime dubites: crebra εὐοῦμα καὶ τα καὶ
νοηματα: crebri syllogismi circūscripti: & effecti:
quod stilo quoq; assequi magnum est: incredibilis

di consuetudine ad dicendū uenit: hanc affert facultatē: ut ē subito si dicat: tñ illa quæ dicuntur similia
scriptorū esse uideant. Multa scriptio. multū scripsisse: nulla. n. res tñ ad dicendū pficit quātū scriptio.
author Cice. de claris oratoribus. multa lectio refertur ad res. hoc ad uerba: nā pspicuitas in uerbis p̄ci
puam habet pprietatem. cōparauit itaq; delectum regē ex multa lectione. at stilo diutino pspicuitatem
uerborū. Procēmia apte. sumit p̄cēmiū subiectæ rei congruū: uult. n. principiū esse accōmodatū cau
sæ: & materiæ isitū: unde Hermogenes inq̄t difficillimum esse inuenire p̄cēmiū causæ cōueniens: quo
reperito cōmode facilius cætera tractant: cū aliæ orationis partes ab illo depēdeant. Narrat aperte. nar
ratio debet esse lucida: breuis: uerisimilis: erit aperta: si fuerit exposita ppriis uerbis: & significatibus: di
stincta rebus: p̄sonis: tēporibus: locis: causis: ipsa ēt p̄nunciatiōe in hoc accōmodata. Pugnat acriter. dū
sua argumētis comprobatur: & aduersarii partes confutat. ibi enim uis. & acrimonia dicētis tota effundit.

Colligit. concludit. ut in p̄oratiōe: ubi ualidissima quaq; per orationē sparsa colligimus. an magis nō
tam perorationem intelligit. q̄ uniuscuiusq; syllogismi uel enthymematis conclusionem cum colligere
sit ex duobus pluribusue pronūciatis cōcludere. Inde per suis. Mendose colligis inquit Stoicus. Ornat
excelsē. oratio eius magnifica. & excelsa est. hoc p̄tinet ad uniuersam orationē: nā de elocutione intelli
git: qua omnes partes sunt exornandæ. Docet. qd̄ pprium est narrationis: & argumentatiōis. Delectat.
quod est procēmii pprium. sicut afficere p̄orationis. q̄q; per oēs orōnis p̄tes p̄cipiat Fabius mouēdos affe
ctus: maxime tñ in ingressu: & fine. Afficit. mouet. fidē facit. Maxie dubites. uix credas fieri posse ex
tēporali orōne. εὐτυμματα crebra. frequentes syllogismi. enthymema latine cōmētum iterpretamur:
rhetoricus est syllogismus. ab aliis pars d̄r syllogismi: ut a diuo Thoma syllogismus detruncatus p̄cedēs
ex p̄cognito: sicut. n. syllogismus est orō: in qua qbusdā positis: & cōcessus p̄ ea necesse est aliud euenire: si
uero fuerit ip̄fectus. hoc est ex duobus assumptis alterq; desit. enthymema d̄r: ut oīs homo ē aīal. ergo
homo est substantia. Arist. inq̄t enthymema esse syllogismū ex p̄babilibus: & signis. Fabius cōcurrit fere
cū Thoma. syllogismus: scribit: hēt cōclusionē. rōnem: & p̄positionem: & per omnes partes efficit: quod
proposuit. enthymema solū intenta contētū itelligi: habet. n. rationē: & p̄positionē: nō habet cōclusio
nem: ita est ip̄fectus syllogismus: ut bonū est uirtus: qua nemo male uti potest. syllogismus talis. solū
bonum uirtus: nā id demū bonum est: quo nemo male uti potest: bonum est ergo uirtus. Hermogenes i
rhetoricis: enthymemata rotūde: & p̄ cōparationē plata acrimoniæ maiore exultationē asserūt: ad qd̄
uidef Iuuenalis respexisse: cum satyra sexta inquit currū sermone rotato torqueat enthymema: & fortas
se de enthymemate intellexit: id qd̄ Hermogenes testat esse p̄ueniēti enthymemati aliud excogitatū
enthymema: in quo maxime uerborum breuitas laudef. accedit Quintiliani autoritas dicentis: & illud
esse decorum compressis tribus digitis: quo nunc græci plurimum utuntur: etiam utraq; manu quoties
enthymemata sua gestu uelut corrotunda: cessim manus leuior p̄mittit: & assentat: citatior hortat: inte
rim laudat. νοηματα intellectus. excogitationes. Syllogismi. p̄dictis addam syllogismū ēē instrumē
tum ad manifestādum aliquam rem obscuram manifestis: & cognitis: de quo: & enthymemate lege lati
apud fabium: & Hermogenem libro tertio rhetoricorum. Circūscripti. breues: & quadam æquabili cir
cūactione deuincti. nam fm Philostratum breuibis interpretabatur Isæus: & uniuersum argumentum
paucis colligebat. Effecti. elaborati: & arte perfecti. Stilo. meditatione. tpe. scriptiōe. cura. diligentia.

Incredibilis admiranda: exempla raræ memoriæ Pli. libro septimo: & Iulius Solinus: & Seneca tradit se
in hac floruisse: ut non tantum ad usum sufficeret: sed in mirandum usq; procederet: quæ sane thesaurus
est rerum oīum: & nisi custos inuentis: cogitatisq; uerbis: & rebus adhibeatur: intelligimus etiā si fuerint

uerbis: & rebus: in rebus intuenda inue
tio: in uerbis elocutio: in utrisq; colloca
tio: uerba: aut singula: aut cōiuncta sunt
in singulis intuendum est ut sint latina:
perspicua: ornata. & ad id quod efficere
uolumus accōmodata: in coniunctis: ut
emendata. ut collocata. ut figurata.

Quæsitā electa. Exculta. emēdata: ut
alterq; ad singula: alterq; ad coniuncta re
ferat. Multa lectio in subitis. cu3 dicit
Isæus ex iprouiso apparet multa legis
se: cōparat enim facultas extēporalis ex
multa lectione: & lōgo stilo ac fideli. un
de libro. ii. de oratore. M. T. qui a scribē

Prohœmi
um
Narratio

Enthyme
ma.
Syllogis
mus

Iuena.
locus

Syllogis
mus

Memoria

præclarissima: in oratore peritura: eam Suidas. sic diffinit. memoria est observatio eorum: quæ didicisti. M. Tullius uero memoria est firma animi rerum: & uerborum dispositionis perceptio. Repetit altius. multa recitat extempore: quæ iam dixerat Seneca duo millia nominum recitata: quo ordine erant dicta: referebat: & ab iis: qui ad audiendum præceptorem conuenerant: singulos uersus ad singulos datos: cum tione. consuetudo & exercitatio facilitatem maxime parant: cum enim memoria sit naturæ munus: maxime tamē efficit exercitatio: & labor

multa ediscere: multa cogitare: & si fieri potest: quotidie potentissimū est: nihil æque augetur cura: uel negligentia iter cidit. Nihil aliud. q̄ studere: & sc̄ exerce re. Sexagesimum. alia scriptura septua gesimum. Scholasticus. declamator: solum i fictis causis: & ociosis uersatus. nō in ueris litibus. Nos. causidici. Foro. forensi eloquentia tuendis ciuibz: & in ipsa arena. Terimur. distrahimur. ætatem cōsumimus. Multum malitiæ addiscim⁹. simus subdoli. & uersuti. Quā uis nolumus. necessario. & inuito. Auditorium: & pro ipsis auditoribus: & loco: in quem audituri conueniunt frequēter usurpatur. Ficta cā. ubi declamatio nes: & fictæ controuersiæ tractant. In ermis. sincera. Fœlix. recipiens felicitatem: & prosperum successum. Dulcissimum. s. declamare est iucundissimum iu uenibus: & p̄sertim ducere classem. Saxeus: ferreusq̄. durus. inexorabilis. rusticus. qui negligas tanti uiri cognitione.

Proinde. quare. Si non. uis in urbem uenire. Ob alia. aliis causis instatibus.

Nosq̄ ipsos. respectu nostro. Hunc. Ilium. Gauditanum. bethicum uirū: gades enim iuxta Bethicam. hoc latius tractat. Diuus Hieronymus in præfatione biblicæ: legimus inquit in ueterum historiis quosdam lustrasse prouincias: nos aduise pp̄los: maria trāsisse: ut quos ex libris nouerant: coram quoq̄ niderēt ad Titum Liuium lacteo eloquētiæ fonte manantem: de ultimis Hispaniæ. Galliarūq̄ finibus: quosdā uenisse nobiles inuenimus: & quos ad contemplationē sui Roma non traxerat: unius hominis fama perduxit. habuit illa ætas inauditū oībus sæculis: celebrādūq̄ miraculū: ut urbē tantā ingressi aliud extra urbē q̄rerent. Ab ultimo terrarum orbe. a Gadibus ultra quas est mare oceanum ἀφ' ὁραλογ. inelegans. rude. Illit teratum. uiri idiotæ est: & rudis. Turpe. indecorum. Tanti. ut uenias. Cognitionē. eruditionē. Nulla est iucundior: cum cæteræ uoluptates sint momontaneæ: hæc pene diuina: unde interrogatus Zeno Citieus quō quis felicem uitam duceret: r̄ndit si cum mortuis imoraretur: aperte significans: si libris: & eruditioni studuisset. Hic. ruri. Quos. authores. Non minus disertos. ita eloquentes: qualis est Ilii sermo. Ut uulgo dicūt: ut iā in puerbiū receptū est. Multo magis uiua uox afficit. magis mouemur audiendo: q̄ legendo. qd̄ celebratū a Seneca Fabius his uerbis rettulit licet satis exēploꝝ ad imitandum ex lectione suppeditet: tñ illa (ut dicūt) uox alit plenius: p̄cipueq̄ p̄ceptoris. Acriora. absolutiora. uehemētiora. Altius sedent. memoriæ diutius mādant. Pronunciatio. Valerius Max. eloquētiæ ornāmēta in p̄nunciatione apta: & cōuenienti motu corporis consistūt: reliqua. in quem sensum. M. Tullius de perfecto oratore carēt inq̄ libri spiritu illo p̄pter quē maiora eadē illa cū agunt: q̄ cū legunt: uideri solent. pronunciatio a uoce nomē accepit: cui in toto genere dicendi Demosthenes palmā dedit: eidē fm̄ ac tertiū locū: donec ab eo quæri desineret: ut eā uideri posset nō p̄cipuā: sed solā iudicasse. Vultus. qui maxia dominat in actiōe: hoc supplices: hoc minaces: hoc blandi: hoc tristes: hoc hilares: hoc erecti: hoc submissi sumus: hoc pēdēt hoīes: hoc itūct: hoc spectāt: et añq̄ dicāus: hoc quosdā amam⁹: hoc odim⁹:

memoria. repetit altius: quæ dixit extempore: ne uerbo quidem labitur: ad tantā ^{ἐξ}iv studio: & exercitatione peruenit. Nam diebus & noctibus nihil aliud agit: nihil audit: nihil loquitur: annum. lx. excessit: & adhuc scholasticus tantum est: quo genere hominū: nil aut sincerius: aut simplici⁹: aut melius. Nos enim qui in foro: uerisq̄ litibus terimur: multū malitiæ (quīs nolimus) addiscimus. Schola: & auditorium ut ficta causa: ita res inermis: innoxia: nec minus fœlix: senibus p̄sertim. Nā quid in senectute felici⁹: q̄ quod dulcissimum est in iuuenta? Quare ego Ilium nō disertissimū tantum: uerum etiā: beatissimum iudico: quē tu nisi cognoscere concupiscis saxeus: ferreusq̄ es: p̄inde si non ob alia: nosq̄ ipsos: at certe ut hunc audias. ueni. Nūq̄ ne legisti Gauditanum quēdam Titi Liuii nomine gloriaq̄ cōmotum ad uisendū eū ab ultimo terrarum orbe uenisse: statimq̄: ut uiderat: abiisse: ἀφ' ὁραλογ illit teratum: iners: ac pene etiam turpe est: non putare tantī cognitionem: qua nulla est iucūdior: nulla pulchrior: nulla denique humanior. Dices habeo hic: quos legam non minus ^{disertos} disertos: etiam: sed legendi semper occasio est: audiendi non semper: præterea multo magis: ut uulgo dicitur: uiua uox afficit. nam licet acriora sint quæ legis: altius tamen in animo sedent: quæ pronunciatio: uultus

Liuii
laus.

Viua uox

Pronunciatio

Vultus

Reseca. amput. dele superflua. Delitias. ignauia. Respicio. confidero sapius. n. oportet scribere secū dum lectoris opinionem. Cōmendationem: laudē. Petendā. quærendā. Austeritatem. seueritatē. aspi-
tatē. græcū uocabulū: cuius contrariū est suaue. Diuersum. non tam suauiatē q̄ licentiā: hilaritatemq̄
intellige. Frontem remittas in læticiam resoluaris. rugas dissoluas: nam seueriores sunt fronte contra-
ctiore: & caperatiore. hinc Martialis in seueros Triste supercilium: duriq̄ seuera Catonis Frons. Ado-
lescentiū auribus. letioribus uiris: quales sunt adolescentes. tenentur. n. suauioribus. Refragetur. repu-
gnet. obster. Descriptiōes locorū. agro
Comenfi erectorum. tāgit chorographi
am. Historice. uere. q̄ adeo probat: ut li-
bro septimo dicat sæpe in oratione quo-
que uon historice modo: sed prope poe-
ticæ descriptiōis necessitas incidit. Poe-
tice fabulose more poetage. Prosequi.
tractare. Facultas. norma. sunt exempla.
ria: in quibus seueritas est: q̄ fortasse nō
incōueniens. Latius fecisse pluribus cō-
plexos. Tristitiā. nimia seueritatē. Re-
lique partes. seueræ: & circūscriptæ. Exo-
rare. mitigare. Quælibet diuersa: legis
etiam quamlibet diuersa idest multū di-
stantia. Lectorum: quorum alii seueri:
qdā tristes: nōnulli iucūdi: interdū acres
alias delicati. sensus est. cū uariæ sint ho-
minum species: sic & dicendi: studuimus
aspergere totam orationem dicēdi uarie-
tate: ut unusquisq̄ pro ingenio suo ha-
beret aliquam partem: qua oblectaret.
gñā: & species indifferenter accipit. Pars
aliqua. si seuera improbabit iucundis: si
iucunda seueris. Naturam immitē: uel
mitem. Vt uarietas. ut ex una pte: quæ
placuerit alicui secundum pprium inge-
nium: omnes possint uniuersam orationē
approbare. In ratione cōuiuiorū. instrue-
dis: & apparadis cōuiuiis ex lege. Qui-
bus capitur. quibus cibis stomachus de-
lectat. Hæc. mea dicta. Accipi. intelli-
gi. Affecutū. uarietatē orationis cōmo-
de distinxisse. Assequi. p̄ficere. Fortas-
se nō frustra. subaudi elaborauī idest ab-
solui: quod intenderam. Curam. emēda-
tionem. Interim istis. admovebis tua: li-
mam parti: quam mihi. Mox iis. q̄ sequen-
tur idest ei parti quam postea destinabo:
iam enim prædixerat: actionis parte: ex-
hibere: quædā apud se cōtinere in aliud
tēpus. Id. emēdare. Ista: quæ mihi. Talia
erunt. talem habebunt conditio-
nem. Per partes. seorsum. sine sequētib⁹.
Auulsum. exemptum: detruncatū. Ita
tuis tamen solebant p arbitrio capita de-
mere: & reponere: quibus aliam: atq̄ ali-
am effigiem addebant interdum. auctor
Tranquillus. Congruentiam. pportio-
nem: an cum reliquis membris conueni-
ret. Elegans. formosum. Circūferunt.
ante opus editum: & absolutum publi-
cantur. & legenda permittuntur. Ora-
tioni. ne sit nimium diffusa. In epistola.
quæ minus: q̄ oratio: debet euagari.

Austeritas
Frōtem re-
mittere.

reseca: quoties enim ad fastidium legentium: deli-
tiasq̄ respicio: intelligo nobis commendationem
ex ipsa mediocritate libri petendam: idem tamen
qui a te hæc austeritatem exigo: cogor id: quod di-
uersum est: postulare: ut in plerisq̄ frontem remit-
tas. Sunt enim quædam adolescentiū auribus dan-
da: præsertim si materia non refragetur. Nam de-
scriptiones locorum: quæ in hoc libro frequentio-
res erunt: non historice tantum: sed prope poetice
prosequi fas est. Quod tamen si quis extiterit: qui
putet nos latius fecisse: q̄ oratiōis facultas exigat:
huius (ut ita dixerim) tristitiā reliquæ partes
actionis exorare debebunt. Adnixi certe sumus:
ut quamlibet diuersa genera lectorum per plures
dicendi species teneremus. Ac sicut ueremur: ne
quibusdam pars aliqua secundum suam cuiusq̄ na-
turam non probetur: ita uidemur posse conficere:
ut uniuersitatem omnibus uarietas ipsa commen-
det. Nam & in ratione cōuiuiorum: quamuis a
plerisq̄ cibis singuli temperemus: totā tamen cœ-
nam laudare omnes solemus: nec ea: quæ stoma-
chus noster recusat: adimunt gratiam illis: quibus
capitur. Atq̄ hæc ego sic accipi uolo: non tanquā
affecutum me esse credam: sed tanquā adsequi la-
borauerim: fortasse non frustra: si modo tu curam
tuam admoueris: interim istis: mox iis: quæ sequē-
tur. dices te non posse satis diligenter id facere: ni-
si prius totam actionem cognoueris: fateor in p̄-
sentia tamen: & ista tibi familiariora fient: & quæ-
dam ex his talia erunt: ut per partes emendari pos-
sint. Etenim si auulsum statuæ caput aut membrū
aliquod inspiceres: non tu quidem ex illo posses
congruentiam æqualitatemq̄ deprehendere: pos-
ses tamen iudicare: an id ipsum satis elegans esset:
nec alia ex causa principia librorum circunferun-
tur: quam quia existimatur pars aliqua: & sine cæ-
teris esse perfecta. Longius me prouexit dulcedo
quædam tecum loquendi: sed iam finem faciā:
ne modum: quem etiam orationi adhibendum pu-
to: in epistola excedam.

C. Plinius Auito. S.

gnet. obster. Descriptiōes locorū. agro
Comenfi erectorum. tāgit chorographi
am. Historice. uere. q̄ adeo probat: ut li-
bro septimo dicat sæpe in oratione quo-
que uon historice modo: sed prope poe-
ticæ descriptiōis necessitas incidit. Poe-
tice fabulose more poetage. Prosequi.
tractare. Facultas. norma. sunt exempla.
ria: in quibus seueritas est: q̄ fortasse nō
incōueniens. Latius fecisse pluribus cō-
plexos. Tristitiā. nimia seueritatē. Re-
lique partes. seueræ: & circūscriptæ. Exo-
rare. mitigare. Quælibet diuersa: legis
etiam quamlibet diuersa idest multū di-
stantia. Lectorum: quorum alii seueri:
qdā tristes: nōnulli iucūdi: interdū acres
alias delicati. sensus est. cū uariæ sint ho-
minum species: sic & dicendi: studuimus
aspergere totam orationem dicēdi uarie-
tate: ut unusquisq̄ pro ingenio suo ha-
beret aliquam partem: qua oblectaret.
gñā: & species indifferenter accipit. Pars
aliqua. si seuera improbabit iucundis: si
iucunda seueris. Naturam immitē: uel
mitem. Vt uarietas. ut ex una pte: quæ
placuerit alicui secundum pprium inge-
nium: omnes possint uniuersam orationē
approbare. In ratione cōuiuiorū. instrue-
dis: & apparadis cōuiuiis ex lege. Qui-
bus capitur. quibus cibis stomachus de-
lectat. Hæc. mea dicta. Accipi. intelli-
gi. Affecutū. uarietatē orationis cōmo-
de distinxisse. Assequi. p̄ficere. Fortas-
se nō frustra. subaudi elaborauī idest ab-
solui: quod intenderam. Curam. emēda-
tionem. Interim istis. admovebis tua: li-
mam parti: quam mihi. Mox iis. q̄ sequen-
tur idest ei parti quam postea destinabo:
iam enim prædixerat: actionis parte: ex-
hibere: quædā apud se cōtinere in aliud
tēpus. Id. emēdare. Ista: quæ mihi. Talia
erunt. talem habebunt conditio-
nem. Per partes. seorsum. sine sequētib⁹.
Auulsum. exemptum: detruncatū. Ita
tuis tamen solebant p arbitrio capita de-
mere: & reponere: quibus aliam: atq̄ ali-
am effigiem addebant interdum. auctor
Tranquillus. Congruentiam. pportio-
nem: an cum reliquis membris conueni-
ret. Elegans. formosum. Circūferunt.
ante opus editum: & absolutum publi-
cantur. & legenda permittuntur. Ora-
tioni. ne sit nimium diffusa. In epistola.
quæ minus: q̄ oratio: debet euagari.

Creditor solus extiterim. summam totius crediti in me transfulerim. Eo patre tuo. Centum milia nummum. id est centum sextertia fuit enim munificentissimus in suos Cæcilius. Præter eam summam contuli tibi centum milia nummum præter eam summam nummorum: quos pater tuus promisit tibi in dotem quasi de meo: nam omnia illius bona erant mihi obligata: nec quicquam inuito me poterat distrahere. De meo. de rebus iure mihi spectantibus. Facilitatis. liberalitatis. Pignus. argumentum. testimonium. Famam defuncti. debes quamprimum adire hæreditatem paternam: hoc pacto tutaberis famam: & pudorẽ patris tui mortui: sin minus declarares omnia sua dissipata: se: q̃ summo dedecore: & infamia illum circumueniret. Verbis. inanibus: & speciosis. Acceptum fieri iubeo. remitto: & condono tibi omne debitum: q̃ pater tuus mecum contraxerat. Honerosa. immensa: nimia. Modica. mediocres.

Dignitas. senatoria. Sumptuosa. quæ magnos sumptus exspectat. Conditio. nem agellorum: sterilius admodum: quales possedit iuxta Larium: nam in Tuscis soli ubertatem commendat. Incertior. qualitate temporum: alibi conqueritur Tuscos suos grandine excussos: in transpadana regione summam abundantiam: sed parem utilitatẽ. Sed quod cessat. sensus est quando redditus: & annonæ fuerit minor: q̃ ut nostra dignitas postulet tunc uiuemus parce: & temperate. Ex qua. ex uictu frugali. Ex fonte. ex perenni copia. Decurrit. diffunditur in amicos. Inarescat. extinguatur nimium largiendo: & pauperes fiamus.

Inarescat. perstat in translatione: cum præmisisset fontem. In te liberalitatis meæ effusæ in te. Ratio constabit. in promptu erit causa: q̃ tibi affinis q̃ famam parentis tui protexerim. Modum excefferit. donauerim plura q̃ deberẽ.

Actionem. In dedicatione bibliothecæ in patria sua orationem habuit de laudibus suorum: & soli natalis apud municipes: eius partem corrigendâ Luperco destinat: quẽ rogat: ut superflua amputet: concedat tamen aliquas digressiones præsertim in descriptione locorum. Mutius Luperus legatus legionis aduersus Ciuilem inclytus fama & potior.

Luperum refert Martialis librum suum sæpe exegisse: sed dispari euertu a Cæcilio: nam ille semper negauerat: hic pollicitus mittit. Actionem. orationem: q̃ ægi apud principes meos. Perpolitur. eliminatur. emendatur. Absolutoria. correctiora. Non fuit alienum. placuit imprimis: ut tu ea iudicares. Traditum iri. demandari. Intentionem. mentem animum. phantasiã. intentio est animaduersionis & diligentia: qua animus ad quod intenditur: dirigitur: alias est ex qua status principium habet: quæ depulsione conficitur. de hac non intelligit cum laudatium genus nullum habeat statum. Scribentis. mei. Accommodat. induas. sumas. Inter manus. non solum per hoc significatur inuestio: sed etiam recognitio. Fides nostra. ueritas subiicitur. Pietas. amor in patriam: & maiores. Subiicitur. pro argumento: & subiecto erit. Liber. oratio: sic in prioribus libris dixit orationem Ciceronis p̃ Corne. Balbo. Amplificare. ut amplificatione: quæ potissimum quattuor constat. incremento: comparatione: ratiocinatione: congerie. Defensio. in quibus crimina bat: & uitupabat. Gloria. ut a conditoribus: ab opportunitate situs: a rebus gestis

ligeriores erant creditor solus extiterim. Cumq̃ ego uiuente eo rubenti tibi in dotem cẽtum milia contulerim: præter eam summam: quã pater tuus quasi de meo dixit: erat enim soluẽda de meo: magnum habes facilitatis meæ pignus: cuius fiducia debes famam defuncti: pudoremq̃ suscipere: Ad quod te ne uerbis magis: q̃ rebus hortet: quicquid mihi pater tuus debuit: acceptum tibi fieri iubeo. Nec est qd̃ uerearis: ne sit mihi honerosa ista donatio: Sunt quidem nobis omnino modice facultates: dignitas sumptuosa: redditus propter conditionem agellorum: nescio minor: an incertior. Sed quod cessat ex redditu: frugalitate suppletur: ex quæ uelut ex fonte liberalitas nostra decurrit: quæ tamen ita temperanda est: ne nimia profusione inarescat: sed temperanda in aliis: in te uero facilius constabit etiam si modum excefferit.

C. Plinius Luperco. S.

ctionem frequenter: & a te efflagitatam & a me semper promissam exhibui tibi: nondum tamen totam: adhuc enim pars eius perpolitur: interim quæ absolutiora mihi uidebatur non fuit alienum iudicio tuo traditum iri: his tu Rogo intentionem scribentis accomodes: nihil enim adhuc inter manus habui: cui maiorem sollicitudinem præstare deberẽ. nã in ceteris actionibus existimatio hominum diligentia tantum: & fides nostra: in hac etiam pietas subiicietur. Inde & liber creuit: dum ornare patriam: & amplificari gaudemus: pariterq̃: & defensionis eius deseruimus & gloria. Tu tamen hæc ipsa: quantum rati exegerit

Luperus

Intentio

Amplificatio

Reseca. amput. . dele superflua. Delitias. ignauia. Respicio. confidero sapius. n. oportet scribere secū dum lectoris opinionem. Cōmendationem: laudē. Petendā. quærendā. Austeritatem. seueritatē. aspi- ratē. græcū uocabulū: cuius contrariū est suaue. Diuersum. non tam suauiatē q̄ licentiā: hilaritatemq̄ intellige. Frontem remittas in læticiam resoluaris. rugas dissoluas: nam seueriores sunt fronte. contrā- ctio: & caperatio. hinc Martialis in seueros Triste supercilium: duriq̄ seuera Catonis Frons. Ado- lescentiū auribus. letioribus uiris: quales sunt adolescentes. tenentur. n. suauioribus. Refragetur. repu- gnet. obster. Descriptiōes locorū. agro Comensi erectorum. tāgit chorographi- am. Historice. uere. q̄ adeo probat: ut li- bro septimo dicat saepe in oratione quo- que uon historice modo: sed prope poe- tice descriptiōis necessitas incidit. Poe- tice fabulose more poetagē. Prosequi. tractare. Facultas. norma. sunt exempla- ria: in quibus seueritas est: q̄ fortasse nō incōueniens. Latius fecisse pluribus cō- plexos. Tristitiā. nimiā seueritatē. Re- lique partes. seueræ: & circūscriptæ. Exo- rare. mitigare. Quælibet diuersa: legif- etiam quamlibet diuersa idest multū di- stantia. Lectorum: quorum alii seueri: qdā tristes: nōnulli iucūdi: interdū acres alias delicati. sensus est. cū uariæ sint ho- minum species: sic & dicendi: studuimus aspergere totam orationem dicēdi uarie- tate: ut unusquisq̄ pro ingenio suo ha- beret aliquam partem: qua oblectaret. gñā: & species indifferenter accipit. Pars aliqua. si seuera improbabit iucundis: si iucunda seueris. Naturam immitē: uel mitem. Ut uarietas. ut ex una pte: quæ placuerit alicui secundum p̄prium inge- nium: omnes possint uniuersam orōneq̄ approbare. In ratione cōuiuiorū. istruē- dis: & apparādīs cōuiuiis ex lege. Qui- bus capitur. quibus cibis stomachus de- lectat. Hæc. mea dicta. Accipi. intelli- gi. Assecutū. uarietatē orationis cōmo- de distinxisse. Assequi. p̄ficere. Fortas- se nō frustra. subaudi elaborauī idest ab- solui: quod intenderam. Curam. emēda- tionem. Interim istis. admovebis tuaz li- mam parti: quam mihi. Mox iis. q̄ sequen- tur idest ei parti quam postea destinabo: iam enim prædixerat: actionis partes ex- hibere: quædā apud se cōtinere in aliud tēpus. Id. emēdare. Ista: quæ mihi. Talia erunt. talem habebunt conditio- nem. Per partes. seorsum. sine sequētib⁹.

Austeritas
Frōtem re-
mittere.

reseca: quoties enim ad fastidium legentium: deli- tiaq̄ respicio: intelligo nobis commendationem ex ipsa mediocritate libri petendam: idem tamen qui a te hæc austeritatem exigo: cogor id: quod di- uersum est: postulare: ut in plarīsq̄ frontem remit- tas. Sunt enim quædam adolescentiū auribus dan- da: præsertim si materia non refragetur. Nam de- scriptiones locorum: quæ in hoc libro frequentio- res erunt: non historice tantum: sed prope poetice prosequi fas est. Quod tamen si quis extiterit: qui- putet nos latius fecisse: q̄ oratiōis facultas exigat: huius (ut ita dixerim) tristitiā reliquæ partes actionis exorare debebunt. Adnixi certe sumus: ut quamlibet diuersa genera lectorum per plures dicendi species teneremus. Ac sicut ueremur: ne quibusdam pars aliqua secū dum suam cuiusq̄ na- turam non probetur: ita uidemur posse conficere: ut uniuersitatem omnibus uarietas ipsa commen- det. Nam & in ratione cōuiuiorum: quamuis a plarīsq̄ cibis singuli temperemus: totā tamen cœ- nam laudare omnes solemus: nec ea: quæ stoma- chus noster recusat: adimunt gratiam illis: quibus capitur. Atq̄ hæc ego sic accipi uolo: non tanquā assecutum me esse credam: sed tāquam adsequi la- borauerim: fortasse non frustra: si modo tu curam tuam admoueris: interim istis: mox iis: quæ sequē- tur. dices te non posse satis diligenter id facere: ni- si prius totam actionem cognoueris: fateor in p̄- sentia tamen: & ista tibi familiariora fient: & quæ- dam ex his talia erunt: ut per partes emendari pos- sint. Etenim si auulsum statuæ caput aut membrū aliquod inspiceres: non tu quidem ex illo posses congruentiam æqualitatemq̄ deprehendere: pos- ses tamen iudicare: an id ipsum satis elegans esset: nec alia ex causa principia librorum circunferun- tur: quam quia existimatur pars aliqua: & sine cæ- teris esse perfecta. Longius me prouexit dulcedo quædam tecum loquendi: sed iam finem faciā: ne modum: quem etiam orationi adhibendum pu- ro: in epistola excedam.

C. Plinius Auito. S.

gnet. obster. Descriptiōes locorū. agro Comensi erectorum. tāgit chorographi- am. Historice. uere. q̄ adeo probat: ut li- bro septimo dicat saepe in oratione quo- que uon historice modo: sed prope poe- tice descriptiōis necessitas incidit. Poe- tice fabulose more poetagē. Prosequi. tractare. Facultas. norma. sunt exempla- ria: in quibus seueritas est: q̄ fortasse nō incōueniens. Latius fecisse pluribus cō- plexos. Tristitiā. nimiā seueritatē. Re- lique partes. seueræ: & circūscriptæ. Exo- rare. mitigare. Quælibet diuersa: legif- etiam quamlibet diuersa idest multū di- stantia. Lectorum: quorum alii seueri: qdā tristes: nōnulli iucūdi: interdū acres alias delicati. sensus est. cū uariæ sint ho- minum species: sic & dicendi: studuimus aspergere totam orationem dicēdi uarie- tate: ut unusquisq̄ pro ingenio suo ha- beret aliquam partem: qua oblectaret. gñā: & species indifferenter accipit. Pars aliqua. si seuera improbabit iucundis: si iucunda seueris. Naturam immitē: uel mitem. Ut uarietas. ut ex una pte: quæ placuerit alicui secundum p̄prium inge- nium: omnes possint uniuersam orōneq̄ approbare. In ratione cōuiuiorū. istruē- dis: & apparādīs cōuiuiis ex lege. Qui- bus capitur. quibus cibis stomachus de- lectat. Hæc. mea dicta. Accipi. intelli- gi. Assecutū. uarietatē orationis cōmo- de distinxisse. Assequi. p̄ficere. Fortas- se nō frustra. subaudi elaborauī idest ab- solui: quod intenderam. Curam. emēda- tionem. Interim istis. admovebis tuaz li- mam parti: quam mihi. Mox iis. q̄ sequen- tur idest ei parti quam postea destinabo: iam enim prædixerat: actionis partes ex- hibere: quædā apud se cōtinere in aliud tēpus. Id. emēdare. Ista: quæ mihi. Talia erunt. talem habebunt conditio- nem. Per partes. seorsum. sine sequētib⁹. Auulsum. exemptum: detruncat⁹. Sta- tuis tamen solebant p̄ arbitrio capita de- mere: & reponere: quibus aliam: atq̄ ali- am effigiem addebant interdum. auctor Tranquillus. Congruentiam. p̄portio- nem: an cum reliquis membris conueni- ret. Elegans. formosum. Circūferunt. ante opus editum: & absolutum publi- cantur. & legenda permittuntur. Ora- tioni. ne sit nimium diffusa. In epistola. quæ minus: q̄ oratio: debet euagari.

Longum. Admonet Auitum: ut, simul fugiat: & nimiam lauticiam: & sordem cōmemorando
cōenam cuiusdam: qui alia aliis posuerat: quam inæqualitatem Martialis more suo: & Iuue-
nalis satyrice notant. scio Auitum Antoninum procuratorem Cæsaris in Cilicia iisdem: qui
bus Secundum temporibus floruisse: & diuum Antoninum Martio Auito prætori rescripsis-
se: ac Auitum Stertinium monumentis a Martiale celebratum: ut omittam Lollianum Auitum uirum
consularem: cuius Capitolinus: & Apuleius meminere: sed aut Iulio Auito: aut Iunio scriptâ fuisse hanc
epistolam crediderim: nam Iunii Auiti.

ædilitatis candidati obitum libro nono
amarissime deflet: ut Iulii libro quinto
ubi sui amantissimum: & summa fuisse
consecuturū asserit: si maturuissent eius
uirtutes fuit & sub Nerone Iulius Aui-
tus germinacis copiis præfectus: q̄q̄ ap̄
Tacitum parum diligentes legant Dubi-
um Auitum. Altius a p̄ncipio: a causis

Nec refert. narrare. Homo. ego. Plinius. Minime familiaris. nō solitus foris coenare: uel illi amico domesticus. Lautum. splendidum. copiose uiuētem.

Diligentem. parcum nā diligentia iudicio Mar. Tullii ex libro secūdo de oratore uirtutes reliquæ continentur. Ut mihi. uidebatur. Sordidum auarum. Sumptuosum. magna impendentem: & plura q̄ credebat. Paucis. carioribus cōuiuis. Optima. legitur etiam opima ferre ad idem. egregios. scilicet cibos. Minuta. minimi. an forsan respexit ad pisciculos: quod Iuuenalis damnat nō secius in Varrone. Cæteris. minoribus amicis. Lagunculis. diminutiū a lagena: super quo uerbo in præcedentibus. Descripserat. diuiserat denotauerat Marcus Tullius pro Millone. cum me latronem ac ficcarium abiecti homines: & pediti describebant. at Iulius Cæsar uir tantus pistorem alium panem quem sibi cōuiuis subiicientem compedibus uinxit: facinus haud dissimile reb⁹ uitæ suæ gestis. erant enim quidam diuites sibi pauperes amicis: atrociter hoc Iuuenale infestante: & Plinius senior frugalitatē Ca-

Et ante: & Plinius senior frugalitate Ca-
tonis redeuntis ab Hispania cū triumpho laudans: non aliud inquit uinū bibit: q̄ remiges: in tantū dissi-
milis istis: qui etiā conuiuiis alia quā sibi metipsis ministrant: aut procedente cœna subiiciunt. Recu-
sandi. nisi uoluissent esse abstemii. Aliud. uinū apponebat. Nobis. maioribus amicis. Aliud. medio-
cre. Aliud. peius. explicat illi tria uini genera primum optimū sibi: & dignioribus miscebat: secundum
minoribus: ut clientibus: q̄ Martialis non sine summa indignatione sapius mordet: tertium idest uillis-
simum libertis. Gradatim. differenter. non æque omnes diligit. Qui. continua. Animaduertit.
has uini notas. Eadem. eiusdem generis cibos. Notam infamiam. ut per uini species amici cogno-
scantur quoto sint loco. apud me. scio etiā notam uini esse. Etiam pariter. Ne libertos. ex æquas: sic
conuictor Secundū interrogauit: est enim epistola instar dialogi. Conuictores. conuictorē appella-
mus familiarem conuiuiam: qui quortidie nobiscū uiuat. Horatius nunc quia sum tibi Mecœnas conui-
ctor. Tranquillus fuit Tiberius nihilo lenior in conuictores græculos. Etiam. sic affirmantis aduer-
biū. Ille. conuiua subiunxit. Magno. præcio alere tuos libertos eiisdē: quibus dominū cibus. Mini-
me. non constat magno. Qui. quomodo. Idē. optimū. Quod ego. bibo. quod tu reris me bibere.
Si gulæ temperes: si parce uiues. Honerosum. sum-

Quod liberti. bibunt mediocre scilicet uinū. Si gula temperet. In parte. Illa gula. Ordinē temperantiā. fru-
ptuosum. Quo quibus cibis. Pluribus. domesticis. amicis. Illa gula. Ordinē temperantiā. fru-
galitatē. Quasi. quia trāslatiue dictū. iā enarrauimus quid sit in ordinē redigere. Aliena contume-
lia. notando gradus amicorū per cibos. Quorsus hāc ad quē finē hāc scripsimus. nŕi ut te monerē
exēplo. Indolis. spei. est autē indoles uirtutis indiciū in puero: uel adolescēte Valeri⁹ de indole: attiguā

Indoles

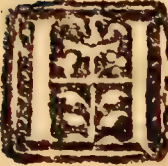
Longū est altius repetere: nec refert quē
admodum acciderit: ut homo minime fa-
miliaris cœnarem apud quendam: ut sibi
uidebatur lautum: & diligentem: ut mihi sordi-
dum simul: & sumptuosum. Nam sibi: & paucis
optima quædam: cæteris uilia: & minuta pone-
bat. Vinum etiam paruulis lagunculis in tria ge-
nera descripserat: non ut potestas eligendi: sed ne
ius esset recusandi: & aliud sibi: & nobis: aliud mi-
noribus amicis (nam gradatim amicos habet) ali-
ud suis: nostrisque libertis. Animaduertit: qui mihi
proximus recubebat: & an probarem interroga-
uit: negaui. tu ergo inquit quam cōsuetudinem se-
queris? Respondi eadem omnibus pono: ad cœ-
nam enim non ad notam inuito: cunctisque rebus
ex æquo: quos toro: & mensa æquaui. etiam ne li-
bertos: etiam: cōnuictores enim tunc: non liber-
tos puto: & ille, magno tibi constat: minime, qui
fieri potest: quia scilicet liberti mei non idem:
quod ego bibunt: sed idem ego: quod liberti: &
mehercule: si gulæ temperes: non est honero-
sum: quo utaris communicare cum pluribus. il-
la ergo reprimenda: illa quasi in ordinem redi-
genda est: si sumptibus parcas: quibus aliquanto
rectius tua continentia: q̄ aliena contumelia con-
sulas. Quorsus hæc? ne tibi optime indolis iuueni-

inquit nunc quasi cunabula quaedam: & clementia uirtutis: animique procedente tempore ad summum gloriae cumulum peruenturi: & tam uitii quam uirtutis signum esse ostendit. Liuius connumeratis Annibalis uirtutibus: & uitii inquit cum hac indole uirtutis: ac uitiorum triennio sub Asdrubale imperatore meruit. Immensa luxuria, dum sibi gulosissimi sunt. Specie, sub praetextu, Frugalitatis, dum aliis sunt auari. Tibi imponat, te decipiat, Iuuenalis: facile est barbato imponere regem: a quo impostor: id est dece-

Imponere

quorundam immensa luxuria specie frugalitatis imponat. Conuenit autem amor in te meo quoties tale aliquid inciderit sub exemplo praemone- re: quid debeas fugere. Igitur memeto nihil magis esse uitandum: quam istam luxuriam: & sordium no- uam societatem quae quum sint turpissima discre- ta ac separata: turpius iunguntur.

C. Plinius Macrino. S.

 Eri a senatu Vestritio Spurinae principe authore triumphalis statua decreta: non ita ut multis: qui nunquam in acie steterunt: nunquam castra uiderunt: nunquam denique tubae sonum: nisi in spectaculis audierunt. Verum: ut illis qui de- cus istud sudore: & sanguine: & factis assequeban- tur. Nam Spurinna Bructerum regem uir: & armis in- duxit in regnum: ostentatoque bello ferocissimam gentem: quod est pulcherrimum uictoriae genus: terrore perdomuit. Et hoc quidem uirtutis primum: illud solatiu doloris accepit: quod filio eius Coc- cio: quem amisit absens: habitus est honor statu-ae. Rarum id in iuvene: sed pro hoc quoque merebatur: cuius

a quibusdam interpretetur. Sub exemplo, per aliorum facta. Luxuria: & sordium: prodigalitatis: & auariciae: sic Iuuenalis in- similes inuectus: sed quis feret istas Lu- xuriae sordes. Noua societate: inaudita & inusitatam coniunctionem diuersarum rerum: cum dicatur duo contraria non pos- se simul stare in eodem subiecto. Discre- ta, singula. Turpissima, magnae infamiae.

las nona- ab i- 9a-988

Turpius iunguntur, longe maius dede- cus si sint in uno aliquo connexa, aduer- te comparatium habere maiorem signifi- cantiam suo superlatiuo, sic in panagy- rica oratione meliorem optimo genuit.

Cōparati- uū maius superlatiuo

 Eri, imperatorem Spurinnæ rebus praclare gestis statuam triumphalem decreuisse: & fi- lio eius Coccio defuncto in so- latium patris Macrinum monet. Heri, scribit etiam here antiquo more: quo Iu- uenalis utitur: imo fuit eius saeculi mos, nam Martialis dixit. Cur here quod de- deras, hodie puer hile negasti? & Fabius heri apud Terentium tanquam antiquum re- cognoscit, & suis temporibus here scribi ostendit. A senatu, senatusconsulto,

Authore principe, ita uolente Traiano, Triumphalis statua, in habitu trium- phatis: lege Plin. libro. xxxiiii. capite quar- to de honore statuarum. Vestritio Spu-

Vestritius Spurinna

rinnae, qui Othoniani exercitus dux ad occupandos Padi ripas Cecinnam strenue: & prudenter tutatus est: nam indomitum militem: & belli ignarum: neque imperio parare uolentem intra moenia continuit: summo tamen suipius discrimine ne a suis perderetur sed ipse uolentes moenibus eduxit: deinde noctis interuentu: cum Cecinna uenire nunciaretur timentes intro- duxit: strenueque coloniam tunc maxime florentem tutatus est: ibi relicto modico praesidio: Macro cum cohortibus subuenit: uir sanctissimus qui ex longa senectute nihil praeter solam prudentiam habebat: utraque lingua doctissimus: & in ordine uitae dispositus. Decreta, constituta, nam decreta principum: & senatus constitutiones dicuntur. Ut multis, quibus passim in foro pro libidine principum statua daba- tur: in quod Iuuenalis satyricum fulmen torquet satyra prima non sine summa indignatione. In acie, in pugna. Ut illis, uiris statu-ae decernuntur. Decus istud honorem triumphalis statu-ae. Factis, pracla- re gestis, sumpto initio ab Atheniensibus: qui primi Harmodio: & Aristogitoni tyrannicidis statuas po- suere. Bructerum, pro Bructerorum: sunt autem Bructeri Germaniae Populi secundum Claudianum syluae Ercyniae accolae: qui quondam uicinarum consensu nationum super sexaginta milia ceciderunt: deinde cum nouos motus in Germania aduersus Romanum nomen excitassent: & aliquando superio- res facti mortua regina Velleda nomine imperium sub Domitiano recusarunt, postea eorum regem: qui ad Romanos confugerat Vestritius Spurinna Traiani iussu in regnum introduxit sine sanguine: & caede: sed terrore solo domitis Bructeris: quos pariter sub Nerone a bello metu deterritos per Iulium Auitum tradit Tacitus: & procedente tempore a Constantino Constantii ad internitionem usque dele- tos in laudibus eiusdem legitur. Vi: & armis, dum metuunt copias Romanorum armatas. Ostenta- to bello, tanquam omnino esset acie cum Bructeris decertaturus. Terrore, sine caede. Pulcherrimum uictoriae genus, sine sanguine: & pugna hostem superare: ii autem merebantur ouationem minorem triumpho. Hoc, statuam triumphalem accepit in praemium rei bene gestae. Doloris, quem interitu filii conceperat. Absens, in expeditione contra Bructeros. Habitus est honor statu-ae, donatus est Coccio statua honoris gratia. Rarum id in iuvene, raro accidit: ut statua ponatur iuveni in foro.

Bructeri

Vulneri. dolori. Fomento. medela. solatio. Coccius. cuius mater Coccia: & auus maternus Cocceianus. Specimen indolis. indicium futuræ uirtutis. Breuis. quia raptus est in flore ætatis. Hac immortalitate. hoc honore diu mansuro. Proferri. ulterius celebrari. Vt senex. si diutius uixisset. Prouocare. æquare. Illos uiros illustres: qui ob uirtutes statuas in foro meruerunt. Exemplo. imitationi cæblicos decorus opera cuiusq; ducis manentibus titulis restituit: & statuas omnium triumphali effigie in utraq; fori sui porticu dedicauit. Acuent. incitabunt. Digni sint his præmiis modo tales honores mereantur: & latenter Traianum laudat: sub quo meritis honores decernerentur. Principes. proceres. summates. Liberos suscipiendos. ad uxorem ducendam: multi enim sub malo principe cælibem uitam mallebāt: cum uiderent in perniciem sui plerunq; filios tolli: quosdam auaritia derinebat orbitatis munera aucupantes: nam lex illa de maritandis ordinibus iam exoleuerat: qua locupletes ad tollendos liberos ingentia præmia: & pares poenæ cohortabantur. Publice respectu utilitatis publicæ. Priuatim. causa ipsius Coccii. Effigiem Icona formatam ad exemplar Coccii. Subinde. frequenter in quem sensum Liuiū: Columellam: Martialem: plerunq; usos annotauimus: sed imprimis Tranquillum. Præter: iuxta.

Subinde

Commeare. spaciari cū aliquo. Domi positæ. in atrio super tabulino qui locus erat atrio proximus: authore Festo. Celeberrimo loco urbis: idest in foro. Species: & uultus. nam authore Plinio solebant effigie exprimere: & imaginē uiuentis quantū per artem poterant reddere. Refertur. repræsentatur.

Tudes. Si quando poterit occupationibus urbanis dissolui promittit Caninio uenturum ad Larium: ubi: & studere: & piscari: uenariq; commode liceat.

Larius

Simul. eodem die. Larium nostrum. Larium lacum ad Comum patriam nostram: ex quo Abdua fluuius exit. Polybius tamen historicus referente Strabone contra omnium opinionem scriptū reliquit Larium longitudine fere stadiorum tercentum: latitudine triginta amnem eiicere Ticinum: Verbanum uero abdua quod quidam parum diligentes tanquā menda esset interpretis: siue Strabonis corrigunt: non anteriora respicientes: ubi Strabo Polybiū dicit hoc asserere: quæque usque ad finem libri quarti

Strabonis locus

referuntur: ex eius sententia dici: & alibi sæpius Strabonem sentire Larium emittere Abduam: non Ticinum. Appianus tamen: nisi menda est: scribit libro primo bellorum ciuiliū flumen Larium ad Linternum defluere. Altissimus. maxime idoneus. Secessus. locus remotus a rebus urbanis: & secedere est ab urbe rus proficisci ocii causa. Affatim. largiter. Suggestunt. subministrant. Aliquid. unum horum. Inuideo. quia uirum bonum non decet inuidia: præsertim aduersus amicum. Angor. afficior molestia. Licere. eadē: quæ tibi licent. Aegri. desiderant uinū: balnea: aquā. Fōres. qbus haustis æstū febris mitigēt. Hos arctissimos laqueos. urbanas curas instantissimas. Soluere.

grauissimo uulneri magno aliquo fomento mendendum fuit. Peaterea Coccius ipse tam clarum specimen indolis dederat: ut uita eius breuis: & angusta debuerit: ac uelut immortalitate proferri. Nam tanta ei sanctitas: grauitas: authoritas etiam: ut posset senes illos prouocare uirtute: quibus nunc honore adæquatus est. Quo quidē honore (quantum ego interpretor) nō modo defuncti memoriæ: dolori patris: uerum etiam exemplo prospectum est. Acuent ad bonas artes iuuentutem: adolecētibus quoq; (ut digni sint modo) tanta præmia constituta: acuent principes uiros ad liberos suscipiendos: & gaudia ex superstitionibus: & amissis tam gloriosa solatia. His ex causis statua Cocci publice lætor: nec priuatim minus. amari consumatissimum iuuenem tā ardentem: q̄ nunc impatienter requiro. Erit ergo pergratum mihi hanc effigiem eius subinde intueri: subinde respicere: sub hac consistere: præter hanc commeare: etenim si defunctorum imagines domi positæ dolorem nostrum leuant: quanto magis hæ: quibus in celeberrimo loco non modo species: & uultus illorum: sed honor & gloria refertur.

C. Plinius Caninio Rufo. S.

Tudes: an piscaris: an uenaris: an simul omnia: possunt enim omnia simul fieri ad Larium nostrum. nam lacus piscem: feras siluæ: quibus lacus cingitur: studia altissimus iste secessus affatim suggerunt: sed siue oia simul: siue aliqd facias: nō possum dicere inuideo. angor tñ: nō & mihi licere: q̄ sic cōcupisco: ut egri uinū: balnea: fōres. nunq̄ ne hos arctissimos laqueos: si soluere negat: abrūpā: nunq̄ puto. nā ueteri

perficere. absolvere conuenienter. Abrumpam. saltem relinquam imperfectos. Noua accrescunt. alia coaceruantur. Peraguntur. absoluuntur. Nexibus. annulis. Cathenis. sicut cathenas annuli con
 nexi efficiunt in maius: & Mar. cathenatos labores appellat multiplices: & coniunctos libro primo. Expectant curæq. cathenatiq. labores. Agmen. cumulus. Extenditur. augetur. in secunda lectione est ostenditur: id est exurgit: apparet.

Nxium. Apollinari. Euritium cōmendat: ut in petitione tribunatus adiueret: exponens quot Apollina-
 bus negociis noua accrescunt: nec tamen priora
 peraguntur: tot nexibus: tot quasi cathenis ma-
 ius in dies occupationum agmen extenditur.

C. Plinius Apollinari. S.

 Nxium me: & inquietum habet petitiō
 Sexti Euritii mei: afficior curæ: & quam
 pro me sollicitudinem non adii: quasi
 pro me altero patior: & alioquin meus pudor:
 mea existimatio: mea dignitas in discrimen addu-
 citur. Ego Sexto latumclauum a Cæsare nostro:
 Ego quæsturam impetraui: meo suffragio perue-
 nit ad ius tribunatum petendi: quem nisi obtinet
 in senatu: uereor ne decepisse Cæsarem uidear.
 Proinde adnitendum mihi: ut talem eum iudicent

pienter alioquin ipse mihi tulissem auxilium: pro imprimis. Existimatio. autoritas est in periculo. La-
 tumclauum. dignitatem senatoriam. erat enim latusclauus uestis senatoria: ut docet Spartianus: & Tra-
 quillus in Augusto referens liberis senatorum: quo celerius reipu. assuescerent protinus uirilem togam
 latumclauum induere: & curiæ interesse permisisse: & Claudium latumclauum: quauis initio affirmas-
 set non lecturum se senatorem nisi ciuem Romanum. ob nepotem etiam libertini filio tribuisse. & idē
 author in Augusto laticlauios senatores appellat: ac sumentis Augusto uirilem togam tunicam laticlaui
 resutam ex utraq. parte ad pedes eius decidisse: quo signo ostendebatur senatum futurum ei dicto paren-
 tem: ut omittam Cæsarem dictatorem usum fuisse latoclaui ad manus simbriato: & præcinctum mo-
 liore cinctura. Lampridius in Seuero non latumclauum: sed laticlauiam uocat: dicens illum præfectis
 prætorii suis senatoriam addidisse dignitatem: ut uiri carissimi & essent: & dicerentur: quod antea: uel
 raro fuerat: uel omnino non fuerat: eo usq. ut si quis imperatorum successorem præfecti prætorii dare
 uellet: laticlauiam eidem per libertum submitteret. Vopiscus clauatam uestem: & Lampridius auro
 inspersam appellant: erat autem clauus aureus purpuræ infixus quam tunicam laticlaui in modum gau-
 sape texti suis temporibus inceptam tradit Pli. senior: & Fabius inquit lumen clauus purpuræ loco inser-
 tus affert. Vlpianus de auro: & argento legato. clauus aureus: & purpuræ pars sunt uestimentorum. Pom-
 ponius clauos uestimentis confutos tamen ueste legata contineri. accessionis uice cedunt: quæ sunt in-
 sitæ uestimentis picturæ: clauiq. qui uestibus insuntur. Cæsare nostro. Traiano: quo usus est familiaris-
 sime. Impetraui. cum non esset Euritius ciuis Romanus senatoriam dignitatem: ac quæsturam ab im-
 peratore impetraui: an quia ante tempus gerendorum honorū: quamuis ciuis esset: nam inquit Vlpia-
 nus de minoribus annis. xxy. ad munera: siue honores creandis iusta ætas seruanda est nec ante tempus
 legitimū nisi ab imperatore ad magistratus creari poterant. Quæsturam. quæ dignitas erat honorum
 initium: de qua alibi latius. Suffragio. auxilio: fauore. Ius. nō enim omnibus licebat petere magistra-
 tus: unde tradit Tacitus Veientonem accusatum: q. ab eo uendita fuissent munera principis: & adipiscē-
 doꝝ honoꝝ ius: nam & si fuisset iure municipali: quo tantum muneris honorarii cū populo Romano
 particeps erat: tamen authore Gellio id ius iam oblitteratū: & per innoticiā inusitatū manebat. Tribu-
 natus. plebis intellige pro quo consequendo Clodius plebeiu se fecit: cū non liceret nobilioribus eā di-
 gnitatem petere. quē modum potuit seruasse Euritius. sequētia faciunt ut credā fuisse tribunatū plebis:
 magis quā legionū: quanquā Tranquillus tradat Augustū statim post uirilē togam liberis senatorib. la-
 tumclauum indulgis-
 & curiæ interesse permisisse: militiamq. auspicantibus non tribunatū modo le-
 gionū: sed etiā præfecturas alage dedisse. In senatu: cui creandoz. magistratuum potestatem concesserat
 Cæsar. Decepisse. si reiiciatur tanq. indignus: & Traiano dignum omni dignitate persuaferim. Talē.

in illum beneficia contulerit. quibus uir-
 tutibus: & parentum laudibus ornetur.
 Claudium apollinarem præfectum clas-
 sis Tacitus. Apollinarem tragædum Gel-
 lius: Celsennium Apollinarem Iurisci-
 sultus Paulus memorant. fuerunt & alii
 plurimi Apollinares: antiquiores: & Se-
 cūdo posteriores: sed suspicor scriptā epi-
 stolam Domitio. s. Apollinari consuli de
 signato: cuius Secūdo libro octauo me-
 minit: uel Sulpitio Apollinari doctissi-
 mo: quem sane ex uerbis Gellii cōiector
 fuisse Cæcilii temporibus: ad quē Mar-
 tialis suum scazonta mittit libro sexto:
 & græca scripsisse epigrammata scimus.

Anxium ad animum refert. inquietum
 ad corpus. Petitiō: tribunatus. Euritii. le-
 gitur etiam Euritii. Mei. amicissimi.

Pro me. dum tribunatū peterem. Pro
 me altero. pro Euritio: quē alterum me
 existimo. Alioquin. præterea. sic in pa-
 nagyrico. in aliam tamen significationē
 usurpat Apuleius: nisi tandem inquit sa-

nam amicus est
 alter ego est
 in uerbis

Alioquin

Latus
 Clauus

Euritius

dignum. Omnes quibus datum est ius creandorum tribunorum. Incitaret. accenderet. Studium. diligentiam. Adiutum. adiuuari. Iuuenem. Euritium. Et quidem. dignissimum. Tota domo. affinis eius omnibus. Euritius Clarus: quem scribit Gellius fuisse praefectum urbis: morum: litterarumque ueterum studiosissimum. Sanctus. ad mores perfectissimos & uitae integritatem. Antiquus. tam ad uirae seueritatem: quam ad cognitionem rerum antiquarum. Disertus. ad eloquentiam refertur. Pari. summum: cuius consilio epistolas publicauit.

Certatim. sedulo. Aequaliter. maxime. In uno. Euritio: si meo auxilio tribunatum adipiscetur. Stationes. ubi confident ciues in ocio fabulandi causa. Precibus. ad preces usque descendo. Muneris officii. Tanti. quanti ego puto idest maximi. Vicem. beneficium par.

Si non reposces. non rogatus. Diligeris. a possibili nititur persuadere. Ostende. a facili. nam ut solū cognoscatur hoc tibi placere statim multi suffragatores occurrent. Quod uelis. creari Euritium Tribunalum.

Nominem. Octauium admiratur posse tandiu continere uersus suos: hortaturque ad editionem sic Martialis Faustinum libro primo. Nominem: uera lectio non hominem: ut Latrētium Vallam: & alios uideo legere. Durum. asperum: nimium seuerum. inurbanum: pariter Vlpianus titulo de furtis: & idē in panagyrico: Papinianus etiā pro inhumano: sicut. M. Tullius de perfecto oratore pro agresti. Libros. metro constātes. Teneas. cohibeas apud te. Quousque. perinde ac si diceret semper. Inuidebis. per inuidiam auferes. Laudem. quā publicatione illoque consequeris. Voluptatem. ex lectione: & tua laude. Per ora. in publicum. in celebrationē. Virg. uolitare per ora. in eundē sensum dixit. Iisdem spatiis. per imperium Romanum: nam latinitatem conati sunt Romanorumque prisci una cum imperio diffundere. testatur Valerius maximus libro secundo: capite de institutis. Magna expectatio. multum desiderantur. Frustrari. deludere. Enotuerunt. in notitiam: & publicum uenerunt. Claustra. scrinium. Refregerunt. exierunt. In corpus. in opus integrum.

Durum

Erro

Errones. uagabundi serui. & fugitiui: sic enim interpretatur Vlpianus Titulo de seruis fugitiuiis quod Arrianus de re militari uelit erronei crimen in seruo leuius esse quam fugitiui. inde Labeo pusillum fugitiuum errorem appellat: ut ex diuerso fugitiuum magnū errorem: in summa erro est: qui non equidem fugit: sed frequenter sine causa uagatur: & reponitur in res nugatorias consumptis seruis domum redit. hinc Columella errone. Apum ducē. censet detractis aliis uelut quadam compede domi retinendum. P. Nigidius stellas erraticas auctore Gellio erroneas appellabat: quas Apule. erroneas: & uagas uocat. Cuius dicant. quod sibi illos uedicet. Assere. liberare remouet. Monumento. si ager. Cetera. bona. caduca. cito iteritura. Viderit

omnes: qualem esse princeps mihi credidit. Quae causa si studium meum non incitaret: adiutum tamen cuperem iuuenem probissimum. grauissimum: eruditissimum: omni denique laude dignissimum: & quidem cum tota domo. Nam pater eius Euritius Clarus uir sanctus: antiquus: disertus: atque in agendis causis exercitatus: quas summa fide: pari constantia: nec uerecundia minore defendit. Habet auunculum. C. Septitium: quo nihil uerius: nihil simplicius: nihil candidius: nihil fidelius noui. oēs me certatim: & tamen aequaliter amant: omnibus nunc ego in uno referre gratiam possum. Itaque praehenso amicos. supplico: ambio domos: stationesque circumeo: quantumque: uel auctoritate: uel gratia ualeam: precibus experior: te quoque obsecro: ut aliquam muneris mei partem suscipere tanti putes: reddam uicem si reposces: reddam: & si non reposces: diligeris: coleris: frequentaris: ostende modo uelle te: nec deerunt: qui quod uelis: cupiant.

C. Plinius Octauio. S.

Nominem te patientem: uel potius durum ac pene crudelem: qui tam insignes libros: tandiu teneas: quousque: & tibi: & nobis inuidebis: tibi maximam laudem: nobis uoluptatem. Sine per hora hominum ferantur: in idēque quibus lingua Romana spatiis peruagent: magna etiam longaque expectatio est: quam frustrari adhuc: & differre non debes. Enotuerunt quidam tui uersas: & inuito te claustra refrugerunt: hos nisi retrahis in corpus: quandoque ut erronei aliquem: cuius dicantur: inueniet. Habe ante oculos mortalitatem: a qua asserere te hoc uno monumento potes: Nam cetera fragilia: & caduca non minus: quam ipsi homines occidunt: desinuntque dicere: ut soles: amici mei uiderint: opto equidem amicos tibi

monumēto. si ager. Cetera. bona. caduca. cito iteritura. Viderit

prouidebunt: edent post me. Intentionis diligentia. Dispice. considera. Parum prouidū. imprudens. Quod publicationem tuorum librorum. Interim. postea discernit rem: quæ ad narrationem superiorem pertinet. Ut uoles. facito ut lubet. Recita. recitare est librum: uel suum: uel alienum repetere. Cicero pro Cluentio. tris: & ipse excitauit recitatores cum singulis libellis. Præsumo. quibusdam signis intelligo ante tempus. Imaginor. in animum: & phantasiā induco. ac per imaginem intueor. concursus. auditorum. Clamor. laudantium. Silentium. intentio. stupor. Dico. causas ago. Acre. uigilans. Fructu. gaudio. Fraudare. priuā. Studia. tuas lucubrationes. Quæ mora. Inertia. nimia cunctatio solet non modo pigritia: sed timiditati ascribi: & ipsa emendatio finē habet auctore Quintiliano. apud quem plura lege libro decimo: capite de emendatione.

tam fideles: tam eruditos: tam laboriosos: ut tantum curæ: intentionisq; suscipere: & possint: & uelint: sed dispice ne sit parum prouidum sperare ex aliis: quod tibi ipse non prestes: & de editione quidem interim: ut uoles: recita saltem: quo magis libear: emittere: utq; tandem percipias gaudium: quod ego olim pro te non temere præsumo. Imaginor. n. qui concursus: que admiratio te: qui clamor: quod etiam silentium maneat: quo ego cum dico: uel recito: nō minus q̄ clamore delector. Sit modo silentium acre: & intentum: & cupidum ulteriora audiēdi: hoc fructu tanto: tam pato desine studia tua infinita ista cunctatione fraudare: quæ cū modum excedit: uerendum est ne inertia: & desidia: uel et timiditatis nomē accipiat.

C. Plinius Arriano. S.

Solet esse gaudio tibi: si quid actum est in senatu dignum ordine illo: quamuis enim quietis amore secesseris: insidet tamen animo tuo maiestatis publicæ cura. Accipe ergo quod per hos dies actum est personæ claritate famosum: seueritate exempli salubre: rei magnitudine æternum. Marius Priscus accusantibus Afris: quibus proconsule præfuit: omīssa defensione iudices petiit Ego: & Cor. Tacitus ad esse prouincialibus iussi existimauimus fidei nostræ conuenire: notū senatui facere: excessisse priscū immanitate: sæuitia crimina: qbus dari iudices

narrationis. Accusantibus afris. Marium Priscum ex Bethica proconsulem Africae una ciuitas publice: multiq; priuatim reum perægerunt. hæc Secundus libro tertio. Proconsule. præfuit. proconsulatu suo rexit Africam. Omīssa defensione. non enim. poterat dicere hanc causam non constare: neq; factū negare: neque non esse quod obicebatur: neque ut recte factum defendi poterat: quare contentus erat Priscus: ut relictis cæteris criminib; de repetundis tantum iudicarent: ne dum se defendere conatur in senatu atrociora detegerentur: & iudices facilius q̄ senatores putabat posse corrūpere. Iudices petiit. postulauit ut sibi darentur iudices. primū iudicia in manu equitum fuerunt: deinde per Syllam ad senatū traducta: postea lege Aurelia ad equites: senatores: tribunos ærarios. Iulius Cæsar ad duo genera iudicū redegit. eq̄stris ordinis: & senatorii. tribunos ærarios: quod erat tertiū subtulit. Iussi a senatu. solitos dari pronos publice p̄ter Secūdū oñdit. M. T. pro Murena. Adesse. opē ferre. Prouincialibus. Afris. fuit enī Africa post deletā Carthaginē redacta in formā prouinciæ: scilicet sublati regibus: & aliorum principatu paruit romanis legibus: & iudicibus: tributis insuper impositis. quod ne Paulum Orosium: & Tacitum citemus: Cæsar libro septio belli gallici docet: nā cōmutatis legibus illarū gentiū securib; fiebat subiecta puincia: & a p̄consulibus regebat iure romano. Excessisse crīa. maiora patrasse scelera q̄ ut iudicibus ordinariis excutiēda. Immanitate. crudelitate. Dari iudices. demādari eis: quos iudicii cā

Solet. Marius Priscus Africae proconsul a prouincialibus cum suis ministris accusatus repetundarum agente Secundo damnatus est. hoc senatusconsultum laudat: at Iuuenalis carpit. Illo senatorio. Quietis. ocii. Secesseris. ab administratione rerum publicarum: & urbe abieris. Insidet. remanet. Maiestatis publicæ. senatus dignitatis: & amplitudinis: quæ maioribus isunt: unde Ioui maiestatem ascribunt poetæ: & Imperatoribus rerum scriptores: de qua Valerius. est: & illa quasi priuata censura maiestas clarorum uirorum sine tribunaliū fastigio: sine apparitorum ministerio: potēs in amplitudine sua obtinēda. grato enī & iucundo introitu animis hominum illabitur admirationis prætexta uelata: quam recte quis diceret longum: & beatum honorem esse sine honore: dicta auctore Festo a magnitudine: hinc Curti hominibus barbaris in corporum maiestate uenerationē esse dixit. Famosum. clarum: cognitum: uocabulum mediū: quo Apuleius cū laude utitur: secus alii. Personæ. Marii Prisci. Claritate. gaconsularis: & septem uir epulonū fuit. Exempli. quo cæteri: qui præfuturi sunt prouinciis deterrebuntur a rapinis: ne & ipsi pariter dammentur. Rei. causæ. habent ista locum procerum: sicut sequētia

Interim
Recitare

Maiestas

Famosum

subiunctum

Iudices

Prouinciæ
forma

Fronto

delegisset senatus libro vi. idē testatur accusasse. Marium Priscum: qui lege repetundarum damnatus, utebatur clementia legis: cuius seueritatem immanitate criminum excefferat. Condemnandos. in exilium detrudendo. ut equitem romanum unum. Interficiendos: ut septem eius amicos: & alterum equitem ro. Respondit. mihi: & Tacito pro Mario. Fronto Catius. Frontones multos fuisse lego: nam Frontonis cum Tito amicitia coniuncti bis meminit Iosephus: & Tacitus Iulii Frontonis in rebus Othonis: & Licinium Frontonem monstrat Vlpianus fuisse sub Imp. Antonino. Frontonem consulem sub Nerua Dion: quem Mar. & bello: &

Catius

pace clarum pradicat. fuit igitur Corne-
lius Fronto Catius orator nobilissimus
romanae eloquentiae non secundum:
sed alterum decus: quā illi Macrobius sic
cum dicendi genus ascribat: Antonini
philosophi praeceptor: Dion testatur in
Adriano plurimum floruisse: & primas
in agendis causis partes habuisse: cuius
Cecilius alibi: & Iuue. in prima satyra
mentionem faciunt. neque ignoro
Vlpianum de poenis tradere Iulio Fron-
tōi rescriptisse Adrianum Catiorum co-
gnomina uetustissima testantur scripto-
res: & sepulchrorum antiqua epitaphia:
quae nos Veronae interdum: sed inter In-

Repetun-
dae lex.

subres frequentius annotauimus: hodieque Nouariae amplissima familia parili cognomento durat. De-
precatusque est. usus est deprecatione: sicut locus poscebat: Fabio. n. referente lib. vii. in senatu: & apud pri-
cipem: & ubicunque iuris clementia est: habet locum deprecatione: in qua plurimum ualent pro ipso qui reus
est haec tria: in ante acta uita: si innocens fuit: si benemeritus: si spes in futurum innocenter uicturi: & in
aliquo usu futuri. praeterea si uel aliis incommodis: uel praesenti periculo: uel poenitentia uideatur satis
poenarum dedisse. extra. nobilitas: dignitas: propinquitas: amici. Mar. Tul. tamen libro. ii. de oratore de
precationem opinatur infirmum obtinere locum: sed nonnunquam utilem esse. Repetundarum legem.
lata repetundarum lex primum a. L. Pisone tribuno pl. alii a Manlio Acilio Glabrione. demum a Iulio
Caesare lex Iulia repetundarum appellata: quae pertinet ad eas pecunias: quas quis in magistratu: pote-
state: curatione: legatione: uel quo alio officio: munere. ministerio ue publico acceperit: uel eum exco-
horte cuius eorum est: uel quo magis: aut minus quid ex suo officio fecerit. haec secundum Marcellum:
& Venuleium. alii breuius circūscribere dicentes legem repetundarum latam esse contra eos: qui in ma-
gistratu: pecunias uel ui: uel fraude abstulisset. Gratianus: & Val. Imp. repetundae danatum quadruplū
eius quod accepit persolvere iubet. ergo. Ultra legē. ultra quadruplum ex lege constitutum quā Marcel-
lus. ff. xl viii. dicat non fuisse certam poenā damnatis repetundarum constitutam. sed puniri: uel exilio: uel
ēdurius pro ut admisset. quid enim si ob hominem necādam pecuniam acceperint: uel licet non acce-
perint: colore. tñ inducti interfecerint: uel innocentē: uel quem punire non debuerant: capite plecti de-
bent: uel in insulā deportari. idē exorta illa Iuuenalis indignatio: quod homicidā non necassent: uel deportas-
sent: non ob pecuniam priuati uiri in aeriū relatā: ut quidam opinatur. Mouendarum lachrymarum
peritissimus: sciens auditores. & iudices ad misericordiam commouere. Vento. turbine: impetu: copia
uehemēter. Impleuit uela. amplificauit oratiōem. perstat in translatione sumpta a uento. tonat aut ista

Iuuenae.
locusContentio.
Cognosce
re

oratio opportune. Contentio. lis. altercatio. orta est inter patronos: an magis senatores diuersa sentien-
tes. Cognitionem senatus. ius inquirendorum criminum per senatum cognoscere enim est disquirere
& examinare crimina: unde Virg. de Minoe tanq̃ de iudice dixit: uitaque: & crimina discit: & Iuuenae. iam
cognitione peracta. Lege. repetundae: quia senatus secundum eam censuerat: ut mulctaretur. an ma-
gis lege: qua cautum erat ne bis de eadem re agere liceret. quare qui fauebant Mario dicebant senatum
iam decreuisse: ut repetundae tantum damnaretur: neque posse iam peracta cognitiōe amplius retractare:
secus alii sentiebāt libere prius esse cognoscere quicquid uoluissent: nā sicut princeps non subiacet legi
bus: ita nec senatus illius uices sustinēs. Solutam. legibus non obnoxiam. Admisset. peccasset. Tantū
uindicandum parem poenā decernendam. Nouissime. postremo. Iulius Ferox. Feroci scripsisse Procu-
lum meminit iurisconsultus Paulus. Iulium Ferocem clarissimum uirum: & plurimae authoritatis testa-
tur Traiani litterae. hūc Secundus alibi doctissimū memorat: & Tiberis curatorem antiqu⁹ in lapide titu-
lus adhuc extrās. Ex authoritate Impe. Caes. Diui Neruae Traiani Aug. Germanici: pont. Max. Trib. pot. v.
Cos. iiii. pp. Ti Iuli⁹ Ferox curator aluei: & rippae Tiberis: & cloacae urbis terminauit rippam. R. R. ad
Cos. iiii. pp. Ti Iuli⁹ Ferox curator aluei: & rippae Tiberis: & cloacae urbis terminauit rippam. R. R. ad
prox. cip. p. xxii. ff. ii. s. Consul designatus. qui proximis cal. martiis creati fuerant consules sequētib⁹
cal. ianuariis cōsularum inibāt: quis etiam prius initum legamus: ut apud Liuium cal. martiis: qui uero
postea creabatur in sequentem annū: ii designati dicebatur auctore Flauio Vopisco: postremo adeo cre-
uit ambitio sub impatoribus: ut uno anno tradat Lampridius sub Commodō fuisse uiginti quique consu-

Iulius
feroxCōsules
Designati

les designatos. cum igitur res aliqua relata fuerat ad senatum: consules qui præsidebant primum designatos consules super ea sententiam rogabant: ac deinceps cæteros senatores. Rectus. ad iustitiam refertur. Sanctus. ad uitæ integritatem. Iudices dandos. qui de repetundis iudicarent. Interim. dum euocantur conscii: an interim id est statim dandos iudices: ut Terentius in Ecyra. interim miris modis odisse coepit Sostratam. Euocandos. introducendos in senatum. Innocentium. reorum immeritorum. Poenas. supplicia: Vendidisse. Marium subaudi. Præualuit. superior fuit: & potior.

Interi

rectus: & sanctus Mario quidem iudices interim censuit dandos: euocandos autem: quibus dicere tur innocentium poenas uendidisse: Quæ sententia non præualuit modo: sed omnino post tantas dissensiones fuit sola frequens: adnotatumque experimentis: quod fauor: & misericordia acres: & uehementes primos impetus habent: paulatim consilio: & ratione quasi restincta confidunt. Vnde euenit: ut quod multi clamore permixto tuentur: nemo tacentibus cæteris dicere uelit: patefcit enim cum separaris a turba contemplatio rerum: quæ turba teguntur. Venerunt qui adesse erant iussi: Vitellius Honoratus: & Flavius Martianus: ex quibus Honoratus. ccc. milibus exilium equitis Romani: septemque amicorum eius ultimam poenam: Martianus unius eqtis. Ro. D. cc. milibus plura supplicia arguebatur emisse: erat enim fustibus cæsus: damnatus in metallum: stragulatus in carcere: Sed Honoratum cognitioni Sæatus mors opportuna subtraxit. Martianus

Sola frequens. ab omnibus comprobata. Misericordia. M. Tullius ex auctoritate rhetoris apollonii lachryma inquit nihil citius arefcit: & Fabius libro sexto: nec sine causa dictum est: nihil facilius: quam lachrymas inarescere: nam cum etiam ueros dolores mitiget tempus: citius euanescat necesse est illa: quam dicendo effinximus imago. Impetus: motus. affectus: Relicta. præsidio destituta. est alia lectio satis commoda restincta. Confidunt. minuuntur. cessant. Permisso. confuso. Patefcit. detegitur.

Lachryma
exarescit

Contemplatio rerum. consideratio: & cognitio causarum. Cum separaris a turba. cum solus sententiam dicis attētis cæteris. Turba. strepitu: & clamore multorum. Adesse iussi. postulati apud patres. Vitellius. Honoratus. Fabium Honoratum in antiquis memoriis reperio. Spartianus in Seueri Honorati cuiusdam mentionem fecit: & Plutarchus in uita Galbæ Antonini Honorati: ubi etiam Vitellium Martianum nominat diuus Hieronymus Honoratum præfectum prætorio Galliarum primum. Flavius Martianus. Martiano libro sexto scribit Martialis: & Martianum Iuriscōsultum fuisse lego: & Aelium Martianum

Vitellius
Honoratus

Martia

Vtica proconsulem imperate Antonino Pio refert Vlpianus: ut omittam Icelium libertum cognomento Martianum: ac uirum eruditissimum Martianum Capellam. satis constat ex testimonio Calistrati. ff. quarto Martianum sub Traiano fuisse accusatum. Trecentis milibus nummum: uidelicet trecentis sex tertiis. Arguebatur. conuincebatur. probabatur. Ultimam poenam. necem. Plura. quæ statim sequuntur. Fustibus. nodosis stipitibus: & uirgis. In metallum. qui ad effodienda metalla damnati erant cum die noctuque in labore perseverarent continua defatigatione moriebantur: cum nulla eis ab opere daretur requies: aut laboris intermissio: sed uerberibus coacti raro diu uiuerent. robustiori quidam corpore & animi uigore plurimum temporis in illa uersabantur calamitate: quibus tamen ob miseriæ magnitudinem mors erat uita optabilior. hæc sumpta ex Diodoro. inter eos autem qui in metallum: & qui in opus metalli damnantur differentia est tantum in uinculis secundum iuriscōsultum: qui in metallum damnantur grauioribus uinculis præmuntur: qui in opus metalli leuioribus. præfecto plane urbis specialiter competere ius in metallum damnandi: & exempla diui Seueri: & Antonini ad Fabium Cillonem exprimunt tradente Vlpiano: quo authore. ff. primo: qui uniuersas prouincias regunt ius gladii habent: & in metallum dandi eis potestas permissa est. metalli. quidem supplicium tam ad personas liberas: quam ad seruales pertinet conditiones. sed ueterani: & eorum liberi nec in metallum damnabuntur: nec in opus publicum: uel ad bestias: nec fustibus cedentur. eadem fere Vlpianus titulo de decurionibus: & eorum filiis. prius Semiramis captiuos isti supplicio destinauit: quod notauit Suidas in dictiōe Semiramis: id quod etiam uidetur intellexisse: in Superbus. Strangulatus. suffocatus laqueo. quæ omnia patrauerat contra legem Iuliam de repetundis: qua præcipitur: ne quis ob hominem in uincula publica coniiciendum: uinciendum: uinciri ue iubendum: ex ue uinculis dimittendum: ne ue quis ob hominem condemnandus: absoluendum ue: ne ue ob litē æstimandam: iudicium ue capitis: faciendum pecuniæ aliquid accipiat. Opportuna. in tempore: nam morte declinauit dedecus: & supplicia: quæ subiisset: si uiuisset: & damnatus nemo uideri possit. antequam de eo forte iudicium redditum: & pronunciatum esset neque cuiusque mortui bona: antequam de eo Romæ pronunciatum sit: publicata sunt: eaque bona hæredes possidere debent. unde

In Metallū
damnari

Cerealis

Augustus

Præses

Patroni
quot.
Senatores
quot.

Martianus titulo de bonis eorum: qui ante sententiam mortem sibi consciuerint: inquit: qui rei criminis non postulati manus sibi intulerunt bona eorum fisco non uendicentur: non enim facti scelus obnoxii: sed conscientiae metum in reo ueluti confessio teneri placuit. ergo: aut postulati esse debent: aut in scelere depræhenfi: ut si se interfecerint bona eorum confiscantur. opportune igitur mortuus est Honoratus: antequam postularetur. nam bona eius ad hæredes pertinebant. Cognitioni senatus. ut patres discuterent: & examinarent eius crimina. Inductus. intromissus in senatum. Tutius Cerealis. Ce

reales multos circa illa tempora fuisse notauit: Minum Cerealem: & Iunium filium sub Adriano. ad Vellium. Cereale alibi Secundus: sicut Martialis ad Iulium Cerealem libro undecimo qui bellum giganteum heroico scripsit. Turullius Cerealis: & Petilii Tacitus cum Iosepho: & Dione meminere. Suidas in super Primum Cerealem citat. Consularis. qui consulatum gesserat. Iure senatorio. ius senatori erat: si Gel. libro quarto credimus: ut sententiam rogatus: ante quicquid uellet: & quoad uellet de alia re diceret. Inuidiosorem. maiori inuidiae obnoxium Priscum. Cōmune crimen. Marii uendentis plura supplicia equitis romani: & Martiani emmentis. Dilui. tolli. falsum argui. Vtroq. Mario: & Martiano. In proximum senatū. usq. in eum diem: quo primum senatores in curiam cōuenirent. non enim omni quoq. die senatus habebatur: ut est uidere apud Mar. Tullium. Augustissimus. maiestatis plenus. uenerandus. Paulianias Augustus idem est: q. uenerandus. Dion Octauius Augusti cognomen re-

cepit tanquam maius aliquod supra mortales: omnia enim ueneranda: & sacra augusta romani appellant. q. luculentius Tranquillus exequitur Octauium dicens ex Munacii Planci sententia accepisse cognomen Augusti: q. loca religiosa in quibus augurato quid consecraretur augusta dicatur ab actu: uel ab auium gestu: gestu ue: sicut etiam Ennius docet scribens: Augusto augurio postquam inclyta condita Roma est. ab illo igitur secundum Dionem omnes deinceps imperatores Augusti cognomentum sibi uendicarunt: quo significatur omnium rerum potestas. quare Secundus non iniuria p̄sente imperatore augustissimum conspectum dixit. Princeps presidebat. Traianus ceteros senatores præibat: & princeps senatus erat. quia consul: nam consulum alter uniuerso senatui præerat: habebatq. potestatem rogandarum sententiarum. eum principem senatus a romanis. πρῶτον τοῦ a græcis appellatum quidam prodidere. sciendum præsidis nomen Martiano. ff. primo attestante generale esse eo quod: & p̄consules: & legati Cæsaris: & omnes prouincias regentes licet senatores sunt: præsidēs appellantur. Ad hæc. præterea. Ianuarius. quo solebant consulatum inire authore Ouidio in fastis. Cū cætera. aliorum uirorum frequentia. Senatorum frequentia. qui in principio anni plures quā aliis temporibus solēt interesse senatui: tum celebritate consulum ineuntium magistratum: tum rebus rusticis exoluti. Causæ amplitudo. respectu accusatorum: & reorum: ac criminum. Expectatio. desiderium. Fama diuulgatio causæ. Insitum. natium ac proprium. Inusitata. tunc temporis insolita raro inquit alibi Secundus incidebat causa: uel personarum claritate: uel negotii magnitudine insignis. Exciuerat. suscitauerat. cōuocauerat. Omnes: senatores: respiciunt enim hæc frequentiam patrum. Imaginare: reputa. Sollicitudo Mar. Tullius de oratore testatur eum optime dicere: qui maxime dicendi difficultatem uariosque euentus orationis: expectationemque hominum pertimescat. Nobis. aduocatis. nam causa una a pluribus defendebatur: q. introductum temporibus. Ciceronis uidetur: qui libro de claris oratoribus hæc consuetudinem multis repræhendit. raro tamen supra quattuor utebantur patronis: post bella ciuilia ante legem Iuliam usque ad duodenos est prouentum: deir de quot senatui placuissent. Super. de. Coetu. senatorum conuentu. priscis temporibus tercentum senatores fuisse legimus Mar. Tullius quadringentos: & decem cōnumerat in ea oratione: quā in senatu pro reddito suo dixit. Tranquillus impræstante Augusto supra mille p̄ gratiā: & præmium allectos scribit: quos tamen idē princeps ad modū priuātū: & splendore redegit duabns lectiōibus. Cæsare. Traiano. Non semel. moltoties. Nusquā. apud

Inductus ē absente Prisco. Itaq. Tutius Cerealis consularis iure Senatorio postulauit: ut Priscus certior fieret: siue quia inuidiosorem fore arbitrabatur: si presens fuisset: siue: quod maxime credo: quia æquissimum erat commune crimen ab utroque defendi & si dilui non potuisset: in utroque puniri. Dilata res est in proximum Senatum: cuius ipse conspectus augustissimus fuit: princeps presidebat: erat enim cos. ad hoc Ianuarius mensis: cum cætera: tum precipue senatorum frequentia celeberrimus. Præterea causæ amplitudo: auctaque dilatione expectatio: & fama: insitumque mortalibus studium magna: & inusitata noscendi omnes undique exciuerat. Imaginare quæ sollicitudo nobis: qui metus: quibus super tanta re in illo cœtu præsentē Cæsare dicendum erat. Equidem in Senatu non semel ægi: quinimmo nusquam

illos iudice s. Præmouebant. antequam inciperem perturbabant. Obseruabatur. consideraba-
tur legitur etiam obuersebatur scilicet occurabat mihi. Causæ difficultas. non circa crimina quæ
satis arguebantur. sed propter Prisci dignitatem. Illa. frequentiam senatorum: & præsentiam Cæsa-
ris: & reliqua. Stabat. occurrebat Priscus in animo quod fuisset consul: & septemuir epulonum: & rur-
sum mihi uidebatur omni honore priuatus. hoc solet euenire in metus: sic ad Fundanium de se ipso. me
consularem inquit esse non sentio: rursus mihi uideor. Epulones quos antiqui epulonos auctore Fe-

Epulones

audiri benignius soleo: tunc me tamē: ut noua om-
nia nouo metu præmouebant. Obseruabatur præ-
ter illa: quæ supra dixi: causæ difficultas. Stabat
modo consularis: modo. yii. uir epulonum: iā neu-
trum. Erat ergo per quam honorosum accusare
damnatum: quem ut præmebat atrocitas crimi-
nis: ita quasi peractæ damnationis miseratio tue-
batur: ut cunque tamen animum: cogitationēque
collegi: cœpi dicere non minore audientium as-
sensu: quam sollicitudine mea. Dixi horis pene
quinque. nam. xx. clepsydris: quas spaciosissimas
acceperam: sunt additæ quattuor: adeo illa ipsa: q̄
dura: & aduersa dicturo uidebantur: secunda dice-
ti fuerunt: Cæsar quidem tantum mihi studium:
tantam curam etiam (nimium enim est dicere sol-
licitudinem) præstitit: ut libertū meū post me stā-
tē sæpius admōeret: uocī lateriq; cōsulerē: cū me

sto dixerunt. Iouis optimi maxi. parasiti
erant datum his nomen: quod epulas i-
dicendi Ioui: cæterisque diis potestatem
haberent. unde Martialis capitolas: &
pontificum dapes epulonū uocat: quas
puto Tranquillum notasse in Augusto
ubi refert sex deos. & totidem deas in ca-
pitolio discubuisse: & Varronem de agri-
cultura collegiorum cœnas: quæ tunc
innumerabiles excandefaciebant anno-
nam macelli. in hos diuus Augustinus li-
bro sexto de ciuitate dei tanquam in pa-
rasitos Iouis: & mimos Varrone dictan-
te inuehitur: & tertio eiusdem uolumi-
nis helluones: atque sacrificiorum adipi-
bus inhiantes: & fallacium diuinationū
calliginem appellando. M. Tullius de re
sponsis haruspicum testatur siquid in lu-
dis esset prætermisum: aut commissum.
epulones solitos ad pontifices referre:
quorum de sententia illi iidem renoua-
ti: & instaurati celebrabantur: & tertio
de oratore pontifices inquit ueteres pro-
pter sacrificiorum multitudinem tres ui-
ros epulones esse uoluisse: cum essent ipi

a Numa: ut etiam illud ludorum epulare sacrificium facerent: institui. postea auctus est numerus: & se-
ptem creati cœpti: hinc Lucanus. septemuirq; epulis festus: & Iuena. quis fercula septem Secreto cœ-
nauit auris: erant autem epulones sumæ authoritatis: flaminibus: auguribus: quindecimuiris pares: &
cuius pater secundū Gellium septemuir epulonum fuisset: eam excusationem merebatur: ne in consor-
tiū Vestæ legeretur. plura lege apud Macrobiū. & recentiores. Iam neutrum. iam priuatus utroq; magi-
stratu. Damnatum. repetundarū: an quod omissa defensione suo se iudicio obnoxium criminibus reddide-
rat. Atrocitas. immanitas. non enim solū lege repetundarū: sed etiam Cornelia de fideiariis tenebatur:
qua cauetur contra eos: qui cum in magistratu essent eorum quid fecerint aduersum hominis necem: q̄
legibus permissum non sit. legis Corneliæ de fideiariis: & ueneficis poena est in insulā deportatio. & oīū
bonorum ademptio: nisi honestiore loco positi fuerint ut poenam sustineant: sicut mox interdictū Ma-
rio urbe. Italiaq;. Peractæ damnationis. lignate locutus addendo quasi: nam & si iudices petierat: non-
dum tamen pronunciauerant de eo. Vtūq; aliquantulum: difficulter inter tot perturbationes. Col-
legi animum. uires cœpi ad agendum. Assensu. fauore. Sollicitudine: quæ nescio quomodo magis ora-
torem decet. Viginti clepsydris sunt additæ quattuor clepsydra poterat distinguī: per quodcunq; tem-
poris spacium libuisset: unde legimus apud Philostratum in Adriano declamatore fuisse clepsydrā di-
spositā ad mensuram centum uersuum. hic sane quinque clepsydræ spacium unius horæ cōplectebant:
unde inquit dixi horis pene quinque cū pmississet uiginti quattuor clepsydras impetrasse. si enī quinque: &
uiginti accepisset: quinque solidas horas ægisset. Acceperam. impetraueram: cum ex lege accusatori sex
horæ: reo uero nouem essent concessæ. senatus autem permetteret dicenti quot sibi placeret. Illa ipsa.
iam prædicti obices. Secunda. ut accusationem meam iuuerint. Sollicitudinem. quod maius est: q̄ stu-
dium: & cura: fuit enim. Traiano carissimus Secundus. Voci. curanda in oratore uox est: neq; ultra ui-
res urgenda: nam: & suffocata sæpe: & maiore nisu minus clara est: & fatigatio: ut corpora non ad præ-
sens modo: sed etiam futurum uocem destruit: quare non immerito reprehenditur apud Senecam Por-
tius Latro: q̄ nihil uocis causa faceret: non illa paulatim ab imo usq; ad summum perduceret: non rur-
sus a summa contentione paribus interuallis descenderet: sed libro secundo epistolarum hunc locum
latius tractauit. Lateri. uiribus. nam libro tertio ne latera deficerent dicit: & Iuuenalis: nec quæritur
quod. Et lateri parcas: nec quantum iussit anheles. Apuleius: & meis iam defectis lateribus consulas.
Martialis Rumpis Basse latus: sed in comatis. consulere ergo lateri est prouidere ne uiribus deficia-
mus dū nimium intendimus uocē. nā qui uolunt: exclamare in maius secundum Ciceronē latera: fauces.

Clepsydra

linguam intendunt. equibus elici uocem: & fundi uidemus toto corpore: atque omnibus ungulis contentionis uocis asseruiunt. Seneca præcipit latus balineo reparandum. Intendi. uocem augere. siue intendi: id est eferuescere. Gracilitas. tenuitas. fuit enim Secundus corpore non admodum robusto. Claudius Marcellinus. cuius alibi fit mentio: & Martia. duobus epigrammatis Marcellinum a mortalitate uendicauit. Missus. dimissus dissolutus senatus dissoluebatur his uerbis: nihil uos moramur patres cōscripti. hæc sumpta ex Capitolino. Actio. Saluii. Scinderetur. impediretur. non perficeretur. Interuen-

Marcelli-
nus.

Saluius
Liberalis

Dispositio

post occasum solis: neque ante ortum li-
ceret senatū habere Gellio tradente. ue-
rum tamen non usquequaque lex ista ser-
uabatur. Saluius Liberalis. qui sub Do-
mitiano accusatus est: eumque Secundus
asserit fuisse uehementem: & disertum
orATOREM: nam si Tranquillum audimus
in defensione diuitis ausus est dicere: qd
ad Cæsarem si Hipparchus sextertiū mil-
lies habet. quod dictum quis audacius
Vespasianus laudauit. Saluio legato Aq-
taniae rescriptisse Adrianum refert Cali-
stratus titulo de accusationibus. Seneca
Liberali patriam Lugdunum assignat.
item Liberalis sub Tito Centurionis lo-
sephus meminit. Subtilis. in inuentiōe.

Dispositus in coaptando singula locis
suis. est enim dispositio rerum in mentarū
per locos distributio: siue Fabio scribente
est utilis rerum: ac partium in locos di-
stributio: quæ quæ sit cōmunis toti ora-

uehementius putaret incendi: q̄ gracilitas mea
perpeti posset: respōdit mihi pro Martiano Clau-
dius Marcellinus: missus deinde Senatus: & reuo-
catus in posterum: neq̄ enim iam inchoari pote-
rat actio: nisi ut noctis interuentu scinderet. Po-
stremo die dixit pro Mario Saluius liberalis uir
subtilis: dispositus: acer: disertus. In illa uero cau-
sa oēs artes suas ptulit. Respondit Cornelius Ta-
citus eloquentissime: & quod eximium orationi
sue inest σ ε λ ν ω σ. Dixit pro Mario rursus Fron-
to Catiis insigniter utq̄ iā locus ille poscebat: plus
in præcibus temporis: q̄ in defensione cōsumpsit:
huius actionē uespera inclusit: non tamē sic ut ab-
rūperet. Itaq̄ i tertiū diē p̄batiōes exierūt. iā hoc
ipsum pulchrū: & antiquū. Senatū nocte dimitti

tioni: præcipue tamen narrationi attribuitur: sicut subtilitas principio. Acer. uehemens: q̄ proprium
est confutationi: & confirmationi: disertus uero omnibus actionis partibus. Artes suas. uehementiam
imprimis: quauis: & reliquæ in eo uirtutes essent laudabiles: qui autem repetundarum infimulabitur cri-
mine: ante actam uitam: & quibus de causis per prouinciam uniuersam: uel accusatorem: uel testem of-
fenderit: non inutiliter præcipiente Fabio exponet. Respondit. Saluio. Eloquentissime. optime. σ
μ ν ω σ. grauter: & uenuste: nam proprium oratoris est dicere grauter: & ornate: & hominum sensibus: ac
mentibus accommodate. Cicero primo de oratore testatur. Eximium. præcipuum: & profecto historiarū
grauissimus author: utpote: qui nisi ad exemplum pertinentia: & magna non referat uerbis: & senten-
tiis paribus. Insigniter. egregie. Locus ille poscebat. ultimum causæ genus est deprecatio: cum nulla
alia ratione tueri reum possumus. ea in senatu: & apud populum: principemq̄: & ubicunq̄: si iuris clemē-
tia est: locum habet: in qua plurimum ualent ex ipso qui reus est hæc tria in uita præcedere: si innocens:
si benemeritus: si spes in futurum innocentis uicturi: & in aliquo usu futuri. præterea si: uel aliis incōmo-
dis: uel p̄senti piculo: uel poenitētia uideat̄ satis poenæ dedisse. extra. nobilitas: dignitas: p̄pingtas: ami-
ci. In p̄cibus. indeprecatione. Ut abrumperet. perinde ac si diceret cum die finem actioni imposuit.
Vespera. serum diei. Probationes exierunt. sunt exhibitæ tabulæ. & testes: quas inartificiales probatiōes
rhetores appellant: de quibus lege plura apud Fabium Quintilianum. præterea. ff. xxii. titulus est de p̄ba-
tionibus: & præsumptionibus. Antiquū. simile antiq̄s patribus. Nocte dimitti. interuentu noctis dis-
solui hoc indicium Marii factū Traiano īperante testat̄ Secundus in oratione panagyrica non solum re-
eandem referens: sed et uerborū multa: ubi Traiani patientiā in agendis causis cōmēdat. scribit. n. iam q̄
antiquum q̄ cōsulare: quod triduū totū senatus sub exemplo tui sedit: cū interea nihil præter consulem
ageres. interrogauit quisq̄ qd placuit: dissentire: discedere: & copiā iudicii sui reipu. facere licuit: consulti
oēs: atq̄ et di numerati sumus: uicitq̄ sentētia non prima: sed melior. dicemus igitur Iuuenalem qui priā
satyra carpit hoc senatuscōsultū: q̄ satis cōstat factū sub Traiano: suū opus cōposuisse: & emisisse sub eo-
dem: proinde tanq̄ poenitentia ductus: q̄ statim in principio uiuos notasset: p̄mittit se dictū de mortuis
hinc in Domitianum iam occisum aperte inuehitur. imo iā mortuum testatur: non. n. eo uiuente ausus
fuisse talia dictare: gnarus quidem multis expimentis solitū minima quæq̄ in se dicta atrociter puni-
re: Traiani uero ipiū rarā tēporū felicitatē: ubi sentire quæ quis uoluisset: & quæ sensisset: dicere licebat:
ac oīa studioq̄ genera iā liberius: quæ prope sub Domitiano fuerant extincta: refouerent: inde Iuena.
Traianū sup hoc laudans (fuit. n. poetæ fautor) inq̄. Et spes: & rō studioq̄ in Cæsare tm̄. Solus. n. tristis
hac tēpestate camœnas Respexit: & multis argumētis cōprobatur Secundū scripsisse suas epistolas post
necem Domitiani: adde q̄ Martialis: dum post obitum illius secessit in Hispaniam: scripsit carmen ad
Iuuenalem in urbem occupatum circa salutationes potētiorū. pari scribendi libertate Tacitus: & Tran-

Iuena. qñ
scripsit

quillus in historiis suis sub eodem ufi sunt. quod autem Suidas (nam quæ de Iuuenale ex Probi auctoritate referuntur: tanquam non legitima illius probatissimi grammatici Probi reuicimus) scribit Iuuenalem poetam romanum fuisse temporibus Domitiani: & paridem histrionem prasinæ factionis ab imperatore dilectum conuiciis a senatu: & Iuuenale notatum: hinc principem relegasse poetam Pentapolin libyæ ciuitatem: histrionem uero ditatum misisse in Antiochiam: qui domum: & balineum extra oppidum ædificans ibidem interiit: non ideo refert sub eo scripsisse satyram: nam potuit sola uoce uel epigramate Paridem incescere: neq; quis prohibet post obitum Domitiani clæmentia Neruæ in urbem rediisse: hinc iniuriarum memor satyram exorsus immanissimus principem cum suo histrione carminibus merito proscidit. nolo dicere prasinæ factionem in histrionibus insolitam: sed in aurigis circensibus frequenter: nec Paridis sepulchrum in Antiochia: sed uia Flaminia auctore Martiale fuisse: hoc tantum addidero: Suidam græcum non

triduo uocari: triduo contineri. **Cornutus Tertullus** cos. des. uir egregi: & pro ueritate firmissimus celsus. D. cc. milia: q̄ accepit. **Marius ærario iferenda:** Mario urbe: Italiaq; interdiciendum: Martiano hoc amplius Africa: in fine sententiæ adiecit: quod ego & Tacitus iniuncta aduocatione diligenter: &

Secundo romano conferendum: qui rem sui temporis: & agente se tractat: immo repetit. Triduo. per tres dies **Cornutus Tertullus**. in præfectura ærarii: & consulatu Secundo collega uir sanctus: & in omni laude similis antiquis: Aemylia uia curator fuit: summo necessitudinis uinculo pariter coniuncti. Tertullus: & Maximi consulatus meminit Vlpianus ad legem Iuliam de adulteriis: sequens tamen epistola demonstrat Tertullum fuisse designatum consulem cum Nerua: & Tertullianum senatus consultum: qd̄ factum est temporibus diui Adriani: Iustinianus asserit traxisse appellationem a Tertullo. diuus Augustinus irridendo auctor est Tertullum uirum grauem: & Philosophum ædilem futurum clamasse in auribus ciuitatis inter cætera sui magistratus officia sibi Floram matrem ludorum celebritate placandam: nam quæ Iulius Capitolinus de Tertullo scribit: non de Cornuto: sed eius filio: uel alio dicta autumo. inquit enim crimini datum est Antonino philosopho: quod adulteros uxoris suæ Tertullum: Vtilium: Orficium: Moderatum promoueret ad uarios honores: Tertullum etiam cum uxore prandente depræderit: de quo minus in scaena præsentem Antonino dixit: cum stupidus nomen uxores a seruo quæreret: & ille diceret Tertullus: & adhuc stupidus quæreret: respondit: iam tibi dixi: Tertullus dicitur. Consul designatus: cum Iulio Feroce. Vir egregius: de quo alibi Secundus: Comuto qd̄ melius: quid sanctius: quid in omni genere laudis ad exemplar antiquitatis expressius? Septingenta millia. nummum. Acceperat: a Martiano: nam trecenta non potuerant satis probari Honorato morte intercepto. **Ærario. i. ferenda** in pecuniam publicam reponenda: non enim erant restituenda Martiano obnoxio maioribus suppliciis: quod ea summa necem equitis roma. emisset. ærarius erat quo publica pecunia per præfectos referebatur: sicut fiscus quo principis tantum. secundus in panagyrico. at fortasse fiscum non eadem seueritate: quæ ærarium combes: immo tanto maiore: quanto plus tibi licere de tuo: q̄ de publico credis: & Spartianus uetuit Adrianus damnatorum bona in fiscum priuatum redigi: omni summa in ærario publico recepta. dictum ærarium ab ære. nam ante argentum: ac pene etiam aurum in precio fuit æs. erat autem Saturni ædes: quod tempore: quo Italiam incoluit fertur in eius finibus nullum esse furtum commissum: & sub illo nihil erat cuiusque priuatum: ideo apud eum locaretur populi pecunia communis: sub quo fuissent cunctis uniuersa communia: anq̄ fructum inuentor: & agricolationis auctor fuisse credatur: fructuum uero copiam uenditio pecuniam gignat: hæc sumpta a Plinio seniore: Macrobio: Plutarcho. **Interdicendum Mario. inhibendum: & submouendum Marium.** usitatius dicitur interdico Mario urbe: Italiaq; q̄ urbem: Italiaq; sicut interdico tibi aqua: & igni. q̄ te aqua & igni. interdum tamen aculatius iungimus diuersis modis. nam idem libro quinto interdicens ei aduocationem dixit: & Tranquillus Neronem interdixisse usum amethystini: tyriique coloris: & Ouidius Iunonem interdixisse orbem: apud Senecam ter idem dicendi genus annotauimus possessionem interdico tibi: & illi domum meam interdico: & non interdicit sibi: ac suis admirationem. at Iulius Cæsar Aristum inquit omni gallia romanos interdixisse. edico: & interdico differunt: q̄ edicimus quæ iubemus: interdico: quæ uetamus fieri: itaque prætoris edicta: & interdicta dicuntur. Hoc amplius præter urbem: & Italiam. non Africa. patria. nam constitutum est: eum cui patria interdictum est etiam ab urbe abstinere debere: contra autem si cui urbe fuerit interdictum: patria sua in interdico non uidetur: & ita multis constitutionibus cauetur auctore Vlpiano de interdictis. Fortiter. constanter. pari industria: fide: constantia laudatus est Secundus plenissimo testimonio dum pro Bethicis agit aduersus Clasicum. Iniuncta aduocatione. accusatione demandata a senatu. nam aduocatus commune uerbum est tam accusatoris q̄ defensoris: qui si inutilis foro extitisset uulgo causidicus dicebatur. hoc Fabius: at Pedianus qui defendit alterum in iudicio: aut patronus dicitur: si orator est: aut aduocatus: si aut ius suggerit amico: ut præsentia sua: aut procurator: si absentis negotium suscipit: aut cognitor: si præsentis causam pouit: & sic tueretur ut suam. apud quæ desideratur dictio absentis: resti-

Cornutus
Tertullus

Ærarium
Fiscus

Interdico

Edico

Aduoca.
Causidic⁹
Patronus
Procurator
Cognitor

Pompeius
Collega.

tuenda ex testimonio Festi. Arbitrari censere. Dignum. conveniens. Mandatis partibus. officio
imposito nobis nam tutabantur partes Afrorum iussu senatus. Designati. electi creati. destinati. Co
legam. apud Iosephum libro septimo falso legitur Colligas pro Collega. uix inquit motus eorum potu
it reprimere Collega adhuc iuuenis legatus postulans sibi præmitti ad Cæsarem gesta: nam paulopost
præter Secundum idem scribit: habita diligenti ratione Collegam reperisse ueritatem. In quinquen

dum. Repetundarum poenæ. ut qua
druplum ablati persolueret. nec exila
ret. Passus esset. nam se suo iudicio con
denauerat: dum iudices peteret. Vtra
que. Tertulli: & Collegæ sententia. Hac.
Collega. Solutiore. mitiore. Qui
dam senatorum. Assensi annuisse. con
sensisse. nam assentior. & assentio dici
mus. Hunc. Collegam. Sequeban
tur. mutata prior sententia. Discessio
fiebatur referente Gellio senatusconsultū
duobus modis: aut per discessionem: si
consentiretur: aut si res dubia esset p
singulorum sententias exquisitas. ad illam
consuetudinem alludens Apuleius dixit
nō pedibus: sed totis animis latrones in
eius uadunt sententiam. at Cicero rem
ipsam notauit. prospiciebatur inquit in
Hortensi sententiā multis partibus plu
res ituros. sed Flavius Vopiscus manu
um eleuationem superioribus modis ad
didit: post hæc interrogati plerique se
natores sententias dixerunt: deinde aliis
manum porrigentibus: aliis pedibus in
sententiam euntibus: plerisque uerbo
consentientibus conditum est senatus
consultum suffragia per elationem ma
num pluribus Suidas exequitur. Sel
lis cōsulū. iuxta cōsules. q̄i sellis sedebant

Senia quot
modis

Sellæ
publicæ

Dictare.
Dicere

Dictata.

renomurabili

fortiter functi essemus: Arbitrari Senatū ita nos
fecisse: ut dignum mandatis partibus fuerit: assen
serunt cōsules ~~et ceteri~~: omnes etiam cōsula
res usq; ad Pompeium Collegam ille: & D. cc. mi
lia ærario inferenda: & Martianum in quinquen
nium relegandum: Marium repetundarum poe
næ: quam iam passus esset: censuit relinquendum.
Erant in utraq; sententiā multi: fortasse etiam plu
res in hac: uel solutiore: uel molliore: Nam qui
dam ex illis quoque: qui Cornuto uidebantur
ad sensu: hunc: qui post ipsos censuerat: sequeban
tur: sed cum fieret discessio: qui sellis cōs. astite
rant in Cornuti sententiā ire cœperunt. Tum
illi: qui se Collegæ adnumerari patiebantur: in
diuersum transierunt: Collega cum paucis reli
ctus: multum postea de impulsoribus suis: præ
cipue de Regulo quæstus est: qui se in sententiā
quam ipse dictauerat: deseruisset. Et alioquin
Regulo tam mobile ingenium: ut plurimum au
deat: plurimum timeat: hic finis cognitionis am
plissimæ, superest tamen *ἡ τοῦ πτοῦ* non leue.

ut cōsules: & ptores: sicut: q̄ in subse
llis: minora: ut tribuni: triumuii q̄stores. erant at sellæ quattuor pedum. Vopiscus in Firmo dicitur ha
buisse duos dentes elephanti pedum denum: e quibus Aurelianus ipse sellam constituerat facere: additis
aliis duobus. sellarum inuentores fuerunt Ethrusci: erant præterea sellæ familiares: quibus ad usum
domesticum utebantur ut Varro in agricultura scribit. Annumerari Collegæ. assensi fuerant Pom
peio Collegæ. In diuersum. in sententiā Cornuti. Impulsoribus. subornatoribus. persuasoribus.

Dictauerat. composuerat. suggesserat. nam dictare quantum ex libro quinto epistolarum Senecæ col
ligere Possumus hoc differt a dicere: quod illud est tardet & diuulse enuuciare: quæ alius excipiat: & hoc
est continue: & uno tenore orare. quāq; etiam dictare pro continenter dicere usurpetur: sicut Treuelli
Pollio: non scribo sed dicto: & dicto cum ea festinatione: ut respirandi non habeam facultatem. quod
Fabius sic repræhendit: quid de illis dictandi delitiis sentiam: eius manum cui dictamus urget: atq; in
terim pudet etiam dubitare: aut resistere. aut mutare quasi consciū infirmitatis nostræ timentes. di
ctare etiam pro suggerere usus est Columella libro quinto. modus inquit materialium is erit quem
dictabit humi: atque ipsius stirpis lætitia: & dictata sunt: quæ ludi magister de aliquo authore pueris
tradit interpretamenta: ut perdiscantur: eademque ipsis post paulum ita reddantur: ut tradita sunt.

omissis igitur Varrone: Persio: & Oratio: solo Ciceronis testimonio contenti erimus: qui ad Qu
Fratrem inquit de Caluanti Marii oratione quod scribit: miror tibi placere eidem rescribere: præ
sertim cum illam nemo lecturus sit: si ego nihil rescripsero: meam in illum pueri omnes tanq̄ dictata
perdiscant. Tranquillus etiam pro regulis: & præceptis usurpat: Iulium Cæsa. asserens enixum: ut ty
ronum singulorum disciplinam romani egres: & senatores armorum periti susciperent: & dictata exer
centibus darent: idest præcepta uitandi: & inferendi uulnera. Alioquin. insuper. Plurimu: audeat. cū
audebat omnium audacissimus. cū timebat omniū timidissimus erat. idē in primo. ut est cū timet abie
ctissimus: & sexto. timebat: palebat. Amplissimæ. maximi momenti. *ἡ τοῦ πτοῦ*. officium perti
nens ad remp. inde recentiores *ἡ τοῦ πτοῦ* sacrificium publicum: quā missam uulgo Christiani appē

lant. Hostilius. Firmius. nemine legius Hostiliū Firminū circa illa tpa. Legatus. qui pconsulis iperio pebat: sicut magister equitū Dictatoris: quare Apuleius consularē in legato authoritatē dixit: is. n. li abe rat pconsul uicarias uices agebat. alia aut sunt legati ptes: alia pconsulis ille oia agere ad pscriptū: hic libere ad summā rege cōsulere debet: nā legatus scdm Vlpianū accipit iurisdictionem a pconsule suo. si quid tñ erit qd' maiore aīaduersionē exigat: remittere legatus ad pconsulē debet: neq. n. aīaduertendi uel coercendi: uel atrociter uerberandi ius habet: imo Pōponius scribi. legatū proconsulis nihil ppriū habere: nisi a proconsule mādata fuerit ei iurisdictione. at Caius Cæsar æquata le- gati potentia suo proconsuli pconsula- re ius minuit: & legatorū auxit. Permixon causæ. conscius: & minister rapinæ Marii: nam in comites iudicū: qui repe- tendarū rei sunt: lege Iulia iudiciū daf. author Marcellus iuriconsultus. Rō- nibus Martiāi. calculis: & cōputis septin- gentoꝝ miliū: dum per hæc romani eq- ris plura supplicia emeret. Sermone.

Hostilius
Firminus
Legatus

Hostilius Firmius legatus Marū Prisci: qui per- mixtus causæ: grauitē: uehementerq; uexatus est nam: & rōnibus Martiani: & sermone: quē ille ha- buerat in ordine leptitanorū operam suam Prisco ad turpissimū ministeriū cōmodasse: stipulatusq; de Martiano. L. milia denarium probabatur: ipse præterea accepisse sextertium. x. milia: foedissimo

habere: nisi a proconsule mādata fuerit ei iurisdictione. at Caius Cæsar æquata le- gati potentia suo proconsuli pconsula- re ius minuit: & legatorū auxit. Permixon causæ. conscius: & minister rapinæ Marii: nam in comites iudicū: qui repe- tendarū rei sunt: lege Iulia iudiciū daf. author Marcellus iuriconsultus. Rō- nibus Martiāi. calculis: & cōputis septin- gentoꝝ miliū: dum per hæc romani eq- ris plura supplicia emeret. Sermone.

oratione remissa similia quottidianæ locutioni. Ille Marius Priscus. Ordine. decurionū. Leptitanorū Leptis in africa a Tyriis: ut Carthago: ut Utica condita: imunis: ac libera Hirtio tradente. Neapolī dictā testatur Stra. prius in ditione Carthaginēsiū fuit: qbus singula talēta quotidie pēdebat: post ad Masinif sam: deinde ad ro. puenit. hæc L. ius. Probabatur. arguebat. cōuinciebat. Operā suā. psonetæ: & pecu- niæ cōponendæ. Turpissimū. uilissimū. & psonarū abiectionū. Prisco. ad utilitatē Prisci. Stipulatusq; de Martiano. obligasse Martianū noīe marii: nā stipulari est obligare aliū interrogādo. Se. utinā nulla sti- pulatio emptorē uēditori obligaret. Pōponius de uerborū obligationibus stipulationū alias iudiciales: alias p̄orias: alias cōuentionales: alias cōes tā p̄orias q̄ iudiciales eē refert: erat aut ista conuentionalis: sed interprete. Vlpī. gñaliter nouimus turpes stipulationes nullius eē momenti: possumus igitur expo- nere stipulatū Firminū de Martiano q̄ obligationē scriptis notasset: quam Martianus fecerat Prisco ad summā quinquaginta milia denariū. stipulari enim interrogare significat: q̄ obseruant etiā nunc nota- riū in obligationibus. Varro stipulandum idest interrogādum plæiūq; usurpat: & stipulatio Pomponio teste: est uerborū conceptio: quibus is: qui interrogatur daturum: facturum uel se id: quod interrogatus est: respondet. Quinquaginta milia denariū. denariū p̄ denariorū usitata dicendi forma. denarius in- quit Plutarchus ex decē æreis erat: pariter Varro de latinitate & Festus: & Plī. ac Priscianus inquit dena- rius olim decussis ualebat: & decē librarū nummus erat. Vitruuius in denarios: denos æris cōstituisse an- tiquitatē asserit: & ea re cōpositionē nominis ad suam usq; æratem denariū retinere: quāuis statim subii- ciat æreū denariū habuisse. xvi. asses Gellius denarium ualuisse quanti drachmam ostendit. Lais inquit decē milia drachmæ poposcit: hoc facit nummi nostratis decem milia. Celsus denariū in sex uncias di- uidit: sed hoc magis ad medicos facit. Sestertiū decem milia. opinor milia tollendum: nā fidez excedit: nisi secundum Festū uelimus dicere sestertiū quartā partē denarij dictā. & Plī. scriptum reliquit scrupulum olim ualuisse sestertiis uicenis: quod efficit in libras ratione sestertii: qui tunc erant sestertios no- uenos: neq; negauerim sestertiū in masculino fuisse longe minoris: q̄ neutro genere: q̄ declaratur sequē- ribus authoritatibus. Tranquillus in Cæsare dictatore scribit eundē annuā habitationem usq; ad bina milia nummū: quæ proculdubio faciunt duo sextertia. in Italia non ultra quingenos sestertios remis- se. sic Fabiū ualentem tradit Tacitus addidisse tricenos singulis militibus sestertios: ubi sane longe mi- noris est. Iustinianus in institutionibus pro re minima sestertiū posuit: ut pro mille sestertiis unus aure- us cōputetur: & Plutarchus in. M. Antonio (nisi menda est) cuidā ex amicis dari iusserat milia uiginti q; hoc romani decies sestertiū appellāt: quāquā Aruntius apud Priscianū inquit sestertius olī dupōdius & semis: idest duæ libræ: & semis: quasi semistertius: quo tēpore denarius decussis ualebat: hoc est post duos sequēs tertio loco est semis. duobus. n. & semis antiquus sestertius est: & ueteris cōsuetudinis ut re- tro æra dicerent: ita ut semis quintus semis quartus: semis tertius nunciarent: ab semistertius sestertius dictus: cui astipulantur Var. Se. & Fe. Vitruuius Pollio ex duobus assibus: & tertio semisse sestertiū anti- quos uocitasse testatur. quare multorū testimonio Oratii: Mar. & Macrobij præsertim sestertiū unū tan- ti erat: quanti mille nūmi. tā & si a Varrone: & cæteris Lāpridius uideatur dissentire in Heliogaballo re- ferens nunq̄ minus centū sestertiis: hoc est argenti libris triginta coenasse. Vopiscus in ære sestertiū qn- quagies: & in Bonoso æris sestertiū dixit: quibus oībus colligitur sestertiū fuisse pecuniā certi ponderis. auri: argenti æris. nec me p̄terit sestertiū apud Columellā: & Frontinū eē mensuræ genus e quibus illū sestertios adiectiuū protulisse: & Mar. sestertiolū diminutiū pro re maxima. Foedissimo titulo. sub p̄- textu infami. lex. n. Iulia de repetundis iubebat magistratus se ab omni sorde abstinere. uiles autē habi- ti sunt unguentarij: nec mirū quippe cū unguentū sit matetia luxus maxime superuacui: unde. Plī. Lici- nius Crassus: & Iulius Cæsar censores edixerunt ne quis uenderet unguenta exotica: sic n. regina ap- pellauere: & Augusto a. M. Antonio exprobratum legimus proauū habuisse: quimodo unguentariam

Leptis

Stipulari

Denarius

Sestertius

Sestertius

Vnguenta
rius

Vnguentū

tabernā: modo pistrinum exercuisset. Seneca etiam libro quarto naturalium quæstionū tradit unguentarios a lacedæmoniis expulsos: & pperere cædere finibus iussos: quia oleū disperderent. Athenæus hoc amplius addidit pter unguentarios tinctores eiecisse urbe lacedæmonios: illos tāquā olei. hos tanquam lacedæmonios corruptores: ubi multa de unguento explicantur: & Aristotelem pharmacopolā notat: pariter Orator hodie faciunt honestiores sceneratores: nomē rei: non rem ipsam uendentes. cauetur aut principalibus constitutionibus ne: qui puinciam regūt qui ue circa eos sunt: negociantur: mutuatam ue pecuniā dent: foenus ue exercent. Apuleius modo unguedine: modo unctulum pro unguento usurpat: quod grammaticus Seruius dempto. u. post. g. licet ungo præcipit scribi. secus uero unguē. Titulus. famosum nomen unguentarii. Pumicati. mollis. pumice leuigati. Refert. poni in cōsultationē. Eo. Firmino. Proximo senatu. quā primum senatus haberetur. Conscientia: qui se participē rapinarum Marii sciret: nō cū hoc cognosceretur spōte abfuerit a disputatione. Aequē longā. parem meā. Nō est. non opus est. frequens dicendi modus apud Secūdum: quo etiā Martialis utitur. Non est crede m. hi sapientis dicere uiuā & alibi. Non est q. timeas Candide.

Llud. Noto iam p superiore epistolā argumēto significat: quē finem cognitio Firmini habuerit. λειτουρτιον. mini steru publicū. nā λειτουρτιον publicum: siue prytaneum: & ερτουρτιον opus græci dixerūt ex quibus λειτουρτιον ministrum procuratoris: hinc λειτουρτιον deduci Suidas: & Hammonius in etymologico declarant. lōge tñ melius hoc loco: sic in pcedenti epistola ut legamus λειτουρτιον. i. negociolum: parū opus. nā rectius pcedit. Circūcūsum. emēdatum. purgatu.

Abrasum. leuigatu. deletū. Noto. pcedētibz litteris: an multorū testimonio cōprobat. Ordine mouēdū. phibēdū ne igredieret senatū. dignitate senatoria priuandū. Acutius. subtilius censuit Nerua. cōsul designatus: nō imperator.

Traianus: ipse. n. præsidebat. fuerūt at plures Neruæ: quorū getē Martialis cōmendat. In sortitione puinciae. dū senatus sortiretur puincias: quarum sortitiōe

senatorii uiri ad eas regendas mittebantur. Rōnem. respectum. in quē sensum Var. primo rei rusticæ rōnem cū orco hēri scribit. Mitior. quia nō mouebatur ordine & sane erat mitior: nā si motus senatu fuisset ex Cassii Longini snia propter turpitudinē iudicare: uel testimonium dicere nō poterat. quia lex Iulia repetundarū hāc fieri uetat: hinc nō mirum: si tantum hāc snia a Secūdo reprehenditur tanq cōtra legem Iuliā. Vicit. obtinuit superior fuit. Durior. asperior. seuerior. Exactum. priuatū. remotū. Honoribus senatoriis. sortitione puinciarū. Laboribus. negociis: & causis: quæ in senatu agebantur. Solitudine. loco remoto: & secreto. Altissima specula. curia: quā propter frequentiam: & dignitatem senatorum trāslatiue altissimā speculā appellauit. Monstrandum. designādū digito. Notatū. ignominia affectū. Aequari. hēre æquale ius dicēdæ sniæ. A pcosulatu. a sortitiōe puinciae: quas pcosules: & legati eorū comites sortiebant: Turpiter. auare. ludicare: dicere sniam suā. Sordidū. rapinæ auaritiæ. Pluribus. maiori pti senatorū. nā qd maior ps curiæ efficit p eo habet: ac si oēs agerint. hoc asserit Sceuola.

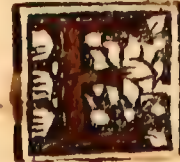
An pluribus. imprudentioribus: sapiētes. n. rariōres sunt. unde Liuius in præfatiōe secūdi belli punic

quidem titulo: nomine unguentarii: qui titulus a uita hominis compti semper: & pumicati non abhorrebat. placuit censente Cornuto referri de eo proximo Senatu. tunc. n. casu incertum: an conscientia: abfuerat. Habes res urbanas: inuicem rusticas scribe: quid arbusculæ tuæ: quid uinæ: quid segetes agunt: quid oues delicatissimæ: in summa nili æque longam epistolam reddis: non est quod postea: nisi breuissimam expectes. Vale.

C. Plinius Arriano. S.

Llud qd supersse λειτουρτιον Marii prisci caulæ proxime scripserā: nescio an satis circumcūsum tamen: & abrasum est. Firminus inductus in senatum respondit crimini noto: sequutæ sunt diuersæ sententiæ consulū designatorum: Cornutus Tertullus censuit ordine mouendum: acutius Nerua: in sortitione puinciae rationem eius non habendam. Quæ sententia tanquam mitior uicit: cum sit alioquin durior: tristiorq: Quid enim miserius: q exactū: & exemptum honoribus: Senatoriis laboribus: & molestia non carere: quid grauius: quam tanta ignominia adfectum: non in solitudine latere: sed in hac altissima specula conspiciendum se: monstrandumque præbere? Præterea quid publice minus: aut congruens: aut decorum: notatum a Senatu in Senatu sedere: ipsisque illis a quibus sit notatus æquari: & submotum a proconsulatu: quia se in legatione turpiter gesserat. de proconsulibus iudicare: damnatumq: sordidum: uel damnare alios: uel absoluerē. sed hoc pluribus uisum est. numerā

dicit: ut plerūq; sit maior pars meliorē uicit: & grācū ad hoc prouerbiū τὰ πλεονάζοντα ἴσχυος ἔχουσιν. i. pluriū suffragiū uincunt. Non ponderantur. non consideratur: quā sit melior. In consilio publico. in senatu. Nec aliud potest fieri: q̄ per suffragia decernere: & q̄ pluribus placuerit tenere. In aequale. iniquū quia alii prudentes: alii insipientes. Aequalitas. qd̄ unusquisq; senator aequale ius suffragii habeat erat in senatoribus idē ius: sed dispar prudentia. Fidem. nā dixerat superesse quoddā officium publicū: & per hoc uidebatur pollicitus se scripturū finē: & euentū illius. Colligo. cōputo. Partes. offiū. Illā priorepistolā. Istinc. a te eloquētissimo.

E tu. Voconium Romanum maioribus clarū: & uirtutib⁹ suis p̄sertim eruditione Prisco cōmendat summa arte: & gratia. sunt qui Iuliū Priscū: qui per Vitellium ad perfecturā cohortis peruenit intelligant: qui propius uero accedunt Neratiū Priscū temporibus Traiani iuriconsultū celeberrimū authore Pōponio: & Papiano: ac Secūdo amicitia cōiunctū: a quo lib. iiii. fatetur se impetrasse tribunatū militare. hūc igitur Priscū Neratiū Marcellū Traianus unice dilexit: adeo ut frequēs opinio fuerit id animi fuisse Traiano reliquēdi illū: nō adrianum successorez īperii multis amicis in hoc cōsentientibus: usq; eo: ut Prisco aliquā dixerit cōmendo tibi puincias si qd̄ mihi fatale cōtigerit. hunc postea Adrianus in consilio habuit: quē gessisse cōsulatū cū Antonino testat̄ Venuleius ad legē Corneliā de fidei iuribus: & Pōponio de origine iuris cōsulatus Neratii meminit. Neratiū ēt Atticilinū iter iuriscōsultos me morat Paulus: sicut Aristonem legimus Neratio Appiano rescripsisse: neq; credideri Statio Prisco missam hanc epistolam: p̄ quē sub Antonino philosophores p̄speræ sunt gestæ: & bellū parthicū adiuuantibus aliis duobus confectū est.

Priscus
Neratus

tur. n. sniē nō ponderant: nec aliud in publico cōsilio pōt fieri: in quo nīhil est: tā laxuale: q̄ æqualitas ipsa. Nā quū sit īpar prudētia: par oīum ius est. Impleui p̄missū: priorisq; ep̄læ fidē exolui: q̄ ex spacio t̄p̄is iā recepisse te colligo. nā festinanti: & diligenti tabellario dedi: nisi qd̄ impedimētī in uia passus est: tuæ nūc partes: ut primū illā: deinde hāc remuneres l̄ris: q̄les istinc redire uberrime possunt. **C. Plinius Cornelio Prisco. S.**

E tu occasiones obligandī me auidissimē amplecteris: & ego nemini libentius debeo: duabus ergo de causis a te potissimum petere constitui: quod impetratum maxime cupio: regis exercitum amplissimum: hinc tibi beneficiorum larga materia: longū præterea tempus: quo amicos tuos exornare potuisti: conuere ad nostros. Nec hos multos: malles tu quidē multos: sed meæ uerecundiæ sufficit unus: aut alter: ac potius unus. Is erit Voconius Ro. Pater ei in equestri gradu clarus: clarior uictor: immo pater alius: nam huic quoq; nomini pietate successit mater. e primis ip̄e citerioris Hispaniæ. Scis

Amplecteris occasiones. suscipis: & quæris causas: & opportunitates: quibus me obliges. Nemini. q̄ tibi. Impetratū cupio. impetrare: & cōseq̄ desidero. Regis exercitū. imperator: & dux exercitus es. Beneficiorū. cōferēdorū bñficiorū in amicos ampla potestas. Longū t̄p̄s: quo rexiisti exercitū. Exornare. p̄mouere ad dignitates. Cōuere. aīum intēde. Nros. Amicos: & q̄a numero multoz deterreri potuisset p̄ cōrectionē emēdat unū tm̄ eē. Multos. eē quos tu ornare ob tuū ī me singulārē amorē. Verecundiæ. modestiæ. Vn⁹: aut alter. duo. Ac potius. correctio. Voconius Ro. repete q̄ in p̄cedentibus de eo diximus. In equestri gradu. iter egtes. Gradu. dignitate respexit ad id: qd̄ egtes lege Roscia i. xlii. theatri gradu sedebant. Clarus. sume extrinsecus fuit: claros & illustres egtes appellāt historici respiciētes ad fulgorē auri: quo illustrātur. Vitricus. cuius correlatiū priuignus: & q̄a nomē est iuissum sicut nouerca correxit p̄m alterū dicēdo: Modestinus uitricū: nouercā: & priuignū ita circūscribit: ex alia uxore natis nouerca. d̄r matris uir ex alio uiro natis uitricus appellatur: eorū uterq; natos aliū de priuignos priuignasq; uocat. Itē alio modo priuignus est uxoris meæ filius ex alio uiro natus: ego illius uitricus: & in contrariū uxor mea liberis quos ex alia uxore habeo nouerca d̄r. liberi mei illi priuigni sunt. Nam huic quoq; nomini. sensus est: ex uitrico condigne p̄ dici pōt respectu pietatis: & amoris ī priuignū Voconiu. Successit huic nomini nomē patris meruit. Mater e primis ipsa citerioris hispaniæ: hāc est frequētiōr lectio. in uno tm̄ codice legi sine uerbo mater sic: e primis ip̄e citerioris hispaniæ: ut referantur ista ad Voconiu: q̄ longe melius reor. Citerioris hispaniæ. Tarraconēsis: cuius ueterem formā sicut aliarū puinciarū scribit Pli. mutatam fuisse: lege plura apud eundem & Strabonē: Diodorum: Iustinū: qui ab Hispalo cognomētum sumpsisse asserit: neq; p̄bo: quā a Stephano sup̄ ea recitatur: nisi quis diceret ex sententia pliniana mutatam eius prouinciæ formam dedisse occasionem: ut ille a ceteris dissentiret. inquit enim Hispaniæ duæ Italiæ præfecturæ: altera magna: altera parua: dicta est liberia: & Pannonia. Iudiciū illius prouinciæ: nam ab ea plurimi uiri clarissimi fuerunt oriundi: inde Pacatus ubi Hispaniā laudat: hāc ait durissimos milites: hāc expertissimos duces: hāc facūdissimos oratores: hāc clarissimos

Vitricus
Nouerca
Priuignus

Hispaniæ
laus

Flamēdi a-
lis

uates parit: hac iudicū mater: hac principum est. & sane sunt hispani ingenio excusso. Flamen. dialis: quem maiorem flaminē patricii generis appellabant: minorem uero plebei: nā inter. xy. flamines dialis maxime dignationis erat. super quo apud Liuium. Plutarchum. Gellium. diuum Augustinū. ut omittā Seruium: & Macrobiū multa offendes. Studeremus. oratoriæ facultati. Contubernalis. domesticus familiaris. Cum hoc seria. Sidonius libro quarto hunc locum: sed minus feliciter mutuatus: sæpe ingit cum hoc seria: sæpe etiā ioca miscui. Amico. in rebus seriis. Sodale. i. iocosis: & hilarioribus. Ore. aspe-

ctu: forma. Ad hoc. præterea. Excus- sum. elaboratum. exactū alia lectio hēt excelsum. Dulce. pōt referri hoc uerbū sicut præcedēs: & subsequēs ad epigram- mata: quorū scriptorē fuisse testat Apu- leius: inde Adrianū imp. tumulo illi in- scripsisse hoc carmē. Lasciuus uersu. mē te pudicus erat. Eruditū in causis. iſtru- ctum arte ad causas agēdas. Musas ip- sas loqui credas. cum uolumus ostende- re orationē alicuius suauē: doctam: abso- lutā dicimus musas disciplinarum præsi- des per os illius locutas: nā ex Epistolo- nis snia refert Fabius plautino sermone locuturas fuisse musas: si latine loqui uo- luissent: quod dubiū exemit Secundus a. Voconii scriptis: latine dicens loqui cre- das. Nec uincitur. quia pares in amore uices reddit. Per ætatem iuuenilem: q̄ minus authoritatis habet q̄ senilis ad cō- ferendos honores in alios. Optimo pri- cipe. Traiano cognomento optimi: qd̄ additum a senatoribus idem scribit i pa- nagyrico. Trium liberorum ius: q̄ impe- trabatur ab iis qui parum felices in pro- le fuissent: de quo plerūq̄ Mar. ut lib. ii. Quod fortuna uetat Cæsar permitte ui-

Ius trium
natorum

deri: Natorum genitor credat ut esse trium: & Secundus ad Traianum dum p̄ Tranquillo ius idē petit. parū inquit felix matrimonium expertus est: impetrandūq̄ a bonitate tua per nos habet: qd̄ illi fortunæ malignitas denegauit: qui ergo id impetrassent in dignitatibus & muneribus anteponebantur carenti- bus liberis Tranquillo: & iuriscōsulto authoribus. & Dion in Augusto ius triū natorū dabatur mulieri- bus. quæ tres peperissent: etiā si statim mortui fuissent tradente Gellio. ad retribuendam ptē aliquā gra- tiæ: fruebantur. n. per id honoribus & privilegiis: a quibus steriles arcebant: ideo institutū: ut sterilitatis pu- dore deterrite: fecunditatis præmia amplecterentur: primū dari coeptū a patribus: postea imperatorū liberalitate & filiis carentibus: & post Drusi obitū legimus Liuiā matrē in solatiū: ius triū liberorū perce- pisse: Dionysius in suis antiquitatibus inquit qui tres liberos habebant pro eis alimēta usq̄ ad puberem ætatē accipiebant ex publico: lege lata in honorē: & gloriā tergeminarū: quam romanos usq̄ ad tpa sua seruasse refert. Appianus libro secundo bellorū ciuiliū. qui triū liberorū ius habuissent: neq̄ esset unde alerent iis legem agrariam promulgari solitam. quare Cæsar in consulatu suo: ut gratiam popularē ini- ret: agrum stellatē uiginti milibus ciuium: quibus terni: plures uel liberi essent diuisit: quæ lex secūdū Aristotelē uidetur sumpta a lacedæmoniis: apud quos: qui tres suscepisset filios a custodia imunis erat: qui quattuor ab omnibus oneribus. Ius quattuor natorum sceminis concessit Claudius Tranquillo scri- bente: ubi notauimus: qui ius trium liberorum habuisset ab officio iudicandi uacare potuisse: Eusebius in Chronicis. matronæ: quæ liberos haberent lecticis & margaritis utebantur: aliæ prohibitæ. & Iusti- nianus in institutionibus scribit: matrem ingenuam: quæ idem ius habuisset: & libertinā quæ quattuor potuisse adire hæreditatem filii mortui: alias non qd̄ idem imperator sustulit: & permisit æque omnib⁹ etiam si ius trium: uel quattuor natorum non habuissent: posse adire hæreditatem liberorū suorum. & Impp. Theodosius ac Honorius codice de iure liberorū nemo inquit post hac ius liberorū petat: qd̄ simul hac lege oībus cōcedimus. Parce: & cum delectu. raris: & bonis. extat Traiani epistola qua Secūdo ius trium liberorum p̄ Tranquillo petēti rñdit: se fauere illius desiderio: sed nolle excedere numerū con- cedendi ius trium natorum: quem professus fuerat apud senatum. quare iam dixerat Secūdos: scio quā- tum bñficiū petā. Liceret. etiā supra p̄fessum numerū. legitur etiā eligeret. i. tanq̄ cū delectu daret. Ut augeā. cū sit ita cōparatū eodē ad Macrinū referente: ut antiquiora beneficia subuertas nisi ista postero- ribus cumules. Grate. grato animo. Ingenio. natura. Terētius bonum ingeniū narras adolescētis: &

quod iudiciū prouinciæ illius: quāta sit graui- tas: flamē proxime fuit: hunc ego: cum simul sta- deremus: arcte: familiariterq̄ dilexi: ille meus i ur- be: ille in secessu cōtubernalis cū hoc seria: cū hoc iocos miscui. qd̄. n. illo: aut fidelius amico: aut so- dale iucundius: mira in sermone: mira etiam i ore ipso: uultuq̄ suauitas: ad hęc i genū excelsum: sub- tile: dulce: facile: eruditū i causis agēdis. Epistulas qd̄ scribit: ut musas ipsas latine loq̄ credas: amat a me plurimum: nec tamen uincitur. Equidē iuue- nis iuueni quantum potui per ætatem audivissime contuli: & nup̄ ab optimo principe trium liberorū ius impetraui: quod q̄q̄ parce: & cum delectu da- ret: mihi tamen tanquam liceret indulsit: hac be- neficia mea tueri nullo modo melius: quam ut au- geam: possum. Præsertim cū ipse illa tam grate in- terpreteretur: ut dum priora accepit: posteriora me- reatur. Habes qualis: quam probatus: carusque sit nobis: quem rogo pro ingenio pro fortuna tua

Ingenium

Tacitus ingenium loci coeliq. M. Tullius de finibus. uno ingenii nomine appellat docilitas: & memoria: easq. uirtutes: qui habent ingeniosi uocantur. nec me praeterit ingenium accipi a Martiale pro subtili iuentione: sicut apud Tacitum: obtulit ingenium Anicetus libertus: id est subtilem uiam: & artem. Pro fortuna. quia erat imperator exercitus: cui facultas erat dilargiendi tribunatum. centurionatum primipilatum & reliquos in militia ordines. Amplissimum. tribunatum. Potes. tribuere. Eum. Voconium. Expres- sim. posui ante oculos. Vitam. quod uitae genus sequatur. Extederem preces. pluribus rogarem.

exornes: imprimis amam hominem: nam licet tribuas ei quantum amplissimum potes: nihil tamen amplius potes amicitia tua: cuius esse eum usque ad intimam familiaritatem capace: quo magis scires breuiter tibi studia: mores: omnem denique uitam eius expressi extenderem preces: nisi: & tu rogari diu nolles: & ego tota hoc epistola fecissem: rogat. n. & quidem efficacissime: quod reddit causas rogandi. Vale.

C. Plinius Maximo. S.

Erum opinaris distringor centumuiralibus causis: quae me exercent magis: quam delectant. Sunt. n. pleraque parua: & ex illis. raro incidit uel personarum claritate: uel negotii magnitudine insignis: ad hoc perpauci. quibus cum iuuat dicere: Caeteri audaces: atque etiam magna ex parte adolescentuli obscuro ad declamandum huc transeunt: tam irreuerenter: & temere: ut mihi Attilius noster expresse dixisse uideatur sic in foro pueros a centumuiralibus causis auspicari: ut ab Homero in scholis: nam hic quoque: ut illic primum coepit esse: quod maximum est. At mehercule ante memoriam meam ita maiores nati solebant dicere: ne nobilissimis quidem adolescentibus locus erat: nisi aliquo consulari producere: tanta

hoc ad personas refertur: uel legatur ex illis scilicet causis: & tunc sensus clarior erit. Insignis. illustris causa. Ad hoc. insuper. Perpauci. sunt patroni. Obscuro. sine nomine. Ad declamandum. tanquam ad fictas causas agendas: ut solet fieri in scholis. Huc. apud centumuiros. Attilius noster amicus facetissimus: sic decimo libro Martialis nostrum dixit: de eo pleraque in superioribus. Expresse. apposite proprie. Auspicari: incipere. A centumuiralibus. difficilimis & magnis. Home. poetarum maximo. Hic quorundam auctoritates faciunt: ut referatur ad scholas: sicut illic ad centumuiros quod est proximius: quod etiam interdum alibi enotauimus: Ut Liui. ultimo belli punici: melior tutiorque est certa pax: quam sperata uictoria. haec in tua illa in deorum manu est. Apuleius lib. xi. sui asini. uidi asinum pinis adglutinatam adambulantem cuidam seni debili: ut illum quidem Bellerophontem: hunc autem diceret pegasus. Ouid. Vtque sit hic somno perditus ille dolo: nam hic ad Rhodum refertur: ille Dolona respicit uerbum propius: & lib. i. Metamor. Ut canis in uacuo lepore cum gallicus aruo Vidit & hic perda pedibus petit ille salutem. & loco proinde haec Seneca in questionibus posuit ista. fulguratio inquit ostendit ignem: fulminatio emittit: illa ut ita dicam cominatio est & tonatio sine ictu: ista iaculatio cum ictu. Primum coepit. primum aggrediuntur. Maiores nati. seniores. Locus erat. licebat dicere apud centumuiros. Consulari producente. uiro summam autoritatis & dignitatis in forum comitate: sic legimus Augustum amplissimo perditum magistratu Caium: & Lucium filios suo quoniam tyrocinio deduxisse in forum: sic Tyberium Romam reuersum filium suum Drusum. hanc rem Tacitus de causis corruptae eloquentiae latius exequitur: ergo inquit apud maiores nostros iuuenis ille: quod foro & eloquentiae parabatur imbutus iam domestica disciplina: refertus honestis studiis deducebatur a patre: uel a propinquis ad eum oratorem: qui principem locum in ciuitate tenebat: hunc sectari. hunc prosequi: huius omnibus dictionibus interesse: ut quae (sic dixerim) pugnare in proelio disceret. Producere

Erum opinaris. Centumuirales causas: de quibus multa praediximus: tanquam obscuras: & ueterem formam non seruantibus actoribus per epistolam apud Max. notat. interdum alibi ad maximum scribit: ut ubi hortatur edere libros quos in Blattera composuerat: siue is fuerit Gaius Maximus uir seuerissimus praefectus praetorii usque ad. xx. annum. cui postea Tacitus Maximus successit: quod uero proximum uidetur: nam Secundus eundem in Achaia legationem proconsulari imperio gerentem monet lib. ix. ut mollius: & clementius subditos tractaret. scio tamen multos fuisse Maximos: ad quos potuit scripsisse: ut ad Claudium Maximum stoicum inrer praefectores diui Antonini: & Albiu Max. uirum doctum Martialis commemorat. item Secundi extant epistolae: quibus testatur Domitianum scripsisse Terentio & L. Appio Maximis: refert Dio aduersum Antonium rebellantem eundem imperatorem misisse. L. Maximum: & Traianum idem author est Maximum praefectum: cum ipse ad oceanum nauigaret destinasse aduersum deficientes: a quibus pugna uictus interiit. Vibio Maxio diuos fratres rescripsisse Vlpianus mentionem facit. Verum opinaris: non falleris: respondet. n. Maximo scribenti: quod existimabat Secundum occupatum in centumuiralibus causis. Parua. parui momenti. Exiles. obscurarum personarum: nam illud ad causas:

Maximus

Hic
Ille

- Producere** producere autem est aliquē in publicū assignare: quo mō Curtius etiam in historiis utitur: aliquando de re turpi dicitur: ut apud Iuuenalem. utile porro Fuliolam turpi uetulae producere turpem. i. publice p̄sti tuere. Pulcherrimum opus. centumuirale iudicium. Refractis claustris pudoris prostituto pudore. abiecta omni reuerentia. quare non immerito legimus apud M. Tullium rhetores græcos dicendi ma gistros urbe pulsos a Crasso censore edicto: q̄ noluisse ille uir tantus ingenia obtundi: & impudentiam corroborari: nam illos nouos magistros nihil intelligebat posse docere: nisi ut auderēt: q̄ etiā cū bonis rebus coniūctū: per seipsum est magno pere fugiendū. hoc cū unū traderetur & cū impudentiæ ludus esset putauit eē cē foris ne longi⁹ id serperet p̄uidere. Om nibus. malis. Irrumpunt. cū impetu: & ui ingrediūtur. Actoribus. causidicis.
- Manceps** Redēti mancipes. serui mercede pacta ad audiendū cōparati. manceps aut q̄cquid a populo emitur: conducit ue dici putat Festus credo tñ apud eū sic legēdū. q̄ qd a populo emit conducitue q̄a manu sub lata significat se authorē emptionis esse q̄q̄ alibi apud eūdem legatur. Manceps est. quod manu capitur. quo loco signifi care seruū uidetur. Asconius manceps scribit sunt publicanorum principes ro.
- Mancipiū** hoies: q̄ quæstus sui cā decimas redimūt: sic pastū: aut pecora publica suo piculo: & reip. reſentāt: quos nō intelligit Scds: sed seruos. nā manceps credidit appellata Donatus: q̄ manu capta sunt: seruos. i. reserua tos cū eos iure belli licuisset occidi. hinc Iustinianus capite de iure personarum: serui etiam mancipia di cti sunt eo: quod ab hostibus manu capiuntur. Basilica. Iulia ubi causæ centūuiales agebantur: testat ipse alibi: deicenderā inquit in basilicā iuliā auditurus: quibus proxima cōperendinatione responderem. & Fabius libro. xii. iuliæ basilicæ dedicationis meminit Eusebius in chronicis: quā Vitruuius eodē refe rente faciendam curauit: erat aut locus capacissimus: ubi sæpius consilia publica: & priuata iudicia: arbi triaq̄ conficiebantur. inde Seneca fremitu iudiciorū basilicæ resonant. extructæ enim sunt in urbe præ ter iuliā aliæ basilicæ: ut Portia: & Vlpia: de quibus omnibus fit mentio a P. Victore. Sportula. munu scula: quæ dabantur amicis officii causa: ut centū quadrantes: de quibus frequentius Martialis. & inter dum pro minori summula: nā Secundus de diuisione sportularū: qui uirilē inquit togam sumūt: uel nu ptias faciunt: uel ineunt magistratum: uel opus publicū deducūt: solēt totū senatū: atq̄ etiā e plebe non exiguū numex uocare: binosq̄ denarios uel singulos dare: & Claudiū scim⁹ gladiatorū munus appel lare cepisse sportulā: uelut ad subitā couditā cœnulā inuitantē populū sportæ aut: & sportulæ: ac sportel læ: quo uerbo Tranquillus utitur: sunt nummox receptacula: sicut sacci: sacculi: saccelli authore Pedia no. Dion frequenter narrat sportulas fuisse tesserulas ligneas: quas ex uertice theatri in populū spargē bant imperatores: quibus signa inerant esculenti: aut uestis: aut argenti: p̄terea uasis: aut auri: equorum domitorū: pecorū: seruox: eas qui excepissent: oportebat ad distributores afferre: a quibus qd̄ inscriptū erat accipiebant: & Traianū idē author dona per tesserulas separatim uiris: ac mulieribus in Theatro & Circo dedisse. Danē. distribuūt cliētib⁹. Ex iudicio. ex cētūuiali hasta. In iudiciū. ad alios iudices: nam plura fiebant in urbe iudicia: quox alia publica: alia priuata erant. Pari mercede. ternis denariis. Nō inurbane. facere. false. σοφοι λεισαο το του σοφου γαλ του γα λεισαο. i. ab eo quod Sophi dicuntur: nam qui dicentibus solebant adulari: clamabant sophos: perinde: ac si dicerent sapienter dictū: q̄ testat Mar tialis libro sexto. Quod tā grande sophos clamat tibi turba togata. Nō tu Pompōi cœna diserta tua est: & primo Meretur alius grande: & insanū sophos: cū iam dixisset: Audieris cū grande sophos. Claudian⁹ En moueo plausus: & palidus oīa laudo: Et clarū repeto: terq̄: quaterq̄ sophos. quare Secundus inquit eos: qui dicebantur sophi facere appellari Sophocles: non tñ respiciens ad tragicos Sophocles: tres. n. le gimus fuisse. quātū ad compositionem nominis. superflue additum fuerat in codice post σοφοι λεισαο το του σοφου γαλ του γα λεισαο hoc ex fide ueteris exemplaris: & pliniana insita breuitate: fuerat. n. cuiusdā interpretatio forte superinducta: & postea a rudi scriptore inter codicis uerba inserta: ac annumerata.
- Nomenclator** Laudicœnis. quia laudarentur ob cœnam: qd̄ conuenit cū Martiale sunt qui σοφοι λεισ. & laudiceni re ferant ad auditores: non ad oratores: q̄ illi cœnarum causa sapientes uocarent: & laudarent causidicos. foeditas malus mos: & copia pessime dicentiū. Notata. demonstrata. data crimini. Vtraq̄ lingua. græ co uocabulo eos appellando σοφοι λεισ. & latino laudicœnos. Nomenclatores. nomenclator: siue no menclator per syncopen a nomine calando. i. citando dicitur: qui uel principis: uel magistratui uel candi dato nomina suggerit. & norat. Sparcianus in Adriano. nomina plurimis siue nomenclatore reddidit: quæ semel: & congesta simul audierat: ut nomenclatores sæpius errantes emendauerit. M. Tul. pro Mu rena: qd̄ qd̄ habes nomenclatorē in eo qd̄dem fallis: & decipis. nā si noīe appellari abste ciues tuos honestū

ueneratione pulcherrimū opus colebat. Nūcre fractis pudoris: & reuerentiæ claustris oīa patent oībus nec inducit: sed irrumpunt. Sequuntur au ditores actoribus similes cōducti: & redēpti man cipes. i. media basilica: tā palā sportulæ q̄ in triclī nio danē: ex iudicio in iudiciū parī mercede trāsīt īde iā nō i urbane. σοφοι λεισ uocātur: Idē lati num nomen impositum est Laudicœnis: & tamen crescit indies foeditas utraq̄ lingua notata. He ri duo nomenclatores mei (habent sane ætatem

est turpe est eos notiores esse seruo tuo: quod tibi: si & noris: tamen per monitorē appellandi sunt cum romani seruo-
rum legiones domi alerent: necesse erat habere: quod eos nomine citarent: in quo Plinius senior: sic inuehit hoc per
fecere mancipiorum legiones: & in domo turba externa acta: seruorum quoque causa nomenclator adhibitus
Tranquillus: misit Caius circa fora: & basilicas nomenclatores ad inuitandos ad libidines iuuenes: senesque
extat Augusti scōma de nomenclatore obliuiofo dicēte imperatori nunquid ad forum madas: accipe inquit cō-
mēdatitias: quia illic neminē nosti: & illud pariter Fabii de ingrato litigatore causidici cōspectū uitate in

eorum: quod nuper togas sumperunt ternis denariis ad
laudandum trahebant: tanti constat ut sis disertissi-
mus. hoc pretio quolibet numerosa subsellia imple-
tur: hoc ingēs corōa colligit: hoc infiniti clamores
comouetur: cum αεσ' οχορ' dedit signū. opus est
n. signo apud non intelligētes: ne audiētes quidē: nā
plurimique non audiunt: nec ulli magis laudant. Si quā
transibis per basilicā: & uoles scire quo modo quisque
dicat: nihil est quod tribunal ascēdas: nihil quod tu
præbeas aurē: facilis diuinatio. Scito eum pessimē
dicere quod præ cæteris laudat maxime. Primus hūc
audiēdi morem induxit Largius Licinius: hæc
tamen: ut auditores corrogaret. Ita certe ex
Quintiliano præceptore meo audire memini. Nar-
rabat ille: adsectabar domitium Afrum apud cen-

foro per nomenclatorē missum ad eū amas
me inquit: quia te non uidi: hūc prius fartorē
dictū ueluti: quod clā infarciret nomina in aurē
domini Porphyrio: & Festus scribunt. Mar-
tialis: quod piscem mugilē nomine citabat per
translationē nomenclatorē appellauit: a
quo nomenclatura Plinius: & Calumella
nomenclationē dixerunt. Nup togas sum-
perunt. qui septimū decimū ætatis annū
ingressi sunt placet intelligere uirilē to-
gam: quæ eo ætatis sumebatur referēte
iuriconsulto. Trahebantur. pretio non
sponte additi. Tanti. tam paruo. Sis. ui-
dearis. Quolibet. uel maxima. quantum uis.
Quintilianus quolibet multa legerimus
quodā tamē modo recētes sumus ad id:
quod incipimus. Numerosa. magnū au-
ditorum numerū capientia. unde numero-
sissimos scetus copiosissimos: & multi-
plices dixit Columella. p. inde scio a. M.
Tullio numerosa3 orationē appellari: quæ
numeris constet. Subsellia. sedes pmi-

Fartor

Quolibet

Numeros

Subsellia

Corona.

Largius.
Licinius.

Quintilia-
nus.

Scdī præce-
ptor.
Domitius
Afer

scuas: sic Tranquillus uocat ad spectandos ludos in theatro cōparata sedilia: & Cor. Celsus subselliū per sel-
la priuata posuit. Asconius tamen subsellia prodit esse tribunorum: triumuirorum: quæstorū: & huiusmodi mi-
nora iudicia exercentiū: qui non in sedibus curulibus: & tribunalibus: sed in subselliis cōsdebant. Co-
rona: audientiū circulus. concio. significat. n. circulū uniuscuiusque rei hominū: præsertim stantiū: uel cōsi-
dentium: Ouidius cōsedere duces: & uulgi stante corona: Virgilius Ut fera quæ dāsa uenautū septa co-
rona. M. Tullius de claris oratoribus. si a corona relictus sim. non queam dicere Seneca in naturalibus ful-
gorē: qui sydera circumnectit græci αλαυ uocant id est areā: nos coronā: quia fere terendis frugibus lo-
co destinata rotunda sint: nā sicut arcus solares: lunaresque oēs sunt: ita coronæ oīum syderū Palladius in
fastigiis murorum prætorii iussit coronas prominentes fieri. demū Cato in re rustica extremitates agrorū
coronas posse dici demonstrat: cum circū coronas: & uias ulmos seri præcipit. Infiniti clamores. Iuue-
nalis Fessidiū tangens hunc agendi modū notauit. Quanto Fessidiū laudat uocalis agentem Sportula:
μεροχορ' qui in media turba est. compositū uocabulū α του μερουα του χορου. i. a medio choro.
Signū. laudandi. Non audiunt. uel intenti aliis: uel procul stantes. Basilicam. regiam iuliā. Tribu-
nal: reprehendit Fabius: qui audent dicere tribunale. Præbeas aurem. attendas. Facilis. est. Dicere.
agere cām. Præ cæteris. supra cæteros. Induxit. instituit. Largius Licinius. qui Plinii auunculi com-
mentarios quadringentis milibus emere uoluit: uir prætorius: & post præturā legatus: cui iura reddenti Car-
thagine accidit mordēti tuber: ut deprehensus inde denarius primos dentes inflecteret. hæc ex. xix. Pli-
nii apud quē legitur Lartius Licinius. piter. li. xxxi. Latinū largū Paulus iuriconsultus commemorat Ha-
stenus. tamen: ut auditores haberet sine pretio. Corrogaret. rogando conuocaret. Quintiliano. M. Fabio
Quintiliano summo oratore operibus suis: & præconio luenalis celeberrimo: hic ex Calagura Hispaniæ
oppido oriundus inter patricios romanos insertus: siue iure latii: seu principū liberalitate: multis fa-
ctitarū uidemus: & Secūdo nostro ne longius discedamus: nam ille authore Ausonio cōsularia ornamē-
ta per Clāmētem adeptus est: unde non mirum si Iuuenalis eū nobilem per lunata calciamēta designauit
imo ut magis pbem fuisse romanū ciuem: addā Trebelli Polionis dictū: ubi Posthumii iunioris eloquē-
tiam laudat adeo probatam asserere: ut eius controuersia Quintiliano dicantur inserta: quæ declama-
torem romai gñis acutissimū unius capitis lectio prima statim fronte demonstrat romani ergo gñis: ap-
pellauit: uel ob eloquētiā: uel quorū maiores urbe donati fuerāt: nā alterius Quintiliani declamatoris
Seneca plurimūque meminit. Præceptore meo li. yi. repetit Quintilianū: & Niceam audiuisse. Assectabar co-
mitabar cum ad agēdū iret. Fabius cōfitef li. y. Domitiū Afrum: senē se adolescentulū coluisse cum adhuc
cās ageret: quo tpe multū de pristina authoritate pdidit prius fori princeps creditus ide æmulationē quā
sub Gaio reus: Conabaf. n. is ipator oēs oratores: Dōitiū iprimis accerrimū: & sumū dicēdo supare: pter
spē absolutus ē: quod nihil Caio accusāti rñderit: neque se defederit: simulabat ac uereri: & ipatoris uim admi-
e iiii

rari quare ad preces conuersus tremebundus dicebat se magis Caiū oratorem: q̄ Cæsare expauescere: q̄
bus princeps captus persuadens dicēdi acrimonia uicisse Calisto liberto insuper adiuuante Domitium
iudicio liberauit: & consule renūciauit abrogatis: q̄ tunc in eo fuerāt honore. hæc Dion. mortis eius me
minit Tacitus: sed adeo circūcise: ut nemini dubium esse possit: quin pars aliqua historiæ interciderit: nā
nec causas: nec modum: q̄ alibi assolet: tibi explicat. Eusebius in chronicis tradit mortuū fuisse Afruz in
cœna ex cibi redūdantia. liberandus est Iulii Frontini libellus de aquæductibus errore manifestissimo
ubi inquit: Galloq; Veranio: Pōpeio Lō

gino coff. cui Comitius Afer. tu monēte
tacito reponē Galloq; Qu. Veranio &
C. Pompeio lōgino coff. Domiti⁹ Afer.
nam is post Didium Gallum aquis pu-
blicis p̄fectus est. scripsit aut̄ libros duos
de testibus: quos Fabius non dissimulat
fuisse imitatum: & dictorum quoq; præ-
ter multas orationes: ab eodem urbane
sunt editi libri. Grauius mature: nam
Fabi⁹ Afro maturitatem in agendo tri-
buit. Ex proximo loco propinquo: di-
cebat. n. Licini⁹ in basilica Iulia apud ali-
ud tribūal: erant aut̄ quattuor tribuna-
lia: ideo centūuiralis hasta appellat̄ ali-
bi quadruplex iudiciū a Secūdo. Reti-
cuit. destitit Afer ab agendo. Silentiū
a laudantib⁹ Liciniū. Repetit: actionē

tū uiros agentē grauius: & lente: hoc illi actionis
gēus erat: cū audiit ex pximo imodicū: isolitūq;
clamorē: admiratus reticuit: ubi silentiū factū est:
repetit qd̄ abrupat. Iterū clāor: iterū reticuit. Et
post silētiū cœpit. Idē tertio nouissime q̄s diceret
q̄sit. R̄sum est: Licini⁹. Tūc intermissa cācētū
uiri inqt hoc artificiū periit: qd̄ alioqn p̄reicipie-
bat: cū periisse Afro uidere: nūc uero prope fun-
ditus extinctū. & euersum ē. pudet referre. q̄. q̄ fra-
cta p̄nūciationē dicatur. q̄bus. q̄ teneris clamori-
bus excipiantur. plausus tantum. ac potius sola
cymbala. & tympana illis cāticiis desunt. ululatus

Artificiū

Abruperat. intermiserat. Clamor. applaudentium exortus est. Reticuit. secundo Afer. Idem. fecit.

Intermissa causa. digrediens a re quam tunc agebat. Centumuiro iudices. Artificium. dicendi ars
Paulus & Modestinus iurisperiti pro scientia cuiuscunq; artis accipi uolunt artificium. Periit. poti-
usq; perit sicut sequentia indicant: & fides exemplaris manu scripti astipulat̄. Alioquin. re uera. Quæ
insulsa: & puerilia multū. n. obceantur a scholis in forū transeuntes: & quem in dicendo nō pudet hūc
Cicero non repræhensione solum: sed etia; pœna dignum putat. Fracta. eneruata: molli: scenica: in qd̄
acerrime Fabius inuehitur post multa pronunciationis enumerata uitia: sed quodcūq; inquit magis tu-
lerim: q̄ quo nunc maxime laboratur in causis oībus: scholisq; cantandi: qd̄ inutilius sit: an foedius ne-
scio: quid. n. minus oratori conuenit: quam modulatio scenica: & nōnunq; ebriorū: aut comestantium li-
centiæ similis? Quibus lasciuiis. Teneris. libidinos. Excipiantur. illis desinentibus suscipiantur ab

Excipere

auditoribus: nam excipere est rem ab aliis prænunciatam pariter referre: uel scribere: & notare: per tran-
slationem dicimus excepta uulnera: interdum tamen simpliciter p̄ suscipere: ut Curtius legatos ab Ale-
xandro exceptos. i. admissos. apud Virg. interficere significat: cum inquit excipit incautum. & Plī. senior
excipulas uocat nassas: quibus anguillæ capiuntur. Plausus. adulantū strepitus: Petronius abigit hoc
genus hominum: nec plausor dicens sedeat redemptus: histrionea addictus. Cymbala. dicta a concavi-

Cymbala

tate: & curuatiōe: sicut cymbia pocula. γυφός enim curuū: quasi ergo γυφάλα idest curua aliqua hinc Lu-
cretius Tympana tenta tonat palmis: & cymbala circum Concaua: rauci sonoque minantur cornua can-
tu: nam cymbala tinnitum: sicut tympana sonitum edunt authore Apuleio: & in epigrammate Alexidis
cymbala acuti soni uocata. Athenæus scribit in tibiis bombum: in cymbalis tinnitum: & tympanis soni-
tum dici. erant autem cymbala tutelæ matris deorum ascripta: q̄ similia sunt hemicyclis cæli: quib⁹ ter-
ra deorum mater cingitur. extat Martialis distichon de cymbalis. Aera celenæos lugentia matris amo-
res Esuriens gallus uendere sæpe solet: & Diodorus scribit Cybelen inuenisse cymbala & tympana: &

Tympana

cymbalistam dicimus: qui cymbalis: sicut tympanistam qui tympanis utitur. Tympana. bellica: indog-
instrumenta pro tubis: ea in aere suspensa scuticis diuerberabant: uñ horredus qdam sonitus emitteba-
tur: conficiebantur aut̄ ex trunco abietis cauato: orichalci tintinabulum in eo collocātes: & taurino co-
rio circumtegentes: hoc in pugnas elatum ferebant: cum uero strepitum maximum: aut signo aliquid si-
gnificare uolebant: conuertentes ad os: ligneum uas cōcutiebant: at quæ in eo erant tintinnabula mul-
ta: & magna in arcto resonantia: intus obscurum quendam sonitum faciebant: quē mugitu non dissimi-
lē huius rei ignari difficile poterāt discernere istrumētū: an belluæ ruditus eēt: & Hammoni⁹ tympanū;
pellibus cōtectū pulsā: a uerbo τυμπάν tympanū: & interpositionē deductū bacchag; istrumētū. & in
sacris Dionysii ferri solitū refert Athenæus. Tranquillus gallū tympanizatum dixit. qd̄ tympanū pulsa
rer. & masculino genere platū Suidas nō sine authore scripsit. Iulius pollux tympana uasog; nomina eē:
q̄ & cymbala dicuntur. asserit. Plī. tympanas margaritas. q̄bus una facies rotūda: & planicies auersis esset.
tympana p̄terea uehiculorū tecta legim⁹. & apud Celsū tympanū gen⁹ hydropis. cū uētre uehemēter
it̄ro creber itus ex motu spiritus sonus est. & tympanū carnificis lignū. quo noxios torq̄t. ide τυμπάν
? & τα. i. flabellat. excoriat. deductū. Ululatus. mulieg; lamētatio. Cæsar et barbaris aduersum se pugna-

tribus hunc sonum dedit. Indecora theatris: ubi spectatores licenter Cæsaribus: & uictoribus solebāt applaudere. Martia. Quæq; sonant pleno: uocesq; manusq; teatro: Cum populus subiti Cæsaris ora uidet. Ratio ætatis. nondum enim peruenerat ad sexagesimum annum: uel. lxx. secundū alios cum licebat se excusare a ciuilibus officiis. Indignitates. indecora. digno homine indigna. Rariores. rarius q̄ consueueramus apud centumuiros agimus. Gradatim. paulatim.

Vomodo. Interrogat Valerianū quātū ueteribus: & nuper cōpatis agris oblectef. Valeriani

Valeria.

quidem (neq; n. alio uocabulo potest exprimi): theatris quoq; indecora laudatio large suplūt. Nos tñ adhuc: & utilitas amicorū: & rō ætatis morat: ac retinet. Veremur. n. ne forte nō has idignitates reliq̄sse: sed laborē fugisse uideamur. Sumus tam solito rariores: qd̄ initiū ē gradatī definēdi. Vale.

CC. Plinius Valeriano. S.

Vomodo te ueteres Marſi tui: quomodo emptio noua: placent agri postq̄ tui facti sunt: rarum id quidem est: nihil æq̄ gratum est adeptis: q̄ concupiscentibus:

me prēdia materna parum commode tractāt: delectant tamen ut materna: alioquin longa patientia occalui: habent hunc finem assiduæ querelæ: quod queri pudet. Vale.

CC. Plinius Annio. S.

V quidem pro cætera tua diligentia admones me codicillos Acilianos: qui me ex parte instituit hæredem pro non scriptis habendos: quia non sunt confirmati testamento: quod ius ne mihi quidem ignotum est: cum sit iis etiam notum: qui nihil aliud sciunt. Sed ego propriam quandam legem mihi dixi: ut defunctorū uoluntates: etiam si iure deficerent: quasi pfectas tuerer. Constat autem codicillos istos Acilianos

Pollionis meminit Martia. Quomodo placet tibi. Veteres. agri auiti: & maiorū tuorū. Marſi. quos in Marſis possides. Marſi a uelocitate pedū dicti populi ultra picenū in secūda regiōe: terrori sunt serpentibus referente Plin. & Diony. nec quēq; fugiat a Strabone: & Tacito etiam Marſos assignari Germaniæ. Emptio noua. agri a te nup̄ empti. Rarū id qd̄ est. raro euenit: ut quod emimus placeat

Marſi

Adeptis q̄ concupiscentibus. si rez quā summopere desiderauerant adepti sint. Prædia materna. quæ iuxta Lariū sicut paterna possedit. Pax cōmode. admodum infructuosa: & sterilia sunt. Ut materna. quia fuerunt meæ matris sororis inq̄ senioris Plinii. Alioquin. adhæc. Occalui. obdurui. Assueui. callum feci. Queri. multum lamentari de eadem re.

V quidem. Annianū hortantē Acilianos codicillos: quia non essent testamento cōfirmati irritos habendos: monet se pluris facere defuncti uoluntatem: q̄ ius ipsum. memini legisse ad Anniū scriptas epistolas: siue is fuerit Annius Gallus ab Othone peditū rector destinatus: & cuꝫ Vestritio iteq; copiæ rector ad occupandas padi ripas præmissus: deinde a Mutiano dux cum Petilio Cereale electus: siue Annius Verus: qui postea ascito noie Antonini imperauit. potuit: & mitti. T. Annio Flauiano aquæ curator Vespasiano. y. & Tito coss. Frontino authore: nīmiā mensag; lautitiā Martia. etiā in An-

Annianus

nio notat. Pro cætera tua diligentia: ut in cæteris rebus diligens es: & inter cætera: in qbus ueteris diligentia. Codicillos. epistolas. Fabius codicilli dubiū ad quem scripti. Plinius tradit Homerum scripsisse Bellerophonti codicillos datos. Tranquillus autem Othonem scripsisse ad sororem codicillos cōsolatorios. deriuatio tamen uerbi aliud: q̄ epistolas importare uidet referente Seneca: nā caudex: siue codex: a quo codicilli plurimarum tabularum contextus est. Acilianos. Cor. Munitii Acilianos Brixienſis. Ex parte. sui peculii: nam alios Secundo cohæredes scripserat. Non scriptis: irritos: inutiles. Cōfirmati testamento. ante Augusti tempora constat codicillorum ius in usu non fuisse: sed primus. L. Lentulus codicillos introduxit: cuius auctoritatem multis sequentibus idem imperator Trebatio suadente cōstituit codicillos iure optimo esse: & cū ante testamētum codicilli facti erant Papinianus ait Iustiniano referente non aliter uires habere: q̄ si speciali post eius uoluntate confirmentur: nā quæ postea sequunt prioribus derogāt. inde lib. xxix. idē inq̄ ante tabulas testamēti codicilli facti nō aliter ualent: q̄ si testamēto: quod postea factū est: uel codicillis cōfirmenſ. Ius. uetus: quod postea fuit emēdatum sicut mox oñdemus. Propriā. cōuenientē: sunt qui legāt proximā. Iulianus de qbus causis scriptis legibus nō utimur: id cūstodiri oportet. quod moribus: & consuetudine inductum est: & si qua in re hoc defecerit: tunc qd̄ proximū: & cōsequens est. Dixi: constitui. Defunctorū uoluntates. q̄ sæpe mandant Iurisconsulti titulo de militari testamēto: & postea secundum Iustinianū Seuerus: & Antoninus rescripserūt: ex his codicillis: qui testamētū pcedunt posse fidei cōmissum peti: si appareat eū: qui testamētum fecit a uoluntate: quā in codicillis expresserat nō recessisse. hinc Iulianus. ff. xxix. codicillorū ius singulare est: ut quæcūq; in his scribentur perinde haberentur: ac si in testamēto scripta essent. & testamēto facto ē si codicilli in eo confir-

mati non essent: tamen ex eo capiunt, ex quibus sane colligitur iuriscōsultū imitatum fuisse Secūdi sententiam. Manuscriptos, Martianus: & paulus codicillos: neq; sua manu scribere: neq; signare licet: ualent tamen, conficiunt aut quattuor modis: aut. n. in futuro. cōfirmantur: aut in p̄teritū: aut per fidei. cōmissum aut sine testō. Vt cōfirmati, respiciēdo ad eius uoluntatē. Delatori locus nō sit: nō aurē p̄beat delatori imperator Traianus: per quē legimus id genus hominū exactū in exiliū. Dedissem, donasem alii. Populus, ærariū publicū: qđ sub Traiano filens: & quietū fuit relegatis delatoribus: qui oīa testamenta prius irrita faciebant. Cauti-

Subsidere

or. in donatione. Subsedit, relictum est, remansit. Virgil. Extremus galeaq; in a subsedit Acestes. interdū subsidere est do lo possiderē: a quo subseffores: qui tauros infidiis necant. Meæ legi, constitutæ a me: ut uoluntates defunctorum tuerer.

Publicæ leges, quibus cauebatur: ut codicilli: & si nō essent confirmati testamēto: tamen uires ex eo caperent.

Iraris. Respōdet Gallo admiranti cur tantopere Laurentino detineretur, loci opportunitatem: & uillæ structurā mirus tanquā architectus describēs: hortaturq; ut uillam tot rebus ornatam cōubernio suo magis cōmēdet, siue is fuerit Didius: uel annius Gallus de quo nuper diseruim⁹: an ille Gallus: cuius fauore Adrianus Traiano fuit acceptus. Galli præfecti urbis sit mentio apud Iuuenalem satyra. xvi. Rubrium Gallum cū Cælio Pisone consulem: per quos subuentū libertatibus est senatusconsulto testatur Vlpianus fuisse temporibus diui Traiani possumus etiam intelligere Numatiū Gallū: quē Martialis libro decimo scribit fuisse simplicitate prisca: & bonitate Socrati parem. Laurens, nam Seruius super illud Virg. libro decimo: multosq; palus laurentia sylua pastus arundinea iquit laurentia pro laurens: recta enī deriuatio hæc est: quare Secundus: ut recte loqueret per correctionē laurens appellauit: qđ alibi semp Laurentinū dicat nō siue analogia: utpote a Laurento oppido deductū: tametsi ab eo Laurentes uocemus.

Gallus

Laurens

manuscriptos: licet ergo non sint confirmati testamento: a me tamen ut confirmati obseruabuntur: præsertim cum delatori locus non sit. Nam si uerendum esset: ne quod ego dedissem: populus eriperet: cunctatior fortasse: & cautior esse deberet. Cum uero liceat hæredi donare: quod in hæreditate subsedit: nihil est quod obstat illi meæ legi: cui publicæ leges non repugnant. Vale.

C. C. Plinius Gallo. S.

Iraris cur me Laurentinum: uel (si ita mauis) Laurens meum tantopere delectet? defines mirari cum cognoueris gratiam uillæ: opportunitatem loci: littoris spaciū. x. & y. M. passuum ab urbe secessit: ut peractis. quæ agenda fuerint saluo iam: & composito die possis ibi manere. Aditur non una uia: nam: & laurentina: & hostiensis eodem ferunt: sed laurentina a. xiiii. lapide: hostiensis ab. xi. relinquenda est. Vtrāque excipit iter aliqua ex parte arenosum: iumentis paulo grauius: & longius: equo breue: & molle: Varia hinc: atque inde facies: nam modo occurrentibus syluis uia coartat: mō latissimis pratis diffundit: & patescit: multi greges ouium: multa

uatio hæc est: quare Secundus: ut recte loqueret per correctionē laurens appellauit: qđ alibi semp Laurentinū dicat nō siue analogia: utpote a Laurento oppido deductū: tametsi ab eo Laurentes uocemus.

Gratiā: elegantia: ornatū. Opportunitatē loci. facilitatē adeundi: uel cōmoda ædificii: & situs. Vir. be. Roma. Secessit. nā: & secessus uilla dicitur. Peractis. cōpletis negotiis in uilla. Saluo. integro. recōdito. Cōposito. finito. Virgi. Ante diē clauso. cōponet uesper olympo. Aditur nō una uia. itur i lauretinū duabus uis. Laurentina quæ Laurentū ducit: sicut hostiensis quæ hostiā. Eodē. ad lauretinū meū. Lapide. miliario: unum. n. quodq; miliariū signabant ab urbe lapide in uia erecto: & nunc quoq; plurimis uicis mansit appellatio: a numero lapidū: & Martialis inqt Ad lapidē Torquatus habet p̄toria quartū. Ad quartū breue rus emit Otacilius. Iter. q. minus est q. uia: quæ in se cōtinet iter: & actū. secundum Vlpia. Pōponius aut: uia inqt angusta: per quā neq; iumentū: neq; uehiculū ire pōt: iter siue actus ē sed si numentū deduci: nō aut uehiculum poterit actus appellari: & Modestinus. iter est quo quis pedes: uel eques cōmeare pōt: actus ubi: & armēta trahere: & uehiculum ducere liceat. Excipit. diuertentes in laurentinū meū suscipit. Iunctis. equis cōiugatis. Tranquillus in dictatore. post solis occasum mulis e proximo pistrino ad uehēdum iunctis. sequentium tamen scriptorū authoritas facit: ut magis credam legendū iumentis: qđ etiā in qbusdam codicibus receptum uideo. idem Tranquillus in Nerone: sed & i uia appiæ uico repente puerū citatis iumentis haud ignarus obtriuuit. Vlpianus. ff. xxxii. legato continentur mancipia puta lecticarii: qui solam matrem fa. apportabant: item iumenta: uel lectica: uel sella: & Marcel lus iumentis legatis boues nō cōtinent: inde Pomponius de uerborum fig. boues magis armentoz: qđ iumentorū nomine appellantur. Grauius. propter arenas: & uia longitudinem. Breue. qđ facilius equo uiarū cōpendia rapiunt: & Columellæ præceptū extat: iter commodum: in fundum multum cōferre. rō nesq; inibi explicantur. Molle. facile. Facies. rerū aspectus. Hinc. atq; inde. a dextra: & sinistra. Occurrentibus. quas itinere offendimus. Coartat. restringit. Diffunditur. aperit. dillatat. Greges. p

Iumenta

prie loquitur. Mōtib^{us}. in adiacētibus iugis. Depulsa hyeme. trāfacto tpe hyberno: an q^{ue} magis pbo: Depellere quæ tēpore brumali a mōtib^{us} in planum deducta: nā illic tunc stridet boreas: niteſcunt. i. pingueſcunt tēpore uerno: calore tēperato: ut aſſolet fieri uere: & licet uidere in multis locis hyeme ad littus aurā apri cari. nec ignoro depellere apud Var. & Virg. eſſe a lacte remouere. Niteſcunt. pingueſcunt. Virg. q^{ui} cura nitētes Paſcere equos. Vlibus capax. ſufficiens ad uſum. Nō ſumptuoſa tutela. nō cōſtat magni custodia: & cura eius. Frugi. moderatum. nō ſumptuoſum.

ibi equorū. bouq^{ue} armēta. quæ mōtib^{us} hyeme d^e pulſa herbis: & tepore uerno niteſcunt. Villa uſi- bus capax: nō ſumptuoſa tutela: cuius in priā par- te atriu^m frugi: nec tñ ſordidū: deinde porticus i. O. lre ſilitudinē circūactæ: q^{ui}bus paruula: ſed feſti- ua area icludit^r: egregiū aduerſus tēpeſtates rece- ptaculū: nā ſpecularibus: ac multo magis iminen- tibus tectis muniunt^r. Eſt contra medias cauædiū hīlare: mox tricliniū ſatis pulchrū: quod in littus excurrit: ac ſi qñ Africo mar^e impullum eſt fractis iā: & nouiſſimis fluctib^{us} leuiter adluit^r: undiq^{ue} ual- uas: atq^{ue} fenestras non minores ualuīs habet: atq^{ue} ita a lateribus: a fronte quaſi tria maria pſpectat:

in rotunditatē ad typū litteræ. O. fuit ēt in ſecunda lectione in. Δ. litteræ. ut. ſ. porticus illæ triangulares eſſent. Equibus. porticibus. Area. locus in ædibus ſub dio. Florentinus area locus in urbe ſine ædifi- cio: in rure ager appellat^r. idēq^{ue} ager cum ædificio fundus diciſ^r: at Paulus: area pars inſulæ eſt: & quide^m maxima. Feſtus area locus uacuuſ^{us} quaſi exaruerit: & non poſſit quicq^{ue} generare. Apollinaris pro eminē- tiori loco uidetur accepiſſe: in quorū inquit aream: ſiue ſuggeſtū a ſubiecta porticu ſenſim gradib^{us} aſcē- ditur: eſt: & tritura loc^{us}: quā areā Varro fieri præcipit circularē: Celfus pro morbo areā ponit. Feſtiua. elegans. Receptaculum. confugiū ſunt illæ porticus. Tempeſtates. malas tēpore^{rum} qualitates. Specu- laribus. ſicut noſtra tēpeſtate. uitreis orbibus conglutinat^r frig^{us}: & uentos arcemus: ſic olim lapidib^{us} ſpecularibus in quālibet. tenuēs cruſtas fiſſis. Hiſpania: & Cappadocia multitudine: & magnitudine Cy- prū: & Ciliciā ſuperant. ſunt tñ obſcuriores. ut in agro bononiēſi breues: & maculoſi: candido ſpecula- ri. mira natura ineſt: cū neq^{ue} ſeneſcat: facileq^{ue} ſolē: & frig^{us} ſuſtineat. Seneca: quæda^m ſcribit noſtra demū memoria p^{er}diſſe ſcimus: ut ſpecularioq^{ue} uſum plucēte teſta clare trāſmittētū lumen: & balneorū luxu- riam uellicans. pauper ſibi uidetur: ac ſordidus: niſi parietes magnis: ac precioſis orbibus refulſerint. q^{ui}- tæ nunc aliquis ruſticitatis dānat Scipionē q^{ui} non in caldarium ſuum latis ſpecularibus diē admiferat. i- quæ fuerint uſum ſequētia monſtrabunt exēpla. Iuue. Quæ uehi^{us} clauſo latis ſpecularib^{us} antro. Vlp^{ius} neq^{ue} ſpecularia. neq^{ue} uela frigoris eā: uel umbræ eſſe domus inſtrumēta: ſed ornāmēta: ſunt. n. cōparata uoluptatis gratia. uerum idem putat ſpecularia eſſe partē domus: ſiue ſint affixa ædificio: ſiue ad tps de- tracta. Martia. ad frig^{us} remouendū: & uentos teſta^m. Hybēnis obiecta notis ſpecularia pueros Admit- tunt ſolēs: & ſine fece diem. itē: Cōdita perſpicua uiuit uindemia gēma. Et tegitur felix. nec tamen uua later: nam: & roſas eodem authore ſpecularibus a tempeſtate defendebat antiquitas: & Columella cucu- meres oſtendit fieri præmaturos ſi ualiſ maioribus rotulæ ſubducant^r: quo tecti ſpecularibus hyeme ſe- renis diebus tuto producant^r ad ſolem ruruſ^{us} intra tecta recipiantur: ſic Tiberio fere toto anno cucumis oblatus: & Palladius iubet cellā olearem contra frig^{us} ſpecularibus: ut lumen admittat: muniēdā. Mu- niunt^r. defendunt^r. porticus. Cauædiū Vitruuius: & Varro diſiunctum protulere caua ædiū appellan- tes: erat aut^{em} itra parietes locus tectus: & patulus. ad uſum omniū maxime ſalutantiū relictus: nā ēt nō i- uitati illuc cōmeare poterant: ſic ad ueſtibulū: & peristyliā. ædificaba^m aut^{em} iuxta tricliniū in qnq^{ue} gene- ra diſtinctū Thuſcanicū: Corinthiū: Tetraſtylū: diſpluuiatū: teſtudinatū: quare ſtatim ſubnectit triclini- um. hic dicet aliq^{ui} ſecūdū nō ex arte locū deſcribere: p^{re}cipit. n. Aphthonius in ſiſ p^{er}exercitamentis inci- piēdū a rebus circūiacentibus in locorū deſcriptionibus: quæ ſane ordinē ſeruauit idē dū alterā in Thu- ſcis uillam reſentat. ſed hic nō miſce ſi ſtatim mēbra domus aggreſſus eſt cum nihil circa præter mare: & litt^{us} haberet: illic uero lōge alia ut agro: & mōtiū colliūq^{ue} uarias facies: a q^{ui}bus non iſulſæ p^{re}cipiū fecit. Excurrit. extēdiſ. porrigiſ. Africo. uēto ab Africa ſpirāte: qui: & Lybs dicitur. Fractis. laſſis: & de- ſinentibus. Aluiſ. madefit. Quaſi tria maria. nā re uera mare tyrrhenū tantum proſpectabat: ſed cū a tribus locis a fronte. ſ. & duobus lateribus proſpectū haberet: quaſi tria maria dixit propter diuerſam faciem. inde Pollii Surretinum ſic laudatur a Statio. ſua cuique uoluptas. Atq^{ue} omni proprium thalamo

Atrium

Area

Specularia

Cauædiū

Cubiculū

mare:transq̄ iacētē Nerea Diuersis seruit sua terra fenestris. Fronte, anteriore triclinii parte: sicut in homine: ac etiam in acie prima decurionum ordinatio in aduersos hostes spectans frons dicitur. Atergo, ab occipito respicit illud triclinium. Porticum rursus alteram porticum: an præcedentis partem. Longinquos, remotos. Huius, triclinii. Retractus paulo, aliquantulum remotius. Cubiculum, diutius solet appellare tignorum & asserum sustentacula. Aliud, cubiculum. Oriētem, solem, nam cubi-

Hybernaculum

debut: cum illa matutini luminis usum postulent: in his libri non putrescāt. Retinet occidentem, calescit sole occiduo & teporē in nocte referuat. Hæc, fenestra occidentalis. Subiacens, propinquum. Illa, oriētis. Securius, minori fragore. Obiectu, politu: & occurso. Huius, cubiculi minoris. Illius, maioris. Includitur, sit in recessu. Accendit, auget in maius ex percussione parietum. Hybernaculum, locus hyberno tempore idoneus: sicut hybernacula militum statua per hyemē solemus appellare: hybernaculum igitur secūduz Vitruuii normā hybernū occidentem spectare debet: apparat⁹ minime sumptuosus: & utilis: usus græcorū hybernaculorū fuit: adeo ut qui ministrātes ibi uersabant: & si nudis pedibus fuissent non reciperent frigus ppter qdā pauimenti genus ex carbonibus: sabulone, calce: & fauilla mixta confectū mādāt aut fodi hybernaculum intra libramē tū triclinii. Gymnasiū, locus ubi exercebant: proprie tamē de athletic qm̄ nudi contēdebant: postq̄ primū nudus Orsit⁹ cucurrit i olympia: fuerat, n. antiquis cōsuetū subligaria ferre circumpudenda in gymnasiis: orsito uero lacedæmoniō certāti soluta fibula causam doloris icussit: unī lex cōstituta ut nudarent: nouim⁹ publi-

Gymnasiū

a tergo cauædium: porticum: aream: porticū rursus: mox atrium: syluas: & lōginquos respicit mōtes. Huius a læua retractus paulo cubiculum est amplum: deinde aliud minus: quod altera fenestra admittit orientem: occidentem altera retinet, hæc: & mare subiacens: illa longius quidem: sed securius intuetur: huius: & illius obiectu includitur angulus: qui purissimum solem continet: & accendit, hoc hybernaculum: hoc etiam gymnasium meorum est: ibi omnes silent uenti exceptis: qui nubilum inducunt: & serenum: anteq̄ usum loci: eripiunt: adnectitur angulo cubiculum in absida curuatum: quod ambitum solis fenestris oībus sequitur: parieti eius in bibliothecæ speciem armarium insertum est, quod non legendos libros: sed lectitandos capit, adhæret dormitorium membrum, transitu interiacente, qui suspensus, & tabulatus uaporem conceptum salubri temperamento huc illucq̄, digerit, & ministrat, reliqua pars lateris huius seruorum, libertorumque usibus detinetur, plerisque tam mundis, ut accipere hospites possint, ex alio latere est cubiculū politissimū:

Aspis

cas ē balneas gymnasia dici: quare Suidas unctuarie: & lauacra appellat: imo ē certamina equestria: & uenationes q̄ corpus exerceant quidāz dixere gymnasia: & baleares gymnasia græci uocarunt: q̄ nudi æstate icederent, author Dio. Silent, nō sentiunt. Nubilū iducūt, tps nubilū faciunt: quales sūt australes: nothus: aphricus: libonothus: & eurus plærunq̄. Anteq̄ usum loci, prius sol obducitur nubibus: q̄ calor faceffat. Vsum teporem, in sole ungui: & currere p̄scos tangit Aristopha. In absida curuatur, in formā aspidis circūactū, aspis autem serpentis species: & scutū interpretatur: & locus eiusdem cognominis apud Argos fuit, legitur etiam in absida, i. in curuaturam rotæ siue testudinis, hoc enim significat a. 1. 1. 1. familiaris dictio Plī, seniori: ubi de astronomicis rebus tractat, & cameras a. 1. 1. 1. dictas Suidas i interpretatur, recentiores scribunt in baiano: & lucrino adhuc absidas extare celsi superbiq̄ operis: quarū partem balnea: partē sacella: partē cubacula: & uillarum aulas occupare: in earum aliquibus ferramenta semicorrosa superne adhuc pendere. Ambitū solis, ab oriente in meridiē: & occasum. Armariū, rerū receptaculū: ueluti uestiariū: in cuius formā uidimus bibliothecas cōparatas interdū. Insertū, adnexū.

Mēbrum

Parieti, muro cubiculi. Capit, cōtinet, inuitat. Mēbrū, pars domus, nā Columella sic noīat: & Vlpī de manumissionibus: quæri inquit pōt si fabris duobus uel pictoribus tēplū uel mēbrū depictū esset uideat aut fuisse dormitorium mēbrorū qd̄ ipse lib. y. in alterius uillæ descriptione dormitoriū cubiculum dixit & Sido, pariter Secūdu imitatus. Suspēsus, eleuatus. Tabulatus: tabulis cōstrat⁹: fuit ēt i exēplarib⁹ sublat⁹, ut q̄ ante dixerat p expolitionē suspēsus mox addiderit sublat⁹: siue magis placet subularib⁹ subulonebus, i. tibicinibus suffultus: nā subulones: tibicines Thulci authoribus Festo: & Varrone dixerūt, ad cuius similitudinē unicornes ceruos appellauere subulones: & trāslatiue Auso, pædiconē, nā subula instrumētū ferreū pacuti mucronis ad calceos cōsuendos: de qua Seneca, pudet in acie descēdere p diis hoībus suscepta subula armatū: & desubulare Marcello tradente pfodere a subula tractum, legius etiā quod suspensum, & tabulatū, ut ista referant ad dormitorium, Vaporem, solis. Huc atq̄ illuc, ad cōtigua loca, Lateris, pietis. Detinet, occupat. Plærisq̄, mēbris, Mūdis, politis, cl̄tis, Hospites,

Subulo
Subula
Desubulare

amicos. Modica. mediocris. Coenatio. locus ad coenam sumendam. Sidonius pro diæta indifferen- ter ponit. ex hoc triclinio inquit fit in diætã: siue coenatiunculam transitus: de qua Iuena. Parte alia longis Numidarum fulta colūnis Surgat: & argentem rapiat coenatio solem Columella præcipit coenationes in uilla hiberni temporis æquinoctialem occidentem: sed æstiuas hibernum oriente spectare. coenatoriū autē uestis est qua in coenis utebantur. & disticho Marti. quo usu esset significata. Nec fora sunt nobis: nec sunt uadimonia nota. Hoc opus est pictis accubuisse toris. at coenacula in superiore domus

Coenatio

Coenatori
um

Coenacula
Coenacula

Exercere
Procestriū
Proceston

parte erant: ad quæ scalis ascendebat solita inquilinis locari. authoribus Iuuen. & Pompeio: & Vlpianus coenaculariam exercere usurpat pro eo quod est coenacula locare. Plurimo mari lucet. ex plurima maris repercussione: & prospectu.

Procestrio. quo pceditur in muro. Aeli⁹ etiam referēte Felto ædificia esse dixit extra portā. Artorius quæ sunt ante castra procestria scripsit: Cæsar erycium uidef appellare. sunt qui tegant procestone. i. antithalamo q̄ satis congrue facit: & Columella hoc uocabulo usus est. nec putat inquit se habere uillam nisi multis uoculis retineant græcis: quin uocent particulatim procestona: palestram: apodyterion. Altitudine. expositū auræ. mūimentis. specularibus. Hibernum. aptū ad usū hyemis. Huic. cubiculo. Aliud. cubiculū. ὑποπόδιον. antithalamum.

deinde: uel cubiculum grāde: uel modica coenatio: quæ plurimo sole: plurimo mari lucet: post hanc cubiculū cum procestone altitudine æstiuū: munitis hibernū: est. n. subductū oībus uentis: huic aliud: & ὑποπόδιον cōmuni pariete iungunt: ide balinei cella frigidaria spaciofa: & effula: cuius in contrariis parietibus duo baptisteria uelut eiecta sinuantur abunde capacia: si nare in proximo cogites: adiacet unctuarium: immo hypocaustum: adiacet propnigeon balinei: mox duæ cellæ magis elegātes: q̄ sumptuosæ: coheret calida piscina mirifica. ex qua natātes mare aspiciunt: nec pcul. phæristerion. qd̄ calidissimo solī inclinato iam die occurrit. hinc turris erigitur. sub qua diætæ duæ:

ὑποπόδιον. n. cubiculū: & ὑπο ante. Cella frigidaria. ubi aqua frigida si pœnitisset teporis lauabant. nā balinei cellæ tres erant caldaria ubi calida. tepidaria ubi tepida: frigidaria ubi frigida seruabat. ipse alibi hoc enarratius explicuit. Vitru. in balneæ dispositione cū caldaria: & tepidaria memorauit statim frigidarii atheni memoriā facit: nā pfurnio tria athena imponebant caldarium: tepidarium: frigidarium: ut ex tepidario in caldarium q̄tum aquæ exierit influat de frigidario in caldarium: & Paulus tepidariū secundum parietem: in balineo fuisse testatur. Antonius Mula: & frater eius Euphorbius instituerunt a balineis multa frigida corpora astringi: cum prius consuescerent tātum calida lauari. Effusa. expansa.

Frigidaria
cella

baptisteria

Baptisteria. lauacra. αὐτοῦ βαπτιστῆρος. i. a lauando. de quo Sido. si apicari mauis baptisterium piscine cōnectitur ab oriente: quod uiginti circiter modiorū millia capit: huc e lucis calore uenientibus triplex medii parietis aditur per arcuata interualla referatur. ubi tria cellarū genera iā prædicta demonstratur.

Velut eiecta. tanq̄ e pariete eminentia. laudat ab artificio. Sinuantur. circūuoluuntur in orbē dispariuntur. nam hemicycli formā retinebant. Proximo. loco. Vnctuarium. ubi seruabat oleum unctui opportunū. Immo hypocaustum: per correctionem. legitur etiā sine uerbo imo: quod Vitruuius hypocaustū græce. nos latine succensum uocamus: erat autē locus in thermis cōcameratus: & fornicatus hñs ante præfurniū: quo igne imposto illas calefaciebant: nā. ὑπο sub. & γὰρ τὸ πυρ. ardens: uaporariū a qui busdā uocat: q̄a uaporadis cubiculis adhibebatur. Papinius in syluis usus est uocabulo græco: & tenuer uoluunt hypocausta uaporē. Propnigeon. Suida interprete. ὑποπύρρον caminū: & furnū significat: & pprie ubi carbones accendunt: quod latine dici potest pfurniū: sic Vitruuius. utitur: apud quē ppigneum inuersum uocabulū offendes. magnus etymologicus ὑποπύρρον æstum interpretat. Elegantes. gratiosæ.

Vnctuari-
um
Hypocau-
stum
Propnige-
on

Piscina

Sumptuosæ. magnæ impensæ. Mirifice. mira arte cōnexa cellis. uel mirifica. i. admirabilis. Piscina. nō piscādi: sed natādi cā sine fructu ut inquit Varro: de piscinis Palladius. piscinales cellæ in æstiuis balneis a septetrione lumē accipiant: in hyemalibus a meridie: & Sido. basilice appēdix piscina forinsecus in quā fluentū de supcilio mōtis elicitur: canalibusq; circūactis per exteriora natatoriæ littora curuatur: aq̄ calidæ piscinā Moecenas primus in urbe struxit: & nimia piscinarū luxuriā Seneca taxat. pauper ingt sibi uidef. nisi thasius lapis quondā rarū in aliquo spectaculū templo piscinas nostras circūdedit: in q̄s mirifica sudatione corpora examinata demittimus. Sphæristerion. locum putant a ludo spæræ: quā pilā possimus appellare dictum: nam: σφαίριον: & σφαίρον παύτης est pila ludere: & σφαίριον qui pila ludere scit: qualis Lycon peripateticus authore athenæo. Lamp. non pro loco. sed ludo usus est post lectionem ingt palæstræ: aut sphæristerio: aut cursui: aut luctaminibus mollioribus operam dabat. fortasse nō erit alienum a rotūditate ædificii deductum uideri: plures enim circulos: pluraq; genera exercitationum capebat: & Tranquil. scriptū reliqt Vespasia. fuisse solitū in sphæristerio fauces: & cætera membra distringere. Pausa. ubi de gymnasiis lacedæmoniorum agit: est ingt: & statua antiqua Herculis: cui sacrificant sphæris: qui ab ephæbis in uiros trāseunt: fit autē gymnasiū in cursu. Diætæ. diætã locus erat in quo p diem uersari solebat: a uerbo græco: διαίτα q̄ ē uiuo: & dego deductū: siue uocabulū diætæ a die:

Sphæriste-
rium

Diætã

Diätarius

& edendo tractum uideatur: quod in ea de die coenaretur: nam fuisse idem q̄ coenaculum Vlpianus de extraordinariis criminibus innuit. qui diätarii inquit appellantur: hoc est qui in aliena coenacula degunt q̄q̄ alibi diätarium uocet qui curam diætæ sustineat. Athenæus diätas terraclinias scribit suscepisse triginta unos: & nautarum diætā in Hieronis naui lectos habuisse quindecim: & Sido. ex triclinio fit in diætā: siue coenationem transitus: fuisse autem diätas superiores: & inferiores ostendit Sceuola de donationibus: & Pollux. ἐν δὲ ταῖς τιμαῖς delectationis causa construi tradit: quare sæpius apud iuriscōsul.

tum ut Africanum ex autoritate Marcelli in ortis ædificatam legimus diætā: ipse Secundus libro. vii. ad uxore scribēs monstrat fuisse ubi per diem cōmoraretur ad diætā inquit tuam ipsi me pedes ducunt: & imperator Alexā. in palatio struxit diätas nomine matris suæ. diætā ē cibum unius diei significari receptū est: & speciem medicinæ: quæ uictu medet diætā appellatā Celsus in limine sui operis testatur: de qua Rufus Ephesius scripsit libros quinque unum de diætā. s. nauigantium. Suidas diätas uocat iudicia: quæ non fiunt pro tribunali: qualia sæpe audiuius hodie fieri apud germanos: & diætetas iudices. Ad hoc electos: nam δὲ ταῖς τῶν ἐστὶν iudicio. Sub qua: i loco inferiori. Totidem in ipsa. in loco superiori. Coenatio. locus eminens: & patulus: quales sæpius est uidere in genuenium uillis: ubi: & cibum capiunt: & littus: ac mare prospectant. terratias uulgo appellant: quod sunt patenti cælo: & plana q̄q̄ sūmo istar æquatæ terræ. Possidet. circūspicit tanq̄ domina. Nascitur conditurq̄. altera fenestra oriētem altera occidentem solē admittit. Apotheca cel-

Apotheca

la uinaria: nā quis apotheca possit esse locus: quo res seruandæ reponuntur. ἀποθήκη ἀποθεῖναι a reponēdo: & condendo dictū: tamen pro cella uinaria accipi solet authoribus plinio auunculo: & Columella sic Vlpianus tradit: sicut fructus cæteros in horreum condi. & uela in apothecis extendi. ff. xxxiii. & lxxii de furtis: si præponas in apotheca amphoras esse uini: easq̄ subtractas singularum. furtum fit nō totius apothecæ. Horreum. granarium ab hordeo: quod in eo seruabatur quidam dictam autumnat. debet autem esse siccissimum: & sicut cella uinaria ad septentrionē spectare auersum omnino ab austro. auctores sunt Vitruuius: Plinius Pallius: Columella: qui in horreum: idest in erectum uitem firmari usurpat.

Horreum

Sub hoc. horreo: nam debet esse pensile. Triclinium est. Patitur. sentit. Languidum. iam fractum. Videt. illud triclinium. Gestationem. loco quo gestabantur: q̄ plurimum sub dio ambulacrum. Buxo: aut rore marino. sunt ista frutices notissimi. Defenditur. contegitur ab aspergine maris. Abūde. fertiliter. Aperto cælo. sereno: & uentis expositus. Longinqua aspergine. ut uix possit conspergi rore falso. fit enim aspergo maris ex concussione uicini scopuli. hinc Virgi. obiectæ falsa spumant aspergine cautes. Inarescit. moritur. in secunda lectione fuit marcescit. Interiore circuitu. magis orto propinq̄.

Vestibulū

Tenera. nouella. Morus. arbor Palladi dicata: quod sero germinat: ideo nullis uernis subiecta tempestatibus. Vestit. ornat: & contegit. Illa terra. laurentina littoralis. Vel maxime. supra cæteras arbores has nutrit. Malignior. infensior. sterilior. Cæteris. arboribus. Et non deteriore. sensus est. alia q̄. uis procul a mari coenatio: tamen fruitur aspectu tam amœno q̄ illa quæ mari adiacet: de qua supra.

Cingitur diætis. coniunguntur duæ diætæ coenationi continentem uersus. A tergo. a septentrione.

Vestibulum. ingressus. ex autoritate Cæcili Gallii Gellius: & eadem ad uerbum transcribens Macrobius refert non in ipsa domo: nec partem ædium: sed locum ante ianuam esse: per quem de uia aditus accessusq̄ ad ædes fit: cum dextra sinistraq̄ inter ianuam: & tecta quæ sunt uia iuncta spacium relinquūt. fiebat autem in ædibus amplissimæ fortunæ: uestibuli deriuationem aliam refert Ouidi. in fastis a Gellio: & Macrobio: a Vestam deduci more poetarum fingens his uersibus. Hinc quoq̄ uestibulū dici reor: unde præcamur. Qua famur Vestam: quæ loca priā tenet. Vitruuius: & Vlpianus uocabulo græco utētes prothyrum appellarunt: alii propyleon: ut maximus: & Thucydidis: interpres. Villæ. domus i agro

Cryptoporticus

Rusticus rerum rusticarum refertus. non ad umbram: & uoluptatem ut ille superior. Cryptoporticus. occulta: & latens porticus. ὑπὸ τῶν enim abscondo: & crypta locus abditus: & concameratus: quæ pro

totidem in ipsa: præterea coenatio: quæ latissimū mare: longissimum littus: amœnissimas uillas possidet. est: & alia turris: in hac cubiculum: in quo sol nascitur: cōditurq̄: lata post apotheca: & horreum: sub hoc triclinium: quod turbati maris non nisi fragorem: & sonum patitur: eumque languidum: & desinentem. ortum: & gestationem uidet: qua ortus includitur: gestatio buxo: aut rore marino: ubi deficit buxus ambitur: nam buxus qua parte defenditur tectis abunde uiret: aperto cælo: apertoq̄ uento: & quāquam longinqua aspergine maris inarescit. Adiacet: gestationi interiore circuitu uinea tenera: & umbrosa: nudisq̄ etiā pedibus mollis. & cedens: ortum morus: & ficus frequens uestit: quarum illa uel maxime ferax terra est: malignior cæteris: ac nō deteriore: q̄ maris facie: coenatio remota mari fruitur: cingitur diætis duabus a tergo: quarū fenestris subiacet uestibulum uillæ. & ortus alius pinguis. & rusticus. hinc

cryptoportico reor Vitruuium posuisse in ædibus ait cryptæ: horrea: apotheca: luena. pro subterranea Crypta
cauerna fornicata. i. cloaca usurpauit. Et solitus mediæ cryptæ penetrare suburræ. apud Sido. de crypto-
porticu hæc tradunt. a parte uestibuli longitudo tecta interior patet: mediis nō interpollata parietibus:
quæ quia non nihil ipsa prospectat: & si non hippodromus: saltē cryptoporticus meo mihi iure uocita-
bitur. Prope publici operis. tam magnifica: & ampla: ut fere operibus publicis sit similis: publica enim
ampli ora: honestiora: sumptuosiora: q̄ priuata sunt. Extenditur. in longum porrigitur. Vtrinq. a me

cryptoporticus ppe publici opis extēditur: utri-
que fenestræ. a mari plures. ab orto singulæ: sed al-
ternis pauciores. Hæ cū serenus dies. & immotus.
omnes. cū hinc. uel inde uentus inquietus. qua uē-
ti quiescunt sine iniuria patent. ante cryptoportū
cū xylistus uiolis odoratus. reptotēq. solis infusi ex
repercussu cryptoporticus auget. inde area. quæ
ut tenet solem. sic aquilonem ihibet. submouetq.
quātūq. caloris ante tantum retro frigoris. simili-
ter Africum sistit. atq. ita diuersissimos uētos aliū
alio latere frangit. & finit. hæc iucūditas eius hye-
me. maior æstate. Nā ante meridiē xylistū. post me-
ridiē gestationē. ortiq. proximā partē umdra sua
temperat. quæ ut dies creuit. decreuitue. mō bre-
uior. modo longior hac. uel illac cadit. Ipsa uero
Cryptoporticus tum maxime caret sole. cum ar-
dentissimus culmini eius insistit. ad hoc patenti-
bus fenestris fauonios accipit. transmittitque. nec
unq. aere pigro. & manēte i grauescit. In capite xy-
listi deiceps Cryptoporticus. orti diætā est amores

ridie: & septētrione: illinc. n. mare: hinc or-
tū spectabat. Singulæ. non gemellæ: &
binæ: ut a mari. Sed alternis pauciores.
sensus est ab orto habet pauciores fene-
stras dimidio: q̄ a mari. potest etiā legi al-
terius: ut multi codices habent: in eundē
sensum. s. fenestris alterius partis. Hæ
patent. aperiunt fenestræ. Immotus. ge-
tus. a uento. Hinc uel ide. a meridie: uel
septētrione. Iniuria. uentoz molestia.

Xylistus. Vitruuius xylistū ampla latitudi-
ne porticum: in qua athletæ per hiperna
exercebantur esse uoluit græca appella-
tione: nostrosq. hypethras sub dīo ābu-
lationes xylistæ uocare: quæ græci paradro-
midas dicunt: sed libro. y. a superioribus
in qbusdam idem author discrepat. hæc
inquit porticus xylistus apud græcos uoci-
tatur: quod athletæ per hiperna tēpora i
rectis stadiis exercentur. faciunda aut xy-
listæ sic uident: ut sint inter duas porticus
syluæ: aut platanus: & in his perficiantur
inter arbores ambulationes: quas græci
paradromidas: nostri xylistæ appellant: i
quas p hyemē e xylisto sereno cælo athle-
tæ prodeuntes exercentur: nā modo xy-
listū uocabulū esse græcū: modo latinum
dicit: & xylistū tā neutro: q̄ masculino ge-

nere usurpat. cū apud cæteros masculino proferatur. quem puto. M. T. per hæc intellexisse: nū tandē lo-
cus hic: nō idoneus uidet: in quo porticus hæc ipsa: ubi inābulam? & palestra? & tot loci sessiones: gym-
nastioz: & græcæ disputationū: memoriā quodāmodo cōmonent: & idē alibi dixerat palestritas in xy-
listo spaciari. Secundus lib. y. est ante porticū xylistus concisus in plurimas species: distinctusq. buxo apud
Tranquillū in Augusto accipimus in eundem sensum dici xylistū. Vlpianus xylisticos appellat palestritas i
xylisto se exercentes. quidam græcoz xylistū interpretant esse locū politū: & æquatū: significare etiā puu-
z hastile: seu iaculum: hinc Arrianus inquit signa electi exercitus aquilæ: imagines regiæ: coronæ omnes
aureæ super xylistis argenteis: xylistis autem uestis tragicorum crocea. & xylistion uulgarem quādam gem-
mā ex india mitti refert auunculus Secūdi. Odoratus. odore repletus. odoratum est quod aliunde acci-
pit odorem: ut odoratū templū: odorūz quod per se. habet. Martia. Tantus ueris honos: & odoræ gratia
Floræ. hæc tamē poetæz licentia cōfunduntur. Auget. maiorem habet. Repercussu cryptoporticus.
obiectu parietis australis cryptoporticus. Area. diffundit. Tenet solē. quia austro expolita. Inhibet.
arceat cryptoporticu intermedia ab aquilone. Frigoris retro. si opus fuerit cryptoporticus fenestris: &
perflante aquilone. Africum sistit. clausis cryptoporticus fenestris: non permittit incrudescere. Diuer-
sissimos uentos. africū: & aquilonē. Alio latere. aquilonem a septētrionali pariete. africū a meridiona-
li. Finit. comprimit. extinguit. Hæc iucunditas. talis cryptoporticus utilitas teporez in ante: iori area
cōtinere: & frigore arcere. Ante meridiē xylistū: quæ æstate sol habet ortū magis septētrionalē: sic: & occa-
sum: unde mane xylistū: quippe qui iuxta frōtē orientālē ad meridiem situs erat post meridiē gestationē:
& orti proximā partem: ut quæ iuxta frontē occidentālē iacebāt: sua umbra refrigerabat. Breuior. uer-
gente die ad hyemem: uel meridiē. Longior. æstate recedente sole ad septētrionem: uel ad occidentēz.

Hæc. a septētrione. Illac. a meridie. Caret sole. non sentit æstum: nam per æstatem mediā culmini i-
minet: nec penetrat sol aliis superimpositis membris. Ad hoc. insuper. Fauonios. zephyros ab occi-
dente. Transmittit. per alias fenestras: sic moto aere: impigroq. refrigeratur. Manēte. quieto: nec exi-
tū reperiēte. Ingrauescit. grauior sit inhabitantibus: nam ubi aer silet densior: & pestilentior. Dein-
ceps cryptoporticus. & pariter in capite cryptoporticus: deiceps. n. ordinē denorat. Orti diætā: structa
in orto nā testimōio luriscōsulti oñdim? diætā i ortis fieri. legif ēr Zeta. super qua dictione uidet mihi

Xylistus

Xylisticus

Xylistis
Xylistion
Odoratus
Odorus

Zeta

operæ precium referre quid hæcenus cōpererim. Lampridius in heliogaballo odores indicos sine carbonibus ad uaporandas Zetas iussit intendi. Sidonius libro nono quod iupradicto tandiu potes uti libello: ut eum non amplius Zethecula tua: q̄ memoria includat: & octauo: nā per armariola: & Zetheculas nostras non remanserunt digna prolato: ex posterioribus colligi potest zetham pro bibliotheca usurari: nec Sidonii auctoritatem in hoc magnificatio: nec Vlpianus iuriconsultus eruditissimus lib. xxxii. ubi de bibliothecis multa disserit ullam zetæ mentionem facit. quidam arbitrantur zetam esse locum:

quem antiqui deducta per parietes aqua frigida refrigerabant: uel feruenti calefaciebant. Neratius hunc modum deducendorum riuulorum per parietes notat: & Vlpianus de cuniculo inquit instituēdo per quem uapor traditur in balneariis uaporibus: & alibi balneis uaporibus cū Quintilla cuniculum per gentē in ortis induxisset. alii propter sequentia zetam locum esse uoluerunt unius lecti cum sellis duabus: qui uelis obductis & reductis modo adiciebatur cubiculo: modo auferebatur: & traxisse nomen quoniam tribus e partib⁹ fenestras: & prospectus habeat: atque solem multipliciter accipiat. α πο του ζετῆς: q̄ est feruere nam Home. inquit: ωσδ' ελεστίς ζετῆς: id est ut autem lebes feruet: quādo: & heliocaminus in ipsa zeta ponebatur. uel α πο του ζετῆς quod i ea cōmodissime uiuaf. alii omnino mē-

mei: re uera amores: ipse posui: in hac heliocaminus quidē alia xystū: alia mare: utraq; solem: cubiculū autē ualuis: crypto porticum fenestra p̄spicit: contra parietem mediū Diēta per quā eleganter recedit: quæ specularibus: & uelis obductis: reductisue modo adicitur cubiculo: modo auferit: Lectum: & duas cathedras capit: a pedibus mare: a tergo uillæ: a latere syluæ: tot facies locorum: totidem fenestris: & distinguit: & miscet. iunctum est cubiculum noctis: & somni. non illud uoces feruorum: non maris murmur: nō tēpestatum motus: non fulgurum lumen: ac ne diem quidem sentit: nisi fenestris apertis: tam alii: abditique secreti: illa ratio quod iteriacens andron parietem

Heliocaminus

Caminus

Andron

dam ubiq; inoleuisse: & diætā legē: nam præter fidem ueterum exemplarium hac utuntur ratione: q̄ cum prius diætā: & ziætā scriberetur. indifferenter. D. in. Z. mutatis: ut Medentius Mezentius auctore Prisciano: postea ex ziætā scriptum esse zeta eorū inscitia: qui nesciebant ziætā: & diætā idem esse. nec obstat q̄ aqua calefieret: nā hoc cōmodissime fieri poterat in diætā in quā se recipi solitū saturnalibus ad studia testatur Secundus. Amores. delitiæ. & solatiū. Posui. struxi. faciūdā curauī. Heliocamin⁹. concameratus locus totus soli expolitus: ac hiberno tempore calorē ex illo recipiens: & continens: diætā pars: nostri uaporariū solare uocant: nā heliocaminus græcū est. ἡλιος enim sol: & γὰρ μίγος fornax: ei⁹ meminit Vlpianus octauo. ff. de seruitutibus urbanorū prædiorū. cū scribit: si arborē ponat: ut lumini officiat: dicendū erit contra impositā seruitutem cū facere: nā & arbor officit: quominus cælū uideri possit: si uero heliocamino uel solario: similiter dicendū erit: quia umbrā facit in loco: cui sol fuit necessari⁹. miror quosdā prodere ausos olim caminos non fuisse in mēbris domus: cum Sidonius secus apertissime ostēdat his uerbis. a cryptoporticu in hyemale tricliniū uenitur: q̄ arcuatili camino sæpe ignis animatus pulla fuligine infecit. Tranquillus in Vitellio. nec ante in prætorium rediit: q̄ flagrante triclinio ex conceptu camini tunc quidē consternatis: & quā omine aduerso anxiiis oibus: inquit bono aīo estote: nobis illuxit. M. T. ad Atticū luculento camino utendū dixit: Horati. Per brumā Tyberis sextili mense caminus: & Athenæus carnes coctas in caminis ad differentiā eaz; quæ clibano coquuntur. Alia parte. Solē. quē ut exciperet ideo struebatur heliocaminus: unde merito iuriconsultus respōdet arbores: quæ illū inūbrarent succidi: & tolli debere. Valuis: a foribus. Prospicit. heliocaminus. Mediū parietē scilicet cryptoporticus a fronte. Recedit. disiungitur: non. n. diætā contignabatur cū cryptoporticu sed suis per se parietibus surgebat. Eleganter. summa architectura: & gratia. Specularibus. lapidibus translucentibus: eundē quē nunc uitrū in fenestris usum præstantibus. Adicitur cubiculo. auget cubiculū remotis uelis: & minuit eisdē obductis Seneca naturalijū quarto scripsit cœnationē uelis: & specularibus muniri solitā. Capit. illud cubiculū tantæ capacitatis est: ut lectū: & duas cathedras contineat.

Mare. est Villæ. circūuicinæ: nā Laurentino uicus adiacebat. Latere. orientali. Facies. diuersos aspectus: mare: uillas: syluas. Miscet. quia a quacūq; fenestra tria ista uideri poterant: an q̄ magis probo: q̄ angustia loci per tres fenestras uno aspectu omnia licebat intueri. Distinguit. separat diuersitate luminū. Iunctū. connexū priori cubiculo est aliud: q̄ additū: & obscurū uocat noctis: & somni. i. tenebrarū: & quieris Martia. pariter libro. x. & in profundo somnus. & quies nullis offensa linguis: nec dies nisi admissus. Sentit. uidet. Abditi. remoti. Interiacens. iter ortū: & cubiculū. Andron. locus domicilii appellatur angustior longitudine: in quo uiri plurimū morantur: sicut gynæciū ubi mulieres. auctores sūt Festus: Suidas: Pollux. adhæc inquit Aristopha. iudicia oīa: & porticus andronas faciā: Athenæus maiores domus heroum Home. μεταρὰ uocat: & δωματα: & γλίστας nos uero ξενώνας & ἀνδρῶνας: & ubi de cōuiujs Creteliū agit: sunt igit ubiq; i domib⁹ duo loca cōuiujs celebrādis assignata: quorū alterge uocat. ἀνδρῶν: alterge i quo hospites dormiūt: & mox qd̄ dormiī sopiunt γοι μετρητοῦ α πο του γοιμαῶ:

est sopire idē auctore Pyrgione αὐτὸς ποιοῦν dictū asserit? εἴτα γὰρ a Ioue hospitali. Herodotus magnā domū uocat androna. Leonidas in epigramate: & alii græce p triclinio usurpāt: sicut legimus geminos extra androna uocasse Simonidē: & statim corruisse. Vitruui⁹ scribit græcos appellare andronas cecos: .i. domos: ubi cōiugia uirilia solēt esse: qđ eo mulieres nō accedāt: qđ iā dixisset græci mesaulas iter duas aulas positas nomināt: eas nostri andronas: ut p hęc andron modo latinū: mō græcū sit: qđ nō potest cōuenire: nisi dicamus cū testatur andron esse græcū uocabulū respexisse originē: & derivationē αὐτοῦ

cubiculū: ortiq; distinguit: atq; ita oēm sonū media inanitate cōsumit: applicitū ē cubiculo Hypocausto perexiguū: qđ angusta fenestra suppositū calorē: ut rō exegit: aut effundit: aut retinet. ὡροῖται τὸν inde: & cubiculū porrigit I solē: quē oriētē statim exceptū ultra meridiē obliquū qđē: sed tñ seruat. In hanc ergo dietā cū me recepi: abesse mihi etiā a uilla mea uideor: magnāq; eius uoluptatē præcipue saturnalibus capio: cum reliqua pars tecti licentiā dierū: festisq; clamoribus personat. Nā nec ipse meorū lusibus: nec illi studiis meis obstrepūt. Hęc utilitas: hęc amœnitas deficit aq; salienti: sed puteos: ac potius fōtes hēt. Sūt. n. i. summo: & oīno littoris illius mira natura: quocunq; loco moueris humū obuius: & paratus humor occurrīt isq; sincerus: ac ne leuiter qđē tāta maris uicinitate salus. Suggestunt affatim ligna p̄ximæ syluæ: cæteras copias Hostiēsis colōia ministrat.

αὐτὸς ποιοῦν. i. a uiro: cū uero latinū: qđ a nostris iā receptū ē: & pro suo uterentur. quæ rō locū hęc debet in recitatis super uerbo xystus testimonio eiusdē Vitruuii. satis aut cōstat andron: & andron indifferenter pro eodē usurpari. Sonū. intercurrentē strepitū. Media inanitate. spacio androne iterposito. Cōsumit. disperdit. Hypocaustū. uaporariū. Angusta fenestra: spiraculo: uñ ex hypocausto calor sudatoriū ingrediebāt. Ratio. tēporis si calor est retinet: si frigus effundit. Procelstriū. legi ē etiā ὡροῖται τὸν de utroq; paulo ante. Obliquū. nō ex directo. Seruat. admittit: sentit. Saturnalia

næus apud græcos longe multa explicat. Saturnalibus inquit libertate utebantur serui apud Romanos: quā consuetudinē traxere a græcis: nā Mercurialibus in Creta simile festū celebratur referēte Carystio: & discumbentibus seruis domini ministrant. in Troezena congregatio populorū sit per multos dies: sed eorū uno serui talis ludunt: & a dominis celebratur. Berosus apud eundē Athenæū tradit de mense Augusto die undecimo agi festū cognomēto Saccā diebus quibq; quibus moris erat regi dominos a seruis: & eorū unū deduci regia stola indutū: quē uocarent Zoganē. Baton sinopensis rhetor significat saturnaliū festum græcū esse: & apud Thessalos peloria dici: ubi ab Athenæo longa fabula super hoc enarratur. seruis autē cōcessa licentia: qđ Saturno rege nemo seruitio: uel libertate discriminabatur ut scilicet uita illa simplex: & antiqua p saturnalia representaretur: primo per diē celebrata: qui ē quartus decimus cal. Ianuarii: qđ Acton primo diē mensis Decēbris saturnalia fieri referat: sed postea edictis. C. Iulii Cæsaris duobus diebus huic mensi adiectis: & Augusti edicto: trium dieq; feriæ saturnalibus sunt additæ: & sigillariorū adiecta celebritas in septē dies discursum publicum: & lætitiā religionis extendit. nōnulli tamen nulla sigillariorū habita mentione septem dierū saturnalia fuisse scribunt. M. Tullius ad Atticum secundis: & tertiis saturnalibus pro secundo: & tertio saturnalium die dixit. Martialis quinque dierum tantū eo disticho: cui lemma est flagra. Ludite lasciui: sed tantum ludite serui: Hęc signata mihi quinque diebus erunt. nemo illis diebus officiis publicis occupabatur: neq; toga: seu trabea: uel paludata ueste prætextataq; utebatur: uerum sola sinthesi. Licentia dierum. saturnalibus licebat seruis sumptis pileis non modo uesci cum dominis: sed pares honores illis in domo gerere: ius dicere: & omni ludorū genere remitti: cuius rei uestigia in aliquibus Italiæ oppidis publice adhuc restant: post natalem redemptionis nostri. Obstrepunt. strepitu impedimento sunt: interturbant. Utilitas. diata ex qua hęc capio utilitatem. sunt qui legant. Nec utilitas nec amœnitas deficit aqua salienti: ut sit sensus. ex aqua salienti cōparamus utilitatem & amœnitatem. Salienti. scaturienti. Habet. solum laurentinum. Potius fōtes. non multum profundos latice statim occurrente effossa humo: sicut in multis Mediolanensis agri locis. In summo. ut possint facile deduci ad inferiora: an non in profundo: sed superficie terræ: qđ sequētia probant. Mira. est. Obuius. subitus. expositus. Sincerus. purus illimis. Salsus. in secunda lectione corruptus fuit. Suggestūt. ministrāt ad usum necessariū. Affatim: abūdē. qđ dictū credit Festus a copia fandi & Terētiū affati. i. ad lassitudinē ptulisse: Columella affatim paleas dixit: & plerūq; eo dicēdi gñe usus est. Ammianus referēte Gellio putat prima acuta p̄nunciandū. Ostiensis colonia. Ostiam coloniam

Saturnalia

Ci. locus

Affatim

Ostia

Colonia

maritimis cōmeatibus opportuna a septentrionali parte ad hostiū Tyberis Anchus Martius Romanorū rex deduxit testimonio Cor. Nepotis: Plinii auunculi: & Stephani. q̄q̄ is: ut scriptorū alii ab eo cōditam fuisse tradāt: eā Strabo neutro ptulit. appellatā Ostiā Dionysius autumat: q̄ i ostio Tyberis sita sit quō. dam Romanorū nauale: quāuis antea iportuosum: sed i peratore Claudio portu extruente: agre tamen: ut q̄ post undecim annos triginta hoīum milibus sine intermissione laborantibus. hospitale factū est. Colonia est: quæ ab urbe propagata iura institutaq̄ populi Romani hēt: nō sui arbitrii: quæ cōditio cū sit magis obnoxia: & minus libera: q̄ municipii: potior tñ: ac præstabiliior existimatur ppter amplitudinē: maiestatēq̄ populi Ro. cuius quasi effigies parua simulachrūq̄ esse uidet: & simul q̄ ob scura: obliterataq̄ sunt municipiorū iura: q̄bus uti iam per innoticiā nō quēt. coloniæ genera duo Ascomius esse uoluit: municipiū. s. & coloniā intelligens: quorū illud extrinsecus in ciuitatē uenit: hoc ex ciuitate in alium locum mittit: hinc authore Dionysio coloniæ in urbe patronos habebant: qui colonos tanq̄ filios gratis defendebant. mittebant aut coloniæ ad exonerandā urbē multitudi ne oppressam: & ut socios haberēt tanq̄ eiusdē generis nomini Romano fideliores. Cæteras necessarias. Martialis loci penuriā notans scribit omnē cœnam uenire in Laurentinū ab urbano macello.

Vicus

Vicus. in oppidis constat ex plurimis domibus: in agris ex uillis: cuius incolas uicanos Liuius appellauit: neque ignoro uicanos populos eē quos Coriolanus debellauit. uiciniū aut est ipsa uicinitas: & uicinales uias propinquas dixit Frontinus. Frugi. modesto. Vna uilla. media inter Laurentinū meum: & uicum. Meritoria. mercedis causa structa. sic Iuuenalis: seu balnea. siue diuersoria mercede conducta intellexerit satyra tertia: nā quæ meritoria somnum Admittunt: & Iulianus uetat usufructuariū meritoria facere in domo legata: q̄ autē inquit dixi meritoria non facturū: ita accipi uolo: quæ uulgo diuersoria: uel fullonica appellant. Trāquillus meritoria rhedā uocat mercede conductā: ut meritoria dicunt mulieres: quæ mercedis gratia prostituunt.

Meritoria

Domini. alicuius uillæ laurentinæ. Subitus. improuisus. Breuior mora. quā sit facturus in uilla: ut nequeat priuarum balineum pati calefieri. Continua. parietibus coniuncta. Intermitta. disiuncta. Multarū urbium faciē. in unum sæpius surgentia. cū quibusdā interuallis: qualis p̄spectus fere per totā porciferā offertur Genuā tendentibus. Siue mari utare. siue per mare nauiges: siue per littus spaciaris. Nōnunq̄. rarius. Mollit. quietum reddit. Frequens. fluctuosus: asper. Indurat. exasperat. Preciosis piscibus. quorū uenationē per hæc poetarū nasutissimus irridet: An Laurentino turpes in littore ranas: Et satius teneros ducere credis acos. Soleas. solea piscis genus translatum uerbū authore Fa. a solea pedis tegumento: ex genere planorū: ut rhombus est: & passer. Squillas. Iuue. tanq̄ preciosum piscem squillā introducit. Aspice q̄ longo discendat pectore lancem. Quæ fert dño squilla. & q̄bus undiq̄ scepta Asparagis: q̄ despiciat cōiuiua cauda: de q̄ lege Plī. seniorē lib. ix. & M. Tul. de natura deorū. Oratius Afferit squillas inter murena natantes. Mediterraneas. quæ solent puenire in locis mediterraneis. Illuc. in Laurentinum. Urbanus amicus urbis. Cōmendatio. laus. Accedat. addatur. Contubernio. cohabitatione.

Solea

Squilla

Auditoriū

Vid a te. Pollicet Mauricco: cū oēs rhetores audiuerit: se rescripturū ad quē mittat fr̄is filios inuenio nō Mauricco: sed Mario i q̄busdā ēt codicib⁹ Martio inscriptā eplām. Dulcissimā ætatē. adolescentiam. Vt solebam. dum discipulus eram. Ex studiis. quantū mihi deferat p̄ eloquētiæ studia. Frequēti auditorio. i magna auditorū copia. nā frequēter auditorium

Frugī quidem hominī sufficit etiā uicus: quem una uilla discernit: in hoc balinea meritoria tria: magna comoditas: si forte balineum: uel domini subitus aduentus: uel breuior mora calefacere dissuadeat. Littus ornāt uarietate gratissima: nūc continua: nunc intermissa recta uillarum. quæ præstant multarū urbium faciē: siue mari: siue ipso littore utare: quod nonnunq̄ longa tranquillitas mollit: sæpius frequens: & contrarius fluctus indurat. Mare non sane preciosis piscibus abundat. soleas tamen: & squillas optimas suggerit. Villa uero nostra etiā mediterraneas copias præstat: lac i primis. nā illuc e pascuis pecora conueniunt: si quādo aquā umbræ uel sectant. Iustis ne de causis iam tibi uideor incolere: & inhabitare: diligere secessum: quem tu nimis urbanus es: nisi concupiscis: atq̄ utinam concupiscas: ut tot: tantisq̄ dotibus uillulæ nostræ maxima cōmendatio ex tuo contubernio accedat.

C. Plinius Mauricco. S.

Vid a te mihi iucundius potuit iniungi: q̄ ut præceptorem fratris tui liberis quererem: nā & beneficio tuo in scholā redeo: & illam dulcissimam ætatem quasi resumo: sedeo inter iuuenes ut solebam: atque etiā experior quātum apud illos authoritatis ex studiis habeam. Nam p̄xime frequēti auditorio iter se corā

pro auditoribus usurpat: ut libro quarto ingens auditorium: & sexto alienum auditoriū: auditores aliorum causa congregatos. Tranqui. cum primum frequēti auditorio cōmisset: id est multis auditoribus neq; interdum negauerim auditorium accipi pro loco: in quam conueniunt ad audiendum: ut auditorium publicum: in quod promiscue uenitur sicut Marcellus Titulo: ne de statu defunctorum: uidef accepisse. Ordinis nostri. patricii. Loquebant. alia lectio habet iocabantur. Clare. alta uoce. Ad illorum laudem: qui tanti uiri præsentiā silentio sunt uenerati.

multi: sed ordinis nostri clare loquebantur intraui: conticuerunt: quod non referrem: nisi ad illorum magis laudem. q̄ ad meam pertineret: ac nisi sperare te uellem posse fratris tui filios probe discere. quod superest: cum omnes: qui profitentur: audierō: quod de quoq; sentiam: scribam: efficiamq;: quantum tamen epistola consequi potero: ut ipse omnes audisse uidearis. Debeo enim tibi: Debeo memoriæ fratris tui hanc fidem: hoc studiū: præsertim super tanta re. Nam quid magis interest uestra quā ut liberi (dicerem tui: nisi nunc illos magis amares) & digni illo patre: & te patruo repariantur? Quam curam mihi: etiam si non mandasses: uendicasse: nec ignoro sulcipiēdas offensas in eligendo p̄ceptore. sed oportet me non mō offensas: uerum etiā simulates p̄ fratris tui filius tam equo animo subire: q̄ parentes pro suis.

C. Plinius Cereali. S.

Iortarīs ut orationem amicis pluribus recitem: faciam quia hortaris: quamuis uehementer dubitem: neq; enim me præterit actiones: quæ recitantur impetum omnem: caloremq;: ac prope nomen suum perdere: ut quas soleant commendare simul: & accendere iudicium confessus: celebritas aduocatorum: expectatio: euentus: fama non unius actoris: diductumq; in partium audientium studiū: ad hoc dicentis gestus: incessus: discursus etiam: omnibusq; motibus animi consentaneus uigor corporis. Vnde accidit: ut ii. qui sedentes agunt: quamuis illis maxima ex parte supersint eadem illa: quæ stantibus: tamen hoc. quod sedent quasi debilitent. & deprimant recitatum uero p̄cipua p̄nūciationis adiumenta. oculi

quos duos sensus omnis ad animū penetrat affectus. Incessus. M. Tullius r̄ge in actione incessum: neq; admodum longum probat. Discursus modo sit breuis: & moderatus: alias improbandus. quare tradūt Virginiū Flauum interrogasse quendā suum antisophistam quot milia passuū declamasset. Vigor. robur. firmitas. Consentaneus. cōmodatus magis ad sensus. q̄ ad uerba. Agunt. causam dicunt. Eadē illa uox: caput: uultus oculi sup̄cilia: & reliq; corporis p̄tes: gestus ē: & motus: nō autē incessus: & discursus. Stantib⁹. pedib⁹ initentibus. Hoc. p̄ hoc. Deprimant. inferiores sint stantibus. Oculi. de quibus undecimo Fabius: sed in ipso uultu plurimū ualent oculi: p̄ quos maxime aīus emanat: ut citra metum quoq;: & hi aīritate niteant: & tristitiæ quoddā nubilū ducant: quinetiā lachrymas iis natura mentis indices dedit: quæ aut erumpunt dolore: aut lætitiā manant. motu uero itenti: remissi: sup̄bi: torui: mites: asperi fiunt.

Epistola. nā uiua uox magis afficit. Memoria. quia tūc defunctus erat: sic enim de mortuis solebant fari Apuleius cum fratre optimæ memoriæ uiro dixit est adhuc uidere in epitaphiis antiquorum B. M. id est bonæ memoriæ: quem dicendi modū pariter de mortuis uulgo usurpamus. Studium. diligentiam. Tanta re. tanti momenti: circumspiciendus enim diligēter pueris magister est: a quo mores primum: mox eloquentiam hauriāt. Magis amares. q̄ si tui essent. Illo. summo uiro: Vēdicasse. ultro suscepissem. Simulates. inimicitias. Quā parentes. subire decet.

Iortarīs. Cereali petēti: ut quādam orationē recitaret: multas causas p̄ponit: quibus desistere debeat: postremo tamē asserit se iudicium eius secuturum. Vehementer addubitē. sim in maximo dubio recitandi illam. Nomen suum. quia agebantur: actiones dicebantur: sed recitata iure uidebantur appellandæ recitationes. Quas. actiones. Iudicium. centum uiroq;. Confessus. nam in tribunali sedebant: aduocati uero stabant. Accendere. augere: impetum dare. Aduocatoq; celebritas. causidici laudati. Euentus. finis causæ: qui nō est in manu oratoris. Non unius. multoq;: nam plures aduocati unā: & eandem causam agebant.

Actoris. litigatoris: actor est: qui agit causam: uel tragœdiā: & similia. Varro putat actorē tm̄ dici: qui aliqd agit motu corporis: potest. n. aliquis facere non agere: ut poetæ comœdiam: & agere nō facere: ut comœdus tragœdiā. Studiū: fauor. Diductum. diuisum. In partes. diuersas: nam id solet fieri: ut disceptantiū uni magis faueat auditor: & si neuter: nec bñficio: nec iniuria sit cognit⁹. Ad hoc. p̄terea. Secūdo peculiaris particula.

Gestus dicentis. oratoris motus: nā oīs actio in duas partes diuidit in uocem: & gestum. hic oculos: illa aures monet: per

Actor

Oculi in actione

Manus, sine qbus trunca esset actio: ac debilis uix dici pōt quot motus hēant: cū pene ipsam uerboꝝ
copiā psequant: nā cæteræ ptes loquentē adiuuāt: hæc (ppe est ut dicā) ipsæ loquunt: an nō iis poscimus?
policemur? uocamus? dimittimus? minamur? supplicamus? abominamur? timemus? interrogamus? gau-
diū: tristitiā: dubitationē: cōfessionē: pœnitentiā: modū: copiā: nūq: tēpus ostēdim⁹: nā eadē cōcitāt: sup-
plicāt: inhibēt: pbāt: admirant: uerecūdāt, quare nō īmerito Secundus oculos: & manus p̄cipua p̄nuncia-
tionis adiumenta appellat. Perpediuntur, multū disturbant ab officio suo. Languescit, minuit. Ca-

motu corporis opportuno. Aculeis. sti-
mulis. Pugna. i. genere iudiciali. Cō-
tentiosa. in qua opus est contra aduerſa-
riū uocē intēdere: nā cōtentio est oratio
acris ad cōfirmādū: & cōfutandū accom-
modata: q̄ in cōtinuationem: & distribu-
tionē diuidit: quæ illa est oſonis enun-
ciandæ acceleratio clamosa: hæc autem
in contentione oſo frequens: cū raris: &
breuibus intervallis: acri uociferatione.

Cōparatū. cōstitutū. Sic cum labore. Quotus quisq; cuiuscunq; sit cōditio- nis: & ordinis: quotus. n. & ordinē digni- tatis: & minimū significat. hoc inuenio apud Plinius utroiq; Tacitū: Senecam. Martialē. in fœminino genere huc usq; tm̄ pro re minima annotauimus. præter apud Horatiū in sermonibus: ubi hora quota significat ordinē: & Cice. in rheto- rico: quota noctis hora. Dulcia hæc. qua- lia sunt epigrammata: & oñes demon- stratiuæ. Sonantia. in iucundiorib⁹ uo- caliora uerba esse debent. sonantia ergo simplicia: quæ maxime exclamāt: aut so- no sunt iucundissima: nā sicut syllabæ e- litteris melius sonātibus clariores sunt: ita uerba e syllabis magis uocalia: & quo plus quæq; spiritus habet: eo audi- tu pulchrius: & qđ facit syllabæ: idem uerboꝝ quoq; iter se copulatio: ut aliud alii iunctū melius sonet. Austerā. seue- ra: grauiā: qbus paria auditu uerba refe- rente Quintil. cōueniunt. Pressa. astri- cta: diligētia: remissa rebus tm̄ minorib⁹ apta. Turpis. uituperāda. Est tm̄. repe- titio eiusdē uerbi maiorē uim hēt. Exi- gāt. appetāt. His rebus. Affici. moue- ri est enim affici trahi ad unā quāq; rē ex

aliqua aī passione. Seneca affectus eē uoluit motus aī subitos. improbabiles: & concitatos græci ταραχῆς
uocant de qbus plura Quintilianus: & Macrobius. mouent aut: & dicēdo: & faciendo: ut. M. Antonius
Cæsaris dictatoris prætextā in funere proferens: maxime fiunt in procemio: & epilogo: alibi breuiore:
satis cognitum est in illis esse uim eloquentiæ. Lenocinetur. blandiatur. gratiam addat. Nouitas. noua
dicendi species. Non dissimile. in genere. Conuincere leges. sensus est: in constitutione legitima ex con-
trariis legibus: quas leges probabant esse contrarias aliis legibus græci consueuerunt cōparatione alia
rum meliorum legum confutare. scias aut necesse est iure ipso nullā esse legem legi contrariā: quia si diuer-
sum iussisset: alterū altero abrogaretur: sed eas casu: & euētu collidi: & diuersas uideri. Ita nobis. ordo
est. ita fuit argumentandum: & probandū nobis cū ipsa lege repetundarum: tum aliis legibus inesse legi re-
petundarum. i. contineri ea lege qd' accusaremus: uideat aut ista fuisse oīo: qua Mariū Priscum accusauit.
Gratiā. fauorē. Placuerit. tibi uidebit. Pla

Blandū auribus īperitorū. gratū auditoribus imperitis. Gratiā. fauorē. Placuerit. tibi uidebit. Pla
ne. diligēter. Calculos. difficultates. rōnes. q. n. cōputabāt: calculis utebant. uñ Vegetius calculare: &
Mar. calculatorē: quē uulgo rōcinatorē dixerūt: & rō p calculo: sicut calculus pro rōne usurpat: Colu.
calculos p sumptu: & reditu accipit: cū p̄cipit ne maiore agrū: q̄ rō calculogē patif: emere uelimus. Ra
tio exigitur. percent auditores rōnē a te: quare suaseris: ut recitarē. Obsequium. quia parui tuis imperitiis.

manus perpediunt. Quo minus mirum est si auditor intentio languescit: nullis extrinsecus: aut blandimentis capta: aut aculeis excitata. accedit his: quod oratio de qua loquor: pugna: & quasi contentiosa est. porro ita natura comparatum est: ut ea: quam scripsimus cum labore: etiam sic audiri putamus. Et sane quotusquisque tam rectus auditor: quem non potius dulcia habet: & sonantia: quam austera: & pressa delectent? Est quidem omnino turpis ista discordia: est tamen: quod plerumque euenit: ut aliud iudices exigant: aliud auditores: cum alioquin his precipue auditor affici debeat: quibus idem si foret iudex maxime permoueret: potest tamen fieri: ut quicquid in his difficultatibus libro istius nouitas lenocinet. nouitas apud nostros: apud graecos enim est quiddam quauis ex aduerso: non tamen omnino dissimile. Nam ut illis erat moris leges: quas ut contrarias prioribus legibus arguebant: aliarum collatione conuincere: ita nobis inesse repetundarum legi: quod postularem: cum hac ipsa lege: tum aliis colligendum fuit: quod nequaquam blandum auribus imperitorum tanto maiorem apud doctos habere gratiam debet: quanto minorem apud indoctos habet. Nos autem si placuerit recitare: adhibebimur sumus eruditissimum quicquid: sed plane adhuc an sit recitandum examina tecum: omnesque: quos ego moui in utraque parte calculos pone: idque elige in quo uicerit ratio: a te enim ratio exigitur: nos excusabit obsequium.

Ssem para. Caluifiū cōtūbernalē suū tribus de. M. Regulo fabellis delectat: latēter tpa sua
pulsans: qbus mali multo maiora: q̄ boni p̄mia cōsequebant. Assem. as antiquitus libralis
.i. duodecim uncias: fuit: authores sunt Donatus: Priscianus. Gellius. Qu. Fabio dictatore
uncialis factus: mox lege papyriana semiuncialis: prius nō fuit pecunia numerata: ut postea.
Dionysio: & Festo authorib⁹ aureus erat as. Plut. argēteū scribit. Varro: & eū secur⁹ pōpeius ab ære dictū
cēsent. Aureā fabulā. eximiā: p̄ciosā: pulcherrimā: sic Venerē: & mala aurea appellare solem⁹: nā auge re

As

C. Plinius Caluifio. S.

Ssem para: & accipe aureā fabulā: fabu
las imo. nā me priorē noua admōuit: nec
refert a q̄ potissimū icipiā. Verānia Piso
nis grauit̄ iacebat: hui⁹ dico: quē Galba adopta
uit: ad hāc Regulus uēit. primū ipudētīā hoīs: q̄
uenerit ad ægrā: cui⁹ marito inimicissimus: ipsi i
uissimus fuerat: esto si uēit tm̄. At ille ēt p̄xius to
ro sedit: q̄ diesq̄ hora nata eēt īterrogauit. Vbi au
diit: cōponit uultū: itēdit oculos: mouet labra: agi
tat digitos: cōputat: nihil: nisi ut diu miserā expe
ctatiōe suspēdat. Hēs iqt Climatericū tps: sed eua
des: qd̄ ut tibi magis liqat: aruspice cōsulā: quē sū
frequēter exptus. nec mora sacrificiū facit: affir
mat exta cū syderū signatiōe cōgruere. Illa: ut i pe
riculo: credula poscit codicillos: legatū Regulo
scribit: mox ingrauescit: clamat moriēs. O hoīem
neq̄: p̄fidū: ac plus ēt quā pius: q̄ sibi p̄ salutē filii
peierasset: facit h̄ Regulus nō mīus scelerate: quā
frequēter: q̄ irā deorū: quos ipse quotidie fallit: in
caput īfelicis pueri detestat. Vellius Blesus cōsu

liqs metallis pulchri⁹ & p̄ciosi⁹ q̄re suū
Apu. asinū dici aureū uoluit q̄si admirā
dū: & supra cæteros. quīs aurū tradāt i p̄
cio fuisse nō pp̄ colorē: s̄ qd̄ rex uni ni
hil igne depit. Asse para. hoc uerbo utūf
circūforanei: & circulatores ēt nūc fabel
las pp̄lo uendituri Fabulas imo. corre
ctio. Noua. nup̄ scā. Verania Pi. uxor: q̄
maritū post cædē cōposuit q̄sito capite:
qd̄ uenale īterfectores suauerāt. mēinit
Tacit⁹. Grauit̄ iacebat. graui morbo
p̄ssa lecto se cōtinebat. Hui⁹ p̄sdis: nā fuit
& C. Piso: q̄ i Neronem cōiurauit: ac alii
p̄res. Galba adoptauit: ip̄ator Galba cū
Germaniæ legiōes duce. A. Vitellio defe
cissent: se uero nō tā pp̄ senectutē: q̄ orbi
tatē despici ītelligere. L. Pisonē Frugi Li
cinianū egregiū iuuenē: gñosū: mitē: pru
dētē. M. Crasso ex Scribōia genitū: uultu
hūtuq̄ moris antiq̄: recta īterp̄ratōe seue
rū: deteri⁹ īterp̄tatib⁹ tristiorē adopra
uit: cui⁹ adoptionē a Galba secreto habi
tam: cū i castra ptulisset: milites nullo do
natio dignati ægre tulerūt. q̄ īdignati
Orhōi: q̄ n̄ se adoptasset materiā p̄buit
deficiēdi. Piso postea i uestibulo Vestæ
ab Orthonianis militib⁹ interficit̄ sexto
post adoptionē die. hāc rē copiosius tra
ctāt. Tacit⁹: Trāgl. Plutar. Dion. Inimi

Verania

Piso

cissimus. uiuo Nerōe. Ipsi. Verāia. Esto. cōcedētis aduerbiū q̄le Virgilianū illd̄. Esto ægrā nulli quodā
flexere mariti. Cōponit uultū. i grauitatē: & dubitationē format. Intēdit: imobiles tenet q̄ ē signū co
gitabūdi: sicut agitare digitos: ut cōputaret syderū calculos. Nihil. facit. Suspēdat. excruciet: ambigua:
& suspēlā teneat. Climatericū tps. arduū. difficile: cōtrariū Suida īterp̄te: & Sidōius li. viii. p̄læraq̄ de cli
materico: q̄ p̄ebdomadas fiebat. septenariū. n. ānū ætatis Caldei piculosū putabāt: s̄ maxie sexagesimū
tertiū: uñ climatericū q̄si scalarū dixere græci: q̄re. Augustus apud Gelliū gratulā Caio nepoti: qd̄ eua
sisset climatericū: cū iā q̄rtū: & sexagesimū natalē ageret: piculosū p̄fecto senib⁹: si fides adhibēda scri
ptorib⁹: sed Cēsorin⁹ i eo opusculo: qd̄ de natali cōposuit: explicat⁹: q̄ sup̄iores sup̄ climaterico scripsit:
annū referēs q̄dragesimū nonū lōge lætalissimū: mīus uero suspectū tertii: & sexagesimū: ac unū & no
nagesimū: q̄q̄ & ipsi lætales sint. Plī. senior q̄rtū: & q̄dragesimū suspectū tradidit: sed p̄ nouē annorū nu
meq̄ p̄cedēs. Euades. ualitudinē recupabit. Liqueat. Manifestū sit. Aruspice. q̄ uictimaḡ exta itrospi
ciebat aruspex dictus. Dionysio: quos græce hieroscopos Rōanos uerusti noīs paḡ custodes dixisse pu
tat aruspices: at Fabius a spectādo a posteriore pte dictos asserit. Dōatus ab aruga: q̄ & hostia: ul̄ ab ara
in q̄ seruaf̄ nomē sump̄isse. Aruspici m̄ iuētū Delpho Plī. tradit: alii a Tage Thusco ad Rōanos trāsī
se. Nec mora fuit. Extā. p̄cordia uno noīe i hoīe dñr. Cōgruere. eadē signāre ut liberare. Signatiōe
syderū. collecta ex climaterica rōne. Ut solet fieri. In piculo: q̄ i aliquo piculo sūt: uñ nulli statī magis:
q̄ medico credim⁹. Codicillos. tabulas. Legatū. h̄reditatis pte: est aut̄ legatū deliberatio qdā h̄redita
tis: q̄ testōr ex eo: q̄ uniuersum h̄redis foret alicui qd̄ collatū uoluit. h̄ac Florētinus: at Modestīn⁹ bre
ui⁹ legatū iqt ē qdā donatio testō relicta. Iustinian⁹ legatū ē dōatio qdā a defūcto relicta ab h̄are de p̄
stāda: sed olī legatorū gñā q̄tuor fuerūt: q̄ ibi explicāt. Ingrauescit. Verāia magis p̄mis morbo. Neq̄ ma
lū: alii p̄ iutili accipiūt. Plusq̄ piurū. ip̄iū. & p̄phanū. Peierasset p̄ salutē filii. piuriū fecisset iurādo p̄ salu
tē filii sui Veraniā cōualiturā. Fallit. peierādo: & uiuēdo. In caput. i uitā. Pueri: cuius īgeniū Mart. epi
grāmāte p̄legit: & Scds nō uituperat lib. iiii. ubi illius obitū refert. Vellius Blesus credideri hūc esse Ble
sum: quē idē poeta lib. viii. ad Meliorē scribēs noīat: & si sciā Peditū Blesum Sabinū a Nerone senatu mo
tū Cyrenēsis accusantib⁹ uiolatū ab eo thesauḡ Aesculapii: delectūq̄ militarē p̄cio: & ambitiōe cor

Climateri
cum

Aruspex

Legatum

Nequam

Vellius
Blesus

Tabulae

ruptū: cui postea ab Orhone locus senatorius restitutus. legimus ē Iunium Blesum Lugdunensis Galliae re-
 ctore: gñe illustrē: largū aīo: & parē opibus: q̄ accusatus apud Vitellium ueneno iteriit: uir nataliū: & mo-
 rū elegātia clarus. Vellium Paulū Bithiniae p̄cōsulē recitat Scd̄s in eplis ad Traianū. Nouissima. q̄ po-
 stea iteriit. Ille. oībus notus: & admirādus. ut Tūc ille Aeneas. Cōflictabat. cruciabat. uicebat. Testa-
 bulas s̄m Vlpianū accipere debemus oēm materiae figurā: siue igit̄ tabulae sint lignae: siue cuiuscūq̄ al-

nae: siue coriū aīalis alicuius tabulae re-
 cte dñr. Captate. p̄miis: & donis spe ma-
 iore aucupari. Hortari. īfinita p̄ p̄teri-
 tis īfectis more ulitato. Spiritū. uitam.
 Hoi. Bleso. Signatū ē testm̄. Vlpianus ti-
 tulo de testamētis signatas tabulas acci-
 pi decet. si & lintheo: quo tabulae iuolu-
 tae sunt signa īpressa fuerint: & singulos
 testes septē s̄m Paulū: q̄ in testimōio ad-
 hibent̄ p̄prio chirographo annotare cō-
 uenit q̄s: & cuius testamentū signauerit.

Personā. sumit habitū miserātis. Ad-
 locutionē. dicēdi formā. Iisdēq̄ medi-
 cis. dicit. nota hoīs īpudētia: q̄ quos pau-
 loante hortabat̄ ut uitam Bleso p̄trahe-
 rent: nūc dehortat̄. Bonā. laudabilem.

Scholasti-
cum

Oīa. quae Regulus dixerat legati causa
 Tātulū. minimū. subaudi reliq̄. Scho-
 lastica lege. sunt q̄ nullo authore dicant
 fuisse moris olī scholasticis: ut expositis
 duabus cōtrouersis tertiā exponēdā po-
 stularēt: nos secus interpretādū duxim⁹
 scholastica lege. i. more ocioso: q̄b⁹ cō-
 suetudo fabellis oblectari: & tertiā dixit
 nō respiciēs ad ullū ātiquū morē: nec ad
 nume: ternariū: sed p̄inde. ac si diceret
 aliā. erat. n. tertia post secūdā. respexit at̄
 ad significatū uerbi: nam σχολαστικόν
 ociosum signat: & fictū: qd̄ aut̄ aliud est
 scholastica cōtrouersia: q̄ ficta cā? & ab
 ociosis tractari solita. unde Secundus lib.
 viii. nisi forte uolumus scholasticas: atq̄
 (ut ita dicā) umbraticas līas mittere. i. fi-
 ctas: q̄les ab ociosis scribi solēt: & schola-
 sticū ingeniū dixit eodē libro p̄ ocioso.
 q̄re Petroni⁹ Arbitr̄ scholasticorū ociiū
 deludēs cōtrouersia umbratibus sentētiolis pictā dicit. Est. materia. Aurelia. duas lego Aurelias pil-
 la tpa Aureliā Messalinā Clodiū Albinū: q̄ postea īperauit enixā: alterā Aureliā diuitē: & orbā: de q̄ Iuue-
 nalis. Quod captator emat Lenas: Aurelia uēdat posteriorē Scd̄s itelligit. Ornata. honoribus: & clari-
 natalibus illustrata. Hastunicas. Leges. legato mihi reliquas. Nec multa. nec plura: sed summā rei
 dicā. Apire tabulas. Vlp. de testamētis si inq̄ testm̄: q̄ resignauerit testator iteq̄ signatū fuerit septē te-
 stiū signis: nō erit īfectū: sed utroq̄ iure ualebit tā ciuili: q̄ p̄torio. Obseruauit scribētē. annotauit Au-
 reliā dū legatū scriberet: ne sicut a Bleso deciperet̄. Inspevit an scripsisset. ad qd̄ uidet̄ Mart. mutatis no-
 minibus lib. xii. alluisse. Hæredē tibi me Catulle dicis. Nō credā nisi legero Catulle. Viuit. adhuc sup-
 stes ē. Coegit ad scribēdū sibi legatū. Moriturā. mox. Hæreditates. totū p̄rimonium: nā hæreditas ē
 tanq̄ genus: cui legatū spēs subest: maior. n. res ē hæreditas: q̄ legatū ἀλλὰ τὸ δῖα τεύχεα. i. sed qd̄ ex-
 tēdo. uidelicet qd̄ plura dicā. Negtia: & improbitas. neq̄ & mali pudor & uirtus. pudici & boni idē notat
 Martialis ad Fabianū scribēs: & Iuuenalis satyra prima scelestis p̄mia dari pulsans. bonos iacere algētes.
 Paupere: & tenui. pua re: & exiguis facu- t itib⁹. Per flagitia bonorū cōtationes. & testorū captationes:
 Processit. ad ampliores diuitias: & dignitates puenit. Sextertiū sexcētis. sexcēta milia nūmū. Imple-
 turus: sūmā additurus. Extā duplicata. dū sacrificaret iuenit gemiata extā ī hostia: & duo capita habē-
 tia: qd̄ erat signū admodū lætū: hinc Vale. Marcelli sacrificiū laudās scribit iecur cū duobus capitibus
 ei appuisse. legis ē duplicia. Portēdi. signat. p̄dici. portēta sunt p̄prie ostenta: q̄ aliqd̄ iminere signant:

Aurelia

laris ille locuples nouissima ualitudine cōflic-
 bat: cupiebat mutare testamētū. Regulus q̄ sup̄a
 ret aliqd̄ ex nouis tabulis: q̄a nup̄ captare eū cō-
 perat: medicos hortari: regare quoquomō spiritū
 hoī progaret. postq̄ signatū ē testm̄: mutat p̄sonā:
 uertit allocutionē: iisdēq̄ medicis: quousq̄ miserū
 cruciatis: qd̄ iuidetis bonā mortē: cui dare uitā
 non potestis: Morit̄ Blesus: & tanq̄ oīa audisset:
 Regulo ne tantulū qdē. Sufficiunt duae fabulae:
 an scholastica lege tertiā poscis: Est un̄ fiat. Au-
 relia ornata fœmina signatura testm̄ sumpserat
 pulcherrimas tunicas: Regulus cū uenisset ad si-
 gnandū. Rogo iqt̄ has mihi leges. Aurelia ludere
 hoīem putabat: ille serio īstabat: nec multa: coegit
 mulierē aperire tabulas: ac sibi tunicas: quas erat
 induta: legare. Obseruauit scribētē: īspexit an scri-
 psisset: & Aurelia qdē uiuit: ille tñ istud tanq̄ mo-
 riturā coegit: hic hæreditates: hic legata q̄li me-
 reat̄ accipit. ἀλλὰ τὸ δῖα τεύχεα in ea ciuitate
 in q̄ iā pridē nō minora p̄mia: imo maiora: neqtia:
 & improbitas: q̄ pudor: & uirtus hñt. Aspice Regu-
 lū: q̄ ex paupe: & tenui ad tātas opes p̄ flagitia p̄-
 cessit: ut ipse mihi dixerit. cū cōsuleret: q̄ cito sex-
 tertiū sexcētis īpleturus eēt: iuenisse se extā du-
 plicia: q̄bus portendi milies & ducētis hiturū: &
 hēbit: si mō ut cœpit: aliēa testamēta (qd̄ ē īpro-
 bissimū gen⁹) falsis īplis: quorū sūt illa dictauerit.

Portenta

monstra deoꝝ monita: prodigia iræ & minæ. Milies & ducēties. his tot. Dictauerit aliena testamēta. monstra
quæ ad alios iure deberent peruenire pro suo arbitrio disposuerit. iam dictum est quid sit dictare. prodigia

NIO ANNIS Mariæ Catanæi Cōmentarii in epl̄as libri. iiii. C. Plinii Cæcilii Secundi.

Escio. Tertium Epistolarum librum ad Caluissium contubernalem suum inchoans Vestritii
Spurinæ: & uitam: & mores breuibus explicat: spondetq; q̄ primum ad senium peruenerit se
usurum eo uitæ genere. Nullum. meæ uitæ. Quo. tempore. Adeo. in tantum. iucundita-

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO.
LIBER TERTIVS.

C. Plinius Caluissio. S.

Escio an ullum iucūdius
tempus exegerim: q̄ quo
nuper apud Spurinam
fui: adeo quidē: ut nemi-
nem magis in senectute
(si modo senescere datū
est) æmulari uelim. Ni-
hil est. n. illo uitæ genere
distinctius. Me aut ut cer-
tus syderū cursus: ita ui-

ta hoīum disposita delectat: senum p̄sertim. Nam
iuuenes confusa adhuc quædam: & quasi turbata
non indecent: senibus placida omnia: & ordinata
conueniunt: quibus industria sera: turpis ambitio
est. hanc regulam Spurinna constantissime seruat:
quinetiā parua hæc (parua si nō quottidiæ fiāt)
ordine quodā & uelut orbe circumagit. Mane le-
ctulo continet: hora secunda calceos poscit: am-
bulat mille pas. nec minus aīum: q̄ corpus exercet
si adsunt amici: honestissimi sermones explicant:
si nō: liber legit: interdū etiā præsētibz amicis:
si tamen illi nō grauantur: deinde cōsideret: & liber
rursus: aut sermo libro potior: mox uehiculum

ris prouectus. Distinctius. ordinatius:
ut quæ incipiat & desinat: ubi cōueniat.

Certus syderum cursus. ut sol: & luna:
cæteraq; sydera: quæ certa: & firma mē-
sura motus suos dispartiūt. sydus a græ Sydus
cis aē t̄ p̄ dictum pluribus stellis confu-
citur: q̄ pro sole: & luna sæpius positum
nō modo apud poetas: sed & rerum scri-
ptores iuenimus. sydus præterea genus
morbi: qui partem corporis tactam fa-
cit immobilem: ut qui fulmine feriūtur:
a quo uerbum syderatur deduxit Plini.
auunculus: & syderata membra: ac syde-
rationem legimus. Confusa. inordina-
ta. Industria sera. diligentia tarda inge-
nium importunum. cōmodissime. Sene.
exagitata mētis concursationem nō in-
dustriam appellat. Ambitio turpis. ho-
noꝝ indecora affectatio i senibus. nam
licet per se uitiū sit ambitio. sæpe tamē
in iuene causa uirtutum fit. Regulam
ordinem. (Parua si non continue fiant)
parua essent per se considerata: sed si cō-
tinue fiant magna sunt iastar solis: qui
certa mensura semper se circumagit ui-
tam disponebat Spurinna. Orbe. ordi-
ne. circulo in se recurrente. Hora secū- Dies
da. diei naturalis. i. ab oriente sole ad so-
lis occasum: quāuis authoribus Plutar.
Gel. Macrobio Varronem secutis diem
Romani inciperent a sexta noctis hora:
sicut Atheniēses ab occasu: Tusci a me-
ridie: uno coeli circumactū: quo dies ue-
rus: & nox continetur: ciuilis hic appel-
latus a Censorino i libro de natali: sicut
ille naturalis: ubi pluribus explicatur ua-
ria diei apud uarias gentes observatio.
rerum scriptores ut plurimū de natura-
li die loquuntur: sic Martialis illo epi-
grammate. Prima salutantes atq; altera
continet hora: & quæ deinceps. Iuena-
lis: Ipsa dies pulchro distinguitur ordine
rege: ut græcum epigramma conticeam
cui ē initium ἐσπας μοχθολογια γω τα-
τα. Paulus de uerborum significatione
cuiuscunq; diei maior inquit pars ē ho-
rarum septem primarum diei: nō supre-
marum: per quod designatur diem tan-
tum fuisse. xii. horarum. in quam senten-
tiam apertius totis pedibus iuit Pedia-
nus: & libro octauo Secundus repetit.
Honestissimi. de rebus honestissimis.
Si non. adsunt amici. Liber rursus. le-
gitur. Sermo. oīo Spurinæ demissas

Lyrica

quā tamē ita laudat: ut scriptis anteponat. Vxorē cociam noīe. Singularis exēpli. unicæ: & præcipuæ virtutis: q̄ posset aliis exēplo esse. Proxime. nuper una assumpsit. Illud secretū. uehiculo. cū Spurinna uehi. Quantū antiquitatis. quanta refert de antiquis illustria. Indixerit. posuerit. i. ea modestia mo- neat. Præcipere. tanquam eruditior. Peractis. transactis uehiculo. Iterum. iā. n. dixerat ambulasse mi- le passys antequam uehiculū cōscenderet. Stilo. cōpositioni. Vtraq; lingua. græca: & latina. Lyrica. darus: apud nos Horatius: lyricis aut he- roum laudes: aut olympionicæ scribe- bant: & amores eodē in arte dicēte: Mu- sa dedit fidibus diuos: puerosq; deos: Et pugilē uictorē: & equum certamine pri- mū: & iuuenū curas: & libera uia referre.

Hilaria

Suauitas. nam pōt aliqd esse dulce nō suaue. Hilaritas. lætitia. hilarus: uel hi- laris: utroq; n. mō dici: lætus. & hilaria festa matris deum octauo cal. aprilis læ- titiæ: & festiuitatis. Lampridius: & Ma- crobius meminere. Sanctitas. incorru- pta uita. Hyeme nona. Mar. palæstræ: & balineo nonā ascripsit nulla hyemis: & æstatis distinctiōe. Spartianus i Adria- no tradit neminē nisi ægrū lauari in pu- blico passum ante octauā horā. lati⁹ Vi- truius lauādi tēpus cōplexus est cōstitu- tū fuisse referens a meridiano ad uespe- rum. hic autem nō tam publicū lauandi tempus: q̄ Spurinnæ cōsuetū designat Se- cundus. Mouet⁹ pila. exerce⁹ lusoria pi- la. cuius inuentor Pythus. sequentia mō- strant trigonālē intelligendā: in qua sini- stra manus plurimū erat adiumento ex testimonio illius distichi. Si me nobilib⁹ scis expulsare sinistris Sum tua: si nescis rustice redde pilam: minus enim miran- du⁹ fuisset: si folle senectuti dato lussisset Spurinna: de quo Martialis pariter. Folle decet pueros ludere: folle senes. Hoc ge- nere exercitationis. trigonalis pilæ. Pu- gnat cū senectute. senex opus iuuenile exercet.

Balinei hora

Corinthia uasa

Accubat. lecto. Libere est. cōceditur. possunt. Nitida: splēdida: qd' ad uasa: & ciborū mundiciē: frugi ad cibos referē. Puro. defecato. precioso: expurato: ema- culato: excocto: candefacto. q̄ putū dixit antiquitas: græci οβρυζον. Antiquo: meliore. Corinthia. uasa. postq̄ Critolaus corinthorū dux dubiū an manu: certe oratione legatos Romanos uiolauit a Metello fusus proelio est: Mummius Metelli successor urbem ab incolis desertam post alterius ducis Diæti cla- dem diripuit: deinde deleuit. Quid signorū: quid uestium: quid ue tabularū raptum: incensum atq; proie- ctum est: quantas opes & abstulerit: & cremauerit hīc scias: quod quicquid corinthii æris toto orbe lau- datur: incendio superfuisse comperimus: nam & æris notam præciosiorem ipsa opulentissimæ urbis fecit iniuria: quia incendio perustis plurimis statuis atq; simulachris: æris auri: argentiq; uenæ in com- mune fluxere: quod a multis assertum Plinius senior supputata tempore ratiōe falsum probat: nam an- te Corinthi ruinas nobiles in ære fictores esse desierant. hinc græcorum aliqui in urbis excidio statua- rum: & picturarum: mentionem facientes reliqua silentio præteriere. obtinuit tamen usus: ut quicquid notabile siue in signis æris: siue in uasis antiquum inueniretur pro corinthio haberetur: & notatum legi- mus Augustum ut præciosæ supellectilis: corinthiorumq; percupidum. Pausanias author est æs corin- thium ignitum tingi aqua fontis Corinthi pirenes: qua temperatura fieri elegans: & celebre corinthiū æs: cum tamen ibi non nascat⁹. Afficitur. detinetur. affectus capit. Distinguitur. uariat⁹: interpollatur.

Cœna

Comœdis. comœdiarum actoribus quod Persius carpit: ecce inter pocula quærunt Romulidæ satura qd dia poemata narrent. Voluptates. ciborum gratia. Studiis. urbano sale: quo respergit⁹ comœdia. Condiuntur. perficiuntur. Sumit: cœna occupat aliquā noctis partem etiam in æstate: nā in hyeme nō erat mirum cum post nonam inciperet. hic iure quæri posset: an omnes antiqui semel tm̄ in die cibum: quam cœnam dixerent sumerent. satis constat multorū testimonio circa Scdī sæcula cibum semel capi ab omnibus fere solitum: unde legimus in cœnæ luxum non prandii leges promulgatas: ueteres bis i die

ascendit: assumit uxorem singularis exēpli: uel ali- quē amicorum: ut me proxime: q̄ pulchrum illud q̄ dulce secretum: quantum ibi antiquitatis: quæ facta: quos uiros audias: quibus præceptis im- buare: quāuis ille hoc temperamētum modestiæ suæ indixerit: ne præcipere uideatur. Peractis. yii. mil. pas. iterum ambulat mille. Iterū residet: uel se cubiculo: ac stilo reddit: scribit enim & quidem utraq; lingua: Lyrica doctissime: mira illis dulce- do: mira suauitas: mira hilaritas: cuius gratiam cu- mulat sanctitas scribentis. Vbi hora balinei nun- ciata est: est autem hyeme nona: æstate octaua: in sole si caret uento ambulat nudus: deinde mo- uetur pila uehementer: & diu: nam hoc quoque exercitationis genere pugnat cum senectute: lo- tus accubat: & paulisper cibum differt: interim audit legentem remissius aliquid: & dulcius. Per hoc omne tempus libere est amicis: uel eadem fa- cere: uel alia si malint. apponitur cœna nō minus nitida: q̄ frugī in argento puro: & antiquo. Sunt in usu: & Corinthia: quibus delectatur: & adficiē. Frequēter comœdis cœna distinguit⁹: ut uolupta- tes: quoq; studiis cōdiant⁹: sumit aliquid de nocte:

cibū cœpisse. Secundus non multo post ostendit auunculum suū scribens consueuisse cibum interdū le-
uem & facilē ueterum more sumere: mox habita eiusdem cœnæ mentione Trāquillus asserit Augustū
solum meridianum cibum sumere: sed cœnam fuisse meridianum cibum tradit Pompeius: qđ per hęc
Cor. Celsus demonstrasse uidet. si autem uomitus fauces exasperauit: qui uomuit: si mane id fecit:ambu-
lare debet: tum ungi: deinde cœnare: & Pompeius tradit: quod nunc prandium appellamus: antiquos
cœnam dixisse: uespernam: quam nunc cœnam. quare fuisse crediderim nonnullos tunc temporis: qui

prandium sumerent: ad quod in hyeme
hortatur idē Celsus: nā Seneca in natu-
ralibus inquit: sed prādia cœnis in lucē
usq; perductis ingesta sunt. Lampridius
Seuerū imperatorē scribit egressum bal-
neas multū lactis: & panis sumere soli-
tū & oua: deinde mulsum: atq; his refe-
ctū aliqñ prādia inisse: aliquādo cibū us-
q; ad cœnā distulisse. Vitelliū insup Trā-
quillus memorat epulas trifariam sēper
quadriariam interdū dispertire solitum
in ientacula: & prandia: & cœnas & cō-
messationes Athenæus Platōis testimo-
nio nixus refert in Sicilia: & Italia bis ci-
bum sumere solitos: & alibi græcorum
antiquos ter in die. irridetq; qui quater
epulatos opinantur: nec mirum si tanta
sumēdi cibi uarietas olim fuit: cū hodie
quoq; pleriq; semel tātum: plurimi bis:
nonnulli: & ter: & quater in die id faciāt:
græcorū luculentissimi scriptores arbi-
trantur qđ nos prandiū: suos αριστον:
& quod cœnam σελωον dixisse. Festus
tamen prandium ex græco dictū autu-
mat. Treuelliū Pollio appellatū. quod
ad bellū milites paret. Hoc sumere de
nocte. Comitatus. facetiis. Trāsis. pdu-
citur. Inde. ob istas causas. Vigor au-
rium: & oculorum. uirtus audiēdi: & ui-

Prādium

Scientia.

Subsigno.

Sexagesi-
mus annus.

& æstate: nemini hoc longum est: tanta comitate
conuiuium trahitur. Inde illi post septimum & se-
ptaagesimum annum aurium: oculorumq; uigor
integer: inde agile: & uiuidum corpus: solaq; ex
senectute prudentia. Hanc ego uitam uoto: & co-
gitatione præsumo ingressurus auidissime: ut pri-
mum ratio ætatis receptui canere permiserit. Inte-
rim mille laboribus conteror: quorum mihi: & so-
latium: & exemplum est idem Spurinna. nam ille
quoq; quo ad honestum fuit: obiit officia: gessit
magistratus: prouincias rexit: multoq; labore hoc
ocium meruit. Igitur & eundem mihi cursum: &
eundem terminum statuo: idq; iam nunc apud te
subsigno: ut: si me longius euehi uideris: in ius uo-
ces ad hanc epistolam meam: & quiescere iubeas:
cum inertiae crimen effugero.

C. Plinius Gaudio Maximo. S.

Quod ipse amicis tuis obtulisse: si mihi ea-
de materia suppeteret. id nūc iure uideor
a te meis petiturus. Arrianus Maturius

uendi. Agile. expeditū. promptum. Prudentia. quæ longo rerum usu cōparat: scientia autē est intel-
ligendorū bonorū: & malorū: eorū ēt media q̄ dicunt: multaq; s. reg. memoria: & usus plurium negotio-
rū. Hanc. talē. Voco. inuoco opto. melius. tñ uoto lege. Præsumo: prædestino. præoccupo mēte:

Ingressurus auidissime. in turus eam maximo desiderio. Ratio ætatis. senectus: qua excusant a ciuili-
bus officiis. Receptui canere. consulere quieti. & recipere me in secessum ab administratione reg. pu-
blicarum. translātū uerbum a re militari: cū pugnando fessis: uel interuentu noctis. seu alia ratione reci-
piendi signū tuba datur: Obiit officia. dixit in foro pro amicis: interfuit senatui. Magistratus. digni-
tates: honores. Prouincias rexit. trāspadanā regionē bello Othoniano: in qua cū imperio esset strenue
tutatus est Placentiā: postea missus a Traiano in Germaniā aduersum Bructeros: eos solo terrore domu-
it. Subsigno. subscribo. sigillo. obliigo. affirmo. Callistratus de iure imunitatis. sed ne extenuentur facul-
tates eorū: quæ subsignatæ sint fisco: sic Iustinianus de administratione tutorū. Longius euehi. supra ra-
tionem ætatis uersari ciuilibus negociis. Ad hanc epistolam. per hanc epistolā: qua fidem meā astrixi.

Cum effugero crimē inertiae. cū expleuero sexagesimū annū: tūc. n. licebat ab officiis uacare: subsidiū.
n. bellissimū existimabāt esse senectuti ocium: qđ de numero annorū aliqua sit inter authores uarietas:
nā Seneca libro de uitæ breuitate tradit senatorē sexagenariū ab officiis uacare solitū. at idem in decla-
mationibus senator post sexagesimū qntū annū in curia uenire nō cogitur: nec uetatur alibi supiori sen-
tentiae cōuenit. lex a quinquagesimo anno militē nō tegit a sexagesimo senatorē non citat. inde Secūd⁹
libro quarto in eundē sensum inquit qñ secessus mei non desidia nomē: sed tranquillitatis accipiunt: ut
ipsæ leges monent: quæ maiore annis sexaginta ocio reddunt. Iuriscōsulti tñ Vlpian⁹: & Modestinus se-
ptaagesimū annū assignarunt: interdū quinq; amplius: ut uacationē haberent a tutelis: & curatiōib⁹: de-
niq; a munerib⁹ tñ ciuilibus: nā si honores cōiūcti sunt patrimonio nō excusant: q̄ lati⁹ tractat idē Vl-
pianus titulo de iure imunitatis. Varro sexagesimū ætatis annū a negociis publicis libe⁹: & expeditū
ēē referens inde tradit puerbiū natū: sexagenarios per pontē mittēdos: qā suffragiū nō ferebāt. qđ p pō-
tē ferebāt: nō dictū sexagenarios de ponte eiici oportere: nō ut popularitas male itelligit. nec ados: extat
tamen in prouerbis græcis Sardiniae incolas supra septuaginta annos Saturno sacrificari.

Vod ipse. Gaiū Maximū p̄caſ: ut aliqd dignitatis Arriāo Maturio iopināri cōferre uelit: q̄ ut libetū faciat: q̄ta ſit cū illo deuictus amicitia breuibus tangit. Eadē materia. occasio. fa- cultas: nā ſuit miſſus ad ordinādū achaia ſtatum: poſt modū p̄fectus p̄torio. Meis. pro meis amicis. Arrianus maturius. ſupra de Arriano latius. Altinatium eſt princeps primū locū obtinet inter altinates. princeps enim generale uocabulum eorum: qui in aliqua facultate exce- dunt. Altinum oppidum Venetiæ in palude ſimilem Rauenæ ſitum habens ab Attila dirutum ſeu incenſum:

Altinū.

cuius lanæ tertium inter italas locum ob- tinent ex Martialis diſticho. Velleribus primis Apulia: Parma ſecundis: Nobilis Altinum tertia laudat ouis. Facultati- bus. diuitiis. Iudicio in ſtudiis. emēda- tore meorum ſcriptorum. Ambitu. ho- norum cupiditate. Equeſtri gradu. di- gnitate equeſtri: cui co- ceſſum lege Ro- ſcia in quartodecimo theatri gradu ſe- dere. Altiffimum. conſulatus dignita- tem. Aſtruere. addere. Inopinantis. eximprouiſo. præter ſpē. Aſtruere. re- ſumptio eiſdem uerbi: quæ commodè ſit cum aliqua ſunt interpoſita. Aſtrue- re autem. repete extrinſecus magni æſti- mo. Splendidū nec moleſtū. dignitatem aliquā honorificā & gerā. Quæ priā oc- caſio. q̄primū ſimile aliqd tibi occurret.

Vm patrem. Corelia Hiſpul- la Corelio: & Hiſpulla geni- ta adoleſcētem ſilium domi erudiebat. Secundus oli Co- relio patri amiſſiſſimus eam monet iam rhetori excolendum tradere. Iulium ge- nitorem inter cæteros profeſſores uni- ce probans. Patrem. Corelium. Suſ- pexerim. ueneratus ſim ut rectorem: & magiſtrum. In memoriā eius: cū poſt Corelii obitum adhuc illi⁹ memor ſim.

In honorem tuum. cum te honorē. uel ubi agitur de honore tuo. alii legunt: qd non improbo: & in memoriā eius: & ho- norem tuū unice diligam: ſic enī ſit cla- rior ſenſus. Materno. Corelio patri tuo: & illi auo. Paternus. a patre auus. Spe- ctatus. p̄batus. tā: & ſi maioris uis ſit ſpe- ctatus. Adoleſcet. par fiet. Plurimū re- fert. Fabi⁹. n. mādat eligēdū p̄ceptorē ſā- ctiſſimū: cui⁹ rei p̄cipuā prudētib⁹ curā eē aſſerit: cū: & morib⁹: & dicēdi genere plerumq; diſcipuli p̄ceptoribus ſimi- les ſiant. Cōtubernium. conſuetudinē: familiaritatem. domi tuæ. Modica: uel nulla materia. ſi boni ſint p̄ceptores: al- ſ nō minor peccādi licētia in ſecreto. q̄ in- ter multitudinē dat ſecundum Quinti- lianū. Extra limē: in ſcholas publicas: extra grāmaticā. Circūſpiciēd⁹. deligē- dus: Rhetor. dicēdi mag⁹. græci idiffe- réter p̄ eo: q̄ artē exercet uſurpant. Seue- ritas. diſciplinam quæ maxime ſeuera fuerit ex p̄cepto Fabii decet eligere. Pudor. Abſtinentia uitiorum. Caſtitas. incorrupta uita. For- tunæ dotib⁹. diuitiis. Lubrico ætatis. i adoleſcētia: q̄ facile p̄t ad malū decliari. Cuſtos ē. rectorq; rhe- thor a quo ſi ſolū iſtituat: ſ; ē regat. nā itelligere p̄dagogū: quē Fabi⁹ eē uoluit amicū: uig: grauē: libe-

ſpectatus.

Altinatium eſt princeps: cum dico princeps: non de facultatibus loquor: quæ illi large ſuperſunt: ſed de caſtitate: iuſtitia: grauitate prudentia. Hu- ius ego conſilio in negociis: iudicio in ſtudiis utor. nam plurimum fide: plurimum ueritate: plu- rimum intelligentiā præſtat: amat me (nihil poſ- ſum dicere ardentius) ut tu. caret ambitu: ideo ſe in equeſtri gradu tenuit: cum facile poſſet aſcen- dere altiffimum: mihi tamen ornandus: extollen- duſq; eſt. Itaq; magni æſtimo dignitati eius ali- quid aſtruere inopinantis: neſcientis: immo etiam fortalle nolentis. aſtruere autem quod ſit ſplendi- dum: nec moleſtum: cuius generis: quæ prima oc- caſio tibi: in eum conſeras rogo. Habebis me: ha- bebis ipſum gratiſſimū debitorē: quīs enī iſta non appetat: tam grate tñ accipit: quā ſi concupiſcat.

C. Plinius Coreliæ Hiſpullæ. S.

Vm patrem tuum grauiſſimū: & ſanctiſ- ſimum uirum ſuſpexerim: magis an ama- uerim dubitem: atq; & in memoriā eius: & honorem tuum unice diligam: atq; etiam cupiam: neceſſe eſt quantum in me fuerit enitar: ut filius tuus auo ſimilis exiſtat: equidem malo materno: q̄q illi paternus etiā clarus: ſpectatuſq; contigerit. Pater quoq; & patruus illuſtri laude conſpicui: quibus omnibus ita demum ſimilis ado- leſcet: ſi imbutus honeſtis artibus fuerit: quas plu- rimum refert a quo potiſſimum accipiat. adhuc il- lum pueritiæ ratio intra contubernium tuum te- nuit: p̄ceptores domi habuit: ubi eſt errorib⁹: & modica: uel nulla materia. Iam ſtudia eius extra limen proferenda ſunt: iam circūſpicien- dus rhetor latinus: cuius ſcholæ ſeueritas: pu- dor: imprimis caſtitas conſtet. Adeſt enim ado- leſcenti nro cum cæteris naturæ: fortunæq; doti- bus: eximia corpis pulchritudo: cui in hoc lubri- co ætatis non p̄ceptor mō: ſed cuſtos ē: rectorq;

Pudor. Abſtinentia uitiorum. Caſtitas. incorrupta uita. For- tunæ dotib⁹. diuitiis. Lubrico ætatis. i adoleſcētia: q̄ facile p̄t ad malū decliari. Cuſtos ē. rectorq; rhe- thor a quo ſi ſolū iſtituat: ſ; ē regat. nā itelligere p̄dagogū: quē Fabi⁹ eē uoluit amicū: uig: grauē: libe-

rū: aut fidelē libertū sequētia nō patiunt. Iuliū Genitorē. rhetorē. ad quē alibi Secundus. Caritas amor. Ex iudicio nata. iudicavi ex moribus eum uirum bonum anteq̃ amarē. Horridior. formidolosior. durior. feruērior. qui inuitatus ad cōnā quīs lautissimā: tñ grauatus est quia scurræ: cinædi: motiōes mē sē inerrabant. Vt in hac licētia tempore. respectu nostrorū temporum: quibus magna utimur licētia: nam si respicimus antiqua nō horridus haberi pōt. Facultas. copia: & potestas facilius dicendi. pro diuitiis sēpe accipitur alibi: quæ multa faciēdi facilitatē præbent. Aperta. facilis cognitu. prompta.

nā uitandus a puero p̃ceptor aridus: ne fiat humilis: & ueluti terrā spectans.

Altos recessus. maxima secreta: & abdita inuolucra: ut nō statim dignosci possit uidet̃ sumptum a. M. Tullio ex priā ad Brutum epistola. nō soleo inquit mi Brute (quod tibi notum esse arbitror) temere affirmare de altero: est. n. periculosum p̃ occultas hominū uolūtates: multiplicesq; naturas. Clodii aīum p̃spectū habeo: cognitū: iudicatū. idē ad Qu. fratrem. multis inuolucris tegit: & quasi uelis quibusdam obtēdit̃ uniuscuiusq; natura: frons: oculi: uultus p̃ sēpe mētiunt: oratio uero sēpissime. Secundum Vero Nazarius in panagyrico Constantii hoc loco conatus est imitari: humanæ scribit mētes profundos gerunt cogitationum recessus. Sponsorē. uadē. fideiussorem. Profuturum. utile. Audiet. unde Iuuenalis monet per ista puerū ad nihil turpe admittendū: Nil dictu foedū: uisūq; hæc limina tangat. Intra quæ puer est: nam sequitur maximam puero reuerentiam habendā. Nescisse. & in morib⁹: & litteris. at potius moribus: nam si quidem studiis scholas p̃desse: moribus autē nocere cōstaret: potior mihi rō uiuendi honeste: q̃ uel optime discendi uideretur. Quibus imaginibus. præclaris maioribus: quoq; imagines in atrio sup̃ tabulino collocabat antiquitas: & in funere gentilitio efferebatur: ut posterī exemplo incitarentur: & maiorum nobilitas ostentaretur: quare

Imagines antiquorū

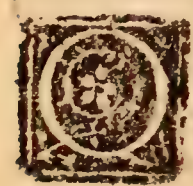
quærendus est. Videor ergo demonstrare tibi posse Iulium Genitorem: amatu a me: iudicio tamen meo non obstat caritas hominis: quæ ex iudicio nata est: Vir est emendatus: & grauis: paulo etiam horridior: & durior: ut in hac licentia temporum. quantum eloquentia ualeat pluribus credere potes: nam dicēdi facultas aperta: & exposita statim cernitur. Vita hominum altos recessus: magnasq; latebras habet: cuius pro genitore me sponso accipe. nihil ex hoc uiro filius tuus audiet: nisi p̃ futurum: nihil discet quod nescisse rectius fuerit: nec minus sēpe ab illo: q̃ a te: meq; admonebitur: quibus imaginibus oneretur: quæ nomina: & quæ sustineat: proinde fauentibus diis trade eum p̃ceptorī: a quo mores primum: mox eloquentiam discat: quæ male sine moribus discitur.

C. Plinius Macrino. S.

 Vauis: & amici quos p̃sentes habebam: & sermones hominum factum meum comprobasse uideantur: magni tamen æstimo scire quid sentias tu. Nam cuius integre consilium exquirere optassem. huius etiam peracta iudicium nosse mire concupisco. Cum publicum opus mea pecunia inchoaturus ī Thufcos excurrissem: accepto ut Præfectus ærarii

Salustius arguens Marium ignobilē fuisse refert sine maiorū imaginib⁹ & piter Trāquill⁹ gentē Flauia.

Onere. nisi fuerit illis similis: mai⁹ enī dedec⁹ inuri nobiliū filiis de gñibus: q̃ obscuro loco natis. Noīa. maiorū illustria. Iuriscōsulti frequētius p̃ debitorib⁹ usurpāt. Eloquētiā. q̃ sine morib⁹ iure nō pōt dici eloquētiā: sed loquētiā. Quæ male sine morib⁹. neq; enī Fabius inqt esse oratorē nisi bonū uirū iudico: & si fieri pōt nolo nō dicēdi mō eximiā in eo facultatē: sed oēs animi uirtutes exigimus.

 Vauis. Macrino familiariter utebatur Secundus: testes sunt multæ ad eundem epistolæ. huic igitur exponit causas: quibus aduocationem pro Bethycis contra Cæciliū Classicū sumpsisset: & post factum consulit an recte fecerit. Re integra. antequā aduocationem aggredere. Peracta. finita causa. Publicum opus. templum in Tifernio tiberino ad quod rus possedit Secundus meminit ædificationis: & dedicationis illius libro quarto. Excurrissem properanter iuifsem. Accepto comœatu. impetrata profectio. comœatus enim & discessum ab officio: & annonā significat. Vt præfectus ærarii. ut qui tunc eram præfectus ærarii: ideo fuit discessus ab urbe impetrā

Comœatus Præfectus!

Præfectus ærarii.

regnum granatæ. De proconsulatu Cæciliæ Classici. & Cæcilius Classicus i proconsulatu suo male Bethy-
 cam tractasset. Proconsulatu. quantum ex M. Tullio: & Liuius colligimus constitutum erat: ut qui prio-
 re anno consul fuisset in sequenti proconsul esset: qui provinciam sortitus pari consulibus imperio in-
 eam mittebatur. Vlpianus in super. ff. primo proconsul ubique quidē proconsularia insignia habet statim
 atque urbē egressus est. potestatem autē nō exercet nisi in provincia: quæ ei decreta est. sed Martianus hoc la-
 tius tractat. postquam urbem egressi sunt proconsules iurisdictionē habent non contentiosam: sed uoluntariā:
 ut ecce manumitti apud eos possunt: ita
 liberi: quod serui: & adoptiones fieri: subdit
 Vlpianus cū plenissimam iurisdictionē
 proconsul habeat: omnium partes qui Ro-
 mæ: uel quasi magistratus: uel extra or-
 dinem ius dicunt: ad ipsum pertinent: &
 ideo maius imperium i ea provincia ha-
 bet oībus post principem: nec quicquid est.
 quod non per ipsum expediatur. nō am-
 plius sex fascibus utitur: urbem ingres-
 sus deponit imperium. Cæcilius Classi-
 cus. uir aperte malus proconsulatum in
 Bethyca non minus uiolenter quam sordide
 gesserat eo anno. quo in Africa Marius
 priscus: erat autē Priscus ex Bethyca: ex
 Africa Classicus: in quē cū tota puincia
 incubuisset: ille accusationē morte pue-
 nit: Bethyca tamen in accusatione persistebat.
 Classici. Tacitus: & Martialis memine-
 re. A senatu. quod plerūque dabat aduo-
 catos litigatoribus. Collegæ. qui præ-
 fectioni mecum fuerat ærario: e quorū nu-
 merum unus erat Cornutus Tertullus. Necessitatibus. negociis instantibus. & necessariis: quibus nō
 poteram aduocationibus detineri. Communis officii. præfecturæ ærarii. Prælocuti. præfati apud se-
 natum. Eximere. liberare ab aduocatione bethycorum. Honorificū. in magnam mei commēdationē.
 Prouincialibus. bethycis. Ab ipso me. a me ipso. i. si hoc me exorassent. Massam Bebiū. senat⁹
 Bethycis iam dederat Secundum: & Senectonem aduocatos contra Bebiū Massam adhuc uiuo Do-
 mitiano: quare damnatus Massa: & bona eius publice custodita: nam: & Tacitus in uita Agricolæ reum
 fuisse tradit. Iuuenalis delatorem: Martialis furem scripsere: satis constat per hunc interfectum Pisonē:
 nā e pcuratoribus Africæ iā tū optimo cuique exitiosus: & in causas malorum: quæ sub Domitiano uiri boni
 ppeffi sunt: sæpius interfuit. Patrociniū fœdus. aduocationis uinculū ex longa cōsuetudine. multis. n. offi-
 ciis: & laboribus: periculis ēt eā puinciā deuinxerat. Assensio. cōsensus: & fauor pro Bethycis. Decre-
 ta præcurrere. qualis cōsensus solet fieri cum aliqd senatores decernūt: decernere est de magnis rebus cer-
 tā proferre sententiā: unū senatus decretū: Fabius cōsulta senat⁹: decreta principū: & magistratū esse uoluit
 idē Scd⁹ i panagyrico decreta coloniarū: & ciuitatū dixit: & Tullius p Roscio decurionū decretū. Tran-
 quillus frequētius. mōstrat decretū esse pte senatuscōsulti: & specie: genus autē senatuscōsultū. Seneca cuius-
 cūque pfectionis decreta: & pcepta: sed hoc differre quā illa generalia: & tanquam elementa: hæc specialia: & tan-
 quam membra. Patres cōscripti. senatores: quos Romulus patres appellauit: siue quod alios ætate pcederēt: siue
 quod filii eis essent: siue ob similitudinē curæ: siue ob nobilitatē quod poterāt suos patres ostēdere: siue pp hæc
 oīa. authores sunt Liui⁹: Eutropius: Dionysius: & alii græcorū. patres Festus scribit uocatos quod essent pa-
 tricii generis: Tranquillus i Augusto indicat potuisse fieri: ut aliquis patricius fuisset: & nō senator: & Tacit⁹
 ut aliquis senator: & nō patricius: erāt autē patricii: quod a patribus. quos ceterū Romulus creauerat: nati sunt
 quasi bonis parētibus orti eēnt dicti Plutarcho tradēte: qui scribit cōtra aliorū sententiā Publicolā cū bel-
 lo: & regis Tarquinii crudelitate exhaustū senatū uideret: conscripsisse centū: & sexaginta quattuor: & idē
 conscriptos appellatos: alii id institutum Bruto assignant: cū post exactos reges quo plus uirium in sena-
 tu frequentia ordinis faceret cædibus Tarquini etiā diminutū patrū numerū primoribus equestribus gra-
 dus electis (quāquā Plutarchus e plebe tradat) ad trecentorū summam expleuisse. traditumque deinde fer-
 tur: ut in senatum uocarentur: qui patres: quique conscripti essent: conscriptos uidelicet nouum senatū
 appellantes: ut per patres maiorum familias: quas Romulus senatores creauerat intelligeremus: per cō-
 scriptos minorum gentium senatores. Festus simpliciter conscriptos refert: qui in senatu essent scriptis
 annotati: allectos postea: qui propter inopiam senatorum ex equestri ordine in senatum assumpti sūt.
 Iustas. iuste me excusare. i. quamuis possem iure hanc puinciā deprecari: tamen parebo uestre sen-
 tentiæ. Ratio. quæ sequitur. Hoc consilium. ut pro Bethycis agerem. Hic maxime. consensus se-
 natus imprimis me mouerit. Minores consensus. rationes. Innumeri. multi. Priores nostros. ora-

Proconsula-
tus.Cæcilius.
ClassicusMassa.
Bebius.Decernere
Decretum
Senatuscō-
sultū.
Patres.Patricii.
Conscripti

tores ueteres: ut fecit. M. Tullius. Hospitum. amicorum. clientum. Executos. ultos. Publici hospicii. unius prouinciæ amicæ: & meo patrociniò confisæ. Priore aduocatione. contra Bebiū Massam. Etiam pericula. cum Senectiōem Massa impietatis reum postulasset: Secundus aduocationis particeps ne præuaricator crederetur interrogauit Massam cur etiam non postulasset se reum impietatis. ausus malis temporibus esse uir bonus. Comparatum. constitutum: consuetum. Posterioribus. recentioribus. beneficiis. Cumules. augeas: suffulcias. Quamlibet. multum: quantumuis. Quid unum. aliquod

lum consensus. Senatus (quod hic maxime) uerum: & alii quidem minores: sed tamen innumeri. Veniebat in mentem priores nostros etiam singulorum hospitum iniurias accusationibus uoluntariis executos: quo deformius arbitrabar publici hospitii iura negligere. Præterea cum recorder: quanta pro iisdem Bethycis superiore aduocatione etiam pericula subiissem: conseruandum ueris officii meritum nouo uidebatur: Est enim ita comparatum: ut antiquiora beneficia subueras: nisi illa posterioribus cumules. Nam quamlibet sæpe obligati: si quid unum neges: hoc solum meminerunt quod negatum est. Ducebat etiam: quod decesserat Classicus: amotumque erat: quod in eiusmodi causis solet esse tristissimum: periculum Senatoris: uidebam ergo aduocationi meæ non minorem gratiam: quam si uiueret ille propositam: inuidiam nullam: in summa computabam: si munere hoc iam tertio fungeret. faciliorem mihi excusationem fore: si quis incidisset: quem non deberem accusare. Nam cum est omnium officiorum finis aliquis: tum optime libertati uenia obsequio præparatur. audisti consilii mei motus: superest alterutra ex parte iudicium tuum: in quo mihi æque iucunda erit simplicitas dissidentis: quam comprobantis authoritas.

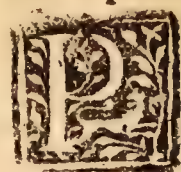
C. Plinius. Macro. S.

PErgratum est mihi: quod tam diligenter libros auunculi mei lectitas: ut hære oēs uelis: quasque qui sint. fungar indicis partibus: atque et quo sint ordine scripti notum tibi faciam: est. n. hæc studiosis non iniucunda cognitio. De iaculatione equestri

iurationem detegit: & digitus post pollicem primus. Hec cognitio. ordo librorum. Iaculatione equestri. quomodo quis utatur iaculo in equo aduersus hostem. huius libri octauo suarum historiarum idem meminit: in quo etiam uidetur scripsisse de generositate equorum. Iaculatione equestri. Ferentarii equites ita dicuntur: qui eminus solent dimicare: quorum alii iaculis: alii arcu utuntur: iaculantur quos tarentinos uocamus: arcu utuntur: qui equites sagittarii: & a nonnullis Scythæ uocantur. Tarentinorum duo sunt genera: nam alii longius iaculantur: & ob eam rem equites iaculatores dicuntur: & tarentini speciali uocabulo: alii cum semel: aut bis iaculum miserint. quo leuiori utuntur: manus de cætero cum aduersario conserunt: & comminus pugnare incipiunt. hæc Aelianus. Vnus. liber compositus

beneficium. Decesserat Classicus. forte: an uoluntaria morte incertum: suspectum uoluisse infamiam obitu fugere.

Eiusmodi. repetundarum. Periculū. exilium: uel relegatio. Propositam non minorem gratiam. non minus gratam fore meam aduocationem Bethycis. Inuidiam nullam. maleuolentiam nullius me subiturum. Iam tertio. nam contra Massam pro Bethycis iam bis adfuerat: idem libro sexto memorat res pro illis ægisse. Nam cum est. sententia. Tum optime. tum maxime ueniam consequi meremur: ut liberi simus: si multa beneficia præcesserint. Obsequio. alio recenti beneficio. Motus. causas. Superest. reliquum est ut promas. Alterutra ex parte. approbando quod benefecerim: uel reprehendendo quod male. Dissidentis. improbantis hoc meum consilium.

Ergratum: Marcus librorum Plinii senioris studiosus requisierat quot edidisset. omnes. n. cupiebant habere: cui Secundus non solum numerum: & ordinem recenset: uerum etiam diligentiam illius circa studia: cum alioquin esset occupatissimus repræsentat. Marcos plures multorum testimonio per illa tempora fuisse lego. incertum tamen ad quem sit scripta epistola. Antoninum suspicari licet. quædam uero exemplaria Macrum habent: quem Secundus alibi testatur fuisse consulem designatum. Philostratus insuper Marcum declamatorem Bizantium ab Adriano dilectum scripsit. Auunculi. Plinii senioris: cuius soror Cæciliū Secundum genuit. Partibus. officio. Indicis. tabulæ: quæ præponitur libris: ut: & numerum: & ordinem tam librorum: quam rerum per capita indicet: an magis inscriptio intelligenda: qua unusquisque summam liber demonstrat: nam: & Martialem comperio pro inscriptione usum. Et cocco rubeat superbus index. est. præterea qui alicuius facinoris particeps con-

Macrus.

Macer.

Index.

Pli. senioris scripta

Ala
Pōponius
Secundus

est. Alæ equitum: q̄ ad similitudinē alarum protegant acies ab utraq̄ parte Vegetio: Modesto: & Seruio tradentibus: & alarios milites Cæsar. quos Vegetius alares appellat. Parī. summo. Qu. Pomponii rietate: sicut mendose apud Fabium legitur fuisse controuersiam inter Pompeium: & Senecam. an graniū: quos Quintilianus uidisset longe princeps: quē senes eruditōe ac nitore Pindarum tragicum putabant: si quid sorte in tragœdiis familiarior amicus tolleretur: q̄ ipse retinendū arbitraretur dicere solebat: ad populū prouoco: ita ex populi: uel silentio: uel applausu: aut amici: aut suam sententiā sequebatur: uir sane dignitate uitæ: uel perpetuitate famæ: quāuis diuerso scribendi genere Afro Domitio cōparād⁹: nam cum Saturnillo: quibus consulib⁹ Caius trucidatur: collega fuit: & in Germania superiore de uictis Cartis triumphalia ornamenta ex decreto senatus ē adeptus modicam famam eius apud posteros: in quib⁹ carminum gloria præceluit. huius igitur uitam conscripsisse: & cœnam: quā ille. C. Cæsari Germanici filio dederat libro quarto decimo Pli. senior asserit: seq̄ uidisse Tiberii: Caiq̄ Græcorum litterarū manus monumenta: quæ apud eūdem uatem ciuemq̄ clarissimum seruabantur. Memoria. æternitati: q̄ hoc opus cum multis interciderit ī germania. quam militiam Plinius senior lib. xvi. designat.

Drusus
Nero

Militaret præfectus alæ esset sub Pomponio. Astitit. apparuit. Quiescenti. in somno. Drusi Neronis. Drusus Nero Tiberii Neronis: & Liuiæ Drusillæ filius: quam petenti Augusto iam Tyberium: q̄ postea imperauit enixam: & tunc grauidam maritus concessit: non absuit tamen suspitio ex uitrice padulterii consuetudinem procreatum. is in quæsturæ: præturæq̄ honore dux rhetici: deinde germanici belli oceanum septentrionalem primus romanorum ducum nauigauit: trans Rhenum fossas noui. & immeni operis efficit: quæ Drusinae uocatae sunt: hostem etiam frequenter cæsum: ac penitus in intimas solitudines actum non prius destitit insequi: quam species barbaræ mulieris humana amplior uictorē tendere ultra sermone latino prohibuisset: quo festinas Druse nō contētus rebus a te gestis: non tibi omnia dii dederunt intueri. quare abi: nam: & gestorū tuorum: & uite iam tibi finis adest. ouandi ius: & triumphalia ornamenta percipiens: ac post præturam confestim inito consulatu: atq̄ expeditione repetita supremum diem morbo obiit in æstiuis castris: quæ ex eo appellatae sunt scelerata: nonnulli putant ueneno interemptam Augusto consentiente: q̄ non uerisimile uidetur: cum tantopere: & uiuum dilexerit: ut cohæredem semper filiis instituerit: & defunctum ita pro concione laudauerit: ut deos præcatus sit similes illi Caium: & Lucium suos Cæsares facerent: sibiq̄ tam honestum quandoq̄ exitum darent: nec contentus elogium tumulo eius uersibus a se compositis exculpisse: nisi etiam uitæ memoriam profa oratione composuisset: & Tiberium fratrem cum ægrum audiuisset magnis itineribus: ut contenderet: misit: qui adhuc trahentem animam Drusum offendit: cuius cadauer magna pompa Romanam delatum: in sepulchrum Caii Cæsaris conditum est. qui Liuii epitoma fecit contra cæterorum opinionem fractura: equo super crus eius collapsō mortuum tradit trigesimo die: q̄ id acciderat. Latissime uictor. ad Albin usq̄ fluuium domuit germanos: illius gesta Strabo: & Liuii abbreviator enumerat: sed longe plura Ouidius Liuiam matrem longo carmine solando profecutus. Studiosi tres. libri tres quos studiosos uocauit: q̄ iis maximum studium impenderat: & lectores non minus adibere deberēt.

Studium

Liber
Volumē

est. n. studium animi assidua occupatio ad aliquam rem applicata magna cum uoluntate. sic nuncupatos Fabius: & Gellius testantur. quos hic libro octauo summe probat: in eis multa ad oblectandas eruditorum aures asserens: unum tantum uellicans. In sex uolumina: liber maiora complectitur: uolumen minora: nam pars libri est uolumen ut sic dixerim Tranquillum scripsisse librum duodecim Cæsarum: iure totum opus librum appellauerim: at singulorum uitas uolumina. quare Ouid. de sua metamorphosi dixit. Sunt mihi mutatae bis quinque uolumina formæ: ea græci τμήματα. i. sectiones dixerunt: scias tamē interdum confundi. uolumē a uoluendo: & implicando dictum: q̄ antiqui scedas complicabant: & Iuue. per complicatos Cæsaris anticatones figurā obscenam descripsit. Ab incunabulis. ab infantia. hunc secutus est Pa. (nā interdū Pli. citat) institutiones suas uberi⁹ lucubrādo. Instituit. iducit. instruit a principio: uñ institutiones Iustiniani: q̄ legū rudē: & isciū p̄cipia ad maiora itroducāt. Dubii sermonis

Institutiones

unus. hunc cū p̄fectus alæ militaret: parī ingenio: curaq̄ cōposuit. De uita. Q. Pōponii Scdi duo: a quo singl̄ est amatus: hoc mēoriæ amici quasi d̄bitū munus exoluit. Belloꝝ Germaniæ. xx. quibus oīa: q̄ cū Germanis gessimus bella collegit: īchoa uit cū in Germania militaret sōnio monitus: astitit. n. quiescenti Drusi Neronis effigies: q̄ Germaniæ latissime uictor ibi p̄iit. Cōmēdabat memoriā suā: orabatq̄: ut se ab iniuria obliuionis adsereret. Studiosi tres in sex uolumina p̄p̄ amplitudinē diuisi: q̄bus oratorē ab incunabulis instituit: & perficit. Dubii sermonis. viii. scripsit sub Nerone nouissis ānis: cū oē studioꝝ gñs paulo liberius: & erectius periculolum seruitus fecisset. a. sine Aufidii Bassi

de grammatica in quo esset loquendi ambiguitas. Diomedes: & Priscianus in hoc opere Plinium interdum citant. ipse præterea in præfatione naturalis historię suum recognoscit. nam de grammaticis inquit semper expectavi parturiri aduersus libellos quos de grammatica edidi: quorum fragmenta nostro sæculo Ioannes Tortellius asserit ad manus suas peruenisse. Nouissimis annis. imperii. tunc iā magis: atq; magis sæuiente Nerone. Seruitus. tyrannis. Paulo liberius. quale satyricum: historicum: comicum: tragicum. A fine Aufidii Bassi. non a morte Aufidii Bassi: sed a fine historiarum eius: nam: & ipse

Aufidius
Bassus

xxx: unus. Naturæ historiæ. xxxvii. opus diffusum: eruditum: nec minus uariū: quā ipsa natura. miraris q; tot uolumina: multa q; in his tā scrupulosa hō occupatus absoluerit: magis miraberis si scieris illū causas actitasse aliquādiu: decessisse anno vi. & L. medium tps distentū: impeditū q; qua officiis maximis: qua amicicia principum ægisse. sed erat acre ingenium: incredibile studium: summa uigilantia: Lucubrare a Vulcanalibus incipiebat

se historias cōposuit: egregie utiq; in libris belli germanici prestitit. extant adhuc quædam illius uerba de morte Ciceronis. uir fuit optimus: sed infirmus: & exhausti corporis: in quem senectus maximo pondere incubuit: uerum eam alacri animo quoad defecit sustinuit: illum Seneca uidisse testatur: & constantiam eius epistola commendat. uidetur illa historia Plinius Vespasiani tēpora completus: nos quidem inquit in præfatione naturalis historię omnes patrem te: fratrem q; diximus opere iusto temporum nostrorū historiam orbi a fine Aufidii Bassi

Pli. locus.

si. ubi sit ea quæres: iam pridem per acta sancitur: & alioquin statutum erat hæredi mandare: ne quid ambitioni dedisse uita iudicaretur. xxxi. liber historiarum romanarum: quas Tacitus: & Tranquillus interdum citant. Naturæ historiarum. de naturali historia: quo uno opere græcos eruditione uincimus: ibi enim omnem naturæ uim: & potentiam explicat: quo si latinitas careret non a fonte peremni: sed a riuiulis sæpe deficientibus rerum cognitionem hauriret. quanta in eo eruditio: & uarietas: quanta rerum copia. quæ segetis fertilitas: & apotheca: ut mihi innumerabiles: & græcorum: & nostrorum thesauros in unum composuisse uideatur: & esse maris instar: in quod omnia decurrant flumina: & unde emergant. Diffusum. amplum: spaciosum. Eruditum. refertum rerum cognitione. Varium. diuersitate rerum. Scrupulosa. difficilia: ardua. Occupatus: officiis distentus. Homo. non deus. idem in præfatione. homines. n. sumus: & occupati officiis. Causas actitasse. sæpius dicendo patrocinium suū præstitisse clientibus. Medium tempus. dimidium uitæ. interdiu. Distentum. implicitum. Qua. par tim. libro sexto. qua foemina: qua uiri: & ad Traianum qua priuatim: qua publice: in panagyrico qua ciuium: qua sociorum uoluntatibus: ideo plura exempla huc adduximus: q; in multis exemplaribus legatur quam: & ne uno Secundo contenti simus Apuleium audiamus libro nono dicentem: qua pugnis: qua cubitis: qua moribus conuerberat: & Pacatum in laudibus Theodosii: iam te ipsum qua publice: qua priuatim uideret priscorum luxuria ducum uiuentem: deniq; Mamertinum pro consulatu: qua sacra: qua prophana rapiebant. Amicicia principum. Vespasiani præsertim: & Titi: q; ipse confitetur. subcisiuis inquit temporibus ista curamus. i. nocturnis. ne quid uestris putes cessatum horis: dies uobis impendimus. Acre acutum: uehemens. Lucubrare. studere. nam lucubratio est studium nocturnum non solum circa litteras: sed etiam alias res. Fabius ideo q; lucubrantis silentium noctis: & clausum cubiculum: & lumen unum uelut tectos maxime teneat: & libro. xi. oratori uigilanda noctes: & fuligo lucubrationum bibenda. Apuleius uerum perpeti etiam nocte prorsus instabili machinarum uertigine lucubabant peruigilem farinam: Columella item ad lucubrationem uespertinam palos decem: uel ridicas quin q; conficere potest: totidem q; per antelucanam lucubrationem: & salix decissa pridie ad lucubrationem expurgari potest. Tranquillus lucubrationem lecticulam appellat: in qua lucubrare solebat Augustus. A Vulcanalibus. festis Vulcano dicatis. ridicula illorum interpretatio: qui uulcanalia accipiunt tempora nocturna: quibus surgunt fabri ad opus antelucanum. de mense augusti fuisse Vulcanaliorum diem autoritate Plinii: & Columellæ comprobatur: ille enim libro. xvii. fici cum Vulcanalibus tonuerit cadent. at hic. xii. libro inquit decimo calendas septembres sol i uirginē trāsitu facit: hoc: & sequenti die tempestatem significat: interdum: & tonat: & paulopost. cæteræ augusti circa uulcanalia tertia satio est: ea q; optima radices: & rapæ: itē napi: idē mox atrum olus iubet serere a uulcanalibus usq; in calendas septembres: & raphanum augusti mense circa uulcanalia cum maturius: d quibus in cultu ortorum sic mentionem fecit. Quin & Tardipedi sacris iam rite peractis Nube noua seris: cœli pendentib; undis Congilis. ex præcedentibus igit colligo Vulcanalia fieri ad decimū cal. septēbris: cui sententiæ accedit fragmentū uetustissimi calendarii Romæ repertū: sic enī incisum fuit in mēse Augusto. C. X. VOLCAN. NP. VOLCANO. IN. CIRCO FLAM. nam. P. Victor ad eam Vulcani i Circo Flaminio nona urbis regione locat. post ridie Vulcanalia mundū patere tradit Festus. nec me fugit insup Vulcani lustria fieri solita circa. xi. cal. lunias Ouidio in Fastis referente: quē si totū haberemus: non pfecto elaborauissemus in Vulcanaliorum die inquirendo. solitos aut fuisse ueteres in fine autūni: q; etiā nunc in publicis gymnasiis obseruat: lucubrationē antelucanam incipere testatur Iuuenalis. at nūc post finē

Qua.

Lucubra
tio.

Vulcana
lia.

autumni media de nocte supinum Clamosus iuuenem pater excitat: accipe caras: Scribe puer. uigila: unde nimige laudat a Secundo auunculus: q̄ soleret inchoare lucubrationem autumnii initio. Non auspicandi. nō auspicii capiēdi. mos erat ante diluculum luminibus: & lychnis apertis auspicia capere Plut. in quaestionibus referente: priusq̄ auspices postea augures nominatos: & Metellum pont. Max. uenisse post augustū inauguratē Gellius Varronis auctoritate innixus tradit. nā magistratus qñ una die eis auspicādū erat: & sup auspicato agendū post mediā noctē auspicabant: & post meridiem sole magno diuersū fuisse auspicū ab augurio Plin. senior ostendit: cū igit̄ auguria ex auib⁹ Car. auspicia auū Thyrelas iuēit: auspicū. n. ab auū aspectu: & auguriū ab auū garritu dictū scribit Fest⁹. Statim a uulcanalib⁹ sic ordinādū. i. seq̄nti die post uulcanalia: ē alia lectio p̄ statim: ut legas aestate tanq̄ si annū in duo diuideret tātū: in aestatē: & hyemē: ac priorē autumnii partē: & ueris posteriorē pro aestate intelligeret: nā seq̄tur hyeme uero: & ipse Secundus libro. viii. ad Fuscum ubi quomodo studeat scribit: annū tm̄ in aestatē: & hyemē parti⁹. A nocte multa ad multū tēporis ante diei exortū. Septima. noctis. Cū tardissime. repetē incipiebat lucubrare. Somni parcissimi. tantū. n. dormiebat q̄tū ad tuendā ualitudinē satis erat. unde in praefatione inquit cū somno ualitudinē computamus. Instantis. grauantis eius oculos. Deserētis. abeuntis ipso tractu: & resistentis. Ille noctibus utebatur. uigilabat ante diē. memorat Trāquillus Vespasianum multū de nocte uigilasse: deinde plectis epistolis: officiorumq̄ oīum breuiariis amicos admittere solitū: & Philostrat⁹ nō multū disparia refert summo mane Apollonium uenisse ad Vespasianū. per cūratumq̄ ianitores qd̄ imperator ageret: audiuisse illum iam pridem surrexisse: & scribendis epistolis uacare: quo audito dixisse Apollonium Damidi. iam uir regnat. Delegatum. commissum: demandatum a Vespasiano. Reuersus. post peractum officium. Leuem cibum. mediocre prandium. Interdiu. de die. in quem sensum Cato. Terentius: Varro: Marcellus accipiunt: nomen etiam interdus ab aduerbio deducunt. Veterum more. qui bis in die cibum sumebant. id quod a quibusdam Secundi temporibus obseruabatur: maior tamē pars cœna contenta erat. In sole. ad sudores excitandos. Iuuenalis: Nostra bibat uernum contracta cuticula solem. Frigida. aqua: quam antiquos gustare consueuisse Athenæus testatur: conuenit itaq̄ Cæcilianæ breuitati: ut frigida tantum legatur: & Columella greges armentorum frigida lauari iussit: pari modo libro. xxviii. os calida. Martialis in distichis: Frigida non desit: non deerit calda potantis: non abnueri plerumq̄ frigidam: & calidam cum additione aquæ apud authores inueniri. Fabius tradit sæpius reperiri caldum. q̄ calidum: rarenter. n. hoc uti probatos: sic in epistolis ad. C. Cæsarem emendatius executum Augustum: non quia calidum non sit latinum: sed quia odiosum. Lauabatur frigida. ad restringendum corpus. Quasi alio die. post somnum tanq̄ alia nox præterisset. In. usq̄ ad. Legebatur. ab aliquo lectore. Cursim. raptim: properanter. Perperam. male. barbare. uocabulum historicorum: q̄ Liuius interdum usurpat. Hirtius tamen aut Oppius non usquequaq̄ in eundem sensum. capti inquit tabellarii: qui a Corduba ad Pompeium missi erant. perperamq̄ castra nostra perue nerant. i. temere: & errore uiarum decepti. Reuocasse. iussisse lectorem quæ dixerat. repetere. Nempe cum ille annuisset: cum amicus respondisset quæ lector male pronunciauerat: intellexisse. Versus. an quia liber ille metro constabat: an quod magis probo ordines uerborum: quas uulgo lineas uocamus: Fabius quippe cum in Bruto. M. Tullius tot milibus uersuum de romanis tantum oratoribus loquatur. Secundus libro quarto: non paginas tantum epistolæ. sed etiam uersus: syllabasq̄ numerabo. Tranquillus in Augusto: non diuidere uerba. non ab extrema parte uersuum habundantes litteras in alterum transferre solitus erat. Virg. etiam remorum: & uitium ordines uersus uocat. Censorinus nominatū uersum ab eo q̄ fluat: seq̄ ipse circumeat: putat. Interpellatiōe. interruptiōe. est aut̄ interpellare.

non auspicandi causa: sed studendi statim a nocte multa: hyeme uero ab hora septima: uel cum tardissime octaua. Erat sane somni parcissimi: nonnunq̄ etiam inter ipsa studia instantis & deferentis. Ante lucem ibat ad Vespasianum imperatorem: Nā ille quoq̄ noctibus utebatur: inde ad delegatum sibi officium: reuersus domum quod reliquū temporis: studiis reddebat: post cibum sæpe: quem interdū leuem: & facilem ueterum more sumebat. aestate siquid oīū: iacebat in sole: liber legebatur: adnotabat: excerpebat: nihil enim legit: qd̄ nō exciperet: dicere et̄ solebat: nullū eē librū tam malum: ut nō aliqua ex parte pdesset. Post solem plerūq̄ frigida leuabatur: deinde gustabat: dormiebatq̄ minimum: mox quasi alio die studebat in cœnæ tps: super hāc liber legebatur: annotabat: & quidē cursim. Memini quendā ex amicis: cū lector qd̄ perperā pronunciaisset: reuocasse: & repeti coegisse: huic auūculum meū dixisse: itellexeras: nempe cū ille annuisset: cur ergo reuocabas: decē amplius uersus hac tua interpellatiōe pdidimus: tanta

secundum Alconium mediam alterius orationem interrompere: uel Actioni alterius se interponere: interdum ad alia transfertur: ut apud Liuium morte alterius Censoris religionem interpellatam legimus idem ualet interpollare frequens apud. Qu. Curtium tradentem epularum facietatem Alexandrum ludis interpollasse: & ocio bellum interpollandum. alibi: si quis arti tuæ intentum: & extra spectantem sic interpollat. aliquando differre significat. ut illud non ultra interpollandum ratus. Parsimonia. diligentia non abutendi temporis. Surgebat. ordo: & sensus: æstate surgebat a cœna luce idest æstatis tempore

erat parsimonia temporis. Surgebat æstate a cœna luce: hyeme intra primam noctis: sed tãquam aliqua lege cogente: hæc inter medios labores urbisq; fremitum. in secessu solum balinei tempus studiis eximebatur: cum dico balinei de interioribus loquor. nam dum dstringitur: tegiturq; audiebat aliquid: aut dictabat. in itinere quasi solutus cæteris curis huic uni uacabat. ad latus ^{notarius} notarius cum libro: & pugilaribus: cuius manus hyeme manicis muniiebantur: ut ne cœli quidem asperitas ullum studiū tempus eriperet: qua ex causa Romæ quoq; sella uehebatur. Repeto me correptum ab eo cum ambularem: poteras inquit has horas non perdere. perire enim omne tempus arbitrabatur: quod studiis non impartiretur. Hac intentione tot ista uolumina peregit: electorumq; commentarios. clx. mihi reliquit Opisthographos

ximam partem uoluminis: cui titulus communium auxiliorum consumpsit. Audiebat aliquid. intendebat legenti aliqua. Dictabat. dicebat quæ notarius exciperet. Huic uni. compositioni. Ad latus. iuxta erat. adhærebat: Notarius. qui notis quibusdam breuib; citissime notabat: quæ Plinius dictasset. de quo Martialis: Currant uerba licet manus est uelocior illis: nondum lingua suum: dextra peregit opus. Seneca quid uerborum notas: quibus quamuis citata excipitur oratio: & celeritatem linguæ manus sequitur. sed pluribus notarii uelocitatem Ausonius exequitur eo carmine: cui initium: Puer notage præceptum. huius inuenti exordium Plutarchus Ciceroni ascribit: hanc solam dicens Catonis orationem seruata. M. Tullio consule uelocissimos scriptores deponente: atq; docente: ut per signa quædam & paruas: breuesque notas multarum litterarum uim habentes dicta colligerent. nondum enim reperi erant ii qui notarii appellantur: sed tunc primum huius rei uestigium ferunt exstitisse: nam postea Mœcenæ notas quasdam litterarum breuissimas excogitauit: & eas per Aquilam libertum multis publicauit. notarios Tranquillus & Seneca actuarios appellant. quod in acta referrent actiones: quæ dicebatur in senatu: & ad populum: longo tempore post dicti sunt notarii: quibus publica cura stipulandorum instrumentorum ab imperatore commissa fuit. Lampridius eum notarium: qui falsum causæ breue in cōsilio imperatorio retulisset Seuerus incisis digitorum neruis ita: ut nunquam posset scribere: deportauit dictos notarios a notis Hammonius credidit: & Paulus de testamento militari innuit. L. inquit Titius miles notario suo testamentum scribendum notis dictauit. Manicis. tegumentis manuum contra frigus. Palladius. tunicas uero pellicias cum cucullis: & ocreis. manicasq; de pellibus: quæ uel in syluis: uel in ueprib; rustico operi: & uenatorio possint esse communes parari iubet. fiunt intetdum manicæ ferrea: quibus utuntur milites in bello ad tutelam manuum: harum mentionem fecit Iuuenalis. Balteus: & manicæ: & Flavius Vegetius monet sinistra brachia sagittariorum manicis munienda. sunt præterea manicæ uincula ad constringendas captiuorum manus. Virg. manicis post terga reuinctum. Apuleius manicis etiam cunctos coarctant. pedicæ autem ad continendos pedes. idem author: quid si manus manicis constringantur: quid si pedes pedicis coarctantur? Virg. Tūc gruibus pedicas: & retia ponere ceruis.

Asperitas cœli. frigiditas aeris intoleranda. Sella lectica: quam cubiculum uiatorium Plinius uocat. in ea solitos legere romanos testatur Iuuenalis: Atque obiter leget: aut scriber: uel dormiet intus. Repeto. reminiscor. Ambularem. spaciarer ociose. Perire omne tempus. Varro dum luderet plurib; horis uiuere arbitrabatur: nostra enim uita uigilia est Salustius in præfatione Catilinarii indoctorum uitæ & morē iuxta existimat. Impartiretur. daretur. Intentione. perseveranti solitudine. Commentarios

pore sinez cœnæ suæ faciebat adhuc lucente die: at hyeme intra primam noctis horam cœnam terminabat. Lege. necessitate. Hæc: obseruabat prædictum uitæ ordinem. Urbis fremitum. strepitum: perturbationem urbanam. In secessu. in uilla. Interioribus. locis balinei se creterioribus. ut de thermis: baptisterio. piscina frigidaria: & caldaria: Dstringitur: strigilibus raditur: de quibus Marti. Pergamus has militi curuo dstringere ferro. consueuere antiqui ad sudorem excitandum strigilibus radi leuiter. erat autem strigilis instar eius: qua equi strigilantur: sed minor: & leuior. Apuleius strigileculam nominauit. Hippias inquit sophista ubimet fabricauerat honestam strigileculā recta fastigatione clausulæ: flexa tubulatione ligulæ: ut & ipsa in manu capulo moraretur: & sudor ex ea riuiulo laberetur: & strigilibus aureis usos græcorum quosdam tradit Athenæus. nam fricatio si uehemens sit: corpus durat: si lenis mollit: si multa minuit si modica implet. in hac Asclepiades ma

*sententia est hanc
phonem notatur
magna debet esse
monia temporis*

Strigiles

*Seneca aliter
an in homo officia
quam maiorem propri*

Notarius

Manicæ

Pedicæ

Comentarii

cōmentarii sunt nō eloquentiæ causa scripti: sed memoriæ summā regē cōplectentes: & id præcipue agētes: ut si quis eloquēs uellet maiorū gesta referre: materiā ex cōmentariis eloqui ministris haberet. unde multos imperatores legimus cōmentarios regē suæ reliquisse: ut Tiberium tradente Suetonio: nam de uita sua cōmentarios summam: breuiterq; cōposuit: & Cæsarem dictatorem cōmentarios suos tā eleganter cōposuisse: ut præcepta non præbita facultas scriptoribus uideatur. pudet referre: quæ dicantur super illud Modestini. ff. quarto in cōmentariū principis deferri: nos in diurnalem: & rationalem: in quem princeps acta sua refert: interpretādum ducimus. Electorū. rerū electarum.

Opisthographos

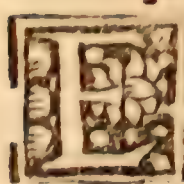
Opisthographos. in tergo scriptos. οπισθογραφος enim post. τρηφης scriptura. fuit. n. moris antiqui tantū in anteriore pagina scribere: quod Marti. monstrat de suo libro scribens in uersa pueris arande carthæ: & Iuue. longissimā tragœdiā taxās in prima satyra notat: & in tergo nec dū finitus Orelles. Porphyriōnem Acro secutus hoc uerbo utitur: opisthographas epistolas appellans. & Vlpian⁹ de bonorum possessione secūdū tabulas. Carthæ appellatio etiam ad nouam cartham refertur: & ad deletitiā: proinde si i opisthographo quis testatus sit hinc peti pōt bonorū possessio. uis ridere? lege inibi iuriscōsultorū glosmata. opisthonomos boues in Lybia dici a quibusdā testatur Athenæus q; retroeuntes pascuntur.

Procurator Cæsaris

Qua ratione. q; erant in tergo scripti: & litteris minutissimis. Multiplicatur. geminatur. fiunt. cccxx. Referebat. narrabat. Procuraret. pcurator Cæsaris eēt: cuius acta gesta q; sic comprobabantur: ac si a Cæsare gesta essent: nam claudius a senatu impetrauit: ut quæ sui procuratores statuissent eandem uim haberent ac si ipse statuisset: si tamen uenditionis: uel transactionis: uel donationis causa quasi rem propriam tradant: nihil agūt: non enim alienare rem Cæsaris inuito principe licet: sed diligenter gerere commissum. est autem procuratoris officiū

Nūmus

rationes omnium reddituū: qui ad Cæsarem spectarent procurare diligenter: cū facultate defendendi: & acquirendi non alienandi: & distrahendi: Lāpridius in Seuerō procuratores interpretatur rationales: in quorum similitudinem: qui rem priuatam curāt procuratores Columella nominauit. Largio Licinio de quo in præcedentibus. Quadringentis milibus. Nummum. quadringentis sextertiis. potius nūmū dicimus: quæ forma in ponderibus frequētijs obseruatur. nummorum quidam ferrei: ut apud Spartanos: quorum author Lycurgus: quidam ærei: quorum inuentor Saturnus secūdū Eutropium: Plinius tamen Seruium regem primum signasse æs asserit: quidam argentei: quorum Phedon excogitator. aureorum nūmorum inuentorem Plinius nesciri putat. Plut. scripsit quattuor nummos ualuisse drachmā unam atticā: ita ut mille nūmi drachmas atticas ducentas & quinquaginta conficerent. Pauciores. minores numero. Principū. Vespasiani ac Titī: superiorūq; ætatis suæ Cæsarū. Nec in officiis ullis. tanq; si studio tm̄ uacasset. Nec scripsisse satis. respectu studiū intentissimi. Illæ occupationes. circa diurna officia: quæ oīa studia ipedire debuissent. Instantia. continua studiō intetio: & assiduitas. Ego autē. sum desidiosissimus in cōparationē illius: sed aliorū non: cū sim occupatus publicis: & priuatis officiis. Collatus illi. si cōparetur auunculo meo. Tota uita. totū uitæ tēpus. Litteris assidet. in ocio literario sunt. Somno. q; scripserit: & studuerit minus q; ille. Extendi epistolā. longiorē feci q; instituerā. Hoc. quot essent Plinii libri. Hæc de studio eius. Elaborandū. excolendū cū labore perficiendum.

Stimulis. irritamentis.

Ex hæreditate. Seuerū municipem suum rogat: ut signū æreum Comi in tēplo Iouis ponendū procuret: basimq; cum suo: & honore nomine incidendam: se breui in patriam uenturū promittens. Ex hæreditate. siue Saturnini: siue aliorum: nā multorū hæres fuit Scds. Proxime

quidem: & minutissime scriptos: qua ratione multiplicatur hic numerus. referebat ipse potuisse se: cum pcuraret in Hispania: uendere hos cōmentarios Largio Licinio. cccc. mil. nūmū: & tūc aliquāto pautiores erant. Nōne uidetur tibi recordanti quantum legerit: quantum scripserit: nec in officiis ullis: nec in amicitia principum fuisse? Rursus cū audis: quid studiis laboris impenderit: nec scripsisse satis: nec legisse? Quid est. n. qd nō: aut illæ occupationes impedire? aut hæc instantia nō possit efficere? Itaq; soleo ridere: cum me quidam studiosum uocant: qui si comparare r illi sum desidiosissimus. Ego autem tm̄: quem partim publica partim amicorū officia dstringunt. Quis ex istis qui tota uita litteris adsident: collatus illi: nō qua si somno: & inertiae deditus erubescat? Extēdi epistolam: q; hoc solum: quod requirebas: scribere destinassem: quos libros reliquisset. Confido tamen hæc quoq; tibi non minus grata: q; ipsos libros futura: quæ te non tantum ad legendos eos: uerū etiam ad simile aliqd elaborandum possunt

æmulatiōis stimulis excitare. Vale.

C. Plinius. Seuerō. S.

Ex hæreditate: q; mihi obuenit: emi pxiē

nuper. Corinthium signum. statua ex ære corinthio olim in maximo precio: ut Verres potius uoluerit exulare: quam corinthia tradere Antonio. de corinthio ære: & statuis supra historiam altius repetimus. Modicum. mediocre. Festiuium. gratiosum. elegans. Expressum. faberrime signatum. & excussum ad archetypum. In omni re. sapio perexiguum. In hac. fabrilis: & statuaria. Celat uitia. uestit: cōtegit multo enim præstantius facere signum nudum ad unguem: quàm uestitum. Parum. obscure: sed aperte. Effingit. format. exprimit. repræsentat per effigiem. Stantem. erectum. pedibus nitentem. Mu-

Musculus

Corinthium signum: modicum quidem: sed festiuium: & expressum: quantum ego sapio: qui fortasse in omni re: in hac certe per quam exiguum sapio: hoc tamen signum ego quoque intelligo: est enim nudum: nec aut uitia: si qua sunt: celat: aut laudes parum ostentat: effingit senem stantem. ossa: masculi: nerui: uenæ: rugæ: etiam ut spirantis apparent: rari: & cedentes capilli: lata frons: contracta facies: exile collum pendent lacerti: papillæ iacent: uenter recessit: a tergo quoque eadem ætas: ut a tergo æs ipsum: quantum uerus color indicat: uetus: & antiquum. talia denique omnia: ut possint: artificum oculos tenere: delectare imperitorum: quod me quanquam tyrunculum sollicitauit ad emendum: Emi autem: non ut haberem domi: neque enim ullum adhuc Corinthium domi habeo: Verum ut in patria nostra celebri loco ponerem: ac potissimum in Iouis templo. Videtur enim dignum templo: dignum deo donum. tu ergo (ut uoles omnia: quæ a me tibi iniunguntur) suscipe hanc curam: & iam nunc iube basim fieri ex quo uoles marmore: quæ nomen meum: honoresque capiat: si hos quoque putabis addendos. ego signum ipsum: ut primum: inuenero aliquem: qui non grauetur: mittam tibi: uel ipse (quod mauis) Afferam mecum. destino enim si tamen officii ratio permiserit: excurrere isto: gaudes quod me uenturum esse polliceor. sed contrahes frontem: cum adiecero ad paucos dies: neque enim diutius abesse me eadem hæc: quæ nondum exire patiuntur. Vale.

C. Plinius Canini Rufus.

hac arte. tyro enim in quacunque re nouus translatiue dicitur. Comi. Celebri. frequenti. Dignum templo. quod maximum in municipio erat. sicut Iuppiter inter deos maximus credebatur. Basim. firmamentum. suppedaneum. Capiat. incisos habeat. Honores: magistratus. qui a nobis in eius uita enumerantur. Quod mauis. quod erit tibi gratius. Officii. præfecturæ ærarii. Isto. comum. Contrahes frontem. tristaberis: quod monstratur ex corrugatione frontis: quæ modo tristitiam: modo leticiam aperte indicat. Adiecero. addidero me futurum tecum. Eadem hæc. officii negotia & occupationes. Exire. proficisci ab urbe.

sculi. ex neruis: & cartilagine condensati: quibus robur ostenditur. itaque Columella equum lato: & musculorum toris numeroso pectore commendat. Rutilius Taurus Aemilianus apud eundem omne corpus musculorum densitate notosum cæteris anteponebat. & Vegetius tyrones musculosis humeris compactos matuit eligi. hic quæret aliquis cur Seneca in naturalibus medullas: & musculos ossibus attribuerit. tanquam essent medullis connexi musculi: sed non ita est: nam sicut medulla est tanquam ossis anima: ita musculi cathena illius: an magis extrinsecus roboris ministri. musculus insuper bellicum instrumentum a marinis belluis authore Vegetio: de quo pluribus Cæsar: & Hirtius in commentariis: & diminitium a mure. authores sunt Plinius: & Apuleius. Venæ. sanguinis receptacula: arteriæ spiritus Seneca tradente: at Gellius scribit uenam receptaculum sanguinis: & spiritus commixti: in quo minus spiritus sit. plus sanguinis: arteriam uero eiusdem commixturæ: sed in qua spiritus plus: sanguinis minus. Magnus etymologicus sententiam Senecæ comprobatur. & arteriam: quod spiritum seruet: uel quod contra eleuetur tremores faciens: more suo dictam putat. Aristoteles de uetis multa libro tertio de animalibus. Rugæ. tenues sulci: nam crispatur pellis ex senio deficiente sanguine. Ut spirantis. tanquam si uiueret. Cedentes. demissi: plani. Exile collum. & quæ sequuntur signa sunt præmaturi senis. Papillæ. mammæ. abusus tamen est uocabulo: nam mamilla est omnis eminentia uberis: papilla breue illud unde lac trahitur: quantum a Columella colligitur. Iacent. dependent. Recessit. fugit. diminutus est. Eadem. senilis. uidetur. Ut a tergo. apparet: uel est. Artificum. peritorum excussorum.

Vena
Arteria

Papilla
Mamilla

Tenere oculos. in contemplationem sui adducere. Tyrunculum. rudem in

Corinthium. signum. In patria nostra. Comi. Celebri. frequenti. Dignum templo. quod maximum in municipio erat. sicut Iuppiter inter deos maximus credebatur. Basim. firmamentum. suppedaneum. Capiat. incisos habeat. Honores: magistratus. qui a nobis in eius uita enumerantur. Quod mauis. quod erit tibi gratius. Officii. præfecturæ ærarii. Isto. comum. Contrahes frontem. tristaberis: quod monstratur ex corrugatione frontis: quæ modo tristitiam: modo leticiam aperte indicat. Adiecero. addidero me futurum tecum. Eadem hæc. officii negotia & occupationes. Exire. proficisci ab urbe.

Silius
Italicus

Odo nunciatus. Silius Italicus mortē Caninio Rufo municipi suo significans de breuitate uitae conqueritur: inde sumpta occasione cū res humanae fuitiles: & caducae sint: eū hortatur: ut aliquo studioꝝ opere perfecto mortalitatē fugiat. Silius Italicus. orator: & poeta: qui secundū bellū punicū metro complexus. Italicū aut existimo cognominatū non ab Italia: neq; ab Itapoli: quam Sānites cōmunē uniuersis Italis ciuitatē demonstrantes: eamq; translato nomine Italicā ap-

Odo nunciatus est Silius italicus in Neapolitano suo inedia uitam fuisse: cā mortis ualitudo: erat illi natus īsanabilis clauus: cuius tēdio ad mortem irreuocabili constantia decurrit: usq; ad supremum diem beatus: & felix: nisi q; minorē ex liberis duobus amisit: sed maiorem: melioremq; florentem: atq; etiam consularem reliquit: lāserat famam suam sub Nerone: credebatur sponte accusasse: sed in Vitelli amicitia sapienter se: & cōmuniter gesserat: ex proconsulatu Asiae gloriā reportauerat: maculam ueteris industriae laudabili ocio abluerat. fuit iter principes ciuitatis sine potentia: sine inuidia: salutabatur: colebatur: multūq; in lectulo iacēs: cubiculo semp nō ex fortuna frequēti. doctissimis sermonibus dies transigebat: cum a scribendo uacaret. scribebat carmina maiore cura: q̄ ingenio: nonnunquam

Clauus

Valitudo. morbus fuit. Clauus insanabilis. secundū medicos clauus uocatur exitus tunicae uuae oculi: & tunicae oculi exitus ab ulcere ^{ῥαος} graece dicitur: incurabilis aliquando: & ad perniciem trahens. inquit autē. Paulus libro sexto. clauus callus est rotundus albus similis clauo capiti per omnē corporis partē confusus. sed praesertim in planta pedū: & digitis dolorem: & difficultatē in gressu inurit. morticinū uulgo appellatū scribit Plin. & Cor. Celsus tradit. clauus ueruca non dissimilis nonnunq; alibi: sed in pedibus maxime nascitur: praecipue ex contuso: quis iterdū aliter dolorēq; si non alias: ingredienti tñ mouet: sine curatione uix unq; desinit: nascuntur & in albo oculi callosa tubercula: quos clauos a similitudine figurae idē uocat. & Vlpianus de edicto edilitio: qui clauū habet morbosum censet. bouū etiā ceruicē: & ouū ungulas infestare clauos tradit Columella. & clauū in arboribus morbū refert Teophrastus: & eū secutus Plinius. nec me pterit Columellā clauiculos in uite solitū nominare exiles nepotes exeuntes a palmite: quos capreolos uulgo appellat. Beatus. & felix. de quib; copiose libro primo. Minorē. filiū Deuerū nomine: cuius obitu Martialis libro nono patrē solat est carmine: cui initium: Festinata sui gemeret cū fata Seueri Silius ausonio non semel ore potens. Melioreꝝ praestantiorē filiū. Florentē. aetate: & fortuna. Reliquit. superstite post se. Consularem iā consulatu functū. Lāserat famā. infamis fuerat: & mali nominis Silius. Sponte accusasse. sua sponte: & non metu Neronis uiros bonos accusasse. In Vitellii amicitia. Tacitus Cluuiū Rufum: & Siliū Italicū testatur fuisse uerborū testes: quae Sabinus: & Vitell. in aede Apollinis simul pepigere. Proconsulatu Asiae. quē sub Domitiano fuerat adeptus. Gloriā reportauerat. laudatus fuit quia in ea provincia se integre gesserat. Maculā. infamiā. Veteris industriae. dū alios accusationibus infestat sub Nerone: ne ipse piret. Laudabili ocio. studioso secessu. Principes. primarios uiros diuitiis: & autoritate. Sine potentia. si ne iperio: & factione: unde sine malivolentia. Salutabatur. q; erat potentiorū Mar. testimonio. Cubiculo semp. se cōtinebat: cubiculo inquā. Non frequēti ex fortuna. i. nō ea multitudine salutantiū frequētato sicut Silius fortuna exigebat: uel nō ex fortuna frequēti. i. nō erat cubiculū illud ornatū sicut ei; fortūa q; saepe scdaz fuerat exptus: regrebat: uel nō ex fortūa frequēti. i. nō ex uulgari cōditiōe. an magis multos Silius cubiculū frequētasse nō fortunā sequētes: ut solet uulg; sed mores ei; spectatos. alia lectio est nō ex fortuna pñti. nō. s. cubiculo se cōtinebat pp pñtem rex statū: q; optius est Traiano principe: sed pp morbū. Scribebat carmina. secundū bellū punicū metro componebat Mar. Sili. Castalidum decus soror. Qui periuria barbari furoris ingenti premis ore: nā cū foro renūciasset aduersus transit eodē libro epigramaton sexto referēte. Emeritos musis: & Phoebo tradidit annos: Proq; suo celebrat nūc Helicon foro. Cura. labore: arte. Ingenio. natura. nā oratores simus poetae nascimur: & poeta natura magis: q; arte constat. hic faciunt Diogenis uerba: ita se inquit habet res: ut poetae quidē si prosa oratiōe scribere uelint efficiant: q; uero prosa scribere cōsueuerunt: si poetae sibi partes uendicare uelint: non consequantur: ex quo liquet alterū naturae: artis alterū opus esse. Mar. Tulli; pro Archia. atqui sic a sumis

Poeta
Natura

hominibus. eruditissimisq; accepimus cæterarum rerum studia: & doctrina: & præceptis: & arte constare: poetam natura ipsa constare: & mentis uiribus excitati. Iudicia. quid de scriptis suis iudicarent. Recitationibus: nam Secundus asserit recitationem esse optimum emendandi modum. Suadentibus annis post sexagesimum ætatis annum: cum liberum erat senatori uacare ab officiis publicis. Campania. Cápania. de qua Pli. suo loco: & libro. xyiii. ac cæteri rerum scriptores plura in laudem eius: unus tamē nobis Lucius Florus hic satiffaciet: toto orbe terrarum pulcherrimā Campaniæ plagam scribens: non modo Italia:

iudicia hominū recitationibus experiebatur. Nouissime ita suadentibus annis ab urbe secessit: seq; in campania tenuit: ac ne aduentu quidē noui principis inde commotus est. Magna Cæsaris laus sub quo hoc liberum fuit: magna illius: qui hac libertate ausus est uti: erat. φιλοναλλος usq; ad emacitatis repræhensionem. plures iisdem locis uillas possidebat: adamatq; nouis priores negligebat: multum statuarum: multum imaginum: quas non habebat modo: uerum etiam uenerabatur: Virgiliū ante omnes: cuius natalem religiosius: q̄ suum celebrabat: Neapoli maxime ubi monumētū eius adire: ut templum solebat. in hac trāquillitate annum. y. & lxx. excessit delicato magis corpore: q̄ infirmo. utq; nouissimus a Nerone factus est consul: ita postremus ex oībus. quos Nero cōsules fecerat. decessit. illud etiā notabile. ultimus ex Neronianis cōsularibus obiit quo cōsule Nero perit.

liæ: nihil mollius cœlo: nāq; bis floribus uernat: nihil uberius solo: ideo summum liberi patris cum Cerere certamen. nihil hospitali⁹ mari: hic illi nobiles port⁹ Caieta: Misenus: & tepentes fontibus Baiæ Lucrinus: & auernus quædā maris ocia: hic amicti uiribus montes Gaurus Faler nus: Massicus: & pulcherrimus omnium Vesui⁹ Athnei ignis imitator: urbes ad Mare Formiæ: Cumæ: Puteoli: Neapolis Herculaneū: Pomponii: & ipsa caput urbium Capua quondam inter tres maximas Romæ. Carthaginemq; numerata: romani imperii æmula: & ppter agri fertilitatem ne destrueretur reseruata. Aduentu noui principis. Traiani in urbem. qui dum esset in expeditione contra Germanos a Nerua sene adoptatus: & Cæsar factus in urbem rediēs habenas imperii sumpsit. huius redit⁹ Martialis: sed lati⁹ Secundas in panagyrico meminere. ubi nos historiam melius explicabimus. Cōmotus. ut occurreret Traiano ueniēti. ne mo enim Traiani aduentū expauit. Cæsar. Traiani. Liberum. permissum impune: ne senator aduenienti principi officium suum præstaret. Illius Silii: qui

non est ueritus iram Traiani ocio suo. φιλοναλλος: elegans amator pulchritudinis. est alia lectio nō dissona propter sequentia. φιλοφίλος idest nouarum rerum cupidus. Emacitatis repræhensionem. emēdi uicium rarum uocabulum inuētū emacitas: quod apud unum alium annotauimus: quosdam. inquit Columella emacitas in comparandis armentis exercet: de tuēdis nulla cura tangit: nam ab emace deduci recte potest: quo. M. Cato usus est. Nouis uillis: quas nuper coemerat. Priores: prius præstinatas.

Statuarum. uirorum illustrium: & doctrina præstantium. Imaginum. picturarum: quas in bibliothecis locabat antiquitas: ut illarum stimulis ad studia incitarentur. Cuius natalem. Virgilii natalis idibus octobris fuit Mar. Octobres Maro consecrauit idus: cui sententiæ Seruius accedit: & opinatur natalem tantum antiquos dixisse: iuniores addidisse diem: uiderit ipse. & eum secuti: ego autem non Horatium: quem inter antiquos putat: sed Terentium potius antiquum reor: antiquum Nestorem: & ulyssē intelligit Secūsus apud Tacitū. quid ergo dixit comicus ille? népe. Virg. & Horatius natalē tm̄: & iuniores: ut Mar. plærūq; sine additione diei: & longe recentior eo Vegetius. quid ipse Secūsus? quinimmo sapius apud iuniores. qbus est amica breuitas: natalē tm̄ modo inuenies p̄sertim soluta oratione: nā poetas p̄ cōmodo suo nō dissentio confundere Neapoli. Palæpolis olim uicina Neapoli postea ex duabus una facta ciuitas: & dicta Neapolis Chalcidensium colonia: & ipsa Parthenope a tumulo Syrenis appellata: ad quā plurimi ab urbe secedebant quietis gratia: ut quos senectus: uel aduersa ualitudo cōflictabat. maxime autem qui eruditioni dabāt operam: nec iniuria igitur a Martiale docta appellatur. Monumētū eius. quod testatur idē author lib. xi. Silius hæc magni celebrat monumenta Maronis: & mox: lā ppe desertos cineres: & sancta Maronis Noia q̄ coleret paup: & unus erat. Monumētū eius: cū Brundusii mortuus esset translata sunt eius ossa Neapolim: & sepulta uia puteolana intra lapidem secundum. Ut templū. tanq̄ rem sacrā. & diuinam. Tranquillitate. ocio litterario. Excessit. transgressus est. Delicato. enerui. fluxo. Factus est cōsul. creatus est cōsul a Nerone Silius cum galerio Trachallo: plis. enior libro octauo æui sui consulatus Appii lunii & P. Silii meminit. Neronianis consularibus. quos nero consules fecerat. Quo consule. dū Silius gereret consulatū. duo notanda: & q̄ ultimus a nerone creatus consul: post oēs neronianos consules uixerit: & quod ultimus neronianorū cōsulū obierit: quo consule Nero interiit: nā hostis ab senatu adiudicatus in suburbanū Phaontis liberti confugiens. cum milites sentiret aduenientes: seipsum adiuuante Epaphrodito cōfecit anno ætatis suæ trigesimo secundo: ut alii uno

Emacitas.

Virgi.
Natalis.
Antiquus.

Neapolis.

Virg. monumētum

Neronis ætas.

Piso.

Festus.

minus: quidā trigesimo mensibus quinque diebus uiginti. Fragilitatis. instabilitatis. caducitatis. Circūcisum. contractū. Longissima. ut centum annorum: nam respectu immortalitatis uita hominum quā uis longissima: tamen breuis est. Nero. legimus etiam Neronem. L. Piso. qui cum Nerone. ii. consul fuit: deinde ab eodem imperatore uestigalibus publicis cum Ducenio Geminio: & Pompeio paulino praepositus: Vespasiano: & Tito. coff. Africae praefectus: eius filius ingenio quietus legatum habuit Valerium Festum sumptuosae adolescentiae: neque modica cupientem: sed affinitate Vitellii anxium: qui par

an pisonem tentauerit ad res nouas: an tentanti restiterit: quoniam secreto eorum nemo affuit. Claudius Sagitta prospera nauigatione praeuenit Papyrium Centurionem missum a Mutiano: asseuerauitque mandata interficiendi Pisonis centurioni data: multa praeterea addens quibus pisonem ad res nouas molliēdas impelleret. nihil ad ea moto proconsole: centurio a Mutiano ubi portum Carthaginis intrauit magna uoce: laeta Pisoni omnia tanquam principi continuare ad similia obuios hortari: uulgus credulum in forum ruere: praesentiam pisonis exposcere: ille indicio Sagittae: uel insita modestia domi se continens centurione percontatur: postquam quaesitum sibi crimen: caedemque comperit: animaduerti in eum iussit non tam spe uitae: quam ira percussorem: quod idem Clodium Marcrum legatum interfecisset. anxio. deinde edicto Carthaginensibus increpitis intra domum clauis solita munia: haud quamquam obibat. Festus igitur consternatione uulgi: & supplicio centurionis audax oenos auxiliares: & mauros in necem pisonis misit: qui domum proconsole obscura luce ingressi haud procul cubiculo seruum. qui se interrogantibus egregio mendacio pisonem esse responderat: obtruncat: nec multo post indicio Bebbi Massae piso interficitur. haec Tacitus. Neminem senatorum: nam omnes decesserant. Consul ipse. cum Nerone secundo. Sententiam rogasset. consul enim senatui praesidebat: & ius rogandarum sententiarum habebat: primum consules designati: deinceps caeteri censebant. Tam angustis. sensus est. tam breui spacio tot homines uiuunt: & moriuntur: exclamatio opportuna: qua mouet indignationem: & miserationem. Viuacitas. uita. Fabius pro cupiditate uiuendi ponit impiam: uiuacitatem dicens. Apuleius uero pro uigore: & robore uitae: uirum inquit magnanimum magnanimae uiuacitatis uolentem uolentes accipite. Xerxen illachrymasse. Diuus Hieronymus ad Heliodorum: Xerxes ille magnus rex potentissimusque: qui subuertit montes: maria constrauit: cum de sublimi loco infinitam hominum multitudinem: & innumerabilem uidisset exercitum: fleuisse dicitur: quod post centum annos nullus eorum: quos tunc cernebat supfuturus esset. sed Herodotus libro historiarum septimo latius hoc tractauit. Xerxes inquit cum intueretur omnem helespontum nauibus obductum: oia littora: atque Abydenorum plana hominibus referta: se beatum iactauit: & post haec lachrymas fudit: quod animaduertens Artabanus eius patruus interrogauit: quam diuersa rex inter se facis: dudum te beatum esse dixeras: nunc lachrymas fundis: & ille reputantem me inquit quam breuis est omnis humana uita subit horum misratio: quorum: cum tot sint: nemo ad centesimum annum supererit. Tot milibus. septingenta milia de regno: & trecenta milia de auxiliis armasse traditur: ut non immerito proditum sit flumina ab exercitu eius siccata: nauium quoque decies centena milia numero habuisse dicitur: nisi menda est apud Iustinum. Plinius refert Xerxen in Dorisco centum uiginti milia hominum tantum dinumerasse. Obiisset. Iustrasset. Hoc temporis. uita nostra. Quicquid est. quātulacūque est. Futilis. fluxu: uani ab effundendo & futile uas quad patulo ore: & acuto fundo in sacris erat. authores sunt grammatici. Si non datur factis: nisi dispensatur circa praecclare gesta. Horum. factorum. In aliena manu. in facultate aliorum: non nostra. quod materia bene gerendaque res est in manu imperatoris: ac eorum: qui praesunt exercitibus: nos: quod unum possumus: aternitatem studiis comparemus: nam & qui facere: & qui facta aliorum scribere multi laudantur. Proferamus. extendamus uiuendo post mortem. Aliquid aliquod opus memoratu dignum. Scitulis icita-

Quod me recordantem fragilitatis humanae misratio subit. Quid enim tam circumcisum: tam breue: quam hominis uita longissima: an non uidetur tibi Nero modo fuisse: cum interim exiis: qui sub illo gesserant consulatum: nemo iam superest? Quamquam quid haec miror? Nuper. L. Piso pater Pisonis illius: qui a Valerio Festo per summum facinus in Africa occisus est dicere solebat: neminem se uidere in Senatu: quem consul ipse sententiam rogauisset: tam angustis terminis tantae multitudinis uiuacitas ipsa concluditur: ut mihi non uenia solum digna: uerum etiam laude uideantur illae regiae lachrymae. Nam ferunt Xerxen cum immensum exercitum oculis obuiisset: illachrymasse: quod tot milibus tam breuis immineret occasus: sed eo magis hoc quicquid est temporis futilis: & caduci: si non datur factis: nam horum materia in aliena manu: nos certe studiis memoriam proferamus: & quatenus nobis denegatur diu uiuere: relinquamus aliquid: quo nos uixisse testemur. Scio te stimulis non egere: me tamen

Viuacitas.
Xerxis lachrymae.

tionibus: exhortationibus. Euocat. ipellit. Currente. primum ad studia. perstat in uerborum metaphora.

Me. instigare. ατατηδ' επις. sumptum ab Hesiodi georgicis: quibus scribit. ατατηδ' επις ηδ' εβροτοισι. i.

Bona autem cōtētio hāc mortalibus: hic. n. poeta duas facit cōtētionē inter mortales: quāte al-
ra est laudāda. cū iuicē certāus honoris: & uirtutis cā: altera pñiciofa: cū malogē gā cōtēdius.
Acis. Suetonius Tranquillus per Secundum impetrauerat sibi a Neratio Marcello tribunatu;
militum: deinde rogauerat: ut in Cāsenium Syluanum transferretur: q̄ consilium summe pro-

bat Secundus: & pollicetur se facturum.

Pro cātera reuerentia. inter reueren-
tiam: quam mihi prāstas in cāteris re-
bus hoc quoq; reuerenter facis. Tri-
bunatum. militare. Asconius duo ge-
nera facit eorum qui Rufuli dicuntur
uel secundum alios Rutuli: quia Rutu-
lus Rufus legem primo tulit de iure tri-
bunorum ab exercitu creandorum: alii
sunt comitati: qui comitiorum causa de-
signantur. Vegetius maiorem tribunū
militū tradidit per epistolam sacram: im-
patoris iudicio. destinari: minore tribu-
nū puenire ex labore: & cū una quāq; le-
gio decē cohortes haberet: primā: quā
miliaria uocabatur. prāerat tribunus ar-
morum scientia: uirtute corporis: mox
honestate prācipuus: reliquā cohortes
prout principi placuisset a tribunis: uel
a prāpositis regebātur. Aelianus cohor-
ti quingentariā: quam hominum quin-
genti duodecim componunt tribunum
minorem: & miliaria quam hominum
mille uiginti quattuor tribunum maio-
rem prāficit. tribunum uocatum a tri-
bu scribūt: prāest enim militibus: quos
ex tribu primis Romulus legit: uel a tri-
buendo iure: lege Marcellum de re mili-
tari quod tribuni officium esset. Clarif-
simo uiro. Priscus Neratius Marcellus i
primis Traiano carissimus: & sūmus iu-
risconsultus. de quo nō multo ante. Ti-
bi. pro te. Cāsenium Syluanum. Sylui-
num rhetorem ab Heliogaballo Lāpri-
dius tradit interfectum: & Cāsoniū a se-
uero Spartianus: si tamen alter horum
fuit: uerisimilius est potuisse ad seueri tē-
pora: q̄ Heliogaballi puenire. Titulos. lau-
des. Pietatis. amoris in prinquum. In nu-
meros relatum. tuum nomen nōdum re-

Tribunus
militaris.

tui caritas euocat: ut currentem quoq; instigem: si
cut tu soles me ατατηδ' επις: cū iuicē se mutuis
exhortationibus amīci ad amorem immortalita-
tis exacuunt. Vale.

C. Plinius Tranquillo. S.

Acis pro cātera reuerentia: quam mihi
prāstas: q̄ tam solícite petis: ut tribuna-
tum: quem a Neratio Marcello clarissi-
mo uiro impetraui: tibi in Cāsenium Syluanū
propinquum tuum transferam: mihi autem sicut
iucundissimum ipsum te tribunum: ita non minus
gratum alium per te uidere: neq; n. esse congruēs
arbitror: quē augere honoribus cupias: huic pie-
tatis titulos inuidere qui sunt omnibus honori-
bus pulchriores. Video etiam quam sit egregium
& mereri beneficia: & dare utranq; te laudem si-
mul affecutorum: si quod ipse meruisti: alii tribu-
as: prāterea intelligo mihi quoq; gloriā fore: si ex
hoc tuo facto non fuerit ignotum amicos meos:
non gerere tantum tribunatum posse: uerum etiā
dare. quare ego uero honestissime uoluntati tuar
pareo: neq; enim adhuc nomen in numeros rela-
tum est. ideoq; liberum est nobis Syluanum in lo-
cum tuum subdere: cui cupio tam gratum esse mu-
nus tuum: q̄ tibi meum. Vale.

C. Plinius Cornelio Minutiano. S.

Possum iam pscribere tibi q̄tum in repu-
puiciā Bethycē cā laboris exhauserim:
nā fuit multiplex: acta est saepe cum ma-

latum est in ordinem tribunorum: erat enim adhuc integrum alium subrogare: secus si fuisset ascriptus
numero cāterorum. dicimus milites nondum relatos in numero cum delecti quidem sunt. nondum ta-
men in suos ordines peruenere: quod iurisconsultus plerunque testatur: ut Vlpianus de bonorum pos-
sessione ex testamento militari. si quis inquit militum ex alio numero translatus sit in aliu; quemuis: &
hinc exemptus sit: & illo nondum peruenerit: tamen poterit iure militari testari: est enim miles quamuis
in numeris non sit. sed nomen ipsius tantum.

Possum. Cor. Minutiano Macrino singulos actus accusationis Classici per epistolam narrat: &
quē euentum actio sortita: quotq; labores perpeffus sit: quamuis. L. albinum in dicēdo copio-
sum socium haberet: asseuerenter cōtenderē hūc esse Minucianū: quē supra rogauerat: an ap-
probaret susceptā Classici accusationē. & octauo libro huius actionis orationē mittit. Per-
scribere. totā rē litteris significare. in rep. duplex lectio circūferē si placet in rep. sic ordinandū: quantum
laboris sustinuerim in rep. ro. respectu puincia Bethycē: si uero legeris in publica puincia Bethicē cau-
sa: clarior est sensus. Exhauserim: sustinuerim. Multiplex. quia multi criminum participes accusat sunt.

Minutian?

Varietate. alii. n. absoluti: alii reos damnati. Vnde ex quibus causis euenit tanta uarietas. **Fœdus.** avarus. In ea. prouincia Bethyca. **Violenter. crudeliter.** Sordide. auare. Dictum. scomma. adagium. **Venustus** Venustos. qui cum gratia quadam: & uenere loquuntur ii uenusti appellantur. Fabius author. imitat⁹ est Secūdus. M. Tullium: qui sexta in Verre actione inquit nunq̃ tm̃ malū: est siculis: quin aliquid facere q̃ illum apruz Erymāthium referre oportere. Non illepidū. non insulsuz: urbanuz: cū lepore. Dedi

Reū paget Africa proconsulem misi. Accepi. Clasicū Afrum pconsulē in Bethyca habuimus. Reum peregerunt. condemnari fecerunt: sic interpretatur Vlpianus: nam peregisſe reum non aliter quis uidetur: nisi condemnauerit. Prouincia Bethyca. Incubuit. fecit impressionem: accusationem intendit. Præuertit. declinauit: subterfugit. Infamis: turpis.

Ambigua. an uoluntaria an fortuita. (Mirum) est hominem fœdum: & sordidum. Damnanda. atrocia scelera animaduersione digna. Prouisum hoc legibus. cauēt leges ut mortuos liceat accusare. Sceuola ad legem Iuliam repetundarum: datur ex hac lege: & in hæredes actio intra annum dumtaxat a morte eius: qui arguebatur. Marcellus ad senatusconsultum. Turpillianum. morte rei iudicium soluitur: nisi tale crimen fuerit cuius accusatio aduersus hæredes durat ueluti maiestatis: idem in accusatione repetundarum est: quia hæc quoque morte non soluitur Modestinus de accusationibus: & inscriptionibus ex iudiciorum publicorum admissis: non alias trāseunt aduersus hæredes pœne bonorum ademptionis: q̃ si lis contestata: & condēnatio fuerit secuta excepto repetundarum: & maiestatis iudicio: quæ etiā mortuis reis cum quibus nihil actum est ad huc: exerceri placuit: ut bona eorum fisco uendicerentur: adeo ut diui Seuerus: & Antoninus rescripserint. ex quo quis aliquod ex his causis crimen contraxit: nihil ex bonis suis alienare: aut manumittere eum posse Martianus de publicis iudiciis: defuncto eo qui reus fuit criminis pœna corporalis extincta est. In quacunque causa criminis extincti debet is cognoscere: cuius de pecuniaria re est cognitio. Intermissum. per aliquod tempus leges istæ siluere: nam per longam desuetudinem tacito. oīum consensu illas abrogari receptū est. sed senatus: & abrogatas reducere: & nouas inducere potest. Intercapedinē. temporis spacium: & loci plærūq̃: ut apud Ciceronē. Fest⁹ ait esse tempus interceptū: ille uocabulū obscænū esse uoluit in eplis ad Pætū: & pariter fabius: contrarium eius diuisionem esse dicentes: sicut illa coniunctio alias appellari posset: est autem intercapedo interstitium: & spacium inter anum & uuluam. quod. s. duo foramina intercapiat: & sepiat. idē trāslatiue pro spacio ad alia transfertur. Addiderunt. accusationi. Socios. conscios: & scelerum participes. Detulere reos fecere. Inquisitionē. cognitionē criminū: q̃ solet fieri si præcesserint indicia. Aderā aduocatus erā. Lucius Albinus. quo socio et usus est in cā Iulii Bassi. & iosephus tradit añ Hierosolymæ captiuitatē illic Albinū iudicem ro. fuisse. Dion in Traiano meminit Lucium fuisse p̃fectū aduersus Dacos: & cōtra Parthos multa memorāda gessisse. Officii. aduocationis. αὐτοῦ τοῦ νόμου in cōmunicabile. nā q̃ uelit ingenio cadere: ratus erit. Iugo. labore: cōcordia. Pro se. p̃ gloria p̃pria. Pro cā. ad utilitatem Bethycorū. Postulare exigere. Tm̃ oneris. si oēs reos simul cōplexi fuisset. Singulis actionibus. nā plures actōes in una cā hēbant: q̃

gna uarietate. Vnde uarietas: unde plures actiones: Cæcilius Clasicus homo fœdus: & aperte malus proconsulatum in ea: non minus uiolenter q̃ sordide gesserat eodem anno: quo in Aphrica Marius Priscus. Erat autem Priscus ex Bethyca: ex Africa Clasicus: inde dictum Bethycorum: ut plærūq̃ dolor etiam uenustos facit: non illepidū ferebatur: dedi malum: & accepi. Sed Mariū una ciuitas publice: multiq̃ priuatim reum peregerunt. in Clasicum tota prouincia incubuit: ille accusationem: uel fortuita: uel uoluntaria morte præuertit. Nam fuit mors eius infamis: ambigua tamen: ut. n. credibile uidebatur uoluisse exire de uita: cum defendi non posset: ita (mirum) pudorem damnationis morte fugisse: quem non pudisset damnanda cōmittere: nihilominus Bethyca etiā in defuncti accusatione perstabat: prouisum hoc legibus: intermissum tamen: & post longam intercapedinem tunc reductum. Addiderunt Bethyci quot simul socios: ministrosq̃ Clastici detulerunt nominatimq̃ in eos inquisitionem postularunt. aderam Bethycis: mecumq̃. L. Albinus uir in dicendo copiosus: ornatus: quem ego: cum olim mutuo diligerem: ex hac officii societate amare ardentius cœpi: habet quidem gloria: in studiis p̃sertim quidam αὐτοῦ τοῦ νόμου nobis tamen nullum certamen: nulla contentio: cum uterque parī iugo: non pro se: sed pro causa niteretur. cuius: & magnitudo: & utilitas uisa est postulare: ne tm̃ oneris singulis actiōibus subireus. Verebatur: ne nos dies

uidimus factum aduersus Priscum. Dies. quia interuentu noctis senatus soluebatur. Latera. uires. spiritus. Nominibus. reorum. Ne gratia singulorum collata. sensus est uerebamus si omnes simul accusarentur ne gratia quam unusquisque reorum habebat apud unum aliquem senatorum si simul conferretur proderet etiam omnibus respectu huius: & illius. Omnium nam aliqui inuisi absoluti fuissent fauore gratiosorum reorum. Potentissimi. rei uel gratia: uel diuitiis. Dato. exposito. damnato. Vili-
lissimo. conditionis infimæ. Quasi piaculari. tanquam ad expurgationem cæterorum reorum: piacu-

Piaculare

ne uox: ne latera deficerent: si tot crimina: tot reos uno uelut fasce complecteremur. deinde ne iudicium intentio multis nominibus: multisque causis non lassaretur modo: uerum etiam confunderetur mox ne gratia singulorum collata: atque permixta pro singulis quoque omnium uires reciperet. Porro
stremo: ne potentissimi uilissimo quoque quasi piaculari dato: alienis pœnis elaborentur. Etenim tunc maxime fauor: & ambitio dominatur: cum sub aliqua specie seueritatis delitescere potest. Erat in consilio Sertorianum illud exemplum: qui robustissimum: & firmissimum militem iussit equi caudam: reliqua nosti. Nam nos quoque tam numerosum agmen reorum: ita demum uidebamus posse superare: si per singulos carperetur. placuit imprimis ipsum Classicum ostendere nocentem: hic aptissimus ad socios eius: & ministros transitus erat: quia socii: ministrique probari nisi illo nocente non poterant. Ex quibus duos statim Classico iunximus: Be-
bium probum: & Fabium Hispanum: utrumque gratia: Hispanum etiam facundia ualidum: & circa Classicum quidem breuis: & expeditus labor. sua manu reliquerat scriptum: quid ex quaque re: quid ex quaque causa accepisset. miserat etiam epistolas Romanam ad amiculum quandam iactantes: & gloriosas his quidem uerbis: Io Io liber ad te uenio. Iam sex tertiū quadragies redegi parte uedita Bethycor. Contra Hispanum: & Probum multum sudoris. horum

laria auspicia arbitrabatur antiquitas: quæ sacrificantibus tristitia portendebat: & Sertorius piaculum duo significare credidit: purgationem: & contaminationem.

Ambitio. fauor quæsitus blanditiis: & præcibus. Erat in consilio. accedebat ad nostrum consilium: & nos non mediocriter mouebat. Sertorianum illud exemplum. Sertorius corporis robore: atque animi consilio parem naturæ indulgentiæ expertus: proscriptione Syllana dux Lusitanorum fieri coactus cum eos ratione flectere non posset: ne cum romanis uniuersa acie configere uellent statuit ita obicere hosti: ut periclitarentur: ipse uero cum reliquis copiis in tempore subueniret. Quare multis uulneribus confectos: qui iniussu suo pugnam inierant suppetiis opportune laeis in castra reduxit: nec multos post dies uastro consilio in suam inuictam perduxit. duos enim in conspectu eorum constituit equos: alterum ualidissimum: alterum infirmissimum: ac deinde ualidi caudam ab imbecillo sene paulatim carpi: infirmi a iuvene eximiarum uirium uniuersam conuelli iussit: obtemperatum imperio est. sed dum adolescentis dextera irrita se labore fatigaret. senio confecta manus ministerium est executata. tunc barbaræ concioni quorsum res ea tederet cognoscere cupienti: subiecit Sertorius: equi caudæ consimilem esse nostrum exercitum: cuius partes aliquis aggrediens opprimere possit: uniuersum conaturo prostrernere: celerius tradiderit uictoriæ: quam occupauerit. Ita gens barbara aspera: & regi difficilis in exitium suum ruens. quam utilitatem auribus respuerat: oculis peruidit. hæc Valerius Maximus: Plu-

Sertorius de quo

tarchus: & Iulius Frontinus in suo stratagematico. Equi caudam. simul totam conuelli. Reliqua. reliquum historiae de equis. Agmen. multitudinem translatus uerbum ab historicis: nec immerito: cum sermo per comparisonem ab historia dependeat. Carperetur. ueligaretur. exciperetur. nam carpi agmen dicitur: cum aliquis intercipitur militum. Nocentem. obnoxium criminibus tanquam principem. Aptissimus. iustissimus. commodissimus. Transitus. descensus ad accusandum. Gratia. beniuolentia senatorum. legitur etiam genere. idest nobilitate. Expedi-
tus. facilis ad comprobanda crimina. Sua manu. manus non tantum corporis membrum: sed & proprias litteras significat: quod etiam nunc uulgo usurpamus: & amanuenses scribendi ministri a manu dicti sunt. in masculino manus bonum significat. ut in carmine saliarum cerum manum: creatorem bonum dixerunt.

Manus

Amiculum. meritriculā. Massurius libro memorabilius scribit pellicem apud antiquos eam habitam: quæ cum uxor non esset: cum aliquo uiuebat. quam nunc uero nomine amicam paulo honestiori uocabulo concubinam appellari paulo referre. amiculum uero diminutiuum ab amictu. Io Io liber ad te uenio. instar rhythmi. Io Io lætatiū uox. Liber. a debitis. solutus: & a paupertate. diues. Sextertiū quadragies. quadrigenta millia numerum. Redegi. accumulauit. expleui. Uedita parte. distracta: & alienata bonorum parte. an magis Classicum iactatē scripsisse Bethy. horum partem ueditisse quod maioris criminis fuit: quam eorum bonam ueditisse. Sudoris labo-

Claudius
Restitutus

Chilonius

Tribunus
Cohors

Vegetii lo-
cus

Seruii
locus
Turma
Curtii lo-
cus

ris: ab eo quod sequitur. Ingredere. attingere. ordire. Ministerium: turpe ministrorum officium. Crimen esse. perinde teneri ac si ipsi authores forent. Marcellus. ff. xlyiii. in comites quoque iudicium: qui repetundarum rei sunt: iudicium datur. Gratianus: & Valent. Augusti. non solum ministros praesidium prouinciarum: repetundarum teneri censuerunt: sed etiam in quadruplum: quae rapiunt exoluere coguntur. Defendebantur. ab aduocatis ut Claudio Restituto. Negarent. non fuisse ministros scelerum Classici. Necessitati. quod coacti imperio ea patraissent. Prouinciales.

Bethycos. Claudius Restitutus. orator eloquentissimus: & Caelio amicus: ad quem alibi epistolae eiusdem. Valerius Mart. quantae auctoritatis esset natale eius celebrans ostendit ibi. Octobres age sentiat calendas Facundi pia Roma Restituti. Linguis omnibus: & fauete uotis Natalem colimus: tacete lites. Vigilans. prouidus. intectus. Quamlibet subitis. ad quantumuis improuisa: & inexpectata. Caliginis. caecitatis: ignorantiae.

Extorta. conuersa in rem nostram. In quibus. iam enim parauerat Restitutus probare ministerium non esse crimen: in hoc omnem defensionis suae fiduciam collocans: neque in eo existimans aduersarium elaboraturum. Exitus consilii nostri. euentus nostrae actionis: quam ex consilio coeperamus. Ante. prouinciam antequam proconsul in Bethycam iret. Illa. bona: quae habuisset ante proconsulatum placuit senatui relinquere filiae Classici.

Haec. quae in proconsulatu comparaue- rat relinquenda Bethycis spoliatis. Additum est. huic sententiae. Soluerat. Classicus. Reuocarentur. redimerentur a creditoribus. Graue. ministerium res atrox apparuit. Chilonium Priscum. alii legunt Tilonium: nonnulli Stilonium tanta exemplarium uarietate confundente. Tribunus cohortis. una quaeque legio decem cohortes continebat: prima cohors reliqua: & numero militum: & dignitate praecedebat. pedites habebat mille centum quinquaginta equites loricatorum centum triginta duos: cui praerat tribunus maior: ac deinceps caeterae sequebantur: quorum militum numerus Flavius Vegetius: & eum secutus ad uerbum Modestus tradiderunt. indicabo tamen apud Vegetium mendose legi secundam cohortem: quae pedites quingentos quinquaginta quinque equites loricatorum septuaginta sex continebat appellatam quinquagenariam: & ratione maioris numeri. & aliorum auctoritate quingentariam norimus appellandam: non minori censura indiget locus Seruii grammatici: ubi legionem scribit sex tantum cohortes habuisse: cum praeter superiorum scriptorum sententiam Gellius libro decimoquinto decem cohortes in una quaque legione fuisse asserat. accepimus a Liuius Turmam equitum esse cohortem peditum. adde quod apud graecos interdum non diuersus militum in cohorte numerus fuit: nam Plutarchus cohortem quingentos habuisse uiros confirmat: sic Curtius Rufus: sed ab Alexandro in mille usque uiros creuisse: antea in quingentariae cohortes erant: quamuis passim corrupte legatur quinquagenariae: nisi. tamen apud ueriores exempla manuscripta. in quibus sana lectio adhuc extat. Cohors insuper: & per syncopen cohors: locus est ad pullos educandos idoneus. Interdictum. uetitum. relegatum. Plures. reos. Congregare. simul com- plecti. Iustitia cognoscentium. iusti senatores crimina examinantes. Languesceret. refrigeret. debilitaretur. Alioquin. insuper. Hunc in locum. in tertiam actionem: ad hunc finem ut una complecteremur. Excepta. quia non erat minor ut alii: nam: & proconsulum uxores coguntur ad reddendam ratio-

antequam crimina ingrederer: necessarium credidi elaborare: ut constaret ministerium crimen esse: quod nisi fecissem: frustra ministros probassem: neque enim ita defendebantur: ut negarent: sed ut necessitati ueniam praecarentur. esse enim se prouinciales: & ad omne proconsulum imperium metu cogi. Solet dicere Claudius Restitutus: qui mihi respondit uir exercitatus: & uigilans: & quamlibet subitis paratus nunquam sibi tantum caliginis: tantumque perturbationis effusum: quantum cum praerepta: & extorta argumenta defensionis suae cerneret: in quibus omnem fiduciam reponebat. Consilii nostri exitus fuit: bona Classici: quae habuisset ante prouinciam: placuit Senatui: a reliquis separari: illa filiae: haec spoliatis relinquere. Ad ditum est: ut pecuniae quas creditoribus soluerat reuocarentur: Hispanus: & Probus in quinquennium relegati: adeo graue uisum est: quod initio dubitabatur an omnino crimen esset. Post paucos dies Clau. Fuscum Classici generum: & Chilonium Priscum: qui tribunus cohortis sub Classico fuerat: accusauimus dispari euentu. Prisco in biennium Italia interdictum. Absolutus est Fuscus: accusatione tertia commodissimum putauimus plures congregare: ne si longius esset extracta cognitio: societate: & radio quodam iustitia cognoscentium: seueritasque languesceret: alioquin supererant minores rei data opera hunc in locum reseruari excepta tamen Classici uxore: quae sicut implicita suspicionibus. ita non satis conuinci probatio-

nem. Iulianus. ff. primo. proficisci autem proconsulem melius quidem est sine uxore: sed: & cum uxore potest: dum modo sciat senatum Cotta: & Messalla coss. censuisse futurum: ut si quid uxores eorum: qui ad officia proficiscuntur: deliquerint: ab ipsis ratio: & uindicta exigatur. Non satis conuinci. non sufficienter posse ostendi noxiam. Probationibus: quæ ab hispanis contra illam producebantur. Hærebat. detinebatur. nulla in ea suspitio erat: non modo probatio. Extrema actio. in ultima actionis parte: potius quàm in tertia actione: erat enim is locus contra Classici filiam in extrema tertiæ actionis parte.

nibus uisa est. nam classici filia. quæ & ipsa inter reos erat. ne suspicionibus quidem hærebat. Itaque cum ad nomen eius in extrema actione uenissem (neque enim ut initio. sic etiam in fine uerendum erat. ne pro hac totius accusationis autoritas minueretur) honestissimum credidi. non præmere imerentem. idque ipsum dixi. & libere. & uarie. nam modo legatos interrogabam. docuissent ne me aliquid quod reprobari posse confiderent. modo consiliū a Senatu petebam. putaret ne debere me. si quam haberem in dicendo facultatem. in iugulum innocentis quasi telum aliquod intendere: postremo totum locum hoc fine conclusi. Dicit aliquis. iudicas ergo: ego uero non iudico. memini tamen me aduocatum ex iudiciis datum hic numerosissimæ causæ terminus fuit. quibusdam absolutis pluribus damnatis. atque etiam relegatis. aliis in tempus. aliis in perpetuum. eodem Senatusconsulto. industria. fides. constantia nostra plenissimo testimonio comprobata est. dignum. solumque par precio tantī laboris. Concipere animo potes quod simus fatigati. quibus toties agendum. altercandum. tam multi testes interrogandi. subleuandi. & refutandi. Iam illa. quæ ardua. quæ molesta tot reorum amicis secreto rogantibus negare. aduersantibus palam obistere. referam unum aliquid ex omnibus: quæ dixi. Cum mihi quidam ex iudiciis ipsis pro reo gratiosissimo reclamarent. non minus inquam hic innocens erit. si ego omnia dixero. coniectabis ex hoc quod tas cōtentiones. quatasque offensas subierimus dūtaxat ad breue tempus. Nam fides in presentia eos. quibus resistit. offēdit. deinde ab illis ipsis suscipitur. laudaturque. Non potuit te magis in rem presentem perducere

Pro hac. gratia filia Classici. Ipsum. quod putabam turpe innocentem urgere.

Dixi. tractaui. Legatos. bethycos.

Docuissent. instruxissent. Reprobari refelli: dilui. In iugulum. in pñiciē. Intendere. dirrigere: infigere. Totū locū. illam causæ partem pertinentem ad filiā Classici. Dicit aliquis Fabius libro nono inter figuras prosopopœiæ: & hæc cōnumerans inquit: est & incerta persona ficta oratio: ut hic aliquis: dicat aliquis.

Datum. solitos dari aduocatos litigantibus a senatu iam supra memorauimus

Numerosissimæ. multiplici. magnum reorum numerum continenti. Terminus. finis. Eodem. quo pronunciatū est in Classicū: & ministros eius. Par. æquale meritum combrobari testimonio senatus. Precio. nam abstinebat Secundus in agendis causis ab omni pecunia: & munere contentus sola laude. Altercandum. contendendum. Testes interrogandi. circa testes: ut eius præceptor inquit maximus patronis sudor est: nam sumis artibus interroganti opus est: timidus enim terri: stultus decipi: irracundus concitari: ambitiosus inflari: longus protrahi potest: prudens: & constans: uel tanquam inimicus. & peruicax dimittendus statim: uel aliqua facetia refrigerandus. Subleuandi. adiuuandi si quid titubauerint opportuna rursus eius: a quo producti sunt in interrogatione uelut in gradum reponendi: quare secundum Archadium quorum testimonium fides non uacillat frequens. usus adhibendus est. Refutandi. imprimis conditio cuiusque testis exploranda: an decurio: an plebeius: an honestæ uitæ: & inculpatæ: an notatus: & reprehensibilis: an locuples: uel egenus: an inimicus: an amicus: nam si careat suspicionē testimonium: uel propter personam a qua fertur: quod honesta sit: uel propter causam: quod neque lucri: neque gratiæ: neque inimiciæ causa sit: admittendum est. lege Iulia de ui cauetur ne

liceat in reum dicere testimonium ei: qui se ab eo: parente uel eius liberauit: qui uel impuberes erunt. quod iudicio publico dānatus erit: qui eorum in integrum restitutus non erit: qui uel cum bestiis ut depugnaret se locarat: qui uel in uinculis custodia publica erit: quæ palam quæstum faceret: fecerit uel: qui ob testimonium dicendum pecuniam accepisse iudicatus: uel conuictus erit. hæc Calistratus. Negare: quæ pro reis petebant: neque uelle desistere ab accusatione. Vnum aliquid. unam quandam rem. Gratiosissimo admodum fauorabili. carissimo. Reclamarent. improbarent cum clamore quæ dicerem. Non minus inquam. sensus est: si ego omnia in illum dicam: quæcunque potero: non ideo erit magis nocens: nam mea accusatio non faciet eum magis nocentem: quod est. Non erit minus innocens. id est. non erit nocens: & crimini obnoxius qui. non minus innocens est: nocens est. Ex hoc. dicto. Offensas. inimicias. Suspiciat. uenerat. legitur:

&. Suscipitur: id est approbatur. In rem praesentem perducere. rem totam cognoscenda; tibi tradere tanq[ua]m si praesens fuisses. Non fuit tanti. haec causa non tanti erat: ut epistola me tam longa obtunderes. Longa. respectu rerum: quas complexa est. Temere dixi. correctio. Sero. extra locum. Praepostere. conuerso ordine. Facit hoc Homerus: ut multa praepostere referat. immo suum opus a decimo traiani belli anno inchoauit: quem posteriores poetae aemulantes pariter obseruarunt. Alio. oratoribus interdum: historicis nunq[ua]m.

Ideo. ut sit perdecog[er]e. Euocatus. ante iudices. postulatus. Subornatus. ia[bi] domi instructus: ut hoc faceret: quod Fabius damnat: illa uero inquit pessimae artes testem subornatu[m] in subsellia aduersarii mittere: ut inde excitatus plus noceret: uel dicendo contra reu[m] cum quo sederit: uel cu[m] adiuuiss[et] testimonio uidebitur faciendo ex industria multa imoderate: & intemperanter: per qua[m] no[n] a se dictis t[ri]m detrahat fidem: sed caeteris quoq[ue]: qui p[er] fuerant: auferat authoritate[m]. Exarmaret. infirmaret. debilitaret. exarmatos leones: pardos: & ursos dicit Lampridius cures: mansuetos: edentulos: exungues. Norbanum Licinianum. fuit alius Norban[us] p[re]fectus p[ro]torii: qui in necem Domitiani coniurauit. Legatum. in numero legato[rum] Bethycorum. Inquisitor[em]. p[re]fectum inquirendis criminibus. Causa. accusatione. Praeuaricaretur. Desisteret a p[re]scriptio[n]e sui officii: & aduersarii Castae faueret. prauearicari authore Marcello est uera crimina abscondere: tergiversarii in uniuersum ab accusatione desistere. is autem secundu[m] Vlpianu[m] prauearicator proprie dicitur: qui publico iudicio accusauerit. caeteru[m] aduocat[us] no[n] proprie prauearicator dicitur. Cautum. sancitum: prouisum. Vlpianus de publicis iudiciis. is qui reus fact[us] est purgari se debet: nec a[n]te potest accusari: q[uam] fuerit excusatus constitutionibus enim obseruatur: ut non relatione criminu[m]: sed innocentia reus purgetur. Reus peragatur. accusatio perficiatur anteq[uam] de prauearicatione quaeratur. Optime. cum ratione: laudat hanc legem. Fides. ueritas: quia aestimatur non audere accusare: nisi perficere intenderet accusationem.

Prauearicator.
Tergiversari.

Legat[us] no[n] accusatur.

Ordo legis. ut prius peragatur reus q[uam] de prauearicatore quaeratur. Legati nomen. quod semper sacrosanctu[m] habitus est. & eius iniurias populus ro. seuerè ultus est. Vlpianus legati non co[m]pelluntur se Romae defendere: q[uod] diu legationis causa hic morantur: q[uod] & Iulianus scribit: & diuus pius rescripsit. quare Paulinus censuit apud secundu[m] libro quarto referendu[m] de Theophane legato: cu[m] legationi renuncia[re]t. Venuleius de accusationibus. nos accusare non licet legatu[m] imperatoris: id est p[re]sident[em] prouinciae ex sententia Lentuli dicta Syl[la]: & Tyrone co[n]s[ul]it[us] legatu[m] prouincialem eius du[m]taxat criminis: q[uam] ante co[m]miserit: q[uam] in legatione ueniret: ite[m] magistratu[m] populi. ro. eum uel qui reipublicae causa abfuerit: du[m] non retractanda[e] legis causa abfuerit Inuidia. Maliuolentia. Domitiani te[m]poribus usus. delator: & bonorum accusator sub Domitiano.

Vt multi. alii fuere: quia talia uidebant placere principi. numerantur inter delatores: Carus: Massa: Viento. Subicius: Regulus. Prouincia. Bethyca. Inquirendum. reos. Fidelis bethy. Ab illo. Classico.

Dari diem ad diluenda crimina. decerni p[re]fixum diem ad defendendum: qua[m] obiciebantur. Neutrum. nec ut reum prius perageret: nec ut in aliud tempus defensionem protraheret. Confidenter. audacter in malam partem: quod mali plerunq[ue] faciunt: & tamen a multis iustam causam tueri creduntur. Iuuenalis. Nam cu[m] magna malae superest audacia causae Creditur a multis fiducia. Multa. crimi-

re. dices non fuit tanti. quid enim mihi cu[m] tam longa epistola? Nolito ergo idem t[em]p[or]em quaerere: q[uod] Romae geratur: & tamen memento etiam no[n] esse epistolam longa[m]: qua[m] tot cognitiones: tot dies: tot deniq[ue] reos: causasq[ue] complexa est: qua[m] omnia uideor mihi non minus breuiter: q[uam] diligenter persecutus: temere dixi diligenter. Succurrit quod praeterieram: & quidem sero: sed (q[uod]q[ue] praepostere) red detur: facit hoc Homerus: multiq[ue] illius ex[em]plo. est alioquin perdecoru[m]: a me tamen non ideo fiat. e testibus quidam siue iratus: quod euocatus e[ss]et inuitus: siue subornatus ab aliquo reorum: ut accusationem exarmaret: Norbanum Licinianu[m] legatum: & inquisitorem reum postulauit: tanq[ua]m i[n] causa Castae (uxor haec Classici) prauearicaretur. Est lege cautu[m]: ut reus ante peragat[ur]: tunc de prauearicato re quaeratur: uidelicet: quia optime accusatione ip[s]a accusatoris fides aestimatur: Norbano tamen: no[n] ordo legis: non legati nomen: no[n] inquisitionis offi[ci]u[m] p[er]sidio fuit: tanta conflagrauit inuidia homo alioq[ue] flagitiosus: & Domitiani te[m]poribus: ut multi: usus: electusq[ue] tunc a prouincia ad inquirendu[m]: no[n] ta[m] bonus. & fidelis. sed ta[m] Classici inimicus: erat. n. ab illo relegatus. dari sibi diem ad diluenda crimina postulabat. neutru[m] impetrauit. coactus est statim respondere: respondit (malum. prauumq[ue] i[n]geniu[m] ho[m]inis facit. ut dubite co[n]fide[re]. an constanter) certe paratissime. obiecta sunt multa. qua[m] magis. q[uam] prauearicatio nocuerunt. quinetiam duo co[n]sula

na. Pomponius Rufus. sic legendum ex uetusto codice: & q̄ libro quarto eundem peritum: & uehementem in dicendo fuisse asserat. Libo Frugi. Annium Libonem consulem. M. Antonini philosophi patrum Capitolinus recitat: & Libonem eiusdem imperatoris legatum in Syria interiisse non sine ueneni suspicionem. Læserunt eum testimonio. contra Norbanum testimonium dixerunt. Adfuisse accusatoribus. adiunxisset accusatores. Saluii. Liberalis. de quo in præcedentibus. In insulam. incertum in quam insulam: consueuerant romani in asperrimas insularum: ut Cyclades: & Sporades deportare nocentes atrocium scelerum: si autem mollius daretur exilium in humaniores: uel insulas: uel provincias. Pressi. institi: dicendo imoratus sum. Corruisset. damnatus esset. Accusatore præuicationis. Norbano accusatore Castæ damnato: quod præuari caretur ab officio suo: & Castæ faueret. Rea absolueretur. Casta iudicio liberaretur. Quid nos. fecimus. Hæc aguntur. accusatio Norbani peragitur apud iudices. Ex integro discere. nam si damnandus erat Norbanus: quod causa? eo modo: ut erat: non ageret: Secundus quod a Norbano prius fuerat illam edoctus: iure petiit a senatu: ut ab alio rursus instruere: tur: ne: & ipse præuariari crederetur.

Pompo.
Rufus
Libo Frugi

res Pomponius Rufus: & Libo Frugi læserunt eum testimonio: tanquam apud iudicem sub Domitiano Saluii liberalis accusatoribus adfuisse: damnatus: & in insulam relegatus est. Itaque cum Castam accusarem nihil magis pressi: quam quod accusator: eius præuicationis crimine corruisset. Pressi tamen frustra. Accidit enim res contraria: & noua: ut accusatore præuicationis dānato: rea absolueretur. Quæris: quid nos: dum hæc aguntur: indicauimus Senatu ex Norbano didicisse nos publicam causam: rursusque debere ex integro discere: si ille præuicator pbaretur: atque ita: dum ille peragitur reus: sedimus. Postea Norbanus omnibus diebus cognitionis interfuit: eandem usque ad extremum: uel constantiam: uel audaciam pertulit. Interrogo ipse me an aliquid omiserim rursus: & rursus. pene omisi. Summo die Saluius Liberalis reliquos legatos grauius increpuit tanquam non omnes: quos mandasset per uincia reos peregrissent: atque ut est uehemens: & disertus in discrimen adduxit: protexi uiros optios: eosdemque gratissimos: mihi certe debere se prædicant: quod illi turbine euaserit. hic erit epistolæ finis: re uera finis. litteram non addam: et si aliquid præterisse me sensero. C. C. Plini Spurina: & Coccia. S.

Composuisse me quædam de filio uestro non dixi uobis: cum proxime apud uos fui: primum. quia non ideo scripseram: ut dicerem: sed ut meo amoris: meo dolori satisfacerem. Deinde quia Spurina cum audisses recitasse me: ut mihi ipse dixisti: quid recitassem simul audisse credebam: præterea ueritus sum ne uos festis diebus confunderem: si in memoriam grauissimi luctus reduxissem. Nunc quoque paulisper hæsitauit id solum: quod recitauit mitterem exigere

cium scelerum: si autem mollius daretur exilium in humaniores: uel insulas: uel provincias. Pressi. institi: dicendo imoratus sum. Corruisset. damnatus esset. Accusatore præuicationis. Norbano accusatore Castæ damnato: quod præuari caretur ab officio suo: & Castæ faueret. Rea absolueretur. Casta iudicio liberaretur. Quid nos. fecimus. Hæc aguntur. accusatio Norbani peragitur apud iudices. Ex integro discere. nam si damnandus erat Norbanus: quod causa? eo modo: ut erat: non ageret: Secundus quod a Norbano prius fuerat illam edoctus: iure petiit a senatu: ut ab alio rursus instruere: tur: ne: & ipse præuariari crederetur.

Publicam causam. ad rempubli. pertinentem. Peragitur reus. examinatur: ut condemnatur. reum facere est accusare: reum peragere est condemnare. Postea. nam per multos dies Norbani cognitio habita est. Extremum. cognitionis die quo relegatus est. Audaciam. in malum: ambigit enim male: an bene de illo sentiat. Perculit. sustinuit. Interrogo me rursus: & rursus frequenter mecum discutio. Summo die. die extremo. Mandasset. iussisset condemnandos. Uehemens. impetuosus a ui mentis. Disertus. eloquentia populari imbutus: minus est disertus: quam orator: Fabio referente. M. Tullius de perfecto oratore doctis eloquentia popularis: disertis elegans doctrina defuit. Turbinem. impetum. tempestatem. fuit in dicendo acer: & liber erat translatum uerbum: turbo enim aqua circumacta eundem ambiens locum: ac se ipsa uertigine concitans: in cuius similitudinem uetus in se contorquens turbo dicitur: qui repugnatio si est: ac diutius uolutatus inflammatur: & efficit: quod præstera greci uocant. mendose tamen legitur apud Senecam postera. distat turbo a uortice meando: quo fragor a stridore. apud Horatium: & Spartianum Turbo Turbonis uiri proprium.

Disertus

Turbo

Senecæ locus

Composuisse: Vestricius Spurinna rebus bellicis: & doctrina excellens Cocciam Saluii Cocciiani a Domitiano interfecti filiam duxit uxorem: ex qua filium Coccium singularis indolis suscepit: qui iuuenis admodum mortuus triumphali statua donatus est ab impatore in solatium orbitatis paternæ: & uictoriæ præmium de uictis Bructeris. in laudem igitur filii Secundus quædam lucubrauerat parentibus isciis: ea nunc per epistolam præter cæteras familiarē legenda illis transmittit. Deinde ordo: & sensus est: o Spurinna deinde: cum audisses me recitasse illa: ut tu ipse mihi dixisti quia simul etiam credebam audisse: & cognouisse quid recitassem. i. totam summam rei. Festis. lætis. Confunderem: perturbare. Reduxissem. uos legentes scripta de Coccio. Grauiissimi luctus. quem habuistis in

obitu filii. Adicerem. mitterem etiam illa. Affectibus. amor. Prosequi memoriam. honestis scriptis memorare Coccium. Lautius. diutius. Dispensata. limata. uulgata. distributa. Digesta. per ordinem disposita. Amicius. non amicicius: nam ab amico comparatiuum fit amicior: quo Ouid. utitur. Intra uos. apud uos secreta. Indicetis. placet magis q̄ si legatur iudicetis. Difficile est hucusq̄. uerba sunt q̄ dici possent a Spurinna: & Coccia. Intendere. dirigere ad inquisitionem rerum. Difficile. Secundi uerbum concedentis superiora. Sculptorem. marmorarium: statuarium. Quid exprimere. quem gestum

rarum enim monumenta statuis diuturniora. (Vt uos putatis. dicta hæc ut iactantiam declinaret. Hoc. tato magis.

St omnino. Arthemidorus philosophus a Secundo bene affect⁹ beneficiorum memor apud Iulium Genitorem copiosum: & grauem in dicendo magistrū maximis laudibus illuz cumulauerat qd̄ per Genitorem edoctus Secundus eidez rescribit non esse miradum: cum eius naturæ sit Arthemidorus: ut amicorum facta in maius extollat: explicat tamen: q̄ pro eo periculum subierit. Nostri amici. Arthemidori. fuit Arthemidorus Daldianus) Daldis autem ciuitas Lydiæ) philosophus: qui somniorum interpretamēta libris quattuor: & augurandi disciplinam: ac chiromanticam scripsit aliū Arthemidorum cognomento Pseudaristophanium legimus coquinariaruz dictionum collectorem. Arthemidori meminit Martia. In maius. supra ueritatem.

Circūfert. omnibus narrat. diuulgat.

Philosophi ab urbe sumoti Domitiano iubent philosophi sunt eiekti non soluz urbe: sed etiam Italia. authores habeo Tranquillum: & Gellium: qua tempestate Epictetus quoq̄ philosophus ob eandem causam Roma Nicopolim cōcessit. quidam insuper græcorum. tradunt multos philosophorum Domitia. necesse: reliquos uero relegasse philosophis et mathematicos addidisse. Euseb⁹ i chronis bis per edictum urbe philosophos interdictos testatur. Suburbano. uilla iuxta urbem. Fui prætor. tunc gerebā præturam: cuius rei mentionem facit libro septimo duo prætores creabatur in urbe: qui præessent iuridicēdo. alter qui urbanis: alter qui peregrinis ius diceret. Liuii abbreviator refert numez prætoz ampliatū: ut essent quattuor Mar. Tullius i Miloniana cōnumerat: septē prætores suæ salutis authores: captis deinde prouinciis totidem prætores: quot prouinciæ in ditionē uenerant: creati sunt secundū Pōponiū iuriconsultū partim: qui urbanis rebus: partim qui prouincialibus præessent: deinde Cor. Sylla quæstiones publicas constituit ueluti de falso: de parricidio: de sicariis: & prætores quattuor adiecit. deinde. C. Iulius Cæsar duos prætores instituit: ita ut fierent duodeci numero. idē tradit sexdecim prætores creasse Augustū: & Tranquillus ab eo prætorū numez ampliatū: perinde ac si prius tantū octo fuissent. Diuus Claudius duos prætores adiecit: qui de fideicommissis ius dicerent: ex quibus unū diuus Titus detraxit. Nerua unū adiecit: qui inter fiscum: & priuatos ius diceret. ita decem: & octo prætores in urbe ius dicebant: eum prætorem qui fideicommissis ius dicebat fideicommissariū appellatū scribit Iustinianus. Liuius monumentis reliquit creatos prætores: qui præessent prouinciis ad bellicas res tractādas: ut ex ordine belli: exercitusq̄: quēadmodū consules haberent potestatē: erant. n. uelut minores duces: qbus una legio mixtis auxiliis decē milia peditū: & duo millia equitū dabant. Hor. in epistolis p̄torē: q̄ militibus p̄sser: iperatorē uocat. M. Varro: q̄ pplis p̄t p̄torē dictū putat. Ampliore. maxia cōparatiuū pro superlatiuo. Aes alienū quod aliis debeat.

tibus uobis: an adicerem: quæ in aliud uolumen cogito reseruare: neq̄ enim affectibus meis uno libello sanctissimam mihi: & carissimam memoriam prosequi satis est: cuius famæ latius consulatur: si dispensata: & digesta fuerit. Verum hæsitāti mihi an omnia: quæ iam composui uobis exhibere: an adhuc aliqua differre: simplicius: & amicis uisum est omnia: præcipue cum affirmetis intra uos futura: donec placeat emittere. qd̄ superest rogo: ut pari simplicitate: si qua existimabitis addenda: commutanda: omittenda indicetis mihi. difficile est hucusq̄ animum intendere in dolore. difficile: sed tamē ut sculptorem: pictorem: qui filii uestri imaginem faceret: admōeretis: quid exprimere: quid emendare deberet: ita me quoq̄ formate: rigite: qui non fragilem: & caducam: sed immortalem: ut uos putatis: effigiē conor efficere: quæ hoc diuturnior erit: quo uerior: melior: absolutior fuerit.

C. Plinius Iulio Genitori. S.

St omnino Arthemidori nostri tam benigna natura. ut officia amicorum in maius extollat. Inde etiam meum meritum: ut uera. ita supra meritum prædicatione circumfert. Equidem cum essent philosophi ab urbe sumoti. fui apud illum in suburbano. & quo notabilius. hoc est periculosius eēt. fui prætor. pecuniā etiā. qua tūc illi ampliore opus erat. ut aes alienū

Philosophi ab urbe sumoti
Prætor

Contractum.comparatum:mutuo sumptum. Pulcherrimis causis.honestissimis rationibus. Musanti
bus.dubitantibus.uerentibus.nam musare interdum uereri:& dubitare:quandoq; tacere:nonnunq ob Musare
murmurare significat sic musitare.opinor uerbum deductum:sicut mutus ab.m.littera:quā dubitātes:
& muti exprimunt imprimis. Amicis.Arthemidori. Magnis.magnæ authoritatis. Mutuatus ipse.
cum mutuo ab aliis accepissem:quantum debebat Arthemidorus. Dedi gratuitam.largitus sum ei.
Senectione.Herennio Senectione:de cuius interitu repete:quæ libro.i.rettulimus.fuit:& Sossius:& Sé Senectio
exolueret cōtractum ex pulcherrimis causis mu-
santibus magnis qbusdā .& locupletibus amicis.
mutuatus ipse gratuitam dedi.Atq; hæc feci.cum
yii.amicis meis .aut occisis.aut relegatis .occisis
Senectione.Rustico.Heluidio.relegatis Mauri-
co.Gratilla.Arria.Fannia.tot circa me iactis ful-
minibus quasi ambustus mihi quoque impende-
re idem exitium certis quibusdam notis augura-
rer.non ideo tamen eximiā gloriā meruisse me.
ut ille prædicat.credo.sed tantum effugisse flagi-
tium.nam & C.Musonium focerum eius quātum
mi bona exercuit:adhuc quæstoruz Pætus Thrasea generum
bus uirtutibus præditus libertate præsertim:ruina soceri ab Italia relegatus:Galbæ principatu restitu-
tus:cuius cadauer permissi Othonis sustulit:dein prætor designatus in eo honore præeunte Plauto He-
liatio pontifice fundamenta capitolii restituendi iecit quem ex Syria reuersum nunq Vespasianum im-
peratorem salutantem:& in prætura omnibus edictis sine ulla mentione ac honoris præfatione trās-
mittentem æquo animo passus est imperator:donec Thraseæ audaciam importune imitans:& insolenti-
ssimis altercationibus pene Cæsarem in ordinem redigens a tribunis plebis compræhensus ministris
traditur conturbato Vespasiano:& cum lachrymis e senatu egresso tantum hoc prælocuto : mihi filii
succedent:aut nemo:sed prius illum relegauit:deinde iussit interfici:mox poenitentia duct⁹ magni æsti-
mauit seruare quoquomodo missis:qui percussores reuocarent:& seruasset utiq;nisi iā periisse falso nū-
ciatuz esse:huius filius nomine Heluidius postea a Domitiano occiditur:quod quasi scenico exodio sub
persona Paridis:& Oenones diuortium imperatoris cum uxore tractasset:quem nunc Secundus signat:
nam cum patre nulla propter ætatem potuit fuisse amicitia:altius tamen patris historiam repetiuimus:
quideo Tranquilli interpretem scripsisse Heluidium patrem a Domitiano morti datum:nec contētus
hoc statim repetat.sanguinarius princeps non contentus interfecisse uirum sanctissimum Heluidiū pa-
trem:occidit:& filium:poterat sane admoneri ex recenti lectione in Vespasiani uita:ubi legerat illū per-
cussu iussu Vespasiani:sed demus ueniam alienis erroribus:ut:& nostris aliquando ipetremus. Mau-
ricco.Iunio Mauricco in exilium pulso:de quo pariter libro primo. Gratilla.Pomponia Gratilla Aru-
leni Rustici uxore:quæ postea ex hæredato filio Assudio Curiano legatum Secundo:& cohæredibus re-
liquit. Arria.Arrias tres celebratas comperio primam Cecinnæ Pæti uxorem:quæ marito:& solatiuz
mortis:& exemplum fuit:secundam filiam prioris:& uxorem Pæti Thraseæ:quæ cognito senatuscon-
sulto aduersus maritum:& ipsa exemplū matris sequi uoluit:ni a Thrasea esset admonita ut uiueret:&
Fannia filia subsidium unicum esset:quam Secundus libro octauo testatur cum Fannia post interitum
Domitiani ab exilio rediisset:tertiā Arriam Fatidillam Antonini pii:qui postmodum imperauit ma-
trem:secundam Arriam nunc intelligit. Fannia.duæ fuerunt Fannia una:quæ.C.Marium captū ius-
su Miturnensium detinuit in domo:altera Thraseæ:& Arria filia Heluidio desponsata:quæ bis maritū
secuta in exilium:tertio ipsa propter maritum relegata:nā cum Senectio reus esset:quod de uita Helui-
dii libros cōposuisset:& in defensionem sui dixisset se rogatū a Fannia ut hos scriberet:quærente mina-
citer Metio Caro an rogasset:respondit:rogauit:an cōmētarios scripturo dedisset:dedi:an sciente matre
Arria:nesciente:postremo nullā uocem:qua periculū euitaret emisit.quinēt illos ipsos libros:q̄q ex ne-
cessitate:& metu temporum abolitos senatuscōsulto publicatis bonis seruauit:hauit:tulitq; in exiliū
exilii causam. Fulminibus.hanc rem tangit in fine panagyrici:utrunque inquit nostrum ille opti-
mi cuiusque spoliator:& carnifex stragibus amicorum in proximam iacto fulmine afflauerat. Ful-
minibus.suppliciis uiolentis. Idem exitium.uel necem:uel exilium. Notis.signis. Ideo.q me expo-
suerim periculo:& mutuata pecuniam donauerim. Tantum flagitium.ne amicum ab omnibus de-
relictum in calamitate:& ipse negligere. C.Musonium.C.Musonius Rufus genere Thuscuseque
stris ordinis studium philosophiæ:& stoicorum placita æmulatus:& Plautum ad constantiam mortis
hortatus studia iuuenū præceptis sapiētiæ fouebat:bello uitelliano legatis ad Antoniū se miscuit.& in

Musare

Rusticus

Heluidius

Trā. locus

Gratilla
Arria

Fannia

Muso.

Philostatus

Puplicum Celerem: a quo **Baream Soranum** falso testimonio circumuentum arguebat inuectus est **mi-**
ror Suidam tradere **Musonium Capitonem** **Thuscum** ex oppido **Vulfinio** dialecticum: & **stoicum phi-**
losophum Apollonii Tyanei familiarem: quorum inuicem multas extare epistolas propter audaciam &
 arguendi libertatem summam a **Nerone** interfectum: cum **Philostatus** libro septimo prodiderit **Mu-**
sonium in insula **Gyaro** relegatum fecisse fontem: ad quem omnes uisenti causa concurrebant: **Dion**
 aut plures fuere **Musonii**: quod ex sequenti-
 bus magis suspicamur: nam **Philostatus** libro quarto scriptum reliquit **Musoniū**
babylonium ab **Apollonio** sapientia secū-
 dum iussu **Neronis** in carcere: detrusus:
 in summo uitæ discrimine uersatum: &
 nisi ualido robustoque corpore fuisset in
 carcere proculdubio moriturum. idem
 in uita **Herodis** declamatoris asserit **Mu-**
sonium fuisse **tyrrhenum**: quod mendose le-
 gatur **τυρρω** pro **τυρρηνω**. ad hæc **Euse-**
 in **Chronicis** recitat **Musonium** philoso-
 phum in signem **Nerone** imperate: dein
 a **Tito** reuocatum ab exilio: cum **Dion**:
 & alii **græcorum** adfirment. **Muciani** ac-
 cusatione impulsus. **Vespasianum** philo-
 sophos ab urbe submouisse præter **Mu-**
sonium. scripsit **Musonius** **tyrrhenus** ser-
 mones ex professo philosophiam conti-
 nentes: & epistolas si **Suidæ** credimus.

Sincerum

Iuxta

Alioquin

Per ætatem. Secundus enim **Musonio**
 sene admodum iuuenis erat. **Tribunus**
 militarem. **tribunus militum** essem: & in
 tribunatu militiam exercerem. **Speci-**
men. indicium: speciosum signum. **In-**
dolis. futuræ uirtutis. **Proximum**. sapiē-
 ti. **philosophus**: uel quia solus sapiens **So-**
crates ab oraculo iudicatus. **Sincerita-**
te. simplicitate. **sincerum** authore **Dona-**
to purum sine succo: & simplex dicitur ut
 mel sine cæra. **Hyemes** frigora. **Iuxta**
 pariter. in qua significatione frequentis-
 sime **Tacitus** utitur: & **Liuius** libro quinto
 ab urbe cōdita: se iuxta hyeme: atque æsta-
 te bella gereſe posse. In hoc. **Arthemido**
ro. **Ordinum**. conditionum. **Affecta-**
toribus. discipulis. proprie locutus est: nā
 sectæ philosophorū dicuntur. **Alioqn.**
 in aliis. **Hōesto** errore. laudare supra mo-
 dum. **Pluris**. maiori laude dignos.

Antelucanū

Anticato-

nes

Eniam. A **Catilio Seuero** inuitatus ad coenam **Secundus** breui epistolio reſpondet his condi-
 tionibus se uenturū. ut sit brevis: & frugi: nec in seue-
 ris sermonibus modum excedat: cum sit
 iturus ante lucem ad officia. **Expedita**. succincta. brevis. **Socraticis**. honestis: **Socratis** bo-
 nitatem: ut **Laertium** **Diogenem** omittam: & reliquos per illud carmen: **Cecropium** superas
 qui bonitate senem ex libro decimo **Martialis** repræsentauit: quāuis interpretes **Epicurus** sentiat. primus
 enim **Socrates** introduxit ethicam philosophiā ad officia uitæ necessariā. **Antelucana**. ante lucem **Var-**
ro in re rustica. **antelucanū** tēpus uocat galliciniū: sic **Apuleius**: apud quem legitur **antelucio** uolo ire p-
 ante lucem diei. **Catoni**. **Vtricensi**. **C. Cæsar**. **C. Iulius Cæsar** dictator. nam post necem **Catonis**: qui se
 met **Vicæ** confecit. **M. Tullius** laudem eius complexus est libro: qui **Cato maior** dicitur: hunc autem
 librum: & ppter ingentes uiri uirtutes: & oratoris summam eloquentiam cum **Cæsar** uideret amplecti:
 exorsus est duos anticatones: quibus crimina **Catonis** colligēs (fuerat. n. illi **Cato** in repu. hostis: ut q **Cæsa-**
tyrānida pſagire) magnā in. tñ uig. iracundiā effudit: sunt tñ q urbanitatis grā: ut cū **Ci**. cōtēderet: q odio
 aduersus defunctū scriptos opinenſ. **Anticatonu** meminere. **Fabius Tranqui**. **Iuuenalis**: **Plutarchus**: &
Seruius. **Cicero** pterea his uerbis ad **Atticum**: quālis futura sit **Cæsar**is uituperatio contra laudationē meā

licitum est per ætatem cum admiratione dilexi:
 & **Arthemidorum** ipsum iam tum: cum in **Syria**
 tribunus militarem: arcta familiaritate comple-
 xus sum: idque primum nonnullius indolis dedi
 specimen: quod uirum: aut sapientem: aut proximū.
 simillimumque sapienti intelligere sum uisus: nam
 ex omnibus: qui nunc se philosophos uocant: uix
 unum: aut alterum inuenies tanta sinceritate: tan-
 ta ueritate. Mitto qua patientia corporis hyemes
 iuxta: & æstates ferat: ut nullis laboribus cedat:
 ut nil in cibo: in potu uoluptatibus tribuat: ut
 oculos: animumque contineat. Sunt hæc magna:
 sed in alio: in hoc uero minima: si cæteris uirtuti-
 bus comparentur: quibus meruit: ut a. C. **Muso-**
nio ex omnibus omnium ordinum affectatori-
 bus gener assumeretur: quæ mihi recordanti est
 quidem iucundum: quod me: cum apud alios: tū apud
 te tantis laudibus cumulat. uereor tamen ne mo-
 dum excedat: quem benignitas eius (illuc enim
 unde cœpi reuertor) solet non tenere. Nā in hoc
 uno interdum uir alioquin prudentissimus hone-
 sto quidē: sed tamen errore uersatur: quod pluris ami-
 cos suos: quam sunt arbitratur.

C. C. Plinius Catilio Seuero. S.

Eniā ad coenā: sed iam nunc paciſcor: sit
 expedita: sit parca. **Socraticis** tantū ser-
 monibus abūdet: in his quoque teneat mo-
 dū: erūt officia antelucana: in quæ incidere impu-
 ne ne **Catoni** quidē licuit. quem tamen. C. **Cæsar**

perspexi ex eo libro: quē Hircius ad me misit: in quo colligit uitia Catonis: sed cū maximis laudibus meis: & eodē libro id. n. ipsum putarā: qd' scribis: ut cū ingeniū Cæsaris nostri pbaref. argumentū uituperandi Catonis irrideref. Ita repræhendit: ut laudet. repræhensio Catonis laudi cōiungit. Eos. petulantes iuuenes. Ouius. Cato. Ebrii. nā uino incaluit: & noctes bibēdo amicis ipartiebat: cū toto die circa ne-

Cato ebri?

ita reprehendit: ut laudet. describit enim eos: quibus obuius fuerit: cum caput ebrii retexissent: erubuisse. Deinde adiicit: Putares non ab illis Catonē: sed illos a Catone deprehensos. potuit ne plus auctoritatis tribui Catoni: q̄ si ebrius quoq; tam uenerabilis erat: nostræ tamen cœnæ: ut apparatus: & impendii: sic temporis modus constet: neq; enim hi sumus: quos uituperare ne inimici quidē possint: nisi ut simul laudent. Vale.

C. Plinius Voconio Romano. S.

Librum: quo nuper optimo principi Consul gratias agimisi exigenti tibi: missurus: & si nō exegisses: tñ hoc cōsideres uelim: ut pulchritudinē materiæ: ita difficultatē: in cæteris. n. lectorē nouitas ipsa intentū hēt: in hac nota: uulgata: dicta sunt oīa: quo fit: ut quasi ociosus: securusq; lector tm̄ elocutioni uacet: i qua satisfacere difficilīus est: cū sola æstīmatur: atq; uti nam ordo saltem: & transitus: & figuræ simul spectarent. nā inuenire præclare: enūciare magnifice interdum etiā barbari solent: disponere apte:

& prisci Catonis Sæpe mero caluisse uirtus. priscū interpretetur censorinū: cū historia repugnet nam Secundus hic: & Seneca cū Plutarcho non censorinum: sed uticensē merum amasse tradunt: prisci ergo uenerandi: & sancti liberalior autē potio uigorē dat: hominis nanq; defatigati: atq; defecti Homero referente suauino mire: & animus excitat: & robur exurgit: & nonnunq; usq; ad ebrietatem ueniendum: non ut mergat nos: sed deprimat curas: quas profecto trudit: & ab imo aīum mouet: morbisq; ut qbusdam ita tristitiæ medef. ideoq; uini inuentor liber dictus: nō ob licentiā linguæ: sed qaliberū a seruitio curarū aīum asserit: & audaciorem in oēs conatus facit. Erubuisse. uerecūdia cōfusus cū agnouissent eē Catonē. Depræhensos. inuētos in aliquo crimine. nā secūdū Senecā q̄squis obiecit Catoni crimen: facilius eū fecit honestū: q̄ turpē. Venerabilis. reuerēdusdū esset ebrius. Cōstet. sit. Modus. honesta mensura. li. talis cōditionis. Nisi ut simul laudent. nisi uituperationi laus sit annexa: q; Catoni eueniebat.

Librum. panagyricā orationē: qua Traiano consulatus accepti gratias agit Voconio Romano emendandā mittit: &

difficultatem in ea propter uulgatam iam materiam excusat. Librum. orationem in genere demonstratiuo omnium pulcherrimam. Optimo principi. Traiano: qui ob morum probitatem a senatu optimi cognomen meruit. Consul. cum Cornuto Tertullo. Gratias agi. senatus iussu. Exigenti. petenti.

Hoc. libro. Pulchritudinem materiæ. singulares in principe uirtutes: exemplum unicum futuris imperatoribus. Cæteris rebus dicēdis. Ipsa nouitas. noua materia: & causa inaudita. Habet. tenet. Nota. iam prioribus dicta principibus. Omnia. quæ laudando iperatori faciunt. Ociosus. non occupatus circa inuentionē utpote iā uulgatam. Elocutioni uacet. intentus sit rōni bene: & apte dicendi. est autē elocutio idoneorū uerborū: & inīag' ad inuentiones accōmodatio: quæ suauitatē: & grauitatē plurimā affert: in oratore difficillima pars: ubi plurimum studii est adhibendū: debet enim perfecta elocutio habere tres res in se: elegantiam: cōpositionē: dignitatem. M. Tullius & eum securus Fabius quartā elocutioni uirtutem addit: ut apta: & accōmodata rebus: ac personis sit. Cum sola æstīmat. cum p totam orationem nulli alii rei attendit: imo pceptor eius uoluit elocutionem esse difficillimā: & si reliquæ spectarent. Ordo. qui rectus esse debet: nā ut quæq; gesta sunt prius: ita narranda præsertim in genere demonstratiuo: in coniecturali nō semper: & sententiose dicere sine uerborū: & ordine: & modo infantia ē: authore. M. Tullio de oratore. Transitus. qui in eo mirabilis est: cū. s. ab una re ad aliā transitur: debet autem fieri ut præcedens sequentē trahere uideat: & oratio sit quasi corpus una superficie contentū: ne cōmissura perluceat. trāsitio alioquin exornatio. cū orator breuiter ostēdit qd dictū sit: & pponit qd cōsequat. Figuræ. tria illa dicendi genera: graue: mediū: attenuatū: quæ ita in oratione mutari debent: ut graue mediū: & mediū attenuatū: suscipiat. figuræ præterea oēs exornationes dicunt: quæ suo loco dispositæ afferunt lumen: ut clauus purpuræ insertus. Simul. cū elocutione. Inuenire pclare. excogitare res opportunas causæ: cōuenit in hoc cū pceptore Fabio: inuentio inquit cū iperitis sæpe cōmunis est.

Elocutio

Transitus

Enunciare magnifice. uti magna: & pstanti pnciatione: cui in toto genere dicēdi Demosthenes sumā dedit: cōstitit autē uoce: & gestu. Barbari. iperiti: nō calentes oratoriā. Disponere apte. ordinare: & distribuere res suis locis: ut inter se iunctæ: & cohærentes sint: qd fiet: si uerba: quæ se inuicem comple-

Dispositio

Affectare

stant uerbis applicemus: ita res priores sequentibus consimiles: sic uidebitur oratio non solum composita: sed etiam continua: quae si dispositione caruerit: tanquam nauis sine rectore fluctuabit. Figurare uarie. mutare dicendi figuram prout res exigit. Eruditis. arte instructis. Affectanda. nimium curiose quaerenda. Quint. resistam necesse est his: qui omnia rege diligentia: qui sunt nerui causae: quodam inani circa uoces studio senescunt: idque faciunt gratia decoris: qui est in dicendo mea quidem opinione pulcherrimus: sed cum sequitur: non cum affectat. nam affectare est conari aliquid contra naturam rei: unde putat Virgil. locutus affectate dicendo pingue arista: quod dicta sit arista ab aeditate. Elata. sublimia grauis stilus: & magnificus: debet enim orator interdum erigi: & attolli: non nunquam deprimi. & per plana cedere. Umbra. extrema circumlita corporibus: cum nec pictura: in qua nihil circumlitum est emineat: neque artifices et cum plura in una tabella opera contulerunt spatiis distinguunt: ne umbrae in corpore cadant: propter hoc color ipse dicendi qualibet claris multis: tamen uariis uelut maculis conspergitur hunc locum Fabius lib. viii. capite de generibus sententiarum latius tractat. Lumen. coloris splendor. Submittere. ad figuram attenuatam. Attolere. ad grauem: quod utrumque per mediam commodissime fit.

Haec commemoro. Doctissimo. iam praediximus Voconium fuisse oratorem: & poetam praestantissimum. Adnota. ueru signa.

Em atrocem. Exemplo Macedonis monet non debere dominos erga seruos truces esse: a quo ille pene in balineo necatus: non

multo post iterum: uerum prius ultus est mortem suam comprehensis: & occisis intersectoribus. Acilios plures fuisse constat: sed maxime celebratum: quod nauali ad Massiliam proelio in iecta in puppem hostium dextra: & ascissa memorabile illud apud graecos exemplum imitatus transiit in nauem umbone obuios agens: ite Acilius poeta. & Aci. Glabrimonem consul cum Traiano a Domitio relegatum: & interfectum: ut Acilius Steneleum omittam: & quos iam alibi praenotauimus. Epistola sed tragedia. Praetorius. praetura functus: uel ius huius gestandi praetoria ornamenta. Macedo. apud Iurisconsultos lego Macedonem fuisse uirum scelestum: & ceteris malis: quae illi natura administrabat: etiam aes alienum adhibuisse. inde decretum senatusconsultum macedonianum: ne saepe materiam peccandi hominibus malis praestaret. Seruissimum. seruum fuisse.

Minimum meminisse. non respiceret natales suos: sed insolentius se gereret: quam parentum obscuritas pateretur. Formiana: quam in agro formiano habebat. Formiae oppidum antiqua Lestrigonum sedes: cuius Lacones conditores prius Hormias a statione frequenti appellantes: deinde aspiratione in. F. mutata dictae sunt Formiae: eius littoris amoenitatem: & crebras stationes Martialis libro decimo multis commendat: sic exordiens: O temperatae dulce Formiae littus. Inuadit. repente constringit. Verenda. inguina. genitalia. Feruens pauimentum: perustum solum balinei. pauire antiqui ferire dixerunt: a quo pauimentum ex crebra percussione. Fide peractae mortis impleuit. cum non se moueret: fecit fidem tanquam si uere mortuus esset. Aestu solutus. nimio seruire necatus. Effertur. extra balineum portatur a consociis tanquam mortuus: nam efferris proprie dicuntur cadauera ad sepulturam. Excipiunt. ab intersectoribus Macedonem tollunt. Ululatu. lugubri uoce. Excitatus. expergefactus. Frigore. quod modicum astringit corpora: & excitat. (Et iam erat tutum) nunquam enim ausi fuissent mali quicquam serui nequam praesentibus bonis. Refocillatus: reparatus: restauratus. Vltionis. quia serui sunt puniti. apud Iurisconsultos multis quaeritur qui seruorum ueniant puniendi occiso domino: ubi Ulpianus Iurisconsultorum praestantissimus respondet pariter condemnandos: qui ei auxilium non tulerunt: quoties potue-

figurare uarie nisi eruditus negatum est. Nec uero affectanda sunt semper elata: & excelsa. nam ut in pictura lumen non alia res magis: quam umbra commendat: ita orationem tam summittere: quam attolere decet. Sed quid ego haec doctissimo uiro: quin potius illud: ad nota: quae putaueris corrigenda: ita enim magis credam cetera tibi placere: si quaedam displicuisse cognouero. Vale.

C. Plinius Acilio. S.

Em atrocem nec tantum epistola digna Largius Macedo uir praetorius a seruis suis passus est: superbus alioquin dominus: & saeuus: & qui seruissimum patrem suum parum: immo minimum meminisset: lauabatur in uilla Formiana: repente eum serui circumstant: alius fauces inuadit: alius os uerberat: alius pectus: & uentrem: atque etiam (foedum dictum) uerenda contundit: & cum exanimem putarent: abiiciunt in feruens pauimentum: ut experirent: an uiueret. Ille siue quia non sentiebat: siue quia non sentire simulabat: immobilis: & extensus fide peractae mortis impleuit. Tum demum quasi aestu solutus effertur: excipiunt serui fideiiores: concubinae cum ululatu: & clamore concurrunt: ita: & uocibus excitatus: & recreatus loci frigore: sublati oculis: agitatoque corpore uiuere se (et iam tutum erat) confitetur. diffugiunt serui: quorum magna pars comprehensa est: ceteri requirunt. Ipse paucis diebus aegre refocillatus non

Acilius

Macedo

Formiae

Pauimentum

runt aduersus uim opem ferre. Vindicatus sumptum supplicii de cōplicitibus adhuc illo uiuēte. Obnoxii. subiecti. Quisquā. dñs. Iudicio. iure: merito: rōne. Scelere. imanitate seruoꝝ. Hæc. dicta sint. Quid præterea. dices noui est. Quid? repetit q̄ dicere potuisset Acilius: & infert nihil noui eē. Feriatus. ociosus: festus. Cōtexi. scribi. Publico balineis publicis. Ominosa malū omen portendens. Eius. Macedonis. Vt daret transitū. ut liberaret ingressum: & spacium transeundi p̄beret. Cōtumeliæ despectus: dum manu percutitur. Gradus. ascensus: incrementa: minor enim contumelia q̄ mors.

sine ultionis solatio decessit. ita uiuus uindicatus: ut occisi solent: Vides quot periculis: quot cōtumeliis: quot ludibris simus obnoxii. nec ē q̄ quisquam possit esse securus: q̄ sit remissus: & mitis: non enim iudicio domini: sed scelere perimunt. Verū hæc hæc haftenus. Quid præterea noui? quid? nihil: alioquin subiūgerem: nam & charta adhuc superest: & dies feriatus patitur plura contexi. addam quod opportune de eodem Macedone succurrit. Cum in publico Romæ lauaretur notabilis: atq̄ etiam: ut exitus docuit: ominosa res accidit. Eques Ro. a seruo eius: ut transitum daret: manu leuiter admonitus conuertit se: nec seruum a quo erat tactus: sed ipsum Macedonem tam grauius palma percussit: ut pene concideret. Ita balineum illi quasi per gradus quosdam primum contumeliæ locus: deinde exitii fuit.

C. Plinius Proculo. S.

PEtis ut libellos tuos in secessu legā? examinem an editiōe sint digni? adibes precibus: allegas exemplum: rogas etiam: ut aliquid successiui temporis studiis meis subtraham: & impartiam tuis: adiicis. M. Tul. mira benignitate poetarum ingenia fouisse: sed ego nec rogandus sum: nec hortandus: nam & poeticen ipsam religiosissime ueneror: & ualidissime diligo: faciam ergo: quod desideras tam diligenter: q̄ breuiter. Videor autem iam nunc posse rescribere: eē opus pulchrum: nec supprimendum: quantū æstimare licuit ex iis: quæ me presente recitasti: si modo mihi non imposuit recitatio tua: legis enim sua uissime: peritissime. confido tamen me non sic auribus duci: ut omnes aculei iudicii mei illarum delinimentis restringantur: hebetentur fortasse: & paululum retundant: euelli quidē: extorqueriq̄ non possunt. igitur non temere iam de uniuersitate pronuntio: de partibus experiar legendo.

quo aliud aculeolus deducit in usu apud Mart. Delinimētis. bladiiis. Refringat. reprimat. minuāt. Hebetent. debilitet. Retundat. refringet. Extorqueri. p. uim extrahi. Temere. frustra. inconsulte. Tran. pro fere posuit: nec temere inqt unq̄ triclinio abscessit: nisi distētus: ac madēs: & in Tito pestilentia q̄ta nō temere alias. in quē sensum pariter Plinius senior frequētius usurpauit. Vniuersitate. toto ope.

Etis. Rogati Proculo: ut uerus suos emēdaret: & an publicandi essent iudicaret. respondet se libentissime suscepturū tale honus: iamq̄ uideri dignos editiōe: nisi deceptus fuerit suauis eius recitatiōe.

Secessu. ruri. Exēplū. Ci. qui fouit poetar. successiui. subcisi: subtracti a rebus urgentibus Pl. senior in præfatione suæ historiæ successiuis tēporib⁹ ista curamus. uocabulū apuleianū: quo. M. Tul. Tranquillus Gel. et utunt: successiuū interdū significat reliquū: superfluū: inutile. M. Tulliū. extat adhuc orō pro Archia poeta p̄ceptore: q̄ eum ciuitate Romana donatū: & dignū q̄ poeta p̄bat. fuit. n. Cic. puer ad carmē nō mediocriter inclinatus: ut libellis q̄busdā uersibus editis ingenium eius primū eluxerit: postmodū in secessu hæc studia exercuit: & i urbe interdū nō pauciores q̄ngētis uersib⁹ p̄ singulas noctes cōponere solitū tradiderunt: nā multa trāstulit ex Demetrio: & Aratum latinū fecit. Balchionas. Vxorium: Nilum metro pāxit. sed q̄to maiore laudē soluta orōne meruit: tātō minore uersu inuita (ut inqt Mar.) minerua. Poeticē. artē scribēdæ poeseos. est. n. fictæ ueræq̄ narrationis cōgruēti rythmo: uel pede cōposita metrica structura ad utilitatē: uoluptatemq̄ accommodata: distat autē a poemate: & poesi: quod poeticæ ars ipsa intelligit: poema autē pars opis: ut descriptio armorū Achillis: poesis cōtextus: & corp⁹ toti⁹ opis effectus: ut Ilias: Odyssea: Aeneis: autho. hēo Marcel. Aphthoniū: Diomedē: Ephestionē: Dona. aut putat poesiū esse unius carminis plures libros. Religiosissime. tanq̄ rē diuinā: & sanctā: nā q̄ si diuino quodā spiritu afflant poetæ: q̄re suo iure nō ille Ennius sanctos appellat: qd' quasi deoꝝ aliquo dono: atq̄ munere cōmendati nobis esse uideant. hæc Cicero pro Archia. Nec suppressū. nō continēdū domi: sed publicandū.

Mihi nō imposuit. nō me decepit. Sua uissime. miro cū lepore. Peritissime. cū maxima arte. Auribus duci. oblectamentis audiendi trahi: & affici. Aculei. igniculi: stimuli: diminutiuum ab acu: a

Successiuū

Ci. poetica

Poetica

Poema
Poesis

Aculeus

Temere

Dnotasse: probat exēplo alia esse clariora: alia maiora facta: nā Arria: nō minora fecit dū ui-
ueret. q̄ dū moreret: & tñ magis laudatur uox eius porrigentis marito gladium: Pate nō do-
let: quā dum mortuū filiū uiro ægrotanti uiuū simulat: & exulē nauicula prosequitur. Ad
notasse. aīaduertisse. Clariora. illustriora: magis cognita. Illius. ad differentiā filia Arria:
quæ Thraseæ uxor fuit. Marito. Cæcinnæ Pæto. Exemplū. q̄ se prius interfecit. Mart. Casta suo gla-
diū cū traderet Arria Pæto: Quē de uisceribus traxerat ipse suis: Si qua fides: uulnus: qd' feci: nō dolet

inquit: Sed quod tu facies: hoc mihi Pæ-
te dolet. Multa. fortiter gesta. Auia.
prioris Arria Cæcinnæ uxoris. Hoc. se
interficere: & maritū ad idē impellere.

Obscuriora. minus uulgata. Cæcin-
na Pætus. decipiunt qui existimant Ar-
ria istā i morte sua: & mariti cōstantia ce-
leberrimā Pæti Thraseæ uxore: cum non
hæc: sed eius filia pari noīe Arria fuerit.
illos autē fefellit: q̄ uterq̄ & Cæcina: &
Thrasea: cognominatus est Pætus: opi-
nantes unum tñ fuisse Pætū. apud Dio-
nis abbreviatorē mendose scriptū est de
Arria ΤΟΥΗΥΕΥΙΥΟΥ ΤΩΑ ΤΟΥ. i. mulier cæ-
cinnæ cōsulis p ΤΟΥΗΥΕΥΙΥΟΥ ΤΩΑ ΤΟΥ. i.
uxor Cæcinnæ Pæti. Filius. Cæcinnæ
& Arria. Mortifera. cū periculo mortis.
legit etiā utriq̄ pro uterq̄. Ob alia. pp
bonā indolē: & morē elegantia. Huic.
filio. Funus exequiarū pompā: aliqñ ip-
sum officiū significat: ut apud Terētiū:
interdū cadeuer: ut apud Vir. sic appella-
tū authorib⁹ Donato: & Seruio a funali
bus: quæ intra cærā sunt: nā funes incen-
sos maiores noctu mortuis pferebāt. ge-
neralius est funus: quā exequiæ: est. n. to-
ta pompa tā domestica q̄ extrinseca: exe-
quiæ uero tñ in uia dum funus pcedit.

Eius. mariti. Cōmodiorē. ualidiorē
conualescentē. Interroganti. marito.

Vincerent. patientiā Arria. Prorūpe-
rent. cum impetu exirent. Egrediebāt.
a cubiculo pæti. Dolori dabat. flet⁹ spar-
gebat: & tristabat. Satiata. flendo. Cō-
posito. formato in latiorē habitū. Redi-
bat. ad maritū. Orbitatē. filii obitum.

Illud. facinus. Eiusdē. Arria. Strin-
gere ferrū. gladiū denudare ab eo qd' p-
cedit. strictā aciē ferri p nuda Vir. posuit
stringere itē amplecti significat: ut apud

Senecā adulterā strinxit: & defrondare: ac leuigare: nā stricta folia ex arboribus dixit Cæsar: & Vir. fron-
des: ac remos. Marcellus insup stricturas appellari uoluit scintillas q̄ de feruēti ferro emittunt. Perfo-
dere pectus. Arria Messallinae familiaris: cū maritū Cæcinā morti destinatū itueret. deliberauit & ipsa
mori: imo uigē meticulousum cōfirmavit ense primū se cōfodiēs: deīde illi tradēs his quidē uerbis: en feri-
te: nō doleo: q̄re multis celebrata fuit. Pate nō dolet. uulnus qd' ego feci: sed qd' tu facies. hæc ē illa uox
imortalis: ac pene diuina: neq̄ moueat aliq̄ pter lragē regulas Scdm dixisse dolet uulnus: cū Mart. idem
argumētū tractans piter dixerit: & lib. xi. dētes dolore Glyceræ: & xii. nō aures dolere: sed capillos. Qui.
Cor dolet: atq̄ ira mixtus abūdat amor: & alibi id ipsum indoluit Iuno. Iuue. Protinus aī meū qcqd' do-
let exue limē. Prudētius: Hic oē quicqd' lancinamur nō dolet: Dolet qd' cruor pectori insedit tuo. Aeter-
nitas. famæ immortalitas: quare in hoc nō tñ admiranda: cum præmiū constantiæ intueretur. Quo. ic-
circo. Abdere. suppressere. Sine præmio. quia nemo aderat: qui talia posset monumentis mandare.
Matrē agere. simulare illū adhuc uiuere: mōstrare se mrem. agere fabula: representare significat: agere i-
terdū audire: alibi dicere: itē tractare: ipellere: mouere. Donatus sic distinguit. agere ē aliqd' necessarium
facere: agitare uoluptuarium: ut agitator equorū. Scribonianus arma. Furius Camillus Scribonianus

C. Plinius Nepotī. S.

Dnotasse uideor facta: dictaq̄ uiroꝝ:
feminarūq̄ alia clariora esse: alia maio-
ra. cōfirmata ē opinio mea hesternō Fan-
niæ sermone. Neptis hæc Arria illius: q̄ marito:
& solatiū mortis & exemplū fuit: multa referebat
auia suæ non minora hoc: sed obscuriora: quæ ti-
bi existimo tam mirabilia legenti fore: q̄ mihi au-
dienti fuerūt. Aegrotabat Cæcinna Pætus mari-
tus eius: egrotabat: & filius: uterq̄ mortifere ut ui-
debat. filius decessit eximia pulchritudine: pari-
q̄ uerecundia: & parētibus nō minus ob alia carus:
q̄ q̄ filius erat. Huic ita illa funus parauit: ita du-
xit exequias: ut ignoraret maritus. quinimo quo-
tīes cubiculū eius intraret: uiuere filium: atq̄ etiā
commodiorem esse simulabat: ac persæpe inter-
roganti quid ageret puer: respondebat: bene quie-
uit: libenter cibum sumpsit: deinde: cum diu cohi-
bitæ lachrymæ uincerent: prorumperentq̄: egre-
diebatur. Tunc se dolori dabat. faciata siccis ocu-
lis: cōposito uultu redibat tanq̄ orbitatem foris re-
liquisset. Præclaræ quidem illud eiusdem: ferrum
stringere: perfodere pectus: extrahere pugionē:
porrigere marito: addere uocem immortalem: ac
pene diuinam: Pate non dolet: sed tamen ista fa-
cienti: dicentiq̄ gloria: & æternitas ante oculos
erant: quo maius est sine præmio æternitatis: sine
præmio gloriæ abdere lachrymas: operire luctū.
amissoq̄ filio et mrem adhuc agere. Scriboniāus

Dionis
locus

Funus

Exequiæ

Stringere

Dolet
uulnus

Agere
Agitare

Dalmatiae legatus. bellū ciuile molitus legiones multas: fortissimasq; ad sacramēti mutationē pelle-
rat: & cū nō dubitasset citra bellū Claudii imperatorē posse terreri: cōtumeliosa: & minaci ep̃la eum cæ-
dere ip̃erio iubet: uitamq; ociosam in priuata re gerere. dubitauit Claudius adhibitis principibus uiris
an obtemperaret: sed die dicto: ut in unum undiq; ad nouum imperatorem conueniret: neq; aquilæ or-
nari: neq; conuelli quoquomodo signa: moueri ue potuerunt: exercitus tanta: & tam inusitata fide mira-
culi motus: & in poenitentiam uersus imperatorem Scribonianum quinto statim die destitutum inter-

fecit: seseq; sacramento prioris militiae
cōtinuit. hæc sumpta a paulo Orosio: &
Tranquillo. alii hunc motum altius re-
petentes longius etiā exequuntur. Cum
Romani de moribus Claudii desperarēt
a multis isidiis petitus est: præsertim ab
Annio Vinicio: qui ad Furiū Camillum
Scribonianum Dalmatiae legatū misit: **Camillus**
& persuasit: ut arma aduersus Claudium **Scribonia-**
sumeret: at militibus nō parentibus ma-
nu propria se transuerberauit Claudius
hac defectione. consternatus plurimum
sibi metuebat. tamen illius morte cogni-
ta confirmatus est: & donatio militib;
distributo: qui in partes Scriboniāi fue-
rant cōquisitos: & eorū plurimos depræ-
henso occidit: multi inter quos Vini-
cius sibi manus intulerūt. Messallina: &
Narcissus libertus cum reliquis hac obla-
ta occasione nulli potentum pepercere:
nisi quis: aut pecunia: aut gratia: quāuis
nocētissimum periculum subterfugit: nā

arma in Illyrico cōtra Claudium mouerat: fuerat
Pætus in partibus. occiso Scriboniano Ro. trahe-
bat. erat assensurus nauem. Arria milites orabat.
ut simul imponeretur: nempe enim inquit daturū
estis cōsulari uiro seruulos aliquos: quorum e ma-
nu cibū capiat: a quibus uestiat: a quibus calciet:
omnia sola præstabo. non impetrauit. cōduxit pi-
scatoriam nauiculam: ingēsque nauigium minimo
secura est. eadem apud Claudium uxori Scribo-
niani cum illa profiteret indicium: ego inquit te
audiam: cuius in gremio Scribonianus occisus ē:
& uiuis: ex quo manifestū est ei cōsiliū pulcher-
rimæ mortis nō subitum fuisse. quinetiā cū Thra-
sea gener eius deprecaret: ne mori pgeret: interq;
alia dixisset: tu uis ergo filiā tuā: si mihi pereundū

non uiri tantū: sed & mulieres trucidatæ sunt. Ad hæc Tacitus Scriboniani filius inquit clæmentia Clau-
dii reseruatus postea quasi finem principis per Chaldeos scrutaret in exiliū actus est. Illyrico. Illyris. p
uincia Pannoniam septentrionē uersus: meridiē uero: adriaticū mare determinat: optimis portibus pp
adiacentes insulas illustrata. aduerte ab aliis scriptoribus dici mota esse arma in Dalmatia: a Secundo in
Illyrico: sunt aut puinciae contiguæ. Fuerat in partibus. fauerat Scriboniano: & secutus erat illū cōtra
Claudium. Occiso. pet seruul milites. Secūsus a militibus scribit occisum. Trahebat. ab Illyrico. Ar-
ria. uxor eius: quæ una in prouincia fuerat. Imponeret. in eandē nauē. Cōsulari. Cecinnæ: qui gesserat
consulatū. Oia. p̃dicta. Vxori. Iunia. q̃ defectionis Scriboniani cōscia relegata est: quare ip̃atens an-
nexa est et crimini: quo deinde filius in exiliū actus est. Profiteret indicium. sp̃ote indicaret coniurationis
mariti cōscios cōtra Claudii. Et uiuis. neq; tu una occubuisti. Nō subitū. sed multo ante p̃uissum: &
ex rebus antea actis decretum Thrasea gener. P. Thrasea Pætus patauī ortus uir egregius: & malis tp̃ibus
clarus nā exercebant miris modis iter Neronē: & Thraseā inimicitiae: ueq; cuidā multa criminoſe iacta-
ti. atq; cām suā p̃perā iudicasse dicēti obstitit Nero: tm̃q; abfuit: criminibus de in imico cōtra ueritatē
assentiri: ut exclamauerit utinā tā me Thrasea diligat. q̃ iudex æquus & rectus ē. huic Cecina filiā Arriā
desp̃sauit: ex qua Fanniā suscepit. Filiā. Arriā. Pereundū. uolēter. Nero uirtutē ipsam excindere cō-
cupiscens Thraseæ infensus accedētibus cāis: q̃ senatu egressus anteq̃ aliud decerneret: cū legeret ep̃la
de matris Agrippinæ nece: & de natali eius: ut inter nephastos esset: referret: q̃ in municipio suo ægisset
tragœdiā mox patrio in quodā festo: qd̃ celebrabat trigesimo quoq; anno: qd̃ Iuuenaliū ludicro pagē
expectabilē operā p̃buerat: q̃ mitiora i p̃torē Antistiū ob p̃broſa in Neronē cōposita caria cēsuerat: &
obtinuerat: & sp̃ote absens: cū diuini honores Poppeæ decernerent: fuerat: neq; funeri interfuerat. ea re
nouauerat Capito Cōsutianus flagitiosus: & Thraseæ inimicus: qd̃ autoritate eius repetūdaq; cōcidis-
set: deinde illa obiiciebat: q̃ p̃cipio anni solitus eēt solēne iusiurādū uitare: nūcupationib; uotoq; non
adesse: nunq; p̃ salute principis imolasse: nunq; pulsantē citharā audiuisse: neq; laudasse: neq; p̃ sacra illi
uoce sacrificasse: & triēnio nō introiisse curiā solitus olī assiduus adesse uulgaribus patrū consultis tanq̃
p̃ntibus offendere. Quare cū ei mortis arbitriū datū eēt. Quæstor cōsulis ad eū in ortis agentē missus.
etiā tū maxie intentū Demetrio cynicæ institutionis doctore: donec aduenit Domitius Cæcilianus ex in-
timis amicis: & illi qd̃ senatus celsuisset exposuit. uocato igif̃ p̃pius Quæstore: & utriusq; brachii uenis
incisis effuso cruore humū sp̃gēs. libemus iquit loui liberatori. dicere solebat parcere Neroni adulatori
bus: si iō possent crudelitātē eius fugere: sed eū pariter & ipsi trucidarent melius esse non seruiliter peri-
re: cū fama post se duratura esset: illoq; uero tm̃: q̃ iugulati eēt: illud p̃terea frequēter secū usurpabat:
me Nero iterficere p̃ot: lædere nequaq; alii scripserūt Thraseā mori iussum ob uultus tristitiā: & asperi-
tatem. historiā collegimus ex Tacito: Dione: & Plutarcho. Mori mecū. Thrasea referēte Tacito uxore

Camillus
Scribonia-
nus

Illyris

Thrasea
Pætus

Thraseæ
Mors

Arriā tentantē mariti suprema: & exemplū Arriæ matris seq: monuit retinere uitam: filiæq; Fanniae cōi-
subidiū unicū non adimere: quæ uiri dicto obediens usq; ad Traiani tēpora superuixit. Auxerat curā.
intenderat diligentiam. Custodiebat. ne se interficeret. Sensit. aiaduertit Arria custodiri ne sibi ma-
nus inferret. Nihil agitis. exemplo Catonis: & Portiæ. illi. n. secundū Plutarchū dixit: si caput parietī il-
liserō: aut spiritū præclusero facile mori possum. de hac aut Mar. Coniugis audisset fatū cū Portia Bru-
ti: & Subtracta sibi quæreret arma dolor: Nondū scitis ait mortē non posse negari. Crediderā satis hoc

uos docuisse patrē. Dixit: & ardētes aui-
do bibit ore fauillas. Inunc & ferrū tur-
ba molesta nega. Male. dolentius. Im-
pegit. impulit: percussit. Refocillata. re-
parata: restaurata. Durā. difficilem: lon-
giorē. Illo. dicto. Per hæc. cōstantiæ:
& fortitudinis pludia. Illud. Pate non
dolet. Hæc. præexercitamenta. Circū
fact. uulgar. Colligitur. comprobatur.

Ecce ne. Anxius p salute Ser-
uiani quod iā pridē nihil scri-
beret: rogat: ut statim tabella
rio misso nunciet quid faciat.

nō mediocriter dubitandū Seueriano an
Seruiano scripta fuerit eplā: nā utrunq;
nomen legi in exēplaribus etiam manu
scriptis. Secundus lib. ix. Seruianum ui-
rum exactissimū nominat. Spartianus sæ-
pius in Adriāo refert Seruianum uirum
summæ authoritatis: nā Iulius Seruiā⁹
legatus Pannoniæ sub Traiāo fuit: & eo
imperante bis consulatum gessit semel
cum Subsurano: illi Adriani soror Pauli-
na nupsit. cui is imperator tm̄ detulit: ut
uenienti de cubiculo semper occurreret:
tertiū cōsulatū ne esset secundæ sniæ nō
petenti: ac sine præcatione concessit. filiā
habuit quā Fusco Salinatori destinauit:
cū incidisset Adrianus i morbū lētalem
factus de successore sollicitus primū de
Seruiano cogitauit: postea q̄si affectato-
rem i perii: qd̄ seruis regis cenā misisset:

qd̄ in sedili regio iuxta lectū posito sedisset: qd̄ erectus ad statioēs militū senex nonagenarius pcessisset:
mori coegit. re uera ne sibi supstes eēt Flauius Vopiscus recitat eplā Adriani scriptā Seruiano consuli.
Gellius Seruilianū uigæ suæ ætatis doctissimū testat. at Dion Seuerianū uocat. eū inquit Traianus suc-
cessorē aliquando: & dignū i perio iudicauit: nā in cōuiuio olim quæsiuit ab amicis: ut decē noiarent ui-
ros: quibus summa reip. & regē fastigiū demādari posset: tū uero cōpresso aliquātulū sermone: nouem di-
xit p uos discere cupio: unū ego Seuerianū hēo: hūc cū Fusco eius nepote: q̄ Cōmodi adoptionem agre
ferre uiderēt suspectos: & inuisos occidi iussit Adrianus: Seuerianū nonagenariū: atq; incenso thure. uos inquit deos testor me
nihil mali cōmisse Adriano hoc tm̄ imprecor: ut cū mori cupiet: nō possit. Seueriani Africa proconsu-
lis meminit Apuleius: & Lucianus i sermone: cui titulus quomō historia scribenda sit. Seuerianū refert:
itē Vlpianus Seuerianū cōsulē Adriano i perante: apud quē. ff. quinto mēda inoleuit: ubi commemorat
Adrianū rescripsisse Seruiano aut igit. Seruiano: aut Seueriano ex pcedentibus legendū. Omnia. tua se

habent. Scrupulū. dubiū. difficultatē. Terentius in andria. at mihi etiā unus scrupulus restat. trāslatio
a scrupulo lapillo: q̄ nos in calceo latēs plærūq; offendit: unde idē comicus alibi iniecti scrupulū: & aspe-
ras salebrosasq; uias scrupulosas diciū. scrupulus p̄terea pōderis genus. Mar. libras: scrupulos: sextulasq;
dicit. at neutro gñe iugeri ps minima ē: decē s. pedes: & lōgitudine: & latitudine quadratū. Par. nō pos-
sum pati hanc difficultatē: neq; mea cōstantia tollerare. Data opa. ob hāc solā rōnē. Viaticū. uia ne-
cessariā i pensam: quæ pficiscenti erogat. græci ἐποδῖον dixere: sed interdū p facultate: & paratu latini
sunt usi: sicut illi ἐποδῖον παρὰ τὴν ἀποταμίαν. i. facultas uirtutis diuitiæ & uicii. uaticulum
per diminutionem dixit Caius. ff. v. & pariter Apuleius: qui lib. vii. uia giū p itinere usurpauit. Præmiū.
laboris mercedē p̄ter uaticū. Quod opto. te bñ ualere. Si ualere: correctio: nō. n. bñ ualet: qui aliquib⁹
animi passionibus perturbat. Capite. amicissimo. uita tua mihi amicissima: Quicqd. omne malū quod

fuerit: mori mecum: respondit: si tādū: tantaq; cō-
cordia uixerit tecū: q̄tū ego cū Pato: uolo. Auxe-
rat hoc responso curā suā: attētius custodiebat.
sensit: & nihil agitis inquit: potestis. n. efficere ut
male moriar: ne moriar nō potestis. Dū hæc dicit:
exiuit cathedra: aduersoq; parietī caput ingenti
impetu impegit: & corruit: refocillata: dixeram
inquit uobis iuenturā me quālibet durā ad mor-
tem uiā: si uos facilē negassetis. Vident ne hæc ti-
bi maiora illo Pate nō dolet: ad qd̄ p hæc peruen-
tū est: cū interim illud quidem ingens fama: hæc
nulla circumfert. Vnde colligitur quod initio di-
xi: alia clariora esse: alia maiora.

C. Plinius Seruiano. S.

Ecce ne oīa: quod iā pridē eplā tuæ ces-
sant: an non oīa recte: sed occupatus es
tu: an nō occupatus: sed occasio scribēdi
uel rara: uel nulla? Eximie hūc mihi scrupulū: cui
par esse non possum: eximie aut: uel data opa tabel-
lario misso. ego uaticū: ego ēt præmiū dabo. nun-
ciet mō qd̄ opto. ipse ualeo: si ualere ē suspēsū:
& anxīū uiuere: expectantē in horas: timentēq; p
capite amicissimo quicquid accidere homini pōt

Seruianus

Seuerianus

Scrupulus

Viaticum

Viaticulū

Viagium

Officium. Seuerus scribit in senatu orationem panagyricā dixisse: deinde recitasse quibusdam amicis cū summa auditorū attentione: quare & principē Traianū: & sua tempora laudat: q̄b⁹ ip̄etis adulationibus grauiā: & seuera placerēt. Seueros per ea tēpora multos fuisse cōperio. Curtiū Seuerū praelectū recitat Tacitus. Septimii Seueri doctrinā laudat Statius in syluis. Seuerus uerum doctū fuisse Mart. lib. xi. testat: & Deciū Seuerū ip̄erate Seuerus claruisse Iuriscōsultus: sicut idem Iulii Seueri meminit: qui Dione tradēte a Britannia ī iudaeos deficientes ab Adriāo missus est: uir iustus & sapiens: dignitate: & autoritate insignis: postmodum regendae Bithynniae destinatus. Officium consulatus. q̄a consul creatus erā: ideo Traiāo gratias agi: qđ secutus est Ausonius p̄ cōsulatu suo Gratiāo prīcipi grās agēs. Reip. noīe. ex autoritate reip. & ip̄erio senatus: sicut ip̄se refert in eadē orōne. Ad rōnē. secū dū respectū. Loci. senatus: imo īsenato rū: apud quos breuius dicēdū erat p̄ reuerētiā. Tēporis. Saeclī n̄rī: quo liberī⁹ fari licebat. Ex more. ad imitationē aliorū. Spaciosius. pluribus uerbis. Vberius. eloquēti⁹. Suae pp̄riae. solius Traiani: fuerunt. n. in eo uirtutes fere diuināe. Magistro. rectore: doctore: nam Plato lib. de regimine prīcipū scripserat: & Xenophō dialogū de tyrānide. Sub exēplo. ad imitationē Traiāi: exēplo. n. magis: q̄ uerbis mouemur. Niti. cōcedere. Honerosū. magni pōderis: ne p̄termittēda dicamus: & dicenda omittamus. Superbū. ut inferior superiori p̄cipiat: & t̄m sibi arroget. Per hoc. hac rōne: ductu figurato. Lumē. speciosum exēplū. Specula. loco edito: e turri: trāslatio a nauigatib⁹: q̄ solēt dirigere cursū suū ad lampadē ī specula portus accēsam. Arrogatiā nihil. hēt: sic. n. uitā supbia: & par utilitas seq̄. Librū orōnē panagyricā. Codicillos. epl̄as. Libellos supplicationes. Vacat Romae. uacui sunt ab officiis ī urbe. id qđ lib. x. Martialis cōquerit. Foedissimis tēpestatibus. turbidis: & tēpestuosis diebus: foedū est plusq̄ turpe: interdū crudē significat: iccirco Salustius foedos oculos dixit. Tertiū diē. ut totā orōnē recitare: relinquebat. n. tertia ps̄ eius recitanda: Mihi. mea cā. Honorē. audiēdi diligētiā. Studiis malo. crediderim id factū potius p̄ studia. Extincta. deperdita superiōrē principū saeuicia p̄sertim liberiora studia: ut satyra: & historia. Refouentur. respiciuntur sub Traiano: nam Iuue. sub eo suum opus publicauit: & cōposuit: q̄ nō dissimulat identitē

Seuerus

Foedum

C. Plinius Curio Seuerus. S.

Officiū cōsulatus iniunxit mihi: ut reip. nomine principī gratias agerem: quod ego in senatu cum ab rationem loci: & temporis ex more fecissem: bono ciui conuenientissimum credidi eadem illa spaciousius: & uberius uolumine amplecti. primum ut imperatori nostro uirtutes suae ueris laudibus cōmēdarent: deinde ut futuri principes: non quasi a magistro: sed tamen sub exemplo p̄monerentur: qua potissimū uia possent ad eandem gloriā nitī. Nam praecipere qualis debeat esse princeps pulchrū quidē: sed honerosum: ac prope superbum est: laudare uero optimum principem: ac per hoc posteris uelut e specula lumē: qđ sequatur: ostēdere: idem utilitatis hēt: arrogantia nihil. Coepi aut̄ non mediocrē uoluptatē: q̄ hunc librum cū amicis recitare uoluissē: non per codicillos: non per libellos: sed si cōmodū esset: & si ualde uacaret admonitī (nunq̄ porro: aut ualde raro uacat Romae: aut commodum est audire recitantē) foedissimis insuper tēpestatibus p̄biduum cōuenerunt: cūq̄ modestia mea finem recitationi facere uoluisset: ut adice-rem tertiū diem exagerunt. Mihi hunc honorem habitū putē. an studiis: studiis malo: quae p̄pe extincta refouentur: At cui materiae hanc sedulitatē praestiterunt: nempe quā in senatu quoq̄: ubi perpeti necesse erat: grauari tamen uel puncto temporis solebamus: Eadem nunc: & qui recitare: & q̄ audire triduo uelint inueniantur: nō q̄a eloquēti⁹ q̄ prius: sed q̄a liberius: ideoq̄ ēt libetius scribit. Accedet ergo hoc quoq̄ laudibus principis nostri: q̄ res antea: tā iuisa: q̄ falsa: nūc: ut uera: ita

dē sed īprimis. vii. Satyra. Tacitus uero: & Trāgillus suas historias. Cui materiae. demonstratio generi: & solutae orōni: quae minus tenet auditorē an magis: qua solebat ip̄eratores cōmēdare. Sedulitatē. p̄ tridū audiēdi diligētiā. Nepe. p̄stiterunt ei materiae hanc sedulitatē: quā quoq̄ p̄stiterāt in senatu cū primū dixi: perinde ac si īferret: q̄ nō t̄m deberent capi in recitatiōe eius orōnis: quā semel audierāt. Perpeti. totā audire. Necesse erat. p̄ p̄ntiā Cæsaris: quis esset molestū: & graue audiētibus. Pūcto. monumento: q̄tulo spacio. M. Tullius p̄ Cluētio: neq̄ postea Larini pūctū t̄pis moratus est. Solebamus. sub malis ip̄eratoribus. Quā prius. nūc dicant. nā. n. adulatio oīa noua excogitauerat. Liberius. uerius. cum ab Domitiano capitale fuerit laudare bonos. i. ueq̄ dicere. Accedet laudibus. ad alias eius laudes ad-

detur hæc etiam. Res laudatio panagyrica. Antea sub malis imperatoribus. Nunc Traiano principe. Amabilis. grata. Studium. attentam operam. Seuerissima quæq. scripta admodum austera: & gra- uia. Satisfacere. placere. Non multis. paucis doctis: quibus solebat sua committere. Omnibus. pro- communi utilitate. Hac seueritate aurium. iudicio audientium libenter seuera scripta. Olim. sub Ne- eiusdem conditionis obseruari: captari: infamari: maledictis incesse: ac si qui arte præcellerent cor- rumpere etiam solitus fuerit: inde pessi- mum cantandi genus: dum principi ma- le cantati cædunt: introductum. fuit. n. exigua: & obscura uocis. quare non im- merito Aristoxenus apud Athenæum in- quit. postquam theatra in barbaros mo- res fluxere: & multum a prioribus desci- uere: publice ipsa musica defecit: pauci- sciunt quæ olim fuerit: nunc musicæ mo- di pessimi introducti: quibus qui utuntur pro humanitate molles fiunt: pro tempe- rantia libidinosi. Theatra. quæ institu- ta sunt ad deorum immortalium ludos: & populi uoluptatem: id græcorum inuen- tum. unde etiam nomen. latine arena di- citur nulla ferme Italiæ ciuitas fuit no- bilis: quæ theatro careret. instituto igitur quinquennali ludicro Romæ a Nerone secundum Tacitum ad morē græci cer- tamini uariam famam fuisse constat: quippe erant: qui. G. quoque Pompeium inculatum a maioribus ferrent: quod man- suram theatri sedē posuisset: procures ro- mani specie orationum: & carminū sce- na (nam & ea in theatro constituebatur) polluantur: an decurias equitum egregi- um iudicandi munus expleturas: si fra- ctos sonos: & dulcedinem uocum perire audiuisent. Eadem theatra. translatio a theatris ad scripta: cuius sensus: sicut olim mali principes coegerunt oratores ad male dicendum: dum uolunt adulari sibi: ita nunc confido optimum impera- torem nostrum fieri authorem benedi- cendi. Musicos. oratores metaphorice. Materiam lætioris. legi et latioris in eadē sententiā: quam scilicet latius: & copio- sius diffudi: quam priores. Constare ratio- nem. posse me reddere manifestam ra- tionē. Pressius. humilior. Astrictius. breuius: cōpendiosius. Hilarius. delectabilius: lætius. Exultantius. diffusius. copiosius. Accersita. af- fectata: extra rē inserta. Segnius. supina pce. Austeris illis seuerisq. ueris scriptis: sed auditu asperiori- bus: qualis satyra: & antiqua comœdia: cuius sub Traiano scriptor extitit Virg. Ro. austero contrarium est dulce. Blanda. adulatoria. Iusta. debita austeris: & seueris. Et meo: & mea causa.

Sumo. hæsitabundus an prædia suis uicia præstinares Claudium Ru. amicū cōsulis: exponēs quæcunq. ad emendū illa sollicitaret: & quæ deterreret multis codices habent Claudium Ru. alii Caluissium: quæ supra legius cōtubernalē Scd. Assumo te in cōsiliū. te cōsulo: & principē cōsiliū mei facio idē libro. vi. euocatus in cōsiliū a Cæsare nro. Sptianus: Adriano mos erat: ut cū princeps causas cognosceret: & senato- res: & equites ro. in cōsiliū uocaret: & alios quos senatus præbasset. Familiaris. domesticæ. Prædia. rura præ- dia sunt res ipsæ: prædes homines. i. fidei iussores. Vicina. cōtigua. Inserta. iteri acientia. In his. emēdis. Soli- citant. puocant: incitant. Deterreret. retrahunt ab emptione. Pulchritudo. decorus. p̄spectus agrorum p̄peruog. Vtraq. prædia uetera & noua. Viatico. uia ip̄edio. Inuisere ire ad uidēdū. Procuratore. rei ru- sticæ curatore: cuius ip̄erio subiacet uillicus: uerget & p̄ custode alicuius rei necessaria: ut foetus apud Colu- posuit: at Lapidius: & multi pro eo: quæ rationes uectigaliū principū seruat: super quo iam multa præscripsimus.

amabilis facta est. Sed ego cū studiū audientium: tum iudiciū mire probauī: animaduerti. n. seue- rissima quæq. uel maxime satisfacere. memini qui- dem me non multis recitasse: quod omnibus scri- psi. nihilominus tanquam sit eadem omnium fu- tura sententiā hac seueritate aurium lator: ac sicut olim theatra male musicos canere docuerunt: ita nunc in spem adducor posse fieri: ut eadem thea- tra bene canere musicos doceant. Omnes enim: qui placendi causa scribunt qualia placere uide- rint scribent: at mihi quidē confido in hoc genere materiam lætioris stili constare rationē: cū ea potius: quæ pressius: & astrictius: quam illa: quæ hilarius: & quasi exultantius scripsi possint uideri accersita: & inducta. non ideo tamen segnius precor: ut quan- doque ueniat dies: utinamque iam uenerit: quo auste- ris illis seuerisq. dulcia hæc: blandaque uel iusta possessione decedant. Habes acta mea tridui qui- bus cognitis uolui tantum te uoluptatis absente studiorum nomine: & meo capere: quantum præ- sens percipere potuisses.

C. Plinius Caluissio Rufo. S.

Sumo te in cōsiliū rei familiaris: ut soleo: prædia agris meis uicina: atque etiā inserta uenalia sunt. In his me multa solici- tat: aliqua nec minora deterret. Sollicitat primū ipsa pulchritudo iungēdi. deinde quod non minus utile quam uoluptuosū: posse utraq. eadē opa: eodē uiatico inuisere: sub eodē procuratore: ac pene iisdē hitatori

Rufus

In cōsiliū

Procura-
tor

Villam domū in agro. Tueri, reparare ne corruat. Suppellectilis: regē mobiliū ad usum domesticū
Pōponus de suppellectili. suppellex est domesticū patrisfamilie instrumentū: q̄ neq; argento: auro ne
facto: uel uesti annumerare: ubi paulus recenset. quæ suppellectilis appellatione cōtinent. Tubero hoc
mō demonstrare suppellectilē tentat dicēs esse istrumētū quodā prīstāfamilias regē ad quotidianū usum
parag: qd' in aliā spēm nō caderet. Celsus ibidē author. Columella appellationē suppellectilis etiā uestem
cōphendit. Atrienū. qui habebāt curā atrii: & suppellectilis: nā ianitores attriēses dixit Apulei⁹ libro

Suppelle-
ctilis

Atriēses

bus habere: unam uillam colere: & ornare: alte-
ram tantum tueri. Inest huic computationi sum-
ptus suppellectilis: sumptus Atrienſium: topia-
riorum: fabrorū: atq; etiā uenatoriū instrumenti: q̄
plurimū refert unū in locū conferas: an in diuerſa
diſpergas. Contra uereor: ne sit incautum rem tā
magnam iisdem tēpeſtatibus: iisdem caſibus sub-
dere. tutius uidetur incerta fortunæ poſſeſſionum
uarietatiſus experiri. habet etiā multum iucū-
ditatis ſoli: cæliq; mutatio: iplaſq; illa pegrinatio i-
terſita. Iam quod deliberationis noſtræ caput eſt:
agri ſunt fertiles: pingues: aquoſi: cōſtant cāpis: ui-
neis: ſyluis: quæ materiā: & ex ea redditum ſicut
modicū: ita ſtatū præſtant. Sed hæc felicitas ter-
ræ iſbellicis cultoribus fatigatur nā poſſeſſor pri-
or ſæpius uēdidit pignora: & dum reliq; colonorū

de mōdo: & columella. tum inſiſtere iu-
bet attrienſibus: ut ſuppellectilem expo-
nant. Vlpianus in familia attriēsem nu-
merat: & aſſerit fuiſſe i uilla cultiori: ſic
ſcoparios: uiridarios: & topiarios. To-
piariorum. artificum traducēdarum: &
formandarum arborum: ac herbarum
i uarias formas: & circinnos. Plinius ſe-
nior lib. xii. ficus inquit indica ualtis diſ-
funditur ramis: quorū pondera adeo
in terram curuātur: ut annuo ſpacio in-
figantur: notamq; ſibi propaginem fa-
ciant circa parentem in orbes quodam
topiario opere: & Africanus cum Vlpia-
no topiarium uſurpant pro ſeruo para-
to arborum ornandarum cauſa. fortal-
ſe a funiculis dictus eſt topiarius: qbus
in opere utuntur: nam reſtes Pausanias
ait topia dici. topiarium opus non in ui-
ridis tātum: ſed & in ſcenis ſatyricis anti-
quitas ſtruxit: quæ ornatae arboribus:
ſpeluncis: montib⁹: reliquiſq; agreſtib⁹
rebus in topiarii cæli ſpeciem tranſfor-
mabātur: topiariorum autem cura fuit

Topiarius

poſt ſtatum Fauonii. Fabrorum. lignariorum: & ferrariorum. Venatori. comparati ad uenationē: quæ
proprie ferarum eſt: nam aucupium minus uirile: Vlpia. ff. xxxiii. ſi in agro uenationes ſint puto uenato-
res quoq;: & ueſtigatores: & canes: & cætera: quæ ad uenationes ſunt neceſſaria iſtrumēti uocabulo cō-
tineri: maxime ſi ager ex hoc redditum habet: unde iure Secundus uenatorium iſtrumētum dixit. eſt au-
tem iſtrumētum. ſecundum Vlpia. de fondo iſtructo: apparatus rerum diutius meſurarum: ſine qui
bus exerceri nequiret poſſeſſio: ibi inſuper idē Iuriſconſultus exequitur de iſtrumēto rurali diligēter
Tranqui. in Auguſto iſtrumētum regium pro apparatu: & ſuppellectili regia poſuit. Conferas. cō-
ponas: nam in unum melius cuſtodiantur. Tam magnam. magni momenti. Tempeſtatibus. malis
temporum qualitatibus. uocabulum quod utroque uerſus dici pōt ut ualitudo: facinus: dolus: poeta. n.
claram tempeſtatem dicit: & pro tempore antiquos accipi ſolitos Pompeius teſtatur. Incerta fortunæ
incertitudinem fortunæ: ac tēporū mutatiōes. Poſſeſſionum uarietatiſus. habere poſſeſſiones in diuer-
ſis locis: ut ſi calamitas unā aliquā opprimat: alia diuerſitate cæli grandinem euitet. Soli. loci regionis.
Cæli: aeris. Peregrinatio. pegrē ſeceſſus. Interſita. interpoſita: uiciſſitudinaria. Caput. ſūma. maxi-
ma propoſitio. Fertiles. non ſeruauit ordinem. nā præponere debuit pingues unde deſcendit fertilitas.

Iſtrum

Tēpeſtas

Aquoſi. uliginoſi: irrigui: abundātes aqua: qua poſſint irrigari: qui ex ſe aquā fundant. Cato i re ruſtica
per gradū ſuplatiōis dixit. Materiā. ligna. u. h. apud græcos materiā: & ſyluam ſignificat: & noſtri pro li-
gno ſæpe utuntur: ut Cato: Columella etiā pro Pampinis: qui relinquunt uitis conſtituendæ: uel ſubſti-
tuendæ cauſæ. Vlpia. ff. xxvii. ligni appellatio nomen gñale eſt: ſed ſic ſeparatur: ut ſit: aliud materia aliud
lignum: materia eſt: quæ ad ædificandum: fulciendumq; neceſſaria eſt: lignum quicquid comburendi
cauſa paratum eſt. Plato inſuper materiā uoluit eſſe rem improcreabilem: incorruptam: non de prin-
cipiis abſolutis elementis: ſed ex omnibus primam figuram capacem. factioniq; ſubiectam: adhuc ru-
dem: & figurat onis qualitate uiduatam. ſtoici duo eſſe in rerum natura uoluerunt: ex quibus omnia fi-
unt: materiā: & cauſam: materia iacet iners: res ad omnia parata: ceſſatura ſi nemo moueat: eā autē rō
format: & quocunq; uult uerſat: ex illa uaria opera producit: hæc autē oīum regē prima ſubſtātia: cā ue-
ro deus. Modicū. mediocrem. Statum. certum: firmū: nā ſtata obſeruatiōes: & feriæ certis dieb⁹ cō-
ſtitutæ dicunt. ſunt autem ſyluæ minus ſubiectæ tēpeſtatibus: q̄ reliq; ruris. ſtatus uero ſubſtātium eſt
cōditio uniuiſcuſq; rei: & cōſtitutio cauſæ apud Rhetores. Felicitas: fertilitas: ubertas. Imbecillis.
paupibus debilibus. Fatigat. colit: exerceſ. Pignora. iſtrumēta rei ruſtica: quæ colonis ad iumēto
dñs dederat: nā ea ſunt obligata creditori: q̄ nimmo ſecundum Cato. i re ruſtica: quicq; illatum fundo
rit: donec colonus ſatiſfecerit: pignori eſto. Reliq; colonorū debita cōtracta a colonis: ſic. n. iuriſcōſultri

Materia

Statum

Pignus

Reliqua

usurpare solent: ut Pomp. de statu lib. rōnem reddere iussus reliquū q̄ apparet soluit: de eo q̄ obscurius ē: satisdare paratus ē: Iulianus. si quis testamēto libertatē accepit sub cōditione: si rōnem reddiderit: de-
bet p̄ hāreditaria parte hāc edibus reliqua soluere. q̄ nos admonuit. Baptista Tetonus: q̄ sine magistro
ius civile summa cū laude profiteretur. Ad tēpus. ante tempus: nam ad iter dū prāter: & ante significat.

Rubus

Vires excolendi prādiū. Exhaustit absumplit. dū partis male utitur: ita in futurū facultatē cōtrahit: ut
incultos agros reliquerit. Rubus. arbor mora produciens: nanq̄ curuatus gracilitate: nimia simul p̄ce-
ritate defigit rursus in terram caput: ite-
rumq̄ nascitur ex sese repletur⁹ omnia:
nisi resistat cultura: prorsus ut possint ui-
deri homines terrā causa geniti: ita pes-
sima: atq̄ execranda res propaginem do-
cuit: atq̄ radicem acquirit uiridem. eius
autem plura genera: inter quā illud: qđ
Theophrastus canis rubum: Palladius
rubum caminum: appellat. Plin. rubum
arborem esse dicit: Theophrastus fruti-
cem. Sunt ergo. quod. s. ager incultus
esset: & pignora distracta: ideo instruē-
di & muniendi erant instrumentis ne-
cessariis complures frugi mancipēs.

Mancipēs. coloni: qui agros mercede
cōducant. Frugi. fructuosi: utiles.

Vinctos. in compedibus: quibus uincti
serui ad agriculturam destinebātur: eos
autem oportebat secundum rei rusticā
prācepta non esse formidolosos: nō ani-
mosos. nō secordes: neq̄ somniculosos:
id genus culturā Plin. senior libro. xviii.
capite. iiii. reprāhendit: at nunc inquit
agros uincti pedes: damnatā manus: in-
scripti uultus exercent. Quisquam.
seruus est. Ibi. in illis prādiis. Super
est: reliquum est in hoc consilio. Sester-

tertio tricies. sume extrinsecus emi possunt. Sestertio tricies. triginta milibus nummum. tricies autem
syncopatum pro triginties profertur. Quinquagies. sestertio. i. quinquaginta milibus nummum.
Penuria paucitate: caritate. Iniquitate. malignitate: qua inculti per Italiam iacebant agri. Retro
abiit: uiluit: imminutum est. Tricies sestertium. Colligere cōparare: cogere. Prope totus in prādiis.
fere omnes meas pecunias contuli emendis prādiis. Fœnore fœnus non α ποτου φαλυε βαλ: sed a fœ-
tu deductum est: quasi a fœtura quadam pecuniā parientis nam proprie fœnu est naturalis terrā fru-
ctus: ob quam causam: & nummorum fœtus fœnus est uocatum: fors autem summa: cui extrinsecus re-
quiritur fœnus. authore Appiano ueteres romani abhorruisse uident fœnoris consuetudinē: quemad-
modū: & græci: non secus ac cauponandi: quæstum quēdā existimantes grauē itollerabilēq̄ pauperib⁹:
& inimicicias ultro procreatē: qua rōne cōmoti Persæ cōmodari deceptibile: quoddā mēdaciūq̄ refertū
credidere. Mutuari fœnore. accipere mutuo cū fœnore. A focru. mea. Pompeia. Celerrima. Arca. pe-
cunia. positiū cōtinens p̄ contento. Refragantur. resistant: aduersantur:

Fœnus.

Messius.

Eministi. monet amicum Messium comitiōrū ordinem immutatum: neq̄ per aperta suffragia:
sed tacitā tabellā creati magistratus: & uerendum ne inde uitia oriantur: quod postea euenit.
se per epistolam ad eundē Messium libro quarto significat. i. primis sæculi malas artes taxās:
& Traiani curam circa publica non mediocriter cōmendans. Paulus de iure fisci refert Mes-
sium fuisse iuriconsultum. marmoreæ uetere inscriptiones Messium Rusticum curatorem aluei: & rip-
parū Tyberis: & cloacarū urbis romani populi: Adriano Augusto imperante. in uetusto codice Metium
Maximū inuenio: Tranquillus Metiū recitat. i. quem fuit illud notabile dictū Domitiani uellem tā fœ-
mosus esse: q̄ Metius sibi uidetur. Lex tabellaria: qua populus p̄ tabellā suffragium ferebat: cum prius
nō uiritim: Sed per curias cōuocatus magistratus crearet: & qđ pluribus uisum esset curiis ad senatū re-
ferebatur. lex aut tabellaria: quæ: & Cassia dicta est: q̄ Cassius Longinus. hāc tulit. C. Mario: & Gn. Flac-
co coss. cauebat nō uoce: sed puncto debere fieri suffragia: quæ antiqui nō scriptos: ut postea in cistā ta-
bellas suas coniiciētes. easq̄ candidati: cui fauebāt insculptas litteras habētes: sed pūcto in tabellā factō
notabant: qđ. M. Tullius p̄ Planco oñdit: & Oratius in arte tetigit. oē tulit punctū. i. oīum tribuū suffra-
giū habuit. nam tribus conuocatae per tabellam ferebant suffragia: q̄bus latis sortitio fiebat: præco re-
nunciabat: quē tribus creasset. authores sunt. M. Varro in re rustica: & Cicero p̄ eodē Planco. Latori-

Metius
Tabella
ria. lex.
Suffragia

minuit ad tps: uires i posterū exhaustit: quarum de
fectione rubus: & reliqua incommoda creuerunt.
Sunt ergo instruēdi cōplures frugi mancipēs: nā
nec ipse usquā uinctos hēo: nec ibi quisq̄. superest
ut scias quātī uideant̄ posse emi: sestertio tricies: nā
quia non aliqñ quinquagies fuerit. Verum: & hac
penuria colonorū: & communi temporis iniquita-
te: ut redditus agrorum: sic etiā p̄cium retro abiit.
Quæris an hoc ipsum tricies facile colligere pos-
simus. Sū qđem p̄pe totus in p̄diis: aliquid tamen
fœnore nec molestū erit mutuari. Accipiam a fo-
cru: cuius arca non secus ac mea utor. p̄inde hoc
te nō moueat: si cætera nō refragantur: quæ uelim
q̄ diligentissime examines. Nā cū in oībus rebus:
tum in disponendis facultatibus plurimū tibi: &
usus: & prudentiæ superest.

C. Plinius Messio Maximo. S.

Eministi ne te sæpe legisse quātas contē-
tiōes excitaret lex tabellaria: q̄tūq̄ ipsi latori: uel

L. Cassio Lōgino. Gloriz. si bene cessisset. Repræhensiois si male. uel pro hominum diuerso iudicio nam. M. T. legū secundo. in ea sum inquit snia: qua te fuisse semper scio: nihil ut fuerit in suffragiis uoce melius. q̄s aut non sentit omnem auctoritatem optimatū tabellariā legē abstulisse: quā populus liber nūq̄ desiderauit: oppressus dñatu: & potētia principum efflagitauit. itaq; grauiora iudicia de potētissimis hominibus erant uoces: q̄ tabellæ: quā ob rem suffragandi nimia libido: in non bonis causis eripienda fuit potentibus: non latebra danda populo: in qua bonis ignorantibus qd quisq; sentiat tabella uitic sum occultaret suffragium. itaq; isti ratiōi neq; lator quisq; est inuētus: neq; author unq̄ bonus: sunt. n. quattuor leges tabellariæ. quarum prima de magistratib⁹ mā dandis: ea est Gabi. lata ab hoīe ignoto: & sordido: secuta biennio post Cassia ē de populi iudicio: ista ab hoīe nobili lata. L. Cassio. Carbonis est tertia de iubēdis legibus: ac uetandis sediciosi atq; improbi ciuis uno in genere reliqui uidebatur: quod ipse Cassius exciperet per duelliōes: dedit huic quoq; iudicio Cælius tabellā eamq; optimā rēp. esse dico quā hic cōsul cōstituerit: quæ fit i prāte optimatū: sic enim recitata est. de suffragiis: optimatūq; plebi libera sūto: quæ lex hanc sniam cōtinet: ut oēs leges tolleretur: quæ postea lata sunt: quando tegunt omni rōne suffragiū: ne quis inspicat tabellā: ne roget: ne appellet: deinde hæc optio cuiq; & grauiissimo ciui ostē

gloriz: uel repræhensionis attulerit? At nunc in Senatu sine ulla dissensione hoc idem ut optimū placuit: omnes comitiorū die tabellas postulauerūt. Excesserāus sñe māifestis illis: aptisq; suffragiis licētiā cōcionū: nō tps loquēdi: nec tacendi modestia: nō deniq; sedendi dignitas custodiebatur. Magni deniq; & undiq; dissōi clamores. Procurrerant omnes cum suis candidatis: multa agmina in medio: multiq; circuli: & indecora confusio: adeo descīueramus a consuetudinē parentum: apud quos oīa disposita: moderata: tranquilla maiestātē loci: pudorēq; retinebant. supsunt senes: ex quibus audire soleo hunc ordinē Comitiorum. citato nomine Cadidati silentiū summū: dicebat ipse

lator quisq; est inuētus: neq; author unq̄ bonus: sunt. n. quattuor leges tabellariæ. quarum prima de magistratib⁹ mā dandis: ea est Gabi. lata ab hoīe ignoto: & sordido: secuta biennio post Cassia ē de populi iudicio: ista ab hoīe nobili lata. L. Cassio. Carbonis est tertia de iubēdis legibus: ac uetandis sediciosi atq; improbi ciuis uno in genere reliqui uidebatur: quod ipse Cassius exciperet per duelliōes: dedit huic quoq; iudicio Cælius tabellā eamq; optimā rēp. esse dico quā hic cōsul cōstituerit: quæ fit i prāte optimatū: sic enim recitata est. de suffragiis: optimatūq; plebi libera sūto: quæ lex hanc sniam cōtinet: ut oēs leges tolleretur: quæ postea lata sunt: quando tegunt omni rōne suffragiū: ne quis inspicat tabellā: ne roget: ne appellet: deinde hæc optio cuiq; & grauiissimo ciui ostē

Tabellariæ leges

datur: ultroq; offerat. Hoc idē. lex tabellaria. sine ulla defensione. legi etiam dissensione in eundē sen sum. i. oībus sententiis: sine cōtrouersia. Oēs. senatores. Comitiorum die: quo die populus coibat ad creandos magistratus: inde comitiales dies sunt dicti. quibus cum populo agi licebat: nundinis. n. comitia haberi non poterant. neq; mundo patente: solebant aut auspicari de mēse martio fm alios et alio tē pore: cōsularia sequebant p̄toria: & ædilitia: quidā et restant cōsularia comitia aliquādo facta. vi. cal. Augusti. & comitiog; alia calata dicebant: quæ p collegio pōtificū. aut regis sacrog; aut flaminū in augurandorum causa habebant: alia curiata: cū ex generibus omniū suffragiū ferebatur: quæ per lictorē curiatim uocabantur: alia cēturiata. cū ex censu: & ætate: ea per cornicinē uocari solebant: hæc Gelli⁹: at Liui⁹ ab urbe condita: curiata dicit comitia: quæ rem militare cōtinerēt: & cēturiata: q̄b⁹ cōsules tribuniq; militares creabantur. tributa comitia sunt cum ex regionibus: & locis suffragium fert: ea minoribus creandis magistratibus datur: maioribus aut cēturiata: quæ iusta haberi: & dici uoluisse maiores Ci. tradit: curiata: ut alii arbitrant: pōtificibus arbitris p̄bent. cōsules: dictatores: tribuni militares indicendorum comitiorum prāte hēant. bina autem fieri comitia solebāt de eisdē candidatis: priora domi: quo facilius concordia populi firmaretur: posteriora uel in loco comitiū: uel in cāpo martio. comitium aut locus iuxta senatum a coeundo dictum: qd illuc populus coiret comitiis centuriatis: & litium cā: erat. n. foro cōnexum: secundo bello punico tectum: in quo ruminalis arbor: q̄ Remi Romuliq; infantia texerat supra octingentos: & quadraginta annos fuit. significat et comitiū tps coeundi: & actum: i. quē sensum nūc Secundus usurpat: a quo uerbū comitiare & icomitiare. i. in comitia ire deducitur secundū Festū. Comitioq; die. hāc rē in panagyrico breuius tetigit: nā qd igt p̄car⁹ es: ut illa ipsa ordinatio comitiorū bñ: ac feliciter eueniret nobis: reip. licētiā. nimia libertatē. Cōcionū. dicēdi publice. p̄notauimus cōcionē tria significare. Manifestis suffragiis. uiua uoce: & snis palā dictis hoc. n. primū i usum uenerat apud ro. ut in creatiōe magratuū snia ferrent uiriti eadē ui: eodēq; iure p̄miscue ab oībus a Seruio rege postea gradus facti: ut neq; exclusus q̄sq; suffragio uideret: & uis oīs penes priores ciuitatis eēt: egres nāq; uocabant primi octuaginta. inde primæ classis cēturiæ uocabant: ibi si uariaret: qd raro icidebat: ut secundæ classis uocarent. nec fere unq̄ ita descēderēt: ut ad ifimos puenirēt. dissentit Diony. a Li. ille. n. sub Ro. pplm p cēturias uocatū: hic secus scribit. Appia. innuit aliud esse suffragia ferre i creatiōe magistratibus: aliud participē esse in legū creatiōe. Nō sedēdi dignitas. si loc⁹ honestior dabat digniorib⁹. Dissoni. discordes. Cū suis cādidas. lege Fabia a Fab. lata adiecta ē p̄cena illis: q̄ si certo nūo: ut añ fuerāt definiti: deducerēt: & sectarent in comitia cādidos. iam memorauim⁹ rōnes cur petitori magistratum alba ueste induerentur. Agmina globorum motus. Circuli. cōuenticula: hominum coronæ. Indecora confusio. inhonesta perturbatio: & commixtura. Desciueramus defeceramus. Parentum. maiorum. Disposita. ordinata. Maiestatem. amplitudinem dignitatem. Loci. comitiū: ul' campi Martii. Hunc. talem olim fuisse. Citato. uocato per p̄conē. Silētiū. attētio. subaudi erat. Ipse. can

Comitiorum

Comitiū

Suffragia

Quæstor

didatus Pro se quæ arbitrabat ad cām suā. Explicabat. narrabat. Vitā suā. M. T. pro Planco tradit in candidato. uirtutē: probitatē: integritatē inq̄ri solere. Testes. idē in panagyrica orōne. ne suffragiis cōsulariū uiroꝝ urbes: populi: gentes inserunt. Dabat. pducebat. Legatus. procōsulis uicarius. placet: ēt legi militauerat. nouimus romanos auspicari solitos honores a militia: sic Cæsar dictator: sub Serui- lio Isaurico primū meruit: sic Secundus tribunatum militū gessit. Quæstor. quæstura. n. fuit prim⁹ ho- dā: & conseruandæ pecuniæ causa crea

ref. quæstorum alii erāt urbani: qui pe- cunias publicas in ærarium referebant: alii prouinciales proconsulibus: & præ- toribus dati ad pecuniam publicam cō- seruandam: nam: & consules in bello q̄- stores habebāt ad curam prædæ. & spo- liorum: at urbani damnatoꝝ bona ac- cipientes in publicum referebant: publi- ca funera de publico locabant. ærarii pecunias expēsas: & acceptas in tabulas referebant: quæstores enim aliquando tribuni: & præfecti ærarii appellati: a re- centioribus referendarii uocabulo non incongruo. origo quæstoribus creādis antiquissima ē: & pene ante omnes ma- gistratus. namq̄ Vlpianus asserit ex testi- monio Iunii Gratiani libro septimo de potestatibus ipsum Romulum: & Nu- mam Pompiliū binos quæstores ha- buisse: quos iidem reges non sua uoce: sed populi suffragio crearant. sed sicut dubium est an Romulo: & Numa pom- pilio regnantibus quæstor fuerit: ita a Tullo Hostilio rege quæstores fuisse

creatos certum est. & sane crebrior apud ueteres opinio est Tullum Hostiliū primum in rempu. indu- xisse quæstores a genere quæredī initio sic appellatos: & Iunius: & Trebatius: ac Fenestella scribunt. idē Vlpianus ibidem inquit. ex quæstoribus quidam solebant prouincias sortiri ex senatusconsulto: quod factum est decimo Druso: & Porcinna coss. non autem omnes quæstores prouincias sortiebantur: nam excepti erant candidati principis hi: & enim solis libris principalibus in senatu legendis uacabant. po- steaque obtinuit quæstores creari indifferenter. tam patricios: q̄ plebeios: ingressus est enim quæstura ut iam prædiximus: & quasi primordium gerendorum honorum. quæstor item frumenti erat: qui in summa caritate: ut urbs abundaret an nona: curare debebat: & esse negociatoribus comis mercatorib⁹ iustus. municipalibus liberalis: sociis abstinens: & quia de capite ciuis ro. iniussu populi non erat per- missum lege consulibus ius dicere: propterea quæstores constituebantur a populo: qui capitalibus re- bus præessent: ii appellabantur quæstores parricidii. unde pro Sylla Mar. Tullius. quæstiones inquit no- bis seruorum: ac tormenta accusator nobis minitatur: in quibus q̄q̄ nihil periculi suspicamur: tamen il- la tormenta gubernat dolor: moderatur natura cuiusque. tum animi: tum corporis: regit quæstor.

Vtrunque. sub quo militauerat: & quæsturam gesserat. Addebat. producebat in testimonium sui. Suffragatoribus. fautoribus. Natales: obscuros parentes conferendo suos cum natalibus competi- toris: tale quid Cicero pro Murena declarat: summam inquit uideo in te esse Serui Sulpicii dignitatem generis. integritatis industriæ: cæterorumq̄ ornamentorum omnium: quibus fretum ad consulatus petitionem aggredi par est: paria cognosco esse ista in. L. Murenam: atq̄ ita paria: ut neq̄ ipse dignita- te uinci potuerit: neq̄ te dignitate superarit. contempsisti. L. Murena genus extulisti tuum: & quæ sequū- tur. Competitoris. eundem magistratum petentis. Annos. nimium teneros: uel præmaturus: nam lege annaria: quæ annorum modum in petendis honoribus distiniebat cautum ne omnis ætas ad digni- tates admitteref: interdum tamen: ut in Scip. Africano propter summā indolē: & uirtutē nō obseruata.

Interim

Censoria. castigata: iudiciaria: magna. Gratioli. grā ualidi: & fauorabiliores. Præualebāt. creabant. eligebant. Immodico. nimio Tacita. p tabellā. Interim. statim. discretio huius rei: quæ ad narratio- nē ptinet supiorē. Subditū. inopinatū. nā ubi usitata remedia nō procedunt: contraria tentāda sunt au- thore Seneca. ipso remedio. lege tabellaria: qd sequentibus comitiis euenit. eodē libro. iiii. ad eundē si- gnificante. Irrepat. latenter: & paulatim ingrediat. Quoto cuiq̄. cuiuscunq̄ ordinis. Cura. ē. Multi- famā. sententia uerissima prius a Seneca prænotata: pleriq̄ inq̄t famā: cōscientiā pauci uerent: De futu- ris. malis cōqueror. Qui. quales. boni. s. in panagyrico. n. multis laudat cōsules his comitiis declaratos.

pro se explicabat: uitam suam: testes: & laudato- res dabat: uel eum sub quo legatus: uel eum: cui quæstor fuerat: uel utrunq̄: si poterat. Addebat quosdam ex suffragatoribus. illi grauiter: & par- ce loquebantur. plus hoc q̄ præces proderat: nō- nunq̄ Cādīdatus: aut natales cōpetitoris: aut an- nos: aut etiā mores arguebat. Audiebat Sena- tus grauitate censoria: ita sæpius digni: q̄ gratiosi præualebant: quæ nūc imodico fauore corrupta ad tacita suffragia quasi ad remedia decurrerunt. quod interī plane remedium fuit: erat. n. nouū: & subitum. sed uereor ne procedēte tempore ex ipso remedio uitia nascantur. est. n. piculū. ne tacitis suf- fragiis ipudētia irrepat. Nā quoto cuiq̄ eadē ho- nestatis cura secreto: q̄ palā: multi famā. cōsciam pauci uerent. sed nimis cito de futuris. Interī bene- ficio tabellæ: hēbimus magistratus: q̄ maxie fie-

Recuperatoriis iudiciis. recuperatores iudices. dabatur edicto praetorio iniuriis. aestimandis: q; per illos ius norum recuperemus. M. Tullius in Verrem innuit tres dari solitos: & pro Flacco inquit a recuperatoribus causa cognoscitur Tranqui. in Nerone cautum ut rerum actu ab aetario causae ad forum: ac recuperatores transferentur. idem in Vespasiano: Flavia Domicilla ingenua: & ciuis romana recuperatorio iudicio pronunciata. fiebant autem recuperatoria iudicia extra ordinem. Repente. ex improviso.

Veteribus ut Ciceroni: & aliis: qui apud eundem plura de repu. per epistolas locuti sunt. Quousque. Recupera-

ri debuerunt: Nam ut in recuperatoriis iudiciis: sic nos his comitiis quasi repente apprehensi sinceri iudices fuimus. Haec tibi scripsi primum: ut aliquid noui scriberem. deinde ut nonnunquam de repu. loquerer: cuius materiae nobis quanto rarior. q; ueteribus occasio: tanto minus omittenda est: & me hercule quousq; illa uulgaria: eho quid agis: ecquid commode uales: habeant nostrae quoq; litterae aliquid non humile: nec sordidum: nec priuatis rebus inclusum. Sunt quidem cuncta sub unius arbitrio: qui pro utilitate communi solus omnium curas: laboresq; suscepit: quidam tamen salubri temperamento ad nos quoq; uelut riuuli ex illo benignissimo fonte decurrunt: quos: & haurire ipsi: & absentibus amicis: quasi ministrare epistolis possumus.

C. Plinius Cornelio Prisco. S.

Avdio Valerium Martialem decessisse: & moleste fero: erat homo ingeniosus: acutus: acer: & qui plurimum in scribendo salis haberet. & fellis: nec candoris minus. Prosecutus eram uatico secedentem: dederam hoc amicitiae: dederam uersiculis: quos de me composuit. Fuit moris atq; eos: uel q; singulorum laudes: uel urbium scripserat: aut honoribus: aut pecunia ornare. No-

su Caracalla occiditur: & Gargilius Mart. scriptorem temporum Seueri imperatoris. ad Mart. amicum idem poeta scripsit. Ingeniosus. qui poterat ex his quae didicerat inuenire: quae non didicerat. Acutus. celeriter per discursum mentis cognoscens. Acer. uehemens. Salis. leporis: gratiae: facietiarum. falsum inquit Fabius in consuetudine tantum pro ridiculo accipimus. ridicula. n. oportet esse falsa: & Ci. omne quod falsum sit ait esse atticorum: quia sunt maxime ad risum compositi: & Catullus cum dicit: Nulla est corpe mica salis: hoc dicit: nihil in corpe eius esse ridiculum. falsum igitur erit. quod non erit insulsum: uelut quod da simplex oronis condimentum: quod sentit latente iudicio: & uelut palatum excitat: qd: & a radio defedit orone. Fells. amaritudinis. morsus. Candoris. elegantiae: latinitatis. Prosecutus. prosequi est aliquem officio: uel munere afficere. Secundus lib. v. prosecutus est: quibus offensior erat. Mart. Aut quem persequitur non alienus eques. Tranqui. ex reliquo quoque ordinum genere: uel inuitatos: uel sponte ad se comentes uberrimo congiario prosequabatur. Viatico secedente. discedenti ab urbe in Hispaniam uaticum dederam. Hoc. uaticum. Amicitiae. gratia amicitiae: quae mihi cum illo fuit. Uersiculis. hedeasyllabis.

De me. in laudem meam. Antiqua. alias antiquis. in eundem sensum. Honoribus: & pecunia. Tranqui. uirtutem: ac merita cuiusque Augustus digne prosecutus est: quare miror Ouidium uetera non sua tempora laudare: inquit enim: Cura ducum fuerant olim regumque poetae: Praemiaque antiqui magna tulere chorri: Sanctaque maiestas: & erat uenerabile nomen Vatibus: & large saepe dabant opes. Ennius emeruit calabris in montibus ortos. Contiguos Poene Scipio magne tuis. Nunc hederae sine honore iacent: operataque dotis Cura uigil multis nomen iertis habet. Urbium. multorum continens per cetero. Honoribus. dignitatibus suis in publico: quod multis graecorum datum authore Pausania: & in monumento Scipionum extra por-

scribemus: quasi diceret semper ne. Recupera-
Eho. interiectio est principium: uel animaduersionem in se poscentis: aut repete cernentis: interdum admiratis: alias ad se uocantis: ut eho dum ad me: aliquando intentionem audientis exposcit: nonnunquam interiectio est ponentis autem propiorem: ut eho nunquid nam accusat uirum: plerumque ehone ridicule additur apud comicos. Sordidum. uulgare. Inclusum. continens. Vnius. Traiani. Arbitrio. nutu. impio. Quidam riuuli. aliqua munia publica. Temperamento. modesta. Benignissimo fonte. principe humanissimo. qui libertatem a Nerua cum imperio mixta quotidie augebat: & imaginem pristinae reip. representabat. Haurire. perstat in translatione sumpta a fonte.

Avdio. Apud Cor. Priscum ordinis senatorii uirum Martialis poetae obitum luget: cuius ingenium plurimum admiratur: fuit. n. illi amicus Secundus. & ab eohendecasyllabo laudatus. Decessisse. in priua Bilbili: nam radio urbis fessus iam ad senium uergens cum sub Traiano nullus esset adulationi locus in Hispaniam reuersus non multos post annos migravit ab humanis relicto epigrammatico libro laudatissimo: adeo ut Aelius Verus: q; Caesar ab Adriano est appellatus Martialis: suum Virgilium diceret: Martiales tamen plures fuisse lego. Cor. Martialis tribunum Iulium Mart. item Martialis cuius impulsus

Martia.

Salsum

Prosequi

tam Capenam tradit Cicerō pro Archia. Ennium sepultum in libro de claris oratoribus recitat eundē donatum ciuitate a Qu. Nobiliore. M. Filio. quot præterea dignitates: & opes Seneca per disciplinas cōparauit: Quintilianus consularia ornamenta: & ut altius repetam Aristoteles: & Isocrates: ac ali pro scriptis suis multis talēis plerūq; dōati sunt. Speciosa. laudabilia: exoleuerūt. Exoleuit: defueuit. Laus carmine digna gerit. Gratiam. uaticum. præmium. Volumen. indifferenter usurpat uolumen pro li-

Exquilie

bro: q̄q̄ alterum ab altero differre supra admonuimus. Tenerem. memoria habere. Hi. quos recitabo uersus. Alloquitur musam. proponit argumentū carminis ex libro decimo Martialis. cui initiū. Nec doctum satis: & parum seuerum: Sed non rusticulum nimis libellū Facundo meo plinio Thalia. l. præfer: & reliqua: Exquilis. exquile uicus in urbe ab exgline colle: a quo porta exgline secundū Dionysium. P. uictor. campum exquilinū: & lucum in quinta urbis regione describit. Tempore nō tuo. matutino. Ebria. lasciuia. ipudēs. Caue. to. uideto. q̄ ē receptū est ī quibusdam codicibus. Dat impendit. Tetricæ minervæ: seueræ musæ. idest iudicialibus causis, tetricus autem mons in Sabinis asper. & difficilis: quem Marro Tetricā sceminino protulit. Studet. quærit placere: cum accusatio maiorem intensio nem significat. Auribus centumuiro rum. iudicibus causarum centumuiralium. Hoc. tale genus orationū. Sæcula. futura tempora. sæculum tringita annorum spacium continet: alii putant centum uiginti: quidam mille: at Censorinus inquit sæculum est spacium uitæ humanæ longissimum partu: & morte diffinitum: quare qui annos triginta sæculum crediderunt multum uidentur errasse: hoc enim tempus. *ΤΕΥΕΛΟΙ* uocari Neratius author est: quia orbis ætatis in eo sit spacio. ibiq; plura de sæculo enarrantur: pariter capite de gradibus ætatum. Arpinis chartis. orationibus: & scriptis tullianis: nam Cicero traxit originē ex municipio arpi-

Tetricus

Sæculum

Lyæus

nati. Seras. uinosas: lætiores: in cœna. Lucernas. lectiones nocturnas. Tua. cōmoda: conueniens tibi. Lyæus. bacchus unum ex cognominib⁹ ipsius. *απο του λυω* a soluo quasi *λισι μερι νος*. idest curarum solutor. uel *απο της λυσεως του αρμα τος*. idest a solutione fili: assutus est enim Iouis femori: uel quod soluat uino ebrios. sunt autem illius plura cognomina epigrammate græco per ordinem litterarum annotata. Furit. bulit. exultat. Rosa. corona rosacea: qua conuiuæ coronabantur: sane pro uoluptate usurpatur. Madent. unguento. Catones. uiri graues: quales fuerunt duo Catones censorinus: & uticēsis: Rigidi. seueri: tristes. Amicissime. donato uatico. Amplius. maius donum: erat enim pauper. Tam & si. correctio. Fortasse. nam scripta quamuis eloquentissimi. na subiecta sunt fortunæ casibus. Futura. quod multis in locis aperte Martialis gloriatur.

stris uero temporibus: ut alia speciosa: & egregia: ita hoc imprimis exoleuit. nam postquam desuimus facere laudanda: laudari quoque ineptum putamus. Quæris qui sint uersiculi: quibus gratiam rettuli: remitterem te ad ipsum uolumē: nisi quosdam tenerem. Tu si placuerint hi: cæteros ī libro requires. Alloquit^r musam. mandat ut domū meā in exquilis quærat: adeatq; reuerenter.

Sed ne tempore non tuo disertam:

Pulses ebria ianuam uideto.

Totos dat Tetricæ dies Minervæ.

Dum centum studet auribus uirorum.

Hoc: quod sæcula: posteriq; possint:

Arpinis quoq; comparare chartis.

Seras tutior ibis ad lucernas:

Hæc hora est tua: dum furit Lyæus:

Dum regnat rosa: dum madent capilli:

Tum me uel rigidi legant Catones.

Merito ne eum qui hæc de me scripsit: & tunc dimisi amicissime: & nunc ut amicissimum defunctū esse doleo: dedit enim mihi quantum maximum potuit: daturus amplius si potuisset. tam & si qd homini pōt dari maius: q̄ gloria: & laus: & æternitas: At non erunt æterna quæ scripsit. nō erūt fortasse. ille tamen scripsit: tanquā essent futura.

CIOANNIS MARIAE CATANEI COMMENTARII IN EPISTOLAS
LIBRI. III. C. PLINII CAECILII SECVNDI.

Vpis. Certiorē facit p̄socerū Fabatū de aduētū suo ī patriā: sed in itinere docet biduo se moraturū Tiferiī dīcatōe tēpli: q̄ sua pecūia extruxerat. Neptē tuā. Calphurniā filiā filii tui: & uxore meā Fabatus aut Calphurnius eques romanus accusatus fuit tanq̄ Lepidā īcesti cō-

Fabatus

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO.
LIBER Q V A R T V S.

C. Plinius Fabatō Prolocero. S.

Vpis post lōgum t̄ps neptē tuā: meq̄ una uidere? Gratū ē utriq̄ n̄m qd̄ cupis: mutuo mehercule. nā iuicē nos īcredibilī quodā desiderio ur̄i tenent: qd̄ n̄ ultra differem⁹: atq̄ adeo iā sarcinulas alligamus festinaturi q̄tū itineris rō p̄miserit. Erit una sed bre-

uis mora. deflectemus in Tuscos: nō ut agros: rēq̄ familiarē oculis subiiciamus: id. n. postponi pōt sed ut fungamur necessario officio. Oppidū ē p̄diis n̄ris uicinum: nomē Tiferiī tiberini: qd̄ me pene adhuc puerū patronū cooptauit: tāto maiore studio q̄to minore iudicio aduentus meos celebrat: profectiōibus angitur: honoribus gaudet. In hoc ego: ut referem gratiam (nam uinci in amore turpissimum est) templum pecūia mea ex-

stica ad septentrionē. Li. testat in terris locū augurii: & auspicii cā q̄busdā cōceptis uerbis finitū uocari tēplū: significat adhuc tēplū tignū: qd̄ in ædificio deo sacro ponit̄ trāuersum. Dedicationē, consecra-

Dedicatio

Dicatio

lit: demū annis grauis se Comū recepit: ubi n̄ra tēpestas ī tēplo diui Carpophorī: extat illius memoria in uetusto saxo: q̄uis multis l̄ris detrūcata. Mutuo. aq̄ nos cupim⁹ uidere te. Nos. ego: & Calphurnia. Desiderio ur̄i. cupidie uisēdi uos: est. n. desiderii regē abñtiū. Nō ultra. nō lōgius. Sarcinulas. honera: itinēris īpedimēta. Rō itineris. q̄a lōgū ē. Deflectem⁹: a recta uia declinabim⁹.

In Tuscos: ubi cū speciosissima uilla paria prædia possidebat. Oculis subiiciamus. corā itueamur: & examinem⁹. Oppidū. locus mœnib⁹ cinctus: & munit⁹: dictū oppidū ab ope: q̄ munis opis cā: ut opē p̄beat: ubi sint: q̄ opus erūt ad uitā reparādā tuta: & ubi hoīes opes suas cōdāt: uel qd̄ ope muniēbāt. oppidū itē loc⁹ in Circo uñ quadrigæ emittunt.

Oppidū

Tiferiū tyberinū legi ē Tiferi tyberini. tyberinū aut iuxta Tyberim sitū: ad d̄riam Tiferi: qd̄ incolūt Dauni auctore Pōponio Mella. Prole. Tiferiū ī Umbria collocat ad Appēninum. apud

Tiferium

Pli. locus

Pliniū seniorē ubi refert Tiferiātes Tiburinos: puto mēdā inoleuisse: & legē Tyberinos. Pene puegē nā undeciesimo anno dicere in foro cœpit. Patronū. oratorē defensorē p̄onus ē d̄r d̄ns tradēte. Valerio Mart. & subiende iurisconsultis: ut. ff. lib. xxxvii. titulo de iure p̄onatus. Cooptauit. asciuit assumptit. elegit. M̄iore iudicio. facultatē suā extēuat in se dignū referēs tāta cura: & celebritate. Celebrat. tāq̄ rē solēne p̄seq̄. Angitur. affligit. tristat: Profectiōibus. discessu meo: hoc. n. solent facere: q̄ uehemēter amāt. Hoc. oppido.

Patronus

Tēplū. singulorū deorū locū dicimus tēplū: qd̄ tribus modis ītelligit̄: a natura: ab auspiciado. a similitudinē: a natura in cælo: ab auspiciis ī terra a similitudinē sub terra: in cælo tēplū d̄r: ut magna cæli templa tū cōmixta stellis splēdidis: q̄a initiū erat oculi a tuēdo p̄rio tēplū dictū. sic ī terra: ut scrupēa saxa bacchi tēpla p̄pe aggredi. sub terra: ut Acherusia tēpla alta orci saluete īfera. tēpli cælestis p̄tes quattuor appellant̄: sinistra ab oriente: dextra ab occasu: Antica ad meridiē: po-

Tēplum

stica ad septentrionē. Li. testat in terris locū augurii: & auspicii cā q̄busdā cōceptis uerbis finitū uocari tēplū: significat adhuc tēplū tignū: qd̄ in ædificio deo sacro ponit̄ trāuersum. Dedicationē, consecra-

Epulum

tus lata lex est neq; tēplū: arā ue iniussu. S. aut. trib. pl. ptis maioris dedicaret: & Varro de lingua latina ædis iqt. sacra a magratu pōtifice præeunte dedicat qbusdā uerbis dicēdo: hinc dedicatio dca: hāc cōsuetudinē primus Flauius edilis currulis scriba libertino præ: humili fortuna ortus iterripit in dedicatōe Cōcordiæ i area Vulcani. Multa de dedicatōe. M. T. p. domo sua: ubi qd iter sit iter cōsecrare: & dedicat col ligi pōt: & restauratiōe Capitoli morē extruendi tēpli plurib; rāgit. Paratū. tēplū absolutū: an nomen positū sit p aduerbio: & dicas in pmpu: & expedito. Epulo. publico cōuiuio. lauto: & decēti appatu: ad truxi: cuius dedicatiōe cū sit paratū: differre longius irreligiōsū est. Erius ergo ibi dedicatiōis die: quē epulo celebrare constitui. Subsistemus fortasse: & sequēti: sed tāto magis uia ipsā corripimur cōtingat mō te: filiāq; tuā fortes inuenire. nā hilares certū est: si nos incolumes recepitis. Vale.

C. Plinius Glæmenti .S.

Regulus filiū amisit. hoc uno malo indignus: q; nescio an malū putet. Erat puer acris ingenii: sed ambigui: q; tñ posset recta sectari: si patrē nō referret. Hūc Regulus emancipauit: ut hæres matris existeret: emancipatum (ita uulgo ex moribus hoīs loquebāt) fœda & in solita pentibus indulgētiæ simulatiōe captabat. in credibile ē: sed Regulū cogita. amissum tñ luget insane. Habebat puer manulos multos: & iūctos: & solutos hēbat canes maiores: minoresq; hēbat lu

Emācipatio.

nus Clæmens eruditissimus: & poetarum suauissimus metro Alexandri macedonis gesta complexus & Apuleio familiaris: ego tamē crediderim epistolam scriptam Cælio Clæmeti: quem sibi i procōsulatu: successorē alibi recitat Secūdus: nisi me ipediret uer? inscriptio ex libro priore: ubi legim? Atrio Clæmeti eundē scripsisse: Clæmeti inquā Patauino. Filiū Regulū noie: de quo Mar. Libro sexto. Aspicias ut puus: nec adhuc trieteride plena Regulus auditū laudet: & ipse patrē. Indignus. hoc. sensus ē merebat Regulus mortē filii: si eā mortē putaret: sed cū timēdū obitū eius optasse: ut heres filii existeret: iō indignū cēseo hoc malo: q; malū nō credit: sed utile. Acris. acuti. ambigui. q; poterat tā ad malū: q; ad bonū uer gere. Referret. repñtaret: nā fortes creant fortibus. Emācipauit. manumisit. liberauit. liberū ē ei: q; si liū hēt de ptate pñā dimittere: emācipari tñ nō poterat: nisi erat i imaginariā seruilē cām deductus: emācipatiōe autē deīnūt liberi eē in pñā ptate: sed emācipatio antea qdē: uel p antiq; legis obseruationē pcedebat: q; p imaginarias uēditiōes: & inter cedētes manumissiōes celebrabat: uel ex iperiali rescripto: uel Justiniani cōstitutiōe hoc in melius reformato: eadē tñ iura a liberis emācipatis pñant parenti: q; tribuuntur pñono in bonis liberti. emācipati authore Pōpeio duobus modis itelligūtur: aut q; ex pñis iure exierūt: aut q; alioq; fiunt dñi: utrūq; fit emācipatiōe. Captabat emācipatū. muneribus sollicitabat ut se hēdē relinqueret. nō placebat uxori Reguli: ut filius eēt in patria potestate: quare eū reliquerat hæredem sub hac cōditiōe: si pñ eū manumisisset. Itaq; timēs Regulus cū i filiū emācipatum iura pñoni tñ hēret: ne aliū relinqueret hēdē: blāditiis: & largitiōe eū captabat: Trāquillus fere eadē memorat de Vitellio: q; filiū suū altero oculo captū: & hēdē a mñe sub cōditiōe institutū: si de ptate pñis exisset: manumisit: breuiq; iteremit: ut ipse filii hæres fieret: a quo nō abest illa cōstitutio Ant. imp. si mñ ingt uos filios sub cōditiōe emācipatiōis reliq;set. Fœda: i decorā: auara indulgētiæ simulatiōe. simulabat oīa filio idulgere tanq; filio: cū id faceret hēditatis cā: qd erat insolitū: & turpe parētibus. Ex moribus hoīs. ex cōiectura maloz morū Reguli. Incredibile ē. ut pñ filiū deciperet. sed si Regulū oīum bipedū neq;simū cogita: ueris: oīa nefaria i pñe uerisimilia uidebunt. Tñ. q; uis nō uere doleat. Insane. stulte: multū. Mannulos equos pusillos: quos uulgo suo sæculo buricos appellatos testat Porphyrus: de qbus Mar. xii. manuli tacebūt: & Horatius terruit mānos. lūctos. currū trahētes: iugatos. Solutos. uehiculo insuetos. Lusciniæ. philomellas: q; uictæ sæpe uitā morte finiūt: spiritu prius deficiēte q; cātu. Pli. x. capite. xix. mirāda admodū de uoce illaz: & cap. xlii. pdidit Cæsares Titū: & Domitianū habuisse lusciniæ græco: latinoq; sermōe dociles: pñerea meditātes i diē: & assidue noua loquētes lōgiore ēt cōtextu. Merulas. aues: nomē ēt piscis: & uiri. de aue Pli. Merula ex nigra Rufescit. cāt. æstate: hyeme balbutit: circa solstitium

Mānuli
equi.
Lusciniæ
Merula.

muta:roſtū quoq; ānicul' i ebur trāſfigurāſ dūtaxat marib⁹. circa Cyllenē Archadiæ nec uſq; aliubi can-
didæ naſcūt. bis āno pariūt: merulis: & turdis aīcicia. Pſitacos. ſup oīa hūanas uoces reddūt pſitaci: & q Pſitacos
dē ſermocinātes. India auē hāc mittit: pſitacē uocat uiridē toto corpe. torque tñ miniato i ceruice diſti-
ctā: ipatores ſalutat: hīc illud diſtichō: Pſitacus a uobis aliorū noīa diſco: Hoc didici p me dicere Caſar
aue. q̄ uerba accipit pñūciat: i uino p̄cipue laſciua. capiti eius duritia eadē: q̄ roſtro. hāc cū loq nescit fer-
reo uerberaſ radio: nō ſentit aliter iētus cū deuolat: roſtro ſe excipit: illi īnitit: leuiorēq; ſe ita pedū infir-

ſcīnias: pſitacos: merulas: oīs Regulus circa rogū
trucidauit. nec dolor erat ille ſed oñtatio doloris
Cōuenit ad eū mira celebritate. cūcti deteſtant:
oderunt: & quaſi p̄bēt: quaſi diligāt: curſant: fre-
quentāt. utq; breuiter qd ſentio enunciem: in Re-
gulo demerēdo Regulū imitant. tenet ſe trans ty-
berī in ortis: i qbus latiffimū ſolū porticibus imē-
ſis: rippā ſtatuis ſuis occupauit: ut eſt i ſūma aua-
ritia ſumptuoſus: in ſumma iſamīa glorioſus. Ve-
xat ergo ciuitatē in ſaluberrīo tpe: & qd uexat ſo-
latiū putat. dicit ſe uelle ducē uxore: hoc quoq; ſi
cut alia puerſe: audies breuī nuptias lugētis ſenis:
quorū alterū imaturū: alterū ſex ē. Vñ hoc augurer
q̄ris: nō q̄a affirmat ipſe: quo mēdati⁹ nihil eſt: ſed
q̄a certū ē Regulū eſſe facturū: q̄cqd fieri n̄ opor-
tet. Vale. C. Plinius Antonino. S.

Quod ſemel: atq; iterū cōſul fuiſti ſimilis an-
tiquis: q̄ p̄cōſul Aſiæ: q̄lis añ te: q̄lis poſt
te uix unus: aut alter: nō ſinit enī me uere
cundia tua dicere nemo: q̄ ſanctitate: q̄ authorita-
te: ætate quoq; p̄iceps ciuitatis: eſt quidem uene-
rabile: & pulchrū. ego tñ te uel magis i remiſſiori-
bus miror. nā ſeueritatē iſtā p̄ iucūditate cōdire:
ſummæq; grauitatē tñ cōitatis adiūgere: nō min⁹
difficile: q̄ magnū ē. Id tu cū i credibili qdā ſuauī-
tate ſermonū: tū uel p̄cipue ſtilo aſſequeris. nā: &
loquenti tibi illa Homerici ſenis mella profluere
& quæ ſcribis cōplere apes floribus: & innectere
uident: ita certe adfectus ſum ipſe. cū græca epy-
grammata tua: cū iābos p̄xiē legerē: q̄tū ibi humāi

mū cū Mario Celſo q̄q; apd Tacitū mēdoſe legaſ Archio Antonio: nō Arrhio Antonio: & Mario Celſo
coſſ. Iterū. cū Neratio: author Venulei⁹ ad legē Corneliā deſiccariis. Antiqs. optimis: nā poſt modum
ad luxuriā: & i peratoz libidinē corripiebāt cōſulatū: & Flauī Vopiſc⁹ teſtaſ factū eē ut iā diuitiaz. nō
hominū cōſulat⁹ eēt. Procōſul Aſiæ. Capitoli⁹ i Pio p̄traliū hui⁹ p̄cōſulat⁹ mētionē facit. Pius inq;
p̄cōſulatū Aſiæ ſic ægit: ut ſol⁹ auū uiceret. auū. ſ. maternū Antoninū demōſtrās. Aſiā. intra Taurū: q̄
iuniores Aſiā: quo noīe totā cōtinētē uocarūt: dicta Aſia a matre Promethei: & Atlātis. ſiue ab uxore: ut
Herodot⁹ exiſtimat. Promethei. Lydi ab Aſio Manei filio. qdā q̄a hēat multū coeni nā a ḡlimus appel-
laſ. Strabo: & Apollōii i terpres lydiā dictā putāt Aſiā freti illo hominico: ασιω εν λειμωνι: & Virg. i Geor-
gicis aſia prata uocat a Caiſtro irrigata: nuſquā enī p̄ palude: niſi apd unū Seruiū offendi: nā aſiā uicum
in agro megalopolitāo iter duos fontes lego: & ciuitatē Lydiæ: ac iſulā Aethiopiæ. Diodor⁹ Aſiā fluuiū
in Aethiopia ponit. uñ aut dicaſ Aſia puīcia Stephan⁹ quædā inſup refert. Vñ: aut alter. duo. Vere
cūdia. modeſtia. Nemo. fuit tāq; inferat neminē fuiſſe p̄cōſulē Aſiæ digniorē te: ſed tua modeſtia non

mitate facit paria Plinio: & plarāq; plu-
ra recitat Apuleius i ſcdo Floridoz: ubi
iuerſa lectio: ſed: & capitis eadē duricies
q̄ ruſticū. ſic emēdāda ex uerbis Plinii p̄-
ſcriptis: ſz & capiti eadē duritia q̄ roſtro.

Rogū. filii. Celebritate frequētia: nā
a multis colebaſ. Detēſtāſ. Regulo im-
precant: deteſtatio Pompeio tradēte uo-
caſ i deteriorē partē: obteſtatio i melio-
rē. deteſtabiles. n. quoz testimoniū ma-
lū: & execrādū eſt: Apul. nō ſine rōne de-
teſtationē uſurpat p̄ caſtratiōe. Deme-
rēdo. obligādo. Regulū imitant. falſū
oſtētāt dolorē. ſimulāt. In ortis. ruſ ha-
buit Regul⁹ trās Tiberī ad tertiū lapidē
ad hāc i Vmbria. Thuſcia: Thuſculi. au-
thor Mar. In ſūma auaritia ſūptuoſus
acute dictū: quis fatue uideat: nā i mul-
tis accidit aliquē eē auarū: i aliqb⁹ p̄di-
gū: quæ cū turpiſſima ſepata ſunt: turpi-
us tñ iūgunt. Vexat. turbat. Ciuitatē
romanos. Saluberrimo tpe. Traiāo op-
timo remp. admīſtrante. Solatiū. malū
ſui remediū: q̄a delectat aliena moleſtia.

Hoc faciet. Peruerſe. p̄perā: i portune.
Sicut alia. facit. Lugētis. nūc obitum
filii. Alterum immaturum. ducere uxo-
rem nuper mortuo filio. Alterum ſex
eſt. ducere uxorem in ſenectute.

Quod ſemel. Vnice pbat An-
toninū i reb⁹ grauiorib⁹. &
facetis: nā argutū epigramma:
& iambū i eo admiratur tāto
magis: qd græce latin⁹ ipſe mira cū ue-
nuſtate ſcribat nō Adriāo ſcribit episto-
la: ſed. M. Arrio Antonino. Antonini Pii
auo materno: a quo ſua carmina dili-
Martialis teſtaſ apud Atticum. Marcus
amat noſtras Antoni⁹ Attice muſas: hic
igif Iulio Capitolino: & Spartiāo referē-
tib⁹ bis cōſul fuit: hō ſcūs: & q̄ Neruā mi-
ſerat⁹ ē: qd i perare cepiſſet. Semel. pri-

Pſitacos

Apuleii
loc

D. ſtari

Antonini
honores

Taciti loc

Aſia

Vel

patit me sic dicere. Aetate maxim⁹ senator natus. Princeps prim⁹. Vel etiā: aliquā correptionē significat: sapi⁹ cōiunctio disiunctiua est. Remissiorib⁹. leuiorib⁹: hilariorib⁹. Cōdire. cōcinne miscere. Pi-
ri. opportuna. Nō minus. æque. Magnū. magni uiri. Id. iucūditatē. Stilo. scriptis. Mella homerici
ἡδυστέρης ἀγορῶν ἑλίου τῶν πῶν αὐτορῆτος τοῦ αὐτορῆτος μελῖτος τῶν πῶν ῥεῖν αὐδῆ idest sua.
uiloquus surrexit acer pyliorū cōcionator. Cui⁹ etiā a lingua melle dulcior fluebat uox. Apulei⁹ de deo

Iambus

perimētis cautus senecta uenerabilis: cui
oēs sciebāt corpus annis abire. animum
prudētia uigere: uerba dulcedine affuer.
Loquēti. sermocinanti. Apes cōplere flo-
ribus. uident^r tua scripta cōdita lumino-
sa dulcedine: & te more apum flores elo-
quētiā colligē: sic Hora. de se. Ego apis
matīā more mōq. Grata carpentis thy-
ma p laborē. Innectere. cōponere istar
coronæ. Affect⁹. oblectat⁹. Epigram-
mata. uersus ad uoluptatē: & acū ē ige-
nii. Iambos. metra contumeliosa: nam

ἰαμβὶς cōuicior significat. Suida: & Hāmonio cōtestatib⁹: uel appellatus iambus. αὐτοῦ τοῦ ἰαμβοῦ
q. tāq. telū uadāt uerba: αὐτοῦ τοῦ ἰαμβοῦ q. cōis hominū lingua ἰα uoce: aut a baccha ἰάβε illi⁹ in
uentrice filia Echus. & Panis: q. Cererē dolētē ludēs: & inutilia dicēs: figurāsq. absurdas formas ad risu
coegit: Ephestion altius fabulā repetit: iambū scribēs dictū ab ἰάβε Cesei ancilla: q. Ceres moerens i rap-
tu pserpiæ errabūda a Celeo suscepta sit hospitio: & ab uxore eius Nere: cuius ancilla ἰάβε saltās: & cātās
tali rhythmō deā solata sit: aut ἰάbus denoiatōnē traxit ab ἰάβε puella turpiter conuicio affecta: & iō la-
queo enecta: aut a uetula qdā noīe ἰάβε. cui se lauātī forte occurrit Hipponax: & soliū: in quo anus illa la-
uabat cōtingēs audiuit dicētē eā: hō abi: soliū euertis. aut qd ἰαμβοῦ. i. cōuiciari dī ab ἰάβῃ: q. est ser-
mones acerbos pfero. Dio. q. fere eadē i sua grāmatica refert: nō Neren uxore Celei: sed Meganirā. Oui.
in fastis Menalinā uocat neq. saltasse ἰάben: sed male tractasse: & quosdā credidisse ἰάbū q. triābū a triū-
phatore libero cognomiātū: alios ab ἰάbo strenuo duce: q. cū crebro pugnas iniret: & telū cū clamore tor-
queret παρατοῖο βαλλεῖν ἰάbū appellatū. iccirco ex breui: & longa pedē hūc eē cōpositū: qd q. iaculā: &
& breui accessu itēsū passū pferunt: ut fortiore nixu telis ictū cōfirmēt: quis Suidas rōnē pferēs cur a
cōuiciis dicat sicut inq. iābus ex breui: & lōga cōstat: ita cōuitiū ex puo principio pcedit i maius: a q. bus
dā iābus appellat Dānius: & gradarius: tumidū: & cōcitātū Fa. uocat: nō solū qd sit e duab⁹ syllabis: eo q.
frequētiorē quasi pulsum hz: quæ res lenitati cōtraria est: sed ē q. oībus pedib⁹ insurgit: & a breuib⁹ i lō-
gas nitit: & crescit: cuius impetū plurib⁹ exp̄ssit Auso. ἰάβε pthis: & Cydonū spiculis: ubi in oībus: q. uide-
rim: exēplarib⁹ corrupte legi Sidonū. nā & metri rō uulgatæ lectiōi repugnat: lōgā. n. hēt primam: at i
Cydonū corripit: sunt aut cretēses populi: quos nouiūs sagittādī pitia celeberrimos: uñ nō i merito illo
carmie cōiungunt parthus & Cydon. ut apud Vig. Parth⁹ siue Cydon telū imedicabile torfit: q. sane cre-
diderim æmulatū fuisse Ausoniū. Proxie. nup. Humanitatis. eruditōis. Venustatis. leporis: & grā.

Ausonii
locusCallima-
chus

Herodes

Illa. epigrammata. amātia. q. amores tractāt: in alia lectiōe fuit antiq. i. antiquoꝝ stilū referentia. Argu-
ta. acuta: facetiæ prurigiē cōspersa. Recta. ad normā cōdita. Callimachū. Callimachus Cyrenæus Bat-
ti: & Mesatmæ filius. Hermocratis discipul⁹ adeo studio itētus fuit: ut p oē gen⁹ metri poemata edide-
rit: quoz pluria a Suida numerant^r: sed iter cætera cōposuit Ibin poema sane obscurū: & cōuicio sum in
quēdā inimicū Ibin Apolloniū noīe. claruit aut Ptole. philadelphus: & Evergetis tpibus. fuit & alius Cal-
limachus cyrenæus poeta fili⁹ sororis prioris Callimachi. Herodē. Iuli⁹ herodes sūma faciūdia p̄dit⁹
secūdū aliquos patricius: qdā etiā cōsularē tradiderūt: filius Attici q. thesauro inuēto ab ip̄eratoꝝ Nerua
donatus est: q. q. in uita Herodis quæ scribit a Philostrato mēdose legat νερούαας p νερούαας. i. Nerua: in
summis opibus declamator: & poeta insignis: altiloquusq. Traiano & Adriano impantib⁹: morit⁹ sexto
& septuagesimo ætatis anno: cui tale inscriptū tumulo epitaphiū. αττινὸν κρῶδης μαρὰ θῶντος οὐτὰρ
παυταγείται τῶδε ταφῶν παυτοθεν ἐδόνιμος idest Attici Herodes Marathoni⁹. cui⁹ hæc oīa ponū-
tur hoc sepulchro: i oībus pbat⁹ eplās: disputatiōes: ephimeridas: oratiōes: enchiridia opportune scripta
reliq. quattuor equos de auratos pter arma eburnea i tēplo Neptuni Isthmiaci statuit. ac plæraq. admi-
randa struxit. Antoninū p̄p̄ discipulū habuit: restituēda dictio in sanā lectiōnē apud Iuliū Capitolinū
ubi legi Herode Attio p Attico ex autoritate Philostrati: Suidæ: & gellii. Si qd. extat metro scriptū.
His. editis a Callimacho: ac Herode: cæterisq. Vtrunq. epigramma: & iābū. Absoluit. pfecit ita ut An-
tonin⁹. hoc i ferē ad Callimachū utroq. metri genere ē usus. Attigit. Herodē respicit: q. alteꝝ tātū te-
tigit. Hominē ne. credibile ne est latinū scribere græca adeo absoluta: Mediussidi⁹. iurat p louis nū-
ciū. Mercuriū scilicet q. credi: uocis: ac sermōis præses: q. re apposite i terponit iusiurādū: cū de elegantia
sermonis loq. tur. scimus ēt herculē itelligi solitū: qm is a sabinis sanctus fidi⁹: ac semip̄ appellare. au-

Mediussidi
us

thoribus Propertio: Oui. Silio. Tā atticas tā eloquētes: nā attice loq est elegāter: & sūma cū eloquentia dicere: Athenienses. n. limati: & emūcti: nihil inane: nihil redūdās ferebāt. repete quæ in pcedētibz sup attico sermōe collegiū. Quid dicam. Neq̄ eget coniectura: non est ambiguum: sed manifeste com probatur. primo. roma. Quid exprimere. laudabilius scilicet carmen latinum tanquam natium eras editurus. Infiticio. græco aliunde acerfio: aduena. Apuleius infiticio dicit ad inferendum idoneum: quod Varro infitiosum.

Iducto tam præclara opera perfeceris. Vale.

C. Plinius Sossio. S.

Aluifiū nepotē ualidissime diligo uix in dūstriū: rectū: disertū: qd apd me uel potissimū ē: Idē. C. Caluifiū cōubernale meū: amicū tuū arcta p̄pinq̄tate cōplecti. est. n. filius sororis hūc rogo semestri tribunatu splēdidiorē: & sibi. & auūculo suo facias: obligabis me. obligabis Caluifiū nrm. obligabis ipm. nō minus idoneū debito rē: q̄ nos putas. Multa beneficia i multos cōtulisti ausim cōtēdere nullū te melius. & que bene unum. aut alterū collocasse.

C. Plinius Sparso. S.

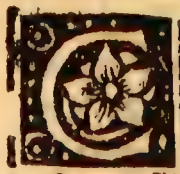

Eschinē aiūt petentibus Rhodiis legisse orōnē suā. Deīde Dēosthēis sūmis utrāq̄ clāoribus. qd tātorū uirorū scriptis cōtingisse n̄ miror. cū orōnē meā p̄xie doctissimi hoīes hoc studio. hoc assensu. hoc ē labore p̄biduū audierit. quis itētione eorū nulla hīc. & idē collatio. nullū quasi certamē accēderet. nā Rhodii cū ip̄s orōnū uirtutibus. tū ē cōparatiōis aculeis excitabant. Nra orō sine æmulatiōis grā p̄babat an merito. scies cū legeris libz. cuius amplitudo nō sinīt me longiore ep̄la p̄loqui. oportet. n. nos i hac certe. in qua possumus. breues eē. quo sit excusatiū. q̄ librū ipsum nō tū ultra causæ amplitudinē extēdimus. Vale.

C. Plinius Nasoni. S.

Eschinē. Latēter cōparat assensum auditorū in recitatiōe orōnis suæ factoz: q̄ accidit Aeschini suā: & Demosthenis orōnē apud Rhodios representanti. ad eundē Sparsū Mart. li. xii. mittit epigramma Aeschinē aiunt. Laertius Aeschines octo refert: hic uero Ptheniensis fuit fili⁹ Atrometi: & Leucothoæ: siue Glaucotheæ primū scriba: deinde orator: discipulus Alcida maris: plenior Demosthene: & magis fusus grādiōri similis: quo minus strictus: carnis tñ plus hz: minus la: certoz: cū Ctesiphōtē accusasset: q̄ diceret Demosthenē dignū coronari: recriatiōe tāti oratoris: cui titul⁹ p̄ Corona acriter accusatus: & exilio multatus Rhodū sibi sedē elegit: ubi oratoriā p̄fessus ē & cū rogassent Rhodii: ut ut: aq̄ orōnē exilii cām recitaret magno auditorū assensu auditus est. Suā contra Ctesiphōtē. Demosthenis. p̄ corona. Clamorib⁹. laudib⁹. applausu. Tantoz uiroz. Demo. & Aeschinis sūmorū oratoz. Orationē meā. Marii Prisci accusationē: quā lib. ii. Cereali p̄mittit recitare: nā nūla rōne credo hic itellexisse librū: quē. ix. tradit idē recitasse sūmo audiētiū assensu: cū liber ille opusculis & metris uariis eēt: neq̄ iure dici posset oratio: sicut. n. oratio liber appellari pōt: nō pariter oīs liber est oratio. neq̄ accipi dēt hoc loco panagyrica oratio: quā lib. iii. testat p̄ triduū recitasse: nisi uelim arbitrarī hic mēdā ioleuisse: & pot⁹ triduū q̄ biduū legē q̄ placet. Proxime. nuperrime. Hoc. simili. Labore. uel q̄ nūq̄ fere uacat Romæ: & respicit orationē panagyricā: ad quā audiēdā cōuenerūt p̄ biduū fœdissimis ēt tēpestatib⁹. Hinc: & inde collatio. q̄ panagyrica oratio nullū hēt aduersariū: sed Demosthenis: & Aeschinis cōtētio suscitabat audiētiū attētionē. Certamē. cōtentio pugna: sunt. n. forēses causæ similes duello. Virtutib⁹. est. n. utraq̄ pulcherrima. Aculeis. stimulis. Cōparatiōis. utra melior foret.

Aluifiū. Rogat Sossio: ut cōferat tribunatū semestrē Caluifiū Nepoti coniuncto affinitate. C. Caluifiū cōubernale suo. C. Sossio Antonius Syriæ p̄fecit. hic uero senatorii ordīs Sossius Papus: cuius amicicia usus est Adrianus cū tpe expeditiōis p̄thicæ legat⁹ a Traiano destinatus est adiuuante Plotia: eū ip̄imis dilectū ab eodē ipatore tradit Dion honestatū statua publica. Sossio uitam Demo. Plu. scripsit. Industriū. diligentē: & intētiū circa res necessarias: nā tumultu gaudētes non sunt industrii: sed exagitātē mētis cōcursatores. Rectū. iustitiæ cultorē. Potissimum. prima cā. Arcta. gradu p̄pinq̄ior. Sororis. C. Caluifiū.

Sossius

Semestre

Tribūatu. militū. Semestri. nō placet hoc loco intelligere. q̄ tribuni ānulo aureo utant circulari: & semestrē tribunatū dixisse annulatū: ut respiciamus Iuuenalis illud Semestri uatū digitos circuli gat auro: sed semestri interpretaberis sex mensiū: unde Cæsar cōquerebatur semestre imperiū sibi eripi: & semestrē satiōez Columella uernale: dixit: sicut semestrium spacium sex mensium. Vlpianus titulo de migrando semestrē pensionē uocat sex mēsiū: & annū diuidi in duas semestres pensiōes interdum idem refert. Sibi. sua cā. Auūculo. C. Caluifiū matris fratre. Nostrū cōubernale. Idoneū debitorē. aptū: & gratū in referēda gratia. Nullū. beneficium contulisse in unum aliq̄ez. Melius. q̄ in Caluifiū Nepotē. Vnum: aut alterū duo beneficia.

Sparfus
Aeschines

Aemulatiōis. q̄ laudatiua: ergo sine æmulo. & aduersario. An merito. pbaret. Librū. supra eandē
 orōnē librū appellauit. Amplitudo. q̄ sit diffusissima orationū demonstratiuarū. Præloq. p̄fationem
 facere. Hac. epistola. Extēdim⁹. ampliorē fecim⁹. Amplitudinē cā. latā uirtutū Traiani materiā.
Vsci. Cōquerit agros suos p̄tim grādinē cōcussos. & ubi sūmā fructuū copiā collegerat uili p̄
 cio uenūdari: solū sibi reliquū eē ait. Laurētīnū studiū suorū museū. hic Iulius Naso singu
 lari amicitia deuictus Scdō. & Tacito fuit. nō placet eplam scriptā fuisse Natio. q̄ in quodam
 exēplari uidim⁹. Tuscū iu

Tyrrheni
Tusci

xta Tiferniū tiberinū: ubi Tusculanum
 rus possedit. testat Pli. senior a rege Ly
 doge Tyrrhenos dictos: mox a sacrificio
 ritu lingua græcorū Tuscos appellatos:
 Stra. poti⁹ hoc nomē a latinis inditū tra
 dit. Tyrrhenos igit ro. Ethruscos dicūt.
 atq; Tuscos. Tusci excussi. fruct⁹ dēcul
 si sunt in p̄dio: q̄ in Tuscis teneo. Trās
 padana regiōe. Comū intelligit: in cui⁹
 territorio latos agros. tenuit. transpada
 na regio Italiæ nona: tota mediterrā
 nea: cui maria cuncta iportāt: dicta trās
 padana respectu cōmoratiū Romæ: qd̄
 sita sit trās Padū. Parū utilitatis. alia le
 ctione puilitas in eundē tñ sensum: quā
 uis magna fructuū copia sit: tñ p̄cii uili
 tas facit: ut parū utilitatis habeamus.
 Par. sūma. Laurētīnū. rus lib. ii. iam de
 scriptū. In reditu. utile: fructuosum.
 Tectū. uillā. Ortū. duos enumerauit i
 Laurētino ortos d̄licatiorē unū: p̄guio
 rē alter. Arenas. littus arenosum. Ex
 colo studiis. exerceo: & orno studeo.
 Horreū granariū: ab horrore spicæ co
 gnom natū: prius a farre farreū dictū.
 Scrinium. arcā librorū: & epistolāq; Cer
 ta. nō subiecta casibus fortunæ.

Saepe. Reguli īgeniū ita lau
 dat: ut uitupet: q̄ cū multa i
 obitu filii faceret. librū d̄ ui
 ta pueri ēd̄idit iēptū: ut a
 puero script⁹ uideret. Largiū Lepidū d̄
 cimæ legiōis p̄fectū in expugnatione Hie
 rosolymæ adducit Iosephus: quamuis
 sint exēplaria: q̄ significet hanc epistolā
 scriptā Lupco: ad quē alibi secūd⁹. Vi
 potētia. ipeptū. Incubuit. itēdit aīm.

Lepidus

Imago

Statua

Decurio

Filiū. suū defunctū. Vt nemo. tā bñ lugeret. Imagines. q̄ notæ sunt: q̄bus ea: q̄ ediscēda sūt notamus:
 uel imago ē collatio formæ eū forma cū quadā similitudine. tu uero hic imagines refer ad picturā: & cārā:
 statuas ad ea: q̄ fiunt ex marmore: ære: argēto: & silibus. Officinis. tabernis fabrorū: & pictorū. Auro.
 ebore: marmore. magis placet q̄ illū auro: illū ebore: illum marmore: nā mutatur dicendi modus: & uita
 tur nimīū crebra repetitio: q̄ si mediocriter utimur plurimū grā: si frequētius inculcamus. fastidii tātū.
 dē asert: nisi uelimus putare uoluisse p̄ hoc imōdestiā Reguli demonstrare. Effingit exprimit: p̄ effigiē
 repñtat. Iose. Regulus. Ingenti auditorio. multis cōuocatis auditoribus. annotabis auditoriū p̄ au
 ditoribus frequentius usurpari. Prouincias. regna subiecta romanis legibus: & securibus. q̄bus p̄erant
 p̄consules cū exercitu. Dimisit. uulgauit: transmisit. Publice. rebus publicis. Decurionibus. senato
 ribus in municipiis: insup decurio est ordo in militia: qui præerat turmæ triginta duorū equitū si Mode
 sto credimus. Aelianus decurionē a decuria dictū asserit: decuriæ aut nūmex a diuersis authorib⁹ uarie
 traditū a duce uno: uel i octauū: uel in duodecimū: uel in decimū sextū. Vocalissimus. maxie: & splēdi
 dissimæ uocis. Ex ipsis. decurionibus: ut maior anthoritas libro accederet. Legeret. recitaret. Fc̄m
 est impetratū quod scripserat: nā per puincias diuulgatus est. Ille. Regulus. Vim. quia potius uis ad
 laudē referet: infert Secūdus appellandā magis itentionē obtinendi quicqd̄ uoluisset ordo est si Regulus
 uertisset ad potiora hāc uis: seu quo alio noīe uocāda ē intētio obtinēdi qcqd̄ uelis: quantū boni efficere

SVsci grandine excussi: in regione Tran
 spadana summa abundantia. sed parū uti
 litatis nunciat. Solum mihi laurentinū
 meū in reditu. nihil quidē ibi possideo præter te
 ctum: & ortū: statimq; arenas. Solū tamen mihi in
 reditu: ibi. n. plurimum scribo. nec agrū: quem non
 habeo: sed ip̄um me studiis excolo: ac iam possum
 tibi: ut aliis in locis horreū plenū: sic ibi scrinium
 ostendere. Igitur tu quoq; si certa: & fructuosa p̄
 dia cōcupiscis: aliqd̄ in hoc littore pa.

C. Plinius Lepido. S.

SAepe tibi dico inesse uim Regulo: mirū
 est q̄ efficiat: in quod incubuit. Placuit ei
 lugere. filium: luget ut nemo. Placuit sta
 tuas eius. & imagines q̄ plurimas facere: hoc oī
 bus officinis agit: illū coloribus: illū cēra. illum
 ære. illum argento: auro: ebore: marmore effingit.
 Ipse uero: & nup̄ adhibito ingenti auditorio librū
 de uita pueri recitauit: tum eundē librū uel in exē
 plaria mīle trās scriptū p̄ totā italiā: puīciaq; dimi
 sit. Scripsit publice: ut a decuriōibus deligeret uo
 calissimus aliq; ex ipsis: q̄ legeret eū populo: fc̄m
 est. Hanc ille uim: seu quo alio noīe uocanda est in
 tentio qcqd̄ uelis obtinēdi: si ad potiora uertisset:
 quātum boni efficere potuisset: quāquā mīor uis
 bōis quā malis iest: ac sicut αμαρία ανδρασος
 λοτισσος Δεοννον παρει ita recta ingenia debi

potuisset. Vis. impressio: celer impetus. αμαθία μεν θρασυς λογισμός δ' εὐνοον φέρει. iscitia quidē audaciā consideratio autē tarditatem fert. Thucydidis dictū libro secundo in orōne funebri: quā dixit Pericles: cui initium. οἱ μεν πολλοὶ τῶν εν θαλάσῃ καὶ ηερηνότητος: quā sniam Seneca in puerbiis latine sic transtulit recta ingenia debilitat uerecundia: praua cōfirmat audacia. Peruersa. mala: dictū Eurypidis: ut pessimi melius cām suā dicere norint. Imbecillū latus. debiles uires. Os cōfusus pturbat⁹ sermo. Hæsitās. Inuentio blāsa. Inuentio. rerum ueragz: aut uerisimiliū excogitatio: qua cōtinent⁹ sex illæ orōnis ptes: exordiū: Memoria

litar uerecūdia: puerfa cōfirmat audaciā. Exēplo ē Regulū: ibecillū latus: os confusum: hæsitans lingua: tardissima iuentio: memoria nulla. Nihil deniq; pter ingeniū insanū: & tñ eo ipudentia ipsoq; illo furore puenit: ut a plurimis orator habeatur. Itaq; Herēnius Senectio mirifice illd Catonis de oratore in hūc ecōtrario uertit. Orator est uir malus dicēdi ipitus. Nō mehercule Cato ipē tā bene uerz oratorē: q̄ hic Regulū exp̄ssit. habes ne quotali eplæ parē grām referas: hēs: si rescripseris: nū aliquis in municipio uestro ex sodalibus meis: nū: & ipse tu hūc luctuosum Regulū librum: ut circulator i foro legeris. εἰς αρασ. s. ut ait Demosthenes τὴν φωνὴν καὶ τὴν ἰδέαν καὶ λαρεν τῶν: ē. n. tā ipeptus: ut risum mīhi possit exprimere: magis q̄ gemitū: credas nō de puero scriptum: sed a puero.

C. Plinius Arriano. S.

Gratularis mīhi q̄ acceperī auguratum: iure gratularis. Primū q̄ grauissimi principis iudiciū i minoribus et rebus cōseq pulchrū est. Deinde q̄ sacerdotium ipum: cum priscum: &

narratio: diuifio: cōfirmatio: cōfutatio: cōclusio. Memoria. qua oīs disciplina cōstat: frustra q̄ docemur: si quod audimus præterfluit. Ingeniū. acré naturā. Eo. ad eā existimationē. Habeat. credat. Orator. uir bonus: & dicēdi pit⁹.

A plurimis. a malis. Herennius Senectio: iā uita functus: cū hæc scriberet Secūsus. Illud Catonis de oratore. M. Cato diffiniuit oratorē eē uirū bonū: & dicendi peritum. In hunc Regulū. Orator est uir mal⁹. respectu Reguli orator ē uir malus dicēdi imperit⁹: cū Regul⁹ esset malus: & dicendi iperitus. Hic. Herēnius. Expressit. diffiniuit. Regulū. malū: & iperitū. Habes ne. aliqd simile.

Habes. quo referas parē gratiā. Circulator. q̄ lucri cā circuit. fora: & plateas ac sibi nouitate aliqua coronā audiētiū cōparat: Paulus de extraordinariis criminibus. In circulatores: q̄ serpentes circūferūt: & pponūt: si cui ob eoz metū dānū datū est: p mō admissi actio dabitur. eos circumforaneos uocat Apulei⁹: & M. Tullius pharmacopolā circūforaneū pariter ptulit. Trāq. lanistā circūforaneū: q̄ circuit fora uendēdi: uel emēdi grā: & Seneca circulatores sophistas: q̄ philosophiā uēdūt: & circulis authoritatē quærūt. Fabius uero circulatoriā uo

Circulator

luptatē oratoriā appellauit: quæ gaudet circuitione: at circitor militiæ gradus est: qui uigilias circumit: & renunciat si qua emerferit culpa. Virgilius in carmine obsceno pro custo de posuit. επαρασ. s. ut ait Demosthenes τὴν φωνὴν καὶ τὴν ἰδέαν καὶ λαρεν τῶν. uerba Demosthēis ενλωπερις τεφανω: q̄ sic trāsferrī pnt. extollens uocē: & lætus: & exultans: sunt at dicta contra Aeschinē: ea ut melius intelligātur: repetemus ex eadē orōne priora q̄dam. Multa igif o uiri Athenienses etiam alia accusauit: & mentientē unum maxime admiratus sum oīum: q̄ quæ mala acciderāt ciuitati tunc memor: nō tanq̄ beniuolus: ne q̄ iustus ciuis sensit: neq; collachrymatus est: neq; quid tale in animo passus est: sed extollens uocem: & lætus: & exultās: existimauit. s. me accusare. λαροττιζειν. proprie est uocem intendere: neq; naturaliter loqui: sed gula præclusa. Exprimere. inuito eximere. De puero: sed a puero. traductio color. puerilē: & fatuum librum monstrat.

Circitor

Gratularis. Rñdet Arriano iure p auguratu suo gratulari: tū iudicio grauissimi principis: tum auguratus dignitate: & q̄ successerit tāto uiro Iulio Frōtino: demū scribit potuisse. M. Tullii dignitates cōseq: eloquētiā uero ipossibile. Iure. iusta cā. Principis. Traiani: q̄ me fecit augurē. Minorib⁹. magistratibus Sacerdotiū. auguratus. Priscū: nā a Targniis Romā trāslatū testat Strabo: at Dionysi⁹ i antiquitatib⁹ a Numa rege cōstitutū collegiū augurū q̄ iterptarent⁹ signa a diis missa tā publica: q̄ priuata: & ab una specie speculationū artis augures uocarūt romani. i. ab auib⁹ & gerēdo: uel ab auiū garritu. primus Acti⁹ Nauius hāc artem commēdauit apud Targniū Priscū uouacula cotē discindēs: postea tātus honor collegio augurū accessit: ut nihil foris domiq; nisi auspicato gereretur: cōcilia ppli. i. magistratū creatio: exercitus uocati: sūma regz: ubi aues non annuissent. dirimerent⁹: & diu hic honor patricius fuit: & principibus urbis destinatus: priō tres tribus. rhānenses. titiēsēs. Luceres: sex augures crearunt: deinde hoc sacerdotiū cū populo cōicatū ē: & ius sacerdotū subrogandorū a collegiis ad populum transtulit. Gn. Domitius tr. pl. Sylla augurū collegiū ampliāuit: ut essent quindecim: adeo creauit hæc ars: ut ex araneo et auguria fierēt: quæ Pli. memorat scribēs ex piculis artē esse factā: ea per aues (nā aliis modis fiunt) primus Car. a quo Caria dicta ē: inuenit: Seneca tñ illa deridēs fortuita:

Augurat⁹

& uaga sine rōne dicit nō recipere diuinationē q̄ bellissime Mosolanus apud iosephū facto memorādo
 oñdit. Religiosum. maiestatis: ueneratiōisq̄ plenū. nā nec senatus cogi nec cōueniendi locum poterat
 habere: nili qñ: & ubi augures præscripserant: q̄a summis īperiis: a sūmis potestatibus comitia tollere: cō
 filia: uel instituta dimittere: uel habita repudiare poterat: qd̄ grauius: q̄ rē susceptā dirimi. si unus augur
 aliter dixerit: qd̄ magnificētius: q̄ posse discernere: ut magistratu se abdicent cōsules: qd̄ religiosius: q̄ cū
 p̄plo: cū plebe: agendi ius dare: aut nō dare: qd̄ legē: si non iure rogata sit: tollere: oībus magistratibus

auspicia dant: & iudicia. Hoc. ob hāc
 cām. Sacrū. diuinū. uenerabile: consecra
 tū. Non adimī uienti. semel fact⁹ au
 gur nunq̄ priuat⁹ hoc honore: & si in iu
 diciū ductus damnet: cū aliis sacerdoti
 bus condēnatis substituatur alius augur.
 donec uita suppetat: licet maxime cri
 minū cōuictus sit: sacerdotio nō priuat⁹:
 quia. si iureiurando adactus sit res augu
 rū nemini enūciare: ergo factū priuatū
 sacramēto liberari nolūt: an q̄ nō hono
 ris: nec magistratus: sed potius cuiusdā
 scientiæ: & artis ē nomen augur: simile
 igit̄ esset siq̄ medicū medicādi arte pro
 hibeat: mulicū musica: diuinū diuatio
 ne. his. n. appellatio d̄trahi pōt: uis: & fa
 cultas nequaquā. Alia. sacerdotia offi
 cia. insignia magistratus. Paria. augu
 ratui. Vt. a for fortuna: ad breue t̄ps.
 Haec. in hac re tm̄. Fortūæ licet.
 fortuna dominat⁹: ut dari possit: non ut
 adimatur: Iulio Frōtino. Sextus Iulius
 Frontinus uir consularis p̄turam urba
 nam gessit Vespasiāo iterū: ac Tito coff.
 & eo eiurante Domitianus p̄turam cōe
 pit. Frontinus igitur curā Britanniae: ac
 molem sustinens magnus quantum li

religiosum: tū hoc quoq̄ sacrum plane: & īsigne est:
 qd̄ nō adimī uienti. Nā alia q̄q̄ dignitate. prope
 modū paria: ut tribuunt: sic auferunt: in hoc for
 tūæ haec. licet: ut dari possit. Mihi uero illud
 ē gratulatiōe dignū uidet⁹: q̄ successi Iulio Fron
 tino principī uiro: q̄ me nōiationis dies p̄ hos con
 tinuos annos īter sacerdotes nominabat: tanq̄ in
 locū suū cooptaret: qd̄ nunc euentus ita compro
 bauit: ut nō fortuitum uideretur. Te quidē: ut scri
 bis: hoc maxie delectat auguratus meus: q̄ Mar
 cus Tullius augur fuit: lætaris enim q̄ honorib⁹
 eius insistant: quem æmulari in studiis cupio. Sed
 utinā ut sacerdotiū idē: ut consulatū multo ē iuni
 or: q̄ ille sū cōsecutus: Ita senex saltē ingeniū eius
 aliqua ex pte adseq̄ possem. Sed nimirū q̄ sūt ī ma
 nu hoīum: & mihi: & multis contigerūt. Illud ue
 ro ut adipisci arduum: sic etiā sperare nimium est:
 quod dari: nisi a diis non potest.

C. Plinius Vrsus. S.

Frontinus

cebat ualidam: & pugnacem Silurum gētem armis subegit super uirtutem hostium: locorumq̄ difficul
 tatem eluctatus: aquarum præfectus a Nerua creatus libellum de aqua ductibus urbem influentib⁹ edi
 dit. auguratum gessit: secessu Tarracineni oblectabatur. rei militaris. peritus Traiano libros stratege
 maticos dicauit: scripsit longe plura: quæ simul cum aliis cōi litterarum iactura olim interdicere. sūmus
 iurifconsultus Secundo interdū rñdit: Martiale ac cæteros scriptores fouit. moriens uetuit sibi sepul
 chrum cōstrui. fuit & Iulius Fronto tribunus urbanarū cohortiū ab Othone exauthoratus: & Claudi⁹
 Frontinus sub Antonino Pio. principē ergo uirū appellauit Frōtinum scilicet dignitate: auctoritate: di
 sciplina: & rebus p̄clare gestis. Nominationis die. principio anni auctore Tacito: quo sacerdotes solēt
 nominare: quos dignissimos suo sacerdotio iudicent. Hos. p̄ximos neci suæ: an magis quibus Fronti
 nus augur fuit. Inter sacerdotes. īter eos: quos dignos tali sacerdotio credebatur. Cooptaret. eligeret.
 Tranqui. in cooptandis per collegia sacerdotibus neminem nisi iuratus nōiauit. M. Tullius de claris ora
 toribus scribit nouos augures ab aliis auguribus in collegium cooptari: & inaugurari: & augurū insti
 tutis: qui inaugurasset: ab inaugurato: loco parentis coli debere. Euentus: q̄ mortuo ei ī auguratu suc
 cessi. Non fortuitū. sed diuinū. Tullius augur fuit. post Crassi interitum Cicero factus est augur. In
 sistam. sequar: uterq̄ enim quæsturam: præturam: auguratū: cōsulatum gessere. Sacerdotium. augura
 tū. Iuuenior. ita habent oēs codices præter unū: quos uiderim: iunior. n. secūdū grammaticos: sed iue
 nior secūdū analogiā. Ingenium. eloquentiam: uim: & copiam dicendi. Aliqua ex parte. in eloquen
 di studio: nam & metra scripsit: ac Philosophiam primus Cicero latine loqui docuit. an magis in aliqua
 parte oratoriæ. Quæ sunt in manu hominū. dignitates: quas homines cuilibet cōferre possunt. Illud
 ingenium Cic. Nisi a diis. natura primum: atq̄ ingeniū ad dicendum uim afferūt maximam: nam ani
 mi: atq̄ ingenii celeritas quidam motus esse debent: qui ad excogitandum acute: & ad explicandum: or
 nandumq̄ sunt uberes: & ad memoriam firmi. atq̄ diuturni: sed quis est qui hæc putet arte accipi posse:
 præclare enim res se habet: si hæc accendi: aut commoueri arte possint: inferi quidem: & donari ab arte
 non possunt omnia. sunt. n. illa dona naturæ: quidam ita rebus habiles: ita naturæ mūeribus ornati: ut
 non nati: sed ab aliquo deo facti esse uideant⁹. quare non possum non ingenio primas partes concedere.
 hæc. M. Tullius diuinū: & inauditū lumen eloquentiæ ac sapientiæ parens. p̄fecto n̄ræ l̄ræ: immortalis
 ingenii beatissima ubertas dono quodā prouidentiae: in quo totas uirtutes suas experiretur eloquentia.

Aufam. Iulius Bassus saepe i iudiciis piclitatus: deinde Bithyniā sortitus rediit reus: q̄ q̄dā ac cepisset a puīcialibus: princeps accusatiōis fuit Theophanes legatoḡ unus: defensus tñ acriter a sc̄do: & Albio tandē absoluit: q̄d Vrsū amicu admonet ad Vrsū alibi sc̄ds sup eadē Vrsus rescribit. Dionis abbreviator refert Vrsū fuisse i aula Dōitiani auctoritate p̄ditū: a quo Domitiani Im. uxore adulterii accusatā. Ad Vrsū mittit epicediō Sta. in syluis p̄ morte Pileti: apte oñdēs fuisse caudicū Iulius Ba. Bassos plērosq̄ notauit p̄lea tpa. Galbiū Bassum p̄fectū ore Ponti uiḡ inte.

Aufam p̄ hos dies Iulius Bassus dixit: hō laboriosus: & aduersis suis clar⁹. accusat⁹ est sub Vespasiano a priuatis duobus: ad Senatū remissus diu pepedit: Tādē absolutus: uin dicatusq̄ ē: Titū tuiut ut Dōitiani amic⁹: a Dōitia no relegatus est. reuocatus a Nerua: sortitusq̄ Bithyniā rediit reus: accusat⁹ nō mīus acriter: q̄ fide liter defēsus: uarias snias hūit: plures tñ q̄si mitiores. Aegit contra eū Pomponius Ru. uir p̄itus: & uehemēs. Rufo successit Theophanes unus ex legatis fax accusatiōis: & origo. Rñdī ego. nā mihi Bassus iniūxerat: ut totius defensionis fundamenta iacerē: dicerē de ornamentis suis: q̄ illi ex gñis claritudie: & ex piculis: ipsis magna erant. Dicerē de cōspiratiōe delatorū: q̄ i q̄stu habebāt: dicerem cās: q̄bus factiosissimū quēq̄: ut illū ipsum Theophanē offendisset. eundem me uoluerat occurrere crimini: quo maxie p̄mebat. in aliis. n. quīs auditu grauioribus nō absolutionem mō: uer̄ ēt laudem merebat. Hoc illū onerabat: q̄ homo simplex: &

grū: & pbū. Salei Bassi poetæ excellētissimi suoḡ t̄poḡ mēinere Tacitus: & Iu. Bassus ue. Iuliū Bassū declamatorem recitat Sen. i cōtrouerisiis: nō Ioniū: ut iterdū scriptū offendes: facit tñ Fa. testimoniū legi dēre Iuniū Bassū: quē hōiem dicacē: & cognōito Asinū Albū: ac a se puero cognitū idē restat. i Bassū interdū Mar. Aureolio Bas. p̄dit Vlp. diuū Piū rescripisse. Pli. se. Iuliū Bassum q̄ de medicis gr̄ae scrip̄it noiet. Sc̄ds ad Traianū asserit acta Iulii Bassi rescissa: dictūq̄ a senatoribus ius oībus: de q̄bus ille aliqd cōstituisset ex itegro agēdi dūtaxat perbiēniū. Laboriosus. q̄ multos labores sustinuit. Aduersis p̄pres aduersas: nihil. n. ē i oī uita Cic. referēte ad laudē illustrius: q̄ calamitas ipsa. Priuatis. sine dignitate. Remissus. a Vespasiano. Ad senatū ad iudiciū senat⁹. Pepedit. añq̄ absolue res in ambiguo fuit. Vidicatus. liberatus. Vt Domitiani amicus. tanq̄ suspectus: q̄ Dōitianū foueret: iter quē: & Titū erant simultates. Reuocat⁹ a Nerua. restitut⁹ i priam gñali edicto Neruæ: q̄ auctoritate senat⁹ cēsuit decreta a Do. rescidēda: q̄re multi ab exilio redierc: inter quos Ioa. Apostolus ex Patmo. Sor

Bithynia

titus p̄ sortē adeptus. Bithyniā. puinciā i Ponti exordio ad prē solis oriētis: Thraciæ oppositā opulētā sane: & urbiū diuitē: læta quidē regio ē. atq̄ oī referta ubertate: testamēto alterius Nicodemis filii ro. relicta. traxere Bithyni oriēne a Thracibus: q̄ cū Rheso ad Ilion castrametati sunt: nā rege suo interfecto ultra Bizantiū transgressi prope Bithyn fluiū: unde nomē accepere cōsederūt: deinde famæ cōpuli i Bebyciā rediere: & Bithyniā pro Bebycia a fluui noie: iuxta quē hitauerāt: appellarunt. Herodotus iquit Thracēs transgressi in Asiam uocati sunt Bithyni: prius appellati Strymonii: q̄ Strymonē accolerent. q̄dam gr̄acorū a Bithyno Iouis: & Thraciæ filio cognominatā puinciā tradiderūt: quibus astipulat Solinus tm̄ noie parentū sup̄p̄so. Strabo uero hæc refert. Bithyni cū prius Myssii essent: a Thracibus Bithynis: & Thynis. qui ibi habitauerūt: postea sunt appellati. eadē fere sentit Pli. quo authore Thyni oēm orā Bosphori tenent: interiora Bithyni. Varias snias censuit. n. Bebius Macer cōs designatus lege repetūdage teneri: Cepio Hispo salua dignitate iudices dandos. senatus decreuit: ut acta Bassi rescinderētur. Pōponius Rufus. uir cōsularis. Peritus. i sc̄da lectiōe fuit patus. Vehemēs. acer. Theophanes. ali⁹ Theophanes poeta: quē gr̄ace Pōpei gesta scrip̄isse Tul. asserit: hodie quoq̄ Theophanis extat gr̄ecū epigrāma. Legatis: Bithynis. fax. uehemēs cā. Fōdamēta. argumēta fortiora. Iacerē. collocarē. s. in deprecatione: q̄ & in senatu: & apud populū: principēq̄. ac ubicūq̄: si iuris clāmentia est: hēt locū: in q̄ plurimū ualēt ex ipso qui reus ē hæc tria in uita p̄cedere: si innocēs: si bñ meritis: si spes in futurū inocēter uicturi: & i aliquo usu futuri: p̄terea: si uel aliis incōmodis: uel p̄nti piculo: uel p̄nitentia uideat̄ satis p̄enagē dedisse: extra: nobilitas: dignitas: p̄p̄inqui: amici. i iudiciis ēt ex magna pte hic locus saepe tractat: nā & diuisio frequēs est: ēt si fecisset ignoscendū fuisse: idq̄ in cās dubiis p̄ualuit: & epilogi oēs in eadem saepe materia uersari solēt. Ornāmētis. nobilitate: dignitate: Gñis claritudine. Bassorum familia puerusta clarissimos uiros protulit. nobile aut id est: q̄d ex bono p̄diit gñe: gñosum q̄d a sua natura nō degnauit. Periculis. q̄bus uita mortaliū illustrat: & auditores cōmouent ad misericordiā. Cōspiratione. malo cōsensu. Delatoḡ. iniquoḡ accusatoḡ. Quæstu. nā q̄rtā bonoḡ cōfiscatoḡ pte hēbāt: idē quadruplatoḡ dicti. Factiosissimū. factōnū p̄cipē. Cās. dū æq̄ puīcialib⁹ iustitiā admīstrat. Illū primū: & acerrimū accusatorē. Me eūdē. me sc̄dm. Occurrere. satisfacere. Crimi. furto: & rapiæ. Aliis. q̄ obiciebat̄ tanq̄ criā. Quædā. mūera. Prouīcialibus. Bithynis. Quæstor. idē nō mirū si multos hēbat amicos. Furta: & rapias.

Theophanes

controuerſia de noie: & conſtitutio diffinitiuā. furtorū duo eſſe genera refert Caius: manifeſtū: rapi q-
dem ſine ui nō pōt ſcđm Vlpianū: furti nō manifeſti tenet in duplū: ui bonorū raptorū in quadruplum
Paulo cōteſtāte. Lex. Acilia: quā Manilius Acilius Glabrio de pecuniis repetūdis ſeueriſſimam tulit: ne
cōpendinari qđe reū ſinens: Tacitus tñ inquit. magiſtratuū auaricia Calphurnia ſcita pepit: nā ſecundū
Modestiū plebiſcito cōtinetur: ne quis plidū munus: donum ue caperet: niſi eſculentum: potulentum
ue: quod intra dies proximōs prodigatur. nō. n. in totū xeniis Vlpiano authore abſtinere debet pconſul
ſed modū adūcere: ut neq; modo ſe i to-
tum abſtineat: neq; auare modū xenio-
rum excedat: quam rem diuus Seuerus:
& imperator Antoninus elegantiffime
epiſtola ſunt moderati: cui? epiſtolæ uer-
ba hæc ſunt. Quantū ad xenia pertinet
audi quid ſentimus: uetus prouerbiū
eſt ualde inhumanū eſſe a nemine acci-
pere: ſed paſſim uiliſſimum: & p oīa aua-
riſſimum: & quod mandatis cōtinetur
ne donū: uel munus ipſe proconſul: uel
qui in aliquo officio eſt: accipiat: emat
ue quid: niſi uictus quotidiani cā: ad xe-
nia nō pertinet: ſed ad ea: quæ edulium
excedant uſum: ſed nec xenia pducēda
ſunt ad numerū quantitātē. lege etiā Lu-
lia de repetundis Marcello rñdente nul-
la quātitas pecuniæ pmittitur capi ab
his: qui eo capite cōmemorantur: tā & ſi
in precedētibus ex authoritate Venulii
pmittitur ſumma aureorū cētum dono
mūere ue. Hic. hoc loco ācipiti. Ego.
legiſ etiam ergo. Negarē? ut precipit
M. Tul. de oratore: plerūq; inquit cauſæ
inſiciatione defendunt: nā & de pecuni-
is repetūdis: qua maxime ſunt: neganda
fere oīa. Plane. nīmū manifeſte. Inſi-
ciari. negare. Diluentis. defendentis.
Integrum in facultate: & arbitrio negā-
di. Aduocatis. mihi: & Albino. Prin-
cipi. Traiano. Natali ſuo. nā priuatorū
natalibus ſolebant amici munera mitte-
re: ſæpe teſtaſ Mar. Saturnalibus. Satur-
ni diebus: qbus xenia munera mitteban-
tur amicis eodē authore: & Apophore-
ta remittebantur. Iugulaſſem. enecaſ-
ſem: cā cecidiſſem. Recte factū. q iure
accepſſet munera. Impudēs. q contra
leges niterer. Mediū quiddā. ut nec cō-
cederē nec tuerer recte factū. Tenuiſſe. ſeruāſſe. Nox diremit. interuētū noctis iterrupta eſt. ſed ingt
ut proelia ſolet: quia hiſtorici hoc dicendi genere utuntur cū nocte ſuperueniente uterq; exercitus inter
miſſa pugna receptui canit: Sefquihora una & dimidia: & Tacitus ſefq; plagā p una: & dimidia dixit: ſic
Perſius. ſefq; pedalia uerba: & Columella ſefq; culearia dolia: ſefq; modiū: ſefquiopetā: ſefq; mēſes pullos: Ex
lege qui longiſſimum ſpaciū ad agendum largitur: ſed maius reo: cui ſemper favorabilior eſt: nā. M.
Tullius pro domo ſua tradit multa ad placandum: atq; ad miſerendum reis conceſſa: & Apuleius aſſerit
reum amplum dicendi ſpaciū habuiſſe. Reus. Baſſus. Eum. L. Albinum coaduocatū. Reliquis. quat-
tuor. Succellus. bonus euentus. Finem. ut actiōni finem imponerem. Temerarium. ſententia color. Ite-
rato. reditegrato. Repetere. intermiſſum reſumere. Iungere. cōtinuare. Reliqua actiō. reliqua pars actiō-
nis. Frigus. auditorū negligētia: uel etiā mei iam depoſito ſeruore. Tōdiū ut reſumpta. nā repetita res fa-
ſtidiū aſſert: utpote iā p̄cognita: uñ illud *σι γραμὸν θανάτου* Vt. n. faces. ſimilitudinē iſert per colla-
tionē: q ſumitur añ oculos negotii ponēdi cā. certamē fuit apud Athenienſes currēdi ab ara Promethei
in urbē cū facibus ardentibus ſimul in curſu ſeruare facē accenſam: quæ ſi fuiſſet extincta quāuis curſu
p̄ueniſſet nullam uictoriā reportabat. Cōcuſſione. motu. Dimiſſum. ſopitū. Intercapedine. itermiſ-
ſione. Lāgueſcit. debilior fit. Meū t̄ps. dicendi ſpaciū mihi ex lege datū. Meæ. ga multū uires intēdi:

Sefghora

& laboris sustinui. Erectos. attētos Recentēs. integros: indefessos. Senatus. senator. Priore actione. prio
re actionis parte. Incitati. ad ulteriora audiendū. Varietate duarū. nā quisq; diuersis argumētis: & sti
lo nitebat. Contextū unius: qā exceperat actionē ubi Secundus defuerat: ita ut uideret unū: & idē cor
pus. Herenni⁹ Pollio: quo cū Flauio cōsulatū gerente Dion asserit Titū interiisse: nec ignoro Marcel
lum iuriscōsultū referre Pollionē fuisse cōsulē cū Pudēte sub Antonino. annotauimus alios polliones p
eadē tēpora quos sponte omittimus. Instantes: acriter: cum instantia cōtra conantē. Duos. Albinū: &

Pollio

Bassus multis precibus: pene etiā lachrymīs ob
secrabat iplerem meū tempus. parui: utilitatemq;
eius prætuli meæ. bene cessit. inueni ita erectos
animos Senatus: ita recentes: ut priore actione in
citati magis q̄ satiati uiderent. Successit mihi Lu
cius Albinus tā apte: ut orationes nostræ uarieta
tem duarū: contextū unius habuisse credant. Re
spondit Herennius Pollio instāter & grauiter. de
inde Theophanes rursus. fecit. n. hoc quoq; ut cæ
tera ipudentissime: q̄ post duos: & consulares: &
disertos tēpus sibi & quidē laxius uindicauit: di
xit in noctem: atq; etiā illatis lucernis. Postero die
ægerunt pro Basso Titius Homulus: & Fronto
mirifice: quartū diem pbatōnes occupauerunt.
censuit Bebius Macer cos. des. lege repetundarū
Bassum teneri: Cœpio Hispo: salua dignitate iu
dices dandos. uterq; recte. qui fieri pōt inquis cū
tā diuersa cēsuerūt: qā. s. & Macro legē intuētī cō
sentaneū fuit dānare eū: q̄ cōtra legē munera acce
perat. Cœpio cum putaret licere Senatui: sicut li
cet: & mitigare leges: & intēdere nō sine rōne ue
niā dedit facto uetito q̄dem: nō tñ inulitato. Præ
ualuit snia Cœpionis quinimmo cōsurgenti ei ad
cēsendū acclamatum est: quod solet residentibus.
Ex quo potes existimare: q̄to cōsensu sit exceptū:
cum diceret: quod tā fauorabile fuit: cum dictu
rus uideretur. Sunt tñ ut in senatu: ita in ciuitate
in duas partis hominum iudicia diuisa. Nā qbus
snia Cœpionis placuit: sniam Macri ut rigidam:
durāq; reprehēdūt: quibus Macri: illam alteram
dissolutā: atq; etiā incongruentē uocant. Negant

pollionē nā de se nō ita magnifice loqui
solet. Vendicauit. assumpsit ad dicendū.

Laxius. spaciosius. In noctē post solis
occasum. contra maiore instituta. Titius
Homulus. in quibusdā exēplaribus scri
ptū fuit. C. Titius Homulus: sed Iulii Ca
pitolini testimonio probabilior ē lectio
Valerius Homulus: qui Secundo fami
liaris p Varenō Rufo causam ægit: eius
multos iocos Antōinus Pius semper pa
tienter tulit: ut cum domum Homuli ui
sens admirāsq; columnas porphyriticas
requisisset. unde eas haberet: rīdit Ho
mulus. cū in domū alienā ueneris: & mu
tus: & surdus esto. idē Lucillam matrem
M. Antonini philosophi in uiridio uene
rantē simulachrum Apollinis uidēs Pio
insusurrauit: illa nunc rogat: ut diē tuū
claudas: & filius imperet: qd' uerbū om
nino apud pium nihil ualuit. Probatio
nes. testes. tabulæ: rumores. Bebius Ma
cer: cui Appiæ uia cura demādata cum
pconsul rexisset Hispanos: eodem impe
rio missus in Dalmatiam itegre: & iuste
prouinciam continuuit: cum præfectum
urbis seruauit Adrianus quis ab Actiō
pepistolas admonitus: ut si reniteretur
imperio necaretur Bebiū item Macrū
testat Flauius Vopiscus prætorii præfe
ctū sub Aureliano. Teneri repetundarū.
obnoxiiū esse poenæ: qua tenentur dam
nati repetundarū. Hispo. siue is fuerit i
quem iaculatus est Iuuenalis satyricum
illud fulmen. Hispo subit iuuenes: &
morbo pallet utroq; siue alius. Salua di
gnitate. nō adempta senatoria dignitate
& perseuerate in ea Basso: nā mox sequit
negat. n. congruens esse retinere in sena
tu: cui iudices dederis. Iudices dādos. se
ligendos iudices qui cognoscerent accu
sationem. Vterq; cōsul designatus Ma
cer: & Hispo. Recte. censuit. Qui. quo

Homulus

Bebius
Macer

Hispo

modo. Diuersa. unus secundum legem: alius contra. Censuerint. senserint. Cōsentaneū. consequens: cō
ueniens. Intuenti. respicienti. consideranti. Mitigare leges. minuere poenā legibus constitutam: nam
Marcello referente: & si nihil facile mutandum est: ex solemnibus: tamen ubi equitas euident poscit: sub
ueniendum est: & summū ius anriqui summā putabant crucem ut asserit Columella. Intendere. si reus
meref atrociora supplicia inferre: q̄ leges præcipiāt. Sicut licet: sustinet. n. personā principis senatus: q̄
nullis legibus tenet. Vetito. lege phibito. Inulitato. insolito. nā multis iam repetundarū reis seruata
est dignitas senatoria. inueterata. n. consuetudo pro lege non immerito custodit: & hoc est ius quod dē
moribus cōstitutū. Præualuit. superior. & frequens fuit. Cēsendū. dicēdam sniam. Acclamātū. assen
sum: laudatū: applausum: hinc acclamationes imperatorum laudationes. Solet. fieri. Residentibus.
post sniam pnunciatā: & cōprobatā. Cōsensu confirmatione: cōcordia. Exceptū. admissum. Fauo
rabile. sūmo fauore psumptū ludicia. sniæ. opiniones. In ciuitate. inter ciues: quoq; alii populares: alii
nobiliū partes fouentes. Rigidā. nimis seuerā. Quibus Macri. sententia placuit. Illā alteram. dicē

Ille alter

Valerius
Paulinus

Illa ipsa

Sententiæ
dicendæ
& decernē-
di mos

di modus apud scriptores observatus: sic apud Apuleium ille alius: & illa alia: & libro quinto. Secundus dixit ille alter. Dissolutam. nimirum mitē: & indulgentē. Retinere in senatu. Reseruare dignitatē senatoriā. Valerius Paulinus Paulinū tribunū lego missum a Vespa. ad Iosephū latitatē: & postea pfectum Alexandriæ. Valerius aut Paulinus accusatus est: & a pluribus pditionis isimulatus: dū Celso ociose autilitatis unicus amator cōsul creatus est: & Secūdo arcta familiaritate cōiunctus: nā moriens ei ius liberæ suæ reliquit. Referēdū. ponēdū i cōsolatiōe. De Theophane an Theophanes reus peragēdus eēt. Legatiōi renūciasset. postq̄ functus eēt legatione: nec amplius ageret legatū. nā legatus iure nō poterat accusari: q̄ testant iuriscōsulti: & nos lib. iii. recitauimus. Illa ipsa. quo dicēdi mō utitur Seneca in eplis: est enim remissus: & de medio petitus. epistolari stilo cōueniens. Lege. repetundarū: qua canebar puniri eū: q̄ iniuste accusasset. Nō sunt persecuti: non cōprobant: nā cōsules designati: quod referebatur primi censebant: ac deinceps reliqui senatores: uerq̄ cōsules: qui tūc cōsulatū gerebant: senatui psidebant: quicq̄ placuisset decernebant. Tulit famā. summā laudatus est. Favorabilē. gratiosum. carum. Vetus fama. discriminū. dū referebatur olim sapius periclitatū. Renouata. reducta in recētē memoriā hac Bithynorum accusatione. Nomen. Bassi.

Squalida. situ obrita: uocabulum secus ab antiq̄s acceptū Gellio: & Macrobio authoribus. πρὸς πομπήν. præcursatricem: prænunciam. Plenam. copiosam. Honustam. multas res complexam. Tanta re. tanti ponderis: & momenti. Retractanda emendanda.

Cribis. Monet Sabinum: & libertatem: & legatum deberi Modesto. seruo: cui Sabina legatū dederat tanq̄ liberū esse iussisset: quod tñ nusq̄ apparebat: relictis sibi hæredibus Sabino: & Secundo: oc-

Sabinus

currunt nobis ex diuersis scriptoribus per illa tempora quibus Secundus claruit: multi Sabini: ut ambiguitas oriatur ad quem scripserit: nā Iulii. refert Iulium Sabinum male tractantem seruos: in quem rescripsit Antoni. Pius. eundem imperatorem author Vlp. Iubentio Sabino rescripsisse. Sabinus item Antonius matrem habuit Iuniā Valerianā: & filium Antoninum. Callistratus tradit Sabinum Maximum fuisse sub Adriano: & eodem imperante Suidas Sabinū declamatorē. crediderim tamen magis fuisse Cæsium Sabinū: quem Secundus ad præsidium: & ornamentum sui sūperat: Auli pudentis municipē: totius Vmbriæ decus: ad eū librū. vii. Mart. mittit: & nono post laudē lacus eiusdem rosaceam coronā: quis Pōponio memorante Cassio iurisperito successit Cæsius Sabinus: qui plurimū potuit Vespasiani temporibus: ad quem rescripsit Adrianū rettulit Vlpianus. Iussisse. legale uerbum. Ascripsisse legatum. institutis uniuersalibus hæredibus testamento legatū postea Modesto reliquisse his quidem uerbis Modesto: quem liberum esse iussi: legatum relinquo. Contuli. cōmunicauit: in eundem sensum Papinianus inquit. Nicostratus cum de ea re mecum contulisset: dixi posse defendi. Cum peritis iuris. legitur in multis exemplaribus cum prudentibus in eundē sensum. nā responsa prudentum sunt sniæ: & opiniones eorum: quibus permissum fuit iura publice interpretari: & a Cæsare ius respondendi datum est: qui iuriscōsulti appellant: horū oīum sniæ: & opiniones eam authoritatem tenebant: ut iudici ex constitutionibus non liceret a responso eorum recedere. Conuenit inter omnes consentiunt oēs: similis locutio in sensu apud Iuue. Sæuis inter se cōuenit urbis. Libertatem deberi. liberum esse debere. Non sit data. nusquam enim apparebat eum liberū esse iussisse. Nec legatū. deberi. Seruo suo. ergo Modestus hoc iure priuabat libertatis fauore: & legato: & oē beneficiū redibat ad hæredes Sabina: Sabinū. & Secūdū: nā serui

enim congruēs esse retinere in senatu: cui iudices dederis. fuit & tertia sententiā. Valerius Paulinus assensus Cæpioni hoc amplius censuit: referendum de Theophane cum legationi renūciasset: arguebatur enim multa in accusatiōe fecisse: quæ illa ipsa lege: qua Bassum accusauerat: tenerent. Sed hanc sententiā cōsi. q̄q̄ maximæ parti senatus mire probabatur: nō sunt persecuti. Paulinus tamen: & iusticiæ famam: & constantiæ tulit. Misso senatu Bassus magna hominum frequentia: magno clamore: magno gaudio exceptus est. fecerat eum fauorabilem renouata discriminum uetus fama: notumq̄ periculis nomen: & in procero corpore mœsta: & squalida senectus. habebis hāc interim eplam: ut πρὸς πομπήν. Expectabis oronē plenā: honustā: expectabis diu. Neq̄. n. breuiter: & cursim: ut de re tanta: retractanda est. Vale.

C. Plinius Sabino. S.

Cribis mihi Sabinam: quæ nos reliquit hæredes: Modestum seruum suum nusquam liberum esse iussisse: eidem tamen sic ascripsisse: legatum Modesto: quem liberum esse iussi. Quæris quid sentiam: contuli cum peritis iuris: cōuenit inter omnes: nec libertatem deberi: quia nō sit data: nec legatum: q̄a seruo suo de

nostri ex quacumq; cā acquirunt: id nobis acquiritur. ipse. n. seruus. qui in potestate alterius est: nihil suū habere potest: ideo cōuenienter legatū nobis per eundē acquiritur. Quasi scripserit Sabina faciundū. cōcedendā libertatē: & legatū Modesto: tanq̃ si aperte hoc cauisset Sabina. non dissimile Labeonis illud titulo de cōditionibus: hāres inquit meus Sticho seruo meo: quē in testamēto liberū eē iussi aureos quinq;: quos in tabulis debeo dato: nihil seruo legatū esse: quia dñs seruo nihil debere potuit. ego puto secundum mentem testatoris naturale magis. q̃ ciuile debitū spectandū esse. & eo iure utimur. quis illa

derit. Sed mihi manifestus error uidetur. Ideoq; puto nobis quasi scripserit Sabina faciundū: quod ipsa scripsisse se credidit: Confido accessurū te sententiā meā: cum religiosissime soleas custodire defunctorum uoluntatem: quam bonis hāredibus intellexisse pro iure est. Neq; enī minus apud nos honestas: q̃ apud alios necessitas ualet. Moretur ergo in libertate sinentibus nobis: fruatur legato: quasi oīa diligentissime cauerit: cauit enim quā hāredes bene elegit. Vale.

C. Plinius Minutiano. S.

A Vdisti ne Valeriū Licinianū i Siciliā p̃fiteri: nōdū te puto audisse. Est. n. recēs nunciū: p̃torius mō hīc iter eloquētissimos causarū actores habebat. Nūc eo decidit: ut exul de Senatore: & rhetor de oratore fieret. Itaq; ipse in p̃fatiōe dixit dolēter: & grauiter. Quos tibi fortūa ludos facis: facis. n. ex p̃fessoribus Senatores: ex Senatoribus professores. Cui snia tñ bilis: tñ amaritudinis inest: ut mihi uideat̃ ideo professus: ut hoc diceret. Idem cum græco palio amictus intrasset (carent enim togæ iure: quibus aqua: & igni interdictum est) Postquam se

cit. Thucydides Sicaniā cognominat ab incolis: quos qdā putarūt indigenas: postremo ab Italis: qui Siculi dicebant̃ in eā uulgo p̃fectis Sicilia uocata: siue (ut alii) a Siculo rege. sunt q̃ credant a sicano Iberiæ flumine nomē traxisse: eius aut̃ Insulæ ambitū stadiorū quattuor milium trecentorū sexaginta Siculus Diodorus protulit: maiore facit Plinius ex autoritate Agrippæ. circuitu. s. patentē septingentis cētum decē octo miliaris. Siciliā etiā minore Strōgylen appellatā idē author. Nūcius p̃torius. a p̃tore missus: sicut dicimus p̃toriam portā: & p̃torium p̃conē: uel p̃torius p̃toria dignitate p̃ditus: nā per Suetonii uerba colligit̃ Licinianū fuisse uirū p̃torium. Recens. nuper a Sicilia i urbē quenerat. Hic. Licinianus. Mō. aliquot añ annos. Causarū actores. causidicos. Rhetor. artis dicendi magister: orator qui eā exercet: græci tñ rhetorē p̃ oratore passim usurpant. Præfatiōe. qua breuibus explicari solet scriptoris intentio anteq̃ opus aggrediat̃. aliquñ ēt p̃ excusatione absolute ponit̃. Grauiter. q̃ explicatur per sequentia: q̃bus multū p̃deris uerbis inest. Fortuna ludos facis. Sunt qui in fortunæ iā casibus oīa ponunt: Et nullo credunt mondū rectore moueri Natura uoluēte uices: & lucis. & anni. hāc Iuuenalis: qui ambiguit̃ an imitatus sit Secūdū satyra. vii. an Secūdus Iuuenalē fuerūt. n. cōtemporanei: nā inq̃t. Si fortuna uolet fies de rhetore cōsul. Si uolet hāc eadē fies de consule rhetor. Valeriū Licinianum sane monstrans. Professoribus. hāc epistola sermocinatio absoluitur. ceterarū exornationū pulcherrima. nihil aut̃ in urbe fuit eloquētia: uel ad utilitatē fructuosius: ul' ad dignitatē ampli⁹: nā pluriōs ex obscuro gñe ad opes: & magistratus sūmos illa p̃duce puenisse testant̃ Fabius. Tacitus: & Ausonius. Bilis. uirus: fel

lis: & q̃ Plinii uerba satis apposite isti loco faciūt ea trāscribā: sed in felle nigro infaniæ cā: morisq; toto reddito: hinc: & in mores crimen bilis noiē: adeo magnū est in hac parte uirus: cū se effundit in animū. Ideo: ob hanc tantum causam. Hoc. hanc sententiā grauissimā. Græco palio: quo uestis genere græci p̃hi utebant̃: quinimo mortui amiciebant̃: descendebat autē usq; ad calceos. Iure togæ carent. non

uerba quem liberum esse iussi sint enunciatua: quibus nō ostēdit̃ libertas data sed tñ disponūt: q̃a Caio de regulis iuris referēte libertas oībus reb⁹ fauorabilior est. Scripsisse. scriptis libertatem dedisse.

Voluntatē. ultimā. Intellexisse. si non expresse: tñ tacite. Bonis. ut nobis. pro iure. loco iuris. Necessitas. summū ius.

More. esto. maneat Modestus. Ca. uerit. prouiderit Sabina. utitur aut̃ uerbis iurisconsultis propriis. Cauit. diligentissime. Bene. quia nos boni sumus.

Vdisti. Minutiano Liciniani exiliū narrat i qd' pulsus fuerat a Domitiāo reus icestus cū uirgine uestali: simul: & il-

lius uitia taxans. & fortunæ mobilitatē notās. Valeriū Licinianū: Liciniani hī spāi municipis Martialis mētio fit apud eundē poetā. Vir Celtiberis nō tacende gētibus: Nostræq; laus Hispāiæ. Videbis altā Liciniæ Bilbilim: & mox Te Liciniæ gloriabit̃ nra: Nec me tacebit Bilbilis. Profiteri. oratoriā docere. Sicilia. olim Italiæ coniuncta: mox interuentu freti diuulsa: oīum isularū fertilitatis claritudine celebrata. Italia superiorē dices frumēto: melle croco. aliisq; permultis: & merito Romanorū horreū appellatā. trinacria: & triquetra a pluribus noiata est a tribus angulis: & p̃mōtoriis: quibus in diuersa p̃currētibus. A. litterā effi

Licinianus

Sicilia

Modo

Iuue. locus

Bilis

Aqua:&
igni inter-
dici

possunt togam ferre veterum Romanorum indumentum: utpote: qui iure ciuium Romanorum priua-
ti sint: nam cui aqua:& igni interdictum est: nec testamentum ualet: quod ante fecerit: nec quod postea fecerit:
bona quoque: quae tunc habuit cum damnaretur publicabuntur:& libertatem:& ciuitatem: cognationes: affini-
tates omnes: quas ante habuit amittit.& eius existimatio consumitur: ac demum ultimo supplicio secundum iu-
risconsultos affici dicitur. ideo autem quae Romana ciuitate pellebant: aqua:& igni interdicebant. communio
uero nuptiarum quod primum mariti domum ingredie-

Apulei lo-
cus
Declama-
tio

batur aqua:& ignis a sposo per manus tra-
debatur. Compositum. sumpsit habitum. di-
ctum. Habitum. graecum. Latine. Si-
culi primum lingua barbara: deinde graeca:
postremo latina usi sunt: quare trilingues
Apuleius uocat. Declamaturus. fictam
causam acturus: est. n. declamatio exerci-
tatio:& imago iudiciorum:& consiliorum:
ut per ea possimus peruenire ad ueram
actionem causarum: quare debet esse similis
ueritati:& declamare est mediocriter ora-
re: dicere uero bene. Dignum. putem ne di-
gnum hoc supplicium? Studia. eloquentiae.

Incesti scelere. quod putabat cum uestali
concubuisse. Incertum. in ambiguo est
an Licinianus confessus sit incestum: quia
id uere patrasset: an quia grauiora suppli-
cia: quam exilium timebat: si negasset. Gra-
uiora. uirgas:& necesse. Inuidia. hominum
maliuolentiae. Cornelia uestaliu. Ma-
ximam. Cornelia ex familia Cossorum capta
in locum Laelliae defunctae Nerone ipe-
rante olim absoluta: ac multo post repe-

Cornelia
uestalis

tita accusatione conuicta a Domitiano defodi iussa est auctore Tranquillo:& Eusebio: in chronicis: quod is
paulo supra in rebus Domitiani iam dixerat tres uirgines Vestae ob stuprum damnatus. Dionis abbreviator
ibidem inquit: ne suppliciis quidem Vestalium abstinuit post mortes:& exilia multorum procerum: sed
tanquam incestas puniuit: ut cum dura: asperaque de illis inquisitio fieret:& multis insimulatis ac interfectis El-
uius Agrippa unus ex pontificibus non sustinuerit ultra: sed deterritus in ipso concilio expirauerit. Defo-
dere uiuam: quam consuetudinem mox diffuse tangemus. Illustrari saeculum suum. celebrari in postea tempo-
ra imperii sui. Eiusmodi. notabilibus: punitione uestalium: quam neglectam a Vespasiano:& Tito Domi-
tiano seuerè cohercuit: Ocellatis sororibus:& Varonillae uestali liberum mortis arbitrium permisit:
& corruptores earum relegauit. hoc Papinius laudat. Tacitus circa finem fragmentatae historiae Cereale
patrasse stuprum cum Claudia sacra muliere refert. Pontificis max. iure: cui licebat inquirere uestalium
crimina:& uindicare: denique omnes sacras causas diiudicare. fuit autem pontifex max. Domitianus: quod te-
stantur aerea ipsius numismata:& Iuuenalis satyra quarta de eo loquens. Destinatum hoc monstrum cym-
bae: linique magister Pontifici summo. Immanitate tyranni. crudelitate mali principis. Licetia. iniusta
potestate. Domini: se dominum.& deum appellari iussit tradente Tranquillo:& Martiale sic adulante:
sed post eius interitum exprobat. Pontifices. minores: qui in potestate maximi erant. Regiam. palatium

Albana uil-
la

Albanam uillam. quo saepissime conuocabat patres in consilium. Iuuenalis carmen extat de re consulta
super Rhombo in secessu albano. ubi asserit Suetonius confixisse eundem imperatorem multas feras:& mar-
tialis quinquatria singulis annis Mineruae celebrasse. sed non sine ratione: si tamen ea ratione motus: de
nece uestalis deliberaturus pontifices in albanum acciuit: quod sacerdotium uestalium institutum esset a
Troianis: qui Albam condidere: fuerant igitur uestales primo Albae: inde Romam translatae. Nec mi-
nore. sensus est condemnauit Corneliā in dicta causa: quod erat non minus: quam quod ira uidebatur illam tra-
here ad ultionem. Ulcisci. non punire. Absentem. in urbe. Inauditam. in dicta causa. Incesti. stupri.
nam incestus committitur inter sacras personas:& affines. Fratris filiam. Iuliam Titi filiam: quam adhuc uirginem
oblatam in matrimonium recusauerat:& Sabino collocatam corrupit: mox interfecto marito ardentissi-
me:& palam dilexit: ut causa mortis illius extiterit: cum coegisset abortum facere: unde in illum saty-
ricum fulgur strinxit Iuuenalis: Cum tot abortiuus foecundam Iulia uulnam Solueret:& patruo similes
effunderet offas: statuam amoris indicium elygo marmore:& manu tenentem ceston ei fieri iussit Domi-
tianus. unus tamen Philostrati interpretis libro sexto mendose traduxit Iuliam Domitiani ex filia neptem:
nonnulli inquit laudabant Domitianum: quod Romae templum Vestae purgasset uirginibus tribus Zonae

Iulia Titi

causa interemptis: & quæ rem cum uiris habuisse culpant: cum oporteret eas castas atque intactas Iliensem Palladē: & ignē perpetuū custodire: at ipse agnato suo Sabino interfecto Iuliā duxerat uxore: erat autem Iulia Domitiani ex filia neptis cum græce legat illā fuisse fratris Titi filiā. Abortu. infante an legitimū nascendi: tps excusso ab utero. Defodiendā necandāque quæ Vestaliū uirginitatē pdiderat uiua ad portā colinā defodiebat tumulo: qui sceleratus campus appellabatur intra urbē: ubi subterranea domus me-
diocris erat: in quā e loco superiore descēdebat. iacebat in ea stratus lectulus: & lucerna ardēs: primitiæque

Vestaliū
pœna

ab ortu perit: missi statim pontifices qui defodiē-
dam necandamque curarent. Illa nunc ad Vestam:
nunc ad cæteros deos manus tendens multa: sed
hæc frequentissime clamitabat. Me cæsar incestā
putat: quæ sacra faciente uicit. triumphauit. Blan-
diens hæc: an irridens ex fiducia sui: an ex contem-
ptu principis dixerit: dubiū ē: dixit donec ad sup-
plicium: nescio an inocēs: certe tãq̃ nocēs ducta est.
Quinetiā cum in illud subterraneū cubiculū demit-
teret: hēlissetque descēdenti stola: uertit se ac recol-
legit. Cum ei manum carnifex daret: auersata est.
& resiliit: scēdumque contactum quasi plane a ca-
sto: puroque corpore nouissima sanctitate re-
iecit: oībusque numeris pudoris πολλαὶν προνοίας
σεχευευσ χυαωσ̄ σεσεῖν. Preterea Celereques

regē eaz: quæ sunt ad uictū breues quæ-
dam: panis: aqua in uase: lac: & oleū: qua-
si caueret ipsa domus ne fame ei⁹ corp⁹
interiret: quæ maximis expiationib⁹ de-
dicata esset: ipsam uero pœnæ obnoxia
feretro impositā: & exterius oblectā. lo-
risque ligatam: quo neque uox queat etiā au-
diri per forē uehebant deflentibus eā ac
præmittētibus amicis: atque cognatis. cæ-
teri cum silentio accedebant: & sine uoce
grauicūm mœrore quodā deducebant:
neque aliud spectaculum horribilius erat:
neque alium diem ciuitas mœstiolem age-
bat: cum uero ad iam prædictum locū fe-
retur delatū erat. solutis uinculis a mi-
nistis. sacerdotū princeps peccatus arca-
na quædā: sublatiisque ad deos manib⁹ an-
te supplicium adducebat eam capite oper-
tam: cōstituebatque in scalis in domiciliū
deferrentibus: deinde ipse cum aliis sacer-
dotibus auertebatur: cum autem illa de-
scendisset: & scalæ tollebantur ac multa

desuper iniecta humo domiciliū operiebat: adeo ut is locus reliquo tumulo æqualis esset. hoc modo sce-
lus detestantes: uege ne religionem quidem fugiebant: nam sacerdotes eum locum postea adentes pa-
rentabant ideo autem cōuictas incesti alia pœna nō afficiebant: quæ cadauera comburebant. illis igitur id
tribuere iniustū iudicabāt: quæ negligēter sacrū ignē obseruassent: an magis quæ corpus maximis ac san-
ctissimis religionibus cōsecratū interficere: & mulieri sacræ manus inferre nefas putantes rōnem inie-
runt: quæ subterraneo specu defosso obrutæ per se morerent. Diony. a quo: & plutarcho maiore prædi-
ctozque partē mutuati sumus scribit uestales corruptas uirgis cessas occidi solitas: postea institutū Roma-
noz ut quidā ferūt Tarquinii Supbi: ut uiuæ defoderent: quæ morē Iuue. mōstrat satyra quarta. cum qua
nup uittata iacebat sanguine adhuc uiuo terrā subitura sacerdos: sed apertius in Fastis Ouid. Nullaq̃ di-
ces uittas temerare sacerdos Hoc duce: nec uiua defodiet humo. Sic incesta perit: quæ quā uiolauit: in illa
Conditur: & tellus. Vestaq̃ numen idē est. Vestam: quam alii Flammā: alii terrā esse uolūt: ideo mulie-
rem fingunt terrā tympanū ferrentē: quia terra uentos in se cōcludit. Cæsar. Domitianus. Qua. me.

Vesta

Sacra faciente. pro eo sacrificante: uestalium sacra nulli cuipiā fas est scire: legimus tñ uti cōsueuisse in
sacrificiis muria. sale. f. in pila tonso: & in ollam fictilem coniecto ac in furno præcocto: deinde in aqua
misso. Vicit. triumphauit. nā de Cattis: & Dacis post uaria prælia duplicē triumphū agit: de Sarmatis
laureā tātū Ioui Capitolino rettulit: bellū ciuile morū a. L. Antonio superioris Germaniæ præside cōse-
cit absens mira felicitate: hæc Tranq. quæ Mart. sæpius suis scriptis iseruit: ut lib. ix. Cornu a Sarmatici
ter perfida cōtrudit Histri. Sudantem getica ter niue lauit equum. Blandiens. Domitiano quæ uicisset &
triumphasset. Irridens. quia uictus potius a barbaris fuit ille: & simulatū triumphū agit. Sui. quæ se pu-
ram sciret. Dixerit. hæc me Cæsar & reliqua. Innocens: & nocens. annominatio. Cubiculum. antrū
ad portam colinam. repetē præcedentia. Demitteretur. per scalas. Stola. uestis muliebris rugosa au-
thoribus Varrone: Martia. Nonio: at olympiæ stolæ forma teste Apuleio talis fuit picta uestis ex hu-
meris pone tergū dependens talorum tenuis uario colore uisenda: circūnotatis aīalibus insignita: hinc
dracones indici: inde gryphes hyperborei. Recollegit. composuit stolam ne pudenda detegeret quæ fece-
re Pompeius: & Cæsar in nece sua: recolligere alias est confirmare: & reficere aīum. M. T. manifesto fur-
to perturbatus ubi se recollegit. Trāqui. reuocato rursus impetu aliquid secretioris latebræ ad colligē-
tū animū desiderauit. Carnifex. minister iusticiæ. Daret. porrigeret in descensu. Resiliit. refugit. Fœ-
dum obscenū: turpem. Contactum. alia scriptura contagium hēt. i. polutionē. Plane. manifeste. San-
ctitate. integritate uitæ. Reiecit. repulit. respuit. Numeris. gradibus: apud Martia. pro nummo libro
quarto ponitur numerus & centū numeros nouæ monetæ. πολλαὶν προνοίας εἰ σεχευευσ χημωσ̄ σεσεῖν
i. uerba Taltypii ex Euripidis Hecuba narrantis polyxenæ necem. πλείων δὲ θυγῆνους αὐτῆς πολλαὶν

Stola

Celer

τὸ πρῶτον αὖ ἐλκεν εὐτυχίας πρὸς τὴν γούρῳ τῶν τελευτῶν ματα ἀρσενῶν γρῶν. i. hæc autem & mo-
 riens tamen multam prouidentiam habuit honeste cadere: celare autem quæ celare oculos marii opus
 est. quam sententiam transtulit Ouidius libro. xiii. metamorpho. ubi Polyxenæ imolationem describit.
 Tunc quoque cura fuit partes uelare tegédas: Cum caderet: castiq; decus seruare pudoris. Celer. in Ce-
 lerem plærunque Martia. fuit: & P. Cæler accusator Barea damnatus accusante Musonio. Cui Corne-
 lia obiicebatur. qui accusabatur q̄ cum Cornelia incestum commisisset. Virgis cæderetur. fustibus cæ-
 de incendio: & ruina Trāquillus author
 Domitianum stupratores uirginis in co-
 mitio ad necem cædi iussisse: excepto p̄-
 torio uiro: cui dubia etiam tunc causa: &
 mortis quæstionibus atque tormētis de
 semet professo exilium indulsit: sane Li-
 cinianum mōstrans. Comitio. loco iu-
 xta senatum: quo populus coibat comi-
 tiorum: & litium causa. Perstiterat. per-
 seuerauerat usq; ad extremum. Ardebat
 cruciabatur. Infamia. non displicet infā-
 mia: idest maliuolentia: & inuidia: cui ma-
 nifeste expositus erat: si celer tanquā ino-
 cens occisus uideretur. Arripit. cōpræ-
 hendi iubet. Agris. uilla. Quib⁹ erat
 curæ. qui tuebantur illum. Comitium:
 & uirgas. necem in publico. Confessio-
 nem obiecti criminis. Confugeret. in re-
 bus afflictis confugimus ad aliquē sub-
 sidū causa. Fecit. paruit monitis. Ab-
 sente. Liciniano. Tale quiddam. simile
 dictum. *vel τὰ πατρὸν λόγ.* iacet Patro-
 clus: idest iudicatum: & actum est: carmē
 ex libro. xxii. Iliados. *vel τὰ παρὰ νηὸς*
εἰ γένυς γλαυκῶτος ἀθανάτορος πατρὸν
λόγ. idest iacet apud naues mortuus ide-
 fletus insepultus Patroclus. sequentia ta-
 men aperte monstrant in pliniano codi-
 ce legē. *vel τὰ γένυς.* ut sit sensus cum
 deberē agere causam pro Liciniano tāq;
 nuncius afferō uobis illius confessionē:
 sicut Nestoris filius Achilli necem patro-
 cli lib. xyiii. Iliados. *ὦ μοι πηλεὸς νεὸς*
φρονος ἡ μάλα λυτρίῃ περὶ αὐτῆς
ἡμῶν φελετέρες θάλλει τὰ γένυς δ' ἐδάμφοι μάχονταί τιν' αὐτῆς τευχεὰ ἐχθροὺς βαλοῖ
εν τῶρ. Hei mihi pelei fili periti in bello. p̄fecto ualde triste nuncium accipies: q̄ nunquam utinam fuisset.
 iacet pro mortuo sane pugnant nudo. uerum hæc arma habet galeatus Hector: cuius narratiōis bre-
 uitatem Fabius mirum in modum probat. Recessit. ab urbe. Prodiret. exultaret. detegeretur. Ab-
 soluit. liberauit ab inuidia. Martia. absoluit phrygium uestra rapina pari. Adjecit. sententiæ. Non
 instandum uerecundiæ. non occidendum Licinianum: qui pudore criminis aufugisset. Ipsi Liciniano.
 Rapere. secum auferre. Publicarentur. a præfectis in ærarium referrentur. Exilium molle. apud
 gentes humaniores. exilium Marcello tradente triplex est: ut certorum locorum interdictio: aut lata fu-
 ga: ut omnium locorum habitatio præter certum locum: aut insulæ uinculum sed Callistratus signifi-
 cat aliud fuisse in insulam relegari: aliud in insulam deportari. in exulibus inquit gradus pœnarum con-
 stituit edictum diui Adriani: ut qui ad tempus relegatus est: si ante præscriptum redeat: in insulam rele-
 getur: sed qui relegatus in insulam excesserit: in insulam deportaretur qui deportatus euaserit capite pu-
 niatur. Vlpianus de interdictis. relegatorum duo sunt genera: quidā: q̄ in insulam relegantur: sunt q̄
 simpliciter: ut prouinciis eis interdicatur: non etiam insula assignetur: & mox. hæc est differentia inter
 deportatos: & relegatos: q̄ in insulam relegari: & ad tempus: & in perpetuum quis potest. Præmium.
 q̄ se liberasset ab inuidia fatēdo crimen. Diui Neruæ. cū hæc scriberet Secundus iam Nerua excesserat
 ab humanis: & iter deos a Traiano relatus fuerat. Altius. iā pridem gesta: a principio rei. Tūc cū iqui-
 sitio facta est in illum. Summam. argumentum. Oppido. Brixia. Finitimis. ut Bergamo: Verona. &

Ro. cui Cornelia obiicebatur: cum in comitio uir-
 gis cæderetur: in hac uoce perstiterat: quid feci:
 nihil feci. Ardebat ergo Domitianus: & crude-
 litatis: & iniquitatis infamia: arripit Licinianum:
 q̄ in agris suis occultasset Corneliæ libertam. Il-
 le ab his: quibus erat curæ: præmonetur: si comi-
 tium: & uirgas pati nollet: ad confessionem con-
 fugeret quasi adueniam: fecit: locutus est pro ab-
 sente Herennius Senectio tale quiddam: quale ē
 illud *vel τὰ πατρὸν λόγ* ait enim ex aduocato
 nūcius factus sum. Licinianus recessit: gratū hoc
 Domitiano: adeo quidem: ut gaudīo prodiret: di-
 ceretq; absoluit uos Licinianus adiecit etiam nō
 esse uerecundiæ eius instandum: Ipsi uero permi-
 sit si qua posset ex rebus suis raperet: anteq̄ bona
 publicarent: exiliūq; molle uelut præmiū dedit.
 Ex quo tñ postea clamētia diui Ner. trāslatus est
 in Siciliā. ubi nūc p̄fite: seq; de fortūa præfatio
 nibus uindicat. Vides q̄ obsequenter pareā tibi: q̄
 nō solū res urbanas: uerū etiā peregrinas tā sedu-
 lo scribo: ut altius reperā. & sane putabā te. quia
 tūc abfuisti: nihil aliud de Liciniano audisse: q̄ re-
 legatum ob incestum. Summā enim rex nūciat
 fama: non ordinem. Mereor ut uicissim quid in
 oppido tuo: quid in finitimis agatur (Solēt enim

Exilii gene-
ra

Rapere. secum auferre. Publicarentur. a præfectis in ærarium referrentur. Exilium molle. apud
 gentes humaniores. exilium Marcello tradente triplex est: ut certorum locorum interdictio: aut lata fu-
 ga: ut omnium locorum habitatio præter certum locum: aut insulæ uinculum sed Callistratus signifi-
 cat aliud fuisse in insulam relegari: aliud in insulam deportari. in exulibus inquit gradus pœnarum con-
 stituit edictum diui Adriani: ut qui ad tempus relegatus est: si ante præscriptum redeat: in insulam rele-
 getur: sed qui relegatus in insulam excesserit: in insulam deportaretur qui deportatus euaserit capite pu-
 niatur. Vlpianus de interdictis. relegatorum duo sunt genera: quidā: q̄ in insulam relegantur: sunt q̄
 simpliciter: ut prouinciis eis interdicatur: non etiam insula assignetur: & mox. hæc est differentia inter
 deportatos: & relegatos: q̄ in insulam relegari: & ad tempus: & in perpetuum quis potest. Præmium.
 q̄ se liberasset ab inuidia fatēdo crimen. Diui Neruæ. cū hæc scriberet Secundus iam Nerua excesserat
 ab humanis: & iter deos a Traiano relatus fuerat. Altius. iā pridem gesta: a principio rei. Tūc cū iqui-
 sitio facta est in illum. Summam. argumentum. Oppido. Brixia. Finitimis. ut Bergamo: Verona. &

Cremona. Notabilia. notatu digna. Versus. ordines uerborum.

Mas. Marcellini factum laudat: quæstor cum ante tempus salarium scribæ recepisset: eo mortuo Traianum super hoc consuluerit: & senatum: hortatur itaque Arrianum ideo Marcellinum commendandum epistola. P. Egnatium aduersus Soranum testimonium dixisse recitat Tacitus: Macrobius Egnatium citat in libris de rerum natura. Egnatium Festum ædilem duumuirum: cui ludos sub Antonio Pio publice edenti plebs urbana ad statuam ponendam: pecuniã obtulit referunt antiqua monumeta: uerum is honore contentus impensaz remisit: ad Ignatium Dextrum scripsit. Herennius Modestinus librum de excusatione tutelæ: Ignatium Antiochiæ episcopum sub Nerua: & Traiano authores sunt græci scriptores. Vlpian⁹ testatur Ignatium Taurinum fuisse proconsulez Vticæ Adriano imperante. Quæstor. prouincialis qui dabatur proconsuli uel prætori eunti in prouinciam: ut pecuniã principalem: uel publicam inquireret: & curaret. Sorte. quæstores enim sortiebantur scribas sicut proconsules prouincias: & legatos. Amisisset. morte perdidisset. Ante legitimum tempus. laudat per transitum tempora sua: quibus publicis officialibus ante diem suam satisficeret. Salarium. salarium merces annua laborum dicitur: at salarius qui falsamentum uendit. Quod. salarium. Intellexit. obitum scribæ. Subsidere. salarium remanere. Reuersus. ab itinere in urbem. Quæstio. disputatio fuit super hac re. Præfecti. quæstores urbani. Populo. quia ærarium reipublice erat. Vendicabant. asserebant. proprium faciebant. Populi. aduocatus dixit. Cælius Strabo: legitur etiam Cælius Strabo: sed nullius apud alium quempiam mentionem habitam memini. hoc tantum uelim admonuisse: & Strabonem: & Bebiū Marcum: & Cepionem Hisponem: non Cælium Strabonem. Statim. namque interfuit illi senatusconsulto. Feci. laudaui. facio uerbum late patet multorum locum explens. Plini. senior libro secundo: & utraq; paginam facit idest implet. Cato dixit mundicias facere: pro mundare: & facere manipulos pro colligere in manipulos. Varro factum olei: quod uno tempore conficitur: & ad uictimas faciunt: idest conueniunt: & idonei sunt sacrificio: sicut Martia. non facit ad stomachum: & Columel. recte faciunt ad eam rem syluestres pin⁹: &

Egnatius

Ignatius

quædam notabilia incidere (per scribas. denique quicquid uoles: dummodo non minus longa epistola nuncies. Ego non paginas tantum: sed uersus etiam. syllabasque numerabo. Vale.

CC. Plinius Arriano. S.

Mas Egnatium Marcellinum: atque etiam sæpe commendas. amabis magis: commendabisque: si cognoueris eius recens factum: cum in prouinciam quæstor exisset. scribamque: qui sorte obtigerat: ante legitimum salarii tempus amisisset: quod acceperat scribæ daturus. intellexit: & statuit subsidere apud se non oportere. Itaque reuersus Cæsarem: deinde Cæsare auctore Senatum consuluit: quid fieri de salario uellet: & parua quæstio: sed tamen quæstio: hæredes scribæ sibi: præfecti ærarii populo uendicabant: acta causa est: dixit hæredum aduocatus: deinde populi. uterque percommode. Cæcilius Strabo ærario censuit inferendum: Bebius Macer: hæredibus dandum. obtinuit Strabo. Tu lauda Marcellinum: ut ego statim feci: quamuis enim abunde sufficiat illi: quod est: & a principe. & a Senatu probatus. gaudebit. tamen testimonio tuo. omnes enim qui gloria. fama que ducuntur mirum in modum assensio. & laus a minoribus etiam profecta delectat. Te uero Marcellinus ita ueretur. ut iudicio tuo plurimum tribuat. accedit his. quod si cognorit factum suum isto usque penetrasse. necesse est laudis suæ spacio. & cursu. & peregrinatione lateatur. Nescio enim quo pacto uel homines magis iuuat gloria lata: quam magna.

CC. Plinius Tacito. S.

Strabo

Facio

libro non pariter maxime facit ad hanc rem: sic. x. optime facit. interdum pro causare. ut apud Mart. frigus. n. magnum synthelisis una facit. Terentius pro composuit: uel trstulit: nonnunquam pro tacere usus est: & fac te huc pro ueni huc: in infinitum procederem si singula persequi uellem. Assensio. approbatio. Minoribus. qualis erat Arrianus respectu principis dixit: uel magis sit generale dictum. Isto. Altinum Arriani municipium. Peregrinatione. perfectione peregre. Lata. diffusa. Magna. ampla: sed restricta. Macrobius in appetenda inquit gloria duo sunt maxime: quod probari possunt: ut: & quod latissimæ uageat: & quod diutissime perseueret.

S Aluum. Fuerat in patria Secundus ubi cum audiuiſſet municipes ſuos Mediolanum petere ſtudioꝝ cauſa: q̃ nullos Comi præceptores haberent: hortatus eſt parentes ut liberis ma- giſtrum conducerent de ſuo promittens tertiam ſalarii partem. quare in Tuſculanum reuer- ſus: ubi opuſculum quoddam erat abſoluturus interim rogat Tacitum ut aliquem conqui- rat: qui ſibi fidēs iudicio Nouocomenſium ſe ſubiiciat. **Vrbem. Romam.** Quando. auphæreſis. pro aliquando. Deſideratus. expectatus. Tuſculano. agro iuxta Tifernium. Intentionem. excitatam di- ligentiam. Iam in finem: quæ iam ſpe- rat finem. Intermiſere. in ſe. d. i.

Prætexta
ta

ctat finem. Inter misero. in secunda le-
ctione fuit laxauero: magis placet: inter-
misero scilicet aduentu meo in urbem: p-
tēpus deponam. Aegre resumam. diffi-
culter repetam. Quid. aliquod tēpus.
Festinationi. festinanti desiderio. Præ-
cursoria. præcedente: & officio cursoris
fungēte. In patria mea. in Nouocomo.
Prætextatus. toga prætexta indutus: iaz
xiiii. annos natus: nā prætexta cum pri-
us esset regum uestis: ut postea consulū fu-
it: permissa est nobilioribus pueris cum
bulla aurea ad excitandam in eis uirtutē
memorando factō Tarquinii Prisci filii:
cū. xiiii. annum ageret hostem manu per-
cussisse. inde a patre pro concione lauda-
tus: & bulla aurea prætextaq; toga dona-
tus est supra annos fortis præmia uirili-
tatis: & honoris meruit: sicut enim præ-
texta magistratuum: ita bulla gestamen
erat triumphantium: hinc deductus mos
ut prætexta: & bulla in id ætatis a pueris
usurparetur nobilibus: sunt qui credant
eundem regem cum ciuium statum ordi-
naret: instituisse etiam patricios pueros:
quorum dūtaxat patres currulem gesse-
rant magistratuz bulla aurea: & toga cui
purpura p̄texit uti: cæteros at̄ p̄textā tm̄
quoq; parentes equo stipēdia iusta meru-

Mediola
num

issent: libertinos uero: & pegrinos nullo modo: sed postea quoq; libertinorū filiis: qui ex iusta matre familias nati fuissent concessum prætextam: & lorum gestare: q̄q̄ sint: qui hoc institutum ad Romulum referant in Hostilium inchoatum. Treuellius Pollio etiam sacerdotes usos prætexta rettulit: & honestorum indumentum fuisse Pedianus author est: sumiq; solitam lætitiæ signum abbreviator Livi tradit: eam autem supra tunicas induebant. Etiam, consentientis aduerbium. Mediolani. Prolemæus Mediolanum in Germania iterū refert: Stephanus Aquitaniæ urbem scribit: hic uero Mediolanum Galliæ cisalpinæ (ut omittam quæ sub nomine Catonis circumferuntur) a gallis conditum Plinius: & Strabo testantur: qui Linio authore transgressi alpes haud procul Ticino flumine fusis Thuscis cum agrum in quo confederantur appellari audiissent cognomine insubribus pago Heduarū ibi omen sequentes loci: urbem Mediolanum condidere sic appellatam a porca lanata in media fronte: ut quidam autumant: alii ab urbe Senonum in Gallia eodem cognomento. olim omnes uicatim habitabant: deinde Italicarum populosissima: & metropolis: quam Strabo tempestate sua dignitatis eximie testatur: clara sane urbs utraq; fortuna: & ab historicis nostri sæculi celebrata monumentis: ut taceam illud. Aufonii carmen: cui initium Et Mediolani mira omnia. Hic. Comi studes. Pater. inquit. retinet hic locum dialogi. Præceptores. fuit enim Mediolanum olim professorum celebritate illustre: nam & ibi Virgili. oratoriam didicit: & Albutius Nouariensis rhetor declamauit. Augustinus: qui postea suis uirtutibus inter duos relatus est: liberales disciplinas professus. Quare nullos habetis præceptores. uerba Secundi sunt alloquentis patres Nouocomenses usq; ad hæc putauit: nam tunc conuertit sermonem ad Tacitum. Pudicius. hæc melior lectio seruata forma analogiæ: q̄ pudicius: nam a pudico re ste pudicius fit: absurdum autem esset a pudicicia deductum credere pudicius. Quantulū. erit minimū: in quā significationem usum inuenio Tacitum in libello de moribus Germanorum: & Iuuenal. satyra. vi. Quantulū in hoc: & paulo post: nam quantula nostra uoluptas: sic Apuleium. ix. Quantulū ferētes auxilium: sic Curtium. vii. quantulo contenti esse deberent: & ne singulos excutiā authores: redeo ad

Qu ātulū

uerba Secundi sunt alloquentis patres Nouocomenies usq; ad hæc pudicius. nem ad Tacitum. Pudicius. hæc melior lectio seruata forma analogiæ: q̃ pudicicius: nam a pudico re
cte pudicius fit: absurdum autem esset a pudicicia deductum credere pudicicius. Quantulū. erit mini
mū: in quā significationem usum inuenio Tacitum in libello de moribus Germanorum: & Iuuenal. sa
tyra. vi. Quantulū in hoc: & paulo post: nam quantula nostra uoluptas: sic Apuleium. ix. Quantulū ferē
tes auxilium: sic Curtium. vii. quantulo contenti esse deberent: & ne singulos excutiā authores: redeo ad

ipsum Secundum in panagyrico: nam quantulum refert deponas: an partiaris imperium. Collata. publice in unum collecta. Habitationes. conductas domos. Viatica. uia necessariae impensas. Adicere mercedibus. super addere salario: quod impenditis praeceptori Mediolanensi: ut in patriam nostram alium conducatis. uel addicere mercedibus id est assignare impensas praedictas salario praeceptoris. Eius. salarii. Ambitu corrumpetur. nam saepe accidit in oppidis praeceptores indignos publica stipendia consequi: quia sciunt ambire principes & decuriones. inde salaria dicuntur corrumpi ambitu: cum indo-

nia conducere praeceptores: quodque nunc in habitationes: in uiatrica: in ea: quae peregre emuntur (omnia aut peregre emuntur) impenditis: adicere mercedibus. Atque adeo ego: qui nondum liberos habeo paratus sum pro republica nostra: quasi per filia: uel parente tertiam partem eius: quod conferre uobis placebit: dare. Totum etiam pollicerer: nisi timerem: ne hoc munus meum quandoque ambitu corrumpetur: ut accidere multis in locis uideo: in quibus praeceptores publice conducunt. huic uitio occurri uno remedio potest: si parentibus solis ius conducendi relinquant. iisdemque religio recte iudicandi necessitate collationis addat: nam qui fortasse de alieno negligentes: certe de suo diligentes erunt: dabuntque opera: ne eam a me pecunia non nisi dignus accipiat: si accepturus & ab his erit. Proinde consentite: conspirate: maioremque animum ex meo sumite: qui cupio esse quam plurimum: quod debeam conferre. nihil honestius praestare liberis uestris: nihil gratius patri potestis. Edoceantur hic: qui hic nascunt: statimque ab infantia natale solum amare: frequentare consuescant: atque utinam tam claros praepceptores inducat: ut a finitimis oppidis studia hinc petant: utque nunc liberi uestri aliena in loca: ita mox alieni in hunc locum confluant. Haec putauit altius: & quasi a fonte repetenda: quo magis scires: quam gratum mihi foret: si susciperis: quod iniungo. In iungo autem: & per rei magnitudinem rogo: ut ex copia studiosorum: quae ad te ex admiratione ingenii tui conuenit: circumspectas praepceptores: quos sollicitare possimus: sub ea tamen conditione: ne cui fidem meam obstringam: omnia. n. libera parentibus seruo: illi iudicent: illi eligant: ego mihi curam tamen: & impendium uendico. Proinde si quis fuerit rebus: qui ingenio suo fidat: eat illuc ea lege: ut hinc nihil aliud certum: quam fiduciam suam ferat. Vale.

C. Plinius Paterno. S.

V fortasse oratione: ut soles: & flagitas: & expectas. At ego quasi ex aliquo peregrina: delicataque merce lusus meos tibi prodo. Accipies cum hac epistola hendecasyllabos nostros: quibus

etis destinantur: quod sint fauorabiliores. Publice. stipendio publico. Occurri. prouideri. Religio. diligens metus. Recte. digni an indigni sint: qui conducantur. Addatur. augeatur. Collationis. pro duabus partibus. Alieno. de repub. Eam. tertiam partem. Dignus bonus & litteratus. Accepturus. duas stipendii partes. His. parentibus. uidentur haec ad Tacitum directa uerba. Conspirate. conuenite ad hoc: nunc in bonam partem: alibi in malam dicis. Ex meo. exemplo meo. Quamplurimum. salarium: quod fiet si condecetis optimum praepceptorem. Nihil. quam dignum professorem litterarum. Edoceantur. legitur etiam educantur. Natale solum. patriam. Studia. liberales disciplinae. Confluant. undique conueniant. Fonte. primordio negotii. Foret. esset futurum. Admiratione ingenii tui. fuit enim Tacitus uir admirabili ingenio: ut quidam eius dicendi genus supra ceteros scriptores extollant. Circumspectas. deligas. Sollicitare. ex suo loco mouere: quasi ex solo citare. Obstringam. obligem. Libera. intacta. iudicio meo & municipum. Curam. querendi praepceptorem. Impendium. tertiam stipendii partem. Illuc. Commune. Hinc. a me. Fiduciam. doctrinae suae.

V fortasse. Excusat lasciuia hendecasyllaborum suorum apud Paternum: & carminis genere: & exemplo antiquorum: deinde liberum facit ei imponendi suis uersiculis quod nomen libuerit: rogatque ut quicquid in illis displicuerit se uellet admonere. Orationem. aliquam ex meis. Peregrina. externa: preciosa: & cara. Lusus. epigrammata iocos complexa: sic idem libro septimo appellat: & Martia. saepius: iocosque uocat. Prodo. edo. publico. Hendecasyllabos. undecim syllabarum mensuram continentes: quibus admodum claruit Catullus: & Valerius Mart. & Statius in syl. Ausonius tria hendecasyllaborum genera enumerat. alibi Secundus testatur emisisse librum hendecasyllaborum decantatum non modo a nostris. sed etiam a graecis. Oblectamus ocium. uel oblectamur ocio. utraque lectio conuenit. oblectamus ergo ocium temporis. i. tempus ociosum & uacuum a rebus seriis: deducimus in uolu-

Oblecto

Hendeca-
syllaborū
materia

ptate scribendo iocosa. oblecto enim trahitur a lacto lactas: quod est animos in aliquam uoluptatem inducere: in quam significationem interdum Terentius usurpauit: quare non placet sententia Festi: qui a uerbo iacit deductum autumat. nisi respexerit: quod iacat frequentatiuum tractum sit a uerbo iacit olim in usu: a quo allicit: pellicit: illicit. Locamur. & quæ sequuntur monstrant quam materiam habeant hendecasyllabi. nam in iocis: lusibus: amore: dolore: querimonia: ira uersantur. iocari autem refertur ad res uerisimiles: quæ risum prudentem: & liberalem excitant: nam iocum accipimus quod est contrarium serio: fingere enim ac terrere: & promittere interdum iocuse est. Pressius. humiliori stilo. Elatius. grandiori.

Varietate. uario dicendi genere: & materiæ: nam sicut uerborum uarietas ita rerum pulchra est: & quemadmodum in orationibus uariare figuram commendatur: sic in epigrammate diuersitas stili & argumenti plurimum appetitur. Alia. quædam epigrammata.

Pætus
Petulans
Petulcus

Allis. aliquibus. Petulantiora. lasciuiora nam pætum lascium dicunt a petendo: a quo petulans & petulcus. Erit eruditionis tuæ. conueniet tuæ excultæ doctrinæ. Viros: quorum plurimos Secundus libro quinto ad Aristonem: & Apuleius prima Apologia commemorant: & Martialis in præfatione. viii. asserit epigrammata a seuerissimis & supremæ fortunæ uiris ita scripta: ut nimiam uerborum licentiam: affectasse uideantur. A lasciuia rerum. a lasciuia materia. Nudis. turpibus: propriis: sine circumlocutione: quæ latina uocat idem epigrammatarius: & lasciuam uerborum licentiam interpretatur linguam epigrammaton. Refugimus. uitamus.

Vnde enim? qua ratione fieri potest ut simus grauissimis illis uiris seueriores?

Alioquin. insuper. Huius opusculi. hendecasyllaborū. Catullus expressit. carmen ex libro primo Catulli ad Aureliū & Furium. Pædicabo ego uos & irrumabo Aureli pathice: & cinæde Furi: Qui me ex uersiculis meis putastis: Quod sint molliculi: parum pudicum. Nam castū: & quæ sequuntur. in quam sententiam multos ire totis pedibus cerno: nā Ouidius secundo de Tristibus: inquit Cre-

de mihi distant mores a carmine nostro. Vita uerecunda est: musa iocosa mea est: & diuus Adrianus Viconii poetæ tumulum hoc carmine incidendum iussit. Lasciuus uersu: mente pudicus erat. & Martialis lasciuia est nobis pagina: uita proba. quem uersum Apuleius tanquam Secundi recognoscit his uerbis: nec fortasse mores meos spectent de carmine. Lasciuia est nobis pagina: uita proba ut Plinius dicit. meminert quippe eruditi. probatissimo uiro Plinio in poematis lasciuia: in moribus constitisse censuram: sciamus tamen uerisimilius esse secundum hoc carmen mutuatum a Martiale: cuius scripta prius edita fuerant: quæ Secundi. Versiculos. esse castos. Salem. urbanitatem. Leporem. gratiam. Molliculi. lasciuia. idem Martialis. ad Cornelium scribit. Lex hæc carminibus data est iocosis: Nec possunt nisi pruriant iuuare. Omnia. mea carmina tam bona quæ mala. Electa. digniora. sicut alibi refert quosdam sortitos tantum electa recitare: ut placeant: non ut emendent. Commodissima. optima. Videri. esse optima. Paria. omnia optima: & simili figura descripta. quare liber distinguendus est & uarietate rerum & stili: ad quod respexisse uidetur Martialis illo disticho. Sunt bona sunt quædam mediocria: sunt mala plura Quæ legis: hic aliter non fit Auite liber. Diuersa epigrammata diuersam complexa materiam: nam alia materia stilum grandiolem: uel acutiorem: alia humiliolem: uel simpliciolem expetit. Alio. respectu alius epigramatis melioris. Præfatione. prælocutione. Ineptias. lusus meos. Titu-

nos in uehiculo: in balineo: intra cœnam oblectamus ocium temporis: his iocamur: ludimus: amamus: dolemus: querimur: irascimur. describimus aliquid: modo pressius: modo elatius: atque ipsa uarietate tentamus efficere: ut alia aliis: quædā fortasse omnibus placeant: ex quibus tamen: si non nulla tibi petulantiora paulo uidebuntur: erit eruditionis tuæ cogitare: sumos illos: & grauissimos uiros: qui talia scripserunt: non modo a lasciuia rerum: sed ne uerbis quidem nudis abstinuisse: quæ nos refugimus: non quia seueriores (unde enim) sed quia timidiore sumus. Scimus alioquin huius opusculi illam esse uerissimam legem: quam Catullus expressit.

Nam castum esse decet pium poetam.

Ipsum: uersiculos nihil necesse est:

Qui tum denique habent salem: & leporem:

Si sunt molliculi: & parum pudicum

Ego quanti faciā iudicium tuum: uel ex hoc potes existimare: quod malui a te omnia pensitari: quæ electa laudari: & sane quæ sunt commodissima: de sinunt uideri: cum paria esse cœperunt. præterea sapiens: subtilisque lector non debet diuersis conferre diuersa: sed singula expendere: nec deterius id alio putare: quod est in suo genere perfectum: Sed quid ego plura? nam longa præfatione: uel excusare: uel commendare ineptias: ineptissimum est. Vnū illud prædicandum uidetur: cogitare me has meas

Ius. inscriptio. Constringitur. colligitur. legitur etiam conscribitur. Edullia. siue idyllia: nam cōmo-
de græca dictio εἰδύλλια utroq; uersus transferri ad nos potest: quæ lectio melior est q̄ elegidia: q̄q̄ id
significet paruas elegias: uerum Secundi carmen non erat elegum: & lugubre: sed iocosum hendecasyll-
labum εἰδύλλια autem parua poemata sic Catullus suum exametrum: sic prius Theocritus suas eclo-
gas: proinde statim subdit siue placet uocare. Eclogas. instar Virgilianæ bucolicæ tanquam delectum
aliquod. Poemata. partes operis. Præsto. inscribo. Simplicitate. synceritate. Aliis. cum quibus libe-

nugas ita inscribere hendecasyllabos: quí titulus
sola metri lege cōstringit. Proinde siue epigrāma
ta: siue idyllia: siue eclogas: siue (ut multi) poema
ta: seu quod aliud uocare uolueris: licebit uoces.
Ego tm̄ hēdecasyllabos præsto a simplicitate tua
peto: qđ de libello meo dicturus es aliis: mihi di-
cas. neq; est difficile qđ postulo: nā: si hoc opuscu-
lum nostrum: aut potissimū esset: aut solū: fortasse
posse durum uideri diceres. quære quid agas: mol-
la: & humanum est. habes quod agas. Vale.

C. Plinius Fundano. S.

SI quid omnino: hoc certe iudicio facio:
qđ Asinium Rufum singulariter amo: est
homo eximius: & bonorum amantissi-
mus: cur enim non me quoq; inter bonos nume-
rem? Idem Cornelium Tacitum (scis quem ui-
rum) arcta familiaritate complexus est. Proinde
si utrunq; nostrum probas: de Rufo quoq; neces-
se est: ut idem sentias: cū sit ad connectendas ami-
cicias: uel tenacissimum uinculum morum simili-
tudo: Sunt ei liberi plures: nam in hoc quoq; fun-
ctus est optimi ciuis officio: qđ de fecunditate
uxoris large frui uoluit eo sæculo: quo plerisq;
etiam singulos filios orbitatis præmia graues fa-
ciunt. quibus ille despectis aui quoq; nomen as-
sumpsit. est enim auus: & qđ ex Saturio Firmo:

propinquitate cōiunctos: atq; natura: Philostratus libro. vi. similia similes amant. Apuleius libro de phi-
losophia æqualitas non aliter prouenit nisi similitudo in utroq; amico parilitate: charitateq; conueniat:
pares enim paribus insolubili nexu iunguntur. unde Isocrates ad Demonicum bonorū amicicias nullū
sæculum potest abolere. tantam uim habet similitudo morum: ut etiam pessimi facile cōueniant: Nam
Othonem: qui postea imperauit docet Tranquillus apud Neronem inter amicos congruentia morum
summum locum obtinuisse: & Cor. Nepos in epitomate regū Romanorū. feroces inquit similitudo mo-
rum coniunxit: sic ex moribus cōtrariis nascitur odium auctore philostrato in uita Aelchinis. In hoc.
in hac re. Frui large de fecunditate uxoris. suscipere multos filios. Eo. nostro. Quo plerisq; ordo
est. quo præmia orbitatis faciunt etiam singulos filios quod si eximes de: latinitas melius procedet. gra-
ues plerisq; præmia ergo orbitatis idest mūnera: quæ mittebantur orbis: adeo creuerat auaritia: ut pa-
tri unicus filius uideretur molestus: quia scilicet per eum priuabatur muneribus: quæ dabantur orbis a
captatoribus: quod Iuuenalis notat. Tollere dulcem Cogitat hæredem cariturus turture magno: Mul-
lorumq; iubis: & captatore macello legimus apud Tranquil. Tiberium Cæsarem Lepidam foeminam
generosissimā condemnasse in gratiā Quirini consularis prædiuitis: & orbi: & Marcellinus scribit or-
bos: & cælibes a captatoribus cultos: & vi. Mart. hortatur patres ad uitam contra quorundam nimiam
persimoniā. Cecuba non solos uindemia nutriat orbos: Possunt: & patres uiuere crede mihi. at in pana-
gyrico refert Secundus in cām fuisse sæuitiā principum ne ciues oblectarent prole. Quibus. præmiis.
Assumpsit nomen aui. factus est auus suscepto per filiū nepotē. Ex Saturio Firmo: opa Saturii Firmi

rius loquimur de alieno opere: q̄ cum au-
thore. Potissimum. aliorum meorum
optimum. Solum. q̄ nullum aliud edi-
dissem: nam plura iam publicauerat in
facultate dicendi. Fortasse. sume extrin-
secus iure: uel merito. Durum rusticū.
impolitum nam cum diffideret Secun-
dus facere unum aliquod opus excellēs:
pluribus se experiebatur: quare. viii. di-
cet cū hoc: uel illud leges: ita singulis ue-
niam: ut non singulis dabis. Quære ui-
de. Quid agas. iocando monet qđ iudi-
candū sit. Molle: & humanum. respexit
ad genus carminis: qđ lasciuiū: & urbanū
est. Quod agas. quomodo iudices.

SI quid. Fundano in proximū
annum consulatum omina-
tur quare petit: ut suffragio:
& testimonio suo Asiniū. Bas-
sum quæstorem sibi assumat. quem mo-
re suo in cæteris commendationibus ob-
seruato laudat a parentibus: & animi bo-
nis. Facio. adiunctio color. Eximius.
electus: egregius. Me. quia mei est amā-
tissimus. Quem. grauissimum: eloquē-
tissimum: deniq; omni uirtute absolutis-
simū. Idem. q̄ nos. i. optime. Similitu-
do morum. snia a multis celebrata. nam
traditur a. M. Tullio in Lellio morum si-
militudinem esse tenacissimum uinculū
ad amiciciam: quā rem idem orator plu-
ribus libello de amicicia complexus est:
nihil inquit: quod ad se rem ulla tam
alliciat: & tam attrahat: qđ ad amiciciam
similitudo. cōceditur profecto esse uegē.
ut bonos boni diligant: asiscātq; sibi q̄si

Morum si-
militudo

Orbi dona-
ti

filiis sui. Propius. penitus: familiaris.
 Inspexeris. cognoueris. a præcedenti
 tractum. Ominamur. nam omen præ-
 runq; fit causa uictoriæ. sicut Locrensi-
 bus petentibus auxilium a Lacedæmo-
 niis aduersum Crotoniatis. Principis.
 Traiani: qui dignis honores: & dignita-
 tes distribuit. Concurrit. accedit. Ab-
 sente. Bassio tibi incognito. Ferax sæcu-
 lum bonis artibus. copiam bonorum:
 qui præstarent circa bonas artes. Hunc
 uero. diminutio exornatio. More ma-
 iorum. qui dignos adoptabant: nam a fi-
 lio. P. Scipionis Africanū minorem ado-
 ptatum fuisse legimus. Vt tu. sapiens
 debes. Liberos. quæstores: qui sunt cō-
 sulibus uice liberorum. Decorum. legi-
 tur etiam decorus idest ornamento. Pa-
 tre prætorio. genitus. Quibus. propin-
 quis. Inuicem. sicut illi consulares sunt
 ei ornamento: sic ipse illis. Festinare. an-
 te tempus petere. Præcurrit. præoccu-
 pat tempus. Votis. desiderio. Occu-
 pantibus. præuenientibus. Quæ legi-
 timum. si expectasset; Secundus q; con-
 sul creatus fuisset Fundanius: q; erat tem-
 pus legitimum petendi quæsturam: in
 periculo erat: ne iam præoccupanti de-
 disset. Quod. quia. Præsumptio. diui-
 natio. uotum. Illum. Bassum. Cuius-
 cunq; consulis. Quemcunq; quicunq;
 esset siue Bassus siue alius. Adiuturi. re-
 spectu tui. Si ratio tui consulatus. quia
 consul futurus es: & potes ipsum eligere
 quæstorem. Meæ. erga te. Studium
 nostrum. fauorem: quem nos enixe po-
 stulamus. Eundem. Bassum. Suffra-
 gio. auxilio.

quem diliges ut ego: si ut ego propius inspexeris:
 hæc eo pertinent: ut scias quam copiosam: quam
 numerosam domum uno beneficio sis obligatu-
 rus: ad quod petendum uoto primum: deinde bo-
 no quodam omine adducimur. optamus enim
 tibi: ominamurq; in proximum consulatum. ita
 nos uirtuti tuæ iudicia principis augurari uo-
 lunt. Concurrit autem ut sit eodem anno quæ-
 stor maximus ex liberis Rufi asinius Bassus iuue-
 nis (nescio an dicam quod me pater: & sentire: &
 dicere cupit: adolescentis uerecundia uetat) ipso
 patre melior. Difficile est mihi: ut de absente cre-
 das (quanquam credere soles omnia) tantum in
 illo industriæ probitatis: eruditionis: ingenii: stu-
 dii: memoriæ deniq; esse: quantum expertus inue-
 nies. Vellem tam ferax sæculum bonis artibus
 haberemus: ut aliquos Bassio præferre deberes.
 Tum ego te primus hortarer: moneremque cir-
 cumferres oculos: ac diu pensitares: quem potis-
 simum eligeres. Hunc uero (sed nihil uolo de ami-
 co meo arrogantius dicere) hoc solum dico: di-
 gnum esse iuuenem: quem more maiorum in fi-
 lii locum assumes. Debent autem sapientes uiri:
 ut tu: tales a repub. liberos accipere: quales a na-
 tura soleimus optare: decorum erit tibi consuli
 quæstor patre prætorio: propinquis consulari-
 bus: quibus iudicio ipsorum: quanquam adole-
 scentulus adhuc: iam tamen inuicem ornamen-
 to est: proinde indulge precibus meis: obsequere
 consilio: & ante omnia: si festinare uideor: igno-
 sce: primum quia uotis suis amor prærunq; præ-
 currit: deinde q; in ea ciuitate: in qua omnia quasi
 ab occupantibus aguntur: quæ legitimum tem-
 pus expectant non matura: sed sera sunt: deinde
 quod rerum: quas assequi cupias præsumptio ip-
 sa iucunda est. Reuereatur iam te Bassus ut cōsu-
 lē: tu dilige illū ut quæstorē. Nos deniq; utriusq;
 uestrū amantissimi lætitiā duplici pfruamur & n.
 cū sic te: sic Bassum diligamus: ut & illū cuiuscunq;
 & tuū quæcunq; quæstorē in petendis honoribus
 omni ope: labore: gratia simus adiuturi: perquam
 iucundū nobis erit: si in eundē studiū nostrum: &
 amicitia meæ: & consulatus tui ratio contulerit.
 si deniq; p̄cibus meis tu potissimū adiutor adces-
 seris: cuius: & senatus suffragio libentissime indul-
 geat: & testimonio plurimum credat. Vale.

Aude. Hortat Valeriu Paulinu ad studiū cū sit adhuc litteris honor: nā cū esset acturus tāta auditore corona tribunal circūdatū erat: ut p ipsos iudices uix accesserit: & auditus sit maximo assensu. Gaude. legis ēt gaudeo. Noie. cā. Studiis. eloquētiā. Proxime. nuperrime. Dicturus. cām acturus. Nō fuit. nō patuit. Adeundi. ad dicēdū. Tribunali. iudiciū sede. Stipatione. frequētia auditore: dēsa corona. Ad hoc. insup. Adolescens. q p̄sens actioni meā fuerat: quis scissis tunicis: & sola uelatus tunica tñ astitit. vii. horis: ut me audiret. Tunicis. ro. primo sine tuni-

Tunica

C. Plinius Valerio Paulino. S.

Audeo meo: gaudeo tuo: gaudeo etiam publico nomie: adhuc honor studiis durat. Proxime cum dicturus apud cētum uiros essem adeūdi mihi locus: nisi a tribunali: nisi p ipsos iudices nō fuit: tāta stipatione cætera tenebantur. ad hoc quidam ornatus adolescens scissis tunicis: ut in frequentia solet fieri: sola uelatus toga perstitit: & quidem horis. vii. nam tam diu dixi magno cū labore: maiore cū fructu. Studeamus ergo: nec desidīa nostræ prætedamus alienā. sunt qui audiant: sunt qui legāt. nos modo dignum aliqd auribus: dignū chartis elaboremus. Vale.

C. Plinius Gallo. S.

T admones: & rogas: ut suscipiā absentis causam Coræliæ contra. C. Cæciliū consulē designatū. Quod admones gratias ago: q rogas queror. admoneri. n. debeo: non rogari: ut faciā: quod mihi non facere turpissimū est. an ego tueri Coræli filiam dubitem? Est mihi quidem cum isto contra quem me aduocas nō plane familiaritas: sed tamē amicicia. accedit huc dignitas hoīs: ad hoc ipse: cui destinatus est: honor: cuius nobis hoc maior habenda reuerentia est: q iā illo functi sumus: naturale ē. n. ut ea: quæ qs adepti ē: ipsa q amplissima existimari uelit. sed mihi cogitāti affutur me. Coræli filia oīa ista frigida: & inania uidēt: obuersat oculis ille uir: quo

cis sola toga amicti fuerunt: deinde substrictas: & breues tunicas citra humerū definētes habebāt sine manicis. q genus græci ἐξομίσας appellabāt. qre. P. Africanus. P. Sulpitio Gallo obiecit: q ute res tunicis manus totas operientibus: & apud Virg. Itali exprobat troianis manicatas tunicas: & Marcellus ex auctoritate Titinii tunicā dixit esse uestimētū sine manicis: ubi manicatas tunicas testimonio multore notat. Apule. scdo floridore tenuissimo textu tunicā interulā refert. & Mart. i distichis magno fuisse p̄cio. Det tunicā diues. muliebrē & uirilē fuisse uestē Varro in libris analogiæ declarat. tunicā molestā Mart. lib. x. accipit pro ignito thorace. antiqui insup tunicā nominarūt uelamentū illud neruosum: q supinducit ulceribus subiecto iā uetustiore pure. Frequētia. multitudine uirorum. Fructu. uictoria de aduersariis.

Prætendamus. excusamus. Alienā. q nō sint auditores: & laudatores. Legāt. scripta. Auribus. auditu. Chartis. memoria. Elaboremus. excudamus.

T admones. Admonēte Gallo pollicetur oēm suam operam Coræliæ Corælii filia aduersum. C. Cæciliū: a qua defensione cum deterreri posset: & quia erat Secūdo amicus: & cōsul designatus tamen cum recordabatur patris Coræli: cui plurimum debebat: sperat nullam reprehensionē: sed laudem etiam ab ipso Cæcilio consecuturum. quidam codices Antonino: non Gallo scriptam epistolā significant. Coræliæ. filia Corælii Rufi: & sororis Coræliæ a Secūdo sūma reuerētia dilectæ: quæ Fuscū Minutiū mari-

Cæcilius

tū habuit. C. Cæciliū. multos Cæcilios p illa tēpora fuisse lego: ut Cæciliū Secūdū de quo Mar. dū mea Cæcilio formā imago Secūdo: Cæciliū Simplicē creatū consulē a Vitellio: Cæciliū Celerē: cuius supra Secūdos mētionem fecit. nā Cæciliū Classicū hic intellexisse oīno negauerim. Cæciliū Rufinū senatu mouit Domitianus censor: q saltasset. Cæcilio proculo rescripsisse diuū pium testat Vlp. Cæciliū rhetoris meminit Athenæus: & plurimi adhuc extāt in monumētis Insubriū. Designatū. decretū: cōstitutū i sequentem annū: nam designare in bonū: & in malū accipi solet: quare dixit Apule. contra fas sanctæ religionis designasset aliquid: & Teren. modo quid designauit. i. cū ignominia fecit: qui ludis funebribus præerant designatores dicebant. Non facere. si non facerē. Isto. C. Cæcilio. Me aduocas. aduocationem meā pro Corælia petis. aduocamur. n. daturi patrociniū Agrestio tradēte. Familiaritas. plus est q amicicia. Huc. ad eius amiciciā. dignitas. q senator. Ad hoc ipse. non displicet atq hic ipse. Honor. cōsulatus. Hoc. ob hāc cām. Functi sumus. gessi cōsulatū. fuit. n. cū Tertullo cōsul. Ea. eos honores: & magistratus. Existimari. credi eē. Adfutur. cām susceptur. Coræli. Rufi: cuius interitū libro primo eplā deplorauit. Frigida. inefficacia: imbecillia: nā frigus orationis dicimus cū inutilis ē orō: & frigidū ac inane dicēdi genus Fabius. x. carpit: Donatus frigidū non adhærens interpretat translatus asserens a picatione uasorum: quæ frigidam picem non tenent. frigidum plæruncq nocens. Obuersat. fre-

Designare

Frigidum

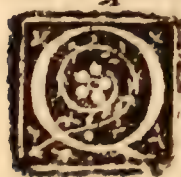
Ioculare

Cōsiliator

quenter occurrit. Subtiliorem, acutior-
rem: fuit enim prudentissimus iuricon-
sultus: & ætatis suæ sapientissimus: sic de
Aristone iuriscōsulto locutus est supra.
quid illo grauius? sanctius? doctius? Sā-
ctiorē, meliorē probitate morē. Cōtra,
ut familiaritas multū reuerentiæ detra-
hat. Admiratus, ueneratus. Inspexi, co-
gnoui. Ille, habuit. Ioculare, iocosum.
ioci causa dictum factumue. Serium,
grauē sine tristitia, contentio color. Vt
ab æquali, tanquā si fuisset illi æqualis
& tempore, & autoritate. Suffragator
& testis, sic prius dixerat suffragio & te-
stimonio. Deductor, in cōmitiū. Cō-
siliator: cuius scēminum consiliatrix
protulit Apuleius: is autē est: qui ratione
alte petita plura perpendens & cōparans
habet inuentionē: & iudicationē in se se-
cundū mores. Rector, cōquestus est in
obitu eius amisisse rectorē & magistrū
uitæ suæ. Imbecillis, ualitudine longa
& iniqua podagræ. Senior, na. lxxvii. an-
num expleuit. Domi, inter domesticos
& familiares. Atruxit, addidit. Iuue-
nibus, per transitū monstrat se fuisse iu-
uenē imperante Nerua. Intra silentium
tenuit, conticuit: ut sententiæ suæ maio-
rē autoritatē adderet. Qua, summa.
Secundū, C. Pliniū. Voce, dicto. Quā-
tum: laudis. Immodicū, nimium. Nihil
non, oīa. Moriens, dixi. Filiæ, Coræ-
liæ. Cornutū, Tertullū: de quo in præ-
cedentibus copiose. De me, quā de me
Corælius habuit. Offensas, inimicitias.

Istum ipsum, C. Cæciliū. Noua: in-
solita. Intendit, mouet: inferit. Vt scē-
minæ, quæ se nesciat defendere: uel quia
quibusdam priuilegiis muniūt scēminæ.

Epistolæ angustia, nō, n. diffundi tm̄
eplā debet q̄tum oratio. Cōmendatio-
nem: q̄ defendam tanti uiri filiam.

Vemadmodū, Antonini epi-
grammata græca laudat: quæ
cum latine Secūsus conatus
esset exprimere: multum ab
illis decidit. Latine æmulari, traducere
in linguam nostram. In deterius, mul-
rum defeci ab archetypo: nam lōge tua,
meliora q̄ mea: accidit autem hoc plæ-
rūq̄ ut imitator mior sit imitato. Aege-
state, maius est q̄ inopia: nam hæc ipotē-
tiā illa necessariorū penuriā signat: iops
.n. q̄ sine opere gens uero q̄si ex gens: cui
ne gens qdē sit reliqua. (Vt Lucreti⁹ ait)
lib. i. de rege natura: ubi de aīa agit: inqt.
Nec me animi fallit graiorū obscura re-
perta difficile illustrare latinis uersibus
esse. Multa nouis uerbis præsertim cum sit agendum propter ægestatem linguæ & rege nouitatem. T.

Aegestas
Inopia

Lucretius

Lucretius autem præcepta sapiæ uersibus complexus & amatorio poculo in furorē uersus cum aliquos

neminem ætas nostra grauiorem: sanctiorem: sub-
tiliorem: tulit: quem ego cum admiratione dilige-
re cœpisssem: quod euenire contra solet: magis ad-
miratus sum: postq̄ penitus inspexi: inspexi enim
penitus, nihil ille a me secretum: non iocularē: nō
serium: non triste: non latū. Adolescētulus eram:
& iam mihi ab illo honor, atq̄ etiā (audebo di-
cere) reuerentiā: ut ab æquali habebatur. Ille me
us in petendis honoribus suffragator: & testis. Il-
le in inchoandis deductor: & comes: ille in geren-
dis consiliator: & rector: Ille deniq̄ in oībus offi-
ciis nostris: q̄q̄: & imbecillis: & senior: quasi iuue-
nis: & ualidus conspiciēbatur. Quantum ille fa-
mæ meæ: domi: in publico: quantum etiā apud
principem atruxit: nam cum forte de bonis iuue-
nibus apud Neruā imperatorē sermo incidisset:
& plæriq̄ me laudibus ferrent: paulisper se intra
silentium tenuit: quod illi plurimum authorita-
tis addebat: deinde grauitate: quā noras: necesse ē
inquit: parcius laudem Secundū: quia nihil nisi
ex consilio meo facit: qua uoce tribuit mihi quan-
tū petere uoto imodicum erat: nihil me facere nō
sapientissime: cū omnia ex consilio sapientissimi
uiri facerem. Quinetiā moriens filiæ suæ: ut ipsa
solet prædicare: multos quidem amicos tibi in lō-
giore uita parauit: præcipuos tm̄ Secundū: & Cor-
nutū: qd̄ cū recordor: intelligo mihi laborādum:
ne qua parte uidear hæc de me fiduciā prudētissi-
mi uiri destituisse. Quare ego uero Coræliæ ade-
ro promptissime: nec subire offensas recusabo: q̄q̄
non solum ueniam me: uerum etiā laudē apud
istū ipsum: a quo (ut ais) noua lis fortasse ut scē-
minæ intēdit: arbitror consecuturū. si hæc eadē
actione latius scilicet: & uberius quam eplæ ang-
ustia sinunt: cōtigerit mihi: uel in excusationē:
uel etiā in cōmendationem meā dicere. Vale.

C. Plinius Antonino, S.

Vemadmodū magis approbare tibi pos-
sum quā opere mirer epigrammata tua
græca: quam q̄ quædam latine æmula-
ri: & exprimere tentauī: in deterius tamen acci-
dit hoc: primum imbecillitate ingenii mei: dein-
de inopia: ac potius (ut Lucretius ait) ægestate

libros: quos postea Cic. emēdauit p̄ interualla isania cōscripsisset. ppria se manu confecit anno ætatis. xliii. Cn. Pōpeio: & M. Licinio Crasso consl. qua die Vir. poeta sumpsit uirilē togā. eius lectionem pbat Quintilianus: sed nō ut corpus eloquētiæ faciat. Vitruuius uē uerborū laudat. Patrii sermonis. latinæ linguæ. græcis. n. longe maior uerborū copia ac licētia: p̄serti poetis: q̄b⁹ l3 & noua fingere: & breuibus p̄ longis ac cōtra uti: nā latini magis seueri: q̄ notat hēdecasyllabo Mar. Dicūt Earinō tñ poetæ: S3 græci: q̄bus ē nihil negatū: Et quos a p̄ f̄ s̄ a p̄ f̄ s̄ decet sonare: Nobis nō l3 esse tā disertis: Qui musas colimus

patrii sermonis. q̄ si hæc quæ sunt latīna: & mea habere tibi aliquid uenustatis uidebuntur: quantum putas inesse gratiæ eis. quæ mihi: & a te: & græce proferuntur. Vale.

C. Plinius Hīspullæ. S.

Q Vm sis pietatis exēplū: fratrēq; & optimū: & amantissimū tuī parī charitate dilexeris: filiāq; eius: ut tuā diligas: nec tantum amīcæ ei: uerum etiā patris amīssī adfectum repræsentes: nō dubito maximo tibi gaudeo fore: cum cognoueris dignam patre: dignam te: dignam auo euadere: Summum est acumen: summa frugalitas. amat me: quod castitatis indicium est. Accedit his studium litterarum: quod ex meī charitate concepit. Meos libellos habet: lectitat: ediscit etiam. Qua illa sollicitudine: cum uideor acturus: quanto cum ægī gaudeo adficiuntur: disponit qui nunciēt sibi: quē assensum: quos clamores excitarim: quem euentum iudicii tulerim. Eadem si quando recito: in proximo discreta uelo sedet: laudesq; nostras audissimis auribus excipit. Versus quidem meos cantat etiam: formatq; cithara non artifice aliquo docēte: sed amore: qui magister est optimus. His ex causis ī spem certissimam adducor perpetuam nobis: maiorēq; in dies futuram esse cōcordiam. Non ætatem meam: aut corpus: quæ paulatim occidunt: ac senescunt: sed gloriā diligit. Nec aliud decet tuis manibus educatam: tuis præceptis institutam: quæ nihil in cōtubernio tuo uiderit: nisi sanctum honestumq; quæ deniq; amare me ex tua predicatione consueuerit. Nam cum matrem meam parentis uice dilexeris: me a pueritia statim formare: laudare: talēq; qualis nunc uxori meæ uideor: omīnari solebas. Certatim ergo tibi grās agimus. Ego quod illam mihi: illa quod me sibi dederis: quasi inuicem elegeris. Vale.

C. Plinius Nonio Max. S.

Q Vid senserim de singulis tuis libris: notū tibi ut quanq; plegerē: feci: accipe nunc quid de uniuersis generaliter iudicem.

seuiores. Hæc. carmina. Venustatis. gratiæ: leporis. a Venere deductum uerbū. Proferunt mihi mittunt ad me A te. uiro doctissimo. Græce. proprie.

Vm sis. gratulatur sibi & Hīspullæ: q̄ uxor Calphurnia se dignā maiorib⁹ suis oñderet: nā & lætabat Secūdi laudib⁹. nec corpus: sed gloriā illius exosculabat.

Pietatis. pietas est p̄ quā sanguīe cōiunctis: & patriæ & beniuolis cultus officiū diligēs tribuit: ps sane iustitiæ p̄xia æq̄tati. Charitate. amore. alibi ēt propenuria cuiuscūq; rei. Filiā. Calphurniam uxore meā. Affectū. amorē. latini imitatione græcorū affici dicūt moueri aliq̄ passiōe: siue bona: siue mala. Auo. Fabiato. Acumē. ingenii p̄spicacitas. Frugalitas. tēperantia ciborū. Cōcepit studiū. facta est studiosa q̄ me sequit. Habet. amat: tenet. Qua. maxima. Acturus. cām dicturus. Disponit. collocat p̄ interualla: ul' mittit auditores. Assensum. fauorē. Clamores. applausus. Euentū. fortunā: q̄ plurimū in iudiciis dominat. Discreta. seclusa ab aliis auditoribus. ad de q̄ Sidon. viii. scribit Calphurniā legēti Plī. & meditāti cādelas: & cādelabra tenuisse. Excipit. audit: attēdit. Format q; cithara. ad sonū citharæ cātāt: & concordat. Statius. Discendū musis sonat: & mea carmīa flectit. est alia lectio: format ad citharā. i. cōcordat cū cithara. Artifice. magro musico. Magrē optimus. lōge. n. amor ualētior ad obtinēdū q̄ uelis q̄ timor: nā timor abiit si recedas. manet amor. ac sicut ille ī odiū: hic ī reuerentiā uertit. Corpus. q̄ tm̄ amplectunt scorta: & libidinotæ mulieres. Occidūt. minunt. hic Oui. in Fa. tēpora labunt: tacitisq; senescimus annis: Et fugiūt freno nō remorāte dies. Tuis. sanctissimis. Cōtubernio. cōuictu. familiaritate. Prædicatione tua. cōmendatione. & laude tua de me. Parentis. m̄ris tuæ. A pueritia. dū puer essem. Formare. istituere. Ego. ago grās. Illā. Calphurniā. uxore. Elegeris. nos egregium par.

Pietas

Charitas

Vid senserim. In genere iudicat quid sentiat de libris Nonii Max. in quibus īgenium: sublimitatem: elegantiam: uarietate: ac pulchritudinē pbat de Max. alibi plura recitauimus. No. a Seuerō

Nonius
Nauus
Generatiz
Speciatim
Elegans

Interfectum refert Spartianus. (hic autē Noni⁹ Max. siue Nauus utraq; n. scriptura circūfertur.) scripsit: libros in Blateram Secūdo libro. viii. tradente. Generaliter. summam & uniuersaliter: cuius contra- rium specialiter: pro quo speciatim Spartianus: Auidius: Lampridius certatim usurpant: nā & Columel- la pro generaliter prius generatim dixerat: q̄ interdū p̄ singula genera accipi solet. Validū. neruosum: robustum: non flacidum. Acre. uehemens. Sublime. grande: elatum: in figura graui. Variū. diuersa- cōplexum. Elegans. latinum: & remotum ab omni uicio. elegancia est quæ facit. ut unum quodq; uer-

bum pure & apte dici uideatur. elegans tamen uocabulū apud antiquos in uicio fuit ex testimonio. M. Catonis referente Gellio: illo. n. significari hoīem: q̄ nimis lato: amenoq; cultu ac uictu esset: & cō certatis ac fastidiosi iudicii: nā & Tereti⁹ in Eunuchō Chereā dixit elegātē forma rū spectatōrē: cui non facile q̄uis mulier q̄uis formosa placeret. postea iter laudē: & uituperationē usu uenit elegās: demū totū in laudē receptū ē. Purū. apertū: dilucidū: explanatū q̄ duobus cōparatur uerbis usitatis: & ppriis. Figuratū. figu- ris opportune illustratū & uariatū. Spa- ciosum etiā & diffusum. copiosum. alte- rū lōgitudinē: alterū latitudinē respicit.

Magnificē-
tia

Velis. instrumētis: adminiculis. metha- phora a nauibus. Vtrūq; īgeniū & de- lor. Inuicē. sibi mutuo. Magnificētiā: quæ rege magnæ & excellæ est cū ani- mi ampla quadā & splendida propositio- ne cogitatio: atq; administratio. Vim. potentiam: celerem impetum.

Heluidii
liberi

Ristē. Deflet apud Velū Ce- realē interitū Heluidiarū so- roꝝ: q̄ a partu mortuæ fue- rant. primū dolet mortis ge- nere: deinde cōquerit̄ prolem Heluidii: quē sūme dilexerat: indies minorē fieri.

Tristē: & acerbū. o subaudiendū dolen- tis aduerbiū. Acerbū. ante tēpus: im- maturē. Casum. malū euentū. Heluidia- rum sororē. filiæ non Heluidii Prisci a Vespasiano occisi: sed Heluidii filii a Do- mitiano interfecti: q̄ tres liberos supersti- res reliquit: duos puellas & puerū Helui- diū. A partu. partus cā. uel post partū: i- terdū præpositio a significat causam ut

apud Iuuenalē lram atq; animosa crimine sumūt. aliquñ post. Trāquil. Augustus a cœna in lecticulā lucu- bratoriā se recipiebat. Enixa. ad partum refertur. Virg. Triginta capitem fœtus enixa. Supra modū. nam respectu causæ quæ maximæ sunt: mediocriter doleo. Fœcūditas. pperus ptus. Honestissimas. nobilissimas. Flore primo. adolescentia. Infantū filiæ utriusq;. Noīe. cā. Maritorē. cā. Patrem. Heluidium filium. nam cū Prisco propter ætatem diuersam nulla potuit cum Secundo fuisse amicitia.

Actiōe mea. aduersum Publiciū Certum: q̄ latius declaratur libro. viii. ad Quadratum. Libris. edi- tis ad imitationem Demosthenis contra Midiam. Ex tribus liberis. liberorum appellatione etiā fœ- minæ intelliguntur: unde ex tribus liberis idest ex duabus fœminis & mare Pliniana lectiō interpretan- da: & alibi iam dixerat tres liberos pro duobus maribus. & fœmina. Adminiculis. adiuuētis: auxiliis: appendicibus: affinitatibus. Desolatus. solus relictus. Fomento. remedio. Hunc. liberorē reliquum: & superstitem. Illi. optimo. Patri. Heluidio occiso a Domitiano. q̄ quasi scenico exodio sub persona paridis: & Oenones diuortiū imperatoris cum uxore tractasset. Auo. Heluidio prisco omni uirtute p- dito: sed p̄sertim libertate dicendi. Pro moribus. ut bonis imbuat: nam sunt & mali. mos insuper Var- ro inquit est iudiciū aī: quem sequi debeat consuetudo. Iulius Festus de uerborē significationibus mo- rem testatur esse institutum patrium pertinens ad religiones ceremoniasq; maiorum: at Horatius: Colu- mella. Mart. morem pro modo posuere. Vnicus: solus in domo Heluidiorum. Mollitiā. passionem.

Mos

Est opus pulchrum: ualidum: acre: sublime: uari- um: elegans: purum: figuratum: spaciosum etiā: & cū magna tua laude diffusum: in quo tu ingeniū simul: dolorisq; uelis latissime uectus es: horum utrunq; inuicem adiuuētō fuit: nam dolori subli- mitatem: & magnificētiā ingeniū: ingenio uim & amaritudinē dolor addidit. Vale.

C. Plinius Velio Cereali. S.

Ristem: & acerbum casum Heluidiarū sororē utraq; a partu: utraq; filiā enixa decessit. adficior dolore: nec tamen su- pra modum doleo: Ita mihi luctuosum uidet̄: q̄ puellas honestissimas in flore primo fœcunditas abstulit. angor infantū sorte: quæ sunt parētibus statim: & dum nascunt̄ orbata: angor optimorū maritorū: angor etiā meo noīe nā patrē illarū de- functum quoq; perseuerantissime diligo: ut actiō- ne mea: librisq; testatum est. cui nunc unus ex tri- bus liberis superest: domūq; pluribus adminicu- lis paulo añ fondatā desolatus fulcit: ac sustinet. Magno tñ fomētō dolor meus acquiescet: si hunc saltē fortem: & incolumē: parēq; illi patrī: illi auo fortuna seruauerit: cuius ego pro salute: pro mori- bus hoc sum magis anxius: q̄ unicus est: nosti in amore mollitiā animi mei: nosti metus. quo mi- nus te mirari oportebit: quod plurimum timeam de quo plurimum spero. Vale.

C. Plinius Sempronio Rufo. S.

sumūt. aliquñ post. Trāquil. Augustus a cœna in lecticulā lucu- bratoriā se recipiebat. Enixa. ad partum refertur. Virg. Triginta capitem fœtus enixa. Supra modū. nam respectu causæ quæ maximæ sunt: mediocriter doleo. Fœcūditas. pperus ptus. Honestissimas. nobilissimas. Flore primo. adolescentia. Infantū filiæ utriusq;. Noīe. cā. Maritorē. cā. Patrem. Heluidium filium. nam cū Prisco propter ætatem diuersam nulla potuit cum Secundo fuisse amicitia. Actiōe mea. aduersum Publiciū Certum: q̄ latius declaratur libro. viii. ad Quadratum. Libris. edi- tis ad imitationem Demosthenis contra Midiam. Ex tribus liberis. liberorum appellatione etiā fœ- minæ intelliguntur: unde ex tribus liberis idest ex duabus fœminis & mare Pliniana lectiō interpretan- da: & alibi iam dixerat tres liberos pro duobus maribus. & fœmina. Adminiculis. adiuuētis: auxiliis: appendicibus: affinitatibus. Desolatus. solus relictus. Fomento. remedio. Hunc. liberorē reliquum: & superstitem. Illi. optimo. Patri. Heluidio occiso a Domitiano. q̄ quasi scenico exodio sub persona paridis: & Oenones diuortiū imperatoris cum uxore tractasset. Auo. Heluidio prisco omni uirtute p- dito: sed p̄sertim libertate dicendi. Pro moribus. ut bonis imbuat: nam sunt & mali. mos insuper Var- ro inquit est iudiciū aī: quem sequi debeat consuetudo. Iulius Festus de uerborē significationibus mo- rem testatur esse institutum patrium pertinens ad religiones ceremoniasq; maiorum: at Horatius: Colu- mella. Mart. morem pro modo posuere. Vnicus: solus in domo Heluidiorum. Mollitiā. passionem.

Nterfui. Apud Viennenses cum celebraretur certamen gymnicum: Trebonius tollendū curabat aduocatus est in cōsiliū Secundus ab ipatore. Traiano cū multis. Mauricus sniam rogatus cēsuit oīno tollendū addens utinā Romæ quoq; remoueri posset. inde trāsgrediens nō iportune ad imp. Neruā fortitudinē Maurici multū laudat. Cognitōi. discussione. examīa rōi. Optimi. Traiani cognomēto optimi. In cōsiliū assumptus. accitus ut: & ipse sup hoc consulerē. Agon gymnicus. certamen: quo nudi exercebant: & maximos labores perpetiebant. prima olympiade

Nterfui prīcipis optimi cognitōi i cōsiliū assumptus. Gym. Agō apud Viē. ex cuiusdā testō celebrabat. hūc Trebo. Ru. uir egregius: nobisq; amicus i duumuiratu tollendum: abolendumque curauit. Negabatur ex auctoritate publica fecisse. Aegit ipse cām n̄ minus feliciter: q̄ diserte. Commendabat actionem: q̄ tāquam homo Romanus: & bonus ciuis in negotio suo: & mature: & grauiter loquebatur: cum sententiā rogarentur: dixit Iunius Mauriccus: quo uiro nihil firmitus: nihil uerius: non esse restitutum Viennensibus Agona adiecit: Vellē etiā Romæ tolli posset: cōstanter inq;: & fortiter

agon gymnicus actus: in quo Choroebus Helienlis uictor extitit: deinde cōplures p graciā celebrati: quorū graca epigrammata saepe meminerūt: cōstituti aut i honorem mortuorū ad imitationem Mausoli: cui Arthemisia cōstructo monumēto Mausoleo: & diis manibus dicato: agona laudibus eius dicundis fecit: proposuitq; prēmia pecuniā: aliarū q; rege bonarū amplissima. gracos Itali: & multarū prouiciā postea secutae sunt. α τ ω γ graca dictio: q̄ utūf latini: & certamē significat: & τυμνιστος nudus deducit α πο του υγατεσ θαι uel. παρ το α τ ω α τ ω γ q̄ ferat multā molestiā: & mœrorē. qnq; significat locū: multitudinē spectatoz: congregationē cuiusq; rei: certamē: tēplū. in cōmētariis Iliadis inuenisse refert Hammonius esse locū

Agon

rotundū sine angulis: nā Homer⁹: & Thucydides agona intelligi etiā uolunt pro gymnasio. agon præterea sacrorum uerbum: quo sacerdos percussurus uictimam utebatur. Asinius Pollio apud Senecam filius inquit ceruicem porrigat: carnifex manū tollat: deinde respiciat ad prēm. & dicat. agon: q̄ fieri solet uictimis. i. ago ne: hinc gonales dies credit Varro denotatos: per quos rex in regia arietē imolat: eo q̄ interrogat a prīcipe ciuitatis: & princeps gregis imolat. Viennēses. Vienna Allobrogū metropolis iuxta Rhodanū sita ciuitas mediterranea olim uicus: postea in ciuitatis formā redacta a clarissimis Allobrogum habitata facta est colonia: & uetustate: & dignitate clara. Vitellii principatu ob iram Lugdunensium fere euerfa. Stepha. ab urbe in creta eiusdē denotationis appellatā Viē. refert. siccitate olim uniuersam Insulam occupante in aliena loca incolae coloniam deduxerunt accepto oraculo: ut habitaret ubi uidissent locum paludosum: delati igif ad Rhodanum Galliae Fluiuiū paludibus stagnantē. ciuitatē Viēnam condidere: uel ita cognominatā ab una cum eis uirgine Vienna noīe: quae choream ducens hiatu terrae absorpta fuit. aduertant lectores mendose scribi apud Stepha. Viennam esse ciuitatem Galileae iuxta flauium Rhodanū. cum pro επι του ροδαν ποταμου τις ταλιλαιας legendū sit επι του ροδανου ποταμου της ταλατιας. laudatur a Valerio Mart. tanq̄ studiosa suorum librorum. Fertur habere meos: si uera est fama: libellos inter delicias pulchra Vienna suas. Trebonius Rufinus. occurrūt. nobis plures Rufini per illa tempora: Fabius Rufinus uir egregius: Cæcilius Rufinus tradente Dione. Iunius Rufinus: quem Vlpianus meminit praeffectum uigilum sub Seuerō. & Antonino: & Callistratus procōsulem Macedoniae sub Adriano. fuit: & Apuleius Rufinus: Licinium Rufinum rescripsisse Iulio Paulo Iurisconsultus Paulus recitat. Duumuiratu. in oppidis: quibus datum ius Latii: fuit magistratus duumuiratus dictus: q̄. s. duo tantum essent in eo officio. Spartia. in Adriano. per latina oppida dictator: & aedilis: & duumuir fuit. Paulus titulo de actionibus: & Vlpianus de damno infecto testantur duumuiratum fuisse magistratum municipale: iidem alibi authores sunt extitisse dignitatem proximam decurionatui: qua nisi decuriones fungi nulli poterant: duumuii locabant publica: q̄ respondet Vlp. de iniuriis: potestatem habebant dimittendi e carcere uel custodia captos. idē de furtis. erat. n. municipiorū defensores: & eius fere dignitatis qualis in urbe censura. a decurionibus creabantur. graci syndicos appellant iuriscōsulto pdente. in urbe duumuiratus fuit: q̄ de rebus capitalib⁹ ingreret primū creatus ab Hosti. rege: postea factus triumuiratus: alii duumuii creati ad edes sacras locandas: & faciendas: ad aquas in urbem deducendas: ad classem ordinandā: & reficiendā: hi dicebant duumuii nauales: creati: & alii duumuii: qui praessent sacris faciundis: carminum sibyllae: ac fatoz populi ro. interpretes: & antistites Apollinis sacri: ceremoniarūq; aliarū: qbus additi octo: & facti decemuii: deinde quis qnq; adderentur ut: yv. essent: tñ remansit nomē decemuiroz. Abolendū. oblitteradū in perpetuū. Ex auctoritate publica. ex consensu publico decurionū: qui erat maximus magistratus in municipiis. Feliciter: quia bñ cessit. Tanq̄ romāus. eius. n. oīo grauis: & libera fuit more priscoz ro. uel tanq̄ romanus q̄a Viēna fuit romanorū colonia. Ciuis. Viēnensis. Bonus. boni publici studiosus. Rogarent. a cōsulibus. Firmius. Cōstāt⁹. Adiecit. sniā suā. Tolli. gymnica certamina: q̄ urbē infecerāt. Fortiter. cōstāter: &

Vienna

Rufinus

Duumuir.

Fortiter

Veiento

animose dixit. dictio fortiter in hunc sensum a multis usurpata. nam Mart. inquit fortiter ille facit: qui miser esse potest. Canace apud Ouid. Scimus: & utemur uiolento fortiter ense. idem alibi. Nostra per has leges audacia fortiter isset. Secundus libro. vii. quasi nimis fortiter incauteq; progressum: in panagyrico pro uehementer: nolo illum: quia Cæsarem fortiter amat. Martianus. sed fortiter defenditur: Pompō. us. non puto fortiter posse defendi. Quid nī? quin imino: certe. Idem. Mauriccus. Fortiter. locutus. est. Veiento. Fabricius Veieto senator: Domitiani temporibus adulator: & delatorum defensor: testi-

Catullus
Messalinus

monio tamen Iuuenalis prudēs q; adu-
lādo euitaret tyrāni crudelitātē: sub Ne-
rōe a Talio Geminio accusatus: q; mul-
ta pbrofa in p̄res: & sacerdotes compo-
suisset: iis libris: quibus nomen codi-
cillorū dederat: & uendita ab eo mune-
ra principis: adipiscēdorūq; honore ius:
quæ causa Neroni fuit suscipiendi iudi-
cii: conuictūq; Veientonē Italia expu-
lit: & libros exuri iussit cōquisitos: lecti-
tatosq; donec cū periculo parabantur:
mox licentia habendi obliuionem attu-
lit. Veietonis uxor fuit Hippia: quæ re-
lictis oībus suis Sergiū Gladiatore mœ-
chum in Aegyptū usq; secuta est. Re-
cūbebat. sedebat. Sinu. Neruæ. Oīa
dixi. monstraui oīa uitia: & mala. Ho-
minē. Veientonē. Incidit. forte factus
est. Catullo Messalino: is senator dela-
tionibus polens nec minus adulatione
Domitiano carus: uñ nimirū utrosq; cō-
iūxit: Iuue. satyra quarta: cæcum Catul-

Quid nī? Sed hoc Mauricco nouum non est.
Idem apud imperatorem Neruam non minus for-
titer: Cœnabat Nerua cum paucis. Veiento pro-
ximus: atq; etiam ī sinu recumbebat. Dixi omnia:
cum hoīem nominaui. Incidit sermo de Catullo
Messalino: qui luminibus captus: ingenio sæuo
mala cæcitatē addiderat: nō uerebat: nō erubescē-
bat: non miserabat. Quo sæpius a Domitiano nō
secus: ac tela: quæ & ipsa cæca: & improuida se-
runt. in optimū quēq; contorquebat. De huius ne-
quitia: sanguinariisq; sententiis in cōe omnes sup-
cœnā loquebant. Cum ipse imperator: quid puta-
mus passurū fuisse si uiueret? & Mau. nobiscū cœ-
naret. longius abii: libens tñ. Placuit agona tolli:
qui mores Viennensium infecerat. ut noster hic

Iuena.
locus

Pli. locus

lum demonstrans: Et cū mortifero prudens Veiento Catullo: Qui nūq; uisæ flagrauit amore puellæ:
Grande: & cōspiciū nostro quoq; tpe mōstrum: Cæcus: adulator: dirusq; a pōte satelles. hic lybiæ rector:
sub Vesp. & Tito multa crudelia commisit: sed eorum clāmentia quamuis deprāhēsus pœnam fugit:
non multo post multiplici morbo: & insanabili correptus acerbissime: non corporis tantum cruciatus
sustinebat: nam erat illi maior animi morbus: & grauior: terroribus expauescebat: & crebro uidebat sibi
instantes occisorum manes: quare exclamans cum se continere non posset: exiliebat stratis tanquā tor-
mentis sibi: & flammis adhibitis: quo magis inualecente malo. extisq; defluentibus ac intestinis exhau-
stis moritur. hūc igitur: & crudelitatis indicio: & q; sub Domitiano plurimum potuit luscum: nec peni-
tus cæcutientem Iuuenalis repræsentatum in tragœdia a Damasippo: cuius natales fuerant clari: taxat
satyra. viii. dicens clamosum ageres cum phasma Catulli: quid. n. aliud accipi debet Clamosum phas-
ma? quam tragœdia de Catullo Messalino: qui terroribus expauescebat: & instantes manes exhorre-
bat: unde phasma dixit hanc tragœdiam ex apparitione manium: clamosum uero q; minus exclamans
in personam illius introducebatur: nam satyra. xiii. hoc repetens inquit mimum agit ille Urbani qua-
lem fugitiuus scurra Catulli. alium credo fuisse: quem Pli. tradit Messalinum ex consularibus patrici-
is: qui cum admisisset hirudines ad genua extrahendi sanguinis causa: q; podagris laboraret: interiit: p-
pterea q; ad fixa sanguisugarum relicta capita fecissent uulnera incurabilia: sed Messalinum Cottam
Messallæ oratoris filium designasse uirum gulosum & culinæ condimentorum repertorem. Messalli-
num insuper Iulius Frontinus tradit gessisse consulatum cum Valerio: quæ lectio sane referri potest ad
Catullum Messallinum. Captus. orbatu fuit in secunda scriptura luscum: & cæcutientem puto: non
omnino cæcum ut Secundus: & Iuue. uicium corporis in maius extollentes ad animum referunt. quis
cæcus pro alio postulare non possit: tñ: & senatorium ordinem retinet: & iudicandi officio fungitur: &
magistratum acceptum retinet: sed nouum aspirare phibetur. author Vlpia. Mala cæcitatē. sicut erat
corporis luminibus captus: ita cognitione intellectus: & iustitiæ: quare malum corporis addiderat ani-
mo. Ingenio sæuo. naturæ crudeli. Quo. iccirco. A Domitiano. authore: & fauente Domitiano.
Improuida. temeraria: commissa casui. In optimū. in perniciē cuiusq; uiri optimi criminando eū apud
principē. Nequitia. malitia. Sanguinariis. mortiferis: crudelibus. In commune. in mediū inter cōui-
uas. Imperator. Nerua uir bonus inquit. Passurum. Catullum Messallinū. Si uiueret. si foret nostris
temporibus. nā iam sub Domitiano excesserat. Mauriccus. rñdit. Cœnaret nobiscum. i. esset cōuiua
tuus imperator: quemadmodū Veieto malus. q; fuit libere dictū aduersus tamen principem mitē: & de
spectui habitū propter senectutem: & debilitatem author Dion. Longius abii. digressionē longiori
usus sum. Libens. ut laudarem Mauriccum amicum: & optime meritum. Placuit. decretum est.
Tolli. aboleri. Hic nē. agon gymnicus. nā scēna. & theatrū mores ro. corrumpere: Liuii abbreviator cū

locatū a censorib⁹ theatrū extruere. P. Cor. Nasica authore tanq̄ inutile: & nocitū publicis moribus ex. S. C. destructū est: quā rē latius tractat: diuus Aug. primo de ciuitate dei: & Tertullianus asserit: Thea- Theatra ta
tra stuprādis moribus nata: Tacitus refert quosdam incussisse Cn. Pompeiū q̄ mansuram theatri sedem xantur
posuisset: dum in theatro cōsideret populus totos dies ignauia consumere: & patrios mores paulatim abo-
litos: funditus euertere per accitā lasciuiā: ut q̄ usq̄ corrumpi: & corrumpere queat in urbe uisatur: degene-
retq̄ studii externis iuuentus gymnasia: & ocia: & turpes amores exercendo: hinc Pli. senior iuuenes ex-

oīum. nam Viēnēsiū uitiā intra ipsos residunt: no-
stra late uagant: utq̄ in corpibus sic in īperio gra-
uissimus est morbus: qui a capite diffunditur.

C. Plinius Pomponio Basso. S.

M Agnam cōpī uoluptatem: cū ex commu-
nibus amicis noui te: ut sapientia tua di-
gnū est: & disponere ociū: & ferre: habitare amœ-
nissime: & nunc terra: nunc mari: corpus agita-
re: multū disputare: multum audire: multū lectita-
re. cūq̄ plurimū scias quotidie tñ aliquid addisce-
re: oportet uigila senescere: q̄ magistratus amplis-
simos gesserit: exercitus rexit: totumq̄ se reip. q̄
diu dicebat: obtulerit. nā: & prima uitæ tēpora: &
media patriæ: extrema nobis impertire debemus:
ut ipæ leges monēt: q̄ maiore ānis. lx. ocio reddūt.
Q̄ n̄ mihi licebit: q̄n p̄ ætatē honestū erit imitari
istd pulcherrimæ getis exēplū: q̄n secessus mei n̄
desidia nomē sed tranquillitatis accipiēt.

C. Plinius Fabio Valenti. S.

Roxie cū apud cētumuiros ī q̄druplici

ercendos se: & ungēdo: ai uires perdidit
se rephendit. similr iuena. multis gym-
nasia carpit. Oīum. mores ifecit. pp cō-
cursum: & imitationē oīum gētiū. A
capite. ab urbe Roma gentium p̄cipe.

M Agnā: Laudat Pōponiū Bas-
sum: q̄ iā ingrauescentib⁹ an-
nis secessum suū prudēter di-
sponat: optatq̄ sibi aliqñ da-
ri parē occasionē: qua sine dedecore pos-
sit trāfigere uitā ociosam. Pōponiū Mar-
meminit pariter: & Bassi: cui⁹ pueri Vr-
bici mortē imaturā deflet. Ociū. uaca-
tionē ab officiis ciuilib⁹. Amœnissime.
respicit ædes: & loca lauta: q̄ icolebat.
Agitare. exercere. Terra. uenādo: ludē-
do: dū ueheris lectica: & equo. Mari.
natādo: nauigādo. Magistratus. digni-
tates. magistratus aut psonā ipsam demō-
strat: ut cū dicimus magistratus iussit: aut
honorē: ut si dicat Mario datus est ma-
gistratus. Vlpia. ff. secūdo inqt magistra-
tus est uel is: q̄ in potestate aliqua sit ut
puta p̄consult: uel p̄tor: uel qui p̄ficias
regūt. oīno hi dñr esse in magistratu: qui
p̄ imperia potētiores fiunt q̄ priuati. ma-
gistrare. n. regē: & moderari signat. Ta-
citus iter magistratus tm̄ recēset: quæstu-
ram: ædilitatē: tribunatū: p̄turā: cōsula-

Magratus

Magfare

Magf

tū. Trā. ēt in aliis utif scribēs Aug. diuissse urbē ī regiōes: & uicos: ac istituissse ut illas ānui magistratus for-
tito tuerentur: & ad hoc magistros e plebe cuiusque uiciniae electos. nam magistri dicuntur non solū do-
ctores artium: sed pagorum societatum: uicorum: collegiorum: equitum: idē Paulus de uerborum signi-
ficatione: quibus ait p̄cipua cura rerum incumbit: & qui magis q̄ ceteri diligentiam: & solitudi-
nem rebus: quibus p̄sunt: debent: hi magistri appellantur: quin: & ipsi magistratus per deriuatio-
nem a magistris cognominantur: hinc cuiuslibet disciplinæ p̄ceptores magistros appellari a monē-
do uel monstrando: & quem posteritas dictatorem uocauit: magistrum populi prius nuncupatum qui-
dam tradunt: a quo magistrum equitum dictum authores sunt Seneca: & Varro: qui putat reliquos p̄-
ter dictatorem: & magistrum equitum. magistratus dictos ita ut ab albo albat. Amplissimos. qua-
les sunt consulatus: proconsulatus: p̄tura. Reipu. ad usum publicum: & communem utilitatem.
curiales omnes in terminatione moneri iubet imperator ne ciuitates fugiant: aut deferant rus habi-
tandi causa fundum: quem ciuitati p̄tulerint scientes fisco esse sociandum: eoq̄ iure se esse cari-
tuos: cuius causa impios se patriam uitando demonstrauerint. Quamdiu. per ætatem legitimam.
Prima uitæ temporā: iuuentæ. Media. uiriliter. Extrema. senectutis. nam ætatem hominis in tria
tantum distinguit. Nobis quieti. & honesto ocio. Annis. lx. lib. iiii. ostendimus senatorem sexagena-
rium: neq̄ in curiam cogi: neq̄ repelli. Per ætatem. excusante ætate: non morbo: optat. n. sibi uitam lō-
gam: & ociosam. Exemplum. q̄ tu facis. Quādo. l. nā sibi rñdet. Desidia. q̄ eueniret: si ante tempus le-
gitimum publica officia defererem.

Roxie. Cū dixisset apud cētūuiros: ubi nullos hēbat in dicēdo socios eorū: quos priō habue-
rat: cōquerit de fragilitate hūana: & mutabilitate fortūæ: exēploq̄ sui docet q̄ uaria: q̄ lubri-
ca sit Fab. Valēs: cui hæc scribit eplā cōsul cū Vetere fuit: cū resp. diu pressa tandē in Neruā Fabius
respirasset: illo Anto. Pius: q̄ erat uir peritus: usus est familiariter. Valentis iuriscōsulti memi- Valens
nit Paulus titulo de fideicōmissariis hæreditatibus. aliū Fabiū Valētē leges apd Tacitū legatū Vitellia-
nas ptes secutū: cui agmen agenti p̄cessit aquila clāgore læto: is nō multo post Urbini in custodia inter-
fectus est: & caput Vitellianis cohortibus ostentatum: ne quam ultra spem fouerent. In quadruplici

Mortali
tas

iudicio. ubi sedebant iudices centum: & octoginta: tot enim quattuor consiliis conscribebant. Dixissem. ægissem causam. Subiit recordatio. uenit in mentem. Iuuenem: unde uicesimo anno. In quadruplici. iudicio apud centum uiros. Animus processit longius. consideraui ulteriora. Hoc iudicio. hac causa proxime dicta. Illo. cum primū coepi. Socios. participes: coadiutores in dicendo: nā plures eandem causam tuebantur: & accusabant. Laboris. actionis. Eram. supereram. Solus aduocatus. Vtroq. primo: & postremo. Conuersiones. mutationes. Fragilitas mortalitatis. uita mortalium fragilis. iuriscōsulti fre-

quenter usurpant mortalitatem p morte. Vlpianus. is qui in reatu decedit in regri status decedit: extinguit. n. crimen mortalitate. Tunc. cum primam causam dixi. Huic. alicui. Aetas. sexagenaria. Silentium. uacatione fori. Hic. alius. Amicitia principis. a Traiano ob amorē in consiliū regis suae adhibiti ne quibāt tractare causas ciuiles: quales erāt ceterum uirales. Studiis processimus. sub Domi. cū agit p lulo Pastore in centū uirali iudicio aduersum potētissimos ciuitatis: & Domitiani amicos: qua actione: quia bene cessit: sumā famā est adeptus: & magistratus: q in fine panagyrici. obscurius cōplectis. uos inquit p̄res cōscripti credite: si cursu quōdam p̄uētus ab illo insidiosissimo principe ante q̄ p̄fiteret odiū bonorū: postq̄ p̄fessus ē substiti: cū uiderē quā ad honores cōpēdia pateret: longius malui. Studiis periclitati sumus. uel dum fauit studiosis ut Arthemidoro philosopho: & cæteris: uel dū Bebiū Massam reū peragit: p̄inde lib. vii. testat se futurū reū si Domitianus diutius uixisset: nā in scrinio eius post iteritū datus a Caro in Secundū libellus iuentus est. Rursusq. processimus. sub Nerua. & Traiano: quibus ioperantibus dignitate: gloria: diuitiis plurimū creuit. Exiguū tēpus. non multi anni: nusq. n. cōperio Secundū peruenisse ad senium: q̄ tāto operæ uotis petierat. Vices. tot mutationes. Aeuū. æternitatē: dictū æuū ab æternitate omnium annorū: hinc æui ternum: & p̄ syncopen æternum. & Celsorinus inquit: cæterū de æuo: q̄ est tempus unum: & maximum non

Aeuum
Aeternū

multum est q̄ in præsentia dicatur: est enim immēsum sine origine: sine fine: q̄ eodem modo semp fuit: semper futurum est: neq. ad quenquam hominū magis q̄ ad alterum pertinet. hoc in tria diuiditur præteritum: præsens: futurum. æuū neq. annorum: neq. sæculorum nūo: nec deniq. ullo finito tēporis modulo metiri conabor. secundum uero Hammonium *παπατοαλω* deductum uideri potest: q̄ quinq. significat uitam hominis: mille annorum numerum: æternitatem authore Gregorio Nazāzeno: & septē sæcula a principio mūdi usque ad resurrectionem mortalium: & tergoris medullam Hippocrate tradente. Documento. exemplo. Nihil desperare. in nulla re despondendum esse. Orbe. reuolutione. Circumagi. rotari. Familiare. consuetum. Ratio. causa.

Crisperā. reuocata lege tabellaria de suffragiis prius factū laudauerat q̄a repentinū: sed scripserat uerēdū ne p̄cedēte tpe uitia aliq. nascerēt q̄ cū euenisset ipudētia suffragatoris taxat: nā p̄ cādidatis i tabula repta sūt suffragatores. Scripserā tibi lib. iii. ad eundē maximū. Ex tacitis suffragiis: quæ per tabellā ferebant sine uoce: iam. n. dixerat: sed uereor ne p̄cedēte tēpore ex ipso remedio uitia nascant: est. n. periculū tacitis suffragiis ne ipudentia irrepāt. Factū est. natū est. Proximis comitiis. cum nuperrime congregati sunt ad magistratus creandos. Iocularia. ludibria. Fœda dictū. inhonestā silētio inuoluēda. Vna. tabella. Candidatorū nomina. in tabellis non suffragatorum: sed candidatorum: quibus suffragiū ferebant: scribere debebant: hæc autē lra scdm Cice. de ora-

iudicio dixissem: subiit recordatio: ægissem me iuuenem æque in quadruplici. processit animus: ut solet: longius. coepi reputare quos in hoc iudicio: quos in illo laboris socios habuissem. solus eram qui in utroq. dixissem: tantas conuersiones: aut fragilitas mortalitatis: aut fortunæ mobilitas facit. Quidam ex his qui tunc egerant: decesserunt: exulant alii: huic ætas: & ualitudo silentium sua sit: hic sponte beatissimo ocio fruitor. alius exercitum regit: illum ciuilibus officiis principis amicitia exemit. Circa nos ipsos q̄ multa mutata sunt: studiis processimus. studiis periclitati sumus: rursusq. processimus. profuerunt nobis amicitia bonorum: & obfuerunt: iterumq. profunt. Si computes annos exiguum tempus. si uices rerū: eum putes. Quod potest esse documento nihil desperare: nulli rei fidere: cum uideamus tot uarietates: tam uolubili orbe circumagi. Mihi autem familiare est omnes cogitationes meas tecū communicare: iisdemq. te: uel præceptis: uel exemplis monere: quibus ipse me moneo. quæ ratio huius epistolæ fuit. Vale.

C. Plinius Messio Maximo. S.

Crisperā tibi uerēdū eē: ne ex tacitis suffragiis uitia aliq. existeret: scdm est. p̄ximis comitiis in quibusdam tabellis multa iocularia. atq. etiam fœda dictū: in una uero p̄ candidatorū

rore in dandis suffragiis subscribebant. A. F. P. R. i. aptū fide Publii Rutilii. Excāduit. iratus ē. Scripsisset. illa iocularia. Principē. Traianū. Cōprecatus: p̄cibus cōtendit ut ingreret: & puniret. Latuit. nō dephensus ē. fuit iter idignātes. ipse cū aliis idignationē simulauit: & i nūo idignātiū fuit. Domi clā: & lecreto. In tanta rei creatōe magistratuū. Serio. quo seria: & graua tranctant. Scurriliter. negter. petulāter. Dicax. q̄ iocosis salibus ludit sine dubio dicax a dīcēdo dī: sicut dicacitas: quæ significat sermonē cū risu aliquos icessentē. ideo Demosthenē urbanū fuisse dñt: dicacē negāt: de quo Cicero de ora-

Dicax
Dicacitas
Facetus

noībus suffragatorū noīa inuenta sunt. Excāduit senatus magnoq; clamore i eū: qui scripsisset iratū prīcipē cōprecatus ē. ille tñ sefellit: & latuit: fortasse ē iter idignantes fuit. Quid hunc putamus domi facere: q̄ in tanta re tam serio tpe scurriliter ludat: q̄ deniq; oīno i senatu dicax: & urbanus: & bellus est: tantū licētīæ prauis ingenīis adiicit illa fiducia. quis. n. sciet: poposcit tabellas: stilum accepit: demisit caput: neminem ueretur: sed contēnit Inde ista ludibria scæna & pulpito digna. quo te uertas: quæ remedia conquiras: ubiq; uitia remediis fortiora. α λ λ α τ α υ τ α τ ω υ π ε ρ η μ α σ μ ε λ η σ ε ι. Cui multum quotidie uigiliæ: multum laboris addiicit hæc nostra iners: sed tamen effrenata petulantia.

C. Plinius Nepotī. S.

P Etis ut libellos meos: quos studiosissime cōparasti recognoscendos: emendandos q̄ curem: faciam. quid enim suscipere libentius debeo te præsertim exigente: nam cum uir grauiissimus: doctissimus: desertissimus: maxime super hæc occupatissimus puīciæ præfutus tantū putes scripta nostra circumferre tecum: quantopere mihi puidendum est: ne te hæc pars sarcinarū tanq̄ superuacua offendat: abnitar ergo primū: ut comites istos q̄ commodissimos ha-

erat: in quo ludi actitabantur: itē scænā uocari arboꝝ i se incubantiū quasi cōcameratā densationē: ut subterpositos regere possit. item compositionē alicuius criminis: quæ digna sit agi in theatro exclamationibus tragicis: iuriscōsultus diffinit scænā esse ludog̃ faciendog̃ cā quolibet loco ubi quis consistat moueaturq; spectaculū sui præbiturus positā in publico priuatoq; uel uico: quo tamen loco passim homines spectandi causa admittantur. nam Secundus pro auditorio: & Apuleius prospectaculo: & motu usurpant. Pulpito. in proscenio fiebat pulpitum: q̄ græci λ ο τ ε ι ο ν appellant: ideo q̄ eo tragici: & comici actores in scēnam pergunt. pro recitantiū cathedra Mart. posuit. Vicia remediis fortiora. Tacitus felicitatem. ro. sub Traiano commendans inquit natura tamen infirmitatis humanæ tardiora sunt remedia quā uicia. α λ λ α τ α υ τ α τ ω υ π ε ρ η μ α σ μ ε λ η σ ε ι. sed hæc ei qui supra nos est curæ erunt. i. uerū hæc mala imperator noster traianus curabit. pōt hoc dictū respicere illud Apollinis ε μ ο ι μ ε λ ι σ ε ι τ α υ τ α ν ο ι λ ε υ γ α ι σ τ ν ο ρ α ι σ τ. i. mihi curæ erunt hæc: & candidis puellis. Petulantia. procax lasciuia.

P Etis. Policetur se emendaturum libellos: quos Nepos iturus in prouinciam comites professionis suæ petierat: quinimmo novos compositurum. Studiosissime. diligentissime. Cōparasti. emisti: conquisisti. Recognoscendos. castigandos ab eo q̄ p̄cedit: uel priō relegendos: deinde castigandos. Te. tanto uiro: & amico. Super. ad: p̄ter: siue i primis: ut super oīa uultus Accessere boni. Prouinciæ. incertum cui propter illorum temporū interceptā historiā. Præfutus. cū imperio rectorus. Tanti putes. plurimi facias. Sarcinarū. libellorū meorum. Superuacua: inemendata. Comites. libellos inter tecum facturos. Cōmodissimos. emaculatissimos: qui li uiuo

torē Demosthenes non tā dicax fuit q̄ facetus: est aut̄ illud acrioris igeni: hoc maioris artis: idē dicacē appellat: q̄ risus magnos mouet: & n. cū duo genera sint facetiarū: alteꝝ æquabiliter i oī sermone fusi. alteꝝ pacuti: & breues: illa a uerib⁹ superior cauillatio: hæc altera dicacitas nominat: leue nomē hēt utraq; res: q̄ppe leue est totū hoc risum mouere. alibi in narrādo cōsistere facecias putat: dicacitatem in faciēdo. Urbanus. nouū oñdit. M. Tullius urbanū esse uocabulū: urbanitas autē dī qua significari uī sermo p̄ferens in uoce: sono: usu: p̄priū quēdā gustū urbis: & sumptam ex cōuersatiōe doctorū tacitā eruditionē: cui cōtraria rusticitas. idē p̄ Cælio: maledictio si faceci⁹ iactat urbāitas noīat. Bell⁹. festin⁹. Mar. bell⁹ hō: & magn⁹ uis idē Cotta uideri: Sed q̄ bell⁹ hō ē Cotta pusill⁹ hō ē. Fabius libro. vi. raro belle rñdent. i. festiue & cū uenere. Cicero de oratore bella ē familiaris rñsio q̄si erratis. idē magnum risum mouet magis ut belle: & litterate dicta laudant. Fiducia. latēdi: q̄ stimulus ē peccādi. Quis. n. sciet ethopoeia. nā fingunt: q̄ dici possent a dicace. Stilū. acutū. ferrū ad scribendū i cæratīs tabulis. Demisit. icur uauit more scribentiū. Ludibria. iocularia. Scæna. q̄ i theatro excitabat agēdarum fabularū grā: & sicut tria fabularum grā: totidē scēnarū fuerunt tragicum: comicū: satyricū. Placidus grammaticus scēnā esse dicit camerā hinc inde cōpositā: quæ umbræ loco i theatro

Cauillatio

Urbanū

Rusticitas

Bellus

Scæna

Pulpitum

authore deprauabant: quum nunc defecisse ab archetypo post tot saecula: & in tanta barbarie putamus: quare tantomagis nobis laborandum fuit: ut quod in manibus extat ab ipsis orci faucibus liberarem. Reuersus. in urbe finito proconsulatu. Quos. nouos aliquos. Tu. doctissimus: cum uideam nostra conquiri a te.

Sentius
Augurinus

Ertius. Falconi commendat Sentii Augurini poemata. inde sumpta occasione recitat quae in laudem sui scripserit: non esse tamen mirandum si talia faciat. cum grauissimorum: & eruditissimorum uiroꝝ contubernio utatur. Sentium Augurinum. filium. Cn. Senti Gallii uiri illustris: qui multa in britannos: & iudaeos gessit.

Poematia. prout poemata. Appellat. inscribit. Multa. sunt in illis scripta. Tenuiter. in figura tenui: cui opponitur sublimiter. id est. gradiori stilo. Tenere. molli ter. amabiliter. Bile. amaritudinis. Amor eius. meus amor in eum: quod cum sit animi passio interdum obstat uero iudicio. Lemma. argumentum: Mar. in disticis Lemmata si quaeris cur sint ascripta: Docebo: Vt si malueris lemmata sola legas. alibi Viuida cum ponis epigrammata: mortua potius Lemmata. scribitur. n. duplici. m. apud Aristotelem propositio. id est. interrogatione sumitur. nam interrogatio causa responsionis est: ex qua syllogismus eam etiam assumptum dicunt: & monolemmatis. propositio: ut respiras: uiuis igitur. nam manifestum est assumptum: quod omne quod spirat uiuit. lemma insuper dicimus: quod sumitur ratione doni: item propheta: & ex proprio corde apophthegma. simplici uero. m. dignitatem fortitudinis: elationem animi: superbiam: lucrum: quis alii ducti errore scripturae aliter interpretantur.

Lemma

Iudicii mei. an recte iudicem. Occurrerit. memoriae se obtulerit. Teneo. me mini. Explicui. reuocaui in mentem. Minuti. breuius quales sunt hendecasyllabi: an magis humili stilo. Meus. municeps: siue quo delector. de utroque abusu. de iam dicto. Veteres. scriptores: quorum plurimos non multo post notabimus. Sed quod ad me. nihil illi faciunt mihi ad exemplum. Vnus Plinius est mihi. detineor hendecasyllabo mei Plinii. Mauult priores uersiculos. magis capit scribendis uersiculis: & hos proponit studio oronum. uel magis sic distingue: & dicunt Plinius est mihi priores. id est. per Catullo: & Caluo ac aliis ueteribus studeo Plinii hendecasyllabo. Relicto foro. omissis actionibus forensibus.

Quod amet. amicum uel puerum. Ille. ad mirandus in moribus: & eloquentia.

Quid. opus est mirari seueros illos Cato-

nes respectu Plinii: an potius referendum ad scripta Catonis iocosa: de quibus Ouidius libro. ii. de tristibus: & leue Cornifici: parque Catonis opus. Amas. oblectariis lusibus: & amoribus scribendo iocosa. Amare noli. cum talia ludant seuerissimi: & superbiae fortunae uiri. est autem concessio prohibitiua. Apta. materiae congruentia. Expressa. explicata quod intendit. Gustum. gratiam: leporem. Moribus. male. n. habitat scientia cum uicio. Spurinna Vestricio Spurinna doctissimo: & prudentissimo uiro. Antonino. Arrio Antonino auo materno Antonini Pii: quare non audiendi: qui Antonino Pio legunt: cum is natus sit Imperante Domitiano: nec sub Traiano potuerit esse senex: mox. n. Spurinnam: & Antoninum grauissimos senes appellat: de utroque enarratius iam praescripsimus. Contubernalis. conuictor. Ornat. instituit. formatur: Illud. dictum.

beas. deinde ut reuersus inuenias: quos istis addere uelis. neque enim mediocriter me ad noua opera tu lector hortaris. Vale.

C. Plinius Falconi. S.

Ertius dies est: quo audiui Sentium Augurinum cum summa mea uoluptate: immo etiam admiratione (poematia appellat) multa tenuiter: multa sublimiter: multa uenuste: multa tenere: multa dulciter: multa cum bile. aliquot annis puto nihil generis eiusdem grauius: & absolutius scriptum: nisi forte me fallit: aut amor eius: aut quod me ipsum laudibus euexit. nam lemma sibi sumpsit quod ego interdum uersibus ludo. atque adeo iudicii mei te iudicem faciam: si mihi ex hoc lemmate secundus uersus occurrerit. nam ceteros teneo: & iam explicui.

Canto carmina uersibus minutis:

His olim quibus: & meus Catullus:

Et Caluus: ueteresque: Sed quid ad me?

Vnus Plinius est mihi priores:

Mauult uersiculos foro relicto:

Et quaerit quod amet: iuuatque amare.

Illos (Plinius ille) Quid catones?

Inunc quisquis amas amare noli:

Vides quam acuta omnia: quam apta: quam expressa: ad hunc gustum totum librum repromitto: quem tibi: ut primum publicauerit: exhibebo. Interim ama iuuenem: & temporibus nostris gratulare pro ingenio tali: quod ille moribus adornat: uiuit cum Spurinna: uiuit cum Antonio quorum alteri affinis: utrique contubernalis est. Possis ex hoc facere coniecturam quod sit emendatus adulescens: quia grauissimis senibus sic ornat: amaturque. est. n. illud uerissimum

ΤΙ ΤΥΟΨΩΝ ΟΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΣ ΤΟΣ ΟΙΣ ΠΕΡ ΗΔΕ ΤΑΙ ΞΥΝΩΝ. cognoscens q talis est unusquisq: qbus delectatur conuersans. Iambica Demosthenes i oratione de transgressa legatione hæc adducit tanquã ex phœnistis Euripidis si quibusdam exemplaribus credimus. οστισι δ ομιλων ηδεται γανολσ ανηρ ουτωποτε ηρωτησα τι τυοψωνοτι τοιουτος εστιν εναστος οισ περ ηδε ται ξυνων. i. quicũq; autẽm conuersans delectatur malis uir nunq̃ amauit: cognoscens q talis ẽ unusquisq; quibus delectatur cõuer sans: hanc etiã sententiam, Aphthonius recitat suppressio authore: nos illã Euripidis tragœdiam dilige

ΤΙ ΤΥΟΨΩΝ ΟΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΣ ΤΟΣ ΟΙΣ ΠΕΡ ΗΔΕ ΤΑΙ ΞΥΝΩΝ. Vale.

C. Plinius Iulio Seuerio. S.

Erennius Seuerus uir doctissimus ma gni æstimat i bibliotheca sua ponere ima gines municipum tuorum Cornelii Ne potis: & Titi Cassii: petitq; si sunt istic: ut esse cre dibile est: exscribendas pingendasq; delegem. quã curam tibi potissimum iniungo: primum quia de sideriis meis amicissime obsequeris: deinde quia tibi studiorum summa reuerentiã: summus amor studiosorũ: Postremo q patriam tuam: omnesq; qui nomen eius auxerunt: ut patriam ipsam uene rarís: & diligis. Peto autem: ut pictorem q diligen tissimum assumas: nam cum est arduum similitu dinem effingere ex uero: tum longe difficillima ẽ imitationis imitatio: a qua rogo: ut artificẽ: quem elegeris ne in melius quidem sinas aberrare.

C. Plinius Romano. S.

Eia tu cũ pxiẽ res agent quoquo mō ad iudicãdũ uenĩ. Nihil ẽ: qd i dextrã aurem fiducia mei dormias: non impune cessatur. Ecce

ter recognouimus. neq; ullibi talia car mina depræhẽdim⁹: aut igit ab exẽpla ribus periire: aut alteri⁹ authoris sunt.

Erennius. Nomine Herennii Seueri rogat Iuliũ Seuerũ: ut paliquẽ summum artificẽ cu raret imagines Cor. Nepotis:

& Titi Cassii: q simillimas archetypo de pingendas: quas Herẽnius in sua biblio theca positur⁹ erat. Bibliotheca. q lati ne libraria dicitur: sicut bibliopola librari⁹: q ẽt scriptor: & custos librorũ est apud Varronẽ q libros rōnum curat. sed libra

Libraria
Librarius
Libralia
Cor. Ne
pos

lia frustra sunt unius libræ Columella re ferẽte. Cor. Nepotis hic uir sanctus Ci ceroni familiaris: & amicus: cuius uitã cõscripsit: clarus historicus habitus ẽ. nã insuper uitã Titi Attici: librũ de illustri bus libris: itẽ de saginatiõe auuẽ edidit: ac Daretẽ phrygiũ latinitate donauit. chronica cõscripsit: itẽ epigramata iu sit. tranquilluss asserit cõposuisse librũ: quo distinguit litteratũ ab erudito. mo riẽ principatu diui. Augusti Plinio autho re. Titi Cassii. fuit Titus Cassius Seue rus Parmẽsis orator: q primũ flexit ab il la ueteri: atq; dicendi uia directã: nō in firmitate ingenii: nec inscitia litterarũ: sed iudicio: & intellectu si Tacito credi mus. utrosq; coniunxerũt duo religiõis nostræ p̃fessores eloquentissimi Tertul

Cassius
Parmensis

lianus: & Lactantius: quorũ ille inquit: neq; Cassius Seuerus: aut Cor. Nepos: neq; ullus commentator eiusmodi antiquitatum aliud q hominem promulgauerunt. hic uero Nepotẽ: & Cassium lib. i. diuina rum institutionum connectit. fateamur ergo ex uerbis Cæciliĩ Cor. Nepotem fuisse Parmensem: cum constet Cassium Parmensem: neq; obstat q Veronenses uiri sane Illustres asserunt ideo Nepotem Vero nensem. q illi tanq̃ amico scripserit Catullus: leuis hæc & minimi coniectura: aut q alii scribũt Padi ac colam: tunc n. iure consurgent Cremonenses: siue Placentini: ac alii innumeri: & melius sibi hac ratione uendicabunt. proinde longe magis proxima Pado Parma: q Verona. Istic. in municipio tuo. Delegẽ. mādẽ. cõmittã. Studiorũ. lĩarum. Pĩam. Parmam. Nomẽ. famã. Auxerunt. ut omittam permensium lanarum celebritatem: & Cassio centurione: ac Macro. ciuibus secũdũ quosdã honestatã Parmã. refert Plutar. in uita. C. Marii cũ inter eius milites: & Catuli de Cimbrorum uictoria cõtentio oriret i hæc pa cto uentũ esse: ut legati Parmensium: q tunc aderãt de hac re iudiciũ ferrent: qui ducti per cadauera ho stiũ a militib⁹ cõspexerũt iaculis militũ Catuli barbarorũ corpa pforata: q dignoscebatur ex lĩis: quæ nomen Catuli in telis designabant: ex qbus sane cõiici põt quãta tunc tps esset. Parmensiũ authoritas: q super tanta re disceptatores electi fuerint: Ex uero. ex archetypo: a uiuo hoĩe. Imitatio imitationis. effigies: quæ deducit ab alia pictura quæ: & ipsa trãscripta fuit a prima: & uera forma. nã imitator semp deficit ab imitato. In melius. in maiorẽ. decorẽ. q Nepos & Cassius dũ uiuerent: fuerunt.

Parma
laudatur

Eia tu. Romanum monet: ut in curiam ueniat cum proxime iudices cogentur: nam Nepos prætor cessanti multam indixerat: & nisi cum uenia absolutus fuerat. Heia. interdum hor tãtis aduerbium: quãdoq; corripientis. hic commode in utraque significatiõe accipi potest. Proxime. primum. Res agentur. causæ tractabũtur. Quoquo modo. omnino. Iudican dum. nam erat iudex Voconius Romanus. Nihil est. non prodest: non opus est. Virgi. Si ad uitulã spe ctas nihil est q pocula laudes. Dormias i dextrã aurẽ. securus sis. puerbiũ i eos q secure uiuũt. Dextram. a nobiliori: nã ẽt dicim⁹ dormire in utrãq; aurẽ. Fiducia mei. qã fidas q te excusem. Cessat. uacatur

Nihil est

Licinius
Nepos

Mulctā di
cere
Mulctā

Pœna

ab officio suo. Ecce hoc aduerbium ut plurimum affert aliquid noui: interdum demonstrat. Licini⁹
Nepos. cuius constantiā: & Seueritatē in p̄tura postmodum laudat. fuit alius Licinius Nepos declama-
tur authore Seneca. Prætor. qui iuridicundo præerat: & in potestate habebat tabellas oīum iudicum.
Fortis. constans. Mulctam dixit. usus uetere p̄ualuit ut ita loqueremur mulctā dixit. quīs Cato mul-
ctā facit. ptulerit n̄ sine rōne ut iqt Gel. Mulctā. pecūiariā pœnā. iſtituto antiquo ex bob⁹: & ouib⁹ mul-
ctā dicebat: & maximā mulctā: quā Gellius appellat supremā duagz ouīū: & triginta bouū iſtituerūt:

sed cum eiusmodi mulctā a magistratib⁹
dicta erat adigebant boues: ouesq; alias
p̄cii parui: alias maioris: eaq; res facie-
bat in aq̄le mulctæ pœnā: iccirco lege
Aterina constituti sunt in oues singulas
æris. deni. i. boues æris centeni. Vlp. de
uer. signi. iter mulctā: & pœnā inqt mul-
tū interest cū pœna gñale nomen sit: &
oīum d̄lictōz coertio: mulctā specialis
peccari: cui⁹ aī aduersio hodie pecūiaria
ē: pœna aut nō tm̄ pecuniaria: ueḡ ca-
pitis: & æſtimationis irrogari solet: &
mulctā qdē ex arbitrio ei⁹ uenit: q̄ mul-
ctā dicit. pœna nō irrogat nisi quæ qua
cūq; lege: uel quo alio iure spāl̄r huic de-
lictō ip̄ſita ē: qñmo mulctā ibi d̄r: ubi
spāl̄ter pœna nō ē ip̄ſita. itē mulctam
is dicere pōt: cui adiudicatio data est.
m̄gratus. n. solos: & p̄ſides p̄uiciæ pōt
se mulctā diceſ mādatis p̄miſſum ē. pœ-
nā aut unusq; irrogare pōt: cui huius
criminis siue delicti: executio cōpetit. su-
p̄ qbus Labeo ibidē plæraq; multa. Ta-
citus mulctari exilio plæruq; usurpat:
& mulctare ſignificat interdum lacera-
re: mutilare: mollire. diſſoluere. itaq; Terentianus Demea dixit: omnē familiā mulctasse uſq; ad mortē.
unde Mulciber quasi mulctiber deductus crediſ. Ille. ſenator. Dep̄careſ. p̄cibus obſecraret. nā dep̄ca-
tio & i ſenatu: & apud principē locū habet. Sed timuit. quāuis abſolut⁹ tñ extimuit: & opus fuit præci-
bus ac uenia: quæ uitasset ſi ad officiū conueniſſet. Inſtituere. introducere primum. Reducere. iam p̄-
lata lege ne quis ceſſaret ab officio ſuo ſine legitima cauſa poſtmodū deſueta: quæ tūc per Nepotem re-
duci uidebatur. Seueri. prætores: qualis erat Licinius: Nepos. Inſtitutum. receptum.

Licinius
Surra

Tuli: Mirā fontis ſui naturā in agro Comēſi refert: nā ſtatis horis creſcebat: & decreſcebat:
cās ergo tāti miraculi nitif̄ iueſtigare: & poſt multas rōnes iudicio Surra plura ſcrutāda reli-
gt: Licinio Surra ſcriptā epl̄am in uetuiſto codice lego: q̄ diues admodū teſtimonio histori-
corū pariter a luue. p̄ hæc demonſtratur. Diſpoſitis p̄diues amis uigilare cohortē Seruorū
noctu Licin⁹ iubet attonitus pro Electro: ſignif̄ ſuis: phrygiæq; colūna Atq; ebore: & lata teſtudine:
eo. n. diuitiarū p̄ceſſit ut gymnafiū ro. po. ſuis ip̄ſis extruxerit. fuit aut uir alti iſgenii: & p̄fūdæ doct̄riæ:
q̄ epigrammate ex li. vii. teſtatur Mart. Doct̄orum Licinii celeberrime ſumme uirorum: Cuius priſca
graues lingua reduxit auos: ambiguum cum idem poeta ſcribat ad Licinia. Dum Surra laudatur tu⁹:
& alibi: Quiq; uidet propius magni certamina Circi Laudat auentinae uicinus Surra Dianæ: an ſigna-
uerit Palphu. Surram pulſum olim a ſenatu: & Domi. imperante de oratoribus coronatum: an Lici. Sur-
ram: omitto. n. Man. Surram cauſidicum: cuius meminit Fab. maxima fuit cum Tra. & Lici. Surra amici-
cia q̄ oſtendemus in panagyrico commodius. Patria. Como. Quæſtionem. diſputationem quæſtio la-
tius intelligitur omnis de qua in utrāq; partem: uel in plures dici credibiliter poteſt: in quem ſenſum hic
eſt accipienda: at in iuridicali materia dupliciter uſu uenit: altero modo: quo dicimus multas quæſtio-
nes habere controuerſiam: quo ēt minores oēs cōplectimur: altero: quo ſignificamus illā ſummā: in qua
cauſa uertitur. ſcilicet controuerſiam ex conflictatione conſtitutionis cauſarum natam. Iſta. tua pro-
funda rerum cognitione. Fons. ab incolis etiam nunc cognomento Plinianus ſere eandem naturā ſer-
uans: q̄ prius monumētis mandarāt Plinius auunculus. in comenſi inquit agro iuxta Lariū lacum fons
largus horis ſingulis ſemper intumeſcit: ac reſidet quare dici poſſet anapauomenos ad inſtar Iouis fon-
tis: q̄ naſciſ in Dodone meridie deſiciens: & ad mediū noctis exuberās. Cœnatiuncula. loco paruo ad
cœnandum apto. Manufacta. artificiali: non natia. Retentus. remoratus. Ter. auunculus ei⁹ dixe-
rat ſingulis horis. Statis. dimenſis: certis: ut ſtata ſacra: quæ certo die fiunt. ergo nō placet legere ſtatu-
tis. Auētibus. aquarū incrementis. Palā. manifeſte: nō obſcure. Recumbis. ſeu es cibum ſumpturus.

Plini⁹
fons

Licinius Nepos prætor acer: & fortis mulctā m
etiā dixit Senatori. ægit ille in Senatu cauſa m
ſua: ægit autem ſic ut deprecaretur. remiſſa eſt
mulctā: ſed timuit: ſed rogauit: ſed opus uenia ſu-
it. dices nō oēs p̄tores tā ſeueri. falleris: nam uel
inſtituere: uel reducere ei⁹ſmodi exemplum non
niſi ſeueri: inſtitutum: reductum ue exercere etiā
leniſſimi poſſunt. Vale.

C. Plinius Licinio Surra. S.

Tuli tibi ex patria mea pro munusculo
quæſtionem altiſſima iſta eruditione dī-
gniſſimam. Fons oritur in monte: per ſa-
xa decurrit. excipitur cœnatiūcula manufacta. ibi
paululum retentus in larium lacum decidit. hu-
ius mira natura. ter in die ſtatis auētibus: & dimi-
nutionibus creſcit: decreſcitq; cernitur id palam:
& cū ſūma uoluptate dephēditur. Iuxta recūbis:

Vesceris.comedis. Potas.miscesuinum. Ille.fons. Dimensis.æqualibus. Momentis.breuibus
spaciis:nam momentariam uitam breuem dixit Apuleius: & momentarium maritum in eundem sen- Momenta
sum:sic momentarium uenenum q̄ statim interficeret: & momentariam salutem: quantulamcunque. rium
Subtrahitur.decrefit. In sicco.in rippa & margine. Sensim.paulatim. Alluitur.madefit crescente
fonte. Nouissime.demum. Operitur.aqua contegitur. Detegitur.aperitur decresciente aqua. De-
feritur.in sicco. Vtrunq̄.operiri & detegi. Iterum.secundo. Spiritus ne aliquis. nunc incipit causas

& uesceris:atq; etiã ex ipso fonte(nam est frigi-
dus)potas:interim ille certis:dimensisq; momen-
tis:uel subtrahitur:uel adsurgit.annulũ: seu quid
aliud ponis in sicco aluitur sensim: ac nouissime
operit: detegitur rursus: paulatimq; deferitur. si
diutius obserues:utrunq; iterum: atq; tertio uide-
as. Spiritus ne aliquis: occultior os fontis:& fau-
ces modo laxat:modo includit: prout illatus oc-
currit.aut decidit expulsus:quod ampullis cæte-
risq; generis eiusdem uidemus accidere: quibus:
non hians: nec statim patens exitus. Nam illa
quoq; quanquam prona:atq; uergentia per quas
dam obluētantis animæ moras crebris quasi sin-
gultibus sistunt:quod effundunt: an quæ oceano
natura fontis quoq;: quaq; ille ratione aut impel-
litur:aut resorbetur:hac modicus hic humor uici-
bus alternis supprimitur:egeriturq;: an ut flumi-
na: quæ in mare deferuntur aduersantibus uen-
tis:obuioq; æstu retorquent: ita est aliquid quod
huius fontis excursus per momenta repercutiat:
an latentibus uenis certa mensura: quæ dum col-
ligit quod exhauserat:minor riuus & pigrior: cū
collegit agilior maiorq; pfertur. an nescio quod
libramētum abdītum & cœcum:quod cum exi-
nantum ē suscitāt:& elicit fontem. cum repletū:
moratur:& strangulat.Scrutare tu causas(potes
enim)quæ tātū miraculum efficiunt. Mihi abun-
de est si satis expressi quod efficitur. Vale.

facti inquirere:an scilicet aliqua lenis au-
ra obstruat os fontis:qua remissa aperia-
tur:prout illata occurrit: aut decidit ex-
pulsus. Illatus.ori obiectus. Expulsus.
a contrario spiritu.uel ui aquæ. Cæte-
ris eiusdem generis.ut amulis. Hians:
manifestus:apertus. Illa. uasa collo an-
gusto. Prona. in os conuersa. Sistunt.
remorantur. Moras. interualla. Ani-
mæ. spiritus. Obluētantis. resistētis. Sin-
gultibus. trāslatum uerbum. Quæ. ea-
dem est natura. Quæ oceano est. mare
oceanum:q; uniuersum terrarum ambit
& medium scindit dictū scribente Theo-
ne:& magno etymologico uel q̄ οὐρανός
υαλ: id est celeriter fluit: uel quia celeri-
ter expeditur:an q; celeriter fertur. dici-
tur autem comes lunæ: q; cum ea simul
senescit.adolesciturq; incremento suo hūc
ordinem seruat: primo nascentis lunæ
die fit copiosior æstus solito: minuitur
paulisper secūdo: minoremq; uidet eum
tertius q̄ secundus:& ita decrescendo ad
diem septimū peruenit: rursus octauus
dies manet septimo par: & nouus fit si-
milis tertio:decimus quinto: & undeci-
mus fit quarto par:tertio quoq; duodeci-
mus & tertius decimus fit similis secun-
do:quartus decimus primo: tertia uero
hebdomas eadem facit quæ priā: quar-
ta eadem quæ secunda. excitatur autem
bis in die semper horarum.xii.spacio: lu-
na uero crescente maiores fiunt ut re-
fert Cæsar in commentariis. Plinius seni-
or etiam i sole causam æstus ponit:apud
quem libro secundo & naturam oceani
& æstus modum leges: quam rem Cur-
tius libro octauo ante oculos manifestis

Oceani na-
tura

sime refert:ut Strabo:Censorinus:Philostratus:nos uero:quæ a Mella dicuntur super hoc tantum refe-
remus. modo inquit oceani æstus inundat campos:modo late nudat ac refugit: nec adhuc satis cogni-
tum est anhelitu ne suo id mundus efficiat:retractamq; cum spiritu regerat undam undiq;: si(ut doctio-
ribus placet)unum animal est:an sint depressi aliqui specus:quo reciproca maria residant: atq; unde se
rursus exuberantia attollant.an luna causas tantis meatibus præbeat. adortus certe eius occasusq; ua-
riantur:nec eodem assidue tempore:sed ut illa surgit:ac demergitur:ita recedere atq; aduentare compe-
rimus. Impellitur.exæstuat. Resorbetur.refluit. Hac ratioe. Hic humor modicus.hic fonticulus.
respectu maris:nam largum fuisse r̄ statur auunculus. Alternis. uicissitudinariis. Supprimitur.retine-
tur. Egeritur.emittitur.asserit Plinius Gadibus iuxta templum Herculis fontē inclusum ad putei mo-
dum alias simul cum oceano augeri:& minui:alias utrunq; contrariis temporibus. Aestu obuio.aqua.
maris obluētante ui uentorum. Retorquentur:remouentur a mari. Momenta. Breuia spacia. Re-
percutiat.sistat remoretur. Latentibus.terra obductis. Quod.humoris. Exhauserat.emiserat. Ri Libramen-
tuum:aqua. Agilior.citator crescente humore. Profertur.exit. Libramētum.mensura certa nam li tum
brare est libra metiri:libra autem siue libella mensorū instrumentum:& librator mensor dicitur. Su- Libella
scitat.cōmouet. Elicit.sensim & latenter educit. Fontē aquam. Strangulat.retinet spiritum:occu- Librator
pat exitum. Satis.manifeste. Expressi.descripti. Quod efficitur.effectum:& rem ipsam.

IOANNIS MARIAE CATANAEI ENARRATIONES IN EPISTOLAS LIBRI Q VIN.
TI. C. PLINII CAECILII SECVNDI.

Legatum. Pōponia exheredato filio Curiano hāredes reliquerat Scdm & quosdā alios: filius post mris obitū uoluerat secreto cū Scdo se cōponere: sed re iſecta & ad iuriscōsultos delata: est Curiani cā uisā iniqua. is tñ postulauit ceteros cohāredes: q̄ ipibus metuētes q̄rebant rē sine lite trāſigere: itaq̄ accepta q̄rta hāreditatis pte destitit ille a iudicio. huius facti Scds au-

thor postea a Curiano legatū capiēs nō sine exultatiōe rē cōmemorat apud ami cū Seueg: q̄q̄ nō Seuero: sed Arrinio: alii Annio scriptam eplam codices indicāt.

Pōponia
Gratilla
Equites
splēdi &
illustres
Præiudu
cium

Legatū. q̄ legauit mihi moriēs Curia nus. Amplissimo gratius. lōge carius q̄ si ali⁹ mihi amplissimū reliquisset: pp Gra tillā amiciciā: uel qd̄ postea laudādū cō tigit. Pōponia Gratilla. Rustici Aruleni uxor Splēdidos eqtes. Hirtius aut Opius appellauit splēdidos ac illustres equites (ut opinor) a splēdore auris: quo radiant: nā piter Tacitus ī reb⁹ Claudii uocat illu stres. Præiudicio. scdm oratores piudi cioꝝ uis oīs tribus in gñibus uersat: re bus q̄ aliqui ex parib⁹ causis sunt iudica tæ: q̄ exēpla recti⁹ dñr: aut de rescissis pa trū testamētis: uel cōtra: i filios cōfirma tis iudiciis ad ipsā cām ptinētib⁹: uñ ēt nomē dictū ē: aut cū de eadē cā p̄nuncia tū ē: ut in ptibus centūuiriāliū: q̄ in duas hastas diuisæ sunt. cōfirmant aut piudi cia duobus p̄cipue: autoritate eoz & p̄ nunciarūt & similitudine reꝝ de q̄bus quæ ris: q̄ intēdebat nūc Curianus existimās si Secūdos suā hāreditatis pte donasset posse hoc piudicio repetere ac cohāredi bus als ptes. sed fallebat. Tacita. secre ta inter nos. Saluā mihi. totā rediturā ad me. Moribus meis. qui erant sinceri: & itegri. Palā. donare. Secreto. cōueni re ut portio mea restitueret mihi. Lo cupleti & orbo. Curiano: ne uidereſ ca ptare hāreditatē. Si donassem. si dedis sem ea mēte: ut statim uoluisset accipiē tis fieri: nec ullo casu ad me reuerti: & pp nullā aliā cām fecissem: q̄ ut liberalitatē & manificētiā exercerē: nam hac pprie Vlp. tradēte donatio appellat. Si cessis sem. Curiao tanq̄ potiora iura hñti. scia mus tñ Paulo rñdēre p̄ minorē cām ma iori cognitioni piudiciū fieri nō oportere: maior. n. q̄ nō minorē cām ad se tra hit. & Modestinus titulo de exceptioni bus inqt res iter alios iudicata aliis non obest: nec si is cōtra quē iudicatū ē hā res extitit: ei cōtra quē nihil p̄nūciatū ē hāreditariā litē p̄scribi ex ea snia posse.

Exhæredatū. hāreditate priuatū. non enim quis exhæredatio summouet filiū a cōtra rabulæ possessione bonoz: sed q̄ rite facta est: Vlp. de bonoz posses. scri bit: uñ filiis querella supest de inofficio so testō. Ille curianus rñdit. Cognoscas. examines an iure sim exhæredatus. Cunctatus. remoratus ut

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO.
LIBER Q VINTVS.

C. Plinius Seuero. S.

Egatū mihi obuenit mo dicū. sed amplissimo gra tius. Cur amplissimo gra tius? Pōpōia Gratilla ex hāredato filio Astudio Curiano hāredē relique rat me: dederat cohāre des Sertoriū Seueḡ præ toriū uiḡ: aliosq̄ splēdi dos equites Ro. Curiaus

orabat: ut sibi donare portione meā: seq̄ piudicio iuuare eadē tacita cōuentione saluā mihi pollice bat. Rñdebā nō cōuenire moribus meis: aliud pa lā: aliud agere secreto. Præterea nō ēē satis hōestū donare: & locupleti: & orbo. In sūma nō pfuturū ei si donassem: pfuturū si cessissem. ēē aut me para tū cedere: si iniq̄ exhæredatum mihi liqueret. Ad hoc ille: rogo cognoscas: cūctatus paulū: faciā in quā: neq̄. n. uideo cur ipse me minorē putē: q̄ tibi uideo or. Sed iā nūc memēto nō defuturā mihi con stantiā: si ita fides duxerit scdm matrē tuā. p̄nūci-

Cunctatus. remoratus ut

recte cōsiderare aſq̃ rñdere. Minorē putē. credā me īferiorē ægtate. & iuſticia: q̃ tu me putas. Nō de-
futurā mihi cōſtātiā. me futurę cōſtantē & fortē. Fides. ueritas. Duxerit. traxerit ſnīam. Pronūciā-
di. iudicādi. Vt uoles ait. facies inquit Curianus ut lubet. Adibui ī cōſiliū. participes cōſili mei feci.
Sptianus erat mos ut cū Adrianus cās cognosceret & ſenatores & equites Ro. in cōſiliū adhiberet. Tūc
Domitiani tpi bus: nā hāc eplām ſub Traiano ſcripſit. Ciuitas nra. Roma: q̃a donatus fuerat urbe Ro.
Secūduſ. Spectatiſſimos: pbatiffimos: uocabulū ſane ad iuriſcōſultos relatū. Corceliū: Corceliū Ru-

Spectatus

ciādī. ut uoles ait: uoles. n. qđ æquiſſimū. adhibui
ī cōſiliū duos: quos tūc ciuitas nra ſpectatiſſimos
habuit Corceliū: & Frōtoniū: hiſ circūdatuſ ī cu-
biculo meo ſedī. Dixit Curianus q̃ p ſe putabat:
reſpōdī paucis ego: nec. n. aderat aliuſ: q̃ defūctæ
pudorē rueret. Deīde ſeceſſi: & ex cōſiliū ſnīa: uidē-
tur inq̃ Curiane mī tua multas habuiſſe cās irāſcē-
di tibi. Poſt hoc ille cū cæteris ſubſcripſit cētūui-
rale iudiciū: mecū nō ſubſcripſit. Appetebat iudi-
cii diē: cohæredes mei cōponere: & trāſigere cu-
piebant nō diffidētia cāæ: ſed metu ipſorū tēporū.
Verebāt: q̃ uidebāt mīſis accidiſſe: ne ex cētūui-

in ſuo teſtō iſeruiffent: quæ primā dicit eē ſi qſ parētib⁹ manuſ intuliſſet: ſi grauē: & ī honeſtā iniuriā eiſ
ingeffiſſet: ſi eiſ in criminalibuſ cauſiſ: q̃ nō ſunt aduerſuſ principē: ſiue rēp. accuſaſſet: ſi cū maleficiſ ul
maleficiſ uerſaret: uel uitæ parentū ſuorū p uenēnū aut alio mō inſidiari tentauerit: ſi nouerca aut cō-
cubinæ patris ſeſe permiſcuerit: ſi delator cōtra parēteſ extiterit: & per ſuā delationē: grauia eiſ diſpēdia
ſuſtinere fecerit: ſi fideiuſſionē incluſo pſtare noluerit: ſi phibuit parētē ſuū cōdere teſtīm: ſi pter uolun-
tatem illiuſ inter arenariuſ: & mimuſ ſe filiuſ ſociauerit: & permāſerit: & reliquæ: q̃ ibi latiſ referunt.

Ille. Curianuſ. Hoc noſtrū factū. Subſcripſit cētūuirale iudiciū cū cæteris. citauit: & accuſauit cæ-
teruſ cohæredes apud cētūuiroſ. nā ſcribere ſiue ſubſcribere ſignat arcuſare: & denūciare: quare Terē. Scribere
Subscribe
re
dixit tibi ſcribā dicā. i. denūciabo. tibi accuſationē. Martialiſ in pſatione libri. i. nec epigramata mea ſcri-
bat. i. accuſet. Apuleiuſ ī deſenſiōe magiæ docet accuſatores porrecto libello ſolitoſ fuiſſe ſe ſubſcribere:
cauſidicoſ ſe aſcribere: ſed aptiuſ Pauluſ de accuſatiōibuſ: & inſcriptionibuſ. ubi pbet ordinē libelloꝝ
iſcribendoz: ſubſcribere inquit debet iſ q̃ dat libellū ſe pſeſſum eē: uel aliuſ pro eo ſi litteraſ neſciat:
Vlpianuſ ibidē ſi cui crimē obſiciat pcedere debet in crimine ſubſcriptio: q̃ reſ ad id inuēta ē: ne facile
quiſ pſiliat ad accuſationē: cū ſciat inultā ſibi accuſationē nō futuram: & de furtiſ. meminiffe oportebit
nūc furti plærūq̃ criminaliter agi: & eū q̃ agit in crimine ſubſcribere: & de priuatiſ iudiciuſ: ſi extra ordi-
nē eiſ rei poēnā exercere uelit: tūc ſubſcribere crimē oportebit. Athenæuſ ubi de phafianis agit *ἡμῶν
λατρετραφομα*. i. publice te accuſabo. Alex. ip. ad legē Flauīā. ſubſcriptio: & accuſatio: & ſnīa neceſſaria
eſt. Seneca Libro. iiii. de beneficiiſ manifeſte ſubſcriptionē p accuſatione poſuit: ibi: & delatoriā ſubſcri-
ptionē cōponeret. Peditian⁹ ſubſcriptoreſ uocat: q̃ adiuuare accuſationē cauſidici ſolēt: quos oportet ſub-
miſſiuſ agere: q̃ dicit ille. quē ſequūt. ſecūdaꝝ igiſ mun⁹ exequūt nō ſolū carthage cā: atq̃ iuuādī accuſa-
toris: ſed et ut nō facile corrūpāt īdifferēter aut oīſ: q̃ aliqd ſcripſiſſet: uel cuiuſ noīe ſcriptum fuiſſet ſcri-
ptor a ueteribuſ dicebat quare inuenies Horatiū ſcribere uſum p mutuo accipere: & reſcribere p reſti-
tuere. nā q̃ mutuo accipiūt ſolēt chirographū creditori ſcribere: q̃ recipiunt creditā pecuniā ſubſcribere.
Tranq. p ſubnotare uſuſ eſt: cū pinariū inq̃t equitē ſubſcribere qđā ai aduertiffet Auguſtuſ. & M. Tulli-
uſ p cluētio ſæpenumero cēſoriaſ ſubſcriptiōeſ p notis: & iudiciuſ cēſoriuſ Marcelluſ. ff. prio p cōſenti-
re: nō. n. aliter uolūtati eiſ: q̃ arrogare pupillū uolet ē: & ſi cām eiſ ob alia pbauerit ſubſcribēdū erit:
in quē ſenſum frequēter uſurpat Vlpianuſ. Columella aut lib. pri. p fauere: q̃ ſi uoto inq̃t fortuna ſub-
ſcribit: agrū habebimuſ ſalubri cælo. Cæteriſ. cohæredib⁹ meiſ. Mecū nō ſubſcripſit: me nō citauit:
mihi nō denūciauit. Appetebat: adueniebat: appropinquabat. Liuiuſ. iā uer appetebat: cū Annibal
ex hiberniſ mouit. Cōponere. cōcordare: cōuenire ſine ſtrepitu: & figura iudicii. Trāſigere. cōficere rē.
Vlpianuſ ad ſenatuſcōſultū Tertulianū. trāſacta debemuſ accipere bōa fide ut ualeat trāſactio. Pauluſ
de Ver. ſig. trāſacta nō ſolū de q̃buſ cōtrouerſia fuerit: ſed et quæ ſine cōtrouerſia ſunt poſſeſſa. Cauſæ.
ſuæ: quæ bona erat. ipſorū tēporū. Domitiani. Exirēt rei capitiſ. audax locutio p dimitterent rei. i. ex
cētūuiſ cauſiſ: quæ erāt ciuileſ: traherent in iudiciū capitale. Capitū rei. accuſarent capitaliter. La-
beo exiſtimat capitū accuſationē eā eē cui⁹ poēna moſ aut exiliū cēt Terētio authore de iure pronat⁹. Appetere
nā capitalia iudicia dicimuſ: quæ ultimo ſuplitio afficiunt ueluti aquæ: & igniſ interdictione: uel depor-

Capitiſ
reus

Cōcordiæ
templum

ratione: uel metallo: secundū Iustinianū quarto institutionū. Multis accidisse. qui diffidebāt causæ suæ aduersarios alicuius atrocis criminis reos trahebāt in aliud iudiciū: q̄ permittebāt: & si cōtra leges erat: sub auaro: & sæuo tyrāno rē gratā illi facturi: si quouis mō fiscū repleuissent. Ex illis. ex illoꝝ cohære. dū numero. & Gratillæ: & Rustici amicicia. q̄ fuerāt amici Rustici: & Gratillæ eius uxoris. hāc Domitianus relegauerat: illū occidi iusserat. In ædē Cōcordiæ. in curia fuisse: & ibi aliquñ senatū habitū testantur Lāpridius: Varro: at Liuius in area Vulcani summa nobiliū inuidia ædem Cōcordiæ a Flauio dedicatā pdidit ex multatitia pecunia foeneratoribus cōdemnatis areā fecisse: cū ad id publica nō daret: quā uouerat si populo recōciliasset ordines inciditq̄ in tabula area eam ædem tricētis quattuor annis post capitolinā dedicatā fuisse authore Plinio: Liui⁹ tñ scdo bello punico asserit. L. Manliū prætorē ī Gallia uouisse ædē Concordiæ: & biennio post a Cn. Pupio & Quintio Flaminio duumuiris in arcē faciendā locatā fuisse: & per. M. & Cn. Attilium dedicatam. Plutarchus tradit Camillū in tumultu patrū: & plebis ædem cōcordiæ uouisse: & post recōciliationē ex decreto in foro erectā. idē tamen post necem Gracchoꝝ refert ædem concordia ab Opimio extructā tanq̄ si de cæde Romanorū triūphasset: quare noctu

rali iudicio capitis rei exirēt. Et erāt quidā ex illis quibus obiici & Gratillæ amicicia: & Rustici posset: rogant ut cum Curiano loquer. Conuenimus in ædem Concordiæ: ibi ego: si mater inquam te ex parte quarta scripsisset hæredem: num queri posses? quid si hæredē quidē instituisset ex asse: sed legatis ita exhausisset: ut non amplius apud te q̄ quarta remaneret? Igitur sufficere tibi debet: si exhæredatus a matre quartam partem exhæredibus eius accipias: quam tamen ego augebo. Scis te nō subscripsisse mecum: & iam bienniū transisse: oīaq̄ me usuccepisse. Sed ut te cohæredes mei

Falcidia
lex

parieti eius ascriptum: opus uecordiæ tēplum concordia. Appianus scribit post necē Gracchoꝝ senatū iussisse ædem cōcordiæ in fore erigi. Trāquillus testat Tiberium ædem concordia dedicasse. in monumentis urbis hoc reperit. S. P. Q. R. ædē Concordiæ uetustate collapsam in meliorem faciem opere & cultu splendidiorē restituerunt. aut igit̄ necesse est diuersas Concordiæ ædes in urbe constructas: & dirutas interdum reparatas: aut apertissime inter se dissentiunt scriptores. Scripsisset. reliquisset testamento sua manu scripto. absolute tamen scribere de testamentis accipitur tantum pro relinquere: nam alius pro testatore poterat scribere ipso consentiente. Ex quarta parte. ex quadrante. sub assis noīe tota hæreditas notabāt. cuius partes sunt: uncia ab uno dicta: sextans sexta pars assis: quadrans: quarta pars: triēs tertia: quincunx quinque partes assis: semis dimidiū assis: septunx septē uncia. bes octo: dodrans nouem decunx uel dextans decem: decunx undecim. authores sunt Vlpianus: Iustinianus. Priscianus. Ex quarta parte. Paulus ad legem Falcidiā lex inquit Falcidia lata est: quæ primo capite liberā legandi facultatē dedit usq̄ ad dodrantem: secundo capite modus legatorum constituitur his uerbis: quicunq̄ ciuis Ro. post hanc legem toga tam testamentum faciet: is quantam cuiq̄ ciui Ro. pecuniam ī repu. dare: legare uolet: ius potestasq̄ esto: dum ita detur legatum: ne minus q̄ quartam partem hæreditatis ex eo testamento hæredes capiant. Vlp. ff. v. de inofficioso testamento scribit quartam partem debitæ portionis sufficere ad excludendam querelam: quarta autem accipitur deducto ære alieno & funeris impensa. Iustinianus in inst. eodem titulo. quartam quis debet habere: ut de inofficioso agere nō possit: siue iure hæreditario: siue legati: uel fideicommissi: uel si mortis causa ei donata quarta fuerit. uel iter uiuos. siue unus hæres institutus sit: ut idē de lege Falcidia testatur: siue plures apud eum: eos ue pars quarta remaneret. Falcidia lex de hæreditatibus lata a. P. Falcidio tribuno iter bella ciuilia Aug. & Antonii Dione memorante: sed Curianus in nullo prædictoꝝ casuum fuit: nam omnino a matre erat exhæredatus: quare nisi illa habuisset iustas exhæredandi causas: poterat agere de inofficioso testamento. illud addam ex constitutione diui Pii quartā partem arrogatis cōcedi. Num queri posses? perinde ac si diceret nō q̄ id iure fecisset. hoc aut agit interrogatio ut neges. Ex asse. ex uniuersa hæreditate. Exhausisset. extenuasset: alienasset. Quarta legitima pars. nam si totam hæreditatē legatis assumpsisset profuisset Curiano doli exceptio: q̄ rñdet Paulus de iure codicillorum. Quarta repete num queri posses? Augebo. uolebat Secundus ut Curianus acciperet quartā bonoꝝ partem a suis cohæredibus: nā suā portionē iam sibi usucapione uendicauerat: tamen pro liberalitate sua pollicetur se datū quartā suæ partis. augebo igitur hoc pacto: si me unum ex illis quos in iudiciū uocasti putauero & mea cum illis cōmunicauero: sic. n. fiebat quarta maior. Non subscripsisse mecū: nō denunciaſse: neq̄ me citasse: nam sic interruptitur usucapio. Biennium. Iustinianus in inst. titulo de usucapionibus. iure ciuili constitutum olim fuisse tradit rem mobilem anno ubiq̄ uno: imobilem biennio tantum in italico solo usucapi. q̄ sequentes imperatores emendarunt longius tempus usucapionibus constituendo. Usuccepisse. mihi uēdicasse usu lege cautō. nam usucapio bono publico introducta est: ne scilicet quarundam rerum diu: & fere semper incerta dominia essent: cum sufficeret dominis ad inquirendas res suas statuti temporis spacium. est autē usucapio secundum Modestinum acquisitio uel adiectio domini per cōtinationē possessionis lege diffinita.

Usucapio

Tractabiliorē. minus grauem. q̄ fiebat cōmunicata Secūdi portione cū cāteris. Reuerētia mei. quia dum me ueneraris nō uocasti ī iudiciū. & sic p̄cessit usucapio. Nihil abstulerit. nullū prāiudiciū iuri tuo idest quartae parti fecerit. Tantūdem. quartā cū cāteris cohāredibus: ut. s. cōputata uniuersa hāreditate quarta pars detraheret & Curiano dare. Tuli fructū. sensus est: non solū gaudiū in aīo sensi: q̄ rē honestissimā fecerā: sed etiā a multis laudatus sum. Legatū mihi reliquit: q̄ in hoc negotio tā modestē me gesserā moriens legato modico p̄secutus est: nā in limine eplae dixerat. legatū mihi obuenit modicū: sed amplissimo gratius. Signauit. monstrauit elogio de me in testamento scripto. More antiquorū quo mō solebant antiqui facere. Blandior mihi. mihi applaudo. mea nimīū laudo. Durū. inurbanū. rusticū. Tā sapiens. quin du car gloria: uerus. n. sapiens contentus est cōscia recte facti: non fama. Ut nihil mea īterit. ut credā nō interesse mea. Testificatio. laus p̄serti a te amicissimo.

tractabiliorē experiant: utq̄ tibi nihil abstulerit reuerētia mei: offero pro mea pte tātundē. Tuli fructū nō cōscientiā modo: uerū etiā famā: Ille ergo Curianus legatum mihi reliquit: & factum meū (nisi forte blādiōr mihi) antiquorū notabili more signauit. hāc tibi scripsi: quia de oībus quae me delectant: uel angunt: nō aliter tecum: q̄ mecū loqui soleo. Deinde q̄ durū existimabam te aman tissimum mei fraudare uoluptate: quā ipse capiebam. Neq̄ enim sum tā sapiens: ut nihil mea īter sit: an iis: quae honeste fecisse me credo testifica tio quaedā: & quasi prēmīum accedat. Vale.

C. Plinius Flacco. S.

A Ccoepi pulcherrimos turdos: cum quibus parem calculū ponere nec ullis copiis ex laurētino: nec maris tā turbidis tempestatibus possum. Recipies ergo epistolas steriles: & simpliciter ingratas: ac nec illam quidē solertiam Diomedis in permutando munere imitantis: sed (quae facilitas tua) hoc magis dabis ueniam: quod se non mereri fatentur. Vale.

C. Plinius Aristoni. S.

Q Vm plurima officia: tua mihi grata: & iucunda sunt: tū uel maxime: q̄ me celā dū nō putasti: fuisse apud te de uersiculis meis multū copiosumq̄ sermonē: eūq̄ diuersitate iudicioꝝ lōgius p̄cessisse: extitisse ēt quosdā:

deret ut alibi refert: nullae ergo erāt in Laurētino copiae. Turbidis tēpestatibus. q̄bus nō licet p̄scari: id autē mare saepius cōtrariis fluctibus incrudescere: soleas & squillas optimas p̄ducebat. in cāteris nō admirabile. Steriles. sine apophoretis. Simpliciter. aperte. Imitātes solertiā Diomedis. nullo quantolocūq̄ munere te dignātes. In. vi. Iliados rapsodia tradit Homerus Glaucū & Diomedē post cōgressū iter se mutasse arma: Glaucū aurea: q̄ eētū bobus: Diomedē ferrea: q̄ nouē tm̄ aestimabant dedisse: q̄ in dicat sequēs uersus χρυσέα χαλκείων ἐνα το μβροία ἐννεα βοίων. huius rei meminere īsup Pli. lib. xxxiii. capite priō: & Gellius li. ii. cap. xxiii. & Mar. li. ix. exp̄ssit. Homeri carmē. M. Tul. ad Atticū lib. vi. recitat. habes ingt ad oīa nō ut postulasti χρυσέα χαλκείων: sed paria paribus r̄ndimus & puerbiū inde ortū in segaces. χρυσέα αὐτὶ χαλκείων διαμείβεσθαι νοεῖσιν. i. aurea pro aereis permutare nosti. (Quae facilitas tua) tua solita facilitate. Mereri ueniam idest aperte suum crimen fatentur litterae meae.

Q Vm. Dum legerentur Secūdi epigrammata apud Aristonē praesentibus multis: qdā laudarūt: alii secus: q̄ uir tantus lasciua talia publicaret: quibus ab Aristone cognitis scribit Secūdos se honestas animi laxationes sequi p̄sertim in cōponendis uersiculis: nec id facere sine multoꝝ ac maxioꝝ uiroꝝ exēplo quos plurios cōmemorat: deīde cur epigrammata recitet prudēter explicat. Versiculis. hendecasyllabis. Diuersitate iudicioꝝ. uaria. n. hoīum iudicia. Lōgius. in multū t̄pis & uerboꝝ. Non improbarent. laudarent. Hāc. lasciua. Scriberē. cōponerē. Recitarē. emitterē.

Ccoepi. Flacco agit gr̄as pro turdoꝝ corona. Anniū Flac cū senatorē apud eundē inuenies. adhāc scimus Valeriū

Flaccū poetā per illa tēpora claruisse: cre diderim tm̄ cū hāc scriberet Secūdos ab humanis excessisse in q̄busdā exēplarib⁹

nō Flacco: sed Calphurnio scriptā eplam notauimus: siue is fuerit Calphurnius Piso: cuius paulopost fit mentio: siue Calphurnius Agricola ab Antonino p̄ho missus aduersum Britānos. Calphurnio Rufo scripsit Adrianus: & Calphurnio Flacco: secūdū Paulū: quem cōstat peruenisse usq̄ ad Antonini & Seueri tēpora. Calphurniū Macrū Secundus testat sua tēpestare uigē clarissimū. Vlpianus Calphurniū Rufum p̄consulem Archadiae sub Adriano: sic Calphurniū Celerianū: Marcellus Calphurnio diuū Piū & Antoninū rescripsisse: & Calphurniū Lōginum fisci aduocatum recitat. Turdos. fuerunt inter aues turdi gratissimo sapore: authoribus Horatio & Martiale: tria genera facit Arist. lib. ix. de aialibus. Ponere. reddere. Parem calculum. par munus. Nec ullis copiis ex Laurentino. cū ibi nihil p̄ter tectū & arenas statim possi

Flaccus

Calphurnius

Diomedis & Glauci arma

Mimi

publicarent. auditore iudicium experirer. Seueros parum. moliusculos: tenellos: prurientes. Comœdias. xiiii. natus annos comediam græcam cōposuit ut alibi refert. Mimos. oīum gesticulatores: unde & pātomimi appellati: eos qui spectasset Apuleio tradente ridere opus erat: mimiographi autē mimogē scriptores: e quibus Laberius palmam tulit. Satyricos. quia turpia uersu notāt: & carpunt. Intelligo dixit non tam propter difficultatem: & figuratum dicendi genus: quod illis peculiare est: q̄ propter turpia. Intelligo igitur lego. Innoxia. cōcessa: uel legat innoxia remissionis in eundem sensum. Hō sum. tra-

hor affectibus. Ut: tanq̄. Talia. lasciuia. Doctissimos. in scdā lectione fuit ditissimo. i. supremæ fortūæ uiros. Doctissimos. conuenit aut cum illo Papinii ad Stellā. nec quisq̄ inquit est illustrium poetarū: qui nō aliqd operibus suis stilo remissione præluserit. Grauiissimos Sic pcedit Apuleius in orōne prima contra accusatores enumerans uiros grauiissimos q̄ scripserant epigrammata. Errare. scribere tali. si tñ error est. Cū illis. exemplo illoz. Expressere. exemplificare. referre. Seria. res graues. nā ut in uita: sic i studiis pulcherrimū & humanissimū existimo seueritatē comitatēq̄ miscere. An ego uerear: quæ illi nō ueriti sunt. Neminē uiuētū. multi. n. tūc uiuebāt: qui i scribēdis epigrammatib⁹ excellebāt: quos dicit se omittere: ne tanq̄ grauiissimis & sanctissimis uideat̄ adulari. M. Tul. quē idem lib. vii. testat̄ lasciuos uersus cōposuisse: & ad exemplum eius commogē: ut similes pangeret. C. Caluum. oratorem: & poetam. de uersibus utriusq̄ satis iam prædiximus. Asinium Pollionem. longum esset recensere omnia: quæ ab historicis de istis scriptoribus referantur: qua-

Asinius
Pollio

Messalla

re contenti erimus tantum allegare: quibus probentur fuisse summi & oratores & poetæ: Asinius igitur Pollio uir cōsularis & triumphalis: orator ac historicus insignis & secūdū aliquos declamator phusq̄: nā tpibus Pōpei Magni declamauit in urbe: & Timagenis scholæ successor fuit. lxxx. ætatis suæ anno i uilla tusculana moriē. eū Seneca poetā appellat: nā tragœdias cōposuisse Tacit⁹ & Hor. meminere: & illius carmē mixt in modū Virg. in bucolicis extollit: scripsit autē multa quoq̄ aliqua recitant̄ a Suida. alios polliones plures annotauimus: quos nūc cōsulto omittimus. M. Messallā. hic patre. M. Messalla nat⁹ iisdē consulibus: quibus. T. Liuius historicus. minor natu q̄ Cicero orator nullo mō inops: sed non nimis ornatus genere uerborū: prudens: acutus: minime incautus patronus in causis cognoscēdis cōponēdisq̄ diligēs: magni laboris: multæ operæ: multarūq̄ causarū secundum alios nitidus: & candidus quodāmodo præferens in dicendo nobilitatē suā. quare dignitatē in eo pbat Fabius. fuit ingenio exactissimo: & latini sermones diligentissimus obseruator: unde quosdā totos libellos nō de reb⁹ modo singulis: sed etiā de litteris edidit. illi uertere græca in latinū placuit: multaq̄ fuerūt ad hunc modū scriptæ orationes: adeo ut etiā cū illa Hyperidis p phime difficillima ro. subtilitate contenderit. senē adolescens Octauius obseruauit: & in oratione latina sequi conatus est. hic ille Messalla quem triuiri morte proscriperant pecuniam libertatēq̄ interfectori polliciti. uegē ad Brutū & Cassiū cōfugiens cū bellicosissima militū parte in cornu Bruti collocatus aduersus Antoniū multa fortiter gessit: defunctis partiū ducib⁹ exercitū p inducias Antonio tradidit: & Octauiū se pscribentē in tanta clade nactus i potestatē suā tñ ut i peratorē iuuit salutiq̄ restituit traduntq̄ ab Augusto laudatū: q̄ licet in cāpis philippis Bruti gratia hostis acerrimus sibi fuisset: in actio prōptissimū sese p̄buisse. iā aut illi aduersum Sex. Pōpeiū Dicæarchiā p̄miserat: & primā legionē ad Hipponiū ducere i perauerat: ad illā igit̄ Messalla iquit ego tibi o Cæsar sp̄ melioris: atq̄ iustioris ptis: honorisq̄ fui. bis consul p annos. ly. auguratū gessit: aquarū p̄fecturā primus ab Augusto accepit: a quo præfectus urbis priō factus sexto die magistratu se abdicauit in ciuilem potestatē esse contestans ante bienniū q̄ moreret̄ ita memoria excidit ac sensu: ut uix pauca uerba coniungeret: & sui obliuisceret̄: ad extremū ulcere sibi circa sacrā spinā nato inedia se confecit anno ætatis lxxii. agere in foro cœpit iā Cicerone arcē eloquentiæ tenente. in iudicio p Aufidio Seruio. Sulpitio cōtradixit: cām. Phaselli & Herodis accusantibus iudæis apud. M. Antoniū defendit. Tibullus panagyricū scripsit: i quo Messallā a rebus bellicis & eloquētia laudat: & eius natalē suprema elegia celebrat. Liuius

qui scripta quidem ipsa non improbarent: me tamen amice simpliciterq̄ repræhenderent q̄ hæc scriberē: recitaremq̄: quibus ego: ut augeam meā culpam: ita respondebo. facio nonnunquam uersiculos seueros parū: facio: & Comœdias: audio: & specto mimos: & lyricos lego: & satyricos intelligo. Aliqñ præterea rideo: ioco: ludo. utq̄ omnia innoxia remissionis genera breuiter amplectar: homo sum. Nec uero moleste fero hanc esse de moribus meis existimationē: ut qui nesciunt talia doctissimos: grauiissimos: sanctissimos hoies scriptitasse: me scribere mirent̄. Ab illis autem quibus notum est: quos q̄tosq̄ authores sequar: facile i petrarī posse cōfido: ut errare me: sed cū illis sinant: quorū non seria mō: uegē etiā lusus exprimere laudabile ē. An ego uerear (neminē uiuētū ne quā in speciē adulationis incidā noīabo) Sed ego uerear ne me non satis deceat: qd̄ decuit. M. Tul. liū. C. Caluū. Asinium Pollionem. M. Messallā.

& Macro. Messallæ cognomentū pluribus exequunt. **Qu.** Hortensiu. hic cōsularis uir clarus & huma **Hortensius**
 nus. p̄tor pōpeianas partes secutus Macedoniā. M. Bru. tradidit. orator plurimū actione ualens: cuius
 rei fides est: q̄ eius scripta tm̄ intra famā fuerūt. diu orator princeps: aliquñ æmulus Cic. existimatus est
 nouissime quoad uixit sc̄ds: nā oībus ferme ætatis suæ oratoribus: nisi. M. Tul. clarior fuit: multa cum
 mūdicia indutus: amictusq̄: piscinarum: & pauonū amator: Ci. de cla. ora. & Val. Max. lib. viii. plurimū
 actione ualuisse tradunt. Catone familiariter usus: cuius uxore Martiā ad plē ipetrauit. pōpeiī bona de

fendit. pōponio Attico amicus & si sen-
 ne historico: Luculloq̄: ut inter se sorte
 pponerēt: q̄s poemate: quis orōne græ-
 ca pariter: & latina aliqd' opus compone-
 ret. Ouidi. sc̄do tristium ostēdit i uersib⁹

Quintum Hortensium? Marcū Brutū? Lucium
Sullam? Quintū Catullum? Quintū Scauolā.

Hortensii nō defuisse lasciuia: eius tñ carmina si Gel. credimus: inuenusta quidā græcoḡ putarūt. tradit
 Plutarchus in Bruti uita: cū Hortensius. C. Antoniū. M. Antonii in uindictam Ciceronis occidisset: cō-
 præhēsus postea in philippicis a. M. Antonio iugulaf. at. **Qu.** Serenus inquit. sic est Hortensius olim Ab
 sumptus: cāis: & n. cōfectus agendis Obricuit: cū uox dño uiuēte periret: & nōdū extincti morere līgua
 diferti. M. Brutū. philosophos ferme oēs Brutus: sed p̄sertim platonicos attigit: quare i his egregius & **Brutus**
 multo q̄ i orationibus p̄stantior: suffecit pōderi rege: scias eū sentire quæ dicit: nā grauitatē quandā præ-
 sefert: uirtutibus suis a plerisq̄ amatus: ab amicis desideratus: ab optimis admiratus: hostibus nō inui-
 sus: clāmens & magnanimus: inflexibilē mentē ad bonū: & equū cōseruans. eius eloquentiam pluribus.
 M. Tul. de cla. ora. cōmendat. epl̄as scripsit laconico stilo: breuis. n. & astrictus fuit: q̄bus simpliciter & in-
 genue iudiciū aī sui detexit. librū de uirtute cōposuit. orationē p̄ Deiotaro rege adolescens dixit: sed p̄
 Milone scripsit exercitationis cā. Brutū septē libellos de iure ciui. fecisse Pōponius de origine iuris au-
 thor est. pueḡ a se delectū illustrauit: q̄ postea in sigillis celebratus. meminere Pli. & Mart. in eius amo-
 rem cōdita in bibliothecas carmina rettulit: nō melius q̄ Cicero: sed felicius: q̄ illū fecisse pauciores sci-
 unt. Ouid. lib. pri. de ponto si tñ is est: nā multi p̄ ea tpa Bruti fuere: testaf Brutū poetā doctū: Doctus: &
 in promptu carmina Brutus hēt. in Brutū etiā edita carmina p̄dit Seneca li. vi. controuersia. M. Bruti
 uita Luculentissime a Plutarcho describitur. L. Syllā. Sullā quidā legūt q̄ facilis trāsitus sit. ab. y. in. u. **Sylla**
 Syllā a colore nomē traxisse credit Plutarchus: alii ut Macro. dictū quasi Sybillā. L. igif Sylla cognomē-
 to Felix salibus: & scōmate oblectatus cōmentarios rege suaḡ reliquit. post captas Athenas allatā Apelli-
 conis bibliothecā trāstulit: in qua fuerant Aristo. & Theophrasti libri qui publicati multū ro. ad philo-
 sophiā cōtulerūt: fuit. n. L. Sylla litteris græcis: & latinis pariter doctissime eruditus: facundus: ac igenio
 incredibili. ut in historiis memorat Salustius. quare illud. C. Iulij. Cæsaris apud Trang. Syllā nescisse lras **Trāgl. loc⁹**
 cū stomacho prolatū est: q̄ dictaturā. deposuisset: tanq̄ nō legisset in historiis Dionysium sape usurpasse **Catullus**
 hanc uocē tyrannū pedibus tractū nō infidētē equo relinquere tyrannidē debere. **Qu.** Catullū. **Qu.** Ca-
 tullus Lucatius consul cū Mario de Cimbris triūphauit: censurā cū Crasso gessit: ciuilibus negotiis q̄
 rei militari cōmodior: syllanæ factionis aliquando princeps: in summo honore apud optimates: & mul-
 titudini nō inuisus: oīum uero Romanoḡ mansuetissimus: authoritatis: integritatis: æquitatis primus:
 post dedicatum a se Capitoliū: qui somniāuit Iouē in gremiū suū August. puerū reposuisse: atq̄ reip. si-
 gnū: q̄ manu geltaret: in sinū eius collocasse: Catullo non solum nos latini: sed etiā græci ipsi (Cicero re-
 fert) solent suæ linguæ subtilitatem: elegantiaq̄ cōcedere. epigrāmata lusisse Gellius author: apud quem
 sequentes uersus. **Qu.** Catuli recognoscunt. Ausugit mi animus credo (ut solet) ad Theotimū Deuenit.
 sic est: perfugiū illud habet. Quid si non interdixissem ne illuc fugitiuum Mitteret ad se intro: sed magis
 eiiceret. Ibimus. quæntum uerbū ne ipsui teneamur. Formido. qd ago? da Venus consiliū. M. Tullius
 primo de natura deorum tradit ab eo Roscium quendam in deliciis habitum: in quem pulcherrimū il-
 lius epigrāma recitat. Constiteram exorientem aurorā forte salutans. Cū subito a leua Roscius exorif.
 Pace mihi liceat cœlestes dicere uestra. Mortalis uisus pulchrior esse dea est. Plutar. & Appianus testant
 interiisse postq̄ Marius p̄ Catullo rogantibus r̄ndit: mori oportere. inclusum domi accēsis carbonibus
 se suffocantē. Pli. tñ libro. xxxv. scribit interfectū ab Amphione. satis constat quē Plut. & Appianus reci-
 tant: non fuisse Capitolini tēpli dedicatōrē: cū is post Syllā perierit: at ille uiuo adhuc Sylla: cuius felicitati
 non obtigit ut capitoliū dedicaret: cū id maxime cuperet. **Qu.** Scauolū. **Qu.** Mutius Scauola. P. fili⁹ **Scauola**
 & L. Crassi socer princeps Romæ in ædilitate sua leonū simul pluriū pugnā dedit: collega Crasso orato-
 ri in consulatu: & iterū cū L. Cæcilio Metello: cū uterq̄ de Dalmatis triumphauit: pontifex Max. Rom.
 unus: & ingenio: & industria præstantissimus. nā fuit orator: ac iurisconsultus insignis: qui Ciceronē in
 iure ciuili instituit: unde merito Quintū Scauolā libro primo de oratore uocat oīum doctissimū: & di-
 sciplina iuris ciuilis eruditissimū: & ingenio: prudentiaq̄ acutissimū: & oratione maxime limatū: subtilē
 atq̄ iurisperitoꝝ eloquentiū iurisperitū eloquentissimū. plura lege apud eundē i lib. de cla. ora. Fab. sa-
 ne facundiā i Scauola probat. hunc Marius filius iterfici iussit: & i Tyberī deiici. atq̄ Scauolā iuriscō-
 sultū recitat Iulius Capitolinus: cuius authoritate & piculo Ant. phus sp̄iura dictauit: & sub eo Pap. &
 Seuerus iurisconsulti p̄fessi sunt Ser. Sul. Ser. Sulp. uir p̄iceps: q̄ iter rex pōpeiū unicū consulē creauit in **Sulpitius**
 adolescētia uerbis redundātibus: & efferuescētibus post. L. Crassi auditor magnificū illud dicēdi genus

expressit: tantam facultatem affecutus: ut non æqualibus suis solum anteponeretur: sed cum maioribus natu compararetur nemo enim nec motu corporis: nec ipso habitu: atq; forma fuit aptior: nec uoce plenior: aut suauior cuius tanta erat in dicendo grauitas: tanta iucunditas: tanta breuitas: ut posset: uel ut prudentes errarent: uel ut boni minus bene sentirent: dicendo perficere: & cum. M. Tullius de claris oratoribus eloquentiam Sulpitii pluribus prosequatur: contenti erimus: quæ ab eodem pro Murena dicuntur. Seruius iquit Sulpitius forum secutus est: ius ciuile didicit: multum uigilauit: laborauit: præsto multis fuit. magna laus: & gratia: hominibus

unum hominem elaborare in ea sciētia: quæ sit multis profutura. Pōponius de origine iuris: cū Seruius Sulpitius i cau-

Ser. Sulpi. Varronē? Torquatū? imo Torq̄tos?

Varro

sis orandis primum locum obtineret: aut certe post Ciceronem: traditur de re amici. Qu. Mutium consuluisse: q; quāuis sæpius respondisset: Seruiū tamen parum de iure intellexisse: quare a Mutio obiurgatus: q; turpe esset patricio: & nobili uiro causas oranti ius: in quo uersaretur: ignorare: ea uelut cōtume- lia Seruius tactus operam dedit iuri ciuili sub Albo Lucillio: sed maxime instructus ab Aulo Aquilio. Fabius iuriconsultissimū appellat: at Gelio asserente iuris ciuilis author: & bene litteratus: nec minus facundus orator. M. Varrone familiariter usus. cum in legatione periisset eius statuā populus ro. pro rostris posuit: & secundum Eusebium in chronicis publico funere elatus est: ante q; diceret commentariis causas mandabat: & in libros digerebat: cuius tres orationes uidisse testatur Quintilianus: quarum una erat pro Aufidia: cui contradixit Messalla: hī de quibus loquor cōmentarii ita extabāt exacti: ut ab ipso in memoriam posteritatis uiderētur esse compositi: reliquit autem prope centum: & octuaginta libros authore Pomponio. hoc solo exercitationis genere se exercere solebat: in componendis carminibus: nā & sublimis spiritus attollere orationem poterat: & uerba poetica libertate audaciora præsumunt eandē dicendi facultatem: quare Oui. secundo tristium monstrat Seruium aliquando uersibus lasciuisse. Nec Minus Hortensi. nec sunt minus improba Serui. Varronem. hic mihi concedent lectores ita profunda Varronis doctrina postulante pluribus agere: nec molestum erit illis legere: quæ nos hinc inde inquirendo non grauarunt: omissis igitur rebus bellicis: nā foris pariter ac domi clarus extitit. M. Terentius Varro: secundum Sidonium alius ab eo qui natus in uico Atace Narbonēsis prouinciæ. xxxv. agens annum litteras græcas summo studio edidicit: in latinis præceptorem habuit Lælium uirum doctum: & socerum. C. Fundanium: uir ingenio omniq; doctrina præstans. L. Aelium equitem eruditissimum: & græcis litteris: & latinis: antiquitatiscq; nostræ penitus litterarū imitatus: eam scientiam per sese etiā auctam pluribus: & illustrioribus litteris explicuit: quem sensum uoluit optime expressit: omnium Rom. doctissimum: linguæ latinæ peritissimū: & omnis antiquitatis: & regū græcarū nostrarumq; testantē Seneca: & Fabius: plus tamen scientiæ collaturum: q; eloquentiæ: nam philosophum acuratissime doctū: atq; eruditum scribit Apuleius. Macro. in omnibus imitatore[m] Homeri: Gellius doctrinæ multifor- mium: uariarūq; artium: quibus humanitas erudita est: culmē habuisse. Dionysius in antiquitatibus: suæ ætatis omnium florentium longe peritissimum. Appianus philosophum: & historiæ scriptorem egregium. eius uiuentis imago positam fuit in bibliotheca: quæ prima in orbe ab Asinio Polione de manubiiis publicata Romæ haud minore gloria principe oratore: & ciue: ex illa ingenio: quæ tunc fuit multitudi- ne: uni hanc coronā dante: q; cum eidē Magnus Pompeius pyratice ex bello naualem dedit. Iulius Cæsar bibliothecas græcas: & latinas: quas maxime posset publicare destinans. M. Varroni curā dedit comparandæ: ac digerendæ: qui cū esset undecunq; doctissimus: tamen contumeliose a. Qu. Rhem- nio Palæmone porcus litterarū appellatus est. præcepta autē sapientiæ uersibus latinis tradidit: rhetori- corū libros: regū humanarū: de uita populi Ro. epistolarū: de liberis educandis: Promethei libros: discipli- narū libros nouem: pro Callio: & Fundanio de rebus admirandis: regū diuinarū: de uita patrū: de legibus periplum: imagines septingentorū illustriū uoluminibus suis inseruit: non passus intercidere figuras: aut uetustatem æui contra homines ualere: Pompeio in consulatu cōmentarium introductorium: quæstio- nes epistolicas: de aboriginibus libros: unū de architectura: nauales libros: quos diligenter excoluit: co- mœdias: satyras: quas alii cynicas: ipse appellauit menippeas a Menippo philosopho: cuius libros emu- latus est: de compositione satyræ: de æstuariis: & plures: quos longū esset recensere: nunc de agricultura tres extant: quos fecit cum octuagesimū primū uitæ annū ageret: de libris linguæ latinæ: siue sermonis latini qd sentiamus cōsulto nunc supersedimus. unum addā Varronem argonautica conscripsisse: q; col- ligitur ex primo Nasonis. amog. Varronem: primamq; ratem quæ nesciet ætas: Aureaq; Aesonio terga petita duci: & idem: immo q; hic optime facit libro secundo tristium satis signanter expressit. Is quoq; phasiacas argon: qui duxit in undas: Non potuit Veneris furta tacere suæ: nam & Varronis argonau- tica: & epigrammata monstrauit. in triumphatu: & tribunatu clarus: & prætura functus prope nonagena- rius moris: se condi iubens fictilibus doliis pythagorico modo i myrthi: & oleæ: atq; nigrae populi foliis. quidam prodiderunt Varronem eiusdē nois cuidā a triuuiris pscriptorū ueritū: ne ideo mali aliqd: qle Cinna patere: pposuisse scriptū: quo id ipsum admoneret: erat aut tūc trib. ple. quare ipetū carnificū a se repulisse: & risum excitasse: Appianus tñ refert inter pscriptos relatū apud Calenū clā retētū i uilla: in quā Ant. deambulationis. cā aliquē ueniebat. Torquatū imo Torquatos. primū Torquato cognomētū

Oui. locus

Torquat⁹

indidisse accepimus torquē ex auro hostis galli iduuias: quē singulari certamine puocatus occiderat: & torquē detractū collo suo iposuerat: idē cognomē i familiā receptū. igit torquatos eloquentes adducit: quorū prius. L. Torquatus. M. T. referēte elegās i dicēdo: i aestimādo admodū prudēs orator: quē nō tā cito rhetorē dixisses: & si nō deerat oīo: quā (ut grāci) dñt politician: uegē i eo erāt pluriā līa: nec uulgares sed interiores qdā: & recōditā: diuīa mēoria: sūma uerborū: & grauitas: & elegātia: atq; hāc oīa uitā de corabat grauitas: & integritas: fuit at Pōponii Attici: & Ci. cōdiscipulus bello pyratice: & ciuili iplicitus

eius ac Iulīe epithalamium celebravit Catul. L. Tor. tñ Gel. subagresti igenio: & ifestiuo fuisse testat: & dū cōtra Horten. apud cōsiliū iudicū (q̄q̄ legat iudiciū cōsulū) ageret appellasse eū Diony. gesticulariā eius filiū. T. Tor. doctus uir

C. Mēmiū: C. Lētulū: Getulicū: Anneū Senecā & Lucanū: & pxīme Virginiū Rufum: & si non sufficiūt exēpla priuata: Diuū Iulū: Diuū Aug.

ex rhodiana disciplina Molōis. & a natura ad dicēdū satis solutus atq; expedit: cui si uita suppeditauiisset sublato ambitu cōsul factus eēt: plus facultatis hūit ad dicēdū: quā uolūtatis: itaq; studio huic nō satisfecit: offō uero nec in suorū necessariorū cāis: nec in snīa senatoria defuit. at Aulus Tor. Cassii: & Brutipres secutus: post quorū interitū metu pcussum Atticus tuēdū iſtituit: ad hūc scripsit Hora. epistolā li. i.

C. Mēmiū. C. Mēmius. L. filius pfectus litteris: sed grācis fastidiosus sane: latinā argutus orator: uerbisq; dulcis: sed fugiēs nō mō dicēdi: uegē etiā cogitādi laborē: tñ sibi de facultate detraxit: q̄tū iminuit iustitia: hāc Ci. d. claris oratorib: & q̄ sequūt. tū ē. C. & L. Mēmii fuerūt oratores mediocres: accusatores acres: atq; acerbi. itaq; i iudiciū capitis multos uocauerūt: p reis n̄ saepe dixerūt. nā. C. Mēmi⁹ tr. pl. Marcū Luculli fratrem reum fecit: & cū iudiciū. M. euassisset cōuertit accusationem in. L. Lucullū: sed cōspiratione nobiliū defensus est. hic est ille Mēmius: q̄ dixit Catonē totas noctes ebriū eē: & oīonib: asperrimis insectatus est Iulū Cæs. a quo nō minore acerbitate rep̄ssus: sed mox Cæs. in petitiōe cōsularis Mēmio suffragator fuit. Mēmii dura epigrammata notat Gellius: Oui. latina lib. ii. tristiū Quid referam Tindā: qd Mēmi carmē: apud quos Nomē adest rebus: noībusq; pudor ubi tñ qdā p Tindā legūt Ticiā. C. Lentulū. C. Lentulus Marcellinus cēsorius nec unq̄ indifertus: & in consulu peluens uisus est: nō tardus sentētiis: nō inops uerbis. legit ē. Gn. Lentulus q̄ testimonio. M. T. multo maiorē opinionē dicēdi actione faciebat: quā q̄ra in eo facultas erat: nō pacutus: q̄q̄: & ex facie: & ex uultu uidebat nec abūdans uerbis: & si fallebat in eo ipso: sic interuallis: exclamationibus: uoce suauis: & canora: admirando irridebat: calebat agendo: ut ea q̄ deerāt nō desiderarent. Ci. alios Lentulos oratores i libello de claris orato. noīat. fuere p̄terea alii Lētuli authoribus Cæsare: Liuiio: Pli. Plut. quos cōsulto p̄terimus. Getulicū. cū Caio Getulico inimicicias gessisse lib. iiii. naturaliū q̄onum adfirmat Seneca: apud alium quēpiam nihil adhuc de illo cōpi. p̄ter unū Mar. q̄ in p̄fatione libri. i. asserit Getulicū epigrammata scripsisse. Anneū Senecā. Lucius Anneus Seneca Cordubensis: cuius si singula exequellē: formam interpretis excederem: Cyge Marylliū Eserninum rhetorem p̄ceptorē: & cōdiscipulum Portium Latronem de clamatorem habuit: & Phocionem stoicum in philosophia audiuit: & Attalum: siue: ut alii scribūt. Plotium: Alfio insuper Flauio: & Asinio Pollione: ac fere oībus sui tēporis declamatoribus usus: nā super uixit ad multū aetatis: ut potuerit ipso cōtestāte. M. T. audiuisse. primus scholam frequentabat & ultim⁹ exhibat: memoria usq; in admiratiōem. Neronē puegē iam a Claudio adoptatum ab exilio reuocatus senator p̄ceptis eloquentiā instruere conatus ē: per aliquod tēporis apud Agrippinam: & mox Neronē cū Bruto potēs. plurimū studiū in eo fuit: multarūq; regē cognitio: in qua tñ aliqñ ab his: qbus inquirenda qdā mādabat deceptus est. natus igenio amceno: & ipis illius auribus accōmodato: tractauit omnē fere studiū. materiā: nā plura scripsit: q̄ nūc extēt: in dicendo copiam p̄ se tulit: at in philosophia parum diligens: egregius tamē uiciorū insectator: multā in eo: clarāq; snīa: multa ēt morū gratia legendō: sed in eloquendo corrupta plāraq; uelles eū suo ingenio dixisse: alieno iudicio: sane fractum dicēdi genus habuit: ac ab antiquis defluxit. potiores se nimiū incessit. lege Gellium lib. xii. cap. secundo. poemata Fab. prodente scripsit: nam ad gratuita carmina deflexit: q̄ ansam dedit delatoribus tanq̄ laudem sibi assisceret: postq̄ Neroni amor eorū euenisset. moriēs sibi hoc epitaphium cōdidit. Cura: labor meritum: sumpti pro munere honores in te: alias post hac sollicitate aīas. Me procul a uobis deus euocat: illi cet actis Rebus terrenis hospita terra uale. Corpus auara tamen solemnibus accipe saxi. Nanq; animā cālo reddimus: ossa tibi Sidonius Apollinaris hendecasyllabo ad Felicem ex professo docet tragoedias ab altero Seneca scriptas. uitam & mores: fortunam: mortis causas: & genus cum uxore Paulina: si quis requirit legat Tacitum: Dionem: & diuum Hierony. a prioribus dissentientem. Et Lucanum. Anneus Lucanus Mella Gallionis: & Aciliā filius coniurauit in Neronem. q̄ famam eius carminum imperator uanus ostentatione p̄mebat: prohibueratq; ostentare. scriptor in dicendo ardens: & concitatus: & sententiis clarissimus. Quin. iudice magis oratoribus: q̄ poetis connumerandus: Mart. secus sentiente: & libro. x. attestante: iussisse interdum epigrammate cū ad uxorem illius Pollam scribit. Contigeris regina meos si Polla libellos: Non tetrica nostros excipe frōte iocos. Ille tuus uates Heliconis gloria nostri: Pieria caneret cum fera bella tuba: Non tamē erubuit Lasciuo dicere uersu: Si nec p̄dico Cotta: quid h̄ facio? Proxime: quia non multo añ Virginius decesserat: de quo supra copiose. Priuata. respe-

Mēmius

Lentulus

Getulicus
Seneca

Lucanus

Priuata

LIBER

Cæsaris
carmen

Augusti
carmen

Neruae
carmen

Titii car-
men

Neronis
carmen

Virg. pria-
peia

Et ut ipse: sic usurpat in panagyrico: nã alias oēs fuerat i magistratu. Diuū Iuliū. C. Iulius Cæsar dicta
tor poema religt. cui titulus iter: puer: & adolescētulus qdam scripserat: ut laudes Herculis. Oedipi tra-
gœdiã: dicta collectanea: Tacitus asserit eū fecisse carmina: & i bibliothecas reposuisse: apud quē: & Cic.
Hirciū. Fabiū. Tranqui. Plut. Gelliū multa de illius eloquētia: & ingenio diserunt. Diuū. relatus est in
deorū nume: nō ore mō decernētū: sed & psuasionē uulgi. figdē ludis: quos primo consecratos ei Au-
gustus edebat: stella crinita p septē dies cōtinuos fulsit exoriēs circa. xi. horā: creditūq; est aīam esse Cæ-
sarē in cælū recepti: & hac de cā simula

chro eius i uertice addit stella. Diuū
Augustū: de cuius. deificatione: & sequē-
tiū (nã: & Titus apothēosim meruit) i pa-
nagyrico referemus. Aug. aut Cæsar io-
cos affectauit: saluo tamē maiestatis: pu-
dorūq; respectu: nec ut caderet i scurrā.

Aiacem tragœdiã scripsit: quā cū displicuisset deleuit. Suidas etiã Achillis tragœdiã addidit. extat adhuc
carmen illius ex ametrū: quo ueruit Aeneida cōburi. nã fuit poeticæ studiosus Horatii testimonio musas
alloquētis: Vos Cæsarem altū militia: simul fessas cohortes addidit oppidis. Finire q̄rētē labores Pierio
recreatis antro. itē ex ametrū librum edidit: cui argumētū: & titulus Sicilia: & epigramaticū librum modicū
qdē: quē fere balinei tpe meditatus est: uñ Val. Mar. excerpta sex carmina suo uolumini i seruit eo epigrā-
mate: cui initiū: Cæsaris Aug. lasciuos liuide uersus Sex lege: q̄ tristis uerba latina leges. Diuū Ner. Coc-
ceius Ner. q̄ post Domitianū ipauit: & nūq̄ uisus ē ridere: neq; ludere inter amicos: epigramata scripsit:
& ad eū Nero opus suū misit: ac Tibullū alteq; appellauit. ex lib. ix. referā Mar. carmen. ad eundem Ner.
Audet faciūdo q̄ carmina mittere Neruæ: Pallia donauit glaucina Cosme tibi: Pestano uiolas: & cana li-
gustra colono: Hybleis apib⁹ corfica mella dabit: Sed tñ: & paruæ nōnulla est grā musæ. Appetit posito
uilis oliua lupo. Nec tibi sit mīx modici q̄ cōscia uatis Iudiciū metuat nra thalia tuū. Ipse tuas ēt uerit⁹
Nero dī aures: Lasciuū iuuenis cū tibi lūit opus. facit hoc loco: & illud ex. viii. lib. Quāta ges placidi: tā-
ta est faciūdia Neruæ: Sed cohibet uires: i genūq; pudor: Cū ficare sacrū largo Parmesida posset Ore ue-
recūdā maluit esse sitim. Pieriā tenui frōtē redimite corona Cōtentus: famæ nec dare uela suæ. Sed tamē
hūc nri scit tps eē Tibullū: Carmina q̄ docti nota Nerōis hēt. nec mīx Tito Neruā ppositū: cū tñ ille pri-
or ipauerit: nō. n. hoc respicit Secūdus: sed q̄s natu prior. Titum Cæs. amor: ac deliciæ gñis humani. T.

Cæsar latinæ: græcæq; linguæ: uel in orādo: uel in fin: edis poematibus ad ex tpalitatem usq; p̄mptus:
& facilis: q̄ p̄ter Tranq. Sueto. Plī. senior in p̄fatione naturalis historiæ retigit ad eūdem scribēs: q̄to tu
ore p̄ris laudes tonas: q̄to fr̄is amas: q̄tus in poetica es: o magna facunditas. aī. iā aut mōstrauerat oble-
ctatum scriptis iocolis: uersu Catulliano q̄q̄ ista nōnulli referāt ad Domitianum. Neronem. Domitius
Nero Cæs. puerilibus statim annis aliqñ carminibus p̄gendis aīum exercuit: ita ut inesse sibi elementa
doctrinæ oñderet. imperator quoq; carminū studiū affectauit: cōtracti sunt qbus aliqua p̄gendi facul-
tas: nec dū insignis ætatis: q̄ cōlidere simul: uel allatos: uel ibidē repertos uersus cōnectere solebāt atq; ip-
sius uerba quoquo mō plata supplere: q̄ spēs ipsa carminū docuit nō impetu. & instinctu: nec uno ore
fluens: sed Trāqui. diuersa a Tacito sentit. nãq; ad poeticā p̄nū fuisse: & carmina libenter: ac sine labore
scripsisse: neq; aliena p̄ suis edidisse: uenisse. n. in manus suas pugilares: & libellos refert cū quibūdā no-
tissimis uersibus. ipsius chiro. scriptis: ut facile apperet nō trāslatos. aut dictāte aliquo exceptos: sed plāc
quasi a cogitante exaratos: ita multa: & deleta: & inducta: & superscripta inerant. Philo. lib. iiii. scriptum
reliquit: Neronem hymnos scripsisse: & multas tragœdias trāstulisse: Sue. Neronis carmina in theatro
recitata tanta uniuersorū lætitia: ut supplicatio decerneretur: atq; pars carminū aureis litteris Ioui Ca-
pitolino dicata sit. Dion addit poemata troica a se composita in theatro spectāte populo recitasse: & de-
stinasse res ro. carminibus mandare. Tranqui. inquit in Domitiano extat poema Neronis in Clodium
Pollionē p̄toriū uirū: q̄ inscribit Luscio. Tacitus aut Nero Quintianū molli corpe ifamē p̄broso car-
mine diffamauit. Transeo. omitto. Corrupti. maculati. Malis. hoībus. Sapius. frequentius. ab usu

bonorū firmatur argumentum. Quos. bonos. P. Virg. poeta latinorum maximus: cuius hæc ingens
laus: q̄ audit is illius in theatro uersibus surrexerit populus: & forte præsentem. spectantemq; Virg. ue-
neratus sit: sic quasi Aug. reliquit aut pria peia lasciuum admodum carmen: q̄ Angelus Poli. uir magni
noīs ad Ouid. trāsserre conatus: non tñ pro cōpto: sed in ambiguo ubiq; legētū iudicio ré ipsam relin-
quens: & Senecæ unicū exēplar mendosum significans: q̄. i. in controuersis illius recitetur iste uersus tā-
q̄ Ouidii: Dum timet alterius uulnus inepta loci. q̄ sane extat in carmine: cui titulus ē Priapus: hic lecto-
rem admonebo ut conferat lib. vii. p̄fationem in declamationibus cū illa: quā eādē lib. iiii. cōtrouersiāq;
repetit. ex hoc facile iudicaturus q̄tum cæteris scriptis cōfidere possit. nam nō solū uerba immutata: uo-
cabula manca. sed multos utrinq; uersus abesse deprehēdet quare illi corrigēdum cenleo Virgilia. illud
nec legē Ouidia. addo insup Fabiū Quinti. lib. x. scribere Senecam falsum i cognitiōe rege aliqñ ab iis
quibus ingrēda qdā mādabat. nec in hac re mior est apud me secūdi authoritas q̄ Senecæ: cū ex p̄ceden-
tib⁹ aperte colligat: Virg. publicasse lasciuia epigramata: ut omittā Donati: & Seruii testimoniū nō sp̄nē-
dum ad hæc in antiquo Diomedis codice ubi de uariis carminum generibus agit referat: Virg. in plu-

Diū Neruā. T. Cæsare: Neronē. n. transeo: quī
sciam: non corrumpi in deterius: quæ etiā a malis
aliqñ: sed honesta manere: quæ sapius a bonis fi-
unt. Inter quos uel præcipue nūerandus. P. Virg.

sonibus suis usum carmine priapeio: & p cōperto habeam si huius oratoris exactissimi sniam aīaduer-
risset Politianus totis pedibus in nostrā cōcessuz q̄q̄ apertissime hoc p̄fessus sit illa sylua: cui titulus est
Manto eo carmine. Nec re Lampaciū pudeat iussisse Ithyphallū. ita ut suo gladio semet cōfoderit. leuia
.n. illa: & facile trāseunda: q̄ dictus sit Parthe. a uerecūdia oris: nihil. n. phibet (ut refert Pli.) sanctissimos
uiros talia scriptitasse: neq; inficias eo Qui. scripsisse epigrāmata: quæ li ītercidere (nusq̄ nāq; apud ullū
nasonis iustū uolumē reperit) cur hac rōe priapi lusus illi ascribūt? cuius stil⁹ grauior: & absolutior ma-

Cor. Nepos: & prius Ennius: Actiusq; nō qdē hi
senatores: sed sanctitas morū nō distat ordinibus.
Recito tñ: qd̄ illi an fecerit nescio: sed illi iudicio
suo poterant eē cōtēti. mihi modestior constantia
est: q̄ ut satis absolutū putē: qd̄ a me probe. Itaq;

gis Virgilianæ maiestati: & plenitudini
q̄ Ouidianæ exuberatiæ ne dicā redun-
dātix cōuenit. est. n. absolutū q̄ i suo ge-
nere p̄fectū est neq; illud Ride si sapis o
puel. ride sit in priapeis: sed Insulissima
qd̄ puella rides? cuius sensus diuersus est
a superiori. Cor. Nepos. relege in p̄cedē
tibus ex īdice q̄ uolueris facile inuētur⁹
Prius. q̄a antiquiores sunt Enni⁹: & Acti⁹

Ennius

Virg. & Nepote. Ennius. Qu. Enniū oriūdū fuisse a Rhudiis urbe græca iuxta Tarētū lib. yi. notat Stra-
bo: sic Pomponius Mella: quem locum Pli. singulari numero protulit: Eutropius Tarēti natum quā rē
uideretur indicasse Gellius libro. xii. cap. ii. mendam apertissimam uideo apud Apuleium prima oratione
Apologiæ: ubi scribit Quintum Ennium Hædeum phagitica uersibus complexum: & innumerabilia
piscium genera: quæ. s. curiose cognorat: enumerasse. nam Rhudinum: aut Rhudiensem reponendū ar-
bitramur. editus igitur Ennius. M. Tullio referente sequēti āno: quo. C. Clodius Cæci filius: & M. Tudi-
tāus cōsulum gessere statim post primum bellum punicum: contentus unius ancillæ ministerio: saper
qua & Ennio: ac Nascica Cicero libro secundo de oratore rem iocosam narrat: donatus ciuitate a Qu.
Nobiliore: se habere tria corda prædicabat: q̄ loqui græce: osce: latine sciret. uirum certe magnū fuisse
prodit Se. sed eius uerborum situm repræhendit. M. Tullius de optimo genere oratorum summum epi-
cum poetam asserit: qui ānalibus suis romanorum gesta metro complexus prim⁹ latinorum: si Porphy-
rioni credimus: ad heroici uersus imitationē aspirauit: uino incaluit: & sic ad carmen p̄dibat. author
Horatius in epistolis. etiam satyras edidit. eum propter antiquitatem suspiciendum putat Fabius. ex te-
stimonio Gellii. T. Hellius Scillo dicere solebat fuisse Ennium mēsa: & sermonis: ac rerum suarum libe-
ralem: post maxima officia quibus in senatu: & in foro toto die distringebatur: solitum uespera non mo-
do de rebus magnis: sed etiā paruis: ac iocosis eloqui: interdum carmē cuz bile: plærūq; bonum: & cum
uoluptate: & gaudio euomuisse: suauis facundia (ut illa ætas tulit) præditum: suo cōtentum: & opportūe
locutum: uirum paucorum uerborum: antiquozq; morum: q̄ nouorum scientem: humanum: diuinumq;
ius callentem: qui multa loqui: tacere uel posset: moritur. M. Cornelio Certhego: & P. Tuditano cosl. q̄q̄
Varro diligentissimus antiquitatis inuestigator existimet in hoc erratū: Ennii uitā longius producat:
nam p̄tore. C. Sulpitio Gallo ludos Apollini faciente cum Thyesten fabulam docuisset. Qu. Martio: &
Gn. Seruilio cosl. mortem obiit scdm. Qu. Serenum articulari morbo dum nimium nino indulget: cu-
ius epitaphium recitat Cicero in Tusculanis. Aspicite. o ciues senis Ennii imaginis urnam: Hic uestrum
pinxit maxima facta patrum: Nemo me lachrymis decoret: nec funera fletu Faxit: cur? uolito uiuus per
ora uigē: Tranqui. alium Ennium scriptorem posteriorem a poeta: & M. T. pro Cluē. Ennium quendam
egentem cōmemorant. Actius. L. Actius siue Accius (nam utraq; lectio frequens circumfertur) poeta
tragicus Pacuio iunior iisdem tamen temporibus: quorum congressum Tarenti enarrat Cellius libro
xii. cap. secundo: utriq; scriptores clarissimi grauitate sententiarum: uerborumq; pondere: autoritate
personarum: cæterum nitor: & summa in excollendis operibus manus magis uideri potest temporibus
ipsis defuisse: uirum tamen Actio plus tribuitur: Pacuium uideri doctiorem: qui esse docti affectāt: uo-
lunt. quare inquit Oratius in epistolis. aufert Pacuius docti famam senis Accius alti: fuit. n. in Accio in-
genii altitudo: & sublimitas uerborum: cuius carminibus: qui studiose delectarentur: non modo uerbo-
rum uirtutes: sed etiam figuram eius uidentur secum habere tanto honore habitus apud romanos: ut.
P. Mutius eum: qui. L. Actium poetam sine præfatione honoris nominauerat: condemnauerit in camœ-
narum æde maximam statuam sibi posuit Accius: cum breuis admodum esset. utrorunq; nimiam obso-
letam antiquitatem Mar. irridet. Attonitusq; legis terrai frugiferai Actius quicquid Pacuiusq; uomūt
omitto alios actios domi forisq; claros: ne legentium aures multitudine rerum opprimam. Hi. P. Vir-
gi. & reliqui non fuerunt senatores: ut qui senatum ingrediendi: & sententias dicendi ius haberent: qui-
dam tamen autumant Pacuium: & Cor. Nepotem fuisse senatores. Sanctitas morum. honesta: & in-
tegra uita. Non distat par est. Ordinibus. illis qui gesserunt magistratus certo ordine dari solitos. p. Ordo
prie tñ in dignitatibus ordo equestris: & senatorius dicitur. Vitru. in structione murorū lapidū ordines
& Colu. ordines angulares in agris. Virg. de remis dixerūt. de ordinibus in militia libro. yi. referemus.
Recito. cōmitto iudicio auditoroz: legendo ea. Fecerint. recitauerint. Iudicio. q̄ optimū erat nec. īdi-
gebat aliogz cēsura. Cōstātia. fiducia. Modestior. timidior. cautior. A me. solo: & nō ab aliis q̄ si dice-
ret n̄ sū iudicio meo cōtēt⁹: nisi ēt aliogz experiar. Has recitādi cās sequor. moueor his rōib⁹ ad recitādū

Actius

Ordo

Intendit acrius reuerentiā auditorum scriptis suis diligentius scripta sua examinat: quā reuerē auditorēs nā auditorū reuerentiā passiue accipi uolo: hoc magis placet: q̄ q̄ recitando facit auditores magis reuereri scripta sua. Intēdit. auget. Ex cōsiliū snia. ex certa auditorū snia: quos adhibuerat in cōsiliū. q̄re Mar. xii. inqt si qd est in meis libellis: qd placeat dictauit auditor. legimus ēt ex cōsiliariorū snia. Per. spicit. aīaduertit recitator. Ab humanitate. ab hoīe. sicut diximus antiquitatē pro antiquis: mortalitatem pro morte: ita humanitatē pro hoībus: q̄ dicendi genus pbat Quinti. in suis institutionib⁹. Adeo

tantum per ea signa cognosco auditorē iudicium. Eadē illa. quae audiuit recitari a me. Prateriisse a libro exāmisse

Disputo examino: cōsidero. Populū omnimodā multitudinē. Auditorium locū publicū ad audiendū structū. Amicos. praeipuos quosdā. Quos amicos.

Habere. iudices suorū scriptorū.

Es. Tuscilli Nomiati: & avaritiam scēdā: & incōstātiā notat: qui cū a Vicētiniis pro aduocatiōe pecuniā accepisset: fidem fefellit. Valeriano scribit epistola: inuenio Valerianum Seruilianum

Valerianū Pollionē: Valerianum ducē militū p̄toriāorū: ac eiusdē nominis imperatores duos recentiores. Solers. p̄priū uir: alias quasi totus arte confitens: & in omni re prudēs. In agris suis: ruri ubi suos agros habebat. Nundinas nona die romani fora quas nundinas uocāt cōstituere quae cōuentus manifesta rō: ut nonis t̄mmodo diebus urbanae res agerētur: reliquis administrarentur rusticae: inde nūdina romanorū dea a nono die nascentium: qui lustric⁹ appellatur: nuncupata. priscis enim temporibus procures ciuitatis in agris morabantur: & cum cōsiliū publicū de siderabatur: in senatum a uillis accersebantur. Plut. tradit nundinas Saturno consecratas: q̄ custos: & felicitatis causa

ille deus esset: & nihil aliud esse: nisi cōuentum ex agro in urbem emendi uendendūe gratia: quem mercatum uulgo nominant. nundinarum institutum alii ad Romulum referunt: alii exactis iam regibus celebrari cōpissē: quia pleriq̄ de plebe repetita Seruii Tullii memoria parentarent ei nundinis: quas primum instituisse Seruium Tulliū regem pdiderunt: ut octo quidem diebus rustici operas facerent: nono autem intermisso rure ad mercatū legesq̄ accipiendas Romam uenirent: & ut scita atq̄ cōsulta frequentiore populo referrentur: quae trinūdino die proposita a singulis & uniuersis facile noscebantur: uñ etiā mos tractus ut leges trinūdino die authore Dionysio promulgarētur: ea re etiam candidatis usus fuit in comitium nūdinis uenire: & in colle consistere: uñ coram possent ab uniuersis uideri: sed haec omnia negligētius haberi cōpta: & post abolita. postquam trinūdino etiā ob multitudinem plebis adesse coeperunt frequētes. si cecidissent in anni principem diem uel in nonas: utrunq̄ perniciosum reip. putabatur. nūdinis cōcio aduocari neq̄ agi cum populo poterat: sacrae enim ioui erāt: ideo omnibus nūdinis flamina in regia Ioui arietem imolabāt. Ut autem liceret ius nundinarum ī priuata p̄dia habere id priuilegium uel a senatu uel a p̄cipe impetrabāt q̄ Claudius quamuis imperator tamē a cōsulib⁹ petiit. Vicentinorum legati. Vicentia in regione Venetiāe municipium a Gallis conditum prius pulsīs Ethruscis a ueteri sede olim paruū deinde sub Veneto imperio ut cetera nobile: & illustre: ubi tamen ortu Caccina Vitelliani exercitus dux: &. Qu. R. hemnius Palamō grammaticus summus testimonio Tranquilli ī libello de grammaticis. Tuscillus Nominatus: de quo paulo post fit mentio: cū exitum totius causae rescribit. Adfuit. pro Vicētiniis aduocationē suscepit. Alio senatu. cum primū haberetur senatus. nā non omnibus diebus cogeantur senatores. Augustum legimus apud Trāqui. sanxisse ne plus quam bis in mēse legitimus senatus ageretur. s. cal. & idibus: neq̄ septembri octobriue mēse ullos adesse alios necesse esset q̄ sorte ductos. Intrarūt. curiā p̄ximo senatu. Aduocato. Tuscillo. Deceptos. a Tuscillo.

Lapsi ne uerbo. est ambiguū an imprudenter: & inconsiderate dixerint se deceptos ab aduocato suo.

has recitandī causas sequor: primum q̄ ipse qui recitat aliquanto acrius scriptis suis auditorū reuerentiā intendit. deinde: q̄ de quibus dubitat: q̄si ex cōsiliū sententiā statuit. Multa etiā a multis admonetur: & si non admoneatur: qd quisq̄ sentiat perspicit ex uultu: oculis: nutu: manu: murmure: silentio: quae satis apertis notis iudiciū ab humanitate discernunt. Atq̄ adeo: si cui forte eorū: qui interfuerūt: curae fuerit: eadem illa legere: intelliget me quaedam aut commutasse: aut prateriisse. fortasse etiam ex suo iudicio quis ipse nihil dixerit mihi. atq̄ ita haec disputo: quasi populum in auditorium: non in cubiculum amicos aduocarim: quos plures habere multis gloriosum: repraehensionī nemini fuit.

C. Plinius Valeriano. S. 4

Es parua: sed inītiū nō paruū. Vir p̄torius Solers a Sēatu petiit ut sibi īstitueret ī agris suis nūdinas pmitteret. Contradixerūt Vicētinorū legati. Adfuit Tuscillus Noiatatus: dilata cā ē alio Sēatu. Vicētini sine aduocato itrauerūt: dixerunt se deceptos: lapsi ne uerbo: an

Valeria.

Solers

Nūdinae

Vicētia

Tuscillus
Noiatatus
Senatus qm
haberetur

Nepote. Licinio Nepote. Quem docuissent. cui aduocato causam suam exposuissent: unde. M. Tullius inquit aduocatos totam causam solitos a clientibus discere. Quem prius. docuerant scilicet Tuscillum Nominatum. Interrogati. iterum Vicentini a prætore. Gratis adfuisse. patrocinium gratuitum: & sine mercede Nominatus præstitisset. Sex milibus nummum. suscepisse causam sextertiis sex. Rursus pro secunda aduocatione qua Vincentinos fefellerat. Postulauit. cess. petiuit. Vlpianus autem de damno infecto: postulare inquit dicitur pro tribunali petere: non alibi: latius tamen. ff. tertio declarauit quid esset. postulare. scilicet desiderium suum uel amici sui in iure apud eum: quod iurisdictioni præest exponere: uel alterius desiderio contradicere. Induceretur. in senatum uocaretur. Hactenus. huc usque processit causa. Auguror. coniecto. Res: Tuscilli causa. Minima. non maximi momenti. tacita: & commota: minima: & latissime. exornatio contrarium. est alia lectio non improbanda. Ex minimo commota idest ex causa leui detecta: ut respiciatur ad illud Liuianum: parua scintilla plerumque incendium ingens exuscitat. Serpunt. paulatim extenduntur: diffunduntur: augentur. Erexī aures tuas. te intentum ad futura reddidi. translatio a brutis quæ intentionem dirigentes intendunt aures. Virg. arrectis que auribus astant: sic Terentius translatiue dixerat arrige aures Paphile. Quā diu. ad tempus refertur. Quā blande. ad modum. ludit Secundus cum amico. Reliqua. secutura in hac causa. Si non. Si non

quia ita sentiebant. Interrogati a nepote prætore quem docuissent: responderunt: quem prius. Interrogati: an tunc gratis adfuisse: responderunt sex milibus nummum. An rursus aliquid dedissent: dixerunt mille denarios. Nepos postulauit: ut Nominatus induceretur. Hactenus illo die: sed quantum auguror longius res præcedet. nam plæraque tacita tantum: & minima: commota latissime serpunt. Erexī aures tuas. quandiu nunc oportet: quod blande roges: ut reliqua cognoscas: si tamen non ante ob hæc ipsa ueneris Romam: spectatorque malueris esse quam lector. Vale.

C. Plinius Maximo. S.

Nunciatur mihi. C. Fannium decessisse: quod nuncius graui me dolore confudit. Primum quod amaui hominem elegantem: & disertum. Deinde quod iudicio eius uti solebam. erat enim natura acutus: usu exercitatus: uarietate promptissimus. Angit me super ista casus ipsius. Decessit ueteri testamento: omisit quos maxime diligebat: persecutus est quibus offensior erat. Sed hoc utcumque tolerabile: grauius illud: quod pulcherrimum opus imperfectum reliquit: Quauis. n. agendis causis distringeretur: scribebat tamen exitus occisorum: aut relegatorum a Nerone: & iam

rat quid esset. postulare. scilicet desiderium suum uel amici sui in iure apud eum: quod iurisdictioni præest exponere: uel alterius desiderio contradicere. Induceretur. in senatum uocaretur. Hactenus. huc usque processit causa. Auguror. coniecto. Res: Tuscilli causa. Minima. non maximi momenti. tacita: & commota: minima: & latissime. exornatio contrarium. est alia lectio non improbanda. Ex minimo commota idest ex causa leui detecta: ut respiciatur ad illud Liuianum: parua scintilla plerumque incendium ingens exuscitat. Serpunt. paulatim extenduntur: diffunduntur: augentur. Erexī aures tuas. te intentum ad futura reddidi. translatio a brutis quæ intentionem dirigentes intendunt aures. Virg. arrectis que auribus astant: sic Terentius translatiue dixerat arrige aures Paphile. Quā diu. ad tempus refertur. Quā blande. ad modum. ludit Secundus cum amico. Reliqua. secutura in hac causa. Si non. Si non nisi. Virgili. Si non pertesum thalami. Mart. si non sit Næuia mutus erit. Ouidius libro primo metam. si non Corneus huic arcus: si non foret aureus illi. Ante. quod proximus senatus cogetur. Lector. per epistolam meam cognoscere.

Nunciatur Fannii obitum lugeat in sinu Maximi ob amicitiam. ingenium: egregios illius mores: & quod testamento reliquerat hæredes suos inimicos: quod quod imperfectis libris: quos de Neronis sceleribus inchoauerat: decesserat. Fannios ante Secundi tempora multos annos notauit: eius uero ætate nullum propter hunc.

Confudit. perturbauit: concussit: affecit. Elegantem. egregium circa mores: & scripta. Disertum. acrem in disputando eloquentia populari instructum. Iudicio. in emendatione meorum librorum. Natura acutus. ingeniosus. quod primum in oratore credidit Tullius. Usu. qui est dicendi magister. Varietate. multarum rerum cognitione: qua maxima facultas paratur. Super ista. præter iam prædicta. Casus. euentus malus. Veteri testamento. olim condito: multo antequam obiret. Omisit. præteriiuit: nullo legato dignatus est. Persecutus est. beneficio affecit: reliquit bonorum hæredes. Tranqui. in Claudio: qui tamen moriens: & in tertiis hæredibus eum ex parte tertia nuncupatum legato: & circa sextertium uicies persecutus. Quibus offensior erat: quos tamen maxime oderat. nam dum scripsit testamentum hæredes instituerat sibi amicos: sed postea in uis prioribus alios sibi comparauerat amicos: uerum non timens mortem: neque ideo testamentum uetus mutans hæredes reliquit inimicos. Vtcumque. quomodocumque: aliquo modo. Grauius. molestius: damnosius est. Distringeretur. detineretur: occuparetur. Occisorum aut relegatorum a Nerone. quod Claudii imperatoris necis conscius Germanici fratris Agrippiæ parietis: amicitia Lepidæ: Octaviæ: Poppeiæ Sabiæque uxorū author extitit: præterea Antonia Claudii: Attici Vestini consulis: Auli Plautii: priuignii Rufi Crispini: Tusci nutricis filii: Senecæ præceptoris Lucii: & multorumque: quorum nomina apud Tragicum & Tacitum referuntur: præsertim coniuratione pisoniana: & Viciana: in quibus et damnatorum liberi urbe pulsi: & enecti ueneno aut fame.

Fannius

Nero quoque occidit

LIBER

Indiem.

Subtiles. refer ad acumen ingenii. Diligentes. ad curā ueritatis. Latinos: ad elegantia. Inter sermo- nem historiamq; medios: stili neq; grandioris neq; infimi. est autem sermo (q; iam prædiximus) oratio remissa & finitima quotidianæ locutioni: historia minor quidem oratione: sed maior sermone. non multo post dicetur in quo differat historia ab oratione. Lectitabantur. placebant. in manibus erant Acerba. intempestiua: lugubris. Immortale perpetuum. q; sit per scripta probata. Nam qui. est du- plex sententia: prior magis apparet per contrariam posteriorem. In diem: ad præsens: & instans com-

modum nulla habita ratione futurorū. q; Columella libro quarto aperte decla- rat. fructum inquit plæriq; q; uberrimū præsentem consecratur: nec provident futuro tempore: sed quasi plane in diem uiuant: sic imperant uitibus: & eas ita multis palmitibus onerant: ut posterita- ti non consulant. at in dies cum augu- mento dicitur: ut in dies debilitantur mortalium corpora. Viuendi causas quotidie finiunt. faciūt ea per quæ quo- tidie morte digni sint idest uoluptatib; inuoluti nullam habent iustam uiuēdi causam. inde illud luuenalis satyricum. Dignus morte perit: cœnet licet ostrea cētum Gaurana: & cosmi toto mergat ahenō. nam horū uita & mors iuxta est.

Posterōs cogitant. posteritatem & im- mortalitatem ante oculos habēt. Ex- tendunt. prorogant: & q; maxime longā efficiunt. Operibus. laudandis: præfer- tim ingenii. Nulla mors. etiam si extre- ma moriantur senectute. Aliquid præ- clari. Abrūpat. intercidat. Quod accidit. sibi mori scilicet. Per noctur- nam quietem. dormiens: in insomniis.

Scriniū

Cōposit⁹. cōformat⁹. Scriniū. capsā libroꝝ: & armariū scriptoꝝ Theopha- st⁹: taxus tenuiter secta cōglutinamēta caplis: scriniis: subsellis. atq; i totū simi- libus pstat. luuenalis. q; scripta: & quot lecture tabellas: Si tibi zelotypæ retegā- tur scrinia mœchæ. Horati⁹ i epistolis. calamū & carthas: & scrinia posco: li- bris legatis Sabinus & Cassius scripse- runt non contineri bibliothecas: neq; scrinia: neq; armaria: neq; cætera in qb⁹ libri continentur. fuisse et scrinium un- guentorū apothecam docet Plī. ubi scri- bit Alexandrum expugnatis Darii ca- stris coepisse scrinium unguetorū. Prō-

Librorum
appellatōe

psisse. Neronem exāmisse a scrinio: Ediderat. Fannius iam publicauerat. De sceleribus. scelus genus est: cuius species plures sunt: ut libido: auaritia: prodigalitas: crudelitas: & uitiorum reliqua: quæ i Ne- rone fuerunt. Reuoluissē: uoluendo inspexissē a principio usq; ad finem. Secundo. libro. appellatione librorum secundum Vlpianum continentur omnia uolumina siue in charta siue in membrana sint: siue in quauis alia materia. Abiisse. euanuisse ab imaginatione Fannii. Expauit. extimuit hoc uisu.

Illi. Neroni. Et fuit idem. nam mortuus est antequam inciperet quartum. Subit miseratio mise- reor: & doleo. Exhauserit. sustinuerit exanclauerit. Frustra: quia opus tanquam imperfectum deci- det. Mea mortalitas. ne pemitus inteream. Mea scripta. quæ imperfecta adhuc contineo domi. Istis libris: quos in Blatteram componebat: nam libro octauo inquit sæpe te monui: ut libros: quos uel pro- te in Blatteram immo pro te & in illum cōposuisti q; maturissime emitteres. Suppetit. restat: & faculta- tem præstat: inde suppetiæ auxilium. Abolere. interrompere: de medio tollere: quasi dicat hoc fiet si absoluerimus inchoata opera.

tres libros absoluerat subtilis: & diligentes: & la- tinos: atq; inter sermonem: historiamq; medios: ac tanto magis reliquos perficere cupiebat: quanto frequentius hi lectitabantur. Mihi autem uidetur acerba semper & immatura mors eorum: qui im- mortale aliquid parant. nam qui uoluptatibus de- diti quasi in diem uiuunt: uiuēdi causas quotidie finiunt. qui uero posteros cogitant: & memoriā sui operibus extendunt: his nulla mors non repē- tina est: ut quæ semper inchoatum aliquid abrum- pat. C. quidem Fannius: quod accidit multo ante p̄sensit. Visus est sibi per nocturnam quietem ia- cere in lectulo suo compositus in habitu studen- tis habere ante se scriniū: ita ut solebat: mox ima- ginatus uenisse Neronem: in toro resedisse: prom- psisse librum primum: quē de sceleribus eius edi- derat: eumq; ad extremum reuoluissē: idem in se- cundo ac tertio fecissē: tunc abiisse. expauit: & sic interpretatus est tanquam idem sibi futurus esset scribendi finis: qui fuisset illi legendi: & fuit idem. Quod me recordantem miseratio subit: quātum uigiliarum: quātum laboris exauserit frustra. Oc- cursant animo mea mortalitas: mea scripta: Nec dubito te quoq; eadem cogitatione terreri p̄ istis quæ inter manus habes. Proinde dum suppetit ui- ta: enītamur: ut mors q; paucissima: quæ abolere possit: inueniat. Vale.

C. Plinius Apollinari. S.

Mauī. Apollinaris uir doctissim⁹ itellexerat Secūdū i Thusculanū suū secessū. quare studio motus amicicia: cū audiūisset orā thuscōz pestiferā admonuerat lris ut piculū fugeret: inde Secundus scribēdi oblata materia opportuna: & regionis: i qua rus erat: salubritatē: & uillaz uniuersam p mēbra describit. Amaui curā. pbaui: & amplexus sum tuā de me diligentiam.

Meos. in qbus agrū possideo: & mihi ob patrociniū caros. Grauis. infesta: malefana. q sit insalubris apud nullū aliū memini legisse. Thuscōrū ora. Strabo lib. y. Thusci cāpos usq ad amnē Tyberim pos. Thuscōrū

sident: quos ad solis ortū maxie fluuius ora alluit: donec pelagus intret: pte autē ex altera Tyrrheno atq sardōico mari sūt confines: Thuscōrum finis sub ipsis est mōtib⁹: q ex Liguria i Adriaticū sinum eos quaq uersum icludūt: a pprio autē mari capiūt initiū: atq Tyberi: Thuscīa lōgitudinē maximā a Luna usq Ostia p littus stadiōz mille duorū & qngēto rum eē dicūt: Polybius uero nō oīa mil. le. cccc. xxx. inquit. Per littus extendit a Macra fluuiō usq ad Tyberim. Hi. Thusci: quos sum⁹ adituri. Receſſerūt politi sunt. uerbum historicum: & idoneum. Subiacēt. adharent: accolæ sūt

Appēnino. a transitu pēnorū dictum qdā opinant Appenninum: q confutat Liui. ab uno uel acri incola iugi eius cognometū inditū asserens. est aut mons. Italiae amplissimus perpetuis iugis ab al pibus tendēs ad siculum fretum: de quo

Appenni
nus mons

A Maui curam: & sollicitudinē tuam: qui cū audisses me aestate Thuscōs meos petiturum: ne facerem suasti: dum putas insalubris. est sane grauis: & pestilens ora Tuscorum: quæ per littus extenditur. sed hi pcul a mari recesserunt. quinetiā Appēnino saluberrimo mōtium subiacent. Atq adeo ut omnem pro me metum penas: accipe temperiem cæli: regiōis situm. Villæ amœnitatē: quæ & tibi auditu: & mihi relatu iucunda erunt. Cælum est hyeme frigidum: & gelidum. Myrtos: oleas: quæque alia estiuo tepore lætantur: aspernatur & respuit. laurum tamen patitur: atque etiam nitidissimam profert interdum: sed non sæpius: quam suburbe nostra

præter Stephanum Claudianus in laudibus Honorii. Quos Appēninum perhibent: tunc esse ferebar Incola: q siculum porrectus ad usq Pelorū Finibus ad Ligurū populos amplectitur oēs Italia: geminum littus itringentia longe: Vtraq perpetuo discriminat æquora tractu. Strabo lib. iiii. per ipsam Italiam extenditur in longitudinem mons Appenninus ad septem usq stadiorū milia. latitudo uero eius inæqualis. ad Genuam ligusticum emporium rupes appennini coniunguntur alipib⁹ eodem authore libro. y. nam: & Ptolemæus inquit appēnini iuga fere Liguria imminet: & ab alpibus incipiunt: deinde usq ad Anconā p tenduntur: hincq uersa dū ad Adriaticum inclinantur usq ad montem Garganum ducunt: post ad meridiem inclinata in Leucopetra fines hñt. Strabo etiam lib. iiii. uidetur appellare montem appenninum: qui ab Istro discriminat Italiam a Germania super Carnos scribens appenninum incumbere. Saluberrimo. q etiam testatur Plini. propter uentum boream: qui cæteris purior: & sanior est. Po nas omnem metum. securus sis penitus: neq amplius in ulla re mihi timeas. Temperiem cæli: habent ista locum narrationis: nam proponit: quæ descripturus est. Temperiem cæli. aeris æqualitatem: ubi æstus: non admodum intenditur. Regionis situm. loci formam: sane regio maior est q locus. Virg. in yi. Quæ regio Anchisen: quis habet locus sunt qui opinantur regionem a regno dictam: q sit magnitudine regni: sed Pli. cum Italiā in plures regiones diuidat: oñdit hoc non obseruari: nam: & Tranq. refert diuisam fuisse urbem in regiones: & uicos: & apud Secūdum pro tractu illius partis Thuscīa: in qua idē rus: & agros habuit intelligatur. Villæ. domus in agris. Amœnitatem. delectationem: amœna dicuntur: quæ solum amorem præstant. solius uoluptatis plena: quasi amunia: q nullus fructus exoluitur: unde nullū uectigal pendentes immunes uocantur: ut Varro: & Carminius docent authore Seruio. Gelidum. plus est q frigidum: nam gelu aquas sistit. Myrtos. hanc arborē gaudere littoribus satis cōstat. Seruii testimonio: & illo: Littora myrtetis gratissima. hēt autē natura p̄cipuam admirationem succorū in myrto: quando ex una oīum olei uiniq bina genera fiant græcum ei nomen remanet: quo perigrinā esse apparet. lege plura apud Pli. lib. xv. cap. xxix. ubi Hermolaus Barbarus uir alias doctissimus cum tria myrti genera prodidisse Catonem citat pli. cādida: nigram: coniugalem: coniugulum non coniugalem apud Catonem scriptum tradit obseruasse. nos tamen in uetusto Catonis codice coniugalem nō cōiugulum legimus. hinc Pli. statim repetit coniugalem existimo nunc nostratem dici. illud magis adnotandum Collumellam lib. xiii. duo myrti genera tantum fecisse. tanq Cato. uerba sint aliter accipienda q Pli. senserit: cōiugalem. s. myrti albæ: & nigræ epithetum: q esset idonea ad cōnubia: & nō tertiū myrti genus: nam cōiunctioni p̄erat Venus: cui hæc arbor sacra: quin & ara uetus fuit Veneri myrteæ: quā murtiā iō appellabant. Alia. arborum ut citrus: cedrus. Lætantur uirent. crescunt. luxuriant. Tepore. moderato calore hæc melior lectio q æstiuo tempore. Nitidissimam. fertilissimam. egregiam: comantem. nitidos enim dicimus uberes: & pingues. Necat. in secunda lectione fuit negat idest respuit. in eundem tamen sensum. Non sæpius. pariter. Vrbe nostra: aut como. aut Rhoma: nam merito se

Regio

Amœna

Myrtus

Aura

romanū facit: & in auentino lauretum fuit. de quo Pli. lib. xvi. cap. xxx. scimus per urbis appellationem sine additione alterius uerbi intelligi Romam: quare non uideo cur addiderit nostra si de Roma loquitur: nisi tollatur nostratq; ēt in uno codice manu scripto sublatum uidimus. Clāmentia caloris. tēperies. Auras. leniter spirantes uentos: & secundā. apud Ouid. auram in aestu optari a uenatoribus legimus. Hinc. ob hanc temperiem celi. Multos. si legitur multos sensus per se manifestus: si uero multis sic ordinanda uerba. hinc uideas senes auos: & proauos multis. i. multos hñe auos: & proauos grāda uos.

Proauos. añ auos. Iā iuuenū audias fabulas ueteres. iuuenes narrabunt tibi ueteres fabulas: quas a maioribus suis audiuerūt. quō quidā rerū scriptores putant historias traditas posterioribus ante inuentū litterarū. Iam. prāterea. Iuuenū. a iuuenibus. Alii coniungūt. iā iuuenū cū prācedentibus legētes auos proauosq; iā iuuenū nō tm̄ puerorum: quod est testimoniū maioris æuitatis. Illo. in Tuscos. Alio sæculo. priscis tpi bus respectu moxē antiqs similiū: & lōgæ uitæ. Regionis forma. dispositio: & situs illius tractus. ingredif secundam diuisiōis partē. Imaginare. psume aīo: & phātafia. Amphitheatrū. Dion. in re b⁹ Cæsaris. amphitheatrum appellatū est: qā circū quaq; sedilia habet sine scāna ædificiū sane cōpactū circum circa: q̄ indicat ipsius uerbi interpretatio: & Secundus expresse mōstrat: & Suidas refert amphitheatrū dici locum undiq; speculas hñtē: theatrē pariter fuisse rotundū indicat Vitruuius lib. v. & Virg. hemistichium: mediaq; in ualle theatri. hāc autē autumo dñiam iter theatrē: &

Amphithe
atrum

Theatrum

amphitheatrum: q̄ hoc habebat illo amplius circulum exteriorem: qualem cernimus fuisse Veronenfī arenæ: adhuc aliqua ex parte superstitem: quam incolæ alam uocitant. uerum tamen Pli. lib. xxxvi. cap. xy. monstrat theatrum habuisse formam hemicycli: cum refert Curionem theatra duo iuxta fecisse amplissima e ligno cardinum singulorum uersatili suspensa libramento: in quibus utrisq; ante meridiano ludorum spectaculo edito: inter sese auersis ne inuicem obstreperent scānæ: & repente circumactis ut contra starent incedentibus lignis: & cornibus inter se coeuntibus fecisse amphitheatrum: & gladiatorum spectacula edidisse: & quæ sequuntur: nam per hāc etiam colligitur amphitheatri forma corrotunda. Quale. an hoc uerbum respicit uariam montium: & sylvarum faciem: an ad immensam amplitudinem caueæ: & tunc necesse erit quale pro quantum usurpatum fuisse. Rerum natura. deus ipse. Sola. nam ope humana impossibile esset tantum spaciū ædificio complecti. Summa parte fui. in uertice. Procera. alta. Frequens. copiosa. Varia. diuerso ferarum genere. Syluæ. minorum arborum seruat ad unguem prācepta describendorum locorum: quæ iubent primum attingenda extrinseca: & circum uicina: deinde id quod intendimus: ut prācipit: & obseruat Aphthonius in pgymnasmate arcis Alexādrinæ. Descendunt. pendent: demittuntur: translatus uerbum elegantissime: ut uideatur rem in ipsis oculis ponere. Has inter. in medio hāc syluarū. Nō cedunt. pares sunt. Opimam. fertilem: uberē. Serius. tardius q̄ alibi. Non minus pari mensura. Percoquunt. ad maturitatem perducūt. His colibus. Latus. ad radices. Contextunt. connectunt. nam inter se coniunctæ erant. Faciem. aspectum: apparentiam: nam etiam de rebus inanimis dicitur: ut Virg. de mari. quibus aspera quondam Visa maris facies: & Tacitus lib. xiiij. aliam fere littore faciem: & in legione facies: quæ & frons. deniq; Gelli⁹ scribit faciem esse oēm formā: & modū factutāq; quādam totius corporis a faciendo dictā: unde errare: q̄ faciem hoīs eē putant os tantū: & genas: & oculos: & nō solū in hoīum corporibus: sed ēt in rerū cuiusq; modi faciem dici: nā montis: & celi: & maris facies si opportune dicat: probe diciūt: Marcellus tamē exēplis nititur monstrare faciem esse oris speciem: & Cor. Celsus ita faciem terminauit. facies futurā habet maximū quæ a tpe incipiens per medios oculos narsq; trāsuersa puenit ad alterum tps. at Aristot. lib. i. de aīalibus. Faciem inquit partem eam nominamus dumtaxat in homine quæ caluæ subiecta est. nam piscis aut bouis faciem dicere non solemus. Margine imo. a radice. dicitur etiam fœminino genere ab authoribus probatis. Arbuta. paruæ arbores maritandis uiribus opportune. Campi frumentarii. resumpsit idem uerbum ornatus: & maioris euidentiæ causa: sic Virg. sequit pulcherrimus Astur: Astur

Facies

necat. Aestatis mira clāmētia: semper aer spiritu aliquo mouet: frequētius tm̄ auras: q̄ uentos hñt. Hinc senes multos uideas auos: pauosq;. Iam iuuenum: audias fabulas ueteres: sermonesq; maiorū. cum ueneris illo: putes te alio sæculo natum. Regionis forma pulcherrima. imaginare amphitheatrum aliquod imensum: & quale sola rerū natura possit effingere. lata: & diffusa planities mōtib; cingit. Mōtes summa sui parte procera nemora: & antiqua habēt frequēs ibi & uaria uenatio. Inde crebræ syluæ cum monte ipso descendūt has inter pingues: terreniq; colles (neq; n. facile usq; saxum: etiā si queratur: occurrit) planissimis cāpis fertilitate nō cedunt: opimāq; messem serius tantum: sed nō minus percoquunt. sub his perlatus omne uinæ porriguntur: unamq; faciem lōge: lateq; contextunt: quarum a fine: imoq; quam si margine arbuta nascuntur: prata inde: campi q;

e quo fidens. præposuit prata cæpis exëplo Catoniano in re rustica. Ingētes. robusti: ualētissimi. Perfringunt. proscindunt. Cum primū prosecat: cum primum rumpit: quod sit æquinoctio uerno in frigidioribus locis densa terra: q̄ soluta: pingui q̄ macra. Pli. li. xviii. cap. xix. ubi mltas al's rōnes p̄cindēdi adducit: monet altum & graue solum etiā moueri hyeme. legitur alias. Proscinditur. nā Col. Pli. Palla Proscindi dius cum primum campus aratro rumpitur: p̄cindi appellant. Nono sulco. nona aratione. Plinii uerba sunt ad hoc q̄ opportuna. quarto seri sulco Vir. existimat uoluisse: cum dixit optimam esse segetem

Campi: quos non nisi ingētes boues: & fortissima aratra perfringunt: tātis glebis tenacissimum solum cum primum prosecatur assurgit: ut demū nono sulco perdometur. Prata florida: & gēmea: trifolium: aliasq; herbas teneras: semperq; molles: & quasi nouas alunt. Cuncta enim peremnibus riuus nutriuntur. ibi aquæ plurimum: palus nulla: quia deuexa terra quicquid liquoris accipit: nec absorbit: effundit in Tyberim. medios ille agros secat nauium patiens: omnisq; fruges deuehit in urbem: hyeme duntaxat: & uere: æstate summittitur: immensiq; fluminis nomen arenti alueo deserit: autumno reassumit. Magnam capies uoluptatem: si hunc regionis situm ex monte prospexeris. Neq; enim terras tibi: sed formā aliquā ad eximiam pulchritudinē pictam uideberis cernere: ea uarietate: ea descriptione quocunq; inciderint oculi reficiunt. Villa in colle imo sita pro-

q̄ bis solē: bis frigora sensisset. spissius solum sicut plæruncq; in Italia quinto sulco seri melius est: in Tuscis uero nono. Pratum ta. agricolis necessarius prati cultus: cui ueteres primas in agricolatiōe partes tribuerunt: nomen quoq; indiderūt ab eo: q̄ protinus esset paratum ad fructum dādum: nec magnum laborem desideraret: huius duo genera siccaneum & riguum: siccaneum q̄ suapte natura succoso solo gignit fœnum: riguum: quod aquis irrigat: de quo nunc loquitur. Gēmea. lucida propter flores. an propter interlabentes riuulos: qbus numerare lapillos posses. Trifoliū. herba notissima a tribus foliis dicta: pratis conueniens. Pli. herba optima in prato trifolii. Molles. recentes. succosas. Nouas. non duras: & uetustate a siccitate exangues. Peremnibus. perpetuis: nam peremne ex per & amne componitur. alii a per & anno deductū opinant. Palus nulla. nā Columella auctore cāpus ubi pratum fieri libet: neq; concaue positionis: neq; collis prærupti esse debet: ille ne collectam diutius contineat aquam: hic ne statim præcipitem

fondat. potest tamen mediocriter accliuus: si aut pinguis est: aut riguus ager pratum fieri: at planicies maxime talis probat: quæ exigue prona nō patit diutius himbres: aut influentes riuos imorari: quippe aquæ abundantia: atq; penuria graminibus æque est exitio. Tyberim. Tyberis fluius cæterorū omniū princeps & imperator a solis ortu maxime Tuscos alluens: ex appēnino autem defluit: pluribus uero augetur amnibus: partimq; per Ethruriam excurrit: deinceps ipsam determinans primum ab illa diuidit Vmbriā: postea Sabinos & Latinos Romæ ad litus usq; finitimos. hæc Strabo: & Dionysius: sed longe melius & latius senior Pli. cuius uerba: q̄ multū ad rem nostram faciunt: nō erit importunum recitare. Tyberis antea Tybris inquit appellatus: & prius Albula: e media fere longitudine Appēnini: finibus Aretinorum profluit tenuis primo: nec nisi piscinis corriuatus: emistusq; nauigabilis: sicuti Tinnia & Glanis influentes in eum nouennoz ita conceptu diez: si non adiuuent himbres: sed Tyberis ppter aspera & confragosa nec sic quidem præterq; trabibus uerius q̄ ratibus longe meabilis fert. p. c. L. M. d. nō procul Tiferno. Perusia: & Ocriculo: Ethruriā ab Vmbriis: & Sabinis: mox citra. xiii. M. p. urbis Veietem agrum a Crustumino: dein Fidenate: Latinūq; a Vaticano dirimens: sed intra Tinniam & Glanim duobus & xl. fluuiis auctus: præcipuis aut Nare & Aniene: qui & ipse nauigabilis: Latium includit a tergo: nec minus tñ aquis ac tot fontibus in urbem perductis: & ideo quālibet magnarum nauium ex Italo mari capax in toto orbe nascentiū mercator placidissimus: & quæ sequunt apud eundē libro tertio capite quinto. Secat medios agros: fluit per mediam planiciem. Fruges. Pli. facit duo genera frugum frumenta. s. & legumina: inter frumentum: milium: pannicum: & similia recensens. a Columella frugifera arbores dicuntur ut oleæ: Iulianus de uerbis fig. rettulit frugem pro reditu appellari nō solum pro frumentis aut leguminibus: uez etiam q̄ ex uino: uel ex siluis ceduis: cretifodinis: lapidicinis capis: a frumine. i. ab eminente sub mento gutturis parte nomen traxisse Seruius credidit: Donatus a fruēdo: q̄ his fruamur: & fruor a frumine: quā sentētiā prior Varro dixerat. frux frugis declinauit antiquitas Festo tradēte. Urbē. Romā. Submittit. decrescit. Deserit. deponit: ad tempus perdit. Arenti alueo. sicco receptaculo fluminis. Reassumit. itez dicitur flumen cū incipit fluere plenior. Situm. positū: typū: Formam. modulum faberrime compactum. Varietate. quæ si decora fuerit multum afficit: & tenet. Descriptione. conuenienti positura coloz. Inciderint. respexerint: se cōtulerint. Reficiuntur. reparantur. instaurantur longo conspectu Villa. domus in agro. nunc accedit ad terriā propositionis partē: supra. n. pollicitus se descripturū uillæ amoenitatē. Imo colle. radice collis. Quasi ex summo tanq̄

si esset in uertice sita. Prospicit. in longum speculari: & prospectum habet. q̄ est hominum uenisse ad rem inanem transtulit. Sensim. paulatim. Fallente. ita molli & accliuo: quem conscendentes non intelligit: ut ne quidem cliuius esse uideatur. Confurgit. simul cum colle eleuatur. Non putes. propter facilitatem. Ascendisse. peruenisse in editum. Longius. non tergo imminet: sed procul. compositum propositiuo: q̄ subinde apud idoneos reperitur. Accipit ab hoc auras. afflatur uilla leni uento ab appennino. Quamlibet sereno. quantumlibet: perinde ac diceret: alibi pigro & quiescente aere:

hic molliter agitur: q̄ maxime salubre & exoptatum in aestu. Acres. uehementes: molestas. Infractas. debilitatas. Virgi. Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos. Spacio ipso. quia remota est uilla ad Appennino unde uenti excitantur: nam quo ex propinquiore loco spirant: eo fortiores sunt. Magna sui parte: id est fere tota ad meridiem est exposita: qui uillae situs maxime probatur. Hybernium. resume solem & spectat. Maturius. ante horam sextam. Inuitat. allici at incolam ad apricandum in sole hyemali: qui diffundebatur in porticum latam & respectu amplitudinis longam.

Membrum Modo. mensura: proportionem latitudinis. Membra. partes domus Apuleius libro. vii. Ianuae claustra sedulo explorauerat & ipsa membra: i quis omne patrimonium condi solebat: curiose perspexerat. In hac porticu: per quam ad illa

membra ibatur. Atrium. locus ianuis proximus: de quo supra. More ueterum: extractum ad imitationem antiquorum. Porticum. iam praedictam. Xystus. locus confitus arboribus i plurima species: non animalium modo: sed nauium & aliarum rerum distinctus concisusq̄. Concisus. legitur etiam confissus: placet prior scriptura. Buxo. buxus magnitudine non excellit: folio myrto similis: nascitur secundum Theophrastum locis algentibus atq̄ asperis: Pli. authore amat frigida: & aprica: quippe Olympus macedonicus frigidus est: & in eo gignitur: maxima autem pulcherrimaq̄ in Corsica est: procera enim crassitudineq̄ caeteris longe praestantior. referente Seruio buxum etiam neutro genere profertur pro arbore.

Buxus **Puluinus** Puluinus. sedes mollis. M. Tullius de oratore. afferri iussit puluinos: & omnes in suis sedibus sederunt. Iuena. & de puluino surgat equestri. fiebat autem puluinus ex terra tumulus: siue saxo: uel rameto: uel pluma aut tomento: postremis tela uel corio circumfictis: nam Varro in re rustica scribit necesse fieri puluinos in uiolariis: & Palladius inquit caulis cliui delectatur: & ideo ponendae sunt plantae per puluinos: id est eminentes tumulos arearum. Columella libro. xii. puluinis positae alii spicae minus infestantur hyemis aquis: & sexto pro eminentiore parte arearum: in primo uero pro instrumento: quo parietum & soli iuncturae fibulantur. Seruius ait durior arena: quae remeantibus fluctibus & euntibus densatur & in modum saxi durefcit a nautis puluinus uocatur: a Virgi. dorsum: q̄ uidetur significasse Vitruuius de

structuris in aqua faciendis scribens quomodo puluinus q̄ firmissime struatur: sed libro primo ubi columnas puluinatas nominat: columnas intelligit: quibus subest puluinus marmoreus: nam decimo minorae columnam: cui supersit altera: chelonium siue puluinum appellat: Tranquillus scribit puluino iniectione spiritum Tiberio introclusum. pro lectica siue sede ex plumis Seneca ad Martiam usurpauit. equestri insidens statuae in sacra uia celeberrimo loco Chloelia exprobat iuuenibus nostris puluinum ascen-

Puluillus dentibus: in ea illos urbe sic ingredi: in qua etiam foeminas equo donauimus: cuius diminutiuo puluillo plecto & cervicali utitur Apuleius. dii boni: fatur: qualis ille quaq̄ praclarus apparat: quatuor cunuchi confestim puluillis compluribus uentose tumentibus pluma delicata terrestrem nobis concubitum praestruunt: sed & stragula ueste auro: & murice tyrio depicta pbe costernunt: ac desuper breuibz admodum: sed satis copiosis puluillis: aliis nimis modicis: q̄s maxillas & ceruices delicatae mulieris suffulcire consueuerunt: superstruunt puluinaria p lectis: q̄ sterni diis i replis solebant passim occurrunt apud historicos: Li.

Puluinaria **Acanthus** curatum lectisternium: & per triduum habitum decemuiris sacrorum curantibus: & puluinaria in conspectu fuere Ioui: & Iunoni unum: alterum Neptuno & Mineruae. Inuicem aduersas. ex opposito: inter se. Buxus inscripsit. buxus habet inscriptas nam incisae sunt in buxo. Acanthus. herba topiaria audi libro uigesimo secundo Pli. acanthus est topiaria & urbana herba elato longoq̄ folio: crepidines marginum: adfurgentiumq̄ puluinorum toros uestiens: duo genera eius sunt aculeatum & crispum: quod breuius: alterum lene: quod aliqui pedoroton uocant: alii melamphylum: semper frondet si Virgilio in Georgicis credimus: in Bucolicis semper ridere scripsit. Seruius modo herbam: modo arborem: interdum

spicit quasi ex summo ita leniter: & sensim cliuo fallente confurgit: ut cum ascendere te non putes: sentias ascendisse. A tergo Appenninum: sed longius habet. Accipit ab hoc auras quamlibet sereno: & placido die: non tamen acres: & immodicas: sed spacio ipso lassas: & infractas. magna sui parte meridiem spectat: aestiuumq̄ solem ab hora sexta: hybernium aliquanto maturius: quasi inuitat in porticum latam: & pro modo longam. multa in hac membra: Atrium etiam ex more ueterum ante porticum: xystus concisus in plurimas species: distinctusque buxo: demissus: inde pronusque puluinus: cui bestiarum effigies inuicem aduersas buxus inscripsit. Acanthus in pla-

virgultum uocat: in uestibus describebatur. Acanthus insuper oppidi nomen libyæ: uel Macedoniae. uel utriusq. authores habeo Thucydidem. Strabonem. Liuium: Pli. Hammonium: Diodorus tamen Acantham in Libya si fidus est interpretes nominat. Mollis. tenellus: topiarius. Plano. humili loco. Ambulatio. locus ad spaciandum constructus: qui Iuliano tradente arboribus infœcundis fere uestiebatur: nã .ff. vii. inquit. si forte uoluptuariũ fuerit prædiũ. uiridia: uel gestationes: uel deambulationes arboribus infructuosas opacas atq. amœnas habens non debet deicere. Columella libro primo. ambulationes meridionali æquinoctiali subiectæ sint: ut

Ambulatio

no mollis: & pene dixerim liquidus. ambit hunc ambulatio pressis: uarietq. tonsis uiridibus inclusa: ab his gestatio in modum circi: quæ buxum multiformem: humilissq. & retentas manu arbusculas circuit. omnia maceria muniuntur: hæc gradata buxus operit: & subtrahit. pratum inde non minus natura: q̃ superiora illa arte uisendũ. Campi deinde. porro multaque alia prata: & arbuscula. a capite porticus triclinium excurrit: ualuis Xystum desinentẽ: & protinus pratum: multumq. ruris uidet. fenestris latus xysti: & quod profilit uilæ: ac adiacentis hippodromi nemus: comasque prospectat. Contra mediam fere porticum diætata

& hyeme plurimum solis & æstate minimam recipiant. amplissimas: & ornatissimas ambulationes sub dio collocari præcipit Vitruuius: & modum libro quinto explicat. dictæ sunt ambulationes quasi circuitiones: Flauius tamẽ Vegetius ambulare pro exercere dixit. in mense tam equites q̃ pedites educatur ambulatũ hoc enim uerbo: hoc exercitii genus nominat. libro tertio simpliciter pro ire posuit: & Cato in re rustica ambulare naues dixit. Varro melius familiam feriatam ambulare. cum desidet. Viridibus. arboribus semper uirentibus. uiridia cum pro adiectiuo accipiuntur genitiuum in ium faciunt ut uiridium pratorum: cum uero ipsam loci uiriditatem significare uolumus uiridiorum dicimus: ut formosa

Ambulare

Viridia

facies uiridiorum. hæc Macrobius libro primo: ex quibus constat: & Vitruuius libro sexto ac Secundo circa finem huius epistolæ uiridia etiam dici: quæ interdum a probatis uiridaria appellatur: ea Labolenus esse scribit loca uirentibus arboribus confita: & Paulus de significatione uerborum: uiridaria duntaxat ad uoluptatem respõdet: quinimmo. M. Tullius Viridaria: colles steriles: & sola gratos uoluptate refert: & Vlpianus de fundo instructo uiridarios uocat seruos præpositos ad curam uiridiorum. Pressis. densis. mutilatis. Tonsis. mangonizatis. concisis. Varie. in diuersas effigies. Ab his post hæc consequitur. Gestatio. Media inter arbores. In modum Circi. ad similitudinem & formam Circi: qui erat locus spatii oblongi muris septus hinc inde extructis gradibus. in eius principio carceres: & moeta. unde signo dato mittebantur equi: qui cum ad summum peruenissent circumacti moetam recurrebant ad priorem. hic erat finis cursus. Circum Maximum Tarquinius inter auentinum & Pallantium extruxit in longitudinem trium stadiorum: in latitudinem uero quattuor iugerum Dionysio libro tertio suarum antiquitatum referente: ubi latius & melius q̃ usquam uiderim Circi forma describitur. priora sumpsimus ex Liuiio: Varrone: & Iuuenale. Humiles. nanas. Retentas. ne altius excrescerent. Manu. arte: data opera. Maceria. pariete. Liuius libro. iiii. secũdi belli punici gladium in publicum trans maceriam orti abiecit. Terentius: atq. hanc in orto maceriem iube dirui. Seruius maceriæ: quibus uineta clauduntur sũt de siccis lapidibus. Palladius libro primo: luto: & lapide excitari mareas tradit: pleriq. tamẽ sine luto cõgesta in ordinem saxa componunt. pro pariete absolute Columella libro nono accepit. Cato maceriam ex calce: cementis: filice fieri docet. Varro sæpimentum esse maceriam dixit: cuius species quattuor: qd̃ fit ex lapide: ut in agro Tusculano: q̃ de lateribus coctilibus: ut in agro Sabino: q̃ ex terra & lapillis compositis informe: ut in Hispania: & in agro Tarætino. pro maceratione usurpauit Afranius Marcello tradente. Gradata. quia per gradus quosdam surgit. Subtrahit. abscondit ab oculis ne uideatur esse ulla maceries. Natura: per se: non arte sicut iam prædicta: nam erat siccum. Visendum. laudabile: admirandum. Excurrit. eminet extra porrigitur. Porticus. iam prædictæ. Valuis. ab ostiis. Videt. triclinium. tanta gratia fuisse disposita monstrat omnia domus membra: ut singulis sensum uidendi præbeat. Xystum. repete in præcedentibus. Fenestris. a fenestris triclinii. Profilit. excurrit. Adiacentis. propinqui: commendat enim triclinium ab aspectu uario. Hippodromi. cuius formam mox Secundus exprimit: erat autem locus rectus: qui intransitibus statim se offerebat hinc inde arboribus confitus: ad cursum & agitationem equorum instructus: sicut ipsa uocabuli interpretatio ostendit. de quo Sidonius libro Secundo: & Hom. xxiiii. plura: quædam Philostratus. v. hippodromi Martia. libro. xii. meminit. Pulueremq. fugax hippodromon ungula plaudit. at peridromus fiebat in ædificiis superne in circuitu: ut legimus apud Herodianum peridromum pleno amphitheatro exædificatum Commõ fuisse: per quem decurrere in orbem posset: ne cominus cum bestiis pugnans periclitaret: sed superne ac de tuto loco te la iaciendo iaculandi potius sciẽtiam q̃ fortitudinem ostentaret. Diætata. super qua dictione prædictis illud addam diætatas calefieri igni solitas authore Vlpiano libro. ff. xxxii. lignis inquit legatis: q̃ conbure di causa paratum est siue ad balinei calefactionẽ: siue diætatarum hypocaustage cõtineri scripsit. Offilius.

Viridaria
Viridarii

Circi forma
Maceria

Hippodromus
Peridromus

Diætata

LIBER

Labrum	<p>Recedit. sita est. Parum. non procul. Areolam. spacium terrenum ut plurimum quadratum sub dio. Exundat. exuberat in secunda lectione fuerat exundant. Labro. uase. Papinius in descriptione balinei ethrusci. argento felix propellitur unda. Argentoque cadit: labrisque nitentibus instat: Cato labrum uinaticum: & aquarium dixit: & Vitruuius labrum in balineis sub limine faciendum precipit. Columella diminutiuo utens: quod etiam nunc uulgo usurpant: censet in labello mustum de seria sumi: qui libro de cimo tertio capitulo de oleo conficiendo laborum plures species describit: nam aliud rotundum: aliud quadratum: & plumbeum: aliud fictile: tresque laborum ordines in cella uinaria locat: ut unus sit primæ notæ: alter secundæ: tertius tertiæ. Cæsar in commentariis pro limbo & extremitate sumpsisse uidetur. cornua inquit studiose conquistata ab labris argento circumcludunt.</p>	<p>Areolam. spacium terrenum ut plurimum quadratum sub dio. Exundat. exuberat in secunda lectione fuerat exundant. Labro. uase. Papinius in descriptione balinei ethrusci. argento felix propellitur unda. Argentoque cadit: labrisque nitentibus instat: Cato labrum uinaticum: & aquarium dixit: & Vitruuius labrum in balineis sub limine faciendum precipit. Columella diminutiuo utens: quod etiam nunc uulgo usurpant: censet in labello mustum de seria sumi: qui libro de cimo tertio capitulo de oleo conficiendo laborum plures species describit: nam aliud rotundum: aliud quadratum: & plumbeum: aliud fictile: tresque laborum ordines in cella uinaria locat: ut unus sit primæ notæ: alter secundæ: tertius tertiæ. Cæsar in commentariis pro limbo & extremitate sumpsisse uidetur. cornua inquit studiose conquistata ab labris argento circumcludunt.</p>
Labellum	<p>Subiecta. loca. Leni aspergine. modica irroratione. Fouet. alit: fistulæ: & canales: & crateres: & si qua sunt alia ad aquas salientes necessaria magis domus portio secundum Vlpianum quæ domus instrumenta sunt. Cubiculum dormitorium. thalamus somnum prouocans.</p>	<p>parum recedit: cingit areolam: quæ quattuor platanis inumbrat. inter has marmoreo labro aqua exundat: circumiectasque platanos: & subiecta platanis leni aspergine fouet. Est in hac dicta dormitorium cubiculum: quod diem: clamorem: sonumque excludit: iunctaque quotidiana amicorum cœnatio. Areolam illam porticus alia: eademque omnia: quæ porticus aspiciunt. Est: & aliud cubiculum a proxima platano uiride: & umbrosum marmore exculptum podio tenus: nec cedit gratiæ marmoris ramos: insidentesque ramis aues imitata pictura: cui subest fonticulus: in hoc fonte crater: circa siphunculi plures miscet iucundissimum murmur. In cornu porticus amplissimum cubiculum triclinio occurrit. Aliis fenestris xystum: aliis despiciunt pratum: Sed ante piscina quæ fenestris seruit: ac subiacet: strepitu: uisuque iucunda. nam ex edito desiliens aqua suscepta marmore albescit. Idem cubiculum hyeme tepidissimum: quia plurimo sole perfunditur. Coheret Hypocauston: & si dies nubilus imisso uapore solis uicem supplet. Inde Apodyterion balinei laxum: & hilare excipit cella frigidaria: i</p>
Podium	<p>Diem. lucem. Excludit: non sentit. Quotidiana amicorum. familiarium & domesticorum amicorum. Areolam illam. in qua sunt platani. Quæ porticus. illa superior lata: & pro modo longa. A proxima platano. surgens iuxta platanum. Viride. & umbrosum. ob uicinitatem platani. Marmore exculptum. cuius paries marmoreus uariis figuris exculptus est. Podio tenus. præpositio tenus postponit casui suo. & genitiuo: interdum accusatiuo: ut plurimum ablatiuo construitur. podium autem locus extra ædificium porrectus: unde spectamus si quid foris fiat: huius crebra mentio apud Vitruuium: nam libro secundo podium circa ædem faciendum. & vi.</p>	<p>columnas in podio positas scribit. Spartianus uictoriam ictam decidisse de podio: & humi prostratam: sed præcipuus locus erat in theatro: cui inhærebat imperator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus. cæterum accubas Nero primum paruis foraminibus. deinde toto podio adaperto spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arcendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author est Plinius libro. xxxvii. pro paruo sæpimine surgente a tabulato uidetur accœpisse Palladius cum de apum castris precipit podiaternis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandat. at podia foeminino genere funis est quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur. Nec cedit. ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramis cedit gratiæ marmoris. idest tantam elegantiam habet & dignitatem: quæ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes. depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater. marmoreum uas in formam crateris amplissimi: ut assolet fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi. canales: fistulæ æræ siue ex alia materia: per quas aqua effluit a cratere: mox enim dicet aquam e siphunculis exilire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo. Iuuenalis translatiue pro mulieri urina emissa a uuluis usurpauit. Cornu. flexuratum magis extremo: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit. prope surgit. Despiciunt. cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina. natatoria est. Fenestris seruit. oblectat intuentes a fenestris. Strepitu. murmure ingredientis aquæ. Editio. ab alto loco. Marmore. piscina strata & circumdata marmore. Albescit. spumescit: minus placet si referatur ad candorem marmoris. Cubiculum. amplissimum. Tepidissimum. est aprium. Hypocaustum. locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoque calefieri solent. Nubilus. sit: & per id frigidus. Apodyterium. in quo loturi uelites deponebant. nam ἀποδυτήριον significat exuuium. M. Tullius ad Quintum fratrem: inde apodyterio nihil altius: nihil muscosius: & alibi in balneariis hypocausta in altero apodyterii angulum promouit: latine spoliatoriū dici solet. Laxum. amplum: capax. Excipit: sequitur: & cōiuncta est. Frigidaria. aquæ frigida: q</p>
Podia	<p>columnas in podio positas scribit. Spartianus uictoriam ictam decidisse de podio: & humi prostratam: sed præcipuus locus erat in theatro: cui inhærebat imperator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus. cæterum accubas Nero primum paruis foraminibus. deinde toto podio adaperto spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arcendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author est Plinius libro. xxxvii. pro paruo sæpimine surgente a tabulato uidetur accœpisse Palladius cum de apum castris precipit podiaternis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandat. at podia foeminino genere funis est quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur. Nec cedit. ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramis cedit gratiæ marmoris. idest tantam elegantiam habet & dignitatem: quæ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes. depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater. marmoreum uas in formam crateris amplissimi: ut assolet fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi. canales: fistulæ æræ siue ex alia materia: per quas aqua effluit a cratere: mox enim dicet aquam e siphunculis exilire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo. Iuuenalis translatiue pro mulieri urina emissa a uuluis usurpauit. Cornu. flexuratum magis extremo: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit. prope surgit. Despiciunt. cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina. natatoria est. Fenestris seruit. oblectat intuentes a fenestris. Strepitu. murmure ingredientis aquæ. Editio. ab alto loco. Marmore. piscina strata & circumdata marmore. Albescit. spumescit: minus placet si referatur ad candorem marmoris. Cubiculum. amplissimum. Tepidissimum. est aprium. Hypocaustum. locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoque calefieri solent. Nubilus. sit: & per id frigidus. Apodyterium. in quo loturi uelites deponebant. nam ἀποδυτήριον significat exuuium. M. Tullius ad Quintum fratrem: inde apodyterio nihil altius: nihil muscosius: & alibi in balneariis hypocausta in altero apodyterii angulum promouit: latine spoliatoriū dici solet. Laxum. amplum: capax. Excipit: sequitur: & cōiuncta est. Frigidaria. aquæ frigida: q</p>	<p>columnas in podio positas scribit. Spartianus uictoriam ictam decidisse de podio: & humi prostratam: sed præcipuus locus erat in theatro: cui inhærebat imperator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus. cæterum accubas Nero primum paruis foraminibus. deinde toto podio adaperto spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arcendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author est Plinius libro. xxxvii. pro paruo sæpimine surgente a tabulato uidetur accœpisse Palladius cum de apum castris precipit podiaternis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandat. at podia foeminino genere funis est quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur. Nec cedit. ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramis cedit gratiæ marmoris. idest tantam elegantiam habet & dignitatem: quæ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes. depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater. marmoreum uas in formam crateris amplissimi: ut assolet fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi. canales: fistulæ æræ siue ex alia materia: per quas aqua effluit a cratere: mox enim dicet aquam e siphunculis exilire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo. Iuuenalis translatiue pro mulieri urina emissa a uuluis usurpauit. Cornu. flexuratum magis extremo: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit. prope surgit. Despiciunt. cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina. natatoria est. Fenestris seruit. oblectat intuentes a fenestris. Strepitu. murmure ingredientis aquæ. Editio. ab alto loco. Marmore. piscina strata & circumdata marmore. Albescit. spumescit: minus placet si referatur ad candorem marmoris. Cubiculum. amplissimum. Tepidissimum. est aprium. Hypocaustum. locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoque calefieri solent. Nubilus. sit: & per id frigidus. Apodyterium. in quo loturi uelites deponebant. nam ἀποδυτήριον significat exuuium. M. Tullius ad Quintum fratrem: inde apodyterio nihil altius: nihil muscosius: & alibi in balneariis hypocausta in altero apodyterii angulum promouit: latine spoliatoriū dici solet. Laxum. amplum: capax. Excipit: sequitur: & cōiuncta est. Frigidaria. aquæ frigida: q</p>
Siphunculus	<p>columnas in podio positas scribit. Spartianus uictoriam ictam decidisse de podio: & humi prostratam: sed præcipuus locus erat in theatro: cui inhærebat imperator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus. cæterum accubas Nero primum paruis foraminibus. deinde toto podio adaperto spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arcendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author est Plinius libro. xxxvii. pro paruo sæpimine surgente a tabulato uidetur accœpisse Palladius cum de apum castris precipit podiaternis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandat. at podia foeminino genere funis est quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur. Nec cedit. ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramis cedit gratiæ marmoris. idest tantam elegantiam habet & dignitatem: quæ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes. depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater. marmoreum uas in formam crateris amplissimi: ut assolet fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi. canales: fistulæ æræ siue ex alia materia: per quas aqua effluit a cratere: mox enim dicet aquam e siphunculis exilire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo. Iuuenalis translatiue pro mulieri urina emissa a uuluis usurpauit. Cornu. flexuratum magis extremo: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit. prope surgit. Despiciunt. cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina. natatoria est. Fenestris seruit. oblectat intuentes a fenestris. Strepitu. murmure ingredientis aquæ. Editio. ab alto loco. Marmore. piscina strata & circumdata marmore. Albescit. spumescit: minus placet si referatur ad candorem marmoris. Cubiculum. amplissimum. Tepidissimum. est aprium. Hypocaustum. locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoque calefieri solent. Nubilus. sit: & per id frigidus. Apodyterium. in quo loturi uelites deponebant. nam ἀποδυτήριον significat exuuium. M. Tullius ad Quintum fratrem: inde apodyterio nihil altius: nihil muscosius: & alibi in balneariis hypocausta in altero apodyterii angulum promouit: latine spoliatoriū dici solet. Laxum. amplum: capax. Excipit: sequitur: & cōiuncta est. Frigidaria. aquæ frigida: q</p>	<p>columnas in podio positas scribit. Spartianus uictoriam ictam decidisse de podio: & humi prostratam: sed præcipuus locus erat in theatro: cui inhærebat imperator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus. cæterum accubas Nero primum paruis foraminibus. deinde toto podio adaperto spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arcendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author est Plinius libro. xxxvii. pro paruo sæpimine surgente a tabulato uidetur accœpisse Palladius cum de apum castris precipit podiaternis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandat. at podia foeminino genere funis est quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur. Nec cedit. ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramis cedit gratiæ marmoris. idest tantam elegantiam habet & dignitatem: quæ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes. depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater. marmoreum uas in formam crateris amplissimi: ut assolet fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi. canales: fistulæ æræ siue ex alia materia: per quas aqua effluit a cratere: mox enim dicet aquam e siphunculis exilire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo. Iuuenalis translatiue pro mulieri urina emissa a uuluis usurpauit. Cornu. flexuratum magis extremo: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit. prope surgit. Despiciunt. cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina. natatoria est. Fenestris seruit. oblectat intuentes a fenestris. Strepitu. murmure ingredientis aquæ. Editio. ab alto loco. Marmore. piscina strata & circumdata marmore. Albescit. spumescit: minus placet si referatur ad candorem marmoris. Cubiculum. amplissimum. Tepidissimum. est aprium. Hypocaustum. locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoque calefieri solent. Nubilus. sit: & per id frigidus. Apodyterium. in quo loturi uelites deponebant. nam ἀποδυτήριον significat exuuium. M. Tullius ad Quintum fratrem: inde apodyterio nihil altius: nihil muscosius: & alibi in balneariis hypocausta in altero apodyterii angulum promouit: latine spoliatoriū dici solet. Laxum. amplum: capax. Excipit: sequitur: & cōiuncta est. Frigidaria. aquæ frigida: q</p>
Apodyterium Spoliatorium	<p>columnas in podio positas scribit. Spartianus uictoriam ictam decidisse de podio: & humi prostratam: sed præcipuus locus erat in theatro: cui inhærebat imperator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus. cæterum accubas Nero primum paruis foraminibus. deinde toto podio adaperto spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arcendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author est Plinius libro. xxxvii. pro paruo sæpimine surgente a tabulato uidetur accœpisse Palladius cum de apum castris precipit podiaternis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandat. at podia foeminino genere funis est quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur. Nec cedit. ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramis cedit gratiæ marmoris. idest tantam elegantiam habet & dignitatem: quæ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes. depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater. marmoreum uas in formam crateris amplissimi: ut assolet fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi. canales: fistulæ æræ siue ex alia materia: per quas aqua effluit a cratere: mox enim dicet aquam e siphunculis exilire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo. Iuuenalis translatiue pro mulieri urina emissa a uuluis usurpauit. Cornu. flexuratum magis extremo: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit. prope surgit. Despiciunt. cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina. natatoria est. Fenestris seruit. oblectat intuentes a fenestris. Strepitu. murmure ingredientis aquæ. Editio. ab alto loco. Marmore. piscina strata & circumdata marmore. Albescit. spumescit: minus placet si referatur ad candorem marmoris. Cubiculum. amplissimum. Tepidissimum. est aprium. Hypocaustum. locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoque calefieri solent. Nubilus. sit: & per id frigidus. Apodyterium. in quo loturi uelites deponebant. nam ἀποδυτήριον significat exuuium. M. Tullius ad Quintum fratrem: inde apodyterio nihil altius: nihil muscosius: & alibi in balneariis hypocausta in altero apodyterii angulum promouit: latine spoliatoriū dici solet. Laxum. amplum: capax. Excipit: sequitur: & cōiuncta est. Frigidaria. aquæ frigida: q</p>	<p>columnas in podio positas scribit. Spartianus uictoriam ictam decidisse de podio: & humi prostratam: sed præcipuus locus erat in theatro: cui inhærebat imperator: uel senatores ludos spectantes: quare nobiles indicare uolens satyricus dixit omnibus ad podium spectantibus: Tranquillus. cæterum accubas Nero primum paruis foraminibus. deinde toto podio adaperto spectare consueuerat: sub eo præcipue retia fuisse arcendis feris: nodata succinis: & podium protegentia author est Plinius libro. xxxvii. pro paruo sæpimine surgente a tabulato uidetur accœpisse Palladius cum de apum castris precipit podiaternis pedibus alta excitanda testaceo & albario opere leuigata inter ea loca: quæ muniri mandat. at podia foeminino genere funis est quo tenditur uelum: nisi Seruius fallitur. Nec cedit. ordo: nec pictura imitata ramos & aues insidentes ramis cedit gratiæ marmoris. idest tantam elegantiam habet & dignitatem: quæ imagines marmoreæ: nam utraque res laudabilis erat. Aues insidentes. depictæ aues: quæ ramis insidere uidebantur. Crater. marmoreum uas in formam crateris amplissimi: ut assolet fieri in fontibus elegantioribus. Siphunculi. canales: fistulæ æræ siue ex alia materia: per quas aqua effluit a cratere: mox enim dicet aquam e siphunculis exilire: siphones alii appellant ut Celsus: & Plinius libro secundo. Iuuenalis translatiue pro mulieri urina emissa a uuluis usurpauit. Cornu. flexuratum magis extremo: sicut acierum extremitates cornua dicimus. Occurrit. prope surgit. Despiciunt. cubiculum illud ab eminentiori loco. Piscina. natatoria est. Fenestris seruit. oblectat intuentes a fenestris. Strepitu. murmure ingredientis aquæ. Editio. ab alto loco. Marmore. piscina strata & circumdata marmore. Albescit. spumescit: minus placet si referatur ad candorem marmoris. Cubiculum. amplissimum. Tepidissimum. est aprium. Hypocaustum. locus concameratus ante præfurnium: per quem cubacula hodie quoque calefieri solent. Nubilus. sit: & per id frigidus. Apodyterium. in quo loturi uelites deponebant. nam ἀποδυτήριον significat exuuium. M. Tullius ad Quintum fratrem: inde apodyterio nihil altius: nihil muscosius: & alibi in balneariis hypocausta in altero apodyterii angulum promouit: latine spoliatoriū dici solet. Laxum. amplum: capax. Excipit: sequitur: & cōiuncta est. Frigidaria. aquæ frigida: q</p>

qua baptisterium amplū: atq; opacū. Si natare la-
tius: aut tepidius uelis in area piscina est. In proxi-
mo puteus ex quo possis rursus astringi: si pœnite
at teporis: frigidariæ cellæ cōnectit media: cui sol
benignissime præsto est: caldariæ magis: pminet
enim in hac tres discessiōes: duæ in sole: tertia a so-
le longius: a luce non longius. Apodyterio super
positū ē Sphæristerion: quod plura genera exer-
citationis: plurisq; circulos capit. Nec pcul a bali-
neo scalæ: quæ in cryptoporticu ferunt: prius ad
diætas tres: harum alia areolæ illi: in qua platani
quattuor: alia prato: alia uineis iminet: diuersasq;
cæli partis ut prospectus habet. In summa cryp-
toporticu cubiculū: ex ipsa cryptoporticu exci-
sum: quod hippodromū: uineas: montes intuet.
Iungit cubiculum obuiū soli maxime hyberno.
Hinc orit diæta: quæ uillæ hippodromum adne-
ctit. Hæc facies: hic uisus a fronte: a latere. æstiuæ
cryptoporticus in ædito posita: qua non aspicere
uineas: sed tangere uidetur. In media triclinium sa-
luberrimū: afflatum ex Appenninis uallibus acci-
pit. Post latissimis fenestris uineas: ualuīs æque
uineas: sed p cryptoporticum quasi admittit. A la-
tere tricliniū: qd fenestris caret: scalæ cōuiuiū uti-
lia secretiore aditu suggerunt. In fine cubiculum:
cui non minus iucundū psectū cryptoporticus
ipsa: q uineæ pbent. Subest cryptoporticus sub-
terraneæ similis: æstate incluso frigore riget: con-
tentaq; aere suo: nec desiderat auras: nec admittit:
post utrāq; cryptoporticu unde tricliniū desinit.
incipit porticus ante mediū diē hyberna: iclina-
to diē æstiuæ: hac adeunt diætæ duæ: quæ in alte-
ra cubicula qttuor: altera tria: ut circūierit sol: aut
sole utunt: aut umbra. hanc dispōnē amœnitatēq;
rectorū lōge: lateq; pcedit hippodromus. medius
patescit: statimq; intrantiū oculis totus offertur:
platanis circūit: illæ hedera uestiunt: utq; sumæ
suīs: ita imæ alienis frōdibus uirēt. Hedera trun-
cū: & ramos perrat: uicinasq; platanos trāsitu suo
copulat. Has buxus iteriācet. Exteriores buxos
circūuenit laurus: umbræq; platanorū suā cōfert.
Rectus hic hippodromi limes in extrema parte

restringebatur corpora. iam notauimus
in balneo fuisse tres cellas frigidariā. tepi-
dariam: caldariam. Baptisterium. lau-
acrum. Latius. maiori spacio: & liberio-
ri. Tepidius. quia piscina fuerat exposi-
ta soli. Astringi. refrigerari: nā calore
laxantur corpora: frigore contrahunt.

Media. tepidaria cella: quæ media erat
inter frigidariam & caldariam: & situ &
qualitate. Benignissime est præsto. ami-
cus & expositus statim tepescere. Cal-
dariæ magis sed cellæ caldariæ magis est
præsto: & uehemēs. Prominent. excu-
runt. Discessiones duæ. quibus apricaf
in sole. legif etiā descensionēs: sed placet
prior scriptura. Tertia. discessio. nō est
in sole: tñ nō in obscuro. Sphæristeriū.
repete a nobis prænotata. Circulos. ro-
tunda mēbra: unde nomē inditū demon-
strat: nā sphæra rotunditas ē. Crypto-
porticu. occultā a sole porticu. Prius. fe-
runt hæ scalæ. Alia. una triū diætaz.

Platani qttuor. cōstitæ fuerāt. Habet.
una quæq; illaz diætaz. Ut psectus.
ut hēt diuersos psectus. In summa. in
capite. Iungit. annexū est cubiculo in sū-
ma cryptoporticu. Obuium expositum.

Adnectit. copulat: nisi. n. fuisset hæc diæ-
ta hippodromus uidebat disiectus a uil-
la & ædificiis. Facies. est. criptoporticui
hibernæ: nā sequit. Aestiuæ. structa ad
arcendos æstus: & ideo i edito posita: ut
facile possit auras recipere & trāsmittere

Tāgere: pp uicinitatē. Media. crypto-
porticu. Saluberrimū. qā uētilat auras
ex appēnino saluberrimis. Post. retro.

Per cryptoporticu. qā illud tricliniū in
tercurrebat p mediā cryptoporticu. Cō-
uiuiū utilia. dapes: totā deniq; mensam.

Secretiore aditu. legif etiā ambitu: q
nō displicet: ut instar cochleæ fuisse itel-
ligamus eas scalas: quales nūc interdum
uidem? cōstrui. In fine. cryptoporticus
calce. Subest. æstiuæ cryptoporticui.

Subterraneæ filis. tanq; effossa. Riget.
alget: friget. Suo. frigido & immoto.

Vtrāq; superiorē: & inferiorē. Tricli-
niū. aliud. Hyberna. frigida. Hac por-
ticu. Cubicula. diurna: nā in diætā de-
diē uersabat antiquitas. Aut sole. alia cu-
bicula modo sole: alia umbra utebant:
put sol se reuoluebat: uerbi cā quæ erāt
exposita oriēti solē matutinū excipiebāt:
quæ austro meridianū: quæ occidēti oc-
ciduū. Longe. qā in longitudinē excu-
rebat. Late. qā in latitudinē p portioē

lōgitudinis. Præcedit. in cōspectu est. Medius patescit. a lateribus arboribus septus uia patentē. in me-
dio ostēdit. Totus. qā ad lineā directus. Circūit: munitur. Illæ. platani. Summæ. in cacumine & ra-
mis. nam platanū scribit Cice. comparatā ad opacādū locū ramis patulis. Imæ in trunco. Alienis. he-
deraceis. Et etiam. Ramos. platanorum. Copulat. connectit. adiungit ad inuicem. Interiācet. has
m iii

sita in medio platanorum. dixit autem iacet: quia humilis buxus. Confert. miscet. Hemicyclo. semicirculo circa reflexum moetarum. Frangitur. interrumpitur. Faciem. aspectum. Mutat. diuersitate arborum. Cupressis. arbor notissima cupressus: de qua Cato: Varro: Theophrastus: & plura Pli. lib. xvi. Nigrior. nam habet hæc arbor folia spissa & nigrentia. Interioribus. minoribus. Plures. circuli. nam statim sequitur finito illo multiplici curuamine. Purissimum diem. lucidissimam lucem: nam interiores circuli constabāt rosariis: per quæ facile sol admittitur: sequitur enim inde rosas offert. Umbra

rum frigus: quod fit per cupressos confitas in exterioribus circulis. Limiti in agro proprie limes dicitur: de quo supra. Redditur. in rectum dirigit. respicit quod iam antea dixerat: rectum. scilicet hippodromi limitem. Vni. limiti redditur: sed pluribus.

Intercedentibus. intercurrentibus: & per id separatibus unā uia ab altera. Pratulū. cum non amplius uia sunt perpetuæ arboribus: sed alia facies a priore occurrit. Mile. innumeras. Descripta. picta. transformata. Dñi. Traiani: cum in epistolis eundem dominum appellet Secundus. an domini idest Secundi: nam Tranquil. in Tiberio possessores insularū dominos dicit. Artificis. topiarii. Alternis. uicissitudinariis buxis. in medio duarum buxorum. Moetula. parua moeta instar areolarum. Surgunt. extolluntur: erant enim eminentiores quam stipites buxi.

Pomum Inserta. in medio plantata. Poma. in neutro pro arboribus nusquam alibi annotauimus: sicut pomaria contra grammaticorum præcepta apud Columellam: Paladium: Martialem: Statiū pro locis confitis pomis legimus subinde. Urbanissimo. cōsisto ad uoluptatē & urbi conuenienti.

Illati ruris. intromissis arboribus pomorum: quæ in agris serunt. In mediū spacium. in limitem rectū post moetas. Breuioribus. respectu illarum: quibus hyppodromus in ingressu uestiebatur. Lubricus & flexuosus. nam est herba topiaria. Figuræ. ambiguum ex acantho: an buxo. an magis quæ erāt stibadio inscripta: de quo Mart. Accipe lunata scriptū testudine sig. Octo capit. ueniat quisquis amicus erit. Stibadiū. mēsa. torus. sic interpretat Suid. asserēs stibades esse toros humi positos & lignis ramisque structos: Athe. lib. vii. (nisi. mēdosus est illius codex in libroꝝ ordine) primū inq̃t scenas faciebant: & in his stibades ex herba: super quas dapes struebāt: & illis inuitati uestiebant: nec solū municipales: sed etiā peregrinos hospites cōuiuio admittebāt. nam & lib. xiii. idē testat discubentes in stibadibus uesti: & prouerbiū in parcos ortū refert Suid. stibades Phormionis: fuit. n. hic Phormio miles percussus: ac in militia humi solēt discubere & recubere. Ser. negat antiquos habuisse stibadia: Theocritus tñ in Adonidis epitaphio dixerat *εστιατα βασιλεις εστιν αδωνιδος τι βασιλεις*. animaduertēdū apud græcos dici *εστιατα βασιλεις* apud nos hoc stibadiū: nam Sido. lib. ii. stibadiū & abacū in cœnatiuncula ponit: & fieri interdum ex marmore uerba Secūdi monstrant.

Stibadium In capite. in fine recti limitis. Carystia. ex Carysto oppido Euboiæ: si Ptole. credimus. at inq̃t Pli. nobilis Carystus: notior tñ marmore carystio: ante uocitata Chalcodotis: aut Macris: ut Diony. & Ephorus tradūt. ut aristides Macra: ut Callidemus Chalcis ære ibi repto: ut Menechmus Abatias: ut poetæ uulgo Asopis. carystio marmore igētis magnitudinis & tabulæ excindebāt priuatū & publice ad ornatū urbis Romæ: nam in rippa mōtis Salomini cōsistit Carystus tradēte Strab. cui uicia sunt Styra & Marmariū: in quo carystia & colūna & latomia ē. ad Carystū uero lapis nascit: quæ pectunt: nent: textūt: idē mātalia cōficiunt egregie cōtexta: ea ubi sordescunt. in flammis proiecta nō secus emundant quod si maculas elueris. hæc Stra. & eū secutus Stephanus: qui tñ in hoc dissentit. Carystum. scilicet urbem scribens sub monte Ocho Euboiæ: & Carystum locum Aegyos iuxta Arcadiam: a quo Carystium uinū: cuius gētile Carystius: & in eo lapidicinas carystia & columnæ. uerget Strabo ptulit Carystū etiā in Laconica fuisse: unde uinū Carystium ab Alcmane celebratū: Straboni libētius credideri. addam Pli. Caryston locare in sinu ægeo: & ciuitatē ex aduerso Euboiæ: eam si Diodoro fidē præstamus Dryopes pulsi ad Euboiā condidere: tanta scriptoꝝ uarietate lectorē pturbat. Expressa. ciecta. hic apparet. pro spōda & toro stibadiū intelligi. Siphunculis. canaliculis: fistulis. Cauato lapide. labello cauo ex lapide: quod erat in propatulo. Gracili marmore. alio labello subtiliter ex marmore elaborato: sed latēte.

hemicyclo frangitur: mutatque faciē: cupressis ambic: & tegitur: densiore umbra opatior: nigriorque: interioribus circulis (sunt enim plures) purissimum diē recipit. inde rosas offert: umbrarūque frigus non ingrato sole distinguit. Finito uario illo: multiplici curuamine recto limiti redditur: nec huic unī. nam uia plures intercedentibus buxis diuiduntur. alibi pratulū: alibi ipsa buxus iteruenit in formas mille descripta: litteris iterdū: quæ mō nomē dñi: mō artificis dicunt: alternis metulæ exurgunt: alternis inserta sunt poma: & in ope urbanissimo subita uelut illati ruris imitatio mediū in spacium: breuioribus utriusque platanis adornat. post has Achantus hincinde lubricus: & flexuosus. de inde plures figuræ: pluraque nomina. in capite stibadiū candido marmore uite ptegit. Vite quatuor colūnellæ Carystia subeunt. stibadio aqua uelut expressa cubantiū pōdere siphunculis effluit: cauato lapide suscipit: gracili marmore cōtinet: atque

Carystus

nam duo erant uasa: alterum sub stibadio: unde aqua defluebat: alterum in quo confluebat. Occulte. nulla apparente causa. Impleat, uas illud: quo aqua suscipitur. Redundet, efluat. Gustatorium. **Gustato-**
 mensa coniecta putaminibus testudinum: quam primus Carbilus Pollio prodigi ac sagacis ingenii ad **rium**
 instrumenta luxuriæ fertur excogitasse: quare epigrammaticus poeta deinceps post stibadium in disti-
 chis gustatorium locauit. Fœmineam nobis cherson si credis inesse: Deciperis: pelagi mascula præda su-
 mus. Diodorus & Plinius. scribunt in mari indico testudines inueniri tantæ magnitudinis ut singularū

ita occulte temperatur: ut impleat: nec redundet. Gustatorium: grauiorq; cœnatio margini impo-
 nitur. Leuior nauiculaq; & auium figuris innatās
 circūit. Cōtra fons ægerit aquam: & recipit. nam
 expulsa in altum in se cadit: iunctisq; hiatibus: &
 absorbetur: & tollitur. E regione stibadii aduer-
 sum cubiculum tm̄ stibadio reddit ornatus: quan-
 tum accipit ab illo. a marmore splendet: ualuis in
 uiridia p̄minet: & texit. alia uiridia superioribus
 atq; inferioribus fenestris suspicit: despicitq;. Mox
 diætula refugit quasi in cubiculum idem: atq; ali-
 ud. Lectulus hic: & undiq; fenestræ: & tamen lu-
 men obscurum umbra præmente. nam lætissima
 uitis per omne tectum in culmen nititur: & ascen-
 dit: non secus ibi q̄ in nemore iaceas: hymbrē ta-
 men tanquam in nemore non sentias. hic quoque
 fons nascit̄ simulq; subducit̄. Sunt locis pluribus
 disposita sedilia e marmore: quæ ambulatione fef-
 sos ut cubiculum ipsum iuuant. Fonticuli sedibus
 adiacent. per totū Hippodromum inductis fistu-
 lis: strepunt riuī: & qua manus duxit sequunt̄. his
 nunc illa uiridia: nunc hæc: interdū simul oīa lauā-
 tur. Vitasse iam dudum ne uiderer argutior. ni-
 si proposuissem omnes angulos tecum epistola
 circumire. Neq; enim uerebar ne laboriosum eēt
 tibi legenti: quod uisenti non fuisset: præsertim cū
 interquiescere si liberet: depositaq; epistola quasi
 residere sæpius posses. Præterea idulsi amorī meo
 amo enim quæ maxima ex parte ipse inchoauī:
 aut inchoata percolui. In summa (cur enim non
 aperiam tibi: uel iudiciū meum: uel errorem)
 primum ego officium scriptoris existimo: ut titu-
 lum suum legat: & identidem interroget se: quid
 cœperit scribere: sciātq; si materiæ immoratur nō
 esse longum: longissimum si aliquid accersit: atq;
 attrahit. Vides quot uersibus Homerus: quot

superficie habitabiles casæ cōtegantur.

Grauior. amplior sicut leuior minor
 & restrictior. Imponit. excitat. Mar-
 gini. iuxta fontem. Contra. e regione.

Egerit. eiacular. Iunctis. sub terra
 concurrentibus. Hiatibus canalibus:
 quibus aqua effonditur & recipit. Ab-
 sorbetur. subducitur per alterum hia-
 tum. Tollitur. emergit per alterum.

E regione. ex opposito. Aduersum.
 occurrens stibadio. Tantum ornatus.
 tanto ornamento cubiculum est stiba-
 dio: quantum stibadium cubiculo: nam
 inuicem se exornant. A marmore splen-
 det. quia cubiculum de marmore con-
 stat: ideo renidet. Texit. sibi connectit.

Suspicit. inferioribus fenestris. Despi-
 cit. superioribus. Viridia. arbores ui-
 rentes. Diætula. parua diætā. Refu-
 git. latet. reducitur: mirum architecti in-
 genium commēdatur. Idem. iam præ-
 notatum. Aliud. & tamen diuersum.

Præmente. intercedente: obstāre. Læ-
 tissima. multiplici palmitē: maxima. ul-
 tes quoque apud priscos inter arbores
 numerabantur. Iouis simulachrum in
 urbe: Populonia ex una conspectum ui-
 te tot æuis incorruptum. Metaponti tē-
 plum Iunonis uitigineis columnis stetit
 tectum Ephesiæ Dianæ scalis scande-
 tur uite una cypria. Plinius author. Ni-
 titur. tendit: adhæret. Ibi. in cubiculo.

Subducitur: absorbetur. Sedilia. se-
 des dispositæ: quales scribit Cicero fuis-
 se sub platanis. Cubiculum ipsum. iu-
 uat: reparat. Fistulis. canalibus plum-
 beis: quibus aqua deducitur hinc inde.

Manus duxit. eas quilibet aperuerit.
 Lauantur. irrigant̄. Vitasse. destitisse.
 Argutior. affectare nimiam dilige-
 tiam & subtilitatem in describendo. sin-
 gula. Proposuissem. describere p̄mis-
 sem uillæ amœnitatem: & per id omnia
 membra: & angulos. Tecum. apud te.

Residere. respicit ad uerbū uisenti. In-
 dulsi. euectus sum longius: q̄ mea amo.

Percolui. ornaui: supremam imposui.
 manum. Iudiciū. ueras causas: qbus
 sim motus ut tā diligēter omnia exequē-
 rer. Errorem si decēptus sum: neq; recte

iudicaui: extenuat enim facultatem suam: per correctionem ut modestiæ laudem consequatur. Iden-
 tidem. frequenter. Titulum. argumentum materiæ. Materiæ. propositæ. Accersit. affectat extra
 causam. Homerus. qui libro decimo octauo Illiados pluribus Achillis arma describit: cuius exem-
 plo Virgilius pariter libro octauo præsertim in describendo Aeneæ scuto multis immoratur. Breuis

Aratus

nam multa ibidem breuibus exequuntur. Aratus. hic Athenodoto patre genitus secundum alios Mnasea & matre Lenodora: magna de præceptoribus inter Suidam: & eum qui Arati uitam conscripsit differentia: constat tamen uiguisse Ptolemæi Philadelphi temporibus: & claruisse apud Antigonum cognomento Gonatam Macedonum regem. patriam habuit Solos Ciliciæ. Plura litterarum monumenta reliquit tradente Suida. inter quæ phænomena scilicet lucentes stellas. quod opus ad nostros transtulit: Marcus Tullius. utrunque extat: sed latinum detruncatum. initium habet admirabile: & totum Homero simile: sunt tamen:

qui sentiant magis Hesiodum secutum. illum Cicero primo de Oratore asserit fuisse ignarum astrologiæ: uerum ornatissimis: atque optimis uersibus de cælo stellisque dixisse. Fabius materiam Arati motu carere iudicat: ut in qua nulla uarietas: nullus affectus: nulla persona: nec cuiusquam sit oratio: sufficere tamen operi: cui se parem credidit uel æqualem. Colligat: numeret: non omitat. nam minima & obscura exornat quadam gravitate. Modum. rectam mensuram scribendi. Hic: colligere minima. Excursus. excessus: digressio a proposito. Opus. materia: quæ ita exigit.

Parua. hanc uillæ descriptionem. Magnis. prædictis. Inductum. accersitum. Deuium. extra rem. Illuc. redibo ad propositum. Legem meam. quam mihi dixi non digredi a materia: nam paululum euagatus erat. Thuscus meos. uillam quam in Thuscis possideo. Thusculanis: uillis: quas in Thusculano agro habeo: & Tyburtino: & prænestino: Thusculum ciuitas in conspectu Romæ est egregiis ornamentis insignis: eam uineta coronant: tecta que magnifica præsertim ea regione: quæ in Romanum descendit aspectum: uidere licet uillas uariis decoratas apparatus a Thuscia Thuscus: a Thusculo: Thusculanus deducitur. Præneste & Tybur pariter in conspectu urbis fuere. author Strabo. Super. præter. Ibi. in Thuscis. Altius. remotius a curis. Pinguius. copiosius. Eo. ob id. Togæ. officii. sæpe enim toga pro officio ponitur. Martialis raram togam idest officium rarum in beata optat uita: & ad Iuuenalem. idem ignota est toga pro nemo est in officio: & togatus officiosus ut idem. Mane uel a media nocte togatus ero: nam togati: sicut refert Lampridius ad munera conueniebant. Proximo. loco. ut ex Tybure: & Præneste. Quod ipsum. accidit ut omnia quiescant. ordo est. quod ipsum accidit salubritate regionis quia cælum purius & magis serenum quam in aliis locis sit. Ibi. illic. nam cum hæc scriberet erat in urbe. Animo. uacuo a curis. Usque adhuc: hucusque. (Venia sit dicto.) modus dicendi. qualis malum absit omen: ne scilicet excitaret Nemesein aduersum sua: quæ petulantes & superbos ulcisci solet: & elatum ceruice premit: nam tradunt Nemesein implacabilem admodum contumacibus: & pennatam: quia celeriter delinquentes consequitur. inde prouerbiū νεμεσις δετεπαρ ποδασ βαλνει. idest Nemesis quidem ad pedes graditur: prædicat brachio: & freno ne immensa facias: neque efrenata dicas: unde illud distichum libro quarto græcorum epigrammatum. ηνεμεσις προλεται τω περχειτω τεχναλινωμητα μετροντι ποσειν: μηταχαλιναλετειν. Nemesis prædicat brachio & freno neque immensum quid facere: neque efrenata dicere. item aliud ad idem. ηνεμεσις περχειν γατεχω. τινος ουνεχα λειξει: πασι παραττελλω μηδεν υπερ το μετρον. Nemesis brachium teneo: cuius causa dices: omnibus prænuncio: nihil supra mensuram. ibidem alia leguntur de Nemese: & apud Ausonium tetrastichum: & quædam ex primo Pausaniæ: sed plura apud Suidam.

Amili. morte perdidit. Gloriam. salubritatis.

Virgilius arma hic Aenæ: ille Achillis describat. breuis tamen uterque est: quia facit quod instituit. Vides ut Aratus minutissima etiam sidera consuetetur: & colligat: modum tamen seruat. non enim excursus hic eius: sed opus ipsum est. Similiter (ut nos parua magnis comparemus) cum totam uillam oculis tuis subiicere conamur: si nihil inductum: & quasi deuium loquimur: non epistola quæ describit: sed uilla quæ describitur magna est. Verum illuc unde cœpi: ne secundum legem meam iure reprehendar. si longior fuero in hoc: in quo excessi. Habes causas cur ego Thuscus meos Tusculanis: Tyburtinis: Prænestinis meis præponam. nam super illa quæ rettuli altius ibi ocium: & pinguius: eoque securius: nulla necessitas togæ: nemo accersitor ex proximo: placida omnia: & quiescentia: quod ipsum salubritate regionis: ut purius cælum: ut aer liquidior accedit: ibi animo: ibi corpore maxime ualeo. nam studiis animum: uenatu corpus exerceo. mei quoque nusquam salubrius degunt: usque adhuc certe neminem ex his: quos eduxeram mecum (uenia sit dicto) amisi. dii modo in posterum hoc mihi gaudium. hanc gloriam loco referuent.

C. Plinius Caluissio. S.

Thusculanum

Toga

Togatus

Nemesis

Ec. Pompeius Saturninus Secundū hæredem reliquerat ex dodrante: remp. Comensū ex q̄ drate: & quia tūc secundū leges resp. nō poterat īstitui hæres: scribit Secundus tñ uelle ut uoluntas Saturnini rata sit: nec infringatur. Constat. nulla est cōtrouersia. Remp. nec posse īstitui hæredem. aut ius istud municipale fuit: aut leges: qbus tūc utebant: postea sunt abrogatæ: nā hodie oēs iuriscōsulti itendūt utilitati reip. ut Marcellus. ff. xxx. de legatis: & fideicōmissis. si qd iqt relictū sit ciuitatibus oē ualeat: siue in distributionem relinquatur: siue in opus: siue in alimēta: uel in

eruditionem puerorū: siue in quid aliud. & Paulus ibidem latius: an dicamus de legatis tantum loqui: nō de hæreditatibus: an ut scribit Vlpianus. xxviii. ff. qd resp. incerta res est: hæres autem īstitui nemo potest: nisi ut certus demonstrē: an quia litis causa: & calumniæ non possumus imperatorem: nec rempu. hæredē instituere Paulo libro. xxviii. titulo de hæredibus instituendis asserente. nam: & Vlp. xxxviii. refert nos hoc iure uti: ut in rebus publicis: cum de donatione quæritur: illud solum spectandum utrū ob causam aliq̄ iustam reipu. promittat quis: uel polliceatur: an non. an magis hoc pertinet ad sententiam Iuliani: qui. xxx. ff. putat non permittendum legari domum suam ad opus reipu. faciendum: si in alio territorio est. Saturninū autem non fuisse Comensem & prædia sua alibi habuisse. Nec posse percipere. nec posse adire hæreditatem. est. n.

N Ec hæredem īstitui. nec præcipere posse rempu. constat. Saturninus autem: quī nos reliquit hæredes: quadrantem reipu. nostræ: deinde pro quadrante præceptio nē quadringētorū miliū dedit. hoc si ius aspicias irritū: si defuncti uoluntatem ratū: & firmum est. Mihi aut defuncti uolūtas (uereor quā in partē iuriscōsulti: quod sum dicturus accipiāt) antiquior iure est: utiq; in eo qd ad cōm p̄riam uoluit peruenire. an cui de meo undecies adiciens contuli: huic cccc. milium paulo amplius tertiam partem ex aduentitio denegem? Scio te quoq; a iudicio meo non abhorrire: cum eandem remp. ut ciuis optimus diligas. Velim ergo cum proxime decuriones contrahent: qd sit iuris dicas: pce

cōsequēs: ut si resp. non pōt īstitui hæres: nec ēt possit p̄cipere fructus: & cōmoda hæreditatis. uerum si legamus non posse p̄cipere: tūc interpretabimur: nō h̄re priuilegium p̄topraxiæ. i. primæ exactionis: de qua latius in epistolis ad Traianum: & hac rōne mox legendū ducimus præceptionem. cccc. miliū q̄ ēt magis probamus. Quadrantem. quartam patrimonii partem: quæ erat. cccc. milium. Nostræ. Comensi. nam: & Caluissius Nouocomensis fuit. Præceptionem quadringentorum milium. ut imprimis daretur reip. summa. cccc. milium nummum idest quadringenta sextertia. Hoc irritū. est nullū prædictis rationibus. Defuncti. Saturnini. Defuncti uoluntas. oīno puto seruandā defunctorum uoluntatē etiam si lege prohiberemur: neq; n. strictæ illorum uoluntates interpretandæ sunt Vlp. rñdente: nā idē lib. xxviii. titulo de hæredibus instituendis asserit imprimis testatoris uoluntatem inspiciendam. & Iustinianus constituit se cupere defunctorum uoluntates ualidiores esse: & non uerbis: sed uoluntatibus eorum fauere: quinimmo uoluntas militis testamentum est: quod sola perficitur uoluntate Papinian⁹ author. Antiquior. uenerabilior sanctior. carior. Liuius secundo ab urbe cōdita. id antiquius consuli fuit it Trāquillus in Vitellio. coegit iurare cæteros nihil sibi antiquus gete publica fore. & in Vespā. nihil habuit antiquius. q̄ prope afflictam nutantemq; rempu. stabilire Paul⁹ titulo de captiuis disciplina castrorū antiquior fuit parentibus romanis: q̄ caritas liberorum. Secundus in panagyrico. adeo nihil amore ciuiū tibi antiquus. Virg. troiam antiquā. i. uenerabilem dixit: quoniam senes uenerādi sint. Iure. rigiditate iuris: summum ius (ut dicitur) plerunq; summa crux. Vereor quam in partem. sensus est: timeo ne iuriscōsulti meam sniam repræhendant: cum in uniuersum dixerim extremas uoluntates non infringendas: sed intelligo in rebus honestis: nam statim subdit: utiq; in eo: quod ad cōmunem patriam uoluit pertinere: censeo seruandā Saturnini uoluntatem. Vtiq; præsertim. Fabius: utiq; si aliqua sententia blādiatur: ipse lib. septimo utiq; si latior scæna: & corona diffusior. Communem. mihi: & tibi. Vnde cics. centum sextertium: nam cū pollicitus esset quingenta sextertia in alimenta ingēuorum nouocomensium agrum de suis præcii mille centum sextertiorum longe pluris q̄ promiserat actori publico mancipauit: eundem iposito uectigali recepit daturus in id munus tricena milia annua pro scenore. hanc rem latius tractat lib. vii. ad Caniniū scribens. Meo. p̄rimonio: peculio. Contuli. erogauī reip. Huic. n̄ræ reip. Paulo amplius tertiam partem: nam quadringēta sextertia sunt paulo amplius tertia parte undecies cētum. Denegem: hinc apparet Caluissium non fuisse cohæredē. Ex aduentitio. ex eo qd ad me puenit ex hæreditate Saturnini. sensus est: si de meo peculio reipu. obtuli undecies centum sextertium: q̄ to magis cōcedere debeo ut habeat quadragēta. quæ iure hæreditario mihi debebant: cū ea sint ex peculio aduēticio: & nō iure agnationis. est. n. aduēticia pecunia: quæ non accedit: & relinquit successōis causa: sed ab extraneis: & in sperato. aduētoria autē res: ut epistola: quæ amico adueniēti occurrit. Contra bent. cōuocabunt in senatū. Quid sit iuris. rēp. hæredē nō posse īstitui. & reliq; Parce. paucis: & mode

Antiquum

Vtiq;

Aduentitia
Aduētoria

stis uerbis. Offerre. illi ante me: tamquam si respu. haberet ius protopraxiæ. Præcepit. propria locutio: iuriconsultorum: nam ueterum testamenta imperatiuis referta sunt uerbis. Illius. Saturnini. Obsequium. beneficium: lenitas: nam obsecuti sumus reipu. cum iure possemus contendere. Publice. decurionibus: qui uices publicas gerunt. Partibus. officio. Ac ruis. tamquam si tua interesset: nam fuit Secundo contubernalis. Sermonem. quem habiturus es apud decuriones pro me. Vultus. quo minas: blandicias: lætitiā: tristitiā: præces effingimus. Gestus. motus corporis. qui debet esse magis accom-

modatus ad sensus q̄ ad uerba. Vox. si

submissa. Commendationibus. action-

is laudibus: in quibus Demosthenes

summam locabat. Malignitati inter-

pretanti in exponitur. subiaceret episto-

la: neque se defendet ab his: qui eam ma-

lignè interpretari uelint.

Vades. capitoni ut historiā scriberet suadenti rescribit idem cupere: & causas quibus ad hoc incitaretur: quibusque retardaret enumerat: ubi plæ-

raquæ multa quid historia ab oratione

differat breuiter tractat: cognitu qui-

dem non inutilia. admonemus lectore

Sidonium Apollinarem libro quarto

uoluisse hanc epistolam non Capitoni:

sed Tacito scriptam. nanque inquit: &

antiquitus cum. C. Cornelius Tacitus.

C. Plinio secundo ut historiā scribe-

ret: suauis: & ipse postremo quod in-

unxit arripuit. Commode. scire: be-

ne. Nisi expertus nisi experiaris: & pri-

us periculū scribendi facias: nā tunc fa-

cilius poteris cōprehendere quid in re-

liquis præstare possis. Occidere. abo-

leri nomen illorū: & facta interire.

Aeternitas. immortalitas rebus præcla-

re gestis. Sua historici: Salustio in præ-

fatione contestante. & qui facta aliorū

scripsere: & qui fecere multi laudantur.

Diuturnitatis. posse diu uiuere. Res

dignissima. amor immortalitatis: qua

multi incitantur ad illustria. Culpæ.

criminis. nam ubiq; se prædicat integer

rime uitæ: q̄ et testimonio Aus. cōpro-

batur. Posteritatis memoriā: ut de se

posteris male loquāt: nā q̄ recte uixerūt:

non timent ut posteris sua rephendant.

Si qua me quoque possim Tollere hu-

mo. si quo mō possis uedicare me a mor-

talitate. sumptū est ex. iii. geor. Vir. ubi

hæc scribunt. Tēta da uia ē: q̄ me quoq;

possim Tollere homo: uictorque uirum

uolitare per ora. unde statim subiunxit reliquum carminis.

Id. liberari a mortalitate. Supra uotum. inexpectatum. παραδοξον. Victor. uoti compos. Volita-

re per ora. laudari: & legi ab omnibus. Quanquam o. optat tamen suis scriptis illustrari & excellere:

sumens initium ex. v. Aeneidos ubi Mnestheus hortatur socios ad remigandū in nauali certamine. Non

iam prima peto Mnestheus: nec uincere certo: Quanquam o. sed superent: quibus hoc fortuna dedisti.

O. optantis aduerbium interdum irascentis. ut o calidos homines. nōnunq̄ expauescētis. ut o salue Pā

phile. Quod. mediocrem laudem. Gratia. amor. cōmendatio. Eloquētia summa. nisi tractant sum-

ma eloquētia: & arte. Quoquomō. et sine eloquētia: & tātum res nudas cōmemorās: nā secūdū Vitru-

uium historia per se tenet lectores: q̄a habet nouæ rerū uarias expectationes: & uetustissimi ro. Car-

Pistor. & Piso cōdiderūt historias nisi ex annalib⁹: quā similitudinē scribendi multi secuti sunt: qui sine

ullis ornamentis monumenta solum temporum: hominum: locorum: gestarumq; rerum reliquerunt.

tamen: & modeste: deinde subiungas nos. cccc. milia offerre: sic: ut præceperit Saturninus: illius hoc munus illius liberalitas: nostrum tamen obsequium uocetur. Hæc ego scribere publice supersedi. Primum: q̄ memineram pro necessitudi- ne amicitia tua. & debere te: & posse perinde me is ac tuis partibus fungī. deinde quia uerebar ne modum tibi: quem in sermone custodire facile est: tenuisse in epistola non uiderer. nam sermonem uultus gestus uox ipsa moderatur. epistola omnibus cōmendationibus destituta malignitati interpretantium exponitur. Vale.

C. Plinius. Capioni. S.

Vades ut historiā scribam: & suades: nō

solus: multi me hoc sæpe monuerunt: &

ego uolo: non quia commode facturum

esse cōfido. id enim temere credas: nisi expertus.

sed quia mihi pulchrum imprimis uidetur nō

pati occidere: quibus æternitas debeatur: alio-

rumq; famam cum sua extendere. me autem nihil

æq̄ ac diuturnitatis: & amoris cupido sollicitat:

res homine dignissima: præsertim qui nullius si-

bi conscius culpæ posteritatis memoriā non re-

formidet. Itaq; diebus ac noctibus cogito: si qua

me quoq; possim tollere humo: id. n. uoto meo

sufficit. illud supra uotū: uictorq; uirum uolitare

per ora: quāq;. O. Sed satis est: qd̄ prope sola hi-

storia polliceri uidet. orationi: & carmini parua

grā nisi eloquentia est summa Historia quoquo

mō scripta delectat. Sunt enim homines natura

uolitare per ora. unde statim subiunxit reliquum carminis.

Id. liberari a mortalitate. Supra uotum. inexpectatum. παραδοξον. Victor. uoti compos. Volita-

re per ora. laudari: & legi ab omnibus. Quanquam o. optat tamen suis scriptis illustrari & excellere:

sumens initium ex. v. Aeneidos ubi Mnestheus hortatur socios ad remigandū in nauali certamine. Non

iam prima peto Mnestheus: nec uincere certo: Quanquam o. sed superent: quibus hoc fortuna dedisti.

O. optantis aduerbium interdum irascentis. ut o calidos homines. nōnunq̄ expauescētis. ut o salue Pā

phile. Quod. mediocrem laudem. Gratia. amor. cōmendatio. Eloquētia summa. nisi tractant sum-

ma eloquētia: & arte. Quoquomō. et sine eloquētia: & tātum res nudas cōmemorās: nā secūdū Vitru-

uium historia per se tenet lectores: q̄a habet nouæ rerū uarias expectationes: & uetustissimi ro. Car-

Pistor. & Piso cōdiderūt historias nisi ex annalib⁹: quā similitudinē scribendi multi secuti sunt: qui sine

ullis ornamentis monumenta solum temporum: hominum: locorum: gestarumq; rerum reliquerunt.

Curiosi. cupidi scire noua: & inaudita. nam omnes homines natura scire desiderant. Nuda. iculta: sine affectibus: rem ipsam tantum dicente. ut annales: & commentarii. Capiuntur. oblectantur. Sermoculis. quotidianis: & familiaribus uerbis. Ducantur. afficiantur. Ad hoc studium. scribendarum historia rum. Auunculus meus. C. Plinius Secundus frater matris meae: quidam opinantur auunculum traxisse appellationem ab eo quod æque tertius a matre: ut auus est: sed non eiusdem iuris: ideoque uocabuli factam diminutionem: siue auunculus appellatur: quod aui locum obtineat: & proximitate tueatur sororis filium.

Auunculus

curiosi: & qualibet nuda rerum cognitione capiuntur: ut qui sermonculis etiam: fabellisque ducantur. Me uero ad hoc studium impellit domesticum exemplum. auunculus meus: idemque per adoptionem pater historias: & quidem religiosissime scripsit. Inuenio autem apud sapientis: honestissimum esse maiorum uestigia sequi: si modo recto itinere præcesserint. Interim cum tot ægi magnas: & graues causas has (etiam si mihi tenuis ex his spes) destino retractare: ne tantus ille labor meus: nisi hoc quod reliquum est studii addidero: mecum pariter intercidat. nam si rationem posteritatis hēas: quicquid non est peractum pro non inchoato ē. Dices potes simul: & rescribere actiones: & componere historiam: utinam: sed utrumque tam magnum est: ut abunde sit alterum efficere. Vnde uigesimo ætatis anno dicere in foro cœpi: & nūc

Per adoptionem pater. ius adoptionis est: ut is adoptet: qui neque procreare iam liberos possit: & cum potuerit: sit expertus: & adoptatus sit minor adoptante: legitimo: & pontificio iure procedat ad optatio & ita fiat: ut ne quid aut de dignitate: aut de sacrorum religione minuat: imprimis nequa calumnia: ne quis dolus adhibeatur euenit autem secundum iurisconsultum: ut is: qui in adoptione datus est tam in familia naturalis patris iura cognationis retineat: quam in familia adoptiua nanciscatur: sed eorum tantum cognitionem in adoptiua familia nanciscitur: quibus sit agnatus: in naturali autem omnium pertinebit. Paulus. ff. primo: per adoptionem dignitas non minuitur: sed augetur. unde senator si a plebeio adoptatus est: manet & senator: similiter: & senatoris filius: & in familia adoptatis manet: nisi mancipetur. Iustinianus. codice de adoptionibus: adoptatus in iustus transire ad alienam familiam non cogitur: si uero homo sui iuris per arrogationem ex augusta liberalitate se de

Adoptio

derit in adoptionem: tunc familiae eius aggregatur: Appianus scribit romanorum more adoptiuos filios adoptantium nomina sumere solitos: & Dion pariter lege cautum si quis adoptetur: ut adoptatis appellationem reciperet: unum tamen priorum nominum reseruaret. Hinc noster Cæcilius ab auunculo adoptatus: dictus est. C. Plinius Cæcilius Secundus: & cum de adoptione multa iurisconsulti scribant ut Iustinianus in institutionibus: & Codice de adoptionibus Dioclitianus: & Max. imp. Vlpi. ff. i. & Modestinus ibidem: longe tamen plura Gellius libro. v. tantum addam: quæ a Caio traduntur. generalis adoptatio duobus modis fit: aut principis autoritate: aut magistratus imperio: principis autoritate adoptamus eos: qui sui iuris sunt: quæ species adoptionis dicitur arrogatio: quia: & is: qui adoptat rogatur. i. interrogatur: an uelit eum: quem adoptaturus sit iustum sibi filium esse: & is qui adoptatur interrogatur: an id fieri patiatur. imperio magistratus adoptamus eos: qui in potestate parentis sunt: siue primum gradum liberorum obtineant: qualis est filius: filia: siue inferiorem: qualis est nepos: neptis: pronepos: proneptis. apud barbaros mos fuerat in adoptionibus lectum ascendere: & adoptandum sumptum iuxta ab adoptaturo per uestes: inferius in terram demittere: ut uerum partum imitaretur. Adoptionem. assumptionem in filium: nam Marcellus adoptionem uendicationem interpretatur & Varro referentibus centurionibus adoptatos in cohortes dixit: hoc est ascitos. Historias. bellorum Germaniæ. xx. libros: a fine Aufidii Bassi triginta unum: naturæ. historiæ. xxxvii. Religiosissime. uerissime. cum fide. Sapientes. philosophos. Sequi. imitari. Vestigia. studia: artes. Recto itinere. per uirtutis callē. Tot. lib. vi. ad Quadratum numerat actiones suas honorificas. Tenuis spes ex his. sperem consequi paruum admodum laudem ex orationibus meis. Retractare: superuacua amputare: emendare. Labor meus. quem perpeffus sum componendo: & illas agendo. Quod reliquum est studii addidero. extremam manum imposuero. Metum. me moriente. Rationem posteritatis. considerationem: & respectum memorie tuæ apud posteros. Peractum. absolutum: per enim compositum finem rei significat. Pro non inchoato est. tanquam si nunquam incepisses: nam imperfecta negligunt: & cito intereunt. Rescribere. emendare. Utinam. possem simul utrumque præstare. Magnum. magni oneris: & ingenii. Lucianus testatur historiæ compositionem difficilem: & arduam: orationum: uero: ut nondum aliquis perfectus orator reperiatur. Alterum. aut perficere orationes: aut historiam conscribere. Abunde. maximum. Vnde uigesimo. decimo nono: dempto uno de uicesimo: sicut duodeuicesimo decimo uictauo: demptis duobus de uicesimo: sic undetrigesimo: & duodetrigesimo ac deinceps: uisitato: & eleganti dicendi genere. Tacitus de causis corruptæ eloquentiæ tradit. L. Crassum nonodecimo ætatis anno statim parē unicuique causæ. Fabius Demosthenē

Arrogatio

Oratoris
officium

Historia &
Oro quō
differant

puege actiones pupillares habuisse: Tranqui. Augustum auiam duodecimo anno pro rostris laudasse. Præstare. efficere: q̄ sit oratoris officiū. M. T. de perfecto oratore inquit: oratoris officium: ut subtilis sit probando sit: mediocris in delectando: uehemens inflectendo. Fabius. tria præstare debet orator: ut doceat: moueat: delectet: nā uix cū Ingenii natura præstantē: tum uero pulcherrimas artes penitus mente complexū: datū tandem rebus humanis: qualem nulla antea uetustas cognouerit: singularē: perfectūq̄: undiq̄ optima sentientē: optimeq̄ dicentem (nō. n. sufficit honeste dicere scire: nisi: & audere) hunc iure p̄fectum oratorē appellauerim. Per ca-

lignem. difficulter: uix. Quid. fiet? Nouum. componendæ historiæ. Multa communia. ut delectet. afficiat. auditores rerum nouitate attentos reddat: exemplis instruat: & moneat digressionibus opportunis utatur: exornationibus fere omnibus: quibus orator: & elegantia: & flumine orationis: & uarietate. ē autem quædam historia perpetua: quæ continet alicuius populi res gestas: & quō quid singulis annis actum sit. ita

scripsit Liuius: & Tacitus in historia augusta. aliud præterea genus historiæ: quæ solum ad unum pertinetia cōtinet: ea propria dici pōt: & seclusa: ut scriplere Tranq. apud nos: Plut. apud græcos. de priori genere nūc differit Secūd⁹. Plura diuersa. Luci. in libello scribendæ historiæ diuersa inquit est historico-rū rō scribendi ab oratoribus: historici. n. ordinē rei seruāt: & materia p̄parata utunt: oratores uero multa iuertūt. & fingūt: p̄miū historicorū duab⁹ tm̄ rebus attētiōe: & docilitate cōstare debet omīssa bñ uolētia: quā i primis orator captat. hinc Fab. plures historiæ uirtutes oratori uitādas p̄cipit. cū sit proxia poetis: & quodā mō carmen solutū: uerbisq̄ liberioribus: ac remotiorib⁹ figuris narrādi tādū euitet: de mū neq̄ cōtineat: q̄bus oro p̄tibus: exordio: narratione: cōfutatione: cōfirmatōe: peroratōe: sed eius lex sit īcipere ab initio regē: & cōtinuā narrationē ad finē usq̄ pducere: explicādo quo cōsilio: q̄ rōne gestæ sint: hinc de p̄fecto oratore Cice. declamatoribus historia finitima est: ī qua narrat ornate: & regio sæpe aut pugna describit: īterponunt ēt cōciones: & hortationes: & tracta quædā ac fluens expetit eloquētia: nō hæc contracta: & acris oro. de oratore lib. ii. q̄s nescit primā esse historiæ legē: ne qd falsi dicere audeat: deinde ne qd ueri tacere: ne qua suspitio grā sit īscribendo: ne qua similitatis: hæc fundamēta nota sūt oībus: ipsa aut exādicatio posita est ī rebus: & ī uerbis: regē actio ordinē tēpōrē desiderat: regionum de scriptionē. cōsilia primū: deinde actus: postea euentus expectant. uult ēt de cōsiliis significari. qd scriptor p̄bet: & ī rebus gestis declarari: nō solū qd actū: aut dictū sit: sed ēt quæ: & cū de euentu dicat: ut causæ explicentur omnes: uel casus: uel sapientiæ: uel temeritatis: omniumq̄ ipsorum nō solum res gestæ: sed etiam qui fama: & noīe excellat: de cuiusq̄ natura atq̄ uita: quæ plarūque ab oratore omittuntur: uel secus tractantur pro commodo suo. si quis plura desiderat in quo utrunque differat: legat præcepta dicēdi: & Lucianum in eo opusculo: cui titulus est. ὁ ὁρῶν τὸ ἱστορικὸν καὶ τὸν ὁρῶν τὸν ὁρῶν. Illa. oratio. Hæc historia.

Narrat. immo fere consumitur tota in narrando: nam post præfationem rebus conuenientem: & recte introductam sit ad narrationem transitus: omne enim sine artificio si Luciano credimus reliquum historiæ corpus est longa narratio: quæ tamen narratiōis uirtutibus ornabitur. Aliter. scribitur. n. historia ad narrādū: non ad pbandū: & inter species narrationū a Fabio numerat. at quæ oratori conuenit narratio īterdū subtrahēda: neq̄ semper p̄oemio substitutēda: sed pro conditione carū mutāda: namq̄ nō in hoc reperta est: ut tantum cognoscat iudex: sed aliquāto magis: ut cōsentiat. neq̄ necesse est narrationem ī oratore esse uerā: sed uerisimilem: ī qua aliqua neganda: aliqua adiicienda: aliqua mutanda: sicut aliqua etiā tacēda. quæ omnia ab historico respuūt. Huic. historiæ. Humilia: & sordida. assētiri uidetur Secundo Diodorus: libro inquit. vi. omnia in quibus historia uersatur complecti rerum scriptores decet: tum uero maxime quomodo quæq̄ res sigillatim describendæ sint cura uidet suscipienda. non enim tantūmodo hæc notatio particularis diligentiaq̄ priuatis hominibus ad cōseruandas augendasq̄ fortunas p̄ficit. ueq̄ historicis etiam plurimum decoris atq̄ ornatus affert: uidemus quot Liuius bella obscura: & ad nullū exemplū facientia percenseat: sed illi ita faciūdū fuit omnes ro. res scribere aggreſso: neq̄ me p̄terit Iunium Cordum historicum a Iulio capitolino repræhendi q̄ multa de uoluptatibus domesticis: cæterisq̄ infimis rebus historiæ suæ inseruit: quot seruos unusquisq̄ principum: & quos amicos habuerit: quot penulas: quot ue chlamydas: quoq̄ sciētia nulli p̄t: si quidem ea debeant ī historia poni: quæ aut fugiēda sint: aut sequēda: nā leuia prætereūda. Itaq̄ Flauius Vopiscus notat Aureliū Festium cū Firmū referret īter crocodilos unctum crocodiloz adipibus natasse: & elephātum rexisse: & hippopotamos edidisse: & sedentem structionibus uectum: ac quasi uolitasse: nō enim scimus quales mulos Clodius habuerit: aut mulas. T. Annius Milo: aut utrum Tusco equo sederet Catilina an sardo uel quali chlamyde Pompeius usus fuerit: an purpura: quorum uitas scribendas Liuius: & Salustius arripuerūt: dicam⁹ igit aliud eē uitas: aliud perpetuam historiā: quā intēdit Secundus scribere: in illis. n. ele

Et dicenda: quā regulam tenaciter obseruasse Tranqui. uidemus: sed in omnimoda historia licet interdum uulgaria complecti. Petita ex medio. trita: uulgaria: cōmunia. possum? ista ēt referre ad uerba: nā authore Luciano historia colorantia est dictione clara: inde sēpius inuenies apud regē scriptores. de medio petita uocabula: qualia sunt carrus: induratus: castellanus: feraria: lignatū: aquarum: rebellatum: & similia. existimo tñ de rebus hic loqui: cū sequat̃ mox alia uerba. Illi. orationi. Recōdita. cognita paucis: electa: opponuntur. n. tritis: & uulgaribus. Splendida. illustria: cuius contrariū sordida. Excelsa. eius

ex medio petita: illi omnia recondita: splendida: excelsa conueniunt: hanc sēpius ossa: musculi: nerui. illam thori quidam: & quasi iuba decent. hęc uel maxime uis: amaritudine: instantia: illa tractu: & suauitate: atq; etiam dulcedine placeat. Postremo alia uerba. alius sonus: alia cōstructio. nā plimū refert: ut Thucydides ait. *ἡ τὴν ἀμαλλον ἐσσεῖ ἰσπερ ἐστὸ παρὸν ἀτὼνισμα.*

anthitheron humilia. Sēpius interdum p̃cepto Luciani uim eloquentiæ licet ostendare: ubi copia rerū exigit: laudare tamen & uituperare p̃ce. Hanc. historiā. Ossa. nudæ res. Musculi. a corpore ad historiā hęc cōmode trāslata. sunt autē musculi ex neruis: & cartilagine cōdēsciti: quibus robur ostenditur sicut neruis: licet igit̃ historico uires ostendere: q̃ Quir. pmittit in declamationibus: q̃bus similis est historia: ostēda ingt ossa: & nerui cōtrouersiæ ac declamationis: at oratori secus faciēdum nā uires dissimulā-

dæ: & illius p̃cipuū artificiū: cū ex arte loquat̃: ne ars ulla uideat̃. Thori. pulpæ. M. T. succum orōni: appellat: ut apud Teren. in Phormione: culpā ut Antipho in se admiserit: nā bono ornatu addidit in se: cū: & sine hoc planū uideri possit. Tacitus inquit orō sicut corpus hoīs esse debet: ea demum pulchra est: in qua non eminent uenæ: nec ossa numerant̃: sed tēpatus: & bonus sanguis implet mēbra: & exurgit thoris: ipsos quoq; neruos robur tegit: & decor cōmēdat. Iuba. exultantia: & decor orōnis per iubas monstratur: sicut per thoros plenitudo: & ubertas: q̃q̃ Fabius moneat orōni nō debere inesse athletarū thoros: sed militum lacertos: nec uersicolorem illā: qua Demetrius phalaræus dicebat̃ uti: uestem: bene ad forensē puluerē facere: uerū aliud est posteritati cōsulare: aliud utilitati p̃senti. Hęc. historia. Vi. ipetu: & concitata orōne: nam. M. T. Xenophōtē notat tāq̃ dulciore: & minus uehemētem q̃ historico conueniat: in Tacito uero uis: amaritudo: instantia: ex p̃fesso appet. scio tñ uim cōuenire oratori. modo ne transeat in uiolentiam: in hoc autē eloquētiæ uis: ut iudicē non in id tantum compellat: in quod ipsa a rei natura ducetur: sed aut q̃ non est: aut maiore q̃ est faciat affectum. oīs uis cōsistit in augēdo minuendo ue. Amaritudine: libere narrando uitia: & crimina ac infortunia. Instantia. rerū frequentia breuitate. quā Secundus in Saturnino cōmēdat: qualis Thucydides: & Tacitus: ut uerboꝝ prope numerū sniarum numero sequantur. nam uterq; historiæ grauissimus author. Illa. oratio. Tractu. amplificatione: cum inter alias oratoris uirtutes hęc nō minima sit: parua augere: magna minuere. & imorari diutius ubi opus sit: ut melius animis auditorū infigatur. Cicero tñ de oratore iubet in historia genus orationis fūsum: atq; tractū: & cum lenitate quadā æquabiliter profluens sine illa iurisdicali asperitate: & forensibus aculeis sententiarum prosequendum esse: & alibi historiā leni æquabiliq; tractu distinguendā existimat: & Fabius in Herodoto oīa leniter fluere: tū ipsam linguā habere iucūditatē ut latentes in numeros cōplexa esse uideat̃. Suauitate: & dulcedine. q̃bus allicit animum auditorū: nam huic soli intendit orator quōquomodo iudices mouere: nō ueritatē explicare: uñ sēpe dulcibus: & suauibus eos fallit: neq; respicit si in futurū sit obnoxius reprehensionī: quod falsa dixerit: sed si persuasibilis: & fidē facientia. iam p̃diximus differētiā suauis: & dulcis. Alia uerba. diuersa sunt quædā historicoꝝ uerba ab oratore: nā illis peculiare est dicere palare: facere ip̃ressionem: canere receptui: centuriare. lapidare: castrametari. expedire aciē: añ signanos: uicanos: classarios: suppetias: & alia multa: q̃bus orator raro: nec nisi per translationē utitur. Sonus. historico p̃terquā in concionibus unus: & perpetuus debet esse sonus. oratori secus: nā si lugubria tractat uerbis: & uoce q̃rula: si læta lætis: si graui grauius utat̃. & exornationibus ac clausulis ad rem accōmodatis. in concionibus similiter cadentia: & antitheta plurimū faciunt: in iudiciis pagē admodū: lenia oīa: & profluētia apud historicū: acria: & aculeata apud oratorē. ad hęc historia non tam finitimos numeros: q̃ obicē quadam: cōtextumq; desiderat: cum omnia eius membra cōnexa sint: & quoniam lubrica est ac fluit: ut homines manibus inuicem apprehensis gradū firman: continent: & continentur: quare diuersam uerborum constructionem historiæ ab oratione dicit Secundus: & Lucianus author historiæ stilum non debere esse hiantē: & asper: neq; ythmo difluentē: illud. n. culpabile: atq; audientibus iniucundū: monetq; uehemētem acrimoniā: & ambitu crebram ac perplexam argumentis dictionem nō cōuenire historico: sed dispositā: & ordinatā: sit autem clara: & ciuilis: quæ possit insigniter declarare subiectum. signum. n. historici laudabilis primum lucide: & splendide rem tractare non abstrusis: & extra calcatam uiam nominibus: neq; forensibus: & cauponariis. sed ut uulgus intelligant: eruditi laudent: modestus sit in compositione nominum. *ἡ τὴν ἀμαλλον ἐσσεῖ ἰσπερ ἐστὸ παρὸν ἀτὼνισμα.* hęc est sana lectio: quam in omnibus quos uidimus codicibus mancā: & inuersam restituiamus in itegrum sumptam ex procemio Thucydidis. i. mo-

LIBER

numentū potius in perpetuū q̄ ad præsens tempus pugna hæc repetit ad uerbum Lucianus in præceptis scribendæ historiæ: & fabius Quintilianus libro. x. sic transiit. totū historiæ opus nō ad intuitū rei: pugnāq; præsentē sed ad memoriā posteritatis: & ingenii famā cōponitur: uñ Lucianus in fine eiusdē opusculi memēto inq; nō ad præsens ut qui nunc sunt: te laudēt: te honorēt: sed æternitatē respiciendo sic historiā cōscribe: ut a posteris præmiū laboris expectes: dicantq; profecto uir ille dicendi libertate p̄ditus erat: nihil in eo adulatoriū ē: neq; seruale: sed in oībus ueritas. *ἡ τῆς ἀληθείας ἐστὶν ἡ ἐκείνου.* ut sit perpetua possessio: non cōposita ostentationi: sed fidei: ueritati:

q; Quorū altere oratio. s. exigit ut sint momentanea oblectatio: & cōcertatio auditoribus grata. Alterum historia. exigit: ut posteris placeat. Duo. orationē: & historiā: Maxima: maximi pōderis: cōstātia ex multis maximisq;: & ideo in quibusdā diuersa. Cōfondam. cōponā eodē tempore. perturbē. Colluuiōne. cōmixtura: cōfusione: colluuiēs p̄prie ē p̄mixta immūdicies ex cōfluuiō alicuius rei: quare dixit quasi. Ibi. in oratione. Faciā. cōuenientia historico. Veniā aduocādi peto. scripturus historiā quietē ab actione causarū petit. (ne a forensibus uerbis recedam) docet aduocādi dictionē fuisse uerbū causidicorū: & in foro usitatū. Quæ tēpora. quorū t̄pōrū historias scribendas aggrediamur.

Vetera. uetere historiæ. Scripta aliis. mandata monumētis litterarū ab aliis sunt. Parata inquisitio. materia. & inuētio facilis ac in promptu: utpote iam tractata. Honerosa collatio. difficilis cōparatio quia oportet superare scribēdo summos uiros: qui prius illa tractarunt. Intacta. tēpora non descripta ab ullo: qualia erāt Vespasianorū Neruarū: & Traiani: nondū. n. Tacitus: & Tranquillus suas historias cōscripserāt: cū hæc dēstinaret Secundus. Graues offensæ. sūt futuræ molestæ inimiciæ scripturo. arduū uidet: refert Salustius: res gestas scribere: primum q; facta dictis exequenda sunt: deinde q; pleriq; delicta: q; repræhenderis: maliuolentia: & inuidia dicta putant. Leuis gratia. parua laus est de scribere noua. Propterea q; quia hoc nos detertere potest a scribendo noua. In tantis uiciis. qbus uersant nostris tēporibus: nā tunc omne in præcipiti uicium steterat: si Iuuenali credimus: potuit tamen respexisse mala Domitiani

tempora. Parcus. diceris fuisse ab his qui: laudantur. Fide: ueritate: in qua tota uersatur historia. Satis animi. maxime autem: & ante omnia historicus liber sit mente: neq; pertimescat aliquem: neq; speret aliquid: alioquin similis erit malis iudicibus ad gratiam aut inimiciam iudicantibus. Præstruas. præ-

pares. Ratio. causa iusta.

Arie. Doler Iuliū Valētē grauiter iacere: sed molestius fert: qd̄ Auitus decesserit. Affecerūt. si alicui fuisset ambigū afficere eē affectus mouere tā lætos: q̄ tristes: hic oīno tollit̄ dubiū.

Nollē. eē i urbe: occurrit: q̄ dici poterāt a Saturnio. Propterea q; q; sic i p̄cedēti eplā usus est. Recitatur. te: nam scripsit Saturninus: orationes: historias: hēdecasyllabos. Vtilitatibus æstimetur: reputemus qd̄ utile sit Iulio. Interest. expedit. Maturissime. q̄ primū: & opportune. In explicabili. incurabili. Liberari. morte. Iuli⁹ auitus. Alius a Iunio Auito: cui⁹ interitū libro nono lugubriter dolet. Nihil ista. dicet aliq; Hos. eius necessarios. Iam. præterea. Indolis. indicii futuræ uirtutis.

quorum alterum oratio: alterum historia. Ex his causis non adducor: ut duo dissimilia: & hoc ipso diuersa: q; maxima: confundā: misceamq;: ne tanta quasi colluuiōne turbatus ibi faciā: qd̄ hic debeo. Sed interim ueniā (ne a forensibus uerbis recedam) aduocādi peto. tu tñ nunc cogita quæ potissimum tempora aggrediamur. uetera: & scripta aliis: parata inquisitio. sed honerosa collatio: itacta: & noua graues offensæ: leuis grā: p̄pterea quod i tantis uitiis hominū plura culpanda sunt: q̄ laudanda. tum si laudaueris parcus: si culpa ueris nimius fuisse dicaris. Sed hæc me nō tardant. est enim mihi pro fide satis animi. illud peto: præstruas ad quod hortaris: eligasq; materiā: ne mihi tam scribere parato: alia rursus cunctationis: & moræ iusta ratio nascatur. Vale.

C. Plinius Saturnino. S.

Arie me adfecerunt litteræ tuæ: nam partim læta: partim tristia continebant. Læta: q; te in urbe teneri nunciabant: nollem inquis: sed ego uolo: propterea q; recitaturum statim: & uenissēm pollicebantur. ago gratias q; expector. Triste illud: qd̄ Iulius Valens grauiter iacet: q̄q; ne hoc quidem triste: si Iulius utilitatibus æstimetur: cuius interest q̄ maturissime in explicabili morbo liberari. Illud plane non triste solū: uerū etiā luctuosum: q; Iulius Auitus decessit dum ex q̄stura redit. decessit in nauī p̄cula fratre amatissimo: procul a matre: a sororibus. Nihil ista ad mortuū pertinent: sed pertinuerunt cū moreret. pertinent ad hos: qui supersunt. iam q; i flore pri-

Propterea

Summa: summam laudem: & dignitatem. Si maturuissent. si uixisset diutius. Quo. quanto. Sine fru-
ctu posteritatis. quia nullā utilitatem capient posterī ex studio illius immaturo. Nulla non. quælibet:

etiam parua: quanto magis maxima.

Vm. Iambos: Antonini tātum admiratur. ut sibi imitabiles neget: & hortatur ad similes idē-
tidem emittendos. Emulor. ut transferram in latium: cum ille græce scripserit. Experior.
cum nequeam consequi illorum dignitatem. Absolutam. perfectam. In peius fingunt. de-

mo tantæ indolis iuuenis extinctus summa conse-
cuturus: si uirtutes eius maturuissent. quo ille stu-
diorū amore flagrabat: quātū legit: quātū et scri-
psit: q̄ nūc omnia cum ipso sine fructu posterita-
tis aruerunt. Sed quid ego indulgeo dolori: cui
si frena remittas nulla materia nō maxima est: Fi-
nem epistolæ faciā: ut facere possim etiam la-
chrymīs: quas expressit epistola.

C. Plinius Antonino. S.

Vm uersus tuos æmulor. tū maxie q̄ sint
boni experior. ut enī pīctores pulchrā:
absolutāq; faciē raro nisi i peius fingunt
ita ego ab hoc Archetypo labor: & decido. Quo
magis hortor ut q̄ plurima pferas: q̄ imitari oēs
concupiscant: nemo: aut paucissimi possint.

C. Plinius Tranquillo. S.

Ibera tandem Hēdecasyllaborum meo-
rum fidem: qui scripta tua communibus
amicis sponponderunt. appellantur quo-
tidie: & efflagitantur: ac iam periculum est ne co-
gantur formulam accipere. sum: & ipse in edēdo
hæsitator. tu. O. si tamen meam quoq; conctatio-
nem: tarditatemq; uicisti: proinde aut rumpe mo-
ras: aut caue: ne eosdē istos libellos: quos tibi hē-
decasyllabi nostri blanditiis elicere non possunt:
cōuitiis scazōtes extorqueāt. pfectū opus: absolu-
tūq; est: nec iam splēdescit lima: sed atterit. patere

nus Arbiter tabulas fœderis signatas ex formula asserit: Frontinus in præfatione de aquæductibus pa-
riter pro regula: & norma: & Varro in agricultura pro exemplari. q̄ ē nunc sequuntur notarii in stipu-
lando: in stipulatione ouīū prisca inquit formula stipulatur emptor. Columella: & Palladius formas: &
formulas caseoq; tradiderunt. Hælitator. cunctabundus secundum Horatii præceptum: qui iubet ne
præcipitetur editio. O si. satietatē importat sicut o he. in uetustis tamen Secundi legitur: tu tñ absq; in-
terpositione o si. Rumpe moras. ede tua scripta. Blanditiis. cōueniunt enim hendecasyllabi rebus læ-
tis. Scazontes. iambi: sed quia legem iambi non seruant merito scazontes. i. claudicātes dicunt: sic Au-
sonius appellauit. τω τούγα?ω. i. claudico: Diomedes: q̄ in ultima inqt ortatiūcula uel syllaba fraudan-
tur: uel tempore deficient græce scazontes uocantur. Ephestion græcus: quem in multis sequitur idem
Diomedes Iambus ait claudus notandus in fine: quem alii Hipponacten: alii Ananiū excogitasse ferūt:
in hoc differt a recto lābo: nā hic iambū uel pyrrichium finalem suscipit indefferēter: ille uero spondeū:
uel trocheū: & hic qdē i penultima disyllabos iambos: & spōdeos suscipit: & trisyllabos dactylū: tribra-
chum: anapæstum: claudus uero nō admittit trisyllabos ultimos pedes: sed maxime iambum: quādo sit
ad decorum: iterdum spondeum: quando exasperatur. Scazonta Mart. lib. i. & vii. alloquitur. Extor-
queant. per uim cogant edere. Splendescit. elucet: emandatur. Lima. correctione. Atteritur. absumi-
tur: obscurat: nam emēdatio finem habet. sunt. n. qui ad omnia scripta tanquam uiciosa redeant: & q̄ si
nihil fas sit rectū eē: q̄ primū est: melius existimēt quicquid est aliud: idq; faciāt quoties librū in mani-

ficiunt ab exemplari. Effingūt. trāscri-
bunt: depingunt. Archetypo. a priā po-
situra: q̄les sūt tui uersus græci. Labor.
īferior sū. Cōcupiscāt. q̄a optima. Pos-
sint. imitari pp summā illoq; excellētiā.

Ibera. Secūdu hendecasylla-
bo pollicitus fuerat amicis
Trāquillum emissurū q̄a.
quæ cum diutius is cōtine-
ret: & amici indies promissa repeterent:
eundē monet: ut publicet: sin minus cō-
minat in illum uersus cōuiciosos. Li-
bera fidē: præsta q̄ polliciti sunt de te.

Communibus. mutui. nostris. Appel-
lant. expetunt: uocantur tāquam debi-
ta. Seneca de beneficiis. nec avarus exa-
ctor ad horā: & diē debitore appellat: in-
terdum salutare significat: ut apud Apu-
leiū appellata Byrrhēa. appellare inter-
dum prouocare a quo appellatio prouo-
catio: ut. ff. ix. titulo de appellationib⁹: a
grāmaticis insuper pro nomine sumit.

Formulā. modum procedendi post li-
tē contestatam. Tranqui. in Claudio: &
iis qui apud priuatos iudices plus perē-
do formula excidissent restituit actio-
nes Fabius: neq; ignoro multa transfer-
ri: cum in oībus fere causis in qbus ceci-
disse quis formula dī: hæ sint questioēs
an huic: an cū hoc: an hac lege: an apud
hunc: an hoc tpe liceat agere: alias pro
regula. idem lib. iii. priuata quoq; iudi-
cia sæpe unum iudicem habere: multis:
& diuersis formulis solēt. Plī. lib. nono:
& damni dati formula ex edicto condē-
natum. M. T. secūdo de oratore. hæc enī
in ludo causarum fere formula. Petro-

Appellare

Formula

O si
Scazontes

Emēdatio

Trāqui.
uolumina

bus resumpserunt: similes medicis integra resecantibus: accedit itaq; ut cicatricosa sint: & exāguia: & cura peiora: sit ergo aliquādo quod placeat: aut certe quod sufficiat: ut opus poliat lima: nō exerat. Tirulum tuū. inscriptionē tui noī in principio uoluminis. Venire. exponi uenalia apud bibliopolas. Volumina Suida teste scripsit Trāq. de græcorū libris libꝝ unū: de romanorū spectaculis: & certaminibꝫ duos: de āno romano unū: de signis quæ in libris reperiunt unū. de rep. Ci. unū: ubi cōtradicit Didymo. de noībus ppriis: & speciebus uestimētōꝝ: ac aliōꝝ qbus induimur. de dictionibus ominosis: & maledi-

cis: & unū una qꝫ dicta. de Roma: & eiꝫ institutis: ac moribꝫ libros duos: cognitionē Cæsare: cōtinet at uitas: & successiones eorū a Iulio usq; ad Domi. libros octo. seriē uiroꝝ ro. illustriū nos opinamur eē libellū: q nūc d̄ claris rhetoribꝫ: & grāmaticis circūferē: de p̄toribꝫ unū: cuiꝫ sicut de poetis: & triūphis. Prif. mei mit: & Seruiꝫ d̄ uiciis corp̄alibꝫ. reliquos libros: q eiusdē Trāq. creduntur spōte omittimus. Nobis. nostris opusculis.

Cepi. Quia Fabatꝫ p̄socer Comi porticum extruxerat: & inornatū portæ pecuniā pmiserat iō Secundus mūficetia illiꝫ cōmēdat icitatq;. Filii. foci Secūdi: nā eius filiā duxerat: ueꝫ cū hæc scriberet iā uita fūctus erat. De dicasse. obsego d̄disse: inscripsisse titulo tui: & filii. Portæ. Municipii Comi. porta urbis pprie d̄ ab iportādo: & exportādo. Cōsumatio. finis. sensus ē ut finita priore liberalitate extruēdæ porticꝫ: statim sine intermissione initiū a promissione pecuniæ ad ornādas portas sumeres: q erat secūdæ liberalitatis principiu. Necessitudine. sanguinis cōiūctio ne. Soceri mei: & filii tui. Patria Comū. Florescit. illustrat ædificiis publicis.

Excoli. exornari. Istū. liberalē. Tps̄ uita. Liquet. cōstat. Peracto. opere. Maxie. laudabilr. Stare. remorari: finē habere. Nazarius. iā certe quiescere uirtuti integrū non est. Vsus. cōsuetudo.

Ecitaturus. oīonem q apud mūcipes suos habuerat: paucis amicis recitatam iudicio Scauri subdit. colligimus ex lib. vi. Attiliū Scaurū amicicia Secundo cōiūctū: & Gellio tradēte de Casellii erroribus plura cōposuisse Teren. Scaurū Grāmaticū i primis nobilissimū tpibus Adriani cuius filiū eiusdē cognomeni grāmaticū latinū refert Capitolinꝫ auditū a Vero ipatore: Seneca tamen lib. i. suasiarū asserit in Scauro Mamercus

Attilius
Scaurus

Scaurorū
familia

Scauroꝝ familiā extinctā. Publicare. in publicū mittere. Verer. qā timor est emendator optimꝫ. Verum iudiciū illoꝝ an bona: an mala esset. Hic. hanc orationē. legi etiam mihi: & tunc sensus expositus. Sollicitudine accendar. intēdā animum: cum sim sollicitus ne amici male de meis iudicēt scriptis: nā securitas facit hoīem negligētē. Ut meū. quia nra solemus amare: & unusq; suæ inuētionī fauet: meliusq; de alienis q de suis iudicat. in facunda lectiōe fuit ut mecum .i. per meipsum: & sine alieno iudicio: longe tñ melior ut meum. Tuli. cōsecutus sum. Consilii sui. quid sentirent. de meis scriptis. Ipse. nā iam dixit in recitatiōe p̄spicere lectōrē qd q; sentiat ex uultu: oculis: nutu: manu: murmur: silētio: & ideo multa cōmutare: p̄terire. Cōsuescere. in cōsuetudinē h̄re. Huc. ut edā. Illuc. ut supprimā.

me uidere titulum tuum: patere audire: describi: legi: uenire uolumina Tranquilli mei. æquum est nos in amore tam mutuo eādē præcipere ex te uoluptatem: qua tu præfrueris ex nobis.

C. Plinius Fabato Proscero. S. Ccepi litteras tuas: quibus cognoui speciosissimam te porticum sub tuo: filiiq; tui nomine dedicasse. sequenti die in portarū ornatum pecuniā pmisisse: ut initiū liberalitatis eēt cōsumatio prioris. gaudeo primum tua gloria: cuius ad me pars aliqua p̄ necessitudine redūdat: de inde q; memoriā soceri mei pulcherrimis opibus uideo p̄ferri: postremo q; p̄ia nra florescit: q mihi: & a quocūq; excoli iucūdū: a te uero latissimū est. qd̄ iupere est: deos p̄cor: ut aīum istum tibi: aīo isti tps̄ q̄ longissimum tribuant. Nam liquet mihi futurum: ut peracto qd̄ maxime pmisisti: ichoes aliud: nescit. n. semel icitata liberalitas stare: cuius pulchritudinem usus ipse cōmendat.

C. Plinius Scauro. S. Ecitaturus oratiūculā: quā publicare cogito: aduocaui aliquos: ut uererer paucos: ut uerū audirē. Nam hic duplex rō recitandī. una ut sollicitudine incēdar altera ut admonear: si qd forte me: ut meū fallit. tuli quod petebam. iueni q mihi copiā cōsiliū sui facerēt. Ipse p̄terea qdā emēdāda adnotaui. Emēdaui librū: quē tibi misi. materiā ex titulo cognoscens: cætera liber explicabit: quē iā nūc oportet ita consuescere: ut sine p̄fatiōe itelligat. Tu uelim quid de uniuerso: qd de partibus sentias scribas mihi. ero enī: uel cautior in cōtinēdo: uel constantior in ædēdo: si huc: uel illic authoritas tua accesserit. Vale.

C. Plinius Valeriano. S.

E tu. notum argumentū precedente iam eplā ad Valerianum: qua illum incitauerat audire quid futurum esset de accusatione Thuscilli Nominati: quo aduocato usi fuerāt Vicētini cōtra Solertem. Promisi. iocatus fuerat cū eo dicēs q̄diu nunc oportet. q̄ blande roges: ut reliqua cognoscas: non pmiserat se scripturę: nisi hac conditione ut rogaret. Postulatio. accusatio. Inductus. admissus in senatū. Legati. quos cū aduocatione sua tutari deberet deseruerat. Preserunt. acriter accusarunt. Subleuarunt. adiuuarunt: excusarunt. Summa cōpendium hoc fuit. Ad-

E tu rogas: & ego pmisi si rogasses scripturum me tibi: quem habuisset euentū postulatio Nepotis contra Thuscillum Nominatum. Inductus est Nominatus: ægit ipse pro se nullo accusante. Etenim legati Vicētinorum non modo non presserunt eum: uerum etiam subleuauerunt. summa defensionis: non fidem sibi in aduocatione: sed constantiam defuisse: descendisse ut acturum: atq; etiam in curia uisum. deinde farmonibus amicorum recessisse: monitum enim desiderio senatoris non quasi de nundinis: sed quasi de gloria: fama: dignitate certantis tam pertinaciter præsertim in senatu repugnaret: alioquin maiorem inuidiam proxime passurus erat. prius tamē a paucis acclamatum: exinde subiunxit preces: multumque lachrymarum. quin etiam tota actione homo indicendo exercitatus operam dedit: ut deprecari magis (id enim fauorabilius: & tutius) q̄ defendi uideretur: absolutus est sententia designati cos. Afrani Dextrī: cuius hæc summa: melius quidem nominatum fuisse facturum: si causam Vicētinorum eodem animo: quo susceperat: pertulisset: quia tamē in hoc genus culpæ: non fraude incidisset: nihilq; dignum animaduersione admisisse conuinceretur: liberandum: ita tamen: ut Vicētinis: quod acceperat: redderet. assenserunt omnes: præterquam Licinius. is interdicendum ei aduocationem in quinquennium cēsuī: & quāuis neminem autoritate traxisset: cōstanter in snia mansit. quinetiā Dextrū: q̄ primus diuersum cēsuerat plata lege de senatu hñdo iurare coegit e rep. fuisse: qđ censuisset: cui q̄q̄ legitimæ postulationi a q̄busdā reclamatū ē: exprobra-

uocatione. pro Vicētinis. Descendisse. in curiam uenisse. Desiderio. uoto.

Senatoris. Solertis. qui ius ingrediendi senatū & sniam dicendi habebat. Nundinis. quas instituere in agris suis procurabat. Gloria. ascribit etia gratia. i. q̄s gratiosior esset senatui an Solers: an Vicētini. Repugnaret. contradiceret.

Proxime. statim. Inuidiam. maleuolentia. Prius. in principio defensionis suæ.

Paucis. a quibusdam senatoribus. Acclamatum. approbatum: laudatū. Subiunxit preces. coepit uti deprecatione: quæ in senatu & apud principem locum habet. Deprecari. ueniam precibus petere. Afrani Dextrī. cum Dextro ha-

buisse amiciciam Martia. vii. testatur. & Spartianus Seuerum imperatorem urbi præfecisse Domitium Dextrum: & Cassio dextro rescripsisse diuum Pium Vlpianus. ff. xl. Summa. fuit. Pertulisset. executus fuisset. Cōuinceretur. probaretur. Quod acceperat. primo sex milia nummum: deinde mille denarios. Licinius. Licinius Nepos prætor: a quo postulatus fuerat Thuscillus. Interdicendum ei aduocationem prohibendum ab officio aduocandi: nam iurisconsulti scri-

bunt esse genus pœnæ uiris studiosis interdiceret aduocatione & foro: monendum tamen interdiceret foro plus esse q̄ aduocationibus interdiceret: si quidem huic omnimodo forensibus negociis ac cōmodare se non permittitur. ff. xlviii. Vlpianus titulo de pœnis. Traxisset in sententiam suam. Autoritate: quia prætor erat. Sententia. sua. Perlata lege de senatu habendo: Cn. Pōpeius consulatum primo cum. M. Crasso initurus quoniam per militiæ tēpora senatus habendi consulendiq; rege humanæ expertus fuit. M. Varronem rogauit uti commentarium introductorium faceret: ex quo disceret quid facere dicereq; deberet: cum senatū cōsuleret: sed is liber ad

Dexter

Aduocatione & Foro interdiceret

Senatum habere

huc uiuente Varrone intercidit: unde multa ad eam rem pertinentia in litteris ad Oppianum docuit: primum qui fuerint: per quos more maiorum senatus haberi soleret. dictatorem scilicet: consules: prætores: tribunos ple. inter regem: præfectum urbi. igitur qui senatum haberet poterat iureiurando senatores adigere quicquid censuissent e repub. censuisse. unde Licinius prætor cum senatum habuisset: iure coegit Dextrū iurare quicquid censuerat e rep. censuisse. Perlata lege. non nunc primū proposita: sed allegata: & in rem suam producta. E repub. fuisse utile & expediens reipub. Fabius libro. xii. ad hoc nemo dubitabit: quin si nocentes mutari in bonam mentem aliquo modo possint: sicut posse interdum cōceditur: saluos esse eos magis e repub. sit q̄ puniri. Legitimæ. secundum legem. Quibusdam. senatoribus. Reclamatum. cum clamore contradictum. Ambitionem. q̄ Thuscillus ambisset Afranium

Nigrinus

Dextrum priusquam ingrederetur senatum: & ideo pro illo censuisset. Nigrinus. hic inter optimates postea tantum potuit apud Adrianum: ut sibimet successorem imperator destinasset: nisi insidias cum multis sacrificanti parasset. quare Fauentiae interficitur inuito Adriano: ut ipse in uita sua dixit: quod uideatur credibile: nam Ceionium Commodum Nigrini generum Adrianus adoptauit. authores sunt Spartianus: & Dion. Traiani autem: & Secundi epistolae testantur Auidium Nigrinum gessisse proconsulatum sub Domitiano. Libellum. quam supplicationem uulgo dicunt. Grauem. res graues: & magnas

Aduocadu
sine proce-
mio

continentem. Venire aduocationes. causas agi precio: & aduocatos pecunia duci. Fabius laudat: qui sine mercede agebant. gratis inquit ne ei semper agendum: tractari potest: quis ignorat? quin id longe sit honestissimum? & liberalibus disciplinis: & illo: quem exigimus animo dignissimum non uendere operam: nec eleuare tanti beneficii auctoritatem: cum pleraque hoc ipso possint uideri uilia: quod precium habent: caecis hoc (ut aiunt) satis clarum est: nec quisquam. qui sufficientia sibi (modica autem haec sunt) possidebit: hunc quaestum sine crimine sordium fecerit. nam Cn. Titius legem tulit: qua cauebatur antiquitus: ne quis ob causam orandam: donum: pecuniam ue acciperet: sed lex ista iam exoleuerat: & in desuetudinem uenerat: quae

Titia lex

saepe reuocata. Tacitus: cuncta legum: & magistratuum munia in se trahens materiam praedandi patefecerat Claudius: nec quicquam publicae mercis tam uenale fuit: quam aduocatorum perfidia: adeo ut Samius insignis eques Ro. quadringentis nummorum milibus Suillio datus: & cognita prauaricatione: ferro in domo eius occubuerit. quare princeps oratione. C. Sillii cos. des. commotus capiendis pecuniis modum posuerit usque ad dena sextertia: quae egressi repetundarum tenerentur: in quem sensum postea Licinius breue edictum proposuit: peractis tamen negociis capere permittebat. Prauaricationes. dissimulationes uerorum criminum: admissiones falsarum excusationum: nam prauaricari est uera crimina abscondere: respexit Thascillum: quem credebatur prauaricatum esse in causa Vicentinorum promittente primum operam suam: deinde non protegentem illos: sed dissimulantem se admonitum ab amicis: ne ageret. In lites coiri. contestari causas. data opera lites suscitari: interlitigandum cum aduersarii aduocato conuenire. Gloriam loco. pro re gloriosa & laudanda. Statutos. certos: annuos: hodie quoque nonnulli praestant salaria annua causidicis. Capita. principia. summam. Legum. Titiae: & Cintiae. Senatusconsultorum. pertinentium ad hanc causam: nam praeter iam praedicta. Tacitus libro. xiii. tradit multa arbitrio senatus constituta: ut ne quis ad causam orandam mercede: aut donis emeretur. & ibidem: repetitum senatusconsultum: poenaeque Cintiae legis aduersus eos: qui procerum causas orassent. nam lib. xv. inquit oratorum licentia Cintiā rogationem peperit. senatusconsulta sunt decreta patrum: & quicquid senatus constituit Pomponio scribente: est autem senatusconsultum tanquam genus: decretum uero species.

Cintia lex
Senatuscō-
sultum
Decretum
Seuerum

Fine. libelli. Optimo principe. Traiano: cui inditum optimi cognomen a moribus. Pauci dies. post haec interfuerunt. Liber. decretum contra uenales aduocatos exiuit. Seuerus: & tamen moderatus. non usquequaque summum ius persequens: sed ueterem illam legem moliens: quae uetabat aliquid accipere: nam diximus post aduocationem permitti. x. sextertia: iccirco qui seuerum a sequenda ueritate dictum autumant: non falluntur. Actis publicis. senatusconsulta coram patribus scribebantur: & ab iisdem subscribebantur: & cum tribunus pl. sedens ad fores senatus. T. litteram subscripserat: deferabantur ad acriarium. ubi in libris elephantinis ad id institutis scripta conseruabantur. acta igitur per libris: & tabulis continentibus publica ciuitatis acta: id est negocia: quae & per legibus plerumque intelliguntur: & acta Caesaris dictatoris non rescissa legimus apud Tranquili. Pactione. Paulus secundo. ff. pacta: quae turpem causam continent non sunt obseruanda & Vlp. qui transigit quasi de re dubia: & lite incerta: neque finita transigit: qui uero paciscitur donationis causa rem certam: & indubitatam liberalitate remittit: & paucis nomen a pactione deductum est. Dono: munere. donum ad breuissimum tempus: munus ad multos dies: secundum iurisconsultum munus tribus modis dicitur: uno donum: & in munera dici: dari: mittiue: altero onus: quod cum remittitur uacationem militiae: munerisque praestat: unde immunitatem appellari: tertio officium: unde munera militaria: & quosdam milites munificos uocari. Paulus de uerborum significatione inter donum: & munus hoc interest: quod inter genus: & speciem. nam genus esse donum Labeo ait: uel a dando: uel a donando: dictum: munus speciem: nam munus esse donum cum causa: ut puta natalitium: nuptiarum. Martianus ibidem. dona proprie sunt: quae nulla necessitate iuris: officio: sed sponte praestantur: quae si non praestentur nul-

Acta

Pax

Donum
Munus

re enim censentis ambitionem uidebatur: sed priusquam sententiae dicerentur Nigrinus Trib. pl. recitauit libellum disertum: & grauem: quo quaestus est uenire aduocationes: uenire: & prauaricationes: in lites coiri: & gloriae loco poni ex spoliis ciuium magnos: & statutos redditus. recitauit capita legum: admonuit Senatus consultorum. in fine dixit petendum ab optimo principe: ut quia leges: quia Senatusconsulta contemnerentur: ipse tantis uitis mederetur. pauci dies: & liber principis seuerus: & tamen moderatus. Leges ipsum: est in publicis actis. quae me iuuat: quod in causis agendis non modo pactione: dono: munere: uerum etiam xenis

la reprehensio est: & si præstentur plerumque laus inest: sed in hoc uentum est: ut non quodcumque munus idem donum accipiatur: at quod donum fuerit: id munus recte dicatur. non facit hic Donati & Serui opinio tradentium donum esse quod datur diis: munus quod datur hominibus: neque magis Agrestii donum dantis esse: munus accipientis. ex uerbis Taciti lib. xvii. colligi potest: quod donamus nostra: largimur aliena. Xenii. amicorum donis. quæ mittebantur amicis: & ab amicis ab Vlpiano. ff. i. monstrantur esse: quæ uictus quotidiani causa mittuntur: munera: quæ in longius producuntur: ea plurima Mart. libro

Xenia

semper abstinui. Oportet quidem: quæ sunt inhonesta: non quasi illicita: sed quasi iubenda uitare: Iucundum tamen si prohiberi publice uideas: quod nunquam tibi ipse permiseris. Erit fortasse: immo non dubie: huius propositi mei: & minor laus: & obscurior fama cum omnes ex necessitate facient: quod ego sponte faciebam. Interim fruor uoluptate cum alii diuinum me: alii meis rapinis: mea avaritiæ occursum: per ludum acceptum: dictitant. Vale.

C. Plinius Pontio. S.

S Ecesseram in municipium: cum mihi nuntiatum est Cornutum Tertullum accepisse æmiliæ uia curam. Expressere non possum quantum sim gaudio affectus: & ipsius: & meo nomine: ipsius quod sicut est ab omni ambitione longe remotus: debet tamen ei iucundus honor esse ultro datus. Meo: quod aliquanto magis me delectat mandatum mihi officium: postquam par Cornuto datum uideo. Neque enim augeri dignitatem: quam æquare bonis gratius. Cornuto autem quid melius: quod sanctius: quid in omni genere laudis ad exemplar antiquitatis expressius: quod mihi cognitum est non fa-

primo distichorum enumerat. Vitruuius lib. vi. græci hospitibus postero die mittebant pullos: oua: olera poma. reliqua: quæ res agrestis: ideo pistorum ea: quæ mittebant picturis imitantes xenia appellauerunt. ξενον enim amicus & hospes. Suidas tamen interpretatur xenium donum ab amicis datum ξενον ιquit δονον παρ ξενων δονον. Apuleius secundo sui asini. mittit mihi Byrrhena xeniola: porcum optimum: & quinque gallinulas: & uinicadum in ætate preciosi. Appianus in rebus libycis. Phamea a senatu xenii condonatus plurimis: purpurea ueste: & fibula aurea: equo phaleris aureis ornato: & insignibus pariter armis: ad hæc argenti drachmas decem mille: & minas centum argenti contulit. xenius autem præfectus hospitii: & Iuppiter xenius. i. quod prestat hospitibus. iubenda. quæ possunt iuberi ne fiant. Permisit. idulseris. Immo. correctio. Propositi. noluisse pro patrocinio aliquid accipere. Necessitate. lege cogente. Diuinum. non tam ex stirpe deorum: & immaculatum: quam uatem: & hoc præuidetur. Occursum. lege pulsus.

Xenius

Per ludum acceptum. ioci causa: quod plaudo accipit: sic. n. mecum iocantur amici: cum

norint me a rapinis abstinere: tiffimum & integrum.

Ecesseram. Lata curam uia Æmyliæ demadatam Cornuto

Tertullo amicissimo: & optimo uiro: cum quo præfecturam ærarii: deinde consulatam gesserat: nec minus exultat tempore felicitate: qua boni dignitates consequantur: demum enarrat quibus cum fuisset in municipio suo: cum intellexit hanc nouam dignitatem Tertullo traditam. ad Pontium alibi scribit Secundus: & fatetur eius nomine munera accepisse: Sceuno Pontio nobili adolescentulo ab Othone redditum locum senatorium testatur Cor. Tacitus. Pontio proconsuli rescripsit diuus Pius. author Vlp. ff. xlyiii. titulo de accusationibus: & ff. xxiii. legitur imperatorem Seuerum rescripsisse Pontio Luciano. Secesseram. Roma discesseram relictis urbicis negociis: gratia quietis & relaxandi animi. Municipium. Comum. Comam. præfecturam: quam primum instituisse Augustum refert Tranq. sed Pomponius de origine iuris inuit hunc magistratum uetustiore fuisse: cum inquit constituti sunt & quattuor uiri: qui curam uia gerent.

Pontius

Via Æmyliæ. Æmylius Scaurus: qui subegit Ligures uiam a Placentia: ut Flaminiam committeret Ariminum perduxit deductis ex Pado usque in Parmensium agrum fossis nauigationibus commodis paludes ipsas exiccauit e campis per Placentiam: si quidem arua Trebia Padum influens: alii quæ item complures ante flumini ultra modum stagnabant. hæc Liuius & Strabo: apud quem in super hæc leguntur. libro. y. hic ille Scaurus est: qui per Pisas & Lunam usque sabatios uiam strauit Æmyliam: & hinc per Dertonem. alia uero est Æmylia: quæ per Flaminiam excipit: eodem enim in consulatu. M. Æmylius Lepidus: & C. Flaminius collega fuerunt: uictores autem ligurum strauere: hic quidem Flaminiam e Roma per Tusciam & Umbriam Ariminum usque: alter Æmyliam Bononiam usque: & ex ea in Aquileiam: prope alpij radices: ducto per gyrum circa paludes opere. Ipsius nomine. Tertulli causa. Ambitione. honore cupiditate. Vltro. non quesitus. Meo. nomine gaudeo. Mandatum mihi officium. cura uia Æmyliæ ab imperatore mihi commissa. Par. eadem cura. Æquare bonis. consequi: quod bonis sicut Tertullo tribuit. snia color. Ad exemplar antiquitatis. ut in omnibus antiquos sequatur uirtute præstantes: & repræsentet. Festus inquit exemplum est quod sequamur aut uitemus: exemplar a quo simile faciamus: illud a quo æstimatur: istud oculis conspiciat: libro sexto

Viage præfectura Æmyliæ uia

Flaminia uia

Exemplar Exemplum

de Romano Secundus. comœdiam dixit ad exemplar ueteris comœdiæ scriptam: ut esse quandoq; possit exemplar. scio tamen exemplum inuicem usurpari quod facit Mar. in præfatione primi libri: & Gel-
lius: Ouid. ac multi. Alioquin. præterea. Dileximus omnes. inter quos Senectonem: Rusticum: Hel-
uidium: Mauricum. Gratillam: Arriam: Fanniam: eos libro. iii. ad Genitorem enumerat. in eandem sen-
tentiam de se & Tertullo loquitur in panagyrica oratione: iisdem inquit amicis gloriabamur: eosdem
amissos lugebamus. Aemulandos. sequendos. Vtroq; sexu. tam fœminas: q̄ mares. Quæ societas
amiciciarum: q̄ eosdē una diligeremus.

Maturitas

Neccitudinis publicæ. coniunctionis
in gerendis simul publicis honoribus.
collega fuit in præfectura ærarii & con-
sulatu: utriusq; meminit in panagyrico:
nondum enim compleuerant Secundus
& Tertullus præfecturam ærarii: q̄ ante-
quam deponerent Traianus cōsules una
renunciavit miris laudibus illorum uir-
tutem prædicans: & antiquis consulibus
æquiperans. Altissime. penitus. Aetatis
maturitate. senio. Vitæ maturitate.
more integritate: & perfectione. Matu-
ritas. si ad ætatem refertur pro longo ui-
tæ spacio sumi debet: si ad mores pro san-
ctitate: & perfectione. Illi. Tertulli cau-
sa. Priuatim. utriusq; respectu. Publi-
cæ. utilitatis publicæ. Non perueniunt
ad pericula uirtute ut prius. sub sæuis-
simis imperatoribus ut Domitiano ho-
mini periculum fuit esse bono: nam ode-
rant uirtutem tanquam sibi suspectam:
quare in panagyrico Traiani tēpora cō-
médans ait: sicut nunc spes gaudiumq;
ita tunc cōmunis nobis dolor & metus
erat. Præuertam: digrediar a pposito.

Hic. Comi. Nuncius. Tertulli. præfe-
cturæ Aemylia. Profocero. Fabato.

Amita. cuius meminit in fine epistolæ
ad Traianum suppresso tamen nomine:
sed lib. iiii. ad eandē scribēs aperte docet
Hispullā appellatā. Querelæ rustica-
rum. rusticos conquerentes: ut eorū mo-
ris est. Rationes. calculos expensæ &
redituum. Inuitus. & cursim. sensus est.
coactus tanq̄ & propere legebam rōnes
regæ rusticæ: nā cū sint ineptæ scriptæ:
& (ut ita dicam) uernaculis litteris confe-
ctæ eas fastidiebat Secundus: qui elegan-
tioribus oratorum litteris assuetus erat. nā
inquit institutus sum floridis scriptis: nō

Initiari

peffimis & laniariis: quibus utuntur calculatores: & qui rationes conficiunt. Initiatus. institutus. pari-
ter per translationem Fabius dixit: neq; enim sanctius esse sacris iisdem: q̄ studiis initiari. q̄ est introdu-
ci in aliquam rem: proprie tamen de sacris dicitur. Varro præcepit initiari pueros edulæ & potulicæ &
cubæ deabus edendi & potandi & cubandi. præterea legimus in insula Samothracum certo tempore
pueros initiari. quomodo autem quis sacris initiaretur Apuleius. xi. pluribus prosequitur. Includor an-
gustis commearus. breue secessus spacium mihi permittitur. commearus duo significat: & facultatem
discedendi ab officio per aliquod tēpus: & pro annona subinde reperitur. Mei. officii. Idem. quo uen-
turus sum in urbem. Campania tua. in agro Campano Pontius agros possidebat. Remittat. permit-
tet te uenire Romam. Contubernio. consuetudine: conuictu.

Cōmeatus

Tristissimus. e duabus quas habebat Fundanus filias minor obierat: puella supra ætatē omni
uirtute p̄dita. Quare monet amicū Marcellinū: ut si quas ad Fundanum litteras cōsolatorias
scribet: potius mitiget eū quā castiget: cū ipatiēter nouū uulnus ferat. Tristissimus. mœstus:
& luctuosus. Nostri. amici. Minor. ætate respectu alterius grandioris. Festiuus. lætius

ma: qua alioquin optima: & meritissima fruitor:
sed longis: magnisq; experimētis. Vna diligimus:
una dileximus omnes fere: quos ætas nostra in
utroq; sexu æmulandos tulit: quæ societas amici-
ciarum arctissima nos familiaritate cōiunxit. Ad-
cessit uínculum neccitudinis publicæ. Idē enim
mihi (ut scis) collega quasi uoto petitus in præfe-
ctura ærarii fuit: & in consulatu. Tum ego: qui
uir: & quantus esset altissime inspexi: cum seque-
rer: ut magistrum: ut parentem uererer: quod non
tam ætatis maturitate. q̄ uitæ merebatur. His ex
causis: ut illi: sic mihi gratulor: nec priuati magis
q̄ publicæ. Tandem homines: non ad pericula: ut
prius: uerū ad honores uirtute perueniunt. In in-
finitum epistolam extendā: si gaudeo meo indul-
geam: præuertam ad ea: quæ me agentē hic nun-
cius deprehendit. Eram cū profocero meo: eram
cum amita uxoris: cum amicis diu desideratis. cir-
cuibam agellos: audiebā multū rusticarum quere-
larū: rationes legebam inuitus: & cursim: aliis. n.
chartis: aliis sum lris initiatus. cœperā etiā itineri
me p̄parare: nā includor angustiis cōmeatus: eoq;
ipso q̄ delegatum Cornuto audio officium: mei
admoneor. cupio te quoq; sub idem tempus Cam-
pania tua remittat: ne quis: cū in urbem rediero:
contubernio nostro dies pereat. Vale.

C. Plinius Marcellino. S.

Tristissimus hæc tibi scribo. Fundani nr̄i
filia minor defuncta: q̄ puella nihil unq̄
festiuus: amabilius: nec modo longiore

Nihil dignius. nullam puellam uidi digniorem. usitata Secundo dicēdi figura. Anilis prudentia. qua Prudentia
lis solet contingere interdum grandæuis matronis: nam in iuvene non dicitur cadere: cum sit rerum bo
narum & malarum scientia: quorum uidetur iuniorem ætatem non posse temporis angustia experien
tiam & cognitionem habuisse. Matronalis. matronæ conueniens. Suauitas. festiuitas. Vt. qua gra
tia. Honestè. pudice. additum ne quis secus suspicaretur legitur etiam modeste. Pedagogos. qui cu
ram morum habebant: & dabantur custodiæ puerorum puellarumq̃. Præceptores. diuersarum rege

uita: sed pene immortalitate dignius uidi. Non
dum annos quattuordecim expleuerat: & iam illi
anilis prudentia: matronalis grauitas erat: & ta
men suauitas puellaris cum uirginali uerecūdia.
ut patris ceruicibus inhærebat: ut nos amicos pa
ternos: & amanter: & honeste complectebatur:
ut nutrices: & pedagogos: ut præceptores pro
suo quenque officio diligeat. q̃ studiose: q̃ intel
ligeret lectitabat: ut parce custoditeq̃ ludebat.
qua illa temperantia: qua etiam constantia no
uissimam ualitudinem tulit: qua medicis obse
quebatur. sororem partim adhortabatur: ipsam
que se destitutam corporis uiribus: uigore ani
mi sustinebat. Durauit hic illi usque ad extre
mum: nec aut spacio ualitudinis: aut metu mor
tis infractus est: quo pluris grauioreque causas
nobis relinqueret: & desiderii: & doloris. O triste
plane acerbumque funus: morte ipsa mortis tem
pus indignius. Iam destinata erat egregio iuue
ni: Iam electus nuptiarum dies: Iam nos aduoca
ti: quod gaudium quo mœrore mutatum est: non
possum exprimere uerbis: quantum animo uul
nus acceperim: cum audiui Fundanum: ut mul
ta luctuosa dolor inuenit: præcipientem: quod in
uestes: margaritas: gemmas fuerat erogaturus:
hoc in thura: & in unguenta: & odores impende
retur. Est quidem ille eruditus: & sapiens: ut qui
se ab ineunte ætate altioribus studiis: artibusque
dediderit. Sed nunc omnia quæ audiuit: quæ
rit: sæpe quæ dixit: aspernatur: expulsisque uir
tutibus aliis: pietatis est totus: & talis est pietas:
cui ignoscas: laudaueris etiā si cogitaueris quid
amiserit. Amisit enim filiam quæ non minus mo
res eius: quam os: uultumque referebat: totum
que patrem mira similitudine exscripserat. Pro
inde si quas ad eum de dolore litteras mittes: me
mento adhibere solatiū: nō quasi castigaturum: &

& scientiarum. Pro suo officio. ut per
tinebat ad officium uniuscuiusq̃: magis
enim diligendi sunt litterarum præce
ptores: q̃ cantus & lyra. Custodite. ca
stigate: cum respectu. Nouissimā. qua
periit. Vigore. uigor est robur & firmi
tas. Apuleius uigorosum p robusto po
suit. Hic. uigor. Spacio. longitudine.

Vigor

Causas. ut superioribus uirtutibus ad
deret constantiam. Acerbum. immatu
rum. Mortis tempus. quo erat destina
ta reb⁹ lætis. Destinata. designata: spō
sa uxor. Electus. ut boni ominis. Ad
uocati. inuitati ad nuptias. Multa. ad
agendam tristitiam: nam qui dolent ige
niosi sunt pergrere doloris causas. Mar
garitas. uniones. dicitur margarita: mar
garitum: & margaritis: ut plurimum inue
nitur in mari indico & rubri littoribus
authore Curtio. culmen omnium rege
preci margaritæ tenent Plinio proden
te: qui libro nono capitu. xxxv. plura su
per his scripsit. Gemmas. Pomponius.
ff. xxxiii. titulo de auro & argento lega
to. gemmæ inquit sunt superlucidæ ma
teriæ uelut smaragdi: chrysolithi: & ame
thisti: lapilli autem contrariæ superiori
bus naturæ: ut Abasiani. uerientani. mar
garitæ autē nec gemis nec lapillis conti
nentur. gemmas. pariter Curtius a mar
garitis distinguit: sic uterq̃ Plinius apud
seniorem multa de gemmis differuntur
libro. xxxvii. translatiue gemma in uite
dicitur a rerum rusticarum scriptorib⁹.

Margarita
Margaritū
Margaris

Gemmæ
Lapilli
Margaritæ

Vnguenta & odores. quibus mortui re
spergebatur. Martial. Vungēta & Ca
lias & olentem funera Myrrhā: Thuraq̃
de medio semicremata rogo: Et quæ de
stygio rapuisti cinnama lecto. Ausonius
Sparge mero cineres: & odoro plue nar
do Hospes. & adde rosas balsama punice
is ac deiceps. Ab ineunte ætate. ab ado
lescētia. Altiorib⁹ studiis philosophiæ.

Quærit. dememinit. Audiuit. a præce
ptis philosophorū. Dixit. monuerat ob
seruanda: nam quāuis recorderetur cōstan
tiam in aduersis seruandam: patientiā re
tinendam: tamē dolore superatur: & affe
ctui indulget repulsis aliis uirtutibus: &
sola pietate seruata. Talis pietas. tā ho
nestæ sunt causæ ut amet filiā & ideo af

flicte mœreat ut possis Fundano ignoscere: immo eum laudabis si consideraueris: quam filiam perdidit.
rit. Os. linamenta faciei. Vultum. motum in affectibus. Exscripserat. effinxerat: reddiderat. effigia
uerat. De dolore. cohibēdo. Castigaturum. non q̃ sit eius generis ut castiget & reprehēdat tanquam

nimum dolori indulgētem: sed q̄ demulceat & leniat. Admittat. suscipiat: approbet: exequatur. Medii tēporis spacium. longū interuallū a morte filiæ: nullus. n. dolor scđum Sulpitium est: qui lōgitudine temporis non minuat & molliat. Crudum. recens. uulnus translatiue refertur ad dolorē ut apud Papi- nium in syluis. abruptis etiā nunc flebile uenis Vulnus hiat: magnæq; patet uia lubrica plagæ. Requi- rit: manus medentium petit. Acquiescit. contentatur. Admotis. adhibitis consolationibus.

S Cio. Calphurnii Pisonis opus de amoribus in auditorio frequenti recitatum non uulgari lau- de cōmēdat apud Vestricium

Spu. utraq; lingua eruditum: deinde fratris Calphurnii pie- tatem probat. optatq; tēpora sua illustra- ri ingenio & claritudine. Bonis artibus. rei litterariæ. Dignum maioribus suis. ut p̄ res præclaras nō uideantur degene- rare a maioribus suis illustribus. Festi- nātius. cupide: & per id misso tabellario prope re: neq; dillata re in crastinū. Au- ditorio Calphurnii Pisonis. in eo loco: quo auditores cōuenerant: ut audirent Calphurniū Pisonem. *ερωτοωδὴ Τύλον* hic alii absurde: & mendose legebant *ωε- πλυόμενῳ* idest de legibus. uel apte *ωε Τύ- λον*. uera lectio & accommodata *ερωτο- ωδὴ Τύλον* opus scilicet de ludo amoris. *ερω* enim amor & *ωδὴ Τύλον* ludus: an- potius amoris festum: nā *ωδὴ Τύλα* Sui- da interprete festum significat: & Aratū scripsisse *ταωδὴ Τύλα* rettulit idē. Athe- næus tradit eadem Mnaseam cōposuiss- se: apud quem Nymphodorus Lesbiam Salpē fuisse dicit: quæ *ωδὴ Τύλα* monu- mētis mādauit: sed Alcimus testatur Bo- tryn cognomento Salpen inuentricem *τωνωδὴ Τύλων*. idem Athenæus Gnesip- pum *ωδὴ Τύλα Τραφον*. memorat. Auso- nius prodidit Lællium antiquissimum poetam conscripsisse erotopægnia. quid inquit antiquissimi poe- tæ Lællii: erotopægnion libros loquar: ubi mendose legitur Lennii erotopægniō: & li. ii. Gel. cap. xxiii. erotopæginis. per erotopægniis: huius scribit legis Lællius poeta meminit in erotopægniis. Apuleius in prima apologia. unum etiam poetam attingam: uersus quos agnoscent: qui Lællium legere: philtro om- nia undiq; erunt nonnulli tamen freti testimonio Prisciani: qui libro. xi. tradit Liuium i quarto erotopæ- gnion usum esse participio meminens apud præscriptos authores legendum credunt non Lællium: sed Liuium: qui poetarum antiquissimus primus fabulam dedit. eadem forma dicitur erotopægnion: qua technopægnion: cuius fit mentio apud Auso. Luculentā: splendidam & luce plenam. Scripta elegis. constabat uersu elego: qui paulatim a rebus lugubribus transiit ad amores. Verbis fluentibus. currenti- bus: nam ex consonantibus multis constantia uerba carmen exasperauit: sicut crebræ collisiones: ama- torium igitur fluere debet: e diuerso satyricum. Enodibus. mollibus: dulcibus. nodosa. n. sunt aspera: enodia uero lenia & leuigata. Etiam. interdum. Sublimibus. grandibus. altiloquis. Ut poscit locus. ut res exigebat: & oportune: uerbi causa. si exclamasset contra amorem: & uim eius ac potentiam descri- psisset: cōmode usus fuisset sublimioribus uerbis: nam tristitia mœstum Vultū uerba decent: iratū Plena minag: Ludentem lasciuia: seuerum seria dicta: & quæ leguntur deinceps in poetica Horatii. Alta. ere- ctæ: reconditæ: sententiæ aut sumuntur modo ab opinione hominū: modo a ueritate. hæc breuiter ostē- dunt aut quid sit: aut quid esse oporteat. Variæ. fastidium legentiū uarietate rerum & uerborū uitari solet. Attollebantur. insurgebant grandioribus uerbis. Residebāt. demittebant. sententiarum enim ut uerborū aliæ elatæ: aliæ mediocres: aliæ submissæ: quæ rebus: de quib; scribit aptandæ sunt. Excel- se depressis. nā plæruncq; altis & excelsis adiacent abrupta: & maxie mirabilia sunt quæ maxime inexpectata. antitheton exornatio est admodū suauis auditori. Mutabat. uariabat contraria contrariis. In- genio. subtili inuentione. Commendabat. gratiora faciebat audientibus. Suauissima dulci: & amabi- li: pronunciandū est quomodo scribendū: itaq; latis in rebus uox plena: simplex: & ipsa quodāmodo hi- laris fluit: ac in certamine recta intendit: atrox in ira & aspera: ac densa: in inuidia breuior: at in blandiē- do: satendo: satiffaciendo: rogādo: lenis: submissa: suadendo: monēdo: pollicendo: cōsolando: grauis: i me- tu: & uerecūdia: cōtracta miseratiōe: flexa: & flexibilis. Sollicitudinis i ore. curæ ut ex signis i ore uideret

nimis forte: sed molle: & humanū: qđ ut facilius admittat multū fauet mediū tēporis spacium. Ut enim crudū adhuc uulnus medentiū manus refor- midat: deinde patit: atq; ultro requirit: sic recens aī dolor cōsolatiōes reicit: ac refugit: mox deside- rat: & uehementer admotis acquiescit. Vale.

C. Plinius Spurinnæ. S.

S Cio quantopere bonis artibus faueas: quantum gaudiū capias: si nobiles iuue- nes dignum aliquid maioribus suis faci- ant. quo festinātius nuncio tibi fuisse. me hodie in auditorio Calphurnii Pisonis: recitabat *ερωτο- ωδὴ Τύλον* eruditam sane: luculentamq; materiam. scripta elegis erat: fluentibus teneris: & enodi- bus: sublimibus etiam uerbis: ut poscit locus: al- tæ enim & uariæ sententiæ nunc attollebantur: nunc residebāt: excelsa depræssis: exilia plenis: iu- cunda seueris mutabat: oīa ingenio parī. cōmenda- bat hæc uoce suauissima: uoce uerecunda: multū sanguinis: multū sollicitudinis in ore: magna orna-

Erotopæ- gnion

Ausonii lo- cus

Vox in p- nunciatiōe

solicite dicere. Timor. ut timeant ne sua scripta improbentur tanq̃ nō satis absoluta. Nec plura dicā. De iuvene. Calphurnio Pisonē. Libet. dicere. Rariora de nobis. raro similia nostris temporibus cō-
ringant: an honestius est scripta Pisonis extollere: q̃ nostra. legitur etiā in quibusdam exemplaribus pro-
rariora de nobis. deniq; ut cū sequentibus sic coniungatur. deniq; recitatione finita: quæ quidem lectio
clarior est. Stimulus. incitatio. s. laudare adolescentes: unde Fab. optat sibi dari puerum: qui laudibus &
gloria excitat. nā laudibus haud minus q̃ præmiis gaudet generosi: & scripsit Plut. Spartianos uoluisse

menta recitantis. Etenim nescio quo pacto magis
in studiis homines timor: q̃ fiducia decet. nec plu-
ra: quamquam libet plura: quo sunt pulchriora
de iuvene nobili: rariora de nobis. recitatione fi-
nita multum: ac diu exosculatus adolescentem:
qui est acerrimus stimulus monendi: laudibus in-
citauit: pergeret qua cœpisset: lumenq;: quod sui
maiores prætulissent: posteris proferret. Gratula-
tus sum optimæ matri: gratulatus: & fratri: qui in
auditorio illo non minorem pietatis gloriā: q̃ ille
alter eloquentiæ rettulit. tam notabiliter pro fra-
tre recitante primum metus eius: mox gaudium
eminuit. dii faciunt: ut talia tibi sæpius nunciem.
Faueo enim sæculo: ne sit sterile: effœtum: mireq;
cupio ne nobiles nostri nihil in domibus suis pul-
chrum: nisi imagines habeant. quæ nunc hos mi-
hi adolescentes tacite laudare: adhortari: & quod
amboꝝ gloriæ satis magnū ē: cognoscere uident.

C. Plinius Macro. S.

Bene est mihi: quia tibi bene est. habes
uxorem tecum: habes filium: frueris ma-
ri: fontibus: ruribus: agro: uilla amœ-
nissima. Neque enim dubito esse amœnissimam:
in qua se composuerat homo felicior: antequam
felicissimus fieret. Ego in Tuscis: & ueneor: &
studeo: quæ interdum simul facio: nec tamen ad-
huc possum pronunciare: utrum sit difficilius ca-
pere aliquid: an scribere. Vale.

bi est usus illam alterā dicens: q̃ ex postulat stilus epistolæ. Metus. dū incertus erat: quid sensuri eēnt
auditores de scriptis fr̃is. Gaudiū. postq̃ uidit recitata laudari. Eminuit. apparuit manifesto. Sæ-
culo. nostris temporibus. Sterile. rude. imperitum: infructuosum circa litteras. Effœtum. inutile. idē
q̃ sterile. Imagines. maiorum illustrium: quas solebant locare in atriis super tabulino: & in funeribus
suorum producere. Hos adolescentes. Pisones fratres. Cognoscere. ueros suos nepotes.

Bene. Marco congratulat q̃ in secessu Tarentino multis fruatur cōmoditatibus: se uero in Thu-
scis scribit uel uenari uel studere. Quia tibi. nā oīa amicorū cōmunia siue bona: siue mala.
Mari. ad qd' uilla sita fuerat. Ruribus. circūuicinis. legi etiam uitibus: ad hæc in quibusdā
codicibus scriptū uidimus. Viribus. idest p̃spera ualitudie. Felicior. Nerua: quæ cū Orphi-
tus & Rufus ad ip̃erū uocari dicerent: eos Domitianus paratq; contra se insidiarū insimulans in insu-
lā deportauit: Neruā quoq; Tarentū secedere iussit. ubi tanq̃ uitā transacturus ociū suū disposuerat: q̃q;
Apollonius ei prædixisset oīno imperaturū. Felicior. comparatiuū maius significatū habens superlati-
uo. uult. n. ostendere uitam Neruæ priuati fuisse beatiorē: q̃ postq̃ princeps est creatus. Felicissimus.
ip̃erator maximus & augustissimus. Simul. eodē tēpore: ad Tacitū scripsit se cœpisse tris apros: & inter
uenandum plura scripsisse. Difficilior. quia utrunq; delectabile. an quia magni laboris.

ab ineuntibus statim annis aliquo affe-
ctionis stimulo ad gloria duci: ita ut &
uitupatos dolor angat: & laudes ad ma-
iora prouehant. Qua. uia studiorum.

Lumen. decus: famam: splendorem.

Maiores sui prætulissent. fuit Calphur-

Calphur-
nia domus

nia domus uiroz gestis mige in modū
celebris: nā. C. Piso Calphurnio genere
ortus. ac multas insignesq; familias pater-
na nobilitate cōplexus: claro apud uul-
gum rumore erat: per uirtutem aut spe-
cies uirtutis similes: nanq; facundiā tuen-
dis ciuibz exercebat. hæc Tacitus libro
.xv. fuit & Calphurnius Piso uictis in Si-
cilia fugitiuis p̃clarus: ut super Calphur-
niæ domus splendore omittamus Liuiū:
Plut. ac alios. & q̃q; de nobilitate Pisonū
multa p̃diximus quædā tñ addā: nā Va-
lerius Max. lib. iiii. ca. de cōstantia. C. Pi-
sonē consulem laudat. L. Pisonē histori-
cum Liui. Dionysi. Plut. citant. & P. Piso
orator & consularis de Hispania trium-
phauit. M. Pisonē tradit Cice. græca do-
ctrina doctissimum omniū: qui ante fue-

Pisonum
nobilitas

Zosimus.

Ideo. Petit ut Paulinus uillam suā commodet liberto Zosimo donec curatus sit a tussi: quam recitando cōtraxerat: & inde sanguinem euomerat. erat autem recitator bonus: & litteratus cithara callens: & domino suo multa praeſtans officia: eius memoria adhuc Comi extat in tēplo diui Andreae tribus uerbis notata **ZOSIMVS CONIUGI INCOMPARABILI**. pariter Veronae legimus Zosimum Viriatium extantem in curru triumphali. Zosimum Alexandrinum & philosophum & alium Gazeum siue Ascalonitam declamatorem recitat Suidas. ad Zosimum primatē scripsit in epistolis Aeneas rhetor. Moliter. benigne. humāe. Habeas. tractes. *εὐπορὸς δὲ καὶ τρυφῶς ὁ Ζώσιμος*. socer autem pater q̄ mitis erat. sumptum ex ultimo Iliados: ubi Helena cōqueritur Priami filios sibi aliquando infensos extitisse: socerum uero Priamum semper se mitem praestitisse memorat. Hoc nostrū paterfamiliae. resume semper in animo est. Nostrum. patronorum proprium: an quia Romanum est uocabulum. nam paterfamiliae ideo appellatus: q̄ curare debet familiam ea mansuetudine: quasi pater esset. Asperior. immitior. Frangeret. moneret ad lenitatem.

Officiosus

Quanto nunc maior uenit debilitas aegrotanti: est homo probus. in secunda lectione fuit quanto nunc maior uenit debilitas. iam angitur homo p̄bus. fuit tertia scriptura nō absurda quanto nūc utilior humanitas aegrotanti. Probus. bonus quasi probatus: sicut improbus malus. Officiosus. qui se immiscet officiis iuuandi gratia: & nō officiosus: id est quietus & domi residens. interdum pro eo q̄ nocet itelligimus officiosum ab offiando Marti. omnes persequeris praetorum Cotta libellos: Accipis & ceras: officiosus homo es. apud Apuleium in primo asini. aduentores pristinos in fece submissus officiosis roncis rancus appellat. Litteratus. litteris excultus. Apuleius. x. dñs aedium habebat iuuenem filiū

Litteratus

probe litteratum: & per id consequenter pietate modestiaq̄ praecipuum. Tranquil. de grāmaticis: sunt q̄ distinguūt litteratum a litteratore: ut grāci grāmaticum: & grāmatistam: & illum quidē absolute: hunc mediocriter doctū existiment: quoq̄ opinionem etiā Orbilius exemplis confirmat: nam apud maiores ait: cum familia diutius uenalis produceretur. ne non temere quem litteratum in titulos: sed litteratōrē inscribi solitum: quasi non perfecte litteris imbutum. Apuleius tamen nono litteratum pro seruo inscripto usurpauit: frontes inquit litterati nam notis in fronte quibusdā inscribebant. Eius. propria. Comœdus. comœdiae actor. Inscriptio. nam uenales serui scriptis monstrabantur in qua praestarent arte.

Cithara

Facit. excellit. Apte. accōmodate: ut uox cōueniat ei rei: quā agit. Cithara. dicta *καρὰ τοὺς ὕψους*. q̄ facile moueatur: aut q̄ auditores in amorem moueat. Seruius testudinem dictam credit: est autem uocabulum grācum: & pro lyra a Suida interpretatur. Apuleius secundo floridog. cithara baltheo celata apta structim sustinet: manus eius tenera procerule leua distantibus digitis neruos mouet: dextra psallentis gestu suo: fabulū citharae ad mouet ceu parata percutere cū uox in cantico interquieuit. Quam

Comœdus Intercinat

comœdo necesse est: nā inter actus comœdiae concinebat: q̄ Hor. in arte praecipit ut opportune fiat. neu quid medios intercinat actus: Quod nō pposito conducat. & mox: Tibia nō ut nunc oricalcho iuncta: tubaq̄ Aemula: sed tenuis: simplexq̄ foramiē pauco Aspirare & adesse choris erat utilis. Diomedes. p̄atomim⁹: & choraules i comœdia canebant inter actores comœdiae p facultate: & arte potiores p̄cipatum sibi artificii uendicabant. insuper legimus Flaccū modulasse tibiis terentianas comœdias. Legit. recitat. Sedulo. diligēter. Iucūda. mihi grata. Charitas. amor. Cōparatū. datū. cōsuetū. Hoc. Zosimo. Semel. nūc. Intente. acriter: alte. In Aegyptū. ubi zosimus natus erat: iō remittebatur i patriam & ad suos: cum ualetudinarii curentur mutatione aeris praesertim si transferantur in consuetudinem prioris uictus: & coeli: sic enim restituantur ueluti nutrice ac parenti. alioquin Aegyptius aer purior

C. Plinius Paulino. S.

Ideo q̄ molliter tuos habeas: quo simplicius cōfitebor tibi: qua indulgētia meos tractem. Est mihi semper in aīo Homerī cū illud. *εὐπορὸς δὲ καὶ τρυφῶς ὁ Ζώσιμος*. & hoc nostrū paterfamiliae. q̄ si essem natura asperior: & durior frangeret me tñ infirmitas liberti mei Zosimi: cui tanto maior humanitas exhibēda ē: quāto nunc maior uenit debilitas aegrotanti. est homo probus: & officiosus: & litteratus. Et ars quidem eius: & quasi inscriptio comœdus: in qua plurimum facit. nā p̄nunciat acriter: sapienter: apte: decenter: etiam utitur cithara perite ultra q̄ Comœdo necesse est. Idem tam commode orationes: & historias: & carmina legit: ut hoc solum dedisse uideatur. Hæc tibi sedulo exposui: quo magis scires q̄ multa unus mihi: & quam iucunda ministeria praestaret. Adcedit longa iam charitas hominis: quam ipsa pericula auxerunt: est enim natura comparatum: ut nihil æque amorem incitet: & accendat q̄ carendi metus: quē ego pro hoc nō semel patior. nā ante aliquot annos dū intente: instanterq̄ p̄nūciaret: sanguinē reiecit. atq̄ ob hoc in aegyptū missus a me post lōgā pegrinationē cō

& minus pestilens: inde multitudinē hoīum fere ceteras orbis ptes superauit. authores sunt Diodor⁹: & Iosephus. Cōfirmatus: liberatus: curat⁹: Imperat uoci. niti⁹ supra uires enunciare. Tussicula. pua: & modica tussi. Veteris infirmitatis. reiectiōis sanguinis. Prædia. qō est fondus a possessione uel agro uel prædio qd distet: fondus est oē qcgd solo continet. ager ē species fondi: q ad usum hoīs cōparat. pos-
 sessio ab agro iuris pprietate distat: qcgd. n. apphēdimus: cui⁹ pprietas ad nos nō ptinet. hoc posses-
 sionē appellamus: possessio ergo usus est: ager pprietas loci est: pdiū utriusq; suprascriptæ rei gñale no-
 me est: nā: & ager: & possessio hui⁹ appel-
 lationis species sunt. hæc Modestini⁹: & pter eū Alconius p̄dia iquit sūt res ip̄æ. pdes hoīes idest fideiussores: quorū res: bona: p̄dia nō uno noīe dicunt. Iustinia-
 nus in Inst. p̄dia oīa ædificia urbana ap-
 pellamus: & si i uilla ædificata sunt.
 Foroiulii. Foroiuliēses cognomine Con-
 cubientes locat Plini. in sexta Italiae re-
 gione: quæ Vmbriā: & agrū gallicū cir-
 ca Ariminū cōplectit: de qbus nūc loq-
 tur Secūd⁹ scio tñ Strabonē natiale Cæ-
 saris Augusti: qd Forumiulii uocant po-
 fuisse iter Olbiā & Antipolim: ut distet
 a Massilia stad. sex milib⁹: & Ptolemæū
 Forūiulii in Histria: sed diuersa oppida
 eodē noīe appellata qd nescit: nā: & Plī.
 Forūiulii in Hispania refert. Lac. tussi
 phymē locis maritimis: p æstatē locis
 mediterraneis opus est. tussientē minie
 opz lectione uti uehementi: ut ilis in tussi
 peregrinatio est: cibus ut lac in allio co-
 ctū. magis terreri pōt aliq; cū sanguinē
 expuit: s; iō mō min⁹: mō pl⁹ piculi hēt:
 exit. n. mō ex gīgiuis: mō ex ore: & copio-
 se: nōnunquā aut is a sūmis faucibus fer-
 tur: aut ore uenæ alicuius ad apertor: aut
 tuberculis qbusdā natis: & ex his sangui-
 ne erumpente: aliqñ gutture: & arteriis
 exulceratis frequēs tussis sanguinē extū-
 dit. interdū ēt fieri solet: ut aut ex pulmone: aut ex pectore: aut ex latere: aut ex iocinore feratur. præter
 a Celso prædicta: Plini. ad exulcerationē stomachi lactis asinini potus itē bubuli plurimū pdest. lege plu-
 ra libro. xxvi. capi. v. &. xxviii. capi. x. apud eundē. Necessitates ualitudinis. quæ necessaria sūt ualitudi-
 nario. Restrīgat. amputet. minores. faciat idest abstineat a necessariis. Ego. sensus est. dabo ei tantū
 nummorū quātum opus erit in uia: nā domi tuæ nihil opus erit: ergo nihil ulterius addam.

Fondus
 Possessio
 Ager
 Prædiū

firmatus rediit nup. Deinde dū p cōtinuos dies im-
 peratuoci ueteris ifirmitatis tussicula admone-
 rursum sanguinem reddidit: qua ex cā destinauī eū
 mittere in prædia tua: q Foroiulii possides. Audi-
 uī enim te sæpe referentem esse ibi aerem salubrē:
 & lac eiusmodi curatōibus accōmodatissimū. Ro-
 go ergo scribas tuis: ut illi uilla: illi domus pateat:
 offerant ēt sumptibus eius: si qd opus erit: erit aut
 opus modico. est enim parcus: & continens: ut nō
 solum delitias: uerum etiam necessitates ualitudi-
 nis fragalitate restrīgat. Ego proficiscenti tantū
 uiaticū dabo: q̄tū sufficit: & eunti i rura tua.

C. Plinius Vrsus. S.

Terum Bithyni post breue tempus a Iu-
 lio Basso: ēt Rufum Varenū p̄cōsulē
 detulerunt: Varenū: quem aduersus Bassum aduo-
 catum: & postularant: & acceperant. inducti i Se-
 natū inq̄sitionē postulauerūt. Tū Varenus petit:
 ut sibi quoq; defensionis cā euocare testes liceret
 recusantibus Bithynis cognitio suscepta est. ægi-
 pro Varenō non sine euentu: nam bene: an male

Tussi
 remedia

dit. interdū ēt fieri solet: ut aut ex pulmone: aut ex pectore: aut ex latere: aut ex iocinore feratur. præter
 a Celso prædicta: Plini. ad exulcerationē stomachi lactis asinini potus itē bubuli plurimū pdest. lege plu-
 ra libro. xxvi. capi. v. &. xxviii. capi. x. apud eundē. Necessitates ualitudinis. quæ necessaria sūt ualitudi-
 nario. Restrīgat. amputet. minores. faciat idest abstineat a necessariis. Ego. sensus est. dabo ei tantū
 nummorū quātum opus erit in uia: nā domi tuæ nihil opus erit: ergo nihil ulterius addam.

Terum. accusauerant Bithyni Iuliu Bassum repetundarū: qui in ea puincia p̄cōsulatū gesse-
 rat: cōtra quē a senatu ipetrauerant aduocatū Rufū Varenū: is postea sortitus eandē puiciā
 repetundarū pariter re⁹ fit. p Varenō ægit Secūdus: cui cōtradixit Fōte ius græcus hō. cōces-
 sa est Bithynis inq̄sition: & Varreno postulatio. A Iulio Basso. lib. iiii. legimus Iuliu Bassū
 reū fuisse repetundarū sub Traiano q puinciā Bithyniā expillasset: sed illic scriptū: Pōponiū Rufum ad-
 uersus Bassum ægisse: nunc uero Rufum Varenū: nisi mallimus intelligere appellatū Pōponiū Rufum
 Varenū. A Iulio Basso. post accusationē Iulii Bassi. Detulerūt. accusauerūt: apd senatū. Procōsulē.
 Bithyniæ. Varenū. dico illū Varenū: nā erant in urbe alii eiusdē appellationis: & repetitio talis reficit
 auditorē: & magis re declarat. Acceperant. ipetrauerant a senatu: a quo diximus aduocatos peti soli-
 tos. Inq̄sitionē. inq̄sition est alicuius criminis manifesti saltē p famā ex bono: & equo iudicis cōpetē-
 tis facta inuestigatio: nā cū in ius uentū erat dicebat accusator reo: q iniuriā provincialibus fecerat. si ta-
 cuisset lis ei æstimabat ut uictor: si negasset: petebat accusator a magratu dies inquirendorū criminū.
 Euocare testes. e puincia testes in re suā uocare: & expectādū donec in urbem uenirēt. in re nrām faciūt
 Taciti uerba ex libro. xiii. Pomponium inq̄t Syluanū magna uis accusatorū circūsteterat: poscebatq; re
 puse euocandorū testiū ex Africa puincia: ubi p̄cōsulare iperiū habuerat: sed illico defendi postul-
 bat: ualuitq; pecuniosa orbitate: & senectā. sed sicuti fauore: & gratia quorūdā Syluanus obtinuerat statim
 p̄nunciari: ita iure Varenus ipetrauit ut posset euocare testes. Recusantibus. nollentibus ut euocaret
 testes cōtra obiecta crimina. Cognitio. discussio: examiatio. Suscepta. a senatu. Aegi. dixi cām. Eue-
 tu. bono: & malo. nā: & Varenō concessum est testes euocare: & Bithynis data fuit inq̄sition. Fortuna

Inq̄sition

Fortūa
dñatur

dominat. domina est: & plurimū pōt. Fortūa oīa Tullus res ascripsit. ex oculata ab Apuleio dī: nam uaga: inconstās: incerta: uaria: indignorūq; faulrix: huic oīa expensa: huic oīa ferunt accepta: sola laudat: sola arguit: & in tota rōne mortaliū sola utranq; paginā facit. *μὴ δ' εὐαγέειν τυχεῖ.* idest nihil sine fortuna dixit Pausanias in priō: & Salustius. sed profecto fortuna in oī re dominat: historici autē plurimū in bello posset tradiderūt. Vtrāque accusatoris: & rei. Cōmendationis. laudis in actionibus. Memoria. si mala fuerit: detrahit: si tenax affert. Tps. si in opportunū. Amor rei. cā: quæ agit. an grata iudicibus. q

Fōteius
Magius

re non absurde Cæsar apud Salustium suā orōnē sic orditur oēs hoīes patrescō scripti: qui de rebus dubiis cōsultant ab odio: amicitia: ira. atq; misericordia uacuos eē decet. Liber. orō mea quæ nullis affectibus tangit: nulla ēt fortūa mo

Græcorū
loquētia

uef: siue bona: siue mala. Fōteius Magius. aduocatus græcus a Bithynis in senatum ductus: cui⁹ fit mentio ab eodē libro septio. Plimis uerbis. paucissimis. reb⁹ secut⁹ ē Ciceronē i oratore dicētē.

Periodus

uerbi cōtrouerfia rādiu torq; hoīes græculos cōtentionis cupidiores: q; ueritatib: & declaris oratoribus: asiaticis qbus dā oratoribus fuit genus orationis non tam sententiis frequētatur: q; uerbis uoluerit: ut Aeschilo Gnidio ac Milesio Aeschini: quibus erat admirabilis oratiōis cursus: erudita sniarum concinnitas nō

Iulius
Vespro.
Cādīdus

erat: neque incititia illius: cures non suppetant: uerba non desint: laudanda est: quorum si alterum sit optandum: mallim equidem in disertam prudentiam: q; stultam loquacitatem. Volubilitas? sermo rotatus: facilis circumductio: currens oratio. Periodos. in lectione: plena sententia periodus dicitur: cuius partes sunt commata: & cola: fit autem in extrema clausula: nec longior eē debet: q; ut uno spiritu proferatur: modū eius Cicero quattuor senariis pedibus terminauit: unde libro nono. Secundus data opera longiorē periodū fecit: ut ostenderet se Tacito inferiorem: nonnulli duo illius genera esse dicunt: unū simplex cū sensus unius longiore ambitu circūducitur: alterū q; constat ex mēbris siue incisis: quod plures sensus habet: ut aderat ianitor carceris: carnifex prætoris. adhæc Fabius sic distinguit. at illa connexa series tres habet forma: incisa: quæ cōmata dicuntur: mēbra: quæ cola: periodon: quæ ē uel ambit⁹ uel circumductū: uel continuatio: uel conclusio: nam. M. Tullius periodo plurima nomina dat: ambitū: circuitū: cōpræhensionē: continuationē: circūscriptionē. Frigidus. sine neruis: quibus si strepitum dempseris nihil boni restabit: uel rigidas. duras. Vno spiritu. quo periodon compræhendi præcipit. M. Tullius. Contorquent. iaculantur tanq; telum aliquod in aduersarium. sic Iuuenalis de enthymemate: & curtū sermone rotato Torqueat enthymema. Iulius Candidus. Iulius Vespronius Candidus: qui consulatū cū Quadrato gessit quo tēpore Adrianus tribunatū. pl. hic postea missus est Iulius a senatu legatus ad Septimū Seuerum: qui in Syria cū exercitibus: quibus præerat a Iulio descuerat. erat autem Candidus uetus consularis olim militibus inuisus ob dux: & sordidū imperium: candidi uxore tanq; adulterā poeta Martialis epigrāmate momordit. Iulio Candido rescripsisset diuum Pium. memorat Vlp. ff. xlviii. titulo de accusationibus. Non inuenuste. eleganter: urbane: scite. Aliud esse eloquentiā: aliud loquentiam. Valerium probum grāmaticum illustrem refert Gellius salustianū illud ex Catilinario satis eloquentiæ: sapiētiae parū: breui anteq; decederet: sic legere cōepisse: & sic a Sal. relictū affirmasse: satis loquentiæ: parum sapiētiae: q; eloquentia cum insipientia minime conueniret: nam alibi idē Salustius dixerat: loquax magis q; facundus. Eloquentia. ornatus uerborū sententiarūq; cum prudentia. is. n. eloquens est: qui cum sapientia dicit humilia subtiliter: & magna grauitē: & mediocria temperate. nā cū orator sit uir bonus dicendi peritus: impossibile est eū esse oratorem: qui imprudenter dicit.

Eloquētia
Loquētia

Alteri. duobus contigit. possumus intelligere Demosthenē: & Cic. Non sumus Antonii. M. Tullius primo de oratore refert. M. Antonium cui uel primas eloquentiæ partes superiorum tribuerat ætas uirū natura percautum: & prudētem in eo libro: quem unum reliquit disertos se uidisse multos: eloquentem omnino neminem. insidebat uidelicet in eius mente species eloquentiæ: quam cernebat aīo: re ipsa non uidebat. uir autē acerrimo ingenio (sic. n. fuit) multa: & in se: & in aliis desiderans neminē plane: qui recte appellari eloquens: posset uidebat. eum uero statuebat disertum: qui posset satis acute atq; dilucidate apud mediocres homines ex cōmuni quadam opinione hominum mirabiliter dicere: sed eloquentem: qui mirabilius: & magnificētius augere posset: atq; ornare quæ uellet: omnesq; omniū rerum: quæ ad discendum pertinerent fontes animo ac memoria contineret. uerum Secundus fatetur non esse eius sententiæ cuius Antonius: ut putet neminem eloquentem: nam inquit non sumus Antonii. Nemini.

Disertus

Alteri. duobus contigit. possumus intelligere Demosthenē: & Cic. Non sumus Antonii. M. Tullius primo de oratore refert. M. Antonium cui uel primas eloquentiæ partes superiorum tribuerat ætas uirū natura percautum: & prudētem in eo libro: quem unum reliquit disertos se uidisse multos: eloquentem omnino neminem. insidebat uidelicet in eius mente species eloquentiæ: quam cernebat aīo: re ipsa non uidebat. uir autē acerrimo ingenio (sic. n. fuit) multa: & in se: & in aliis desiderans neminē plane: qui recte appellari eloquens: posset uidebat. eum uero statuebat disertum: qui posset satis acute atq; dilucidate apud mediocres homines ex cōmuni quadam opinione hominum mirabiliter dicere: sed eloquentem: qui mirabilius: & magnificētius augere posset: atq; ornare quæ uellet: omnesq; omniū rerum: quæ ad discendum pertinerent fontes animo ac memoria contineret. uerum Secundus fatetur non esse eius sententiæ cuius Antonius: ut putet neminem eloquentem: nam inquit non sumus Antonii. Nemini.

contigisse loquentiam. Loquentiam. disertam facundiam sine prudentia. Impudentissimo cuiq. quid. n. tam furiosum q̄ uerborū uel opimorū atq; ornatissimoz sonitus inanis: nulla subiecta sentētia: nec interdū scientia: uideas quosdā scaterē uerbis sine ullo iudicii negocio cum securitate multa: & profunda: ut loquentes plerunq; uideant loqui sese nescire: quare Therfiri audacissimo uerba αμετρα Homerus attribuit: & Eupolis uetus poeta consignatissime id genus hominum retrulit. αλαγειν αριστον: αδυνωτα τοι λετειν. i. blatterare optimus: dicere iēptissimus. hæc sumpta partim ex oratore. M. T. partim a Gellio. addo Euripidē in Hippolyto malos dicere populo uideri eloquentiores. οἱ τὰρ ἐν σοφοῖς φαυλὸν πᾶρος ἁλῶ μωστὶ γωτεροὶ λετειν. Calide. astute. Acriter. itēse. δεινῶς. Culte. uerbis ornatis. Contra. Homulū dixit. Presse. emuncte: stricte. Forma modus. scilicet nullam mentionē facere ut Varēo liceret testes euocare. Cor. Priscus. consulum designatorū unus apud quem Secundus luxit obitū Valeri Martialis. Actoribus. accusatoribus Bithynis. Quæ petebant. inquisitionem. Reo. Vareno facultatem testium euocandorum. Vicit numero. sentētia Prisci comprobata est a maiori senatorū pte. Rem. ut liceret testes euocare. Compræhensam. approbatam: intellectam a senatoribus. Subsistentem. probabilē. Iustam tñ. consistentē: nam erāt personæ: & res notæ: ergo causa cōsistebat: s; uix subsistētem dixit: q̄a ex altera partes rōnes erant ualidiores ad faciendam fidem: q̄ optime Hermogenes: & eū secutus Fortunatianus in primo rhetoricorū tractant. Executurus. dicturus. Actionem. orationē quā pro Vareno dixi. τῶν οὐκ ἔχρημυθον οφειλλειν. iccirco: nullo modo oportet sermonem auget. uerba Patrocli ad Merionez ex. xvi. Iliados. Nouitatis gratiam. quia noua magis placet. Florē. muscum decorē. illibatā lectionē: pulchrum dinem. Quæ. duo. Loquacitate. si sum mā totius orationis longa epistola compræhenderem. Perdam. nam non tanq̄ nouam legeres illam.

nemini. hæc uero quam Candidus loquentiam: appellat: multis: atq; etiā impudentissimo cuiq; maxime contingit. Postero die dixit pro Vareno Homolus callide: acriter: culte: contra Nigrinus presse: grauiter: ornate. censuit Acilius Rufus cos. des. inquisitionem Bithynis dandam: postulationem Varenī silentio præterit. hæc forma negandi fuit. Cornelius Priscus actoribusq; petebant: & reo tribuit: uicitq; numero. Impetrauimus rem negligenter compræhensam: nec satis subsistentem: iustam tamen: quare iustam non sum epistola executurus: ut desideres actionem. nam si uerum est Homericum illud. τῶν οὐκ ἔχρημυθον οφειλλειν. apud te prouidendum est mihi: ne gratiam nouitatis: & florem: quæ oratiūculam illam uel maxime commendant: epistolæ loquacitate perdam.

C. Plinius Rufo. S.

Descenderam in Basilicam Iuliam auditurus: quibus proxima cōperendinatione respondere debeam. sedebant iudices: Centumui-

gis placet. Florē. muscum decorē. illibatā lectionē: pulchrum dinem. Quæ. duo. Loquacitate. si sum mā totius orationis longa epistola compræhenderem. Perdam. nam non tanq̄ nouam legeres illam.

Descenderam: dicturi erant aduocati apud centumuiros: ad quos audiendos Secund⁹ cōuenerat: sed Licinius Nepos iudicia soluit edicto monens ut senatusconsultū seruare: quo cauebas: ne qs ante actionē pecuniā acciperet uel pacisceret: quod Nepotis factū a quibusdā reprehendebas: ab aliis laudabas. Descenderam. ab Aesgliis loco edito ubi domū habuit. Basilicā Iuliā. in qua iudicia publica: & priuata conficiebantur. relege a nobis prænotata. Proxima cōperendinationē. actiōe: quā primū erā acturus. cōperendinatio enim utriusque partis actio. secundū alios cōperendinatio est secunda actio. itē cōperendinatio est ab utrisque litigatoribus inuicem sibi denūciatio in perendinum diem: nanque cum in rem aliquam agerent litigatores: & pœna se sacramenti peterent: poscebant indicem: qui dabat post trigessimū diem: quo dato: deinde iter se comperendinū diem denunciabant: ut ad iudicium uenirent: quo cum esset uentum antequam cā ageretur: quasi per indicem rem exponerent: quod ipsum dicebatur causæ coniectio: quasi causæ suæ in breue coactio: secundū alios inter cōperendinationē & ampliatiōē hoc interest: q̄ cōperendinatio ex una tm̄ repetitur parte: cum añ iudex nō intelligeret ut oīno suadebas. iudices si bona cā absoluebant eam: si mala nō statim dñabant. sed hac excusatione parcebant: nam cū condemnandi nota esset. ἡ littera. K. absoluendi: ampliandi signū. N. L. q̄ significabat nō liquere: inde āplatio nascebat. hæc Asconius. Tacitus cōperendinationes liberas olī fuisse memorat. postea restrictæ sunt legibus: nā tertia actione inquit Cicero: ut his ludorum diebus interpositis nemo istum comperendinatum: iudicaret. adimo enim comperendinatum: q̄ habet lex in se molestissimum bis ut causa dicatur: uerum ut opinor Glaucia primus tulit: ut comperendinaretur reus. antea uel iudicari primo poterant: uel amplius pronuntiari: alibi Secundus dixerat. leges tot horas: tot dies: tot comperendinationes largiuntur. Iudices. sorte ducti. Cētumuiři numero cētum octuaginta: tot enim quattuor tribunilibus scribebantur. Obuersabantur aduocati. simul aderant aduocati: legitur

Cōperendinatio

Causæ coniectio

Amplatio

Obferuat^r ēr obseruabatur scilicet ab aduocatis: & auditoribus. centumviri uenerabantur: nam obseruatio ad honorem refert: & in duabus rebus est: aut obsego: aut speculando. alias obseruatio est callida: & diligens annotatio. deinde sequitur. Aduocatis silentium longum. scilicet fuit donec prator adueniret. Nuncius. aduenit. dissolutio. exornatio: quæ conjunctionibus uerbis: e medio sublatis: partibus separatis effert. Eximitur dies. interdictum est eo die litibus: ut iudiciis uacarent: sic enim die credit eximi: cum iustitium indicitur: & iura silent. Parat^r. ad dicendum. Morer. desista a causis agendis. Nepos. Licinius Nepos.

Legibus quærit. secundum leges cognoscit: nam ius cognoscendi authore Pediano erat apud pratorē: & Paul^o de regulis iuris igit ubique cæ cognitio ē. ibi prator desiderat: iudicandi uero ius apud equites fuit. prator aut urbanus iuridicundo præerat: & in præte habebat oium iudicū tabellas. Edictū. edicta pratoris sunt: dictatores ē: imperatorūq; authore Dionysio in suis antiquitatib⁹: & Lampridio historico: adhuc Secundo dicente edictum Augusti: & Traiani: & Martiale Domitiani. edicimus enim quod iubemus & uni generi edicimus: secundum Donatum: & præcepta præceptionesq; iustorum: & iniustorum romani edicta uocant: ut quidam scribunt. propter eam: quæ tunc fiebat: dictionem: in qua diffinitione complectuntur interdicta: quibus uetatur aliquid fieri. Senatusconsulto. quod supra principis librum dixerat: decretum a senatoribus referente Traiano. Suberat. subscriptum fuerat. Senatusconsultum. quo reducebatur ne quis ob causam orandā pecuniā acciperet. Negocium. cām: litē. Agere. ante litem contestatā iurare cogebantur. Cauisse. aliqua cautela prouidisse ut aduocatus pecuniā haberet. His prædictis. Mile. aliis innumeris. Venire. uendi ab aduocatis. Emi. a litigantib⁹. Peractis negociis. finitis controuersis.

Decem milium. securus est Nepos exemplum Claudii: quem legimus apud Tacitum posuisse modum aduocatis pecuniæ capiendæ usq; ad dena sextertia: idem enim quod decem milia nummū. quæ egressi reperundarū tenerent. Qui centumuiralibus præsidet. decem enim & octo prætores fuisse in urbe alibi probauimus: centumuiralibus igit causis un^o præerat. Deliberaturus. spaciū ad deliberandū sumpturus. Sequeretur exemplū. faceret idē quod Nepos.

Inopinatū. ocium. insperatā ab agendo uacationē. Carpit. quibusdā tanq̃ nimis seuerā a nonnullis laudat. Laudat. a plerisq; tanquā honestū: & utile: nam ut in senatu: ita in ciuitate hominū iudicia diuisa sunt. Cuncta. corrigerent. uniuersum edictū reprehenderent: & arbitrarent permittendū unicuiq; dare: & accipere. per aduocatione quantū libuisset. Quid. dicentes. Prætores seueri. quod si hoc fuisset faciundū ipsi prius fecissent. Hic est. amara ironia: perinde ac si dicerent num Cato? nū Fabritius? nū Fabius? Contra. dicunt: laudantes Nepotis factū. Initur^o magistratū. gesturus prætoris officiū: ex quib⁹ apparet in præcedentibus emendate legi: Nepotē prætorē designatū. Iura recognouit. Pōponius Iurisconsultus asserit prætorē habuisse facultatē adiuuandi uel supplendi uel corrigēdi ius ciuile. Nouissimas. imensas: ultra modū. Turpissime. per quæstū nam accusatoriā uitā uiuere: & ad defendēdos reos p̃mio duci. p̃ximū latrocinio. est. paciscēdi quod ille pyraticus mos: & iponētū piculis p̃cia: procul abomināda negociatio: ēt a mediocriter improbis abierit. Rē pulcherrimā. p̃ociniū. orādī maiestātē: qua nihil dii imortales melius hominib⁹ dederūt: & qua remota muta sunt oīa. illa nihil in urbe uel ad utilitatē fructuosius: uel ad digni-

ri uenerant: obuersabantur aduocati: silentium longum. tandem a Pratore nuncius: dimittuntur centumviri. eximitur dies me gaudente: qui nunquam ita paratus sum: ut non morer causa dilationis. Nepos prætor des. qui legibus querit: proposuerat breue edictum: admonebat accusatores: admonebat reos executurum se quæ. S. C. continerentur. Suberat edicto Senatusconsultum hoc. Omnes: quisquis negocium haberet: iurare prius: quæ agere iubebantur: nihil se ob aduocationem cuiquam dedisse: promississe: cauisse: his enim uerbis: ac mille præterea: & uenire aduocationes: & emi uetabatur: peractis tamen negociis permittebat pecuniā dumtaxat .x. milium dare. hoc facto Nepotis commotus prætor: qui centumuiralibus præsidet deliberaturus: an sequeretur exemplum: inopinatum nobis ocium dedit. interim tota ciuitate Nepotis edictum carpitur: laudatur. multos inuenimus: qui cuncta corrigerent: quid ante hunc prætores non fuerunt? Quis autem hic est? qui emendat publicos mores? alii contra: rectissime fecit initurus magistratum Iura recognouit: Senatusconsulta legit: reprimi nouissimas pactiōes: rem pulcherrimā turpissime uenire non patitur. tales ubiq; sermōes: qui tñ alter utram in partē ex euetu præualebūt. Est omnino iniquū: sed usu receptū: quod honesta consilia: uel turpia put male: aut prospera cedunt: ita uel præcedunt: uel reprehendunt. Inde plerūq; eadē facta: modo libertatis: modo furoris: nomen accipiunt. Vale.

ratē amplius:uel ad urbis famā pulchrius:uel totius īperii atq; oīum gētiū noticiā illustrius. nō aliunde maiores honores:opes:amiciciā:laus pñs:& futura hoībus cōtingit. Alterutrā. bonā siue malā. Ex euentu. si bonū euentū sortietur edictum Nepotis:pariter bonam famā:si minus:malam:nā ab euentu **Euentus** saepenumero res iudicantur:ut testatur Ouidius:exitus acta probat.& Liuius.vii.belli punici:ex euentu quo nihil iniquius est:famam homines habent:a quo idē trahens argumentū inducit Hānonē dicētem euentū esse ueluti iustū belli iudicē:Nero dicere solebat euentum in manu fortunæ constare:hinc Liuius

PLINII CAECILII SECVNDI
EPIST. LIBER SEXTVS.

C.Plinius Tyroni.S.

PGo quādiū Trās Padum: tu in piceno:mius te requi rebam:postq̄ ego in urbe: tu adhuc in Piceno:multo magis. ex quo ipsa loca in qbus esse una solemus acri us metui commonent:seu q̄ desiderium absētium nil perinde ac uicinitas acuit: quoq; proprius accesseris

scribit euentū in manu stultorū uersari: nā plerūq; uis oratoris:& ceterarū rege ab imperitis exitu:& uictoria indicant. quare secūdū Isocratē cum euentus sit ī manu fortunæ:nō laudandus is cui res p̄spere cedūt:sed qui q̄tū cōsilio huma no licebat eas multo añ p̄uidit:& prouidit:tā & si secus q̄ intēderat euenirēt:sapientes.n.& docti fortuita debēt exclu dere.M.T.in rhetoricis:cuiuscūq; nego cii finē:euentū diffinit:Donatus tantum bonorū exitum:cōtra tamen probatissi morum auctoritatem. Iniquum. sine ratione. Vsu receptū. cōsuetū. Proce dūt.laudant admittuntur. Eadem fa cta.eodem consilio gesta. Libertati. si bene cedunt.Furoris.si male.

IOANNIS MARIAE CATA
NAEI COMMENTARII IN EPI
STOLAS LIBRI SEXTI. C. PLI
NII CAECILII SECVNDI NOVO
COMENSIS.

PGo:Transpadana regio dici tur:quæ nobis est cis Padū: cispadana:quæ ultra Padū: habet.n.respect⁹ scriptorū: q̄ erāt in urbe:nā illis q̄ nobis cispadan⁹ ager:trāspan⁹ erat Cōtulerat se Secūd⁹ in p̄riā Comū:Tyro ī Picenū:sed reuer sus in urbē ubi cōsueuerat Tyroni:tunc cœpit desiderium amici:quare hortat:ut Romā uēiat. Trāspadū.Comi ubi sua plurima tenuit p̄dia.Padus ab imis radi cibus Vesuli montis exortus:siue a gre mio ut testat Pli.Ptole.etia; Padi caput iuxta Lariā paludē refert:q̄ submersus cūiculo rursus in agro Vibonensi extol

Padus

lit scdm Solinū:at Plinio tradente in Forouibensium agro:nulli amni claritate inferior:nā a poeta flu uiog rex d̄r:Lucanus non minorē Nilo scribit:& Strabo cūctos Europæ fluuios præter Histru magni tudine superare:dictus a græcis Eridanus nota Phaechontis poena.fons eius mediis dieb⁹ æstiuis semp aret:canicula liquatis niuib⁹ flumē augef:atq; ubi liquit agros ubertate largior:nā subiectus alpibus cāpus admodū felix:& fructuosis collibus uariis:hunc mediū fere Padus diuidit:eaq; regio hic cispada na:hic trāspadana d̄r:cispadana:qdē mōtib⁹ adiacet:atq; liguriæ:reliqua uero trāspadana:multis igitur annibus auctus iuxta Rauēnā mare irrūpit p̄ septē ostia:sed unū maxie memorabile:q̄ Padusa d̄r effi cit.hæc sumpta ex Mella:Strabone:Plinio:Solino:Diodoro:q̄ dissentiens a cæteris scriptorib⁹ tradit qn q̄ tm̄ ostiis in fretū se exonerare. Piceno:agro eras:Picenū post Vmbriæ ciuitates:q̄ inter Ariminum **picenum** Anconēq; iacēt extēdit:p̄fecti sunt at Piceni a Sabinog:terra:q̄ cū ductu:& auspicio pici iter facerēt nō mē inde naçti fuere.e.mōtib⁹ usq; ī plana:& pelag⁹ eoḡ icipiūt domicia:quoq; ager ī lōgū:magis q̄ in latū excrescit bon⁹ ad oīa:cæterū lignariis q̄ frumētariis fructib⁹ lōge p̄stat.iter cæteras urbes insignē hēt Anconē.in.y.Italiæ regione locat a Plī.& hoīum multitudine abūdasse idē auctor a Piceno dedu cit Picens:a Picentia uero Picentini:q̄ & ipi populi sunt Italiæ. Multo magis.te regio. Ex quo.tpe.i. postquā. Me cōmonēt tui.memorē metui faciūt:te ī mētē meā reducūt. Abñtiū.p̄prie desiderium est

accēdit. Impatiēt⁹. ardētius. In cā. huius desiderii ē. Tormēto. sollicitudini: affectui. Veni. i urbē ut medearis dolori meo. Illuc. Comū. Similes. cōquerētes de absentia mea: & efflagitātes aduēiū i urbē.

Oleo. taxat notabiliter actionē. M. Reguli cū uideat probare: & aperte modū agēdi suo tpe improbat: postq̄ publicos mores notauit: ad suos: & Arriāi amici. reuertit. Iudiciis. centūuira libus cāis. Desiderare. q̄ maius ē q̄ quærere. Habebat studiis honorē. honorabat studia. Timebat. nā timor est optimus studiorum emendator. Pallebat. libro primo de eodem di

xerat: expaluit notabiliter quīs paleat semper: palidi. n. studiosi credunt nimia uigilia: & uini parsimonia: quare ioc⁹ est Valerii Martialis: i Oppianū: qui cū eēt mali coloris. cōpit scribere uersus ut uideret poeta: & illa luuenalis uelicitio. tunc utile multis Pallere. & uinum toto nescire decembri. Scribebat. supra legimus Regulū recitasse librū in Rusticū: & aliū de obitu filii sui diuulgasse. De discere. obliuisci. desuescere: nā de cōposito uerbi significationē cū quo iungit interdū destruit: sicut. apud grācos νατα. uerbi causa μαυτανω. i. disco. νατα μαυτανω. de disco: Circūliniebat. qui dā frontē liniebant unguēto uel cerusa: deinde pāniculū siue fasciam iponebāt: q̄ spleniū dicebat. a q̄busdā existimatū oculorū operimentū ad arcendā nimia lucē: eius Meminit Martialis libro secūdo. Et numerosa linunt stelantē splenia frontē: itē. viii. Talia lunata splenia frōte sedēt. libro. x. pro petiola uidet usurpasse. Cur spleniato sape pdeam mento: Alba ue pictus sana labra cerusa. secundum Pollucem caput splenis dicitur spleniū: q̄ αὐτὸ λυγρὸν est splenem dolere. Pl. testat herbā splenion lyeu⁹ meri. Alterum. sinistrum. damnat Fabius eos q̄ in dicendo optos compressos q̄ oculos tenebant: neq̄ nisi plane rudēs: & stultos tales haberi posse. A possessore. p reo. Candidū spleniū. fasciā albam. Hoc. unū. Haruspices q̄ p inspectionē uictimarū ariolabant. De actōis euentu. anteq̄ ageret an pspicere sibi cessura esset actio. Supstitione. supuacua religione: nā superstitione est timor superfluous: & delitus: aut ab aniculis dicta supstitione: q̄ multum superstites per æratē delirāt: & stultæ sunt: aut secundū

Splenium

Supstitione

Lucretiū supstitione ē supstantiū regē. i. coelestiū: & diuinarū: q̄ sup nos stāt ianis: & superfluous timor. & supstitionis: q̄ deos nimis timēt. authores hēo Seruiū: & Dōatū: alii supstitionis uerbū originē habuisse uolūt ab iis: q̄ filios supstites eē nimis iportūe a diis efflagitarēt: cū tñ oīs inportūa: iēptaq̄ religio possit supstitione appellari: q̄ a romanis olī tanq̄ pestis ab urbe sæpius euulsa fuit. Veniebat. id cōsulere haruspices pcedebat ex sūma reuerētia: q̄ studiis hēbat: nā nisi de magnis deū cōsulere nō debent. Iā. pte rea. Vna. cū Regulō. Libera tpa. spaciofa: & ampla q̄ta orator uoluisset: intra tps lege cōstitutū tm causidicis licebat agere nisi lōgi⁹ dicēdi spaciū a iudicib⁹ ipetrassent. Audituros corrogabat. cōgregabat: q̄ se agētē audirēt. Alteri⁹ iuidia. Reguli maliuolētia: q̄ tā ipudēter peteret ad dicēdū lōgissima tpa. Auditorio. auditoribus quos Regul⁹ corrogauerat. Dephensum. ex iūperato. Cōmode. libere: q̄tum: & q̄ uoles. Vt cūq̄. bñ an male. Benefecit. q̄a malus. Melius. fecisset. Si añ. si mortuus eēt añ Domitianū sub quo multa scelestā patrauit. Prīcipe. Traiāo: q̄ falsas accusatiōes nō admisit: in q̄bus Regulus polebat. Ideo. cū nō posset nocere. Abiit. obiit. Increbuit ioleuit: i usū uēit: & recepta ē. Clepsydras. repete añ. notata i pcedētib⁹. Dandi. cōcedēdi aduersariorū aduocatis. Aegisse. finisse actionē suā. Finiri. finē

ad spem fruendī: hoc impatientius cupias. quicquid in causa: eripe me huic tormento. Veni: aut ego illuc unde consulto properauī: reuertar: uel ob hoc solū: ut experiar: an mihi cum sine me Romæ cōpīs eē: similes his epistolas mittas.

C. Plinius Arriano. S.

Oleo nōnunq̄ i iudiciis quærere. M. Regulum. nolo enim dicere desiderare: cur ergo quæro? Habebat studiis honorē: timebat: pallebat: scribebat: quīs non posset discere illud ipsum qd̄ oculus modo dextrum: mō sinistrum circumliniebat: dextrum si a petitore: alterū si a possessore eēt acturus: quod candidum splenium in hoc: aut illud supercilium transferebat. q̄ semp aruspices cōsulebat de actionis euentu: animi superstitione: sed tamen ex magno studiorum honore ueniebat. iam illa perquam iucunda una dicentibus: q̄ libera tempora petebat: q̄ audituros corrogabat: quid deniq̄ iucundius: q̄ sub alterius inuidia q̄diu uelis: & in alieno auditorio quasi depræhensum commode dicere? Sed utcunq̄ se habent ista: benefecit Regulus: q̄ est mortuus: melius si ante: nunc enim sane poterat sine malo publico uiuere sub eo prīcipe: sub quo nocere non poterat. Ideoq̄ fas est nonnunq̄ eum quærere: nā postq̄ abiit: illa increbuit passim: & in ualuit cōsuetudo binas: uel singulas clepsydras: interdū: & dimidias: & dandi: & petendi. nam: & q̄ dicūt ægisse malunt: q̄ agere: & qui audiūt finiri:

imponi actioni. Quā iudicare. q̄ rectam sniam p̄nunciare. perinde ac si diceret aduocati fastidiū capi-
unt agendo: iudices non audiendo male iudicant. quare oēs q̄ primū finē īponi quærunt officio suo.
Studiorū. artis dicēdi. Periculorū reorū: quos patroni cunctis artibus debēt tutari. Tot horas. idē au-
thor est accusatori sex horas: reo nouē ex lege cōstitutas: super qua re iā multā annotauim⁹. Tot dies.
xx. iuridicos Asconio memorante. Comperendinationes. dilationes. Illi. maiores. Hebetes. cœcu-
rantes: & ingenio debili. Nos. apertius. amara derisio. Religiosius. iustius. Paucioribus. minoribus

uigiti. nam si clepsydra pro dimidia ho-
ra sumitur: & reo decem octo q̄n plures
cōcedebāt: respectu illi⁹ recte dixit pau-
cioribus clepsydris. Præcipitamus. in
hoc loco faciunt uerba Taciti de orato-
ribus festinandum inquit est apud iudi-
ces: q̄ non accipiunt tpa: sed constituūt:
nec expectādum habēt oratorē. dum il-
li libeat de ipso negotio dicere: sed sæpe
ultro admonēt: atq; alio trāsgradienteꝝ
reuocat: & festinare se testant. O Re-
gule. extrinsecus sumēdū tale qd si nūc
uiueres qd diceres. Obtinebas. ipetra-
bas a iudicibus tps orandi liberū. Am-
bitiōe. q̄ tamen faciebas non ad utilita-
tē clientum: sed honoris tui affectatiōe.

Paucissimi. rarissimi iudices. Præstāt.
concedūt dicentibus. Iudico. dat⁹ sum
iudex. Dico. ago causam. Quid docet.
indicem intelligit: nam prius q̄ cā agere
tur per indicem. qui olim dabatur post
trigesimum diem rem exponebant: indi-
cem ergo intelligit per eū qui docet. sen-
sus est: si disceptantes petunt a me pluri-
mū temporis concedere soleo: sed tan-
tundem do ei: qui causam exponit: ut si
gillatim: & commode possit me docere:
est autem docere narrare: & argumen-
tis confirmare legitur etiā: q̄ dicit non
absurde. Diuinare. uelle cognoscere
anteq̄ intelligant cām: cuius momenti
sit: q̄ faciūt iudices q̄ tēpus debitū actu-
ro nō permittūt. Tempusq; negotio fi-
nire. p̄stinato tempore concludere rem:
cui⁹ magnitudinē nescias. Finire. ascri-
bere: determinare. Debeat. patiētiam.
s. p̄stare: debet. n. iudex esse patiētissim⁹
ad audiēdum. iurisconsulti frequēter di-
cunt patientiam præstare: ut Marcell⁹.
ff. xxxix. de operis noui nunciatione: &

Index

Docere

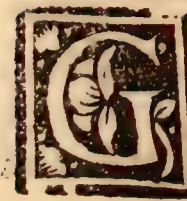
Patientia
Præstare

q̄ iudicare: tanta negligentia: tanta desidīa: tanta
deniq; in reuerentia: studiorum: periculorūq; est.
an nos sapientiores maioribus nostris? nos legi-
bus ipsis iustiores: quæ tot horas: tot dies: tot cō-
perendinationes largiuntur. Hebetes illi: & supra
modum tardī: nos apertius dicimus: celerius in-
telligimus: religiosius iudicamus: qui pauciori-
bus Clepsydris præcipitamus causas. quā diebus
explicari solebant. O. Regule. qui ambitione ab
oibus obtinebas: quod fieri paucissimi præstant.
equidem quoties iudico: quod uel sæpius facio: q̄
dico: q̄tūq; plurimū temporis postulat: tm̄ do ei
qui docet: temerarium enim existimo diuinare q̄
spaciōsa sit causa inaudita: tempusq; negotio fini-
re: cuius modum ignores: præsertim cum primam
religionis suæ iudex patientiam debeat: quæ ps
magna iustitiæ est. At quædam superuacua dicū-
tur: etiā. sed satius est: & hæc dici: q̄ non dici neces-
saria. Præterea an sint superuacua: nisi cum audie-
ris scire non possis. Sed de his melius coram: ut de
pluribus uitiis ciuitatis. Nam tu quoq; amore
cōmunium ciuiū soles emendari cupere: quæ iam
corrigere difficile est. nunc respiciamus nostra: &
quid oīa in tuis recte: in meis noui nihil mihi at:
& gratiora sunt bona: q̄ perseuerant: & leuiora in
commoda: q̄ assueui.

C. Plinius Vero. S.

Ratias ago. q̄ agellū: quem nutritici meæ

Vlpianus. xliii. titulo q̄ ui aut clam: & libro quadragesimo sexto de solutionibus. item. ff. xxxix. de opis
nouī nunciatione: & ibidem Paulus. Primam religionis suæ. quam obseruare imprimis debet inter cæ-
tera suæ fidei conueniētia: nam Seneca capite de iustitia inquit. de fide: & religione scias agi ubicunque
de ueritate tractatur. Pars magna iustitiæ: cum enim iustitia sit constans: & perpetua uoluntas secun-
dum Iustinianum: non immerito patientiam iustitiæ magnam partem nominauit. At quædam. occur-
rit obiectioni. Dicuntur. a causidicis. Etiam. sic est. concedo superuacua dici. etiam enim consentien-
tis aduerbium est. Hæc. superuacua. Non dici. angustia temporis. Coram. uiua uoce tractabimus.
Cōium. ciuium reip. nostræ romanæ. Emendari. plus est corrigere q̄ emēdare: nā qui corrigit ī rectū
reducit: qui emendat uiciū operit. & mendæ supinducere conat⁹ uelamē aliquod. Difficile. q̄a inueterata
uicia difficile curant. Nostra. nostros mores: primū. n. cognoscere seipsum. Et quid. nunquid. In tuis

recte: se habent? Nihil. noui est. Bona. quæ sunt in rebus meis si qua tamen sunt. Perseue-
rant. q̄ non abscedunt. Quod assueui. nam ab assuetis si fit passio: non tanta fit.
Ratias. Vero agricolatiōi itēto cōmēdat agrū: quē nutritici suæ dono dederat. Veros plures
Spartianus: & Capitolinus monumētis tradūt: huius autē tāq; obscurioris nulla apud alios fit

Verus

mētio. Erat. æstimabitur præcio. Curate. excolere. nā diligenti cultura præcia prædiorū ampliatur: quia reditus supercurrit: ita si negligētius habita sint. minui ea necesse est. q̄ rescripserunt diui fr̄es authore Callistrato de iure fisci. Reparabit. resumet. restituet in præciū cētum milium nūmū. Hæc quoq̄ comedant. Munusculū meū. q̄a ego donavi. Illius. nutricis. Quā mea. ut uidear donasse rē p̄ciosā.

Calphurnia

Vnq̄. Cōquerit nō sibi licuisse per occupationes in campaniā cum uxore Calphurnia secedere: inibiq̄ multa amabiliter differit: & hortat̄ ut saltē pluribus epistolis timori suo p̄uideat.

Calphurniā Secundi uxore testant̄ tres eiusdē epistolæ:

& Sidonius libro. ii. Valitudinis bonæ recuperandæ. In Cāpaniā. ubi Fabat̄ Secundi prosocer uillam Camillianam possedit. E uestigio. statim post digressum tuū. Viribus acquireret. astrueret firmitati tuæ. erat. n. debilis: & ideo in campaniam Italiæ regionum apricam secesserat. Corpusculo. per hoc colligitur Calphurniā fuisse paruæ staturæ: & exili. Et qui. & quō. Secessus uoluptates. scd̄ Eutropiū nulla magis regio ad ociū: & uoluptatē accommodata q̄ Campaniā: siquidē non modo Italiæ: s; pene toto orbe terrarum pulcherrima Campaniæ plaga ē: nihil hospitālibili⁹ mari. hic illi nobiles portus: Caieta: Misenus. tepētesq̄ fontibus Baiæ: & ad uoluptatē: & ad sanādos morbos commodissimæ: Lucrinus: & Auern⁹ quædam maris ostia: hic amici uitib⁹ mōtes Caius: Falernus: Massicus: & pulcherrimus tunciorum Vesuuius: urbes ad mare Formiæ: Cumæ: Putolei: Herculanium: Pompei. & ipsa caput urbiū Capua: quæ quondam intra tres maximas Romam: Carthaginemq̄ noiata: nam rosam fert odoratiore satiuā: unde uulgo dcm̄ pl⁹ apud Campanos unguenti: q̄ apud cæteros olei fieri: est. n. amoenissim⁹ Campaniæ tract⁹ si quis ubertatem soli: cæli tēperie: aprica colliū: opaca nemorū: i noxios saltus: uitium: olearūq̄ puētus: nobilia pecuaria cogitauerit: ibi sūmū liberi p̄ris cū Cerere certamē: hæc littora fontib⁹ calidis rigan̄: p̄terq̄ cætera in toto mari cōchylis: & pisce nobilitatur: nusq̄ generosior oleæ liquor: & hoc quoq̄ certamen huminæ uoluptatis tenuere Osci Græci: Umbri: Tusci. Campani. Regionisq̄ abūdantiam.

Campania

Campania seritur toto anno pannico semel: bis farre: sed campus qui circa Capuam est: & laboriæ uocatur: a græcis phlegræus cæteras terras fertilitate superat: & idelicias alicæ politur messis. In offensa. sana. Equidem. ego quidem more Virgiliano. Fortem. beneualentem. quamuis sana esses: & absens tamen tibi timerem: quanto magis inualidæ. Est suspensum. & anxium. facit hominem ambigere: & dubitare: neq̄ parum æstare. Nihil scire. nullum nouum intelligere. Ratio. causa: respectus. Omnia. mala. Metuentium. qui omnia aduersa suspicantur. Quæ abhominor. quæ omine abicio ut puta morte. abominet̄ inqt Columella arator herbā tanq̄ omē triste expuat. Fingo imagior. Cōsulas. subuenias. Securi⁹. cū legā tibi bñ esse: timebo: ne post missas l̄ras noui mali aliquid te p̄sserit.

Abominari

Crispserā. Lici. Nepos postq̄ Varēus obtinuerat ut sibi testes p̄ defensiōe liceret euocare: cepit petere ut legi repetūdæ adiiceret̄ licere reis denūciare testes: cui relationi multi cōtra dixerūt: sed p̄sertim lubentius Celsus: iter quos orta cōtētiōe ad lites usq̄ p̄cessum est. Tenuisse. ipetrasse a senatu. q̄ paulo añ legimus. Euocare. ex Bithynia in urbē cōuocare: & milites

donaueram: colendū suscepisti. Et erat cū donare centū milium nummum. Postea decrescēte redditu ēt præciū minuit: qd̄ nunc te curante repabit. tu mō meminēris commendari tibi a me non arbores: & terram: quanq̄ hæc quoq̄: sed munusculum meū: quod esse q̄ fructuosissimū: nō illius magis interest: quæ accepit: q̄ mea: qui dedi. Vale.

C. Plinius Calphurniæ. S.

Vnquam sum magis de occupationibus meis quæstus: quæ me nō sunt passæ: aut proficiscentem te ualitudinis causa in campaniā prosequi: aut profectam e uestigio subsequi: nūc enim præcipue simul esse capiebā: ut oculis meis crederem: quid uiribus: quid corpusculo acquireret: & qui deniq̄ secessus uoluptates: regionisq̄ abundantiam inoffensa transmitteres. Equidem etiam fortem te non sine cura desiderarem. est. n. suspensum: & anxium de eo: quem ardentissime diligas: interdum nihil scire. nunc uero mecum absentia: tum infirmitatis tuæ ratio incerta: & uaria sollicitudine exteret. Vereor omnia: quæque natura intuetium est: ea maxime mihi: quæ abominor: fingo. quo impēsius rogo: ut timori meo singulis quotidie: uel etiam binis epistolis consulas. ero enim securior dum legam: statimque timebo: cum legero.

C. Plinius Vrsi. S.

Crispserā tēuisse V. ut sibi euocari testes liceret: qd̄ plurib⁹ æquū: q̄busdā iniquū

euocati auxiliares dñr subito tumultu a cōsule cōuocati ad opē reip. ferendā: ea militia dñ euocatio: ue
rū apud Macrobiū euocatio appellat qñ dñ euocantur ab aliqua urbe excidēda. Sequēti senatu. cū pri
mū senatus habitus est. Referret. poneret in cōsolationē. Proximo. nuper facto ut Vareno liceret te
stes euocare. Finitā. iam decretā. Retractauit. renouauit: reuisit: recognouit: est. n. retractare q omise. Retracta
ris repetere: & mutare: sic ferrū retractatū: sic scripta iā omīssa: & deinde emendata dicimus retractata. re

Sub exēplo legis ambitus. ad imitationē legis ambitus: qua cauebat: ut sicut accusatoribus licebat in

& quidē pertinaciter uisum: maxime Licinio Ne
poti: qui sequenti Senatu: cum de rebus aliis re
ferretur: de proximo. S. C. differuit: finitamq; cau
sam retractauit. Addidit etiam petendum a cōs.
ut referrent sub exemplo legis ambitus de lege re
petundarum: an placeret in futurum ad eam le
gem adiici: ut sicuti accusatoribus inquirendi: te
stibusq; denunciandi potestas ex ea lege esset: ita
reis quoq; fieret. fuerunt quibus hæc eius oratio:
ut sera: & intempestiua: & præpostera displice
ret: quæ omīssio contra dicendi tempore castiga
ret peractum: cui potuisset occurrere. Iubentius
quidem Celsus prætor tanq̃ emendatorem Sena
tus: & multis: & uehementer increpuit. Respon
dit Nepos: rursusq; Celsus: neuter contumeliis tē
perauit. nolo referre quæ dici ab ipsis moleste tu
li. quo magis quosdam e numero nro improbauit:
qui modo ad Celsum: mō ad Nepotē: prout hic:
uel ille diceret cupiditate audiendi cursitarent: &
nūc quasi stimularēt: & accēderēt: nunc quasi re
conciliarēt: cōponerētq; frequētius singulis: am

quirere & testibus denunciare. ita reis pa
riter ius eēt. de ambitu Liuius. vii. ab ur
be cōdita tūc primū refert. a Cn. Petilio
tribuno ple. authoribus patribus ad po
pulū relatū fuisse: eaq; rogatiōe nouoq;
maxime hoīum: qui nūdinas: & cōcilia
bula obire soliti erant cōpressa creditas:
haud æque patribus læta. M. Tullius Va
tiniū tradit se tulisse legē de ambitu ex
senatusconsulto: id q; p Murena repetit:
sed Liuii abbreviator lib. xlvii. ante Cice
ronē legē de ambitu latā testat. fuit autē
ea lex cōstituta reip. cā: sicut repetūdage:
Tacitus tñ inquit candidatoꝝ ambitus
iulias leges peperit: sub p̃cipe uero ces
sat lex ambitus. testes sunt iuriscōsulti.

Placeret. senatui: cui liberū est intende
re leges: & mollire. Eam. repetūdage.

Denunciādi. denunciare est furugē ali
quod nunciare. quo uerbo frequēter uti
tur Cicero in orationibus: & Secundus
mox inquit qd denunciationibus & qua
si minis ago: nā fere in partē sumitur ho
stilem. Præpostera. inuersa. Cōtradi
cendi tēpore. cū de ea agebat: & nondū
esset decretū senatusconsultum. Pera
ctum. iā transactū: nā præterita dicente
apud Liuiū Annibale magis reprehēdi
q̃ corrigi possunt. Occurrere. in tpe con
tradidere. Iubentius Celsus p̃tor. Vlp.

Denūciare

ff. v. pridie idus martias. Qu Iulius Balbus: & P. Iubētius Celsus cōs. uerba fecere de his: quæ ip̃erator
Cæsar Adrianus Traiani parthici filius p̃posuit idem lib. ff. xxxviii. de operis libertorum scribit Iuben
tium Celsum fuisse iuriscōsultum: sic pomponius de iuris origine Celsos patrem: & filium iuriscōsul
tos tradit: & Marcellus. ff. xxxii. filium cōsulem ponit: & libro. xxix. extat Plocianæ epistola ad Iuben
tium Celsum: & Eiusdem ad illam. Iubentius Celsus cum primoribus urbis coniurationem iniens con
tra Domitianum accusatus admirabiliter uitauit periculum: nam cum iniicerēt ei manus dixit se quæ
dam secreto uelle Domitiano deferre: & supplex dominum deumq; sæpius inuocans inquit nihil tale
admisit: uerum si mihi dilationem dederis: quorum particeps non sum omnia explicabo: multosq; mani
festabo ac conuincam: inde dimissus nullum detexit: aliquando alias causas prætexens distulit cōfessio
nem usq; in Domitiani necem: post quæ Dion in Traiano hæc addidit Celsum Traiano carum. & statu
am ei in publico iussu imperatoris erectam: uirumq; optimatem fuisse: & inuito Adriano ex decreto se
natus Batis interfectum: quod necem imperatori moliretur. authores habeo Spartianum: & Dionem:
q̃q; mendose apud Spartianum legatur Adrianum in consilio habuisse Iulium Celsum iuriscōsultum.
tu reponere Iubentium Celsum: proinde is fuit rhetor eloquentissimus: q; etiam Iuuenalis indicat Celso
dictare paratæ: tam & si interpretes significasse uelint Cor. Celsum: cum is fuerit mediocris orator: nec
temporibus satyrographi: inde pariter decepti sunt. viii. satyra super illud Nec dubitant Celsi prætoris
uendere ludis: ubi neq; Cor. Celsum: neq; pro adiectiuo positum Celsum ut quidam ariolatur uel uno
Secundi testimonio satis constat accipi posse: sed Iubentium Celsum prætorem sub Traiano: quo prin
cipe satyram suam poeta condidit. Celsi qui curam equitum in Bello Othoniano sumpsit meminit Ta
citus. alii prodidere Titum Iuuentiū oratorē fuisse in dicendo lentum ac pene frigidum: sed calidum: &
in capiēdo aduersarium uersutum: præterea nec indoctum & magna cum iurisciuilis intelligentia. Sa
bino Iubentio rescripsisse diuum Pium rettulit Vlp. pariter Cæcilio Iubētiano. Rursusq; Celsus. respon
dit Nepoti. Tēperauit. abstinuit. E numero nro. senatorii ordinis. Ad. iuxta. ip̃tes. Accēderēt. inci
tarent. irritarent. Frequentius. ordo est frequentius precabantur Cæsarē Traianū propitium singulis

Iubentius
Celsus

Spartiani
locus

Iuue. locus

Ludicra
ars

interdum precabantur ambobus ut assolet fieri in ludicro aliquo. dicam apertius. qui modo stimulabāt modo reconciliabant Celsum & Nepotem: Traianum tunc in senatu precabantur ut uellet fauere Celso uel Nepoti tanq̃ si augeret aliqua res ludicra. Ludicra autē ars. quæ ludi gratia fit ut scenica: & historica. Possidonius auctore Seneca quattuor esse ait genera atrium. nā sunt uulgares: & sordidæ: sunt ludicræ: sunt pueriles: sunt liberales: ludicræ sunt quæ ad uoluptatē oculorū auriumq; tendunt: qualis scenica & historica unde tibi amicus causa cōparatam Plinius ludicram uocat his annumeres licet machinatores: qui pegmata per se surgētia excogitant: & tabulata tacite insublime crescētia: & alias ex iopinato uarietates aut dehiscētibz quæ coherebant: aut his quæ distabāt sua spōte coherētibz: aut quæ eminebant paulatim in se resistentibus: quibus ipeitōz ferunt oculi. oīa subita: q̃a causas nō nouere mirantur: & qui artem ludicrā exercuisset ius non habebat sedendi in. xiiii. gradu. Alter alteri. i. plicita plepsis. Libello. supplicatione: accusatione. Pugilaribus. libris ligneis cæra illitis. Amicorū loquacitas. utriusq; familiarium delatio. nā amici Nepotis significarūt Celso quid Nepos pararet: & Celsi: quid ille Nepoti. Conuenissent. cōstituisent inter se id facere.

Si quando. Quam diligēter p amicorū dignitate debeam operā nostrā ac nostrorū p̃stare satis alibi: sed p̃sertim hac eplā monet Scd̃s: qui p̃ Iulio Nasone honores petitor rogat Fundanū suum: ut iō ueniat Romā q̃a suscepit cādīdātū: & uerebat si repulsam pateret: ne sibi illuderef. Si quādo. optauī. Voti socio. te adiutore ut uotū meū consequar. Petit cū bonis. hēt bonos uiros competitors. Pendeo. suspensus sum iter spem & metū. Cōsularē. iā functū cōsulatū: & p̃ id aliqua grā: & authoritate apud senatores: aliqñ non. Videor mihi: esse cōsularis cū spero: cū timeo iā uideor fuisse & priuatus hac dignitate. Candidatus oīum. dignitatum: magistratū: potestatum. tanq̃ si oēs dignitates iam a me gestas nunc primū pro me peterē. Quæ decucurri. qbus functus sum: sunt etiam qui sic distinguāt: rursus mihi uideor cōsularis. i. alicuius authoritatis: q̃a prādixerat exerceor spe. deinde sequentia ordinent: candidatus. i. Naso meretur hāc curā oīum q̃ decucurri: dignus est ut exercear spe: afficiar metu i petitione oīum honorū: quos ego gessi.

Mei. charitate amore suo erga me. P̃na. respectu p̃is eius: nō. n. initiū sumpsit ab illo. Aetatem. q̃a puer ego: ille iā natus grādis. Mōstrari mihi. tāq̃ uir admirabilis digito ab aliis mihi demōstrari. Quintilianū. quē supra testatus ē habuisse p̃ceptorē. Niceā nullū tpibus Traiani alibi legisse memini: nā Nicea Atheniensium iperator & Megarensis alter uetustiores fuerūt. Alioquin. insup. Filio. Nasoni. In senatu nā cōmendatiōe senatus interdū candidati p̃ferebantur: Qu. Cicero ad. M. Fratrem p̃ petitiōe cōsularatus monet cōparādos: & cōfirmādos magratus ex ciuibz maxime consules: deinde tribunos pl. ad cōficiendum centurias: admonēdi sumus suffragia iudicio senatus cōmissa a Traiano: & populo adempta. q̃ apte taxat Iuuenalis dicēs: nā pridē ex quo suffragia nulli Vēdimus effugit. curas: nā q̃ dabat olim imperiū. fascēs legiones: oīa: nunc se continet. Viuentes. dū uiuunt tanquā abeat amor cum uita. Ornamentum. collocatum est Nasoni. Ipsi enitendum: ipsi elaborandum. membra paria. Hoc tempus. petendorum honorum. Parauit amicos. faciunt hic Ciceronis uerba ad. Qu. Fratrem amicorū studia

bobus interdum propitium Cæsarem ut in ludicro aliquo precabatur. Mihi quidem illud etiam peracerbum fuit: quod sunt alter alteri: quid pararent: indicati. nam & Celsus Nepoti ex libello respondit: & Celsus Nepos ex pugilaribus: tāta loquacitas amicorū: ut homines iurgaturi idipsum inuicem scierint tanq̃ conuenissent.

C. Plinius Fondanio. S.

Si quando: nunc præcipue cuperem esse te Romæ: & sis rogo. opus est mihi uoti: laboris: sollicitudinis socio. petit honores Iulius Naso: petit cum multis: cū bonis: quos ut gloriosum sic est difficile superare. Pendeo ergo: & exerceor spe adficio metu: & me consularem non esse sentio: rursus mihi uideor omnium quæ decucurri candidatus. meretur hanc curā longa mei charitate. est mihi cum illo nō sane paternā amicitia: neq; enim esse potuit per meam ætatem: solebat tamen uix dum adolescentulo mihi pater eius cum magna laude monstrari: erat non studiorum tantum: uerum etiam studiosorū amantissimus: ac p̃pe quotidie ad audiendos: quos tūc ego frequētabam: Quintilianum: & Niceam sacerdotem uentitabat. uir alioquin clarus: ac grauis: & qui prodesse filio memoria sui debeat. Sed multi nunc in senatu qbus ignotus ille: multi quibus nōtus: sed nō nisi uiuētes reuerentur. quo magis huic omīssa gloria patris: in qua magnū ornamentum: gratia infirma: ipsi enitendum: ipsi elaborandū ē: quod quidē semper: quasi prāuideret hoc tēpus: sedulo fecit: parauit amicos: quos pa-

Nicea

beneficiis: & officiis: & uetustate: & facilitate ac iucunditate naturæ parta esse oportet: sed hoc nomen Magistra-
amicorum in petitione latius patet: quàm in cætera uita: quisquis est enim qui ostendat aliquid in te uoluntatis: tus petiti-
qui colat: qui domum uentitet: is in amicorum numero habendus est. Mamertinus pro consulatu. quis ignorat tum ne quid fa-
quorum cum honores populi Romani suffragiis mandabant multos fuisse candidatos labores: ediscenda om- ciendum
nium nominat tribuum: omnes atque etiam singuli salutandi: præsentandæ obuiorum manus: oibus arridendum:
non solum cum infimis sed etiam cum ignotis familiaritatis imago simulanda. Me certe. ordo est. certe dele-

rauerat: coluit. me certe: ut primum sibi iudicare
permisit: ad amorem imitationemque delegit. dicē-
ti mihi solícite adsistit. assidet recitanti. primus est:
& cum maxime nascentibus opusculis meis inter
est. nunc solus: ante cum fratre: cuius nuper amissi
ego suscipere partes: ego uicem debeo implere.
doleo enim: & illum immatura morte indignissime
raptum: & hunc optimi fratris adiumento destitu-
tum: solisque amicis relictum: quibus ex causis exigo
ut uenias: & suffragio meo tuum iungas. permul-
tum interest mea te ostentare: & tum circumire.
ea est authoritas tua: ut putem me efficacius tecum
etiam meos amicos rogaturum. abrumpe si qua
te retinent. hoc tempus meum: hoc fides: hoc etiam
dignitas postulat. Suscepi candidatum: & susce-
pisse me notum est. ego ambulo: ego periclitor. In
summa si datur Nasoni: quod petit: illius honor:
si negatur mea repulsa est. Vale.

C. Plinius Calphurnia. S.

Scribis te absentia mea non mediocriter
adfici: unumque habere solacium: quod pro
me libellos meos teneas: sæpe etiam in ue-
strigio meo collocas. Gratum quod his fomentis ac-
quiescis. inuicem ego epistolas tuas lectito: atque
identidem in manus quasi nouas sumo: sed eo ma-
gis ad desiderium tui accendor: nam cuius litteræ
tamen habent suauitatis: huius sermonibus quantum dul-
cedinis inest: tu tamē frequentissime scribe: licet
hoc ita me delectet: ut torqueat. Vale.

C. Plinius Prisco. S.

Attilium Crescentem: & nosti: & amas:
quis enim illum spectatior paulo: aut non
nouit: aut non amat: hunc ego non ut
multi: sed arctissime diligo. Oppida nostra unius
diei itinere dirimuntur. ipsi amare. inuicem: cum
est flagrantissimus amor adolescentuli coepimus.
mansit hic postea: neque refrixit iudicio: sed in-
ualuit. Sciunt qui alterutrum nostrum familia-

refraxit iudicio. postquam peruenimus ad eam ætatem: qua iudicare potuimus non diminutus est amor:
quod alius alium indignum amicitia iudicaret: sed potius creuit. Sciunt. norunt quantum nos amemus.

git me ad amorem: & imitationē ut pri-
mum permisit sibi iudicare id est profe-
cto elegit ut me amaret & imitaretur quā
primum iudicium fecit de me. Dicen-
ti. agenti. Cum maxime. præsertim. Amis-
si. mortui. Raptum. rapi proprie dicunt
iuuenes: quorum funera sunt immatura.
scatent huius uerbi innumera apud au-
thores exempla. Ostentare. demonstra-
re Nasoni uelle suffragari: nam multi se
quentur exemplum tuum. Tum. etiam.

Circuire. ambire suffragia. Tecum. te
duce. Abrumpe. interpone. Meum. pi-
gnoratū est usui meo. Dignitas. mea di-
gnitas exigit ut adiuues: ne periclitetur
ex repulsa Nasonis. Suscepi. tu edum: nam
suscepimus confugiētes ad nos opis gra-
tia. Ambio. conquiro suppliciter hunc
magistratum. Periclitor. nam maximo
amori maximus timor iunctus est. Re-
pulsa. dedecus: contumelia. qui enim pa-
riebatur repulsam despecti & contem-
pti credebantur.

Scribis. Respondet uxori Cal-
phurnia: quæ tunc erat in Ca-
pania se non minori desiderio
pro illa teneri: qua illa pro se.

Astaci. ledi. tristiari. Vestigio. lecti. ea. s.
cubilis parte qua soleo iacere. Fomentis:
solaciis: medel. Acquiescis. reficeris. Idē-
tidem: frequēter. Eo. quod epistolas tuas le-
ctito. Hoc. legere tua scripta sua uia.

Torqueat. quia tunc magis subit re-
cordatio non licere mihi coram frui tā-
ta uoluptate.

Attilium prisco suo enarrat
amiciciam suam ab adolescen-
tia cum Attilio Crescente. quod eo
tedit ut Priscus soliceret Ma-
ximum Valerii Vari heredem reddere cum
usuris pecuniam: quam uarus Attilio de-
buerat. Paulo spectatior. dignior: &
paulo clarior. tanquam si diceret notus &
prædictus est omnibus uiris authori-
tate præditus: qualis tu es. Oppida no-
stra. patria utriusque: oppida iuxta Comum
sunt quæ uno die inde possunt adiri Ber-
gomum: Laus pompeia: Nouaria: sed præ-
cipue Mediolanum. Ipsi adolescentu-
li. nos a teneris annis: tunc enim amor
uehementior: & inchoatus pertinacius
durat. Hic mansit. amor durauit. Neque

Prædicatione. laudatione. Circūfert: uulgat. Præ me fero. ostendo. Insolentiam. contumeliam. superbiā. οὐτις ἐμὲ ὤντος. idest nullus me uiuente. sume ex trinfecus tibi manus inferet. principium carminis ex primo Iliados ubi talibus Achilles Calchanta uatē alloquit. οὐτις ἐμὲ ὄντος ναὶ ἐπιχθονὶ δ' ἐρχομενοιο: σόιν' οὐ λησὶ παρὰ γηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποιοῖσι idest nullus me uiuente: & sup̄ terrā intuente. tibi. cauas apud naues infestas manus inferet. Quorsus hæc. cuius gr̄a hæc uerba præmissi. Valerius Varus. Vari Syriæ præfecti meminit Iosephus. Noster. utriusq; amicus. Sors. prima pecunia: cui supercurrit fœnus: uulgo capitale dicit non absurde. Vsurā. redditus & fructus qui percipit ex usu alicuius rei. Papinianus de usuris & fructibus cū in iudicio bonæ fidei disceptatur arbitrio iudicis usurarum modus ex more regionis ubi contractū est: constituitur: ita tamen ut legi non offendatur. Vlpia. cum patrifamilias mora facta sit: iā in hæredibus eius nō quærit mora: nā tunc hæredi pximo: hæreditario iure ea cōpetit: sufficit enim semel morā filii ut usuræ uel usufructus perpetuo debeantur: ideoq; ad cæteros quoque deinceps transmittet. Frugalitate. parsimonia: qđ uiuit parce. Præstat. excellit. Ad uoluptatē delectationis gratia nō lucri. Reparare. restaurare. recuperare. Scrupulū. difficultatē. sic li. iii. dixerat exime hūc mihi scrupulū. Leporibus. facetiis: uenustate: lepos. n. auctoribus Donato & Cicerone uenustas & festiuitas ē: unde mimo illi q̄ gratiose saltaret & eloqueretur nomen inditū Lepori. Lepidus autem qui politus est. Facetias hoīs. libro primo eruditissime simul: & facetissimi me locutum Attiliū testatus ē. Bilem. uirus. Vim. uehementiā. Eam. talem habere: & per id summam. Liberum ingenium. libertate dicendi utens: nō blandiens: sed fortiter loquens. Seneca in pro uerbiis. contumeliā nec fortis potest: nec ingenuus pati. item ingenuitas non recipit contumeliā. Vt. quāuis. Iudicabo. non displicet ut legat uindicabo. i. ulciscar. Hoc est grauius irascar. interpretatio color. Se putet neglectū a me. q̄ non cōmendauerim diligenter negociū suum apud te. q̄ fieret si nihil cum Maximo perfeceris. Hoc. scilicet ne ego me neglectum a te putem: illud ne ille putet se neglectum a me.

Ommendas. Respondet Tacito Nasonem candidatum sibi commendanti: & nescio quāto pere illum suscepisset. Nasonem mihi. commendas. admiratiue pronuntiandum. Me ipsum mihi commendasses. tanquam inferat Nasonem æque diligo ac me ipsum.

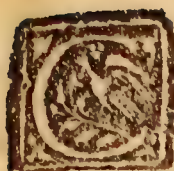
rius intuentur. nam: & ille amiciciam meam latissima prædicatione circūfert: & ego præ me fero quam te sit mihi curæ modestia: quies: securitas eius: quinetiam cum insolentiam cuiusdam tribu natum pl. iniriuri uereretur: idq; indicasset mihi: respondit: οὐτις ἐμὲ ὤντος. Quorsus hæc? ut scias non posse Atilium me incolumi iniuriam accipere. Iterum dices quorsus hæc? debuit ei pecuniam Valerius Varus: huius est hæres Maximus noster: quē: & ipse amo: sed cōiunctius tu. Rogo ergo: exigo etiā pro iure amicicię cures: ut Atilio meo salua sit non sors modo: uerum etiā usura plurimum annorū. Homo est alieni abstinentissimus: sui diligens. nullis quæstibus sustinet: nullus illi nisi ex frugalitate redditus. nam studia: quibus plurimum præstat: ad uoluptatem tantum: & gloriam exercet. & grauis est ei uel minima iactura: & q̄a reparare quod amiserit grauius est: exime hunc illi: exime hunc mihi scrupulum. sine me suauitate eius: sine leporibus perfrui: neq; enim possum tristem uidere: cuius hilaritas tristem me esse non patitur. In sūma nosti facetias hominis: quas uelim attendas: ne in bilem: aut amaritudinem uertat iniuria. quam uim habeat offensus crede eam: quā in amore habet. non feret magnum: & liberum ingenium cum contumelia damnum. Verum ut ferat ille: ego meum damnum: meam contumeliam iudicabo. sed non tanquā pro mea: hoc est grauius irascar: q̄q̄ quid denunciationibus: & quasi minis ago? Quin potius: ut cōperā: rogo: oro: des operā: ne ille se (quod ualidissime uereor) a me: ego me neglectum a te putem: dabis autem si hoc perinpe curæ est tibi: q̄ illud mihi.

C. Plinius Tacito. S.

Ommendas mihi Iulium Nasonem candidatum? Nasonem mihi? quid si me ipsum? fero tamen: & ignosco: eundem. n. cōmendassem tibi: si te Romæ morante ipse abfuissem. habet hoc sollicitudo: q̄ omnia necessaria putat: tu tamen censeo alios roges. ego precum tuarum minister: adiutor: particeps ero.

C. Plinius Albino. S.

Vm. Conqueritur Virginio Ruffo uiro nunq̃ satis laudato post .x. mortis annum nondū ab-
solutum sepulchrū. Villā Alsiensem. uillā alsiensis sit mentio apud Cic. pro Milone. inquit Alsiensis
enim diuertit in uillā Pōpei. Pompeiū ut uideret: sciebat in Alsiensi esse uillā pcul inde. erat uilla
autem in agro alsiensis: nā Alsiū si Dionysio in antiquitatib⁹ credimus Pelasgicū Aborigines
incoluere. Socrus meā. Pōpeia Celertimā. Optimi. ppter mores. Maximi. propter res gestas. uide
utraq; lib. ii. Hūc. uillā alsensem. Nidulū. requiē senectutis: sepulchrū suū. Monumentū. Vlp. ff. xi. Sepulchrū

Vm uenissē in focrus meā uillam Al-
siensem: quā aliquando Rufi Virgini
fuit: ipse mihi locus optimi illius: & ma-
ximī uiri desiderium non sine dolore renouauit.
hūc enim incollere secessum: atq; etiā senectutis
suā nidulum uocare consueuerat. quocunq; me
contulissē: illum animus: illū oculi requirebant
Libuit etiam monumentum eius uidere: & uidis-
se pœnituit. est enim adhuc imperfectum: nec dif-
ficultas operis in causa modici: ac potius exigui:
sed inertia eius: cui cura mandata est. subit indi-
gnatio cum miseratione: post decimum mortis an-
num: reliquias: neglectūq; cinerem sine nomīe ia-
cere: cuius memoria orbem terrarum gloria per-
uaget: at ille mandauerat: cauēratq; ut diuinū il-
lud etiam immortale factū uersibus inscriberet.
Hic situs est Rufus: pulso qui Vindice quondā
Imperium asseruit non sibi: sed patriā.

Tam rara in amiciciis fides: tam parata obliuio
mortuorum: ut ipsi nobis debeamus etiam condi-
toria extruere: omniaq; hæredum officia præsu-
mere. nam cui non est uerendum: quod uidemus
accidisse Virginiō: cuius iniuriā: ut indignio-
rem: sic etiam notiozem ipsius claritas facit.

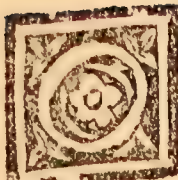
C. Plinius Maximo. S.

sepulchrū est ubi corpus mortui ossa de Monumē-
hoīs condita sunt: monumētū autem di tum
citur: qd̃ memoriā seruandā cā existat.
Marcel. titu. de sump. funerū. monumē-
tū sepulchri id esse diuus Adri. rescripsit:
q; monumēti. i. muniendi eius loci cā fa-
ctū sit: in quo corpus ipositū sit. Florēti-
nus ibidē monumentū generaliter res ē
memoriā cā in postēz p̃dita: i qua cor-
pus uel reliquias si iſerant fiet sepulchrū
si uero nihil eoz monumētū erit q; græ-
ci cenotaphiū appellarūt. alii monumē-
tum ad memoriā posteritatis: & quic-
quid ad memoriā alicuius factum est: ut
phana: porticus: scripta: & carmīa. De-
cimū mortis annū. p hoc apparet multo-
rū annoz epl̃as collegisse Scdm: & diu
fuisse sub Traiano: cū alibi Virginiū fu-
nus celebret: & mortē epl̃a lugeat. Me-
moriam. rez gestaz. Illud factū. q; cū sæ-
pe a legionibus qbus p̃erat dictus esset
īperator p̃sertim post interitum Iulii
Vindici abnuī palāq; p̃fessus sit nō pas-
surū se quenq; īperare nisi quem senatus
elegisset. Hic situs est. huius distici sen-
sum leges apud Dionem ex quo nos ista
traduximus. Nerua Virginiū sapius ī-
peratorē nominatū nō timuit in cōsula-
tu collegā sibi assumere. in Virginiū mor-
tui tumulo tale incisum fuit epitaphiū
q; cū uicisset Vindicē īperiū nō sibi asse-
ruit: sed patriā. Pulso Vindice. oībus
a Nerone ad Galbā deficientibus Virgi-
nius Rufus qui in Gallia Germanicis co-
piis p̃erat cū Iulio Vindice cōfligit: utri-

Virginius
potuit ip.

q; duces a suis exercitibus: ueluti aurigæ q; frenis dominari non possunt: ad bellum acti: Vindice autem
seipsum interimente inter. xx. milia gallorum qui ceciderant: exiuit rumor perinde atq; omnes uellent
ob huiusmodi uictoriam ut Virginius imperium admitteret: at his tunc iisdem quibus initio cogita-
tionibus insistentes electionem imperatoris senatui reseruabat: sed mortuo Nerone multi rursus: & quidā
ex iis tribunis: qui erant in tabernaculo districto ense iuebant Virginiū uel imperiū uel ferrum admit-
tere: sed postq; a senatu Galba īperator creatus est uix persuasit militibus ut eundē principē dicerent.
Flaccoq; Ordeonio legionem tradidit. hæc plutarchus. Asseruit. libez tradidit: & cōparauit. Etia cō-
ditoria extruere. in quod inuehitur Pli. senior. uni iquit homini sepulturæ cura: atq; etiā post se defutu-
ræ. conditorium pro sepulchro Tranqui. usurpat: scribens conditoriū & corpus magni Alexādi oculis
Augusti subiectum fuisse: & Petronius Arbiter in conditorium profecuta est defunctum: & mox descē-
dit in conditoriū: & itez præclusis conditorii foribus. Tam parata obliuio mortuoz. Cui malæ con-
suetudini occurrens Menedemus philosophus post defunctū Asclepiadem amicissimum sibi: cum eius
amicus ad conuiuium uenisset: arcerentq; illum ianuis adolescentes: memor etiā post fata Asclepiadis
iussit hospitē introduci dicens: Asclepiades etiā sepultus ei ianuas aperit. Hæredum officia. titulus est
libro. xi. ff. ubi cauētur ex dignitate funerati ab hærede funera fieri: nā etiam si quid impensæ in marmo-
re factum sit funeris est. orta autē hæc actio ex bono: & æquo. Papi. ff. v. quāuis stricto iure nulla tenean-
tur actio hæredes ad monumentum faciendum tamen pontificali auctoritate compelluntur ad ob-
sequium supremæ uoluntatis. Præsumere. præoccupare: ut nobis uiuis sepulchra condamus. Nō est
uerendum. ut hæredes negligent curam sepulturæ. Virginiū. uiro tam præclaro-

Cōditoriū

Præfectus
urbis

Diem. Gratulat' Fuscū Salinatorē & Numidiū Quadratū iuuenes apud præfectū urbis agisse ad imitationē sui cū sūma laude & gloria. Adhibitus ī cōsiliū. electus ad iudicādū. A præfecto urbis. Vlp. ff. i. oīa crimina præfectura urbis sibi uendicauit: nec tñ ea: q̄ ītra urbē admittunt: uege ea quoq; q̄ extra urbē ītra Italiā. initio eplæ diui Seueri missæ ad Fabiū Chilonem præfectū urbis ita scriptū fuit. cū urbē nostrā fidei tuæ cōmiserimus: q̄qd ītra urbē admittit: ad præfectū urbis p̄tinere uidet: sed & si qd ītra cētēsimū miliariū admissum sit: ad præfectū urbis p̄tinet: si ultra ipm lapidē egressum ē: præfecti urbis cognitio non est: quies quoq; pp̄logē & disciplina spectaculorē ad præfecti urbis curā p̄tinere uē: idem pōt urbē īterdicere & negociatione: & p̄fessione: & aduocationib⁹: & foro ad tēpus & in p̄petuū: & q̄ ab eodē iuriscōsulto recitant'. præfecto urbis secūdū aliquos quoties reip. magistratus p̄fisciebant' unus relinquebat: q̄ ius diceret: uñ Seneca lib. xii. eplæ præfectū urbis custodē appellat: & Iuue. saty. iiii. uillicū M. Tul. p̄ Plāco magistratus. reip. uillicos appellatos scripsit. præfectura urbis cūctis q̄ ītra urbē sunt ancillit dignitatibus & p̄tātib⁹: tñ ex oī pte deriuās q̄tū sine oī iniuria atq; detrimento alieni honoris usurpat. maxime authoritatis illā fuisse Treuelliū Pollio īdicat. cū in Valeriani uita tradat Censorē: q̄ ius iudicādī de p̄fectis eminetissimis habuit: nullā in p̄fectū urbis p̄tātē hūisse: senator tñ n̄ erat: iō Mutius negauit latinæ cā relictū: senatū h̄re posse: sed. M. Varro: & Atteius Capito referēte Gel. dñt ius fuisse præfecto senatus h̄ndi. Ex diuerso. diuersaq; partiū aduocatos. Fuscū Salinatorem. quē in eplis Traianus testat' uigē clarissimū: & plurimū authoritate apud se ualuisse. hic est ille Salinator: cui postea Seruianus filiā distinauit: & domo patricia genitus p̄ntes habuit honestissimos: uir eruditus & eloquēs: puer simplicitate: comitate iuuenis: grauitate senex. Fuscū refert Sptianus in summa de testatione habitū. q̄ imperiū p̄sagiis & ostētis agitatīs speraret: ad Fuscū lib. viii. Secūdi leges binas epistolas scriptas. Salinatori primū cognomē inditū. M. Liuius q̄ in censura nouū uectigal ex salaria anno na statui. Numidiū quadratū. cui⁹ alibi fit mētio: hic dilectus familiarissime. a Secūdo: h̄ares relictus ex bēsse a Numidia Quadratilla auia cōspicius forma fuit: & oēs sermones malignorē puer & iuuenis euasit: intra. xx. annū maritus: apud auia tāta seueritate uixit: ut p̄atomimos illius nunq̄ spectauerit. lego apud Spartianū: Quadratū cū Cādido gessisse consulatū. Quadrati historici meminit Dion in uita Antonini Pii: & Capitolinus cum Vulcatio. Quadratū grauiter īsecutus est Adrianus: in cuius uita. quā Spartia. latinā scripsit: legendū arbitramur Numidiū Quadratū nō Vinidiū: sic in Antonino p̄ho apud Iuliū Capitolinū. nō Mummiū: cui sororis suæ filio Antoninus Pius moriēs bonorē maternorum partē reliquit. Lampridius a Cōmodo occisum Quadratū memorat: q̄ de eo interficiendo cōsiliū iniisset sed hanc historiā melius explicat Herodianus ubi asserit Quadratū nobilissimū locupletissimūq; iuuenē incitatū a Lucilla ad necē imperatoris cū qua consuetudinē stupri habere existimabat: hunc tñ opinor filiū illius Numidii Quadrati. Probitas. laudabiles mores. Decorus habitus. cultus in oratore debet esse splendidus: & uirilī: nā toga: calceus: & capillus tā nimia cura q̄ negligentia sunt reprahendēda. lege quæ sequunt' apud Fabiū lib. xi. habitus etiā ad corpus referē. Os planū. expedita p̄nunciatio: nā Fabius p̄cipit os facile: & expeditū oratori habendū: & Secūdos in Regulo notauit in actione os confusum. Vox uirilī. fortis & durabilis: non mollis & effoeminata. Tenax memoria. qua oēs disciplinæ continent: hinc nō īmerito thesaurus eloquētiae dicif: si quis unā maximāq; artē memoriæ quærat: exercitatio est & labor: multa ediscere: multa quotidie si fieri pōt cogitare. Aequale. magnū. Iudiciū. secundum Diomedē iudiciū est: quo oēm orōnē recte uel minusq; recte p̄nunciatū specialiter iudicamus: uel est æstimatio qua poema cæteraq; scripta pp̄dimus adeo partibus oībus orōnis iudiciū cōnexum ē ac mixtū ut ne sentētiis quidē aut uerbis saltē singulis possit separari: nec magis arte tradit' q̄ gustus aut odor: Meis īstare uestigiis. tenere eūdē actionis modū: quē ego. Cādidiſſimo lapillo. mos deductus a trātib⁹: q̄ dies felices albo lapillo: īfelices nigro notabāt. Publicæ. utilitatis publicæ cā: Studiis eloquētiae. Tēderib⁹. a Salinatore: & q̄drato. Tātī putabūt. q̄ti faciūt Salinator: & q̄drat⁹. Meliores eloquētiores.

Die lætū: adhibitus ī cōsiliū a præfecto urbis audiui ex diuerso agētis sūmæ spei: sūmę indolis iuuenes Fus. Salinatorē: & Numidiū Vinidiū Quadratū: egregiū par: nec modo tēporibus nr̄is: sed lris īpsis ornamento futurū. Mira utriusq; p̄bitas: cōstantia salua: decorus habitus: os planū: uox uirilī: tenax memoria: magnū īgeniū: iudiciū æquale: q̄ singula mīhi uoluptati fuerūt: atq; īter hæc illud: qd' ipm me: ut rectorē: ut magistrū ītuebant': et q̄ audiebant: me æmulari: meis īstare uestigiis uidebant'. O diem (repetā enī) lætū: notādūq; mīhi candidissīmo calculo. Quid. n. aut publice lætius: q̄ clarissimos iuuenes: nomen: & famam ex studiis petere: aut mīhi optatius q̄ me ad recta tēdentibus q̄si exemplar eē p̄positū: qd' gaudiū: ut p̄petuo capiā: deos oro: ac eosdē testes peto: ut oēs: qui me imitari tātī putabunt meliores esse: q̄ me uelint. Vale.

Fuscus Sa-
linatorNumidius
Quadrat⁹

Iudicium

V uero. Binis Fabati profoceri litteris rñdet prioribus q̄ suscipiet defendēdum Priscū apud centūuiros: posterioribus q̄ libenter recordat̄ conuicioꝝ in se quāuis iniustoz. suspensa manu. timide: dubie. Vectio prisco. de Vectio & Prisco alibi diximus: legi etiam Bettio prisco: quem uidimus in memoriis antiquis agri Comensis. In arena mea. translatiue arenam suā dixit agendi usum frequentatum apud centumuiros: sic Iuue. lentaq̄ fori pugnamus arena: nam pluri- mas causas agit apud centumuiros suo & Martia. testimonio. Bettius Priscus

C. Plinius Fab. Profocero. S.

V uero nō debes suspensa manu cōmen- dare mihi quos tuendos putas. nā: & te decet mīcīs pdesse: & me suscipere: quicq̄ ad tuā curā ptinet. Itaq̄ Vectio Prisco: quan- tū plurimū potero p̄stabo: p̄sertim in arena mea: hoc ē apud centūuiros. eplaz̄ quas mihi (ut ais) ap̄to pectore scripsisti: obliuisci me iubes. at ego nullaz̄ libētius memini: ex illis. n. uel p̄cipue sen- tio quantopere me diligas: cum sic ægeris mecū: ut solebas cū tuo filio. nec dissimulo: hoc mihi iu- cundiores eas fuisse: q̄ habebā bonā cām: cū sum- mo studio curassem: qd̄ tu curari uolebas. Proinde etiā rogo: ut mihi semp̄ eadē simplicitate: quoties cessare uidebor (nunq̄. n. cessabo) cōuitiū facias: qd̄: & ego intelligam a summo amore proficisci: & tu non meruisse me gaudeas. Vale.

C. Plinius Vrsō. S.

Nquā ne uidisti quēquā tā laboriosum: tā exercitū: q̄ Varenū meū? cui: qd̄ sum- ma cōtentione ipetrauerā: defendendū: & quasi rursus petendū fuit. Bithyni Senatuscō- sultū apud consules carpere: ac labefactare sunt ausi: atq̄ etiā absenti p̄icipi criminari: ab illo ad Senatum remisi non destiterunt. Aegit Claudius Capito irreuerenter magis q̄ cōstanter: ut qui Se- natuscōsultū apud Senatū accusaret. Rñdit Frō- to Catiū grauius: & firme. Senatus ipse mirifi- cus. Nam illi quoq̄ qui prius negarant Varenō quæ petebat: eadē danda postq̄ erant data: cēsue- runt singulos. n. integra re discentire fas esse: per- acta qd̄ pluribus placuisset cunctis tuendū. Ac i- lius tm̄ rursus: & cū eo septem an octo? Septem immo: in priori snia perseuerarunt. In hac pauci- tate nōnulli: quoz̄ tparia grauitas: uel potius gra- uitatis imitatio ridebat̄. tu tm̄ existima quātū nos ī ipsa pugna plii: & certaminis maneat: cuius qua- si plusio: atq̄ p̄cursio has contentiones excitauit.

contentione. Prælusio. præmeditatio: præcentio: ut assolent citharœdi antequam cantum exordiant̄. Prælusio præludium emerendi fauoris gratia præmittere: sic tyrones priusquam in ueram pugnam descendant

Nquam ne notū argumentū iam prioribus epistolis: nā cū obtinuisset Varenus ut sibi li- ceret euocare testes Bithyni conati sunt inuertere senatuscōsultum per Traianū a quo remissi fuerunt ad se- natum. Tam laboriose exercitū. cū tan- to labore uexatū. legi etiā tam laborio- sum: tam exercitū. Contentione. vi. al- tercatione. Quod. ut testes liceret sibi euocare. Apud coss. nota impudētiam Bithynoz̄: qui q̄ consules & senatus de- creuissent auderent apud eosdē carpere.

Absente. qui tūc a senatu aberat. legi nō absurde. Absenti principi. ut sit sen- sus: cū reiecti fuissent a cōsulibus confu- gerunt ad Traianū: qui tunc non inter- fuerat senatui: ueꝝ ab illo ad p̄res remis- si sunt. Nō destiterunt. quis multiplicē passi fuissent repulsam: tamen nō ueriti sunt iterum senatus fores pulsare. Mi- rificus. admirabilis fuit. Illi. senatores nō pauci enim dissenserāt: qd̄ libro. y. co- gnouimus. Data: concessa a pluribus.

Singulos. nā existimabant unicuiq̄ se- natoꝝ fas esse. Integra re. nondum de- creto senatusconsulto. In priori snia. ut non liceret Varenō testes euocare. Pau- citate. senatoꝝ dissentietium. Tempo- raria. momentanea: & ad breue tēpus. an- notauimus hoc uerbum bis apud Asinū Apuleii poni in eundem sensum: nam li- bro septimo temporariam sedem & xi. larem temporarium dixit: Secundus pa- riter in panagyrico. non ergo tempora- rium & subitum est. & Seneca primo epi- stolarum temporarias amicitias ad tem- pus breue comparatas. & Vlp. de tutori- bus: & curat. datis temporarium tutorē: sic Paulus de usufructu indictioes tem- porarias: & temporarium exilium non in perpetuum: sed ad tempus aliquod ir- rogatum. item Vlpia. de aqua quotidiana temporaria possessionem: ac alibi ef- fractores in opes publicum: uel perpetu- um: ul' temporarium dari solere. Pugna.

Tempora- rium

Prælusio

præexercent: se ad palum & cursum: quo uerbo Virg. utitur in tauro se ad pugnam incitante. aut sparsa ad pugnam præludit arena luuenalis lurgia præludunt. idest incipiunt antequam ad ueram pugnam ueniant: hinc prælusio a quibusdam pro procemio antequam rem attingamus accipitur.

Olicitas. promittit aduentum suum Mauricco in prædium Formianum modo nihil incōmodetur Sollicitas in Formianum: procuras litteris ut secedam in tuum Formianum: quod rus erat in agro Formiano. Inuicem. ne quid contra cōmodum meum faciam. Mare & littus. loci amoenitatem: quæ pluribus a Mar.

celebrat. sunt aut Formiæ iuxta terracina in littore ad mare Tyrrenum. Te. amicū & uix singularē. Alioquin. nisi istic essem liber. Alienum. ut in urbe.

Suum. ut in secessu. Merum. solū. sensus est sum ea natura ut uellē nisi uno occupationis genere teneri: uerbi causa in urbe amicis inseruire: ruri ociari

Irifice. exemplo Passieni moner Voconium recitationibus non adhibēdos nisi sanæ mētis auditores: ille enim dum elegos recitaret: intempestiue a Laboleno ē

interpellatus. Ego quidē. iterfui. Mœrens. non sine tristitia subiti casus. Passienus Paulus. uir optimus & honestissimus: qui ueteres in litteris æmulabatur: elegos scripsit ad imitationem Propertii: unde genus trahebat: demum ad lyrica se conuertit. in quibus Horatium effinxit: patrem habuit Passienum nobilem de ciamatorē: cuius Eusebius in chronicis: & frequenter Seneca meminere. Cellius L. Paulum poetam memoria sua doctissimum nominat: & alibi Iulium paulum poetam uix bonum litteratumque ac uetere impense doctum. Labolenum aut fuisse Pauli præceptorē idē. ff. xl. de manumissionibus testat. Gentile. magis probo gentilitium quod uidimus in antiquo codice: nam gentile est quod ex eadē familia est: gentilitium quod pertinet ad ius familiæ: sicut familiæ ppertianæ ppriū erat elegos scribere: & gentilitia sacerdotia a priscis appellata: quæ ædis aut sacelli iuris esset a patre

familias ea rōne crecti dedicatque ut & sacroque cura: & fructuum ipsius sacerdotii perceptio ad solā gentē familiamque suā perpetuis successionibus deuoluere. M. Tu. de responsis haruspicum. multi sunt etiā in hoc ordine: qui sacrificia gentilitia illo ipso in sacello statuto anniuersali factitarunt. Municeps Propertii. ex Meuania oppido Umbriæ patria Propertii. Papinius in Syluis. umbroque propertius antro. Prisce iubes. principium operis passieni. Labolenus priscus. in. ff. ubique scribitur Labolenus non Lauolenus: pariter apud Capitolinum. fuit. n. iuriconsultus: quo usus est cum multis aliis Antoninus pius: & Pomponius de origine iuris priscus inquit Labolenus Sapino successit in scientia iuris. Paulo. passieno. Non iubeo: nimium scurriliter & importune rōdit Labolenus tanquam si paulus eum interrogaret. Qui ioci. exorti sint iter præsentēs. scribit Tran. Claudium Imp. cum initio recitationis historiae suæ defraetis compluribus subsellis: obesitate cuiusdam risus exortus esset: ne sedato quidē tumultu tēperare potuisse: quin ex interuallis subinde facti reminiscere: cachinnosque reuocaret. Dubiæ sanitatis. non satis sanæ mentis. Interest. operam suam præstat. Cōsiliis. rebus decernendis. Respondet. dicit. nam responsa prudentium dicimus iurisperitorum cōsilia. Quo magis. pp claritudinē personæ. Aliena deliratio. Laboleni infania. lirare autem authore Var. est cum tertio arant iacto semine boues. i. cum tabellis ad uomerē simul & satum frumentum operiunt in porcis: & sulcant fossas: quo pluuialis aqua dillabat. Columella inquit lirant iugera cum in subacta iam terra latiores porcæ sulcantur: lira uero est similis ei porcæ: quā in sationibus capestribus rustici faciunt. a uerbo igitur lirare delirare componitur: quod est non recto sulco incedere: unde per translationem: qui insaniunt delirare dicuntur. Frigoris. timiditatis: tarditatis: hæsitatiōis.

C. Plinius Mauricco. S.

Olicitas me in formianum: ueniam ea cōditione ne quid contra commodum tuum facias: quæ pactione inuicem mihi caueo. neque. n. mare: & littus: sed te: ocium: & libertatem sequor: alioquin satius est in urbe remanere. Oportet enim oia aut ad alienum arbitrium: aut ad suum facere. Mei certe stomachi hæc natura est: ut nihil nisi totum: & merum uelit.

C. Plinius Voconio Romano. S.

Irificæ rei iterfui sine: ego quidē. Sed mœrens. Passienus Paulus splendidus eques Ro. & imprimis eruditus scribit elegos. gentilitium hoc illi. est enim municeps Propertii: atque etiā inter maiores suos Propertium numerat. Is cum recitaret: ita cœpit dicere. Prisce iubes. ad hoc Labolenus Priscus (aderat. n. ut Paulo amicissimus) Ego uero non iubeo. Cogita quid sit hominum: qui ioci. est oīno priscus dubiæ sanitatis. interest tamen officiis: adhibet cōsiliis: atque etiam ius ciuile publice responderet: quo magis quod tunc fecit: & ridiculum: & notabile fuit. Interim. Paulo aliena deliratio aliquantum frigoris attulit. tam solícite recitaturis prouidendum est: non solum: ut sint ipsi sani: uerum etiam ut sanos adhibeant.

C. Plinius Tacito. S.

Passienus
Paulus

Gentile
Gentilitium

Labolenus
Priscus

Lirare

Delirare

Etis. Cor. Tacito historias scripturo petētiq; obitū auūculi sui: & cām eius alti⁹ repetit: ubi illius cōstātiā ac animi fortitudinē mirū in modū probat: nā a Vesuuio monte exurgentem nubē intuitus: propius accessit rem totā intellecturus: & undiq; flāma instante dū p̄seuerat⁹ inceptū exequi: crassiore caligine spū intercluso cōcidit in medio seruoq; duogē. Auunculi mei. C. Plinii Secūdi. Tradere posteris. monumētis līarū mādare. Immortalē gloriā. cū scripta tua sūt futura p̄petua: nā alibi augurat⁹ eius historias. imortales futuras. Quāuis. n. ordo est. tñ æternitas

tuogē scriptorū addet plura p̄petuitati eius q̄uis quasi semp uicturus occiderit memorabili casu: ut ppli ut urbes occidunt clade pulcherrimāq; terrāq; q̄uis ipse plurima scripserit. sensus at. q̄uis tali casu memorādo iterierit: q̄si iterdum ppli aut urbes pulcherriā cōcidūt. ut p̄petuo uictur⁹ uideat⁹ q̄uis multa scripserit: p̄ q̄ sibi immortalitē cōpauit: tñ tu tuis scriptis facies eū æternū. Vt ppli ut urbes. nā pplōq; & urbiū excidia diut⁹ memorant quā alicui⁹ uiri iterit⁹. Pluria. uolumina lib. iiii. enūerata ab eo dē. Scribēda. laudāda. Legēda. electa. egregia. Sal. imitat⁹ ē: q̄ in p̄fatiōe Cati- liariū igit: & q̄ fecere: & q̄ facta alioq; scripsere multi laudant nā pulchre ē bñfacere reip. ēt bñdicere haud absurdū. Tuis. q̄b⁹ cōplecteris fecisse scribēda. Deposco. obsecro. Quod. exitū auūculi mei scribere. Misēni. p̄montoriū: & Misēnū oppidū Misēnū Cumis p̄ximū. Strabo a Miseno socio Vlyssis dictū asserit: ab eo Prochyta: & Pithecusa crediderūt abruptā. Mellaa milite phrygio: sic Diony. a quodā illustri traiāo cognomē traxisse tradūt: Virgi. a rubiciē Aenā Miseno sub emineti mōte sepulto: q̄ nunc Misēnus ab illo Dī æternūq; tenet p̄ sacula nomen: & Solini par snia iter authores ab Aenā rubiciē Miseno misēnū appellatū. Classēq; p̄ns ip̄erio regebat. p̄erat classi: quā stabat ad tutelam maris inferi: non per legatū sed corā. legimus apd Tranq. instituisse Augustū classē unā

Misēnū

Etis: ut tibi auunculi mei. exitū scribam: quo uerius tradere posteris possis. grās ago. nā uideo mortī eius: si celebret a te ī mortalem gloriā esse propositam. Quāuis enī pulcherrimarū clade terrāq; ut populi: ut urbes memorabili casu: quasi semper uicturus occiderit: q̄uis ip̄e plurima scripserit: plura tñ p̄petuitati eius scriptorū æternitas addet. Egdē beatos puto: q̄bus deorū mūere datū ē: aut facere scribēda: aut scribere legēda: beatissimos uero q̄bus utrūq;. Horū in numero auunculus meus: & suis libris: & tuis erit: quo libentius suscipio: deposco ēt: qd̄ iniūgis. Erat Misēni: classēq; ip̄erio p̄sens regebat. cal. Nouēbris hora fere septima mī mea indicat ei appere nubē inusitata. & magnitudine: & specie. surgit ille ut e sole solebat frigida gustata. iacēs. n. studebat: poposcit soleas: ascendit locū ex quo maxie miraculū illud cōspici poterat: nubes (incertū p̄cul ituentibus ex quo mōte: Vesuuium fuisse postea cognitū est) oriebat⁹: cui⁹ similitudinē: & formā n̄ alia magis arbor: q̄ pinus expresserit. nā longissimo uelut trunco efflata in altū quibusdā ramis diffundebat⁹: credo: q̄a recenti sp̄iritu euecta: dein senescente eo destituta: aut ēt

Misēni: alteram Rauennā: hanc ad superi: illam ad inferi maris tutelam: hinc Tacitus memorat Misēnē sem classē a Galba. ad Vespasianum transisse. sed Vegetius libro quarto hanc rē luculentius tractat. apud Misenum inquit: & Rauennam singulæ legiones romanis nominis cum classibus stabant: ne longius a tutela urbis abscederent: & cum ratio postulasset sine mora: sine circuitu ad omnes mundi partes nauigio peruenirent: nam Misēnatium classis Galliam: Hispanias: Mauritaniam. Aphricam. Aegyptum. Sardiniam atq; Siciliam habebat in proximo: classis autem Rauēnatium Epirum. Macedonia. Achaia. Propontidē. Pontum. Orientem Cyprum perere directā nauigatione consueuerat: quia in rebus bellicis celeritas amplius solet p̄desse q̄ uirtus. Mater mea. soror Plinii. Ei. fratri suo. E sole. usus sole in p̄cedentibus dixerat de eodem scribens post solē plerūq; frigida lauabat⁹: deinde gustabat. Soleas. tegumenta plantæ pedis: quas nūc suberes a ligno q̄ intersuitur uulgo dicimus: & Colu. soleas Solea sparteas de sparto cōfectas appellauit. a solea soleatus deducitur. quo Mart. utitur. solea aut ex genere Soleatus planorū pisciū. unde nomē traxisse id genus calciamēti autūo: Vesuuū: quē alii Veseuū: alii Vesbiū nō Vesuuus nulli Vesubiū noīant mons est Cāpaniā cunctorū pulcherrimus amoenissimis habitat⁹ agris excepto cacumine. id magna ex parte planiciem habet: fructū oīno nullū ferentē: uerum secundū Dionem arbores: & uites habet: & cineres in prospectu ostentans: cauernosaq; monstrat antra combustis ex petris ut color indicat: quas ignis abroserit: quare coniecturis assequare plagam istam prioribus annis ardere solitam: & ignis habere crateras. restinctā aut esse cessante materia. hæc Strabo: & Eutropius. Pinus in formam pinus arboris: quæ incipit a trunco. deinde diffunditur in latum postremo in acutum. Efflata. eiecta nubes illa. Recēti. ualētiori. Senescēte. subsidēte: decrescēte. Destituta. subsidio uenti deserta.

Liburnica

Vieta. concussa. Vanescebat. effugiebat. disperebat. Terram. si sordida. Cinerē. si cādida: utrūq;
si. Maculosa. magnum. res magnæ contemplatiōis. Eruditissimo uiro. qualis erat Plinius qui cogni-
tionem multarum rerum tenens ulterius noua: & magna conquirebat. Liburnicam. nauem diuersæ
puinciæ mari plurimum potuerunt quibusdam temporibus: & ideo diuersa eis genera nauium fuerūt:
sed Augusto dimicante actiaco bello: cum liburnorum auxilio præcipue uictus fuisset Antonius: expe-
rimento tanti certaminis patuit liburnorum naues cæteris aptiores: ergo similitudine: & nomine usur-
pato earundem instar classem romani

Classiarii

principes texuerunt: hinc libro quarto Vegetius dixit. liburnicis quæ ad Cam-
paniam stabant præfectus classis Misenatiū erat: Eutropi⁹ liburnicas rostra-
tas appellauit. Liburnia autem Dalma-
tiæ pars est Andecrinæ subiacens ciuita-
ti: cuius exēplo nūc naues bellicæ fabri-
cant: & appellant liburnicæ: remorū sin-
gulos ordines hñtes: paulo maiores bi-
nos: idoneæ mēsuræ ternos uel quaternos:
iterdū q nos: actiaco ēt plio senos octo
nosq;. Appianus lib. ii. Liburni finitima
quæq; citis nauibus inuadebant: & a ce-
leritate nonnullæ a romanis naues li-
burnicæ dictæ: cum quibus primum ad
pugnam ueherentur. Facit copiam. dat
facultatē. Codicillos. tabellas. Clas-
siarii Retinæ. milites qui erant Retinæ.
est autem hæc uilla subiecta Miseno cū
cognouissent iussu præfecti parari: Li-
burnicam ad inspiciendum Vesuuii in-
cendium orabant Plinium ut non solū
desisteret ab incepto: sed etiam Miseno
subterfugeret. sunt autem classiarii mi-
lites comparati ad tutādā classem: de
quibus libro. xy. Tacitus primorū clas-
siariorum Misenensium labore conui-
xa est. Cæsar. iii. commentariorū equi-
tes prohibuerunt classiarios aqua. q̄q;
sciā a Modesto classiarios appellari buc-

Retina

cinatores: qui cornu ducunt exercitum: non a classe dictos: sed a classico: q̄ canitur imperatori: in quem
sensum Tranquil. in Vespasiano scribit classiarios: qui ab Ostia: & puteolis pedib⁹ per uices commea-
bant: petentes constitui aliquid sibi calciarii nomine: quasi parum esset sine responso abagisse: iussisse
post hac ex calciatos cursitare: quamuis iterpres nauales milites accipiat. Retia. uilla subiecta Miseno:
cuius nomen adhuc extare prodidit Hermolaus uir clarissimus: & eruditissimus. Fuga. erat Naui-
bus. mari. Consilium. conceptum. Studioso. summo. Obiit. peragit. Maximo. Franciscus tamē
Petrarcha in triumphis suis tanquam incautum in obitu suo Plinium monstrat. Deducit. immittit
mari: at subducit: extrahit. contraria enim sunt inter se. Quadriremes. nauigia habentia quattuor re-
morum ordines in singulis transtris. Multis. uillis maritimis. Frequens. habitata multum: & plu-
rimis prætoriis consurgens. Liuius Puteolos cœptum frequētari emporium communiit. Amœnitas
oræ. deliciæ littoris: & tractus Campaniæ. Cursum. nauigationem. Tenet. dirrigit. In periculum.
nubem: & Vesuuium uersus. Illius mali. nubis malignæ. Dictaret. diceret: quæ notarius exciperet:
nā illi semp ad latus erat: & quæ a Plinio scribēda dicerentur enotabat. Enotaret. ministro notario.

Pumex

Pumices. authore Plinio appellantur: & cætera saxa erosa annis: quibus utuntur: & ad leuiganda cor-
pora: græci pumicem cifferim uocant si Suidæ credimus leuē: & exuētum perforatumq; lapidem ponti.
Vitruuius ex incendio Vesuuii pumicē pompeianū excocto lapidis gñe in pumicis qualitatē redactū
tradit. Pōpeiū aut oppidū non procul a Vesuuiio. Pli. lib. xiii. tradit nasci frutices lauro: & thymo similes:
qui ambo eiekti in pumicem transfigurantur. emaculandus est error apud eundem lib. xiiii. cap. xxii. ubi
inquit aliis pumicis farinam: & quæ referendo putet docere. nos sic restituendū censemus: aliis pumicis
farinā: & quæ refrigerando putat nocere: nixi testimonio Theo. & ipsius Plinii: ille. n. lib. ix. d. plantis ubi
de cicuta: & pumice agit pumici scribit uim adeo magnam inesse: ut si in urceum bulientē eum iniece-
ris feruorē extinguas: non solū parte aliqua tēporis: sed etiā ex toto: pumicem. n. exiccare uehementissi-
me: atq; spumā totam ad se recipere uoluit: idq; extinguendi causam esse: q̄ pene ad uerbum transtulit.

Pli. locus

Plin. libro. xxxvi. cap. xxi. tantā referens pumici refrigerandi naturā inesse: ut multa feruere desināt pumice addito. Vadū. maris unda breuis ex ruina montis littus certe processerat: & mare in se resorberi: & tremore terræ q̄si repelli uidebat: multaq; maris aīalia siccis arenis detinebant. Dion: mōtes sublibāt: sonitus a cauernis subterraneis tonitruis p̄ similes superne retroe in terra mugire uidebant. mare uero fremebat: & cælū resonabat: post hæc fragor īmensus subito ceu cōcidentiū mōtium audiebat. exhibāt primū lapides ingentes quali ad summa mōtium exirent. Montis. Vesuuii. quem scire debemus nō tā

Vesuuii
conflagra-
tio

tum conflagrasse sub Tito authoribus Orosio. Martiale: Eusebio i chroniciis. Tranqui. in tito: Papinio in syluis: & Silio Italico: ac dione i primis: sed sæpius ante: secundum Strabo. Vitruuiū. uerū quia incendiū Vesuuii maximū omniū sub Tito fuit ideo Diō historicus hanc rem luculenter tractat. horrenda inqt: & mirāda quædam in Campania obtigerunt. magn⁹. n. ignis per autumnum subito exaruit: mons nanq; Vesuuius: q iuxta Neapolin ad mare uergit: abūdantes ignis fontes habet: olim undiq; alt⁹: ab cuius medio ignis exoritur: quæ ps solū igne cōpræhēsa fuit: extra hæc oīa sine igne etiā nūc manēt: ex hoc cū cætera esset combusta: media uero exusta: & i cinerē redacta: iuga circūstantia ab antiquo usq; nūc manent. quodcunq; am bustū est atq; cōsumptū tēpore cōcauū factū est: ut mons oīs (si licet magnis pua cōferre) similis sit uenatorio theatro. uertex arbores: & uites hēt: circulus ab igne latior factus per dies fumū: noctu flāmā emittit: ut uideant in eo odores euaporari: & sacrificia fieri. hæc quidē semper: interim uero magis: interim minus: sæpe uero cineres effundit: quādo. s. aliqd coactū subsederit: lapides sursum

eti igne lapides: iam uadum subitum: ruinaq; mōtis: littora obstantia. cunctatus paulum an retro flecteret: mox gubernatori: ut ita faceret monenti: fortes inquit fortuna iuuat. Pomponianum pete. Stabiis erat: perueneratq; sinu medio. nam sensim circumactis: curuatiscq; littoribus mare infunditur: ubi q̄q; nondum periculo appropinquante conspicuo tamen: & cum cresceret proximo: sarcinas contulerat in naues certus fugæ: si contrarius uentus resedisset: quo tunc auunculus meus secundissimo inuectus complectitur trepidantem: consolatur: hortatur: utq; timorem eius sua securitate leniret: deferri se in balineum iubet. lotus accubat: coenat. atq; hilaris: aut quod æque magnum est: similis hilari. Interim e Vesuuiō mōte pluribus locis latissime flamme: atq; incendia relucebant: quorum fulgor: & claritas tenebras noctis pellebat: ille agrestium trepidatione igni relictas: desertasq; uillas per solitudinē ardere in remediū formidinis dictitabat. tum se geti dedit:

emittit. quoties uero a spū: & uēto uiolat: sonat: & stridet ceu nō coacta: & cōstructa: sed rara: & occulta spiracula hīs. talis igitur est Vesuuius: & hæc i eo p annū plurimū fiūt: quæcunq; tamen antea accideret quis magna: & p̄ter solitum. uisa sint: parua tamen si comparentur iis: q̄ sub Tito acciderunt: etiam si omnia in unum conferantur: existimari possunt. nam huius mali contagio non modo Cāpaniā p̄uasit: & duas insup ciuitates: Herculaneū: & Pompeios cōbussit. sedente populo in theatro: sed inde puluis uis ingens in Africam. Syriam: Aegyptūq; penetrauit: & Romā usq; diuertit: & quæ latius ibi scribūtur. Obstantia. ne terrā peteret: obstabant æstu: & mōtis ruina. Flecteret. nauigationē. Gubernatori. suæ quadriremis. Fortes fortuna iuuat: imitatio uirgiliana: qui lib. x. dixerat Audētes fortuna iuuat: an magis æmulatio Liuiana: nā lib. viii. belli panici refert fortes fortunam iuuare. Pomponianū pete. dirige cursum Stabias uersus ubi erat Pomponianus Plinii amicus: qui fugam pabat. Stabiis. Plin. in descriptio ne Italia. Stabiæ inqt in agro Campano oppidum fuit usq; ad Cn. Pompeiū & L. Carbonē coff. a pridie cal. Maii: quo die Sylla legatus bello sociali id deleuit: qd̄ nūc in uillas abiit: eius ex agro decurrūt amoenissimi fluuii: q̄re Columella in cultu hortorū dixit fontibus Stabias celebres: & uesuuia rura: & Plin. lib. xxxi. in stabiano inqt agro aqua quæ uocatur dimidia calculosis medetur. libr. vi. naturalium q̄onum apud Senecam corrupte legif litt⁹ scabianū. tu restitue stabianum a Stabiis. Perueneratq; sinu medio. ingressusq; fuerat maris sinū Pomponianus. Nam sensim. non mirū n̄ in tuto erat Pomponianus quis in mari: cum illa loca habeant littora curua: quæ sinum tutū ab æstu reddant: & in ea paulatim mare infondat: nam Seneca monumentis: reliquit ab altera parte Pompeiorū Surrētīnū Stabianūq; littus: ab altera Herculansense conuenire: & mare ex aperto circūductū amoenissimo sinu cingere. Periculo. incendio. Proximo. iam uicino. Sarcinas. utensilia. quæ ad cultum pertinent. interdum pro onere sumitur indiscrete. Certus. Pomponianus. Quo. in quem sinum ubi erat Pomponianus. Secundissi- num timētem. Accubat. quiescit: dormit: an discūbit. paulo. n. post in alia epistola inquit: balineū. coena. Aequè magnum. dissimulare dolorē. Similis hilari. simulās lætitiā. Latissime. in amplū spaciū. Noctis. caligis. obscuritatis. Ille. ordo: & sensus. auūcul⁹ cū uideret illucescere in remediū formidis: ut

Pompo.
Stabiæ

Senecæ
locus

Sarcina

Terræmo-
tus

se: & circumstantes confirmaret dictabat uillas relictas desertasq; igni: metu agrestium uirorum qui au-
fugerant ardere per solitudinem: q; nemo remansisset incēdiis opem laturus. Verissimo. nō simulato.
Meat⁹ animæ. reciprocatio spiritus. Amplitudine corporis. ostenditur fuisse Plī. corporatura lata & ha-
bitiori. Limini. ostio cubiculi. Surrexerat. excreuerat: impleta fuerat. Mora. facta fuisset ab illo.
Procedit. egreditur cubiculo. Peruigilarant. p totam noctem insomnes steterant. Mart. nā uigilare le-
ue est peruigilare graue. Tremoribus. terræmotibus. Dion uehementes terræmotus subito facti sūt:

ut planicies illa uniuersa aquis scaturi-
ret: & mōtes subsilirent. Cām: qua terra
concutitur alii in aqua: alii in ignibus:
alii in ipsa terra: alii in spiritu putauere:
alii in plurib⁹: alii in omnibus: quidam
liquere ipsis aliquam ex istis cām dixe-
rūt: sed non liquere: quæ esset. Democri-
tus: & eū secut⁹ Seneca post longam dis-
putationē crediderūt nullam. esse cām
mot⁹ maiorē q; spiritū: quo nihil est in
regē natura potētius: sine quo nec illa q;
dē: quæ sunt uehementissima uellēt. ignē
spiritus concitat: aquæ si uetū detrahas
iētes sunt. multa fere in eadē sniam dif-
ferit Lucre. lib. ulti. Nutabāt. mouebāt
duo genera sunt ut Posido. placet: qbus
mouet terra: succussio dī cum terra qti-
tur: & sursum atq; deorsum mouet: alte-
ra inclinatio qualis nunc cū in utrāq; p-
tē nutat nauigii more tertiū gen⁹ addit
Seneca: & tremorē terræ appellat utriq;
dissimilē cū succutunt oīa: nec uibran-
tur: perniciosior est inclinatio: nā nisi ex
altera parte subueniat motus: q; inclina-
ta restituat: ruina necessario sequitur.
Dio. aere. Rursus. cōsident. Maloge-
collatio. q; scilicet minus piculū erat in
apto stare: q; in tecto. q; si corruisset oēs
certe oppsisset. Rō rōnē. i. q; exierit id
fecit sano mētis cōsilio: q; & si in cubi-
culo tutus erat a pūicib⁹: tñ maius picu-
lū iminebat: tanq; si diceret excessit nō ti-
more s; rōe. Timor maior si restitisset
sub tecto. Vicit timorē. fecit illos cōfu-
gere i aptū. ubi min⁹ tiebāt. Cōstrigūt.
ligāt. Ceruicalia sūt q; dormituro. cer-
uici subponunt Mart. Tinge caput nar-
di folio ceruical olebit. inuehit Plī. in
ceruicaliū usum: eo inqt delitiæ proces-
sere: ut sine hoc instrumēto durare iam
ne uirorum quidem ceruices possint.
Capitibus. ad munimentū capitū. Lin-
teis. fasciis: & sudariis lineis. Incidētia.
saxa. Soluebant. fugabant lato splen-
dore. Admitteret. suaderet: an fluctus
posuisset. Vastū. undosum præter soli-
tum. Excitant. quiescentem suscitant.

Cervical

Obstrueto spiritu. inclusa: & suffocata anima. Inualidus. nimia studii intentione. nam om-
nes pene studiosi stomachi difficultate laborant. præsertim qui post cibum statim meditantur: quem
domestica uel ciuilia officia tenent occupatum. quæ omnia cum Plinio inessent: non mirum si stoma-
cho erat inualido. Angustus. exigui cibi patiens. Intus æstuas. ebulliens cruditate: q; solet euenire
iis: qui non bene concoxerunt: unde aqua frigida frequenter utebatur ad id opportuno remedio si
Gello credimus. Tertius ab eo. tertius post obitum illius. Ut fuerat indutus. ea ueste: qua fuerat in-
dutus ante q; moreret. Habit⁹. q; litas: facies: forma. Ego & mī. eram⁹. Nihil. hoc pertinet ad historiam

& quieuit uerissimo quidē somno: nā meatus ani-
mæ: q; illi ppter amplitudinē corporis grauior:
& sonantior erat: ab his qui: limini obuersabant:
audiebantur. Sed area: ex qua diēta adibat: ita iā
cinerē: mixtisq; pumicibus oppleta surrexerat: ut
si longior in cubiculo mora esset: exitus negaret:
excitatus pcedit: seq; pōponiano: cæterisq; q per
uigilarant reddit. in cōmune cōsultat: intra tecta
subsistant: an in aperto uagentur. nam crebris
uastisque tremoribus tecta nutabāt: & quasi emo-
ta sedibus suis nunc huc: nunc illuc abire: aut:
referrī uidebant. Sed dīo rursus. quamquam leui-
um: exesorumque pumicum casus metuebatur:
quod tamen malorum collatio elegit: & apud il-
lum quidem ratio rationem: apud alios timorem
timor uicit. Ceruicalia capitibus iposita linteis cō-
stringunt. Id munimētum aduersus incidentia fu-
it. Iam dies alibi illic nox oibus noctibus nigrior:
densiorq; q; faces multæ: uariæq; lumina solue-
bant. Placuit egredi in littus: & ex proximo aspice-
re: qd iā mare admitteret: qd adhuc uastū: & aduer-
sum pmanebat: ibi sup abiectū linteū recubans se-
dit: atq; iterū frigidā poposcit: hausitq; deinde flā-
mæ: flāmarūq; pnūcius odor: sulphuris alios in fu-
gā uertūt: excitāt illū: qui innixus seruis duobus
assurrexit: & statim concidit (ut ego cōiecto) cras-
siore caligine spiritu obstrueto clausoq; stoma-
cho: qui illi natura inualidus: & angustus: & fre-
quenter intus æstuans erat. Vbi dies redditus: is
ab eo: quē nouissime uiderat tertius: corpus inuen-
tū: integrū: illesum: opertumq; ut fuerat indutus.
habitus corporis qescenti quā defuncto similior.
Interim Miseni ego: & mī: sed nihil ad historiam.

Concidit. cadens interiit anno sexto: & quinquagesimo.

nec tu aliud q̄ de exitu eius scire uoluisti. Finem ergo faciam. unum adiciam: omnia me q̄bus iter fuerā: quæq; statim cū maxime uera memorātur audieram: persecutū. tu potissima excerpēs. aliud est enim ep̄lam: aliud hīstoriā: aliud amico: aliud omnibus scribere.

Vale.

C. Plinius Restituto. S.

Ndignatiunculā: quam in cuiusdam uiri auditorio cœpi: non possum mihi temperare: quo minus apud te: quia non contigit corā: per epistolam effundam. recitabatur liber altissimus. hunc duo: aut tres: ut sibi: & paucis uidentur disertis: surdis: mutisq; similes audiebant. non labra diduxerunt: non mouerunt manus: deniq; n̄ assurrexerunt: saltem lassitudine sedendi. quæ tanta grauitas: quæ tāta sapiētia: quæ imo pigritia: arrogātia: sinisteritas: ac potius amentia: in hoc totū diē īpendere: ut offendas: ut inimicum relinquas: ad quem tanq̄ amicissimum ueneris: disertior ipse es: tāto magis ne inuideas: nā qui iūdet minor est: deniq; siue plus: siue minus: siue idē prestat: lauda uel inferiorē: uel superiorē: uel parē. superiorē q̄a nisi laudādus ille est: non potes ipse laudari. Inferiorē aut parē: q̄a p̄tinet ad tuā gl̄iā q̄ maximū uideri: quē p̄cedis: uel exequas. Eqdē oēs. q̄ aliqd in studiis faciūt: uenerari ēt: mirariq; soleo. ē enī res difficilis: ardua: fastidiosa: & q̄ eos: a q̄bus cōtēnit iuicē cōtēnat. nisi forte aliud iudicas tu. q̄q; q̄s uno te reuerētior huius opis q̄s: benignior attestator: q̄ rōne ductus tibi potissimū indignationē meā prodidi: quem habere socium maxime poteram.

C. Plinius Sabino. S.

Ogas ut agā Firmanorū publicā cām: qd̄ ego: q̄q; plurimis occupationibus distractus: adnitar. Cupio. n. & ornatissimā coloniā aduocationis officio: & te gratissimo tibi mūere obstringere. nam cum familiaritatē nr̄am: ut soles p̄dicare: ad p̄sidiū: ornamētūq; tibi sumptis: nihil ē: quod negare debeā: p̄sertim pro patria petenti: qd̄ enim p̄cibus: aut honestius piis: aut efficacius amātis: Proinde Firmāis tuis: ac iā potius nr̄is oblige fidē meā: quos labore: & studio meo dignos: cū splendor ipsorū: tū hoc maxie pollice: qd̄ credibile ē optios eē: inter quos tu talis extiteris.

componendam. Persecutū. diligenter scripsisse. Epistolā. quæ minima quæ. q̄ completitur. Historiam. quæ deligit res p̄serti ad exemplum facientes.

Amico. cui oīa familiariter scribimus:

Ndignatiunculā. apud restitutum præclarum causidicū exponit indignationē suam: quā conceperat per quosdam

auditores: qui recitanti amico nullū si gnum lætitiæ dederūt. Coram. nā ab erat Roma Restitutus. Effundā. aperiā penitus. Diserti. acres in disputādo. disertus minus est q̄ eloquēs. Surdis. mutisq; surdus est qui caret auditu: mutus q̄ nō pōt loqui: a littera. m. dictus: quā ex primit duz conatur effari. Diduxerūt. mouerunt. Assurrexerūt. honoris causa finita recitatione ut authorē honestarent. Grauitas. ironice dictum: unde statim per correctionē emendat. Sinisteritas. malignitas: iniquitas. Impedere. absumere. In hoc. in hac re. Disertior ipse es: si tu es disertior q̄ recitator tāto magis nō debes inuidere: cū qui inuideat alicui necesse est ut sit minor illo. summum. n. petit inuidia: alienis icremētis inimicissima: alit liuorem infelix inertia: & omnes destrui cupiūt quia se non potuerūt prouehere. nam potētes sequitur inuidia: miseros contemptus.

Plus præstas. excellentior: & præstantior ex illo quē audis. Superiorē. te lauda. Pertinet. cōfert multū. Faciunt. scribunt componunt. late patet uerbuz facio. Res. gloria. Huius opis. alienæ gloriæ: & laudationis.

Ogas. Sabio suum p̄ociniū pollicetur: id enim exagerrat p̄ patria Firmo. Firmanorū. Firmū Piceni castellū auctore Plinio: secūdū Strabonē oppidū a quibusdam exemplarib; leges Formianorū possessuum a Formiis deductū. Publicam. Pertinentem ad remp. Coloniā. romanā. Nostros. quos tuēdos suscepi. Splendor. gloria. Talis. tam admirabilis: & probatus.

Surdus
Mutus

Firmana

Cis. petitori magistratus consueverant suffragatores inuitare: muneribus: deuincire: deponi pecunia suffragia praestinare: hoc igitur referre Homulo ad senatum: ut Traianus adiretur ad remedium petendum Imperator lege lata sumptus candidatorum restrinxit: & cauit ut tertiam patrimonii partem conferrent in ea: quae solo contineretur: quare cum multi essent emptores: admonet Nepotem amicum: si cupit Italia praedia uendere: & in prouinciis comparare: nunc esse tempus idoneum. Accessisse auctum esse. Suburbanis. iacentibus iuxta urbem. Charitatis. precii

difficultatis. Causa. fuit. Proximis comitiis. cum nuper conuenissent ad creando magistratus. Expressit. significauit. Immodice. supra modum. Tertium. deponere pecunias: ut suffragator esset cautus. Occultaretur. in occulto fieret. C. Homulus. C. Valerius Homulus iam a nobis demonstratus. Vigilanter usus. cum uidissent omnes senatores conuenire ut candidatorum sumptus reprimere: tali occasione impigre usus cum rogatus esset dicere sententiam suam super ea re loco sententiae postulauit a consule. ut imperator hunc senatus consensum admonerent. Occurreret. obstaret: uidere. Infames. immodestos: manifestos. Restrinxit. repressit. Eosdem. candidatos. Patrimonii. census sui. Solo continens. solum de quod subest alicui rei: Festus solum terram dicit: & locum. Iustinianus de interdictionibus: & Scaevola. Quae in fraudem: sic alii solum ponunt pro immobili: nam appellatione soli intelliguntur prata: agri: nemora: pascua: vineae: orti: domus: areae: & similia: apud iurconsultos circumferuntur hi duo uersus Quicquid plantatur: serit: uel aedificat. Omne solo creditur radices si tantum agit: ut per hos comprehendatur quod appellatione soli continetur. Stabulo. tantum standi gratia. Hospitio: diuersorio non habitandi: sed ad tempus commorandi causa. Peregrinantes. peregre ex istis: & aliena loca peragran-tes: nam peregrinus est adueniens. Plurima certatim emptitur praedia italica. Tempus est. Comparandi. acqrendi: emendi Traiano. quod magisteria sacerdotum ditissimum quicquid & ambitio: & licitatione maxima uicibus comparabant. Cato praedium cum comparare cogitabis sic in animo habeto uti ne cupide emas. Secundus ad Traianum: nam praedium comparandum aut nulla aut rarissima occasio est. Idem. quod solo continetur. Illic. in prouinciis. Hic. in Italia.

Cribis. iocitauerat Secundus Tacitum ad perquirendum quos metus: & casus sustinisset ardente Vesuuio: dum Miseni cum matre relictus fuit ab auunculo: nam cupidi sumus cognoscere quod nobis proposita non explicant: persequi igitur noto iam argumento quicquid passus sit in illo turbine: & caligine. Relictus. ab auunculo. Idem. n. litteris ingressus. arripueram. ingressus Capanae littus Miseni mihi per secessu delegeram. Quamquam animus meminisse horret. uirgilianum carmen ex secundo Aeneidos ubi introducitur Aeneas dicturus Iliense excidium sic exordies. Quamquam animus meminisse horret: luctusque refugit incipiam. Ideo. ut studere. Idem. n. dixerat. mihi si uenire una uelle facit copia: nudi studere me malle. Balineum

C. Plinius Nepotus. S.

Cis tu accessisse precium agris praecipue sub urbanis: causa subita charitatis: res multis agitata sermonibus. proximis comitiis honestissima uoce Senatus expressit. candidati ne conuiuentur: ne mittant munera: ne pecunias deponant: ex quibus duo priora: tam aperte: quam immodice fiebant. hoc tertium quamquam occultaretur: pro comperto habebatur. C. Homulus deinde noster uigilanter usus hoc consensu Senatus sententiae loco postulauit: ut consules desiderium uniuersorum notum principi facerent: peterentque sicut aliis uitis: huic quoque prudentia sua occurreret. occurrit: nam sumptus candidatorum foedos illos: & in famas ambitus lege restrinxit. eosdem patrimonii tertiam partem conferre iussit in ea: quae solo continentur: deforme arbitratus (ut erat) honorem petituros: urbem: Italiamque non pro patria: sed pro hospitio: aut stabulo quasi peregrinantis habere. Concursum ergo candidati certatim quicquid uenale audiunt: emptant: quoque sint pluris uenalia efficiunt: Proinde si poenitet te Italico- rum praediorum: hoc uendendi tempus tam mehercule: quam in prouinciis comparandi: dum idem candidati illic uendunt: ut hic emant.

C. Plinius Tacitus. S.

Cribis te adductum litteris: quas exigit tibi de morte auunculi mei scripsi: cupere cognoscere: quos ego Miseni relictus (idem enim littus ingressus arripueram) non solum metus: uerum etiam casus pertulerim. quamquam animus meminisse horret: incipiam. profecto auunculo ipse reliquum tempus studiis (ideo enim remanseram) impendi. mox balineum: cena: somnus inquietus: & breuis. praecesserat per multos dies tremor terrae minus formidolosus: quia

Soli appellatione

Comparare

Campaniæ solitus. Illa uero nocte: ita inualuit: ut nō moueri omnia: sed uerti crederentur. irrupit cubiculum meum mater. surgebam inuicem: si quiesceret excitaturus. Resedimus in area domus: quæ mare a tectis modico spacio diuidebat. Dubito constantiam uocare an imprudentiam debeam. agebam enim duodeuigesimum annum. Posco librum. T. Liuii: & quasi per ocium lego: atque etiam ut cœperam excerpto. Ecce amicus auunculi: qui nuper ad eū ex Hispania uenerat: ut me & matrem sedentis: me uero etiam legentem uideret: illius patientiam: securitatem meam corripit. nihilo segnius ego intentus in librum. Iam hora diei prima: & adhuc dubius: & quasi languidus dies: iam quassatis circūiacentibus tectis quæ in apto loco: angusto tamen: certus: & magnus ruinæ motus. Tum demum excedere oppido uisum. sequitur uulgus attonitum: quodque in pauore simile prudentiæ est: alienum consilium suo præfert: ingentiq; agmine abeuntis premit: & impellit. egressi tecta consistimus. multa ibi miranda: multas formidines patimur. nam uehîcula quæ produci iusseramus: quanquam in planissimo campo: in contrarias partis agebantur: ac ne lapidibus quidem fulta in eodem uestigio quiescebant. Præterea mare in se resorberi: & tremore terræ quasi repellî: uidebatur. Certe processerat littus: multaq; animalia maris siccis arenis detinebantur. Ab altero latere nubes atra: & horrenda ignei spiritus porrectis: uibratisq; discursibus rupta in longas flammarum figuras dehiscibat. fulgoribus illæ: & similes: & maiores erant. Tum uero ille idem ex Hispania amicus acrius: & instantius: si frater inquit tuus: tuus auunculus uiuit: uult esse uos saluos: si perit superstites uoluit. proinde quid cessatis euadere? respondimus nō commissuros nos: ut de salute illius incerti: nostræ consuleremus. non moratus ultra proripit se: effusoq; cursu periculo aufertur. Nec multo post illa nubes descendere in terras: operire maria. cinxerat Capreas: & absconderat. Miseni quod procurrit abstulerat. Tum mater orare: hortari: iubere quoquomodo fugerem: posse enim iuuenem: se: & annis: & corpore grauem bene morituram: si mihi causa mortis non fuisset. Ego contra saluum me: nisi una non futurum. deinde manū eius amplexus

Initium est. Campaniæ solitus. scribit Seneca Cāpaniā nunq̃ securā a terrā motu: attamē indēnem ante Reguli. & Virgini consulum: uexant. n. terrā motu magis p̃pinqua marīnā spūs intra terrā p̃occulta foramina intrat: deinde cū abstructus ille trames p̃ quē descēderat: reditū at illi a tergo resistēs aqua abstulit: huc: illuc fert: & sibi ipsi occurrēs terrā labefactat. idē Neptūno hæc assignata mouēdi potentia: sic ap̃d Home. legimus. εὐοὶ Τάλοῦ ᾧ τέντε τερρά uocari. Excitaturus. eā si dormiret exp̃gefacturus. Tectis. ædificiis dom⁹. Cōstatiā. q̃a nimīū p̃stabat i apto piculo. Duodeuigesimū. decimū octauū. Librū. historias. nā: & epistolas: & sermōes cōposuit Liuius: sermones inquā ex p̃fesso philosophiā cōtinentes. Excerpto. enoto. Intentus in librū. erā defixus i Liuiū. Dubius. incertus: inter crepusculū. Circūiacentibus. circū areā i qua eram⁹. Apto. sub dio. Oppido. Miseni. Visum ē nobis. Attonitū. tanq̃ fulmine afflatū. Præfert. approbat magis. Ab euntis. nos migrantes. Ibi. extra tecta oppidi. In contrarias p̃tes. retro. Fulta. septa. Resorberi. retrocedere. Processerat. se extēderat decrescente mari. Aialia pisces. Ab altero latere. Vesuuiū uersus. Porrectis. excurrentib⁹. Dehiscibat. scidebat. Figuras. formas. Fulgoribus. Seneca in naturalibus q̃. Fulgores stionibus. hōz inquit aliqua nō patiuntur morā: sed transcurrūt: aut extingunt subinde qua reluxerant: hi fulgores dicunt: quia facies illoz: & cādida est: nec sine iniuria decidēs. Heraclitus fulgurationē existimat ap̃d nos incipiētū igniū conatus: & primā flāmā incertā. mō intereūtē mō exurgētem. Ex Hispania. qui uenerat ex Hispania. Frater tu⁹. sororē Plinii: & Cæciliī m̃rem alloquit. Tuus. auunculus. uertit sermonē ad Secūdū. Sup̃stites uoluit. q̃a nos reliq̃. Cōmissuros. passuros. Proripit se in fugā uertit se ille hispanus. Descendere. opire: i finitiua p̃ idicatiuis more historico. Capreas. isulam iuxta Neapolim cuius secessu & delectabat Tyberī⁹ Cæsar: hāc prius Augustus p̃mutauerat cū repu. Neapolitāoz Aenaria data. distat a Surrento octo milibus passuum. a Stephāo Capriaria dicta uel etiā Capriæ. Quod procurrit. promontorium q̃ in mare porrigit. Abstulerat. cōdiderat ab aspectu nostro. Posse enim iuuenē. dicebat me iuuenēz cōmodius posse fugere. Bene. libeter. Mihi. q̃ū eius cāre tardor a fuga. Ego. dicebam. Vna. cū

Fulgores

Fulguratio

Capreæ

Ululatus
Vagitus
Quiritat⁹
Quiritare

matre. Addere gradum. accelerare. Cinis. decidebar. Deflectam⁹. declinemus a uia. Comitantiū. Misenensium consequentium. In lunis aut nebula cum luna inter nubila lucet: & alia lectio. In lunis: & nubila. i. uel in nocte non lucente luna: uel nubibus obtecta. Ululatus foeminarum. casar in commentariis ululatum etiam ad uiros rettulit scribens Gallog⁹ ululatu cōfirmari animos in proelio: magis conuenienter Tacitus locutus in libello de moribus Germanog⁹: ululatus inquit foeminae: & vagitus infantium. Secundus tñ. Quiritatus infantium dixit a uerbo quirito: qđ ē quintiū fidē implorare a-

thore Varrōe. M. Tullius epistolarū. x. & illi misero g⁹ritanti ciuis ro. nat⁹ sum: rñderet: ibi nūc: populi fidē iplora. Apuleius. viii. simpliciter pro inuocare usurpauit. ille igit deū fidē clamitās: & cruore uxoris ab iller gēs altius quiritabat. Mortē p̄carent. ut sit i sūma rerū despatione: cū tñ uiuere optamus. Tollere. tollebant. Aeternā noctē mōdo. Dion putabant alii aduenisse. Chaos uel per ignē mundū absumi: atq; fugiebāt p̄t̄z ex domibus i uias: alii ex mari in terrā. & rursus ex terra in mare. Noctē. finē. extremū mōdi: quē quidā aeternū: alii interiturū dixerūt. Fictis terroribus. nā existimabant gigātes isurrexisse: & effigies illorū apparuisse i fumo: p̄terea tubag⁹ sonitus auditi. Miseni illud. qđ in mare excurrit. Tenebræ rursus. Dion tātus fuit ignis: & fum⁹ ut aera totū obubraret: totū uero solē occultaret ceu defectū: mox uero ex die: nox & tenebræ ex luce factæ sunt: eructabat i mēsus cinis: & occupabat terrā: mare: aera: lædebāt hoies: regiōes: pecora: pisces: p̄terea aues absumebat. Hūc. cinerē. Idemtidē. frequēter. De cælo pōdere. ex cinere i mēso decidēte ex aere. Oblisi. ualde læsi. Parū fortē. inconstātē: ipatientē. Magno solatio. cū putarē eē oēs mecū iterituros: sola. n. necessitate cōsolabar.

Luridus

Luridus. liuidus: decoloratus: squalidus. Apuleius iurore Socratē deformatū: & alibi iurore ac illuue collapsa mēbra dixit: Ouidius acōita lurida ab effectu noīauit. Cū deficit solet. legimus ēt cum deficere solet. i. cum patitur eclipsin ex interpositōe: & obiectu lunæ. Occursabant. frequenter obiectabātur.

Obducta. tecta. Curatis. balineo: ueste: & cibo. Vt cūq; mediocriter ut asolet in re tristi. Metus p̄ualebat: Dion nec paruus metus fuit per multos dies: nesciebant hois quid factū esset: nec cōiectare unde factum: existimabant. n. quæ supra: & infra erant eueri. solem i terra descendere. Lymphati. phanatici: laruati: insanientes: qđ uulgo creditum fuit: ut quicunq; nymphā uidisset:

Lymphat⁹

furendi finem non faceret. Seneca ubi de terræmotu agit: namque tradit aliquos insanos: attonitisque similes discurrere fecit metus: quid mirum est animos inter dolorem: & moerum destitutos aberrare: non est difficile inter magna mala desipere: itaque leuissima ingenia fere in tantum uenere formidinis: ut sibi exciderent: inde inter bella errauere lymphatici. nec usquā plura exēpla uaticinantium inuenies: qđ ubi formido mentes religione mixta pcussit. Ludificabantur. ludibrio fallebant. Ea. terræmotum:

addere gradū cogo. paret ægre: incusatq; se: qđ memoretur. Iā cinis adhuc: tñ rarus. respicio. densa caligo tergis imminebat: quæ nos torrentis mō infusa terrē sequebat. deflectamus inq; dū uidemus: ne in uia strati comitantiū turba i tenebris obteramur. uix uia deserueram⁹: & nox n̄ qualis illunis: aut nubila: sed qualis in locis clausis lumine extincto. Audires ululatus foeminarū: infantium g⁹ritat⁹: clamores uiroꝝ. alii parentes. alii liberos: alii coniuges uocibus requirebant: uocibus noscitant. Hi suum casum: illi suorū miserabantur. Erāt qui me tu mortis mortē p̄carentur. multi ad deos manus tollere: plures nusquā iā deos ullos: aeternāq; illā: & nouissimā noctē mōdo iterptabant. nec defuerunt qđ fictis mentitisq; terroribus uera picula augerent. Aderāt qđ Miseni illud ruisse: illud arde re falso: sed credentibus nunciabāt. Paululū reluxit: qđ nō dies nobis: sed aduentatis ignis indicium uidebat. & ignis quidē longius subsistit: tenebræ rursus: cinis multus: & grauis: hunc idētidē assurgentes excutiebamur: operti alioquin: atq; de cælo oblisi pōdere essemus. Possem gloriari: non gemitū mihi: nō uocē parū fortē in tantis periculis excidisse: nisi me cū oibus oīa mecum perire misero: magno tamē mortalitatis solatio credidissem. tandem illa caligo tenuata quasi in fumum: nebulamue discessit. Mox dies: solet etiam effulsit: luridus tamen: qualis esse: cum deficit: solet. occursabant trepidantibus adhuc oculis mutata omnia: altoq; cinere tanq; niue obducta. Regressi Miseni: curatis ut cunq; corporibus suspensam: dubiamq; noctem spe: ac metu exegimus. metus p̄ualebat: nā & tremor terræ perseuerabat: & plærique lymphati terrificis uaticinatiōibus: & suis: & aliēa mala ludificabant. Nobis tñ ne tūc qđē: quanquam expertis periculū: & ea spectantibus:

& ludificationes lymphaticorum. Consilium fuit. Abeundi. Miseno. Nō scripturus. sensus est tu non scripturus: quia nō sunt historia digna tantūmodo leges hęc nostra. Imputabis tibi, te accusabis tibi Imputare ascribes: & obicies Plin. in p̄fatione totius operis. hęc igit̃ tibi imputabis: Seneca in declamationibus: imputabit̃ mihi si qd acciderit: & de beneficiis. multi sunt tā malę naturę ut malint perdere: q̃ p̄stiterunt: q̃ uideri recepisse: supbi: & iputatores. Mart. Imputet ipse deus nect̃ar mihi: fiet acerū. Secūsus ad Traianum. eidē ciuitati iputata sunt terna milia. Tacitus de Germanis: gaudent muneribus: sed nec data iputant: nec acceptis obligant̃. Columella.

longe plus imputant seminis iacti q̃ qd̃ seuerint. Vlpia. de tutelis: & rationibus. imputare pro referre etiam usurpauit.

Um. in Virgilio Romano: & mox p̄bitatē & doctrinā laudat p̄sertim in comœdia scribēda tā noua q̃ prisca tēpore suorum ingenia nō despiciens: hinc Tacitus de oratorib⁹ dānat: qui soli antiquitati innixi sua tēpora negligūt. uicio asserens malignitatis humanę uetera semper in laude: p̄sentia in fastidio esse. Effœta. sterilis. Tā laudabile. ut olim perinde ac si diceret inueniunt̃ etiā nr̃is tēporibus igenia filia antiquis: q̃ pbat̃ exēplo Virgilio Romani. Veteris comœdia. antiqua illa comœdia cū synceram sermonis attici grariā ppe sola retinet tū facundissimę libertatis: eius inuētor pater Eupolis cū Cratino Aristophane: q̃ esse creditur: nō penitus ficta argumēta: sed res gestas a ciuib⁹ magna dicēdi libertate incessens: & admirans: inde satyra exordiū sumpsisse fertur: quare nō absurde Suidas interpretat̃ comœdiam detractiones cōtumeliosas: est. n. in p̄sequēdis uiciis p̄cipua. Exēplar. q̃ ceteri sequant̃. Operū uarietate. nā scripsit in diuersis generibus. Mimiambos. Mimiam. bus

Comœdia uetus

Mimiam. bus
Mimus

Comœdia noua

Comœdia media
Menander

abeundi consilium: donec de auunculo nuncius. Hęc nequaquam historia digna non scripturus leges: & tibi scilicet: qui requilisti imputabis: si digna ne epistola quidem uidebuntur.

C. Plinius Caninio Rufo. S.

SUm ex eis: qui mirer antiquos: nō tamen ut quidam temporū nostrorū ingenia despicio. neq. n. quasi lassā: & effœta natura nihil tam laudabile parit. atq. adeo nuper audiui Virgiliū Romanū paucis legentē comœdiam ad exēplū ueteris comœdię scriptā: tam bene: ut esse qnq. possit exemplar. nescio an noris hoīem: q̃ nōsse debes. est. n. p̄bitate morū: ingenii: elegantia: operum uarietate monstrabilis: Scripsit mihi ambob⁹ tenuiter: argute: uenuste: atque in hoc genere eloquentissime. nullum ē enim genus qd̃ absolutum: nō possit eloquentissimum dici. Scripsit comœdias: Menandrū: aliosq. ætatis eiusdem emulatus. Licet has inter Plautinas: Terētianasq. numeres. nunc primum se in ueteri comœdia: sed non tanq̃ incipiat: ostendit. non illi uis: non granditas: non subtilitas: non amaritudo: nō dulcedo: nō lepos defuit. ornauit uirtutes: insectatus est uicia. fictis noībus decēter: ueris usus est apte. cir-

uel factore cū lasciua imitatio: mimus dictus hoc genus comœdię: quasi solus imitē: cū & alia poemata idē faciant: sed solus quasi priuilegio quodāq. fuit cōe possedit. Tenuiter. attenuate ut poscit mimiamboꝝ stilus. Argute. calide: subtiliter. Nullū est. n. nā oē id laudat: secūdu Ciceronē tertio de oratore: q̃ est in suo genere p̄fectū: id. n. p̄fectū est authore Caio de iuris origine: qd̃ oībus suis p̄tibus constat. Comœdias. nouas: noua comœdia argumēto cōi magis & generaliter ad oēs hoīes q̃ mediocrib⁹ fortunis agunt̃: pertinet: mitigata ueteri comœdia: ut minus amaritudinis spectatōrib⁹: & eadē opera multū delectationis afferret cōcinna argumēto: cōsuetudine cōgrua: utilis sententiis: grata salib⁹: apta metro. Diomedes comœdia inquit noua ē priuata ciuilib⁹ fortunę sine periculo uitę cōpræhēsiō: cuius authores tradit Menandrū & philomena: apud Athenēū sæpius fit mētio medię comœdię. s. inter ueterē: & nouā existētis: eius authores interdū citat. Menandrū. Menandros plures lego. nā fuit Menander Atheniēsis comicus antiquus: & Menāder alius Athen. Diopithi & Hegesistratę filius: q̃ a cūctis celebrat̃ scriptor nouę comœdię luminibus Strabo: sed igenii acumine oculatus: in mulieres p̄nior: cui⁹ comœdię numer⁹ a Gel. lib. xvi. recēset: & a Suida. quo authore alia ēt scripsit: ei⁹ sepulchrū ex p̄ireo ueniētibus offerri pausanias rettulit: Menāder itē Laodicēsis declamator i Hermogenē cōmētarios ex cūdēs: & Menāder historicus de quo plura Suidas: ac Menāder iuriscōsultus authore Marcello. ff. xlyiii. Alios itē philemōa p̄sertim: quē Gelli⁹ asserit sæpi⁹ de Menād̃ro palmā rettulisse. Nō tanq̃ incipiat nō rudis: & nouus i ea facultate: sed exercitus. Vis. ipetus: acrimonia. Granditas. grandis orō p̄ magna: translatiue tñ sicut minutū amicū pro paruo dicimus. nam grādis: & elegans: & uenusta ē uetus comœdia: & nescio ulla post Homēz iquit Fabius: aut similior sit oratoribus: aut ad oratores faciēdos aptior. Insectatus est uicia: rē p̄ homine poni translatiue orōnē plerūq. exornat: sicut patientiā p̄ patiente: uiciū pro uicioso: maius. n. quid dici uidetur: sic Martialis. Non uiciosus homo es Zoile: sed uiciū: sic

Romanū Secundus īfectatū ēē uicia. i. hoīes depditos. nā ipsa comēdia morib⁹ multū pfuit ciuitatis: cū unusquisq; caueret culpa: ne spectaculo ceteris esset: & domesticis pbro. Me. legi etia meū. s. nomē. Modū laudādi. Mētiri. fingere. Extorquebo. ab iūto abstrahā. Nō deponas. capt⁹ illi⁹ elegātia.

Agna. Calestrium Tyronem proconsulatum Bethycæ sortitū monet exemplo Bruttiani ne cui suoz facile credatis enim dum esset in prouicia: & de flagitiis socii sui Attacini Cæsari scripsisset: accusatus ab eo est absolutus da n nato Atticino. Magna res. magni momēti: & exempli. Lustricus Bruttia

Lustricus
Bruttianus

nus hic est ille Bruttianus quē tantope-
re laudat Mar. iiii. lib. Dū tu lenta nimis
diu quæris. Quis primus tibi: quīue sit
secundus: Gratū quīue epigrāma cōpa-
rabit: Palmā Callimachus Thalia de se
Facundo dedit ipse Bruttiaō: Qui si Ce-
cropio satur lepore: Romanæ sale luse-
rit Mineruæ: Illi me facias precor secun-
dum. Montanū Atticinū. Montanos
multos cōperio: Iuliū Montanū: Monta-
nū Votienū: Mōtanū Hisponē declama-
tores: Montanū Traulū: Mōtanū Alpi-
nū: Curtiū Montanū: ad quē alibi Secū-
dus: Iuue. & Tacitus senatorē fuisse me-
morant. L. pterea Ticiū Mōtanū. vi. uir.
ædil. ii. uir. i. memoriis municipii Ticini.

Montanus
Attacinus

Comitē legatum. Cæsari. Traiano.
Quē. Brutianū. Recepta cognitio ē.
examinata accusatio a iudicibus. Fui ī
cōsilio. electus sum īter iudices hui⁹ cau-
sæ. Vterq; Bruttianus: & Attacin⁹. Car-
ptim. breuiter. sūmatim. γα τὰ νεφάλεα.
p capita rege: & criminū. γα τὰ νεφάλεα
ē peroratio dicit qñ. s. orator latius p
totam orōnē dispersa: in fine colligit ne-
cessaria: & urgentia. Quo genere. rem
breuib⁹ ostēdere. Suū. a se cōditum.

Scriba

Cācellari⁹

Attacini manu. sua uel amicorū ma-
nu testamēta scribebant: nā Tran. refert
Tyberiu scripsisse duplex testm ante biē-
nium q; obiret: altere sua: alterū liberti
manu. Ille. Montanus. Diluere. refel-
lere crimina. Turpis. uiciosus. Scribæ.
cū rōnibus monumētisq; publicis uersa-
ri testat. M. Tullius p domo sua. hodie
cancelariū nō inusitato uocabulo appel-
lamus: & author est Vopiscus ī Carino.
fortasse a delēdis: & superinducēdis lris
dictū: Sceuo. ff. ii. cācellato p dele to po-
suit. Dionysius lib. iiii. antiquitatum &
Iul. Capitolinus in Gordianis testantur
scribas rerum gestarū summam comple-
cti. Interciderat. ex illis cōmentariis ea
quib⁹ uidebatur Bruttianū posse redar-
guere. Paulus ad legem Corneliā de fal-
sis. quid sit falsum quæritur: & uidet id
esse falsum si quis chirographum alienū
imutet: aut libellū uel rationes interci-
dat. Crimine suo. q; defraudasset ami-
cū intercidero cōmentarios eius per frau-
dem. De. contra. Pronunciauit. iudicauit.

Insulam. incertū in quā: solebant autē dānatos relegare
ad tps ī quā libuisset īperatoribus insulaz. Integritatis. uirtutis. Cōstantiæ. q; fortiter se defendisset.
Prouinciā. Bethycā. hoc hēs li. vii. (Quod abominor.) cuius omē depcor. Etia atq; et. diligētissime.

ca me tantum benignitate nimia modum excessit:
nisi tamen quod poetis mentiri licet. In summa ex-
torquebo ei librum: legendumq;: immo ediscen-
dum mittam tibi. Neq; enim dubito futurum: ut
non deponas: si semel sumpseris.

C. Plinius Tyroni. S.

Agna res ē acta omnium: qui sunt pro-
uinciis præfuturi: magna omnium: qui
se simpliciter credunt amicis. Lustricus
Bruttianus cum Montanum Atracinum comitē
suum in multis flagitiis depræhendisset: Cæsari
scripsit: Attacinus flagitiis addidit: ut quem dece-
perat: accusaret. Recepta cognitio est. fui in con-
silio. agit uterq; pro se agit autem carptim: & vā
τὰ νεφάλεα: quo genere ueritas statim ostendi-
tur. Protulit Bruttianus testamētum suum: quod
Attacini manu scriptum esse dicebat: hoc enim &
arcana familiaritas: & querendi de eo: quem sic
amasset. necessitas indicabatur. Enumerauit cri-
mina fædā: manifestaq; ille cum diluere non pos-
set: ita se gessit: ut dum defenditur turpis: dum ac-
cusat sceleratus probaretur. corrupto enim scri-
bæ seruo intercoeperat commentarios: intercide-
ratq; ac per summū nefas utebatur aduersus ami-
cum crimine suo: fecit pulcherrime Cæsar: non
enim de Bruttiano: sed statim de Attacino pronū-
ciavit. Damnatus: & in insulam relegatus. Brut-
tiano iustissimum integritatis testimonium red-
ditum: quem quidem etiam constantiæ gloria se-
cuta est. nam defensus expeditissime. accusauit ue-
hementer. nec minus acer: q; bonus: & sincerus ap-
paruit. quod tibi scripsi: ut te sortitum prouinciā
præmonerem: plurimum tibi credas: nec cuiquā
satis fidas. deinde scias: si quis fortete (quod abo-
minor) fallat: paratam ultionem: qua tamē ne sit
opus etiam atq; etiā attende. neq; enim tam iucū-
dum est uindictari: q; decipi miserum. Vale.

Impense. Triario promittit se defensusq; cām: quā sibi cōmēdauerat: hac cōditione: ut secum ageret Cremutius Ruso nobilis iuuenis: sed in agēdo tyro: quem in foro pducere cupiebat. **Triarius** Triarius Maternus li Capitolino fidē pstatimus senator nobilis extitit: eum milites seditione mota aduersus Pertinacē in castra ducere voluerūt: ut rebus Ro. pficerēt: sed ille nudus fugit: atq; ad Pertinacem in palatiū uenit. inde ex urbe decessit. ueq; miles triarius is dī: qui in tertia acie collocat. i. ultima cū scutis: unde cessit in puerbiū: rē peruenisse ad triarios: cū in extremū periculū deducta est. Impense. enixe. Famofam. clarā. nam alibi refert agisse cās tm̄ illustres: & ad exēplū pertinētes: ac amicorū gratia. Qui. quō fieri pōt ut non agas gratis cū in causis agēdis semp abstinearis ab oī pecunia: dono: munere. Tu potes. tu in cā es. Gratuito patrociniū. q̄ si gratis defenderē patrociniū. n. de-

C. Plinius Triario. S.

Impense petis: ut agā cām pertinentem ad curā tuam: pulchram alioquin: & famosam: faciam. sed nō gratis. Qui fieri potest inquis ut nō gratis: tu potes. exigā. n. mercedē honestiorē gratuito patrociniū. peto atq; ēt paciscor: ut simul agat Cremutius Ruso Solitū hoc mihi: & in pluribus claris adulescētibus factū raturum. nam mire cōcupisco bonos iuuenes ostendere foro: assignare famā. qd̄ si cui praeſtare: Rusoni meo debeo: uel ppter natales ipsius: uel propter eximiam mei charitatem: quem magni aestimo in iisdem iudiciis: ex iisdem etiā partibus conspicī. audiri: oblige me: oblige anteq̄ dicat. nam cum dixerit gratias ages. spōdeo sollicitudinī tuae spei meae: magnitudinī causae satisfacturum. Est in dolis optimae: breui producturus alios: si interīm prouectus fuerit a nobis. Neq; enim cuiquam tā clarum statim ingenium: ut possit emergere: nisi illi materia: occasio: fautor etiam: commendatorq; contingat. Vale.

C. Plinius Macro. S.

Quam multū interest qd̄ a quoq; fiat: eadem enim facta claritate: uel obscuritate facientiū: aut tolluntur altissime: aut humillime deprimūt. Nauigabā p Lariū nostrū: cū senior amicus ostēdit mihi uillā: atq; etiā cubiculū: qd̄ ī lacū pminet. Ex hoc inquit aliqñ muncipis nra cū marito se p̄cipitauit. cām req̄siui maritus ex diutino morbo circa uelāda corpis ulceribus putrescebat. uxor. ut īspiceret: exaggit neq; n.

ducta est. Impense. enixe. Famofam. clarā. nam alibi refert agisse cās tm̄ illustres: & ad exēplū pertinētes: ac amicorū gratia. Qui. quō fieri pōt ut non agas gratis cū in causis agēdis semp abstinearis ab oī pecunia: dono: munere. Tu potes. tu in cā es. Gratuito patrociniū. q̄ si gratis defenderē patrociniū. n. de- **Cremutius Ruso** fensio. Cremutius Ruso: cuius nullibi i. uenio factā mentionē: sed tm̄ Rusonis liberti Caesaris dictatoris: & alterius forneratoris. Cremutiū Codrū cōmemorat Tranq. Factitarū. ut eos foro assignē dicēdi tyrocinio. Natales ipsius. q̄a **Natales** nobil. natales. n. p nobilitate poni receptū ē: nā Trāq. Scribit Lectoriū de p̄catū adulterii poena pp natales. i. maiore suorum nobilitatē. Hermogenianus. cōsideranda ē origo nataliū. & Codice de iure annulorū. natales antiquos: & ius īgenuitatis nō ordo pstat decurionū: sed a nobis petiē īperator ait. luue. Palmā iter dñas uirtus natalib⁹ effert: & alibi. Quis Catilina tuis natalib⁹: atq; Cethegi Inueniet qd̄ p̄clari⁹? Tertulianus fuerūt leges: q̄ honestorū nataliū īsignia nō temere usurpare sinebāt. Tacitus. Cornelius Fuscus īgēs aetate. claris natalib⁹. pro quo dicēdi gñe li. xii. dixit claris maiorib⁹ ortus: nā oēs boni semp nobilitati fauem⁹: & q̄a utile ē reip. nobiles eē hoies dignos maiorib⁹ suis: & q̄a ualet apud nos clarorū hoium senex de rep. merito rū memoria ēt mortuorū. hēc. M. Tul. p. P. Sestio. natales ēt iterdū offendes p dieb⁹ natalib⁹ usurpari. Mei charitatē. ipsi⁹ amorē erga me: nā mei passiue positū. Quē. Rusonē. Ex iisdē partib⁹. ut mecū cām defendat: plures. n. causidici ab utraq; parte eandē causam tuebant. Gratias ages. q̄a bene dicet. Indolis. indicii uirtutis. Productarus. foro assignaturus. sic legimus apud Tranquil. sē-

pūs principum filios dīe uirilis togae productos in forum ad causas agendas. Statim a principio.

Quam. rē uerissimā exēplo Arriae: & municipis cuiusdā suae cōprobat: multa eē fama: & gloria digna: quae iaceāt in obscuro: qd̄a minora extolli: & p ora hoium ferri. A quoq; a claro uiro an obscuro. Eadē. paria: & ex aequo pstatia. Agathia de Zenone: scribēs mōstrat uiliū hominū facta iacere: principū ēt minima qd̄ extolli. οὐτὶς δ' αὖτοι μεροπων εἰκναὶ μεταρξομεν ἐπὶ οὐ οὐτὶς γὰρ εἰς μὴν δ' ἥρην ἐπερχομεθα. οἱ δ' αὖθις κινῶν μὴ δ' ἐν ἀναπνευστῶσι δ' ἐμονον: ἀσπίδους εἰς πᾶσι ναὶ νῆρ' τοῦτα δ' αὖ μαντὶ μενεῖ. i. obscuri hoies: & si magnū gerimus opus. nullius ad memoriā diu deuenimus: ueq; clari: & si nihil: respirauerint at solū: ut libs dixit uir: hoc adamante manet. Tollunt si clari sunt qui fecere. deprimūt si humiles. Lariū. lacū iuxta comū. Nra. q̄a uterq; nouocomēsis erat. Velāda corpis. ut testiculi & p̄eis: q̄ ēt uerēda corpis dñr: uñ ueretrū q̄ si uerēdū: qua dictiōe Trāqui. & Lucil. **Verenda corporis Veretrum** authore Marcello uñ sūt. Celsus tradit pus multū & cū malo odore ē cole pfluere: & interdū ad neruos

ulcus descendere interdū p ipsa ulcera colis sub cute exesus est: sic ut glans excidat: circa testiculos uero nā & ipsi uerēda appellant ex ictu fere pus increfcit. horz oīum remedia idē p̄bet. Iudicaturz. melior lectio ex sequentibus q̄ indicaturum. Necessitas. q̄a ligatū traxit secum in lacum. Proxime. de recenti. nuperrime. Minus. laudabile sit. Arriæ factō. quæ se cōfodiens Pato marito pugionē porrexit ut suum exemplum sequeretur. Minor ipsa. obscurior municeps mea q̄ Arria.

Cribis. Robustus Ocriculum cum Scauro tendens postea nusq̄ cōparuerat: quare Vipſanus

Robustus

rogauerat Secundū ut a Scauro de omnibus certior fieret itaq̄ per epistolam pollicetur se Scaurum aduocaturum: & omnia diligenter interrogaturum: uereri tamē ne idem acciderit Robusto: q̄ Metilio Crispo: qui post impetratos ordines nusquā cōparuerat. Robustū splēdīdū equitem. equites Hirtius hoc titulo insigniuit ab auri fulgore: & uirtutibus: cecidere inq̄ teo p̄celio splēdidi: ac illustres uiri nōnulli equites Ro. quē secutus in historiis Tacitus illustres equites pariter appellauit. Ocriculum. Umbriæ oppidum. Inquisitionis uestigia. signa: & indicia inquirendi Robustum. Veniat. cōcedit q̄ Scaurus ideo ueniat. Vereor. tamen timeo. Ne frustra. ueniat. Municipi. ex eadem patria Como. Impetraueram. obtinueram ab ip̄atore. Ordines. qui decuriis præerāt ordinarii dicebantur: & principes q̄ primos ordines ducebāt. Aelianus author centurionem qui præficitur duabus quadruplaribus a nonnullis dictum ordinarium asserit. ordinem autē Liuius in bello refert habuisse sexagenos milites: duos centuriones: uexillarium unū. is libro. vii. ab urbe condita tradit latam esse legem militarem: quæ sacrata appellaretur: & in ea cautum. ne quis ubi tribunus militum fuisset postea ordinum ductor esset. ubi ductor ordinum nihil aliud est q̄ primipilaris dignitas: & Tacitus inquit redditū plæriscq̄ ordines: & mox adimendis assignandisue militiæ ordinibus. Instruendum. rebus necessariis ut armis: & equis.

Ordines in militia

Exitu. illius Crispi. Interceptus. interfectus: mortuus Tranql. in Augusto intercepto communis filii pignore. est enim intercipere quasi totum capere. Terentius in Eunuchō. quod nos capere oportet hæc intercipit. Experiamur in ueniamus. Demus hoc. concedamus hoc. tale illud. dandum præcibus uxoris: dandum filiæ lachrymis: dādum etiam nobis amicis. Adolescentis. filii eius. Sagacitate: astutia: industria: de canibus sagacitas proprie dicitur: qui aduenientem sagaciter adorianur. Seneca prudentiam a sagacitate sic distinguit. laqueis capere feras: & fallere uisco: atq̄ etiam magnos canibus circundare saltus: omnia ista sagacitas: hominum non sapientia inuenit. Cum quo. cum Attilio Scauro.

Intercipere

Audeo. Seruiano principi uiro gratulatur: q̄ filiam suam Fusco Salinatori uxorem dare decreuisset cuius uirtutes plurimum probat: optatque filios similes ei nasci. Destinasti: spōsaz decreuisti. Domus patricia. est Salinatori domus senatoria: cuius maiores p̄res. i. senatores fuerūt. Honestissim⁹. honorib⁹ auct⁹: & decorat⁹. Cōitate facetiis. Officiis. i. me p̄stitis

quenquam fidelius iudicaturum. uidit: sanari desperauit. hortata ut moreretur: comesq̄ ipsa mortis: dux immo: & exemplum: & necessitas fuit. nā se cum marito legauit. abiecitq̄ in lacum. Quod factum ne mihi quidem: qui municeps: nisi proxime auditum est: non quia minus illo clarissimo Arriæ factō: sed quia minor ipsa. Vale.

C. Plinius Vipſano. S.

Cribis Robustum splēdīdū Equitem Ro. cū Atilio Scauro amico meo Ocriculum usq̄ cōmune iter perægisse: deinde nusquam cōparuisse. petis ut Scaurus ueniat: nosq̄: si potest: in aliqua inquisitionis uestigia inducat. Veniat: uereor ne frustra. suspicor enim tale nescio quid Robusto accidisse: quale aliqñ Metilio Crispo municipi meo. huic ego ordines impetraueram: atq̄ etiam proficiscenti quadraginta milia nūmum ad instruendū se: ornādumq̄ dona ueram. nec postea aut epistolas eius: aut aliquem de exitu nunciū accepi. interceptus ne sit a suis: an cū suis dubium. Certe non ipse: non quisquam ex seruis eius apparuit. utinam ne in Robusto idē experiamur. tamen accersamus Scaurum. demus hoc tuis: demus optimi adolescētis honestissimis precibus: qui pietate mira etiam sagacitate patrē quærit. Dii faueant: ut sic inueniat ipsum: quē admodum iā cū quo fuisset: inuenit. Vale.

C. Plinius Seruiano. S.

Audeo: & gratulor: q̄ Fusco Salinatori filiā tuam destinasti. domus patricia: p̄ honestissimus. m̄r parī laude. ipse ē studiosus: litteratus ē: disertus: puer simplicitate: comitate iuuenis: grauitate senex. Neq̄. n. amore decipior. amo quidē effuse: ita officiis: ita reuerētia

iudico. examino diligēter cās cur eū laudō: nec amore decipior: neq. n. soli maligni iudicant. Ut qui exploraueri. tanq̃ is q̃ penitus eū ispexerī. Auū te. faciat suscepto filio. Simillimū sui. te optimū uirg: sicut ipse Fuscus est. Pari iure. tanq̃ si mei essent: q̃a amo te tanq̃ parentē: & illū tanq̃ filiū. Ogas. Seuerum cos. a Traiano designatum cōsulentem quid censeret in laudem principis docet Secundus exemplo suo quid faciendum: sed illi datam materiam censendi: & noua: & maiora rebus nuper ab imperatore p̃clarioribus gestis. Censeas. decernas: nā cos. designati in

meruit: iudico tamen: & quidē tanto acrius: quanto magis amo. Tibi quidem: ut qui explorauerim spōdeo habitus: te gener: quo melior fingi ne uoto quidē potuit. Superest: ut auū te q̃ maturissime si millimum sui faciat. q̃ felix tempus illud: quo mihi liberos illius: nepotes tuos: ut meos: uel liberos: uel nepotes ex uestro sinu sumere: & quasi pari iure tenere contingeret. Vale.

C. Plinius Seuerus. S.

Rogas: ut cogitē: quid designatus cos. in honorem principis censeas: facilis inuētio: nō facilis electio. est. n. ex uirtutibus eius larga materia. scribam tamē: uel qd̃ malo indicabo: si prius hēsitatiōem meam ostendero dubito num idē tibi suadere: quod mihi debeam: designatus ego cos. omni hac: & si nō adulatione: specie tamen adulationis abstinui: non tanq̃ liber: & cōstans: sed tanquam intelligens principis nostri: cuius uidebam hanc esse prācipuam laudē: si nil quasi ex necessitate decernerē. recordabar etiam plurimos honores pessimo cuiq̃ delatos: a qbus hic optimus separari nō alio magis poterat: q̃ diuersitate censendi: quod ipsum non dissimulatione: & silentio prāterii: ne forte nō iudiciū illud meum: sed obliuio uideret. hoc tunc ego: sed non omnibus eadem placent: nec conueniunt quidē. Prāterea faciendū aliquid non faciendū uera ratio cum ipsorum hominum: tum rerum etiam: ac temporum conditione mutatur. nam recētia opa maximī principis prābent facultatem: noua: magna: uera censendi. quibus ex causis (ut supra scripsi) dubito an idem nunc tibi: qd̃ tunc mihi suadeam. illud non dubito: debuisse me in partes consilii tui ponere quid ipse fecissem. Vale.

C. Plinius Pontius. S.

Scio quāt tibi cā fuerit i pedimento: quominus prācurrere aduentū meū i Campaniam posses. Sed q̃q̃ absens totus huc

nem q̃ sibi non occurrisset: & fructus quos miserat scribit recepisse: denunciāns in futurum ut modum donis imponeret. Prācurrere. prāuenire ut me susciperes. Huc. in Campaniam. Improbe. rustice se-

honore principis aliquid decernebant.

Malo. magis probo. Quod mihi. sua. si. Hac adulatione. qua ceteri utuntur Adulatio uoce: & gestu promerēdi fauoris gratia: & q̃q̃ Seneca plura interdū alibi de adulatione scribat. eum tamen lib. vi. eplage dicentē audiamus. adulatio inquit similis est amicicia: non imitat illā tm̃: sed uincit: & prāterit: apertis & propiciis auribus recipitur: & in prācordia una descendit: eo ipso gratiosa: quo lædit: uitia nobis sub uirtutū noīe obrepunt: temeritas sub titulo fortitudinis latuit: moderatio uocatur ignauia: pro cauto timidus accipit: adulamur etiā brutis si Columellā credimus prācipienti ad boues illigatos cū quadam adulatione accedendum. Specie. forma: apparētia. Non tanq̃ liber: & constans. nō abstinui adulatione: q̃ libertate dicendi: & constantiā usus sim: sed quia intelligebā Traianū uirtutes eas esse: quā nō indigerent bladiis. Intelligens principis nostri. sciēs hanc esse laudem imperatoris. Necessitate. tanq̃ coactus ab eo: qd̃ fit sub malis principibus. Decernerem. censerem.

Pessimo cuiq̃. imperatori: nō princeps enim Caligula: sed monstrū cognominatus est Pius: castrox filius: pater exercitū: & optim⁹ maximusq̃ Caesar. Optimus. q̃ cognomentū Traiano inditum est ab optimis moribus. Diuersitate censendi. ut unus unū: alius aliud in honore principis decerneret: neq̃ idē oēs. Non p̃terii dissimulatione. aperte dixi. Iudiciū. recta aī examinatio: nā q̃ ueris rōnibus mouet bñ meminit: qui adulatione facile obliuiscit. Hoc tūc ego. cēsui: cū consul designatus erā. Cōueniūt. decora sunt. Cōditione hoīum. si fiunt clariores: uel obscuriores. ac deinceps: nam nisi hoīum: regē: tēporē cōditionē: recte cōsideraueris: aūq̃ negocia aggrediaris facile decipieris. Recētia opa. bellū daciū deuictō rege Decibalo. de quo li. ix. cōmod⁹. Noua. nouos honores: nā fm Tacitū noua i rēp. merita nō usitatis uocabulis sunt honoranda. Tūc. cū gessi

consulatū. In partes cōsiliitui. adiuuare cōsiliū tuū scribēdo: qd̃ ipse cōsul fecissem. Cio. admittit Pōtū excusatio

ei accipiendo eas. Illis. tuis. Fecissem. acccepissem. adhibebo: modum. nihil accipia: uel parce. Etiam confirmantis aduerbium ut alibi.

Auidius
Quietus

Vidius. Numidium Quadratum: quē iam foro assignauerat exemplo sui monet quas causas agere debeat: imprimis ut multum studeat: ut quoties opus fuerit sit paratus ad dicendum: interdum tamen standum necessitati: quod ipse quandoque fecisse testatur dum mandatis senatus pareat: cuius iosse refert orationes se habitas. Auidius Quietus. Auidii fit mentio apud

Africanum iuriconsultum: Auidium Nigrinum procos. sub Domitiano testantur epistolae Scdī & Traiani: & Ventidium Quietum lego fuisse Senero imperate. Lulius uero Quietus quod apud Euse. in Chro. corrupte legat Lulias iudeos rebellantes Mesopotamia exterminauit: nam aduersum eos aciem struens infinita milia interfecit: ob quae Iudeae procurator a Traiano decernitur: postea sublati Mauris: quos regebat: quia suspectus imperio fuerat ab Adriano est exarmatus auctore Spartiano. Quo. quod multa Thraseae: & dicta: & facta probaret. Non minus gaudeo. quā quod me diligeret. Thraseae. Patii Thraseae. Familiaris. amicus: quasi ex eadem familia. Praecipere solitum. Thraseae consueuisse hoc iubere. Cur amicorum. cur praeciperet amicorum causas suscipiendas. Non eget interpretatione. satis enim manifestum omnia pro amico faciendi modo non excedat uerecundiae terminos. Destitutas. causas periculosas: & derelictas ab aliis propter difficultatem: putabat suscipiendas. Cur pertinentes ad exemplum. causas futuras bono exemplo legentibus: & audientibus: nam exemplorum quaedam comparata sunt ut nos instruant ad bonum quaedam ad malum declinandum. Haec tria. Ambitiose. faciam ambitionis & honoris causa. Claras. causas famosas. Gloriam. respectu laudis. Idem. ut agas illa quattuor causarum genera. Vsum optimum dicendi magistrum quod frequenter M. Tullius testatur: ut primo & tertio de Oratore: item de perfecto Oratore: ac pro Cor. Balbo. Illud dictum. Vel tanquam Pollionis. quāuis circumferatur tanquam Pollionis dictum: dubitat tamen an illius sit. Comode. bene. Assiduitate. dicendi continuatione. Facilitas. secutus est praecceptorem Fabium: qui lib. x. inquit scribendo dicimus diligentius: dicendo scribimus facilius. Nec uero Isocrati. non obfuit Isocrati: quo minus haberetur summus orator: quod non auderet in publicum prodire ad causas agendas: debilitate uocis & pudore. Isocrates Athe.

Isocrates

rhetor: ut Plutar. in eius uita scripsit: sui temporis insignis: in cuius labris firen insiderat: si Philo. credimus: in compositione plusquam diligens: nitidus: compositus: & palestra quam pugnae magis accommodatus: omnes dicendi ueneres sectatus est: cuius e ludo tanquam ex equo traiano inumeri principes exierunt. lege uitam eius apud Plut. Philo. & Diony. Offecit. obstitit. Infirmitate uocis mollitie frontis. fuit. n. exiguae uocis: & uerecundi pudoris. Cicero. ii. de Oratore ut ille inquit pater eloquentiae de se Isocrates scripsit: ipse pudore

migrasti. Tantum mihi copiarum: tam urbanarum: quam rusticarum nomine tuo oblatum est: quas omnis improbe: accepi tamen. nam me tui: ut ita facerem: rogabant. & uerebar: ne: & mihi: & illis irasceris: si non fecissem. in posterum nisi adhibueris modum: ego adhibebo: tuis denūciaui: si rursus tam multa attulissent: omnia relatueros. dices oportere me tuis rebus: ut meis uti: etiam. sed perinde illis ac meis parco. Vale.

C. Plinius Quadrato. S.

Vidius Quietus: qui me unice dilexit: & quo non minus gaudeo: probauit: ut multa alia (fuit enim Thraseae familia) ita hoc saepe referebat: praecipere solitum suscipiendas esse causas: aut amicorum: aut destitutas: aut ad exemplum pertinentis. cur amicorum: non eget interpretatione. cur deestitutas: quod in illis maxime: & constantia agentis: & humanitas cerneretur. cur pertinentis ad exemplum: quia plurimum refert bonum: an malum diceretur. Ad haec ergo genera causarum ambitiose fortasse: addam tamen claras: & illustres: Aequum enim est agere nonnunquam gloriae. & famae. idem dignitati: ac uerecundiae tuae statuo. Nec me praeterit usum esse: & haberi optimum dicendi magistrum. Video etiam multos paruo ingenio: litteris nullis: ut bene agerent agendo consecutos. Sed: & illud quod: uel Pollionis: uel tanquam Pollionis accepi uerissimum experior. commode agendo factum esse: ut saepe agerem: saepe agendo: ut minus commode. quia scilicet assiduitate nimia facilitas magis: quam doctrina: nec fiducia: sed temeritas parat. Nec uero Isocrati quo minus haberetur summus orator offecit: quod infirmitate uocis: mollitie frontis: ne in publico diceret: impediatur. Proinde mul-

dicendo: & timidine ingenua refugisti. nam Isocrates in oratione cui titulus *παρὰ θνητῶν* talia de se
falsus. scio naturam ad res gerendas infirmiore: & debiliore q̄ opus sit: nam ad orationes neq̄ exa-
clam: neq̄ omnino utilem: sed iudicare quidē de unaquaq̄ re ueritatē magis potentē: q̄ scire polienti-
bus. uerū agere de his in concione multoq̄ audacter hoīum oībus (ut uerbū dicā) inferiorē. nā adeo mā-
cus utriusq̄ rei sum: quæ uim habent apud uos: uocis: & audaciæ: ut nesciam si quis alius ciuium sit: hæc
ad uerbū traduximus suppressis græcis uerbis: ne in his uideamur nimīū insolescere. Meditare. te de-

tum lege: scribe: meditare: ut possis cum uoles di-
cere: dices cum uelle debebis. hoc fere tempera-
mentum ipse seruauī. nonnunquā necessitati: quæ
pars rationis est: parui. ægi enim quasdam a Se-
natu iussus: quo tamen in numero fuerunt ex illa
Thraseæ diuisione: hoc est ad exemplum pertinē-
tes. adfui Bethycis contra Bebiū Massam. quæ
situm est andanda esset inquisitio: data est. adfui
rursus. iisdem querentibus de Cæcilio Classico:
quæsitum est an prouinciales. ut socios: ministros
q̄ p̄consulis plecti oporteret: pœnas luerunt. Ac-
cusauī Mariū Priscū: qui lege repetundarum
damnatus utebatur clāmentia legis: cuius seueri-
tatem imanitate criminū excesserat: relegatus ē.
Tuitus sum Iulium Bassum: ut in custoditū: & mi-
nus cautum ita minime malū: iudicibus acceptis
in senatu remansit. Dixi proxime p̄ Vareno po-
stulante: ut sibi inuicem uocare testis liceret: ipe-
tratū est. In postea opto: ut potissimum iubeant:
quod me deceat uel sponte fecisse. Vale.

C. Plinius Fabato Prolocero. S.

Ebemus mehercule natales tuos peride
ac nros celebrare: cū lætitia nostrorū ex
tuis pendeat: cuius diligētia: & cura hic

res ista iam longa: & præcedenti epistola cognita. Prouinciales. Bethycos: qui se implicuerant rapinis
proconsulis. neq̄ enim ita defendebantur: ut negarēt: sed ut necessitati ueniam præcarentur: esse enim
se prouinciales: & ad omne p̄consulum imperiū metu cogi: uerum Secundus probauit ministerium eē
crimen: & ideo multi damnati. Mariū Priscū. proconsulem Africæ. luculenta epistola hoc iudiciū iam
enarratum. ut Iuuenalem eundem bis uellicantem omittamus. Clāmētia legis. quæ iubebat ut ablata
restitueret: ueq̄ maiore pœna digna flagitia cōmiserat: quibusdam crudeliter excarnificatis. Immani-
tate. crudelitate. dū accepta pecunia punit equitē Romanū exilio: & septē eius amicos morte. itē aliū
equitē Ro. multis cruciatibus dillacerat. Relegatus. in exiliū actus interdicta urbe Italiaq̄. Tuitus. Tuitio
uocabulū raro inuentu. Paulus tamē. ff. l. titulo de uacatione: qui publicū inquit negociū tuitus sit: &
ceteri iuriscōsulti frequenter dixere tuitionem ut Vlp. ff. xliii. uerbū sane illinc deductum: ut secundū
aliquos ædituus. Iulium Bassum. q̄ sortitus Bithyniā rediit reus. relege libro quarto super hoc epistolā
ad Vrsū. Incustoditū. simplicē: improuidū dum munera contra legem accipit. In senatu. in ordine
senatorio: uerū tamen eius acta rescissa testatur in epistolis ad Traianū. Impetratū est. hoc uidimus li-
bro quinto ad Vrsū. Iubeant. senatores: nam prædictas causas agerat iubēte senatu. Quod. id ge-
nus causarum q̄ mihi decori sit ac si sponte fecissem: & elegissem.

Ebemus. q̄ssata p̄loceri sui uilla ex uetustate: q̄rit p̄ficere p̄dio aliquē uirgē dūq̄: & agrestē: q̄
iter sit opi reficiēdo. Natales tuos. nobilitatē tuā māifestā p̄ Camillianā uillā: quā maiores
tui tibi reliquerūt: an potius q̄ ibi natus erat Fabatus. sunt q̄ legāt nouales tuos. s. agros p̄
sequentia: p̄sertim illud rusticorū aut p̄dioḡ administratio. Nostroz. nataliū. Cuius. Fa-
bati cōsuetū apud græcos nō modo poetas: q̄bus maior licētia: sed oratores ēt a plurali trāsire ad singu-
larē: q̄ nri imitati non tñ sine rōne ut hic: nā in illo p̄nomine tuis intelligitur ex te Fabato. Hic Romæ.
p̄ iiii

clamando exerce. *μελετη*. n. declamatio
dicitur. Cū debebis uelle. cum occur-
ret tibi una prædictarum causarū. Tē-
peramentum. modestiam: continentia.

Quæ pars est rōnis. nullis. n. subiacet
legibus: & feriis caret tradente Palladio
demum *αγαλῆχουδ' εθεοι μαχουνται*. i.
necessitati ne di quidem repugnant. nā

Necessitas

cogit ad effectū: quæ a fato dependent.
i græco epigrammate *παυτολμος* *αγα-
λῆχῃ* appellata q̄ oīa audeat: fit autē sæ-
pius uirtutis causa. Iussus. prædiximus
interdū dari litigantibus aduocatos a se-
natu. Fuerunt. aliqua causæ. Ex illa
diuisione Thraseæ. ex ea diuisione cau-
sarū: quas Thrasea p̄cipiebat suscipiēdas
hoc est id genus q̄ pertinebat ad exēplū
ut adesse Bethycis: q̄ expilati essent a
Bebio Massa: & Cæcilio Classico. Exē-
plum ut bonos tueri: & malos opprime-
re debeamus. Bebiū Massam. hanc
rem latius cōplectitur libro. vii. ad Ta-
citum scribens illic tamen nulla expres-
se de inquisitione sit mētio: sed cū refe-
rat fuisse damnatum: sequitur ut præcef-
serit inquisitio. Rursus. secundo. nam
ter agit p̄ Bethycis: q̄ lib. iii. ad Macri-
num testatus est: tertio se munere fun-
ctum p̄ illis scribens: unde subiungit iis
dē Bethycis lamentantibus q̄ Classicus
p̄uincia spoliasset contentio. fuit an mi-
nistri eius uenirent puniendi: q̄ operam
suam ad turpe ministerium præstassent.

Tutius
Tuitio

Istic. Comi. Camilliana. quæ quondam Camilli fuerat. Vexata. exæsa: concussa. Reficiantur. restituantur: refarciantur. Togati. officiis ciuilibus assueti. Durum aliquem: & agrestem. Columella libro primo præmoneo ne uillicum ex eo genere seruorum: qui corpore placuerunt: instituamus: nec ex eo quidem ordine: qui urbanas ac delicatas artes exercuerit. focors: & somniculosum genus id mancipiorum: ocis: campo: circo: theatris: aleæ: popinæ: lupanaribus consuetum ut enim qui in uillis intra cōsepta morarentur: q̄ qui foris terram molirentur. habentur: sic eos: qui sub umbra ciuitatis intra mœnia desides cunctarentur: quæ qui iura colerent: administrarent segniores uisi. eligendus est rusticis operibus ab infante duratus & inspectus experimentis: si tamen is non erit: de iis præficiatur: qui seruitutē laboriosam tolerauerunt: mediæ sit ætatis: & firmi roboris: peritus rerum rusticarum: aut certe maximæ curæ: quo celerius adiscat. Sordida. uilis. Solitudo. q̄ solus & sine urbanorū conubernio uiuat: hinc Columella uetat nundinas uillicum frequentare: ut semper in opere sit. Honestissime. cum honore tuo. est. n. uir tibi amicus. Familiaris domesticus. Nobis. in rem nostrā. Ibi. in rebus rusticis.

Vocatus. Secefferat Traian⁹ ad Centūcellas: quo consilii gratia Secundum cum multis senatorum euocauerat: ibiq; Claudius Aristo ab inuidis accusatus absoluitur: Galitta adulterii rea cū adultero condemnata: tertio die cognouerunt codicillos Iulii Tyronis: sed hæc iudicia remissiones uariabant: nam senatores adhibebantur cœnæ iucundissimi principis: & xeniis munerabantur. hæc Secundus amico suo Corneliano scribit: ac postremo portū a Traiano iam semistructum summa cum euidencia refert.

Euocatus. ab urbe accersitus. In consilium. ad sententiam dicendā. ad iudicandum. Centūcellas. abest a Corneto passuum milia decem: portus celebris arcē habens munitissimam: cui ciuitati ueteri nomen est: olim centumcellensis portus. paruo enim spacio abest centūcellensis oppidi locus a Barbaris dirutus: in quo diuum Augustinum libros de trinitate tradunt scripsisse: neque in hoc Gaspar Blondus est audiendus cum refert Plinium dicēte Adrianum imperatorem centum iudicibus ad audiendas publice causas se præsentē institutis cellas totidem ædificasse: cum neq; Adrianum: sed Traianum: neq; centumcellas totidem iudicibus excitasse tradat. cētumcellas oppidum fuisse Italiæ sæpe fit mentio in libello gottico: quem Leonardus Aretinus latinitate donauit: hodie quoque ad grauiscas portus uetustissimus extat: in cuius ostio insulæ forma cum dimidiata turri. Ptolemæus iuxta Populoniā Rusellas locat. Strabo post Grauiscas Regis uillam Maleoti pelasgi regiam. Hoc nomen. est. Loco illi Centumcellarum. Iusticiam: grauitatem. in cognoscendo: & iudicando. Comitatem. in conuiujs. Recluduntur. ostenduntur: aperiuntur. hæc uirtutes. Iudicis. Traiani. Ephesiorum princeps. primus in urbe Epheso. Ephesus ciuitas Ioniæ celeberrima: & portus in sinu. Herodotus lydiæ esse dicit: uocatur & Smyrna ab Amazone Smyrna appellata: & Samorna: & Ortigia: & Ptelea: ibi erat templum Dianæ: urbs in cauo loco condita tempestate submersa fuit multis interemptis. Lyfimachus ciuitatem transtulit ubi nunc est: quam ab uxore sua Arfinoen nominauit: sed eo mortuo priorem appellationem resumpsit: hæc Stephanus. Innoxie popularis. populo gratus sine damno alicuius. uel innoxie popularitatis. ad idem. Inde. quia populo erat acceptus. Inuidia. orta est in eum. Delator. accusator. Immissus. subornatus: & instructus in illius accusationem. A dissimilibus. a malis & populo ingratis. Vindicatus. irrogata accusatori merita pœna. Honores. magistratus

hilares: istic secuti sumus. Villa Camilliana: quā in cāpania possides: est quidē uetustate uexata: & tamen quæ sunt p̄ciosiora: aut integra manēt: aut leuissime læsa sunt: Attendemus ergo: ut q̄ saluberrime reficiant. Ego uideor habere multos amicos: sed eius generis: cuius: & tu quæris: & res exigat: prope neminē. sunt. n. oēs togati: & urbani. rusticorū aut prædiorū administratio poscit durum aliquē: & agrestem: cui nec labor ille grauis: nec cura sordida: nec tristis solitudo uideatur. Tu de Rufo honestissime cogitas. fuit. n. filio tuo familiaris. quid tamē nobis ibi præstare possit ignoro. uelle plurimum credo. Vale.

C. Plinius Corneliano. S.

Vocatus in consiliū a Cæsare nostro ad centumcellas (hoc loco nomen) longe maximam cœpi uoluptatē. quid ē enim iucundius: q̄ principis iusticiam: grauitatem: comitatem in secessu quoq; ubi maxime recluduntur: inspicere. Fuerunt uariæ cognitiones: & quæ uirtutes iudicis per plures species experirentur. dixit causam Claudius Ariston princeps Ephesiorum homo munificus: & innoxie popularitatis: inde inuidia: & a dissimilibus delator immissus. Itaq; absolutus: uindicatusq; ē. Sequenti die audita est Galitta adulterii rea. Nupta hæc tribuō militū honores petitulo: & suā: & mariti dignitatē

Centumcellæ

Sua dignitate. nam mariti honor ad uxores reducat. Vlpianus. ff. i. foeminae nuptae clarissimis personis clarissimarum personarum appellatione tenetur: foeminis. n. dignitate clarissimam mariti tribuit. Ceterionis amore. capta de syderio centurionis: cum quo adulterium committebat. Maritus. Galitae coniunx scripserat.

Legato consulari. nam centurio tribuno: tribunus legato parat. tribunus igitur legato consulari rem scripserat: ille uero Traiano. Excussis probationibus diligenter examinatis testibus. Ceterionem exauthorauit. remouit a primi pilatu secundum leges. Arrius de re militari: adulterio uel aliquo iudicio publico

condamniati inter milites non sunt recipiendi. Authorare autem est pecunia ad dicere sibi aliquem. exauthorare uero a mercede constituta remouere. aliquando tantummodo pro repudiare sumit. Macrobius exauthorata inquit uerba iam desueta & abolita: sic Seruius dixerat sententiam exauthorari. Seruauit legis ordinem Traianus: quae praecipit ab adultero accusationem incipiendam: neque aliter ad mulierem perueniendum: nisi reo peracto: & praeter Vlpia. Marcellus nupta inquit non potest accusari: non tantum ab eo qui adulterum accusauit: nec obtinuit: sed nec ab alio quidem: si adulter absolutus est: proinde si per collusionem cum adultero constituerit: fueritque absolutus: dedit mulieri nuptae aduersus omnes securitatem. Crimini. adulterio. Nisi saltem: adminus. nam adulterium non potest esse unius tantum. Reliqua pars ultionis. Vt Galitta puniretur. Retardabat. ab accusatione. Domitianus equitem Romanorum ob reductam in matrimonium uxorem: cui dimissae adulterii crimen intenderat condemnauit. Non sine reprehensione. criminis Lenocinii. Seuerus: & Antoninus Imperator. crimen Lenocinii contrahunt: qui deprehensam in adulterio uxorem in matrimonio retinuerunt. Mar-

Authorare
Exauthorare

Ceterionis amore maculauerat maritus legato consulari: ille Caesari scripserat. Caesar excussis probationibus ceterionem exauthorauit: atque et relegauit. Superat crimini: quod nisi duorum esse non poterat: reliqua pars ultionis. Sed maritum non sine aliquo reprehensione patientiae amor uxoris retardabat: quam quidem etiam post delatum adulterium domi habuerat: quasi contentus aemulum remouisse admonitus ut perageret accusationem. peragitur inuitus: sed illam damnari etiam inuito accusatore necesse erat. Damnata: & legis Iuliae poenis relicta est. Caesar: & nomen Ceterionis: & commemorationem disciplinae militaris sententiae adiecit: ne omnes eiusmodi causas reuocare ad se uideretur. tertio die inducta cognitio est multis sermonibus. & uario rumor iactata Iulii tyronis codicillis: quos ex parte ueros esse constabat: ex parte falsi dicebant. substituebant crimini Saepronius Seneo eques Romanus. & Euritimus Caesaris libertus & procurator. haeredes cum Caesar esset in dacia communiter epistola scripta petierat ut susciperet cognitionem. suscepit. reuersus die dixerat. & cum exhaeredibus qu-

cellus ad legem Iuliam de adulteriis: & stupro mariti lenocinium lex cohercuit: qui deprehensam uxorem in adulterio retinuit: adulterumque dimisit. debuit enim uxori quoque irasci: quae matrimonium eius uiolauit. Delatum. accusatum. Adulterium. Papinianus ad legem Iuliam de adulteriis: & stupro. lex Iulia stuprum: & adulterium promiscue appellat: sed proprie adulterium in nuptam committitur: propter partum ex altero conceptum composito nomine. Aemulum. riualem centurionem. Remouisse. relegasse. Admonitus. a Traiano. Ut perageret accusationem. ut uxorem Galittam condemnandam curaret. peragisse autem: ut Iurisconsultus. ff. xlviii. ad legem de adulteriis asserit: non aliter quis uidetur nisi & condemnauerit. adulterii autem accusatio ex consensu Iurisconsultorum imprimis ad maritum pertinet: & marito iure mariti accusanti illi praescriptio obicitur: si lege prodidisse dicatur: ob hoc quod aggressus accusationem adulterii accusare destitit: quique in adulterio deprehensam retinuerit in eum poena statuta: cuius metu quicquid inuitus tribunus uxorem ream peragit.

Reum peragere.

Inuito accusatore. nam adulterium publicum crimen est: & reip. eam constitutum Vlpianus. n. de publicis iudiciis: non omnia inquit iudicia in quibus crimen uertitur publica sunt: sed ea tantum: quae ex legibus iudiciorum publicorum ueniunt: ut Iulia maiestatis. Iulia de adulteriis: unde non in manu mariti erat ab accusatione desistere: uerum ponamus aliquo casu destitisse: alium exercere utile erat: nam: & pater adulterae: & alii accusare poterat: si prius adulterum condemnassent. Relicta poenis. damnat poenis lege Iulia de adulteriis constitutis: quae temeratores aliarum nuptiarum gladio punit. Sententiae adiecit postquam pronunciauit de supplicio: adiecit huic sententiae se suscepisse hanc cognitionem adulterii pro disciplinae militariae: quam corrigere pertinebat ad se: nam post Augustum iam collapsam militarem disciplinam Traianus seuerissime restituit. Eiusmodi. adulterii flagrabat. n. orbis innumeris adulteriis: quod Iuuealis notabiliter flagellat. Reuocari. ab ordinaris magistratibus ut a patre sibi uediciari. Iactata. priusquam introduceretur uulgata. Codicillis. de testamento. Substituebant crimini. accusabant. agebant rei tamquam id crimen fecissent. In Dacia. dum bellum gereret contra decibalum dacorum regem: cui bis intulit bellum. Coiter. ex consensu omnium. Die dixerat.

Polycletus

dederat diem: quo in ius conuenirent. citauerat partes ad constitutum diem. Reuerētia. respectu Traiani: q̄ eius libertus esset. Remitterent accusationem. iudicio absoluerent: & ab accusatione liberarent. Dixerat. Traianus. Polycletus. quem scribit Tacitus unū ex libertis magna Neronis spe: ad gignendam authoritate sua inter legatum: & procuratorem concordiam: & ad rebelles barbarorum animos pace componendos. nec defuit Polycletus quo minus ingenti agmine Italiae Galliaeque grauis: postq̄ oceanum transmiserat: militibus quoque Ro. terribilis incederet: sed hostibus irrisui fuit: apud quos flagrante etiam tum libertate: nōdum cognita libertinorum potentia erat: mirabanturque q̄ Dux: & exercitus tanti belli confector seruitiis obediret: & Dion inquit seorsum a Nerone Polycletus agebat: populabatur: rapiebat: omnia quaecumque poterat hinc apud Tacitum legimus libertum Vitellii Asiaticum potentia aequasse Polycletos: Patrobios: & uetera odiorum nomina. non erat igitur Traianus alter Nero: qui tantum libertis suis permetteret rapinarum: amauit quidem ille suos libertos: sed ut eos libertos: non dominos haberet: unde in panagyrico scripsit: tu libertis tuis summum quidem honorem: sed tanquam libertis habes: abūdeque sufficere his credis si probi: & frugi existimentur: scis enim praecipuum esse indicium nō magni principis magnos libertos. Dilationem comperendinationem. Petētibus. Senectioni & Eurythimo. Exacto tempore. cum aduenisset dies designatus cognitioni. Confederat. pro tribunali cū senatoribus quos habebat in cōsilio auditurus utrasque partes. Intrauerūt. ad dicendam causam uenerunt. Agere. dicere causam. quia hæredum quidam Eurythimo accusationem remittebant. choassent. aut si alii desisterent ab accusatione: sibi quoque liceret abire. Suspicionibus relinqui reos. q̄ omnes suspicarentur reos non carere crimine: si respectu Cæsaris contra illos agere desisterent. Isti. Senectio & Eurythimus. Ego. q̄ uidentur desistere mea causa nō reorum. Nos. senatores. κατὰ τὴν ἐξ ἡμῶν τε. constituite. decernite. Isti. hæredes. Volunt quæri. uolunt ut quæramus. Quod sibi licuerit non accusare. q̄ possunt iure desistere ab incepta accusatione. Agerent. persequerentur accusationem. Pronunciaturum. damnaturum hæredes. De calumnia. quæ est uexatio alicuius in litibus per fraudem & frustrationem: nam calumniari est morari & frustrari a uerbo caluo: & calumniari est falsa crimina intendere secundum Marcellum ad senatusconsultum Turpillianum: & calumniatoribus poena lege Rhemia irrogatur: contra quos Impp. Honorius: & Theodosius hæc constituerunt. Quisquis inquit crimem intendit non impunitam fore nouerit licentiam mentiendi: cum calumniantes ad uindictam poscat similitudo supplicii: lege. n. duodecim tabularum cautū erat: ut calumniator idem pateretur q̄ reus si conuictus esset. Impp. Valēs: & Valētinianus: fallaciter incusantibus maxie post exhibitionem accusati nullus iuris color uelut deriuata excusatione proficiat: non publica abolitio: nō priuata nō specialis indulgētia: ne beneficiū quidem publicū. plura. ff. tertio & Codice de calūniatoribus. Remissiones. uoluptates: solatia. Cœnæ. principis Traiani. Modica. cœna frugi. Si principem cogites. respectu maiestatis Cæsariae. solent. n. pp. sumā fortunā principes uiuere lautissime. in panagyrico Traianū laudat: q̄ cœnæ romāos adhiberet: & quam frugalitate cōtraheret: humanitate extēderet. Acromata. integrū est acroamata: sed per contractionem fit acromata: quæ secūdu Suidam & Gelliū interpretes sunt auscultatiōes. Antisthenes dixisse tradit cū uidisset adolescentem luxuriosum acromatibus deditū. miserum te adolescens: qui nunq̄ audisti summū acroma. i. tuam laudem. facit hic opportūe ut acromata intelligamus histriones & minos. M. Tullius pro. P. Sestio ille ipse maxime ludius nō solū spectator. sed actor: & acroma. Lāpridius in Alex. omnia acromata populo dōauit. Athenæus tradit Antiochum regē in conuiujs acroamatibus illuisse: & in acroamatibus fuisse uoluptatē: Cleopatraq̄ cū Antiochio celebrasse Athenis bacchanalia ī theatro ministratibus ei acroamatibus cōsuetis ex Italia accersitis ad spectaculū omniū græcorum: unde Antoniū seipsum edicto iussisse per omnem græciam appellari

dā q̄ si reuerētia Eurythimo remitteret accusationem: pulcherrie dixerat: nec ille Polycletus est: nec ego Nero. idulserat tamē petētibus dilationem: cuius tpe exacto confederat auditurus. a pte hæredū intrauerūt duo. omnino postulauerunt: ut oēs hæredes agere cogerent: cū detulissent oēs: aut si bī quoque desistere permetteret. locutus est Cæsar summa grauitate: summa moderatione: cūque aduocatus senectiōis: & Eurythimi dixisset suspitiōibus relinq̄ reos: nisi audirent: non curo inqt. an isti suspitiōibus relinquant: ego relinquo. Deinde cōuersus ad nos κατὰ τὴν ἐξ ἡμῶν τε qd facere debeamus. Isti enī q̄ri uolūt: qd sibi licuerit: non accusare. tū ex cōsulis sentētia iussit denūciari hæredibus oībus aut ageret: aut singuli pbarēt causas non: agendi: alioqn se uel de calūnia pronūciaturum. Vides q̄ hōesti: q̄ seueri dies: quos iucūdiissimæ remissiōes sequebant. adhibeāur quotidie cœnæ. erat modica si principē cogites. interdū acromata audieba

Calumnia

Acroma.

Dionysium ubi Antiochi regis nimiam comitatem in conuiuio ostendit: degustabat inquit rectus aliqui stans ante alios: simul et cum acroamatibus colludens. i. mimis: sequitur. n. saltabat tanquam mimorum unus. interdum pro choris ac lusibus idem usurpauit. adhuc uocabant acroamatica in quibus philosophia remotior subtiliorque agitabatur: quaeque ad naturae contemplationes disceptationesue dialecticas pertinebat. lege Gellium libro. xix. cap. iiii. Iucundissimis sermonibus. conuenit cum illo panagyrici. tua benigna inuitatio. & liberales ioci: & studiorum honor. Xenia. munera hospitalia. Consilii honor. quia constituit Caesar: quae senatores consuluerant: habitus ergo consulentibus honor. Villa. centumcellae tunc uilla: postea extructo portu in oppidum autem pro opportunitate comitum & frequentiam comitantium. Velut amphitheatrum. in formam rotundam quale sit amphitheatrum: cuius modum alibi expressimus. Firmissimo opere. solido munimine: & mole. Elaboratur. labore summo constructur. Insula. non admodum magna: sed quae in curretes fluctus frangat: & arceat. Obiacens. obstat. Vtroque. habebat. n. portus ille duo ostia. Visenda. mirabili. nam & insula manufacta erat. Latissima nauis. Pontones

mus: interdum iucundissimis sermonibus nox ducebat. Summo uesperis abeuntibus nobis (quae diligens in Caesare humanitas) Xenia sunt missa. Sed mihi: ut grauitas cognitionum: consilii honor: suauitatis: simplicitasque conuictus: ita locus ipse precundus fuit. Villa pulcherrima cingitur uiridissimis agris: imminet littori: cuius in sinu portus uelut amphitheatrum. huius sinistri brachium firmissimo ope munitum est. dextrum elaboratur: in ore insula assurgit: quae in latum uento mare obiacens frangat: tutumque ab utroque latere decursum nauibus praestet. assurgit autem arte uisenda: ingentia saxa latissima nauis praehit. contra haec alia super alia deiecta ipso potere manent: ac sensim quodam uelut aggere construunt. eminet iam: & apparet saxum dorsum: impactosque fluctus in imensum elidit: & tollit. Vastus illic fragor: canumque circa mare. saxi deinde pilae adiaciunt: quae procedenti tempore enata insula imitent. hic portus habet et nomen authoris: eritque maxime salutaris. Nam per longissimum spacium littus importuosum hoc receptaculo utetur. Vale.

C. Plinius Quintiliano. S.

Quamuis: & ipse sis continentissimus: & filiam tuam ita institueris: ut decebat filiam tuam: Tutiliam neptem: cum tamen sit nuptura

res consuluerant: habitus ergo consulentibus honor. Villa. centumcellae tunc uilla: postea extructo portu in oppidum autem pro opportunitate comitum & frequentiam comitantium. Velut amphitheatrum. in formam rotundam quale sit amphitheatrum: cuius modum alibi expressimus. Firmissimo opere. solido munimine: & mole. Elaboratur. labore summo constructur. Insula. non admodum magna: sed quae in curretes fluctus frangat: & arceat. Obiacens. obstat. Vtroque. habebat. n. portus ille duo ostia. Visenda. mirabili. nam & insula manufacta erat. Latissima nauis. Pontones intelligit hodie quoque sic appellatum: quo loco portus in traiciendis fluminibus utuntur: Caesar. ad reliquos milites egresque transportandos: pontones: quae genus nauium gallicae Lyssi reliquit. author est Papinianus flumen traici pontonibus: & huius generis nauium meminit Gellius. adhuc Ausonius in monosyllabis quaerit pontones: nauem esse conuolutam in duabus lintribus extructam an pontem. lintribus in geminis constratus ponto sit: an pons. Prouehit. in altum uehit ad augendum insulam. Haec. saxa. Aggere. coacervatione. Dorsum. tumulus: sic Vir. dorsum imane mari summo. Impactos. impulsos. Elidit & tollit. secutus est ordinem. Canum. spumosum. euagatur hic Secundus. Pilae. maiores lapides Dionysii. pilam fuisse angularem monstrat lib. iiii. hist. petra igitur est angularis in foro: super qua posita sunt spolia tergeminorum albanorum: sed arma quidem collapsa sunt uetustate: petra uero appellatione

Pontones

Pila

seruat: pila dicta Oraria. Apuleius uocat pilam mediam: quae stabuli trabes sustinebat: & Vitruuius praeparatim agere aedificia per pilas struere. Enatam: genuinam: naturalem. Portus. appellatur conclusus locus: quo importantur merces: & inde exportantur. Vlpia. de uerborum significante. Nomen authoris. dicitur Traianus portus: & Ptolemaeus post Populoniam Traianum locat portum: nam Traianus Anconitanum portum ex pecunia sua tutiorem reddidit: sicut testatur uetus eulogium: quod adhuc illic extat: sed centumcellarum portum primus ipse construxit: & appellationem a conditore accepit: utrumque fere in medio Italiae: ut ille mari Adriatico: hic Tyrrheno seruiret: quem sane puto Iuuenalem monstrasse per illa. Tandem intrat: posita inclusa per aequora moles: Tyrrhenamque pharon: porrectaque brachia rursus. Quae pelago occurrunt medio: longeque relinquunt Italiam: non sic igitur mirabere pontus quos natura dedit: nisi quis potius respiceret hostiensem portum: nam & ipse in mari Thyrrheno: quem memorat Tranqui. Claudium struxisse circumducto dextro sinistroque brachio: & ad introitum profundo iam solo mole obiecta: quam quo stabilius, fondaret nauem ante demersit: qua magnus obeliscus ex Aegypto fuerat aduectus: congestisque pilis superposuit altissimam turrin in exemplum alexandrinae phari: ut ad nocturnos lignis cursum nauigia dirrigerent. uiderint illi qui portum Anconitanum intellexerunt: cum

Portus

Iuuenal.
locus

Ancon sit ad mare Adriaticum. Importuosum. inhospitale: quia ab eo usque ad Ostiam nullus celebris portus enumeratur.

Quamuis. offert dono Quintilianus. filiae nuptiae Nonio Celeri. i. milia numerum plus oblaturus si confideret a modestia praesentis hoc posse impetrari. Tutilii neptem. filiam Tutilii uxorem duxit Quintilianus:

Nonius
CelerIuue.
locus

ex qua filiam suscepit: quam Nonio Celeri desponsauit: idē libro tertio eōmemorat. T. atatis suae rhetoricae scriptorē. Nonio Celeri. Noniū Celerē cum Iunio Quin. consulatū gessisse Frontinus Author. Mart. ad Auctū scribens testat Celerē fuisse uirū integrū: & Hispaniæ proconsulē: libro inq. vi. Gratū est q. Celeri nros legis Aucte libellos: Si tñ & Celerē q. legis Aucte iuuat: Ille meas gentes: & Celtas rexit liberos. Nec fuit in nro certior orbe fides Maior me tanti reuerentia turbat: & aures Non auditoris: iudicis esse puto. uñ honestissimū uirū Secundus appellat. Caninio Celere oratore. usus est philosophus An-

toni. Nitōris. maioris cultus. Condi-
tiones. gradus dignitatū. Comitatu.
ancillarū: & famulorū. Quibus. nō q.
dem dignitas auget. tamen ornatur. ue-
litis & comitatus nō faciūt hoīes dignio-
res: sed ornant & expoliunt. Aīo bea-
tissimum. quia summus dicendi rhetor
& artifex. Iuuenalis felicē eum uocat: &
diuitem: hic uero noster modicum fa-
cultatibus: respectu sui: qui fuit ditissi-
mus: at Iuuenalis respectu aliorū rēto-
rum pauperū & quod ex tenui faculta-
te ad honestas opes processisset. Tui
oneris. ut instruatur honeste: nā suscepe-
rat Fabius onus instruendae filiae suae:
post obitū suum cunctas facultates illi
relicturus: iam enim mares interierant:
quod dolēter luxit. in institutionibus.
Plus collaturus. maiori sūma te iuuisse.
q. gratus in praeceptorē Secundus: q. nec
egentem nec rogantem opibus iuuit.
Collaturus. cōtulissēm. participium fu-
turū praeiteriti significationē sustinens.
Sola mediocritate. oblatione. L. sexter-
tiū: qd' munus dicit fuisse mediocre.

Tollite. gloriatur se agisse
apud Centumuiros p. Actia
Variola in magna auditorū
corona: & uario euentu. prae-
mittit igitur amico Ro. quicquid in cā
acciderit: & artes suae orationis detegit:
quā refert a quibusdam cōpari ei: quam
dixit Demo. pro Ctesiphōte: iudicemq.
huius Romanum facit. Tollite cun-
cta inquit. carmen ex. viii. Aeneidos ubi

Vulcanus Aeneae fabricaturus arma iubet ut Cyclopes: quae in manibus habebant: deponerēt: cum ma-
gis urgentia forent elaboranda. Illi. uulcani ministri Brontes: & Steropes: & nudus mēbra Pyragmō.

Arma diuina. summa & Vulcani iussu decocta in manus acceperunt. Num superbius potui: loqui
de me & rebus meis: cum me Vulcano: mea uero scripta comparem diuinis Aeneae armis. neque om-
nino iocatur cum amico: sed ridendo putat uera dicere: nam sequitur re uera ut inter meas orationes
existimo hanc pulchram. Ut inter meas. respectu mearum orationum: quae non sunt comparandae
aliorum diuinis orationibus. Ccertare mecum. contendere ut efficiam meliores orationes quā antea
fecerim & non superare Demosthenem uel Ciceronē. Actia Variola. Sidonius Apollinaris libr. viii.

Actia
Variola

ad Rusticum scribens huius actionis mentionem fecit. C. Plinius iquit pro Actia Variola plus gloriae
de centumuirali suggestu domum rettulit: q. cum. M. Vlpio Traiano incomparabili principi compara-
bilem panagyricum dixit. Variam uero Heliogabali auiam Lampridius monumentis protulit. Splē-
dide nata. ex equestri familia edita. Quam. postquam. Ille. pater Variolae. Captus amore. damnan-
dus amor in iuene: sed in sene detestandus. Induxerat nouercam ei. sibi uxorem in domū introduce-
rat: & nouercā Variolae. Quadruplici iudicio. apud cētumuiros: ubi fiebant quattuor iudicia: & ideo
erant totidē tribunalia. hoc indicatur non solum testimonio Secundi dicentis tot enim quattuor consi-
liis conscribunt: sed et Fabii contestantis. quattuor iudicia congregari moris fuisse apud centumuiros.
Haec tñ alibi melius enarrata. Centum & octuaginta. opinor legē centum quadraginta. nā primum
terni ex singulis tribubus iudices electi sunt: cū decuriā iudicum tres tātum essent: ita ut essent numero
centū quinq; obtinuit tamen usus ut centūuiri dicerentur: Varro enim in re rustica inq. cētumuiralis

Cētum
uiri quot

honestissimo uiro Nonio Celeri: cui ratio ciuiliū
officiorum necessitatem quandam nitōris impo-
nit: debet secundum conditiones mariti: ueste: co-
mitatu augeri: quibus non quidem augetur digni-
tas: ornatur tamen & instruitur. Te porro animo
beatissimum: modicum facultatibus scio. Itaq; p-
tem oneris tui uindico mihi: & tāquam parens al-
ter puellae nostrae confero quinquaginta milia nū-
mum: plus collaturus: nisi a uerecundia tua sola
mediocritate munusculi impetrari posse confide-
rem: ne reculares. Vale.

C. Plinius Romano. S.

Tollite cuncta iquit: ceptosq; auferte la-
bores: seu scribis aliquid: seu legis tolli:
auferri iube: & accipe orationem meā:
ut illi arma diuina. Num superbius potui: re ue-
ra: ut inter meas pulchram. nam mihi satis est cer-
tare mecum. est haec pro Actia Variola. & digni-
tate personae: & exempli raritate: & iudicii ma-
gnitudine insignis. nam foemina splēdide nata: nu-
pta praetorio uiro: exheredata ab octogenario pa-
tre intra. xi. dies q. ille nouercam ei amore captus
induxerat: quadruplici iudicio bōa paterna repe-
tebat. Sedebant iudices. c. & lxxx. tot. n. quattuor

iudicii numerus non fuit ad amissum: ut cū dicimus mille naues iisse ad Troiā. postea quarta decuria ab Augusto addita: & quinta a Caligula creuit iudicū numerus ad centū septuaginta quinque: q̄ deinde sublata restitit numerus intra centum quadringenta: seruata semper priore appellatione centūuironum. tā & si legerim apud Cic. pro Plancio. c. xxy. iudices equestris ordinis principes sedisse: nisi mēdā illic existimare uolumus. tunc. n. equitū decuriæ tres tantum erant. Consiliis: iudiciis: decuriis. Conscribuntur. in secunda lectione fuit colligunt. Ingens utrinq; ordo ingens corona utrinq; aduocatoꝝ: & præstantium numerosa subsellia ambibant latissimum iudicium multiplici circulo.

cōsiliis cōscribunt. ingens utrinq; aduocatorum numerosa subsellia. pstantiū corona latissimum iudiciū multiplici circulo ambibat: ad hoc stipatū tribunal: atq; etiā ex superiore Basilicæ parte qua fœmine: q̄ uiri: & audiēdi: qd̄ difficile: & uisendi studio iminebāt. magna expectatio patrū: magna filiarū: magna nouercarū. Secutus ē uariū euentus. nā duobus cōsiliis uiciū: totidē uicti sumus. notabilis p̄sus res: & mira eadē in causa: iisdem iudiciis: iisdē aduocatis eodē tēpore tanta diuersitas. accidit casu: quod non casus uidet. uicta est nouerca ipsa h̄eres ex pte sexta: uictus Suburranus: qui exheredatus a p̄e singulari ipudētia alieni p̄is bona uidebat: nō ausus sui petere. Hęc tibi exposui primū ut ex epistola scires: q̄ ex oratione nō poteras: deinde (nā detegā artes) ut orationē libentius legeres. si non legere tibi. sed interesse iudicio uidereris. quā: sit licet magna non despero gratiā breuissimē impetraturam. nā. & copiā rerū: & arguta diuisione. & narratiunculis pluribus. & eloquendi uarietate renouat. Sunt multa (nō auderē nisi tibi dicere) de lata. multa pugnātia. multa subtilia. interuēit acerbis illis. & erectis frequē necessitas cōputandi. ac pene calculos. tabulāq; po-

tium numerosa subsellia ambibant latissimum iudicium multiplici circulo.

Præstantium. auditorum existentiū ante magna subsellia: quæ sunt minorum iudicum sedes: in aliquibus exemplaribus habetur præhensantium. Latissimum iudicium propter multitudinem iudicum. Multiplici circulo. densa corona. Ad hoc. præterea. Stipatum. septum auditorum frequentia. Basilicæ. Iuliae in qua centumuiralia iudicia agebantur: q̄ alibi notauimus: & Mart. testatur iam clamor: cētūq; uiri: densum q; corona Vulgus: & infanti Iulia tecta placent. ubi decēptus īterpres iulia tēpla capitolium exposuit. Qua. partim. dicendi modus ornatus: erant tamen discreti sexū loca. Quod difficile. erat ex superiori parte. Et uisendi. q̄ facilius erat. Patrum. an exemplo huius iudicii possent liberos exheredare. Filiarum. ne possent instinctu nouercarū exheredari. Nouercarū. an liceret institui h̄eres a marito præteritis priuignis. Consiliis. iudiciis. Vicinus. superiores fuimus. pro nobis pronunciatum est. Paulus. ff. xlii. de re iudicata. Inter pares numero iudices: si diuersæ sententiæ proferantur: in liberalibus quidem causis secundum q̄ a diuo Pio constitutum est: pro libertate constitutum obtinet: in aliis autem casibus: q̄ in publicis iudiciis obtinere oportet. Diuersitas. sententiarum. Casu. nam fortuna plurimum in iudiciis dominatur.

Mart. loc⁹

Victa est nouerca hoc uidetur factum contra leges quibus nunc utimur: nam Martianus. ff. v. si pars inquit iudicantium de inofficioso testamento: contra testamentum: pars secundum testamentum sententiam dederit: q̄ interdum fieri solet: humanius erit sequi eius partis sententiam: quæ secundum testamentum spectauit: nisi aperte inique secundum scriptum h̄erem pronunciasse apparebit: q̄ fortasse iudices in hoc sunt intuiti. Sexta parte. assis: in quem tota h̄ereditas diuiditur. Suburranus. filius nouercæ: & priuignus senis illius octogenarii. non tamen credo eundem esse: cuius paulo post fit mentio. & Spartianus refert sub Traiano bis consulatum gessisse. A patre. suo uero & naturali. Alienipatris. Actiæ Variolæ: sui autem uitrici. Sui. bona legitimi sui patris: quæ non audebat petere: quia iure fuerat exheredatus. Non poteras. scire. Artes. artificium meum: & astutiam: cur hæc sim præfatus. Quam. orationem. Arguta diuisione. subtili partitione: quamuis sit aliqua differentia inter partitionem & diuisionem. est autem diuisio rerum plurium in singulas: partitiō singularum in partes discretio. Valet diuisio plurimum in causis: namq; per illam consequimur modum & finem: & qui recte diuiserit non poterit in rerum ordine errare. Narratiunculis pluribus. hæc oratio plures status complectabatur: unde necesse fuit plures habere narrationes. Varietate. pro ut res exigebant: interdum graui: nonnunquam mediocri: quandoq; attenuato dicendi genere quotiesq; ad monebatur digressionibus: & non intempestiuis amœnitatibus ab itinere discessit. Renouatur. delectat tanquam noua. licet enim in medio orationis attentos auditores facere. Elata. excelsa: grandia. Pugnātia. acris: uehementia. nam tota prope in contentione dicendi erat. eam opinor fuisse. quā libro primo Artio emendanda miserat. Subtilia. propter computandi necessitatem: quod facit

Suburrāus

Diuisio.
Partitio.

Mart. Tullius in Verrem ubi de Sicilia decimis agit. Calculos tabulamq. quibus computas solemus unde libro nono apertius calculo dixit ostendam. tabulam autem intelligit calculatoriam. Priuati. p. tinentis tantum ad Actiam & aduersarios: nō ad exemplum. Dedimus uela indignationi. uel sum⁹ ex aggeratione: & totis nixi uirib⁹ dū indignabamur nouercas: & priuignos aliea inuadere. Mari. pstat in translatione uerborū cū prius dixisset uela. Ventis. affectibus: motibus animi: indignatiōe: ira: dolores: hic excedit stilū epistolarē: grandior enī est: & hoc satis elucet: q̄ ut magis probetur. Hanc orationem

ὡς ἐπὶ τῷ ὁρῶντος. i. optimā: & similē ei oratiōi: quam Demosthenes dixit p. Ctesiphōte. hic cum Demostheni coronā pro reparatione murorū urbis Athenarū decreuisset Aeschines inuidia motus Ctesiphōtem accusauit tāquam id iniuste fecisset: & pariter i. Demosthenē inuectus est acerrime: uerū Demosthenes elegātissima & copiosissima oratione Ctesiphōtem defendit: & accusatorē uicit. Ut inter meas. si reliquas meas orōnes cōsideraueris: nam sicut Demosthenis pro Ctesiphonte orō aliarū pulcherrima: sic ista meae. Iterum dica. quia iam dixerat: ut iter meas pulchrā.

An uere. illi iudicēt. Oēs. meas orationes. Cōferre. cōparare alias. Hac. pro Variola. f. potes iudicare ex sola lectione huius: an sit potissima aliarum.

Recte. Maximi mun⁹ gladiatorii Veronēlibus editum infunere uxoris cōmendat: dolet tamē Pantheras non aduenisse in tēpore: ut pariter daret spectaculo. Gladiatorium munus. q̄ i funere illustriū dari populo notum est: tāquam lugubre spectaculum. Veronēlibus nostris. in transpadana regione: in qua & Comum patria nostra: sic Brixia libro primo appellauit ex illa nostra Italia: uel quos patrociniū suo tuendos susceperat. sic ad Sabium Firmanos suos dixerat: an cum quib⁹ propter uiciniam: & elegantiam ingeniorum multae necessitudines intercessissent: nam & filiam Quintiliani. quam ornandam susceperat suam appellauit: an quia erant Maximo necessitudine coniuncti: Minutio enim scribens dicit quo amicus tuus immo noster uteretur. quid enim non commune amicis? nam ridiculum esset per hoc dicere Cæcilium Veronensem: cum ubiq; se Comensem fateatur. Suspiceris. ueneraris. Inde. ex Verona. Funebre. lugubre: triste: quale munus gladiatorum. Consensu. conspiratione Veronensium: ubi amphitheatrum adhuc extans spectaculorum gratia constructum.

Durum. rusticum: improbum. Egregie. fecisti. Facilis. citus. Liberalis. multis paribus datis. **Aphricāe.** Aphricanæ. pantheræ: quas Africanas dici Plinius libro octauo capitulo decimo octauo tradit. senatus inquit consultum fuit uetus ne liceret Aphricanas in Italiam uehere: contra hoc tulit ad populum. Cn. Aufidius trib. ple. permisitq; circensium gratia importari. celeberrimæ sunt in Aphrica: uiuacitatis adeo lentæ: ut eiectis interaneis diu pugnent. Dion in Caligula libycas feras: quas nostri Aphricanas dicunt appellauit: & Tranqui. in uita eiusdem testatur uenationem Aphricanarum datam: & in Claudio ista refert. exhibuit: & Aphricanas conficiente turma equitum Prætorianorum Ducibus tribunis: ipsoq; præfecto. Varro libro tertio rei rusticæ. tantum circumfluxit mox ceruorum: aptorum: & cæterarum quadrupedum multitudo: ut non minus formosum mihi sit uisum spectaculum: quam in Circo maxi. ædiliū sine Aphricanis bestiis cum fiunt uenationes. Præfinitum. constitutum. Tempestate. aduersis uentis. Ut fieret acceptum tibi. ut omnes tibi haberent gratias perinde ac si illas dedisses. Exhiberes: in spectaculum dares. **Exhibere.** pia. ff. xliii. de libero homine exhibendo. exhibere est in publicum producere: & uidendi tangendi. q̄ rei facultatem præbere. proprie autem exhibere est extra secretum habere. Non per te stetit. tu non fuisti in causa.

scendī: ut repente in priuati iudicii formā cētū uirale uertatur. dedimus uela indignatiōi: dedimus iræ: dedimus dolori: & i amplissima causa q̄si magno mari pluribus uētis sumus euecti. In summa solēt quidam ex contubernalibus nostris existimare: hanc orationem (iterum dicam: ut iter meas) ὡς ἐπὶ τῷ ὁρῶντος eē: an uere: tu facillime iudicabis: qui tā memoriter tenes omnes ut conferre cum hac: dum hanc solam legis: possis.

C. Plinius Maximo. S.

Recte fecisti qd̄ gladiatorum munus Veronēlibus nr̄is promissisti: a quibus olim amaris: suspiceris: ornaris. idē ē uxorem carissimā tibi: & pbatissimam habuisti: cuius memoriae a te opus aliqd̄ maxie funebre debeat. Præterea tāto cōsensu rogabaris: ut negare nō cōstās: sed durū uideret. Illud quoq; egregie: q̄ tam facilis: tā liberalis in ædēdo fuisti. nā p hac etiam animus magnus ondit. Vellē Aphricanæ: quas coemeras plurimas ad p̄finitū diem occurrissent: Sed licet cessauerint: illa tempestate detēx: tu tamē meruisti: ut acceptum tibi fieret: quod quominus exhiberes: non per te stetit. Vale.

C. PLI. CAECILII SECVNDI EPISTO
LARVM LIBER SEPTIMVS.

C. Plinius Geminio. S.

Erret me hæc tua tã perti-
nax ualitudo: & q̃q̃ te q̃ tẽ-
peratissimũ nouerĩ: uere-
or tñ ne qd illi ẽt i mores
tuos liceat. Proinde mōeo
patienter resistas. hoc lau-
dabile: hoc salutarẽ admit-
tit hũana natura. qd̃ sua
deo ipse certe sic agere sa-

nus cũ meis soleo. Spero qdẽ si forte i aduersã ua-
litudinẽ icidero: nihil me desideraturũ: uel pudorẽ
uel pœnitẽtia dignũ. Si tñ supauerit morbus: de-
nũcio ne qd mihi det nisi permittẽtibz medicis:
sciãtq; si dederint: ita uindicaturũ: ut solẽt alii: quã
negant. Quinetiã cũ perustus ardẽtissima febre
tãdẽ remissus: unctusq; accipere a medico potio-
nẽ: porrexĩ manũ: utq; tangeret dixĩ: admotũq; iã
labris poculũ reddidĩ. Postea cum: xx. ualitudinis
die balineo prępararer: musantesq; medicos repẽ-
te uidissem: cãm requisĩui. rñderũt posse me tuto
lauari: non tñ oĩno sine aliqua suspitione. quid in-
quam necesse est: atq; ita spe balineĩ: cui iam uide-
bar inferri placide: leniterq; dimissa ad abstinen-
tiã rursus non secus: ac mō ad balineũ aĩum: uultũ
q; cõposui. quẽ tibi scripsi: primum ut te non sine
exẽplo monerẽ: deĩnde ut in posterũ ipse ad eãdẽ
tẽperatiã astrigerer ac eplã q̃li pignore. Vale.

IOANNIS MARIAE CATA-
NAEI ENARRATIONES IN LI-
BRVM. VII. EPISTO. C. PLINII
CAECILII SECVNDI.

Erret me. hortat Ge-
minium agrotantẽ
ut ualitudinem patie-
ter ferat: exemploque
suo docet nō indulgẽ
dũ appetitui in mor-
bo: sed medicis paren-
dũ. Pertinax. cõtĩnua. Liceat illi. ser-
pat in peius. In mores tuos. quãuis sis
temperatissimus. Hoc. resistere patien-
ter. Agere cum meis. hortari meos in
firmos ut fortiter ferant. Nihil desy-
deraturũ. omnia facturũ uiro forti con-
uenientia. Denuncio. p̃moneo meos.
Alii. agri uindicare. Perustus. signate lo-
cus. Remissus. sedato febris ardore.
Reddidi. restitui intactum iubẽte me-
dico: cum me uidisset adhuc febre deti-
neri. Balineo prępararer. destinassent
me lauare. Musantes. hæsitantes: du-
bitantes: commurmurãtes. Tuto. sine
mortis periculo. Suspitione. alicuius
mali. Quid. cur. Necesse est. ingredi
balineum. tanquam diceret si suspicio
mali est in balineo non opus est illud in-
gredi. Videbar inferri. phantasiã de-
siderantis exprimit. Rursus. legitur ẽt
uersus q̃ nō displicet. Composui ani-
mũ: & uultũ: lætitiã resumpsi: & hila-
ris fui ut pauloãte cum uidebar inferri
balineo. In posterũ. si incidero i agri-
tudinẽ. Pignore. debita obligatiõe.

Vēadmodū. p̄mittit Iusto aliqd scriptorū suorū cū æstas transmissa fuerit. Cōgruit. cōue-
nit: cōcordat. Perituri. uacui & inertis: q̄ alias periret. Inquietē. occupationibus plenā.
Vacare noctibus. uacuum esse a negociis: & de nocte scriptis meis attēdere. Nugis scriptis
lenib⁹: fortasse uersib⁹: nā: & hi nugæ: & lusus interdū dicunt. Et iō breuiore. q̄re scriptæ
sūt a me cōpēdiorū: ne tibi molestæ sint.

Anta. reuocata longo secessu amicū Pntē: hortaturq; ut tandē uelit urbē repetere: sic. n. fieri
iucundius ociū aliqñ labori
bus intermissum. hic Brutius

Brutius
præfens

Lucania

Præfens tantæ authoritatis postea fuit:
ut Antonin⁹ philosoph⁹ ip̄ator eius fi-
liā Cōmō filio suo: q̄ deiceps ip̄auit: m̄ri
monio. iūxerit celebratis exēplo priua-
torū nuptiis. i. Lucania. ociū dispēdas. Lu-
cāia inter tyrrhenū: siculūq; litt⁹ iacēs i-
cipit post Silaris ostiū: & urbe Talao se-
cūdū Strabonē terminat. lucani autē;
genus ducunt a Samnitibus. Ipse. ego
sum. Vxor. mea est. Longioris. dum
mō tuū: & uxoris natale soluz uisitas.
Nō ppetuæ. non iō semp ab urbe debes
abesse. Amicitia. tā superiores q̄ mio-
res amici uniuscuiusq; ordinis: & q̄ te di-
gnitate præcedūt: & qui sunt inferiores.
nam in agris minores habebat. Cū uo-
les. cum non sit tibi surgendū ante lucē
officii causa. hinc Mart. cū in patriā se-
cessisset scrip̄it sibi licere quātū uoluis-
set quiescere. Calcei. quibus utebātur
in secessu: nā Romæ frequētior erat so-
learū usus lectica succollaris. quare Se-
cundus in præcedētibus dixerat de seces-
su Spurina. loquēs. hora secūda calceos
poscit. idē tamē libr. viii. calceos poscūt
cū ambiguū sit an i. urbe: an ruri. Nus-
quā toga feriatā. eadem. semp ueste ruri
uteris. imo si Iuuenali credim⁹ pars ma-
gna Italiæ fuit in qua nemo togā sume-
bat nisi mortuus. uerū si legatur. Quo-
usq; toga feriatā? sensus erit. quousq;
eris in ocio. & feriis semp ne? Liber. a cu-
ris: & negociis urbanis. Nostras. quas
i. urbe patimur. Satiēte languescāt. ni-
mia copia & assiduitate fiant uiliores.
Seneca. xi. epistolarū: nlla tibi uoluptas
noua est: nulla nō iam odiosa ipsa satie-
tate. Saluta ueni in urbem: & saluta po-
tentiores. nam nobiles: & salutabant: &
salutabantur. nota res longo Iuuenali
carmine. Terrere. Lassare: exercere ut
in foro & litibus: nam mox de se inquit
in foro & amicorū litib⁹ cōteror. Tur-
ba. urbana frequentia. Solitudo. seces-
sus. Imprudēs. dū librorū recordatione
poti⁹ psuadeo ut uelis ocio uti. Reuoca-
re. i. urbē. Retardo. i. secessu. His ipsis.
salutatōibus: & officiis urbanis. Abrūpi

penit⁹ toli. Acutos. mordaces: salfos: stomachū suscitātes. Obtusus. hebes. sopitus. Ob-
lit⁹ illis cōtect⁹ dulcib⁹. Iucundissimū gen⁹ uitæ. ociosū secessū. Acriorib⁹. negociis urbāis.
Is. admirāti Pontio q̄ hēdecasyllabos scrip̄isset rīdet Secundus se a teneris annis poetica stu-
diosū fuisse: nā pue & græcā tragœdiā scrip̄isse: & elegos ac epigrammata ad imitatiōē; Cicero

C. Plinius Fabio Iusto. S.

Vēadmodum congruit: ut simul & ad
firmes te assiduis occupationibus impe-
dirī: & scripta nostra desideres: quæ uix ab
ociosis ip̄etraā aliquid p̄turi t̄pis possūt. Patiar
ergo æstatē igetē nobis: exercitatāq; trāscurrē:
& hyeme demū: cū credibile erit noctibus saltē
uacare te posse: quærā qd potissimū ex nugis me-
is tibi exhibeā. Interim abunde ē: si epistolæ non
sunt tibi molestæ: sunt autem & ideo breuiore.

C. Plinius Præfenti. S.

Anta ne perseuerantia tu mō i. Lucania
mō i. Campania? Ipse enim inquis Luca-
nus: Vxor Campana. iusta causa longio-
ris absentia: nō perpetuæ tamen. Quin ergo ali-
quando in urbē redis: ubi dignitas: honor: amici-
ciā tā superiores: q̄ minores: quousq; uigilabis
cū uoles: dormies q̄diu uoles: quosque calcei.
nusquā toga feriatā. liber totus dies. Tempus ē
te reuiscere molestas nostras. uel ob hoc solū. ne
uoluptates iste satietate languescant. Saluta pau-
lisper: quo tibi sit iucūdus salutarī. terrere in hac
turba: ut te solitudo delectet. Sed quid impru-
dens: quem reuocā conor retardo? fortasse enim
his ipsis admoneris: ut te magis ac magis ocio in-
uoluas: quod ego non abrumpi: sed intermitti uo-
lo. Vtenim si tibi cœnam facerem dulcibus cibus
acres: acutosq; miserem: ut obtusus illis: & obli-
tus stomachus his excitaretur: ita nunc hortor:
ut iucundissimum genus uitæ nonnullis interdū
quasi acrioribus condias.

C. Plinius Pontio. S.

Is te legisse hēdecasyllabos meos. requi-
ris etiam quemadmodum cœperim scri-
bere hō (ut tibi uideor) seuerus: ut ipse
fateor non ineptus. nunquam a poetice Caltius

nis: postremo uolumē hēdecasyllaboz: q̄ a latinis: & græcis lectitari plurimū gloriat̄. Meos. a me factos. Seuerus. grauis. scimus. n. Secūdo in poematibus nō defuisse lasciuiā: i moribus seueritatē. Non ineptus. habilis ad studia liberalia. Quattuordecim natus annos. mixe hoc ēt illis meliorib⁹ annis puerū. xiiii. annoz: cōposuisse tragœdiā græcā: & si simplicē. Qualē. scripsisti bonā an malā? Tragœdia. qualiscunq; erat tragœdia dicebat̄. E militia. a Syria: ubi tribunatū militum adolescens adhuc gessit: cuius rei fit mētio ad Genitorē lib. iiii. & primo ad Clāmētē.

Icaria īsula iuxta Samū deserta si Strabo Icaria

enim repetā) alienus fui. quinetiā quattuordecim natus annos græcā tragœdiā scripsi: qualē i quis? nescio. Tragœdia uocabat̄. Mox cū e militiā rediens in Icaria īsula uētis detinerer: latinos elegos i illud ip̄m mare: ipsamq; īsulā feci. expertus sum me aliqñ heroico. At hēdecasyllabis nūc primū: quoz hic natalis: hæc cā ē. legebant̄ i laurētino mihi asiniī Gallī libri de cōparatiōe p̄ris: & Ciceronis. īcidit epigrāma Cicerōis in Tyronē suū: deinde cū meridiē (erat. n. æstas) dormiturus me recepissē: nec obreperet somnus: cœpi reputare maxios oratores hoc studiū genus: & i oblectationibus habuisse: & i laude posuisse. intēdi aīum cōtraq; op̄inōnē meā post lōgā desuetudinē perq; exiguo tēporis momēto id ipsum quod me ad scribendum sollicitauerat his uersibus exarauī.

Cum libros Gallī legerem: quibus ille parenti Ausus de Cicerone daret palmamq; decusq; Lasciuum inueni lusum Ciceronis: & illo Spectandum ingenio: quo seriā condidit: & quo Humanis salibus: multo: uariocq; lepore Magnorum ostendit mentis gaudere uirorum. Nam quærit̄ q̄ fraude mala frustratus amantem Paucula cœnato sibi debita sauiā Tyro Tempore nocturno subtraxerit. His ego lectis. Cur post hæc inquam nostros celamus amores? Nullumq; i mediū timidī damus? atq; fatemur Tyronisq; dolos: Tyronis nosse fugaces Blanditias: & furta nouas addentia flammās?

gati: & haud quaquā rege l̄ratūq; uetere indoctus: quo ab ineunte ætate liberaliter īstituto adminiculatore: & q̄si administratore i studiis usus ē Ci. libros scripsit cōplures de usu: & rōne linguæ latinæ. itē de uariis atq; p̄miscuis q̄onibus: & p̄cipue p̄dectas. i. p̄miscua: & oīmoda cōtinētes libros: tris de uisu: q̄q; Fabius sup his i ambiguo sit. M. Tullii cōmētarios aptatos idē cōtraxit: eius familiares epl̄as collegit: & publicauit. Patris. Asiniī Pollionis. Obreperet. sensim adueniret. Maximos oratores. nō mō Cicero nē: & Pollionē. sed alios quoz pl̄erosq; lib. v. enumerat. Hoc genus studiū. cōponēdi epigrāmata. In laude posuisse. arbitratos rē laudabilē. Intēdi. dirrexi ad cogitationē. Desuetudinē. ītermiissionē p̄gēdi carminis. Id ipsum. Ciceronis carmē in Tyronē suū. Exarauī. cōposui: scripsi: translatum uerbū ab aratiōe: qua sulcos aratro ducimus: sic nos scribēdo calamo uersus trahim⁹. Ausus. tanq̄ rē magnā.

Daret palmā parēti de Cic. ut p̄baret Pollionē parētē suū fuisse doctrina: & eloquētia superiōrē Ciceroni. sunt q̄ legāt dare: qd̄ rōne cōmatis recte admittit̄: & sensum hēt expeditiōrē. Lusum. legimus etiā uersum. Illo. magno. Seria. scripta grauiā. Salibus. scōmatibus: urbanitatib⁹. Humāis. hoī ppriis. Lepore. uenere: suauitate dicēdi. Magnoz. in eloquētia: & dignitate. Amantē. se Ciceronē. Sauia. basia quasi suauia: & sauiare basiare: frequēs uerbū apud Apuleiū. Nullūq; in mediū timidī damus q̄si

ni credimus: quæ tñ egregia cōtinet pa-
scua a Samiis usurpata: sic rogo celeberrima. nomē hēt ab Icaro Dædali filio: quē dñt p̄næ fugæ comitē e Creta fugientē uia nō seruata huc cecidisse: a qua mare Icariū appellationē accepit. Stephanus at̄ inqt Icaria ppl̄us Aegeidis trib⁹. Icarus una Cycladū īsula: uocat̄ autē Matris: & Dolicha: & Ichthioosia: scda ciuitas: tertia īsula iuxta mare rubrū: cuius ciuis Icarius: & foemininū Icaria. In illud. argumētū elegoz fuit Icaria īsula & mare Icariū. Heroico. nō sequēti: sed alio lōgiori: q nō extat. Nūc primū. me expertus sum nō q̄ sequētes uersus sint hēdecasyllabi: sunt. n. hexametri: sed cū legisset. M. Tulliū oblectatū epigrāmatis b⁹ cōponēdis: icitatus ē ad elegos: prius q̄ eis heroico pl̄udēs. Hic natalis. hæc origo: & p̄icipiū. Laurētino. rure meo.

Asiniī Galli. C. Asinius Gallus magn⁹ orator: nisi illū magnitudo p̄ris obruisset libros scripsit: i qb⁹ eloquētiā: & doctrinā p̄ris sui Asiniī Pollionis: & Ci. cōparat: superiorēq; p̄ris conat̄ oñdere: cōtra eos libros defensionē. M. Tullii satis eruditā cōposuit Claudius īperator. Diō tradit Asiniū Gallū p̄na usum audacia rupisse patiētiā: cū Tyberius ambiguus r̄sis: & calida cūctatione suspēderet senatū precatē ut susciperet īperiū: & in tumultu p̄clamasset: aut ageret: aut desisteret: cū post obitū Augusti cōfestim neq; agere dubitasset: cuius facti mēinit Trā. suppresso Galli noīe: q cū m̄lta grauiā p̄pessus eēt tadē iussu Tiberii iugulat̄. Eusebius i chronicis rē breuius cōplexus solū retulit diris a Tiberio suppliciiis necatū. Tyronē suū. Tullius Tyro. M. Ciceronis alumnus: & libert⁹ īgenio qd̄ ele-

Asinius Gallus

Trā. locus

Tullius Tyro

Exarare

Sauia

Poetarum
furor

timore correpti nō publicamus oībus nōs lusus amoris Ciceronis exēplo. Furta. cōcubitus. Trāsi ad elegos. ab exametris ad elegos cōponēdos aīum intēdi. Nō minus celeriter. credo melius feliciter: quia magis laudati. Facilitate corruptus. incitatus q̄ priores facile explicuissē. Plura metra. plura carmina gēa. Multorū. ut Calui: & Catulli. Cantat etiā. nā sequit̄ nūc cithara: nūc lyra personat. Latine docuit. latinas lras ediscere fecit. Furiose. est alia scriptura gloriose. sume extrinsecus de meis uersiculis loquor. Furere poetas cōcessum est. furore quodā duci: nā Plato ueros poetas credit: qui insaniunt: uñ in Syluis Statius de Lucano loquēs scripfit Docto pectora cōcitatus oestro: & Iuuenalis trahi Nysa: & cyrrha: & M. Tullius p Archia. quasi diuino quodā spiritu afflari. Lucianus in laude Demosthenis. multo inq̄ furore opus est poetis: & diuino quodā spiritu: nisi uolunt humiles: & obscuri uideri. Apuleius in. iiii. floridoq̄ laudās illud sapiētis uiri sup̄ mensam celebre dictū: prima inq̄ cratera ad sitim pertinet: secūda ad hilaritatē: tertia ad uoluptatē q̄rta ad insanīā: priā cratera lratōris rudato eximit. secūda grāmatici doctrina īstruit: tertia rhetoris eloquētia armat: q̄rta poetarū cōmētis incitat. Iudicat. uera dicunt de nris scriptis.

Errant. credāt hendecasyllabos meos esse bonos: & si nō sint. Iudicent. ueris rōnibus inducti cognoscant esse bonos.

Ncredibile. fili ut supra argumēto scribit ad uxorem Calphurniā absente: se magno ei⁹ desiderio teneri. Inde. ob amorē: & cōsuetudinē. Virgil. in somnis: q̄ fit nimia cura. Diātā tuā. ubi tu de die solebas uersari. Ut dī. ut ē recoep̄tū ī dicēdi cōsuetudine. Aeger metu. affect⁹ metu: q̄ aī aegritudo ē: metuebat enī Calphurniā uxori ne qd̄ mali accideret. Silis excluso. tristis. tanq̄ ab amica forib⁹. exclusus. Tormētis. solitudinibus. Requies. uacatio curarū de te. In labore. ī agēdis causis. Solatiū. reges.

Ara. Bithyni decretū miserāt legatis suis ī urbe agētib⁹: quo & accusationē Varenī omittēbāt: & cās abolitae accusationis declarabāt. Fōteius tñ Magi⁹ unus ex Bithynis non destitit petere ī se natu: ut rōnes administratā puīciā reddere cogere. ueq̄ Polyæn⁹ petiit ut res ītegra ad Traianū deferret: qd̄ a Coss. īpetrauit: q̄ dū agebāt scribit Scd̄s Macrinio se raro īterlocutū. exēplis monēs īterdū melius eē paucis: quā plurib⁹ agere. Narrant̄ dico p̄inde ac si īferret: nūdū tñ p̄ cōp̄erto habeo. Legat⁹. Polyænus. Prouiciā. Bithyniā. Cōciliū. cōuentus Bithynorū. Principes. primates ro. Nos. me: & Homulū. Ille idē Magius. Fonteius Magius: quē refert lib. v. pluribus contra Varenū dixisse. Nigrinum. aduocatū Bithynorū. Optimum. in dicendo oratorem: fuit. n. illius oratio prāssa: grauis: ornata. an potius bonis moribus. Exercet. turbat sollicitat: stimulat.

Rōnes. p̄consulatus sui in Bithynia. Ut amicus. nō tanq̄ aduocatus: quia iā rem transactā opinabatur.

Transi ad elegos: hos quoq̄ non minus celeriter explicui. addidi alios facilitate corruptus. Deīde in urbē reuersus sodalibus legi. pbauerunt. inde plura metra: si quid ocii: maxime in itinere: tentauī. Postremo placuit exēplo multorū unū separatim hendecasyllaborum uolumen absoluerē. nec pōenitet. Legitur: describitur: cantatur etiā a grācis quoq̄: quos latine huius libelli amor docuit: nunc cithara: nūc lyra personatur. Sed quid ego tam furiose: quamquam poetis quoq̄ furere concessum est. & tamen non de meo: sed de aliorum iudicio loquor: qui siue iudicat: siue errant: me delectant. Vnum prācor ut posterī quoq̄: aut errent similiter: aut iudicent. Vale.

C. Plinius Calphurniā. S.

Ncredibile est quanto desiderio tui tener. ī causa amor primū: deīde q̄ nō cōsueuimus abesse: inde est q̄ magnam noctiū partē in imagine tua uigil exigo: inde qd̄ īter diu qbus horis te uisere solebā ad diātā tuā ipsi me (ut uerissime dicit) pedes ducunt. qd̄ deniq̄ aeger metu: & silis excluso a uacuo limine recedo. Vnū tps his tormētis caret: quo ī foro: & amicorū litibus conteror. Existima tu q̄ uita mea sit: cui requies in labore: in miseria: curisq̄ solatiū.

C. Plinius Macrinio. S.

Ara: & notabilis res Varenō cōtigit: sit licet adhuc dubia. Bithyni accusationē eius ut temere inchoata omisisse narrat: narrant̄ dico. adest prouinciā legatus. attulit decretū cōciliū ad Cēsare: attulit ad multos principes uiros: attulit et ad nos Varenī aduocatos. Perstat tñ ille idē Magius: quinetiā Nigrinū optimū uirū pertinacissime exercet. p̄ hunc a Coss. postulabat: ut Varenus exhibere rationes cogere. Adsisitebam Varenō: iam tantū ut amicus: & tacere decreueram. Nil enim tam contrariū q̄ si aduocatus a Senatu datus defenderē: ut reū: cui opus eēt

Optimum. in dicendo oratorem: Exercet. turbat sollicitat: stimulat.

Ne reus uideretur. ne posset iure accusari. Constare. optimam esse. Veros. ut Polyænum: nam ueros legatos appellat eos qui attulerant decretum abolitæ accusationis: & Magium: qui antea missus fuerat accusatum non uocat uerum legatum: quia Posteriora prioribus derogant. Contra Nigrinum. quæ scilicet dicent contra ea: quæ nunc petit a uobis Nigrinus: ad quem missi sunt a Bithynis. Apud me. iā enim dixerat ueros Bithyniæ legatos attulisse decretum aduocatis Vareni. Ille. Nigrinus respondit. Liquere. cognitum esse. Ex diuerso. e contra. Et mihi. ex diuerso liquere. Quod & melius. nobis

ne reus uideretur: cum tamen finita postulatione Nigrini consules ad me oculos retulissent: scietis inquam constare nobis silentii nostri rationem: cū ueros legatos prouinciæ audieritis contra Nigrinum: ad quē missi sūt. Ego apud me quoq; habeo decretum prouinciæ. Rursus ille potest tibi liquere. Ad hoc ego: si tibi ex diuerso liquet pōt: & mihi: quod: & melius: si causa liqueret. Legatus Polyænus causas abolitæ accusationis exposuit: postulauitq; ne cognitione Cæsaris præiudicium fieret. Respondit Magius: iterumq; Polyænus. ipse raro: & breuiter interlocutus multum intra silentium tenui me. accēpi enim non minus interdum oratorium esse tacere: q̄ dicere. atq; adeo repeto me quibusdam capitulis rebus uel magis silentio: q̄ oratione accuratissima profuisse. mater amisso filio (quid enim prohibet: q̄q; alia ratio scribendæ epistolæ fuerit de studiis disputare) liberos eius: eosdemq; cohæredes suos falsi: & ueneficii reos detulerat ad principem: iudicemq; impetrauerat Iulium Seruianum. defenderam reos ingenti quidē coetu. erat. n. causa notissima: præterea utrinq; ingenia clarissima. Finem cognitioni quæstio imposita: quæ secundū reos dedit. Postea mater adiit principē: adfirmavit se nouas probationes inuenisse. præceptū est Seruiano: ut uacaret finitā cām retractanti: si quid noui adferret. Aderat matri Iulius Africanus nepos Iulii oratoris: quo audito Passienus Crispus dixit: bñ mehercule bñ: sed qd hoc tā bñ? Huius nepos iuuenis ingeniosus: sed par-

um accommodaret. Retractanti. matri recognoscenti. Iulii oratoris. qui: & ipse Africanus cognominatus erat: & quem uidisse testatur Fabius: fuit autem concitatus orator: sed in cura uerborum & compositione nimis nonnunquam longior: & translationibus parum modicus. hic est ille Africanus cuius inopinata insigniter sententia apud Neronem de morte matris profertur. rogant te Cæsar Gallia tuæ: ut fælicitatem suam fortiter feras. Passienus Crispus. bis consul & orator insignis: Agrippinæ matrimonio: & Nerone priuigno clarior: moriens amplissimam Neroni hæreditatem reliquit: cum tamen dicere coeperat statim fuga fiebat ad epilogum: non tam bene declamauit: q̄ causas agit: non tam bene suasorias: q̄ iudiciales controuersias dixit. testatur Seneca hoc se nouisse subtilius nihil in omnibus rebus: sed maxime distinguendis & curandis uiciis. uir quidem eloquentissimus: & sui temporis primus orator: quamuis idem Seneca alibi aridum more suo notet: eius insignes orationes pro Voluseno Catulo Fabius tradit se puero circumlatas. Eusebius in Augusto passienus inquit pater declamator insignis diem obiit pater inquam illius passieni Crispi: qui cum audiisset Iulium Africanum dicentem laudauerat his uerbis actionem eius: bene mehercule bene dixisti: sed quid opus fuerat hoc

esset. Causa huius decreti & abolitæ accusationis. Liqueret. Constaret. nā in decreto Bithynorum nulla fuit expressa causa cur Vareni accusationem abolerent: sed Polyænus legatus: qui illi interfuerat omnia exposuit in senatu: quibus moti Bithyni id decreuissent. Polyæ. Polyænus. de magistratu ad Polyænum scriptas epistolas testatur Seneca: fuit & Polyænus. Sardinianus declamator sub Iulio Cæsare. item Polyænus orator macedo. lego Polyænum Prusæ domum diuo Claudio legasse. alium polyænum ab Adriano mori adactum. ad hæc polieni meminit Seneca de dote prælegata. Polyæni epitheto Homerus Vlyssēm donat tanquam multarum laudum uirum. Abolitæ: decreto sublata. Ne cognitione. sensus ut omnia integra Traiano reseruarentur: qui tunc senatui nō intererat. Intra silentium. quod est secundum philostratum sermonis magister. inde cum libro sexto hoc scripsisset. rettulit. viii. inter primas orationis uirtutes enumerandam uideri dicendi moderationem: tacere autē in iudicio quartam uirtutem percoepisse. quare subiunxit Secundus non minus oratorium esse tacere q̄ dicere. nam cum orator sit uir bonus dicendi peritus: sequitur ut & tacendi gnarus sit. Studiis. artificio dicendi. Falsi. testamenti. Reos detulerat. accusauerat. Iulium Seruianum. Summæ authoritatis uirum. Coetu. corona auditorum. Notissima. hinc multi auditum conuenerant. Vtrinq; ad patrocinium utriusq; partis. Ingenia clarissima. summi in eloquentia oratores. Quæstio. seruorum tortura. Dedit. fuit. Secundum reos. in fauorem reorum. Vacaret. operā præstaret: oci-

Iulius
Africanus

Passienus
Crispus

tam bene dicere: cum id causa non exigeret. Huius Nepos. ergo nepos huius Iulii Africani: eiusdem nominis: cuius fuerat auus: nam repetit q̄ iam dixerat ad maiorem declarationem: quia quædam interposuerat. Callidus: astutus: exercitatus. uersutia. enim: & astutia plurimum oratori confert. Assignatum. datum a iudice. Verbum. paucula: usitato dicendi modo. uerbum ex legibus accipiendum est tam legum sententia q̄ ex uerbis secundum Vlpianum de uerborum significatione. Diu longa oratione. Respondissem. ironice dictum. Quo. dicto. Noua. insperata. inexpectata audientibus. Ad sensum. laudem alias consecutum. Agendo. dicendo totam causam. Non agendo. sed paucis iocando. Exceptum. admissum tanquam optimum. Hactenus. breuiter interloquendo. Suspendus. anxius. Ille. quo princeps causam cognosceret. Laborem. agendi.

ET. gaudet amicitia inter Priscum. & Saturninum: quem hortatur ad se reuerti. Gratias ægi. q̄ tecum bene conueniret. Inuicem. dum alter alteri deseruit. Ipsum tempus cum in dies magis uestras uirtutes cognoueritis. Si tamen. duas lites habebat Saturninus inter manus: quarum alteram beneficio iudicis alteram sua diligentia breui sperabat componere. Istic in municipio tuo. Nos. Romam.

QUÆRIS. Fuscum monet ut in secessu græca in latinum: nostra in græciam transferat: esse enim optimum studendi genus: cum ad imitationem bonorum de eisdem contendimus: consulit ut quæ legerit: repetat: interdum oratoris studia intermittat: & se ad historiam uel poeticam conuertat: qua non modo facultas: sed remissio & laus comparatur. Ex græco in latinum uertere. uertere græca in latinum uertere nostri oratores optimum iudicabant. id se. L. Crassus in illis Ciceronis de Oratore libris dicit fecisse: id Cicerone sua ipsa persona frequentissime præcipit: quinetiam libros Platonis atque Xenophontis edidit hoc genere translatos. Marco id Messallæ placuit: multæque sunt ab eo scriptæ ad hunc modum orationes: adeo ut etiam cum illa Hyperidis pro Phime: difficillima Romanis subtilitate contenderet: & manifesta est exercitationis huiusce ratio: nam & rerum copia Græci authores abundant: & plurimum artis in eloquentiam intulerunt: & horum scripta transferentibus uerbis uti optimis licet. Tranquil. præter Fabium inquit. cōsueuerunt magistri dicendi interdum græcorum scripta conuerrere. Ex latino uertere in græcū. cui rei assentis Quintilianus his uerbis. sed et illa ex latinis cōuerfio multum cōtulerit. nā ex utroq; copia

callidus cum multa dixisset: assignatumq; tempus impleisset: rogo inquit Seruiane permittas unum uerbum adiciere. tum ego cum omnes me ut diu responsurum intuerentur: respondissem inquam: si unum illud uerbū Africanus adiecisset: i quo non dubito oīa noua fuisse. non facile me repetotantum ad sensum in agendo consecutum: quantū tunc non agendo. similiter nunc: & probatum: & exceptum est: q̄ pro Vareno hactenus nō tacui. Cōsules ut Polyænus postulabat: omnia integra principī seruauerunt: cuius cognitionem suspensus expecto. nam dies ille nobis pro Vareno: aut securitatem: & ocium dabit: aut intermissum laborem renouata sollicitudine iniunget. Vale.

C. Plinius Saturnino. S.

ET proxime prisco nostro: & rursus: quia ita iussisti gratias ægi: libentissime quidem. est enim pericundum q̄ uiri optimi: uiriq; amicissimi adeo cohæsis: ut inuicem uos obligari putetis. nam ille quoq; præcipuā se uoluptatē ex amicitia tua capere profitetur: certatq; tecum honestissimo certamine mutuæ charitatis: quam ipsum tempus augebit. te negociis distineri ob hoc moleste fero: q̄ deseruire studiis nō potes. Si tamē alteram litem per iudicem: alterā ut ais tu ipse finieris: incipies primū istic ocio frui: deinde satiatu ad nos reuerti. Vale.

C. Plinius Prisco. S.

EXprimere non possum q̄ iucundum sit mihi q̄ Saturninus noster summas tibi apud me gratias aliis super alias epistolis ægit. Perge ut cœpisti: uirumq; optimum q̄ familiarissime dilige: magnam uoluptatem ex amicitia eius percipiturus: nec ad breue tempus. nā cū oībus uirtutibus abundat: tum hac præcipue: q̄ hēt maximam in amore constantiam. Vale.

C. Plinius Cornelio Fusco. S.

QUÆRIS quæadmodū i secessu: quo iā diu frueris putē te studere oportere. Utile mihi primū & multis p̄cipue erit: uel ex græco i latinū: uel ex latino uertere i græcū: quo

Græca in
græcum

Latina in
græcum

& facilitas maxime uenit. Splendor uerborum. trāslata uerb a opportune: quæ splendoris multum asserunt orationi: transferendo enim assequimur: ut optimis uerbis utamur: & non modo uisitata: sed etiā quædam imitanda exprimamus: quæ noua nostris sint dummodo idonea: hæc Marcus Tullius de Oratore. Copia figurarum. quæ transferentibus excogitanda est: nam figuras: quibus maxime ornatur oratio: multas: & uarias excogitandi etiam necessitas quædā est: quia plerumq; a græcis Romana dissentunt. Vis explicandi. potentia dicendi quod intenderis. Optimorum. optima enim semper imitanda. Fefellissent. latere potuissent. ubiq; præceptorem suum sequitur dicentem super hoc: q; authores maximi diligentius cognoscuntur: non enim scripta lectione secuta transcurrimus: sed tractamus singula: & necessario introspicimus. Intelligentia. maior cognitio.

genere exercitationis proprietas: splendorq; uerborum: copia figurarum: uis explicandi. præterea imitatione optimorum similia inueniendi facultas paratur: simul quæ legentē fefellissent: transferentem fugere nō possunt. intelligentia ex hoc: & iudicium acquiritur. nihil obfuerit quæ legeris hætenus ut rem: argumentūq; teneas: quasi æmulum scribere: lectisq; cōferre: ac sedulo pensitare: quid tu: quid ille cōmodius: magna gratulatio si nōnulla: tum magnus pudor si cuncta ille melius: licebit iterdum: & notissima eligere: & certare cū electis. Audax hæc: non tamen improba: quia secreta contentio. quāquam multos uidemus eiusmodi certamina sibi cum multa laude sumplisse: quosq; subsequi satis habebant: dum nō desperāt: antecessisse. poteris & quæ dixeris post obliuionē retractare: multa retinere plura transire: alia iter scribere: alia rescribere. laboriosum istud: & tedio plenum: sed difficultate ipsa fructuosum: recalescere ex integro: & resumere impetum fractum: omissumque: postremo noua uelut membra peracto corpori intexere: nec tamen priora turbare. Scio nunc tibi esse præcipuum studium orandi: sed non ideo semper pugnacem hunc: & quasi bellatorium stilum suaserim. Vt enim terræ uariis: mutatisque seminibus: ita ingenia nostra nūc hac: nunc illa meditatione recoluntur. Volo iterdum aliquem ex historia locum apprehendas

Hoc. transferendo. Hætenus. ad hunc finem. Quasi æmulum scribere. neque ego inquit paraphrasim esse interpretationem tantum uolo: sed circa eosdem sensus certamen atque æmulationem: itaque ab illis dissentio: qui uertere orationes latinas uerant: quia optimis occupati: quicquid aliter dixerimus necesse sit esse deterius: nam neque semper desperandum est aliquid illis: quæ dicta sunt melius posse reperiri: neq; adeo ieiunam ac pauperem natura eloquentiam fecit: ut una de re benedici nisi semel non possit. Ille. quem æmularis.

Commodius. melius dixerit is. Non. nulla. aliqua tantum commodiora. Ille. dixerit. Melius. quam tu. Certare cum electis. sicut Brutum legimus Composuisse defensionem Milonis ad æmulationem Ciceronis. Non improba. decora. Secreta. soli scribenti cognita. Multos. dixit Sextius contra Mar. Tullii orationem pro se habitam. proinde Caligula solebat prosperis oratorum actionibus rescribere: & magnorum in senatu reorum accusationes: defensionesque meditari. Subsequi. illorum uestigis inhærere. Non desperant. ducuntur in spem. Antecessisse: superasse.

Retractare. emendare: retractatio pars studiorum longe utilissima: neque enim sine causa creditum est stilum non minus agere cum debet: huius autem operis est adiicere: detrahere: mutare: sed facilius in iis simplexque iudicium: quæ repellenda uel deiicienda sunt. premere uero tumentia: humilia extollere: exultantia cohercere: duplicis est operæ: nam & damna sunt quæ placuerant: & inuenienda quæ fugerant: nec dubium est optimum esse emendandi genus: si scripta in aliquod tempus reponantur: ut ad ea post interuallum uelut noua: atque aliena redeamus.

Transire. omittere. Interscribere. inducere: inferere: membra (ut mox dicit) intexere. Rescribere. mutare. Difficultate fructuosum. ipsa denique secundum rhetores utilissima est exercitationi difficultas. Recalescere. intentionem renouare. Membra. Clausulas: partes. Corpori. operi. Priora: ut illa intersita conueniant præcedentibus: & sequentibus Pugnacem. iudicialem. Bellatorium. concertatorium: forensem. alitur enim atque enitescit uelut pabulo lactiore facundia: & assidua concertationum asperitate fatigata renouatur. Meditatione. studio. Recoluntur. expoliuntur: nouantur. Ex historia locum. qua propter inquit Fabius historiae nonnunquam ubertas in aliqua exercendi stili parte ponenda est. Locum. non tam communes locos intelligit: qui omnino diligenter tractandi sunt ab oratore & magnam abundantiam suggerunt: quam partem historiae: ut de paucis multa benedicamus: & quæ natura sunt contracta diffundamus: & uoluptatem expositis demus.

Emendatio

Epistolam. qua figuram dicendi attenuatam comparabimus. Poeticae descriptionis. dixerat de qua-
dam sua oratione loquens: descriptiones locorum: quæ in hoc libro frequentiores erunt nō historice tā-
tum: sed prope poetice prosequi fas est. Marcus Tullius in oratore poeta oratori finitimus est: numeris
astrictior paulo: uerborum autē licentia uberior: multis uero ornandi generibus socius ac pene par: in
hoc quidem certe prope idem: nullis ut terminis circumscribat ius suum: quo minus ei liceat eadem illa
facultate: & copia uagari qua uelit. Pressus. attenuatus: succinctus. Petitur. comparatur. Remitti.

recreari. nec carmine quidem ludere cō-
trarium fuerit: sicut athletæ remissa qui-
busdam temporibus ciborum atque ex-
ercitationum certa necessitate. ocio &
iucundioribus epulis reficiuntur. Con-
tinuo ac longo operi aliquo metrorum
immenso. nam adolēcentes non debent
nimium in falsa rerum imagine detine-
ri: & inanibus simulachris: ne uerum so-
lem cum oportuerit reformident. Ar-
guto. epigrammatico: in quo argutiæ:
& sales expetuntur. Apte. modo fiat
opportune. Distinguit. intermittit: se-
perat: amouet. Quanta libet. maxi-
mas. Lusus uocantur. Martialis sub-
inde sua epigrammata lusus: & iocos uo-
cat: quia circa leuiora consistant. Hi lu-
sus. scriptores epigrammatum. Seria.
authores rerum grauium: ut philoso-
phia: historiarum: orationum. Vt
laus. ordo est. sic decet ingenium homi-
num flecti: & reliqua. Mollis. quæ te-
nella. Si sequatur doctos digitos. si ab
artifice docto elaboretur. sic Marcus
Tullius de Oratore dixit orationem si-
cut molissimam cæram ad nostrum at-
bitrium formamus: & fingimus: & Oui-
dius decimo Metamorphoseos: ut hy-
metia sole Cæra remollefcit: tractataq;
pollice multas Flectitur in facies: ipsoq;
fit utilis usu. Iuuenalis sexto satyra. Exi-
gite ut mores teneros ceu pollice ducat:
Vt si quis cæra uultum facit: & antea
Persius dixerat. Et premitur ratione ani-
mus: uincique laborat. Artificemq; tuo
ducit sub pollice uultum. Informet.

Martem. formam: & imaginem Mar-
tis sumat. Puerum. Cupidinem. In-
genium flecti. uolui in quascunque par-
tes. Non rigidas. humaniores. Mobi-
litate. mutatione. Summi uiri. extre-
mæ fortunæ ut imperatorum quidam:
& multi grauissimi: q; Martialis: Gelli-
us: Apuleius in Apologia testantur: nam
& Plato (ut alios omitam) uersib⁹ lusit.

Exercebant. utilitatis gratia. Delectabant. uoluptatem capiebant: & ocium suum oblectabant. In-
tendatur. acuatur: suscitetur. Recipiunt amores. per hæc monstratur materia in qua uersantur epigrā-
mata. Urbanitatem. gustum urbis: comma. In uita. circa uiuendi modum: hinc Martialis libro deci-
mo tale genus scribendi probans supra fabulosa scribit: Non hic centauros: non Gorgonas: Arpyasq;
Inuenies: hominem pagina nostra sapit. idest memorat: quæ ad uitam humanam faciunt. In causis uer-
santur. tractant aliquando pertinentia ad causas forenses: ut illud Martialis acutissime simul: & facetis-
sime dictum de tribus capellis. Metri. syllabarum certa mensura. Soluta oratione prorsam metro solu-
ta: & libera. Lætatur. q; non astringimur metri necessitate. Scribimus libentius. idest prorsam. ordo
est: & illa utilitas inest: q; libentius scribimus: id q; comparatio ostendit esse facilius. Quæ scribenda

Volo epistolam diligentius scribas. uolo carmi-
na. nam sæpe in oratione quoq; non historicæ mo-
do: sed prope poeticae descriptionis necessitas in-
cidit. & pressus sermo: purusq; ex epistolis peti-
tur: fas est: & carmine remitti: non dico continuo:
& longo (id enim perfici nisi in ocio non potest)
sed hoc arguto: & breui: quod apte quanta libet
occupationes: curasq; distinguit: lusus uocantur:
sed hi lusus non minorem interdum gloriam q; se-
ria consequuntur. atq; adeo (cur enim te ad uer-
sus non uersibus exhorter.)

Vt laus est. ceræ mollis: cedensq; sequatur:

Si doctos digitos: iussa q; fingat opus:

Et nunc informet Martem: castamue Mineruam:

Nunc Venerem effingat. nunc ueneris puerū:

Vtq; sacri fontes non sola incendia sistunt:

Sæpe etiam flores: uernaq; prata iuuant:

Sic hominum flecti ingenium: duci q; per artes

Non rigidas docta mobilitate decet.

Itaq; summi oratores: summi etiam uiri sic se: aut
exercebant: aut delectabant: imo delectabant: ex-
ercebantq;. nam mirum est ut his opusculis ani-
mus intendat: remittatur. recipiunt amores: odia:
iras: misericordiam: urbanitatem: omnia deniq;
quæ in uita: atq; etiam in foro: causisq; uersantur.
Inest his quoq; eadem: quæ aliis carminibus uti-
litas: q; metri necessitate deuincti soluta oratione
lætatur: & quod facilius esse comparatio: osten-
dit: libentius scribimus. Habes plura etiam fortas-
se quam requirebas. Vnum tamen omisi: nō enim
dixi quæ legenda arbitrarer: quāquā dixi: cū dice-
re quæ scribenda. tu memineris sui cuiusq; generis

Epigrāma
tū materia

scilicet optima. Eligere. discernere meliores: ego inquit Fabius optimos quidem: & statim: & semper legendos censeo. Seneca ad Lucillū. probatos semper lege: & si quādo ad alios diuerſi libuerit: ad priores redi. hoc latius: Marcus Tullius secundo de Oratore complexus est: quæ maxime tradit excellent imitanda sunt: & diligentissime persequenda: tum accedat exercitatio: qua illum quem elegerit imitando effingat: atque ita q̄ maxime exprimat. Non multa. non omnes bibliothecas excutiendas multorum enim authorum lectio: & omnis generis uoluminum habet aliquod uagum: & instabile: certis ingeniis

immorari: & innutriti oportet. distrahit animum librorum multitudo: & fastidientis stomachi est multa degustare.

Hi. authores probati. Prouocatum. Prouocare examinatum: iudicatum: cognitum. nā causæ sæpius prouocatae melius intelliguntur. prouocare significat appellare: & indifferenter ponitur Marcus Tullius. cum alter ad senatum prouocasset: alter uero appellasset tribunos. Tacitus. auxit patrum honorem statuendo: ut qui a priuatis iudicibus prouocassent: eiusdem pecuniæ periculum facerent: cuius ii: qui imperatorem appellauere. sic Iurisconsultus. ff. xlviii. de appellationibus: sic Plinius in præfatione naturalis historiæ. prouocare item significat laceſſere: Columella. pleriq; tamen in tantum prouocant: ut curuata: & præcipitata per iugum nequeāt terram attingere. quidam tamen non prouocatum: legunt: sed prouulgatum: idest proculcatum: & tritum est. Alioquin. præterea. Ex his. quæ te monui scribenda.

Quia. Macrinum paucis docet quem finem hebuerit Traiani cognitio de Vareno: & Bithynis. Iungere extrema. prioribus: nam paulo ante scripserat ad eundem in causa Vareni. Auulsa. nisi coniungantur. Hinc. quia polyenus quamuis Bithynorum legatorum unus tamen decreto prouincialium nixus arbitrabatur desistendum ab accusatione Vareni. De mora. quia intendebat

authores diligenter eligere. aiunt enim multum legendum esse: nō multa. qui sint hi: adeo notum: prouocatum q̄ est: ut demonstratione non egeāt. & alioquin tam immodice epistolam extendi: ut dum tibi quemadmodum studere debeas suadeo: studendi tempus abstulerim. Quin ergo pugillares resumis: & aliquod ex his: uel istud ipsum quod cœperas scribis. Vale.

C. Plinius Macrino. S.

Quia ipse cum prima cognoui iungere extrema quasi auulsa cupio: te quoque existimo uelle de Vareno: & Bithynis reliqua cognoscere. Acta causa hinc a Polyæno: inde a Magio. finitis actionibus Cæsar neutra inq̄t pars de mora queretur. erit mihi curæ explorare prouinciæ uoluntatem. multum interrim Varenius tulit: & enim q̄ dubium est an merito accusetur: qui: quo nomine accusetur incertum est. superest: ne rursus prouinciæ quod dam nasse dicitur placeat: agatque poenitentiam poenitentia suæ. Vale.

C. Plinius Fabato Prosocero. S.

Miraris: q̄ Hermes libertus meus hæreditarios agros: quos ego iusseram p̄scribi nō expectata auctione p̄ meo quincūce

cognoscere a conuentu Bithynorum an decreuissent ut Vareni accusationem persequerentur. Explorare. diligenter inquirere. Prouinciæ: Bithyniæ. Multum tulit: magnam commendationem est consecutus. Quo nomine. quo accusante: nam iam Bithyni remisserant accusationem: & tamen Magius perstabat illorum nomine: an magis: qua causa. Placeat prouinciæ. accusare illum. Agatque poenitentiam. & neque agat poenitentiam poenitentia suæ: idest: neque reuocet illud decretum: quo poenituit Varenium accusasse.

Miraris. Succesenti Fabato p̄socero: q̄ Hermes minori precio Corceliæ uendidisset agros hæreditarios respondet Secundus id factum ex sententia sua cum pluribus causis illam diligar. Hermes. Hermetem longo carmine Mart. extollit. alterius medici libro. x. meminit. Proscribi. exponi uenales: hinc proscriptus seruus. aliquando etiam proscribi est in exilium miti: quia publice in tabella scripti exponebantur: apud Tacitum significat proponi: & prætendi cū narrat lib. xi. frustra Armenium proscribi: at præscribere interdum est iubere: ut Cæsar non ad alterius præscriptum: sed ad suum arbitrium imperare consueuerat: interdum prohibere. Quintilianus in declamationibus. accusator præscribit: q̄ bis de eadē re agere non licet: & præscriptio secundū Iurisconsulto s̄ est quoddā ius ex tempore congruens: autoritate legū uim capiens: poenam negligentibus inferens: & litibus finem imponens. differt autem præscriptio & usu capio: quoniam hæc est in rebus mobilibus: & semouentibus: illa uero in immobilibus: & iuribus incorporalibus. lege plura de præscriptione apud Fabium: & Plut. in problematibus. Auctio. i. publico uēditione: aucto gradatum ab emptoribus. precio: cum res proponitur plus offerenti. Meo quincunce. semisse minus uncia: quæ pars peruenit ad me.

Hermes
Proscribi

Præscribere
Præscriptio

Addixerit. uendiderit: Septingentis milibus. nummum: id est septingentis sextertiis. Tanto magis. quod uili precio uendiderit. Ratum seruem. confirmem pro rato habeam. Celsus. ff. xxi. titulo de exceptio ne rei uenditæ: si quis inquit rem meam uendiderit minoris quàm ei mandauit uidetur alienata. Probatum. iri: laudari factum meum. Secerno. diuido: separo: non simul cum illorum partibus mea uendiderim. Maiore officio. iure amicitia quæ est mihi cum Corœlia: maius enim amicitia uinculum quàm hereditatis. Sacrosancta: uenerabilis tanquam res diuina: & deo consecrata. uide in primo Corœlii Rufi obitum: & cum secundo amicitiam. Minutio Fusco. in uetusto codice habetur Militio Fusco. Vetera iura. antiqua uincula amicitia. Filio. Fulci. Ludis meis. Circensibus: quos prætor edidi: nam Iuuenalis docet prætores dare solitos Circenses. Interea megalesiæ spectacula mappæ Idæum solemne colunt: similisq; triumpho Prædo caballorum prætor sedet: & Martialis in Proculeiam scribens: prætor inquit maritus tuus ergo erat: dissidium cum eo fecisti cum purpura megalesis fuisset constatura ceterum milibus: & popolare sacrum bis milia dena tulisset. Præfederit. præses fuerit: & faciendos curauerit. Hæc. Corœlia. Istic. Communi. Larium nostrum. Iacum iuxta patriam nostram Comum.

Maternis. paternisq; quæ in agro Comensi tenuit. Paternis. relictis a patre naturalis uel adoptiuo: siue ab utrisq; nam duos patres habuit Secundus. Corœlia. quauis mihi amicissima. Ista. erāt. Ei. Corœlia. Tulit. ad Corœliam. Adiceret. uenderet. Meis moribus. meo consensu. liberaliter. Licuit. sine illis uendere. Exemplum meum. ut & ipsi uendant suam portionem Corœlia. Eadem iura. paria amicitia quæ mihi cum illa uincula sunt. fuit amicitia. æstimaui amicitia: quā utilitati præposui.

Libellum. annotauimus libellos significare: quas nunc supplicationes uocant. libellus in super pro accusatione siue defensione scripta breuibus: & per capita rerum apud Fabium accipitur: hunc igitur a se formatum Minutio mittit: quo eius amicus uteretur: iocaturque quod quadam super indidisset: & præfata: & exilia: se uereri dicēs ne tanquam tumidus notaretur: reposcitque uaticum pro cursore misso. Nobis. ueris amicis: quibus omnia sunt communia.

Disperdendi. destruendi: & optima delendi. Vtrique disperdendi. sane tempus habes inuertēdi illum: facilius enim corumpuntur bona: quàm expoliuntur. *υπερκαρπαεισχυοι*. i. uos enim semper tenues. nam *εσχυοι* est humile dicēdi genus.

Optima. grandia elata: tonantia. Detrahitis. ab alienis scriptis tanquam tumida: & nimium inflata. Boni consulam. bonum iudicabo: secundū Fabiū libro primo rarissimus hic dicēdi modus quauis elegantissimus. Columella tamen in præfatione cultus oratorū: quicquid inquit est istud: quod lucubraui: mus: ideo propriā laudē sibi non uendicat: ut boni consulat: si non sit dedecori prius editis a me scripto.

Septingentis milibus Corœlia addixerit: adiciis posse eos nongentis milibus uenire: ac tanto magis quæris: an quod gessit: ratum seruem. Ego uero seruo: quibus ex causis accipe. cupio enim: & tibi probatum: & cohæredibus meis excusatum esse: quod me ab illis maiore officio iubente secerno. Corœliam enim summa reuerentia diligo: Primum ut sororem Corœlii Rufi: cuius mihi memoria sacrosancta est: deinde ut matrem familiarissimam. sunt mihi: & cum marito eius Minutio Fusco optimo uiro uetera iura: fuerunt: & cum filio maxima: adeo quidem ut prætor me ludis meis præfederit. Hæc cum proxime istic fui indicauit mihi cupere se aliquid circa larium nostrum possidere. Ego illi ex prædiis meis: quod uellet: & quanti uellet obtuli: exceptis maternis: paternisq; his enim cedere ne Corœlia quidem possum. Igitur cum obuénisset mihi hæreditas in qua prædia ista: scripsi ei uenalia futura: has epistolas Hermes tulit: exigentique ut statim portionem meam sibi addiceret: paruit. Vides quod ratum habere debeam: quod libertus meus meis moribus gessit. Superest ut cohæredes æquo animo ferant: separatim me uendidisse: quod mihi licuit omnino uendere. Nec uero coguntur imitari meum exemplum. non enim illis eadem cum Corœlia iura. Possunt ergo intueri utilitatem suam: pro qua mihi fuit amicitia. Vale.

C. Plinius Minutio. S.

Libellū formatū a me sicut exegeras: quo amicus tuus: imo noster: quod non enim cōuenit nobis: si res posceret: uteretur: nisi tibi ideo tardius: ne tēpus emendandi eū: id est disperdendi haberes. habebis tamen an emendandi nescio: utique disperdēdi. *υπερκαρπαεισχυοι* optia quæque detrahitis. quod si feceris boni cōsulā. Postea

Circenses p
Prætozem

Libellus

Consulere
boni.

rum monumentis. Vt meis. cum tamen tua sint: quia tibi donauis: sed si nihil illis fueris usus: opportu-
ne in his optimis & grandioribus in aliquam rem nostram utar. Beneficio fastidii tui. quæ tu. tanquæ
rurgida fastidisti cedent mihi beneficio. Laudabor. a doctoribus te. Vt in eo. sensus est. ut quoque in-
uenies in eo quod arbitraber annotatum iri a te ueluti nimium elatum: aliud annotatum quod erat exile &
pressum. Et explicitum aliter idest attenuata figura expressum. Suprascripto. ex suprascriptione
nostra. Tumidius. quod uicio datur. credo hunc Minutium fuisse: quem suppresso nomine octauo ad Lu-
perum scribens damnat. dixi inquit de
quodam oratore sæculi nostri recto qui-
dem & sano: sed parum grandi. Sonan-
tius: & elatius: quam tu soleas dicere: de-
bet autem orator erigi: atolli: interdum
etiam effervescente: efferr. nihil enim ma-
gis eloquentiam quam ancipitia com-
mendant: & plurimum refert repræhen-
denda annotes an insignia: multi aduer-
tunt quod eminet: & extat: sed acri inten-
tione iudicandum est immodicum sit
an grande: altum: an enorme. Tor-
queres. te uexares optima tanquam im-
mania notando. Addere. suprascribe-
re. Humilius. quod dicendi genus uitu-
perandum: nam præsius & exilius inter-
dum laudatur. Rectius. melius exi-
stimatum sed falso. Tenuitatem. sti-
lum attenuatum. Occupationes. ur-
banas: cum enim Secundus scripsit ab
erat ab urbe. Vide. scito: intellige.

enim illis ex aliqua occasione ut meis utar: & be-
neficio fastidii tui ipse laudabor: ut in eo quod an-
notandum annotatum quoque inuenies: & supra-
scripto aliter explicitum. Nam cum suspicarer fu-
turum ut tibi tumidius uideretur: quod est sonan-
tius: & elatius: non alienum existimaui: ne te tor-
queres: addere statim præsius quoddam: & exilius:
uel potius humilior: & peius: uestro tamē iudicio
rectius. Cur. n. non usquequaque tenuitatem uestram
insequar: exagitemque: ut inter istas occupationes ali-
quid aliquando rideres: illud serio uide: ut mihi uia-
ticum reddas: quod impediri data opera cursore di-
misso. næ tu cum hoc legeris non potes: sed totum libellum
improbabis: negabisque id ullius præcui esse: cuius pre-
cium repolceris. Vale.

C. Plinius Feroci. S.

E Ad epistola: & non studere te: & studere
significat. ænigmata loquor: ita placet: do-
nec distinctius. quod sentio: enunciem. Ne-
gas enim te studere: sed est tam polita: quod nisi a studen-
te non potest scribi: aut es tu super omnes beatus: si talia
per desidiam: & ocium perficis. Vale.

C. Plinius Coræliæ. S.

V quidē honestissime: quod tam impense: & ro-
gas: & exigis: ut accipi iubeam a te præcium
agrorum: non ex septingentis milibus:
quanti illos a liberto meo: sed ex nongentis: quan-
ti a publicanis partem uigesimam emisti. Inuicem ego:
& rogo: & exigo: ut non solum quid te: uerum etiam
quod me deceat aspicias. patiaris me in hoc uno tibi

percurram scribens damnat. dixi inquit de
quodam oratore sæculi nostri recto qui-
dem & sano: sed parum grandi. Sonan-
tius: & elatius: quam tu soleas dicere: de-
bet autem orator erigi: atolli: interdum
etiam effervescente: efferr. nihil enim ma-
gis eloquentiam quam ancipitia com-
mendant: & plurimum refert repræhen-
denda annotes an insignia: multi aduer-
tunt quod eminet: & extat: sed acri inten-
tione iudicandum est immodicum sit
an grande: altum: an enorme. Tor-
queres. te uexares optima tanquam im-
mania notando. Addere. suprascribe-
re. Humilius. quod dicendi genus uitu-
perandum: nam præsius & exilius inter-
dum laudatur. Rectius. melius exi-
stimatum sed falso. Tenuitatem. sti-
lum attenuatum. Occupationes. ur-
banas: cum enim Secundus scripsit ab
erat ab urbe. Vide. scito: intellige.

Viaticum. impensam itineris. Curso-
re dimisso. tabellario ad te misso. cursor
est qui pedibus celeriter litteras defert. Cursor
Alexandrum scribit Lampridius curso-
rem nunquam nisi seruum suum fecisse:
dicebat enim ingenuum currere nisi in
sacro certamine non debere: & Paulus.
ff. xxxii. cursores in familia recenset. Ae-
lius Verus suos cursores nominibus ue-
torum appellabat: & exemplo cupidi-
num alas apponebat: Papyrio Cursori
cognomen inditum a præcipua pedum
pernitate: & quod uictorem cursu omni-
um ætatis suæ fuisse ferunt. Næ. certe.
affirmantis est: & ideo cum diphthongo
scribere. Partes. elata membra & sonan-
tia. Precium. uiaticum.

E Adem. habet hoc Secundi epi-
stola: ut quo longiore eo erudi-
tior: quo breuior eo arguti-
or: tali nunc ostendit Iulium Fero-
cem elegantissimam & politissimam epi-
stolam scripsisse. Aenigmata. obscuras questiones. atque in parabolis & obscure loquor. ueteres ro-
mani ænigmata scirpos appellauere. aliquando oratori conueniunt: sed poetæ sapius. Negas. legimus
etiam negat. ut respiciat: tua epistola.

stolam scripsisse. Aenigmata. obscuras questiones. atque in parabolis & obscure loquor. ueteres ro-
mani ænigmata scirpos appellauere. aliquando oratori conueniunt: sed poetæ sapius. Negas. legimus
etiam negat. ut respiciat: tua epistola.

V remittit ducenta sextertia Coræliæ uolenti Secundo tradere pro gæncue hæreditatis non
gentia: quanti uigesimam partem eiusdem emerat a publicanis. Honestissime facis. Liberto.
Hermete. A publicanis. ab his qui uectigalia publica redimunt: & re publica tractant: nam si
ue quæ uerbi gratia frumentum & alias reip. res necessarias transportandas: siue decimas ac uigesimas
redemisset: siue testamenta quæ reip. relinquerent: siue quo uis modo uectigalia & alios populi redditus exigē-
dos certo precio cōduxisset is publicanus dicebatur. Caius de sig. uer. quod uectigal populi re. cōductum habet pu-
blicanum appellamus: nam publica appellatio in cōpluribus causis ad populum re. respicit. Vlp. de publica-
nis. publicani inquit sunt qui publico fruuntur: nam inde nomen habent: siue fisco uectigal pendant: uel etiā

Cursor

Publicanus.

tributu; consequantur: & omnes qui aliquid a fisco conducunt recte appellantur publicani. Paulus ibi dem. publicani dicuntur: qui publica uestigalia habent conducta. Eodem amico.

Equiris. exponit Saturnino postulant quid ageret: monetq; remp. curare esse honestissima rem: ac Priscum gaudet officiorum memorem. Distingor. occupor. detineor. Officio. incertum quo. Amicis deseruio. in agendis causis. Rectius. quia optima philosophiæ pars est agere negotium publicum: exercere iustitiam: amicis deseruire: & tempora nostra reipubli. impartiri. Beatius. iucundi.

Reip. suæ. patriæ suæ: erat enī in municipio suo Saturninus. Disceptare. decernere: iudicare. Officiorum nostrorū. beneficiorū susceptorū a nobis.

Alestriū. causas explicat ueteris amicitia cum Tyrone proconsule: ut proficiscentē in prouinciā non uereatur Fabatus Comum reuocare ab itinere re-cto seruorum liberandorum causa.

Necessitudinibus implicitum. uinculis amicitia connexum. Militauimus. tribuni mil. fuimus in Syria. Quæ-

stores Cæsaris. candidati principis: qui libris principalibus in senatu legendis uacabant. Tribunatu. plebis: cuius in primo meminit. Præcessit liberorum iure. nam qui ius trium natorum habebant in honoribus præcedebāt carentes ut. ff. de immunitatibus: nullos enim legimus liberos Secundum suscepisse. Consecutus illum. eodem anno fui prætor quo Calestrius. per ordinem enumerauit dignitates: quo quæque prius daretur: a tribunatu enī militum ad Quæsturam: a quæstura ad tribunatum ple. a tribunatu ad præturam: inde ad consulatum: mox ad proconsulatum certo quodam instituto procedebant: sed hic omisit consulatum. in quo multo ante Calestrium præcesserat. Remisisset. concessisset posse petere præturam añ annum legitimum. Ticinum. oppidū Insubriæ a Leuis & Maricis conditū non procul a Pado: distans a Placentia sex & triginta miliaris si Straboni credimus: simili uocabulo præterfluens amnis: quem Verbanus lacus exonerat: Padum ingreditur. a Plinio dissentiens Eutropius conditum scribit ab Insubribus Boiis: clara sane ciuitas multiplici fortuna nunc mutato nomine Papia appellatur: ubi omnium liberalium disciplinarum celeberrimum gymnasium. Ad te. Comum. Vindicta liberare. iussu eius in ueram libertatem constituit. serui a dominis sæpe manumitti solent: adeo ut uel in transitu manumittantur: ueluti cum prætor: aut præses: aut proconsul in balineū uel in theatrū eat. inde Caius. ff. xl. de manumissionibus: non est inquit omnino necesse pro tribunali manumittere. Itaq; plarūq; in transitu serui manumitti solēt: cū aut lauandi: aut gestadi aut ludorū gratia pdeat prætor: aut proconsul: legatus uel Cæsaris. ibidē pauli uerba melius in re nostrā faciunt. apud proconsulē postq; urbē egressus est uindicta manumittere possumus: sed & apud legatū eius manumittere possumus. uindicta ergo interuentu & autoritate pconsulis: non enī sat erat seruū liberari a domino: nisi autoritas prætoris: uel præsidis: uel pconsulis interuenisset: inde sequitur. Quos proxie inter amicos manumisisti. cuius manumittēdi forma talis fuit: ut dominus caput serui: aut aliud mēbrū tenens diceret: hunc hominē liberū esse uolo: & sic eū e manu emittebat. hoc

Ticinum.

Manumissio.

eodē aīo repugnare: quo in omnibus obseq; soleo.

C. Plinius Saturnino. S.

Equiris qd agā? qd nosti. distingor officio. amicis deseruio. studeo interdū: qd nō interdū: sed solū: semperq; facere: non audeo dicere rectius: certe beatius erat. te omnia alia quā q uelles agere moleste ferrē: nisi ea q agis essent honestissima. nā: & reip. suæ negotia curare: & disceptare inter amicos laude dignissimū ē. Prisci nostri cōuberniū iucundū tibi futurū sciebam. noueram simplicitatē eius: noueram comitatem. eundem esse: quod minus notam: gratissimū experior: cum tam iucunde officiorum nostrorū meminisse eum scribas. Vale.

C. Plinius Fabato Prosocero. S.

Alestriū Tyronē familiarissime diligo: & priuatis mihi: & publicis necessitudinibus implicitū. simul militauimus: simul quæstores Cæsaris fuimus. Ille. me in tribunatu liberorum iure præcessit: Ego illum in prætura sum consecutus: cū mihi Cæsar annum remisisset. ego in uillas eius sæpeseceffi: ille in domo mea sæpe conualuit. hic nunc proconsule prouinciā Bithycam per Ticinum est petiturus. Spero: immo confido facile me impetraturum ex itinere defleat ad te: si uoles uindicta liberare: quos proxime inter amicos manumisisti. Nihil ē quod uerearis ne sit hoc illi molestum: cui orbem terrarum

manumissio. Vindicta liberare. iussu eius in ueram libertatem constituit. serui a dominis sæpe manumitti solent: adeo ut uel in transitu manumittantur: ueluti cum prætor: aut præses: aut proconsul in balineū uel in theatrū eat. inde Caius. ff. xl. de manumissionibus: non est inquit omnino necesse pro tribunali manumittere. Itaq; plarūq; in transitu serui manumitti solēt: cū aut lauandi: aut gestadi aut ludorū gratia pdeat prætor: aut proconsul: legatus uel Cæsaris. ibidē pauli uerba melius in re nostrā faciunt. apud proconsulē postq; urbē egressus est uindicta manumittere possumus: sed & apud legatū eius manumittere possumus. uindicta ergo interuentu & autoritate pconsulis: non enī sat erat seruū liberari a domino: nisi autoritas prætoris: uel præsidis: uel pconsulis interuenisset: inde sequitur. Quos proxie inter amicos manumisisti. cuius manumittēdi forma talis fuit: ut dominus caput serui: aut aliud mēbrū tenens diceret: hunc hominē liberū esse uolo: & sic eū e manu emittebat. hoc amplius addit Appianus: fuisse morem romanis in liberandis seruis dextra apprehensos ad se conuertere: nā manumissio est datio libertatis: & qdū quis in seruitute est: manui & potestati suppositus est: &

manumissus liberatur a domini potestate. lege plura de manumissione in institutionibus titulo de liber-
tatis: & libro septimo. Codicis de libertate latina tollenda. Illi. Tyroni.

Va. de recitatione plura differit: ac rationes exponit: quibus sint orationes recitandæ sicut hi-
storiarum & carmina: & in transitu docet quomodo emendanda scripta: imprimis monet iudi-
cio multorum credendum: exemplo Pomponii Secundi: qui iudicio populi multum tribuit.

Sua. suo modo: & pro arbitrio suo. Mihi. hæc est recitandi ratio. Admonear. ab audito-
ribus. Emendandas quæ consequimur

recitando. Historiam debere recitari. testatur Tranqui. hæc antea in usu fuisse: nam tradit Augustum benigne & patienter audisse non tantum carmina & historiam recitantes: sed etiam orationes & dialogos. Non ostentationi. non ad pompam: & gratiam præsentium: sed ut sit *κτῆμα μαλλον ἐστὶν αἰσθητὸν τὸ παρὸν ἀκροῖσµα* secundum Thucydidem. Sed fidei veritati. Lucianus in libello: cui titulus quomodo oporteat historiam scribi: si aliquam inquit adulationem sumat historia: quid aliud quam pedestris quædam poesis sit: historiarum unum officium: & finis utile: quæ ex uero solo colligitur: parum de pulchritudine curabit: dummodo absolutam veritatem habeat. historici autem officium unum: Vt gesta sunt dicere: neque enim historia debet egredi veritatem. Cur tragediam. concedunt recitandam.

Scenam. locum in theatro agendis fabulis excitatum: & sicuti tria fabularum genera: ita totidem scenarum tragicum: comicum: satyricum. Actorem. histrionem. Lyrica. carmina. Chorus. induci chorus in lyricis monstrat Horatii sæculare carmen: quæ a pueris & puellis in Capitolio cantabatur. in choris iunctim omnes loquebantur: quasi uoce confusa: & concentum in unam personam reformantes. Seneca decimo tertio epistolarum: & cum Macrobius libro primo Sat. ad uerbum secutus: non uides quæ multorum uocibus chorus constet unus tamen ex omnibus sonus redditur: aliquid est illic acuta: aliquid gra-

Chorus.

uis: aliqua media: accedunt uiris foeminae: interponuntur tibiae: singulorum illic latent uoces: omnium apparent: & fit concentus dissonus: de choro dico quem ueteres philosophi nouerant: in commensationibus nostris plus cantorum est: quæ in theatris olim spectatorum fuit Columella. xiii. ubi chorus canentium non ad certos modos: neque numeris præeuntis magistri consensit: dissonum quoddam & tumultuosum audientibus canere uidetur: at ubi certis numeris ac pedibus uelut facta conspiratione consensit: atque concinuit ex eiusdem uocum concordia non solum ipsis canentibus amicum quoddam & dulce resonat: uerum etiam spectantes audientesque latissima uoluptate permulcentur. Horum historiae: tragediarum: lyricorum. respondet obiciendis. Recæpta. comprobata. Cœperit. illa recitare. Nostri. ro-
mani. Lætitauerunt. recitauerunt. Dixeris. apud iudices peroraueris. uerba sunt aduersariorum: Etiam. concedentis aduerbium. clarior lectio si reponatur: est. Eadem omnia. quæ dixeris. Iisdem omnibus. auditoribus. Statim. quia post tempus aliquod alia auditor cognoscit. Multa inferas. quæ fit. dum emendamus. Nouos. auditores legis etiam alios scilicet quæ primo habueras. Post tempus. quo poterunt quæ probauerant improbare mutata priori sententia. Quæ edendi. tanquam diceret: si edendæ orationes: sunt etiam recitandæ: nam recitando publicamus. Satisfaciat. placeat auditoribus. Hoc. ut curam habeat placendi. Non ad rationem. ratio non obstat quo minus recitent. Legor. post emissum opus: & me absente. Emendandi. emendatio est: quæ singula prout ipsa res postulat dirigimus æstimantes uniuerse

Emendatio.

scriptorum sententiam diuersam: uel correctio errorum: qui per scripturam dictionemue fiunt auctore Diomede. Pertracto. repeto: & non solum uerba sunt emendanda: sed numeri & sententiae. Annotanda. emendanda. Pensito. diligenter examino. Tunc. cum recito. Nam. emendo. Quanto. sollicitius intendo. cum quanta maiori sollicitudine & cura sum intentus in recitando respectu auditorum reuerentiae: quā in emendando per me: aut cum paucis. Reuerentia. pudor. metus. quae omnia in sunt mihi recitanti propter auditorum frequentiam. Indicant. iudicium augent & acunt. Sic habet. melius intellige sequenti exemplo.

Pullatus.

Quantumlibet. maxime. Commouereris. timeres: perturbaberis. Agendum. publice causam dicturus. Tunc. cum multi audiunt. Omnia. tua scripta tanquam deteriora. Vtiq. praesertim cupis. Scena latior. spectatium ingens numerus. Corona. multitudo circumstantium. Sordidos. agrestes. Pullatos. atratos. imperitos. Fabius sexto imperitis ac saepe pullatae turbae relinquunt: & secundo. iam collidere manus: terrae pedem incutere: foemur: pectus: frontem cadere: mire ad pullatum circulum facit. Concidis. animo cadis: & deficis. Opinor. sic fieri puto. Numero. multitudine. Omnibus plurimum. respectu omnium est summum: nam si parua multa in unum contuleris surgent in maximum cumulus: & Ciceronis testimonio orator uulgi assensu: & populari approbatione iudicari solet: itaq. nunquam de bono oratore aut non bono doctis hominibus cum populo dissensio fuit: id enim ipsum est summi oratoris summum oratorem populo uideri. Pomponius Secundus. cuius uitam scripsisse Plinium seniore supra retulit. Tollen- dum. de tragœdiis suis delendum tanquam minus aptum. Retinendum. referuandum in scriptis ueluti opportunum. Ad populum prouoco. eligo populi iudicium. silentio populi amici sententiam retinebat assensu uero sua.

Populo dabat. defererebat iudicio populi: quare Cicero de claris oratoribus inquit Tibicen Antigenidas discipulo dixit sane frigenti: ad populum mihi cane & musis: ego Bruto dicenti apud multitudinem mihi cane & populo. In summa. qui uulgi opinione disertissimi habiti sunt: eosdem intelligentium quoq. iudicio fuisse probatissimos crediderim. Recte. faceret. An secus. male: tantum iudicio populi tribuendo. Nihil ad me. non pertinet ad propositum nostrum. Certos. doctos uiros: qui non falluntur iudicio suo. Tanquam singulos. propter summam eruditionem & auctoritatem unumquemque reuear. Et tanquam non singulos. tanquam coetum clarorum uiro- rum. De stilo. sensit: nam libro primo de Oratore stilo inquit est optimus & praestantissimus dicendi effector: atq. magister: neq. iniuria: nam si subitam: & fortuitam orationem commentatio & cogitatio facile uincit: hanc ipsam profecto assidua & diligens scriptura superabit. De metu. q. sit emendator optimus. Hoc ipsum. imaginatio: phantasia. Circumspicimus. frequentiam auditorum: & quod ex uultu: oculis: nutu: manu: murmure: silentio cognoscimus

nullū emendandi genus omitto: ac primum: quae scripsi mecum ipse pertracto. deinde duobus: aut tribus lego: mox aliis trado annotanda: notasq. eorum: si dubito. cum uno rursus: aut cum altero pensito. nouissime pluribus recito: ac: si quid mihi credis: tunc acerrime emendo. nam tanto diligentius: quanto sollicitius intendo: optime autem reuerentia: pudor: metus iudicant. Idq. adeo sic habet. nonne si locuturus esses cum aliquo quantumlibet docto uiro: tamē minus commouereris: quam si cum multis uel indoctis: nonne cum surgis ad agendum tum maxime tibi ipse diffidis: tunc commutata non plurima: sed omnia cupis: utiq. si latior scena: & corona diffusior. nam illos quoq. sordidos: pullatosq. reueremur. Nonne si prima quaeq. improbari putes debilitaris: & concidis: opinor: quia in numero ipso est quoddam magnum collatūq. consilium: quibusq. singulis iudicii parū: omnibus plurimum. itaq. Pomponius Secundus scriptor tragœdiarum: si quid forte familiarior amicus tollendum: ipse retinendum arbitraretur: dicere solebat ad populum prouoco: atq. ita ex populi: uel silentio: uel assensu: aut suam: aut amici sententiam sequebatur. tantum ille populo dabat. recte: an secus: nihil ad me. Ego enim non populum aduocare: sed certos: electosq. soleo: quos intuear: quibus credam: quos deniq. tanquam singulos obseruem: & tanquam non singulos timeam. nam quod. M. Cicero de stilo: ego de metu sentio. Timor est emendator asperrimus. hoc ipsum. qd. nos recitatu- ros cogitamus emendat: quod auditorium ingredimur: emendat: quod pallemus: horrescimus: q. circumspicimus emendat. Proinde nō poenitet me consuetudinis meae: quam utilissi-

Tanquam singulos. propter summam eruditionem & auctoritatem unumquemque reuear. Et tanquam non singulos. tanquam coetum clarorum uiro- rum. De stilo. sensit: nam libro primo de Oratore stilo inquit est optimus & praestantissimus dicendi effector: atq. magister: neq. iniuria: nam si subitam: & fortuitam orationem commentatio & cogitatio facile uincit: hanc ipsam profecto assidua & diligens scriptura superabit. De metu. q. sit emendator optimus. Hoc ipsum. imaginatio: phantasia. Circumspicimus. frequentiam auditorum: & quod ex uultu: oculis: nutu: manu: murmure: silentio cognoscimus

quid quisque sentiat. Istorum. quod reprehendunt quod omnes orationes recitare. Aliquid. aliquid aliud emendandi genus. His. a me predictis. Satis. ad emendationem. Dare in manus hominum. publicare. Non. esse.

Eliberas. epulum perpetuum Comensibus promiserat Caninius: sed uerebatur ne si summam numerasset reip. procedente tempore ad sacerdotes transiret: quare exemplo suo monet Secundus ut se imitetur in eo munere: quod patriae donauerat pro alendis ingenuis. Municipibus. non uocomenibus. colligitur enim ex libro primo Caninium fuisse comensem: ubi ad eundem

maior experior. Ideoque non deterreo sermunculis istorum: ut ultro te rogem: mostres aliquid: quod his addam. nihil enim curae meae satis est cogito: quod sit magnum dare aliquid in manus hominum: nec persuadere mihi possum: non: & cum multis: & saepe retractandum: quod placere: & semper: & omnibus cupias. Vale.

C. Plinius Caninio Rufo. S.

Eliberas mecum quemadmodum pecunia: quam municipibus nostris in epulum obtulisti: post te quoque salua sit: honesta consilium ratio: non expedita sententia. numeres reipublicae summam: uerendum est ne dilabatur ad sacros: ut publice negligatur: equidem commodius nihil inuenio: quod ipse feci: nam quingentis milibus nummum: quae in alimenta ingenuorum promiseram agrum ex meis longe pluris actori publico publice mancipauimus: eundem uectigali imposito recepti: tricena milia annua daturus. per hoc. n. & reip. sors intacta: nec redditus incertus: & ipse ager: propter id quod uectigali large supercurrit: semper dominum: a

scribens inquit. Quid Comum tuarum: meaeque delitiae. Epulum. publicum cibum.

Post te. post obitum tuum. Salua sit. integra sit: reseruetur ad hoc: neque transferatur ad alia. Non expedita. non in promptu: obscura: difficilis. Numeres. si numeres. Summam. ex qua quotannis fiat epulum. Dillabatur. transeat: diffugiat: si quis legatam municipio pecuniam in aliam rem quam defunctus uoluit conuvertere citra principis auctoritate non licet auctore Iuriconsulto: sit tamen interdum ut ad alia transeat procedente tempore: cum non sit: qui illam tueatur. Ad sacros. ad sacerdotes: quod sacri dicti quod sacra & res deorum cureret. Virgi. Cererique sacrum Polyboetem. i. sacerdotem Cereris: & Prudentius. O Christi Valerianae sacer: nam quicquid destinatum est diis sacrum uocatur: ut Plautus sacros porcos ad sacrificium idoneos: & sacerdotes a sacris dictos quod rebus diuinis praesent Varro tradidit. fuit igitur epulum illud ad res diuinas constitutum: quibus die solenni populus epularetur: erat ideo uerendum ne post mortem Caninii traduceretur ad sacerdotes: neque obstat quod Seruius scribit epulas hominum esse: quod & nos fatemur: modo concedas eas etiam inter solemnia sacrorum dari:

Sacri.

Epulum

& alioquin Apuleius. ix. refert dominum adiuu sacrificales epulas cum sacerdotibus dea coenasse. Varro. iii. rei rusticae. quotus quisque est annus: quo non uideas epulum aut triumphum: aut collegia non epulari. Sacri. item & Sacranum populi sunt in codice non admodum recenti scriptum adnotaui de sacro. i. de aenario. Ut publice negligat. timendum est ne respublica non curet id epulum. ut solet fieri in oppidis: ubi publica negligunt: & hinc inde occupant. Commodius. tutius: ut sors: & redditus diu duret. Quingentis milibus nummum. quingentis sextertis. haec erat sors: ex qua triginta singulis annis: ut mox explicabit: pro alimentis ingenuorum redimebant. In alimenta ingenuorum. ut pueri liberi sed egeni alerentur: quod libro primo copiose tractauit. ingenui autem sunt qui libera matre nati nec postea serui facti sunt. Iustinianus latius explicat: ingenuus inquit est: qui statim ut natus est liber est: siue ex duobus ingenuis matrimonio editus: siue ex libertinis duobus: siue altero libertino: & altero ingenuo. sed & si quis ex matre nascitur libera: patre uero seruo ingenuus nihilominus nascitur: quemadmodum: quod ex matre libera: & incerto patre natus est: quoniam uulgo conceptus est. Longe pluris. maiori precio quingentis milibus. erat enim mille centum sextertis. Actor. curator: quod reip. bona curat: & rationes reddituum impensarumque facit. eius sit mentio. ff. l. titulo de administratione reip. Mancipauimus. uendidimus. distraximus. alienauimus: nullo tamen ab illo precio recepto. Recepimus. resumpsimus apud me ab actore publico. Eundem agrum Vectigali imposito. ut tenerer quot

Ingenuus.

annis tricena milia reip. numerare. Vectigales agri uocantur: qui in perpetuum locantur hac lege: ut quamdiu pro iis uectigal pendat: tamdiu neque ipsis: quod conduxerint: neque iis: quod in locum eorum successerint: auferri eos liceat: & alibi idem Iuriconsultus Paulus. agri publici: qui in perpetuum locantur a curatore reip. sine auctoritate principali reuocari non possunt. habet autem horum uectigalium agrorum possessor aliquid ius in eis: unde Vlp. xxx. de legatis fundus inquit municipum uectigalis ipsis municipibus legatus ualere legatum scribit Iulianus: quia aliquod ius in eo is qui legauit habet. Per hoc. hac ratione & uia. Sors. quingenta milia nummum erant intacta: neque enim poterant interire. Incertus. fallax. Vectigali. triginta sextertis. Large supercurrit. longe in redditu excellit. xxx. sextertia: nam maiores fructus inde colligebantur. Dominum. sentit Paulus quod maximos fructus ex redemptione uectigalium consequuntur: si tanti postea

Vectigalis ager.

locari non possint: ea prioribus pensionibus suscipere compelli. Exerceatur, excolatur. Aliquanto plus, nam respectu redditus, nihil amplius donauerat: quia quod reliquum erat ipsius domini erat: sed hoc aliquanto plus donauerat: si enim dominus agrum uoluisset alicui uendere: minoris uendidisset redditus suos qui super currebant uectigali quia totus ager erat obligatus reipublici. Infregerit, minuerit. Necessitas uectigalis: necessitas pendendi reipublici, perpetuo triginta milia nummum. Aeternas utilitates, perpetuam memoriam huius liberalitatis: cuius uestigium adhuc extare audio. Muneri suo: ut perpetuo duret. Facultatibus, praesenti utilitati.

Angit, Fanniae ualitudinem honestissima causa contraxit: etiam apud Priscum Dolentem fert: ubique multa de illius sanctitate: grauitate: constantia enumerat: quantaque cum eius matre fuerit si ubi amicitia sanctissimis uerbis persequitur: & filiae longiorem uitam precatur.

Fanniae, quae fuit Heluidii uxor & Thraseae filia. Assidet, officii causa, astat. Virgini, uestali. Affinis, eius lunae: nec mirum si sponte assedit. Auctoritate, iussu, Pontificum, qui curabant uestales, unde Gellius libro primo, uirgo uestalis simul est capta: & in atrium Vestae deducta: & pontificibus tradita est. Ex atrio Vestae, ex domo uestalium templo Vestae coniuncta inter Capitolium & palatium. Discrimine, ualitudine. Insidens, continua: latens. Orexis, nausea: uomitus. Iuuenalis, rabidam facturus orexim: sed is ab eo quod praecedat ad id quod sequitur sumpsisse potuit pro appetentia ut satyra undecimo, hinc surgit orexis: hinc stomacho bilis: Lampridio in Heliogabalo: orexim conuiuio hanc esse asserente, nam orexis a quo orexis: non modo appeto sed excito plerumque significat. Dignissimus, simillimus & per id maximus. Heluidio marito. Fannia maritum habuit Heluidium Priscum: & patrem Petrum Thraseam. Reliqua, corporis uires: & habitudo. Labuntur, absumuntur. Oculis ciuitatis, a conspectu Romanorum: quibus erat exemplum uirtutis. Simile, tam laudabile. Bis, primo sub Nerone: secundo, sub Vespasiano. Senectio reus, nos inquit Tacitus de causis corruptae eloquentiae: innocenti sanguine Senectio perfudit, accusatus enim fuit a Caro delatore sub Domitiano quod uitam Heluidii Prisci conscripisset: mox reus quod nullum magistratum post Quaesturam petiuisset damnatus est referente Dione. Dixisset, Senectio. Rogatum, ut uitam mariti scriberet. In defensione, sui: ut per id se defenderet. Metio Caro, delatore notissimo sub Domitiano. Quarente, interrogante Fanniam. Respondit, Fannia. Commentarios, indices rerum a marito suo gestarum. Scripturo, Senectio ni. Matre, Arria, quae tunc uiuebat. Nesciente, respondit Fannia se id facisse inscia matre. Cedentem periculo, per quam uideretur uelle imminens piculum uitae. Libros, editos a Senectio de uita mariti. Abolitos sublatos, dato triumuiris ministerio ut monumeta clarissimorum uirorum in foro comburerentur.

quo exerceatur: inueniet. Nec ignoro me plus aliquanto: quam dōasse uideor erogauisse: cum pulcherrimi agri praecipue necessitas uectigalis infregerit. Sed oportet priuatis utilitatibus publicas: mortalibus eternas ante ferri: multoque diligentius muneri suo consulere: quam facultatibus. Vale.

C. Plinius Prisco, S.

Angit me Fanniae ualitudo: quam contraxit: dum assidet Iuniae uirgini: sponte primum, est, n. affinis: deinde etiam ex auctoritate pontificum: nam uirgines: cum uim morbi ex atrio Vestae coguntur excedere: matronarum curae: custodiarumque mandantur: quo munere Fannia dum sedulo fungitur hoc discrimine implicata est, insidens febris: tussis: orexis: summa macies: summa defectio: animus tantum: & spiritus uiget Heluidio marito: Thrasea patre dignissimus, reliqua labuntur: meque non metu tantum: uerum etiam dolore conficiunt, doleo enim foeminam maximam eripi oculis ciuitatis: nescio an aliquid simile uisurus, quae castitas illi: quae sanctitas: quae grauitas: quanta constantia: bis maritum sequuta in exilium est. Tertio ipsa propter maritum relegata, nam cum Senectio reus esset: quod de uita Heluidii libros composuisset: rogatumque se a Fannia in defensione dixisset, quarente minaciter Metio Caro an rogasset: respondit rogauit, an commentarios scripturo dedisset: dedi: an sciente matre, nesciente. Postremo nulla uoce cedente periculo emisit. Quinetiam illos ipsos libros, quamquam ex necessitate: & metu temporis abolitos Senatusconsulto publicatis bonis seruauit, habuit: tulitque in exilium exilii causam, eadem quam iocunda: quam comis: quam denique: quod paucis datum est: non minus amabilis: quam ueneranda

Orexis

nam fuit Domitianus: quamuis in principatus initio poeticae studiosus uideretur: studiis inimicus: primum philosophis urbe submotis: & Hermogene propter quasdam in historia figuras occiso: librariis etiam qui eam descripserant crucifixis. Publicatis. redactis in aerarium. Exilii causam. Heluidii uitam edita a Senectione. Eadem. Fannia. Comis. faceta. Quod paucis datum est: ut possint simul amari & uenerari. Nec erit. nulla mulier postea in urbe inuenietur. Sic. quemadmodum Fanniam. Leguntur: monumentis litterarum celebrantur. Domus. Heluidii liberi. Nutare. minari ruina. Posteror. siue hac epistola scripta fuerit ante illam ex libro quarto ubi meminit duas Heluidii filias interiisse: & intelligamus tres liberos duas foeminas & marem: siue tantum marem nomine Velium Heluidii: cui Fannia nouerca fuit.

nec quā postea uxoribus nr̄is ostentare possimus erit: a q̄ uiri quoq; fortitudinis exēpla sumamus: quā sic cernētes: audiētesq; miremur: ut illas q̄ legunt. ac mihi domus ip̄a nutat: cōuulsaq; sedibus suis ruitura supra uidet: licet adhuc posteros habeat. quātis. n. uirtutibus: quātisq; factis ad sequetur: ut hac nō nouissima occiderit: me qdē etiā illud affligit: & torq̄t: q̄ matrē eius illā (nihil possum illustrius dicere) tātā foeminā matrē rursus uideor amittere: q̄ hac: ut reddit: ac refert nobis: sic auferet secū: meq; & nouo p̄iter: & rescisso uulnere adficiet. utrāq; colui: utrāq; dilexi: utrā magis nescio: nec discerni uolebāt. habuerūt officia mea i sc̄dis: habuerūt i aduersis. Ego solatiū relegatarū: ego ultor reuersarū. nō feci tñ paria: atq; eo magis hāc cupio seruari: ut mihi soluēdi tpa sup̄sint. In his erā curis: cū scriberē ad te: quas si deus aliquis i gaudiū uerterit: de metu nō querar.

C. Plinius Tacito. S.

Librū tuū legi: & quā diligētissime potui adnotauī: quę cōmutāda: quę eximenda arbitrarer. nā: & ego uerū dicere assueui: & tu libēter audire. Neq; enim ulli patientius rep̄hēdunt: q̄ q̄ maxie laudari merentur. Nunc a te librū meū cū adnotationibus tuis expecto. Oīucūdas. Opulchras uices q̄ me delectat. q̄ si qua posteris cura nr̄i usquequaq; narrabit: q̄ concordia: simplicitate: fide uixerimus. erit rarū: & insigne duos hoīes dignitate: & ætate p̄pe modū æquales: nonnullius in litteris noīs (Cogor. n. de te quoq; parcius dicere: quia de me simul dico) alterū alterius studia fouisse. Equidē adolescētulus: cū iam tua fama: gloriaq; floreret: te sequi: tibi longo: sed

Posteror. siue hac epistola scripta fuerit ante illam ex libro quarto ubi meminit duas Heluidii filias interiisse: & intelligamus tres liberos duas foeminas & marem: siue tantum marem nomine Velium Heluidii: cui Fannia nouerca fuit.

Quantis enim uirtutibus. sensus est. licet i familia Heluidii adhuc superint posteror: tamen necesse est: ut hi summis uirtutib; nitantur: ne ista uideatur fuisse extrema in sua domo. Nouissima. quæ sola ab uirtutes post maritum & maiores nominetur. nam uere dici possunt suæ domus nouissimi: qui uirtute præditi nullos sibi suorum similes reliquerunt. Illam. Arriam admirandā.

Illustrius. magis famosum & celebratum. Foeminæ. Fannia. Rursus. quia cum hac Secundus scriberet ex humanis excesserat Arria. Hac. Fannia. Ut reddit. sicut in omnibus uirtutibus matre; repræsentat. Auferit. iterū; tollet a nobis. Nouo uulnere. morte Fannia: & per eā matris interitus recordatione. Rescisso. renouato. dolore Arria. Discerni. cognosci. quia pari charitate certabāt. In aduersis: nā relegatarū solatiū; fuit: & reuersarū; ultor: cū; Publiciū; certū Heluidii accusatorē reū perægit. Non feci tam paria. non reddidi illis paria beneficia idest quæ merebantur. modus dicendi elegans & circūcisus. idē; in panagyrico. solus ergo adhuc qui pro munere tanto paria accipiendo fecisti: Nazarius: ambo benigni ratiocinatores officiorū paria fecistis. Sceuola de statu liberis quærit qd sit paria facere: & post multa: paria facere interpretatur reddere iustas ratiōes: & totū debitū soluere. Callistratus de iure imūitatis accipit paria fisco fecisse pro satisfecisse & satisdiffe. Seruari. diutius uiuere.

Paria facer

Librū. quāuis sæpius alibi testentur epistolæ Secūdi quāta coniunctus. Tacito fuerit amicicia: Nulla tamē magis

utriusq; familiaritatem & coniunctionem quam ista recludit: ut & studia & famam communem habuisse cognoscatur: seq; totum ab ineunte ætate ad imitandum Tacitū dederit. Commutanda. aliter dicenda. Eximenda. poenitus tollenda. Adnotationibus. emendationibus. Librum. quem pariter Tacito miserat emendandum. Quam me delectat. ista emendandi uicissitudo. Usquequaq; semper. Insigne. præclarum. Aetate propemodum. nam Secundus iunior erat. Nominis. famæ. Parcius. quia dixerat alicuius & nō magni noīs: ut debuisset de Tacito loqui: sed cū se quoq; cōplexus esset arrogantia uitandæ gratia; utriusq; facultatē minuit. Fouisse. excoluisse: emendasse.

LIBER

Similitudo
morū.

Tibi longo:gaudet Secundus suis epistolis inferere Virgiliana carmina:hic enim libro quinto inquit. Primus abiit:longeq; ante omnia corpora Nisus Emicat:huc longo sed proximus interuallo Insequitur Salius.proximus igitur Tacito Secundus erat in eloquentia sed longo interuallo.talis fuit Alcinoi sententia de eo poeta:qui futurus erat Virgilio:proximus.inquit enim Longe erit a primo quisq; secundus erit. Proximus.propter imitationem tui.non q; tunc non essent clariores me. Similitudo naturæ.quæ multum facit ad conciliandam amiciciam:nam authore Columella similia similibus faciliora fecit natura:bonum bono aptissimum:& malum malo:hinc Aruns Tarquini⁹ & Tullia minor ingenio truci breui cōuenere. Imitabilis.facilis ad imitandum. Imitandus.imitari dignus. Si quis de studiis sermo.si quis loquitur q; in urbe sint eloquentissimi:& studiorū amantissimi. Vna nominamur .libro octauo.hunc locum declarat. narrabat inquit mihi Cor.Tacitus sedisse Circensibus proximum equiti Ro. hunc post uarios eruditosq; sermōes requisisse italicus es? an prouincialis? se respōdisse: nosti me:& quidem ex studiis:ad hoc illum:Tacitus es?an Plinius? Nec desunt.sunt in urbe nostra. Præferantur.præponantur nobis. tanquam doctiores. In hoc primus.si doctior te ab aliquibus credor:tunc me omnium qui sunt in urbe doctissimum credo.quia te secundum faciunt:si uero te primum alii putant:tunc secundum doctum me existimo:quia tua uestigia penitus sequor.tanti facit Taciti doctrinam:latenter tamē innuit se fuisse doctissimos qui tunc erant romanorum. Testamentis.subscribendis & signandis:quibus tibi primum:mihi secundum locum concedunt:an in legatisq;bus primi nominamur. Amicissimus.qui alterum alteri pro amicicia præponat. Spectāt.tēdunt:conueniunt.

PAreo.Cornuto monēti ut infirmitati oculorū cōsuleret: ordinē uitæ suæ enumerat:& pro gallinis missis cū amico iocat. Collega.uel i præfectura ærarii uel in consulatu:nā utrūq; magistratum simul gessere. Huc.in Tuscos.

Tecto uehiculo iclusus. circumcluso recubans uehiculo:ac si essem i cubiculo. Stilo.compositione.scriptura. Sed abstineo.sed tamen abstineo quāuis difficulter. Auribus.alio legente. Opaca aliquantulum inumbrata.sub obscura. Celsus præcipit in lippitudinis curatione primo die loco obscuro cubare:& a sermone abstinere. Cryptoporticus.latentes porticus:in quibus uersor. Inferioribus.inferiori parte. Tantū umbræ:a dimidio inferiori. Luminis.a dimidio superiori ubi fenestrarum pars fuit adaptata. Balineum.curatur lippitudo secundum Celsum balineo:uino:quiete:abstinētia. Custos. qui prohibet ne supra modum bibam. Te.amicissimo. Acribus intentis:acutis. Lippis.coecutiē

M

tibus ab oculis lacryma destillante.

In⁹. idicat Falcōi Munitiū p quo ipetrauerat tribūatū eē uigz dignitate:natalibus:facultatibus & studiis summū. Petiisse. fortasse corā:nam nō extant ullæ litteræ.qbus hunc petieris

proximus iteruallo:& eē:& haberi cōcupiscebā:& erāt multa clarissima:igenia:Sed tu mihi(ita si similitudo naturę ferebat)maxie imitabilis: maxie imitādu uidēbaris.quo magis gaudeo: q; siqs de studiis sermo:una noīamur:& ego de te:tu de me loquētibus statim occurris nec desunt q; utriq; nostrum pferant. Sed nō nihil interest mea quo loco iūgimur.nā in hoc primus:qa tu pximus:& ego pximus:quia tu primus.quinetiā in testamentis debes adnotasse:nisi qs forte alterutri nostrū amicissimus.q; omnia huc spectāt:ut iuicē ardentius diligāus:cū tot uiculīs nos studia:mores:fama:supma deniq; hominū iudicia constringant. Vale.

C.Plinius Cornuto.S.

PAreo |collega charissime:& infirmitati oculorū:ut iubes:consulo.nam:& huc te cōto uehiculo undiq; inclusus:q;si i cubiculo puēi:& hic nō stilo modo.uerū etiā lectionibus difficulter:sed abstineo:solisq; auribus studeo.cubicula obductis uelīs opaca:nec tamē obscura facio. Cryptoporticus quoq; adoptis inferioribus fenestris tm̄ umbræ quātū luminis habēt. sic paulatim lucē ferre cōdisco. Balineū assumo:& pdest Vinū nō nocet:parcissime tm̄:ita assueui:& nunc custos adest. Gallinas ut a te missas libēter accēpi:quas satis acribus oculis quāquam adhuc lippis pinguissimas uidi. Vale.

C.Plinius Falconi.S.

MInus miraberis me tā instāter petiisse:ut in amicū meū cōferres tribunatum:cum scieris:quis ille:qualisq;. Possum autē iā tibi:& nomē idicare:& describere ipm:postq; polliceris.Est Cornelius Munitius Acilianus orna

Regionis meæ transpadanæ: hærat Cor. Munitius Acilianus Brixienfis. Amat studia. studiosus est. Pauperes studiosiores
 Ut solent pauperes. qui urgente rege inopia student ardentissime: nec ullis uoluptatū illecebris emol-
 liuntur: sed per ardua quæq; prorumpunt. ad extrat græcum illud elogium. ἡ τοῦ πτωχοῦ οὐκ ἔστιν ἐλεχέυ idest
 paupertas sapientiam sortita est: quando quidem pauperes multis artibus student: & secundum Sene-
 cam: immo quotidianam experiētiam: hominem experiri multa paupertas docet: Iuuenalis satyra. viii.
 inquit pauperes ad studia perspicaciores. tamen ima plebe quiritem Facundum inuenies: solet hic defen-

mentū regionis meæ: seu dignitate: seu moribus.
 natus splendide. abūdat facultatibus. amat studia
 ut solent pauperes. Idē rectissimus iudex: fortissi-
 mus aduocatus: amicus fidelissimus. accēpisse te
 beneficium credes: cū propius inspexeris homi-
 nē oībus honoribus: oībus titulis (nihil uolo ela-
 tius de modestissimo uiro dicere) parem. Vale.
 C. Plinius Fabato Prosocero. S.

GAudeo quidem esse te tam fortē: ut Me-
 diolani occurrere Tyroni possis. Sed ut
 perseueres esse tam fortis rogo: ne tibi
 contra rationem ætatis tantum laboris iniungas.
 quā nimmo denunciō: ut illum: & domi: & intra do-
 mum: atq; intra cubiculī limen expectes. & enim
 cum a me ut frater diligatur: non debet ab eo quē
 ego parētis loco obseruo exigere: officium: quod
 parenti suo remisisset. Vale.

C. Plinius Geminio. S.

Gommidia quadratilla paulo minus octo
 gesimo ætatis anno decessit usq; ad nouis-
 simā ualitudinē uiridis: atq; etiam ultra
 matronalē modum cōpacto corpore: & robusto.
 decessit honestissimo testamēto. Reliq; hæredes
 ex bese nepotē: ex tertia parte neptē. Neptē par-
 noui. nepotē familiarissime diligo adolescentē sin-
 gularē: nec iis tm̄: quos sanguine attingit iter ppin-
 quos amandū. Ac primū cōspicius forma oēs ser-
 mones malignorū: & puer: & iuuenis euasit: intra
 q̄rtū: & uigesimū annū maritus: & si deus annuis-
 set p̄ uixit in cōtubernio auix delicate: seuerissi-
 me: & tm̄ obsequentissime. Habebat illa Pantomi-
 mos. fouebat effusius: q̄ p̄cipi fœmīe cōueniret.
 Hos Quadratillus: nō i theatro: nō domi specta-
 bat: nec illa exigebat. Audiui ipsam: cū mihi cōmē-
 daret nepotis sui studia: solere se ut fœminā in illo
 ocio senii laxare aīum lusu calculorū: solere specta-
 re Pantomios suos: Sed cū factura eēt alterutrū: sp-

mittebat ut spectaret. Ocio senii. i illa ætate cōfecta: q̄ senibus ociū cōpetit. Ut fœminā. q̄ ciuilib⁹ ne-
 gociis: neq; externis ullis distringit. Calculorū. schacorū de qb⁹ Mart. Insidiosorū si ludis bella latronū
 Gêmeus iste tibi miles & hostis erit. Quid. i arte Siue latrocinii sub imaginē calculus ibit: Fac p̄eat uitreo

dere causas Nobilis idocti: ueniet de ple-
 be togata: Qui iuris nodos: & legum
 ænigmata soluat. Credes. transferen-
 do in eum tribunatū. Propius. melius.
 familiarius. Titulis. laudib⁹. Elatius.
 gloriosius. magnificentius.

Audeo. monet Fabatū ut do-
 mi p̄stole Tyronis aduētū:
 neq; in itinere ei occurrer.
 Tyroni Calestrio Tyrōi p̄-
 consuli p̄ficiscēti i Hispaniā. Perseue-
 res. cōserues hāc tuā fortitudinē quiete.
 Aetatis. admodū senilis. Domi. Co-
 mi. Domū. tuā priuatam. Abeo. a te.
 Officium. occurrēdi obuiam in itine-
 re. Remisisset. condonasset. nolisset.

Commidia. Quadratilla qua-
 dratillum nepotem mode-
 stissimum tanta reuerentia
 educavit: ut quoties uellet
 spectare pantomimos siue ludere: calcu-
 lis iuberet illum abire: quod post mortē
 auix cum rescisset Secundus cum ma-
 gna admiratione: & gaudio rem totam
 Geminio per epistolā exposuit. Com-
 midia. frequentior lectio habet Numi-
 dia. Viridis. robusta: fortis. Cōpacto.
 neruoso. Honestissimo testamento. cō-
 dito suo testamento cum prudentia: un-
 de maximū retulit honorē. Bese dua-
 bus tertiis. Tertia parte: assis idest ex
 triente: nam bese: & triēte. uniuersa hæ-
 reditas exhauritur. Nec amandum. ne-
 pos Quadratillæ nec tantum est aman-
 dus inter propinquos quos attingit san-
 guine: sed ab aliis etiam. Propinquos
 quos attingit sanguine. nam sunt. & alia-
 rum rege propinqui: ut adiū. ut agrorū.

Malignorū. maledicorū. quia Lis est cū
 forma magna pudiciçæ. Maritus du-
 cens uxore. Si deus annuisset: nam uxor
 eius fecit abortum. Auix. Quadratillæ.
 Delicate. in uictu: & uestitu. Seueris-
 sime. in morū cura. Obsequentissime.
 libentissime. Illa. Quadratilla. Pan-
 tomimos. omniū gesticulatores. Foue-
 bat effusius. supra modum horum gesti-
 culatiōes amplectabatur. Principi fœ-
 minæ. inter primas urbis fœminas di-
 gnitate: diuitiis autoritate. Quadratil-
 lus. nepos. Quadratillæ. Exigebat. per

Ludi sacer
dotes

miles ab hoste tuus. Reuerentia, ut se reueretur. Productis, theatro assignatis. Commiffione, certamine. Proximis, nuper editis. Sacerdotalibus ludis, sacris certaminibus: Tacitus in Nerone: quia redditiquam scenæ pantomimi: certaminibus sacris prohibebantur: eis faciundis præerant ædiles. dicti autem sacerdotes: & sacri: quod diis sacri essent, in quos sic inuehitur diuus Augustinus, ueniebamus nos etiam aliquando adolescentes ad spectacula: ludibriaque sacrilegiorum: spectabamus arrepticios: audiebamus symphoniacos ludis turpissimis: qui diis deabusque exhibebantur: oblectabamur cœlesti uirgini: & berecynthiæ matri deorum omnium: ante cuius lectum die solemnium: uationis eius: talia per publicum cantabantur a nequissimis scenicis: qualia nec matrem ipsorum scenicorum deceret audire: cur ergo ludi scenici ubi hæc lasciuia dictitantur: cantitantur: actitantur: deorum honoribus exhibentur? inter res diuinas a doctissimis conscribuntur? nota historia Titi Latini Rustici: cui cum sæpius in somnis dictum esset in senatu nunciaret: ut ludi Romani instauraret: nec statim paruisset amisso filio ipse æger tandem rem in curia exposuit statim recuperata ualitudine: quo commotus senatus quadruplicata pecunia ludos censeuit instaurari: in quibus poetica numinum crimina frequentabantur: corruptorem pudiciæ Iouem turpissimi histriones cantabant: agebant: placabant, originem horum ludorum pluribus refert Liuius, vii. ab urbe condita: & ab sano principio uenisse suis temporibus in uix opulenti regni tolerabilem insaniam. Liber

Pantomimi

tum. mimum. Nepos hoc, dixit hoc Quadratillus. Alienissimi, nullo uinculo afinitatis Quadratillæ coniuncti pantomimi. Per adulationis officium, cum uere potius adularentur Quadratillæ imitando omnia illius. Curritabant, per hæc monstratur pantomimorum ars: quorum erat in omni ludorum uarietate suam operam præstare: nam scenæ seruientes omnes edocti ludos fuerant: inde nomen traxisse ab imitatione omnium. $\omega\alpha\gamma\tau\alpha$ enim omnia: & $\mu\iota\mu\eta\mu\alpha$ imitatio, duorum eorum genera: aliqui scenici: alii mythici, exactum id genus hominum sæpius ab urbe: & frequenter reductum. Mirabantur, durat adhuc nescio quid tale nostris temporibus cum producuntur inter se mirantes: stupentes: subfanantes, curritantes uiri foeminaeque cum cimbaliis. Reddebant, repræsentabant: effigiabant, imitabantur, author est Tranqui, mimos in funeribus solitos reddere omnes defuncti gestus, sed inquit in funere Vespasiani archimimus personam eius ferens imitansque: ut mos est: facta ac dicta uiri: interrogatis palam procuratoribus quanti funus: & pompa constaret: ut audiit sextertium centies: exclamauit centum sibi sextertia darent: ac se uel in Tyberim proiicerent. Exiguissima legata, paruum pecuniam relictam sibi testamento. Theatralis operæ, artis suæ histrionicæ: quam præstiterunt in theatro i honore Quadratillæ: sic Tacitus theatrales artes scenicas appellauit. Corollarium, appendicem: id quod additur præter debitum: uocabulum fictum a corollis: quod actoribus in scena: qui placuerant: dari solitæ forent. Plinius senior Corollarium cœnam Cleopatras quotidianam dixit: eo quod esset tanquam superflua spoliis centum sextertium cum Antonio duos illos uniones absumptura. Apuleius secundo sui Asini, modo corollarium idoneum cõpares, id est modo dones aliquod munus idoneum ultra pactam mercedem: & tertio, Foris puerile obtulit corollarium, Tranqui, corollaria: & præmia alienis quoque muneribus ac ludis: & crebra: & grandia de suo offerebat. Retractare, renouare. Cassianæ scholæ princeps, C. Cassius Longinus: qui iuris peritia successit Sabino: & in ea facultate sui temporis facile princeps natus ex Tuberonis filia: quæ fuit neptis Seruii Sulpitii: & ideo pro auum suum Seruium Sulpitium appellabat: is: & cõsulatum gessit cum Quinto Atherio temporibus Tiberii: a Nerone cum maximæ authoritatis in ciuitate esset expulsus in sardiniam: & a Vespasiano reuocatus diem suum obiit, menda inoleuit apud Pomponium Iuriscõsultum, ff. i. ubi non a Nerone: sed a Tiberio Cassium deportatum in sardiniam scribitur qui fieri hoc potuit: cum eundem legamus apud Tacitum præfectum Syriæ sub Claudio legum peritia peminet: priscum more reuocat: legiones exercent: cura: pusu pinde agent: ac si hostis ingrueret: ita dignum maioribus suis: & familia

Theatralis
ars
CorollariumCassius
Longinus.

se nepoti suo præcepisse: abiret: studeretque. Quod mihi non amore eius magis facere: quam reuerentia uidebatur. Miraberis: & ego miratus sum: proximis sacerdotalibus ludis productis in commiffione pantomimis: cum simul theatro ego: & Quadratillus egrederemur: ait mihi: scis me hodie primum uidisse saltantem auia meæ libertum? Hoc nepos, at mehercule alienissimi homines in honorem Quadratillæ (pudet me dixisse honorem per adulationis officium) In theatrum curritabant: exultabant: plaudebant: mirabantur: ac deinde singulos gestus dominæ cum canticis reddebant qui nunc exiguissima legata theatralis operæ Corollarium accipient ab hærede: qui non spectabat, hæc scripsi primum quia soles: si quid incidit noui: non inuitus audire: deinde quia iucundum est mihi in hoc: quod cœperim gaudium scribendo retractare, gaudeo enim pietate defunctæ: honore optimi iuuenis, lætor etiam: quod domus aliquando, C. Cassi: huius: qui Cassianæ scholæ princeps: & parens fuit: seruiet domino non minori

Cassia ratū: missum sub Nerone ad sedandū tumultū populi: saepe tūc i senatū sniam dixisse: demū phibitū ab officio exequitae Poppeae: & a senatu motu nullo crimine: nisi q̄ uetustis opib⁹: & grauitate morū p̄cellebat: obiectū q̄ inter imagines maiorū etiā. C. Cassii effigiē coluisset ita iscriptā duci partiū: & q̄ L. Syllanū ad discordias sibi assumpsisset: tandē senatusconsulto exiliū decretū: & in Sardinia deportatum. Implebit. honoribus & fama. Et excedet. superabit gloriam Longini. alia lectio nō iportuna habet ut decebit. i. ut dignū maioribus suis: & sibi erit. Reddet. restituet. Tātus. tanti noīs. Ille. C. Cassius Longinus iuris peritia excellens.

Implebit. n. illam Quadratillus meus: & excedet. rursusq; & pristinam dignitatem: celebritatē: gloriam reddet: cū tantus orator inde procedet: quantus iuris ille consultus. Vale.

C. Plinius Rufo. S.

Quantum eruditorum: aut modestia ipsorum: aut quies operit: ac subtrahit famae. at nos eos tantū dicturi aliquid: aut lecturi timemus: qui studia sua proferunt: cum illi qui tacent: hoc amplius praestent: q̄ maximum opus silentio reuerentur. expertus scribo: quod scribo. Terentius Iunior equestribus militiis: atq; etiā procuratione Narbonensis puincia integerrime functus recepit se in agros suos: paratisq; honoribus tranquillissimum ociū praetulit. Hunc ego inuitatus hospitio: ut bonū patrē familiā: ut diligentem agricolam intuebar: de his locuturus: in quibus illum uersari putabā: & coeperam: cū ille me doctissimo sermone reuocauit ad studia. q̄ terfa oīa tā latīna: q̄ grāca. Nā tm̄ utraq; lingua ualet: ut ea magis uideat excellere: qua tū maxime loquit: quātū ille legit: quantū tenet. Athenis uiuere hoīem: nō i uilla putes. Quid mltā? auxit solitudinē meā: effecitq; ut illis: quos doctissimos noui non minus hos seductos: & quasi rusticos uerear. Idem suadeo tibi: sunt. n. ut in castris: sic etiā in litteris nostris plures cultu pagano: quos cin-

Quantum. exemplo Terentii Iunioris Rufum monet quandoq; doctrinam: & eloquentiā latere in habitu pagano: hospitio. n. ab illo ruri suscepius cū de quibus rusticis Secūsus loqui coepisset: statim sermone utroq; purissimo a Terentio reuocatus est ad studia. Quātū. magnū numez. Modestia. reticentia. nō iactatio. Quies. secessus. Operit. obscurat. icognitū reddit. Dicturi: acturi cās. Lecturi. recitaturi. Proferūt. ostendunt: publicant. Illi. docti. Amplius p̄stāt. plus faciūt. Maximū opus. studia. Terentius Iunior. Terentiū Max. Caesaris in Bithynia pcuratorē ex eplā Domitiani cōiectare licet. apud Iosephū inuenio Terentium Rufum cum Tito in oppugnatione Hierosolymarum. Terentium Gentianum Adrianus detestatus est: q̄ uideret diligere a senatu tanq̄ imperatorem futurū. Terentiū Priscū Mart. carmine celebrat tāq; poetae p̄sidiū. ad Iuniorē lib. viii. scribit Secūsus. Equestribus. q̄ erat honestius q̄ pedestribus.

Terentius Iunior

Procuracione Narbonensis. fuit pcurator Caesaris i Gallia Narbonensi. Narbonensis puincia pars Galliarū: quae interno mari alluit. brachata aēdicta: amne Varo ab Italia discreta: alpiūq; iugis: a reliqua uero Gallia latere septemtrionali Gebenna: & lura: agroꝝ cultu: uiroꝝ: morūq; dignatiōe: amplitudine opū: nulli puinciā postferenda: breuiterq; Italia uerius q̄ puincia. in ea Narbonemporium: & ciuitas: unde illa puincia denominationē accēpit. Recepit. se-

Narbonensis puincia

cessit ab officiis ciuilibus. Paratis. certis: & oīno futuris. Praetulit. maluit. His rebus rusticis: & cura familiari. Coepērā. iā loqui de his. Ad studia. ad colloquiū studioꝝ. Terfa. nitida. splendida: limata. Tenet. meminit. in prōptu hēt. Athenis. quae cunctas grāciae urbes doctrina: & eloquentia superauit.

Quid multa? dicā. Vt illis. ut in litteris uerear hos seductos: & quasi rusticos non minus illis: quos noui doctissimos. Seductos. remotos a cognitione uulgi: secretos. Nostris. eloquentia. Cultu pagano. uiliori uestitu. paganus. n. militi opponit: & correlatiua sunt. Secūsus ad Traianū. apud me: & milites: & pagani. Paulus. filius familias miles filr ut paganus Vlp. Videtur iure militari fecisse testamentū: qui cū esset paganus fecit testamentū: mox militare coepit. Sceuola pariter. miles si dum paganus erat fecerit testamentū. Iuue. ultima satyra Contra paganū ossis: q̄ uera loquētem Contra fortunā armati. Tranquil. in Augusto admissa paganorū turba apud milites: & in Galba. ibi equites quibus mandata caedes erat: cū per publicū dimota paganorū turba equos adēgissent: Vegetius: nam si doctrina cesset armorū nihil paganus distabit a milite. paganus igitur erit: qui non militat. interdum paganus pro rustico: & uulgari sumitur ut apud Cic. pro domo sua: qd' etiā Macrobius in Satur. interpretatur. ad hanc Vlp. inquit diuus Marcus facultatem dedit ingrediendi tam in Caesaris: quā senatorum: & Paganorum praedia uolentibus fugitiuos inquirere. fortasse dictus paganus a pagis urbis: q̄ Dionysius i antiquitatibus scribit in pagos hoc est regiones diuisam: siue a pagis. idest uicis. diuinag; litterag; scriptores paganos uocant

Paganus

omnes extra cultum Christianæ fidei: tanq̃ extra militiam ueri dei: neq; ueris initiatos militis. Vt in castris. ut multi sunt in castris uestitu a militia alieno: tamen fortissimi sunt: ita in litteris multi sunt obstricti p̃ano: & tamen eruditissimi. Cinctos: expeditos, paratos. Armatos ardentissimo ingenio. duo miscuit. militia: & doctrinam: & q̃q̃ cinctos & armatos transferri possint ad posterius: tamen melius est: ut militiam respiciant: & ardentissimo ingenio doctrinam: ut aliquid proprii unicuiq; assignetur.

NVper. morbo amici scribit se admonitum dum sumus infirmi nullis uiciis detineri: quare hortatur se: & Maximū ut tales uelint esse sani: quales infirmi se futuros spondent. Langor. morbus: mala ualitudo. ἡδύος. moraliter. in quibusdā exemplaribus abest græca dictio. q̃ non improbo. uerū si legerimus ἡδύος langor. i. ethica febris: q̃ quā diutius durat: maxime molesta ē: tūc lectio melius p̃cedet. Et satis hēt quantulūcūq; cōtentus ē paruo minimoq;.

Vt relicturus: tanq̃ oīa mox sit morte relicturus. Hominem. moriturū. Malignis. obrectatib⁹. Alitur. gaudet. Summa: maxima. Euadere. sanitatē recuperare. Destinat. constituit. uoto p̃sumit.

Quod. uia recte uiuēdi. Philosophi. nā philosophia medet animis: inanes sollicitudines detrahit: pellit timores: cupiditatibus liberat. Pluribus uoluminibus M. Tullius in Thusculanis librorū multitudinem a philosophis conscriptorum notat. Tales. temperatis boni.

ET mihi. Querit a Sura an ueræ sint apparitiōes: quæ græce phantasmata dicuntur: & exēplo Curtii Rufi: ac Athenodori philosophi: postremo suorū confirmat esse uera: sed dum querit: amicū docet. Perquam. maxime. Esse phantasmata. an proculdubio sint apparitiones: & uisiones umbrarum. Diogenes: Plutarchus: Suidas: & Macrobius tradūt phantasma esse cū inter uigiliam & aduertam quietem: in quadam (ut aiunt) patriæ somnii nebula adhuc uigilare se existimans: qui dormire uix cōcepit: irruentes in se: uel passim uagantes formas: a natura: seu magnitudine: seu specie discrepantes: uariasq; temperates rerum uel lætas: uel turbulentas cernit: cui sententiæ uidetur concedere Ouidius more suo fingēs phantasma esse filium somni: nam libro. xi. inquit: Regibus hi: ducibusq; suos ostēdere uultus Nocte solent. populos alii plebemq; pererrant. alii phantasma uoluerunt esse ostentum prodigiosum: phantasiā uero impressionem formæ in animo. M. Tullius phantasma uisum uocauit: quoties opus ei hoc nomine fuit. deducitur autem ἀπο τοῦ φανταζομαι. quod est appareo: Aristophanes etiam pro decipio usurpauit. Esse phantasmata. Lucretius libro quarto multis explicat esse phantasmata: & uolitare ultro citroq; per auras: quasdam. s. tenuissimas omnium formarum exuuias: & Philostratus refert Apollonio: & sociis lucente noctu Luna Lamia phantasma occurrisse modo in hanc: modo in aliam figurā sese conuertentē: quandoq; ab oculis repente euanescentem: Apolloniū autem quid nā id esset quamprimū nouisse: grauiusq; uerbis: & conuiciois illud increpuisse: socios ut idem facerent hortatū: id enim contra huiusmodi inuasionem optimum sciebat esse medicamentum: eius dictis cū paruissent comites: stridens phantasma celeriter tanquam idolum aufugisse. Propriam. ut unum quodq; phantasma suam figuram habeat: neq; pro arbitrio possit aliam sumere. Numen. deum. Inane. aereum incorporeum. Vanam. falsam. Ex metu nostro. pro ut timemus ita credamus uidisse: quæ non uidimus. nam metus falsas oculis nostris imagines plærūq; obicit. Esse. phantasmata. Curtio Ruso. de origine Quinti Curtii Rufi: quem gladiatore genitum quidam prodidere: neque falsa promiserim: & uera exequi putet: postquam adoleuit: sēctator Quæstoris: cui Africa obtigerat: dum in oppido Adrumeti uacuis per-

ctos: & armatos: & quidem ardentissimo ingenio diligentius scrutatus inuenies. Vale.

C. Plinius Maximo. S.

NVper me cuiusdā amici ἡδύος languor admonuit: optimos esse nos dum infirmi sumus. Quem enim infirmum aut auaritia: aut libido sollicitat: nō amoribus seruit: non appetit honores. opes negligit: & quātulumcūq; ut relicturus satis habet. tunc deos: tum hominem esse se meminit. inuidet nemini: neminem miratur: neminem despicit: ac ne sermonibus quidem malignis: aut attendit: aut alitur. balinea imaginatur: & fontes. hæc summa curarū: summa uoluntorum: mollēq; in posterū: & pinguem: si cōtingat euadere: hoc est innoxia: beatāq; destinat uitam. Possum ergo: qd̃ pluribus uerbis: pluribus etiā uoluminibus philosophi docere conant: ipse breuiter tibi: mihiq; præcipere: ut tales esse sani perseueremus: quales uos futuros profiteamur infirmi.

C. Plinius Suræ. S.

ET mihi discēdi: & tibi docēdi facultatem ocium præbet. Igitur perquā uelim scire esse phantasmata: seu habere propriam figurā: numenq; aliquod putes inane: seu uanā ex metu nro imaginē capere. Ego ut esse credā iprimis eo ducor: quod audio accidisse Curtio Ruso

Phantasma

Curtius
Rufus

medium diei porticibus secretus agitatur: oblata ei species muliebris ultra modum humanum: & audita est uox tu es Rufe: qui in hanc prouinciā pro consule uenies: tali omine in spem sublatu: digressusq; in urbem: & largitione amicorum: simul acri ingenio Quæsturam: & mox nobiles inter candidatos Præturam Tiberii principis suffragio assequitur: cum hisce uerbis imperator dedecus natalium eius uelauisset. Curtius Rufus uidetur mihi ex se natus: longa post hæc senectū: & aduersus superiores tristi adulatione: arrogans minoribus: inter pares difficilis consulare imperium: triumphī insignia: ac postremo Aphricam obtinuit: atq; ibi defunctus fatale præsagium impleuit. lego in fide digno exemplari historiam de gestis Alexandri compositam a. Qu. Curtio: Rufe: qui inibi fatetur fuisse sub Augusto & Tiberio. Tenuis, pauper. Obscurus, incognitus: quia obscuro loco natus. Obtinenti. Quæstori. Comes affecula. Inclinato die iam uergente ad uesperam: secus tamen Tacitus nam ad medium diei scripsit. Perterrito. Curtio obuium. Se Aphricā. se esse Aphricam: quæ sub imagine mulieris apparuisset. Prænunciam. uatem. Cum summo imperio. cum proconsulari potestate: ubi triumphalia insignia est adeptus: nam in agro Machaico recluserat specus quærendis uenis argenti: unde tenuis fructus: nec in longum fuit. at legionibus cum damno labor erat fodere riuos: quæq; in aperto grauiā humum infra moliri: quis subact⁹ miles: & quia plures per prouincias similia tolerabantur: componit occultas litteras nomine exercituum precantium imperatorem: ut quibus permissurus esset exercitus triumphalia ante tribueret. Accedenti. Curtio ab urbe proficiscenti cum summo imperio. Carthaginem. ueterem.

tenuis adhuc: & obscurus obtinenti Aphricam comes hæserat. inclinato die spatiabatur in porticu: offertur ei mulieris figura humana grandior: pulchriorq;: perterrito Aphricam se futurorum prænunciam dixit: & iterum uenturum Romam: honoresq; gesturum: atq; etiam cum summo imperio in eandem prouinciā reuersurum: ibique moriturum. facta sunt omnia. Præterea accedenti Carthaginem: egrediendiq; naue eadem figura in littore occurrisse narratur. Ipse certe implicitus morbo futura præteritis: aduersa secundis auguratus spem salutis nullo suorum desperante proiecit. Iam illud nonne & magis terribile? & non minus mirum est: quod exponam: ut accēpi. Erat Athenis spaciōsa: & capax domus: sed infamis: & pestilens. per silentium noctis sonus ferri: & si attenderes acrius: strepitus uinculorum longius primo: deinde proximo reddebatur. mox apparebat idolum: senex macie: & squalore confectus: promissa barba: horrenti capillo. cruribus compedes: manibus cathenas gerebat: quatiēbatq;: inde inhabitantibus tristes: duræq; noctes per metum uigilabantur. uigiliam morbus: & crescente formidine mors sequebatur. nam interdū quoq;: quanq; abscesserat imago: memoria imaginis oculis inerabat: longiorque causis timoris timor erat. deserta inde: & damnata solitudine domus: totaque illi monstro relicta: proscribebatur tamē: seu q; s emere: seu quis conducere ignarus tantī malī uellet. Venit Athenas philosophus Athenodorus: legit

mo Aphricam obtinuit: atq; ibi defunctus fatale præsagium impleuit. lego in fide digno exemplari historiam de gestis Alexandri compositam a. Qu. Curtio: Rufe: qui inibi fatetur fuisse sub Augusto & Tiberio. Tenuis, pauper. Obscurus, incognitus: quia obscuro loco natus. Obtinenti. Quæstori. Comes affecula. Inclinato die iam uergente ad uesperam: secus tamen Tacitus nam ad medium diei scripsit. Perterrito. Curtio obuium. Se Aphricā. se esse Aphricam: quæ sub imagine mulieris apparuisset. Prænunciam. uatem. Cum summo imperio. cum proconsulari potestate: ubi triumphalia insignia est adeptus: nam in agro Machaico recluserat specus quærendis uenis argenti: unde tenuis fructus: nec in longum fuit. at legionibus cum damno labor erat fodere riuos: quæq; in aperto grauiā humum infra moliri: quis subact⁹ miles: & quia plures per prouincias similia tolerabantur: componit occultas litteras nomine exercituum precantium imperatorem: ut quibus permissurus esset exercitus triumphalia ante tribueret. Accedenti. Curtio ab urbe proficiscenti cum summo imperio. Carthaginem. ueterem.

Implicitus morbo. post aliquod tempus. Futura. mortem. Præteritis. prosperis. quæ uera fuerat expertus. Aduersa. obitum. Secundis. ex rebus prosperis. Illud. factum. Idolum. umbrosa imago: phantasia corporis: quædam umbra diuersi formis. nam Hammonius idolum inquit a corpore umbrosa defluxio: aut apparitio: umbrosa similitudo: aut phantasia corporis: umbra quædam aerea secundum Bacchyliden. scire autem debemus: quod phantasiā corporum præbet: intuentibus: non substantiam uerā. idolon. deducitur. αἰδω τοῦ εἰδω. ab appereo. aut assimilo: similitudo enim corporis alicuius est idolon: q; Fulgentius dictum autumat quasi idonin idest speciem doloris: dum uerbi deriuationem narrat a se fabulæ nititur accommodare. Squalore confectus. immundicia: & furore confectus. Promissa. longa. protensa. Horrenti. Impexo. Compedes. quibus pedes continentur. Duræ. graues. Morbus sequebatur uigiliam. ex nimia uigilia morbum contrahebant domestici. Interdum. per diem. Inerrabat. obuersabatur. in secunda lectione fuit inhærebat. Longior. magis perpetuus: & assiduus. Causis timoris. idoli uiso tantum per noctem. Damnata solitudine. neglecta sola sine ul-

Idolum

Athenodorus

tiam uerā. idolon. deducitur. αἰδω τοῦ εἰδω. ab appereo. aut assimilo: similitudo enim corporis alicuius est idolon: q; Fulgentius dictum autumat quasi idonin idest speciem doloris: dum uerbi deriuationem narrat a se fabulæ nititur accommodare. Squalore confectus. immundicia: & furore confectus. Promissa. longa. protensa. Horrenti. Impexo. Compedes. quibus pedes continentur. Duræ. graues. Morbus sequebatur uigiliam. ex nimia uigilia morbum contrahebant domestici. Interdum. per diem. Inerrabat. obuersabatur. in secunda lectione fuit inhærebat. Longior. magis perpetuus: & assiduus. Causis timoris. idoli uiso tantum per noctem. Damnata solitudine. neglecta sola sine ul-
lis inquilinis. Proscribebatur. hæc scripta in tabella proponebantur. Seu. legitur si. Athenodorus. Athenodorus Tarsensis stoicus philosophus insignis acri ingenio uir: cuius scripta ad Octauiam Augusti sororem citat Plutarchus: cum sciret Augustum ad res uenereas prouocare iubere quascunq; libuisset foeminas curru inteeto ad se deduci: quas ipse solus educeret: & forte occurrisset amico cum uxore admodum tristibus: quod ea pariter ad cubiculum imperatoris deducenda foret. iussit utrosque bono

animo esse: ipse pro muliere ensē manu tenens currum ingressus (nullo enim uidente fœminæ currum ascendebant) ad operto uehiculo ad Augustum deducitur: quem uela reagentem repente gladio adortus his quidem uerbis: deinde non times: ne aliquis hoc pacto te trucidet? quo tamen factō nihil in eum Augustus excanduit: sed magis de cætero continentior gratias admonitori retulit. fuit & Athenodorus Solensis Zenonis discipulus: & alius Rhodius: qui de arte scripsit. Titulum. propositam uendendi uel locandi inscriptionem. Precio. quod erat uile respectu magnitudinis domus. Suspecta.

ne mali quid inesset: cum tam paruo exponeretur. Omnia. quæ noctu uidebantur. Tanto magis. ut pote philosophus intelligendi cupidus an uera essent: & causas huius mali cognoscendi. Sterni. parari torum. Pugillares. cæratas tabulas. Stilum. ferreum ad scribendum in pugillaribus. Interiora. secretiora domus. Oculos. ne aliud agere mentem cogerent oculi: ideoque lucubrantēs silentium noctis: & clausum cubiculum: & lumen unum uelut rectos maxime teneat. omnia quæ impediunt uincat intentio: quam si tota mente in opus ipsum dirrexeris: nihil eorum: quæ oculis: uel auribus incurfant: ad animum peruenit: inde libro octauo Secundus inquit: oculi eadem quæ mens uident: quoties non uident alia: nec immerito a Plini. seniore cor hominis dicuntur. Vacua. ociosa. non occupata in alia re. Audita: iam prænarata. Initio. cum primum cœpit lucubrare. Concuti concutiebatur. sic sequentia infinitiua pro indicatiuis. Ille. Athenodorus. Obfirmare. obdurare. Prætendere. opponere ne tumultum aduentantis idoli audiret. Crebrescere. in maius crescere.

Stabat. illa effigies pedibus inhærebat. Digito. manu. Hic. Athenodorus. Cæris & stilo. scripturæ. lucubrationi. Idem. ut ad se ueniret. Delapsa. deorsum euanescens. Deserit comitem. solum reliquit Athenodorum. Concerpta. in unum coaceruata. Loco quo diffugerat. Magistratus. Atheniensium præfectos. Vinculis. circumdata. Publice impensa publica. Conditis. tumulatis: parentatis. Manibus. secundum Plutarchum: manes sunt dii terrestres: & uocari manes ait post sepulchra facta: illo tempore scilicet quo de aliis recedentes corporibus nondum in alia transierunt innoxios: & quia non sint boni per antiphrasin dictos a mane: quo quid melius? Marcellus deos manes bonos: & prosperos appellari uoluit a mane: quod melior mors sapientibus quam uita probetur. inde immanes non bonos: At Festus manes inquit dii ab auguribus uocabantur: quod per eos omnia manare credebant: eosque deos superos inferosque dicebant. Apuleius uero. cum incertum est utrum lar sit: an larua: nomine manem. deum nuncupant: & honoris gratia dei uocabulum additum est. Tacitus Mannum Tuitionis dei filium refert. Rite sacrorum more: & factis iustis. Marcus. nomen seruis consuetum. Persius Marcus Dama. Frater. Marci. Is. frater Marci. Admouentem. appropinquantem. Cultros. rasorios. Illuxit. dies aduenit. Iacentes in lecto sparsos. Exiguum temporis medium. idest non multo post. Simile. factum. Pædagium membrum est pædagium domus:

titulum: auditoque precio: quia suspecta uilitas: percunctatus omnia docetur: ac nihilominus: immo tanto magis conducit. ubi cœpit ad uesperas scire: iubet sterni sibi in prima domus parte. poscit pugillares: stilum: lumen. suos omnes in interiora dimittit. Ipse ad scribendum animum: oculos: manum intendit: ne uacua mens audita simulachra: & inanes sibi metus fingeret. initioque quale ubique silentium noctis: deinde concuti ferum: uincula moueri. ille non tollere oculos: non remittere stilum: sed offirmare animum: auribusque manum prætendere. tum crebrescere fragor: aduentare etiam: in limine iam: & intra limen audiri. respicit: uidet: agnoscitque narratam sibi effigiem. Stabat: innuebatque digito similis uocanti. Hic contra: ut paulum expectaret: manu significat: rursusque cæris: & stilo incumbit: illa scribens capiti cathenis isonabat. respicit rursus idem: quod prius innuentem. nec moratus tollit lumen & sequitur. ibat illa lento gradu quasi grauis uinculis. postquam deflexit in aream domus repente delapsa deserit comitem. desertus herbas: & folia concerpta signum loco ponit. Postero die adit magistratus. monet ut illum locum effodi iubeant. inueniunt ossa inserta cathenis: & implicitas: quæ corpus æuo: terraque putrefactum nuda: & exesa reliquerat uinculis. collecta publice sepeliuntur. Domus postea rite conditis manibus caruit. & hoc quidem adfirmantibus credo: illud adfirmare aliis possum. Est libertus mihi Marcus non illitteratus: cum hoc minor frater eodem lecto quiescebat. Is uisus est cernere quendam in

Manes

Pædagium

quo quid melius? Marcellus deos manes bonos: & prosperos appellari uoluit a mane: quod melior mors sapientibus quam uita probetur. inde immanes non bonos: At Festus manes inquit dii ab auguribus uocabantur: quod per eos omnia manare credebant: eosque deos superos inferosque dicebant. Apuleius uero. cum incertum est utrum lar sit: an larua: nomine manem. deum nuncupant: & honoris gratia dei uocabulum additum est. Tacitus Mannum Tuitionis dei filium refert. Rite sacrorum more: & factis iustis. Marcus. nomen seruis consuetum. Persius Marcus Dama. Frater. Marci. Is. frater Marci. Admouentem. appropinquantem. Cultros. rasorios. Illuxit. dies aduenit. Iacentes in lecto sparsos. Exiguum temporis medium. idest non multo post. Simile. factum. Pædagio membrum est pædagium domus:

in quo serui commorantur: hic pro cubiculo seruorum. In tunicis albis. induti tunicis candidis. Secu-
tum. mihi per hæc. Futurus. reus omnino. Libellus. accusatio. Datus a Caro. porrecta Domitiano
a Merio Caro delatore aduersum me. In scrinio eius. in armario arcanorum Domitiani scriptorū. Vel
in crinem eius. sicut passim habetur: quod scilicet Carus Secundum accusasset tanquam raritati capillorum
imperatoris illulisset: nam Domitianus auctore Tranquil. caluitio offendebar. Submittere. in lon-
gitudinem demittere: olim enim uiri non alebant comam: sed breuibus admodum capillis contenti nisi

toro residentem: admouētemque capiti suo cultros:
atque etiam ex ipso uertice amputantem capillos:
ubi illuxit: ipse circa uerticem tonsus: capilli iacē-
tes reperiuntur. Exiguū tēporis mediū: & rur-
sus simile aliud priori fidem fecit. puer ī pædagio
mixtus pluribus dormiebat. uenerunt p fenestras
(ita narrat) in tunicis albis duo: cubantemque de-
tonderunt: & qua uenerant recesserunt. Hūc quo-
que tonsus: sparsoque circa capillos dies ostendit.
nihil notabile secutum: nisi forte: quod nō fui reus: fu-
turus: si Domitianus: sub quo hoc acciderat: diu-
tius uixisset. nam in scrinio eius datus a Caro de
me libellus inuentus est. ex quo cōiectari potest:
quia ut reus moris est summittere capillum: reci-
sos meorum capillos depulsi quod imminēbat pe-
riculi signum fuisse. Proinde rogo eruditōne tuā
intendas. digna res est: quam diu: multumque consi-
deres. ne ego quidē indignus: cui copiam senten-
tiæ tuæ facias. Licet etiam utrāque in partem: ut so-
les: disputes: ex altera tamen fortius: ne me suspen-
sum: incertumque dimittas: cū mihi consulendi cau-
sa fuerit: ut dubitare desinerem. Vale.

C. Plinius Septitio. S.

A Is quosdam apud te repræhendisse: tan-
quam si amicos meos ex omni occasiōe
ultra modum laudem: agnosco crimen:
amplector etiam. quid enim honestius culpa be-
nignitatis: quam sunt tamen isti: qui amicos meos me-
lius norint: qui inuident mihi felicissimo errorē:
Vt enim non sint tales: ut a me prædicantur. Ego
tamen beatus: quod mihi uidentur. Igitur ad ali-
os hanc sinistram diligentiam conferant. nec sunt
pauci: qui carpere amicos suos iudicium uocant.
mihi nunquā persuadebunt: ut meos amari a me
nimis unquam putem. Vale.

C. Plinius Montano. S.

R Idebis: deinde indignaberis: si legeris:
quod nisi legeris: non potes credere.
Est uia Tiburtina intra primum lapi-
dem (proxime adnotauī) monumentum Pallan-
tis ita inscriptum. Huic Senatus ob fidem: pie-

tantum in mœrore: tunc barbam & ca-
pillum promittebant. Recisos capillos
Suidas tondere capillos de uertice uult
protendere detrimentum rerum sic ca-
pillum decidere magnum periculum.

Meorum puerorum. Depulsi. euitati
morte Domitiani. Intendas eruditio-
nem. cum sis eruditus diligenter & acri-
ter penfires. Altera. qua negabis esse
phantasmata.

Is. notabant Secundū nōnul-
li quod amicos suos ex quanta
libet occasione supra modū
laudaret: qua re per Septitiū
intellecta: respondet neminē magis co-
gnoscere suos quam se: neque peccare: dū
maxime amat: quos amados putat. Re-
præhendisse. me. Agnosco crimē intel-
ligo errorem meum: si tamen error est.

Amplector. libeter in hoc pecco. Cul-
pa benignitatis. peccare quod nimium be-
nignus sis. Melius norint: quā ego no-
uerim: & ideo dicant me illos nimium
commēdare. Felicissimo. qui tales ami-
cos habeam uel putem habere. Vt quā-
uis. Tales. tanta digni laude. Sinistram.
malam: iniquam. Conferant. trasferat.
Carpere. uellicare: notare. Iudicium.
quod ostendentibus causis dignoscitur:
quamuis re uera non sit iudicium: sed
odium: & maleuolentia.

Idebis. epitaphium in palan-
tis sepulchro tāquam nimis
honorificum apud Monta-
nū indignat: postremo deri-
det: & negligit. Curtius Montanus sena-
tor: cuius uentrem Iuuenalis exagitat.

Tiburtina. quæ ab urbe Tibur ducit.
Lapidem. miliariū: nam antiquitas per
certa spacia lapidibus erectis miliaria si-
gnabat. Pallantis. qui seruus deinde
Claudii Cæsaris libertus tñ gfa ualuit
apud principē ut ipso & Narcisso impel-
lentibus Appium Syllanū nobilissimum
iusserit interfici: Domitiū Neronē ado-
ptauerit: erat aut obstrictus Agrippinæ
ut cōciliator nuptiarum: & mox stupro ei
illigatus: huiusque repertor relationis fuis-
set de poena scēminæ: quæ seruis cōiun-
gerentur ut Cæsar ediderat: prætoriam in-
signia: & ceteris quinquagies sextertium
censuit cōsul designatus Barea Soranus:
additū a Scipione Cornelio grates publi-
ce agendas ei: qui regibus Archadiæ or-

Montanus
Pallas

tus ueterissimam nobilitatem usui publico postponeret: seq̃ inter ministros principis haberi sineret. asse-
uerat Claudius contentum honore Pallantem intra priorem paupertatem subsistere: & fixum est ære
publico senatusconsultum quo libertinus sextertii ter milies possessor: antiquæ parsimonie laudibus
cumularetur: uerum cum sub Nerone tristi arrogantia modum liberti egressus odium sui moueret: pri-
mo a rerum cura: quibus a Claudio impositus: uelut arbitrum regni agebat: dimouetur: ferebaturque
digrediente eo: magna persequentium multitudine non absurde dixisse Neronem: ire Pallantem ut eiu-

raret: sane pepigerat Pallas: ne cuiusque
facti in præteritum interrogaretur: pa-
resq; rationes cum republi. haberet cre-
ditum postea est a Nerone ueneno subla-
tum: q̃ immensam pecuniam longa se-
nectute detineret. hunc Plinius senior
locupletissimum Claudii principatu se
uidisse testatur: & Iuuenalis in transitu
monstrat. ego possideo plus Pallante: &
Licinis. Patronos. Claudium: & Agrip-
pinam. Ornamenta prætoria. ius fe-
rendorum insignium: q̃ prætoribus cō-
cessa fuerant. Cuius honore. habito a
senatu. Contentus. spretis sextertiis cē-
tū quinquaginta. sic. n. asseuerat Clau-
dius. A fortuna. quæ indignis maxima
quæq; tribuit. Iudicio. quo digna di-
gnis redduntur. Titulus. epitaphium
honorificum. Inimica. repugnātia: in-
iusta: absurda. Cœnum. uilissimos ho-
mines: & extreme conditionis. Abiice-
rentur. disperderentur. sanior lectio q̃
adiicerentur. Ille furcifer. Pallas: qui
seruus in furto aut eiusmodi aliquo fla-
gitio dēpræhensus fuerat: aut improbi-
tatis scelere conuictus duplex lignum:
quod currui subiicitur: & cui temo affi-
gitur attollere iuebatur: & intente ui-
cinia circumferre: ut fidem in posterum
ei non haberent: & ab eo tanquam infi-

Furcifer

do cauerent: ideo furcifer appellabatur a latinis: q̃ enim græci *ῥαλποῦ* hoc Romani furcam nomi-
nant. hæc Plutarchus in quæstio. & Coriolani uita. Recipere. ornamenta prætoria cum esset indi-
gnissimus. Recusare. sextertium centum quinquagies tanquam modestus: cum esset rapacissimus.

Atque etiam. illa est ausus recusare. Moderationis. dum intra priorem paupertatem se subsiste-
re contentatur. hoc igitur epitaphio motus Secundus illud senatusconsultum adiit: quod reperit adeo
copiosum: & effusum: ut in illo titulo uisus fuerit Pallas parcissimus. Satius. melius est. Huc feli-
citatē. ad tantum fortunam. si legimus huc felicitate. sic interpretaberis. Huc. ad hunc honorem.

Felicitate. fortuna fauente.

Torqueor. dolet impedita Iulii Genitoris studia morte discipuli summæ indolis: seque fatetur
quamuis in secessu a rusticis occupari: interdum tamen studere: uerum sentire quam male
scribat ex comparatione ueterum: tam & si Genitor sua scripta summo oratori compararet.

Quid? cur: uel qui idest quomodo. tanquam diceret satis est mihi exploratū. Huc. in Thu-
scos. Urbana. molesta. quæ solēt in urbe tractari. Iudicem: aut arbitrum. iudex est qui uel inuitus po-
test cogi ad cognoscendam litem: ut prætor: & reliqui magistratus ordinarii: arbiter uero qui quasi uir
bonus disceptator electus est ab utrisq; litigantibus: unde nemo potest cogi a prætore ad arbitrum su-
scipiendum: quoniam hæc res est libera: & absoluta: & extra necessitatem iurisdictionis posita ut testa-
tur Vlpia. ff. quarto: titulo de arbitris: sed ubi semel quis in se reciperet compromissum: quod ad simili-
tudinem iudiciorum redigitur: & ad finiendas lites pertinet: ad curam & sollicitudinem suam hanc rem
prætor pertinere purat. si quis uero iudex sit: arbitrium recipere eiusdem rei de qua iudex est: & in se re-
compromitti iubere: prohibetur lege Iulia & si sententiam dixerit: non est danda poenæ persecutio. Se-
neca de beneficiis. melior uidetur conditio causæ bonæ: si ad iudicem q̃ ad arbitrum mittitur: quia il-
lum formula includit: & certos quos non excedit terminos ponit: huius libera: & nullis astricta uinculis
religio: & detrahare potest & adicere: & sententiam suam non pro ut lex: ut iustitia suadet: sed pro ut hu-
manitas aut misericordia impulit regere. lege. M. Tullium i orōne pro Murena quæ dicant de arbitro.

Iudex.
Arbiter

tatemq; erga patronos ornamenta prætoria decre-
uit: & sextertium centies quinquagies: cuius hono-
re contentus fuit. Equidem nunquam sum mira-
tus: quæ sæpius a fortuna q̃ iudicio proficisceren-
tur. Maxime tamen hic me titulus admonuit: q̃
essent inimica: & inepta: quæ interdum in cœnum
in has sordes abiicerentur. quid deniq; ille furci-
fer: & recipere ausus est? & recusare? atq; etiam:
ut moderationis exemplum posteris pderet? Sed
quid idignior? ridere satius: ne se magum aliquod
adeptos putent: qui huc felicitatis perueniunt:
ut rideantur. Vale.

C. Plinius Genitori. S.

Torqueor: q̃ discipulū: ut scribis optimæ
spei: amisisti: cuius: & ualitudine: & mor-
te impedita studia tua: qd nesciam? cum
scis oīum officiorū obseruantissimus: cumq; oēs
quos pbas effusissime diligas. me huc quoq; ur-
bana negocia persequunt: nec deserūt. Sūt. n. qui
me iudicē: aut arbitrū faciāt. Accedūt q̃ relæ rusti-
cor: q̃ auribus meis post longum tēpus suo iure

Abutuntur auribus meis. dicunt me patienter audiente quicquid uolunt. Suo iure. rusticorum licentia impudentissima & molestissima. Agroque locandorum. prope finito lustro: quo temporis spacio agri locabantur. Idoneos. quia non soluunt quae debent: & tamen fructus absumunt: super quare lib. viii. apud Paulinum pluribus conqueritur. Precario studeo. cum precibus impetrandum est ut possim studere. nam Praecarium id est quod precibus petentis conceditur quod Precarius. diu is qui concessit pariter: quod enim precario concedit sic dat quasi tunc recepturus cum sibi libuerit. quod genus liberalitatis ex iure gentium descendit: & est simile commodato: nam qui commodat suam rem sic commodat: ut non faciat rem accipientis: sed ut ei uti re accommodata permittat. Tacitus de Germanis. unus imperitat nullis iam exceptionibus: non praecario iure parendi Apuleius. nam per deum fidem quadrupes nequissime: licet praecariam uocis usuram sumeres: cui tandem uel ineptissimo persuadere posses atrocitatem istam culpam uacare: precarios milites dixit. Seneca: qui militiam precibus obtinuerant: & Tranquillus. Claudium praecario a senatoribus exagisse: ut rata essent quae procuratores sui in iudicando statuerent. Pacatus. regii nominis iquit Brutus osor: praecariae redditus uita. Ouidius tamen. ix. formam praecariam dixit precio comparata. Ex comparatione. ueterum scriptorum. meliorum: & neorum deteriorum. Libellos de quibus. viii. latius. κατὰ μέτρον. contra Midiam oro sane Pulcher. rima: cuius tale est argumentum. Midias Atheniensis cum uideret Demosthenem parare uestes: & alia multa ad festum celebrandum: ardens inuidia omnem apparatus scedauit: quoniam imo oratorem ipsum uerberauit: in quoque iccirco dixit orationem apud iudices Demosthenes cui titulus κατὰ μέτρον. Illos. libellos de ultione Heluidii. Aemalarer. contenderem esse par Demostheni. Furiosum. insani officium credere assequi tantum in dicendo uirum. Imitarer. sequeretur eius uestigia tanquam minor: nam imitator nunquam par est authoritati: & artifex proculdubio sapientior est quam imitatio: haec enim solum quod uidet operatur: phantasia etiam quod nunquam uidit. Maximus. Demosthenis grauissimi & uehementissimi. Minimi. mei. Similitudo. quia uterque uiscisci iniuriam intendebat: Demosthenes suam: Secundus amici sui Heluidii. uerum multa in utraque causa fuerant diuersa.

abutuntur. Instat: & necessitas agrorum locandorum per quam molesta. Adeo rarum est inuenire idoneos conductores: quibus ex causis praecario studeo: studeo tamen: nam: & scribo aliquid: & lego. Sed cum lego ex comparatione sentio quam male scribam: licet tu mihi bonum alium facias: quod libellos meos de ultione Heluidii Demosthenis orationi κατὰ μέτρον cōfers: quam sane: cum componere illos: habui in manibus: non ut aemularer: improbum enim ac pene furiosum: sed tamen imitarer: & sequerer tamen: quantum: aut diuersitas ingeniorum: maximus: & minimus: aut causae similitudo pateretur.

C. Plinius Cornuto. S.

 Laudius Pollio amari a te cupit: dignus hoc ipso quod cupit: deinde quod ipse te diligit: nequa enim fere quicquam exigit istud: nisi qui facit. Vir alioquin rectus: integer: quietus: ac poene ultra modum: si quis tamen ultra modum uerecundus. Hunc: cum simul militaremus: non solum ut commilito inspexi: nam praerat alae militari. Ego iussus a legato consulari rationes alarum: & cohortium excutere ut magnam quorundam: scedam quod auariciam: negligentiam parerem: ita huius summam integritatem: sollicitam diligentiam inueni. Postea promotus ad amplissimas procuraciones nulla occasione corruptus ab insito abstinentiae amore deflexit. nunquam secundis rebus in tumuit: nunquam officiorum uarietate continuam laudem humanitatis infregit. eademque firmitate animi laboribus suffecit: quae nunc otium patitur: quod quidem paulisper cum magna sua laude intermisit: & posuit. a

 Laudius. Tertullum hortatu ut Claudium Pollionem in amicitiam suam admittat: & eum commendat ab integritate uitae: deinde ab animi robore: postremo a fide in amicos etiam post mortem. Istud. amari ab alio. Integer. nullo concussus crimine. Verecundus. bonum in adolescente signum uerecundiae testimonio Senecae: quanto magis si in uiro perfectus. Militaremus. essemus in prouincia Syria: ubi Secundus tribunus militum fuit. Commilito. socius in militia: & commilitium ipsa militia. Praerat alae. praefectus erat equitum. Legato consulari: qui uices proconsulis gerit. Rationes. calculos pecuniarum: armorum: equorum: militum. Excutere. disquirere: cognoscere. Promotus. productus: sublatus. nam promouere: est alium quem ad maiores dignitates extollere: quasi ultra mouere: hinc promotiones Hammonius interpretatur progressionem. Lampridius in Heliogaballo uoluit & per singulas urbes lenones praefectos urbi facere: & ut essent in urbe. xiiii. & fecisset si uixisset: promoturus omnes turpissimos: & ultimae professionis homines: pariter usurpauit in Alexandro: apud Terentium tamen promouere pro differre sumitur. Insito. ingenito: naturali. Nunquam infregit humanitatis laudem. semper fuit humanissimus.

Precarius.

Commilitium

Promouetur

Corcelio. nro. Corcelio Rufo utriq; nostrū amātissimo. Liberalitate. Nerua restituit quæcūq; a Domitiano iniuste sublata fuerāt: egenis uero romanorum mille & quingentas myriadas donauit præpositis quibusdā senatoribus referente Dione: qui agros emerent: & diuiderent: & apud Iuriscōsultos inuenio diuum Neruā legē agrariā tulisse: qua cauebat ut si seruus serua uel isciēte domo terminos statutos extra agrū suū fines uel mouerit dolo malo: ei capitale esse: nisi dominus domina uel mulctā. L. aureorū sufferre maluerit. Diuidendis agris. florente rep. romana deligi solebant triumuiro a d. hoc negotium. authores sunt Liuius & Appianus. Dignum.

Pollionē iudicas. Sūmo uiro. Corcelio prudentissimo & maximæ auctoritatis. Eligendi facultate. cum in urbe multi essent digni: quos sibi socios potuisset eligere. Musonii Bassi. philosophi sapientissimi: & grauiissimi tūc defuncti.

Prædicatione. laude. Librum de uita eius ediderit. uita; Musonii litterarum monumentis mandata publicauerit.

Veneratur. excolit. amat tanquam re sacram. Stili uarietate. i. hoc maxime liber ille laudabilis est: q̄ put res exigit dicendi figuram mutat. Ut queratur: ut solum lamententur de amicis defunctis: me aliud ultra pro mortuis faciāt. Neq; non obligādus. omnino deuinciēdus. Cœpit. amare.

Electo. aduenisse Calestriū Tyronē Comū: & plurimos māumissos lætatur: p̄sertim cū Fabato & Secundo publice sup hoc sint actæ græ. Māumissos. nā secundū Pauli sententiam. ff. primo: apud p̄consulem etiam in ea puincia: q̄ sortitus non est: mānumitti p̄t. Prius nostram. Comū. Ciuiū nūero. libertini originē patronorum respōdēte Vlp. uel domiciliū sequūt: itē q̄ ex his nascūtur: nā mūcipez aut natiuitas facit aut manumissio. ex cōstitutioe Iustiniani libertinis eadē cōcessa libertas: quā manumissor habuit: cū prius Augustus manumittendi modū terminasset: p̄sertim ne uinctus unq̄ tortus uel q̄s ullo libertatis gñe ciuitatē adipisceret. Ambitosus. honoris cupidū. Grarū actioe. q̄ mea cā māumissi fuerint. Celebratū. a mūci pibus. ουσεμια αυθρωπινη ηδ ουνη εστι του ελου εκ κυτερων η περι τα σ τιμας ευφροσυνη. i. nulla hūana uoluptas ē numini pprior: q̄ p honores gaudiū. h. Xenophō ait. i. libello de tyrānide. is Xenophō ap̄s attica pp suauitatē eloquentiæ cognominatus: cuius ore musas locutas existimat Cic. lege diffusus Diogenem. Vtiq; p̄sertim. Putes. sentias. Mereri. dignum hoc gaudio.

Vugor. q̄rit Scdus inseri historiis Taciti: quas imortales augurat: mōstrat igit qd de se scribere possit: illā. s. uocē liberā & fortē in senatu emissam aduersus Massam: cōtra quē aduocatus p Bethycis dat⁹ erat cū Senectioe socio. Historias. actioes diurnales augustæ historiæ. Immortales. ppetuas: huic tamen augurio Secundi nō recte aues addixerūt. nā maior & melior pars earum intercidit: q̄q̄ reliquum est satis inuersum: & exulceratum. Inseri. in illis commemorari: & locum aliquem habere. Exprimatur. effigietur: reddatur. Artifice. statuario uel pictore. Prædicator tui. laudator rerum tuarum. an magis similis tibi idest excellētissimus. Operibus. recte factis.

Corcelio nostro ex liberalitate imperatoris Neruæ emēdis: diuidēdisq; agris adiutor assumptus. & n. qua gloria dignū summo uiro in tanta eligendi facultate p̄cipue placuisse: idem q̄ reuerenter: q̄ fideliter amicos colat: multorū supremis iudiciis: tū Musonii Bassi grauiissimi ciuis credere potes: cuius memoriā tam grata p̄dicatione prorogat: & extēdit: ut librū de uita eius (nam studia quoq; sicut alias bonas artes ueneratur) ediderit pulchrum. s. stili uarietate pbandū: cum pleriq; hactenus defunctorū meminerint: ut querantur. hūc hoīem appetentissimū tui (mihī crede) complectere: apprende: immo: & inuita. ac sic ama tāquam gratiam referas. Neq; n. non obligandus ē in amoris officio: qui prior cœpit.

C. Plinius Fabato. S.

Electo iucundū tibi fuisse Tyronis mei aduētū. Qd uero scribis oblata occasioe p̄consulis plurimos māumissos: nūce letor. cupio. n. patriā nrām oībusq; dē rebus augeri: maxime tñ ciuiū nūero. id. n. oppidīs firmissimū ornamētū. illd ēt me nō ut ābitiosum: sed tñ iuuat: q̄ adiciis me quoq; gratiarum actioe: ut laude celebratū: est enim (Xenophon ait) ουδελια πνερω τινη ηδ ουνη του ελου εκ κυτερων η περι τα σ τιμας ου φροσυνη: utiq; si te mereri putes.

C. Plinius Tacito. S.

Vguro: nec me fallit auguriū: historias tuas imortales futuras: quo magis illis: i. genue fatebor: inseri cupio. nam si esse nobis curē solet: ut facies nostra ab optimo quoq; artifice exprimatur: nōne debemus optare: ut operibus similis tui scriptor: prædicatorq; contingat? Demonstro ergo: q̄q̄ diligentiam tuam fugere

Non possum sensus est: tu debes annotasse hoc meum factum: cum sis diligentissimus in inuestigandis publicis actis: in quibus scriptum fuit. sunt autem acta publica libri in quibus publica ut senatus consulta: edicta: acclamationes: illustria gesta reseruabantur: unde Taciti historia diurnales actus appellamus: quod singulorum dierum acta contineat. Periclitatus sum. dum nimium libere loquor malis Domitiani temporibus: cum sequentia gesta fuerunt. Ingenio. eloquentia. Creuerit: illustrius fuerit. Damnato. relicto poenae repetundarum. Censuerat. senatus. Publice. ab iis qui curam aerarii habebant & pecunias publicas custodiebant. nam publicare Vlpium. ad legem Iuliam de adulteriis saepe usurpat per ad aerarium deferre & seruos publicos: quod reip. sunt. Postulationibus uacatuos. nam senatus aliquando aliis intentus erat: ut legationibus audiendis: tractandis principibus rebus. Iniunctam. delegatam nobis a senatu. Accusationem. Massam. Dissipari. distrahi: depilari ab his qui conseruare ea debent an potius: ne consules promitterent bona distrahi a Massa: sed reseruari a consulibus sub quoque custodia illa esse debant.

non possum in publicis actis: demonstrare tamen: quo magis credas iucundum mihi futurum: si factum meum: cuius gratia periclitatus sum: tuo ingenio: tuo testimonio creuerit. dederat me Senatus cum Herennio Senectioe aduocatum puincia Bethycæ contra bebiū Massam: damnatoque Massa censuerat: ut bona eius publice custodirent. Senectio cum explorasset consules postulationibus uacatuos: conuenit me: & quod concordia inquit iniunctam nobis accusationem executi sumus: hac ad eam consules: petamusque ne bona dissipari sinat: quorum esse in custodia debet. Respondit cum si mus aduocatus a Senatu dati dispice nunc pactas pueres partem nostras Senatus cognitione finitas. Et ille: tu quæ uoles tibi terminum statues: cui nulla cum puincia necessitudo: nisi ex beneficio tuo: & hoc recetum. ipse: & natus ibi: & quaestor in ea fui. Tu ego si fixum tibi istud: ac deliberatum: sequar te: ut si qua ex hoc inuidia: non tua tamen. uenimus ad consules. dicit Senectio quæ res ferebat: aliqua subiungo. Vix dum conticueramus: & Massa questus Senectioem non aduocatus fide: sed inimiciciae amaritudinem implese: impietatis reum postulat. horror omnium. ego autem uereor inquam clarissimi consules ne mihi Massa silentio suo peruationem obiecerit: quod non me reum postulauit: quod uox est statim excepta: & postea multo sermone celebrata. Diuus quidem Nerua iam priuatus iis: quæ attendeat: grauissimis lris non mihi solum: uerum etiam saeculo est gratulatus: cui exemplum (sic enim scripsit) simile antiquis contigisset. Hæc utcumque se habet: notiora: maiora: clariora tu facies. quamquam non exigo: ut excedas actus rei modum. nec historia det egredi ueritatem: & honeste factis ueritas sufficit. Vale.

tulationem prodita causa sua: quam aduocatus susceperat defendendam. Vox. fortis: cum tunc nullus esset ciuis: qui libera posset uerba animi proferre. Excepta. notata: mandata publicis scriptis. Diuus Nerua. cum hæc Secundus scriberet Nerua iam coelo donatus fuerat: sed cum in senatu acta sunt: nondum erat imperator: nam tunc Domitianus uiuebat: quare cum diuum nominat respicit ad Traiani tempora. Nam priuatus quasi attendebat. placet magis ut legamus iam priuatus his quæ attendebat id est iam ab officio senatorio & publica cura remotus: refert enim Philostratus. vii. Domitianum iussisse Neruam secedere Tarantum: ubi cum intellexisset Secundi uocem fortissimam in senatu: scripsit ad eum litteras grauissimas: quibus congratulabatur temporibus suis adhuc inueniri: qui libere loquerentur. Simile antiquis. tam laudabile & constans: qualia tradunt antiquorum dicta: de quibus lege Valerium. Egredi ueritatem. hæc prima historiae lex ne quid falsi dicat: deinde ne quid ueri taceat: ne qua suspitio gratiae sit in scribendo.

Dispice: diligenter ingre. Partes nostras: accusandi officium. Senat' cognitione. dum Massam damnauit. Ille. Senectio. Prouincia. Bethyca. Hoc recetum. hac nouella tua aduocatione: nam deinceps per Bethycis agit Secundus. Nat' ibi. mi me pepit in Bethyca: non ideo tamen intellige Senectioem fuisse Bethycum: cum potuerit eius mi maritum in magistratu perfectum secuta illic Senectioem parere. Fixum. decretum: cerrum. Istud accedere ad consules. Inuidia. nascatur. Ex hoc. tuo facta. Non tua tamen. sed consulis utriusque nostrum. Dicit. in senatu. Ferebat. exigebat. Inimiciciae amaritudinem implese. tanquam hostes amarum exercuit se inimicicias aduersus se. Impietatis. crudelitatis. nam cum pietas sit officium & cultus: quem prestare debemus non solum patriae: parentibus necessariis: sed et prelis & reis: eius contrarium erit Impietas: cuius crimini is obnoxius uideri poterat: quod peracto accusandi officio: adhuc damnatum Massam premeret. id crimen fuit sub malis imperatoribus frequens: a Nerua uero & Traiano penitus sublatum. Horror omnium senatorum pectora quasit Massa accusante Senectioem impietatis. Silentio suo. cum me praeteriisset: nec similiter impietatis reum postulasset. Praeuaricationem obiecerit. per hoc ostenderit quod uellem adiuuare eius causam: diximus. enim praeuaricationem esse diuersae partis opitulationem.

Impietas

IOANNIS MARIAE CATANEI
ENARRATIONES IN EPISTO-
LAS OCTAVI LIBRI C. PLINII
CAECILII SECVNDI NOVOCO
MENSIS.

Ter. Seceſſerat i Thuſcos: ſz
i itinẽr libertorũ aliq ualitu-
dinẽ contraxerāt: p̄ſerti En-
colp⁹ lector Sc̄i delitiæ. ſcri-
bit tñ de illo bñ ſpare. Encolp⁹. libert⁹
q̄li in ſinu tenẽdus & aplectãdus. nã ey i
& γλοωσι ſin⁹. nom̄ amato puero cõue-
niens: uñ Mar. bis mēinit Encolpũ dile-
ctũ ab Aulo Pudẽre. Lãpridi⁹ refert En-
colpũ q̄ uitas ipatorũ ſcripſit: ſub Alex.
Seuero claruiſſe: & illo familiariter uſũ.

Seria n̄ra. quo utimur i rebus ſeriis &
grauib⁹. Exaſpatis ſancib⁹ puluere. pul-
uere fauces exaſpari: & lædi. inde tuſſim
oriri: ac ſãguinẽ reiciit teſtaſ Geli⁹. uide
lib. v. ſup̄ ea a nobis enarrata. Ois gr̄a. ē
illi ap̄d me: qđ ē mihi grat⁹ id eſt ſtudio-
rũ cã. Sic leget. rã bñ recitabit. Quẽ le-
ctorẽ. Sic. tãta atentiõẽ. Letiora. iucũdio-
ra: p̄ſperam ualitudinẽ. fuit in ſecũda le-
ctõẽ: ſed dulciora p̄mittũt medici. Ad
hoc. p̄terea. Salubritas cœli: i d̄ſcriptio-
ne uillæ in Thuſcis ſalubritatẽ regionis
laudauit: q̄ ibi eẽt aer purior & liq̄dior.

Alii. uẽdiderat ẽptorib⁹ uin-
demias: cũ maxia ſpes in uiri-
bus appareret ſed cœli intẽ-
peries gr̄aciles fructus p̄ſti-
tit: liberalitate tñ ſua Secũdus negocia-
toribus ſubuenit remittẽdo aliqb⁹ octa-
uã p̄tẽ: q̄buſdã decimã. q̄ n̄ ſine gr̄ia Cal-
uiſio exponit. Ego. p̄ficiſcor. Vt. re-
uertar. Videmias. uitiũ fructus. ius de
mẽdi uuas a meis uineis. Preciũ: qđ tũc
erat a me p̄poſitũ nō graue. Et qđ uide-
baſ fore ſi uindemia pueniſſet illeſa ad
maturitatẽ ſperabãt ſe illã uẽdituros lō-
ge maiori p̄cio. Fefellit. nã cũ ſperarent
ũberrimas colligere falſi ſunt. Expedi-
tũ. facile promptũ. Aequali remittere.
æquã ſummã cõdonare & detrahẽre.
Foris. in rebus publicis. Domi. in reb⁹
domesticis & priuatis. Si paria peccata.
ſunt. ſc̄dm opinionem Perſei & zenonis
ſtoicorũ qui paria peccata exiſtimant. di-
cũt. n. ſi uerũ uero mai⁹ n̄ ē nec falſũ fal-
ſo mai⁹ erit ita nec fra⁹ fraude: nec pecca-
to peccatũ: ut q̄ cẽtũ ſtadiis abeſt Medio-
lão & q̄ uno æq̄ Mediolãi n̄ ē ita q̄ min⁹
peccat & q̄ aplus æq̄ in recto ope nō ſũt
hic. M. T. p̄ Murẽa dicũt ſtoici oĩa pec-
cata eẽ paria oẽ d̄lictũ ſcel⁹ eẽ nephariũ
nec min⁹ deliquere eũ q̄ gallũ galliaceũ cũ op⁹
nō fuerit q̄ q̄ p̄ez ſuffocauerit: hãc rẽ lati⁹ idẽ tractat ter-
tio padoxo mltis obnitẽs argumẽtis peccata eẽ pia. Heracliades at Tarſeſis & Athenodor⁹ iparia eẽ pec-
cata dixere. qđ ē idẽ Cic. lib. iiii. de finib⁹ multis p̄ſeq̄: ſeq̄ excuſat cur cõtra dixerit in orõne p̄ Murẽa

C. GAI PLINII CAECILII SE-
CVNDI EPISTOLARVM LI-
BER OCTAVVS.

C. Plinius Septicio ſuo. S.

Ter cõmode explicui: exce-
pto qđ qđã ex meis: aduer-
ſam ualitudinẽ Feruentiſſi-
mis ẽſtibus cõtraxerũt. En-
colp⁹ qđẽ lector ille Seria
n̄ra: ille delitiæ: exaſperatis
Faucibus puluerẽ ſanguinẽ
reiecit. Quã triſte h̄ ipſi: q̄
acerbũ mihi: ſi is: cui ois ex

ſtudiis gr̄a: ihabilis ſtudiis fuerit: q̄s deĩde libellos
meos ſic leget: ſic amabit: quẽ aures meę ſic ſeq̄n-
tur: Sed Diũ lætiora p̄mittũt. ſtetit ſãguis. reſedit
dolor. p̄terea continens ipſe. Nos ſoliciti: medi-
ci diligẽtes. ad hoc ſalubritas cœli: ſeceſſus quies:
tantum ſalutis: quantum otii pollicẽtur. Vale.

C. Plinius Caluiſio ſuo. S.

Alii in p̄dia ſua p̄ficiſcunt: ut locupletio-
res reuertãt. Ego ut paupior. Vẽdiderã
uindemias certatĩ negociatorib⁹ ementi-
bus: iuitabat p̄tiũ: & qđ tunc: & qđ fore uidebaſ.
ſpes fefellit. Erat expeditũ oĩbus remittere æqua-
liter: ſed non ſatis æquum: Mihi autẽ egregium in
primis uĩ: ut foris: ita domi: ut in magnis: ita i par-
uis: ut in alienis: ita in ſuis agitare iuſtitiam. Nã ſi
paria peccata pares etiã laudes. itaq̄ oĩbus qđẽ:

nec min⁹ deliquere eũ q̄ gallũ galliaceũ cũ op⁹
nō fuerit q̄ q̄ p̄ez ſuffocauerit: hãc rẽ lati⁹ idẽ tractat ter-
tio padoxo mltis obnitẽs argumẽtis peccata eẽ pia. Heracliades at Tarſeſis & Athenodor⁹ iparia eẽ pec-
cata dixere. qđ ē idẽ Cic. lib. iiii. de finib⁹ multis p̄ſeq̄: ſeq̄ excuſat cur cõtra dixerit in orõne p̄ Murẽa

Neq; mihi nō donatus abiret. Virgilii carmē ex lib. v. Nemo ex hoc nūero mihi nō donat⁹ abibit. Cōcessi: remisi. Sūmas. nūmox. Emptionib⁹. emēdo. plurimas uineas. Separatī speciati: seorsuz ab his q̄ minores emerāt. Magis iuuerāt. q̄ maioribus sūmis mecū cōuenerāt. Publicā. oībus æque cōces. sam. Decumauimus. decimā dextraximus. uocabulū frequēs apd̄ historicos: cū uolūt oñdere decimū quēq; ab īpatoribus īterfectū: quox̄ alig ut erāt mitiores uicesimabāt: qdā ē cētesimabāt. author Iuli⁹. Capitoliū qdā tñ nō legūt decumauim⁹ ei⁹ sūmā quæ decē milia exceſſerat sed addidi decimā eius sūmā: quæ decē milia exceſſerat. Expres- serim. scīm meū demonstraui. Cal Calculu- culos. supputationē: rōnē pecuniæ lapil- lis enī cōputabant: q̄ nūc alig obseruāt: & iō. ff. quarto Paul⁹ calculi rōnē: & Va- lerius. si ad calculos reuocet: ac Iuena- lis satyra. ix. ponat calculos: & Columel- la libro priō: cōposito calculo pfecti ope- ris rōnē cōputant dixerūt. hinc calcula- tores rōnarios dicimus testat̄ Modesti. Calcula- tor

nequis mihi non donatus abiret: partē octauā pre- cii: quo q; emerat: cōcessi deīde iis: q̄ amplissimas sūmas emptionibus occupauerāt separatim cōsu- lūi. Nā & me magis iuuerant: & maius ipsi fecerāt dānū. Igit̄ iis: q̄ pluris. quā decē milibus emerāt: ad illā cōem: & quasi publicā octauā addidi: deci- mā eius sūmā: quæ decē milia exceſſerat. Vereor: ne parū exp̄ſſerim: apertius calculos oñdā: si q̄ for- te quīdecim millibus emerant: hī & quīdecim mi- liū octauā: & quīq; milliū decimā tulerūt. Præte- rea cū reputarē quosdā ex debito aliquātū: quos- dā aliqd̄ quosdā nihil reposuisse: nequaquā iustū arbitrarī: quos nō æquasset fides solutionis: hos benignitate remissionis æquari. Rursus ergo iis: q̄ soluerant: eius qd̄ soluerant: decimā remisi. per hoc enī aptissime & in præteritū singulis p̄ cuius- q; merito gratia referri: & ī futurū oēs: cū ad emē- dū: tū ē ad soluendū adlici uidebant̄. Magno mi- hi seu rō hēc: seu facilitas stetit. Sed fuit tantī. nā regione tota: & nouitas remissionis: & forma lau- dat̄: ex ipsis ē: quos nō una (ut dī) pertica: sed di- ſtincte: gradatīq; tractaui. Quāto q; melior: & p- bīor: tāto mihi obligatior abī: exp̄t̄ n̄ ēē apd̄ me εν Δει ιβλιν ημεν κακοσ: ηδε και εσθλοσ. Vale.

C. Plinius Sparso suo. S.

Librum: quē nouissime tibi misi: ex oībus meis uel maxie placere significas. ē eadē opinio cuiusdā eruditissimi: quo magis adducor: ut neutrū falli putē: q̄a non est credibile utrunq; falli: & quia tātū blandior mihi. uolo enī proxima quæq; absolutissima uideri: & iō iā nunc cōtra istum librum faueo orationi: quam nuper ī

nam in diuisionibus agri pro maiori parte p̄ perticas dimetiebantur. q̄ testat̄ qui de mensuris agrorum ex diuersis authoribus cōpendia fecit. & lucianus ad idē plārūq; dicit eodē cubito: & eodē digito. Ob- ligatior. mihi. magis gratus & deuinctus mihi amore. Expertus. recognoscens. Non esse apud me. il- lud carmen nō curasse εν δει ητιμ ημεν κακοσ ηδε και εσθλοσ uerba sunt ex lib. ix. Iliados Achilles ad Vlisse: quæ sic ad nos transferri possunt. in eodem aut̄ precio & malus atq; bonus.

Librum lætatur Sparso placuisse librum suum: contra quem monet fauere orationi iā publi- cata: sed iterū emēdande resumptē. Cuiusdā. uiri. Neutrū. nec te nec illum. Vtrūq; cuq; sitis doctissimi. Blandior mihi. mihi placeo: mea amo: iccirco facile credo placere tibi. Proxima. nouissima mea scripta. Aliū foueo. excudo aliū librum. Contra istum libruq; di- uersæ materiæ ab isto quem tibi misi: & in publicum dedi: nam alter grauias: alter iocosa continebat. est

alia lectio & iō iā nunc contra istū librū faueo orationi: quā nuper in publicū dedi ut sit sensus ideo ad æmulationē istius libri faueo oratiōi absolutissime quā nuper publicauī & q̄primum ad te mittā ut te iudicem faciam. Et exi. intēdi excitauī. Destituat. frustetur protrahat. oratio eadez quam emiserat sed iterū emendare uolebat. In manus. ut eam recognoscam. Placituram. bonam.

Prīme. Caninium incitat paratum ad scribendū bella: quæ Traianus confecit contra dacos: latenter indicans modū: quē in scribendo seruare deberet unū imprimis petit: ut rudia & im-

polita carmina ad se mittat: quod iudicabit amoris lingu-

lare testimoniū. Bellū dacicū. qd̄ ro-
mani cōtra Dacos gessere: sub Domitia
no inchoatū: & a Traiano confectum.
Decibalus. n. Dacorū rex acer in re mili-
tari ac rebus gerendis: opportune hostē
inuadens: tpa se recipiendi discernens: ī
fidiarū artifex & pugnae magister: recte
uictoria uti: & cladē ferre sciens: quis a
romanis hostis iudicatus multo tpe le-
gionibus restitit. aduersus eū Iulianus
Domitiāi legat⁹ hoc stratagemate usus
ut militū & centurionū noīa hastis īscri-
beret: ex hoc cogniturus q̄ hostē pcussis-
set: quare iuxta Tapas multos occidiōi
dedit: inter cadauera Vezenas Decibali
regis legatus postq̄ uiuus statim fugere
nequiuir tanquam mortu⁹ iaccēs seq̄n-
ti nocte aufugit. tū ueritus Decibal⁹ ne
romani ex recēti uictoria regnū quoq̄
suū inuaderent: arbores concidit: arma
instruxit: ut procul armatoz facie red-
derent: qbus deterrii romāi recesserūt
uicti in Dion in Traiano tradit. Tranq̄.
& eū secutus Eutropius scripsere Domi-
tianū bellico dacico passum multas ca-
lamitates in eos sumptis duabus expedi-
tionibus: priā Oppio Sabino oppresso

rā & si Appius Sabinus apud Eutropiū legat⁹: secunda Cor. Fusco p̄fecto cohortiū p̄torianaz: cui belli
sumā cōmiserat quā rē Orosius alr cōplexus inqt Domitianus bellū aduersū Dacos p̄ legatos gessit pa-
ri reip. p̄nicie: cū & in urbe ipse senatū populūq̄ laniare: & foris exercitū assidua hostes cādē cōficerent:
nā quāta fuerit Diuipanei regis cū Fusco duce proelia: quātaq̄ romāoz clades longū eēt enumerare.
Domitianus tñ prauissima elatus iactantia sub noīe superatoz hostiū de extinctis legionibus triūpha-
uit: cādē Cor. Fusci Mart. & Iuuenalis tradidere. dacos postea Traianus supauit: q̄ iuuenalis p̄ trāsītum
satyra. ii. tetigit: ibi uulneribus crudis populus mō uictor. Recens materia. nup cōfectū bellū a Traia-
no. Copiosa. multitudine regz gestaz. Poetica. magnifica. Fabulosa. miranda & fabulis p̄xia. hui⁹
expeditionis prāter alios meminere Eusebius in Chronicis: & Claudianus in laudibus Honorii: quorū
posterior inqt: nec tali publica nota Cōsensu tradunt atauī caluisse per orbē: Dacica bellipotens cū fre-
gerit Vlpus arma: Atq̄ indignantes in iura redegerit arctos: Cum cinxere faces Hypanin: mirataq̄ le-
ges Romanū stupui meotica lerra tribunal. Iulius etiā Frontinus in prāfatione ad Celsū de mensura
rū rōne huius expeditiōis meminit. postq̄ inquit Max. īperator uictoriā dacicā proxime reseruauit sta-
tim ad septētrionalē plagam transire permisit. Immissa: commissa: per pontes. nā noui & mirandi ope-
ris pontē struxit super Danubiū: cū eum nō posset propter coenū diuerrere. Vel immissa. in nouum at-
ueum traducta. Sargetiā. n. flumen iuxta Decibali regiā per alia d̄duxit q̄ mortuo rege cōpererat sub il-
lo thesauros cōditos quis per quosdā captiuos flumē Decibalus diuertisset: & solū eius effodisset ac ibi
maximā auri & argenti copiā cāterarūq̄ rerū prāciosarū quæ corrūpi ab aqua non poterant congestis-
set ac lapidibus antrū conclusisset deinde fluentē superinduxisset. at Bicilis quidā regis amicus facti con-
cius a Romanis captus rē detexit. pontes Danubiū ponte mirabili uinxit: de cuius substructione lege
plura apud Dionem. Montiū abrupta ardua prācipitia: rupinas. Dion postq̄ ipsa prārupta & mōtiū
cacumina conscendere aggressus est tumulos ex tumulis cū maximis periculis occupans & ad ipsa Da-
corū regiā ipulit & a tergo Lucius hostes aggressus multis interfectis plures captiuos fecit. Regia. no-
mine Sarmisegetusa secūdū Ptolomæū. Pulsum. priuatū: nā Decibalus ut regiā suā: & uniue: sa: regio-
nē captā ab hostibus uidit: parūq̄ abesse quin caperet sibi manus intulit eiusq̄ caput Romam delatum

Dacicū
bellum

Iuuenalis.
locus.

publicum dedi: cōmunicaturus tecum: ut primū
diligentem tabellariū inuenero. Erexī expecta-
tionem tuam. quam uereor. ne destituat oratio in
manus sumpta. Interim tamen tāquam placiturā
(& fortasse placebit) expecta. Vale.

C. Plinius Caninio suo. S.

Prīme facis: quod bellū Dacicū scribere
paras. Nā quē tam recēs: tam copiosa: tā-
lata: quē deniq̄ tam poetica: & quāquā ī
uerissimis rebus: tā fabulosa materia: dices immissa
terris: noua flumina: nouos ponteīs flumibus inie-
ctos: in sessa castris montiū abrupta: pulsum regia
pulsum etiam uita regem: nihil d̄sperantē. Super
hæc actos bis triūphos quorū alter ex inuicta gē-
te primus: alter nouissimus fuit. Vna: sed maxima
difficultas: quod hæc æquare dicēdo: arduū: imē-
sum etiam tuo ingenio: quāquā altissime adsurgat
& amplissimis operibus increseat. Nōnullus & in
illo labor: ut barbarā: & fera nomina: in primis re-
gis ipsius græcis uersibus nō resultēt. Sed nihil ē:

est inde tota Dacia romanis paruit imperiis: Nihil desperantē anteq̃ regia capere. uerū tñ gr̃ci tradūt extimuisse Traiani in se motū: ut pote nō ignarē prius nō Romanos sed Domitianū uicisse: tūc uero bel lū gestū: & cōtra romanos & Traianū īperatōrē cuius uirtutes p̃sertim bellicas admirabant̃ oēs uict⁹ igit̃ primū pacē petītā īpetrauit iussus arma machinas & earū opifices trāsfugasq; tradere & castella de moliri abstinere a regiōe capta amicos & hostes romanis suos putare eosdē in has tñ cōditiōes iuitus cō cessit deinde Traianū adiens & humi procūbens adorauit legati ab eo ad senatū missi & pacē & arma ī

Traia
triūph
dacticus.

quod nō arte. curaq;: si non potest uinci: mitiget̃. Præterea: si datur Homero & mollia uocabula: & gr̃ca ad lenitatē uersus contrahere: extendere: īn flectere: cur tibi similis audētia p̃sertim nō delega ta sed necessaria neget̃? Proinde iure uatū īuocatis Diis: & inter Deos: ipso: cuius res: opera: cōsilia dī ctaturus es: immitte rudentes: pande uela: ac si qñ alias: toto ingenio uehere. cur enim non ego quo q; poetice cum poeta: illud iā nunc paciscor: pri ma quēq; ut absolueris: mitte: immo etiā añ: quā absoluas: sic: ut erunt recentia & rudia: & adhuc si milia nascentibus. Respondebis nō posse perinde carptim: ut contexta: perinde inchoata placere ut effecta. Scio. itaq; & a me æstimabunt̃: ut cœpta: spectabunt̃ ut mēbra: extremamq; limam tuā ope rientur in scrinio nostro. Patere hoc me sup̃ cetera hēre amoris tui pignus: ut ea quoq; nori: quæ nos se neminē uelles. In sūma potero fortasse scripta

petrarūt pro qbus Traianus triūphauit & Dacici cognomē. accēpit sed postq̃ renūciabat Decibalū cōtra fœdera mlt̃a patrare arma parare legatiōes ad fini timos mittere nō parētes īperiis d̃popu lari. lazibus p̃tē agri adēmisse. senatus hostē iudicauit: & Traian⁹ nō p̃ legatos: sed ipse exercitus dux secūdo bellū intu lit: in quo post multa discrimina hoste ad internicionē deducto iterū triūpha uit: cuius pōpā Claudianus tetigit in pa negyrico Honorii. Alta q; inuectus fra ctis Capitolia Dacis. Inuicta. idomita añ Traianū: nā ab ipso in formā prouin ciæ redacta est. inde dicit Traiani scdm̃ triūphū fuisse nouissimū: suis. s. tpibus: nā postea alii de Dacis triumpharūt.

Hæc. tā p̃clare gesta. uel sup̃ hæc. i. p̃ter p̃dicta. Amplissimis opibus. ī āpla ma teria amplissime tuū ingeniū accrescit: ut illi par sit. ul'. Amplissimis opib⁹. a te editis p̃claris scriptis. nā seq̃ nō multo post: & si qñ alias toto ingenio uehere. legit̃ etiā amplissime. Barbara. qualia Vezenas. Sarmisegetusa. Mella testatur barbara posse uix elog romano sermo.

ne: & Nazarius immanitas inq̃ barbariæ in ip̃is uocabulis adhibet horrore. Ipsius regi: hoc fecit ut au thoritate Orosii q̃ in multis secur⁹ est Tacitū: credā ipsum Dacog̃ regē appellatū Diurpaneū: postea ali qua rōne Decibalū uocatū: sic. n. & gr̃ci: & Secundus ad Traianū noiant. Gr̃cis uersibus. qbus erat scripturus hoc opus. Nō resultent. nō cōueniant. nō r̃ndeant. Mitiget̃. molliat̃: mansuescat. Dac. p̃ mitte. cōcedet̃. in alia lectiōe est neget̃. Mollia & gr̃ca. tāto magis dura & barbara mollienda sūt. cōtrahi nāq; & molliri uerba nō usus cā: sed auriū p̃cipit Cic. Ad bonitatē uersus. ad meliorē metri so nū quare magis p̃bo q̃ legūt lenitatē uñ Seruius Sicarbā a Vir. appellatū putat Sicheū: tanq̃ mollius no mē. nā secūdū Senecā poetæ nō putāt ad rē p̃tinere uer̃ nomē dicere: sed aut necessitate coacti: aut deco re corrupti: id quēq; uocari iubent: qd̃ belle facit ad uersum: Contrahere. abbreviare: ut uersum exaf peret p̃ qualitate rei: quā tractat. sunt. n. in illo quæ uerbor̃ monstra litteratoribus uident̃. hæc aut̃ cō tractiō sit p̃ syllabag̃ naturā longag̃ si breuiant̃: uel p̃ l̃rarū & syllabag̃ defectū. Extendere. p̃ additio nē protrahere: q̃ cōsequemur geminatione: p̃ductione. epectasi: diæresi: parenthesi: diplasmo: parēptosi: proschematismo. Inflectere. mutare in aliā declinationē: quæ p̃dicta ab Homero factitata non medio criter gr̃maticos exagitāt: dū conant̃ illa rōne aliqua tueri. Nō def̃ tibi audētia similis nō p̃mittit̃ tibi paranti scribere gr̃cis uersibus maximū bellū: quale Homerus cecinit in qbusdā codicibus p̃ non def̃: scriptū est neget̃ itē simile audēti. Cōtrahere: extēdere: inflectere uocabula. Delegata arbitraria. Ac cerfita. affectata. Necessaria. q̃a nimiū horrida. Proinde. quare. Iure uatū īuocatis diis. poet̃as īuo care deos in limine sui opis nemo dubitat. īuocant̃ aut̃ musæ ēt ad cōcentū adiuuandū: quas tres tātū eē uoluit Varro unā quæ ex aqua nascit̃: alterā quā aeris ictu sonus efficit: tertiā quæ mera tñ uoce cōsi

inuocatio
deorum

stit. alii a p̃cationibus deog̃ incipiendū q̃ nihil rite nihilq; p̃uidenter hoies sine deog̃ īmortaliū opē: cō filio: honore auspicarent̃. Ip̃so. Traiano īuocato. sic Lucanus Neronē & Maxius Tyberiu q̃q̃ Liui⁹ ne get̃ historico cōuenire deog̃ īuocationē. Dicturus scriptur⁹. Immitte rudētes. intēde neruos inchoa cōfirma te futuro labori. Pande uella. bellū ip̃m totis ingenii uiribus decāta. Si qñ alias. si unq̃ uect⁹ es toto ingenio nūc p̃cipue uehere. Poetici. grandiloquis uerbis agā: q̃a dixerat immitte rudētes pade uela p̃ quæ uidebat̃ spiritū poeticū indusse. nō. n. p̃ se res geste uersibus cōprehēdēde sunt qd̃ longe meli⁹ hi stori ci faciūt sed p̃ abages deorūq; misteria & fabulosum sniag̃ tormentū p̃cipitādus ē liber spiritus ut potius furentis uaticinatio appeat q̃ religiose oñis sub testibus fides. hæc Petronius Arbit̃er. quare a plerisq; Lucan⁹ uersificator & nō poeta existimat̃. Illud iā nūc paciscor priā. iā tecū cōuenio ut nihil pri

cipiū opis mittas. & ptes deinceps quas pficies. Rudia. ipolita. in alia lectione fuit & rudia & adhuc si-
milia nascentibus. Perinde. tā in libello de Germanis. Tacitus alieq; gentes haud pinde memorate.
Carptim. particulatū diuulſe. Cōtexta: cōiuncta. cōtinuata. Effecta. elaborata: emendata. Scio. ita eē.
Coepta. non perfecta. Spectabunt. cōsiderabunt. Mēbra. ptes. Limā. emendationē. Scrinio. qdam
exēplaria habēt sinu. Hoc pignus. hoc testimonium. Cautiusq; emiseris. Incautius. confidentius.

Raue. dolet apud Geminiū Macrinū angi p obitu uxoris: quā oī laude dignissimā p̄dicat. nā
uxorē uiuā amare uoluptas

g ē: defunctā religio. Nī. ami-
cus. ex eadē regione: nā fuit

Brixienſis. Singularis solius cui similis
nō inueniebat. Olī. priscis t̄pib⁹ & me-
lioribus annis. Iurgio. cōuicio: ut tria
sunt t̄pa: ita ordo rex tribus momentis
cōfert⁹ ē. hñt. n. oīa exordiū: incrementū
sūmā. ut iurgiū deīde cades: demū ſtra-
ges: quē ordinē Iuuenalis satyra. xy. ad
unguē seruauit: ubi inqt: sed iurgia priā
sonare incipiunt aīs ardētibus: hāc tu-
ba rixae: Dein clamore pati cōcurrit: &
quae sequunt. Marcellus iter iurgiū & li-
tē hoc differre putat: qđ iurgiu⁹ leuior
res ē. si qđ ē iter beniuolos aut pp̄i quos
dissensio uel cōtentio iurgiū dī iter ini-
micos dissensio lis appellat: hāc tñ p cō-
modo scriptorū cōfundunt. Fest⁹ iurga-
tionē iuris actionē iter p̄taf. Ex diuer-
sis aetatib⁹. ex pueritia simplicitatē: ex iu-
uēta comitatē: ex uirilitate & senectute
grauitatē & prudētiā. Hoc. pp̄ uirtutes
illius. Exacerbat. icrudescit molestaf: p-
ruraf. Nā fruenti uoluptatibus: dum

fruimur diu uoluptatib⁹ tātō magis do-
lor crescit cū priuamur. quātō. n. maius
fuit gaudiū: tātō maior ſeqtur tristitia.
fruendis uoluptatibus in aliquibus legif
exēplarib⁹ dū eis scilicet fruimur. Sus-
pensus: anxius. Hoīe. Minutio Macri-
no uiro p̄torio. Auocamēta. solamia.
aium a moerore auocatia. alibi ē p ille-
cebris. Cicatricē: signū uulneris. memo-
riā mali. nā recēti dolore hō est medelae
īpatiens uñ Papinius in syluis dixit ab-
ruptis ē tñc flebile uenis Vuln⁹ hiat: magnaeq; p̄ uia lubrica plagae. Et dies lōga. Seruii Sulpitii trita
fina dolorē t̄pe minuit: & Diodori pariter in. v. & Plutarchi in cōsolatoria ad Apolloniū. s̄z añ hos Euripi-
des dixerat καλονος μαλαζει. t̄ps molliet. s. dolorē. Inducit. cōtegit: curat. delet. quo uerbo utūf iuriscō-
sulti ut. ff. de his quae in testō delent & inducant & Tranq. in. Cæsare dictatore inducto priore decreto.
i. abolito Valerius obducta inquit cicatricibus uulnera a Pli. libro. xi. mox obducitur tenui membra-
na: quare sunt qui apud Cæciliū legunt obducit: non inducit.

Ognouisse. Pallantē Claudii libertū a senatu p̄toris ornamentis donatū libr. vii. Montano
scripserat: nūc plecto de eo senatuscōsulto adeo honorifico: ut illud iā p̄dictū Pallantis epita-
phiū uideref humile: cōtra tēpōz Claudianoz calamitatē multū iuehit: senatuscōsultū p
capita narrans & rephēdēs. Monumētū. i uia tyburtia itra primū lapidē. Pronos. Claudiu:
Agrippinā Neronē. Ornāmēta p̄toris. īsignia qbus utebant p̄tores: & īprimis aureoz ānullogz usuz.
Honore. p̄toriorū ornāmētōz sp̄etis sextertius. Ope p̄ciū. utile. nō īprobo p̄ciū cure. s. aliquā me ex
hac cura utilitatē captuz. Ille sup̄bissim⁹ titulus. illa sepulchri īscriptio nimīū arrogās. si Pallantē respi-
cias: si uero senatuscōsultū modesta & humilis. Cōferāt. si cōpararent senatuscōsulta Marioz: Syllarū:
Pōpeiōz uincerent honore & laude. Nō dico illi ueteres p qbus quis magnificis tñ senatuscōsulta de-
cernebant itra honestatē. Veteres Africani: auus & Nepos ille de uictō Annibale: hic p deleta carthagi-
ne cognomē Africani meruere: ueteres inqt respectu Syllae: & Marii: ac Cæsarū. Achaici. ut. L. Mūm⁹:
cui Achaico a deuictis Acheis cognomētū inditū est i quo bello se abstinentissimū p̄stitit: nec quicq; ex

Iurgium

Iurgatio

tua magis probare: laudare: quātō illa tardī⁹: cau-
tiusq; sed ipm te magis amabo: magisq; laudabo
quanto celerius: & incautius miseris. Vale.

C. Plinius Geminio suo. S.

Raue uulnus Macrinus nī accepit: ami-
sit uxorē singularis exempli: etiam si olī
fuiſſet. Vixit cū hac triginta nouē annis
sine iurgio: sine offensa. Quā illa reuerentiā mari-
to suo p̄stitit: cum ipsa summā meret⁹: quot: quan-
tasq; uirtutes ex diuersis aetatibus sumptas colle-
git: & miscuit. Habet quidē Macrinus grande so-
latiū: quod tñ bonum tandū tenuit. Sed hoc ma-
gis exacerbatur: quod amisit. Nā fruenti uolupta-
tibus crescit carēdi dolor. Ero ergo suspensus p
hoīe amicissimū: dū admittere aduocamenta: & ci-
catricē pati possit: quā nihil aeq; ac necessitas ipa:
& dies longa: & facietas doloris inducit. Vale.

C. Plinius Montano suo. S.

Ognouisse iā ex epistola mea d̄bes: adno-
tasse me nup monimentum Pallantis sub
hac īscriptiōe: huic senatus ob fidē: pie-
tatēq; erga p̄onos ornamenta p̄toris decreuit
& sestertiū centies quinquagies: cuius honore cō-
tentus fuit. postea mihī uisū est p̄atiū curae: ipm
S. C. q̄rere. inueni tam copiosum: & effusum: ut il-
le sup̄bissimus titulus modicus: atq; etiam demis-

ex iis opibus ornamentis: ut quæ prædices Corinthus habuit in domū eius peruenit. fuit etiā belli achai
ci particeps Q. Cecilius Metellus uictis Achæis apud Thermopylas: nec non Lucius Mālius cōsul Dra-
co Achæorum duce superato. L. tamē Mummīus de Achæis triūphare meruit. Numātini. Numātia i hispa-
niā ciuitatē. P. Scipio Africanus deleuit: & i de Numātinus ē appellatus. Proximi. iuniores. i peratores.
Marii. quī legā multos Marios: i primis tñ respiciēdū puto. C. Mariū: q̄ septies cōsul fuit: & de Cimbris
triūphauit. Sullæ. Sylla cognomēto felix: Marii hostis: & Pōp. amicus i mo magr prius ex oibus secūdū

sus uideretur: Conferant se: non dīco illi ueteres
Africani: Achaici: Numātini: sed hī pximi Marii:
Syllæ: Pompei: nolo progredi lōgius: infra Pallā-
tis laudes iacebūt. urbanos: q̄ illa censuerunt: pu-
tem: an miseros: dicerē Vrbānos: si senatum dice-
ret urbanitas. Miseros: ergo sed nemo tā miser est
ut ad illa cogat. ambitio ergo: & procedendī libi-
do. sed q̄s adeo demens: ut aut per suū: aut per pu-
blicum dedecus pcedere uellet i ea ciuitate: i qua
hic eēt usus potentissimæ dignitatis: ut primus in
senatu laudare Pallantē posset: Omitto: qd̄ Pal-
lanti seruo prætorīa ornamenta offeruntur: q̄ppe
offeruntur a seruis. Mitto qd̄ censent: non exhor-
randum modo: uerum etiā compellendū ad usum
aureorum annulorū. erat enī contra maiestatem
senatus: si ferreis prætorius uteretur. Leuīa hæc: &
transeunda. Illa memoranda: quod noīe Pallantis
senatus: nec expiata postea curia ē. Pallātis nomi-
ne senatus gratias agit Cæsari: quod & ipse cū sū-
mo honore mentionē eius psecutus esset: & sena-

Applanū iuētus ē: q̄ tyrānidē deponeret.
diceretq̄ se eorū poenas subire uelle p q̄-
bus cōdemnaret. priuatus quoq̄ intueri
b⁹ cūctis p forū ābularet: & domū absq̄
iniuria rediret. tāta īspiciētibus eū digni-
tatis reuerētia: & metus inerat: aut depo-
siti muneris stupor: aut īferendæ poenæ
uerecūdia: aut alia benignitatis rō quasi
ad utilitatē publicā conduceret tyrānis.

Pōpei. Pōpeius Strabo Pōpei magni
pater uiri illustres: & filii Pōpei Magni:
quē hic potius intelligendū arbitramur
fuere. qui qm̄ apud Plutarchū: Appianū
Cæsarē: Dionem: ac pene innumeros me-
morant: satis hēmus lectore admonui-
se. Lōgius. īferi⁹ ad Cæsares. Iacebūt:
minus noīabunt laude īferiores erunt.

Vrbānos. iocosos cū sale. Miseros. īfe-
lices. q̄ ad hāc cēsendi necessitatē cogerē-
tur. Vrbānitas. nā senatū decent legia
& grauiā. maledictio at̄ si faceti⁹ iactat
urbānitas noīat. Illa. talia. Proceden-
di libido. fuit in cā ut p id eēt cari īpera-
tori: & pmouerent ad maiores dignita-
tes: dū quos uidēt Claudio placere sentē-
tiis honorificis honestant. Procedere.
ascēdere ad maiores dignitates. Digni-
tatis. degnati cōsulis. Potētissimæ. q̄a

prius cēlebat. Prius in senatu. Birea Soran⁹ cōsul designat⁹ princeps i dicēda snia. Mitto. taceo. occupa-
tio. A seruis. a senatoribus coactis īperio Cæ. nā illis Claudi⁹ sniam dictauerat. Exortādū alii legūt
exorandū. Cōpellēdū cogēdū Pallatē. Ad usum aureorū annulorū. q̄ ius annulorū īpetrauerat in or-
dinē ingenuorū trāibat. lōgo certe tpe ne senatū qdē Romanū habuisse aureos annulos manifestū ē: si
qdē iis tñ: q̄ legiti a d̄ exteras gētes ituri erāt annuli publice dabant. postea uirtutis bellicæ factū est īi-
gne. nemo tñ nisi equitū primores id gerebāt: annuli igif̄ distinxere alteq̄ ordinē a plebe: sicut tunica ab
annulis senatū: & tertiū ordinē plebi patribusq̄ īseruere. hæc Pli. auunculus sed īsequētiū Impatorū faci-
litate libertis id uis pmiscue cōcessere. Prætori⁹. Pallas p̄toriis īsignit⁹ ornamentis. Ferreis uterē. quos
gestabāt. fui. uerū Pli. memoria īgt̄ auorū multi p̄tura functi i ferreo cōsueuerūt: & Diō nulli romanorū
antiquorū nō mō libertinorū: s; ne īgenūorū qdē p̄ter senatores & eqtes ānulis aureis uti licet nisi īpator
cōcesserit: & codice ad legē Iuliā Viscelliā libertini nō poterāt aggredi magr̄at⁹: neq̄ decurionatū arripe-
nisi ab īpatore īpetrassent ius aureorū ānulorū: p hoc. n. tuto ad magr̄atus accedere poterāt cū p id imagi-
nē īgenuitatis obtinerēt: adde eū dē Pli. tradere i ferreo ānulo eqtes: iudicesq̄ ītellectos primū & ānuli
triūphātī ferreū i digito fuisse æq̄ fortūa triūphātis & fui sustinētis coronā sic triūphauit de Iugurta. C.
Mari⁹. Nec expiata postea curia fuit i scda lectiōe nec expiata postea ea iniuria tāq̄ piaculū i curiā ea i
iuria facta cōmississet senat⁹. Senat⁹ gr̄as agit Cæsari. nō gr̄as actas Claudio Cæsari a senatu tradit Tacit⁹:
s; Scipionē Corneliū cēsuisse grates publice agēdas Pallātī: q̄ reg⁹ b⁹ Archadiæ ort⁹ ueterrimā notabi-
litate usui publico postponeret: s; īter mīstros p̄cipis hri īineret. nā Claudius añ oēs libertos suspexit
Narcisum ab eplis: & Pallatē a rōnibus: quos decreto quoq̄ senatus nō præmiis mō ingētib⁹: sed & quæ
storiis p̄toriisq̄ ornari libenter passus est: tñ p̄terea acquirere ac rapere ut querēte eo quodā de filci exi-
guitate nō absurde sit dictū abūdatū si a duobus libertis in cōsertiū recipere. Ipse. Claudius. Eius.
Pallātis. Facultatē fecisset. dedisset liberū arbitriū. Beniuelentiā erga eū. amorē suū erga Pallatē. Pul-
chrius. cū derisiōe. Addit. senatuscōsulto ascriptū est q̄ sequit. Oēs senatores. Singularis industriæ.
erga patronos suos an quia repertor relationis fuisset foemina: quæ seruis cōiungerent. Meritissime.
cōdigne. uel a Claudio & senatu q̄ hæc meruere. Credas. putares p hoc senatuscōsultū tā honorificū a
Pallatē īperio Romano additos aliquos pp̄los ul' liberatos exercitus ab hostib⁹ circūfessos industria illi⁹.

Annulorū
ius

Adstruitur his. additur prædictis in illo senatusconsulto. Cum senatui. ordo est. cum nulla materia liberalitatis possit representari gratior senatui populoque Romano. quam ut contingat adiuuare facultates Pallantis abstinentissimi fidelissimique custodis principaliū opū. erat. n. custos imperialiū pecuniarum: huic muneri a Claudio propositus. postmodum a Nerone dimotus: cum quo olim pepigerat ne cuiusque facti in præteritū interrogaret sed pares cum reip. rationes haberet. Principaliū. imperatoris: frequēs dictio apud iurisperitos: & interdum apud Secundum in panagyrico. dependēt ista a prædictis ut sic coniungas: additur ut Pallas: cui se ois pro uirili parte obligatus fateretur: singularis fidei: singularis industriæ fructum meritissimo ferat: cum senatui populoque liberalitatis gratior representari nulla materia possit: quam si abstinentissimi. fidelissimique custodis principalium opum facultates adiuuare contigisset: nam cætera sunt interposita a Secundo ad rem redarguendam. Tunc. sub Claudii dominatione.

Egestionē publicarum opum. euacuationē. & impensa publicæ pecuniæ. dum illi offertur ex ærario sextertium centies quinquagies.

Idem. præterea quæ memoranda sunt. Quæ sequantur. in senatusconsulto. Voluisse. sentisse. Censorem. huius rei iudicem. an potius censere. id est. decernere: cum censere senatus sit populi iubere. Dandum. donandum Pallanti. Ex ærario Ex publico: nam ærarium publicæ pecuniæ receptaculum: fiscus autem principalis.

Eiusmodi cupiditatibus. auaritiæ desiderio habendi. Eius. pallantis. Tanto impensius: eo ardentius uoluisse senatum: ut illa sextertia acciperet. Petere a publico parente rogare senatum principem Claudium. Eum. Pallantē. Cedendum senatui. contentum esse quod senatus sentiret. ut acciperet quod senatus dono daret. Id uero deerat. ironia cum indignatione. Publica auctoritate. imperatoria. imo senatoria cum Dion referat illa senatusconsultum: quæ fiebat extra ordinem solita appellari publicā auctoritatē. Superbissimæ abstinentiæ. Pallanti: quæ superbia abstineret a munere oblato. Aduocatus. inter-nuncius: profoneta uel patronus aduocaret ne Pallas pecuniā a senatu decretā sperneret. Quod solum potuit. facere. spernere. scilicet. sextertium centies quinquagies.

Arrogantius. cum uideret id fecisse modestie gratia: quod tamen fuit arrogantius quam si accepisset. Id. quod spreuit. Similis querenti. tanquam lamentarentur quod non accepisset. Tulit laudibus. maxime laudauit. Eā partem. caput illud sententiæ noluit Claudius tolli: quo senatores decernebant dare de publico Pallanti sextertium centies quinquagies. Ob fidem. erga patronos: & rem publicam. Pallantem. libertum: & uilem. Intercedentem. interpellantem: resistentem. Minus. cum maius esset recipere dignitates immeritas quam pecunias. si legeris munus. scilicet. tanquam debitum. Vel potius: imperio. uera correctio: paruit. n. Claudius libertis suis. inde Iuuenalis. Indulgit Cæsar cui Claudius omnia cuius Paruit imperiis uxorem occidere iussus. Imperat. est tanquam imperium: cum libertus audet in senatu Imperatorem patronum suum rogare. Usquequaque. frequenter

tu facultatem fecisset testandi erga eum beneuolentiam suam. Quid enim senatui pulchrius: quam ut erga Pallantem satis gratus uideretur? Additur ut Pallas cui se omnes pro uirili parte obligatos fatentur: singularis fidei: singularis industriæ fructum meritissime ferat: prolatis imperii fines: redditos exercitus. Reip. credas. Adstruitur his: cum senatui: populoque Romano liberalitatis gratior representari nulla materia posset: quam si abstinentissimi: fidelissimique custodis principalium opum facultates adiuuare contigisset. hoc tunc uotum senatus. hoc præcipuum gaudium populi. hæc liberalitatis materia gratissima: si Pallantis facultates adiuuare publicarum opum egestionē contingeret. iam quæ sequuntur: uoluisse quidem senatum censere dandum ex ærario sextertium centies quinquagies: & quanto ab eiusmodi cupiditatibus remotior eius animus esset: tanto impensius petere a publico parente: ut eum compelleret ad cedendum senatui. id uero deerat: ut cum Pallante auctoritate publica ageretur: Pallas rogaretur: ut senatui cederet: ut illi superbissimæ abstinentiæ Cæsar ipse patronus: aduocaretur: ne sextertium centies quinquagies sperneret. Spreuit: quod solum potuit tantis opibus publice oblatis: adrogantius fecit: quam si accepisset. Senatus tamen id quoque similis querenti: laudibus tulit: his quidem uerbis. Sed cum princeps optimus: parensque publicus rogatus a Pallante: eam partem sententiæ: quæ pertinebat ad dandum ei ex ærario centies quinquagies sextertium: remitti uoluisset: testari senatum: & se libenter: ac merito hanc summam inter reliquos honores ob fidem: diligentiamque Pallantis decernere coepisse: uoluntati tamen principis sui: cui in nulla re fas putaret repugnare: in hac quoque re obsequi. Imaginare Pallantem uelut intercedentem se-

Summam pecuniarum. Perseueraturum fuisse. omnino decreturum fuisse. Verecundia ipsius. et opus uerecundia Pallantis: & obsequio senatus. ut senatores obsequerentur principi asseueranti Pallantem contentum honore intra priorem paupertatem uelle subsistere: nec tamen in hac re obsecuti fuissent si putassent licere sibi contradicere Cæsari in aliquibus: neque semper uoluntati eius morem gerere.

Finem. hunc esse finem senatusconsulti. Mane dum ausculta paulisper. tamen dum potest esse dictio expletiva. Vtiq. præsertim uerba senatusconsulti. est autem ordo: & sensus. cum sit utile principis be-

natusconsulto: moderatēq. honores suos: & sester-
tium cēties quinquagies: ut nīmiū recusantē: cū
prætorīa ornamenta tanq. minus recepisset. Imā-
ginare Cæsare liberti precibus: uel potius īperio
coram senatu obtemperantē. Imperat enim liber-
tus patrono: quē in senatu rogat. Imaginare sena-
tum: usquequaq. testantē merito: libetēq. se hāc
summā inter reliquos honores Pallātī cœpisse de-
cernere: & perseueraturū fuisse se: nisi obsequeret
principis uoluntati: cui nō esset fas in ulla re repu-
gnare. Ita ne sestertiū centies quinquagies Pallas
ex ærario referret: uerecūdia ipsius: obsego sena-
tus opus fuit: ī hoc p̄cipue nō obsecuturi: si ī nulla
re putasset fas esse nō obsequi. Finē existimas: ma-
nedum: & maiora accipe. Vtiq. cū sit utile: princi-
pis benignitatē promptissimam ad laudem: præ-
miaq. merentiū inlustrari ubiq. & maxime iis lo-
cis: quibus incitari ad imitationē præpositi rerum
eius cura possent: & Pallātis spectatissima fides: at-
q. innocentia exēplo puocare studiū tam honestæ
æmulationis posset: ea quæ quarto kal. Februarii:
quæ pxime fuissent: ī amplissimo ordine optimus
princeps recitasset: senatusq. cōsulta de his rebus
facta in æs inciderent: idq. æs figeret ad statuam
loricatam diui Iulii. Parum uisum tantorū dedeco-
rū esse curiam testem. delectus ē celeberrimus lo-
cus: in quo legenda præsentibus legenda futuris
pderent. Placuit ære signari omneis honores fa-
stidiosissimi Mancipii: quosq. repudiasse: quosq.
q̄tū ad decernenteis pertinet: gessisset: incisa: & in-
sculpta sunt publicis: æternisq. monimētis p̄torīa
sic q̄si fœdera antiqua: sic quasi sacræ leges. Tāta
principis: tāta senatus: tāta Pallantis ipsius: quid

nignitatem tam promptissimam in Pal-
lantem inlustrari: & publicari in laudem
uirorum ut pallantis merentium præ-
mia locis amplissimis ut in foro. quibus
rebus reliqui præpositi curæ imperia-
lium rerum possent incitari ad imitatio-
nem: & fides pallantis spectatissima in
patronos: atque innocentia possit pro-
uocare exemplo suo aliorum studium
tam honestæ æmulationis: est uisum ea
quæ optimus princeps recitasset in am-
plissimo ordine. Cal. Februarii: multi le-
gunt ante. x. Calen. Februarii: nonnulli
quarto Calen. Februarii. Quæ proxi-
me fuissent qui dies proximus fuit isti
senatusconsulto: facto supernis rebus.
inciderentur in ærea tabula: & id affige-
retur iuxta statuam loricatam diui Iu-
lii: qui authore Tranquillo primus om-
nium in consulatu suo instituit: ut tam
senatus quam populi diurna acta confi-
cerentur: & publicarentur. Statuæ lorica-
tæ quæ in foro locata fuerat diuo Iulio
meminit Plinius his quidem uerbis. Cæ-
sar dictator loricatam sibi statuam dica-
ri in foro suo passus est. Celeberrimus
locus. forum Cæsaris dictatoris: de quo
Tranquillus: forum de manubiis inco-
hauit: cuius area super sextertium mi-
lies constitit. Præsentibus. uiuenti-
bus. Futuris. posteris. Fastidiosissimi
mancipii. Superbissimi serui. Quos-
que. & placuit signari ære eos honores:
quos neglexisset. pecuniam de publico
oblatam. quod illi cedebat honori. De-
cernentes. senatores per quos non stetit
quin pecuniam reciperet pallas. Monu-
mentis. actis diurnalibus. Fœdera an-
tiqua. ut Latinorum: & Carthagenen-
sium. Sacræ leges. quæ in albo positæ
fuerant: sacrum est quicquid deorum
habetur: nam Iustinianus sacræ inquit
res sunt: quæ rite per pontifices deo con-
secratæ sunt ueluti ædes sacre: donaria:
quæ rite ad ministerium Dei dedicata
sunt: leges igitur sacræ dictæ: q̄ ante eas

Cæsaris
statua lori-
cata

Sacrum

conditas referente Dionysio quædam erant in sacris. libris reposita: uimque legis habentia: quorum
cognitionem soli patricii habebant: & pro legibus utebantur. sancte uero dicuntur secundum Dona-
tum: & Macrobiū q. pœne sanctione a nullo corrumpi: & uiolari debeant: & ideo sanctione confir-
mate respondente Vlpiano: q. enim sanctione quadam subnixum est: id sanctum est & si deo non sit con-
secratum scio leges per decemuiros. x. tabulis annotatas populo confirmante in bases eneas incisas: &
in foro positas illustrissimum eligente locum: fontem omnis publici priuatiq. iuris: cui mox duæ tabu-
læ additæ. in procemio tamen. ff. scriptum extat decem tabulis eburneis leges primum pro rostris pro-
positas. Tanta principis. patientia erat. Tanta pallantis. insolentia. Quid dicam: dubitatio exor-
f ii

ratio. Figi in oculis omnium. inspicere a cunctis. Humilitatem. animi utilitatem. legimus & quid dicam nescio: nisi & reliqua. Obtendere rationem turpitudini: uelle turpe factum ratione excusare. Ob-
tendere. opponere tanquam praestigias. Egregiam. ironia: qualis apud Virg. Egregiam uero laudem. est au-
tem ratio quae sequitur: ut. scilicet. ceteri prouocarentur & incitarentur ad studium aemulationis exemplo pra-
miorum Plantis. Ea utilitas. ut exemplo suo alios incitaret legitur etiam uilitas. id est. contemptus. Quos non
dignabatur. quos non accipiebat: imo fastidiebat. Honesto loco claris natalibus. Dari. praetoria or-
namenta. Promitti. sexter. centies quin-
quagies. Seruis. Pallanti qui olim serui-
uerat. Illis temporibus an cum senatoribus
illoque tempore. Affici. disponi: pertur-
bari. Verus alia lectione iustus. item ui-
uus. id est. proprius subitus. Ingenuus liber.

Quibusdam in locis ut illic. conferantque
se non illi ueteres Africani: item prolatos
imperii fines: nec procul: imaginare Pallan-
tem uelut intercedentem senatusconsulto:
& totum illud: parum uisum est: quia episto-
laris stilus debet esse remissior.

Eque. miserat Tacitus librum
suum Secundo corrigendum: quod
ut probaret ne merito quidem
posse dici Taciti discipulum: de
industria fecit longum hyperbaton: quod sane
uicio datur cum oratio: ut hic obscuratur:
nam non est numerosa oratio: sed absorta: &
interrupta: permutato. n. recto uerborum
ordine ad nihilum omnia decidunt: colloca-
bis igitur uerba ut melius intelligatur:
neque misisti librum tuum ut solet magi-
ster mittere magistro. id est. ut eruditus eru-
dito: neque misisti ut solet discipulus illite-
rarum candidatus mittere alteri discipu-
lo scripta sua emendanda: nam sic scribis:
sed misisti ut solet magistro: hoc est ma-
ior: & doctior mittere discipulo suo tu
enim magister es. ego uero contra sum sci-
licet discipulus tuus. ideo me litteris ab-
legatum reuocas tanquam discipulum ad studia:
cum essem intentus lusibus: quibus satur-
nalia luxuriant. Extendo. exerceo ultra

Hyperba-
ton

constitutum: intentus sum iocis diutius quam oportebat: nam post saturnalia discipuli a ludo in ludum clamo-
so reuocabantur a magistro si Martiali credimus. Hyperbaton transgressionem prima. n. perspicuita-
tis uirtus est rectus ordo non in longum dilata conclusio. est autem hyperbaton per longa dictionis di-
latio & transgressio quaedam uerborum ordinem turbans cuius species quinque anastrophe diacope uel ut
quidam thmesis dialysis: siue parathesis: hystorologia: siue hysteron proteron synchysis: sed luculentius Dio-
mede Fabius. plus tamen inquit est obscuritatis in textu: & continuatione sermonis: & plures modi: quare
nec sit tam longus: ut eum persequi non possit intentio: nec transiectio tarda: ut in hyperbaton finis eius differatur
quibus adhuc peior est mixtura uerborum qualis in illo uersu. Saxa uocant Itali mediis quae in fluctibus
aras & de tropis scribens hyperbaton quoque id est uerbi transgressionem quam frequenter ratio comparatio-
nis & decor poscit non immerito inter uirtutes habemus sit. n. frequentissime aspera & dura & dissoluta &
hians oratio si ad necessitatem ordinis sui uerba redigantur quare cum uerba per se clara perturbantur erit ui-
ciosum hyperbaton quod data opera fecit Secundus aliud hyperbaton libro. ix. idem Fabius describit pa-
renthesi inquit adiiciunt hyperbaton non illud quod inter tropos esse uoluerunt: sed alterum quod ei figu-
rae sententiae quae apostrophe dicitur simile & non sensum mutat uerum formam eloquendi quale illud De-
cios Marios magnosque Camillos Scipiadas duos bello & te maxime Caesar. acutius etiam in Polydoro Fas-
os abruptit Polydorum obtruncat. & auro ui potius quod non mortalia pectora cogis Auri sacra fames Hermo-
genes ubi de puritate orationis agit: testatur hyperbaton esse contrarium perspicuitati: quare si orationem illustrare in-
tendimus omnino fugiendum est: non. n. splendida comparatur oratio membris prolixis: & circuitu pari ratione repre-
hendit. M. Tullius in rhetoricis hyperbaton: percipiens fugere oportere longam uerborum continuationem quae: &
auditoris aures: & spiritum ledit: quam sententiam lib. iiii. de oratore repetit. Hoc ipso quoque uiciosum hyperbaton feci.

dicam: nescio nisi uellet in oculis omnium figi: Pallas
insolentiam suam. Patientiam Caesar: humilitatem se-
natus. Nec puduit rationem turpitudini obtendere.
egregiam quidem: pulchramque rationem: ut exemplo
Pallantis praemiorum ad studium aemulationis ca-
eteri prouocarentur. Ea honorum utilitas erat: illorum
etiam: quos Pallas non dedignabatur: Inueniebantur
tamen honesto loco nati: qui peteret: cuperentque
quod dari liberto: promitti seruis uidebant. Quam
uiuat: quod in tempora illa non incidit: quorum sic me:
tanquam illis uixerim: pudet. Non dubito similiter ad-
ficere te. Scio quam sit tibi uiuus: & ingenuus animus:
Ideoque facilius est: ut me (quam indignationem qui-
busdam in locis fortasse ultra epistolae modum extule-
rim) parum doluisse: quam nimis credas. Vale.

C. Plinius Tacito suo. S.

Equum ut magistro magister: neque ut discipu-
lo discipulus (sic enim scribis) sed ut di-
scipulo magister. nam tu magister: ego
contra. atque ideo tu in scholam reuocas: ego ad-
huc saturnalia extendo: librum misisti. non potui
longius hyperbaton facere: atque hoc ipso pro-
bare eum esse: qui non modo magister tuus sed
ne discipulus quidem debeam dici. sumam tamen

personā: qualitatē: & habitū. Exerā. exercebo. alibi extrahere significat Ouidius. Ter Neptunus aq̃s cū toruo brachia uultu Exerere ausus erat. Virgi. ora exertantē. itē exertā cingula māmā Claudianus Exero exerta manus armata bipenni. Pli. xi. dentes exerti sunt apro: hippopotāmo: elephanto. & li. bro. ix. de perdicibus hiantes exerta lingua per id tempus aestuant. Eo liberius. emendabo librum tuū. Meis. scriptis. Vlciscaris. confodias: annotes: expūgas: mihi uices reddas.

Idisti. Clitumni fontis miram naturam exprimit: petitq̃: si quid simile habet: sibi rescribat. Clitumno Clitumnum fontē. Vibius Sequester.

personam magistri: exeramq̃ in librū tuū ius: qđ dedisti: eo liberius: quo nihil ex meis interim mis- surus sum tibi: in quo te ulciscaris. Vale.

C. Plinius Romano suo. S.

Idisti ne aliquando clitumnum fontem? si nondum: & puto nondum: alioqui nar- rasses mihi uide: quem ego (pœnitet tar- ditatis) proxime uidi. Modicus collis adsurgit an- tiqua cupressu nemorosus: & opacus: hunc sub- ter fons exit: & exprimitur pluribus uenis: sed im- paribus. eluctatusq̃ quem facit gurgitem: qui la- to gremio patescit purus & uitreus: ut numerare iactas stipes: & relucen- teis calculos possis. Inde nō loci deuexitate: sed ipsa sui copia: & quasi pon- dere impellitur. Fons adhuc: & iam amplissimum flumen: atq̃ etiam nauium patiens: quas obu- ias quoq̃ & cōtrario nisu in diuersa tendenteis: trans- mittit: & perfert: adeo ualidus: ut illa: qua pperat: ipse tanq̃ per solū planum remis non adiuuetur: idem ægerrime remis: contisq̃ superet aduersus. iucundum utrunq̃ per iocum: ludumq̃ fluitan- tibus: ut flexerint cursum: laborem ocio: ociū la- bore uariare. Rippæ fraxino multa: multa pplo ue- stiunt. Quas perspicuus amnis uelut mersas uiri

Clitumnus umbriæ fluius ubi Iuppi- ter eodem nomine est Plinius: in Falisco Clitumni amnis aqua potata candidos boues facit Virgili. Hinc albi Clitumne greges: & maxima taurus Victimā: sæpe tuo perfusi flumine sacro Romanos ad templa deum duxere triumphos: nam triumphantes petitis bobus ex Clitum- no Ioui Capitolino sacrificabant: q̃ lu. Iuuenalis uenalis interpres surda aure præteruit. locus satyra. xii. ibi Pinguior Hispulla trahere tur taurus: & ipsa Mole piger: nec finiti- ma nutritus in herba Læta sed ostendēs Clitumni pascua sanguis iret. & a gran- di ceruix ferienda ministro. hinc Luca- nus est qui tauriferis ubi se Meuania cā- pis Explicat: Papinius in Syluis. aut præ- stant niueos Clitumna noualia tauros. Siluis & lauat ingentem perfundens flu- mine sacro Clitumnus taurum Claudia- nus Non tales Clitumne lauas in gurgi- te tauros. Tarpeio referunt: quos pia sa- cra Ioui. in laudibus Honorii ad hæc mi- ram fluminis naturā explicat Quin & Clitumni sacras uictoribus undas Can- dida quæ latius præbent armenta trium- phis uisere cura fuit. Et puto nondum te uidisse illum: nā alias narrasses mihi. ergo illū uide. Nemorosus densus ob- scurus fuisse nemus iuxta Clitumnū te- statur Tranquil. ubi memorat Caligulā ad uisendum nemus: flumenq̃ Clitum- ni Meuaniam processisse: & Propertius

inquit Qui formosa suo Clitumnus flumina luco integit & niueos ablu- it unda boues. Exprimitur. exilit ueluti onere superimpositi collis. Venis. foraminibus. Eluctatus. exprimens: emittens. Gur- gitem. gurgis est in flumine locus profundus ubi aqua uertitur: q̃ gulæ instar ad se trahat: & deuoret solet hoc fieri iuxta fontes maximos: ex quibus flumina defluunt. Patefacto gremio late. extenso flu- minis a'ueo. in multis exemplaribus legi: quem facit gurgitem lato gremio patefacit. item nō displicet hæc lectio eluctatusq̃ facit gurgitem: qui lato gremio patescit. Vitreus. translucidus. Stipes. num- mos. Calculos. lapillos. Deuexitate descensu quo modicus etiam humor celeriter decurrit. Copia abundantia aquæ. Impellitur urgetur. Fons adhuc. est. Nauium patiens profundus. Obuias. con- tra defluxum lateralem intentes. Nisu. remigantium contentione. In diuersa ad alteram rippam. Transmittit & perfert patitur se superari. Validus. pronus ad decursum. Illa. ea uia. Properat. uelo- citer defluit. Non adiuuetur remis non opus sit nauigantibus remigatione quia labantur per se amne secundo. Aduersus decurrens si quis ad superiora niti uoluerit sic Virg. in georgicis. qui aduerso uix flu- mine lembum Remigiis subigit. Contis. contus sudes est siue hasta longior duriorque sine ferro quo nautæ in fluminibus non admodum profundis utuntur ad impellendas scaphas. eo etiam antiquos in bello usos Virgilius testatur hoc uersu assueti longo muros detrudere conto & qui eos gerebant qui de re militari scripsere: contatos appellauere. Vtrumque. aduersus flumen niti & mox secundo flumi- ne deferri. Fluitantibus. nauigantibus. Ut fluxerint cursum. postquam decurrere. Ocio. labendo in proum. Labore. nitendo ad fontē. Fraxino arbor est fraxinus & campestris: & montana: procera & teres: Homeri proconio & Achillis hasta plurimum nobilitata: Theophrastus i duo genera distinxit. & Plinius libro. xvi. in quattuor ubi etiam capit. xxiii. leges multa de populo. quæ fluminibus lætant.

Gurges

Contus

Fraxinus

Vestunt. tegunt. ornant. Adnumerat. fluuius lucidus reddit spectatoribus arbores numerandas ea imagine uiridi: ut sunt in ripa tanquam essent sub aquamersa. conuenit cum precedentibus ubi inquit posse Romanum numerare iactas stipes: & relucetes calculos. Rigor. frigiditas est par niuib. Nec color cedit. ad albedinem niuis accedit. Priscum. nam uetusta templa magis religiosa: maiestatis uenerationis plena. Clitunus. de. ois. n. fluuii sui nume habebat. Prætexta. ueste siue fraxinea uel populea. nam Virg. li. viii. fingit deum Tyberinum Aeneas uisum populeas iter frondes amictum tenui carbaso glauco & crines itectum umbrosa arundine. Præsens.

ppitiu. auxiliare. Fatidicum. fata canes quod uel Claudius indicare ubi de clituno memoras scribit: nec te Miracula fortis pretereunt: tacito passu quem si quis adiret: letum erat si uoce gradum maiorem citasset. comixtis feruebat aq: cumq: oib. una sit natura uadis siles ut corporis umbras ostendat: hæc sola noue iactantia sorte humanos proferat imitati flumina mores: nam Plin. Cæcilius statim subiicit. Indicant sortes. eum. scilicet clitunum fatidicum esse per sortes quod multiplices erant: ut gordii: & Antii: & referre tacito apud Germanos: Plautus est cuiusdam sortis meminit: hæc oia uana extitisse Apulei lib. ix. declara ubi recitat sacerdotes isidis comentos nouum quod genus: euocata. n. sorte unica de pluribus casulis consulentes de rebus uariis plurimos esse cauillatos: Sors hæc erat: idem coniuncti terram percindunt boues: ut in futuro læta germinet sata: tum si minimo sorte cooperantes interrogaret rem ipsam responderi dicebant coniugio iungendos: & sata liberos procreandos si possessiones perstatuerus quæreret merito boues: & iugum: & arua se metis florere per nunciari. si quis de perfectione sollicitus diuinum caper auspiciu iunctos iam patosque quod drupedum cunctosque mansuetissimos: & lucrum promitti de glebae germine: si pluri capessitur uel latronum factionem persecuturus: utiles nec ne processus sciscitare: addita uictoria forti presagio cõtende bant: quippe ceruices hostium iugo subacturi & præda de rapinis uberrimam fructuosamque capturi. Circa templum illud clituni priscum quod erat ad fontem situm. Simulacra. imagines ad similitudinem ipsius Dei: Romæ simulachrum ex ære factum cereris primum repio transiit a diis ad homines statuas multis modis. nam ex desiderio orta uidetur: ut qui inueniri non dabat cernere per simulacra uideretur: qui fuit grammaticus diis solum assignat. Nume. præter est in alia lectione nomen. i. cognomen & epitheton sic ioui uaria cognomina poetae ascribere per diuersis muneribus: qui mortalibus prestat. Fortes. isunt uel oriuntur. Illud clituni maximum fontem. Miores. fontes. Capite disc. diuisi ab illo maximo. Imiscetur confluit. Transmittit. traiecit potest instrato. Sacri. præfixa est. illud spatium quod durat a templo & sacellis usque ad finem portus sacrum est: a fine portus statim incipit esse præfixum: quod omnes fere consentiunt id esse quod extra fanaticam causam sit quasi porro a fano & religioe secretum: interdum et quod ex religioso uel sacro in hominum usum proprietatemque conuersum est. utrumque Macr. Vir. auctoritate comprobatur posterius et Agen. urbis. Terminus. dictus est in siculum flaccum quod terræ menses distinguat. hoc. n. testimonia finium intelligunt agrorumque cõtento ac certamine auferre. Parte portus uergentis: ad fontem. Hispellates Plin. & umbriae intrus hispellum Str. altera pre cõfinium Picetinoque ad motana hispellum est. in umbria propter locum cuius corrupte legatur hispollum. Illud locum. iuxta fontem clituni. Publice præbet balineum subministrat ipsam omnibus loturis ibidem gratuito. Et hoc. & propter gratuito hospitalem. Secuta. quod est aiatu dedit inaiato: non. n. uillæ sequuntur sed uillæ ædificatores. Insistunt margini constructæ sunt in ripa: & fundamētis ad aquam positæ insunt Multorum. diuersorum hominum uota soluendi quod tabellis: & inscriptiōibus ubique dispositis signat. Ridebis. ut rudia uel suppositiosa: Tu aigenita. Nulla ridebis quia ut cumque sunt in bona parte accipies. Oli. Cõqueris apud uisum: quod ne quæat studere ob aliorum negocia quod tamen studiis præferenda sunt Librum ut legere. Stylum: ut scriberes. Ociū a negotiis urbais: uel studium nam alibi cum dixisset se in secessu cum libellis loqui: subdidit dulce ociū: & ad causam quod re in alto isto pinguique secessu: studiis asseris: si sit negocium tuum si ociū: si labor: si reges. Iners quod est rurum in ocio: neque prociuium aicis suis prestare: neque amice celebrari. sed in obscuro & secessu sibi uiuere. Studia præcepta.

Sortes

di in imagine adnumerat. Rigor aquæ certauerit niuib: nec color cedit. Adiacet templum priscum: & religiosum. Stat Clitunus ipse amictus: ornatusque prætexta. Præsens nume: atque etiam fatidicum. indicant sortibus. Sparsa sunt circa sacella complura: totidemque Dei simulachra sua cuique ueneratio: suum nomen: quibusdam uero etiam fontes. Nam præter illum quasi parietem ceterorum: sunt minores capite discreti: sed flumini miscetur: quod potest transmitti. Is terminus sacri: præfixumque. In superiore parte nauigare tamen: infra etiam natare concessum. Balineum Hispellates: quibus illum locum diuus Aug. dono dedit: publice præbet: præbent & hospitium. Nec desunt uillæ: quod secuta fluminis amoenitatem: margini insunt. In summa nihil ille erit: ex quo non capias uoluptatem. nam studebis quoque: & leges multa multorum omnibus columnis omnibus parietibus inscripta: quibus consilium: Deusque celebrat plura laudabis: non nulla ridebis: quamquam tu uero: quæ tua humanitas: nulla ridebis. Vale.

C. Plinius Vrsus suo. S.

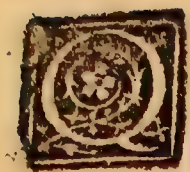

Lim nunc librum in manus: non stylum sumpsisti. olim nescio quid sit ociū: quid quies: quid denique illud in eis quod iucundum tamen nihil agere nihil esse adeo multa me negocia amicorum nec secedere nec studere patiuntur. Nulla. n. studia tanti sunt: ut amicicia officium deserat quod religiosissime custodiendum studia ipsa præcipiunt. Vale.

pphanum

Terminus

HisPELLum

Vo magis. Fabatū prosoceꝝ monet Calphurniā uxore suā fecisse abortū & iō i sūmū disci-
mē adduci s; hortat. q̄a a piculo libera p̄t adhuc pere liberos: cū iā ei⁹ rei dederit experimētū.
Nobis me & calphurnia. Pronepotes. filios neptis tuæ & mei ei⁹ mariti. Fecisse abortū.
q̄ cōceperat añ tps natū. Puellariter. simplr ignorāter more puellagē a uerbo puellaris quo
utit Ouid. alta puellares tardat arena pedes: recte deducit puellariter. Prægnationib⁹: legi ēt p̄gnā-
tib⁹: q̄d magis p̄bo. Ommittēda. cōtraria p̄gnatib⁹. Expiauit errorē. q̄ errore cōmiserat dū i sūmū

C. Plinius Fabato Prosozero. S.

Vo magis cupis ex nobis p̄nepotes ui-
dere hoc tristior audies: neptē tuā abor-
tū fecisse: dū se prægnātē esse puellariter
nescit: ac p̄ hoc q̄dā custodiēda p̄gnatibus omit-
tit: facit ommittēda: quē errorē magnis detrimētis
expiauit: in summū periculū adducta. Igit̄: ut ne-
cesse ē: grauiter accipias senectutē tuā q̄si paratis
posteris destitutā sic debes agere Diis gr̄as: q̄ ita
tibi in p̄ntia p̄nepotes negauerūt: ut seruarent ne-
ptem: illos redituri: quorū nobis spem certiorē
hæc ipsa: q̄q̄ parum prospere explorata fecundi-
tas facit. iisdem nūc ego te: quibus ipsum me hor-
tor: mōeo: cōfirmo. neq̄. n. ardētius tu p̄nepotes: q̄
ego liberos cupio q̄bus uideor a meo: tuoq̄ late-
re p̄num ad honores iter: & audita latius noīa: &
nō subitas imagines relicturus. Nascant̄ modo:
& hūc nostrū dolorem gaudīo mutant. Vale.

C. Plinius Hispullæ suæ. S.

Vm affectū tuū erga fratris filiā cogito
etiā materna indulgētia molliorē: intelli-
go prius tibi: q̄ est posterius nunciandū:
ut p̄sumpta lætitia sollicitudini locū nō relinquat:
quāquā uereor ne post gratulationē quoq̄ in me-
tū redeas: atq̄ ita gaudeas periculo liberatā: ut si-
mul: q̄ periclitata sit. phorrescas. iā hilaris: iā sibi:
iā mihi reddita incipit refici: transmissumq̄ disci-
men cōualecendo remetiri. Fuit alioquī in sūmo
discrimine (impune dixisse liceat.) fuit nulla sua
culpa: ætatis aliqua ide abortus: & ignoratī uteri
triste experimētū. Proinde & si nō cōtigīt tibi de-
syderiū fratris amissi: aut nepote eius: aut nepte
solarī: memento tñ dilatū magis istud q̄ negatum:
cum salua sit: ex q̄ sperari pōt: simul excusa patri
tuo casum: cui paratior apud fœminas uenia est.

C. Plinius Minuciano. S.

factū cessit ip̄ prospere. uitaf: q̄ fefellerat. Ignorati uteri. uxoris q̄ ignorabat se eē grauidā. Proinde. q̄re.
Fris amici. calphurnii fr̄is: tui: quē unice diligebas. Desyderiū. nā iā uita functus erat cū desyderiū sit
reg: q̄b⁹ caremus. Neptæ. abort⁹ ille debuit eē i primis mētib⁹: ut nō potuerit dignosci mas an fœmīa
esset futura. Dillatū. in aliud tps p̄ secūdū fætū. nā ex abortu dedit experimētū nō esse sterilē. Fratri.
Fabato. Apud fœminas. te fœmīa deprecāte facili⁹ ueniā dabit fœmīæ calphurniæ inopinati abortus

uitæ discrimē adducit. purgauit & satisfecit. Detrimētis fuit i sc̄da lectiōe do-
cumētis. i. expimētis & exēplis q̄b⁹ i po-
stegē edocta fuit qd eēt factura. Accipi-
as. sustineas. Grauius. dolēter. Paratis
iā cōceptis s; itēpestiue enectis. Illos. p̄-
nepotes. Explorata. expta. Parū. p̄spe-
re. p̄ abortū. Spē. q̄a oīno suscipe libe-
ros sperādū nobis est. iisdem. rōnibus.

Meo latere. gradu p̄no. Tuo. m̄no.

Pronū facile. Audita latius noīa. lōga
uiroꝝ illustrium stēmata i familia cal-
phurniæ & Cæcili. q̄netiā Plī. nā multa
m̄toꝝ Pliniogē epitaphia supiorib⁹ an-
nis i agro & municipio nouocomo p̄ bñ
dictū iouiū eruta sunt q̄b⁹ colligit non
mō duob⁹ Plī. sed plurib⁹ eā familiā cele-
brē fuisse. Subitas nouas recētes: ut ob-
iectū ē Mario: & Cicerōi: & Qu. Curtiū
Rusū obscuris parētib⁹ dicebat Tiberi⁹
cū eū Prætorē renūciaret uideri ex se na-
tū. Imagines maiogē de q̄b⁹ plura alibi
enarrauim⁹. id ēt idicat illa ad Traianū
eplā: cū scribit se h̄re i agris p̄ plures suc-
cessionēs traditas sibi Principū statuas.

Plinius na-
talibus cla-
ris

Vm. Hispullā Fabati filiā: &
sororē p̄ris Calphurniæ p̄ter
p̄ abortu uxoris solat: rogat
q̄: ut casū Fabato uelit excu-
sare. Filiā. Calphurniā uxore meam.

Fris. tui Calphurnii. Molliorem affe-
ctū: amorē idulgētiorē: remissiorēq̄ si il-
li m̄r esses. Intellico uideo optimū factū
si tibi nūciauero ipsā cōualuisse: añq̄ di-
cā abortū fecisse. Præsup̄ta. pri⁹ admis-
sa nō sinat locū tristitia. Simul p̄ horre-
scas. p̄ter gaudeas: & timeas. Sibi. ad sa-
nā mētē. Mihi q̄ iā de illa bñ spero sicut
illa de se. Remetiri: secū reputare: q̄ po-
tius fieri solet cū piculū euasimus: q̄ cū i
ip̄so piculo sum⁹. Impune. libere sine il-
lius pœna. Qu. Curtius m̄tis ip̄une uul-
neratis: & mox donec debilitati impune
nauigiis excipi possēt. Aetatis. puellaris:
q̄ dū p̄terit: q̄ p̄gnatī erāt faciēda: fecit p̄-
tereunda. Abortus. factus ē. Experi-
mētū cōuenit cū supioribus ubi legunt
aliq̄ documētū. usus. n. & experiētia i re-
bus humanis dominat̄: & ubi qd p̄perā

Impune

Titinius
capito

Vnc. cū Titini⁹ capito studioꝝ fautor: līaz reformat: recitatur⁹ eēt: excusat diē cōtubernio Minutiā: ut capiti paria reddat: q̄ recitatiōib⁹ Plī. interfuerat: & materia ipsa scribēdi duct⁹: nā mortē illustriū uiroz scriptis cōmēdabat. Titinius capito de quo lib. i. Debeā. ut faciā paria. Cupiā. ob singulares uirtutes. Sæcli. nrī felicissimi. Ornāmēta. ornatos uiros. Por tus multoz excipit & tuta⁹ mltos scriptores. Sinus. statio. refugiū. Oīum exēplū. oēs puocat exēpli fuit: ut studia colat: & doctos foueāt. Senescētiū ab illa florida: & robusta eloquētia sterilitatē qdā redolē tiū. cui⁹ rei cām plurib⁹ q̄rit tacit⁹ i libel lo de causis corruptæ eloquētiæ. Redu ctor. ad priorē bōitatē & cādorē. Nā Gi. & Aug. tpa hīta sunt eloquētissima prio ra pene rudia & inculta: posteriora usq; ad honoriū plus eruditiōis q̄ eloquētiæ collatura: reliq; usq; ad sæculū nrī semī barbara. Recitātib⁹. id qd̄ Iuue. uellicat: aut si dulcedine famæ succensus recites: Maculonis cōmodat ædes: ac lōge ferra ta dom⁹ fuisse iubet s; eos sane uellicat: q̄ solū edes: & auditores dabāt nullo ad hibito mūere: at nr̄ capito ēt p̄ter domū p̄mia scriptorib⁹ numerabat. Benigni tate mera. nō simulata s; simplici bonita te: legif ēt mira. Frequēter auditoria. fre quēter auditū uadit recitātes. Nō apud se tm̄. nō solū cū libri recitant⁹ i ædibus suis: ueꝝ ēt i aliēis. Mihi. recitāti. Tur pius ē. Nō referre grām. nō audire ipm̄ recitātē. Cā eadē rō. An. si litib⁹ tere rer. si iudex eēm & uadimōia facerē: Ad mea uadimōia: qbus sistere iussissem liti gātes i iudicio. Celebrāti. studia. Va dimōia mea. spōsiōes p̄ me factas aliquē se i iudicio sistēdi ad certū diē Cic. p̄gn tio: uadimoniū mihi nō obiit: & mox: q̄ tibi hora uadimoniū nō sit obitū nā ma gna mltā nō obiti. i. deserti uadimōii cō stituta erat Plautus i epidico. ilicet uadi moniū ultro mihi hic facis. Mar. li. viii. Cū mō distulerint rauca uadimonia cæ ræ. Fabius de legato frumētario: q̄ ad p̄ stitutū diē uenerat: nisi iquit tm̄ ad uadi moniū legate uenisses: nō mltoz dieꝝ cōmeatū hēbamus: Liuius p̄tores: quoz iurisdictio erat: Tribu nalia ad disciplinā publicā posuerūt uadimōia fieri iubētes: ibiq; eo anno ius dictū ē. Va. Max. cū Scipio oppidū Badiā circūfederet: tribūal suū adeūtes i ædē q̄ itra mœnia hostiū erat: uadimoniū i postegz fa cere iussit Plī. Bebius iudex dū uadimoniū differri iubet mortuus ē. & i p̄fatiōe: i scriptiōes pp̄ quas uadi moniū deferri possit. Seneca scēnator ualitudinari⁹ distortis māib⁹: & pedib⁹ ad cōparēdū nō reiuētis clamat: ac p̄ uadimōia asses suos i ipsi⁹ morbi accessiōib⁹ uīdicat. Trā. tradit cōpræhēsis a Caio merito riis uehiculis: & pistrinēlib⁹ iumētis plærosq; litigatoꝝ: q̄ occurrere absentes ad uadimoniū nō potuif sent: cā cecidisse: lōga sit altercatio apd̄. M. T. p̄ eodē q̄ntio: de uadimōiis dicētib⁹ qbusdā uadimōia fuis se deserta aliis uero a se scā nō fuisse: & Mac. i Satur. cōperēdini iqt dies sūt: qb⁹ uadimoniū l; dicere ua dimōia si credimus Apolinari thales milesi⁹ culpabat. Apule. subide uadimoniū usurpat p̄ p̄misso desti nato ad certū diē. Obcūti adeūti. Solo. hac sola re q̄ aliis reb⁹ ēt obligari poterat legif ēt soleo. Nul lā diē p̄missā adscribit ēt uicē. Solicitarer. excitarer ad audiēdū capitonē pp̄ ei⁹ īgeniū. Pulcherrimo. uersanti circa res pulcherrimas. nā ab ipatore Traiāo ipetrauit ut tibi liceret p̄ceret i foro statuā. L. Syl lāi eiꝝ oīo i usu fuit claros coler mirū q̄ religiōe quo studio imagies Brutoz Cassioꝝ: Catonū domi hē ret. In sūma seueritate dulcissimo. maxia. n. uirt⁹ miscere seueritatē iucūditati. Honestate ma. nā clarif simi cuiusq; uitā egregiis carminib⁹ exornabat. Exit⁹ mortes lib. i. asserit scripsisse uitas: ergo itellige to tū p̄ p̄te: q̄ poti⁹ solemus respicere hoīum finē: q̄ uitā & sic de. C. Fānio li. y. dixerit scribebat exitus oc cifoz: aut relegatoꝝ a Nerōe. Carissimoz dū uiuerēt: & post mortē. nō. n. tm̄ uiuētes amabat Plī. Nō li cuit ob metū Domitiāi. Funebrib⁹ q̄ solēt fieri i funere clarif. Seris q̄ mltos post ānos funez cōpositæ sūt. Tāto magis ueris. nā i laudatiōibus funebribus oratores i multis mētiri solēt at i historiis nō licet:

Vnc solū diē excuso: recitaturus ē Titi nius capito: quē ego audire nescio magis debeā an cupiā. Vīr ē optimus: & iter p̄ cipua sæculi ornāmēta numerandus: colit studia: studiosos amat: fouet: p̄uehit: multorūq; q̄ aliqua cōponūt: portus: sinus: p̄miū: oīum exēplū: ipsaz deniq; līaz iā senescētiū reductor: ac reformator. Domū suā recitātibus p̄bet: auditoria: nō apud se tm̄ benignitate mira frequētat: mihi certe: si mō i urbe ē: defuit nunq̄. Porro tāto turpius grām non referre: q̄to honestior cā referēdæ An si litibus te rerer: obstrictū eē me credere obeūti ad uadimo nia mea: nūc: q̄a mihi oē negociū: oīs i studiis cura minus obligor tāta sedulitate celebrāti: i q̄ obli gari ego ne dicā soleo: certe maxie possū. Quod si illi nullā uicē: nulla q̄si mutua officia deberē: soli citarer tm̄ uel īgenio hoīs pulcherrimo: & maxio: & i sūma seueritate dulcissimo: uel honestate ma teriē. Scribit exitus illustriū uiroz i iis: quorūdā mihi carissimoz: Videor ergo fugi pio mūer: quo rūq; exeqas celebrā nō licuit: hoz q̄si funebrib⁹ laudatiōib⁹: seris qdē: sed tāto magis ueris itereē.

C. Plinius Geniari suo. S.
Robo: qd̄ libellos meos cū p̄re legisti.
Pertinet ad p̄fectū tuū a disertissimo uiro

Vadimo
nium

PRobo geniale & cōmendat: & felicē credit: q̄ libellos suos cū p̄e doctis. legerit: ut ab eo disce-
ret: q̄ laudāda eēnt quāq̄ improbāda. Geniale scri. spartianus fuisse p̄fectū p̄torio diui iulia **Genialis.**
ni impatoris. Pertinet ad p̄fectū tuū facit hoc ut i lris p̄ficias. A disertissimo uiro. a p̄e tuo elo-
quētia populari admodū ibuto. Implere uestigia. fieri ita disertus & ueridicus q̄lis ē p̄tius
sic. n. filius iplet p̄is uestigia cū ad eādē cognitionē puenit. O te beatū. s. existio: sic uir o fortunatos agri-
colas. exēplar. pater. quē imiteris. Simillimū respicit hoc potius mores q̄ corporis liniamēta.

ro discere: qd laudādū: quid rephēdēdū: simul ita
institui: ut uerū dicere aduēscas. uides: quē seq̄ cu-
ius debeas iplere uestigia. O te beatum cui cōtigit
unū: atq̄ idē optimū: & cōiūctissimū exēplar: q̄ de
niq̄ eū potissimū imitādū habes: cui natura esse te
simillimū uoluit.

ARISTONIS.

CVm sis peritissimus & priuati iuris: & pu-
blici cuius ps senatoriū ē: cupio ex te po-
tissimū audire: errauerim i senatu p̄xime
nec ne: nō ut i p̄m (serū enī) uerū ut i futurū: si qd
sile iciderit: erudiar. Dices: cur q̄ris: q̄ nosse debe-
as? Priorē tēporē fuitus: ut aliaq̄ optiaq̄ artū: sic
et iuris Senatoriū obliuionē q̄dā: & ignorationē in-
duxit. Quotus. n. q̄sq̄ tā paties: ut uelit discere q̄ in
usu n̄ sit hiturus? Adde: q̄ difficile ē tenere: q̄ acce-
peris: nisi exerceas. Itaq̄ reducta lib̄tas rudeis nos
& ip̄itos dephēdit: cuius dulcedie accēsi cogimur:
q̄dā facere aū: q̄ nosse. erat at̄ antiquus institutū: ut a
maioribus natu: nō aurib⁹ mō: uerū et oculis disce-
remus: q̄ faciēda: mox ip̄si: ac p̄ uices q̄sdā tradēda
minoribus h̄remus. idē adulecētuli statī castrensi-
bus stipēdiis ibuebāt. ut i pare parēdo. duces agerē
dū sequūt̄ aduēscerēt. Inde honores petīturi adsi-
stebāt curiē forib⁹ & cōsiliū publici spectatores aū
q̄ cōsortes erāt. Suus cuiq̄ parēs p̄ magrō. aut cui

CVm sis. Titū Aristonē fuisse
uigē grauissimū: scīssimū: do-
ctissimū. Pli. li. i. ad catiliū s̄e-
ueq̄ scribēs lōga & pulcher-
rima testat̄ ep̄la & quoties aliqd recōdi-
tū de iure ab illo q̄sisset sp̄ oīa ueluti ab
oraculo r̄ndisse p̄inde & uictū: & cultū:
ac aī magnitudinē i eo sūme admirat̄.
nūc uero cū ad senatū relatū eēt de poe-
na uel absolutōe libertorū & suorū afra-
nii dextri ābigua morte perēpti: qdā se-
natorē cēsebāt eos necādos: alii relegā-
dos: nōnulli liberādos: i tāta igit̄ sniārū
diuersitate: q̄ necādos & relegādos d̄cer-
nebāt una sedebāt cōcordiā simulātes:
ut nūero opprimerēt q̄ liberādos cē sue-
rāt: q̄ snia delecta statī iter se d̄ssetirēt:
q̄ cū aīaduertisset sc̄ds postulauit: ut q̄
morte puniēdos arbitrabāt: discederēt
ab his q̄ relegādos putabāt: mor⁹ p̄fertī
sc̄o senat⁹ cogētis aliū diuidere sniam: q̄
libertos relegādos: seruos supplicio affi-
ciēdos cēfuisse. post igr̄ sc̄m aristonē sū-
mū iuriscōsultū cōsult: an bñ fecerit: s̄z
dū cōsultit ita subtiliter rē tractat: ut po-
tius docerē q̄ cōsulerē uideat̄. Priuati iu-
ris & publici. hic facit iustiniā diffinitō
publicū ius dicētis eē: q̄ ad statū rei rōa-
næ spectat: priuatū q̄ ad singlōrū utilita-
tē. alibi de Aristōe Dixerat Pli. q̄ p̄t̄ il-
le & priuati iuris: & publici. Cui⁹ ps se-
natoriū ē. nā cū senat⁹ rege publicaq̄ cu-
rā agat: illud ius q̄ ad senatores spectat
cōueniēter dici p̄t eē ps publici iuris an

potius senatus cōsulta: & patrū decreta itelligamus: q̄ sūt ps publici iuris. Erraueri. an sim decept⁹. Pro-
xie. dū nuprime senat⁹ h̄eret. Serū. n. nā p̄terita dicēte Annibale ap̄d Liuiū magis rephēdi q̄ corrigi pos-
sunt. Quod nosse debeas. Turpe. n. ē senatori ignorare ius in quo uer̄set. Seruitus. Domitiāo ip̄ante
capitale erat sniam libere in senatu dicere. Induxit. aduexit sup̄ fudit instrauit alibi iducere est delere.

Quotus. n. q̄s cuiusuis gradus & cōditōis. Reducta libertas p̄ ip̄erū neruæ & Traiani q̄ testat̄ taci-
tus ut omittā Pli. in panagyrico. Rudes. senatori iuris. Quādā facere. sicuti tractare ius senatoriū.

A maioribus. natu q̄bus romani summā uenerationē tribuere uñ calistratus de iure imunitatis sene-
ctus ingt in ciuitate n̄ra sp̄ uenerabilis fuit nāq̄ maiores n̄ri pene eūdē honorē senib⁹ quē magratib⁹ tri-
buebāt erat ergo uetustissim⁹ q̄sq̄ cui parēs nō erat parētis loco Oculis. dū itroducebāt i senatū & p̄-
tes p̄textati uidebāt q̄ senatores grauissimi tractarēt. Adolescētuli. ut P. Cor. S. a pueritia sub auspicio
p̄is coepit militariib⁹ disciplinis erudiri. ductus. n. i castra initio secūdi belli punici septimū & decimum
agēs annū ac breui factum est ut egtando uigilādo oīa militari labore tollerādo magnā laudē cōsque-
ref. Sripēdiis. disciplinis. Imbuebant̄. erudiebant̄. P. Rutilius cōsul militibus armorū tractādorū me-
ditationē tradidit eludo Aurelii Scauri doctoribus gladiatorū accerlitis uitādi atq̄ inferēdi ictus subti-
liorē rōnē legibus ingenerauit discebat p̄terea iaculari decurrere castrametari uallū iacere & q̄ uberius
apud uegetium & reliquos Militaris disciplinæ scriptores tractant̄. Adstebant curiæ foribus. iuuenes
senatus die Val. Max. referēte aliquē ex patribus aut propinquum aut p̄num amicū ad curiam ducebāt
affixiq̄ ualuis expectabant: donec reducem dicif̄ officio et̄ fungerent̄ q̄ q̄dem uoluntaria statione & cor-
pora & aīos ad publica officia sustinēda impigre corroborebant breuiq̄ p̄cessu rege in lucē uirtutū sua-
rū uerecūdia laboris meditātōe doctiores erāt. Curia hostilia rom. auctore dion. po. ro. diuilit i. xxxiii
quas curias a cura reip. appellauit ædificato deīde ab hostilio senatu ubi curaret res humanas uocata est
curia hostilia: sicut in ueteri curia sacerdotes. curabāt res diuinas: quæ fm aliquos calabra curia dicebat̄.

Cōsortes. p̄ticipes: adsciti inter senatores. Quæ ptās. p̄ magro erat. ut iuuenē deceret: q̄ ptās eēt illis q̄ ius referēdi ad senatū hēret titulus ē in codice de relatōib⁹: neq; oībus senatorib⁹ licebat referre ad senatū: q̄ & quot uoluissent p̄sertim extra ordinē: q̄ in primis custodiri in illo ordine debebat: sed erāt distin- ctæ res & t̄p̄a: uñ apud Aeliū Lāpridiū legius inter cæteras īperii dignitates. Alexādro seuerō Cæsari ius q̄ntæ relatōis a senatu delatū: sicut postea ius tertiæ relatōis. p̄bo Augusto ab eodē cōcessū Vopiscus re- fert: referebat at ad senatū de reb⁹ diuinis priusq̄ de hūanis: & referēdū erat aut īfinite de rep. aut finite de reb⁹ singulis: tūc cōcessū aliqb⁹ īpa- rox ēt de rebus q̄nq; uno senatu posse referre: scimus aut referre ad senatū eē ī disceptationē pponere ut fiat senatuscō- sultū: ita referre ad populū ut fiat roga- tio. Cēsantib⁹ senatoribus sniam suā dicētib⁹ q̄ ius eēt an possent sniam mu- tare uel mollire: an alteri⁹ seq; uel extra ordinē aliqd referre. Vis ptās. nā ma- gistratus ī aliqb⁹ cæteri senatorib⁹ p̄ua- lebāt: more. n. maior tradēte Gellio ex auctoritate uarrōis senat⁹ hēri solebat p̄ dictatōrē. cōsules: p̄tores: tribūos ple- it̄er regē: p̄fectū urbi: neq; aliis p̄ter hos iuserat facere senatuscō. quotiesq; usu uenisset ut oēs illi magrat⁹ eodē t̄pe ro- mā eēnt: tū quo supra ordie scripti eēnt q̄ eorū prior aliis eēt: ei potissimū senat⁹ cōsulēdi ius fuisse: adhæc extraordinario iure Tribunos quoq; militares: q̄ p̄ cōsu- libus fuissent: itē decēuiros: q̄b⁹ īperiiū

cōsulare tūc eēt itē triūuiros restituēdæ reip. cā creatos: ius cōsulēdi senatū habuisse: ne ēt senatuscōsultū fieret scripsit intercedēdi ius solis iis fuisse: q̄ eadē ptate maiorue eēnt: q̄ iis q̄ senatuscōsultū facere uellēt erat ēt ea ptās senatū hñti: dū tñ eēt ex gradu cōsulari ut is primū rogaret quē rogare uellet cū antea soli- tus eēt rogari: q̄ princeps ī senatū lectus eēt: Papinianus insup tradit: eū q̄ plures liberos hūisset: ī suo col- legio solitū primū rogari sniam cæterosq; honores ordine p̄cellere. Cæteris senatoribus. Libertas. di- cēdi ex panegyrica secūdi orōne colligif licuisse unicuiq; dicē q̄ uellet: it̄errogauit igt q̄sq; q̄ placuit: dis- sentire: discedere: & copiā iudicii sui reip. facere licuit: q̄nimo ex Catonis orōnib⁹ appet licuisse senatori dicere de reb⁹ publicis q̄tū uoluisset. Vbi cedēdū q̄n nō cōtradiciēdū: uel ob reuerētiā cēsantis: uel sniæ ægtatē an fastidio audiētū. Silēti t̄ps. cæteris dicētib⁹ ēt plerūq; sit ut tacēdo uel pauca dicēdo nra snia p̄ualeat cū nō min⁹ oratoriū sit tacere q̄ dicē. Modus. modestia finis. Distinctio. diuisio ē at diuideē sniam auctore Asconio cū aliq; ī dicēda snia duas pluresue res cōplectif & si nō oēs ex p̄bant postulat q̄spiā ut de reb⁹ singulis referat uñ cū ī cā regia ap̄d M. T. Bibulus cēsaret Regē Ptolomæū reducendū p̄ tres legatos ēt ex his q̄ erāt sine īpio postulatū ē ut ei⁹ snia diuideret q̄a. s. nō excluderat eos p̄ter q̄ cū ī- perio erāt ergo uolebāt īp̄m apte dicere quos nō arbitraret eligēdos priuatos an īpatores. Pugnantū. cōtrariæ. Quæ executio. quō illi debeāt exeq sniam q̄ aliq; addūt priori sniæ dī p̄seq uel exeq q̄ snia: cū disq̄rit senatorū op̄ionē & uotū ut fiat senat⁹ cōsultū hic lib. iiii. dixerat Plī. sed hāc sniam cōsules q̄q; maxia p̄ti senatus mire p̄babat nō sūt p̄secuti. Exēplis. nā sine exēplo nihil recte docet q̄a facillime ad cōsentiēdū hoīes dicūt expimētis. ubi. n. expimētū docet q̄d cōferat q̄d illic opus ē speculatiōib⁹ exēpla hoc in se boni hñt q̄ approbāt q̄ p̄cipiūt fieri posse p̄serti domestica & recētiora sunt efficaciora. Fuim⁹ in castris cū in syria tribunatū militū gessit. Cū suspecta uirtus. Domitiāi t̄pib⁹ q̄ sibi iminef: sibi itēdi putabat q̄ in hostes paret at sub Traiāo tutū erat militū reuerētiā & charitatē mereri. Inertia ī p̄cio. ī pa- nagyrico eodē ergo t̄pe militaria studia nec aīos mō sed & corpa ipsa lāguescere gladios ēt ī curia hebe- tari retūdi q̄ gaudebāt. Verēcūdia. Traianus postmodū disciplinā Castroz lapsam extincta refouit de pulso prioris sæculi malo: iertia & cōtumatia & dedignatōe parēdi. Impiū. ad duces referf. Obsequiū ad milites. Turbata disciplina militari lapsa ac pene extincta: & senatoria dignitate olī libera: tūc in ser- uitiū redacta. Obliuiscēda. dediscēda. Perspexius curiā īgressi fuimus senatū. nā fuit p̄tor sub Domi.

Trepidā cū attoniti & tāq; periculū capitis adituri cōueniebāt. Curia elingue mutos senatores: hic lu- ue. hoc īp̄m taxās dixit de crispo senatore. Ille igit nūq; dirrexit brachia cōtra torrētē: nec ciuis erat qui libera posset uerba aī p̄ferre: & uitā ip̄edere uero. Periculosum. q̄d. n. uiolētius aure tyrāni? Cū quo de pluuiis: aut estibus: aut nimbofo Vere loquuturi fatū p̄debat amici: & ut luue. omittamus audi secūdū in panagyrico diffusius hoc cōplexū. At q̄s antea loq; q̄s in senatu hīscere audebat: p̄ter miseros illos qui primi it̄errogabātur: cæteri q̄dē defixi & attoniti ipsam illā mutā ac sedētariā assentiēdi necessitatē quo cū dolore aī quo cū totius corporis horroī p̄petiebant unus solusq; cēsabat q̄ seq̄rent oēs: oēs īprobarēt ī primis ipse q̄ cēsuerat. Periculosum: nā aīu lamiā occidit domi. ob suspitiosos sed & ueteres & inoxios

iocos. Ad ociū summum: disceptaturi de reludicra. Summū nefas. cōdemnaturi aliquem uirum pba-
tissimum. Ludibrio: ut super Rhombi coquendi cōsultatione: & ampliando gladiatorū numero: ac in-
stituendo collegio Fabrog: nūc ingētes arcus: excessurosq; tēploꝝ fastigiū titulos: nūc mēses nōi Cæsa-
rum dicebant. Atq; utinam his iungis potius tota illa dedisset tempora sæuitiæ: claras qbus abstulit ut
bi illustresq; aīas unde subiunxit Plinius. Modo dolori. nā & quo cōtemptius abuteret: patiētia hoīum
nunq; tristiorē sniam absq; præfationem clāmentia pronunciauit: ut nō aliud iā Certius atrocis exitus

ad otium summum: aut ad summum nefas uocare
tur: & modo ludibrio: modo dolori retentus nun-
quam seria: tristia sepe censeret: eadem mala iam
senatores: iam participes malorum multos per an-
nos uidimus: tulimusq;: quibus ingenia nostra in
posterum quoq; hebetata: fracta: cōtusa sunt. Bre-
ue tempus (nam tanto breuius omne: quanto feli-
cius tempus) quod libet scire: quid simus: libet ex-
ercere: q; sumus: quo iustius peto: primum: ut erro-
ris: si quis est error: tribuas ueniam: deinde medea-
ris scientia tua: cui superfuit curæ: sic iura publica
ut priuata: sic atīqua: ut recētia: sic rara: ut assidua
tractare. Atq; ego arbitror illis ē: quibus plurima
rum rerum agitatio frequens nihil esse ignotū pa-
riebatur. Genus quæstionis: quod adfero ad te: aut
non satis tritum: aut etiam inexpertum fuisse. hoc
& ego excusatio: si forte sum lapsus: & tu dignior
laude: si potes id quoq; docere: quod in obscuro ē:
an didiceris. Referebatur de libertis Afranii Dex-
tri consulis: incertum sua: an suorum manu: sceles:
an obsequio perempti hos alius: quis? Ego (sed ni-
hil refert: post quæstionem) supplicio liberādos:
alius in insulam relegādos: alius morte puniēdos
arbitrabatur. Quarum sententiarum tanta diuer-
sitas erat: ut nō possent esse: nisi singule. quid enim
cōe hēt occidere: & relegare? & non Hercule ma-
gis: quā relegare & absoluere. quanquam propior

signū esset q; principis lenitas. Seria. gra-
uia. uera. Tristia. fuit. n. Domitian⁹ nō
solum magna sed callidæ inopinataq;
sæuitiæ. Senatores. nos secundus &
Aristo. Participes malorū. cū & ipse pi-
clitatus est inuento in Domitiani scri-
nio cōtra se libello a charo dato: tū ob-
nimiū libere dicta tū Arthemidoro phi-
losopho urbe pulso: quem tunc pecūia
iuuisset & septem suis amicis occisis aut
relegatis. Totq; circa se fulminibus ia-
ctis quāsi ambustus. sibi quoq; impēde-
re idem exitium certis quibusdam no-
tis auguraretur. Multos per annos. q-
bus Domitianus sæue imperiū exercuit
regnauit autem ānis. xv. nam simulata
clāmentia & largitate celerius ad sæui-
tiam Auth. Tranquillo: q; ad cupidita-
tem desciiuit. Tulinus. trepidando: tacē-
do: tristia censendo. Vidimus. in aliis
senatoribus. Hebetata. debilitata: in-
gratiæ actione ad Traianum: q;libet i-
quit sincera: rectaq; ingenia: & si nō de-
torquebat: hebetabat tamē misera re-
putatio: neq; n. ignauia quadam & insi-
to. Torpore ab administratiōe reip. ces-
sauerant: terror & metus & misera illa
ex periculis facta prudētia monebat: ut
a repu. (erat autē omnino nulla respu.)
oculos: aures: animos: auerteret. Con-
tusa. cōpressa: maiore uim hēt hoc uer-
bum q; priora. Breue tempus. fuit post
recuperatā libertatem: & q; iam plures
anni præterierant ab imperio Traiani.

Tanto breuius. uidetur oē tps esse tā-
to breuius quāto est felicius: at infelix
tempus quātulūcūq; sit: tamen longissi-

imum apparet. hic poeta ille iucundissimus conqueritur noctem quam solatio transegerat: fuisse nimiū
præcipitem. Libet iuuat: & delectat. Quid sinus. sub optimo principe libero senatu: nam & ipse Tra-
ianus primo consulatus die quo curiam ingressus est: nunc singulos nunc uniuersos adortatus est resu-
mere libertatem. capeßere quasi communis imperii curas inuigilare publicis utilitatibus. Quod su-
mus libertatem. s. quanto iustius exercere debemus cū sumus liberi quare in panagyrico dixit: at tua de-
xtra tuisq; promissis freti obsepti diutina seruitute ora referamus frenatamq; tot malis linguam resolu-
mus & de Marii Prisci iudicio loquens interrogauit quisq; quod placuit dissentire discedere & copiā iu-
dicii sui reipu. facere tutum fuit. Consulti oēs atq; etiam dinumerati sumus uicitque sententia nō prima
sed melior. Error. in hoc meo facto. Antiqua. duodecim tabularum. Recentia. impatorū rescripta
& constitutiones ac responsa recentiu iuriscōsultorū. Rara. nō in frequēti usu coutingentia. Agita-
tio frequens. assidua exercitatio quia Plinius tpibus Domitiani substitit a cursu regē gerēdæ aut agita-
tio posita est p primitiuo qm sequit frequēs aut additum est frequēs ad maius argumētū. Tritū. uul-
gatum. Hoc ob id. Sum lapsus. errauī deceptus sum. In obscuro. in certū dubiū. Referebat. ppo-
nebatur in consultationem tādē post longā excusationē rē ipsam aggreditur. De libertis puniēdis uel
liberādis. Afranii dextri cōsulis lib. v. mētione facit Afraniū dextrū tūc fuisse cōsulē designatū. Suo-
rū seruorū & libertorū. Scelere malo aīo & odio in dñm plerūq; n. dñi nō iudicio sed sceles perimunt.
Obsego. hortāte dextro q; forsan infirmus erat & cū desparet posse uiuere orauerit suos ut se iterficere.

Snia quo
diuidenda

Quis? ego cum Plinius dixisset alius eque assignasset nomen iure Aristo poterat dicere quis erat ille senator qui post habitam de libertis quaestionem eos censuerat liberandos at Plinius respondet ego eram: quod hoc nihil refert ad consultationem nostram. Relegandos ad tempus: relegare esse ad certum tempus: deportare in perpetuum notauimus apud iuris consultos. Singulae. Disiunctae: & solae. Illis. relegatis & absoluentis. Haec quae censet occidendos. Vna. sedebat tanquam simul conuenirent & eadem sentirent. Temporaria. momentanea: ad breue tempus. Discordiam. nam deiecit: superataque eorum sententia qui liberandos censebant inter se dissensissent. Constaret suus numerus: ut in tres Classes diuideret senatus unaque esset eorum qui liberandos arbitrabantur: altera qui relegandos. Tertia qui puniendos. Duae sententiae relegatis & occidendis. Ingereretur. Coniungerent. Breuibus induciis pace sequens non in breues dies sed in horam: & temporis momentum. Paululum referta nulla uel parua admodum differentia esset inter idem displicere: & idem non placere: quibus enim placebat occidere non placuerat relegare: & contra antiquissimi codices habent paruulum. Coactum a senatu. Diuidere. Sententiam unius qui de rebus singulis referret. nam ut diximus: diuidere sententiam est: cum aliquis in dicenda sententia: duas pluresue res complectitur: & si non omnes eas probatur: postulat quispiam ut de rebus singulis referatur. Opportuisset. diuidere sententiam eius qui morte mulctaret & qui relegaret non etiam diuidere debuerat illam sententiam unius: quia res duas comprehenderet relegare. scilicet & supplicio afficere. Diuersa. necare & relegare.

Ibi. in senatu. Integra. non peracta. Iudicii. cur id senserim. Carptim interpollatim. Obstreperantibus. contradi centibus reclamantibus. Iungere. continuare. Ne an ne. Perimant. quod magis placet quam praestant. Nouissima. quae petit absolui. Collatis. coniunctis suffragiis quia sententiae: numerantur non ponderantur. Tantundem. idem Iuuen. Dicere si tentes aliquid tacitusue recedas: Tantundem est feriunt pariter. Contraria. Aristoteles. libro. v. primae philosophiae sic contrarium a diuerso distinguit contraria inquit dicuntur ea: quae differentia genere simul eidem inesse non possunt: & ea: quae inter sese plurimum eorum oium differunt quae sub eodem genere collocantur: & item ea quae inter sese plurimum

aliquanto est sententiae relegantis: quae absoluerit quam quae occiderit: utraque enim ex illis uitam relinquit: haec adimit. Cum interim & qui morte puniebantur: & qui relegabant una sedebant: & temporaria simulatione concordiae discordiam differebant. Ego postulabam: ut tribus sententiis constaret suus numerus nec se breuibus induciis duae iungerent. Exigebam ergo ut qui capitali supplicio adficiendos putabant. discederent a relegante: nec interim contra absoluentis mox dissensuri congregarentur: quia paruulum referret: an idem displiceret: quibus non idem placuisset. Illud etiam mihi permirum uidebatur: eum quidem: qui libertos relegandos: seruos supplicio adficiendos censuisset: coactum esse diuidere sententiam. hunc autem qui libertos morte mulctaret. cum relegante numerari. Nam si opportuisset diuidi sententiam unius. quia res duas comprehendebat. non reperiebam quemadmodum posset iungi sententia duorum tantum diuersa censentium. Atque adeo permittite mihi: sic apud te: tanquam ibi: sic pertracta re tanquam adhuc integra: rationem iudicii mei reddere: quaeque tunc carptim: multis obstrepentibus dixi: nunc potius iungere. fingamus treis omnino iudices in hanc causam datos esse: horum uni placuisse perire libertos: alteri relegari: tertio absolui: utrum ne sententiae duae conlatis uiribus nouissimam perimant: an se paratim una quaeque tantundem: quantum altera ualebit. nec magis poterit cum secunda prima connecti: quam secunda cum tertia. Igitur in senatu quoque numerari tanquam contrariae debent: quae tanquam diuersae dicuntur. Quod si unus: atque idem & perdendos censeret: & relegandos: nam ex sententia unius: & perire possent: & relegari? Num denique omnino una sententia putaretur: quae tam diuersa coniungeret? quemadmodum igitur cum alter puniendos: alter censeat relegandos: uideri potest una sententia: quia dicitur a duobus: quae non uideretur una: si ab uno diceretur. Quid lex: non aperte docet dirimi debere sententias occidentis: & relegantis: cum ita discessionem fieri iubet? qui haec sentitis: in hac partem: qui alia omnia in illam partem ite: qua sentitis. Examina singula uerba: & expende: qui haec censetis: hoc est: qui relegandos putatis: in hac partem: id est in eam: in qua sedet: qui censuit

eorum omnium differunt: quæ in eodem susceptiuo suscipi possunt: & ea quæ inter se seplurimum eorum omnium differunt: quæ sub eandem potentiam cadunt: & ea in super quæ maxime aut simpliciter aut genere aut specie differunt. Diuersa dicuntur ea quorum aut species sunt plures aut materies aut substantiæ ratio atque omnino diuersum ipsum opposito modo eidem dicitur. Diuersæ: remoræ: superatæ.

Quid. an ne. Lex de senatu habendo. Derimi. separari. Alia omnia. diuersa a priori sententia: uerba legis sunt a uerbo qui usquam examina. Expende. libra. Trutina: quæ optime & apertissime legem illam interpretat.

Solēnibus immobilibus. At enim dicent aduersarii. Diuidantur sententiæ separemus eos qui sentiunt interficiendos a relegantibus. Præualeat. numero uincat. Ad censentes. quod facit istud.

Deliberantibus. si quæ absoluit superior erit. Mitius. absolutio: quia leges semper fauent reo. Qui puniunt. scilicet morte. Comparati absoluentibus. seorsum a relegantibus cōferri cum absoluentibus deinde relegantes iterum cum absoluentibus quis uincetur mox debent punientes: & relegantes inter se cōferre. Quibusdam. fortasse gladiatorum: nam legimus Caium principem Proculum repente in arenam e spectaculis deductum coniunxisse Thraci: mox oplo-macho bisque uictorem iugulari iussisse.

Sors. ducta. Se ponit. iubet seduci.

Exegerit. uicerit. Superiorem secundam legitur etiam superior exierit uel extiterit: quod non improbo. Expectat. ut cum ea cōmittatur. Cæteræ. secunda: & tertia. Perimuntur. reprobantur Sententiarum. Secundæ: & tertiæ.

Planus repetam. sic in sequentibus ad Caluissium dicit post rem narratam quæ uerebatur ne parum expressisset. Aper-tius calculos ostendam. Initio. dum ille qui relegat sententiā suam dicit. In alia in diuersam sententiā & locum.

Similis docenti fio tanquam magister tibi.

Sententias. occidentis & relegantis.

Iri. disquiri. Quod postulabam. ut diuiderentur. Nam postulare est desiderium suum siue amici sui in iure apud eum qui iurisdictioni præest exponere uel alterius desiderio contradicere. An abstinere. descendere a relegante. Victus qui occidebat. Accessit. transit in sententiā relegantis. In hac una absolutoria. Singulis solis separatis: coniunctæ enim superiores erant illi quæ absoluebat. Eius qui censuerat necandos.

Destituti. a duce. Transfugam. con-

fugientem ad alienam sententiā: nam proprie transfuga dicitur Miles qui a suis ad Hostes transit. Tenuit uicem: alibi usus est composito dicens: obtinui tamen quod optabam. Altera. quæ censebat relegandos. Tertia. quæ necandos. Vtrā a relegante: uel liberate.

relegandos. Ex quo manifestum est: non posse in eadem parte remanere eos: qui interficiendos arbitrantur. qui alia omnia animaduertis: ut non contenta lex dicere alia: addiderit omnia: num ergo dubium est: alia omnia sentire eos: qui occidunt: quam qui relegant: in illam partem ire: qua sentitis non ne uideat ipsa lex eos: qui dissentiant: in contrariam partem uocare. cogere: impellere: num consulere etiam: ubi quisque remanere: quo transgredi debeat: non tantum solēnibus uerbis: sed manu: gestuque demonstrat? At enim futurum est: ut si diuidantur sententiæ interficientis: & relegantis: præualeat illa: quæ absoluit. Quid istud ad censentes: quos certe non decet omnibus artibus: omni ratione pugnare: ne fiat: quod est mitius: oportet tamen eos: qui puniunt: & qui relegant: absoluentibus primum: mox inter se comparari. scilicet ut in spectaculis quibusdam fors aliquæ se ponit: ac seruat: qui cum uictore contendat: sic in senatu sunt aliqua prima: sunt secunda certamina: & ex duabus sententiis eam: quæ superior exegerit tertia expectat. Quid: quæ prima sententia comprobata: cæteræ perimunt? Quia ergo ratione potest esse unus: atque idem locus sententiarum: quare nullus est postea: planius repetam: nisi dicente sententiā eo: qui relegat: illi: qui puniunt capite: initio statim in alia discedunt: frustra postea dissentient ab eo: cui paulo ante consenserint. Sed quid ego similis docenti: cum discere uelim an sententias diuidi: an iri in singulas oportuerit? Optinui quidem: quæ postulabam: nihilominus tamen quaero: an postulare debuerim: an abstinere. Quemadmodum abstinuit is: qui ultimū supplicium sumendum esse censebat. Nescio an iure: certe æquitate postulatiōis meæ uictus: omnis sententiā sua: accessit releganti: ueritus scilicet: ne si diuiderentur sententiæ: quæ alioqui fore uidebat: ea: quæ absoluedos esse censebat: numero præualeret. Etenim longe plures in hac una: quam in duabus singulis erant. Tū illi quoque: quæ auctoritate eius trahebant: transeunte illo destituti: reliquerunt sententiā ab ipso authore desertā: secuti que sunt quasi transfugam: quæ ducem sequebantur. Sic ex tribus sententiis

Neraui. Iuniori excusat: quod multa uolumina legenda misisset: quod intellexerat illi uacare pp. graciles uindemias. Exegeras. postulaueras ut multos libros mittere ad te. Graciles. steriles. Istic. in agris tuis: puto esse Terentiū iuniorē: q. a. quæstribus militiis atq. et p. cura-
tione Narbonensis Prouinciæ: integerrime functus recepat se in agros suos: paratisq. hono-
ribus fragilissimū otii ptulerat: latina græcaq. lingua tm̄ ualēs ut ea uideret magis excellere: qua tum
maxie loqueret. Quod uulgo dicitur: qd̄ est in puerbio. Eadē. esse graciles uindemias: sic ad uenatorem
scribit se colligere uindemias graciles.

Quidem: uberores tamen q̄ expe-
ctauerat. Meis agellis. Tuscis & Trāf-
padanis. Licebit mihi. non occupato
circa fertiles uindemias. Sit modo.
tantum pecuniarum. Scabræ aspere
unde scabies quia totum corpus crustis
exasperat Pli. lib. xiii. de generib⁹ char-
tæ refert: earum scabriciem leuigari
dente cocleæ: sed caduca littera fieri.

Bibule. multum humoris attrahentes:
hinc bibula arena a Virgi. dicitur. quæ
igitur chartæ aspere & humorez dispar-
gētes quod accidit male colatis: hæ pef-
simæ sunt. Aut necessario debebim⁹

sensus est & ordo: aut debebimus neces-
sario. i. ascribemus necessitati quicquid
boni maliue scripserimus: quia cum si-
mus in secessu non occupati circa rusti-
ca: fuit omnino aliquid siue bonum si-
ue malum scribendum an quicquid bo-
ni maliue scripserimus necessario debe-
bimus quia tenebimus persolvere char-
tam cum nobis nunc propter graciles
uindemias non sint pecuniæ aut si non
erunt pecunie unde bone chartæ eman-
tur: quicquid scripserimus siue boni si-
ue mali debebimus necessario. i. refere-
mus necessitati. nam scribam tantuz ne-
cessaria: ut epistolas & ratiōes: ac libros
omittā: quidā codices habent delebim⁹
obliterabimus. .s. nec in lucē mittemus
an qd̄ necessario ducti in malis carthis
scribere iure scripta poterimus delendo
emendare. uel sic ordiābis aut qcqd̄ scri-
pserimus necessario debebimus bōi ma-
liue. i. qcqd̄ libroz necessario quasi a te

coacti cōposuerimus id assignabimus bono dæmoni si bonum fuerit si malū malo. oīno cū amico lu-
dit. Cōfecerūt in sinu Paterni amici deflet infirmitates: & mortes seruoz suoz attē duo solatia me-
morat inuenisse manumittendo illos añ obitū & testamenta tanq̄ legitima scribere cōcedendo. Cōfe-
cerunt cōcusserunt prostrauerunt. Meoz seruoz iuuenū: quod maius dānū est: alii legunt æquidē iu-
uenii solatia duo. Paria. resistentia: sedantia. Solatia tñ. .s. sunt lenientia tñ aliquantulū dolorē. Fa-
cilitas manumittendi quia illos facile in libertatē mitto. Immaturos. añ tps. Seruis. infirmis. Qua-
si testamenta facere. signate & de iure loquutus est cum oīno leges uetent seruum posse legitimū testm̄
facere sed permittente etiam domino non uidetur esse legitimum: cū testm̄ sit res publica quæ non po-
test per aliū. fieri unde iurisperiti uoluerunt testamētū. quod permisisset pater filiofamilie esse ratū
testamenta autem solita mandari custodiæ testatur Tranqui. cum refert Cæsaris dictatoris testamētū
prolatum: quod uirgini uestali maxime demandauerat & pariter Augustum suum testamentum depo-
nisse apud sex uirgine uestales. Custodio. asseruo. Mandant iubent uerbis. n. imperatiuis nuncu-
pabant antiqui testamenta. Regant me ut illa tanq̄ legitima custodia uel interrogant & stipulatur.
Quod uisum. illis in testamentis est seruis an magis mihi permittere illis. Ocius. sine cunctatione.
Suis. conseruis beniuolis. Diuidunt describunt sine testamento quod habent. Donant. per tabu-
las. nam donatio sit etiam inter uiuos nulla necessitate iuris officio ue sed sponte quæ si non fiat nulla
reprehensio est: si prestetur plerūque laus inest. Relinquunt post mortem per hereditatem uel legatu

duæ factę: tenuitq. ex duabus altera: tertia expul-
sa: quæ cum ambas superare non posset: elegit ab
utra uinceretur. Vale.

C. Plinius: Iuniori suo. S.

Neraui te tot pariter missis uoluminib⁹:
sed oneraui primum: quia exegeras: de n-
de: quia scriberas. tam gracileis istic uide-
mias esse ut plane scirem tibi uacaturū: (qd̄ uul-
go dicitur) librū legere. Eadē ex meis agellis nūci-
antur. Igit⁹ mihi quoq. licebit scribere: quæ legas:
sit modo: unde chartæ emi possint: quæ si scabræ:
bibulæue sint aut non scribendum: aut necessa-
rio quidquid scripserimus boni: maliue: dele-
bimus.

Vale.

C. Plinius Paterno suo. S.

Onfecerunt me infirmitates meorū: mor-
tes etiam & quidē iuuenum. Solatia duo
nequaquam paria tanto dolori: solatia
tñ. unum facilitas manumittendi: uideor enim nō
omnino immaturos perdidisse: quos iam liberos
perdidī: alterum cum permitto seruis quoq. quasi
testamenta facere: eaq. ut legitima custodio: man-
dant: rogntq. q. uisum pareo ocys. suis diuidūt:
donant: relinquunt duntaxat intra domum. nam
seruis. Resp. quædam: & quasi ciuitas: domus ē.
Sed quamquā his solatiis adquiescam debilitor:
& frangor eadem illa humanitate: quæ me ut hoc

Intra domū domesticis tantū conseruis. Domus domini. Acquiescā. Remittar refociller debilior. fio infirmior & minus fortis. Humanitate facilitate clāmentia misericordia beniuolētia quā grāci φιλανθρωπία uocāt. Hoc ipsum posse facultates dillargiri. Durior seuerior q̄ sim erga meos seruos. Huiusmodi casus infirmitates & mortes seruoz. Eoz. ob id quod iacturam in facultatibus fecerint: & iō quærantur an ga sint constātes neq; flectantur. Nescio immo scit neq; magnos neq; sapiētes eē. Hoīes non sunt inhumani neq; clemētes sed feri. Affici. subiici humanis affectibus: qui sunt animi motus im-

ut hoc ipsum permitterem: induxit. Nō ideo tamē uelim durior fieri: nec ignoro alios huiusmodi casus nihil amplius uocare: quam damnum: eoq; sibi magnos hoīes: & sapiēteis uideri: qui an magni: sapienteq; sint: nescio: hoīes non sunt. Hoīs est enim adfici dolore: sentire: resistere tamen: & solatiā admittere non solatiis non egere. Verum de his plura fortasse: quam debui: sed pauciora: quam uolui. Est enim quædam etiā dolendī uoluptas: p̄sertim si in amici sinu defleas: apud quem lachrymis tuis uel laus sit parata: uel ueniā. Vale.

C. Plinius Macrino suo. S.

Num istic quoq; immitte: & turbidum cœlum hic adsiduę tempestates: & crebra diluuiā. Tyberis alueum excessit: & demissioribus ripis alte superfunditur. quāquā fossa: quam prouidentissimus imperator fecit: exhaustus: premit ualleis: innatat campis: quaq; planum solum: pro solo cernitur inde: quæ solet flumina accipere & permista deuehere: uelut obuius retro cogit: atq; ita alienis aquis opit agros: quos ipse non tangit. Anio delicatissimus amnium: ideoq; adiacentibus uillis uelut inuitatus: retentusq; magna ex parte nemora: quibus inumbratur

Insuper Anio ipse nemora & uillas adiacentes disiecerat petit igitur sibi nunciet Macrinus: si quid simile in regione transpadana accidisset. Num. an. Istic. Brixia. Hic in urbe. Dilluuiā inundationes fiunt. Excessit licet inclusus utriq; lateribus. alibi nō legi excreuisse Tyberim sub Traiano. antea sæpius & postea. nam sub Othone memorant Tacitus & Plutarchus nunq̄ prius in tantū sublatum. neq; tot res perdidisse. siquidem prorupto ponte sublicio ac strage obstantis molis infusus non modo iacentia & plana urbis loca: sed secuta hmoi casuū impleuit rapti pleriq; ex annonæ foro: plures in tabernis & cubilibus intercepti. corrupta stagnantibus aquis fundamenta insularum: dein remanēte flumine collapsa imperante ēt Antonino philosopho inundatio grauissima fuit. quæ res & multa urbis ædificia uexauit: plimūq; aialiū interemit: famēq; qualem sub Othone grauissimam peperit: & ut omittam sub Theodosio eiusdē fluminis ingens incrementū: sat illud quod sub Mauritio oīumq; hætenus legerim maximū erit retulisse: adeo ut ipsius aquæ super muros urbis influerent: & maximas in ea regiōes occuparent. Demissiori- bus inferioribus aqua supabūdāte. Prouidentissimus. epitheto cōueniēti & opportuno Traianū p̄uidentissimū appellauit: ut q̄ urbē maiora dāna p̄spiceret passurā: nisi fluminis incrementū fossa exhauriret. quare in eplis ad eundē Imperatorē. dum ueretur ne lacus flumini cōmissus totus in mare afflueret: prouidentissimū appellauit. est aut̄ prudentia sapientiæ ps. Præmit. occupat. Solum planum. terræ planicies Cernitur pro solo. apparet aqua instar soli. Sup uerbo solo plura alibi. Quæ solet accipere flumina. Tinnia quē Strabo Tonam dicit & Glanis primi fluiuium Tyberim influūt: p̄cipui tñ Nar. & Anio eum fluiuiū augment. Deuehere. in mare. Retro cogit. repellit fuit in secūda lectiōe resistere cogit. Alienis Nare & Antenæ p̄sertim. Quos ipse nō tangit. q̄ ipse Tyberis dū repellit aquam Naris & Anienis causat ut illa p̄ agros circūiacentes diffundat. contegit ergo campos non sua: sed aliena aqua. Anio delicatissimus Anio

probabiles subiti concitati non educo iquit Seneca sapientem ex hoīum numero: nec dolores ab illo secuti ab aliqua rupe nullum sensum admittente submo- ueo: memini ex duabus partibus esse cōpositum illum: altera est rationalis: hæc afficitur dolet: illa intrepida est: & indomita inde subiunxit Plinius dolere pro quo aliqui legunt affici dolore. Resistere tamen animi scilicet ratione: quod est hominis propriū secundū philosophos.

Solatiā admittere adhibere doloriamenta. Solatiis non egere, esse fortis & constans in aduersis. magis placet legere non solatiis non egere. uidelicet ita pturbari ut opus sit Solatiis. Iis hoībus an potius seruis. Plura. scripsi. Est q̄dam uoluptas dolendi in dolore sit quædam uoluptas. Ouidius. est quædam flere uoluptas. Sedatur lachrymis egeriturq; dolor. In amici sinu familiariter apud amicum. Defleas. infortunium tuū: isq; laudet lachrymas tuas tāquam pias: uel illis ueniam præstet.

Vm. Tyberis crebris ac subitis incrementis augetur nusq̄ magis olim a quis q̄ in urbe stagnantibus: quinimmo uates intelligitur potius ac monitor auctu semper religiosus uerius q̄ sæuus. Verū tamen cū Plinius hæc Macrino suo scriberet: adeo alueum suum excesserat: ut oīa plana contexerit: licet fossa a Traiano percussa admodum exhaustus foret.

Tyberis inundatio

oïum. hic ex Alba decurrens præter Latinam Marforum urbem & propinquum illi campum Tyberim ingreditur: & paulopost cū hæc retulisset Strabo iuxta inquit Tybur cataraeta hoc est descensus existit: quæ Anio facit: ubi nauigabilis esse incipit cū e sublimi pfundam in uallē, defertur: & per urbi ipsi uiciā nemora. at Plinius scribit Anienē otiri in monte trebanog: tresq; lacus amœnitate nobiles in tyberi de ferre Dionysius uero lib. v. suarū antiquitatum flumen inquit Anio tybure effusus ab excelsio scopulo p planiciē Sabinog Romanorūq; fertur utranq; regionem disterrinans. influit in tyberim aspectu pul cher: & potu dulcis. Iulius aut Frōtinus

nam cum oriatur Anio supra trebā Au gustā seu quia p saxosos mōtes decurrit paucis circa eū opidis obiacentibus cul tis seu q; lacus altitudine in quo excipit ueluti depurat i minentiū quoq; riuog opacitate inūbratus frigidissim⁹ simul ac splendidissimus co puenit. Hæc tā felix aquæ pprietās oïbus dotibus æq; tura Martiā copia uero superatura.

Adiacētibus uillis. nā sicut Tyberis plu ribus prope solus q; cæteri in oïbus am nes accolabat aspiciēbaturq; uillis ita Anio & ipse nauigabilis amœnitate sua pluribus uillis incolebat. quod apte do cet Papinius. Immutatus. locog & ædi ficiog amœnitate. Quibus in umbra tur: Statius in syluis. non longius usq; indoluit natura sibi nemora alta citatis Incubuerē uadis. fallax rñsat imago. Frō dibus & longo eadē fugit umbra perun das. & paulopost. uenerabile dicā Lucorū semiunte q; u. da fluminis intra Cer nis: an ad syluas quæ respicis aula tacen tes: inibi q; dū uillam Vopici celebrat: fluminis amœnitatē multis psegur.

Subruit montes. dū preceps ruit saxa se cū trahit. Decidentiū & syluag & sa xog. Clausus. retentus. obstructus. Pluribus locis. aluei sui. Amissum. iter ceptū. Impulit tecta uillag culmia di ficit. Erexit. excreuit: extulit transmi lit. non improbo euexit. Excelsioribus terris. ut tumulis & collibus: super quos non ascendit diluuiū.

Tempestas inundatio. Deprendit. circumclusit. Diuitum apparatus. non minus. n. suburbana prætoria: uillæque statuis ornabantur: tabellis quæ & auleis ac præciosa suppellectili istruēbantur. q; do mus urbanæ ex testimonio Papinii. Gauem suppellectilē. multarum rerum mobilium ad usum do mesticum. Paulus de suppellectili connumerat quæ appellatione eius contineantur. Instrumenta ruris ad quotidianum usum ruris parata: aratra: corbes: falces: bidentes: ligones: ferrulæ: acus: cultelli: uuan gæ: runcones: & quæ latius lib. ii. Palladius recenset. Ibi. in aliquo loco. Rectores. bubulci: aratores. Hic alibi. Soluta. sine iugo. Libera sine custode: & rectore. Armenta. boues & equi: & cætera maiora aiantia. Virgi. Hæc satis armentis: superat pars altera curæ Lanigeros: agitare greges. armenta dicta putant ab arando quasi aramenta: aramenta: alii ab armis quibus apta sint: & enim equi præliis inter sunt. boues etiam & maiora animalia milites armabant corio. Trabes atque culmina. codex pontifi cius non habet atque culmina. Varie. nam uiua partim nabant: partim repiebantur. inanima leuio ra superextabant: grauiora interdum mergebantur quandoque supernatabant. Turbines. additi sunt nubibus. uenti in se contorquentes qui conuoluunt rapiunt quæ non solum agrestium labores. Sed etiam tecta præsertim se repugnatiores sint turbines dicuntur. quod si turbines interpretaberis tempe states: tunc commodius legetur deiecti q; adiecti. Opera. maceries monumenta in agris posita. De cussa. derecta. Debilitati. debiles facti aliqua membrorum parte. Obruti. aqua. Obtriti. rui na domorum uel fragminibus montium collisi. Luctibus. ob mortaliū & armentorum ac rerum perniciem. Simile. diluuiū euenerit. Pro' mensura periculi' quando remetior in quo periculo fue rit Latium. Consulas sollicitudini meæ. me admoneas nihil fuisse. Tale. damnum euenerit. An expectes? immo secundum aliquos maius tormentum est expectare. hinc Virg. de fontibus dixit. Inclu si pœnam expectant & ille crudelissimus tyrannus uolentibus mori uim adhibeat uiuendi. nam mortē

& fregit: & rapuit. subruit monteis: & decidentiū mole pluribus locis clausus: dū amissum iter quæ rit: impulit tecta: ac sesup ruinas: euexit: atq; extu lit. Viderūt hi: quos excelsioribus terris illa tēpe stas deprehendit: alibi diuitū apparatus: & grauē suppellectilē: alibi instrumenta ruris. ibi boues: ara tra: rectores. hic soluta: & libera armenta: atq; iter hæc arborū truncos: aut uillarum trabeis atq; cul mina: uarie: lateq; fluitantia. Ac ne illa quidē loca malo uacauerunt: ad quæ non ascendit amnis. Nā p amne ihera assiduus: & deiecti nubibus turbines p rupta opa: qbus pretiosa rura cinguntur: quassa ta: atq; et decussa monumenta. Multi eiūsmodi ca sibus debilitati: obruti: obtriti: & aucta luctib⁹ dā na. Nequid simile istic: p mēsurā periculi: uereor: teq; rogo: si nihil tale est: quā maturissime sollicitu dīni meæ consulas. Sed et si tale: id quoq; nuncies. Nā paruulū differt patiāris aduersa: an expectes nisi quod tantum est dolendi modus: non est timē di. doleas enim quantū scias accidisse: timeas: quā tum possit accidere. Vale.

C. Plinius Rufino suo. S.

Armenta

adeo leue supplicium putabat: ut cum audisset unum ex reis Carnulium nomine anticipasse eam exclamauerit Carnulius me euasit. Modus terminus certus ut doleas quantum sis passus. Nisi tamen quid si nisi tamen. Non est timendi modus. quia nescis quantum mali possit accidere. Timeas maximum.

Assum est. Laudat Domitium Tullum: qui in uita moribus non satis probatis: tamen laudabile testamentum reliquerat praeteritis captatoribus & relicta filia haerede legatis insuper pluribus est prosequutus nepotes & pronepotem ac in primis uxorem pietissimam: quae illum

Domitius
Tullus

diutem quidem sed senem & podagra perditum diutius sustentauit. Speculum morum. inditum esse quibus moribus fuerint dum uiuerent. Morte. dum moritur relicto testamento honestissimo.

Vita qua omni astu diuitias quaesivit: ac se captandum permittere simulabat.

Communis. nam erat filia naturalis Domitii Lucani fratris Domitii Tulli: qui illam adoptauerat: & cum adoptio imitetur naturam uidebatur esse communis filia duobus fratribus: cum tamen unus Domitii Tulli foret: quoniam olim adoptiuus filius in potestatem adoptantis transibat: hodie autem secus nisi in quibusdam casibus. Prosecutus est. bene affecit. Nepotes filios filiae adoptiuae. filius nepos alique descendentes usque ad trinepotem liberi: ultra hos posteriores proprie appellantur. quemadmodum pater auus & reliqui usque ad tritaum parentes ultiores uero maiores nominantur. Pronepotem. nepotem filiae adoptiuae. Iucundissimis. amplissimis.

Nepotes

Maiores

Omnia. fecit: executus est. Tanto magis. plenissima pietate: quia fuerunt omnia inexpectata. Sermones. rumusculi. fabulationes. Alii. ut captatores. Fictum. quia simulabat illos se relicturum haeredes: qui se captabant. Ingratum. acceptorum munerum. Illum. Tullum.

Confessionibus. nam fatentur se esse de numero captatorum: dum illum tanquam ingratum accusant. De patre. suo:

quod se haeredes non reliquisset. Orbi sine patre & hereditate relictum. Alii. qui non captauerant Tullum. Contra sentiunt. Ferunt laudibus. extollunt laudando mirandum in modum. Hoc ipsum factum Tulli. Sit frustratus. deceperit. Improbas auaras improbum existimat Iulianus eum: qui de uiui hereditate sollicitus est: sic Vlpianus de uulgari & pupilari testamento. Pro moribus temporum. quibus auaritia adeo incubuerat ut nemo diues orbus non captaretur: id quod saepe Iuuenalis pulsat. sed frequentius Martialis notat. Non fuisse ei liberum. non potuisse aliud testamentum legitimum facere. Reddidisse. quia illas acceperat cum fratre ab auo filiae: honestum ergo erat: ut ad illam redirent: ne quod prospera fortuna accreuerat: hoc in alium proueniens luctuosum ei procederet. Per filiam respectu filiae: quod statim ostendit. Auctus. factus opulentior. Curtius Mantia suspicor apud Tacitum mendam inoleuisse libro. xiii. ubi legitur Curtius Mantia superioris exercitus legatus: restituique debere Curtius Mantia. Generum suum. cui unicum filiam dederat. Is. Domitius Lucanus frater est Tulli. Sub ea conditione. talem institutionem permittit ius fieri: ut. ff. de haeredibus instituendis ex affricani uerbis apparet. ac ex Authentica excipitur codice de bonis quae liberis. Eius. Lucani.

Taciti loc⁹

Neptem suam filiam filiae ipsius Curtii. Manu patris emissa. aduerte secundum iuriconsultum fuisse Plinium locutum improprie: cum manumitti dicantur serui: emancipari uero filii. uerum quandoque eo uerbo iuriconsultus hoc modo quo Plinius abutitur: ut. ff. de officio proconsulis & legati. Pater. Lucanus. Emiserat. emancipauerat. Patruus. Tullus. Adoptauerat. ut filiae bonis gauderet. Circumscripto. decepto: sublato. circumscriptores inquit Seneca dici solent qui aliquid sustulerunt & Alconius circumscriptum interpretatur sublato: circundatum: pretermisum: deceptum. M. Tullius in secunda philippica: quid enim aliud ipse dicebat: nisi quod circumscriptus esset Antonius: & in sexta: ille se

Manumit-
tere
Circūscri-
bere

fluuiio Rubicone. cc. milia circūscriptū esse patiatur. ac in duodecima: parata de circumscribēdo adole-
 scente snīa cōsularis: demum in ultima: aut adolēscētes circūscribunt. idē Cicero lib. iii. officioꝝ circum-
 scriptio adolescentium lege latoria: & de finibus eodē libro. circumscriptus igitur iis sentētiis: quas po-
 sui. uidet huius uerbi circūscribere uis deducta ab illo grauitē facto Pōpili legatī ad Antiochū: cui cū
 tradidisset senatuscōsultū ne Ptolomæū lacefferet: & rex dixisset se cum amicis collocutū: indignatus
 Pōpilius qđ aliquā moram interposuisset uirga solum quo insisteret: denotauit & prius inqt qđ hoc cir-
 culo excedas: da respōsum: quod senatui
 referam: qđ Columella pro curtare uta-
 tur: & contrahere: Diophanes inquit Bi-
 thynius Vricensem totū Dionysiū Poe-
 ni Magonis interpretem per multa dif-
 fusum uolumina sex epitomis circūscri-
 puit. Frater consors. Tullus frater Luca-
 ni bonoꝝ particeps & in unum uiuētes
 nōdum diuisio patrimonio. nam consor-
 tes fratres secundus appellat: qui simul
 uitam ducūt passuri inuicem quicquid
 boni malie acciderit: quod etiam in pa-
 negyrico & alibi usurpauit: cum pro pa-
 trimonio fors interdum accipiat. ita
 Tullus sub eadē sorte hoc est patrimo-
 nio cū Lucano fratre suo adoptata filia
 quā is emācipauerat: iterum bona in pa-
 triam potestatem reduxerat. Cum opi-
 bus: quibꝫ frueretur ipse cū patre natura-
 li. Illis. Tullo & Lucāo. Inuictissimis.
 admodum nolētibus Curtio Montano
 & Domitio Afro. A quibus. per quoꝝ
 bona. Domitius Afer. orator eximius:
 & Quintiliani magister: de quo alibi co-
 pioſius. In nomen in adoptionem: qm̄
 adoptatus adoptantis appellationem su-
 mebat: inde appellatus fuit Domitius. i-
 mo Domitii Tullus & Lucanus. Ante
 octo & decem annos qđ ipse obiret. hoc
 etiam tangit Fabius libro sexto: uel opti-
 ma inquit est hęc simulatio cōtra simu-
 lantem qualis illa Domitii Afri fuit ue-
 tus habebat testamentū & unus ex ami-
 cis recentioribus sperans aliquid ex mu-
 tatione tabulaz falsam fabulā intulerat consulens eum an primipilaris testatoris suaderet ordinare su-
 prema iudicia: noli inqt facere: offendis illū. Nuncupatum. palam factum sine scriptura. nuncupatiū
 testamentū illud est: ad cuius firmitudinem & substantiam necessaria non sit scriptura: quod intellexit
 Tacitus cum libro secundo scribit: ignotos & aliis infensos eoꝝ principē nuncupantes procul arcebat.
 tam & si nunc ad perpetuam rei memoriam facilioremqꝫ probationem soleat ī scriptis redigi. & hoc sit
 in frequētissimo usu. est testamētī genus quod appellatur in scriptis quia sine scriptura inualidū sit: quo
 raro utimur eius forma traditur codice de testamētis. Improbātū. quis non mutauerit: qm̄ non crede-
 bat se tam cito moriturum apparet autem ei displicuisse id testamētū: quod eorum patris bona proscri-
 benda curauit. Eorum. Tulli & Lucani. Proscribenda. publicanda. nam proscriptorum & rebellium
 bona in Aerarium deferebantur. Illius. Afri. Excidit. expulit eueruncauit. ex constitutione. n. impera-
 toris: quæ extat in codice contra rebelles: ac maiestatis læsæ reos: filij patris bonis priuabantur neqꝫ ad
 ullos honores admittebantur. immo nulli licebat illis opem ferre: ut exulibus mors solatiū: & uita sup-
 plicium foret. In liberis. in numero filiorum adoptati loco liberoꝝ erāt. Successit. dum illos hæredes
 reliquit. Abstulerat. condemnandum curauerat. Hæreditas Afri. relicta ab Afro. nihil aliud est hære-
 ditas qđ successio ī uniuersum ius: quod defunctus habuit auctōribus Caio & Vlpiano. Reliqua. bona.
 Transmittēda. relinquenda per ordinem successionis ideo dixit Afri hæreditatem transmittendam eē
 fratris filiæ. quæ erat filia eius adoptiua: quia filius adoptiuus qui est legitimus tantum succedit patri
 adoptanti ab intestato sicut filius naturalis: & legitimus patri suo naturali. Filiæ. naturali. Fratris.
 Lucani. Exasse. ex uniuersa hæreditate. As. n. duodecim uncias complectitur & duodecim uncis. uni-
 uersa hæreditas connumeratur. Filiæ quæ debebat esse hæres. Reconciliare. rediret in gratiam cū

Quintilia-
ni locus

Nūcupatū
Testamen-
tum

frater in patris potestate emancipatam filiā ado-
 ptionis fraude reuocauerat: & quidē cum opibus
 amplissimis. Fuit alioqui fratribus illis quasi fato
 datum ut diuites fierent inuitissimis: a quibus fa-
 cti sunt. Quinetiam Domitius Afer: qui illos in
 nomen adsumpsit: reliquit testamentū ante octo
 & decem annos nuncupatum: adeoqꝫ postea im-
 probatum sibi: ut patris eorum bona proscriben-
 da curauerit. Mira illius asperitas: mira felicitas
 horum: illius asperitas: qui numero ciuium exci-
 dit: quem socium etiam in liberis habuit felicitas
 horū: quibus successit in locum patris: qđ patrē ab-
 stulerat. Sed hæc quoqꝫ hæreditas Afri: ut reli-
 qua cū fratre quæ sita: trāsmittēda erant filiæ frīs:
 a quo Tullus ex asse hæres institutus: prælatuqꝫ fi-
 liæ fuerat: ut re cōciliaretur. Quo laudabilius te-
 stamētū est: qđ pietas: fides: pudor scripsit. In quo
 deniqꝫ oībus adfinitatibus p cuiusqꝫ officio grā
 relata est: relata: & uxori. Accepit amēnissimas
 uillas: accepit magnā pecuniā uxor optima & pa-
 tientissima: ac tāto melius de uiro merita: qđto ma-
 gis est repræhēsa: qđ nupsit. Nā mulier natalibus
 clara: moribus proba: Aetate decliuīs: diu uidua:
 mater olim: parum decore secuta matrimonium

filia: cū qua gerebat similitudines: qm̄ a patre testamēto priuata fuerat. Pietas. q̄a filia. Fides. quia frater fratri hereditatē cōmiserat ut filia restitueret. Pudor. honestas. Scripsit. per scripta fecit. Affinitatibus. tam naturalibus q̄ adoptiuis. Gratia relata. nā dum filia relinquit heredem: satisfecit oī iuri. Pro cuiusq̄ officio. ut unusquisq̄ merebat. Vxor. Tulli ab ipso Tullo. Accepit. ex legato. Natali. bus clara parētibus claris genita. Decliu. ad seniū. Olim suscepta ple: quā postea amisit. Parū de. core. nō līne ifamia. Diuitis. senis Domitii Tulli. Perditi. morbo. debilitati chiragra & podagra. Obi. bat. circuibat. Fricandos. dentifricio le. uādos. Præbebat. ministris. Viuebat. tamen. in tantis doloribus & angustis non deliberabat mori secuturus Corce. lii Ruffi exēplum: qui impar dolori me. dia spontanea mortuus est. Perseueran. tia ministrādi. curandi mariti cōstantia.

uidebatur diuitis senis ita perditī morbo: ut esset radio posset uxori: quam iuuenis: sanusq̄ duxisset. Quippe oībus membrīs extortus: & fractus tan. tas opes solis oculis obibat: ac ne ī lectulo quidē: nisi ab aliis mouebatur. Quinetiam (Fœdum: mi. ferandumq̄ dictu) denteis lauandos: fricandosq̄ præbebat. Auditū est frequenter ab ipso: cū que. reretur de contumeliis debilitatis suæ se digitos seruatorum suorum quotidie linguere. Viuebat ta. men: & uiuere uolebat sustentate maxime uxore: quæ culpam inchoati matrimonii ī gloriam per. seuerantia uerterat. Habes omneis fabulas urbis expectatur auctio. Nam sunt uenales tabulæ Tul. li. fuit enim tam copiosus. ut amplissimos hortos: eodem: quo emerat: die instruxerit plurimis: & an. tiquissimis statuis. tantum illi pulcherrimorum operum in horreis: quæ neglegebat. Inuicem tu: siquid istic epistola dignum: ne grauare scribere. Nam: cum aures hominum nouitate lætantur: tū ad rationem uitæ exemplis erudimur. Vale.

C. Plinius Maximo suo. S.

Est gaudium mihi: & solatium in literis: nihilq̄ tam lætum: quod his lætius: ni. hil tā triste: qd̄ nō per has sit minus tri. ste. Itaq̄ & infirmitate uxoris: & meorum pericu. lo: quorundam uero etiam morte turbatus: ad uni. cum doloris leuamentū studia cōfugio. quæ præ. stant: ut aduersa magis intelligam: sed patientius ferā. Est at̄ mihi moris: qd̄ sum daturus in manus hoīum: añ amicorū iudicio examinare: in primis tuo. Proinde: si quādo: nūc intēde libro: quē cum hac ep̄la accipies. quia uereor: ne ipse: ut tristis. parū intēderim. Imperare. n. dolori: ut scriberē: po. tui: ut uacuo aīo: lætoq̄ nō potui. Porro ut ex stu. diis gaudium. si studia hilaritate pueniūt. Vale.

fugi ad studia. confugimus ad aliquem opis causa: & solatii. Daturus in manus hominum. publicatu. rus: emissurus. Si quando. si unquā intendisti. Intende in librum meum. tuā diligentiam intende in emendationem mei libri. alii legunt intende libro sicut mox: nō ipse sed ipsi scilicet libro. Ut tristis: quia dolore turbabar. Intenderim parū. paruam curam adhibuerim. Ut uacuo. ut libera curis scriberem. Ut ex studiis gaudium. prouenit: si quis illa bene intellexerit. Studia hilaritate. proueniūt. nam Car. mina proueniunt animo deducta sereno. Hilaritate. uacuo: & læto animo.

Fabulas. sermonculos. res parui momē. ti. Auctio. uenditio rerum in publico: q̄ sit licitatione: hoc est interrogatione: cum res traditur plus offerenti. Tabu. læ. picturæ antiquorū præciosissime: qui. bus capiebat Tullus. Copiosus. diues.

Instruxerit. ornauerit. Solitos ornari hortos statuis iam dixerat Plinius cū de Regulo scriberet. & M. Tullius. iii. offi. cio: ubi refert Pythiū Canso uendidit. se hortos instructos non solum statuis ue. rum etiam aliis rebus & ornamentis ap. paratos ostendit. Eodem die. mira cele. ritate. Antiquissimis ergo preciosissi. mis: quod notat Iuuenalis. nā inquit præ. sectissimus horū est. Si quis Aristotelē similem: uel Pithacon emit. Et iubet ar. chetypos pluteum seruare Cleantes. In ho. reis. in apothecis statuarum. legitur etiā in hortis & tunc cōuenit cum præce. dentibus. Quæ negligebantur uel ob. nimiam copiam aut quia propter mor. bum nō poterat illa curare. Erudimur. instruimur. docemur. Exemplis. ad be. ne honesteq̄ uiuēdum: & ut nostros mu. nificentia prosequamur. exemplum pro. prie uocamus rei gestæ aut tanq̄ gestæ utilem commemorationem ad perlua. dendum id quod intenderis.

Est gaudium. excusat se q̄ tri. stis scribat: quoniam ex stu. diis solatium inueniat: & li. brum emendandum Maxi. mo mittit: in quem rogat ut pro se inten. tionem intendant. Gaudium. in rebus lætis. Solatium. in tristibus est. In litte. ris. in studio. Quod his lætius. quod sit lætius litteris. Tam triste: & nihil tā tri. ste est mihi. Vxor. Calpurniæ de cu. ius agritudine in præcedētibus. Meo. rum. ut Encolpi Morte: ut zosimi. Cō.

Ad quæ. Mirabilē Vadimoniis lacū pēplam ante oculos Gallo ponit: cuius nō tm formæ ro-
tunditatē: & aquæ medicinā: quā plures inatantes ac fluctuantes īsulās admirat. Ad quæ. or-
do. negligimus ea miranda: q̄ posita sunt sub oculis nris. ad q̄ talia: ut noscamus solemus lon-
gū iter ingredi: & traicere mare. Proximorū īcuriosi. negligētes p̄xima quæq̄. Occasio.
cōmoditas uidēdi. Daſ. licet. permittit. Quacūq̄ de cā. id faciamus. Vrbe. Roma. Per multa. ad-
miranda. Achaia. Pelopōnesus: a parte totū: nā Achaia Pelopōnesus: & a quibūdā pars eius: ubi spiracu-
lū tenariū admirādū: s; alibi de ea copio-

sus: Aegyptus admirāda sunt in Aegy-
pto Nilus: Apis bos: Crocodilus. Hip-
popotāus. Mēnonis regia: Alexādia. Py-
ramides: & Chemnis īsula lucos syluasq̄
& Apollinis sustinens tēplū: q̄ in quodā
Aegypti lacu natat. & quocunq̄ uenti
agunt pellitor. Asia. duplex est altera ī
tertio orbis diuortio posita: altera mīor
ī ea prāter tēplū Dianæ Ephesiæ: admi-
rabiles fluiui sunt Pactolus: Meander.

Alia terra ut Africa: q̄ semp aliquid no-
ui ferebat: q̄ etiā authore Plinio in pro-
uerbium cessit. Audita. aliis narrantib⁹.

Lustrata. nobis uidentibus. Prosocer
Fabatus. Amerina. in agro amerino ia-
centia. authore Stephano amerinus ab
Ameria deducitur: quod oppidum est
non procul a Meuania referentib⁹ Stra-
bone & Plinio secūdam quosdam ante
Persei bellū cōditū annis. Dcccc. lxxiii.
distans ab urbe. xlv. miliaris. menda est
apud Seruium grammaticum ubi tradit
Amerinum uocatum: & eius factam sē-
pius mentionē a. M. Tullio pro Roscio:
apud quem non amerinum sed Ameriā
inuenies salix amerina laudatur a Virg.
Columella: Plinio. Hæc perambulan-
ti. dum hæc prædia circuirem. Vadi-
monis. de quo Plinius senior li. ii. in Va-
dimonis lacu īsulæ semper fluitant. cor-
rigendus ex lib. iii. naturalium quæstio-
num locus apud Senecā sic: aliæ in Vadi-
monis lacu uehuntur: cū passim habea-
tur in alia inuadolis lacu uehitur est au-
tem is lacus in Etruria. Liuius li. ix. In-

terea res in Etruria gestæ ad Vadimonis lacu ubi ethruscorū opes fractæ sunt Ellio Vulturreno regū
Ethruscorū ultimo ibidem cæso referēte Catone ī originibus & Vadimona lingua ethrusca lanū dictū
putat Myrsilus: at Fabius pictor. lanū uertumnū Vadimona ab ethruscis nuncupatū. lacētis rotæ for-
ma circulari: & rotūda. Sinus. recessus: reflexus cōcauitas. Dimensa. ad mensuram facta equalia. M.
Tullius. ut uerba uerbis quasi dimensa: & paria respōdeant. Color. aquæ. Ceruleo albidior. ceruleus
color mari datur. est aut uiridis cū nigro: sed istius lacus color erat albidior: a colore fontē Ceruleū quē
Claudius cū Curtio & Albulone urbi induxit appellatū tradit Frōtinus apud quē sic restitues alteri q̄
ex fontibus Ceruleo & Curtio perducebat Claudiæ datū est testimonio ipsius Frōtini Trāq̄. & Plinii se-
nioris cerulei tēperationes li. vi. docet Vitruuius. Pressior. purior. uel dēfior. Sulphuris odor hēt sul-
phureū odorē. Saporq̄ medicatus. ut gustus aquæ illius uideat medellæ aptus. Pli. senior lib. viii. &
sucidis oib⁹ usus medicatus. Vis. uirtus medicina ē illis aquis. Fracta mēbra. Solidant. cōiungant.
Spaciū. lacus ē mediocre. Sacer cōsecratus diis. & publice dedicat⁹. Innatāt. īsulæ herbida. Pli. ī rea-
tino q̄dā īsulæ semp fluitāt sicut ī agro Cecubo & eodē reatio mutinēsi stationēsi ī Vadimōis lacu & ad
Cutilas aq̄s opaca sylua q̄ nūq̄ die ac nocte ī eodē loco uisit hīc Seneca Cutilæ īsula natās & arbores
hēt & herbas nutrit tñ aq̄ sustinet & ī hac atq̄ illā ptē nō tm uento īpellit sed aura: nec unq̄ illi p̄ diē &
noctē ī uno loco statio adeo mouet leui flatu de q̄ multa lib. i. Macrobius & Dionysius plura in suis an-
tiquitatibus. has natantes īsulās Seneca putat ex pumicibus constare. Quæq̄. & producant oīa alia
quæcunq̄ fecundior palus & ipsa margo lacus germinat. Sua. particularis. Cuique. īsularum.

Ad quæ noscēda iter ingredi: trāsmittere
mare solemus: ea sub oculis posita ne-
glegimus. seu quia ita natura cōparatū:
ut proximorū īcuriosi: lōginqua sectemur: seu qd̄
oīum rex cupido languescit: cum facilis occasio
est: seu quod differimus: tanq̄ sæpe uisuri: qd̄ da-
tur uidere: quoties uelis cernere. Quacunque de
causa per multa in urbe nostra: iuxtaq̄ urbem:
nō oculis modo: sed ne auribus quidem nouimus.
Quæ si tulisset Achaia: Aegyptus: Asia: aliaue
quelibet miraculorū ferax: cōmendatrixq̄ terra:
audita: perlecta: lustrataq̄ haberemus. Ipse certe
nuper: quod nec audieram ante: nec uideram: au-
di pariter: & uidi. Exegerat pro socer meus: ut
amerina prædia sua inspicerē: hæc per ambulātū
mihī ostēditur subiacens lacus noīe Vadimonis:
simul quædam incredibilia narrantur. perueni ad
ipsum. Lacus est in similitudinē iacentis rotæ cir-
cumscriptus: & undiq̄ æqualis: nullus sinus obli-
quitas nulla: oīa dimensa: paria: & quasi artificis
manu cauata: & excisa. Color coeruleo albidior ui-
ridior & pressior sulphuris odor saporq̄ medica-
tus. uis q̄ fracta solidant. Spatiū modicū: qd̄ tñ
sentiat uentos: & fluctibus intumescat. nulla ī hoc
nauis (sacer enim est) sed innatāt īsulæ herbida:
omnes harundine & iunco tectæ: quæq̄ alia focū

Asia.

Amerina

Vadimonis
lacusSenecæ lo-
cus

Ceruleus

Frontini
locus

Modus. mensura forma. legitur etiam. Vnacuq; idest eadem forma est omnibus. Margo. infulage ora. probati auctores incerto genere marginem usurpant. Sibi. inuicem: inter se. Terunt. contiguas insulas fricant: & pariter abraduntur. Altitudo. profunditas: uel eminentia extra aquam. Carina. cōpauitatis: instar fondi nauis. Humili. breui admodum discensu. Hæc. aliqua insularum. Ab omni latere. tota. Suspensa. superextans aquæ. Merfa. undis obrupta. Continenti similes. perpetuo spacio terræ coniunctæ: unde continentes prouincias iurisconsultus pocat Italiae coniunctas. Digeruntur. separantur. Destitutæ seuictæ: solæ. Trāquilitate in tranquillo lacu. Minores. insulæ. Cimbulae. nauiculæ scaphæ quæ naues honerarias consequuntur: legitur etiam corbulæ a similitudine corbularum ex uiminibus: eas tamen Columella corbes appellat: & Festus corbitas memorat honerarias: q̄ in malo earum summo pro signo corbes solent suspendi. Plautus dixit tardior est quam corbita sunt: Gellius nono coruitas inter nauigia refert. Honerariis. quæ maximum onus uehant: & structæ sunt ad importanda onera. Desumunt cursum. concurrunt. In eundem locum. cōiunctim & simul. in rippam lacus: Appulsæ. terræ coniunctæ: nam appellere dicitur de iis: quæ ab alto terræ redduntur. Promouent. extendūt annexu suo prorogant. Reddunt lacum. detegunt aquam. Vnde recesserint. Auferunt. occupant: contegunt ubi steterunt. Mediū. lacum. Non trahuntur. non dissipantur. non mouentur. quidam legunt non contrahuntis lacum non minuunt quia suæ tanquam insulæ. Herbas. quæ in illis sunt insulis. In extremam rippam in marginem lacus. Mobile solum se esse in insulis mobilibus. Quam litori abrepta. uento spirante cum insulis in medium lacum delata. Non magis se descendisse. non intelligunt se ab insulis descendisse: magis q̄ senserant prius se conscendisse. Erigitur. in rectum extenditur. an potius egeritur: idest exoneratur. emittitur. Oculis dedit. per aperta fluxit. Specu. baratro uoragine.

dior palus: ipsaq; illa extremitas lacus effert. Suacuiq; figura: ut modus: cunctis margo derafus: quæ frequenter uel litori: uel sibi illisæ terunt: teruntur q̄. Par omnibus altitudo: per leuitas. quippe ī specie carinæ humili radice descendunt. hæc ab oī latere pspiciē. eadem aqua pariter suspensa & merfa. Interdum iunctæ: copulatæq; & continenti similes sunt. Interdum discordantibus uentis digeruntur: nonnunq̄ destitutæ tranquillitate singulæ fluitant. Sæpe minores maioribus: uelut cymbulæ onerariis: adhærescūt. Sæpe inter se maiores minoresq; q̄si cursum certamēq; desumūt. rursus oēs in eundem locum ad pulsæ: qua steterunt: promouent terram. Et modo hac: modo illac lacum reddunt: auferuntq; ac tum demum: cum medium tenuere: non trahuntur. Constat pecora herbas secuta: sic in insulas illas: ut in extremam rippam procedere solere: nec prius intelligere mobile solum: quam litore abrepta: quasi illata: & imposita circumfusum undiq; lacum pauent. mox: quo tulerit uentus egressa: non magis se descendisse sentire: quam senserint ascendisse. Idem lacus in flumen egeritur: quod ubi se paulisper oculis dedit: specum mergitur: alteq; cōditum meat: ac si quid ante: quā subduceretur: accepit: seruat: & profert. Hæc tibi scripsi: quia nec minus ignota: quam mihi: nec minus grata credebam. Nam te quoq;: ut me nihil æque ac naturæ opera delectant. Vale.

C. Plinius Arriano suo. S.

M in uita: sic ī studiis pulcherrimū: & humanissimū existio: seueritatē: comitatēq; miscere: ne illa in tristitiā: hæc in petulā.

M a rebus seriis transire ad lusus licet. q̄ etiā in studiis obseruandū: nō. n. semper grauibus intendendū: sed iocis plærūq; remittendū: qd̄ Secundus obseruans sua epigramata excusat: quæ diuerso metro cōposita nuper amicis recitauerat nec tantum speciosa: sed omnia: ut melius emendaret quare monet Arianum ne miretur si multa a prioribus commutata depræhendet. Miscere seueritatem: comitatemq; condire grauitatem cum iucunditate: animum remittere: q̄ Traianus consueuerat: & ideo laudatur in epistolis: & Panegyrico. Illa. seueritas. ne nimia seueritate siamus duri: & tristes. & ne indefessa comitate: procaces: & petulantes. Hæc. comitas. Excedat. transeat: quadam uicinitate inter comitatem: & petulantiam: unaquæq; enim uirtus suo uicio proxima facile in hoc declinat: nisi summa adhibeatur accuratio. si loco excedat legatur procedat quāquam prior lectio sit in pontificio exēplari. Grauiora. cōtinētia seria: quales sunt orōnes. Lusibus. epigramatibus.

Distinguo uario. Hos. lusus. Proferendos. recitandos. tempus ociosum: feriatum. Locum. triclinium tanquam laticiae receptaculum. Ut qui. ut hi lusus legitur etiā: ut q. Ociosis. a negociis. uacuis. In triclinio. in coenatione: nam in coena Romani solebant audire poemata: q. Persius notat. Lites interquiescunt. feriae sunt propter messes: & intensos calores. Iulio mense. quo etiam Romani solebant transire in domos conductas cum sua suppellectile. q. monstrat illo uerliculo Martialis: O Iuliarum dedecus calendarum. Vidi Vacerra sarcinulas tuas uidi: & apertius i. Tiberio Tranquillus: ac Marcus Tullius subinde. Lectos. mensas.

Lectus

Lampridius. Heliogaballus inquit solido argento habuit lectos: & triclinares: & cubiculares: Curtius conuiuium exornari iussit. centum aurei lecti modicis interuallis positi erant: lectos circumdederant aulea purpurea: auroq. fulgentia. & libro septimo: cum post aulea quae lectos obduxerant staret. Forte. ex insperato. Eodem die. quo promiseram me recitaturum. Mane. ante cibum nam post recitauit. Subitam. inopinatam. improuissam. Praeloquendi. praefationem faciendi: qua ueniam deprecabatur: q. mane non recitasset sicut promiserat: excusans se aduocatum in repentinam aduocationem. Irreuerentem operis. parui pendentem uersum recitationem. Quamquam & amicis. cum quibus liberior agere licet. Non abstinuissem amicis. operam meam praestituissem in defendendis amicis. Foro & negociis. in causis forensibus. Addidi praefatione. Praeferrem. praeponerem: & imprimis ducerem. Amicis scriberem amicorum causa actiones haberem.

Mihi. ad uoluptatem meam. Liber. a me recitatus. Opusculis uariis. diuersae materiae: & uario metrorum genere.

Ita uarietate: qua legentium fastidium effugimus. Ingenio. nostro tanquam minus excusso. Biduo. sic libro quarto meminit orationē biduo recitatam magno auditorum assensu. Assensus. fauor: intentio: cupiditas audiendi. Exaggit. fecit. Et tamen. uera scriptura. & tamen ut alii recitatores quaedam sua scripta transeunt quae non recitarat: & quia transeunt illa uidentur improbare: sic tamen diuersa ratione ego nihil praetereo quia nihil meorum scriptorum improbo: ut illa melius per auditores emendem quinimmo aperte profiteor omnia recitare. Electa. meliora. nam nisi quae sibi displicent recitauerint: illa sane non emendabunt. Illud quod faciunt huiusmodi lectores tantum electa recitando. Modestius. ne auditorem obtundant scriptorum copia: & deteriorum. Simplicius. magis ingenuum. Amantius amoris indicium maius: qui omnia qualiacunque sunt amicis communicem. Amat. uerissime. Toedium. ut sit fastidio auditoribus.

Delegatus

Musteus

Quid. parum admodum: uel nihil. Conueniunt. ad audiendum. Delegatus. peregrinus: substitutus: hoc magis placet quam delicatus nam ante fere in eundem sensum dixerat delegata uocabula. Quā facere emendando. & intente audiendo. Caetera. quam habes in caeteris rebus meis. Musteum. nouellum: recentem. sic Columella musteum fructum dixit: proinde musteum pro dulcis: hinc mustea poma: quae postea mellimela sunt appellata Varrone tradente. Retractatum emendatum. hoc addidit ne miretur Arnanus: si hic liber uidebitur alius a priore: quem scilicet antea uiuerat: quia multa in emendatione fuerant commutata: ut nouus liber apparet. Ex eo. quia multa in illo fuerant emendanda.

tiam pcedat. Qua ratione ductus: grauiora opera lufibus: iocisq. distingo. Ad hos proferendos & tempus: & locum opportunissimum elegi: ut qui iam nunc adsuescerent: & ab ociosis: & in triclinio audiri. Iulio mense: quo maxime lites interquiescunt: positae ante lectos cathedris: amicos collocaui. Forte accidit: ut eodem die mane in aduocationem subitam rogarer: quod mihi causam praeloquendi dedit. Sum enim deprecatus: ne q. ut irreuerentem operis argueret: quod recitaturus: quanquam & amicis: & paucis: idem iterum amicis: foro & negociis non abstinuissem. Addidi hunc ordinem: me & in scribendo sequi: ut necessitates uoluptatibus: seria iucundis anteferrem: ac primum amicis: tum mihi scriberem. Liber fuit & opusculis uariis: & metris: ita solemus: qui ingenio parum fidimus: facietatis periculum fugere. Recitauī biduo: hoc ad sensus audientium exegit: Et tamen ut alii transeunt quaedam: imputantque: quod transeant: sic ego nihil praetereo: atque etiam non praeterire me testor. Lego enim omnia: ut omnia emendem: quod contingere non potest electa recitantibus. At illud modestius: & fortasse reuerentius sed hoc simplicius: & amantius. Amat enim qui se sic amari putat: ut taedium non pertimescat. & alioqui quid praestant sodales: si conueniunt uoluptatis suae causa delegatus: ac similis ignoto est: qui amici librum bonum mauult audire: quam facere. Non dubito cupere te pro caetera mei caritate quam maturissime legere

Nosti. dum illum legeres: nam Arriani Maturii iudicio in litteris utebatur. deteriora facta quæ solent fieri interdum deteriora longa mora: quia nimia lima magis atterit quæ emendat. Rescripta. de nouo scripta: & emendata: & statim subiungit causam: nam aliquibus partibus mutatis quia non placebant: illæ quoque quæ restabant uidentur mutatae. Ea. scripta. Quæ manent. quæ reliqua fuerunt tanquam bona.

Osti. monet non esse imitandam illorum consuetudinem: qui alios grauissime insectantur:

in quo ipsi maxime peccant: quinimmo a uiciis seipsum comprimendum: & alienis erroribus parcendum. Libidinum. Libido. uiciorum libido etiam pro desiderio ueneris. Lampridius enim refert Heliogaballum multa libidinum genera excogitasse: & Mart. in eundem sensum protulit libidinari. Valerius insuper luxuriæ libidinem iungit: quoniam ex eiusdem uiciorum principiis oriatur adhuc ueteres pro appetitu aliarum rerum usos docet Cato de re rustica. libido inquit nausæ ueniet: & pro æmulatione honestæ rei Salustius tanquam libido sit quæ libeat magisque decoris armis: & militaribus equis: quæ in scortis atque cōuiuiis libidinē habent libidinitatē pro libidine Laberius posuit si Marcello credimus. Eos. bonos uiros: quæ nihil repræhēdēdū admittunt. Lenitas. facilitas ignoscēdi. hinc Horat. At pater ut gnati: sic nos debemus amici: Si quod sit uicium nō fastidire & Augustū refert. Tranqui. amicorum delicta dumtaxat modica perpeßum. Ita ignoscat inde illud apud græcos laudabile dictum. οὐχρη τικρον ειναι και απαραι τητον αλλα σιγνομονα τινα αυτρωπον οντα και τοις αυτοις περιπεσειν δυναμενον: εἰς οὐκ αλλοις τικρος αλλοις: id est non oportet asperum esse: & inexorabilem sed mitem quendam hominem existentem: & similibus incidere potentem ex quibus repræhendit acerbe alium. Tanquam nemini ignoscat. nulli repræhendendo parcat: nam monitorem omni culpa carere decet. quare iure hi repræhenduntur: qui sceleribus obnoxii grauitate ficta alios arguunt. Domi. in

hunc adhuc musteum librum. Leges sed retracta tuam quæ causa recitandī fuit: & tamen nonnulla iam ex eo nosti: hæc uel emendata postea uel (quod interdum longiore mora solet) deteriora facta: quasi noua rursus: & rescripta cognosces: Nam plerisque mutatis: ea quoque mutata uidentur: quæ manent. Vale.

C. Plinius Geminio suo. S.

Osti ne hos: qui omnium libidinum: seruati: sic aliorum uitiis irascuntur: quasi inuideant: & grauissime puniunt: quos maxime imitantur: cum eos etiam: qui non indigent clāmentia ullius nihil magis: quam lenitas debeat. Atque ego optimum: & emendatissimum existimo: quæ cæteris ita ignoscit: tanquam ipse quotidie peccet: ita peccatis abstinet: tanquam nemini ignoscat: Proinde hoc domi: hoc foris: hoc in omni uitæ genere teneamus: ut nobis implacabiles simus: exorabiles istis etiam qui dare ueniam nisi sibi nesciunt. Mandemusque memoriæ: quod uir mitissimus: & ob hoc quoque maximus Thræsea crebro dicere solebat. Qui uitia odit homines odit. Fortasse quæris: quo comotus hæc scribam. Quidam nuper sed melius coram. quam ne tunc quidē. Vereor enim: ne id: quod improbo: eos sectari: carpere: referre: huic quod quam maxime præcipimus: repugnet. Quisquis ille: qualiscunque: sileatur: quæ insignire

rebus priuatis. Foris. in publicis. Ut nobis implacabiles. ut peccatis nostris meritam poenam irrogemus. Exorabiles. istis parcamus prædictis: nam maioris clāmentia est indulgendo corrigere peccata quam uindicando: omnis igitur habenda ratio: & diligētia est primū ut monitio acerbitate: deinde obiurgatio contumelia careat. non enim debemus amici uicia ferre quæ si dissimulaueris facies tua. inde Seneca inquit. esto uiciorum fugator ipse aliorum neque curiosus scrutator neque acerbus repræhensor sed sine reprobatione correptor ita ut admonitionem hilaritate præuenias & errori facile ueniam dato.

Sibi. suis uiciis cum aliena acerrime insectentur. Ob hoc. quia mitissimus erat. Maximus. uirtutibus excellens. epigrammaticus poeta Petum Thræseam magnum Tacitus egregium appellarunt. Homines odit tanquam impossibile sit hominibus carere crimine. ipse tamen alibi Euphratem laudauit. quod uicia non homines insectaretur. Scribam. ista. Nuper quidam incipit tanquam descripturus aliquem qui aliorum uicia districte flagellaret sua uero sibi indulgeret sed per rhetorum exornationem quæ dicitur præcisio rem suppressit. ea autem fit cum dictis quibusdam reliquum quæ coeptum est dici relinquitur. nam tacita suspitio quæ diserta explanatio atrocior est. Coram. uiua uoce quæ per litteras de hoc homine dicā. Ne tunc quidē ne quidē melius erit dicere coram. Vereor. n. ordo est uereor ne referre id quod improbo eos sectari carpere repugnet huic quod quæ maxime præcipimus. s. uitādū. Repugnat. nō cōstet sibi magis. Qualiscunque. cuiusuis conditionis & naturæ qualiscunque in que

terdum pro malo ponitur: Tacitus lib. xv. inuidiā prætendens Piso: si sacra mensæ: diūq; hospitaes cæde qualicunq; principis cruētarent: Iuue. facit indignatio uersum. Qualem cunq; pōt. interdum pro minimo idem Tacitus. xiiii. se Nero in oēs libidines effudit: quas male coercitas qualiscunq; matris reuerētia retardauerat. Insignire. notare. famosum reddere. Nihil Refert exempli non facit ad institutionem cæterorum. Non insignire humanitatis refert idest si tacuero uidebor fuisse humanus.

QMnia. Iulium Auitum ædilitatis candidatum: iam tribunatu militum: & quæstura functum decessisse impatienter dolet nam. Secundum tanquam rectorem secutus ut aliquid disceret parentē suum iam ætate grauem: uxorem filiolum unicā morte reliquit. impar igitur tanto dolori a Marcellino rem totam exponit per hanc epistolam inter pulchriores pulcherrimam: inter tristiores tristissimam. inter amantiores amantissimam. Curas. alias occupationes. Aduocamenta. solatia: lusus. Iunii Auiti. alius fuit Iulius Auitus: cuius obitus pariter libro quinto defleuit. Grauiissimum intensissimum maximū. Latum clauum. uestem senatoriam: quam post uirilē togā senatorii filii induebāt.

Quotus quisq; quis est tam minimus qui. Cedit. assurgit siue senioribus siue honestioribus. Statim sapiunt adolescentēs nostri sapientes se credunt esse si ne præceptore. Sibi sunt exempla. se solos imitantur. Nō auitus hæc faciebat. Eruditio. cognitio doctrinæ. De officiis uitæ. de recte beneq; uiuēdo. Recedebat. a uiris doctis. Ut melior factus. tale illud Terentianū quāuis p adulationē: nunq; accedo ad te quin abste abeam doctior. Factus. melior: & doctior. Audierat. nō percunctādo. Quæsierat. quēdo cognouerat. Seruiano de quo multa alibi diximus. Exactissimo: oī uirtute absolutissimo Legatū p cōsulis uicariū.

Tribunus. Iunius Auitus. Coepit. cōplexus ē. fouit. delectauit. an potius. excepit legēdū. i. hospitio suscepit: honestauit. sicut nō dilexit: sed intellexit uirū scilicet eē exactissimū. Germania: omnis Germania a Gallis Rhetiisq; & Pannoniis: Rheno: & Danubio fluminib; Sermatis Dacisq; mutuo metu: aut mōtib; separaf; cætera oceanus ambit latos sinus: & insulaz imensa spacia cōplectens: Germaniæ uocabulū nō antiquissimū: qm̄ qui primi Rhēnū trāsgressi Gallos expulerūt: ac tū Tungri: tū Germani uocati sunt: ita nationis nomē nō gentis equaluit paulatim: & oēs primū a uictore ob metum: mox a seipsis inuento noīe Germani uocati sunt. omissis cæteris qui de germania scripsere cōtenti fuimus uno authore Tacito. Pannoniā unam tū Pannoniā Plin. nominat: Ptolomæus in duas diuidit: eas more suo determinās: satis cōstat cōtingere Germaniā. Cōmilito. militiæ socius: ex præceptis tū eoz qui de re militari scripserūt tribunus legato parere debuit: quare Auitus in hoc potest uideri nihil magni præstitisse. Comes. secutor. est. n. is q; officii cā maiore comitat. Secūsus alibi: obtinenti Africā comes hæserat: & lib. ix. Delphinus alius tū spectator & comes. Habitus. tractatus: assumptus. M. Tullius pro Planco mandat quæstorem debere suū consulē uel prætorē more maiore in parentis locum hñe. alii nō legunt & prætoribus habitus sed & plures habuit fuit. s. quæstor pluriū cōsulū. q̄q; Ci. ad Caniniū scribēs dicat qd̄ ego officio q̄storio te adductum reticere de prætorē tuo nō moleste ferebā & auitū prætorē in eplis inq̄t dū. M. Varronē eius quæstorē cōmendat satis. n. cōmendatum tibi eum arbitrabar ab ipso more maiore qui ut te non fugit hāc quæsturæ coniunctionem liberorum necessitudini proximā eē uoluit. ac in diuinatione a maioribus nostris accepim; Prætorē Quæstori parētis loco eē oportere. Quo discursu. labore: dū ambit suffragia.

exempli nihil: non insignire humanitatis plurimum refert. Vale.

C. Plinius Marcellino. S.

QMnia mihi studia: omneis curas: omnia aduocamenta exemi: excussit: eripuit dolor: quē ex morte Iunii Auiti grauisimū coepi. Latum clauū in domo mea induerat: Suffragio meo adiutus in petēdis honoribus fuerat ad hoc ita me diligebat: ita uerebat: ut me formatore morū: me quasi magistro uteret. Rarum hoc adulescētibus nostris. Nam quotus quisque uel ætati alterius: uel autoritati ut minor cedit? Statim sapiunt statim sciunt omnia: neminem uerentur: imitatur neminē: atq; ipsi sibi exēpla sunt. Sed nō Auitus cuius hæc præcipua prudētia: qd̄ alios prudentiores arbitrabatur. hæc præcipua eruditio: quod discere uolebat. semper ille aut de studiis aliquid: aut de officiis uitæ cōsulebat. semper ita recedebat: ut melior factus: & erat factus: uel eo: quod audierat: uel qd̄ omnino quæsierat. Quod ille obsequiū Seruiano exactissimo uiro præstitit: quem legatum tribunus ita & intellexit: & excepit: ut ex Germania in Pannoniā transeuntem: non ut cōmilito: sed ut comes: adsectatorq; sequeretur: qua industria: qua modestia quæstor cōsulibus suis (& plureis habuit) non minus iucundus: & gratus: quam usui fuit: quo discursu: qua

Germania

Pannonia

Comes

Aedilitatem creati ædiles eadem die & hora qua tribuni pl. & ne quis eis noceret concessio simili priuilegio quale tribunis sancitum. duo erant ædiliū ordines: unius in quo sellis curuis pedibus in dicendo iure utebantur: hic magistratus maior ædilitas dicebatur: secundus autem plebeius. curabāt urbem: annonam: & ludos: potestatem coercendi popinas: & nouas superstitiones. exigendiq; mundicias in locis publicis: & utilem & salubrem temperaturam habebant: ne quis aquam publicam inquinaret. aleam præterq; in Saturnalibus uetabant: diē dicere poterant iis: qui plusq; lege finitum erat agri possiderēt. di

Aediles

uigilantia hanc ipsam ædilitatē cui præreptus est: petit. Quid uel maxime dolorē meū exulcerat. obuersant oculis cassi labores: & infructuosæ pces: & honor: quem meruit. Tantūnum redit animo ille latus clauus in penatibus meis sumptus: redeūt illa priā: illa postrema suffragia mea: illi sermōes: illę consultatiōes. Adficior adulescētia ipsius adficior necessitudinū casu. Erat illi grādīs natu parēs erat uxor: quam ante annū uirginē acceperat. erat filia quā paulo ante sustulerat. Tot spes tot gaudia dies unus in diuersa conuertit. Mō designatus ædilis: recēs maritus: recēs pater: intactum honorem: orbam matrem: uiduā uxorem. filiā pupillā ignaram aui: ignaramq; patris reliquit. Accedit lachrymis meis: quod absens: & ipendentis mali nescius: pariter egę: pariter decessisse cognoui ne grauissimō dolori timore consuescerē. In tātis tormentis eram: cum scriberē hæc scriberem sola: neq; enim nunc aliud aut cogitare: aut loqui possum. Vale.

C. Plinius Maximo suo. S.

Mor in te meus cogit: nō ut p̄cipiā (neq; enim p̄ceptore eges) admoneā tamen. ut q̄ scis: teneas: & obserues: aut scias meli⁹.

senū. nā ab illoꝝ bona indole speranda sunt diuturniora. Necessitudini. Gellius lib. xii. deridet grāmaticos. qui necessitudinē & necessitatē inter se differre putāt: q; necessitas sit uis quēpiā p̄mens & cogēs ne cessitudo aut dicat ius quoddā & uinculū religiosæ cōiūctōis: sed his nihil differre putat: sicut suauitudo & suauitas sanctitudo & sanctitas: & seqtur. necessitas p̄ iure officioq; obseruatia affinitatisq; infrequēs est: q̄q; qui ob hoc ipm ius affinitatis: familiaritatisue cōiūcti sunt: necessarii dicunt. satis cōstat necessitudinē ab eruditis p̄ eo q; necessum est usurpari. uñ a. M. T. sic circūscribit. hæc est necessitudo: cui nulla ui resisti pōt: q; neq; mutari: neq; leniri pōt. nā Tacitus lib. xii. dixit necessitudinē pugne detulere: & Arrianus pariter p̄ necessitate. ff. xlix. de re militari. Vlp. tñ iuriscōsultus eruditissimus p̄ affinitate usurpat titulo quibus ex causis in possessionē eaf. Grādīs parēs. mī iā grauis annis: iō auxilio filii indigēs. Virginē nuptā: nulli prius. Vnus dies. quo raptus est Auitus. Spes. suscipiendoz liberoz. Diuersa. ad idē legi aduersa. Intactum honorē ædilitatē nōdū coeptā geri. Lachrymis. dolori. Absens procul ab urbe ubi supremū clauserat Auitus. Impendentis mali. eius mortis. Pariter. eisdē litteris nūciato mihi morbo & obitu. Dolori cōsuescerem. sed statim obrueret. Timore. pontificius codex hēt tempore.

Necessitudo.

Necessitas

Mor. Maximum in achaiam missum ad eam ordinandam monet: ut ciuitates inspecturus singulas humanæ tractet: ibiq; laudat Achaiam ab antiquitate & rebus gestis: postremo hortat uelit bonam famam in quæstura partam tueri mollius & clāmētius tractādo hoīes libertati assuetos. uidetur Secundus Ciceronē secutus monētem lib. i. ad Atticū. Quintum fratrem: qui tunc in Asia p̄consulatū gerebat: ut in ea puincia se integre gereret. Ut quæ scis teneas. ut memineris prouinciales tractandos mollire: q; tu faciundum scis. Aut scias melius. moneo te: ut ea quæ scis melius scias plurimum. n. in amicicia ualet amicorū bene suadentiū authoritas: eaq; adhibet ad monēdum nō mō apte: sed et acriter: si res postulabit: nā & monēdi amici sæpe sunt: & obiurgādi si opus fuerit.

Achaiam. latissime uocabulo Achaiæ utitur Secundus. ut non solum Peloponnesum intelligat: sed et atticam cōplectatur. omissis aut quæ a Ptolomæo Pli. Str. de Achaia dicuntur uno Pausania cōtēti erim⁹ qui libro. v. inqt inter Eleam & Sicyoniam iacens regio ad orientale pelagus nūc achaia dicitur ab incolis: olim Aegialus & incolæ Aegialēses: ab Aegialeo Sicyonū rege: uel quia ibi multa populus græce αἰγίλος dicta nascat. Achæum uero Tricorythi filiū tradūt: nomen Achæis indidisse. Verā græciā. ppter uirtutem in bellicis rebus & ingenia circa lras præstantia: ac humaniores mores: qbus oībus Peloponnesus & Attica inter cæteras græciæ regiōes excelluerunt. Strabo refert totius græciæ arcem Peloponnesum: nam præter inhabitantium gētium nobilitatem atq; potentia: ipse locus & situs principatum designat: & imperium: adhæc Philipp⁹ Iunior Corinthum compedes græciæ serio solebat appellare: nec Atheniēses a sordidis initiis ad summam creuerūt: nam eodem nati solo gaudent origine: primi lanificii & olei & uini usum docuere: arare quoq; & serere frumenta glande uescentibus mōstrauere: litteræ certe ac facundia: & hic ciuilis ordo disciplinæ ueluti templum Athenas habent. quare addidit meram quoniam reliquæ partes græciæ erant aliquantulum barbaræ. Humanitatis litteræ. quib⁹ uere initiati fiunt humaniores: sunt qui legant humanitas litteræ: humanitas autem uetat esse superbū aduersus socios: uetat auarum uerbis: affectibus: cōmunem se facilemque omnibus præstat: nullum alienum putat: bonum autem suum: ideo maxime: q; alicui bonum futurum sit amat. Plato triplicē humanitatem inducit: aliam quippe per salutationem: ut cum forte obuiam humaniter salutamus: & dextrā porrigentes comiter excipimus: aliam cum in casus uarios erumnasq; iactato: quis opem clāementer impendit. tertiam qua cœnas & conuiuia inter se homines celebrant: hanc græci φιλαγγοῦσι uocant: uerum quam idem παιδείαν nominat: nos eruditionem: institutionemq; in bonas artes dicimus: quas qui synceriter cupiunt: appetuntq; insunt uel maxime humanissimi. huius enim scienciæ cura: & disciplina ex uniuersis animantibus uni homini data est: iccircoq; humanitas appellata est: quare hic non tam litterarum elementa q̄ disciplinas intellexisse puto: quīs Xenophon tradat post. xvi. Cadmi litteras Palamedem & Simonidem melicū reliquas inuenisse non scribēdi solum causa ut inquit Philostratus: sed ut etiam cognoscere quisq; posset quæ nō essent scribenda. Alii Mercurium litterarum inuentorem prodidere: quidam Aegyptios. Nonnulli babilonios. Iosephus Hebreos asserit. Fruges inuētæ. testimonio Pausaniæ: Iustini: Ouidii: Diodori ac aliorū Ceres in attica Triptolemo frumēti semē dedit mandauitq; ut omnibus id donum cōicaret qdam tñ tradunt in Sicilia primū fruges inuētās. Equib⁹. et Diodorus Isidi inuētiōne frugū assignat. Maxie ho. supracæteros hūanos. Maxie li. hi uere liberi sunt q affect⁹ aī philosophia duce regere norūt. an qb⁹ per rōanos libertas seruata est nā Strabone referēte socios sibi Athenienses asserentes pprias ipsis leges institutaq; seruauit: & libertate donauit ac magnis honoribus dignati sunt hinc Plinius a Tænaro ager laconicus liberæ gentis est & subdit Athenas liberas fuisse quoniam iam dixerat Achaiæ libertatem a Domitio Nerone datamq; Plut. confirmat nostra scribens ætate græcia per celebritatem Isthmiorum pristina libertate donata est pristinisq; legibus restituta a Nerone cuius rei etiam Tranquil. meminit Demetrius antea patrias leges pristinaq; libertatem restituerat & deinde Titus Flaminus edicto a præcone audiētibus græcis in hūc modū prolato. Senatus populusque ro. ac Titus Quintus imperator ac consul rege Philippo & Macedonibus debellatis sine custodiis liberos imunes suo iure uiuentes fore pmittunt Corinthios. Locros. Phocenses. Euboicos. Achæos. Phthiotas. Magnesios. Thessalos. Perrhæbos. in Titi igitur laudem illud Alexi græcum epigrāma circūfertur. αἰεὶ καὶ ξερῆς περσῶν στρατον ἑλλὰδος ἐστὶν. καὶ τίτος εὐρεῖα καὶ αἰεὶ ἀπὶ ταλλίᾳ. ἄλλο μὲν εὐρῶα παδουλον ἐστὶν αὐχενὶ θησῶν ἡλθεν. ὁ δ' αὖ παδῶν ἑλλὰδα δουλοῦσιν αἶ. quod nos latinum fecimus.

Hūanitas. Agmina Persarum xerxes & in Hellada uexit: & titus extensa uexit ab Italia: ille quidem Europæ seruitia uincula nectens uenerat hic soluens Hellada seruitio. Ius a natura datū. omnes enim homines si iustiniano credimus a natura liberi sunt & hoc ius naturale appellatur ius gentiū postea seruitutem induxit. Tenuerunt. non adempta libertate Achaiam tamen scribit Tranquil. adempta libertate in formā prouinciæ a Vespasiano redactam & necesse fuit seruiuisse si a Nerone libertate donata est: sed temporibus Secundi suis legibus uiuebat deinde Adrianus pecunias multas frumentū annum & uniuersam Cephaleniam Atheniensibus elargitus est. Virtute. rebus gestis nam Athenienses multa ad uitam & decorum partim excogitarunt partim excoluerunt confugientes ad se humanæ susceperunt pressos subleuarunt leges optimas sanxerunt colonias emiserunt rempublicam optimam constituerunt in bello excelluerunt certamina instituerunt in disciplinis tantum præstiterunt: ut eorum discipuli aliorum fuerint præceptores hæc latius tractantur apud Isocratem sic Lacedæmoniorum uirtus apud xenophontem. uirtus secundum philosophos est recta ratio omnes enim uirtutes rationes sunt.

Meritis. beneficiis in romanos & alios collatis quorum quædam iam ostendimus & mox alia. Amicicia. Liuius in bello Macedonico memorat Acheos tum primum cum romanis amiciciam fecisse. Fœdere. in amicicia necesse est esse conditiones æquas: in fœdere non. liber autem populus secundum Proculum is est qui nullius alterius populi potestati subiectus est item: siue æquo fœdere in amiciciam obuenit: siue fœdere comprehensum est: ut is populus alterius populi maiestatem comiter conseruet: ut intelligatur alterum populum superiorem esse: non ut intelligatur alterum nō esse liberum. fœdus dictū

meritis: amicicia: fœdere deniq; & religiōe: tenuerūt. Reuerere conditores deos: numina deorū reuerere gloriā ueterē: & hanc ipsam senectutem quæ in homine uenerabilis in urbibus sacra est: sit apud te honor antiquitatis: sit ingentibus factis: sit fabulis quoq;. Nihil ex cuiusquam dignitate: nihil ex libertate. nihil etiam ex iactatione decerpseris. abe ante oculos hanc esse terram: quæ nobis miserit iura: quæ leges nō uicta acceperit: sed perentibus dederit: Athenas esse: quas ad eas:

q; in paciscendo porcus saxo fœde mactaretur: unde Virg. & cæsa iungebant fœdera porca: uel quia fides fœderi interponitur. authores sunt Varro: Festus Seruius. quō autem per fœciales fieret lege plura apud Dionysium libro scdo.

Fœdus

Religione deorū cultu: quo maxime claruerunt Athenienses ut testatur Isocrates in panegyrico: nā imprimis mystica Eleusinae Cereris sacra coluerunt: quibus nonnulli romanorū initiati sunt: & Aesculapium ab Epidauro Romani in urbem aduexerunt. religio appellat: quæ in nutu & cerimonia deorū est uel religio est quæ superioris cuiusdam naturæ quam diuinam uocant: curā cæri-

Religio

moniam quæ affert ab hac sit religiosus i. maiestatis ueneratiōisq; plenus: & propter sanctitatem remotus authoribus Gellio & Macrobio existimantibus religionem a relinquendo: sicut cærimonias a carento dictas: Seruius ab eo q; mentem religet appellatam putat: at Cicero ab eligendo Aggenus Urbicus religiosum dictum putat a religando mentes ne male agant hoīes sacrum autem proprie dei esse huius inuentum Cretensibus ascribit Seruius. Cōditores deos. respexit ad Palladem quæ Athenis nomē imposuit auxere eas Cecrops: Aegeus: Theseus. Numina deorū: quæ ibi coluntur. super hoc lege Pausaniam. pontificius tñ codex hēret noīa deorū nō numina deorū. Verterē. antiquā. Pausanias satis supq; gloriā & gesta atheniensium Lacedæmoniorumq; exequitur in oībus benignos Athe. testans: quos nullius indignos præconii excellentes tradit Plī. tanta claritate superfluente. Senectutem. senectus est nomen late ætatis: sed nōdum fractæ: uetustissimi oīum creduntur Athenienses & Arcades. Sacra. diuina. Macrobius enim dixit uetustas quidem nobis semper: si sapimus adoranda est. In hoīe uenerabilis: unde senatoribus maximus honor habebat: & Lycurgus maximum honorem non diuitum & potentum: sed p gradu ætatis senum esse uoluit nec sane usquā terræ locum honoratiōe senectus habuit. Antiquitatis. antiquos putant dici supra mille annos disputante Tacito. Ingentibus factis. e quibus illa præcipue fuere bellum aduersus Persas terra mariq; Amazonum strages Herculis gesta Theseiq; bellum Troianū Adrastī in Thebas. nam Pausanias lib. vii. tradit Spartanos post Cadmum plurimū ualuisse ibiq; ab antiquissimis exordiis per uarias fabulas historiasq; res Achæorū diligenter enumerat. adhæc inter Lacedæmonios & argiuos bella & Thebanorū duce Epaminūda. Peloponnesiacum & Atheniensium cōtra Philippum & Lacedæmoniōe cōtra Alexādrum. Fabulis. ut iudiciū Martis in ariopago Palladis & Neptuni contētio Cecropis gēmina forma & quæ a Pausania innumeræ tradunt. Iactatiōe. inani gloria. Liuius taxat Athe. tanq; uerbis nō factis excellentes Athenienses inqt litteris qdem uerbisq; qbus solum ualent aduersus Philippū bellū gerebant. Plī. græci genus in gloriā suā effusissimum. Iura. M. T. p Flacco adsunt Athenienses unde humanitas doctrina religio fruges iura leges ortæ: atq; i oēs terras distributæ putant. Strabo. populari gubernaculo urbes Achaia post Ogygem habitata. adeo in regēdis ciuitatib; famam cōpararunt ut Italicae gentes post susceptam aduersus pythagoricam sectā factionē maximā legū & institutionū partem ab hisce trāstulerūt Liuius ab urbe cōdita missi legati Athenas. Sp. Posthumius Albus. P. Sulpitius Camerinus. A. Manlius iussiq; inclytas leges Solonis describere & aliarū Græciæ ciuitatū instituta moresq; noscere. Diony. nō cōuenit in noīe legatorū. nā scribit missum. Sp. Posthumium Seruiliū Sulpitiū Aulū Māliū: & in sequēti anno aduenisse Athenis & ab aliis græcis urbibus in Italiam ferētes leges. at Pōponius iuriscōsultus placuit inqt publica autoritate decē cōstitui uiros p quos peterent leges a græcis ciuitatibus ut ciuitas romana fondaret legibus quas in tabulis eburneis pscriptas p rostris pposuerūt ut possent apti p cipi priō decē tabulis mox additis duab; appellatæ sūt leges. xii. tab. quæ ferēdæz authorē fuisse ex decē uiris Hermodorū quēdā ephesiū exulatē in Italia. Dionysius tñ. x. li bro in cōmemoratiōe decē uiroꝝ nullum Hermodorū noīat. Nō uicta. nō subacta a nobis. nā cū Romani leges ab Atheniensibus acceperint erāt Athenæ liberae & sui iuris nō a philippo neq; ab alio subacta. placet tñ ut legat inuitis nobis. s. romanis sed rogantibus & illarū copiā facerent. Athenas. bonarū artium magras & iuentrices secūdū Mamertinū eis sūma ui expugnatis a. L. Sylla libertatē & quæ habuerunt reddita testatur abbreviator Liuii & Pausanias Adrianum multa Atheniensibus contulisse.

Leges. xii. tabularum

Lacedæmonē. Spartā. Lacedæmones ut tradit Strabo ultimo plio debellati apud Mārineā græciæ præcipatū quē prius adepti tenebāt ultra recuperare nequerūt unū tñ illis q̄q̄ hūc in modū afflictis p̄māsit ut nullogē aliogē ditiōi subiecti sunt usq; ad romanogē impiū a qbus eis habitus p̄durat honor p̄p̄ regēdæ ciuitatis p̄bitatē. Pausanias scriptū reliq̄t Lacedæmonē appellatā a Lacedæmone q̄ p̄fuit legibus Lacedæmonicæ regiōis cū Sparta filia eurote a q̄ & eadē urbs cognomētū accepit. Vmbrā libertatis. uere umbrā & q̄dā libertatis spēm. aliud. n. p̄esse cæteris aliud p̄dere ab aliis nā quis suis legibus uiuerēt: nutu tñ romanogē regebant. Dug. agreste. Fe

rū. inhumanum. Nihil differāt: q̄a oēs hoīes sunt & dolores sentiūt. Molli⁹. humanius. Nō iō debes recordari ut eas cōtemnas q̄ deciderūt a pristina felicitate. Absit supbia. Callisto authore obseruandū est ius reddenti: ut in adeūdo q̄dem se facilem p̄beat sanum uero cōsiliū puinciæ p̄sidibus luue. p̄bet satyra viii. Expectata diu tadē puincia cum te Rectorē accipiet pone iræ frena: modū q̄: Pone & auaritiæ miserere inopum sociogē. Nec timueris cōtēptū. nō debes esse tristis & asper q̄ timeas ne a subiectis cōtemnaris nō. n. contēnitur. q̄ hēt liberā gladii p̄tatem: nisi qui uisus & avarus fuerit. Qui imperiū: qui fasces hēt: qui in magistratu maximo est: hēbat. n. in Achaia p̄cōsulare impiū Maximus quē ideo lex lictores cū fascibus præibant.

Potestas.

Qui se primus cōtēnit. qui non seruat dignitatē suā & personæ decore. Potestas. quilibet magistratus p̄tās dē non officii nomen ut q̄dam ariolan⁹ Paulus de uerboꝝ significationē. p̄tatis uerbo plura significāt. in p̄sona magistratū ip̄ium in p̄sona liberogē p̄ia p̄tās: in p̄sona serui dominium. Iustinianus in institutionibus. Qui p̄tatem aliquam hēt se excusare possunt a tutelis ut diuus Marcus rescripsit. & ne tñ iurisperitorogē testimonio utamur accedamus ad n̄ros. Valerius de Cassio filio tri. ple. postq̄ ingt illā potestatem deposuit. Tranqui. iurisdictionem & fidecōmissis ēt p̄ puincias potestatibus demandauit. Mart. x. Semp̄ pauperior redit potestas. luue. satyra. x. Gabiorūq; esse potestas. Pli. senior: p̄mittunt dētes Draconis mites præstare dominos: potestatesq; exorabiles. Tertullianus: orate inquit pro regibus: & pro principibus & potestatibus. Salu. semperq; in potestatibus eo modo agitabatur ampliore honore q̄ gerebat dignus haberetur. Valerius de eos & prætorē loq̄ns ne in honore inquit triumphī minor potestas maiori æquaretur. Secundus in panegyrico: memini. se debes nullam tantam potestatem cuiquam dari posse: ut non sit gratior potestate libertas. item finemq; potestatis alteri⁹

tanquam parum esset excipere præuenit. manifesta deriuatione a posse deductum. Male terrore ueneratione acquiritur inde Silius: & metui demens credebat honorem. nullus enim hominum secūdum Dionem sponte subiectus est sed quando timet potentiorē colit quando audet p̄enas sumit de debiliore. & Secundus in panegyrico dixit non ex metu nec terrore hominum: aut criminibus maiestatis. reuerentia nomini nostro acquiritur. quare meritis Caligula qui cūctis terribilis uideri conabatur p̄enas luit: at Traianus qui amore ciuium magis lætabatur quam ueneratione felicissimam uitam transegit. nam certior est ex mansuetudine securitas si Senecæ credimus. Longeq; ualentior. huc accedit Mar. Tullii dictum ex libro secundo de officiis: sed cum metus sit malus custos diuturnitatis: contraque beniuolentia fidelis uel ad perpetuitatem debet bonus princeps potius diligi uelle quam timeri: a quo non discrepat Claudianus in panegyrico Honorii. Non sic exubiat: nec circumstantia pila. Quam tutatur amor non extorquebis amari. Si recedas. ab his a quibus uenerationem quæris. quis enim aut eum diligat hunc metuit: aut eum a quo se metui putet. Manet amor. durat etiam post recessum tuum & mortem. At. quinimmo. legitur etiam ac. sic ut sit sensus sic manet ut. Ille. timor uertitur in odium.

Hic. amor. Officii tui titulum. dignitatis tuæ nomen. q̄ missus fuisti. legatus cum proconsulari imperio ad ordinandum græcas ciuitates & mores reformandos: ut ea constitueret: quæ ad perpetuam earum quietem essent profutura. Tibi ipsi per teipsum. in utilitatem tuam. Quale. cuius conditionis. Quantum. q̄ magni negotii. Ciuius. humanius. Si ordinatio. si pro ordinandis ciuitatibus euerantur: & liberandis subiugentur. Accedit. additur prædictis rationibus.

Lacedæmonē esse: quā regas: qbus reliquā umbrā & residuū libertatis nomē eripere durū: ferū: barbarūq; est: uides a medicis: quāq; in aduersa ualitudine nihil serui: ac liberi differant: mollius tñ liberos: clementiusq; tractari. Recordare qd quæque ciuitas fuerit: nō ut despicias: qd eē defierit. absit supbia: asperitas: nec timueris cōtēptū: an cōtēnit: qui imperiū qui fasces habet: nisi qui humilis: & sordidus: & qui se primus ipse cōtemnit. Male uim suā p̄tās aliorogē cōtumeliis experit. male terrore ueneratione acquiritur. lōgeq; ualētior amor ad optinēdū: qd uelis: quā timor. nā timor abīt: si recedas: manet amor: ac sic: ut ille in odium: hic in reuerentiā uertat. Te uero ēt atq; ēt (Repetam. n.) meminisse oportet officii tui titulū: ac tibi ip̄sum interpretari: quale: quātūq; sit ordinare statū liberarogē ciuitatum. Nā qd ordinatiōe ciuius: quid libertate p̄ciosius: porro quam turpe: si ordinatio euerfione: libertas seruitute mutetur. Accedit: qd

Tibi certamen est tecum. enitēdū est tibi ne diuersa prioribus facias.

optima fama: quā in quæstura tua tibi cōparasti: exigit ut te integre geras: te quæstura tua fama: rentium Maximum scriptam a Domitiano epistolā: qua colligi pōt Quæstura præte lego alibi ad Te- se. Testimoniū principis. Traiani qui multis testatus est te uirū summū. Tribesaris in Bithynia fuis- bus magratibus te optime gessisti. Præmiū. uirtutis tuæ. Suburbana. loca urbi ius & prætura. in q- niora: nā Achaia Romæ q̄ Bithynia uicinior. late tñ uocabulū suburbani usurpauit: q̄ quiora: & huma- de Sicilia scribēs dicat: q̄ in Verrem pinquis nos uestris prædiis. modū pro lectamini sic populo ro. iucūda. yme de- urbanitas huiusce puincia. magis. q̄ sub- ut legat quo magis interdū est: ne in- ginquam puincia q̄ suburbanā. Serui- entes. Bithynnos parētes romanis legi- bus & securibus. Liberos Achæos. Sor- te. casu. Rudis. inexptus. Explorat⁹. examinatus. pbatus. Amittere. iā par- tam. Deformius. turpius. Laudē. Se- nece laudationē a laude differre putat: q̄ illa fiat uoce: unde funebre laudatio- nem nō laudē dicimus. hæc uero nō uer- ba hoīum: sed iudicia sequat: ergo laus Laus et taciti est bene sentientis. Præcipientem. tanq̄ potiorē te. In amore. in offō amoris dū te moneo. Modū. honestā formā. Ne sit nimiū ne te nimis admo- nuerim: maximo amoris calore duct⁹. Maximū summū. pfectū: nā libera ad- monitio signū est maximū amicitia.

Laudatio

Laus

¶ Magnifico. D. Ambrosio Mayno Ioannes Maria Catanaus. S.

Insitan modestius fuerat supersedisse a qualibet in Cæcilianas ad Traianum epistolas præfa- tiuncula: ne illam uideremur ambitioni dedisse: nisi sciremus inter ingeniosos adhuc autho- rem requiri. Ego ut illius credam primū eo adducor: q̄ sapius in rescriptis suis Traianus Se- cundum uocat: q̄ in his epistolis Plinius multorum meminit ut Actii Suræ: Voconii Roma- ni. Iulii Bassi: Iusti: Calphurnii: quos alibi retulerat: sed imprimis Suetonii: quem pariter contubernalē suum fatetur: & ei ab optimo imperatore ius trium liberorum impetrare contendit. Nec offendat ali- quem: quod Traianum blandiendo dominum dictitat: cuius appellationem principatus initio omisam procedente tempore non est aspernatus post res aduersus Dacos prospere gestas. nam ut Secundus ad Se- uerum scribit recentia maximi principis opera præbuerunt Coss. designatis. facultatē noua: & magna censendi. uera enim ratio decernendi aliquid non decernendiue: quum ipsorum hominum: tum rerum: ac temporum conditione mutatur: & Dominus iure potuerit appellari: quod esset rerum Dominus: ut Poeta Romanos rerum dominos iam dixerat. Papinius in epistola libri quarti sylvarum: deinde inquit multa ex illis cum Domino Cæsari dederam & Tertullianus in apologetico: dicam inquit plane Impera- torem dominum temporibus. n. Domitiani iam consuetudo appellandi principem dominum inualue- rat & nos uidimus Romæ Ant. pio Domini præfationem. Quæret (scio) aliquis: cur hic quam alibi re- missiore: uel clariore stilo sit usus. quia scilicet ad Imperatorem Traianum nō doctissimum: si Dioni cre- dimus: scribebat. illas fere ad eruditissimos. principis ergo sui dicendi genus effingere conabatur & ora- toris uirtus præcipua sit dicere: quæ uideat lectoribus placere. nunquam enim arbitrarer: quod Martia- lis de gallicis. & Hispanis suis uersiculis: ideo minus politos quia in prouincia non in urbe nati essent: idē accidisse in Bithynia Cæcilianis epistolis. siue eas fecerit non cōsilio publicandi: sed post eius obitum ab amicorū aliquo: q̄ ad Létulū Ciceronis lris contigit: editæ sint: & ideo minus pssæ: q̄ ab authore suo nō castigatæ an potius: qd̄ & ipse fatetur ut libelloꝝ suorū uario filo diuersa lectorū ingenia detinere. Neq̄ tñ interdum dissimulare potuit: quin plæraq̄ multa in præcedentibus usurpata istis inferat: quale illud qua publice: qua priuatim: nā ad Romanū scripserat qua foemina: qua uiri & ad Marcū: qua officiis ma- ximis: qua principū amicitia. Itē uerba: qualia sunt: alioqui dux: dispice: in melius: ad exemplum ptinēs oīa integra aduocationibus renunciaui delegato mihi officio. cum patronū me optassent puincipales cō- tra Mariū Priscū constare rōnem ab ineunte ætate cōdiscipulus & cōtubernalis. fundos emācipauit.

sub signo natalium splendor. Hora quæri. & ne minima quæq; colligamus: pares etiam sensus: & res hincinde occurrent: ut ad Traianum ubi gratulatur deos festinasse ad gubernacula reip. admouere illū & in panegyrico asserit h. post adoptionem Traiani Neruæ uita migrasse. & mox indicat apud eundem se expertum duo trimonia id quod etiam in epistolis ad familiares aperte colligitur ut taceam q. hic Iulii Seruiani omni uiri cuius alibi iam mentionem fecerat meminerit & in sequenti epistola testes se egisse contra Varium pro Afris quam rem libro secundo pluribus complexus est: quid dicam de præfectura erarij qua præter ad Traianum sæpe scribit in præcedentibus & in panegyrico? Item q. latum clauum p. Voconio Romano quem alibi fere iisdem uerbis commendauit ab imperatore petat: sicut Actio c. tra præturam deniq; iter suum ab urbe in Bithyniam Traiano nunciet ut omittam eundem scribere d. Septicium in præfatione præcedentium se collecturum epistolas quæ negligebantur tanq; miseris polite & additurum quas postmodum scriberet proinde ad Traianum dixerit. diē Domine quo serasti imperium dum suscipis & in panegyrico. expectatum est tempus in quo liqueret non tam accepisse te beneficium q̄ dedisse. Confugit in sinum tuum concussa respu. ruensq; imperium super imperatore imperatoris uoce tibi delatum est. item hic ego inquit quia sciebam acta Bassi procos. rescissa dictum q̄ a senatu ius omnibus de quibus ille aliqd constituisset ex integro agendi dūtaxat per bienniu: illic uero eandem rem breuius & ideo minus aperte ut loco conueniebat tractans. O ueri dixerat principis intercedere iniquitatibus magistratuum infectumq; reddere quicqd non oportuerit. ad hæc ad Priscum nuper ab optimo principe triū liberorū ius impetraui quod q̄q; parce & cū delectu daret mihi tamen tanq; liceret indulgit. Quare Traianus Secundo rescribens idem ius pro tranquillo rogati q̄ parce inq; hæc beneficia tribuam utique mi Secunde Carissime tibi satis est exploratum. in fine harū epistolarū quīs suppresso noīe Fabati pro soceri obitum memorat. Deniq; illa Cæcili ad Traianum epistola quam Paulus Orosius Eusebius in chronicis tertullianus in apologetico Secundo tribuunt satis superq; sola nostram sententiam comprobant. eam enim in hoc libello offendes cui subest traiani rescriptum in eundem sensum a prædictis authoribus recitatum. At dicet aliquis Sidonius tamen Apollinaris refert Plinium nouem dūtaxat epistolarum libros posteris reliquisse. sed quos ipse sibi imitandos pposuerat sed quos eruditiores arbitrabatur quosq; ad amicos scripserat. nam ad Traianū epistolas utpote res grauissimas complexas nulla sibi oblata simili facultate scribendi cōsulro subtrixit. Proinde potui Sidonius eas ignorasse scriptor sane sui sæculi cōtentus eruditiōe & qui nō oēs bibliothecas in illa librorum charitate discusserat. In summa qui negant has ad Traianū epistolas non esse Plinii Secundi confitentur ex professo neutras bene legisse. Fatear tamen necesse est primum nobis in animo fuisse has intactas relinquere & quia uno tantum exemplari præter impressa nec illi o admodū uetusto adiuti fuimus & ne iccirco ansam maledicis obiurgandi dāremus. Sed cum altius considerauissemus nullam non quālibet oblatrādi occasionem quīs iniquam detractores aucupaturos & puritatem latini sermonis in hoc opusculo intueremur ex eiusq; lectione multarum rerum commodum multos cōsecuturos quibusq; priorum stilus præstior & emunctior non placuisset posse hoc solutiore: uel faciliore derineri: adhibuimus eam: quā potuimus diligentiam & emendando & interpretando spreta inuidorū malivolentia. imprimis illud Secundi laudatissimum reputantes: oportere priuatis utilitatibus publicas anteferre tum etiam patrociniō tuo fratris qui soles nostra lata prædicatione circūferre nec fauoris minus in nos collaturus sit lason uir consultiſſimus legum moderator & illustris interpres quodam prouidentia dono mortalibus datus subsequaturq; patris uestigia passu robustissimo quāuis adolescens Thomas filius tuus quem speramus si uirtutes eius & ingenium maturuerint pariter ab illo adoptatum iri eiusq; doctrina: ac bonorum aliquando successorem futurum: & propemodum in domo nostra tale quoddam: conspecturi simus q̄ olim in Curia perpetua serie. nam tu: & si non effecte præceptis oratorum fueris institutus: ita tamen a natura quoddam diuendi flumine exuberans: uel rebus maximis exercitatus ut dicēdi artes edoctos longe præuenias ad hoc proceritas & habitudo corporis & bona fortunæ quæ large tibi supercurrunt animi bonis plurimum ornamento sunt. Vestro igitur præsidio tutus finam per ora uirum uolitare ad Traianum epistolas iam meliores iam faciliores ex quibus si aliquid ad uos gloriæ perueniet certum habeo tantūde honoris uos suscepturos contra maledicos pro secundo pro interprete carissimo.

CIOANNIS Mariae Catanæi enarrationes in Librum nonum epistolæ. C. Plinii Cæcili Secūdi.

Aepe hunc nonū epistolæ librū p̄ter stili similitudinē & qđ eadē q̄ in aliis multa Plinius refert Sidonius Apollinaris eidē in limine noni libri suæ epistolæ attribuit: cū exigit ut epistolæ priore limite irrupto stili n̄ in ulteriora p̄currat numeri supradicti priuilegio nō cōtentus includi: addis & cās qbus hic liber nonus octo supiorū uoluminibus accrescat eo qđ. C.

Secundus cuius nos orbitas seq̄ hoc ope p̄nūcias pib⁹ titulis opus epistolare determinet. Maximū hac eplā monet: qđ iā subinde fecerat ut libros quos i Blaterā uiuētē cōposuerat: demū eo defūcto publicet: ne uideat post mortē i choasse cū turpe sit pugnare cū laruis. Blaterā illo Mart. carmine notat tanq̄ ipudicus. Oīa scēmineis q̄re dilecta cathedris: & q̄ deinceps sequunt multi nō Blaterā sed Plātā legūt. Pro te in dissensionē tui. Defūcto demū inchoatos. post mortē Blateræ libros illos iceptos.

In columi. uiuēte. Cōstantiæ. fortitudinis legi i qbusdā exēplarib⁹ nō cōstantiæ fama: sed cōstantia & fama. Aquis. bonis & amicis. Præuētā. p̄occupatā. iterruptā. Morte Blatteræ. Illud. cele

Mortuis
nō conui
ciari.

bratū dcm̄ ουχοσιον φθειμενοι σιν επανδρασιν ευχετασθαι carmen est ex lib. xxii. odysseæ: ubi monet. Vlysses nō gloriandū p̄ mortuis. sic ergo interpretabimur. Impietas defūctis p̄ uiris gloriari qđā codices Hom. nō hnt φθειμενοι σιν sed καταμενοι σιν ad idē tñ nā & in phœnissis Euripides dixerat κακεινο κερριται μεφ' ὀβρισθαι νεκρους. i. & illud decretū est nō iniuria afficere mortuos: & Plutarch⁹ i Solone: illa uero lex laudat p̄cipue: q̄ phibet i defūctos maledicta cōicere: nā & piū ē eos sacros ducē: q̄ a uita discesserūt: & iustū iis q̄ eē delierūt: abstinerē: & cui. inimiciciæ aliquñ modū statuere: nec in īfinitū p̄gredi sinere: uñ secūdu i primo dixerat qđ tibi cū mortuis: & Aristophāes παυε παυε ωδεστω θερμηνεκρον γαρ οντα ρν κλεωνα ελοιδορεις. desine. desine dñe Hermes mortuo. n. Cleoni cōuicia dicis. qntus Calaber in primo derelictoḡ ab Homero. ου γαρ εωι φθειμενοι σιν τελει κοτοσ. αλλε λεινοι σιμοι ουκετι ουτες: nō. n. i mortuos durat ira: sed miserādi hostes n̄ ampl⁹ uiuentes. Pli. i p̄fatiōe naturalis historiæ. nec plācus illepide: q̄ cū diceret Asinius Pollio ofones i eū parat. q̄ ab ipso aut liberis post mortē Planci ederēt ne posset rñdere cū mortuis inq̄ nō nisi

C. PLINII CAECILII SECVNDI EPISTOLARVM LIBER NONVS.

C. Plinius Maximo suo. S.

Aepe te monui: ut libros: quos uel p̄ te: uel in Plantā: imo & p̄ te & in illū (ita. n. materia cogebat) cōposuisti: quā maturissimē emitteres: qđ nūc p̄cipue morte eius audita: & hortor &

moneo. Quāuis. n. legeris multis: legēdosq̄ dederis. nolo tñ quēq̄ opinari defūcto demū i choatos quos i columi eo pegisti. Salua sit tibi cōstantia & fama. Erit at: si notū aquis: iniqusq̄ fuerit: nō post inimici mortē scribēdū tibi natā eē fiduciā: sed iā paratā editionē morte p̄uētā. Simul uitabis illud ουχοσιον φθειμενοι σιν επανδρασιν ευχετασθαι. Nā qđ de uiuēte scriptū: de uiuēte recitatū est: in defūctū quoq̄ tanq̄ uiuētē adhuc edit: si edit: statū. igit si qđ aliud in manibus differ: interim hoc p̄fice qđ nobis: qui legimus olim: absolutū uidet: sed iā uideat & tibi: cuius cunctationē nec res ipsa deliderat: & temporis ratio p̄cidit. Vale.

Laruas lactari: quo dicto sic repcussit illas: ut apud eruditos nihil ipudētius iudicet: nā testat. M. Tul. maiores n̄os mortuis multa iura religiosa cōcessisse. q̄re nō īmerito reprahēdit Adrianus qđ adeo naturæ pueræ fuerit: ut & mortuis plurimum inuideret: & detraheret. de uiuēte recitatū: si librū scriptū in Blaterā adhuc eo uiuēte recitatū eē cōstat. Si habes in manibus. Quid aliud. aliqđ aliud opus. Hoc op⁹ in Blateram. Absolutū. undiq̄ p̄fectū. Præcidit. interrūpit: remouet. Mortis rō: ne uidearis mortuo nō uiuo conuicia fecisse: alii legunt temporis ratio: quod in pontificio codice scriptū inuenies.

EAcis. Sabino ridet nō posse rescribere plures: nec lōgissimas ep̄las cū materia nō suppetat: neq; se uelle scribere res inanes uiro graui: & circa seria occupato. Frigidis. parui momenti. Auocat. alienat. Cōminuūt. deprimūt: animus. n. qualitātē rerum in qbus uersat plarūq; sumit. Vocas. inuitas. Varietas. earū regē quas maximi pōderis in rep. tractauit: & tūc bel-
lis ciuilibus incidētib⁹. Suppetebat. auxiliabat: alia lectio hēt. illi. n. copiosissimū ingenium: & par inge-
nio materia. quam tam uarietas regē: q̄ magnitudo. s. regē suppetebat. nam Cor. Tacitus in libello de cau-
sis corruptæ eloquentiæ: inter alias rō-
nes ponit maioribus fuisse dicēdi gen⁹
copiosum ob maximæ regē incidētiā.

Angustis terminis. scribēdi: nam raro
eueniebat aliqd in rep. notabile: & lōga
pace: & qd oīa arbitrio unius regebant.

Scholasticas. ociosas. fictas. Umbra-
ticas. inanes. M. Tullius: & Fabius uitā
umbratilē: ociosam secretā & delicatā
appellāt: sūt Columella morā umbrati-
lem. Arma uestra. erat. n. in castris sabinus.
Sudorē. puluerē. Soles. labores.
militares. Soles. calores. sūmi amoris
signū & argumentum magnæ beniuo-
lentiae. Breuib⁹. quales sunt meæ.

Cōstare rōnem. id cum rōne fecisse.

Alius. Immortalitātē & bonā
perpetuāq; famā oībus reb⁹
anteponit. Alius putat aliū
esse sumit. Præsumptione.
opiniōe ante factum. Posteritatis: im-
mortalitatis. q̄ sit uicturus apud poste-
ros. Nisi primū. nisi inter p̄cipua: & po-
tissima. Ocium æternitatis requiem:
in qua perpetuo requiescere possit. Mor-
talitātē obliuionem sui post mortem.
mortalitatem iurisconsulti frequēter p
morte accipiunt. Illos. qui studēt æter-
nitati. Cōtendere: eniti ad illā præcla-
ris operibus. Hos. qui nō curant uiue-
re post se. Non reniti. inanibus rebus
fatigari. & exerceri uel remitti. cessare.

Caducis. morte interituris. respicit il-
los qui auaritiæ causa tot periculis & la-
boribus uitam exponunt. & ideo indu-
stria haberi uolunt. Ingrata imagine.
inutili prætextu. Mortalitatem silētiū
nec ignoro in pontificio codice scriptū
fuisse uilitatem idest cōtemptum: cum
uilia non sint precio. Hæc ego. cōmu-
nico. Quæ quotidie mecum: ea quæ
semper mecum reputo. Ut desinā me-
cum. ita tamē ut desinam mecum talia
reuoluere: si tu secus senseris.

Mererer. excusat orationē suā
contra Cæciliū Clasticum
tanq̄ in uniuersum lōgā: in p-
ribus breuē: ita ut legēri tor-
dium nō afferat. Immodicā nimīā. sin-
gulæ. uelut causæ. plures. n. reos in ea ac-
cusatiōe fecit. nā ministros: qbus ad tur-
pe ministeriū Cæcilius fuerat usus con-
demnandos curauit & illum multis isu-
per criminibus redarguit. erant igit sin-

C. Plinius Sabino suo. S.

EAcis iucundæ: quod non solum plurimas
ep̄stolas meas: uerum etiam longissimas
flagitas in quibus patior fui: partim quia
tuas occupationes uerebar: partim quia ipse mul-
tum distringebar plarūq; frigidis negociis: quæ
simul & auocant animum: & cōminuūt. Præterea
nec materia plura scribēdi dabatur: neq; n. eadem
nostra cōditio: quæ. M. Tullī ad cuius exemplum
nos uocas. illi enim & copiosissimum ingenium: &
par ingenio materia: quam tam uarietas rerum:
quam magnitudo largissime suppetebat. Nos quā
angustis terminis claudamur: etiam tacente me p-
spicis: nisi forte uolumus scholasticas tibi: atq; (ut
ita dicam) umbraticas litteras mittere. Sed nihil
minus aptum arbitramur: cum arma uestra: cum
castra: cum deniq; cornua: Tubas sudorem: pulue-
rem: soles cogitamus. Habes: ut puto: iustam excu-
sationem: quam tamen dubito: an tibi probari ue-
lim. Est enim summi amoris negare ueniam breui-
bus ep̄stolis amicorum: quamuis scias illis consta-
re rationem. Vale.

C. Plinius Paulino suo. S.

Alius alium: ego beatissimum existimo: q̄
bonæ: mensuræq; famæ præsumptione p-
fruitur: certusq; posteritatis cum futura
gloria uiuit: ac nihil nisi præmium æternitatis an-
te oculos pingue illud: altumq; ocium placeat. Et
enim omneis homines arbitror oportere aut im-
mortalitatem suam: aut mortalitatem cogitare: &
illos quidem contendere eniti: hos quiescere: re-
mittere: nec breuem uitam caducis laboribus fatiga-
re: ut uideo multos misera simul: & ingrata imagi-
ne industriæ ad mortalitatem sui peruenire. Hæc
ego tecum quæ quotidie mecum: ut desinam me-
cum si dissenties tu: quanquam non dissenties: ut
qui semper præclarum aliquod: & immortale me-
ditaris. Vale.

C. Plinius Macrino suo. S.

Mererer ne immodicā orationē putares: q̄
cū hac ep̄stola accipies: nisi esset generis

guloꝝ accusatiōes: quīs una oꝛō eēt: ueluti singulæ causæ. Quasi incipientia tanq̃ si cāibi inciperet. fere idē
tacit. M. Tul. in Verrē. ubi multa cōplexus crimina: dū ad aliud trāsit finiri cā uidet. Coherētia. ita tā

apte coniuncta: ut tota oratio uideatur unum corpus eadem superficie inductum.
Gregie. lætatur humanitate Tyronis in subditos: & in primis q̃ respectum habeat uniuscu-
iusq̃ secundum conditionem. (Inquiro enim) interrogo qui istinc ueniunt: quomodo te in
proconsulatu geras. sunt autem interposita ea græci *παραμεσος* uocant. Perseuero. persto

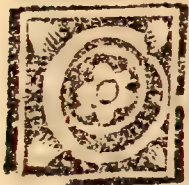
eius: ut sæpe incipere: sæpe desinere uideat̃: nā sin-
gulis criminibus singulæ uelut causæ continent̃.
Poteris ergo undecūq̃ incipere: ubicūq̃ desinere:
quæ deinceps sequent̃: & q̃si incipientia legere &
quasi cohærentia: meq̃ in uniuersitate longissimū:
breuissimum in partibus iudicare. Vale.

C. Plinius Tironi suo. S.

Gregie facis (inquiro enim: & pseuero)
q̃ iustitiā tuā prouincialibus multa hu-
manitate cōmēdas: cuius præcipua pars
est honestissimū quenq̃ complecti: atq̃ ita a mi-
noribus amari: ut simul a p̃cipibus diligere. Ple-
riq̃ autem dum uerentur: ne gratiæ potentium ni-
mīum impertiri uideātur: sinisteritatis: atq̃ etiam
malignitatis famam consequuntur: a quo uitio tu
longe recessisti. scio Sed temperare mihi non pos-
sum: quo minus laudem similis monenti: quod eū
modum tenes: ut discrimina ordinum: dignita-
tumq̃ custodias: quæ si confusa: turbata: permista
sint: nihil est ipsa æqualitate inæqualius. Vale.

C. Plinius Caluissio suo. S.

Mne hoc tempus inter pugillareis: ac li-
bellos iucundissima quiete transmisi.
Quemadmodum inquis in urbe potui-
sti? Circenses erant: quo genere spectaculi ne le-
uissime quidem teneor. Nihil nouum: nihil uari-
um: nihil: quod nō semel spectasse: sufficiat. Quo
magis miror tot millia uirorum: tā pueriliter iden-
tidem cupere. currenteis equos: insistenteis curri-
bus hoīes uidere. Si tamen aut uelocitate equo-
rum: aut hominū arte traherentur: esset ratio non
nulla. Nunc fauent panno: pannum amant: & si in
ipso cursu: medioq̃ certamine: hic color illuc: ille
huc transferatur: Studium: fauorq̃ transibit: & re-
pente agitadores illos equos: illos: quos p̃cul nos

rat duas tantum res cogitare populum Ro. pana & Circenses. Amnianus insuper Marcellinus & est in-
quit admodum mirum uidere plebem innumeram mentibus ardore quodam infuso cum dimicationū
currulium euentu pendentem. Identidem: frequenter. Traherentur. ducerentur ad spectandū. Ho-
minum aurigæ. Fauent panno. factioibus aurigæ: quæ diuersitate panni distinguebantur scripto
rum aliqui meminere duarum tantum factionum prasinæ & Venere: ut Martialis subinde: & græca in
laudē. Vranī agitatoris epigramata. Christodorus poeta Thebanus manifeste ostēdit aurigantiū quat-

in instituto inquirendi. Commendas cū
comendatione administras. Prouincia
libus. Bethycis. Honestissimū quenq̃
principem in sua patria. Impartiri gra-
tiæ potentum. indulgere & adherere po-
tentibus: facere aliquid in eorum grām.

Sinisteritatis asperitatis quia nimium
seuere in potentes prouinciales se gerūt.

Similis monēti tanquam si monerem.

Custodias. obserues. Confusa ut om-
nes pari lance prouinciales tractes nul-
la habita personarum rōne. Inæquali-
us indignius importunius.

Mne. Circenses tanq̃ rem ina-
nem & nullius uoluptatis no-
tabiliter damnat quibus scri-
bit se semp uacasse l̃ræ stu-
dio. Vrbe negociosa Roma. Circen-
ses. ludi instituti i honorē m̃ris Deū sic di-
cti uel a circuitu: q̃ mœtas circuibāt: uel
qd̃ ubi postea mœtæ fuerāt olim gladii
ponebant: quos circuibāt: ab ensibus cir-
censes appellati quasi circumēses uocati
etiā megalesia: quia fierent in honorem
matris Deum: quam græci *μεγαλη* di-
cunt. legimus apud Liuium Brutū adē
matris Deum in palatio dedicasse: & lu-
dos obeādē dedicationem factos me-
galesia nuncupasse. alii ludos magnos di-
ctos tradidere q̃ impensa magna cele-
brarentur: nam. Circensium pōpa deo-
rum simulacra ferebantur uictoriæ tres
locabant: & missi. xxv. exhibebant: quo-
rum ultimus ærarius dicebat: a collatio-
ne populi interdum inter quinos missos
uenationes dabant. Gellius ex auctorita-
te Varronis scripsit curricula ludorum.

Circēsium solemnia. vii. fuisse Seruius
notat Virgilium dixisse. Circenses sine
adiēctione ludorum: sed eius sententiæ
ueterum auctoritas refragatur. Nihil
nouum. quia tātum quadrigis certatus.

Tot milia uirorum. nam Roma Circē-
sibus plurimū oblectabatur. q̃ sæpe Lu-
uenalis testatur: ut satyra. iii. Si potes
auelli Circensibus & xi. Ille dolor solus
patriam fugientibus: illa Mœsticia ca-
ruisse anno. Circensibus & alibi dixe-

Circenses

Aurigæ
factiones

Prasinus
color

Venerus
color

tuor factiones: cæruleam uiridem candidam rufam sic enim rubram appellat: Dion in Nerónis uita pariter quattuor enumerat: unam quæ panno albo alteram quæ fuluo uteretur tertiam quæ uiridi quartam quæ ueneto Tranqui. in Domitiano refert duas Circensibus gregum factiones aureati purpureiq; panni ad quattuor pristinas additas: alii non purpurei sed argentei scripsere prasinus autem color uiridis est. nā τὸ πρᾶσινον uiride. miror interpretē Mart. prasinū pro noīe pprio accepisse uenetus aut cæruleus. Vegetius enim libro quarto inquit ne tamen exploratoria naues candore prodatur colore ueneto qui marinis est fluctibus similis uela tinguntur. Lampridius in Heliogaballo pisces semper quasi in marina aqua cum colore suo coctos conditura ueneta comedit sciendū autem colorem prasinū uirenti dicatum ueri rubrū æstati ignite album autumnno pruinis albescēti ueneturum hyemi ceruleæ. Pannum amant. student factioni suæ quam a colore panni dignoscunt. hinc Cassiodorus pannū: panno amant. Hic color. uerbi causa prasinus. Illuc ad factionem uenetam.

Ille uenetus. Huc ad factionem prasinam. Fauor. spectatorum. Transibit. ad illos agitantes in quos trāsatus fuerit pannus cui fauent perinde ac si diceret nulla ducunt ratione ut alteri partium magis faueant sed quocunq; transierit color ille: transibit: & spectatorum studium maxime ubi uiderint fauorem principis inclinare ut ad prasinum colorem. Iuuenalis hoc studium damnans inquit. Interea megalesiaca spectacula mappæ Idæum solemne colunt. similisque triumpho. Prædo caballorū prætor sedet: at mihi pace immensæ: nimixque licet si dicere plebis. Totam hodie Romam Circus capit: & fragor aurem Percutit: euentum uiridis: quo colligo panni. Nam si deficeret moestam: attonitamq; uideres Hanc urbem ueluti canarum in puluere uictis Consulibus.

Vilissima. uiridi: siue cerulia Mitto apud uulgus. taceo q̄ tanta gratia & au-

thoritas sit in una uilissima tunica apud uulgus. Quod uilius tunica. quod uulgus est uilius tunica: & nullius precii. Sed uerum. hoc magis mirandum: q̄ tanta authoritas sit apud quosdā graues homines. hinc Cassiodorus oīno inquit stupendum q̄ in Circo supra cætera spectabilia feruor animorū incōsul- ta grauitate rapiat transit prasinus. ars populi mœret procedit uenetus & potior turba ciuitatis affligitur nihil profitentes. feruenter insultantes nihil patientes grauitur uulnerantur: ad inanes cogitationes sic descendit tanq̄ de statu conditionis patriæ laboretur. Assidua. nam per multos dies fiebat Circenses: ex quibus unus erat Cereri & libero: si Tacito credimus. Desidere. ocīari. tēpus sedēdo absumere. Hac uoluptate. Spectandorū Circensium: qbus alii delectant. In litteris colloco. sic. M. Tullius pro Archia quis tandem me repræhendat aut quis mihi iure succenseat? si quantum cæteris ad suas res obeundas quātum ad festos dies ludorū celebrādos: q̄tū ad alias uoluptates: & ad ipsam requiem animi & corporis conceditur tempore quantum alii tribuunt tempestiuis conuiuiis: quantū deniq; alex: q̄tū pilæ: tantum mihi egomet ad hæc studia recolenda sumpsero. Ociosissimis. perditis: inutilibus.

Edificare. ante oculos ponit Romano peplam duas uillas: quas iuxta lacū Lariū tenebat: quæ alterā qd̄ esset humili loco uocat comœdiā: alterā qd̄ in colle edito: tragœdiā appellet. Inueni patrociniū possum me defendere exēplo tuo. nā nimia ædificandi cupiditas nō caret repræhensione. Quia tecū. ædifico sic. n. exēplo tuo me defendā. Hoc qd̄ ego facio.

Nō dissimile est sile ei qd̄ tu facis. uterq; enim iuxta aquā edificabat. Tu ædificas. i. littore. i. rippa Larii littus est quousq; maximus fluctus. hybernus a mari peruenit idq; M. Tulliū aiunt cū arbiter eēt: primū cōstituisse. nō dissimilis Celsi sniæ illa Modestini: littus publicū ē quatenus maxie fluctus exestuat & effluit. idē iuris ē in lacu: nisi is totus priuatus ē. Exercēt. occupatū tenent in edificando. Saxi. lo-

citant: quorū clamitant noīa relinquent. Tāta gratia: tanta autoritas in una uilissima tunica: Mitto apud uulgus: qd̄ uilius tunica est: sed apud quosdā graueis hoīes: quos ego cū recordor i re inani: frigida: assiduā infatiabiliter desiderare: capio aliquā uoluptatem: qd̄ hac uoluptate nō capiar. Ac per hos dies libentissime ocīum meū in lris colloco: quos alii ociosissimis occupationibus perdūt.

C. Plinius Romano suo. S.

Edificare te scribis: bene est. inueni patrociniū: ædifico enim iam ratioe: quæ tecum. Nā hoc quoq; nō dissimile: quod ad mare tu: ego ad Larium lacū: huius i litore plures uillæ meæ sed duæ: ut maxime delectant: ita exercent. alte tera imposita saxi more baiano lacum prospicit. altera æque more baiano lacum tangit. Itaq; illam tragœdiā: hanc appellare comœdiā soleo: illam: quod quasi cothurniis: hanc: quod quasi socculis sustinentur. Sua utriq; amœnitas: & utranq; possidenti ipsa diuersitate iucundior. Hæc lacu propius: illa latius utitur: hæc unum sinum molli curuamine amplectit: illa hic editissimo dorso duos dirimit: recta gestatio lōgo limite super litus extendit illic spaciosissimo xy-

Littus

eo edito. More baiano. ad formam & typum uillarum: quæ in collibus baiani sinus consurgunt. La- cum tãgit. iuxta lacum sita: nã ad baias uillæ: aliæ in collibus: aliæ in littore. Tragediam. quia erat in edito dorso sita. stilus enim tragicus insurgit altior. Comoediam. humilem: depressam: cum stilus co- mœdiæ similis sit quotidiano sermoni: & de medio petitus populo. Cothurnis. si Seruio credimus co- thurnus est genus calciamenti utriq; aptum pedi: cui sententiæ concedit Suidas addens tam mulieribus quam uiris conuenire: & ante eum xenophon in historiis post Thucydidem ubi refert Theramenem co-

Cothurn⁹

sto leuiter inflectitur: illa fluctus non sentit: hæc frangit: ex illa possis despiciere piscanteis: ex hac ipse piscari: hamumq; de cubiculo: ac pene etiam de lectulo: ut e nauicula iacere: hæc mihi causæ utri- que: quæ desunt adstruendi: ob ea: quæ supersunt. Sed quid ego rationem tibi: apud quem pro ra- tione erit idem facere? Vale.

C. Plinius Augurino suo. S.

SI laudatus a te: laudare te cœpero: uere- or: ne nō tam pferre iudiciū meū: quā referre gratiā uidear. sed licet uidear: oīa scripta tua pulcherrima existimo: maxime tamen illa: quæ de nobis. Accedit hoc: una: eadēq; de cau- sa. Nam & tu quæ de amicis optime scribis: & ego quæ de me ut optima lego. Vale.

C. Plinius Coloni suo. S.

M Nice probo: quod Pompeii. Quintiani morte tam dolēter adficeris: ut amissi ca- ritatem desiderio extendas: nō ut pleriq; q tñ uiuentis amāt: seu potius amare se simulāt: ac ne simulāt quidē: nisi quos florēteis uidēt. nam miseroꝝ non secus ac defunctorū obliuiscunt: sed tibi perēnis fides: tãtaq; in amore cōstātia: ut fini- ri nisi tua morte n̄ possit: & Hercules: is fuit Qui- tianus: quē diligī deceat exēplo ipius: felices ama-

gnominatum Choturnum: quod modo isti: modo illi adhæreret: eo tragedi agē- dis tragediis utebantur: socco autem Soccus comoedi actitandis comoediis: inde utrū que translatiue pro suo poemate usurpa- tur. Fabius: ne comoedia in cothurnos assurgit: nec cōtra tragedia socco ingre- ditur. Apuleius. scio tragediam non ta- bulam legere: & a socco ad cothurnum ascendere. Mart. contulit ad tragicos se- nostra thalia cothurnos. Socculis. mi- noribus calciamenti amores inquit Pli- calciarūt soccos: & alibi ne crepidarum tantum obstragulis sed totis socculis ad- dunt. Seneca de beneficiis diminutiuo pariter usus tradit Cæsarem porrexisse ad osculandum pedem sinistrum: ut soc- culum aureum margaritis distinctū ostē- deret. Sua. conueniens. Vtranq; uil- lam. Possidenti. mihi domino. legitur etiam possidentibus. i. incolis. Hæc co- mœdia. Illa: tragedia. Latius. quia lōgius speculatur. Vnum sinum. quem efficit lacus iuxta uillam. nam eum tota ambibat: & continebat. Dirimit. diui- dit. Duos. sinus. in ea Larii parte: qui nunc bilacus dicitur: ubi in duos lacus scindi uidetur. Dorso. promontorio in lacu procurrente. Hic. ubi comoedia.

Illic. in dorso ubi tragedia. Xysto. re- lege de xysto: & gestatione iam prænota- ta. Non sentit fluctus. quia pcul a lacu.

Frangit. repellit. Ex hac ipsa piscari. sic Mart. uillam Apollinaris laudauerat.

Nec seta longo querit in mari predā.

sed a cubiculo: lectuloq; iactatam spectatus alte liniam trahit piscis. Adstruendi utriq; addendi utriq; uillæ: quæ supersunt: multa sunt in his membra: quibus si addidero aliquid reddam illa utilia. Ratio- nem tibi. reddo meæ ædificationis. Idem facere. ædificare ut tu facis.

SI timet laudare Augurinum tanq̃ suspectus: q̃ ab eo laudatus esset: & tamē laudat. Iudiciū meū quid uere sentiam. Quæ. de nobis. composuisti: quæ in laudem nostri scripsisti. Nã & tu. ordo est materia & tu quæ scribis de amicis optime scribis: quia tui amici sunt: & ego quæ lego de me: & in laudem nostri puto ut optima erat igitur amor causa utriusq;.

M Nice. laudat Colonis fidem: qui post mortem afflictim requiebat amicum Quintianum: cuius tanta erat uirtus: ut merito hunc honorem mereretur. Pompei Quintiani. Quintia- num Martialis suorum carminum facit assertorem. Comendo tibi Quintiane nostros. Pompeius Quindan⁹

Nostros dicere: si tamen libellos possum: quos recitat tuus poeta: & alibi. Quoties ami- co diuiti nihil donat. O Quintiane liberalis est pauper. prius fuerat Afranius Quintianus conscius pi- sonianæ coniurationis: quāquam apud Tacitum corrupte legatur Quintilianus: postmodum Appius Quintianus Apuleio coniunctus amicicia. Extendas charitatem. acriorem proroges. Desiderio amissi. desiderando illum defunctum reuiuere. Non. facis. Viuentes amant. Martialis in eundem sensum. Qui præstat pietate pertinaci sensuro bona liberalitatis: Captet forsitan: aut uicem reposcat. At si quis dare nomini relicto post manes: tumulūq; pseueret. Quærit qd̃ nisi parcius dolere. Ac ne. nō simulant amare infelices: q̃a aperte illos negligūt: sed tñ simulāt amare quos fortunatos intuent. Nō secus. pariter. Is. tã probatus. Probitas. modestia. Cunctatio. mora: frenū. Pari libra. æquo exami-

ne & iudicio. summa enim uirtus condire pariter grauitatem cum comitate. Dissimillimo. improbo. infami. molli. nam coniecto fuisse Afranium Quintianum senatorii ordinis molli corpore infamem a Nerone proboso carmine diffamatum secundum Tacitum. & in coniuratione pisoniana deprehensum diu iudiciū abnuisse. post pmissa ipunitate corruptū. quo tarditate excusaret Glicium Gallū præcipuum amicorū nominasse. is tñ mox perit nō ex priore uitæ mollicie. Nō obstabat. patris improbitas. & infamia: quæ interdum filiis obest. Optimus filius. qui se tam prudenter gereret cum parente morbofo.

Exulcero. exagero. renouo. Hoc potius uelis scilicet benedici de illo. Prædicatione. laudatione. Illa ætatē. florētem. iuuenilem. Raptus. rapti proprie dicuntur. ante tempus mortui.

Vpio nisi eplam secundi ex libro primo ubi hortat Tacitum ad uenationē pariter & studiū exēplo suo: tum etiā stili diuersitate aliqua sentimus quāuis nullo exemplari addicente: has litteras a Cor. Tacito scriptas fuisse secundo: qui illi iam prænotatæ epistolæ ad unguem respondet: non posse. I. Mineruæ & Dianæ simul inseruire: q̄re omiſsa uenatiōe tantū studere intēdit: parce tamen quia in æstu. nec mirum si secundus has unas Taciti suis iſeruit: ut eum ab omnibus se cerneret: & præcipuū faceret: q̄ librarii non intelligentes integram lectionē in uiciosam mutarant. C. Plinius Tacito. S. pro. Cor. Tacitus Plinio. S. inscribentes

Præceptis tuis. dixerat enim Plinius. p̄inde cum uenabere licebit auctore me. ut panariū & lagunculā sic etiā pugillares feras. Aprorum. quia scripserat se cœpisse tris apros. Conuenire cōcordare. siml̄ satisfacere. Quas ais pariter colendas. nā inquit illic: experieris. non magis Dianā montibus quā Mineruā inerrare. Delicate modice delicatus est quasi luxui consecratus: quod enim nunc delicatum: prius delicatum dixere. Fabius igitur testatur aures delicatas nihil asperū admissuras: & delicare uerbū auctore festo significat deducere Vt solet fieri. In secessu. in ocio. ruri. Aestate. caloribus: quibus cura sanitati in primis adhibenda.

In uia. inter eundum ab urbe in uillam. Leuiores. minus grauias. Delenda ob literanda. radenda. Extendi. scripsi. Ea garrulitate. tam facile. Seruntur. dicuntur: illinc sermo appellationem suscepit. His. leuioribus scriptis. Nō liberet. nō placeret nihil cōponere. Quiescūt. nō exercent a me. intacta relinquunt. Inter nemora. nā scripserat. iam undiq̄ syluæ & solitudo ipsumq̄ illud silentiū. quod uenationi datur magna cogitationis incitamentum sunt. nemus pabulo idoneū lucus religioni sacer. Retractaui. emēdaui. Inamabile. q̄a acre & cōtētiosum: nā poemata magis delectāt. Plautus i Bacchidibus inamabile atq̄ illepidū dixit. Inamocnū durū. laboriosum.

Pistolā. Geminio spōdet aliquā materiā monstrare qua libris eius inserat. deinde lætas scriptas sua uēditari Lugduni. Aliqd de me. Libris tuis. Hæc ipsa. materia quā mihi tuis lris monstras. Offendiculæ obstacula dubia. Circunfer oculos recte cōsidera. Et occurrent. tibi illa offendicula. Lugdū. ubi erat Geminus. Lugdunū. a quo Lugdunēsis puicia: metropolis i Gallia istar arcis sitū i mōte nō editissimo: ubi Arar & Rhodanus amnes cōfluūt. de quo Plut. i uita Annibalis Arar & Rhodanus amnes ex diuersis mōtib⁹ cōfluētes efficiūt. quā Galli isulā appellāt ibi quæ Lugdunū ē celeberrima Galliæ urbs quā a Plancio. Numatio consule cōditā fuisse accepimus: supra reliquas sane ciuitates excepta Narbone florens temporibus Strabonis uiroꝝ ordine nā & usui magno est illis emporiū: Sed tot pulcherrima in ea opera: quæ singula illustrare singulas urbes possent incendiū sub Nerone strauit uerū hæc antea ciuitas opulenta ornamentū prouinciarum quibus inserta

bat: miseros tuebat: desiderabat amissos Iā illa q̄ta pbitas i ore: q̄ta i sermōe cūctatio: q̄ pari libra grauitas comitalq̄: q̄ studiū lrarū: q̄ iudiciū: q̄ pietate cū dissimillimo patre uiuebat: cū non obstabat illi: quo mīus uir optimus uideret q̄ erat optimus filius: Sed qd̄ dolorē tuū exulcero? q̄q̄ sic amasti uiuētē: ut hoc poti⁹: q̄ de illo si leri uelis: a me præsertim: cuius prædicatione putas uitā eius ornari: memoriā prorogari: ipsamq̄ illā: q̄ est raptus ætatē posse restitui. Vale.

Cor. Tacitus. C. Plinio. Suo. S.

Vpio præceptis tuis parere: sed aprorū tāta penuria est: ut Mineruæ & Dianæ: quas ais pariter colendas: conuenire nō possit Itaq̄ Mineruæ tātū seruiēdum est: delicate tamē: ut in secessu. & æstate. In uia plane nōnulla leuiores: statimq̄ delēda ea garrulitate: qua sermones in uehiculo seruntur extēdi. His quædā addidī in uilla: cū aliud nō liberet. Itaq̄ poemata quiescunt: quæ tu iter nemora & lucos commodissime perfici putas. oratiūculā unā & alterā retractaui: quāq̄ id genus operis inamabile: inamocenum: magisq̄ laboribus ruris: quā uoluptatibus simile.

C. Plinius Geminio Suo. S.

Pistolā tuā iucundissimā recepi: eo maxime: q̄ aliquid ad te scribi uolebas: qd̄ libris iſeri posset: obueniat materia uel hæc

Delicatus

Nemus
Lucus

Lugdunū

est: & excepta centesimo ab origine sua anno exusta breui coaluit: ut sub uitellio cum Vienēsis certa re sit ausa ueteribus inter utrāq; odiis. illic Romani duces monetā argēteā aureāq; signabāt. tēplū ab uniuersis gallis cōi designatū impensa: & Augusto Cæsari dicatum: ante Lugduni urbem ædificatū est: ubi fluuiorū est coitio adest: & ara dignitatis eximiae gentiū sexaginta numero inscriptum habēs titulū: earū p singulas statua una alia subinde ingens locata est ara. emaculandus est Liuii abbreviator apud quē legitur. Ara Cæsari ad cōfluentē maris: & Rhodani dedicata ēt restituendum ara Cæsari ad confluentē Araris: & Rhodani dedicata iuxta Lugdunensem aram edidit caligula cer tamē græcæ latinæque facundia: quo ferunt uictoribus uictos premia contulisse Trāqui. scribēte: eorundē & laudes componere coactos eos autē qui maxime displicuissent: scripta sua spongia linguaue delere iussos: nisi seculis obiurgari: aut flumine proximo mergi maluissent. ad q; luuenalis respiciens dixit aut Lugdunensem rhetor dicturus ad Arā.

ipsa: q; monstret: uel potior alia. Sunt enim in hac offendicula nonnulla: circumfer oculus: & occurrēt. Bibliopolas Lugduni esse nō putabā: ac tāto libentius ex lris tuis cognoui uenditari libellos meos qbus peregre manere gratiā: quā in urbe collegerint: delector. Incipio enī satis absolutū existimare: de quo tāta diuersitate regionū discreta hominum iudicia consentiunt. Vale.

C. Plinius Iuniori suo. S.

 Astigabat quidā filiū suū: q; paulo sumptuosius equos: & cāes emeret: huic ego iuene digressio: heus tu: nunq ne fecisti: q; a patre corripī posset: fecisti dico. nō interdū facis: q; filius tuus: si repente pater ille: tu filius: pari grauitate reprehendat: non oēs homines aliquo errore ducuntur: nō hic in illo sibi: in hoc alius indulget: hęc tibi admonitus in modicæ seueritatis exēplo p amor mutuo scripsi: ne qn tu quoq; filiū tuū acerbis: duriusq; tractares. Cogita & illū puerū eē: & te fuisse: atq; ita hoc: q; es pater utere: ut memineris & te hoīem esse: & hoīs patrē. Vale

C. Plinius Quadrato suo. S.

 Vanto studiosius: intentiusq; legisti libros: quos de Heluidii ultione composui: tāto ipensius postulas: ut perscribā tibi: quæq; extra libros: quæq; circa libros: totum deniq; ordinē rei: cui p ætatē nō iterfuiisti. Occiso Dōitiano statui mecū: ac deliberauī eē magnā pulchrāq; materiā isectādi nocēt eis: miseros uidicā-

iam de parricidiis patria inquit potestas in pietate debet non in atrocitate consistere. hinc referēte. Papiniano Traianus imperator coegit patrem emancipare filium: quem male tractabat contra patriā pietatem. Te fuisse. Te fecisse quæ ille facit. Quod es pater. quod habes arbitrium in filium: quia pater es. Hominem. humanum uel proum ad delicta. nam humanum est peccare.

 Vanto. Quadrato significat qd tractauerit anteq; Heluidii ultionē aggredere: quoq; mō illā inchoauerit & absoluerit. & cū primo uix a senatoribus audiret & a quibusdā deterreret postremo assecutus sit q; optauerat pacto reo. Publicio: Certo q; libris a scdo diuulgatis itra paucos dies periit. Circa libros ptinētia ad cām. Per ætatē. q; cū scds. Publiciū accusauit Quadratus puer erat. Occiso Domitiāo. a Sthephāo Dimicillæ pcuratore. & Clodio corniculario: ac Maximo Parthenii liberti. & Saturio decurione cubiculariorū deniq; a qbusdā e gladiatorio ludo non ignaris Parthenio. & Domitia eius uxore cū norbāo ac Petronio. sed hęc latius i panegyrico. Proferē di demōstrādi pegregia facta. Inter mltā. scelera mltorū. iter imēsa crimīa patrata a mltis. Senator. Publicias Certis. Senatori Heluidio filio. Manus itulisset. cā necis fuisset. q; q; scenico exodio sub psona Paridis & oenonæ diuortiu Domitiāi cū uxore Heluidi tractasset referēte Dione. Metu tēporū. Domi-

entē Araris: & Rhodani dedicata iuxta Lugdunensem aram edidit caligula cer tamē græcæ latinæque facundia: quo ferunt uictoribus uictos premia contulisse Trāqui. scribēte: eorundē & laudes componere coactos eos autē qui maxime displicuissent: scripta sua spongia linguaue delere iussos: nisi seculis obiurgari: aut flumine proximo mergi maluissent. ad q; luuenalis respiciens dixit aut Lugdunensem rhetor dicturus ad Arā.

Bibliopolas librorū uenditores. Peregre. in prouinciis Manere gratiam durare fauorē. Placere gratiosos esse. Collegerunt. adepti sunt. idest delector placere libellos meos tam foris quā domi. tā apud peregrinos q; nostros. De quo. de quibus libellis iudicia hominum diuisa tanta diuersitate regionum conueniunt ut eos bonos iudicent. Discreta. hoc magis probo quā discrepata.

 Astigabat. exemplo alterius monet Iuniorem remittēda quædā filiis neq; semp utendū seueritate cū oēs hoīes aliquo errore ducant. Ego dixi. Iuene. filio. Quod filius tuus. i. nō aliqñ facis q; corripī possunt: Si repente filius tuus fieret tibi pater. Repēte. ex improviso.

Tu filius. illi fieres. Pari. qua tu illum reprehēdis. Grauitate. seueritate. Nū oēs hoīes sumptū ex Antigone Euripidis. inquit. n. αὐτὸς πατὸς τὰς τοῖς πατρὶς κοινὸν ἐστὶ τοῦ ἑαμαρ τὰς ἐν. i. hominib; enī cūctis cōe est peccare. Hic. alius. In illo. crimine & re damnanda.

Indulget sibi nimium permittit sibi.

Hęc tibi ordo. admonitus exēplo culpandæ seueritatis scripsi hęc tibi amore mutuo. nam Martianus ad legem Pōpe

Domitiāi
interfecto.
res

LIBER

tiano iperate cum bonis omnibus uiris immineret mortis periculum ob uirtutes. Nomen fame. Secessu ab urbe & negociis ciuilibus. Nouerca. Fania. Mf nouerca. Arria prioris Arriae filia: mf Fania. Iura priuata. illogice alicia. Ut publicum fas. sicut amor publicae iusticiae. Exempli ratio. ut posteris exemplum dare non criminandos bonos: cum iuuenturi essent: quod illogice iniurias ulcisceretur. Reddita libertatis. creato ipatore Nerua. i. Capitolio nostro saeculo eluxit hic titulus. Libertati ab Impe. Nerua Caesare Aug. anno ab urbe condita. Dccc. xxiii. Pro se. respectu suo. Postulauerat. accusauerat. Dio scribit ingentem tumultum exortum: quod Nerua principe facto statim omnes suos inimicos accusarunt: unde ferunt Frontinum consulem dixisse: quod malum esset hunc ipatorem: sub quo nulli liceret aliquid facere Domitianum sane demonstras: sed peius sub quo omnibus omnia: quare Nerua in postea uetuit talia permiscue fieri. Immanissimum. crudelissimum Publicum. Cui inuidia. concordi omnium maleuolentia in eos: quod temporibus Domitiani usi fuerant. nam tales sub Nerua: & Traiano uulgo inuasi fuerunt. Proprio. priuato. & atrocitate criminis in Heluidium commissi fisis: non tamen occasio. Ira. iudicium. Tristis moestus: lugubris. Amissa. mortua. Vxore. alia a Calphurnia cum qua supremum uixit. i. eplis ad Traianum asserit se habuisse duas uxores. Anteia. Anteia. C. Antei iussu Neronis interfecti filia de quo Tacitus plura libro. xvi. Limine. domi. Iosephus asserit. vii. diebus lugeri mortuos solitos. Seneca: uiris nullum lugendi tempus legitimum quia nullum honestum annum uero foeminis ad lugendum constituisse maiores non ut tam diu lugeretur sed ne diutius sic Dionysius in suis antiquitatibus: sic Ouid. i. Fastis. nisi iussu senatus citius. finiret. Plutarchus refert Lycurgum praefinuisse leges fletui intra undecimum diem: Numam uero pro aetatibus: & temporibus lugendi modum statuisse se puerum non lugeri trimo minorem neque et natu gradiorum plures menses quam uixisset annos usque ad decem. & plixiore fletu aetate lugeri nullam. Ab exilio. n. redierant. nam Nerua quoscunque Domitianus exterminauerat edicto publico restituit quo pariter diu. Ioanes apostolus ab exilio Pathmi liberatus. est consentientibus graecis & latinis authoribus. Ascribi facto. participes accusationis esse. Non tam gloria mea fauerim non studeo tamen meae laudi: quin uos libenter socios assumam. Illa. Arria. & Fania. Senatui habere. Omnia a me gerenda. Retuli. proposui in disputatione: utebatur. n. Coraelio Ruffo magistro: & rectore. Prudentissimum. scia iuris consultissimum prudentes dominus quod iuris sciam tenet. sunt tamen quod legant prudentissimum: ut quod longe prouideret: quod futura essent. Ne uetaret. ne retineret me ab accusatione publici. Cunctatior. tardior in rebus gerendis. Inducere in animus. mihi persuadere. Quomius. quoniam sensus est. uolui quod ea die qua erat Publicum accusatur indicare Coraelio quod eum facturum: cum omnino constituisse illum accusare: neque dubitare quod faceret. Vsu expiaria. nam didici expiaria magistra quod nullum deum consulere super illa re quam penitus deliberauimus facere praesertim eos uiros quorum consiliis est contra nostram sententiam standum est. Crimen attingere. re ipsam aggredi. & ad narrationem peruenire. Reum destinare. Publicum Destinare designare quem accusare destinare. n. designare. Curtius intellectum est mare destinare ab ignaris naturae eius. Caesar iterum per retinere: & quod plerumque facit Apu. per ligare. at in frequentiori usu per deliberare. emendanda dictio apud Columellam li. xiii. cap. xviii. & cum picem igitur fundo destinauit. per destilauit. destinate item emet si Marcello credimus. Sine nomine. sed per certa signa. Reclamari. reclamabatur a senatoribus. Alius. Senator dicebat. Extra ordinem. antequam relatum sit de quo dicitur esse. Relationem. proponere criminis & rei apud Se. titulus est in codice de relationibus Tacitus. xiii. me inquit praesertim licere quoties ius dicendi acciperent: quod uellent expromere relationemque in ea

di se proferendi. Porro inter multa scelera multorum: nullum atrocius uidebatur: quam quod in senatu senator senatori: praetorius consulari: reo iudex manus intulisset. Fuerat alioque mihi cum Heluidio amicitia: quanta potuerat esse cum eo: quod metu temporis nomen ingens: pareisque uirtutes secessu tegebat. Fuerat cum Arria & Fannia: quarum altera Heluidii nouerca: altera mater nouerca. Sed non ita me iura priuata: ut publicum fas: & indignitas facti: & exempli ratio incitabat. Ac primis quod diebus reddita libertatis pro se quosque inimicos suos duntaxat minores incondito: turbidoque clamore postulauerat simul: & oppresserat. Ego & modestius: & constantius arbitratus immanissimum reum non cui temporis inuidia: sed proprio crimine urgere. Cum iam satis ille primus impetus deferbuisset: & languidior in dies ira ad iustitiam redisset: quam tum maxime tristis amissa nuper uxore: mitto ad Anteia (nupta haec Heluidio fuerat) rogo ut ueniat: quia me reces adhuc luctus limine contineret. Ut uenit: destinatum est inquam mihi: maritum tuum non inultum pati: nuncia Arriae & Fanniae (ab exilio enim redierant) consule te: consule illas. an uelitis adscribi facto: in quo ego comite non egeo. sed non ita gloriae meae fauerim: ut uobis societate eius inuideam. praefert Anteia mandata: nec illae morantur. Opportune senatus intra diem tertium. Omnia ego semper ad Corelium retuli. quem prudentissimum aetatis nostrae: sapientissimumque cognoui in hoc tamen contentus consilio meo fui: ueritus ne uetaret. (erat enim cunctantior: cautiorque)

Columellae locus

Relatio

postulare. hic apud eundem legit Thrasea non obtinuisse: ut uetita gratia actione ambitio cohiberet abnuentibus
 coesse ea de re relatū eē. Supsumus ab accusatiōib⁹ liberi sum⁹ postq̄ male tpa euasim⁹: q̄b⁹ mlti senato
 res rei p̄iere. Audio iturbat⁹. cōstāter q̄ dicebāt audio. Si legeris iterturbatis itellige dū dicere iterrūpe.
 bar a p̄dictis: s; sp̄stīti iterrit⁹. Tm̄q̄. sēsus: mltū differt ad augēdū fiduciā si cā sit iusta: ul' metū: si iniu.
 sta: & si hoīes nolūt: aut nō p̄bēt q̄ facias: nolebāt. n. mlti Publiciū accusari. iusta tñ scdm facere sciebāt:
 q̄ illi magnā fiduciā dabat. Iactata. dicta i antiquissimo codice scribit scā. Scdā. o Pli. Snīa loco. p snīa

sed nō sustinui iducere i aīum: quo minus illi eodē
 die facturū me indicare: qd' an facere: nō delibera
 bam: expertus usu: De eo: qd' destinaueris: nō esse
 cōsulendos: qbus cōsultis obsequi debeas. Venio
 in senatū: ius dicēdi peto: dico paulisper maximo
 ad sensu: ubi cōepi crimen attingere: reū distinare:
 adhuc tñ sine noīe: undiq; mihi reclamari. alius sci
 mus q̄ sit: de quo extra ordinē referas. alius: q̄s est
 añ relationē reus: alius salui simus: q̄ supsumus.
 Audio iperturbatus: iterritus: tm̄ susceptæ rei ho
 nestas ualet: tātūq; ad fiduciā: uel metū differt no
 lint hoīes: q̄ facias: an nō p̄bent. Lōgū ē oīa: quæ
 tūc hinc ide iactata sunt recensere. Nouissime cō
 sul: Secūdā snīa loco dices: si qd uolueris. permī
 seris inq;: q̄ usq; adhuc oībus pmīstī. Resido. agū
 tur alia iterea. me quidā ex cōsularibus amicis se
 creto ac curatoq; sermōe q̄si nimis fortiter: incau
 teq; p̄gressū corripit: reuocat: monet: ut desistā: ad
 iecit ēt. Notabilē te futuris p̄cipibus fecistī. esto
 inq; dū malis. Vix ille discesserat: rursus alter: qd
 audes: curruis: qbus te p̄culis obūicis: qd p̄tib'
 cōfidis icertus futuroꝝ: laceſsis hoīem iā p̄fectū
 ærariū: & breuī cōsulē. Præterea q̄ grā: qbus ami
 ciciis fultū: noīat quēdā: q̄ tūc ad oriētē amplissi
 mū & famosissimū exercitum: nō sine magnis: du
 biisq; rumoribus obtinebat: Ad hæc ego. Oīa p̄ce
 pi: atq; aio mecū añ peregi: nec recuso: si ita calus
 attulerit: luere p̄enas ob honestissimū factū: dū
 flagitiōssimū ulciscor. Iā cēsēdi t̄ps. Dicit Do
 mitius. Apollinaris cōsul designatus. dicit Fabriti
 us Veīeto: Fabius Posthumus: Vectius Procu
 lus collega Publiciū Certi: de quo agebat: uxoris
 aut meæ: quā amiserā: uitricus. Post hos Ammius
 Flaccus: oēs Certū nōdū a me noīatū: ut noīatum
 defendūt: crimēq; q̄si i medio relictū defensiōe su
 scipiūt: quæ præterea dixerint: nō est necesse nar
 rare: in libris habes. Sum. n. cuncta ipsorū uerbis
 persecutus. Dicūt cōtra auīdus Quietus: Cornu
 tus Tertullus Quietus iniquissimū eē: querelas
 dolētū excludi: ideoq; arriæ: & Fanniæ ius quæ
 rēdi nō auferēdū: nec interesse cuius ordinis q̄s sit.
 Sed q̄ cām habeat. Cornutus datū se a consulibus

tua q̄ dictur⁹ es sup̄ ea re de q̄ iā relatū ē:
 & senatū hēbāt: nam cōcedebat: ut loco
 snīa dicerēt senatores de q̄cūq; re uoluis
 sent q̄re Tacitus lib. iiii. dicēdā p̄rio loco
 snīa. itē. xiiii. C. Cassi⁹ igt snīa loco ihūc
 modū differuit. & Sene. i ludo Claudii: si
 tñ ille libell⁹ ē Senecæ: surrexit igt Augu
 stus snīa suæ loco dicēdā & sūma facū
 dia differuit qd si legeris scdō snīa loco:
 ut i aliqb⁹ legi exēplarib⁹: & referat ad
 illud Ci. ad Atticū. & ille scdō i dicēdo lo
 cus hēt auctoritatē pene p̄cipis. priorē
 sēsūpoti⁹ p̄bam⁹. nā ip̄e li. y. dixerat loco
 snīa Homulū postulasse. Dices. orōnē
 hēbis. Permiseras. rogo pmittas. an me
 lius permiseras. i. iā hoc mihi cōcesseras.
 Qd huc usq; pmīstī oīb⁹: ut loco snīa
 dicerēt q̄cūq; uoluissent. Agūt a senatori
 b⁹. Alia aliæ res iā relata. Accuratoq;
 sollicito. diligēti. Progressū excessisse i
 loquēdo. Notabilē. isignē. dignū nota:
 antiq; lectio hēt notabilē me futuris p̄
 cipib⁹. s. futuꝝ ad idē. tñ. Esto. cōcedo
 me notabilē futuꝝ. Dū. dūmō fecerim
 me notabilē. Malis. p̄cipib⁹: quos pui
 pēdo. Alter. senator igt. cur qd si quo ut
 ē i antiquissimo codice. P̄tib⁹. p̄tib⁹ reip.
 statu icert⁹ futuroꝝ. ad quē post neruā
 ipiū p̄uētuꝝ sit. p̄fectū ærariū. Publiciū.
 repete p̄notata a nobis de p̄fecto ærariū.
 Cōsulē. futuꝝ. Qua. maxia. Quēdā. aīcū
 publiciū. icertū q̄s eēt ille p̄fectus oriētis
 sub Nerua. Dubius. ābiguis an futur⁹ Cæ.
 post Neruā. i. quē aliq op̄iabat electū iri
 ipatorē. Ad h. e. tñ di. oīa p̄cepi uersus ex
 vi. Vir. ubi iducit Ae. rñ dē Sybillæ. Cēsē
 di t̄ps dicēdi snīa: t̄ps aduenerat. Posthu
 mi⁹ antiquissim⁹ codex hēt Maximin⁹. Ve
 cti⁹ p̄cul⁹ alibi mēinit p̄culū uigz erudi
 tū carmina scripsisse: q̄ ēt colligē ex car
 mine Mart. libri. i. fuit: & Eutychi⁹ Pro
 cul⁹ quo grāmatico usus ē Antonin⁹ p̄hs
 iō ad p̄cōsulatū usq; p̄uēto: & Clau. p.
 cul⁹ p̄tor sub Hadriāo: piter & Flauī⁹ p.
 cui⁹. itē Lusian⁹ p̄cul⁹ sēator sub Domi
 tiāo: & ei⁹ necis uates Largini⁹ Procul⁹:
 ut alios omittā. Ammi⁹ Flacc⁹. i qbusdā
 exēplarib⁹ legi Anni⁹ Flacc⁹. In me. in
 cōi. Libris. a me publicatis. Ipsorū uerbis
 q̄b⁹ ipi dixerāt: nullū uerbū imutādo. Cō
 tra. noīatos senatores. Quiet⁹. dic. Exclu
 di. repelli: nō audiri. cui⁹ ordinis q̄s sit ille
 q̄ accusēs: an senator. an alteri⁹ cōditiōis
 s; oīb⁹ æque ius p̄stādū. Quā bonā uel
 malā. Cornut⁹. Tertull⁹. Cornut⁹ ingt
 u iiii

Tutelas
 Tutor

Tutorem tutela secundum Seruium referente Paulo est uis ac potestas in capite libero constituta ad tuendum eum: qui propter ætatem suam sponte se defendere nequit iure civili data ac permessa: tutores autem sunt: qui eam uim ac potestatem habent ex qua re ipsi nomen accoeperunt: itaque appellantur tutores quasi tuitores ac defensores: sicut æditui dicuntur qui ædes tuentur. Datum a Coss. Claudius Tranquil. testimonio sanxit extra ordinem tutores a coss. darentur & Iustinianus: ut ueteres iuriconsultos taceamus si cui inquit nullus omnino tutor datus fuerat ei dabatur: qui

dem in urbe Romana a prætore urbano & maiore parte Tribunorum plebis. ex lege Atilia: in prouinciis uero a præsidibus prouinciarum ex lege Iulia: & Titia: postea consules pupillis tutores ex inquisitione dare coeperunt: deinde prætores ex constitutionibus filiarum minorum: duas enim filias habuit Heluidius filius. Matre eius: & uitrice. nam Heluidii uxor eo mortuo alium maritum duxit: illa igitur cum marito nouo: qui uitriceus erat puellæ petiuerat a coss. ut Cornutus ei daretur tutor. Officii sui. ut ulciscatur parentem illius cui datus fuerat tutor. Imponere modum suo dolori. non indulgere dolori: sed cohibere illum: & ratione procedere. Ferre. tolerare: excusare. Antiquus codex habet perferre. Foeminarum. Arriæ.

Fanniarum. Anteiarum. Affectum. dolorem. cruenti adulatoris: uel cruentæ adulationis. qui sua adulatiōe occiderit Heluidium. Remittatur. non permittendo illum accusare. Nota ignominia.

Quasi censoria. maxima. Facultas enim censoribus fuit notare unumquemque ordinem: ut qui senator esset eiecitur senatu: qui eques Romani equum publicum perderet: qui plebeius in certum tabulas referretur: & ærarius fieret. de præfectis insuper eminentissimis iudicabant excepto præfecto urbis Romæ si treuelli Pollioni fides præstaret: & cōsulibus ordinariis: & rege sacrorum: ac maxima uirginum uestalium: si tamen. incorrupta permanisset. erat enim

Censura amplissimus magistratus: & quodammodo perfectissimum reipublicæ culmen: maxime omnium reuerentia: plurimæque potestatis: cum in aliis rebus: tum ad morum emendationem: de qua plurima Liuius: Plutarchus: Dionysius. Gellius: Asconius. Inuratur. imprimatur sustuletur. Liuius patrum memoria institutum fertur. ut censores motis e senatu ascriberent notas. Medio. qui poterat trahi quoquo uersum. Ambiguo. ancipiti. Iniuriam si causa non cognoscetur. Absoluitur prius cognita causa. Nominatus. tanquam reus & noxius. Amicis Arriæ: & Fanniarum. Quiete: & Terentullo. Amicis suis. Apollinari: & reliquis. Soliciti esse timere. quia res agitur sub rectissimis iudiciis. Probetur. testes producantur aduersus Publicium. Absoluere. liberum sinere. Hoc illi. dixerunt eo ordine: quo quisque citabatur ad dicendum. super uerbo quisque quam uim habeat lege in pænigrico. Exceperint. probauerint intellexerint. Negocii dignitatem. dignam materiam insectandi nocentes & miseros uindicandi. Prouentum. successum. Actoris constantiam. fortitudinem mei dicentis. Veiento. Fabritius Veiento a Iuvenale prudens appellatus. Fabricii adhuc extat illa antiqua memoria. Imperato. Cæsari Vespasiano August. Ponti. Max. Tr. Ponti. iiii. Impera. xii. PP. Coss. iiii. Des. S. C. quod uias urbis negligentia superiorum temporum corruptas impena restituit. L. Fabricius. C. F. Cur. Viar. Faciendum curauit. Obstrepitur. strepitum faciunt contra Veintonem ne audiretur: nam is defendere conabatur Publicium Certum ne & ipse pariter traheretur in periculum quia sub Domitiano summus. fuerat adulator. Auxilium tribunorum. qui præsto erant oppressis. & referente. Appiano quando tribuno libuisset senatum dissoluere licebat.

tutorem Heluidii filiarum petentibus matre eius: & uitrice: nunc quoque non sustinere deferere officium sui parteis: in quo tamen & suo dolori modum imponere: & optimarum foeminarum perferre modestissimum adfectum: quas contentas esse admonere Senatum Publicum Certi cruentæ adulationis. Et petere. si poena flagitii manifestissimi remittatur nota Certo quasi censoria inuratur. Tum Satrius Rufus medio: ambiguoque sermone: puto: inquit iniuriam factam Publico Certo: si non absoluitur nominatus est ab amicis Arriæ & Fanniarum noxiatus ab amicis suis: nec debemus solliciti esse. Idem enim nos: qui bene sentimus de homine: iudicaturi sumus: si innocens est: sicuti & spero: & malo: donec aliquid probetur: credo poteritis absolvere. Hec illi: quo quisque ordine citabantur. Venitur ad me: consurgo: utor initio: quod in libro est: respondeo singulis mirum: qua intentione: quibus clamoribus omnia exceperint: qui modo reclamabant: tanta conuersio uel negocii dignitatem: uel prouentum orationis: uel actoris constantiam subsecuta est. Finio. Incipit respondere Veiento: nemo patitur: obturbat: obstrepiat: adeo quidem: ut diceret: rogo Patres. C. ne me cogatis implorare auxilium tribunorum. Et statim

Murena. Licinius Murenas cognominatos Macrobius indicat: pifce Murena effuffiffime delectati funt. Nominibus senatorum. Peracta difceffionem. difcuffis fententiis senatorum per difceffionē: de qua alibi apertus. Mittit. foluit. ὡς ἐροῦν ἡμᾶλα δ' ἡσέμεσι τειροῦσι μαχηταί. i. o senex fane multum te iu uenes præmunt bellatores. nam fecundus iunior erat. Veientone. carmen est ex. viii. Iliados ubi Diomedes alloquitur. Nestorem in pugna circūfessum a Troianis. Comeon aleatorem mordens Rhodophātā tradente Athenæo eūdē uersum fere usurpauit ὡς ἐροῦν ἡμᾶλα δ' ἡσέμεσι τειροῦσι καὶ βευταί. i. o senex fane multum te iuuenes præmunt aleatores. Fabius Quintilianus libro. x. uidet secundum & alios oratores secundo cōtemporaneos per ista significasse. sūt. n. summa hodie: quibus illustratur forum ingenia: namq; & cōsumati iam patroni ueteribus æmulatur: & eos iuuenum ad optima tendentium imitatur ac sequitur industria. Morem. liberi dicēdi & fortiter accusandi. Intermissum. desuetum metu malorum principū. Simulatibus inimicitiiis. Inuidia. odio. mali uolentia: qua flagrasset nisi publicium permisisset accusari. Alios ordines. cæteros magistratus: an magis equestrem & plebeium. Cæteros. reos qui non erant senatores. Dissimulatione quasi mutua. tergiuersando nolle intelligere nec plectere crimina alicuius senatoris: ne sua pariter plecterentur: sed ita uidebantur se gerere: ut unus alteri indulgeret. possumus imprimis respicere Veientonem tuentem publicium: quia uterq; delator fuerat. Tale aliquid quod accusandus ueniret. ideo ægritudinem simulauit. Siue. nō ficta fuit infirmitas.

Murena.

Murena tribunus: permitto tibi uir clarissime Veiento dicere. tunc quoq; reclamatur. Inter moras consul citatis nominibus: & peracta difceffione mittit Senatum: ac pene adhuc stantē: tentantēq; dicere Veientonem: relinquit. Multum ille de hac (ita uocitabat) contumelia: quæstus est Homericō uersu ὡς ἐροῦν ἡμᾶλα δ' ἡσέμεσι τειροῦσι μαχηταί. non fere quisquam in Senatu fuit: qui non me complecteretur: exoscularet certatimq; laudem cumularēt: quod intermissum iam diu morē in publicum cōsulendi: susceptis propriis simultatibus: reduxisset: quod deniq; senatum inuidia liberasset: qua flagrabat apud ordines alios q; seuerus in cæteros: senatoribus solis dissimulatione quasi mutua parceret. Hæc acta sunt absente Certo. Abfuit enim seu tale aliquid suspicatus: siue ut excusabatur: infirmus. Et relationem quidem de eo Cæsar ad senatum non remisit. obtinui tamen: quod intenderā. nam collega Certi consulatum: successorem Certus accepit: planeq; factū est: qd dixeram in fine. Reddat præmiū sub optimo principe: quod a pessimo accepi. Postea actiōem meā utcunq; potui: recollegi addidi multa. Accidit fortuitum: sed nō tanquam fortuitum: quod editis libris. Certus itra paucissimos dies implicitus morbo decessit. Audiui referenteis hāc imaginem mentis eius: hāc oculis oberrasse: tanquam uideret me sibi cum ferro imminere. Vera ne hæc adfirmare non ausim. interest tamen exempli: ut uera uideantur. Habes epistolam: si modo epistolam cogitas: libris: quos legisti non minorem. sed imputabis tibi: qui contentus libris non fuisti. Vale.

C. Plinius Tacito suo. S.

cuius: paulopost decesserit non tanq̃ fortuitū: quod cōscientia pressus & dolore in morbum inciderit. Libris de ultione Heluidii. Referentes. narrantes mihi Heluidium. Respondere mihi. laudare meā actionem: & gratias agere pro ultione lua. an respondere. i. consulere quo modo dicerem. sed si legimus me sibi cum ferro imminere quæ scriptura est in pontificio exemplari. melius procedet. Vera. ne sint. Interest tamen exempli. pertinet tamen credere fuisse uera: ut tali exemplo mali deterreantur. Modū epistolæ: mensuram. alia lectio habet: si modo epistolam cogites libris quos legisti non minorem.

Relationem. cum Cæsar intellexisset quæ gesta essent in senatu contra. Certum: non remisit senatui: ut reum peragerent: Cæsar. Nerua. obtinui. a Cæsare. Intenderam. proposueram. Collega. Vectius Proculus socius Publici in præfectura. Successorem ambiguum an in præfectura ærarii: an in cōsulatu. nam supra de eo loquēs dixerat. & iam consulem. ego malle in consulatu: in quo designatus fuerat a Domitiāo: sed eum honorem nondum iniuerat. Præmium. consulatum adulationis premiū optimo. Nerua. Pessimo. Domitiano. Recollegi. reduxi in memoriam. Addidi multa. conuenit cū illo ex libro primo. ubi tradit non eadē publicari: quæ dicuntur. Sed tāquam fortuitum. sed ratione aliqua: nam sapientum quidam in fortuna aliquid esse putant. sed eius improuidos casus ignorari a nobis.

Fortuitum igit uidetur quod Publi-

Ec hortatur Tacitum ad comparandam sibi æternitatem scriptis. Tibi plaudis. tibi blandiris & places tua nimium amas. Ex fide. uere. Cura nostri. futura sit de nobis. Non dico. q̄ mereamur aliquā curā nostri propter ingenium excussum. Studio & labore. circa disciplinas. Reuerentia posterorū. quā posteris habemus: quibus studemus aliqua litterarum monumenta relinquere. Quod ut paucos. sicut pauci per litteras ad summum gloriæ culmen peruenerūt: multi tamen per illas in mortales facti sunt.

Esugeram. secesserat in Tuscos secundus ut liberius & ociosius uiueret: sed scribit non minus ibi molestari negotiis rusticis ingruentibus: interdum tñ studere. peruetusta lectio nō Falconi sed Mamiliano hanc epistolā scriptam fuisse mōstrat. In tuscos. in uillam iuxta Tiferiū tyberinū. Ne quidē. possum facere ad arbitriū meum. Libellis supplicatiōibus: lamētatiōibus. Quos libellos. allusit ad nomen: nam qui porrigunt p̄cipi: uel senatui: uel alicui magistratui postulantes. aliquid libelli dicuntur: sic & parui libri: ut suos frequenter secundus solet appellare: inuitus: quia sunt illitteratissimi. Meos inuitus. lego quia interturbor: & iam difficile est post temporis spatiū resumere priorem intentionē. Retracto emēdo. Actiunculas. breues actiones. oratiunculas. q̄ magis placet: quā alii nō actiōes: sed ratiunculas legant: ut sit sensus ego reuideo quosdam calculos rei meæ familiaris: q̄ post longū t̄pis spatium est inane & importunū: & ideo rōnes ita curant tanq̄ si essem absens. i. ferme negligunt placet prior lectio. Interca pedinē. spatium. Serū. sunt qui legāt frigidum. s. de perduto actionis calore iners. Acerbū intempestiuū. inopportunū. Rōnes. rerū rusticarū calculi. Varro lib. i. rei rusticæ ubi rō cū orco habetur: ibi nō mō fructus est incertus: sed et colentium uita. Columella et rōnem calculorū dixit: & ibidem: sed nec conditum cū fide rōnibus inferunt: q̄q̄ idem alibi dicat ratiocinator calculo posito: q̄ ideo allegauimus. quoniam in aliquo exemplari legitur ratiocinationis: nō rōnes. Quasi absentes: tanq̄ si non essemus ruri. exemplaria peruetusta habent quasi absente me: in eundem sensum. Patrem familiæ ago. Facio patris familiæ offiū uiuendo meorū p̄diōrū partem. Haftenus. in hoc solo. Pro gestatione. cā gestationis magis q̄ uiuendi prædia. duplex. n. corporis exercitatio. aut pedibus aut gestatione: sed gestabant equo aut uehiculo. aut letica: uel n. ui. Sic rusticis: sic occupatis circa res rusticas.

Vmmā. Nō sibi occupato circa steriles uindemias licere uenari: nec placere. scribit Mamiliāo: sed p̄ musto novos uersiculos pollicet. Isto ḡne. quo in istis regiōibus utunt. More historico: q̄ cū uolūt significare copiam occisorū: uel captiuorū: aut hostiū fuisse adeo magnā: ut recē feri nō potuerit: dicūt numeorū nō potuisse iniri. nā mire numeorū est numerare. Nec. uacat. occupatis circa uindemias. Nec libet. tristibus nobis ob sterilitatē earū. Deuehemus. deducemus ex ingenio nō: sicut uinū ex canali. Nouo musto. uidef̄ p̄con esse nouo: cū mustū sit nouū uinū: & mustea res p̄ nouella & recēti usurpet: nisi tñ aditū ut rñderet nouis uersiculis. Exigēti iucundissime. tibi petēti cū maxima lætitia. Deferbuisse. defecatos esse: & purgatos: q̄ solet fieri uino deferuescenti.

Ec ipse tibi plaudis: & ego nihil magis ex fide: quā de te scribo. Posteris an aliqua cura nostri: nescio. nos certe meremur: ut sit aliqua nō dico ingenio (id enim superbum) sed studio: sed labore: & reuerentia posterum. Pergamus modo itinere instituto: quod ut paucos in lucem: famamq̄ prouexit: ita multos e tenebris: & silentio protulit. Vale.

C. Plinius Falconi suo. S.

Esugeram in Tuscos: ut oīa ad arbitrium meum facerē: at hoc ne in Tuscis quidē: tam multis undiq̄ rusticorum libellis: & tam quæulīs inquietor: quos aliquanto magis inuitus: quam meos lego. nam & meos inuitus. retracto enim actiunculas quasdam: quod post interca pedinem temporis: & frigidum: & acerbum est. ratiocinationes: quasi absente me negligunt. Interdum tamen equum cōscendo: & patrē familiæ haftenus ago: quod aliquā partem prædiōrum: sed pro gestatione percurro. Tu consuetudinē serua: nobisq̄ sic rusticis urbana acta perscribe. Vale.

C. Plinius Mamiliano suo. S.

Vmmam te uoluptatē percepisse ex isto copiosissimo genere uenandi non miror: cum historicorum more scribas numerū iniri non potuisse. Nobis uenari nec uacat: nec libet. Non uacat: quia uindemiæ in manibus. Non libet: quia exigue. Deuehemus tñ p̄ nouo musto: novos uersiculos tibi quos iucundissime exigēti. ut primū uidebunt deferbuisse mitemus. Vale.

C. Plinius Genitori suo. S.

Ecepi. permittendas esse unicuique suas voluptates ostendit: nam si coenam inquit genitor dāna-
li parasitus refertam: nōne credis aliquibus nostrā tōedio eē: quoties introducitur lector aut ly-
ristes? Scurra: scurra est qui risū captat non seruata dignitate psonarum. diminutiuo eius scur Scurra:
cula usus est. Apuleius in suo asino. Cinædi. qui muliebria patitur is cinedus dicitur: unde a Cinædus
Vir. in priapeis & ab Apuleio festiuiter cinedi pro puellis usurpant: quod officium eorū sustineant: dicti
απο του κινεδυτα αιδολα. i. a motu uerendogz. uel cinædus dictus tanq̃ κενος αιδου. i. uacuuus uerecun-

Ecepi litteras tuas: quibus quæreris tæ-
dio tibi fuisse quamuis lautissimā coenā:
quia scurre: cinædi: moriones mensis in-
errabant. Vis tu remittere aliquid ex rugis equi-
dem nihil tale habeo: habentis tamē fero: curer-
go non habeo: quia nequaquam me: ut inexpecta-
tum: festiuūue delectat: siquid molle a cinædo: pe-
tulans a scurra: stultum a morione profertur: non
rationem: sed stomachum tibi narro. Atque adeo:
quam multos putas eē. quos æque ea: quibus ego
& tu capimur: & ducimur: partim ut inepta: par-
tim ut molestissima offendāt. Quā multi cum le-
ctor: aut lyristes: aut comœdus indoctus est: cal-
ceos poscunt: aut non minore cum tēdio recubāt:
quam tu ista (sic enim appellas) prodigia p̄pessus
es. Demus igitur alienis oblectationibus ueniam
ut nostris impetremus. Vale.

C. Plinius Sabino suo. S.

Va intētiōe: quo studio: qua deniq̃ mēo-
ria legeris libellos meos epistola tua ostē-
dit. ipse igit̃ exhibes negociū tibi: qui eli-
cis: & inuitas: ut quamplurima cōmunicare tecū
uelim: faciam: per p̄teis tamē: & quali digesta: ne

nicum pupugisset: eum melitæum catellum appellando iratus ille: ut qui iam dudum conuiuiarum ocu-
los teneret: & sibi præstaret. nudatusq̃ ipsum ad certamen p̄cratium inuitauit: sin minus se illum bacu-
lo percussurum minabatur: sic ille satyrio accepta luctandi conditione feriebat & feriebat interim præ-
sentium quidam oblectabantur: alii ridebant: donec Alcidas uictus cessit cum summo spectatorum
solatio. Rugis. tua grauitate. nam in tristitia & seueritate rugas in facie contrahimus. Siquidem. quis
non displicet equidem. Tale. scurras. cinædos. moriones. Fero habentes non damno hōz dominos.

Inexpectatum. subitum: inopinatum: sunt. n. mirabilia: quæ maxime inexpectata. Petulans: mordax:
lasciuum. Non uarro rationem. non dico quod omnino mouear rōne. Stomachum appetentiā meā.
Mart. prætereas: si quid nō facit ad stomachum. Capimur. oblectamur. detinemur. Lector aut lyristes:
sic lib. i. docuit solitum introducere comœdum: uel lectorem: uel lyristem. Athenæus hunc morem nota-
biliter taxat: referens uiles homines in conuiuia solitos introducere tubicines magno precio: quia nesci-
rent inuicem confabulari: & ineruditi essent ad differendum: ubi uero sint honesti: & eruditi conuiuæ:
neq̃ tubicines: neq̃ saltatores: neq̃ lyristas intromitti: cum satis habeant inter se digna memoratu disse-
rere: sine Cyris & talibus ludibriis. Calceos. quos conuiuium inrituri deponebant. meminit huius con-
suetudinis frequenter. Martialis ut ibi Marmora calcantem frigidiora niue: item excalceatus ire cœpit

ad coenam. Recubant. discumbunt.

Va. desideranti Sabino promittit libellos suos: sed per ordinem ne memoriā conturbet. Ex-
hibes negocium tibi. quæris tibi laborem. Elicis. elicere est blandiciis ad se trahere: & edu-
ce: inde elices sulci aquarii Columella scribente: per quos aqua collecta educitur e liris.

dia. Moriones. qui natura stultitia ri-
sum excitat dictis factisue insulsis mo-
rio appellatur: μωρος. n. fatuus & stult⁹
& morari cum prima lōga significat fa-
uum esse: unde Tranquil. scribit Clau-
dium iter hoies delisse morari p̄ducta
prima syllaba: hoc est nō amplius fatuū
esse mortis interuētu in morionē iussit
accutissime Mart. illo Carmine Morio
dictus erat uiginti milibus emi: Redde
mihi nummos Gargiliane sapit. tāquā
pluris uenirent stulti q̃ sapientes: & ali-
bi hunc uero acuto capite & auribus lō-
gis quæ sic mouent: ut solent assellorū:
quis motionis filium neget. Cirthæ.
emēdandus satis obuius error apud iu-
risconsultū. ff. xxi. titulo de edicto edili-
tio ubi corrupte legūt morionem: quā-
uis inquit non ualde sapientem seruum
uenditor præstare debeat: tamen si ita
fatum uel morionem uendiderit: ut in
eo usus nullus sit: uideri uitium. Iner-
rabant uersabantur: transcurrebāt. Lu-
cianus in symposio Aristanæ tum refert
conuiuuiis introduxisse post mediū con-
uiuium quēdam hominem ridiculum
difforme capite raso cum quibusdā so-
lum capillis in uertice rectis ut & dicen-
do & faciendo ludicre aliquod cōuiuas
magis ad risum diffunderet. hic ergo se
ipsum confringens & distorquēs ita sal-
tabat: ut ridiculosior uideretur: & crepi-
tu anapæsta lingua ægyptia differebat
demum astantes mordebat: ideo cæteri
ridebant: uerum cum Alcidas tanta cy-

Per partes. per species. Quasi digesta in ordinē posita uerbi causa ofones per se: sic poemata: ac deinceps. Istam tuam. Gratias ago. qđ tuo usui satisfaciāt. Assiduitate. nimio attritu Turbem cōfundā. Singula unū aliqd. Pluribus. propter plura: & ne cōfundā te lectiōe multag. Dimittere priora posterioribus. ut omittas priora: & confundas ordinem dū festinas ad posteriora. Priora. prius scripta.

Ignificas. Rufoni repræhendenti Virginiū excusat: quod iussisset sepulchro inscribi factū illud suū memorabile: & Frōtinū laudat: qđ phibisset cōditoriū sibi cōstrui: demū utrosq

laudat tāq diuerso itinere ad immortalitatē tendētes. In

quadā epistola. lib. vi. ad Albinum. Frōtinum Iulium Frontinū fecisse. Quē. Virginiū. Miraris. corripis apud græcos scriptores casibus distinguī miror. nam *δαιμα*? a genitiuo iunctum repræhendo significat accusatiuo uero laudo apud latinos ex pcedentibus & sequentibus deserui. Atq; ita miratus sum.

Sectantē conquirunt: admittunt. Supremis titulis epitaphiis. Prædicando se extollēdo sensus est neminem cognosco: qui esset tam uerecundus in laudando se & qui mereret tantam gloriam rebus præclare gestis: q̄ Virginius. Dilectus. nam tutor Secundo relictus affectum parentis ei præstitit: candidatum suffragio ornauit: ad omnes illi honores ex secessibus accurrit sacerdotio dignum nominauit. Prouectum elatū.

Clauium. M. Cluius. Rufus quem frequenter Tacitus in historiis citat Heluidii Prisci pater diues eloquentia clarus nulli unq̄ sub Nerone periculum faciēs per quē idem princeps pronunciauit se cantaturum Nioben tragœdiam: historias scripsit suorum temporum uir facundus: sed pacis artibus aptus bellis inexpertus: de quo libro. xvi. Tacitus laudat p̄dictum Cluius Rufus. & ibidem digressum a Lugduno Vitellium. M. Cluius Rufus assequitur omissa Hispania cui post interitum Neronis præerat lætitiā & gratulationem uultu ferēs animo anxius: & petiuit se criminationibus gnarus: eum Hilarius Cæsaris libertus detulerat: tāq̄ audito Vitellii: & Otonis principatu ppriam ipse potentiam & possessionē Hispaniarum tentasset: eoq; diplomatibus nullum principē præscripsisset interpretabant qđ ex orationibus eius contumeliosa in Vitelliū & pro seipso popularia: autoritas Cluii præualuit: ut puniri ultro libertum suū Vitellius iuberet Cluius comitatu principis adiectus nō adempta Hispania quam absens rexit. Quæ fides historiae. debeat. historiae finis est ueritas. cum sit rei gestæ descriptio unū. n. fm Lucianū & pprium historiae & illi sacrificandū ut uera omnia dicat: igitur mihi historicus sit intrepidus: incorruptus: liber loquendi libertate & ueritatis amicus: ut comicus dicit ticus: Ficus: & scapha: scapha noiaturus sed talem scriptorē authoribus Iosepho. & Plutarcho difficile est reperire. Aliter ac uelles contra tuā sniam. Illum. uirginiū respondisse. alia lectio ad idem. Ad hoc ille tu ne ignoras Cluii. Quod feci: imperium asseruisse patriæ. Vobis historicis. Quæ. uera. Agedum. hortatur Rufonem ut comparisonem uirginii & Frontini considerit. Partior. quod uetuerit impensam sepul-

Miror

Cluius
Rufus.

Historiæ
fides.

istam ipsam memoriā: cui gratias ago assiduitate: & copia turbem: oneratamq; & quasi oppressā cogam pluribus singula: posterioribus priora dimittere.

C. Plinius Rufoni suo. S.

Ignificas legisse te i qđā epistola mea: iussisse Virginiū Rufū inscribi sepulchro suo Hic situs ē Rufus pulso q̄ uide quodā

Imperium adseruit non sibi: sed patriæ.

Deprehendis: quod iusserit: addis etiam melius: rectiusq; Frontinū: quod uetuerit omnino monimentum sibi fieri: meq; ad extremū: quid de utroq; sentiam. cōsulis utrūq; dilexi: miraris sum magis: quē tu repræhendis: mirarisq; atq; ita miratus ut nō putarem satis unq̄ laudari posse: cuius nunc mihi subeunda defensio est. Oēs ego: qui magnum aliquod memorandumq; fecerunt: non modo uenia: uerū etiam laude dignissimos iudico. si immortalitatem quā meruere sectātur: Victuriq; nominis famam supremis etiam titulis prorogare nituntur. Nec facile quenq̄ nisi Virginiū: inuenio: cuius tanta in prædicando uerecundiam: quanta gloria ex facto ipse sum testis familiariter ab eo dilectus: probatusq; semel omnino me audiente prouectum: ut de rebus suis hoc unum referret: ita secum aliquādo Cluium locutum: Scis Virginiū quē historiæ fides debeat. proinde siquid i historiis meis legis aliter ac uelles. rogo ignoscas. Ad hoc sic illū: Clui ne tu ignoras: ideo me fecisse: q̄ feci: ut esset liberum uobis scribere: quē libuisset? Agedum hūc ipsum Frontinum in hoc ipso: in quo tibi partior uidetur: & pressior: & cōparemus. Vetiuit extrui monimentū: sed quibus uerbis? impensa monimenti superuacua est: memoria nostri durabit: si uitā me

christanq̄ superfluam. Præstior. humilior. breuior. Impensa monumēti superuacua est. M. Tullius thudum ut id curent uiui: sed ita ut intelligāt nihil ad mortuos pertinere. Vitam. immortalitatem rebus memoria nostri durabit. Vno in loco in uilla Alsiensi: duobus uersiculis. præscripto disticho. Illum.

ruimus. an restrictius arbitraris per orbem terrarū legendum: dare duraturam memoriā suam: quam uno in loco duobus uersiculis signare: quod feceris? Quāquam non habeo propositum illum reprehendēdi: sed hunc tuendi: cuiusq̄ potest apud te iustior esse defensio: quam ex collatione eius: quem prætulisti. Meo quidem iudicio neuter culpandus: quorum uterque ad gloriam parī cupiditate: diuerso itinere contendit: alter dum expetit debitos titulos: alter dum mauult uideri contempsisse. Vale.

C. Plinius Venatori suo. S.

Tua uero epistola tanto mihi iucundior fuit: quāto longior erat: præsertim cū de libellis meis tota loqueret: quos tibi uoluptati eē nō miror: cum omnia nostra: perinde ac nos: ames. Ipse cum maxime uindemias gracileis quidem: uberores tamen: quā expectaueram: colligo: si colligere est non unquā decerpere uuam: torculum inuisere: gustare de lacu mustum: obrepere urbanis: qui nunc rusticis præsunt: meq̄ notariis & lectoribus reliquerunt.

C. Plinius Sabiniāno suo. S.

Libertus tuus: cui succenseret te dixerat: uenit ad me: aduolutusq̄ pedibus meis tāq̄ tuis hæsit. fleuit multum: multū rogauit: multum etiam tacuit. in summa fecit mihi fidē poenitētiæ. uere credo emendatum: quia deliquisse se fētit. Irasceris scio: & irasceris merito id quoq̄ scio sed tūc præcipua mansuetudinis laus: cū iræ causa iustissima est. amasti hominem: & spero amabis. Interim sufficit: ut exorari te sinas. Licebit rursus irasci si meruerit quod exoratus excusatiū facies. Remitte aliqd̄ adulescētiæ ipsius: remitte lachrymis: remitte indulgentiā tuā: ne torseris illum: ne torseris etiam te. torqueris enim cū tam lenis irasceris. Vereor ne uidear non rogare sed cogere: si præcibus eius meas iunxero. Iungam tamen tanto plenius & effusius: quanto ipsum acrius: seueriusq̄ corripui. destripte minatus nunquā me possea rogaturum. Hoc illi. quem terreri oportebat:

Diuerso itinere. Virginius recto dum factum Carminibus signat frontinus ductu. Figurato: dum modestiam prændit: & tamen mōstrat se uicturū

Alter uirginus. Alter frōtinus. Cōtempnisse. Extat apud Lucianū Diogenis dictum: qui interrogatus quomodo quispiam gloriam adipisceret: si gloriā inquit spreuerit.

Va. gratam fuisse uenatoris epistolam testatur. q̄ lōga: q̄ descriptis suis loqueret: demum significat qd̄ rurragat

Cū ablis. a nobis. legimus in multis exemplaribus. tū maxime. Graciles. steriles. Quā expectauerā. præter spem.

Est. uerediti pōt. Decerpere demere.

Torculū. apud authores plurifariā dī.

Torculū

nam Plī. senior. xviij. unum sufficit tor-

Torcular

culum. item Columella. xviij. priusq̄ uina-

nacea torculis exprimant: sed idem li-

bro primo torcularia scripsit: ut Vitru-

Torcularium

uius. yi. torcular proximū sit culine. at

Cato inq̄ torculariū si ædificare uoles:

& alibi in torcularium q̄ opus sūt. Co-

Torcularius.

lumbella uero. xliij. torculariis p̄ ipsis tor-

culi opatorib⁹ utitur Marcellus ait tor-

culum: q̄ usu torcular dico. ueq̄ Cato

torculum funem intortū appellat. Ob-

repere lento passu ire. repe: pprie dicif

de animalibus quæ uentre gradiunt: a

quo reptilia. Urbanis. ad urbanos mi-

nistros: qui tempore uindemiæ curabāt

rustica: & secundū reliquerāt solum no-

tariis & lectoribus. Pomponius de uer-

bo. sig. urbana familia & rustica: non lo

co sed genere distinguitur: potest enim

aliquis dispēsator non esse urbanorum

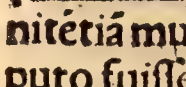
seruorum numero: ueluti is: q̄ rerum ru-

sticarum rōnes dispensat: & e contra.

Notariis. qui breuibus notis excipie-

bant quæ dictabantur. Lectorib⁹. Zo-

zimo & Encolpo.

Libertus. tentat p̄ epistolā re-

ducere in gratiā Sabiniani li-

bertū eius: quem quidē fate-

tur peccasse: sed delicti sui pe-

nitētiā multis signis oñdisse. Sabinianū

puto fuisse Brixiensem. Succēdere. ira-

sci Merito rōne. Cū iræ causæ. cum q̄s

habet iustissimas irascēdi causas. Exo-

rari. uinci. demulceri. ut hoc a te ipetrē.

Meruerit. peccauerit. Exoratus se-

mel pacatus. Facies. irasceris. Adole-

scētiæ. depcatur ab ætate. sic Euripides

in hicetidib⁹. *ἡ μὰρ τὸν ἐν νεότητι δ' αὐτὸν ὡς αὐτὸς τοῦ ἐν ἐστὶ οὐκ ἔχοντος δ' ἐ τὰ δ' ἐ ἐχέοντος*. peccauit: in iu-
uenibus autem hominum hoc inest ueniam autem huic habere opus est. Remitte indulgentiæ tuæ sis
indulgens etiam plus solito. Ne torseris. ne afficeas te molestia: dum perturbaris ira. Levis ingenio
quieto. Cogere. rationibus & impellere ad ueniam. Eius. liberti tui. Districte. intense aspere. Hoc
illi interminatus sum. Tibi non idem. denuncio. Tale. crimen eius conditionis.

Agna. dolet Passieni Pauli ægritudine p̄ter bonos mores doctissimi. Nam Propertium: quem
inter maiores suos cōnume-
rabat elego imitabat lyrico
Horatiū. A quo genus du-
cit. nam lib. vii. de eodem di-
xerat scribit elegos: gētilicium hoc illi:
est. n. municeps Propertii atq; etiam in
ter maiores suos Propertium numerat.

In quo elego. Ille. Propertius est.
Tersum. emendatum. Molle. tenellū.
lasciuum. Ideoq; quia simile est Pro-
pertio: ideo optime scriptum est. Fabi⁹
elegia quoq; græcos prouocamus: cui⁹
mihi tersus atq; elegans maxime uidef
author Tibullus sunt qui Propertium
malint: sunt tamen qui nō legant: & pla-
ne propertianum: iōq; optime scriptū:
sed & plane in propertii domo scriptū:
ut illud: ideoq; optime scriptum. sapiat
glosemata. Deflexit. diuertit a propo-
sito itinere. Illis. elegis. Illum alterū:
Propertium hoc dicēdi modo alibi est
usus. Cognatio. genus. Et etiam est.

Propinquum huius. Horatium Passie-
no sanguine coniunctum. Magna ua-
rietas. est in lyricis Passieni: uarietas enī
plurimum lectorem oblectat. Mobili-
tas transgrediendi ad alia facilitas. alia
lectio habet molitas: quod conuenit cū
p̄cedētib; . Amat ut qui uerissime
amet tam bene exprimit scribendo qd
intēdit ut rem ante oculos ponat. Sido-
nius apollinaris hunc locum Conatus ē
æmulari libro. y. colis inquit ut qui so-
lertissime: ædificas ut qui dispositissime
uenaris ut qui efficacissime. Tanquā.
singula. tanquam si uni soli intenderet:
ergo singula. idest p̄fectiora: nam uno
tantum studio occupati p̄stantiores:
in illo genere sunt. Illū recepi. illo ua-
litudinem corporis recuperante: me ab
ægritudine animi liberaui. Etiam. nō
solum mihi sed & ipsi latinitati: an litte-
ris ipsius: ut aliqui codices habēt. Ei⁹.
Passieni: quasi litteræ cum illo essent in-
teritura.

Requenter. non pōt bona cōscientia se plarūq; cohibere: quin exultet & obstētet. Facit hoc
interdum Tullius non tantū in epistolis: sed in iudiciis: similiter secundus alibi. Hic uero p̄-
sertim ubi gloriatur si quis doctus esse in urbe dicitur: se statim & tacitum nominari: tanq̄ hī
summā in litteris gloriam tenerēt. Iudicum auctoritatem quā iudices seruare debēt: an po-
tius iudicium. s. suum continentēs: ut auditores attentiores redderēt oēs iudices. Coacti ui oratiōis no-
stræ. ad pronuntiandum secundum nos. Consurgerent tanq̄ finito iudicio. M. Tullius in Verrem. quid
sedetis: cur non in media oratione consurgitis atq; disceditis iudices: uel consurgerēt honoris gratia: ut
accidit Athenis. xenocrati. historia est apud Valerium Maxi. li. ii. Cap. de maiestate. E senatu. a senato-
rib; a quibus benigne audiebatur. Optaueram antiqua lectio habet captaueram. Famam. cōstātē

tibi non idem. nam fortasse iterum rogabo: iterum
impetrabo. sit modo tale: ut rogare me: ut p̄sta-
re te deceat. Vale.

C. Plinius Seuero suo. S.

Agna me sollicitudinē adfecit Passieni Pau-
li ualetudo: & qd plurimis: iustissimisq;
de causis. Vir est optimus: hōestissimus:
nostri amantissimus. Præterea in litteris ueteres
æmulatur: exprimit: reddit: Propertium in primis
a quo genus ducit: uera soboles: eoq; simillima illi
in quo ille p̄cipuus. si elegos eius in manū sum-
pseris: leges opus tersum: molle: iucundum: & pla-
ne in Propertii domo scriptum. Nuper ad lyrica
deflexit: in quibus ita Horatium: ut in illis illū al-
terum effingi putes siquid in studiis cognatio ua-
let: & huius propinquum magna uarietas: magna
nobilitas. Amat: ut qui uerissime. dolet ut qui im-
patientissime: laudat: ut qui benignissime: ludit: ut
q; facetissime: omnia deniq; tanq̄ singula absoluit.
Pro hoc ego amico: pro hoc ingenio: non minus
æger animo: quam corpore ille. Tandem illum: tā-
dem me recepi. Gratulare mihi: gratulare etiā lit-
teris ipsis: quæ ex periculo eius tantum discrimen
adierunt: quantum ex salute gloriæ cōsequentur.

C. Plinius Maximo suo. S.

Requenter agentī mihi euenit: ut centū
uirī: cum diu se intra iudicium: authorita-
tem: grauitatēq; tenuissent: omnes repen-
te quasi uicti coactiq; consurgerēt: laudarētq;. Fre-
quenter e senatu famam: qualem maxime optaue-
ram: rettuli. nunquam tamen maiorem cœpi uo-
luptatem: quam nuper ex sermone Cornelii Ta-

ut contra Marium & Clasticum. Sedisse. in gradibus Circi. Proximis nuper & postremo factis in pontificio codice ita legitur narrabat sedisse se circensibus proximis cum quodam equite ro. Hunc. equitem ro. Requisisse a Tacito. Italicus es an puincialis. puinciales eos accipe debemus: q in puincia do- Prouincia
micilium hñt: nō eos dūtaxat: qui ex prouincia oriundi sunt: similiter italicos: qui in Italia domicilium lis Italicus
hñt nō solū inde trahentes originē hęc. Vlp. ista duo similiter Trāqui. in Vespasiano distinxit cū scribit:
honestissimo quoq; italicog; ac puincialiū allecto. Ex studiis. ex uario de litteris sermone. Illū. equitē

citū. narrabat sedisse secum Circensibus proximis equitem ro. hunc post uarios eruditosq; sermones requisisse: Italicus es: an prouincialis: se respondisse. nosti me: & qdem ex studiis. Ad hoc illum: Tacitus es: an Plinius: exprimere non possum: quam sit iucundum mihi: quod nomina nostra quasi litterarum propria: non hominum: litteris redduntur: quod uterq; nostrum his etiam ex studiis notus: qbus aliter ignotus ē. Accedit aliud ante pauculos dies simile. Recumbebat mecum uir egregius Fabius Rufinus: super eum municeps ipius: qui illo die primum in urbem uenerat cui Rufinus demonstrans me: uides hunc: multa deinde de studiis nostris. Et ille: Plinius est: inquit. Verum fatebor: capio magnum laboris mei fructū. An si Demosthenes iure lætatus est: quod illum anus Attica ita demonstrauit οὗτος ἐστὶ Δημοσθένης. ego celebritate nominis mei gaudere non debeo. Ego uero & gaudeo: & gaudere me dico. Neq; enim uereor: ne iactatior uidear: cum de me aliorum iudicium: nō meū profero: præsertim apud te: q nec illius inuides laudibus: & faues nostris. Vale.

C. Plinius Sabiniāno suo. S.

Benefecisti: quod libertum aliquando tibi carum reducentibus epistolis meis in domum i animum recepisti. Iuuabit hoc te. me certe iuuat primum: quod te talem uideo: ut in ira regi possis deinde: quod tantum mihi tribuis: ut uel authoritati meæ pareas: uel præcibus indulgeas. Igitur & laudo & gratias ago: simul in posterum moneo: ut te erroribus tuorum: & si non fuerit: qui deprecetur: placabilem præstes. Vale.

C. Plinius Mamiliāno suo. S.

Quereris de turba castrensiū negocior: & tanq; summo ocio perfruare: lusus: & ineptias nras legis: amas: flagitas: meq; ad similia cōdenda nō mediocriter incitas. Incipio. n. ex hoc genere studio: nō solū oblectationem: uerū etiā gloriā petere: post iudiciū tuum uiri gra-

ro. dixisse. Quod nomina ordo & sensus. quod nomina nostra redduntur litteris quasi propria litterarum nō hominū. i. cū nōiatur Tacitus & Plinius statim intelligantur docti & eloquētes. p. inde ac si diceret: Tacitus & Plinius sūt nōia indicantia doctrinā non hoies lib. vii. ad Tacitum dixerat. gaudeo quod si quis de studiis sermo: una nominat qd de te loquentibus statim occurro. His hominibus. Aliter. fuit in secunda lectiōe alter. Multa. dixit municipi suo.

Mei laboris. mei studii. Demonstrauit in multis exemplaribus est noscitauit.

Anus attica. quæ Demosthenē emunctæ & tersæ. i. attice loquentem cognouit ex sermone inquit (erat. n. illius celebre nomen) οὗτος ἐστὶ Δημόσθευς. hic ē Demosthenes at ab anu notat ē Theophrastus tanq; peregrinus. cum tamē is Athenis ætatē ageret optimeq; loqueretur huius rei meminit Cicero de claris oratoribus: & Fabius lib. viii. illa inquit anus attica Theophrastum hominē alloqui disertissimū annotata unius affectiōe uerbi hospitem dixit: nec alio se id repræhēdisse rñdit quā qd nimiū attice. i. affectate. loqret. Plī. in pfectiōe cernimus et aduersus Theophrastū hominē in eloquētia tantū ut nomen diuinum inde meruerit: scripsisse sceminā: & prouerbiū inde natum: suspendio arborē eligēdam alia tñ hęc ab illa anu.

Benefecisti. agit gratias Sabiniāno: qd rogatu suo libertū reduxerat in domū: & i amorem monetq; ut et nō rogatus erroribus suis placabilē se præstet.

Aliquando prius aium beniuolentiā talem nō displicet: tam tractabilem ex fide pontificii exemplaris. Tantū mihi tribuis. tantæ existimationis apud te sum: & tantum mihi credis.

Quæris. scribit n̄ satis cōuenire ut Mamilianus cōquerat de negociis castrētib: & uacet carminibus suis legēdis: deinde pmittit post absolutas actiōes se noua facturū q illi mittat. Turba co. pturbatiōe. Lusus. epigramata. Studio rū. carminū. Sup ista. pter ista. in ceteris. Reg. actus. causar. actiones. Di-

Aquila bel
logi igne.

stringit. occupat Camenarum uersum. Passerculis & columbulis. epigramatibus lasciuis & partorientibus. alludit ad Catulli passerem & Stellae columbam: opa sic inscripta: quia utraq; sit auis uenerata: & salax. Dabis penas. comparabis famam diuulgando tuis comilitonibus. Aquilas uestras. signa uestra in castris: inter quae praecipuum fuit aquila: prima. n. cohors suscipiebat aquilam totius legionis insignem: ea aquilifer portabat. Haec Modestus. in commentariis Caesar retulit. x. legionem portasse aquilam: Dionysius et ducem legionis. Plinius. x. libro inquit romanis legionibus aquilam. C. Marius in. ii. consulatu suo proprie dicauit erat & antea prima cum quattuor aliis: lupis minotauris: equis: apris: quae singulos ordines anteibat. paucis ante annis portari sola in acie coeperat: reliqua in castris relinquebantur. Marius in totum ea abdicauit: exnotatum non fere apud legiones unquam hibernatum esse in castris ubi aquilarum non esset iugum. Iosephus tamen tradit Vespasianum circa aquilam habuisse alia signa: & ea omnibus apud romanos agminibus praeesse: & uniuersarum auium regnum habere: & sit ualde diffusa. Itaque illa & principatus insigne omenque uictoriae putasse. sed in uno exercitu fuisse plures aquilas aperte Caesar testatur ubi meminit in acie pharsalica coepisse aquilas quinquaginta octo. M. Tullius argenteam innuit quod melius testatur. Plinius argentum referens militaribus signis. quam aurum familiari quia longius fulgeat. at Dionysius. in Pompeii gestis. aquila inquit aurea in omni exercitu romanorum electo fertur in hausta longa. Si tantum sibi. si solum mihi placebunt: & non tibi. Cauea nidoue. continendos apud te. perstat in metaphora quia iam de auibus locutus erat.

Dixi genus dicendi in oratore perbat grade & elatum: ac nonnumquam attenuatum. qui certo semper quodam itinere praecedit: ita ut neque extollat: neque deprimat ut res exigat non recte dicere opinatur nam testimonio Homeri. M. Tullii. Demosthenis denique Aeschinis nititur plerumque eleuandam orationem esse. Recto. quia a quo stilo praecedit nec diuertit ab instituta uia. Sano in nulla re peccante. Grandi. elato. magnifico. sublimi. At ornato apte uerum orationem suam ornat oportune. Quod nihil peccat. quod est nimium sanus. Debet. n. orator erigi. M. Tullius cum multa de oratore subtili & moderato differuisset: sic de graui concludit illum uere dici posse eloquentem qui humilia subtiliter. & magna grauitate. & mediocria temperare potest dicere. nam secundum Fabium admirabile orationem non sic quo prodigia miramur. Effervesce ebullire excellere: & calore concitari. Accedere ad praecipuum. exponere se piculo petendo altissima. Abrupta diuulsa: depressa periculosa. Tutius iter. fit. Reptantibus. leuiter incedentibus. His. reptantibus. Nulla laus est. Illis currentibus. Ancipitia. pericula. Qui fune nituntur in summa quod pedibus per funem in altum tendunt. quos funebulos. siue funerepos: graeci *σχοινοβάτας* appellant. Clamores. acclamationes admonitiones spectantium cum clamore. legimus impatorem aliquos ut magis admirabile spectaculum daret introduxisse in theatrum elephantem decurrentem per funem a summo. Maxime periculosa. quae sunt maxime periculosa *παρὰ σφοδρά*. inopinata. praeter spem: admiranda: sic. n. interpretant. M. Tullius Fabius & Suidas: & pariter Cicero Hecatonem graecum imitatus sua paradoxa composuit. Demosthenes interdum his utitur: ut contra Philippum: & pro olynthiis: ac in oratione per corona. Graece magis exprimitur. uerbo graeco ista magis ostendunt tanquam notet Tullium: qui *παρὰ σφοδρά* non bene sit in libris de finibus admirabilia interpretatus quae grandi sunt subiecta discrimini. nam opus est maximo ingenio ac arte: & ut Fabius inquit remediis scire ea tractare. Tunc in tranquillitate. Stridunt funes tempestate quatiēte sibilant rudētes. Vir. stridorque rudētū. oratio ista grandis est & excelsa qualis illa ex libro. viii. immitte rudentes: pande uela: ac si quando alias toto ingenio uehere. talē orator commendat Fabius. at ille inquit: quod saxa deuoluat: & pontem indignetur: & rippam sibi faciat multus & torrens orator iudicē uel nitentē contra feret: cogetque ire qua rapit: hic defunctos excitabit: apud hunc & prius ipsa exclamabit: amplificatōib; ex-

uissimī: eruditissimī: ac super ista uerissimī. Nunc mererum actus modice: sed tamen dstringit: quo finito aliquid earundem camenarum in istum benignissimum Sinum mittam. Tu passerculis & columbulis nostris inter aquilas uestras dabis pennas: si tamen & sibi & tibi placebunt: si tantum sibi: continendos cauea: nidoue curabis. Vale.

C. Plinius, Luperco suo. S.

Dixi de quodam oratore saeculi nostri: recto quidem: & sano: sed parum grandi: at ornato ut opinor: apte. Nihil peccat: nisi quod nihil peccat. debet. n. orator erigi: attolli: interdum et effervesce: efferi: ac saepe accedere ad praecipuum. nam plerumque altis: & excelsis adiacent abrupta. tutius per plana: sed humiliter: & depressius iter frequentior currentibus: quam reptantibus lapsus: sed his non labentibus nulla laus: illis nonnulla laus est si labantur. nam ut quaedam arteis: ita eloquentiam nihil magis: quam ancipitia commendant. Vides quod per funem in summa nituntur: quatos soleant excitare clamores: cum iam iamque casuri uidentur. sunt enim maxime: mirabilia: quae

tollit orationem & in superlacionē quoq; eriget: quæ carybdis tā uorax: & oceanus mediussidius ipse nō
 ra sunt. n. iā studiōis hæc lumina: hic deos ipsos in cōgressum prope suū. sermonēq; deducet. Curuatur.
 sniam Lucianus in Toxari usurpauit. Diis maris. Castori & polluci: qui præerant nauigātibus de qb;
 in odis Horatius: possum⁹ etiā neptunū & cæteros respicere Cur hæc. scripsi. Tumida. nimium elata. sub
 limia aut p se laudabilia sunt: sed in his iudicio acri opus ē. & discernēda sunt materiæ modo. qd' enim

maxie isperata: maxie periculosa: ut q; greci ma-
 gis exprimūt ωα αΔοξα quæ grandi sunt subie-
 cta discrimini. ideo nequaquā par gubernatoris ē
 uirtus cum placido: & cum turbato mari uehitur:
 tunc admirante nullo illaudatus: in gloriū subit
 portum. at cum stridunt funes: curuatur arbor: gu-
 bernacula gemūt: tūc ille clarus & diis maris pro-
 ximus. Cur hæc? q; uisus es mihi in scriptis meis
 adnotasse quædam: ut tumida: quæ ego sublimia:
 ut improba: q; ego audentia: aut nimia q; ego ple-
 na arbitrabar. Plurimū aut refert reprehendenda
 adnotes: an insignia. Omnis enim aduertit: quod
 eminet: & extat: sed acri intentione diiudicandum
 est: immodicum sit: an grande: altū: an enorme: atq;
 ut Homerū potissimū attingam: quem tandem al-
 terutrā in partē pōt fugere βραχε Δε υρει αχδων.
 αμφι Δε σ' αλπιγξε μεγας & ρανος & totū illud
 ωσ Δοξεχει μαρροι ποταμοι κατορες φρεον
 τεσ εσμις γα γκει αν: συμβαλε τον ομβρι-
 μον: η Δορ. Sed opus est examine & libra: incredi-
 bilia sint hæc: & imania: an magnifica: & cœlestia.
 Nec nunc ego me his filia aut dixisse: aut posse di-
 cere puto: nō ita isanio: sed hoc intelligi uolo: laxā
 dos esse eloquētiae frenos: nec angustissimo gyro
 ingeniorū impetus refringendos. At enim alia con-
 ditio oratorū: alia poetarū. quasi uero. M. Tullius
 minus audeat: quanquā hunc omitto. neq; n. ambi-
 gi puto. Sed Demosthenes ipse ille norma oratoris
 & regula: nū se cohibet & cōprimit cū dicit illa no-
 tissima ανορωτοι μιαροι και κολακεις: και αλα

τορ. M. Tullius de perfecto oratore poetis plurimū licetiae tribuit: minus oratori: & Fabius inqt memi-
 nerimus non poia poetas esse oratori sequēdos: nec libertate uerborū: nec licetia figurarū: est. n. genus
 ostentationi cōparatū: qd' nō falsa modo sed incredibilia sectatur. q; uterq; author scribat i multis ora-
 torē poetæ finitimū. Minus quā poetæ: ut pro Cornelio. in qua cā fulgentibus armis præliatus ē: ut po-
 pulus Ro. admirationē suā nō acclamatione tm: sed etiā plausu cōfiteret. sublimitas profecto: & magni-
 ficentia & nitor & authoritas expressit illū fragorē: nec tam insolita laus esset. psecuta dicentem: si ulita-
 ra & cæteris similis fuisset oratio: ipse de perfecto oratore sua scripta iudicās enumerat quæ fuerint ela-
 ta: quæ præssa: quæ media: nos unū tm pferemus locū ex orōne. P. Sestii magnificū. quis. n. clauū tanti
 iperui tenere: & gubernacula reip. tractare in maximo cursu ac fluctibus posse arbitrare: hoie emerisum
 subito ex diutinis lustrorū tenebris: ac stuporū ganeis: lenociniis: adulteriisq; cōfectū. Ambigi. dubita-
 riq; audeat. paria poetis. Norma oratoris. Regula dicēdi. Valerius. M. Curius exactissima norma ro-
 manæ frugalitatis Fabi⁹. et normā oratoris Demosthenē uocat. cui si credim⁹ Ci. q; trus ē fecit idē Demo-
 sthenes qui in sententiæ ornamentis: & conformationibus uerborū præstar oibus: iccirco ad octis ora-

alibi magnificū tumidū alibi: & q; humi-
 lia circa res magnas: acta circa minora
 uident: ut aut in orōne nitida notabile
 est humilior uerbū uelut macula: ita in
 a sermōe tenui sublime: nitidūq; discor-
 dat sitq; corruptū: q; in plano tumet.

Improba nimia audacia: insolētia. Au-
 dentia. animosa magni spiritus. grādia.

Nimia in modica redundantia. Insi-
 gnia præclara. Grāde: & altum. laudi
 sunt. Immodicum & enorme. uitio.

Potissimum attingā. i. primis adducam.

Tantundē. pariter. sunt qui legant tā-
 dē quod magis probo Alterutrā in par-
 tē ut iterdū grādis: modo pressus appa-
 reat. βραχε δευρει αχτων: αμφι δε
 αλπιγξε μεγας ουρανος. i. sonuit lata
 terra. circum uero roboauit magnū cœ-
 lum ex. xxi. Iliados: ubi dii inter se contē-
 dentes introducunt: quorū tumultu se-
 cuta sunt prædicta. hoc exēplū pertinet
 ad grādem orōne: sequens uero ad altā.
 nā est aliqua differētia: & totū illud Ho-
 meri ex lib. iiii. Iliados ωσδοτε χειμα-
 ροι ποταμοι κατορες φρεοντες εσ-
 μις αχκειαν συμβαλε τον ομβριμον
 υδωρ γροννων εκμεγαλων κοιληεντος
 δεκαρδρη. i. ut aut qñ torrētes fluuii
 e montibus fluentes in cōuallem cōse-
 runt fluuiālē aquam: aqua ductibus ex
 magnis cauū intra alueum. Examine.
 acri iudicio diligenti trutinacione. In-
 credibilia: & imania. i. uiciofa magnifi-
 ca. an cœlestia. admiranda. Nec ego nō
 ita isanio nūc me aut dixisse similia Ho-
 meri dictis: aut puto posse dicere. Nūc
 cū dixi stridunt funes. turbatur arbor. gu-
 bernacula gemunt. Hoc ita habet an-
 tiqua lectio. Gyro. spatio. Impetus. fer-
 uorē. calorem. Refringēdos fuit i alia
 lectione restringēdos. Alia cōditio ora-

torum princeps iudicatus. Cohibet. deprimit orationem suam cum opus est effervescente. αἱ ῥῶποι
 μῆτορες καὶ νοῦνοι καὶ ἀλαστορες: id est homines scelerati: & adulescentes: & daemones quantum in græ
 cis secundo contulerimus: uel una hac epistola cognosci liberum unicuique: Nam Demosthenem: &
 Aeschinē plerumque legimus: ut loca unde essent excerpta indicarem: & in integram ac ueram lectio
 nem restitueremus. igitur in oratione περὶ στεφάνου: id est de corona inquit. αἱ ῥῶποι μῆτορες καὶ
 νοῦνοι καὶ ἀλαστορες ἡρώτησαν μενοίτασιν αὐτῶν: ὡς ἂν τοῖς παρὶς ἡμῶν. homines scelerati: & adules
 centes: & pessimi daemones depopulati su
 as singuli patrias. & rursus in eadē ora
 tiōe. οὐδὲ γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἡ πόλις. οὐδὲ γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἡ πόλις. non enim lapidi
 bus struxi ciuitatem: neque lateribus ego.
 Et statim ibidem. ταῦτα ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ
 τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει. hęc proposui ego
 ad tutelam Atticæ: quātum erat huma
 na consideratione possibile. & alibi in
 quarta oratione cōtra Philip. οὐδὲ γὰρ
 μεῖν ἡ πόλις ἐστὶν ἡ πόλις. οὐδὲ γὰρ
 μεῖν ἡ πόλις ἐστὶν ἡ πόλις. ego autem opinor quidem o uiri
 Athenienses perdeos illum ebrium esse
 magnitudine rerum gestarum. hoc di
 ctum Lucianus asserit furore quodam
 diuino refertam. Audentius. magnifi
 centius. νοσημαίαν. ægritudo enim ex
 oratione παραπρεσβύτης. permittant
 seueri lectores referre primum græce:
 deinde latine illum pulcherrimum. De
 mosthenis excessum: ut melius hic lo
 cus intelligatur. νοσημαίαν. ἀνδρες
 αθηναῖοι δεινὸν ἐμπεπτονεν εἰς τὴν
 ἑλλάδα: καὶ χαλεπὸν: καὶ πολλὰ
 τίνος εὐτυχίας: καὶ τῆς παραμυθίας
 μελείας δεινὸν. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πό
 λεσιν ἔνοστοι καὶ πόροι καὶ ἐργασίαι
 τῶν νομῶν αἰσθημένοι τῇ ἀφύπνῃ
 διδόντες ἐλευθέρην οἰδίαν τυχέας
 ὑπαίρετον αὐτοῖς παύονται δουλείαν
 φιλιππῶν καὶ ἐταίρων καὶ φίλων
 καὶ τοῖς αὐτοῖς κορορίζομενοι οἱ δὲ λο
 γιστοὶ καὶ τακτικὰ ποτεστίνεν
 ἐκαστὸν τὸν πολέμου εἰς τοῦτο κο
 λαζέιν: καὶ πᾶσα (ρεῖα ἀποκρίνεται
 τοῦτο ἀποκρίνεται τοῦ τοῦτο τὸ πο
 λέειν: τὸ θαυμάσιον καὶ θαυμάσιον
 λοῖον ταυτοῦ κατὰ τοῦτο εἰ
 ναι. & τοῖς τοῦτο τὸ πρᾶγμα καὶ τα
 τοῖς αὐτοῖς θαύματα τέτταλιν μεν
 ἀνδρες αθηναῖοι μέχρι μεν χρεὼς καὶ
 πρᾶξιν τὴν ἡγεμονίαν καὶ τοκογονίαν
 ὅμα ἀπολαλεῖ. νυν δὲ ἡ πόλις καὶ τὴν ἐλευθρίαν παρέρχεται. τὰς γὰρ ἀνθρωπείας αὐτὰς ἐν ᾧ κακὴ
 δυνεφροσύνη εἰς πελοποννησίον δὲ εἰς ἀλθον ἐκλήθη σφαίρας πεποιμένη. καὶ τοῖς αὐτοῖς παρὰ νόμι
 ας καὶ μάχας ἐπεπλησε τοὺς τάλαντας ποροὺς ἡμεῖς ὡς τὴν ἀλλήλων ἀρκασίαν καὶ φιλιππῶν ἀριζού
 νται οὐκ ἐν αὐτῶν καὶ πολλὰς μάλιστα φονείας. καὶ οὐδὲν τὰς ἀλλήλων ἀλλήλων ἀρκασίαν. ἡ δὲ αὐτῶν
 πᾶν τὰ κατὰ τὴν πεπονημένην καὶ νυν ἀρκασίαν πολλοὶ πόροι καὶ αὐτοῖς ἐπελευθερία μετὰ
 στήν φρονεῖν ὁμοῦ μὴ μόνον γὰρ αὐτῶν αὐτοῖς ἀρκασίαν. οὐδὲ γὰρ οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλοι
 οἱ καὶ χαλοὶ ἰσχυροὶ καὶ σφαίρας καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀρκασίαν. οὐδὲ γὰρ οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλοι
 λέει εἰς τὴν ἐκφρασίαν ταῦτα δὲ ταῦτα ἀρκασίαν. τὰ γὰρ τὴν δὴ μὴ τὴν δὴ μὴ τὴν δὴ μὴ τὴν δὴ μὴ
 οὐ μικρὰ δὲ ταῦτα βαρὺ ζῶντες καὶ δεινοὶ ἐκφρασίαν. οὐδὲ γὰρ οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλοι
 enim o uiri Athenienses grauis incidit in Græciā & aspera & multa aliqua pr̄pera fortuna: & a uobis dili

gentia indigens: nā in ciuitatibus optimates: & præesse rebus publicis electi suā prodentes libertatem: infelices sponteā sibi indicunt seruitutē. Philippo hospitalitatē: & societate: & amiciciā: & talia blāde ficere: tm̄ distāt ab hoc tale aliquid facere: ut admirē & bene: & uellēt utiq; ipse unusq; talis es se. Atq; tale facius: & hm̄i æmulatiōes: Thessallogz qdē o uiri Atheniēses: usq; qdē heri: & p̄die p̄cipatū: & publicā dignitatē pdiderūt. nūc at̄ iā & libertatē destruxerūt: nā arces eoz quorūdā: Macedonaz custodiē

ab Aeschíe αὐτὰρ αὐτὰρ νόρματᾶ: uocant' í cōtra
riū ícidí dicēs: hūc quoq; ob ísta culparí. Sed uide
q̄to maior sit: q̄ rephēdit': ípso rephēdēte: & maior
ob hęc quoq; í alíis. n. uís í hís grādítas eí' elucet.
Nū át Aeschínes ípse íís: q̄ ín Demosthene carpe
bat abstínuit? χρῆ γὰρ ἀνδρεὺς αὖναι οἱ το
αὐτοχρεῖ γέσθαι τὸν ρητῶρα καὶ το νομῶν οἷαν
Δητέραν μὲν φονὴν ἀφῆονόμοσ: ἑτέραν δὲ ορη
τῶρι: τῶ το νομῶ Δίκαιῳ χρῆ Διδόναι τὴν τῆ
φον: ἡ τῆ τῶ λέγοντος αὐτοῖς σῆνῆς. alío loco:
ὥς τὰ ἀναφαίνεται περὶ πάντων ἐπὶ τῶ τῆ φῆσι
ματι. πρὸς τῶ κλεματι γράψας τὰ πέντε τα
λαντὰ τοῦ πρεσβείσ ἀξίων τοῦ φρεῖτασ μὴ
ἡμῖν ἀλλὰ καλλίᾳ Διδόναι. οἱ δὲ ἀληθὴ λέ
γω ἀφῆλὼν τοῦ πῶ μῶν: καὶ τὰς τρεῖς: καὶ
τὴν ἀλαζονίαν ἐκ τῶ τῆ φῆσι μᾶτος ἀναγνῶτι.
Ἰτε καλίο: καὶ μὴ εἰς αὐτὸν εἰς τῶς τῶ παρὰ
νομῶ λόγους περὶ ἵστασθαι q̄ adeo p̄bauit: ut
repetat ἀλλὰ ἐγκῶν μενοί καὶ ἐνεδρευνόντες
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσελαυνέτε αὐτὸν εἰς τῶς τῶ
παρὰ νομῶ λόγους: καὶ τὰς ἐν τῶ παρὰ αὐτῶ
των λόγων ἐπὶ τῇρεῖτε. An illa custodítí? p̄ssiusq;

ī pelopōnesum introiēs: ī ælide cædes
 fecit: & tāta trāsgressiōe: & furore reple-
 uit miseros illos: ut mō iuicē dominēf.
 Et philippo gratificēf cognatos suos &
 ciues cruēte trucidēt & nequaq̃ ibi mā-
 sit sed ī Archadiā īgrediēs oīa supra & ī-
 fra q̃ erāt illic fecit. & nūc Archadū mlti
 quos decebat p libertate maximū senti-
 re piter nobis (soli. n. oīum īdigenæ uos
 estis & illi) philippū admirāf & æneū sta-
 tuūt & coronāt & postremo posset ī pe-
 lopōnesum ire suscipe ī ciuitatib⁹ decre-
 uerūt hęc qdē hęc argiui hęc p Cererē
 si opus ē nō nugari euitatiōe nō pua īdi-
 gēt q̃a uadēs qdē ī Gyrū & huc īgressa ē
 o uiri Atheniēses ægritudo hęc supiori
 bus. illo excessu. audacia sublimitate.
 ΤΟΤΕ ΓΩ ΜΕΝ ΠΙΘΩΝΙ ΘΡΑΣΥΝΟΜΕΝΩ ΚΑΙ
 ΠΟΛΛΩΡΕΟΥΤΙ ΚΑΘΥΜΩΝ ΟΥΚ ΕΙΞΑ ΟΥΤΟΥ
 ΠΕΧΩΡΗΙΑ. ΑΛΛΑ ΝΑΪΤΑΙ ΑΥΤΕΙ ΠΟΥ ΚΑΙ
 ΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΔΙΪΚΑΙΑ ΟΥΧΕ ΠΡΟΨΟΟ-
 ΚΑ. tūc ego qdē pythōi audaci. & lōge
 strepēti cōtra uos nō cessi neq; refugi s;
 exurgēs cōtradixi & ciuitatis iura nō p
 didi sūpra exōrōne πρὸς τε φανου q̃ uer-
 ba tāq̃ grādia Lucian⁹ ī laude Dēo sthe-
 nis admirāf & eadē. fere supiorib⁹ pia.

Nota. vulgata nō lege. Ex eadē. i. o. rō
ne. nō. n. i. p. cēdētib⁹ ullā. nō. i. u. i. t. o. rō. nē.
nec sequētia sūpta sūt ab o. rō. nē. p. corō.
na s; ex scdā olinthiaca ο τ α γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ λ ε ο

νεξίας καὶ πονηρίας τις δὲ φέρουτος ἐς χυσῆν παρὰ τῇ προφασί καὶ μικρὸν πρᾶγμα ἀπαύτα ἀνε-
χάτις τε καὶ διελυσεν ὅτ' αὐτὸ ex auaritia : & scelere aliq's quē admodū hic p't. i. cā & puū erratū oīa iter ci-
dit & dissoluit. fere eadē dñr aduersus phil. Silē tam. ἀπὸ χοιρίδος μενός πασι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις
Γνωστοὶ τριῶν δικαστηρίων. priuatus oīb' i ciuitate iustis cognitionib' triū iudicioꝝ sūt ista οἴονε cō-
tra aristogitōa. ibidē i eadē οἴονε. τὺ τὸν εἰς ταῦτα ἐλεον πρόεδρο καὶ ἀριστογείτον. μαλλόν δ' ἐάν η
ρηκας ὁλως μηδὲν πρὸς οὓς αὐτὸς ἐχώτας λίμενας καὶ προβαλὼν ἐνεπλίσας πρὸς τοὺς τοῖς πρόσμο-
ζου tu ad hanc misericordiā pdidisti. Aristogitō. gnīmo cōsumpsisti penitus ne sane contra quos clauisisti
port'. & scopul' impleuisti ad hos cōfuge. Et dixerat i eadē οἴονε. δεδοικα μὲν ὀξετε τί σι τὸν αἰ βουλο-
μένον εἶναι πονήρον τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ δὲο τριβέιν ασθενέος μέν γάρ παρ' ἐστίν ο πονήρος καθεαυτὸν.
uereor ne uide ai gbusdā ip'e malū uolētē existētē i ciuitate īstruere ifirm' nāq' oīs ē malus p se deiceps
q sequūt i eadē οἴονε τοῦ τωδούδενα ἱερῶ των τοπων τουτων βασίμονοντα. ἀλλὰ πάντα αποκρή-
μνα παραγγας βαράθρα. huic aut nullū cerno locoꝝ hoc puiū existētē : sed oīa p'cipitia : cōualles bara-
thra. Nec satis fuit dixisse hanc. nisi i eadē οἴονε subiēcisset. ουδέ γάρ τους προγονους ἡμῶν πολυαμβά-
νωτα δικαστήρια ταυθημίνοι κοδόμησαι ἵνα τους τοιούτοις მოსჩესაი ἀλλὰ τὸν ναυτίον ἵνειρ-
γύται καὶ κολαζητε καὶ μηδείας ζιλοι μηδε πιθυμει κακίας. neq. n. maiores n̄os existimo iudicia
hac nobis cōstruxisse. ut tales i ipsis germinaret : sed e cōtra ut arcerent & puniretis & nēo amularef ne
q cōcupisceret uitiiū. Adhuc in eadē οἴονε εἰδὲ χαπίλος ἐστὶ πονηρίας καὶ πατ' χαπίλος καὶ μετα-
βολεύς. si uero iustiorē sceleris & maximus īstitor & mercator. Mille. īfinita apud eūdē δαυματα nō ῥη-
ματα mōstra nō uerba. Aeschines cōtra Ctesiphonē & Demosthenē. ου μεμνηθε αὐτοῦ τα μικρα καὶ
ἀπίθανα ρήματα ἀπὸ ποτε υμεῖς ὡς σιδήρια ἐκαρττειτε ακρωμένοι ὅτε φητε παρελθὼν ἀμ-
πελουργοῖσι τινες τὴν πόλιν ἀνατετόμηκασί τινες τα κληματα τοῦ θυμου ποτε τμήται τα νευ-
ρα των πραγμάτων φορμοραφου μεθα ἐπιτάστενα. τινες πρώτων ὠφερτους βλάδας διέτιρουσι.
Ταυτα δ' ἔπειτι νω κίνα δ' ὑρρηματα θθαυματα. i. nū meministis eius leuiū & absurdoꝝ uerboꝝ q

forte nos tanq̃ ferrea sustinuitis audiētes qñ dixit accedēs uinitant qdā ciuitatē amputauerūt qdā pal-
mites ppli succisi sūt nerui rege p̃pellimur ī angusta. qdā. i. tanq̃ acus p̃forāt. hęc igit̃ qd sunt o malefica
uulpes uerba an mōstra. M. T. de p̃fecto oratore. ī illa inqt p̃ Cthesiphōe ofone lōge optia submissius. i.
deinde dū de legib⁹ disputat p̃ssius: post sensim īcedēs iudices ut uidit ardētes ī reliqs exultauit audaci⁹
at tñ in hoc ipso diligēter examināte uerboꝝ oīum pōdera rephēdit Aeschies qdā & exagitat illudēsq̃
dira odiosa intollerabilia eē dicit qñ ēt qrit ab ipso cū qdā eū bellua appellat: utrū illa uerba an portēta
sint. In cōtrarium īcidi. mihi cōtradixi:

hęc uerba magnifica. Isto. Aeschine in
alia lectiōe est hūc quoq̃ dicta culpari.
Hūc demosthenē. ista. uerba grandia q̃
Aeschines monstra appellabat. Maior.
grādiōr dicēdi gñe Demosthenes. ī quo
uerboꝝ & rege uis ducet. Ipso rephēdē-
te. Aeschine. is. n. minus strictus: ī quo
plus carnis: minus lacertogē. Ob hęc
ob grandia: & excelsa: quæ ab Aeschine
reprahēdūt. Aliis. scriptis. Vis. ipetus
aī motus: acrimonia. His prādictis: &
silibus. Elucet: eminet cū lumine. His
elatis & grādibus Carpebat. tanq̃ imodi-
ca notabat: nā ad priora in Demosthene
multa alia damnauit ut illa ουτος εστι
γωαθηναιοι ο πρωτος εξευρων στεργιον
τειχος: και διορις χον: και εργισκη: και
μυρσις κην και γανος και γανιδα χωρια
ων ουδε τα ονοματα ιδειμεν προτε-
ρον. hic est o Atheniēses primus excogi-
tās Serriū mure: & Doriscū: & Ergiscā.
& Muriscā: & Ganum: & Ganida loca:
quoꝝ noīa ne qdē nouerat prius. Ab-
stinuit. sunt ista in ofone Aeschinis con-
tra Cthesiphōtē: quæ secūdis tanq̃ elata
proponit. χρηταρ. ωαθηναιοι το αυτο

φθεγγεται τον ρητορα και τον νομον οταν δη ετεραν μεν φωνην οφηονομος: ετεραν διορητων το
του τομου δοκαιω χριδιδοναι την ψηφον ου τη του λεγοντος ανασκην δια oportet. n. o uiri Athe-
nienles idē dicere oratorē & legē: cū uero aliā quidē uocē emittit lex: aliā uero orator legis: iuri opus est
dare suffragiū nō dicētis ipudētia. Alio loco. ī eadē ofone s; nō statī. πειτα αναφαινεται περι των
των επι τω ψηφισματι προς τω κλεμματι. γραψας τα πεντε ταλαυτα τους πρεσβεις αξιων το
υσ ωρειτας μη μιν αλλα καλλια διδοναι. οτε δαληφη λειω αφελων τον πομπον και τας τριηρεις.
και την αλαζονεαν εκ του ψηφισματος ειναι γωθι. deinde declaratū est de oīb⁹ in decreto ad furtū scri-
bēs qñq̃ talēta legatos sentiēs Oretas nō nobis sed Gallia dare. qd̃ aut̃ uera dico auferēs pōpā & trire-
mes arrogātiā ex decreto lege. Iteꝝ alio loco. in eadem ofone. και με εταυτο νεις τους του παρανο-
μου λογους περι ιστασθαι & nō sinatis ipm circa iniquitatis sermōes circūstiterē. Quod dicēdi genus.

Ut repetat. eadē uerba αλλα ε καθήμενοι και ενεδρευοντες εν τη εκκλητιν εις ελαυνεται αυτον εις
τους του παρανομου λογους και τας εκτροπας αυτου των λογων επι τη ρειτε: sed permanētes & cōfi-
dentes in cōcione repellite cū ab iniquis ofonibus & mutationes eius uerboꝝ obseruate in qbus sane il-
lud fuit. εις τους του παρανομου λογους. qd̃ iā dixerat illa quæ in eadē sunt ofone. Cōmodius conci-
nius aptius magis p̃bo custoditius. i. prudētius q̃ iā illa cōmodius: P̃fius. i. mediocrius: συ δε ελκοποι-
εις και μαλλον σοι μελει των αυθημερων λογων η της σωτηριας της πολεως. tu uero uulnerarius: & ma-
gis tibi cura est quotidianæ ofonū quā salutis ciuitatis ου κα πο πεμψηθε τον ανθρωπον ως κοινην
των ελλυμωσ συμφοραν η συλλαβοντες ως ληστην των πρσλματων δια της πολιτειας πλεοντα τι-
μωρητα θε num reiicitis hoīem tanq̃ cōem græcoꝝ calamitatē aut cōprehēdētes tanq̃ latronē rege sub
prætextu p̃ reip. nauigātē punietis. Et alia. quæ ibidē explicant̃ qualia sunt ει καταλιπων δε κοιχεινο
υς και πλειους τραπομενος τροπας τευ ηρωου παρου ωκει εις μεσον πωπειτης τε θηβαιων εκ-
θρας και της φιλιππου deserēs aut̃ illos & pluribus circūactis motibus Euripo apud quē habitat ī me-
dium decidit. Thebanogē inimiciā & Philippi iisdē notis. qbus priora. tanq̃ nimiū turgida. Confo-
dias. taxes. allusit ad morē antiquū quo uerū iprobata scripta notabant̃ & asterisco q̃ idigebāt lumine.

In illa ipsa. grandia. Illis quæ non sunt in hac eplā sed fuerat in aliis secundi scriptis. Tumidum im-
modicum enormiam melius tamen ut legamus timidum. i. depressum non elatum nam deterrebis me
ab hac audacia extollendæ orationis Facia: probabo. Temerarium temere mea scripta reprahēdisse.

συ δε ελκοποιεις: και μαλλον σοι μελει των
αυθημερων λογων: η της σωτηριας της πο-
λεως. Altius illa: ουκ αποπεμψηθε τον αν-
θρωπον ως κοινην των ελλενων συμφοραν: η
συλλαβοντες ως ληστην των πρσλματων
δια της πολιτειας πλεοντα τι μωρησασθε.
& alia. Expecto: quædā ex hac epistola ut guber-
nacula gemūt: & diis maris proximus: iisdē notis:
qbus ea: de qbus scribo: cōfodias. Intelligo. n. me
dum ueniam prioribus peto: in illa ipsa: quæ adno-
taueras: incidisse. Sed cōfodias licet: dū mō iā nūc
destines diē: quo & de illis: & de his corā exigere
possimus. Aut. n. tu me timidū: aut ego te temera-
rium faciā. C. Plinius Paterno suo. S.

Vanta potestas: q̃ta dignitas: quāta maie-
stas: quātū deniq̃ numen sit historiæ: cū
frequenter alias: tum proxime sensi. Re-
citrauerat quidam. uerissimum librum: patremq̃
eius in aliū diem reseruauerat. ecce amici cuiusdā

Vanta historis reuerentiā hēri exēplo mōstrat. nā cū liber recitaret de sceleribus cuiusdā obsecrāt ei amici ut reliqua pars a recitatiōe suppresseret. Sextilius Lateranius ad quē nūc scribit secūdu cōsulatū gessit cū uero Antonio. author. Capitolinus. alii tñ nō Laterano sed Paterno de quo in pcedētibus scriptā eplā credūt. Quāta ptās. nescire. n. qd antea q̄ natus sit fuerit referēte. M. T. est sp̄ puerū eē. hoc illud ē p̄cipua ī cognitiōe regē salubre ac frugifex oīs te exēpli documēta ī illustri positi monumēto itueri uñ tibi tuāq̄ reip. q̄ itinere capias unde scōdum inceptū. & exitu scōdum uires inceptum nam pulchrū est alioḡ erratis in melius īstituerē uitā nostrā: & nō qd alii egerint querere. sed qd optime actū sit: nobis pponere ad imitandū. senioq̄ consilia: quos lōga aetas prudētiores fecit laudant a iunioribus. at hos antecellit historia: q̄to plura exēpla regē cōplectit diuturnitas tps: quā hoīs aetas. & quā latius apud Diodorē in cōmēdationē historiae tradunt. Maiestas. honor: amplitudo: q̄ maioribus insunt etiā sine magistratu.

Numen dei. nutus ptās. Eiusdē recitātis. nā hi amici ī libro illo notabāt: legīt etiā cuiusdā. Suiui: cuius scelera in ea historia narrabant. Pudor inest hominibus. i. erubescūt hoīs audire: quā nō uerent facere. Ille author historiae. Quod rogabat. ne reliquū recitaret. Sinebat fides. hoc iure concessit: fide amicoḡ id exigētū. Factū. res notabilis. Manet. scit. Tāto magis. q̄a sup̄p̄sa ē reliq̄ ps a recitatiōe: nā uetita audius cōquirūt. Sed nō statī. q̄a cōtinere intēdebat illū scriptor. apud se p̄ aliq̄d tps. Differunt. longius protrahunt.

Numen dei. nutus ptās. Eiusdē recitātis. nā hi amici ī libro illo notabāt: legīt etiā cuiusdā. Suiui: cuius scelera in ea historia narrabant. Pudor inest hominibus. i. erubescūt hoīs audire: quā nō uerent facere. Ille author historiae. Quod rogabat. ne reliquū recitaret. Sinebat fides. hoc iure concessit: fide amicoḡ id exigētū. Factū. res notabilis. Manet. scit. Tāto magis. q̄a sup̄p̄sa ē reliq̄ ps a recitatiōe: nā uetita audius cōquirūt. Sed nō statī. q̄a cōtinere intēdebat illū scriptor. apud se p̄ aliq̄d tps. Differunt. longius protrahunt.

Quod rogabat. ne reliquū recitaret. Sinebat fides. hoc iure concessit: fide amicoḡ id exigētū. Factū. res notabilis. Manet. scit. Tāto magis. q̄a sup̄p̄sa ē reliq̄ ps a recitatiōe: nā uetita audius cōquirūt. Sed nō statī. q̄a cōtinere intēdebat illū scriptor. apud se p̄ aliq̄d tps. Differunt. longius protrahunt.

Ost. tribus eplīs: quas a Virginio Romāo pariter acceperat rñdet: sed uegat alias luculenter scriptas sibi relatas: rogatq̄ ut primū mittat. Desideratas. a me expectatas. Plotinā Traiani uxore: quā cū primū ad palatium accessit e gradibus ad populū cōuersa talis īquit huc ingredior: q̄lis exire uolo: & p̄ oēm principatū sic se gessit: ut oī culpa caret. Traiano defuncto. Hadrianus creatus ē p̄iceps: q̄q̄ Traianus consobrinā

Plotina.

sua filiū uiuēs nolūisset adoptare: sed operā dante Plotina quā Hadrianus excellētissime coluit: & ornauit: p̄ nouē. n. Funeris dies atratus īcessit: & in honorē eius tēplū erexit: & basilicā apud Manasum ope admirabili. ac hymnos ī eā fecit. hāc sumpta ex Dione Spartiano: Eutropio p̄terea in memoriis Brixianoḡ legimus sacerdotes diuā Plotinā cōstitutos fuisse. fuit & alia Plotina uxor Aulici Cæsariani rarā fidei: atq̄ singularis pudiciciae fœmina q̄ maritū exulē secuta: est: & reditū p̄cibus ipetrauit. Sanctissimā in panegyrico: ubi de moribus illius plura differit: tibi īgt uxor in decus: & gloriā cedit: qd. n. illa sanctius: qd antiquus: nōne si pōtifici max. diligēda sit cōiūx: aut hāc: aut silem (ubi est aut filis:) elegerit. Perferent. reddā illi. Artemisiū. īsuper Artemisiū ciuitas Oenotrioḡ ī mediterraneo. Philistus referente Stephano eādē Arthemitiū uocat est ēt Euboiaē ciuitas. Pupillū. antiqui pueq̄ pupū dicebāt: uñ pupillus deducit. is ē s̄m Pōpeiū: q̄ ipubes desit eē ī p̄ris p̄tate ul' morte: ul' emancipatiōe. legīt ēt Popiliū Artemisiū. Cōis mihi. uā & ipse ī Thuscis graciles coligo. paulo. n. ante dixerat: ipse uindemias graciles qdē: ubiores tñ q̄ expectauerā colligo. Dictare. dicere q̄ alius excipiat. Repræsentes. laudes īmortale facias: lib. n. vi. testat Romanū modū excessisse nimia benignitate laudādo suū nomē. si legeris nos tibi repræsentes. īterpretaberis de me scribēdo maxime tecū eē uidear. Ut te. ut est æquū te cognoscere mea scripta. Ad aliū. in laudē alterius. Fugitiū rei familiaris. fugere a rebus tuis familiarib⁹ & relinquere curā domesticā. Fugitiuus p̄prie ē: q̄ extra dñi domū fuge cā: quo se a dño celaret māsit. hāc Oñili⁹

Artemisiū

Pupillus

Fugitiuus

Vlpiano memorate. ite relatu est apud Iulianu fugitiu fere ab affectu ai itelligedu ee: no utiq a fuga.

Copedes. uincula. obligatione ueniendi. copedes ab impedimento dictas autumat Marcellus. Clauio. ali bi no meminit hui oronis: neq etiā hui nois: sicut neq Clarii: qd i qbusda exéplaribus scriptu reperi.

Inserui. addidi. hic appet no eade publicari q dicat. Gestio. motu corporis desideriu ondēdo. Appositis qdē usuris. addēdo illis aliis eplis: qis no recepi alias eplas p usuris. No possu parcius: no possu a te petere ad psens minores usuras: ut besses semisses: quincunces: triētes: q sane erat minores cētesima usura. Cē

Centesima
Usuræ

tesima cōputabo. pro maxima usura. perstitit in pprietate uerbi dicēdo cōpu tabo. qm de usuris agit. Centesimas aut usuras antiqui maximas & legitimas di xerūt: dicta ideo cētesima q singulo mē se: cētesimū nūmū redderēt: & singulo anno duodenos. Ci. lib. v. ad Atticū post frequētē mētionē uicesimæ: nā aut iqt bono noie cōtentus erat: aut non bono quaternas cētesimas sperabat. & mox. p sertim cū senatuscōsultū mō factū sit ut puto postq tu es pfectus in creditorē cā ut cētesimæ ppetuo fœnore ducerent: unde idē Ci. ueni obiecit: q pter legem duabus cētesimis fœneratus eēt. Iuriscō sultis sapius huius cētesimæ meminere: sed i primis Paulus tanq ostēdere uellet qd eēt. L. lecta digestis si cert. petat: ingt tūc eo amplius quo post soluam poenæ noie in dies trigita: inq denarios cente nos denarios singulos stipulatus ē: qm singulis mēlib⁹ usuræ soluerent. sed no solū dicebāt antiq cētesimas usuras: ue rū & centesimū quæstū. nā Pl. lib. xviii. cap. y. rogatus scrib. Cato qs eēt centesi mus quæstus: rñdit si bene pascas: tanq ex prato ul pascuo maxius fructus col ligat: q ipedio minimo cōstet. huius cē telimæ cum prius admoniti essemus ex scriptis uiri doctissimi postea Bartholo mæus Raimundus: q padectas in ueterē lectionē restituit: & i eas nouas annota

tiones parat nos i maiorem eius cognitionem induxit.

T satius. excusat sua scripta qd no sint exactissima: tñ ga

Rusticus

sunt plura: & diuersi gñis tolerāda. Rusticus. filius antistii Rustici: Mar. meminit piisse in Cappadocia.

Vnū. opus. Insigniter. egregiæ. excellēter. admirādæ. Plura mediocriter. satius ē facere. No possis. facere. Variis gñibus nā scripsit tragediā: hēdecasyllabos: elegos: exametros: eplās: orones. Hoc. unū aliqd meū. Ita singulis. ita dabis ueniā singulis gñibus meorū scriptorū. No tanq singulis. sunt. n. plu ra: & iō maiori uenia digna: si unū quodq no sit pfectissimū. An excusatio ē cæteris artib⁹ in nūero: an excusabimus cæteros opifices: si no sint exactissimi circa unū qdq artificiū: qā intēti plurib⁹ artibus no possint oīa pfecte cōplecti. In nūero. in multarū artiu pfectiōe. Lris. doctis scriptorib⁹. Lex. cōditio.

Durior. seuerior: ut no respiciam⁹: quot gñia tractauerit: sed tñ unū qdq p se examinem⁹. Effectus. pfectio. Difficilior. certe difficilior. cæterarū. n. artiu iuēti sūt artifices pfectissimi ad sūmū magisterii sui culmē pueniētes: lřarū uero neminē adhuc nouim⁹: cui aliqd no defuerit. De uenia. tecū disputo.

Facilitate. benignitate. comēdatiōe. Priora. mea scripta accepisti. Venia sufficit. satis ē mea excusari.

Audas. exprimit Geminio laudati Noniū tāq munificū qd sit liberalitas: q sane ē idigētib⁹ donare: no falsa liberalitatis: simulatiōe diuites captare. Noniū liberalē legi i monumentis Brixianorū. Propinqs cognatis. Affinib⁹. affines fm Modestinu sunt uiri & uxoris cogna ti: dicti ab eo q duæ cognatiōes q diuersæ iter se sūt p nuptias copulant⁹: & altera ad alterius cognationis finē accedit. potissimū i primis: ut. s. munusculis maxia cōsequat⁹ a diuitibus. Hos ego. or do ē. ego puto hos no pmere sua: sed uiscatis hamatisq munerib⁹ corripe aliēa. i. no eē de suo liberales: sed tanquam aucupes subdolis muneribus diuites illaq a re. apposite in hunc sensum dixerat Martialis.

Affines

Clario: eāq uisā uberiorē: quā dicēte me audiēte te fuerit. Est uberior. multa. n. postea inserui adiciis alias te lřas curiosius scriptas misisse: an acceperis: quæris: non accepi: & accipere gestio. pinde priā quaq occasiōe mitte: adpositis qdem usuris: quas ego (non parcius possum) centesimas cōputabo.

C. Plinius Rustico suo. S.

T satius est unum aliqd insigniter facere q plurima mediocriter: ita plurima medio criter si no possis unū aliqd insigniter: qd intuens ego: uariis me studioꝝ generib⁹ nulli satis cōfusus experior. pinde cū hoc: uel illud legis ita singulis ueniā: ut no singulis dabis. An cæteris ar tibus excusatio i numero lřis durior lex: in qbus difficilior effectus ē: quid aut ego de uenia quasi ingratus: nā si ea facilitate hæc proxima accepe ris: qua priora: laus potius speranda quam uenia obsecranda est: mihi tamen uenia sufficit. Vale.

C. Plinius Geminio suo. S.

Audas mihi: & frequēter psens: & nūc p eplās Nonium tuū: quod sit liberalis in quosdā: & ipse laudo: si tamen no in nos solos. Volo. n. eū: qui sit uere liberalis tribuere pa triæ: ppinqs: ad finib⁹: amicis: sed amicis dico pau peribus: no ut isti: q iis potissimū donāt: qui do nare maxie possunt. Hos ego uiscatis: hamatisq

Munera qđ senibus uiduisq; ingētia mittis. Vis te munificū Gargiliāe uocē. Sordidius nihil ē. nīl est te spurcius uno. Qui potes illidias dona uocare tuas. Sic auidis fallax idulget piscibus hamus. Calida sic stultas decipit elca feras. Quid sit largiri: qđ sit donare docebo. Si nescis: dona Gargiliāe mihi. Sili. p̄dictis. i. malo. Huic alicui. Auaritia imo rapina. Petūt. quērūt. Primū. p̄cipuū in ho- mine abstinere alienis rebus. Orbe. p̄fectione. Societatis. amicicia: & humanæ societatis. Iste. tuus amicus Nonius. Vsq; quaq; semp. Si unū aliqđ. facit ex p̄dictis. Minus qđē. laudādus ē. Tā rax. tā

muneribus: nō sua p̄mere puto: sed aliena corripe. Sūt igēio sili: qđ huic donāt auferūt illi famāq; li- beralitatis avaritia petūt. Primū ē at suo eē cōten- tū: deinde quos p̄cipue scias idigere: sustētātē: fouē- tēq; orbe quodā societatis ambire. Quæ cūcta si facit iste ulque quaq; laudādus est: si unū aliqđ: mi- nus qđē: laudādus tñ. Tā rax ē etiā ip̄fectæ libe- ralitatis exēplar: ea inuasit hoies habendī cupido: ut possideri magis: quam possidere uideantur.

C. Plinius Sardo suo. S.

Postq̄ a te recessi: nō minus tecū: quā cū apud te fui. legi. n. librū tuū idētīdē repe- tēs ea maxie (nō. n. mētīar) qđ de me scrip- sisti. i. qđ qđē p̄copiosus fuisti: qđ mīta. qđ uaria: quā nō eadē de eodē: nec tñ diuersa dixisti. Laudē pari- ter: & grās agā: neutrū satis possū: & si possē time- rē ne adrogās eēt: ob ea laudare: ob qđ grās agerem. Vnū illd addā: oīa mihi tāto laudabiliora uisā: q̄to iucūdiora: tāto iucūdiora: q̄to laudabiliora erant.

C. Plinius Titiano suo. S.

Quid agis: qđ acturus es: ip̄e uītā iucūdis- simā idest otiosissimā uiuo. quo sit: ut scri- bere longiores eplās nolim: uelim lege- re: illud tāq; delicatus: hoc tanq; otiosus. Nihil ē. n. aut pigrius delicatis: aut curiolius otiosis. Vale.

C. Plinius Caninio suo. S.

Ncidī i materiā uerā: sed simillimā fictē: dignāq; isto lētissimo: altissimo: planeq; poetico igenio. icidī aut dū sup cōnā ua- riā miracula hīc idē referūt. magna autoris fides: tā & si qđ poetæ cū fide ē is tñ autor: cui bene uel historiā scripturus credidisses. Est in Africa Hip- ponensis Colonia: mari: pxima: adiacet ei nauiga- bile stagnū ex quo in modū fluminis æstuarium emergit: qđ uice alterna prout æstus aut repressit: aut impulit: nūc infert mari: nunc reddit stagno:

Pōponius i ea qđ pprie nomē Africæ usurpat ē Hippo regius. tria p̄mōtoria uaste p̄iecta i altū: duos grā- des sinus efficiūt. Hipponēsem uocat pximū ab Hipponē diarhyto: qđ littori ei⁹ appositū ē. Solinus Bo- ron p̄mōtoriū tradit Hipponē regiū postea dictū. itē Hipponē alteq; de iterfluēte flecto diarhytū appel- latū. Ptolomæ⁹ i Africæ minoris situ. Hippī p̄mōtoriū. Hipponē regiū: itē Hipponē uel equoz citatio- nē refert. ex qbus colligit alteq; dictū regiū: alterū Diathitū. uñ statius i siluis de priore iquit & uaga: &

pauca inueniunt qđ sint etiā ip̄fecte. i. liberales. exclamatio aduersus sua tēpo- ra. Possideri. a diuitiis regū: & detineri.

Postq̄. Sardi librū cōmēdat & grās agit: qđ ab eo lauda- tus sit. Idētīdē. frequēter.

De me. i. laudē meā. Quā nō eadē de eodē. qrit aliq; quō fieri potue- rit: ut nō eadē nec tñ diuersa de eadē re dixerit: multa sunt paria & filia qđ tñ nō sunt eadē: inde ostēdit scriptoris. Inge- niū copiosum qui de una & eadē re plu- rifariā: nec tñ extra rē deseruisset. Ob quæ gratias agerē. quod me laudasset.

Iucundiora. propter laudes meas.

Quid agis. interrogat Titianū quid ageret se uero scribit in ocio nolle lōgiores eplās cō- pōere. Illud. nolle scribere lō- giores eplās. Hoc. legere longissimas.

Ncidī. mira de hipponensi delphino narrat: qđ tñ pue- ro assueuerat: ut natātē su- biret: & ispectatib⁹ multis p mare ferret: ac i terrā reduceret. monet igiŕ caniniū Municipē suū: ut uelit hāc materiā metro excolere. Fictæ. falsæ.

Scholastico. otioso. Isto. tuo. lētissi- mo. fertilissimo. Maxio. copiosissimo.

Altissimo magni spūs. Poetico. diuio: nuto ad carmē. Nā poetæ nascimur: oratores simus. nihilq; bñ sit i uita Mi- nerua ac musis: & mediocres poetas nēo nouit. oportet igiŕ futuz uatē nasci al- tissimo ac pene diuio igenio. hic canini⁹ bellū dacicū: quo Traiāus dacos uicit: scribere exorsus erat. Sup cōnā. inter cōnādū. Authoris. narrātis hoc. Quid poetæ cū fide: qđ op⁹ ē poetæ uera scri- bere. Is. ē tali fide. Scriptur⁹: si scribe re pares.

Hipponēsis colonia: Step- hanus ex auctoritate Polybii Hippon igt ciuitas libyæ. Strabo: duo Hippones al- ter Vticæ pximus: alter remotior: & fre- to ppinquus. Pli. Africæ tria p̄mōtoria Cādīdū Apollonii: Mercurii i altū pcur- rētia duos efficiūt sinus: Hipponēsem p- ximū ab oppido: qđ Hipponē dillutū uo- cāt: diarhytū græci pp aquaz irrigua.

Hippo

antiquis dilectus regibus Hippo. quod Strabo utrosque regiones dixerit. hic proculdubio diarhytū intelligit Romano-
rum coloniā. Ex hoc stagno legitur et hoc. si stagnū ē aestuariū. aestuariū ab aestu maris dictū aestuariū:
est. n. loc⁹ marinis aq̄s refert⁹ ex inundationib⁹ treti: p̄ q̄s mediterrāea saepe ī modū fluminis replent⁹: &
ut utar Stra. ipso ī. iii. dicēte aestuaria dñr refert⁹ marinis aq̄s cōualles ex iundatiōib⁹ pelagi: p̄ q̄s medi-
terranea istar fluuiorū nauigātes ascēdūt. ad uiciā p̄ferti opida: hāc nauigationē aestuaria aliq̄ uocāt. Vi-
truui⁹ de marinis aq̄s nō solū aestuaria: s; ē de putealib⁹ dici posse mōstrauit: sin aut eriperet lumē ui ua-
poris: tūc fm puteū dextra ac sinistra de-
fodiāt aestuaria: ita quēadmodū p̄ nares
spūs ex aestu dissipabūt. Emergit. exo-
rit a mari. Aestus. maris mot⁹. elemē-
tū pelagi tertia ps mūdi ē: si Vegetio cre-
dim⁹: q̄ p̄ter uētorū flatū: sub quoq̄ spi-
ramie motuq̄ uegetat⁹: nā certis horis:
dieb⁹ p̄ter ac noctib⁹ aestu quodā q̄ reu-
ma uocāt: ultro citroq̄ p̄currit: & more
currētū fluminū nūc exūdāt in terras:
nūc refluit ī altitudinē suā. Rēpsit. re-
tro cessit. ī mare rediit. Impulit. undā ī
aestuariū. Oīs aetas. pueri. iuuenes. se-
nes. Tenet. occupat. Sollicitat. dele-
stat. aetas. n. puerilis lusib⁹ p̄nior. Altis-
sime. lōgissime ī altū. Prouchi. natādo
p̄gredi. Victor. ī certamie natādi. Ut
relingit lit⁹. sicut p̄currit lōgi⁹ a littore.

Relinqt. excedit anteit. Vltiora. ma-
ris interiora: an ad alterā aestuarii rippā.

Cucurrit. ei obuius fit. Præcedere. p̄-
cedebat. īfinita p̄ īdicatiuis. Subire pue-
rū dorso excipere trepidatē. timētē noui-
tate rei. Aeq̄lib⁹. sociis. Serpit diuul-
gat. Coloniā. Hipponē Narrare. narra-
bat aliis q̄ audiuerāt. Obsidēt. occupāt
spectatores: Mari filē. stagnū illud aestua-
riū. Ille puer q̄ pridie uēct⁹ erat a delphi-
no. Ille. puer. Cæteris. pueris. Exilit.
ī altū salit ab aestuario ut uidere. ocior
ingit Pli. auūculus & delphin⁹ uoluere:
ocior telo. tāta ui exilit: ut plarūq̄ uela
nauū trāsuolet. Inuitet puerū ad se ue-
nire. Expediit. absoluit. Hoc factū ē.

Innutritos mari. Assuetos natāre ī ma-
ri. Subiret timēdi pudor. puderet timuif
se natāre. Appellāt. Simonē uocāt del-
phinū. nā hanc appellationē mire agno-
scit: q̄ rostrū simū hēt: hoīem nō pau-
scit. ut alienū obuiā nauigis uēit: alludit
exultās certat ē. qdā codices nō hnt p̄-

bētē. i. se tractandū sed p̄euntē. Adnatātī tergo delphio. alii legūt adnatat. nātī insilit tergo. Amari a
delphio. Arist. ix. de aīalib⁹ plura scri. de delphinis. narrāt iudicia morū placidorū ac mitium amoreq̄ ī
pueros & affect⁹ libidinis & pli. testat⁹ puerū a delphio t̄pib⁹ Augusti p̄ lucrinū lacū iuectū. Duris author
tradēte Athenæo ī laso delphinū dilexisse puerū noīe Dionysiū q̄ cū aliis ex palæstra ad mare p̄cedēs na-
tabat delphin⁹ ex pelago occurrēs dorso susceptū ī altū ferebat deīde cōtinēti restituat Pausanias lib. i.
mēorat Melicertā cadētē ī mare susceptū a delphio & uēctū usq̄ ad Corīn. līthmū amat ipse. puer amat
delphinū. Neuter. nec puer nec delphin⁹. Hui⁹. pueri. Illi⁹ delphini. Māsueto. ē. n. fm Athenæū aīal hu-
manissimū q̄ referre grās nouit nā coeran⁹ milesi⁹ delphinū a piscatorib⁹ captū iā īterficiēdū p̄cio redē-
ptū mari reddidit postea nauī ī q̄ cæra. erat submersa & oībus necatis ab eodē delphio cōseruat⁹ deīde il-
lo ī p̄ria Mileto mortuo ac ī lit⁹ elato agmē delphiorū appuit nō p̄cul tāq̄ funeri p̄ns & opē latuge. Ni-
hil filē nō colludebat: nō gestabat: non patiebat⁹ tangi. Ut cæteri pueri. ducebant. & reducebant puerū
dilectum a delphino. Incredible. est qd̄ dicturus sum: sed ita uerū est q̄ sunt priora: quæ uerissima sūt.
nō est mirū si dixit incredibile delphinū extrahi solitū a mari: & arenis siccātū reuolui in mare: q̄ auūcu-
lus eius tradit statim tellure tacta delphinū: si qñ in terrā erumpit mori. Octauū Auitū. quē ferūt sur-

oīs hic etas piscādī: nauigādī: atq̄ ēt natādī studio
tenet⁹: maxie puerorū quos otīū: ludusq̄ sollicitāt:
his gloria & uirt⁹: altissime puehī: uictor ille: q̄ lō-
gissime ut litus: ita simul nanteis relinqt. hoc certa-
mine puer qdā audētior cæteris ī uteriora tende-
bat: Delphin⁹ occurrīt: & nūc p̄cedere puerū: nūc
seq̄. nūc circuire: postreō subire: deponere. iterū su-
bire: trepidatēq̄ p̄ferre primū ī altū: mox flectit
ad litus: redditq̄ terræ: & aq̄libus. Serpit p̄ Colo-
niā fama: cōcurrere oēs: ipm puerū tanq̄ miraculū
aspicere: interrogare: audire narrare. postero die
obsidēt litus: p̄spectant mare & siqd est mari filē:
natāt pueri: iter hos ille: sed cautius: Delphin⁹ rur-
sus ad t̄ps: rursus ad puerū uenit. fugit ille cū cæte-
ris: delphinus q̄ si iuitet: reuocet: exilit: mergit⁹: ua-
riosq̄ orbeis implicitat: expeditq̄. Hoc altero die:
hoc tertio: hoc plurib⁹ donec hoīes īnutritos mari
subiret timēdi pudor: accedūt: & alludūt: & appel-
lāt: tāgūt ēt: p̄trectātq̄ p̄bētē crescit audacia expe-
rimēto. maxie puer q̄ primis expt⁹ ē: adnatat: nātī
insilit tergo: fert⁹: referturq̄: adnosci se: amari putat:
amat ip̄e: neuter timet: neuter timef. hui⁹ fiducia:
māsueto illi⁹ auget⁹. nec nō alii pueri dextra: leua-
q̄ siml eūt hortātes: monētesq̄. ibat una (id quoq̄
mīx) delphin⁹ ali⁹ tm̄ spectator: & comes. Nihil. n.
filē. aut faciebat: aut patiebat⁹: sed alterū illū duce-
bat: reducebat: ut puerū ceteri pueri: īcredibile: tā-
uerūtamē: q̄ priora: delphinū gestatorē: collusorē
q̄ puerorū ī terrā quoq̄ extrahi solitū: harēisq̄ sic
catū ubi īcaluisset: ī mare reuolui. cōstat Octauū

ta Maronis uoluminibus annotasse. Pli. Senior: & solinus. in suis collectaneis eū secutus totū hoc delphini mirū breuiter retulere. alius inquit iter hos annos ī Africo littore Hipponis diarhyti fili mō ex hoīum manibus uescēs: ferēsque se tractādū: & alludēs natātibus impositosque portās unguēto pūctus a Flauiano pco fule africæ: & sopitus: ut apparuit odoris nouitate: fluctuāsq; filis exanimi: caruit: hoīum cōuersatiōe: ut iniuria fugatus p aliquot mēses. mox reuersus ī eodē miraculo fuit. plura iidē: & Gellius Appionē grāma zicū secutus ptulerūt exēpla de amorib; delphinorū. Procōsulis: Flauiani: cuius impio delphinū unguēto cōspersit. Educto: delphinū tracto ī siccū. Religiōe praua supstitiōe ductū Illū: delphinū. Nouitatē: insolentiā. Dies. mēses dixit auūculus. Ministeria colludēdi: & deferēdi pueg. Magratus. pfecti Africæ oēs cōueniebāt Hipponē tāti spectaculi uisendi grā. Resp. hipponēsis. Immodicis. maximis: nā sūptus de publico faciebant magratibus cōfluētib;. Hinc Pli. senior enarrato miraculo scribit. Iniuriæ. ptātū ihospitales ad uisendū ueniētū. Hipponēses in necē eius cōpulerūt. Et Ci. li. iii. ad Appiū Apameæ cū essem multarū ciuitatū pīcipes. ad me detulerūt sumpt; decerni nimis magnificos cū soluēdo ciuitates nō eēt. an magis placet legere modica resp. modicis & mediocrib;. facultatibus colonia hipponēsis. Locus ipse. Hippon prius infrequēs. Perdebat getē. erat inger; cōuētū tot ptātū. Quod aīal. Miseratiōe. qd; īmerito tāta delphini hūanitas sublata sit. Attolles. augebis: aplificabis. Affin. ficti aliqd addas.

auitū legatū pcofulis ī litus educto religiōe praua sup fudisse unguētū: cuius illū nouitatē: odorēq; ī altū refugisse: nec nisi post mltos dies uisū lāgūdū & mœstū. mox redditis uiribus priorē lasciuiā: & solita ministeria repetisse. Cōfluebāt ad spectaculū oēs magistratus: quorū aduētū & mora modica Resp. nouis sūptibus atterebat. Postremo locus: ipse getē suā secretūq; pdebat. Placuit occulte iter fici: ad qd; coibat. Hæc tu qua miseratiōe: q; copia deflebis: ornabis: attolles: q; nō ē opus adfingas aliqd; aut adstruas: sufficit ne ea q; sūt uera minuāt

C. Plinius Tranquillo suo. S.

Explica æstū meū: audio me male legere dūtaxat uersus: orōnes. n. cōmodius: sed tāto minus uersus. Cogito ergo recitatus familiaribus amicis: expiri libertū meum. hoc quoq; familiare: qd; elegi: nō bñ: sed melius scio lecturū: si tñ non fuerit pturbatus. Est. n. tā nouus lector: q; ego poeta. Ipse nescio qd; illo legēte iterim faciā: ledeā defixus: & mutus: & similis ocioso: an ut qdā: q; pnūciabit: murmure: oculis manu prosequar. Sed puto me nō minus male saltare: q; leger. Itē dicā: explica æstū meū: uereq; rescribe: nū sit melius pessime leger: q; ista uel nō facer: uel facere:

C. Plinius oppio suo. S.

Librū: quē misisti recepi: & grās ago: sum tñ hoc tpe occupatissimus. Iō nōdū eū legi: cū alioq; ualidissime cupiā: sed eā reuerētiā: cū lris iplis: tū scriptis tuis debeo: ut sumere illa nisi uacuo animo: irreligiosum putē. Diligētiā tuā ī retractandis opibus ualde pbo. Est tñ aliqs modus: primū: qd; nimia cura deterit magis q; emēdat: deinde: qd; nos a recētioribus reuocat: simulq; nec abtoluit priora: & īchoare posteriora nō patit. Vale.

Librū. scribit Appio se emēdatūq; librū: quē ad se miserat: & cū diligētiā ī retractandis opib; p. bet nimia tñ respuit. Alii n̄ Appio: sed oppio scribi hāc eplā autumāt: Oppii fit mētio apd Plu. in uita othōis. Grās ago. q; cōfissus nro iudicio mihi limādū dederis. Cupiā legere. Eā reuerētiā de. ita reuereor. Vacuo. libero a curis ocioso. Irreligiosum. nephariū pphanū. Modus. Finis: mēsurā. M. Tullius de pfecto oratore pcepit in oībus rebus seruādā mēsurā: nā tam offendit nīmū q; parū: in quo appelles pictores quoq; eos: peccare dicebat: q; nō sentiret qd; eēt satis: uñ ī græcis epi grāmatibus Cleobuli dictū: mēsurā optimā: & Pithaci: ne qd; nimis. Deterit: necessaria tollit: sic dixerat ad Tranquillū. nec iā splēdescit lima: sed atterit. A recētioribus. a nouis opibus. Reuocat. retrahit.

to cōspersit. Educto: delphinū tracto ī siccū. Religiōe praua supstitiōe ductū Illū: delphinū. Nouitatē: insolentiā. Dies. mēses dixit auūculus. Ministeria colludēdi: & deferēdi pueg. Magratus. pfecti Africæ oēs cōueniebāt Hipponē tāti spectaculi uisendi grā. Resp. hipponēsis. Immodicis. maximis: nā sūptus de publico faciebant magratibus cōfluētib;. Hinc Pli. senior enarrato miraculo scribit. Iniuriæ. ptātū ihospitales ad uisendū ueniētū. Hipponēses in necē eius cōpulerūt. Et Ci. li. iii. ad Appiū Apameæ cū essem multarū ciuitatū pīcipes. ad me detulerūt sumpt; decerni nimis magnificos cū soluēdo ciuitates nō eēt. an magis placet legere modica resp. modicis & mediocrib;. facultatibus colonia hipponēsis. Locus ipse. Hippon prius infrequēs. Perdebat getē. erat inger; cōuētū tot ptātū. Quod aīal. Miseratiōe. qd; īmerito tāta delphini hūanitas sublata sit. Attolles. augebis: aplificabis. Affin. ficti aliqd addas.

Explica. cōsulit Trāg. an experiat Encolpū libertū suū ī recitatiōe uersuū suorū: cū ipse sibi diffidat. Explica æstū. exime scrupulū: dubitāti cōsule. Audio. intelligo. Legere. recitare. cōmodius tollerabili; recito: q; magis assuetus illarū recitatiōe: & iō tāto min; recito cōmodius uersus: q; minus assueui. Libertū. Encolpū: de quo statim ī principio. yiii. nā zosimū iā amiserat. Familiare. signū familiaritatis cū auditorib; q; ele gi illū: quē scio nō bñ lecturū: sed tñ melius me recitaturū noui. Melius. min; male. Perturbatus. audiētū corona īpeditus. Defixus. terrā intuēs. Similis ocioso ignauus. oscitabūdus: ut qdā cōsueuere. Prosequar. subsequar. imitabor: uñ subiecit saltare: qd; Pantomimorū est. Legere: recitare. Ista. poemata. Vel nō facere. uel nō cōponere uel facere: & nō recitare.

Væris ordinē uitæ. quē ruri æstatis tpe seruabat fusco salinatori explicat: ibiq; & studioꝝ suo rū & gestatiōis ac uictus modū amicorū cōfabulatiōes: & suas uenatiōes enarrat. Horā pri. diei: nā diē inchoat ab aurora. Ante primā diei horā: e silētio & tenebris animus alitur. cum nō disturbat ab aspectu alicuius rei. nā cū sit oculus cor hoīs s̄m Plini. & in eo animus in habi tet: magnaq; cogitatio obcoecet abducto intus uisu: q̄cqd uiderit statim penetrat illud: inde nō est mirū si intētiōē subinde disturbet. & monumētis tradit Democritū philosophū sua sponte oculis captū: q̄ existimaret cogitatiōes: cōmentatiōesq; aī sui in cōtēplandis naturæ rōnibus ue getiores: & exactiores fore: si eas uidēdi illecebris: & oculorū impedimētis liberasset: q̄q; Laberius aliam huius cœcitas cām referat. aurhore gellio. Alitur. innutrit. uiget. Auocat. me retrahūt a studio. Mihi arbitrio meo: & uoluptati. Nō sequor oculos aīo. nō cogito quæ oculi uideāt: quid. n. uidē possunt in tenebris. Sed sequor animū oculis sed oculis famulant aīo. Vident eadē quæ mens cogitant id qd̄ mens: nā illo rū officiū referē ad aīum cum nō distra hūtur in uidendis corporibus. Si quid operis est mihi imperfecti. Cogito ad uerbum. singula uerba diligēter exami no. Plura. uerba. Teneri. mādari me moriæ. Die admissio. apertis fenestris. Formauerā cōposueram. Dicto. exci piente notario: qui deinde ab it a me: po stea reuocat ad notandū deinceps: quæ excogitauit: & rursus a me remittit. Di mittitur. notarius facessit a cubiculo.

Suasit. si nubilus uel serenus fuerit: uñ in quibusdā exēplaribus legi f̄ fulserit.

Xystum. ambulationē sub diō: quæ ar bores: & porticus hinc inde hēt: quo se transferebat sereno tēpore: at nubilo in cryptoporticum. i. abditam porticum. de utroq; in p̄cedētibus enarratū. Re liqua: quæ restāt ad absoluenda priora.

Dicto. dico scribēda a notario. Idem facio. Iacens in lecto. Intētiō. diligēs cura cogitatio uigilans. Mutatiōē. ua rietate locorū: & gestatiōē. Refecta. re nouata: refocillata. Quam stomachi cā: cui utilē lectiōē clarā meminit Cel sus stomachi remedia scribēs: cōmoda inq; exercēt clara lectiō: ambulatio: & alibi. si q̄s stomacho laborat legere cla re dēt: post lectiōē ambulare: uñ sequi tur iterū ambulo: nā imbecilles stoma cho sūt magna pars urbanorū. oēs q; pe ne cupidi i f̄ag; stomacho secūdū labo rasse p̄dicta demōstrāt redormire: ungi

exercere: lauare: q̄ singula tractant a Celso in curatiōe stomachi. Illa firma f̄. illa uox legēdo clare cōfir mat Vxore. Calphurnia. Legi f̄. a lectōr comcedi i troducūt. meminit alibi hui⁹ cōsuetudinis alii legūt comcedia ad idē Lyristes: q̄ lyra scit. nā Plut. p̄mittit musicā cōuiuii. Meis. dōesticis. Eruditi: ut Mar. ecol pus: hemes. Vespa: seg; diei. Vespa ex. p̄trahimus sermōes n̄os usq; i multū noctis. Cōdit. cōponi f̄ trāsit: legimus ēt claudit. Breuius. expeditius. Ad se tra. sibi uēdicāt. Lasso: fatigato nimio studio: & exercitatiōe. Interpellatiōe. i tēmissiōe: i tēruptiōe. Nō sine pu. qd̄ studēdi genus lib. i. lati⁹ mēorat. Ni hil. nullā p̄dā. Nō nihil. aliqd̄ opus. Dat & colonis. p̄tē t̄pis ēt dispēso audiendos colonis: q̄bus ut im probis nō satis sibi spaciū ad dicendum dari uidetur. Agrestes. inurbanæ. inuerecundæ: importunæ.

C. Plinius Fusco suo. S.

Væris: quemadmodū in Tuscis diē æsta te disponā. Euigilo: cū libuit: plerūq; cir ca horā primā: s̄ape ante: tardius raro: clausæ fene stræ manēt. m̄ re. n. silētio: & tenebris aīus alit ab iīs: q̄ auocat: abductus: & liber: & mihi relictus: nō oculos aīo: sed aīum oculis sequor: q̄ eadē: q̄ mens uidēt: quoties nō uidēt alia. Cogito siquid in manibus: cogito ad uerbū scribenti: emēdātq; similis: nūc pauciora: nūc plura: ut uel difficile. uel facile cōponi: teneriue potuerūt. Notariū uoco: & diē admissio: q̄ formauerā: dicto: ab it: rursusq; reuocat rursus. p̄ remittit. ubi hora q̄rta: uel q̄nta: neq; enī certū: dimensumq; tēpus: ut dies suasit: i xystū me uel cryptoporticū confero reliq; meditator: & dicto uehīculum ascendo. ibi quoq; idē: qd̄ ambulans: aut iacēs. durat intētiō: mutatiōē ipsa refecta. pau lū redormio. dein ambulo. mox orationem Græ cā: latinamue clare: & intēte non tam uocis causa: quā stomachi lego: pariter tamen & illa firmatur. Itēq; ambulo: ungor: exerceor: lauor. cœnati mi hi sic cū uxore: uel paucis liber legi f̄. post cœnam comcedi aut lyristes. mox cū meis ābulo: quorū nu mero sūt eruditi. ita uariis sermonibus uespera ex tendit: & quāquam longissimus diēs. cito cōditur. Nōnūq; ex hoc ordinē aliqua mutatur. nam si diu tacui: uel ambulauī: post somnū demū: lectiōēq; nō uehīculo: sed qd̄ breuius: quia uelocius: equo gestor. interueniūt amici ex p̄ximis oppidis. par tēq; diei ad se trahūt: interdūq; lassato mihi: oppor tuna i tēpellatiōē subueniūt. uenor aliquādo: sed non sine pugillaribus: ut quamuis nihil cœperim: nō nihil referam: datur & colonis: ut uidetur ipsis nō satis temporis: quorum mihi agrestes querelæ

Litteras n̄as.elegātissimās. Istæ urbana.ciuilia.modesta. Cōmendāt.nā ex cōparatiōe rusticarum querelæ sentiebat quantū præstaret eloquentia:& gustus urbanus.urbanus.n.contraria rusticitas.

Ec.excusat se qđ nō poterit Romæ esse kalē. Ianuarii officii gr̄a cū Paulinus cōsulatū inibit nā in Thuscis retinebat circa p̄dia sua collocāda. Translaticia.uilia:plebeia:sic Transl. i Ne rone scripsit Britānicū elatū funere translaticio:& prius dixerat nō translaticias & breues po- Trāslaticiū stulatiōes:sed maximas Plī.lib.vii.trāslaticiū i ægypto ē.&.yiii.gigni. Asconius uocat trāslati

litteras n̄as & istæ urbana opa cōmēdāt. Vale.
C. Plinius Paulino suo. S.

Ec tuæ naturæ ē trāslatitia hæc:& q̄si pu blica officia a familiaribus amicis cōtra ipsorū cōmodū exigere:& ego te cōstan- tius amo:quā ut uerear:ne aliter ac uelim accipias nisi te kalēdis statim cōsulem uidero:præsertim cū me necessitas locandorū prædiorū plureis annos ordinatura detineat:in q̄ mihī noua consilia sumē da sunt.Nam priore lustro:quāquā post magnas

cia nō noua:nec nup iuēta. sed aliunde Trāslaticiū trāslata.sic Plī.usus est lib.x.in secūda le- ctiōe fuit translaticia:quæ.s.in aliud tps trāsserri p̄nt.Seneca trāslaticias siue trāslaticias sn̄iam intelligit q̄ p locis cōib⁹ suis oratorū suppellex est. Publica.p. miscua:uulgaria cōia: q̄ a multis p̄stāt.

Constantius:firmitus:uehemētius:cō- fidentius. Aliter.in malam ptem.kal. Ianuarii:qbus inibant cōsulatū. Vi- dero.salutauero.p̄secutus fuero saluta- tiōe. Thuscianorū:quæ in Thuscis ha- beo.inusitata forma denotatiuū forma uit.a Thuscia.n.Thuscus. a Thuscianis Thuscianensis:a Thusculo Thusculan⁹

deduci solet:quare magis p̄bo locandorū. Necessitas.ordinatura.cū necessario sim ordinaturus. nā ad Traianū dū petit cōmeatū asserit id collaturū utilitatibus rei familiaris suæ:cū.n.agrorū quos in muni- cio Tiphernio possidebat locatio alioq. cccc.excederet:adeo nō poterat differri.ut p̄ximā putatiōe no- uis colonus facere deberet. Lustro.spacio quīq; annorū:quo antiq̄tas agros locabat ut.Vlp. ff.l.de ad ministratiōe regē ad ciuitatē pertinentiū &.ff.xxy. de soluto matrimonio:&.ff.xly. de uerborū obligatio nib⁹. ibidē p̄poni⁹:& Paul⁹. ff. xxxiii. de liberatiōe legata.nos cōtēti erim⁹ uerba Labeonis ex ff. xxxii. retulisse q̄ ortos inq̄t publicos a rep. cōductos hēbat.eorū ortorū fruct⁹: usq; ad lustū quo conducti eēnt Aufidio legauerat. & Calistrati. ff. xlix. de iure fisci. cū quīquenniū i quo q̄s p̄ publico cōductore se obli- gavit: excessit sequētis tēporis nomine nō tenetur. idq; p̄cipalibus rescriptis exprimit. diuus ēt Adria- nus i hæc uerba rescripsit:ualde i humanus mos ē:quo retinēt cōductores uectigaliū publicorū agrorū si tantidē locari nō possint.nā & facilius iueniūtur cōductores. si fuerint aliq; qui forte cōducere uelint: uel si pacto lustro discedere uoluerit nō teneant. Sculus Flaccus ex libris Dolobellæ. aliq; uectigalibus p̄ximis qbusq; agros adscripserūt:alii p̄ singula lustra locare soliti p̄ m̄cipes redditus p̄cipiūt. alii i plu- res annos:q̄ ex monumētis publicis cognosci possūt. M. T. ad Atticū lib. yi. publicanis:qbus hoc ipso lu- stro nihil soluerāt: ēt sup̄ioris lustrī reddiderūt:q̄ in epl̄is ad Lentulū ita reperit. lib. ii. ad Celiū scribēs: i publicanis ēt sup̄ioribus lustris reliq; sine sociorū ulla querela cōseruata:ubi morē locādorū uectigaliū p̄ lustra tāgit. & reliq; p̄ debitis accipit. ridebis belle. si legeris i terpretē Cicerōis. lustū uñ habuerit ori- ginē: & qđ significet p̄batissimī sic scripsere:oēs cēturiæ:& eqtes i capū martiū cōuocati: sue:oue:tauro celis imolarūt:q̄ lustū dictū est:sicq; a sacrificio illo cētus obtinuit nomē lustrī:qa uero cētus ipse siue lu- strū singulis q̄nquēniis cētōrū magistratus habebat:obtinuit cōsuetudo lustrī appellatiōe: annorū q̄nq; spatia appellari. Nam Varro dixit lustū nominatum tēpus quinquennale a luēdo. i. soluēdo qđ q̄nto quoq; anno uectigalia & ultro tributa percēsores persoluebant. Festus pariter tradit significare tēpus quinquennale. nūc populi lustrationem:nūc feratū latebras:latinorū quidam lustrum: & olympiada indifferēter posuerunt:ut Ouidius ad Brutū. In Scythia nobis q̄nquennis olympias acta est. Iā tēpus lustrī transit in alterius. Martialis. Ut qui p̄ima nouo signat q̄nquennia lustro. Impleat innumeras Burrus Olympiadas. Ausonius fors erit in lustrū cū se cumulauerit illis cōfectam. Proculus signet olym- piadem. Seruius gr̄maticus lustrū & olympiada idem sp̄cium cōtinere putat:& illud a lustrādo dictū quod post quinquēniū una quæq; ciuitas lustraretur. Dionysius libro primo dicit annis ducētis q̄dra- ginta quattuor: quibus reges imperarūt unā & sexaginta olympiadas cōficere ex quibus colligit olym- piada q̄tuor annorū sp̄ciū tantū occupasse:& Suidas q̄ttuor annorū certamē fuisse refert:inibiq; huius rationem explicat:sed diligenter itūētes cognoscēt olympiada occupare quinquēniū. nā quattuor annis in medio expletis principium quinti uendicabant olympiaci:totum quintum quēque annū celebratiōe sui occupantes:quare Eusebius dixit Elii agunt quinquennale certamen quattuor annis in medio exple- tis: & Censorinus:sed horū omnium penteteridas. maxime. notandas tēporibus gr̄ci obseruant. i. q̄no- rum annorum circuitus quos uocant olympiadas idem tempus anni magni Romanis fuit quod lustū appellabant: ita quidem a Seruio Tullo institutum: ut quinto quoq; anno censu ciuium habita lustrū conderetur. quamuis insuper impressis exemplaribus:ex fide uetustī legatur mendose quaternorū anno- rum. Plī. auūculus libro secundo redire easdem uices quadriēnio exacto Eudoxus putat non uentorum mō utrū & reliquæ tēpestatū magna ex pte & ē p̄cipiū lustrī eius semp̄ intercalari āno cāculæ exortu.

Thuscianus

Lustrū.

Lustrum.

Olympias.

Remissiones. concessiones. uide. viii. quot negotiatoribus uindemiæ depserit & donauerit. Et ad traianum: agros. n. locatio adeo non potest differri: ut proximam putationem nouus colonus facere debeat propterea continue sterilitates cogunt me de remissionibus cogitare quare rationem nisi praesens inire non possum. Reliqua debita secundum iuriscōsultum & secundum qui lib. iii. dixerat & dum reliqua colonorum minuit ad tempus uires in posterum exhaustit. Creuerunt in maius aucta sunt non solutis prioribus. Plerique conductores. Alieni. quod nobis debet. Persolui. unquam satisfacere. Rapiunt: praediorum fructus. Quod natura est: quod ita compe-

raturum & consuetum his est. quod alii legat: quod natum est scilicet fructus praediorum quod lectio magis placet. Non sibi placere. diffidere sibi & rem suam proclamata uidere quod si legat nos parere uidelicet quoniam existimant si fructibus pepercerint quod supererit non futurum suum sed domini. Vitiis: malis. Augescentibus. in dies crescentibus. Ratio uia est. Si non uni: sed pluribus locis. ita emendarunt: qui antiquam lectionem. ne quare uergetur epistolae sensum excutientes commutarunt: ut esset sensus apertus: sed a superioribus & a subsequenteribus discors. nos ueterem scripturam si non nummos: sed partibus locum retinendam censemus: ut si sensus si non locauero praedia mea colonis: ut singulis annis praesentent mihi nummos pro fructibus: sed locauero illa hac conditione ut omni anno diuidam fructus: inter partes inter me & colonum: nam Paulus iuriscōsultus. ff. xlyii. constat inquit colonum qui nummis colit cum eo qui fructus stantes furto surripuerit actusque furti quia ut primum decerpti essent eius esse coepissent qui ergo nummis colit. i. qui pecunia sua coaduxit excolendos: ita ut ea praesoluta omnes fructus percipiat quare Plautus in Aulularia inquit nummosum conductus & in Epidico nummo conductus quod sit. Operi. exactores. curatores agriculture Custodes fructibus ne rapiant.

Alioqui. propterea. Iustius. probabilius quam agricultura. quare a M. Tullio in officiis sic commendat. nihil est agricultura melius nihil uberius nihil dulcius nihil libero homine dignius. Coelum. aeris temperies. & qualitas. Amnis aqua ad irriganda prata ad piscationem: & similia legitur et annus. qualitas. s. anni opima. Ad hoc genus redditus. Magnam fidem procuratorum. Acris. diligentes. Numerosas manus multos. Veteri: periculoso desperato. Non delicata dura: molesta. Obire. prosequi. Hic. in Thuscis.

Go. laudat Rufum non tam quod id Saturninus iussisset: quam quod mereret. Rufum. Octauium Rufum nostrum utriusque nostrum amicum. Librum. metro compositum de quo supra. Numeris. perfectionibus gratiis. Iudicauit: tamen rectum de illo iudicium protuli: neque ad gratiam scribo: quis amicus illi.

Soli. inimici qui omnia carpere conantur: & minutissima quaeque sectantur.

Ruspicum. Mustium architectum aedem Cereris refecturus rogat ut marmor emat: ad id necessarium & formam porticum scribat. Aruspicum monitu. aruspices sunt: qui uictimarum extra itrospiciunt: & per ea monet quod futurum faciendum sit. Reficienda: repanda: restituenda: nam reficere est iam aliquo uicio collapsum in pristinum restituere. Traquillus ergo memorat Augustum aedes sacras uetustate collapsas aut incendio absumptas refecisse. authore Vulpia. uerbo reficiendi tegere: substruere sarcire: aedificare: iter aduehere. apportare ea quae ad eandem rem opus esset: continere. Praedii quae in Thuscis tenebat.

In me. & in maius. in meliorem & maiorem conditionem quam prius nunc est. hic dicendi modus frequens apud scriptores deprehenditur. Palladius inquit: nam uacuae sedes fauore uelut concava aedificia uoces: quae acceperint in maius extollunt. luere. at nihil in melius tot regum proficis usu. Claudianus: & in melius gaudens conuertere fata Tacitus ut cuncta nobis importuna & suis in melius essent: & lib. xix. in maius dixit. Pacatus ad portum mutari in melius reuexerint flatus. Secundus ad Traianum in melius ad Genitorem in maius. Alioqui. insuper.

remissiones: reliqua creuerunt. inde plerisque nulla iam cura minuendi aeris alieni: quod desperant posse persolui: rapiunt etiam: consumuntque: quod natum est: ut qui iam putent se non sibi placere. Occurrendum ergo augescentibus uitiis: & medendum est & medendi una ratio: si non nummos: sed partibus locis: ac deinde ex meis aliquos exactores operi custodes fructibus ponam: & alioqui nullum iustius genus redditus quam quod terra: coelum: annus refert. Ad hoc magnam fidem: acris oculos: numerosas manus poscit: experiendum tamen: & quasi in ueteri morbo quaelibet mutationis auxilia tentanda sunt. Vides: quam non delicata me causa obire primum consulatus tui idem non sinat quem tamen hic quoque ut praesens: uotis: gaudio gratulatione celebrabo. Vale.

C. Plinius Saturnino suo. S.

Go uero Rufum nostrum laudo: non quia tu ut ita facerem: petisti: sed quia est ille dignissimus. Legi enim librum omnibus numeris absolutum: cui multum apud me gratiae amor ipsius adiecit. iudicauit tamen neque. n. soli iudicant: qui maligne legunt.

C. Plinius Mustio suo. S.

Ruspicum monitu reficienda est mihi aedes Cereris in praediis in melius: & in maius. uetus sane: & angusta cum sit: alioqui

Reficere.

Stato. certo anni die. Stata sacra sunt: quæ certo die fiūt. Trāquillus in Claudio. circa tumulū deinceps Statum. Stato die quotānis miles decurreret. Galliarūq; ciuitates publice supplicarēt. Macrobius Statos dies uocat iudicii cā cum peregrinis institutos: uñ Plautus in Gurgulione status inqt cōdictus cū hoste intercesit dies Pli. senior Murena quocūq; tpe parit: cum ceteri pisces stato pariant. Idibus Septēbris. tertio. decimo die Septēbris. E regiōe: e locis circūvicinis. Coit. cōuenit illuc. Suffugiū: diuerticulū. locus Suffugiū. ad euitandū Hymbrem uel tēpestatem: aut calorē: uel aliud discrimē Tacitus. nec aliud infantibus ferarum hymbriūq; suffugium quā ut in aliquo ramoq; nexu cōtegāt. Fabius hac diuerticula & amfratus: suffugia sunt in firmitatis. Quam pulcherrimā extruxero uidef a fundamētis uelle ædē reparare. Illam. ædē. Deæ. cereris. Has. porticus ad usum hoīum. Excolant. incrustent. Signū. statuam. Eligno. qd' est de ligno. Truncatū mancū. exasum. Istinc. a te. Tamē legis ē tantū. Formam: typum: & exēplar: modulū.

Stato die frequentissima. Nā idibus septembribus magnus e regiōe tota coit populus multæ res aguntur. multa uota suscipiuntur. multa redduntur. sed nullum in proximo suffugiū aut imbris: aut solis. Videor ergo munifice simul: religiosaq; facturur: si ædī quam pulcherrimā extruxero: addidero porticus: Illā ad usum deæ has ad hoīum. Velim ergo emas q̄ttuor marmoreas colūnas: cuius tibi uidebitur generis emas marmora: qbus solum: quibus parietes excolant. Erit etiam uel faciendum: uel emēdū ipsius Deæ signum quia antiquū illud e ligno quibusdam sui partibus uetustate truncatū ē. Quantū ad porticus nihil interm occurrit: quod uideatur istinc esse repetendū nisi tamen: ut formā secundum rationem loci scribas. neq; enī possunt circundari templo. Nā solum templi hīnc flumine & abruptissimis ripis: hīnc uia cingit. Est ultra uia latissimum pratū: in quo satis apte cōtra tēplū ipsū porticus explicabūtur: nisi qd tu melius inueneris: qui soles locorū difficultates arte superare. Vale.

C. Plinius Fusco suo. S.

Scribis pergratas tibi fuisse litteras meas quibus cognouisti quēadmodū ī Tuscis ociū æstatis exigerē: requiris: qd ex hoc ī Laurentino hyeme permuto? Nihil: nisi quod meridianus somnus eximitur: multumq; de nocte uel ante: uel post diem sumitur: & si agendi necessitas instat quæ frequens hyeme: non iam comcedo uel lyristæ post cœnam locus: sed illa: quæ dictaui identidem retractantur: ac simul memoriæ frequentem emendatione proficitur. Habes æstate: hyeme consuetudinē addas huc: licet tantumnum: quæ inter hyemem: æstatemq; mediā: ut nihil de die perdunt ita de nocte paruulum acquirunt. Vale.

Cribis. edocet Fuscum uitā suā hyemalē: cū prius æstiuallē significasset adhæc addit qd uere: qd autumnō cōsue-

scat Laurentino. rure tibi apricabitur. Nihil. permuto. Sumit multū de nocte multum studeo in nocte. Vel ante diem. Vel post diem. cū nox incipit. i. uel in uespera uel ante mane. Agendi. dicendi causas. sæpe. n. reuocabat e Laurentino in urbē ad dicendū. Frequens. frequēter nomē pro aduerbio. Locus: occasio est. Dictata. sunt. Idētidem. sæpe. Proficitur memoriæ. auxiliū dat memoriæ. Addas. sic legendum addas huc licet tātumnum quæ inter hyemē: æstatemq; mediā. i. licet etiā tibi scire q̄ soleam facere in uere: & autumnō. sunt enim hæc duo tempora inter hyemē & æstatem. Huc ad consuetudinē æstatis & hyemis. Tantum nō siue tātumnum. etiam: sicut dicimus ēt dicēdi modus illo sæculo non inusitatus. ipse lib. viii. tātumnum redit animo ille clauus

Tantū non

in penatibus mei sumptus. Silius. vii. tantūnum strictus mucronibus. Tranqui. in Vitellio nobiles uiros Condiscipulos & æquales suos oībus blanditiis tantum non ad societate imperii allicefactos occidit uario genere fraudis: & in Claudio: tantūnū satisficientibus ueniam dedit: & dixerat in Tyberio. tantūnū aduersis tempestatibus. Rhodum nauigauit: & ibidem tantūnū summam malorū suorū professus. Valerius libro. vii. ergo spoliata bonis propugnatoribus ciuitatem tantūnum uinctis manibusei tradidit & .iii. tantumnum post fata sua in sinum patriæ cruento trophæi titulo retulit: & alibi sapius. Ut nihil totos dies studeo: per noctes parum admodum. Perdunt: illa tempora ueris & autumnī.

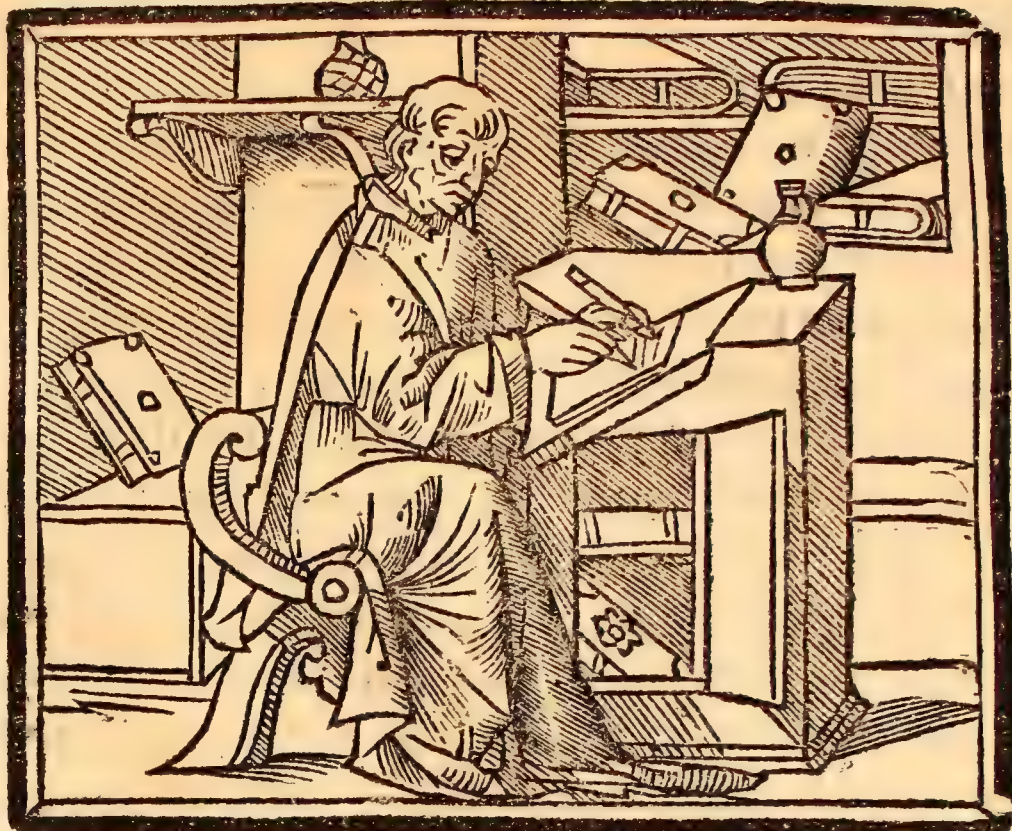
CIOANNIS MARIAE Catanæi enarrationes in epistolas libri decimi. C. Plinii Cæcili Secun-
di ad Traianum Imperatorem.

Va. Gratulatur Traiano qd' breui post adoptionem accepit Imperium roma. Eiq; felicitatem optat. Sanctissimæ integerrimæ uitæ: sacratissime religiosissime. Pietas amor in parētem Neruam. Quā tardissime: ut ille diutissime uixisset: idem in panegyrico: nō aliud tibi ex illa adoptione q' filii pietatē filii obsequium adseruasti. Longamq; huic noi ætatem: longam glo-

riam præcatus es. Te puidētia deorū in primū locum puerat tu in secūdo resistere atq; ēt senescere optabas & mox: Nerua parens Tuus ingēs gloria ingēs: q; fama: cum abūde expertus esset q' bñ humeris tuis sederet imperium tibi Terras: Te terris reliquit: & alibi audita sūt uota tua: sed inquātū optimo illi & sanctissimo seni: utile fuit: quem Dii cœlo uindictarunt ne quid post illud Diuinū: & immortale factum mortale faceret q' cum abūde expertus esset: q' bene humeris tuis sederet imperium tibi terras te terris reliquit. Patri. Neruæ. Festinarunt scribit Dion post adoptionem Traiani breui Neruam decessisse. Vir tutes. quæ in primis a Plinio decantant in panegyrico. Gubernacula: & si statim a parente fuerit factus Cæsar: & Cōsors imperii: tamen ob reuerentiā uolebat Neruā appellari & esse impatorem.

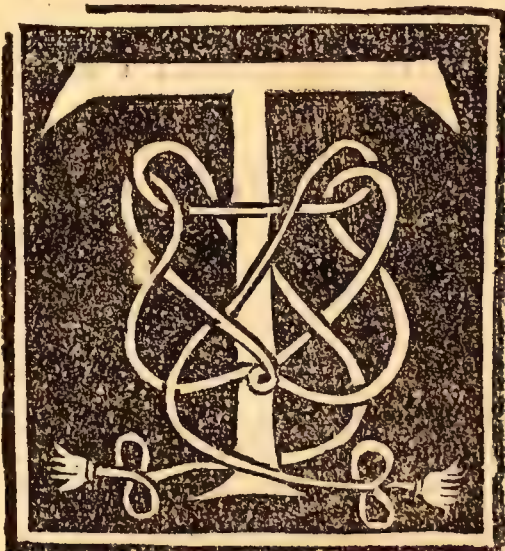
Tibi & per te. quia genus humanum nō pōt esse saluū nisi te incolumi: ad qd' latius in eadem oratione tractat. Priuatim. mea causa. publice. reipu.

Exprimere. Eidē imperatori gratias agit: qd' se dignatus esset iure trium liberorū: de quo in præcedentibus satis abūde differuimus. Optimi uiri. lib. viii. Iulium Seruium uirum exactissimum uocat. Tui. Amantissimi. nā bis cōsulatum gessit sub Traiano cui adeo carus fuit Authore Diō: ut eum dignū imperio iudicauerit: & aliqñ successorē suū cogitauerit in conuiuiū enim quæsiuit ab amicis: ut decē uiros nominaret quibus Reipu. summa tuto demandari posset: cum omnes per aliquot temporis spacium se intra silentiū continerēt. nouem inquit Traianus per uos discere cupio. Ego unū Seuerianum habeo: ita enim appellat: quem alii Seruianū scribunt. Ex rescripto: tuo ad Seruianū: nā iuriscōsulti principū rescripta dicunt q' præsidibus suis. & subditis rescriberāt. Ei. eo deprecante ipsius causa. Me quē maximū facis. Summam uoti mei: maximum oīum uotorū meorum. Initia. primo statim anno. Peculiarem: rarā. nam Plinio parenti ut idem ius Tranqlo Suetonio concederet: respondit Traianus eum scire q' parce hæc beneficia tribuat & ad Priscū de uoconio scribēs

C. PLINII Cæcili Secundi epistolarum Liber Decimus. Ad Traianū Impe.

Gratulatoria ob imperium.

Va quidem pietas Impator Sāctissime optauerat ut quam tardissime succederes patri: Sed dii imortales festinauerunt uirtutes tuas ad gubernacula Reipublice: quā susceperras: ad mouere. Præcor ergo ut tibi & per te generi humano prospera oīa. i. digna sæculo tuo cōtingant. Fortem te: & hilarem Imp. optime & priuatim: & publice opto.

Ad Traianum.

C. Plinius Traiano Imp.

Gratias agit.

Exprimere Dñe uerbis nō possum: quātū mihi gaudiū attuleris: qd' me dignū putasti iure triū liberorū: quīs. n. Iulii Seruiani optimi uiri: tuīq; amatissimi p̄cibus idulseris: tñ ēt ex rescripto intelligo: libētius hoc ei te p̄stitisse: q' p me rogabat. Videor ergo sumā uoti mei cōsecutus: cū iter initia felicissimi p̄cipat' tui: pbaueris me ad peculiare idulgētiā tuā p̄tinere: eoq; ma

secundus id quod etiam mox commemorat: inquit. Ego uo conio nuper ab optimo principe triū liberorū
ius impetraui quā d q̄q̄ parce & cum delectu daret mihi tamen tanq̄ liceret indulgit. Cōcupisco: ad fa-
brium enim profocerum nuncians abortum uxoris Calphurniæ: bonam spem facit in posterum susci-
piendorum liberorū: neq; enim inquit ardentius tu pnepotes q̄ ego liberos cupio: quibus uideo: a meo
tuoq; latere proum ad honoris iter & audita latius nomina & non subitas imagines relicturus nascant
modo & hunc nostrum dolorem gaudio mutant. Tristimo. pessimis Domitiani temporibus. Duo-

gis liberos concupisco: quos habere etiā illo tristis-
simo sæculo uolui: sicut potes duobus matrimo-
niis meis credere: sed Dii melius: qui oīa itegra bo-
nitati tuæ reseruarunt. malui hoc potius tempore
me patrē fieri quo futurus esse & securus: & felix.

C. Plinius Traiano Imp. S.

De sortitione patrociniū aduersus Mariū Priscum.

T primū me Dñe indulgentia uestra pro-
mouit ad præfecturam ærariū Saturni oī-
bus aduocationibus: qbus alioqui nūquā
eram pmiscue functus: renunciaui: ut toto animo:
delegato mihi officio uacarem. qua ex causa cum
patronum me prouinciales optassent contra Ma-
riū Priscum: & petii ueniam huius muneris: & i-
petraui. Sed cum postea consul designatus censui
ses tacendum nobiscum: quorum erat excusatio re-
cepta: ut essemus in senatus postate: pateremurq;
nomina nostra i urnam coniici conuenientissimū
esse tranquillitati seculi tui putauī: præsertim tam
moderatae uoluntati amplissimi ordinis non repu-
gnare: cui obsequio meo opto: ut existimes consta-
re rationē: cum omnia facta dictaq; mea probare
sanctissimis moribus tuis cupiā.

Traianus Plinio S.

T ciuis & senatoris boni ptribus functus
es obsequiū amplissimi ordinis qd iustis-
sime exigebat pstando: quas parteis im-
pleturum te secundum susceptam fidem confido.

anum. Censuisses. ita decreuisses: ut ii: quorū Excusatio senatu fuerat approbata: sicut nostra nobiscū
taceret: neq; amplius se excusarent ab aduocationib⁹ inde. cū senatus iuberet me agere cōtra Mariū pri-
scū æquum putauī uoluntati eius obedire. Et pati nomē meū sortiri: qdam. n. arbitratur sortibus i urnā
cōiectis nō tantū iudices uerū ēt aduocatos extrahi solitos quæ opinio optime huic loco facit. In po-
testate senatus. ut ille iuberet quicqd uoluisset. In urnā cognici: sortiri: an potius patrociniū. s. afroꝝ: &
quod passus sit se haberi iter iudices: tūc igit cum dixit petii ueniā: itellige a senatu huius muneris aduo-
cationis: quæ fiebat cōtra ppositū meū: cunq; Traianus cēsuisset: ut q semel erāt excusati ab aduocatio-
nibus sicut Plinius nō amplius a dicendo neq; iudicando se excusaret tūc postulāte senatu passus sit se in-
ter iudices cōnumerari & nomē suū in urnā cōiici: qd fieri solet in iudiciū sortitione sup qua re Asconius
& nos in panegyrico nōnulla. Trāquilatati paci securitati. Sæculi. Imperii felicissimi. Amplissimi or-
dinis. senatus. Cōstare rōnem obsego meo. me cū rōne paruisse sentui.

T ciuis Laudat Traianus Plinii factum. Ciuis & senatoris. qd tuitus sit Afros: & se pmiserit
inter iudices numerari: partes iudicādi: nā nō possumus referre ad iudiciū Marii Prisci quo-
niā cū Plinius p Afros dixit Traianus Cæsar i senatu præsidebat: Erat. n. consul. qui hanc epi-
tolā cum præcedenti cōiunxerunt: ut esset una & eadē cum superiore: ex professo arguuntur
non habuisse exemplar tpibus Plin. scriptum ut asserant neq; sensum ullo modo intellexisse.

bus matrimoniis. uxores duas habuit po-
steriorem nomine Calphurniam Cal-
phurnii & Pompeiæ celerime filiam.

Melius: facere. Integra. intacta sine
liberis. Hoc. tuo felicissimo imperio.

Patrem fieri. habere ius qd habet pa-
tres qui susceperunt tres filios: hinc de Sue-
tonio qui parū felix matrimoniū exper-
tus fuerat: impetrandū dicit a bonitate
tua p nos hēt qd illi fortūæ malignitas
denegauit. Securius. sine piculo uitæ.

T primū. Excusat se apud i-
peratorē traianū qd pfectus
ærario suū patrociniū de-
negauerit Afros rogātibus cō-
tra Mariū Priscum deinde id exigēte se
natu præstiterit. Promouit: sustulit ad
maiorē dignitatē: ea in qua tunc æram.

Præfecturā ærariū: cuius meminit i fi-
ne panegyrici: & de cuius officio plara-
q; lib. i. epi. recitauimus. Saturni autē di-
xit quia ædes Saturni ærariū erat: gessit
autē eū honorē p bienniū cum cornuto
tertullo. Promiscue. indiscrete: nā lib.
yi. refert se tūc suscepisse causas aut ami-
coꝝ aut destituas: aut ad exēplū ptinē-
tes aut claras: & illustres. Renunciaui.
aduocatiōibus oībus. nullas oīno causas
ægi sic lib. i. se in tribunatu suo memo-
rat abstinuisse ab oī genere carū. De-
legato offō. pfecturæ ærariū mādare mi-
hi a te. Prouinciales. Afri: nam Africa
post ultimū bellū punicū redacta fuit i
formā puinciæ. Mariū Priscū: repetū
daz regū: q illic pcosulatū gesserat: hac
rē lōga epistola lib. ii. idē Plin. cōplectit.

Petii. a puincialibus. Muneris. aduo-
catiōis. Designatus. destinat⁹ tu. o Tra-

Indulgentia. Petit a Traiano uocari Romanum condiscipulum: & contubernalem suum uirum eruditum & nobilem promoueri in ordinem senatorium. Plenissimam, cumulatissimam ad augendam dignitatem meam. Præcipuum locum, nam amicorum fidelissimum: ac sodalem suum iucundissimum alibi testatur. Ab ineunte ætate, ab adolescentia cum quo iocos: & seria miscuerat. Condiscipulus: & contubernalis. hinc ad Cor. Priscum lib. ii. hunc ego cum simul studeremus arte: familiariterque dilexi: ille meus in urbe ille in secessu contubernalis. Diuo patre tuo, Nerua qui inter deos relatus fuit. Amplissimum or. senatorium: nam cum in urbe tres ordines essent: plebeius: æquestris senatorius: hic iure amplissimus uocabatur: quod reliquos auctoritate dignitate: potentia anteiret.

Bonitati, quia dictus est impator optimus quia mores respiciebat: neque bonitas: ut quidam arbitratur uerbum est Theologorum: sed eo usi sunt Mart. Columella: Fabius Terentius: Sestertii quadringentes quædragies decies centena milia: ut facultates senatorias expleret: quæ erant sesteritium octingentes dimidium census senatorii: igitur ei condonasse credibilis est. Codicillis, epistolis. Patrem tuum, Neruam qui te adoptauit. Scriptis: missis. Legitime: secundum legis solennitates. Admonita, instructa. Emancipauit, fundos domino & possessione se priuauit & filio agros libere dedit ut essent in eius potestate quæ in Seuerinus Boetius Topicorum illud Cicero nis exponens: ab alienatio est eius rei quæ mancipii est omnes inquit res quæ ab alienati possunt, id est quæ a nostro ad alterius transire domini possunt mancipi dictæ sunt. mancipes res ueteres appellabant: quæ ita ab alienabantur ut ea ab alienatio per quam nexus fieret solennitate nexus uero est quæ datur iuris solennitas quæ fiebat eo modo quo Caius in institutionibus exponit mancipatio inquit est imaginaria quædam uenditio quod ipsum ius proprium romanorum est ciuium adhibitis non minus quam quinque testibus ciuibus romanis puberibus quare arbitror, apud M. T. ad Atticum illud quod cum dolo malo mancipio accepisse de Varro diceret pro uenditione accipiendum esse emancipauit ergo emancipio suo emisit: & filios possidendos permisit. emancipari dicunt proprie de illis: quoniam de patria potestate emittuntur id quod nunc transiit ad fundos: qui secundum aliquos sunt per agri singula, supra singula uinea singuli orti: oliue: pascua arbusta pomaria: nemora fundos esse: unde signate. Pli. est sus at numero plurimum: & si Columella præcipiat ne uillam fundus quærat. Implenda, obseruanda. Consumauit, perfecit, est executum. Quod, fundorum emancipatio. Sub signo, subscribo: sigillo: affirmo obligo: sic lib. iii. ad Caluinum eundem in cursum eundem terminum statuo idque iam nunc apud te sub signo: auget fidem adducor in maiorem fiduciam rogata obtinendi pro moribus Romani mei contubernalis. Moribus, nam fuit fidus grauis iucundus mira in sermone eius mira et in ore ipso uultuque suauitas. Liberalia studia: ingenio excelso subtili: dulci & facili aderant eruditio in causis agendis epistolas sane scribebat: ut musas ipsas latine loqui crederes. Statim, post eius obitum quis esset adolescens nullo accepto curatore. Adoptionem a uetrico, cum mater eius, transisset ad secunda uota, Maritus præcibus uxoris motus illum in filium adoptauit itaque cum amico in familiaribus epistolis Voconium commendaret: pater dixerat ei in æquestri gradu Clarus: clarior uetricus imo pater alius: nam huic quoque nomine matris pietate successit.

Natalium splendor e primis ut erat citerioris hispaniæ. Gratulationis, lætitiæ. In me, in quem contulisti maiora quam sperabam. Tuis iudiciis in amico, quod iudicaueris Voconium amicum meum: ut ego censeo esse uerum optimum: id quod facies si illum promouebis sed amplissimum ordinem.

C. Plinius Traiano Imp. S.

Petit latum clauum amico.

Indulgentia tua Imp. optime: quam plenissimam experior: hortatur me: ut audeam tibi etiam pro amicis obligari: inter quos sibi uel præcipuum locum uindicat Voconius Romanus: ab ineunte ætate condiscipulus & contubernalis meus. Quibus ex causis & a Diuo patre tuo petieram: ut illum in amplissimum ordinem promoueret: sed hoc uotum meum bonitati tuæ reseruatam est: quia mater Romani liberalitatem sesteritii quadringentia: quæ conferre se filio codicillis ad patrem tuum scriptis professæ fuerat: nondum satis legitime peregerat: quod postea fecit admonita a nobis, nam & fundos emancipauit & cætera: quæ in emancipatione implenda solent exigi: consumauit. Cum sit ergo finitum: quod spes nostras morabatur: non sine magna fiducia sub signo auget fidem pro moribus Romani mei: quos & liberalia studia exornant: & eximia pietas: quæ hanc ipsam matris liberalitatem: & statim patris hæreditatem: & adoptionem a uetrico meruit auget hæc & natalium & paternarum facultatum splendor: quibus singulis multum commendationis accessurum: etiam ex meis præcibus indulgentiæ tuæ credo. Rogo ergo domine: ut me exoptatissimæ mihi gratulationis compotem facias: & honestis (ut spero) adfectibus meis præstes: ut non in me tantum: uerum & in amico gloriari iudiciis tuis possim.

Roximo. Pro cura & diligentia qua usus est Arpocras medicus erga se ægrum rogat Traianum ei dari ciuitatem Roma, item noie Maximillæ patronæ libertis Heliæ & Antonia hæmerido ius quiritiū Medicus apud iurisconsultos. in numero seruorū aut libertorū locatur. Iatraliptē unguentariū medicū: nā ἰατρὸς medicus ἀπὸ τῆς τοῦ. Parē. studio & labori eius. Conditionis peregrinæ quod ipse met (nisi tum aliqua glosula introducta ab ignaro scriptore) exponit manumissus inueniens a peregrina: nā cū manumissus sequeretur libertatem patronis si erat peregrinus: necesse erat & manumissum esse conditionis eiusdē. Ius quiritium. ius latini & uide infra sup hoc latius. Libertis. Heliæ: & Antōiæ Harmeridi grāmatici & iuriscōsulti dixissent libertatibus. Ornatissime. honoribus & suorū splendore. Patrona. Antonia maximilla.

Plinius Traiano.

Ciuitatē Romanā Harpocrati Iatraliptæ suo petit.

Roximo anno Dñe grauissima ualitudine usq; ad periculū uitæ uexatus: Iatralipten adsumpsi: cuius sollicitudini: & studio: tuæ tantū indulgentiæ beneficio: referre gratiā. parē possū. Quare rogo: des ei ciuitatē Romanā. Est enim peregrinæ conditionis: manumissus a peregrina. Vocatur ipse Harpocras: patronā habuit Thermuthin Theonis: quæ iā pridē defuncta ē. Itē rogo: des ius Quiritiū libertis Antōiæ Maximillæ ornatissimæ scēmiæ: Heliæ & Antonia Harmeridi. Quod a te: petēte patrona: peto.

Plinius Traiano.

Agit gratias.

Agit gratias dñe qd & ius Quiritium libertis necessariæ mihi scēmiæ & ciuitatē Romanā Harpocrati Iatraliptæ meo sine mora idulisti. Sed cū annos eius: & cēsū: sicut præceperas: ederem: admonitus sū a peritioribus debuisse me ante: ei Alexandrinam ciuitatē impetrare: deinde Romanā: qm̄ esset Aegyptius. Ego aut: qā iter Aegyptios: ceterosq; peregrinos nihil interesse credebā: cōtentus fuerā hoc solū scribere: tibi: eū scilicet a peregrina manumissum: patronāq; eius iā pridē decessisse: de qua ignorātia mea non queror: per quam stetit: ut tibi p̄ eodem homine sapius obligarer. Rogo itaq;: ut beneficio tuo legitime frui possim: tribuas ei & Alexandrinam ciuitatem: & Romanam. Annos eius & censum: (nequid rursus indulgentiā tuā. moraretur) libertis tuis: quibus iusseras nisi.

Traianus Plinio.

Ciuitatem Alexandrinam secundum institutionem principum non temere dare proposui: sed cū Harpocrati Iatraliptæ tuo iam ciuitatem Romanam impetraueris: huic quoq; petitioni tuæ negare non sustineo. Tu ex quo nomo. sit: notum mihi facere debebis: ut epistolam tibi ad Pompeium Plantam præfectum Aegypti amicum meum mittam.

Go. Agit gratias pro ipetratis sed post Roma. ciuitatē Apocrati Iatraliptæ ipetratā etiā Alexandrinā petit. Cēsū facultates Arpocratis. Ederem. pcuratoribus Cæsaris uel magistratui: q curam habebant in tabulas referre donatos ciuitate Ro. in alia lectiōe fuit tra derem. Peritioribus. huius negotii. Peregrina. nō Romana. Stetit. factum ē. sic Terentius dixit stare cum illo. i. pro illo facere. Libertis. pcuratoribus tuis.

Go. Agit gratias pro ipetratis sed post Roma. ciuitatē Apocrati Iatraliptæ ipetratā etiā Alexandrinā petit. Cēsū facultates Arpocratis. Ederem. pcuratoribus Cæsaris uel magistratui: q curam habebant in tabulas referre donatos ciuitate Ro. in alia lectiōe fuit tra derem. Peritioribus. huius negotii. Peregrina. nō Romana. Stetit. factum ē. sic Terentius dixit stare cum illo. i. pro illo facere. Libertis. pcuratoribus tuis.

Ciuitatē. Cōcedit etiā Traian⁹ Arpocrati ciuitatē Alexandri- nam quæ ab Alexandro magno constructa fuit in reditu ab Hāmone uisa loci opportunitate cōplexus quicquid loci est intra paludē: & mare octuaginta stadiorū mulis ambitum destinauit uerum ut omittam quæ lib. iii. ab Arriano historico: Cæterisq; super hac traduntur: diligentissime Strabo lib. xvi. omnem constructionem exequitur. Non temere dari. raro. n. ciuitas Alexandrina dabatur peregrinis: & summus honos illi habebatur quinimmo nō licebat fasces cōsulares eam urbē ingredi. Nō sustineo. nō possum. Nomo. præfectura ut Plinius interpretat⁹ cū lib. v. scribat Aegyptū diuidi i præfecturas oppidorū quas nomos uocat pariter Strabo libro. xvii. Regio inquit Aegypti prius in præfecturas: quas nomos uocat diuisa fuit: Thebaica in decem deltica in totidem: inter media in. xvi. Herodotus nomos & satrapias pro eodē usurpat. at Diodorus græcus pro præfecturis cum inquit Aegyptū in sex & triginta nomos diuisam quidā uolunt eiusmodi pfecturas tot fuisse quot aulas Labyrinthus habebat: quæ circiter triginta erant præfecturasq; rursus diuisas i Toparchias. Toparchias uero in alias diuisiones minimæ portionis. nomos aut ut refert Hammonius uerbū polysemū est. Sit. Arpocras.

Tibi ad Pompeium. quam per me ad te missam Pompeio reddas.

Arpocras

Alexādria

Nomo

Vm. Petit cōmeatū excurrēdi ī oppidū tiphernū: & ī agros suos p mēse: qđ illic eēt edificatu rus Tēplū in qđ Traiani īdulgētia erat trāslaturus Principū statuas p fundos splas: & agros suos ordinaturus. Pater tuus. Nerua. Ofone. q nō extat. Honestissimo exēplo. nā secun. dū Dionē ēt de suo plurima donauit: & dānatōz bona supstitibus restituit hāredib⁹ quacū q Domitianus iniuste abstulerat aēnis uero Romanis emptos mille & quingētis myriadibus agros p quosdā senatores diuisit. Lōginquis. pcul ab oppido. Per plures successiones traditas. relictas mihi lō. ga maiore serie. nā alibi refert uisse ue. rustis clarisq parētib⁹: multasq ī fami. lia imagines maiore habuisse. Municipiū. Tiphernū arbitror Tyberinū iuxta qđ rus. & uillā possedit. imo iuuenis in patronū cooptatus ab illo oppido fuit.

Adiecta. addita numero statuaz cete roze principū. Testimonio. liberalita. tis meae praconio adhibito. Decurio. nibus. Senatoribus eius Municipii. Tē plū: fortasse illud: de quo lib. iiii. oppidū est pdiis nris uicinū. nomē Tipherni Ty berini in hoc ego tēplū pecunia mea ex truxi. Mea. oculoz: an alia nā plerūq aegrotabat. Valitudinē. extrema: mor bo. n. perit Nerua secūdū Eusebiū ī or. tis Salustianis. Officiis. credo itellexis se praefecturā erarii q sub Traiāo Cum Tertullo gessit cuius paulo ante memi nit. In rē pntē. in agros: & locū extru. ctionis: ut p̄sens oīa peragā. Menstruū. cura officii p mensem meū alternis enī mēlibus p̄fecti erario curā eius sustine bāt: Varro de Agricultura mēstruū uo cat Tēpus: qđ luna circumiens īplet: & Columella Mulieris menstruū p fluiū sanguinis: qđ singulis mēlibus mulieres uexat: Sceuola uero mēstruos aureos re lictos in singulos menses. Sequens. in sequens: Augusto p̄ximus September.

Feriatos. uacuos a negociis publicis: erāt feriae Ioui sacrae: gna aut eaz quat tuor: in feriis hoc tm licebat agere ex re sponso Scauolae: qđ p̄termisum noce ret: lōga disertatio ē super p̄dictis apud Macrobiū lib. i. Saturnaliū. Cōmeatū. discedēdi facultatē frequēs uerbū apud Historicos. Simpliciter. bonitatis cā doris. Disimulare. abscondere. Obiter. in trāsitū: uel simul Apuleius lib. vi. rur. sū ne breuiculo qđ tpe relectos obiter reducūt: Plī. li. xiii. obiterq iter ordies Aliū capescere fertile ē: & li. xxxiii. ut obiter hoc quoq noscat: I uue. atq obiter leget: & scribet: ul dormiet itus. Collatur. si īdulseris mihi cōmeatū. Eadē. Regiōe. Thusciae: ibi. n. optios agros possedit. cccc. sestertia: supra. n. cē sū eq̄strē referebat ex reditu Thuscianoz Prædiorz ergo nō. n. erat negligēdus. Differri. ī aliū annū: iā pacto Lustrō cū cōductore. Nouns colonus. p̄xime mihi accipiēdus. Debeat facere p̄ximā putatio nē. putare uites debeat post uindemiā īstantē. nā secūdū Columellae p̄cepta: ubi coelū frigidū ē sine du bio uerno tpe melior putatio ē: ubi uero aprica loca sunt: mollesq hyemes optia & maxie naturalis ē au tūnalis: quo tpe diuina qđā lege: & aeterna fructū cū frōde stirpes deponūt & nō multo post capite. xxiii. placet ergo si mitis & tēpata pmittit ī ea regiōe: quā colim⁹: coeli clamētia: scā uīdemia fm Idus Octo. bris auspiciari putatiōes cū tm eq̄noctiales pluuiæ p̄cesserit & sarm̄ta iustā maturitatē ceperit: nā siccitas feriorē putationē fac. Sterilitates. li. iiii. cōquerit Thuscos suos gradie excussos: & plerūq alibi se graci les uīdemit colligēt. Remissioib⁹. ad Caluisiū scribit abūde q̄tū negociatorib⁹ suaz uīdemiæ spe de ceptis remisit & ad paulinū: cū me igt necitas Thuscāoz p̄diorz plēs ānos ordiatura detieat. nā prior lustrō q̄q p⁹ magnas r̄missiōes: r̄liq creuerūt. Rōnē. calculū. Cōputationē. P̄ns. qđ pri⁹ dixerat ī rē pntē.

Plinius Traiano.

De statuīs principū in municipiū transferēdis.

Vm diuus pater tuus Domine: & orone pulcherrima: & honestissimo exemplo. omneis ciueis ad munificētiā eēt cohor tatus petii ab eo ut statuas p̄cipū: q̄s in longinqs agris: per plureis successiones traditas mihi: qua leis acceperam: custodiebam: permitteret in mu nicipiū transferre: adiecta sua statua: quodq ille mihi cū plenissimo testimonio īdusserat: ego sta tim decurionibus scripseram: ut adsignarent solū: in quo tēplū pecunia mea extruerem: illi in hono re operis ipsius electionem loci mihi obtulerant. Sed primū mea deinde patris tui ualeitudine: po stea curis delegati a uobis officiū retentus: nūc uī deor commodissime posse in rē praesentē excurrere. nam & mēstruum meū kal. septembris finitur: & sequens mensis complureis dies feriatis habet. Rogo ergo ante omnia permittas mihi: opus: qđ īchoaturus sum: exornare & tua statua: deinde: ut hoc facere quā maturissime possim: indulgeas cōmeatū. Nō ē aut simplicitatis meae dissimulare apud bonitatē tuā obiter te plurimū collaturum utilitatibus rei familiaris meae. Agroz. n. quos ī eadē regione possideo: locatio cum alioqui. cccc. excedat: adeo non potest differri: ut proximā pu tationē nouus colonus facere debeat. Preterea cō tinuæ sterilitates cogūt me de remissionibus cogi tare: quaz rōnem nisi praesens īnre non possum.

Menstruū

Debeo celeritatē & statutorū ordinationē tuā indulgentiā: & pietati meae. i. si concedes mihi comēatū: debebo ob hanc indulgentiā q̄ primū redire & statuagē ordinationē meae pietati referre. Angustius. breuius. Praefinire praescribere. Municipium. crediderim sane Tifernum Tyberinū qđ tm̄ ab urbe distat illud aīaduertēdū nō oēs has epl̄as Traianū scriptas: a scđo dū esset in Bythinia: sed qualdā ut hāc dū staret in urbe absente ab ea Traiano: collegit igit̄ in unū libellū quascūq; Impatori scripserat.

Debeo ergo dñe indulgentiā tuā: & pietati meae celeritatem: & statuagē ordinationem: si mihi ob utraq; hāc dederis comēatum. xxx. dierum. Neque enim angustius tempus praefinire possum: cū & municipium: & agri de quibus loquor: sint ultra centesimum & quinquagesimum lapidem.

Traianus Plinio.

ET priuatas multas & omnes publicas causas petēdi comēatus reddidisti. Mihi autem uel sola uoluntas tua suffecisset. Neq; enim dubito te: ut primum potueris: ad tam districtum officiū reuersurum. Statuam ponē mihi a te eo: quo desideras loco: q̄q; eiusmodi honorum parcissimus tamen patior: ne impedisse cursum erga me pietatis tuae uidear.

Plinius Traiano.

Impetratae ciuitatis Alexandrinorum pro Harpocrate gaudium.

EXprimere Dñe uerbis non possum: q̄to me gaudio adfecerint epl̄e tuae. ex qbus cognoui te Harpocrati Iatraliptae meo etiā Alexandrinam ciuitatē tribuisse: quīs secūdū institutionē principū nō temere eā dare pposuisses. Esse aut̄ Harpocran νομον μεμφίτικον idico tibi rogo ergo idulgētissime Imp. ut mihi ad Pompeiū Plantā: praefectū Aegypti amicū tuū: sic: ut pmisisti: epl̄am mittas. Obuiā iturus: quo maturius dñe exoptatissime aduētus tui gaudio frui possim. rogo pmittas mihi q̄ lōgissime occurrere tibi.

Plinius Traiano.

Medici sui propinquis ciuitatem petit.

Proxima infirmitas mea dñe obligauit me Posthumio Mario medico: cui parē grām referre beneficio tuo possum: si p̄-

Proxima. Medici sui p̄pinquis ciuitatē petit. Proxīa. alia a p̄cedēti. Indulseris. nō uideat̄ mirū si frequēter cōtra Priscoz cōsuetudinē utat̄ uerbo indulgere cū ēt alii similiter usurpauerint. Liuius ab urbe cōdita cū de cura amoniā habita & salis uendēdi arbitrio ac portorū & tributo remissis agit hac idulgētia refert p̄res plebē concordē tenuisse & Sene. p̄stabis parētib; pietatē cognatis idulgētiā oīb; equitatē. est. n. idulgētia pmissio mollis de saueritate iuris hic Fabius dixit. molles illa educatio q̄ idulgētiā uocat̄ itē Sene. in epistolis ut corpori tantū indulgeas q̄tū

Lapidē. miliariū. nā p lapides miliaria signabat antiquitas Mar. ad lapidē torquatus habet praetoria quartū ad quartum breue rus emit Otacilius.

ET priuatas. Cōcedit Imperator Plinio qđ petierat. Priuatas pertinetes ad rem tuā domesticā Publicas. tam p̄ statuagē ordinationē: q̄ q̄ in sequēti mēse uacaret ab officio. Petiti. legi etia; petendi. Sola uolūtas. uide q̄ti faceret Traianus secūdū. Suffecisset. ad imperandum comēatum. Districtum. necessariū hinc lib. i. de eadem Praefectura scribens distringor inquit officio ut maximo sic molestissimo sedeo pro tribunali sub noto libellos conficio tabulas scribo plurimas sed illiteratissimas lras & in panegyrico: nōdum Bienniū compleueramus in officio laboriosissimo & maximo. Parcissimus. quare merito in oratiōe laudatur a Plinio quod unā tm̄ atq; alteram statuam & hanc aream in uestibulo Iouis Capitolini haberet: cū paulo ante adit; oēs: omnes gradus Totaq; area hinc auro hic argēto reluceret.

EXprimere. impetratae ciuitatis Alexandrinorū. pro Harpocrate gaudiū testatur rogatq; ut litteras sibi ad Pompeiū Plantā mittat & patiat̄ q̄ lōgissime sibi occurrere. Iatraliptae. medicorū reūctori cuius artē Iatralipticē iuenisse prodicam memorat Pli. Non temere. nisi raro. Nomon memphiticam. praefecturam memphiticam mēphites usq; ad summum nili delata perueniunt mēphis autem ipsa quondā arx Aegyptiorum regum magna & populosa ambitu stadiorum centum & quinquaginta opportuniori totius eius orae loco ubi Nilus in plures scissus partes efficit formā deltae eam ogdous cognomento Vcho reus condidit. Obuiam iturus occursum tibi credo Traianum tunc in urbem redire cuius aduentu percepto Pli. ei obuius ire q̄ lōgissime honoris gratia optabat.

Lapidibus signari Miliaria

Traianus Statuarum abstinentissimus

Indulgere

bone ualitudini satis sit Mart. indulgent patiētiā dixit pro patiunt. Mithridatis filio. Ita. cū hac tamē cōditione. Vt sint i patris prāte. ne a libera ptāte patris absoluant. Patronoz ius. ut habeant idem iuris in libertis patris q̄ pater in eos hēt nā Vlp. iuriscōsultoz doctissimo referēte liberti tenent alere patronos & nōnunq̄ patronoz filios p̄ mō facultatū uey de iure patronatus in sequentibus pleraq̄ multa. Ius quiritiū. ius latinoz quo iure grites. i. Romāi utunt. Volētibus cōsentiētib⁹. Abascārio. Roma i edibus uetustissimis sub quirinali adhuc extat hoc epitaphiū. C. Pli. Abascātii. C. Pli. phosphorus.

Cio petit Præturā amico suo actio suræ. Inheret mēoria tua. fixū pectore tenes quo dicēdi gñe ēt in eplis ad amicos plerūq̄ usum scdm̄ alibi referemus. Tenacissima. cōstātissima. Sæpe idulstisti in hoc. etiā cōcessisti ut te sæpe admonerē.

Exornare p̄tura. creare p̄torē. Locus uacet. fortasse in demortui locū sufficere. Quietissimā. certissimā. Natalium splendor q̄ sura sit Parētib⁹ claris nā Traianus claris natalib⁹ debitos honores retulit q̄re in panegyrico dixit tandē ergo nobilitas non obscurat sed illustratur a Principe tandē illos ingentiū uiroz nepotes illos posteros libertatis festinatis honoribus amplificat atq̄ auget & maioribus suis reddit si qd usq̄ stirpis antiquæ: si qd rei duæ claritatis hoc amplexatur & refouet & in usum Reip. p̄mit: sūt in honore hoīum & i honore famæ magna noīa ex tenebris obliuionis idulgētia Cæsaris cuius ē ut nobiles & cōseruet & afficiat. Integritas i paupertate. Magna paupis laus q̄ nō corrūpat donis: integer ad mores referē: p̄sertim ad abstinentiā alieni: nā id itegrū ē qd nō ē corruptū sed p̄fectū unde itegrā rē dicunt Oratores: & historici: quæ in sua natura est: & itegrā ætatē interpretant i flore ipso: cui neq̄ addēdū nec adhuc qcq̄ sit iminutū quare Virg. itegrū æui Ascaniū meminit & si Serui⁹ cui adhuc ætas integra supereffet adducatq̄ ænniū Dicentē Deos æui integros. Felicitas nam cū res olim inter se dissociabiles miscuisset Nerua principatū. & libertatē: auxit quotidie felicitatē imperii Traianus: nec

Vir. locus

Pli. Auguratus

spem modo: ac uotum securitas publica: sed ipsius uoti fiduciam assumpsit. Prouocat inuitat oratiōe: & exemplo suo. Bonam conscientiam. uiros bonos conscios integritatis suæ. Extollit: ad honores eleuat: cū p̄sertim aliquis bene prouinciā regeret huic quæsitā uirtute dignitas offerebat: patebat. n. oībus honoris: & gloriæ Cāpus: ex hoc quisq̄: quod cupiebat: petere poterat: & assecutus sibi debebat. Vm Auguratū: uel septemuiratū sibi petit. Maiorum meoz. quos claros habuerat. Boni. immo optimi Dignitati Præfecturæ ærarii: & in primis cōsulatui. nam has dignitates a Traiano acceperat ante auguratum: q̄ ipse ad Arrianum libro. iiii. & in panegyrico testatur. Auguratum. quo Iulio Frōtino successit gratulabundus quare alibi super hoc scribens: gratularis inquit quod acceperim auguratum: iure gratularis primam q̄ grauissimi principis iudicium in minoribus etiam rebus consequi pulchrum est: deinde q̄ sacerdotium ipsum. cū priscum & religiosum: tum hoc quoq̄ sacrum plane: & insigne est. q̄ non adimitur uiuenti. septēuiratum adiciere. me unum facere ex septemuiris: qui epulas indicendi ioui: cæterisq̄ diis potestatem habebant: de utroq̄ sacerdotio multa in præcedentibus enarrata. Vacant sunt sine domino: unde non iniuria nunc in urbe dicuntur uacare sacerdotia mortuo sacerdote nec dum alii collata: uacabat autem Auguratus per obitum Iulii Frontini. Adiciere. adstruere: addere. Publice. clara uoce: utilitate publica: augur enim publica signa a diis missa interpretabatur.

cibus meis ex cōsuetudine bonitatis tuæ idulseris. Rogo ergo: ut p̄pinqs eius des ciuitatē Chryssippo Mithridatis: uxoriq̄ Chryssippi stratōicæ Epigōi. Itē liberis eiusdē Chryssippi Epigono: & Mithridati: ita ut sint i prīs ptāte: utq̄ iis i libertos seruet ius patronoz. Itē rogo idulgeas ius Quiritiū L. Satrio Abascātio & P. Cæsio Phosphoro: & Pachariæ Soteridī: qd a te uolentibus p̄ronis peto.

Plinius Traiano.

Præturam amico petit.

Cio dñe memoriæ tuæ: q̄ est beneficiēdi tenacissima p̄ces n̄as inhærere: q̄a tñ in hoc quoq̄ sæpe idulstisti: admoneo simul & ip̄se rogo: ut Actiū Surā prætura exornare digneris: cū locus uacet: ad quā spem alioqui quietissimā hortatur & nataliū splendor: & summa integritas in paupertate: & ante oīa felicitas temporum. quæ bonam cōscientiam ciuium tuorum ad usum indulgentiæ tuæ prouocat: & attollit.

Plinius Traiano.

Sacerdotium sibi petit.

Vm sciā dñe ad testimoniū: laudēq̄: morū meoz ptinere tā bōi p̄cīpīs iudicio exornari: rogo dignitati: ad q̄ me puexit idulgētia tua uel auguratū: uel septēuiratū: q̄a uacāt adiciere digneris: ut iur̄ sacerdotiū p̄carī deos p̄ te publice possim: quos nūc p̄cor pietate priuata.

Victoriae Gratulatur imperatori ob uictoria de hostibus parta. Victoriae praecant an magis pro de uicto decimbalio dacorum rege: cuius lib. viii. meminit: signate imperatore Traianum appellauit: quod is cum exercitu expeditione facta contra dacos: uictoria retulerit. Maxime: bis deuictis hostibus ferocissimus: & segacissimis. Pulcherrimae: ut coegerit pedere Tributa Ro. & imperata facere: cum secus fieret sub Domitiano: deinde rebellantes rege eorum ad necem compulso penitus subiugauerit & dacia in prouinciae formam redegerit. Antiquissima. memoranda: sili imperator antiquorum: super qua ex inuicta antea gente bis acti fuere Triumphi. Reip. quia sub Traiano fuit summa libertas: nam legati decibali: ad senatum missi post primam deditioem: & arma quae Traianus illis ademerat: & pacem impetrarunt. Gloria Imperii. sub Domitiano senesceret: & ruentis. Nouet. ob reductam militarem disciplinam. Augeatur: redacta tamen primam dacia: in formam Prouinciae.

Plinius Traiano.

Gratulatoria ob uictoriam.

Victoriae tuae optime Imp. Maxime pulcherrimae: antiquissime: & tuo nomine: & reip. gratulor: Deosque immortales precor: ut omnes cogitationes tuas tam laetus sequatur euentus: ut uirtutibus tantis gloria imperii & nouetur: & augeatur.

Plinius Traiano.

De itinere suo in Bithyniam.

Quia confido Domine ad curam tuam pertinere: nuncio tibi me Ephesum cum omnibus meis uenerim. Nunc destino primum orariis nauibus primum uehiculis prouinciam petere. nam sicut itineri graueis aestus: ita continua navigationi Etesiae reluctant.

Quia nunciat se uenisse ephesum: reliquum itineris in Bithyniam facturum: partem nauis: partem uehiculis. Pertinere ad curam tuam. te curare. *ὑπερμαλεῖν*. super maleam: quod & *μαλεῖα* dicitur secundum Stephanum promotorium est peloponnesi: ex quo ad cretam insulam si Plinius credimus certissimus cursus iterum. Iam autem a malea ad columnas herculeas si quis componet: ex autoritate Strabonis inueniet stadiorum uiginti duo millia & quingenta: maria ipsa praesertim supra Maleam propter aduersos uentorum flatus non fuere tutam.

Malea

ita: de natu uulgo puerbium cum maleam deflexeris: Domesticos obliuiscere: Virgil. Maleae undas sequaces appellauit. Ephesum. Ioniae ciuitatem. Retetus. in itinere remoratus. Oriariis nauibus. piscatoriis & paruis sic interpretatur Marc. illud Plauti in rudente: mea opera laborat & retat: & horum haec conuenientior uerbo lectio: tamquam quis lebis lecturus esset ora littoris ionii. potiusque nauibus onerariis quam amat altum pelagus uehiculis. terrestri. itinere commodius. nam & celerius iter faceret quod si ex colophoe smyrna uehiculo: quam nauis. Prouinciam Bithyniam. Graues estus. igne calores quibus illa prouincia uexabat. Etesiae. constat ethefias tamen in aestate flare cum nulli uentorum magis statim sint exortum aut secundum Plinium. post biduum ab exortu caniculae Gellii uero tradit cum canis oritur. Columella aut. cal. Aug. at Seneca in naturalibus quoniam opinio quorundam recitat aestate igitur flare incipiunt cum & longius extendit dies recti in nos radii dirrigunt a solstitio illis initium ultra ortum caniculae non ualeat mane nesciunt surgere ob hoc a nautis soniculosi uenti & delicati uocantur: sed Diodorus uoluit ethefias a solstitio aestiuo non dum flare: & multo ante agnoctum Autumnale gescere. & Hamoni singulis annis flare tempore fructuum: Etesias uentos oriri e terra & eorum flatu nimios calores temperari ab eis de et maritimos cursus celeres & certos dirigi Ciceronem perdidit de natura deorum. esse autem subsolanos credidit Strabo. li. iii. scribens: ex hispania retro habenda est nauigatio: obseruandum est in primis quod in eo mari usque ad sinum sardiniensem uenti spirant subsolani. euri quod & etesiae dicitur: at Plinius. li. xviii. ex Aglone etesias mutato nomine dici refert: nam & li. ii. scripserat canicula exortum diebus octo ferme Aglones praecedere: quos perdomos appellat: post biduum autem exortus eosdem Aglones constanter perflare diebus. xl. quos etesias uocat: ego credere non spero etesias flare ab eadem Coeli regione: hinc modo Aglonis: modo euri nomen accepisse: quod colligi potest ex uerbis Gellii: addidissimam igitur eos uentos: quod etesiae: & perdomi appellat: quod certo tempore anni ex alia: atque alia Coeli parte spirant: Hermola uir doctissimus aetatis nostrae putat illud ex li. xviii. cap. xxxiii. contrarium Aglo Africo flat. nec tamen eum toto anno in praedictis timet agricola: mollit sydera aestate media: legendum mollit sydera: quia sequitur mutatur nomen. id est non Aglones amplius: sed etesiae uocantur: imo ut magis approbentur inueniamus idem Plinius. li. ii. ubi etesiarum mentio tradit eos credere solis uapor geminat ardore syderis: aduertendum tamen Senecam ex autoritate Democriti referre ethefias flatum aestate frangere: & a mensium feruentissimorum grauitate defendere: quod conuenit cum illo mollit sydera: esse autem contrarios nauigationibus ab oriente praeter supra dicta: Caesar & M. T. testantur: ille. nam in cometaryis scribit se teneri necessario Alexandriae ethefias spirantibus: quod nauigationibus inde sunt aduersissimi uenti: hic uero in epistolis ad Caesarem: dum e cilicia redire iam urbem decreuit: ego inquit nisi quod me ethefiae morabuntur: celeriter (ut spero) uos uidebo: ad haec Tacitus mare quoque ethefia flabat: harum flatu in orientem nauigationibus secundum: inde aduersum erat: cum itaque huius uenti auctor Plinius. sint frugibus infestis: tradit Laertius flatibus illis ne fruges corrumpere empedocle iussisse exorari Afinos: factisque utribus collibus & montium uerticibus eos admoueri ad reprimendos flatus: cessantibusque uentis colysanem iam uocatum: etesiam secundum Celsum emplastra rubra est at ethefiae Authore Dionysio penates apud graecos dicuntur. Reluctantur nauigationi. tendentibus ad septentrionem: contra nituntur.

Oriariae Naues

Etesiae

Recte laudat consiliū secūdi.
Renunciasti. scripsisti p nū
cium. Pertinet ad aīum me
um. scire cupio: quāti prospe
ro: an aduerso: nauis: an uehiculo. Per
uenias. sis uēturus nondū. n. peruenierat
Interim. aliquādo. partim. Loca. uia
rum compendia.

Sicut Nunciat se tādē perue
nisse i puincia. in quā missus
fuerat a Traiāo ppretore cū
cōsulari ptāte rogatq; ut mit
tat Menforē ad opa publica. i quā mul
tā pecuniā supfluo erogant. Grauiissi
mis aestibus. pferim caricularibus die
bus: & flantibus etheliis. Pergami. lōge
clarissimū Asiā Pergamū Plinio referē
te: qd' intermeat silenus: pfluit Caicus p
fusus Pindaro mōte: Pergamea uocatur
eius tractus iurisdictio: Strabo ingt in
his locis Principatū quēdā optinet per
gamū insignis ciuitas: q diu sub Atali
cis Regibus fuit fortunā a græcog; aliq
at Stephāus i Mascaliō ptulere. Substi
ti. morā feci retardatus sū. xv. cal. octob.

Pergamū

Traiani
Natalis

Mora scā ob febres & cōtrarios uētos.
Auspiciatissimū optimi auspicii. Nata
lē tuū natus est Traianus de mēse septē.

Excutio. scrutor: examino: nā missus
fuerat ad ordinā dū statū puiciā Bithy
niā. Tractu. facto spatio. Nimia. su
pra modū. Erogant. Impendūt. Quā.
optimā: Mēforē q metiat opera publica
Vege. q i castris ad Podissimū demetiūc
locū i qb' rētoria milites figat: ul' hospi
tia i ciuitatib' pstat hi mēfores appellāt
an poti' mēfor h accipi dēt p eo: q curā
remetiendog; publicog; opeg; hēbat: &
calculatorē ipēsag; ac littū aestimatorē:
cū demetiri sit æqre: & estimat. Reuoca
ri ad ærariū: uñ fuerāt extractæ Curato
rib'. q mltas pecūias dolo malo itercepe
rāt. Rōne Pr. calculo: Cōputatiōe. Prusa
ensis Reip. Maximo. Procuratore tuo.

CVperē rīdet n posse ab urbe
mēforē mitter. Corpusculi fu
it. n. Plū. breuis & gracil' statu
ræ id qd' ipse alibi ēt asserit.
Tuog; fāiliariū ac iter ab epheso fuisset
tibi sile nauigatiōi. i. tā salubris & cōmo
de ab epheso pedestri itiere puēisses i Bi
thyniā: q ab urbe ephesū nauigasti. Pro
spectū. recte cautū. Mei. l. p cōsulari ipio
& prāte. Vexatas. pturbatas: defrauda
tas. Rōæ. nā Circi latus icēsū Extruxit:
Gymnasiū: itē theatrū i cāpo Martio co
lūnū cochlidē i foro: q ēt nūc durat por
tic' Tépla. In p. portū ostiēse refecit Cē
tumcellag; extruxit: pōtinās paludes ex
siccatas pōtib' pmeabiles redidit. Ex
cutere. inquirere.

Traianus Plinio.

Recte renunciasti mi Secūde Carissime.
Pertinet enim ad animum meum: quali
itinere in prouinciā peruenias. Prudē
ter autem constituis interim nauibus: interim ue
hiculis uti: prout loca suaferint.

Plinius Traiano.

In Bithyniam se uenisse scribit.

Sicut saluberrimā nauigationē Dñe usq;
Ephesum expertus: ita inde postquā ue
hiculis iter facere cōepi grauiissimis aesti
bus: atq; etiā febriculis uexatus: Pergami substi
ti. Rursus cum trāsissem in orarias nauiculas cō
trariis uentis retentus: aliquanto tardius: quam
sperauerā: id est. xv. Kal. octobreis Bithyniā intra
ui. Non possum tamen de mora queri: cū mihī cō
tigerit: quod erat auspiciatissimū: natalem tuum in
prouincia celebrare. Nunc Reip. Prulensium im
pendia: redditus: debitores excutio: quod ex ipso
tractu magis: ac magis necessariū intelligo. Mul
tā enim pecuniā uariis ex causis a priuatis deti
nentur. Præterea quædam minime legitimis sum
ptibus erogantur. Hæc tibi domine in ipso ingres
su meo scripsi. Quintodecimo. Kal. octob. Domi
ne prouinciā intraui: quā in eo obsequio: in ea er
ga te fide: quā de genere humano mereris: inueni.
Dispice dñe an necessariū putes mittere huc men
forem. uidentur enim nō mediocres pecuniā pos
se reuocari a curatoribus operū: si mensuræ fideli
ter aguntur: ita certe prospicio ex ratione Prulen
sium quam cum Maximo tracto.

Traianus Plinio. S.

CVperē sine qrela corpusculi tui & tuog;
peruenire in Bithyniā potuisses: ac simi
le tibi iter ab Epheso: ut nauigationi fuisset:
quā expertus usq; illo eras. Quo aut die per
uenisses in Bithyniam cognoui secūde Carissime
litteris tuis. puinciales credo prospectū sibi a me
intelligēt. nā & tu dabis operam: ut manifestū sit
illis electū te esse: q ad eosdē mei loco mittereris.
Rōnes aut in primis tibi rerum publicag; excutiē
dæ sunt. nā & eē eas uexatas satis constat. Menso
res uix etiā iis operibus: quæ aut Romæ: aut in p
ximo fiunt: sufficienter habeo: sed in omni puin
cia inueniuntur: quibus credi possit: & ideo nō de
erunt tibi: modo uelis diligenter excutere.

Plinius Traiano
De custodiis.

ROgo dñe cōsilio me regas hesitātē: utrū p publicos ciuitatū suos: qđ usq; adhuc factū: an p milites adseruare custodias debeā: Vereor enī ne & per seruos publicos parū fideliter custodiantur: & non exiguum militum numerum hęc cura distringat. interim publicis seruis paucos milites addidi. Vīdeo tamen periculum esse ne: id ipsum utrisq; negligentia causa sit. dum communem culpam hi in illos: illi in hos regerere posse cōfidunt.

Traianus Plinio.

Nihil opus est mi Secunde carissime ad continendas custodias plureis cōmilitones conuerti. Perseueremus in ea cōsuetudine: quæ isti puiciā est: ut per publicos seruos custodiantur: Etenim ut fideliter hoc faciant: in tua seueritate ac diligentia positum est. In primis enim: sicut scribis: uerendum est: ne si permisceantur seruis publicis milites: mutua iter se fiducia negligentiores sint: sed & illud hæreat nobis: q̄ paucissimos milites a signis auocandos esse.

Plinius Traiano.

De nūero militū Gabio bassō pfecto adsignator.

Gabius Bassus præfectus oræ Ponticæ & reuerentissime: & officiosissime Domine uenit ad me: & compluribus diebus fuit mecum. Quantum perspicere potui: uir egregius: & indulgentia tua dignus: cui ego notum feci præcepisse te: ut ex cohortibus: quibus me præesse uoluisti: contentus esset beneficiariis decem: equitibus duobus: centurione uno. Respondit non sufficere sibi hunc numerum: idque se scripturum tibi: Hoc in causa fuit: quo minus statim reuocandos putarem: quos habet supra numerum.

Traianus Plinio.

Et mihi scripsit Gabius Bassus non sufficere sibi eum militum numerum: qui ut daretur illi mandatis meis: complexus sum. Quod quæris scripsisse me: ut notum haberes: his litteris subiici iussi. Multum interest res poscat: an homines imperare latius uelint. Nobis autē utilitas demum spectanda est: & quantum fieri potest: curādū ne milites a signis absint.

Ogo. Cōsulit Traianū an custodiæ sint p seruos publicos seruadæ. Hæsitātē. ambiguū. Publicos suos. seruoꝝ aliq; erāt publici: q̄ Reip. noīe empti fuerāt & publicis usib⁹ iseruiebāt aliq; priuati priuatoꝝ dñoz. Milites. stipendiarios & iō liberos: custodias. Carcerē: locum ubi carcerarii custodiunt: Columella itaq; mācipia uicta: q̄ sūt ergastuli p noīa quotidie citare debebit atq; explorā ut sint cōpedib⁹ diligēter inexta: tñ ē custodiæ sedes an tuta & recte munita sit: iuriscō sultus ē hō ingt q̄ ex custodia pducit.

Et. uereor ne. Hęc cura. custodiæ. Distringat. occupet. Nō exiguū. gente. Addidi. ad custodias. Id ipm. additio militū seruis publicis. Culpā. negligentia. Hi. milites. Illos. seruos. Re. gerere. regere. reflectere. excusare.

Nihil. Rescribit seruadā eē anti quā cōsuetudinē. Cōmilitones uox iperatoꝝ Blāda militibusq; grata cū se unū de numero illoꝝ putat & militiæ sociū. Hæreat nobis i aīo sedeant: curæ sit. Reuocandos a. Signis. remouēdos a suis ducibus: a castris.

Abius Nūciat nō reuocasse milites supernumerarios a Gabio Basso: qm̄ is rñderat nō sufficere sibi nūez ab traiano pscriptū. Præfectū. nō multo post testat eadē: dum ipm Cæsari cōmedat.

Me. hīc appet missum Plī. ut iperaret: bñficiariis Militib⁹: de qb⁹ lib. i. belli Ciuilis Cæsar. Petreus uero nō deserit sese: armat familia. cū hac & prætoriam cohortē Cætratoꝝ: barbarisq; equitibus: paucis bñficiariis suis quos. suæ Custodiæ cā hīe cōsueuerat. iprouiso ad uallā Euolat: sunt aut bñficiarii authore Vegetio: ab eo appellati: quod promouent ad militiā beneficio Tribunorum. Reuocandos. ad signa sua. Supra numerum. a te constitutum.

Et mihi mandat numez militū quos uelit assignari Gabio Basso. Quo. in alia lectione fuit quot. Subieci. subscripsi: uerba p me ad gabiū scripta statim his adieci: quæ sunt: militū iterest res poscat. Imperari Latius uelint. i. cōsiderādū ē an res poscat: ut Gabius apud se retineat super numerarios milites: an id agat: ut multis dominef. plerunq; n. homines ambitioē corrupti. magna imperia affectant. Nobis. mihi: & tibi.

Signis. a Ducibus suis. Ut notum haberes: ut Certior esses.

Milites beneficiarii

Plinius Traiano.

De balineo Prusensium

Prusenses prusensium nomine petit Balineum extrui. A priuatis. nā prædixerat multas pecunias a priuatis uariis ex causis detineri. In oleum. quo ungebantur. interdum enim est uidere in antiquorum monumentis balineum publice: & oleum gratuito datum. Nitor. ædificiorum splendor & polities.

Instructio indulget Prusensibus balinei ædificatione: modo ne per illos aliquid priuatim tribuatur neque eorum uires per publicam pecuniam extenuentur ad alias collationes necessarias. Intribuant. impendant. Priuatim & uiritim. Minus fiat. minuantur redditus publici: ne possint conferre res necessarias.

Rosianum. Rogat Traianum uelit commendatum habere Rosianum Geminum sibi arcta familiaritate coniunctum: Ad hæc uirum integrum: Probum industrium: & Cæsaris ipsius commilitonem de quo pluraque libro primo. Publicæ necessitudinis. quia quæstor more maiorum consulem in parentis loco habere debebat. Ipse apud te faueas: sis fauore eius dignitatis: quod est in tua potestate. an dignitati quam apud te gesturus est. Præcibus meis. ratione meorum præcum. Priuatis collatis in me post quæsturam.

Maximus. consulit an relinquendos censeat in futurum milites quos supernumerarios Maximo Cæsaris liberti dimiserat: dum iret frumentatum: huius Maximi liberti: & Procuratoris Traiani probitatem: industriam diligentiam: Testimonio in sequentibus profertur. Gemellino. Virdio. Gemellino procuratori Cæsaris: ut statim in: & in sequentibus Traianus rescribit.

Prusenses dñe balineū habēt & sordidū & uetus. Id itaq; indulgentia tua restituere desiderāt: ego tñ æstimās nouū fieri debere: uideris mihi desiderio eorum indulgere posse. Erit enī pecūia: ex q̄ fiat primū ea: quā reuocare a priuatis: & exigere iā cœpi: deinde: quā ipsi erogare in oleū soliti: parati sūt i opus balinei cōferri. qđ alio qui & dignitas ciuitatis: & sc̄i: tui: nitor postulat.

Traianus Plinio.

Instructio noui balinei oneratura uiribus Prusensium nō est: possumus desiderio eorum indulgere. modo nequid ideo aut intribuant: aut minus illis in posterum fiat ad necessarias erogationes.

Plinius Traiano.

De aduentu Seruili.

Seruilius Pudens legatus dñe. yiii. Kal. Decēb. Nicomediā uenit: meque longē expectationis sollicitudine liberauit.

Plinius Traiano.

Pro Rosiano Gemino.

Rosianū Geminū dñe arctissimo uinculo mecum tua i me bñficia iunxerūt. Habui enim illū quæstorē i cōsulatu: mei summe obseruatissimū exptus: tantā mihi post consulum reuerentiā pstat: ut publicæ necessitudinis pignora priuatis cumulet officiis. Rogo ergo: ut ipsi apud te p dignitate eius: p̄cibus meis faueas: cui & siqd mihi credis: indulgentiā tuā dabis: dabit ipse operā: ut i his: q̄ ei mādaueris: maiora mereat. Parciore me i laudādo facit: qđ spero tibi & integritate eius: & p̄bitatē: & industriā nō solū ex eius honoribus: quos in urbe sub oculis tuis gessit: uerz etiā ex cōmilitio eē notissimā. Illud unū: qđ propter caritatē eius nōdum mihi uideor satis plene fecisse: etiā atq; etiā facio: teque domine rogo: gaudere me exornata quæstoris mei dignitate: idest per illum mea quam maturissime uelis.

Plinius Traiano.

De militibus Maximo procuratori assignandis.

Maximus libertus & pcurator tuus dñe: p̄ter decē bñficiarios: quos assignari a me Gemellino optimo uiro iussisti: sibi quoque cōfirmat necessarios eē milites. ex his inte-

Rosianus
geminus

Paphlagoniam. Halys secundum Strabonem orientem uersus Paphlagonum confinium est austrum uersus Phrygia Paphlagonia, ges: & Calathæ qui ibi habitauerunt: occidentem uersus Bithyniam & Mariandini. Septentrionem uersus Enximum. Paphlagonia uocata scribitur a Pylameneo duce Paphlagonia uero a Paphlago phinei filio si Stephano credimus: in qua Tantalus Authore Diodoro habitauit.

Vnc. Respondet pro re frumentaria fuisse necessarios milites Maximo: sed cum redierit: militibus quattuor contentum esse debere. Instruxisti: munuisti.

rim: sicut inueneram in ministerio eius: relinquentes existimaui: praesertim cum ad frumentum comparandum iret in Paphlagoniam. Quinetiam tutelae causa: quia ita desiderabat: addidi duos equites in futurum quid seruari uelis: rogo rescribas.

Traianus Plinio.

Vnc quidem proficiscentem ad comparationem frumentorum Maximum Libertum meum recte militibus instruxisti: fungebat enim & ipse extraordinario munere: cum ad pristinum actum reuersus fuerit: sufficeret illi duo a te dati milites: & totidem a Viridio Gemellino procuratore meo: quem adiuuat.

Plinius Traiano.

De seruis inter tyrones inueniendis.

Empronius Caelianus egregius iuuenis: repertos inter tyrones duos seruos misit ad me: quorum ego supplicium distuli: ut te conditorum disciplinae militaris: firmatoremque consulerem de modo poenae. Ipse. n. dubito ob haec maxime: quod ut iam dixerat: Sacramento militari nodum distributi in numeros erant. Quid ergo debeam sequi: rogo domine scribas: praesertim cum pertineat ad exemplum.

Traianus Plinio.

Ecundum mandata mea fecit Sæpronius Caelianus mittendo ad te eos: de quibus cognosci oportebat: an capitale supplicium meruisse uideant. Refert autem uoluntarii se obtulerint: an lecti sint: uel et uicarii dati. Lecti si sint. inquisitor percipit. si uicarii dati: penes eos culpa est: quod dederunt: si ipsi cum haberet conditoris suae conscientiam uenerunt: a se aduerterendum in illos erit. Neque. n. multum interest: quod nodum per numeros distributi sunt. Ille. n. dies: quo primum perbati sunt: ueritatem ab his originis suae exigit.

Ecundum. Respondet poenam irroganda esse delinquenti. Voluntarii. non rogati. Lecti: ab inquisitore euocati. Vicarii. ut aliorum uices sustinerent: Martialis: iam uolo uicarius esse: Lilius in bello punico scribit. ccc. militibus siculis qui nolebant militare totidem uicarios a Scipione datos & Vegetius: seditiosos milites continendos ad omnem disciplinam arctissima saeueritate tribunorum uel uicariorum: Columella uicarius meae diligentiae succedit is: qui me absente in locum meum substituitur Apuleius: uenisti tandem miserrimi laboris uicarius: Fabius mortem alceste uicariam appellauit quia uicem morituri mariti subire non recusauit: & idem Apul. lib. ii. dixerat uicariam per me lanienam. Hora. defunctumque laboribus aequali recreat sorte uicarius. Venerunt in militiam: cum haberet: cum sciret se seruos. Per Nummeque per ordines Militiae. Probat: recepti tanquam boni milites. Originis suae. Seruilis: an ingenuae.

Extraordinario. ad comparandum frumentum cum alias esset Caesaris procurator. Actum. procuracionem. Quem adiuuat. cui est in officio socius.

Empronius. Consulit de poena seruorum inter Tyrones repertorum. Sempronius Caelianus: Caelianum Afrum recipit

Sæpronius Caelianus

rat Lapidius. preceptor Antonini Dacodumeni. Tyrones. nouitios milites: de quibus Vegetius: & Modestinus. Seruos quos sacrae leges arcet a militia: neque respu. Romana nisi in summa ingeniorum inopia usa est seruis ad bellum: ut is in poenos. Conditorum. tanquam his plura militaris disciplinae instituta fecerit: quam nemo antecedentium Principum: quare secundus in Panegyrico: quod inquit speciosum est: quod disciplinam castrorum lapsam: extinctamque refouisti depulso prioris saeculi malo & Dion author Traianum in litteras retinuisse sub disciplina: ut neque insolescerent neque contra se insurgerent: sed quieti imperia facerent: satis. n. constat ipsum post Augustum labentem disciplinam in curia superiorum Principum retinuisse: & in melius reformasse: ordinatis & officiis: & impendiis: haec tamen quidam et Adriano ascribunt. Sacramento. nam iurabant milites in uerba principis se non recessuros nisi precepto ducis post completa stipendia: neque remp. prodituros: dum militiae promouerentur: lege uegetium & Lilius. Sacramentum: militare proprie dicitur: Frontinus. L. Valerio Flacco: & C. Varone Consul. milites primo iureiurando facti sunt. ante. n. sacramento tantummodo a Tribunis rogabantur: caeterum ipsi inter se tamen iurabant se fugere: neque formidinis causa abituros: neque ex ordine recessuros et per iureiurando: quod fit in iudicio ponitur. Valerius. sacramento cum adolescentulo contedere ausi non sunt idem lib. vii. cum sorore sacramento contedere noluit. In numeros. in ordinem & numerum militum super quo lege quidam lib. iii. ad Tranquil.

Sacramentum

Vicarius.

Plinius Traiano.

De iis: qui ex damnatione serui publici essent.

S Alua. qrit qd faciendum de seruis dñatis: q se ministeriis publicis imiscuerūt. Magnitudine salua. integra tua maiestate: q quodā mō Cæsaris amplitudo minui uidebat: cū a reb⁹ maximis & grauissimis: retrahebat ad obscuras & deiectas. Ius. arbitrium: facultatē.

Opus publicū uel metalli: Vlpian⁹ titulo de pœnis ingt. seruos in metallū uel in opus Metallī: itē ī ludū uenatoriū dari solere nulla dubitatio est: in ministeriū metalloꝝ foeminæ in ppetuum: uel ad tps dñari solent: simili mō & in salinas: in calceariā quoq; uel sulphurariā dñari solēt: sed hæ pœnæ metalli magis sūt. In ludā ad bestias. ut cū illis depugnēt: uel ad ludū gladiatoriū: qcuq; ī ludū uenatoꝝ sūt dñati uidēdū est an serui pœna afficiātur: an pmaneāt in libertate: & magis ē ut hī quoq; serui afficiant: in hoc tñ distant. A cæteris q instituunt uenatores aut pyrrhichiarī aut aliā q uolūt artē gesticulādi aut aliter se mouēdi. Similia ut ad argētifodinas & lapidicinas. Publicoꝝ suoꝝ officio quēl custodias tuebant uiasue publicas muniebāt cloacasq; purgabāt. Annua. alimēta. ipēsa. salaria. Reddere pœne. a q se ad ministeria publica trāstulerāt. Frugaliter. fructuose utiliter. Nīmis seueꝝ. cum summū ius sit sūma crux. Dñatos ī ppetuū alicui pœnæ. Pāsci inutiles. alimēta p̄bere & remouere eos ab officiis publicis. Periculosum ne fame cogerentur ad desperationē. In suspēso. integrā. Fortasse quēadmodū an forte. Decreta. sentētiās senatus. Principū. Coloniaꝝ. Dati. pœnis legē etiā dñati. Deprecātes. Seruos: dimissos liberatos a pœnis. Hoc auium soluere eos a uinculis. Authore. Proconsole: uel legato.

M Emineris Rescribit añ decē annos dñatos: & senes dñatos ministeriis nō pcul apœnis: reliquos nullo Authore solutos reddendos pœnæ.

Istam. Bithynniam. Emendandam. alibi ad eundem: sed ego ideo prudentiam tuam elegi: ut reformandis istius Prouinciæ moribus ipse moderareris: & ea cōstituas: quæ ad ppetuā eius Prouinciæ getē eēt pfutura. Idoneo Legitimo. Vetustiores. in seruitute erūnali supra decennium: dummodo ii sint senes. Non lōge. proxima pœne sunt ut insequentia. Balineum. publicum curandum. Dari. destinari.

S Alua magnitudine tua domine descēdas oportet ad meas curas: cum ius mihi dederis referēdi ad te: de quibus dubito. In plerisq; ciuitatibus maxime Nicomedie & Nicee quidam uel in opus damnati: uel in ludum Similiaq; his genera pœnarum: publicorum seruorum officio: ministerioq; funguntur: atq; etiā ut publici serui annua accipiunt: q ego cum audissem: diu: multumq; hæsitauī: quid facere deberem: nam & reddere pœne post longum tempus plerosque iam senes: & quantum adfirmatur: frugaliter: modesteq; uiuentēis: nīmis seuerum arbitrabar: & in publicis officiis retinere damnatos: non satis honestum putabam: eosdem rursus a Republica pāsci ociosos: inutile: non pāsci: etiā periculosum existimabam. necessario ergo rem totam: dum te consularem in suspēso reliqui. Quæres fortasse quemadmodum euenerit: ut pœnis: in quas damnati erant: exoluerentur: & ego quæsiui: sed nīhil comperi. Quod adfirmare tibi possum: ut decreta: quibus damnati erant: proferebantur: ita nulla monimenta: quibus liberati probarentur. erant tamen qui dicerent depræcantes: iussu p̄cōsulum: legatorumue dimissos. Addebat fidem: quod credibile erat: neminem hoc ausum sine authore.

Traianus Plinio.

M Emineris iccirco: te in istam prouinciā missum: quoniam multa in ea emendanda apparuerint. Erit aut uel hoc maxime corrigendum: quod qui damnati ad pœnam erant non modo ea sine authore: ut scribis liberati sunt: sed etiā in cōditionem proborum ministrorum retrahantur. Qui igitur intra hos proximos decē annos damnati: nec ullo idoneo authore liberati sunt: hos oportebit pœnæ suæ reddi. Si qui uetustiores inuenientur & senes ante annos decem dñati: distribuamus illos in ea ministeria: quæ non longe a pœna sint. Solent enim eiusmodi ad balineum: ad purgationes cloacarum: item munitiōes uiarum: & uicorum dari.

Plinius Traiano.

De collegio fabrorum Nicomedensium instituyendo.

Um ob incendium uastissimū Nicomediae factū rāonet cōstituēdū eē collegiū fabroꝝ. Nico-
mediae urbis p̄clare ī intimo sinu Bithyniae. ^{Ἰεπόυστα} Senātū authore Iulio Polluce. Iſſon
uide an legēdū. Iſaū. i. Tēplū Iūdis: sicut serapaeum: Tēplū Serapidis: q̄ Dion in uita Titi me-
minit incēdio absumpta: qdā Iſſon putāt aedificium quadratū hñs paria latera: alii instat circi
pariter utrinq; distans. sunt q̄ legant Hyſſon locum. i. certaminis: q̄ uero hñs paria latera: alii instat circi
Eoagatū: diffusum: Crassatū. Sipo uel Siphon. i. Canalis fistula ad deducēdā aquā: & ex ea arcēda incēdia:
Strabo lib. y. asserit: uniuersas ppe urbis
aedes subterraneos meatus: siphones: fi-
stulas undosas habuisse: id qd nunc etiā
interdū defodiendo cellas uinarias de-
prehendit: rāta p aqueductus aquarū
ubertas influebat: ut per urbē amnes in
undare uiderē: unde nimis si a Plinio
a uinculo urbs p̄silis dicit subterq; na-
uigata qdā scribūt Seponē eē uas: quo ī
Oriente utunt ad arcēda incēdia Scipio
aūt a Gellio lib. ix. inter tela cōnumera-
tur. Hama inter instrumēta rustica cō-
numerat a Iulio Polluce: & Catene: Sui-
das fabrilē credidit instrū: inibi q; duo
puerbia recitant: in uitis Pōtificū plā-
rūq; leges hamas argēteas Donatas mi-
nisterio Diuino: qdā rentur hamulā in-
de deductā: de qua Columella in cultu
ortoz; aut habilē lymphis hamulā Ba-
choue lagenā: nunc ē hamula a circum-
padanis n̄ris uulgo appellat uas uitreū
ad usum aquae: & uini. Liuius ī sup scri-
hamas locū fuisse spatio tria milia pas-
suū a cumis. Hāc instrū ad incēdia exti-
guenda. Collegiū fabroꝝ de quib; sa-
pe fit mentio apud historicos. Faber
ferrarius: ī aliud p̄terq; ad arcēda inēda.

CUm diuersam partē prouinciā circūire:
Nicomediae uastissimum incendium mul-
tas priuatorū domus: & duo publica opa
q̄q; uia interfacente Gerusian: & Iſſon absumplit.
Est autē latius sparsum. primum uiolētia uenti: de-
inde inertia hominum: quod satis cōstat ociosos:
& immobiles tanti mali spectatores perstitisse: &
alio quī nullus usquā in publico sipo: nulla hama:
nullum deniq; instrumentum ad incendia compe-
scenda: & hāc quidē: ut iam praecepi: parabantur.
Tu domine dispice: an instituendum putes colle-
giū fabroꝝ: dūtaxat hominum. CL. ego attēdā: ne
quis: nisi faber recipiatur: neue iure cōcesso ī aliud
utatur nec erit difficile custodire tan. paucos.

Traianus Plinio.

Ibi quidem secūdam exempla cōpluriū:
in mentē uenit posse collegiū fabrorū
apud Nicomedeseis cōstitui. Sed memi-
nerimus prouinciā istā: & p̄cipue eas ciuitateis ab
eiusmodi factionibus esse uexatas. Quodcūq; no-
mē: ex quacūq; causa dederimus iis: quī in idē cō-
tracti fuerit: herariae quīs breues: fiet. Satiū itaq;
est cōparari ea: q̄ ad coercendos igneis auxilio esse
possint: admoneri q; dominos p̄diorū: ut & ipsi inhī-
beant: ac si res poposcerit ad cursu ppli ad hoc uti.

Plinius Traiano.

Votorum nuncupatio.

Solennia uota pro incolumitate tua: qua
publica salus cōtinetur: & suscepimus do-
mine pariter: & soluimus: praecepi Deos:
ut uelint ea semper solui semperq; signari.

Traianus Plinio.

T soluissē uos cū prouincialibus diis im-
mortalibus uota pro mea salute: & incolu-
mitate. & nuncupasse: libenter mi Secun-
de Carissime cognoui ex litteris tuis.

Solēnia. Admonet impatorē suscepisse: & soluissē uota p̄ ei; incolumitate. Solēnia uota. de solē-
nib; Caesaris dieb; plura Tertul. ī apolo. ubi refert solitū fuisse ita illi acclamari: de n̄ris annis
augeat tibi Iupiter ānos. nā uitā ipsi lōgissimā: inpiū securū domū tutā: exercit; fortes: senātū
fidelē: populū pbū: orbē quietū p̄cabant: Signari. nā uel a cōsulib; & p̄torib; ī urbe. In puia
ciis a p̄cōsulib; ac p̄dibus interdū et a p̄toribus uota suscipiebant: & p̄soluebant: signari ergo rata h̄re.
post. n. nuncupationē signata seruabant ad finem anni cū p̄soluebant: & alia noua nuncupabant.

Ibi. R̄ndet Traian; cū Bithy-
nia p̄cipue Nicomedia p̄tur-
bata fuerit ab eiusmodi col-
legiis sati; eē cōpatis instrūis
ignes coercere. Cōpluriū urbiū. in qb;
sūt fabroꝝ collegia. Factiōibus. corpi-
b; sectiōib;: collegiis q̄re Martianus de
collegiis illicitis & corpib; tradit mada-
tis Principū p̄cipi p̄sidibus Prouinciāz
ne patiāt esse collegia sodalitia. Hete-
riae. siue hætariae more poetico dicūtur
socialitates: sodalitia sensus ergo est: cū
Pli. scripsisset numez. cl. dūtaxat hoīū;
tā paucorū eē facilē custoditu r̄ndet Tra-
ianus qd cūq; nomen illis dederis tñ fiet
sodalitates: q̄tūcūq; breues sint: q̄s idē
Pli. de christianis scribēs asserit iussu im-
peratoris uetuisse. Quāuis. sint frācoꝝ
hominum sient hætariae. uocabunt col-
legia & sodalitia. Prædiorū. Edificio-
rum. Inhibeant. incendia.

Hama

Collegiū
fabrorum.

Naquaeductum. Monet Nicomedenses frustra impendisse plurimam pecuniam in aquaedu-
ctum: se aut inuenisse quo deduci comode posset: modo mittat aquilegem uel architectum.
HS. xxx. ccc. xxyiii. sesteria triginta milia: trecentena decem octo. nam auctore probo. x. si-
gnatum cum uirgula superius plana apud antiquos decem milia significabat. Diuisus. de,
relictus: legitur etiam relictus. CC. sesteria. Arcuato. structo per arcus: qualibus in urbem uidemus
aquaeductas multas sed in primis Anienis. Ad plana. sed ardua & eminentiora. Superiore. priore
aquaeducto ichoato: sed demolito. Te

Aquarius.

staceo. Lateritio. Vilius. minori impē-
dio erit. Aquilegem. qui scientiam de-
ducendarum aquarum habet Plin. libro
xxyi. filuestris ubi nascit subesse aquas
credūt: & hoc hñt signum aquileges. ex-
tat Theodorici Regis epistola qua scri-
bit se comparuisse aquilegium (nō. n. di-
cit aquilegem) Romam uenisse ab Afri-
ca ubi ea ars pro locorum siccitate sum-
mo studio semper uiguit: q aridis locis
aqua possit dare uernatiles: ut benefi-
cio suo humida habitare faciat loca ni-
mia sterilitate siccata uerum authore
Marcello Aquilex est qui aquam colli-
git Varro in quinquatribus an hoc prae-
stat Hero. filius Diogenis: quod ille e-
uentre aquam mittit ad hoc te iactas: at
hoc pacto utilior te Thuscus Aquilex
apud iuriscensultum titulo de immuni-
tatibus aquilices passim legitur fortas-
sis ab elicienda aqua nisi tñ corrupte p
aquilege legat. Frontinus tamen in li-
bello de aquaeductib⁹ aquarium uocat
qui curam distribuendae aquae habeat
minimus inquit modus in aquae distri-
butione cōtinetur cuius rei fraus aqua-
riorum: quos aquas ex publicis ductib⁹
in priuatorum usum deriuare deprāhe-
dimus: & prius dixerat: aquam Trabam
modulis certis per uicem in dies dispen-
satam omnes uillae accipiūt: sed non ea-
dem moderatione aquarii nostri proce-
dunt: eam semper in supplementum lu-
liae inducentes: Item Anio aquariorum
in peritia in aliquos eum specus deducē-
tium ceteras aquas uitiabat Caelius: &
Iuena. Aquarium pro uilissimo officii
genere usurpant. Vlpianus aquarios
uocat seruos aquaegerulos. At aquario-
lus: si pompeio festo credimus dicit mu-
lierum impudicarum sordidus Assecla.
Id quod uidet asserere. Apuleius in. ii.
apologia cū ingt hisce auditis exacerba-
tus Aquariolus iste uxoris suae ita ira ex-
tumuit. Vel hic obtinet locū cōiunctio-
nis & nā opus erat Architecto: ad cōstructionē opis: & aqlege ad mēsurā moduloz & deducēdaz aqua-
rum. Quod accidit. ut pecunia male perdatur. Saeculo tuo. foelicissimo tui imperii tempore.

Aquariolus.

c

Vurandum. hortat ad opus aquaeductus & inquisitionem pecuniarum expensarum. Curan-
dum. quia hoc nobis placet. Hoc opus. aquaeductus. Gratificantur. rem gratā facere studēt
sibi applaudūt & indulgēt. ut sub hoc p̄textu publicas pecunias priuate interceperint.

Heatru. Consulit quid faciendum de Theatro imperfecto: & gymnasio incendio consumpto
Niceae ac Balineo: quod Claudio politani iuxta montem defodiebant: petitq ad ea Archite-
ctum ab urbe. Ratio. summae impensae calculus.

Plinius Traiano.

De aqueductu Nicomedensium.

Naquaeductu Domine Nicomedēses im-
penderunt. HS. xxx. ccc. xxix. Qui imp-
fectus adhuc relictus: ac etiā destructus
est. rursus in alium ductum erogata sunt. cc. hoc
quoq; relicto. nouo impendio est opus: ut aquam
habeāt: qui tantam pecuniam male perdiderunt.
Ipe perueni ad fontem purissimum: ex quo uidet
aqua debere perducī sicut initio tentatum erat ar-
cuato opere: ne tantum ad plana ciuitatis: & hu-
milis perueniat. manent adhuc paucissimi arcus:
possunt & erigi quidam lapide quadrato qui ex su-
periore opere detractus est. aliqua ps: ut mihi ui-
detur: testaceo opere agenda erit. Id enim & faci-
lius: & uilius. Et imprimis necessariū est: mitti a te
uel aquilegem: uel architectum. ne rursus eueniat
quod accidit. ego illud unum adfirmo: & utilitatē
opis: & pulchritudinē seculo tuo esse dignissimā.

Traianus Plinio.

Vrandum est: ut aqua in Nicomedēsem
ciuitatē pducatur. uere credo te ea: qua de-
bebis diligētia: hoc opus adgressur. Sed
mediusfidius ad eadē diligētia tuā pertinet inqui-
rere: quorū uitiō ad hoc opus tantā pecuniam Ni-
comedēses perdiderint: ne cū inter se gratificant
& inchoauerint: aquaeductus: & reliquerint quid
itaq; compereris per fer in notitiā meam.

Ad Traianum

Plinius Traiano.

De theatro Nicensium.

Heatrum Domine Niceae maxima iam
pte cōstructum imperfectū tamen sester-
tiū: ut audio: neq; n. ratio plus excussa ē

Ne frustra. auferit & absumpserit supra centum sestertia. Descēdit ingentibus rimis. enatae in eo rimae maxime descendunt usq; ad solum inde fatiscit: & aperitur. Pollio Architectus lib. ii. cap. viii. scribit iter structurarum genera esse reticularum: quo tunc omnes utebantur: sed ad rimas faciendas: ideo paratum quod in omnes partes dissoluta habet cubilia. & coagmēta. Molle. quod cedat molli: praecipit enim Vitruuius ut in fundamentis terra fodiatur usq; ad solidum. Lapis. quo Theatrum constructum est. Patris resolubilis: faciendum perficiendum. Relinquendum. imperfectum. Fulturae. fulcimenta

amplius centies hausit: uereor ne frustra. ingentibus enim rimis descēdit & hiāt: siue ī causa solum humidum: & molle: siue lapidis ipse gracilis: & putris: dignum est certe deliberatione: sit ne faciendū aut sit relinquendum: an etiam destruendum. nam fulturae: ac substructiones: qbus subinde suscipiē non tā firmæ mihi. quam sumptuosę uident. huic theatro ex priuatorū pollicitatiōibus multa debetur: ut basilicæ circa: ut porticus supra caueā: quæ nūc omnia differuntur cessante eo: quod ante peragendum est. Iidem Nicenses gymnasium incēdio amissum: ante aduentum meū restituere cōperūt longe numerosius: laxiusq; quā fuerat. etiā aliquātum erogauerunt: periculum est ne parū utiliter. incompolitū enim: & sparsum est. Præterea architectus sane æmulus eius: a quo opus ichoatum ē: adfirmat parietes (quanquam uiginti & duos pedes latos) imposita onera sustinere non posse: quia sint cemento medi farti: nec testaceo ope p̄cincti. Claudiopolitani quoq; in depresso loco: imminente etiam mōte ingens balineum defodiūt: magis: quā ædificant: & quidem ex ea pecunia: quā bulcutæ

munimenta: instauramēta substructiones substructio fundamenta: ea Columella libro primo substrationes appellat. Si quis inquit edificia uolet in decliuius areis extruere semper ab inferiore parte auspicetur quia cū ex depressione loco fuerint cōcepta fundamenta non solum superficiem suam facile sustinebunt: sed & pro fultura & substratione fungentur aduersus quidem ea q̄ mox si forte uillā prolatare libuerit ad superiorē partem applicabuntur & Vitruuius substructionis fundamentum distabit ab exteriorē itrorius amplo spatio & mox neq; uniuersa pondere p̄mēs poterit ulla ratione extrudere muri substructiones: nam substructio est quicq; muri siue per arcus & fornices dispositi sub terra est qua dictione præter Vitruuium frequenter utitur Frōtinus in aq̄ ductibus. Theatri autem fundamentorum ratio ea si in plano: aut Palustri loco constituetur. Solidationes substructionesq; ita erunt faciendæ: quēadmodum defundatiōibus ædium sacrarum libro tertio a Vitruuio scriptum est.

Substructio.

Subinde. statim. Suscipitur. sustentatur Theatrū. Sumptuose. magno impendio pollicitationibus p̄missis offerētium. Basilicæ. Regiæ & sumptuosæ porticus in qbus iudicia conuiuia: salta

Cauea.

tiones fiebant: eas multi priuati homines sua pecunia extruendas promiserant: sicut porticus quæ erant in eminentiori parte theatri. Circa. caueam: quæ est media theatri pars uacua & caua propter ædificia hemicycla: Plautus ut conquisitores singuli in subsellia eant per totam caueam spectatoribus. Apuleius conseptum caueæ appellauit Theatri ædificium: quod circūsepit cauum illud quare ego aliud existimo confessum caueæ de quo Virgil. libro quinto & viii. aliud caueam tantum. illud enim ubi spectatores sedent per gradus: hoc uero ubi ludi & spectacula dantur. Eo. Theatri hemicyclo. Gymnasium. locum in quo Athletæ excitabantur: relego li. ii. & i. a nobis prænotata Vitruuius lib. y. enarrata forma gymnasii philosophorum Rhetorum ac Dialecticorū statim subiicit Palestitarum eleganter & explicate.

Numero suis spatiosius plurium membrorum. Aliquantulum. pecuniæ impenderunt ad restitutionem Gymnasii. Utiliter. illud restituant incompolitum absq; symmetria. Sparsum incōmodum diuulsis Gymnasii membris & in decore inter se distantibus. Architectus. qui illud restituit. Onera. columnarum Porticuum tectorum. nam auctore Vitruuio tecta imponebantur in supremis theatri porticibus. Farti. congesti. Sine cemento medio. absq; enim calce compacti lapides facile corruūt. quare qui illud conduxerat edificandum fraudem commiserat dum intermedia parietum nullo cemento cōglutinat cum satis constet: calcem esse lapidem laterumq; ad constructionem tenacissimum uinculum hinc architectus mandat parietes crebriter satiandos ex calce & arena minutissima ut diutius contineātur quæ si superauerint & abundauerint parietes plus habentes humoris non cito fient euanidi. si secus dissoluentur. Testaceo opere. Lateritio quod opus ad regulam fabrefactum intermediam materiam melius continet sicut in mœnibus urbis uidemus. Claudiopolitani. claudiopoli. quæ & Bithynnum auctore Ptolomæo unde fuit Pynitus Grammaticus in urbe Aphroditis Neronis libertus nisi mendosus in hoc ut in multis Stephani codex. Depresso: humili cum locus ad balnearum dispositionem secundum Architectum sit diligendus q̄ calidissimus & auersus a septemtrione. Defodiunt. deprimūt. subterrānt. Bulcutæ. senatores decuriones. βουλευται enim senatus.

Claudio-
polis.

AD TRAIANVM

Addunt beneficio tuo. nā lege Pōpeia qua bithynni & pontici utebātur hi q̄ in senatū a cēsoribus legebant dare pecuniam nō iubebant sed quos Traiani indulgentia q̄busdā ciuitatibus sup legitimū numerum adiicere permiserat & singula milia denariorum & bina intulerant quare inquit tuo beneficio ga beneficio impatoris fuerant facti senatores eo p̄mittente struebat balineū. Addūt. accrescūt. Ob introitum. in senatū. Cōferent. ad structurā Balinei. Illic. i. ædificatōe Theatri. Hic. in balinei dispositione. Tuū numus. indulgētia ædificādi balinei & ad id erogata pecunia: opera & Theatri & balinei.

Seruare. si inchoata corrigem⁹. Male impendamus. si postea theatrum perfectum rueret totū & balineum ob malam positionē eēt alio trāsserēdū.

Vid. Remittit iudicio Plinii Theatri ædificationē. Nicēses uero uult eē cōtētos sufficienti gymnasio: monetq̄ ut in illis puinciis quærat Architectū.

In rep̄senti. inspecto ædificio. Opa. promissa munera: uel ornamenta. Traiani constitutione referente Pōponio iureconsulto si quis sui: alieniue honoris causa facturum se quicquam in aliq̄ ciuitate promiserit: tā ipse q̄ hæres eius obligatur. Græculi. ignominiosum uerbum contra græcos: unde Iuue. Satyra. iii. Græculus inquit esuriens Cœlum si iusseris ibi: quinetiam zonaras: qui historiam ab orbe condito usq̄ ad declinationem imperii in compēdium reduxit: fatetur Romanos appellare solitos achiuos græcos ignominia causa tanq̄ uiles & grægales. Indulgēt. gymnasiis. exercent Palestam nimia cū uoluptate: quare Plin. lib. xy. usum inquit olei ad luxuriam uertere græci uitiorū omnium genitores in gymnasiis publicandi: cui sententiæ Plutarchus in quaestionibus assentitur: nec aliud inq̄t græcis seruitutem: ac molliciem attulisse putant Romani: quam gymnasia & Palestam: q̄bus relanguescant adolescentium animi: & poemius effoeminētur: hinc puerorū amores gigni: hinc somno & deambulationibus iuuenū corpora corrumpi: hinc saltationibus: & motu composito. & certo: ac delicato cibi genere debilitari: q̄bus de causis ab armis se delapsos esse non intellexerunt: contentiq̄ pro strenuis ac fortibus militibus: se bonos palestritas: & athletas dici: & haberi ad summā inertiam molliciemq̄ defluerūt: Pausanias Palæstrā primus inuenit Theseus: & artem fecit: cum prius tantū robore uterent: unde Diotimus Poeta luctam Herculis & antæi scribēs refert merito succubuisse Antæū: q̄a inuētum luctæ fuit græcorū nō lybicoꝝ. Maiore animo. q̄ possint pati impensam. Nulla non prouincia. omnis græciæ & Asiæ: in qua prouincia plurimæ erant græcorum coloniae. Peritos. Architectura eruditos: in eūdē sensum infra calphurnium scribit Macrū credo facturum: ut te libratore instruat: neq̄ enim puincia iste his artificibus carēt. Breuius. iter cum sit longius. Ad nos in urbem.

Ntuēti. monet impatorē Traianū: ut lacū nō p̄cul a Nicomedia p̄mittat fossa manu facta in mare deducere: futurū hoc magno decori: & emolumēto toti regioni. Fortunæ. felicitatis. nā amplissimū oīum impatorū imperium tenuit Traianus. Animi. magnitudinem scribit Dion Traianum gloriae cupidum: quā motum expeditionem sumpsisse aduersus Armenios & Parthos: hanc tñ cām præ se ferentem: q̄ illorum rex diadema a rege Parthorum nō a se accepisset.

addunt beneficio tuo aut iā obtulerunt ob introitum: aut nobis exigentibus conferent. Ergo cum timeā: ne illic publica pecunia: hic: quod est omnī pecunia præciosius: munus tuum male collocetur cogor petere a te: nō solum ob theatrum: uerū etiā ob hæc balinea: mittas architectū dispecturū: utrū sit utilius post sumptū: qui factus est: quoquo modo consummare opera: ut inchoata sunt: an quæ uidentur emendanda: corrigere: quæ transferenda: transferre: nedum seruare uolumus: quod impensum ē: male impendamus: quod addendum est.

Traianus Plinio.

Vid oporteat fieri circa theatrū: qd̄ inchoatum apud Nicenses est: in re p̄senti optime deliberabis: & cōstitues. mihi sufficiet indicari: cui sniæ accesseris: tūc aut a priuatis exigī opa tibi curæ sit: cū theatrū (p̄pter quod illa p̄missa sunt) factum erit. Gymnasiis indulgēt Græculi: iō forsitā Nicēses maiore aīo cōstructio nē eius adgressi sūt. Sed oportet illos eo cōtētos eē: qd̄ possit illis sufficere. Quid Claudio politanis circa balineū: qd̄ par (ut scribis) idoneo loco inchoauerūt: suadēdū sit: tu cōstitues. Architecti tibi deesse nō p̄nt. Nulla puincia ē: q̄ nō peritos & ingeniosos hoīes hēat: mō ne existimes breuius eē ab urbe mitti: cū ex græciā ēt ad nos uēire soliti sūt

Plinius Traiano.

De lacu Nicomedensium.

Ntuenti mihi & fortunę tuę: & aī magnitudinē: cōuenientissimū uidet: demonstrare opera non minus æternitate tua: quā

Nicomedenſium finibus. Nicomedia Bithyniæ in intimo ſinu urbs p̄clara dicta de noīe regis cuiuſdā Nicome-
Bithynni: qui eā cōdidit ſi Straboni credimus: multi. n. eodē noīe uocati fuerūt: quēadmodū Ptolomæi dia.
pp̄ prioris claritatē. Pausanias ſcribit a Nicomede Bithynnoꝝ rege cognomētū accepſſe maximam ur-
biū in Bithynia: q̄ prius Aſtacus dicebat: & Stephanus Nicomedia inquit ciuitas Bithyniæ a Nicomede
zeleſilio Illuſtriſſ. regis: q̄ ē Olbia eſt appellata nō p̄cul ab ea locat̄ geographi Aſcaniā paludē nec omit-
tā Solinū tradere Hilā lacū: in quo peruiſſe credūt delitias herculis urbē Nicomediā iuxta Pruſiadē allue-

gloria digna: quātumq; pulchritudinis: t̄m utilita-
tis habitura. eſt in Nicomedēſium finibus ampliſ-
ſimus lacus: p̄ hunc marmora: fructus: ligna: mate-
riæ: & ſumptu modico: & labore uſq; ad uiā nauī-
bus: inde magno labore: maiore impēdiō uehīcu-
lis ad mare deuehunt̄ ſed. Hoc opus multas ma-
nus poſcit. at hæ porro nō deſunt: nam & in agris
magna copia eſt hoīum: & maxima in ciuitate: cer-
taq; ſpes omneis libentiſſime adgreſſuros opus oī-
bus fructuoſum: ſupeſt: ut tu libratorē: uel archi-
tectū ſi tibi uidebit̄: mittas: q̄ diligenter exploret:
ſit ne lacus altior marī: quē artifices regiōis huius
quadraginta cubitis altiorē eſſe cōtēdunt. Ergo p̄
eadē loca inuenio foſſam a rege p̄cuſſam: ſed i cer-
tum utrū ad colligendū humorem circūiacētium
agrorum: an ad committēdum flumini lacum (eſt
enim imperfecta) Hoc quoq; dubium intercepto
rege mortalitate: an desperato operis effectu: ſed
hoc ipſo (feres enim me ambitioſam) p̄ tua glo-
ria incitor: & accendor: ut cupiā peragi a te: quæ
tantum cœperant reges.

Traianus Plinio.

Poteſt nos ſollicitare lacus iſte: ut cōmitte-
re illū marī uelimus ſed plane explorādū
eſt diligenter: ne ſi immiſſus in mare fue-
rit: totus effluat. Certe: q̄tum aquarum & unde ac

ædificādi rōnē hēt: & aquarū deducēdæ plærūq; tenet. uident̄ architectus & architector inter ſe differ-
re: nā Seneca ſcribit: mihi crede felix illud ſæculū ante architectos fuit: ante architectores iſta nata ſunt:
iā naſcēte luxuria: in quadrū tigna decidere: & ferro p̄ designata currēte certa manu trabē ſcindere: nam
primū ut Virg. cū eis ſcindebāt ſciſſile lignū: nō. n. tecti coenatoria epulas receptura parabāt niſi t̄m mē-
dā ſuſpicari uolumus: ut p̄ architectores architectorias legamus. ab architecto uerbū architectari. i. ma-
chinari deduxit Vitruuius. Cubitis. in architectura cubitus ſex palmis cōſtat: digitisq; triginta q̄ttuor.

Foſſam. receptaculū aquæ manufactū. Vlp. authore. ff. xliii. Rege. Mitridate qui aliqñ Bithyniā occu-
pauit: ſiue a rege Perſæ: quē græci p̄ excellētiā ſine additiōe noīs regē plærūq; uocat. placet t̄m magis in-
telligere Nicomedē: a quo Nicomedia appellationē accepit: in cuius finibus lacus extēdebat. Sed incer-
tū. ſed dubiū ē utrū cauauerit illā foſſam. Ad cōmittēdū flumini lacū: ut cōiūgeret Calpæ flumini lacū
Calpa. n. fluēs a Nicomedia pōtū ingredit̄. Imperfecta. nō pueniēs uſq; ad flumē. Hoc quoq; dubiū.
an remāſerit imperfecta ob mortē regis: an qd' desperauerit poſſe p̄ficere qd' inchoauerat. Hoc ipſo. tato

Pmagis. Feres me ambitioſum: patieris me quod ſim gloriæ tuæ cupidus. T̄m. nō abſoluēdo
Reges. Nicomedes: quod uni ſupra dederat: hic pluribus aſcribit.
Poteſt. Traian' r̄ndet nō abhorrere ab hoc ope mō diligēter p̄uideat ne tot' lac' effluat i mare
Cōmittere mari. p̄ foſſā i flumē deductā cōiūgere mari. Demiſſus. deriuat'. legim' ēt imiſſus.
Effluat. i. ma' d̄ſcedat & exorbeat̄. uerū t̄m ſcriprura ne ſi cōmiſſus flūini fuerit i ma' tot' effluat q̄ ſæc
cōueit cū alia eplā: q̄ de eodē lacu i ſeq̄ntib' ſcripta ē. erat. n. lac' altior mari. Certe: ut ſcias. q̄tū aq̄rū. q̄-

re: nec mirū ſi ſup̄ tanta re! Traianū cō-
ſulit: nam Marcellus de opib' publicis
publico inq̄ ſumptu op' nouū ſine p̄ri-
cipis authoritate fieri nō licere conſtitu-
tiōibus principū declaraf. Ligna: ma-
teriæ. ligna rudia & lpolita: ſi informen-
tur ædificiis idonea: melius t̄m ut diſtin-
ctæ legaf: & materia ſit tanq̄ genus præ-
dicta tanq̄ ſpēs. Viam publicam: q̄ du-
cebat Nicomediā. Ad mare. unde in ci-
uitatē importabāt. Manus. opariog.

Certaq; ſpes. nobis eſt. Libratorem. Librator.
librator ut ſubinde legiſ apud Frōtiniū
eſt qui peritiā habet librandi aquā ad li-
bellā. uulgo nūc libellator diciſ. ſignifi-
cat ēt librator qui lapides emittit in bel-
lo. Tacitus libratoribus funditoribusq;
attributus locus unde emin' lapides &
glandes torquerent & Vegetius ſcribit
manu ſola omnes milites meditados li-
bralia ſaxa: qui uſus paratior credebat:
quia nō deſiderabat fundā. Architectū
quē Hammonius p̄fectum edificiū inter-
pretatur & qui aliis fabris præeſt: quicq;
formā edificiū excogitat: & aliqd parat.

ωρατοαρχω καὶ τοτεκτωρ: cuius ſcia-
eſt pluribus diſciplinis & uariis eruditio-
nibus ornata: cuius opa naſciſ ex fabri-
ca & ratiocinatōe: fabrica eſt cōtinuata
ac trita uſus meditatio: quæ manibus p̄-
ficitur: & materia uniuſcuiuſq; generis
opus eſt ad p̄poſitum deformationis: ra-
tiocinatio aut̄ eſt quæ res fabricatas ſo-
lerti rōne p̄portiōis demōſtrare ac fabri-
care pōt: cōſtat architectura ex ordina-
tione & diſpōne: architectus igit̄ eſt qui

Architectus

ta sit altitudo lacus. Vnde. a quo fonte. Poteris. Secundus infra. ego interim Calphurnio Macro clarissimo viro auctore rescripsi: ut librato rem quam maxime idoneum mitteret. Hinc. ex urbe.

Byzantiū.

Requirenti. consuluit Traianum an abscindere debeat publicos sumptus Byzantiorum. q. dabat legatis ut salutatum irent Imperatorem uel Moesiae praefectum. Requiriti. examinati. discutienti. Byzantiorum. Byzantium oppidum Thraciae iuxta Hellespontum arctissimum inter Europam Asiam q. diuortium in extrema Europae posuere graeci in promontorio Chrysocera duce Pausania

Spartanorum rege: reddito oraculo quærentes sedem graecorum terris aduersa ea ambage Calcedonii monstrabant: quod priores illuc aduecti: prauis locorum utilitate peiora legissent: quippe Byzantium fertili solo: fecundoque mari: quia uis piscium in Metapontum erumpens: & obliquis subter undas saxi exterrita: omisso alterius littoris flexu: hos ad portus defertur. unde quæstuosi & opulenti fiunt Byzantii Stephanus refert tale datum oraculum Megarensibus in Delphis consulentibus: felices qui illam incolerent urbem littoris Thracis liquidum iuxta promontorium os potius ubi piscis ceruusque cibum pascunt eundem: ubi contiderit in animo omnia accipiet. Hammonius a Byzante Thraciae rege appellatum scribit. Diodorus & Stephanus a rege Byzantio filio Croesse & Neptuni postea nominata Constantinopolis a Constantino Constantii filio in maius aucta & imperii sedes facta inde a multis noua Roma uocata: clara sane bellis naualibus: & secundum Orosium totius orientis caput. Psephismate. decreto usus est uocabulo graeco: sicut. M. Tullius per Flaccum. sic sunt expressa ista quæ recitantur Psephismata. nam quod nos decretum psephisma dicunt graeci. Eique dari. qui personale munus ineunt: ideo uaticum accipiunt ut est apud iurisperitos. de muneribus & honoribus. legati qui ad sacrarium principis mittentur personale munus ineunt: quia uaticum quod legatum dicitur interdum solent accipere. Propositi tui. quis ciuitates quantum fieri licebit leuari ab impedio. Mittendum per tabellarium. Sumptus leuare. suppresso legato. Publicum officium salutatio. Imputata. ascripta sunt. Qui praefectus Moesiae. praefectus prouinciae Moesiae quæ & Mysia dicitur incertum de inferiore an superior loquitur. Moesos ipso ro. adiunxit Sylla. Circumcidenda. abradenda: tollenda.

Ptime. Traianus laudat consilium Secundi. Duodena ista. nummorum millia. Psephisma fungetur his partibus: id est decretum supplebit uices legati modo per te mihi mittitur. Missum fuerit. ad nos. Ignoscet. patienter feret. Si minus sumptuose. si non per legatum: sed tantum misso decreto.

Diploma.

Diplomata. petit quem modum seruare debeat in diplomatibus: quorum dies praeteriisset. Diploma proprie est priuilegium singularem uiroque & uicique quo immunitates ad tempus uel in perpetuum dantur: siue et quis ciuitate donaret. Tranqui. in Caio. plata diuorum Iulii: & Augusti diploma ta ut uetera: & obsoleta deflebat: & in Nerone. diplomata ciuitatis romanae singulis obtulit. Tacitus. M. Cluius Rufus criminatus apud Vitellium quod diplomatibus uis nullum principem praescripisset.

cipiat: poteris a Calphurnio Macro petere. Libratorem & ego hinc aliquem tibi peritum eiusmodi operum mittam.

Plinius Traiano.

De byzantium impendiis.

Requirenti mihi byzantium Reip. impendia: quæ maxima fecit: indicatum est domine legatum ad te salutandum annis omnibus cum psephismate mitti: eique dari nummorum duodena millia. Memor ergo propositi tui: legatum quidem retinendum: psephisma autem mittendum putauit: ut simul & sumptus leuaretur: & impleret publicum officium. Eisdem ciuitati imputata sunt terena millia: quæ uaticum nomine annua dabantur legato eunti ad eum: qui Moesiae praefectus: publice salutandum. Hæc ego in posterum circumcidenda existimaui. te domine rogo: ut quod sentias rescribendo: aut consilium meum confirmare: aut errorem emendare digneris.

Traianus Plinio.

Qprime fecisti Secunde carissime duodena ista byzantiis: quæ ad salutandum me in legatum impendebantur. remittendo. fungetur his partibus & si solum eorum psephisma per te missum fuerit. Ignoscet illis & Moesiae praefectus. si minus illum sumptuose coluerint.

Plinius Traiano.

De diplomatibus.

Diplomata domine (quorum dies praeterita) an omnino obseruari: & quam diu uelis: rogo scribas: meque haesitatione liberes. uereor enim ne in alterutram partem ignorantia lapsus: aut illicita confirmem: aut necessaria impediam.

Confirmare. assentiendo. Emendare. negando aliquam honestam rationem.

diplomata demū itelligunt p qbuscūq; lris cōcessis a p̄cipe uel a magistratibus eius noīe siue tabella-
riis ut libez & expeditū iter faciāt siue exulib⁹ restitutis siue aliquo crie absolutis siue obligationibus.
Plutarchus i uita Galbæ. cōsulib⁹ uero p̄ponētib⁹ publicos famulos q̄ ipatori decreta ferrēt: qbusq; ob
signata q̄ uocant diplomata darēt: q̄ cuiusq; ciuitatis magratus cognoscētes i mutatiōe curruū tabella-
rioz festinationē accellerāt nō mediocriter Nymphidias excādescebat qd̄ nō a se sigillo & militib⁹ acce-
ptis illa misissent idē i Othōis. Claudius Rufus ait i Iberiā illata eē diplomata qbus tabellarios emittūt

Traianus Plinio.

Diplomata (quoz p̄teritus est dies) in
usu eē nō debēt: iō iter p̄ia iniūgo mihi
ut per omneis puīcias antemittam no-
ua diplomata: quam desiderari possint.

Plinius Traiano.

De priuilegio Apamæorum.

Cvm uellē Apamæā dñe cognoscere pu-
blicos debitores: & reditū: & i pendia: re-
sp̄sum ē mihi cupere quidē uniuersos:
ut a me rationes Coloniae legerentur: nunq̄ tamē
esse lectas ab ullo p̄consulū: habuisse priuilegiū
& uetustissimū morē: arbitrio suo Remp. admini-
strare. Exegi: ut q̄ dicebāt: quæq; recitabāt libello
cōplecterent: quē tibi: qualē acceperā: misi: quis
intelligerē pleraq; ex illo ad id: de quo quærīt: nō
pertinere. Te rogo: ut mihi p̄cipere digneris: qd̄
me putes obseruare debere. uereor enim ne aut ex-
cessisse: aut nō impleſſe officiū meī parteis uidear.

Dib⁹: & oī tēpestare cōtēpta iter cōtinuare cogat: & mos. qd̄ si diplomate usus: aut felici na-
uigatiōe maturius q̄ qsq; puenerit Ephesum. Dies p̄terita. hæc. n. durabāt ad certū diem.
Iplomata. respondet Traianus se noua missurum diplomata. Esse in usu. obseruari. Iniun-
gi mihi. hoc imprimis mihi curandum: ut citissime noua diplomata mittam.

Cvm. uoluerat Scds cognoscere publicas Apamenoz rōes: s; eoz priuilegio detētus cōsult
ipatorē qd̄ fco op⁹ sit. Apamæa. Bithyniæ Apamæā (nā sūt: & alibi eiusdē noīs) itelligit: quā
Ptolomæ⁹ iuxta fluminis Rhyndaci ossia locat: & Stephāus Bithynia iqt Apamea: quā cōdi-
dit Nicomedes cognomēto Epiphāes: pri⁹ dcā Mytlea: Vlpia⁹ de cēlib⁹. est i Bithynia Apa-
mea colōia. & Pli. li. v. de cætero itus i Bithynia colōia Apamea nō aut Apamena ut passim legit: dicim⁹
enī Placētīā ro. coloniā: nō placētīnā ro. coloniā. Legerēt. cognoscerēt. examinarēt. Procōsulū. nā Se-
cūdus pari p̄cōsulib⁹ ptate i Bithyniā missus fuerat. Habuisse. sibi cōcessum fuisse. Priuilegiū priuatū
ius idultū cōtra ius cōe: nā nisi aliqd̄ idulgeret nō eēt priuilegiū: priuū. n. signat singulū ex autoritate
Licillii scribēte Marcello: hic Festus priuos priuasq; antiq̄ dicebāt p̄ singulis: ob q̄ cām & priuata dñr q̄
uniuscuiusq; sūt: & priuilegiū q̄li priuata lex: ut de i perio Pōpeiū de reditu. M. Tullii: nō sunt. n. generalia
iussa: neq; de uniuersis ciuib⁹: sed de singulis cōcepta: quo circa iqt Gellius priuilegia potius uocari de-
bēt: q̄ ueteres priua dicebāt q̄ nos singula. priuilegioz p̄rogatiua ueterāi separant ab aliis. sed qd̄ cau-
sæ sunt qd̄ psonæ: & iō qd̄ ad hæredes trāsmittūt q̄ cāæ sūt q̄ psonæ sūt ad hæredes nō trāseūt. Vetu-
stissimū morē antiquā cōsuetudinē administrādi rēp. suo arbitrio. uetustas. n. sēp p̄ lege habet. Vlp. ff. i.
i ueterata cōsuetudo p̄ lege nō i merito custodit: & hoc ē ius q̄ dñr moribus cōstitutū: nā cū ipsæ leges nul-
la ex alia cā nos teneāt: q̄ qd̄ iudicio populi receptæ sunt: merito: & ea: quæ sine ullo scripto populus p̄-
bavit: tenebūt oēs: qd̄. n. interest suffragio populus uolūtātē suā declarat: an rebus ipsis & factis: Paulus
ibidē cōsuetudo est optima interpret legū. Imp. Leo & Anto. qd̄ officiis: curiis: ciuitatibus principiis uel
collegiis p̄stitū cognoscit lōga cōsuetudine p̄petua legis uicē. obtinere statuimus: ueq; inqt Iustinianus
codicis. viii. cōsuetudo nō usq; adeo sui ualitura momēto: ut aut rōnē uincat aut legē. Libello. suppli-
catiōe. Quāuis: ordo & sensus: quis itelligerē ad id nō p̄tinere pleraq; ex illo de quo q̄rit. i. quis scire in
illo libello cōtineri extra illud de quo querit: erat. n. uerbosus & asiaticus pleraq; supra rem cōplectens.

Excessisse. mittendo libellum. Nō impleſſe. non recognoscendo rationes Apamæanorum.

Apamæa

Pli. locus
Priuilegiū

Libellus. precipit saluo priuilegio rōnes Apamenorū ut inspiciant. nescio an accusem Iuliū Capitolinū: an dicā Macrinū principē emeticū in rē suā in cuius uita legimus decreuisse oīa rescripta ueterū principū tollere ut iure nō rescriptis ageret cū Traianus nūq̄ libellis rēderit ne ad alias causas facta praeferent quae ad grām cōposita uiderēt cū hic & alibi uideamus libellis rescriptis. Remisit. exemit sic in panegyrico iniuriarū metū & accusandi necessitatē remisit. Perpendēdi. cōsiderādi. examinādi. Nō recusauerim. uoluerim. Renumerāda. dū cōseruamus eorū priuilegia. Probitas uirtus. Ex mea uoluntate. uolo inquit ut rōnes inspicias ita tamen ut priuilegia non infringantur.

Cybele

Ante. ueretur adē in angulo fori sita religione aliqua īpediente in aliū locū trāsferre: quare cōsiliū petit a pōtifice max. Traiano qd faciēdū. Aduētū. in p̄uinciā. Nouū. forū. Matris magnae. Cybele: quā tradit Diodorus Coeli filiā: & reginā appellatā: ceteras annis: prudentia: uirtute pstantē in grām matris suae Titeae: quae postea terra noiata est: frēs oēs (erāt. n. nūero. xlv.) nutrisse: eoq̄ magnā matrē uocatā. mox tñ inq̄ p̄ p̄corūq̄ morbis remedia ītroduxerit: infantibus: uerborū medicaminibus salutē praeberit: plurimos ī sinu fouerit: tñ p̄ diligētīā: amorēq̄ singulis p̄stitū: matrē oīum dictā. nec mirū si celebraf Cybele ī Bithynia nō procul a Phrygia ubi credit nata. Trāsferēda. in aliū locum.

Depressior. humilior. Eo ope. fori structura. Dicata tēplo. dicādi tēplū. nā dicare & dedicare p̄prie est dicēdo deferre & obsequio dare alicui numini: q̄rebat igit Plī. an apud Nicomedēses cōstitutae eēt aliqua lex dicādoz tēploz. legif ēt dicta. i. posita id qd ī sequētibus repetit q̄q̄ ex respōso Traiani cōfirmef supior scriptura. Hic. Nicomediae. Nos. Romanū. ex li. iiii. repetēq̄ de tēpli dedicatiōe enarrauimus. Nulla lex. nullā putat legē morē diuersum dedicādi a Romano. Alioqn cōmodissimū ē. nisi īpedierit religio cōmode poterit ī aliū locū trāsferri.

Potes. permittit Traian⁹ ius trāsferēdi adē quocunq̄ uoluerit sine piculo lādēdi religionē. Positio. nā situs. In eā. positionē. Peregrinae ciuitatis: aliēigenae. Varro de lingua latina agroz qnq̄ gna facit. Romanū: Gabinū: pegrinū: hosticū: īcertū. peregrin⁹ ē ager pecat⁹: extra Romanū & gabinū: dict⁹ pegrinus a p̄gēdo. i. p̄grediēdo: eo. n. ex agro Romano primū progrediunt. Nostro. Romano.

Difficile. grās agit Traiano: q̄ post cōsulatū missurus sit in Bithyniā p̄consulem Coeliū Clāmētem rogante se: & socru sua. Ad finē cōsulatus. finito eius cōsulatu. quo sortiebant̄ prouincias. Hanc. Bithyniā. Mihi. roganti. Socru. Pompeiae Celerrimae. Vota. quoniam tunc praecipuus uotorum locus est: cum spei nullus est.

Traianus Plinio.

Libellū Apamēorū: quē ep̄la tua iunxeras remisit mihi necessitatē: p̄dēdi quālia essent: p̄p quae uideri uolūt eos: q̄ pro consulibus hāc puinciā optinuerunt abstinuissē inspectione rationū suarū: cū ipsum te: ut eas inspiceres: nō recusauerint. Remunerāda ē igit p̄bitas: eorū: ut iā nūc sciant hoc: q̄ inspecturus es: ex mea uolūtate: saluis: q̄ hnt: priuilegiis: eē facturū.

Plinius Traiano.

De religioso templo transferendo.

Ante aduētū meū Dñe Nicomedēses priorī foro nouū adīcere cōeperūt: cuius ī angulo ē aedes uetustissima m̄ris magnae aut reficiēda: aut trāsferēda: ob hoc p̄cipue: qd est multo depressior ope eo: qd nūc maxime surgit. Ego cū quærerē: nū eēt aliqua lex dicta tēplo: cognoui alium hic: alium apud nos esse morem dedicationis. Dispice ergo dñe: an putes aedem: cui nulla lex dicta est: salua religione posse transferri alioqui cōmodissimum est: si religio nō impedit.

Traianus Plinio.

Potes mi Secūde Carissime sine sollicitudine religionis: si loci positio uidef hoc desiderare: adē m̄ris deū trāsferre ī eā: q̄ est accōmodatior: nec te moueat: qd lex dedicationis nulla reperit: cū solū peregrinae ciuitatis capax non sit dedicationis: quae sit nostro iure.

Plinius Traiano.

Agit gratias.

Difficile ē Dñe exprimere uerbis: q̄tā perceperim letitiā: qd & mihi & socru meae praestitisti: ut ad finē cōsulatus Coeliū Clāmētem in hāc puinciā trāsferres. ex illo enim mēsurā beneficii tui penitus intelligo: cū tā plenā indulgentiā cū tota domo mea experiar: cui referre gratiā parē nec audeo quidē: quis Maxime debeam: itaq̄ ad uota confugio: deosq̄ precor: ut iis quae ī me adsidue cōfers: non indignus existimer.

Hanc. Bithyniā. Mihi. roganti. Socru. Pompeiae Celerrimae. Vota. quoniam tunc praecipuus uotorum locus est: cum spei nullus est.

Item. admonet Traianū celebrasse diē: quo suscepit imperiū: & cōmilitōib⁹ iusiurādū solēne dedisse. Diē. i. cert⁹ ē dies. Tacit⁹ indicat circa cal. Ianua. milites cōsueuisse iurare i uerba Priuicati epulabāt: ciuitatē tabernae hitu abolefaciebāt uio lutū cogeāt cateruati cursitabāt. Quo ser. dū sus. cōfugit igit i panegyrico i sinū tuū cōcussa resp. ruensq; imperiū sup i peratorē: ipatoris tibi uoce delatū ē. nā cū p̄toriani milites peterēt ad necē interfectores Domitiani & Nerua cōtradiceret se ditionē mouerūt duce Aeliāo Casperio. p̄fecto p̄torii: q; ut Nerua sedaret: uestē exuit: & se iugulandū p̄buit: nihil tñ sic p̄fecit: trucidatis quos Aelianus destinauerat: erat. n. Nerua militib⁹ ob seniū de spectui: q; re Capitoliū cōscēdēs bona p̄fatus fortūa. S. P. Q. R. & mei. M. Vlpīū Traianū adopto: sic militū furor cōpresus: quis tūc absens Traianus cū ipio aduersus Germāos. sed hāc melius i panegyrico. Præiuimus. p̄mōstrauimus cōceptis uerbis subsequēte pp̄lo. legi etia. p̄buimus & cōmilitonib⁹ iusiurādū more solēni: eadē puincialis pietate certati iurātibus. Iusiurādū more solēni. quod erat iurare in acta Cæsarum: & in uerba imperatoris nomenq; eius.

Plinius Traiano

Ob diem imperiū.

Item Dñe: quo suasti imperiū dū suscipis grā mereris: lætitia celebrauimus: p̄cati deos: ut te gnī hūano: cuius tutela: & securitas salutē tuę inīsa ē icolumē: florētēq; p̄starēt. p̄uim⁹. & cōmilitōib⁹ iusiurādū more solēni p̄stātib⁹ & puincialib⁹: q; eadē certarūt pietate iurātib⁹.

Traianus Plinio.

Quāta religione: ac lætitia cōmilitones cum puincialibus te præeunte: diem imperiū mei celebrauerint: libēter mi Se- cunde carissime cognoui litteris tuis.

Plinius Traiano.

De pecuniā fœnebrī:

Pecuniā publicā Dñe prouidētia tua: & ministeriō nr̄o ē exacte sūt: & exigūt: q; uereor ne otiosæ iaceāt: nā & p̄diorū cōparādorū: aut nulla: aut rarissima occasio ē: nec iueniunt: q; uelint debere Reip. p̄sertim duodenis assibus: q; tīa priuatis mutuant. Dispice ergo Dñe: nunqd minuendā usurā: ac p̄ hoc idoneos debitores inuitādos putes: & si ne sic qdē reperiunt: distribuendā inter decuriones pecuniā: ita ut recte Reip. caueant: qd q̄ inuitis: & recusantibus minus acerbū erit leuiore usura constituta.

Traianus Plinio.

Item ipse nō aliud remediū dispicio mi Se- cunde carissime: quā ut q̄titas usuræ minuat: quo facilius pecunię publicę collocent. modū ei⁹ ex copīa eorū: q; mutuabūt tu cōstitues: iuitos ad accipiendū cōpelli: qd fortassis ip̄s otiosum futurū sit: nō ē ex iustitia nr̄orū tēporū.

quibus erat census centum milium. Caueant. obligando sua: uel etiam fideiubendo. Inuitis. decurionibus nolentibus accipere pecunias fœnori.

Item T. Traian⁹ laudat cōsiliū minuēdag; usuræ i probat cogēdū eē aliquē ad sumēdā pecuniā: Qui. quatenus. Terētius: q; scis: uel un⁹: etiā quō signat. idē nō q; argumētū teneat: & alibi. nā q; istac tibi icidit suspitio: aliqñ p̄ quare: tūc authore Porphyriōne circūflexe p̄nuncian dū ē quale illud Horatianū Qui sit Mœcenas. legi etia quo tūc erit manifestissima rectio Modū. mensurā. Eius pecuniæ. Ex copīa. secūdū facultatē. Mutuabunt. mutuo accipiet. Plautus. decē minas a patre mutuatus. Cōstitues. facies: ordinabis. Inuitos. decuriōes. Quod fortassis. quæ pecunia iter iuitos: & recusantes distributa nullū fortasse usum p̄statura ip̄s sit: & iō futura ociosa. si legimus honerosum sensus erit aptior. Ex iusticia. secūdū iusticiā nr̄a: q; neminē cogit ad id: quo nō tenet.

Pecuniā. cōsulit an pecunias publicas decurionib⁹ tradat leuiore usura cū q; duodenis assibus uelit accipere nō iueniat. Publicæ. uniuscuiusq; reip. an magis ærarii Romani. Ociosæ. inutiles: i fructiferæ. Nā & p̄diorū. occurrit q; dici poterāt. rarissime inqt iuenimus p̄dia uenalia: nec ullū q; uelit præstare usuras reip. Duodenis assibus. i. grauiorib⁹ usuris qdā cētēsimas usuras intelligūt. nam quincunces aut triētes usuras læuiiores uocat Iulianus. ff. xxyi. de administratio ne: & periculo tutorū ul' curatorū. Quāti. a priuatis. n. usuras accipiebāt duodenis assibus: ut scilicet ex cētū assibus redderent singulis annis. xii. asses qd fenus & si nō admodū graue erat: tñ mallebāt rē cū priuato h̄re quā cū rep. Per hoc. ex hac diminutiōe. Idoneos. diuites. iuxta illud satyrici. Quātū quisq; sua numorum seruat in arca: Tātū h̄t: & fidei. Vlp. de usuris. præsides inquit puinciarū p̄spicere debet: ne pecuniæ publicæ credant sine pignorib⁹ idoneisue hypothe- cis. Inuitādos. pelliciendos ad mutuū.

Sic diminuta usura. Decuriones. municipales senatores: debitores idoneos:

Qui

Vmmas cōsulit ipatorē ut se regat sup exulib⁹ relegatis ad tps: deinde restitutis a p̄cōsulib⁹: s; p̄fert⁹ ei⁹ q̄ relegat⁹ i ppetuū a Iulio Basso i puicia redierat: q̄a Bassi acta fuerāt rescissa. Occupatiōes. i. perii curas. Prouicia. Bithynia. Edictū. Calui: quo restituti fuerāt. Integrā. ita cāz: idiscussā. Ali⁹ p̄cōsul. Cōprehēsus ē. i. illis mādatis. A Iulio Basso. q̄ sortit⁹ Bithyniā redierat reus sub Traiāo. & accusat⁹ uix absolut⁹ decreto tñ facto ut illius acta resciderēt. Dictū ius. redditū ius. Trāq. aduocatisq; eorū negauit se aduersus liberos ipsorū ius dicturū. hūc locū i panegyrico tāgit: s; obscuri⁹ q̄ ut statim itelligat. o uere iqt p̄cipis itercedere in iqtatib⁹ magistratuū: i. fectūq; reddere quicqd fieri nō oportuerit. aliq̄ exēplaria hnt. datū ius oibus. i. cōcessum dānatis posse uti iure suo p̄de ac si Bassus illos nō cōdēnasset.

Procōsulē. q̄ Bithyniā tūc administrabat. Poenā suā. exilio. Claudius iperator cōstituit: ut q̄ a puicia sua relegatus eēt: urbe quoq; & Italia submoueretur.

Grauius: suppliciu quam exilium.

Vid. rñdet Traianus se prius interrogatū Caluū deinde rescriptū super relegatis a Basso uero exactū mittendū uinctū ad p̄fectos p̄torio. In p̄sona: illa. n. poena erat p̄sonalis. Neq; id fecerit. neq; p̄cōsulē cām suā docuisset. Præfectos p̄torio: nā duo erāt sic primū ab Augusto creati memorāte Diōe: p̄ magis eqtū si Aurelio. ff. i. credim⁹: cū apud ueteres dictatorib⁹ ad tps sūma ptas credere: & magis eqtū sibi eligerēt: q̄ associati principali curā militiæ grā scdm post eos ptatē gererēt: regiminib⁹ reipu. ad ipatores ppetuo trāslatis: ad similitudinē magis eqtū p̄fecti p̄torio a p̄cipib⁹ electi sūt. data ē eis plenior licētia ad disciplinā publicā emēdationē: his cum nabulis p̄fectorū dignitas inata i tñ meruit augeri: ut appellari a p̄fectis p̄torio nō possit: credidit. n. p̄ceps eosq; ob singulārē idustriā explorata eorum fide: & grauitate ad huius officii magnitudinē adhiberēt: nō alr iudicatuos esse p̄ sapiētia: ac luce dignitatis suā: q̄ ipse foret iudicatur⁹: subnixi ēt alio priuilegio p̄fecti p̄torio: ne a lentētiis eorū miores ætate ab aliis magistratib⁹ nisi ab ipsis restitui possint. Commodus superiorē istitu tū soluēs tres p̄fectos istituuit. author Capitolinus. Suā. exilio. Elusit. cōuicit. effugit: ut sæpi⁹ apd Tacit. Dōat⁹ tradit eluderē eē finē ipōere. si legem⁹ quā: tūc itēptabimur elusit. i. effugisse credidit.

Vm. Archippū iudicē iudicā di uacationē tāq; p̄hum petē tē scribit Secundus accusatū a qbusdā: q̄ fractis uinculis poenā metalli aufugisset ipm at i defensionē sui nihil p̄ferre: s; q̄dā ad honorē tñ p̄tinētia. Cōuētū incohatur⁹. i. una quāq; puicia fiebat cōuētus iudicii cā: aliquæ plures: aliæ pauciores faciebāt. Cōuētus at q̄ttuor modis itelligit: p̄rio cū quēlibet hoīem ab aliquo cōuētū eē dicimus: scdo cū significat multitudo ex cōplurib⁹ gñib⁹ hoīum cōtracta i unū locū: tertio cū aliquē in locū frequētia hoīum supplicationis aut gratū.

Plinius Traiano.

Consultatio super restitutione exulis.

Vmmas dñe gratias ago qd̄ inter maxī mas occupatiōes iis de qb⁹ te cōsului me quoq; regei dignat⁹ es: q̄ nūc quoq; faci as: rogo. Adit. n. me qdā: idicauitq; aduersarios suos a Seruilio Caluo clarissimo uiro i triēniū relegatos: i puicia morari. illi cōtra: ab eodē se restitutos adfirmauerūt: edictūq; recitauerūt: q̄ cā necessariū credidit: rē itegrā ad te referre. nā sicut mādatis tuis cautū ē: ne restituā ab alio: aut a me relegatos: ita de iis: quos ali⁹ & relegauerit: & restituerit: nihil cōprehēsus ē. Ideo tu dñe cōsulēdus fuisti: qd̄ obseruare me uelles: tā Hercule de iis: q̄ de illis: q̄ i ppetuū relegati: nec restituti i puicia dephēdūt. nā hæc quoq; spēs icidit i cognitionē meā. Est. n. adduct⁹ ad me i ppetuū relegat⁹ a Iulio Basso p̄cōsule. Ego: q̄a sciebā acta Bassi rescissa: datūq; a senatu ius oib⁹: de qb⁹ ille aliqd cōstituiisset: ex integro agēdi dūtaxat p̄ biēniū iterrogaui hūc: quē relegauerat: an aduisset: docuissetq; p̄cōs. negauit p̄ qd̄ effectū ē: ut te cōsulerē an reddēdū eum poenā suā: an graui⁹ aliqd: & qd̄ potissimū cōstituēdū putares: & i hūc: & i eos siq; forte i sili cōditiōe iuenirēt. Decretū Calui: & edictū: itē decretū Bassi his lris subieci. Traianus Plinio.

Vid in p̄sonā eorū statuēdū sit: q̄ a. P. Seruilio Caluo p̄cōsule i triēniū relegati: & mox eiusdē edicto restituti i puicia remāserūt: p̄xiē tibi rescribā: cū cās hui⁹ facti a caluo re q̄siero. q̄ a Iulio Basso i ppetuū relegat⁹ ē: cū p̄ biēniū agēdi facultatē habuerit: si existimabat se iniuria relegatū: neq; id fecerit: atq; i puicia morari p̄se uerauerit uict⁹ mitti ad p̄fectos p̄torii mei debet. neq; n. sufficit eū poenā suā restitui: q̄ cōtumacia elusit. Plinius Traiano.

De Archippo philosopho.

Vm citarem iudices Domine: conuentum incohaturus: Flauius Archippus

Præfectus
prætorii

Eludere

Cōuentus

lationis cā colligit quarto cū a magistratib⁹ iudicii cā ppl's cōgregat. hāc Festus. Flavius Arc. aliū Archippū Atheniēsem antiquae comœdiae scriptorē noīat Suidas. Vacationē petere. nā īperialibus cōstitutionib⁹ p̄hi uacationē obtinēt a munerib⁹ publicis ne hospitē reciperēt: nulla municipali nulla curia hū cōuētiōne uexent seu indēpta administratiōe seu accepta testimonialē meruerint missionē sint ab oī functione oībusq; munerib⁹ publicis īmunes q̄ oīa filiis eorūq; cōiugib⁹ īuiolata īperatores p̄cipiunt apud iuriscōultos custodiēda. Nō liberādū. nedū uacationē illi cōcedēda. Poenae. metalloꝝ fossurae.

uacationē petere: cōepit: ut p̄hus. Fuerūt qui dicerēt nō mō liberādū eū iudicādī necessitate: sed omnino tollēdū de iudiciū numero: reddēdūq; poenae: quā fractis uinculis euasisset. Recitata ē snia Veri Pauli p̄cōsul. qua p̄babat Archippus crimine falsi dānatus in metallū: ille nihil p̄ferebat: quo restitutū se doceret. adlegabat tñ p̄ restitutione & libellū a se Domitiano datū: & ep̄las eius ad honorē suū pertinentes: & decretū Prusensīū. addebat his & tuas lras scriptas sibi: addebat & p̄ris tui edictū: & ep̄lam: qbus cōfirmasset bñficia a Domitiano data. Itaq; quīs eidē talia crimina applicarent: nihil decernēdū putauit: donec te consulerē de eo: qd̄ mihi cōstitutione tua dignū uidebat ea: quae sunt utrinq; recitata: his litteris subiecti.

Epistola Domitiani Ad Terentium maximū.

Lauius Archippus philosophus īpetrauit a me: ut agrum ei. DC. circa Prusiam patriā suā emī iuberem: cuius redditu tuos alere posset: qd̄ ei p̄stari uolo: summam expensam liberalitati meae feres.

Eiusdem Ad. L. Appium Maximum.

Archippum philosophū bonū uirum: & professione sua etiā maioribus respondētē: cōmendatū habeas uelim mi Maxime: & plenam ei humanitatem tuā p̄stes in iis: quae uerecunde ate desiderauerit.

Edictum Diui Neruae

Quā sine dubio Quirites ip̄a felicitas tēporē edicit: nec spectādus ē ī iis bonus

tantum Domitiani litterae & Neruae edictum cum epistola hic subsint.

Lauius. Domitianus donat Archippū. DC. sestertiis. Feres liberalitati meae, ascribes rōnib⁹ meae liberalitatis: tanq̄ si Terētius librum rationū habuisset: quo principis liberalitates continebantur. Summā expensam. agri precium: & mensurā Archippo concessam. Tranqui. fere ad idē. admonente dispensatore cū productae pro concubitu sestertia quadraginta donasset: quemadmodum summam rationibus uellet referri: Vespasiano inquit adamoto. M. Tullius in philippicis: qui L. Antonio. mille nummum ferret expensum. utrunq; complexus est. Valerius libro. iii. prolata ab eo inquit librum: quo acceptae & expensae summā continebantur: discerpfit. Cice. ad Atticum: pro

Aeo tibi praesentem pecuniam solui imperaui: ne tu expensum muneribus ferres: ne quod expendisti ascriberes rationibus tuorum munerum.

Archippum. Domitianus cōmendat Archippū. Professione. philosophiae. Maioribus. antiquis philosophis: & ideo melioribus. Respondētē. parem: similē. Verecunde. honeste.

Snia. iudiciū. Crimine falsi. lex Cor. de falsis q̄ ē testamētaria uocat poenā irrogat ei q̄ testm̄ uel aliud instrm̄ falsum scripserit signauerit recitauerit subiecerit quīue signū adulterinum fecerit sculpsit exp̄ssit sciēs dolo malo eiusq; legis poena ī seruos ultimū supplicii est in liberis uero deportatio. In metallū. ad effodiēda metalla ī p̄to ubi est Sā daracurgiū mons cōcau⁹ p̄ metalloꝝ effossionē hunc operatores maximis cuniculis subibant olim solebant publice operari & fossorib⁹ utebāt seruis ex aliquo maleficio redēptis p̄ter aut operādi laborē q̄ maximus ē dicūt aerē ex metallis latiferū eē atq; intolerabilem p̄ odoris grauitatē e glebis p̄deuntē un̄ corpora cito ibi mori saepe metalloꝝ effossionē deficere p̄ operarioꝝ incōmoditatē q̄ cū plures eēnt q̄. cc. continue & morbis & labe absūmebāt hāc Strabonē ponti scribēs. Vlpianus inq̄t si in metallū datus in integrū restitut⁹ sit p̄inde ac si nec dānatus fuisset ad munera uel honores uocat. Pro loco. Epistolas. binas subsequētes. Decretū Prusiēsiū quo statuagē honor pluries habitus erat Archippo qui prusiēsis erat. Prusa scdm Stephanū a Prusiade differt nā Prusias Bithyniae a Prusio zelatae filio Bithynorū rege Cius ātea appellata cui⁹ ciuis Prusiēsis at Prusa & ip̄a qdē ciuitas pua Bithyniae cōdita a Prusio q̄ aduersus Cyrū bellū gessit cui⁹ gētile Prusensis. Prusa iacet ad Olympū mōtē s3 Prusias iuxta sinum Astacenū ad oriētē solē prius dicta Cius ē ex auctoritate Strabonis Ciuē Demetri⁹ euerit deditq; Prusiae zelatae q̄ hanc restaurauit & a se Prusiā appellauit. Tuas. Traiani q̄ nō sunt in hoc libello. Patris tui. Neruae. Vtrinq; ab Archippo & eius aduersariis quamuis

In metallū
damnatus

Prusa

Vadā. edictū Neruæ. quo superiorē principū oēs codicillos diplomata: priuilegia: imunitates cōfirmat: q̄ prius fecerat Tit⁹ si Trāq. & Diōi credim⁹: cū ex iſtituto Tiberii oēs dehinc Cæſaris bñficia a ſuperiorib⁹ cōceſſa: principib⁹ alii rata nō haberēt: q̄ ſi eadē iſdē ipſi dediffent. Ipſa. nra. Edicit. p̄fat⁹: p̄dicat⁹: edicto oñdit. Spectādus. admirādus: laudādus. Illū. me. Intelligi. eē bonū. Cū hoc. cū p̄ſuaſio bonorū ciuiū uel nō admonita. i. & ſi edicto nō moneret⁹: poſſit ſibi p̄ſuade re: me p̄tuliffe ſecuritātē oīūz meæ geti. ſ. mihi antiquus fuiſſe cōſulere ſaluti publicæ: dū illi⁹ grā iuſcepi iperiū: q̄ gete i ſeceſſu uiuerē nā ſenex ad. modū Nerua cōepit iſerare: q̄bus annis ociū & uacationē a rebus publicis lex p̄. mittit. ſ. Partheni⁹: & reliq̄ nō prius iua ſerūt Domitianū q̄ Neruæ p̄ſuaſerūt ut ſuſciperet iperiū mortuo illo. magis tñ p̄bo: ut abſq̄ uel nō admōita p̄ſuaſio: le. gaſ qm̄ ſtrūctura meli⁹ p̄cedit: idq̄ i ali q̄b⁹ exēplarib⁹ reperit abeſſe. Cōceſſa. bñficia ab aliis iſpatorib⁹. at Galba ſec⁹ fecit reuocato bis: & uicies mille ſexter tior: qd Nero diuerſis dōauerat relicta tā tū decia pte dōatariis. Gaudiis pu. reip. late Domitiāi nece: & iſpatore Nerua. Ne tñ. ordo ē tñ neceſſariū pariter credi di: & reliq̄. Ne aſſerat aliq̄ hæſitationē. ne quoq̄o q̄s dubitet. Vel eorū: uel q̄ diffidat poſſe ſuari bñficia cōceſſa malis hoīb⁹ ul' a malo p̄cipe. Ei⁹. Domitia ni cui⁹ mēoria iſenſa erat. Saltē. ul' ob hāc p̄cipue cām. Ut poti⁹ mihi debeat. nā ſi reſcidiffet priorē diplomata opus erat denuo iſpetrare illa ab iſpatore Ner. ua. cui hoc bñficiū debuiffent q̄ ille oīa uno edicto cōfirmauit ut eēt iſtetus i cō. cedēdis nouis priuilegiis nō i ueterib⁹ cōfirmādīs. Gratulatio ulli⁹ q̄ gratula t⁹ eēt iſpatori cōcedēti ſibi priuilegiū. In ſtauratis p̄cib⁹. repetitis ad cōfirmādū il lud cū tā p̄dictū remiſerit p̄cādi neceſſi. tatē. Vultu. nro. Meliore. liberaliore. Nouis. nōdū cōceſſis a priorib⁹ p̄cipi b⁹. Patianſ. p̄ces Romanorū. i. p̄cent noua cū priora cōprobauerit. Ea. priuile. gia. Quæ nō hñt q̄ nōdū iſpetrauerūt.

Vm. eiuldē Neruæ eplā qua Domitiāi cōfirmat ordiatio nes. Priorib⁹. ſub aliis p̄ci. pibus. Standū parendū.

Laius. mittit libellos Archip. pi Traiano & Furiæ accuſatri cis illius. Accuſatrici. Furiæ. Aqua & ipſa. a qua ipſa.

Otuīt. liberat hac eplā Traia n⁹ Flauīū Archippū a pōena metalli. In. q. ſta. cū dānat⁹ i metallū abruptis uiculis au fugiſſet. Naturæ quæ mitis & clāmēs eſt. Statui. damnationi: malæ cōditiōi.

Interuētū p̄cipis. ſiſ ſcriptis a Domi tiano in honorem eius. Ab his. p̄uſiē ſibus. Pronūciaſſet. iudicaſſet. Nō eo p̄tinent. nō ideo a me. dicuntur. Noui. p̄ter ſupradicta. Furiæ Primæ. non quæ prima accuſauerat Archippum: ſed cognomento prima.

p̄iceps: q̄bus illū iſtelligi ſatis ē: cū hoc ſibi q̄ſq̄ ci uiū meorū ſpōdere. poſſit: me ſecuritātē oīum: quie ti meæ p̄tuliffe: ut & libēter noua bñficia cōferrē: & añ me cōceſſa ſeruarē: Ne tñ aliq̄ gaudiis publi cis adferat hæſitationē: uel eorū: q̄ iſpetrauerūt diſ fidētia: uel eius memoria q̄ p̄ſtitit: neceſſariū pari ter credidi: ac lætū obuīlā dubitātibus idulgētia meā mittere. Nolo exiſtimet q̄ſq̄: q̄ alio p̄cipe ul' priuatim uel publice cōſecutus: iō ſaltē a me reſci di: ut potius mihi debeat ſi illa rata & certa fecero nec gratulatio ullius iſtauratis eget p̄cibus. & qui nō habēt: me quē fortuna iſperii uultu meliore re ſpexit: nouis bñficiis uacare patiantur: & ea de mum ſciant roganda eſſe: quæ non habent.

Epīſtola Eiuldē ad Tullium luſtum.

Vm. rex oīum ordinatio: q̄ priorib⁹ tēpo rib⁹ iſcohata: columata: q̄ ſunt: obſeruā. da ſit: tū eplīs etiā Domitiāni ſtādū eſt.

Plinius Traiano.

De eodem Archippo.

Laius Archippus p̄ ſalutē tuā: æterni. tatēq̄ petit a me: ut libellū: quē mihi de dit: mitterē tibi: qd ego ſic roganti p̄æ ſtandū putaui: ita tamen ut miſſurū me: notum ac cuſatrici eius facerem: a qua & ipſa acceptū libel lum his eplīs iunxi: quo facilius uelut audita utra que parte diſpiceres: quid ſtatuendū putares.

Traianus Plinio.

Otuīt quidē ignoraffe Domitiāus: i quo ſtatu eſſet Archippus: cū tā multa ad ho norē eius p̄tinetia ſcriberet: ſed meæ na. turæ accōmodatius ē: credere etiā ſtatui eius ſub uentū interuentu p̄ncipis: p̄æſertim cum etiam ſtatuarē ei honor toties decretus ſit ab iis: q̄ igno. rabāt: qd de illo Paulus procōſ. p̄nunciaſſet. quæ tamē mi Secūde cariffime nō eo p̄tinet: ut ſiqd illi noui criminis obiicit⁹ minus de eo audiendū pu tes. Libellos Furię Primę accuſatriciſ. itē ipſi⁹ Ar chippi: quos alteri epīſtolæ tuæ iunxeras: legi.

V. diligenter circumspexerat Secundus quomodo lacus Nicomedensium poterat uel in mare: uel in flumen deduci: ita ut magno comodo toti regioni eēt futurus. neq; mirū si rem tā diligenter scrutatus fuerat: nouerat. n. in emissario lacus fucini a Claudio facto priō detectā ope ris incuriā haud satis depressi ad lacus ima uel media: uñ iterū necesse fuisse ut specus altius effoderent. Flumini. Calpæ: sed plane dixerat explorādū est diligēter: ne si cōmissus flumini in mare ef fluat. Præstati. maximi momēti: magnifica deductiōe lacus Ascanii: Cuniculo: suffugio: excusationi. cuniculus. n. fossa latens: & subterranea: qua solēt hostes emergere in obseffa op pida: ab aīali cuniculo hāz uia: ut exi stimat epigramatic⁹ poeta: mōstrator q dā legūt piculo: q nō improbo. Emitteri cō iungi. Margie. iter capedine: histmo. cō tinēti. Cōtineri. ueluti cōiūgi & tñ diui di. Facile. erit. Trāspōnere. trāsgita re: ut uocabulo utar patauinorū nautag ex Brēta flumie ī mare curru ligneo trāf uehētū p breuissimā terrā iter capedinē quare siqs Patauio Venetias uectus ē: fa cilius hoc Secūdi cōsiliū intelliget a fili.

Plinius Traiano.

De lacu Nicomedensium.

V. quidē Dñe puidētissime uereris ne cōmissus flumini: atq; ita mari lacus: ef fluat: sed ego in re pñti inuenisse uideor: quēadmodū huic periculo occurrerē. Potest. n. la cus fossa usq; ad flumen adduci: nec tamen in flu men emitti: sed relicto qsi margine cōtineri pari ter: & dirimi: sic cōsequemur: ut nec uicino uideat flumini mistus: & sit peride ac si misceatur. Erit. n. facile p illā breuissimā terrā: quæ interiacebit ad uecta fossa onera transponere in flumen: quod ita fiet: si necessitas coget: & spero nō coget. Est. n. & lacus ipse satis altus: & nūc in contrariā partē flu mē emittit: qd' interclusum inde: & quo uolumus auersum: sine ullius detrimēto lacus tātum aquæ: quātū nunc portat effundet. Præterea p id spatiū: p qd' fossa faciēda est: incidunt riuī: qui si diligēter colligantur: augebūt illud: qd' lacus dederit. Enim uero si placeat fossam longius ducere: & arctius pressam mari æquare: nec in flumē: sed in ipm ma re emittere: percussus maris seruabit: & repri met quicquid e lacu ueniet. Quorū si nihil nobis loci natura præstaret: Expeditū tñ erat cataractis aquæ cursum tēperare. Verum & hæc & alia mul to sagacius cōquirit: explorabitq; librator quem plane Dñe debes mittere: ut polliceris. Est enim res digna & magnitudine tua: & cura. Ego iterim Calphurnio Macro clarissimo uiro autore te scripsi: ut libratorē quā maxime idoneum mitteret.

Traianus Plinio.

Manifestū ē mi Secūde carissime nec pru dētiā nec diligētiā tibi defuisse circa istū lacū: cū tā multa prouisa habeat: p quæ nūc periclitet' exhauriri: & magis ī usus nobis fu turus sit. elice igit' id: q' præcipue res ipsa suaserit. Calphurniū Macrū credo facturū ut te libratore istruat: neq; n. puiciā istā his artificibus carent.

flumine omne hominum ingeniū superante: in fossis uero manufactis per cataractas nō difficiles ascen sus & descensus. Ut polliceris. dixerat enim & ego hinc aliquē tibi peritum eiusmodi operum mittam Authore te. nam rescripserat. potens a Calphurnio Macro petere libratores.

Quod ita fiet. trāsportabimus p iterie ctā terrā: si nullo alio meliori poterit mō fieri. sed spero id nō erit necesse. Altus. pfundus. Flumē. eiusdē nois: cui⁹ & la cus. In cōtrariā. i. ppontidē scdm tabu lā Ptolomæi. Interclusus. iter septū: ob structū. Effundet. p fossam loco flumi nis. Fiēda. restitue faciēda: cum nusq; apud idoneos repiat' fiēda. nā q legatur apud Pli. seniore li. xxix. cap. ult. minuta tim fiēda ex codice antiquo restituendū findēda: q qdē meli⁹ cōuenit. Illud. flu mē. Eni uero. adhæc: pterea Tacitus li. xvi. n. uero Mōtanū pbe uiuētē: neq; fa mosi carminis q ptulerit īgeniū extor rē agi. Lōgius. p lōgius cāpi spatiū nō cōmittendo flumini Calpæ. Arctius ne euagēt humor & maiori copia sit op⁹ ac sic lacus euacuet'. Pressam cōtractā. Re pcussus. undag estus & recellēs fluctus. Seruabit. cōtinebit quoq; ī fossa. Lo ci natura. si fuerit nimīū deuexa Nihil p staret. nullā opē ferret. Expeditū ī prom pru facile quo uerbo li. ix. usus ē. Cata ractis. decursiōib⁹. i. qbusdā locis circū septis lapidib⁹ ul' asterib⁹ imo utrisq; uul go cōcas appellāt qles iterdū ē cōspice re ī fossa deducta ab abdua Mediolanū usq;: nā Nili cataractas Diodorus existi mat nauigabiles. locus ē latitudine sta diorū. x. accliuīs pceps ī Angustū clau sus iter cānales: ubi frequentia saxa sco pulis filia aquā magna uertigine mirabi liq; elisam reflectūt: inq; cōtrariū cursū spiris agūt redūdātib⁹: q ī stuporē intue tes ducit: est. n. ita uelox hoc ī loco aquæ decursus: ut sagittæ filis uideat'. Nili in cremēto tēperate cursu: qdā nauib⁹ de scēdūt: ascēdēdi uero nulla ē facultas: ut

Pli. locus

Cataractæ

AD TRAIANVM

Bosphor⁹

Crispit. mittit tabellariū regis Sauromatæ cū tabellario Lycorinæ ad Traianū. Legatio. re-
gis Sauromatæ. Bosphoro. Cimerio: nā duplex ē Bosphorus: Cimerius paludis Meotidis
finis: & initiū Euxini pōti: Bosphorus thracius pōti finis & ppontidis initiū: iuxta Meotides
paludes utrinq; Sauromatæ incolūt. lege Plī. li. vi. & Strabonē. vii. discordātes iter se p latitu-
dine Bosphori. Cimerii. ad hāc Bosphorus ciuitas Ponti iuxta Cimeriū sinū. alia ē ciuitas Indiæ autho-
re Stephano Hāmonius mīta de Bosphoro narrat Dionysii & Plutarchi ac alioꝝ testimoniō: ut q; uterq;

Bosphorus ab Io Inachi filia sit trāsfre-
tatus: uñ Bosphor⁹. βοσφορος. i. bouis
trāsīt⁹: ueꝝ apd eūdē pduce Philarcho
seqt⁹: itra Euxinū icolæ i expertes erant
agriculturæ: extra uero expres: qre illa
pelagi ps βοσφορος appellabāt: q; semi-
naref. βορος. n. semē: aut qd olī uolētes
fretrū trāsmittere cōpositis ratib⁹ & bo-
bus subiugatis trāsibāt. uñ cognomētū.
Eusebius author Traianū recepisse i fi-
dē Sauromatas Bosphoranos. Ciuita-
tē. Niceā. Sauromata. a rege Sauroma-
tæ. Sauromata. n. gens Scythica si Ste-
phāo credimus. Sauromatia duplex est
una i Europa: altera in Asia. dñ ēt Sarma-
tia: & gētilis Sarmata. Strabo de Scythis
& Sauromatis loquēs ut nō inquit oīa
Bosphoranis subiecta sunt regib⁹: quos
populus Romanus instituerit usus op-
portunitate. rapiens hanc occasionem.

Sauroma-
ta

Agna quærit iudiciū ipato-
ris sup iis: q; liberi nati: fuerūt
expositi: deīde a qbusdā sub-
lati & i seruitute educati. Pro-

uinciā. Bithyniā. Cōditiōe. serui an li-
beri eēnt. Impator i institutionib⁹ cōsti-
tuit: ut ii q uulgo cōcepti sunt & latine
spuriū appellānt: græce uero σκωτιοι. i.
furto geniti liberi sint: neq; sui: neq; i pa-
tria ptāte. q; mēdose loco σκωτιος spa-
do circūferat. Alimētis. an reddere de-
berēt alimēta suis alūnis θρετωτοι. uul-
go nutritos alii legūt εκθετωτοι expositi-
tos. necare uidef nō tm is: q partū pfo-
cat: s; is q abiicit: & q alimonia denegat
& is q publicis locis misericordiæ cā eū
expōit: quā ipe nō hēt caput ē libro Co-
dicis. viii. de ifantibus expositis liberis:
omissis igif cæteris cōstitutionib⁹ ipa-
tor Iustinianus sanxit. nemini licere siue
ab igenuis genitorib⁹ puer paruulus pcreatus: siue a libertina pgenie: siue seruili cōditiōe maculat⁹ ex-
positus sit: eū pueꝝ in suū dominiū uēdicare: siue noīe domini: siue ascripticiæ: siue colonariæ cōditiōis.
sed neq; iis. q; eos nutriēdos sustulerūt licētiā cōcedit penitus cū quadā distinctione eos tollere: & educa-
tionē pcurare: siue masculi sint: siue foemina: ut eos loco libertoz uel seruoꝝ aut colonoz aut ascripti-
cioꝝ habeāt: sed nullo discrimine habito ii: q; ab eiusmodi hoib⁹ educati sunt: liberi & igenui appareāt:
& sibi acquirāt: & in ptātē suā: uel ad extraneos hæredes oīa q; habuerit quō uoluerint transmittant: nul-
la macula uel seruitutis ul' ascripticiæ uel colonariæ cōditionis ibuti: nec q; si patronatus iura in reb⁹ eo-
rum iis qui eos susceperūt prætere dē cōcedit: sed in oēm terrā quæ Romanæ dictioni supposita est hoc
obtinere. Cōstitutionibus ordinationibus q; pro legibus habent. Propriū. rescriptum uel priuilegiū
aliquod Bithynoz tm ad eos pertinens. Vniuersale ad oēs pertinens. nā extat Theod. & Valen. impe-
ratoꝝ ad senatum epistola cui initium. Quæ ex relationibus iudicum uel consultatione in cōmune flo-
rentissimoz sacri nostri palatii procerum auditorium introducto negotio statuimus uel quibuslibet
corporibus aut legatis aut puinciæ uel ciuitati aut curiæ donauimus nec generalia iura sint sed leges
siant iis duntaxat negociis atq; personis pro quibus fuerint promulgata. Exemplis. superiorum prin-
cipum. Edictum. quo uetatur uel iubetur ali quid edictum dicimus. Anniam: Annii filiam.

Plinius Traiano.

De tabellario regis Sauromatæ

Crispit mihi Dñe Lycormas libertus tu-
us: ut si q legatio a Bosphoro uenisset ur-
bē petitura: usq; i aduētū suū retineret.
& legatio qdē dūtaxat i eā ciuitatē i q ipse sū: nul-
la adhuc uenit: sed uenit tabellarius Sauromata:
quē ego: usus opportunitate: quā mihi casus obtu-
lerat: cū tabellario: q; Licormam ex itinere pcessit:
mittēdū putauī: ut possis ex Lycormæ: & ex regis
eplis piter cognoscere: q; fortasse piter scir debes.

Plinius Traiano.

Diploma commodasse.

Ex Sauromatæ scripsit mihi: eē quædā:
quæ deberes quā maturissime scire: qua
ex causa festinationē tabellariū: quem ad
te cum epistolis misit: diplomate adiuui.

Plinius Traiano.

De adsertione ingenuoz: q; p seruis educati sunt.

Agna Dñe & ad totā puinciā pertinens
questio est de cōditiōe: & alimētis eoz:
quos uocāt ορετωτοι: i q; ego auditis cō-
stitutionib⁹ picipū: q; nihil iueniebā aut ppriū:
aut uniuersale: qd ad Bithynos feref: cōsulēdū: te
existimaui: qd obseruari uelles. neq; n. putauī pos-
se me i eo: qd autoritatē tuā posceret: exēplis esse
cōtētū. Recitabat aut apud me edictū: qd dice-
bat diui Augusti ad Annia ptinēs: recitate & eplē
diui Vespasiani ad Lacedæmonios: & diui Titi ad

Eosdem Lacedæmonios. Dein ad Achæos. recitatis epistolis diui Titi ad Lacedæmonios recitatae et
deinde fuerunt eiusdem principis aliae ad Achæos. repete quod in praecedentibus de Achaia annotauimus. Arme Brocchus.
Qui sit Claudius imperator. appellare consueuimus Brocchos quos alii broncos quibus dentes
prominent. authoribus Varrone Columella Plinio.

Vastio. rescribit nulli libertatem adimendam. Expositi. abiecti a suis. In comentiis. in quibus rege

eosdem: dein ad Achæos: & Domitiani ad Auidium
Nigrinum & Armenium Brocchum praesules. item ad La
cedæmonios: quæ iam tibi non mihi: quæ & paræ emenda
ta: & quædam non certæ fidei uidebantur: & quia uera:
& emendata in scriptis tuis esse credebam.

Traianus Plinio.

Questio ista: quæ pertinet ad eos. qui liberi na
ti expositi: deinde sublatis a quibusdam: & in ser
uitute educati sunt: sæpe tractata est: nec quod
inuenit in comentiis eorum principum: quod ante me
fuerunt: quod ad omnes prouincias sit constitutum. Epi
stolæ sanæ sunt Domitiani ad Auidium Nigrinum &
Armenium Brocchum: quæ fortasse debebant obserua
ri: sed inter eas prouincias: de quibus rescripsit: non
est Bithynia: & iam nec adsertionem denegandam illis: qui
ex eiusmodi causa in libertatem uindicabuntur: puto:
neque ipsam libertatem redimendam pretio alimentorum.

Plinius Traiano.

De legato Regis:

Legato Sauromatae regis cum sua sponte Ni
ceæ: ubi me inuenerat: biduo substitisset:
longiorē moram faciendam dñe non puta
ui. primum: quod incertum adhuc erat: quando libertus
tuus Lycormas uerturus esset: deinde: quod ipse perfici
scebar in diuersam prouinciæ partem: ita officii necessi
tate exigente. Hæc in noticiam tuam perferenda existi
maui: quia proxime scripseram petiisse Lycormam: ut
legationem: si qua uenisset a Bosphoro: usque in ad
uentum suum retinerem: quod diutius faciendi nulla mi
hi probabilis ratio occurrit: praesertim cum epistolæ
Lycormæ: quas detinere: ut ante praedixi: nolui: ali
quot diebus hunc legatum antecessuræ uiderentur.

Plinius Traiano.

De reliquis sepulchrorum transferendis.

Potentibus quibusdam: ut sibi reliquas suorum
aut propter iniuriā uetustatis: aut propter flu
minis incursum: aliaque his similia quaecumque
semper exemplum praesulū transferre permittere: quia scie
bam in urbe nostra ex eiusmodi causis collegium po
ntificum adiri solere: Te dñe maximum pontificem con
sulendum putavi: quid obseruare me uelis.

gesta summā complectis. Ad omnes prouin
cias. in uniuersum. Adsertionem. uendi
cationem libertatis. Venuleius. ff. xliii.
si quis liberum hominem ignoratē suū statū
dolo malo retinuerit cogitur exhibere.
quanto igitur magis si rescuerit: nullo
enim tempore retineri liber homo potest.
Redimendam. emendam ab ullo.

Legato. excusat se quod legatum
regis Sauromatae non diu re
tinuerat: Niceæ. plures Ni
ceas pluribus locis legimus. Nicea.

hæc aut Bithyniae metropolis iuxta la
cum Ascanium in capō admodum felici: sed
aestate parum salubri: quamprimum Antigo
nus condidit Philippi filius & Antigoniam
nominauit postea Lydimachus quam ab uxo
ris nomine filiae Antipatri Niceam appellauit
urbis ambitus stad. xvi. in figura quadrata:
quod in capō sita portas quatuor habet ad rectos
angulos: & in munitionem excisa: quare ex
uno lapide: quod circa medium gymnasium po
situm est. omnes quatuor portae conspiciunt. Niceam
meminere. Str. Pl. Appianus. Ptolomæus.

Epistola. quod legato regis Sauromatae scri
bebat: & iam Scdus per tabellarium Traiano mi
serat. Legatum. propter ad imperatorem.

Potentibus. quodrit an permittat trans
ferre mortuorum reliquias iusta
aliqua ratione. Vetus tatis. quod ne
lapidibus quod parcat. Mors est
saxis nominibusque uenit Ausoni inquit. In
cursum. exundationem: demolitionem: mul
ta. n. ædificia secum trahunt fluminum excur
sus. Silia. probabilia. Aliaque. ordo & pro
pter alia quaecumque silia his. Exemplum. imi
tationem. Praesulū. Bithyniae ante
me. Max. pontificem. nam fuit ponti
fex Maxi. Traianus: quod antiqua memoriae
declarat: ut illa Imp. Caesari diui Neruae
Traiano Augusto. Germanico Dacico.
Pont. Max. & reliqua: Secundus in panegy
rico: Imperator ergo & Caesar: & Augustus
Pont. Max. stetit ante gremium consulis. Et
alibi: non ne si pontifici maximo diligen
da sit coniunctio aut hanc aut simile elegerit:
& in fine. nobis parentem: tibi ponti
ficem maximum elegisti. pontifex ergo
maximus diiudicat sacras omnes causas: re
ligionibus deorum & summæ reipublicae. p.
est. de potestate eius lege plura apud Li
uium & Dionysium libro secundo anti
quitatum. maximum quidam dictum tra
dunt: quod maximarum rerum quæ ad

Traianus
Pont. Ma.

Pontifex
Max.

AD TRAIANVM

sacra & religionū ptinet curam iudex sit: uindexq; cōtumeliæ priuatoꝝ magratuū: neq; senatui rōnem: neq; populo reddens. uocatos aut pontifices alii autumant: qm̄ deos colūt potētia sacroꝝ oīum dñi: alii uero nomen effictum ad potētū pfligationem: tanq̄ iubente Numa potentia sacerdotes obire sacra: plures a pontibus faciendis esse dictos ab sanctissimis & uerustissimis sacrificiis: quæ ad pontē fierēt: eē aut eā obseruationem & structurā ueluti aliud quicq; ex immotis patriisq; sacris: sacerdotibus delegatā: nefas. n. & execrabile apud romanos existimari lignei pontis sup Tyberim extructi (inde sublicio nomen) dissolutionē: iō lignis cōpacti p diuino quodā dicto oī prius amoto ferro. hāc rōnē deridēs Plut. a pluribus tñ ueram opinatā memorat: Dionysius cōfirmat oī prorsus ambiguitate sublata.

D Vrum pmittit trāsferre reliquias. Pōtificū. romanorū. Ex causa. si iusta pmittēdū sin minus negandum.

Q Varenti. ostēdit locū Prusæ idoneū ubi possit edificari balineū: qđ impator extrui cōcesserat. Ciuitatis. edifi-

cioꝝ urbanorū: sapius tñ ciuitas p ciuibus q̄ p edificiis. Melius. decētius.

lusserat. Polyenus moriēs. Peristilio peristiliū latine dici pōt circū colūniū: nam porticus sūt colūnis suspensæ. M. Tullius. prospectā porticum cū conclauius pauimentatam trecētū pedū concupierat. amplissimum peristylum. Vi-
Peristyliū.

struuus in palæstris peristylia q̄drata siue oblonga sunt faciēda domus ampliores hñt latiora peristylia: in qb⁹ sūt quattuor pares portic⁹ altitudinis: aut una q̄ ad meridiē spectat excelsioribus columnis cōstituit: cōia sane ædificia: in quæ de populo quilibet iuocati suo iure poterant uenire sicut in uestibulū & cauædium. Ei. Claudio tanq̄ deo: i numeꝝ. n. deoꝝ a Nerone relatus est.

Spoliata. surreptis regulis: & q̄ ad ornatū faciebāt. Venire. uēdi reip. prusensium p tuū pcuratorē. Accipiet. reputabit uenditionē sūmū munus: quāto magis donationē. Area uacua. loco patenti & sub dio inter peristiliū. Exedra. sessio: ubi uiri cōsidēt authore pol-
Exedra.

luce qui libro. vii. insup refert q̄s nunc exedras dicimus olim græcos pasta das uocasse: & Vi-
Exedra.

struuus: cōstituant inq̄ in tribus porticib⁹ exedræ spaciōsæ habentes sedes in qbus philosophi: rhetoresq; ac reliqui q̄ studiis delectent sedētes disputare possint. eæ in porticib⁹ ad occidentē fieri debent: iosephus pariter exedrā ubi salomōis tēplū describit: occidentalem memorat: Suidas ēt Septētrionalē. M. Tullius ait tunc dedita ope-

ra quiescentibus aliis in eam iam exedram uenisse in qua Crassus posito lectulo requieuiſſet. Consecra-

re. dedicare: & sacrum facere. Testamenti. Claudii Polyæni. Oſsumus. permittit balineum fieri. Facta. extructa. Religio. locus in quo ædes sacræ ædificatæ sunt ēt dirruto ædificio sacer manet adhuc ut Papinianus scripsit: sed pōponius. ff. xi. cum loca capta sunt ab hostibus: omnia desinunt religiosa uel sacra esse: q̄ si ab hac calamita-

Traianus Plinio.

D Vrum est iniungere necessitatē puincia libus pōtificū adeūdoꝝ: si reliquias suorū propter aliquas iustas causas trāsferre ex loco in aliū locū uelint. Sequēda ergo potius tibi exēpla sunt eoꝝ: qui isti puinciæ pfuerūt & ex cā cuiq; ita: aut pmittēdū: aut negandū.

Plinius Traiano.

De loco balinei Prusensibus concedēdo.

Q Varenti mihi dñe Prusæ: ubi posset balineū: qđ indulsisti fieri: placuit locus i quo fuit aliqñ domus (ut audio) pulchra: nūc deformis ruinis. Per hoc. n. cōsequemur: ut fœdissi-
ma facies ciuitatis ornet: atq; ēt: ut ipsa ciuitas ampliet: nec ulla ædificia tollant: sed quæ sūt uetustate sublapsa: reparent in melius. Est aut huius domus cōditio talis. Legauerat eā Claudius Polyæ-
nus Claudio Cæsari: iusseratq; in peristylīo tēplū ei fieri: reliq; ex domo locari: ex quo redditū aliq; diu ciuitas pcepit: deinde paulatim: ptim spoliata ptim neglecta cū peristylīo domus tota collapsa ē ac iā pene nihil ex ea: nisi solū supest: qđ tu dñe siue donaueris ciuitatis: siue uenire iusseris pp oportunitatē loci: p sūmo munere accipiet. ego si pmi-
seris: cogito in area uacua balineū collocare. Eum aut locū: in quo ædificia fuerūt: exedra & porticibus amplecti: atq; tibi cōsecrare: cuius bñficio elegans opus: dignūq; noīe tuo fiet. Exēplar testamēti: q̄q̄ mēdosum: misi tibi: ex quo cognosces multa polynæū in eiisdē domus ornatū reliquisse: quæ: ut domus ipsa: perierunt: a me tamen in quantum potuerit: requirentur.

Traianus Plinio.

D Oſsumus apud prusenseis area ista cū domu collapsa: quā uacare scribis: ad extru-
tionē balinei uti. Illud tñ paḡ expſisti: an-

te fuerint liberata quasi quodam post liminio reuersa pristino statui restituuntur. qui tamē casus hic locum non habet: quare iure scripsit religionem locum occupasse.

Postulantibus. cōsulit de liberis cognoscendis & natalibus restituendis: nā cōsequēs est: ut qui inuērus fuerit liber restituatur natalibus suis. i. ingenuitati pīde ac si nunq̄ seruiuisset. titulus est. ff. ix. de natalibus restituendis: ubi Vlpī. a principe ingt natalibus suis restitutum eum qui se ingenuū natum principi affirmauerat. interdū & serui ex post facto iuris interuentu ingenui fiūt ut ecce si libertinus a principe natalib⁹ suis restitutus fuerit: illis. n. utiq; natalibus restituitur: in quibus initio omnes homines fuerunt: non in quibus ipse nascitur. idem fit cum plebeius inter nobiles asciscitur: quāuis nunquā antea nobilis fuerit. proconsules p̄sunt. non enim omnibus prouinciis præerāt proconsules: sed plerisq; proprætores & quamuis Bithynia a proconsule regeretur: ipse tamen extra ordinem missus utpote imperatoris sui reuerens petit qd obseruare debeat.

ædes in peristylīo Claudio facta esset. nam si facta ædes esset licet collap̄sa sit: religio eius occupauit solum.

Plīnius Traiano.

De adsertione ingenuorum.

Postulantibus quibusdam: ut de agnoscendis liberis restituendisq; natalibus: & secundum epistolam Domitiani scriptam Minutio Rufo: & secundum exempla p̄ consulum: ipse cognoscerem: Respexi ad senatus consultum pertinens ad eadem genera causarum: quod de his tantum prouinciis loquitur: quibus proconsules præsunt: ideoq; rem integram distuli: dū tu domine præceperis: qd obseruare me uelis.

Traianus Plinio.

Si mihi senatus consultū miseris: quod hæsitacionem tibi fecit: æstimabo: an debeas cognoscere de agnoscendis liberis: & natalibus suis restituendis.

Plīnius Traiano.

De Callidromo Laberii Maximi fugitiuo.

Apuleius Dñe miles: qui est in statione Nicomedensi: scripsit mihi quēdā noīe Callidromū cū detineret a Maximo & Dionysio pistoribus: quibus operas suas locauerat: cōfugisse ad tuam statuā: perductumq; ad magistratus: indicasse: seruisse aliquādo Laberio Maximo:

precio addixerat se faciūdo opī. opæ sunt diurnū officiū: hæc autē p̄tinet ad uegē dñm deductis necessariis impensis. sic prudētibus nō dissonē rīdentibus. Ad statuam tuā: Imperatoris imagines statuæq; summa uenerabant obseruantia: unde apud Philostratū legimus Aspendi principem cum multitudo ei faces intentaret cōfugisse ad asylū Tyberii: cuius statuæ illic uenerabiliores sanctioresq; habebant: q̄ Iouis olympii simulachrū. ita ut impietatis qdam dānatus fuerit: q̄ seruū suū uerberasset: qui drachmā argenteam Tyberii imagine signatā gestabat. Athenæus in rebus Sybaricis tradit ēt seruos cōfugere solitos ad tēpla & monumēta parentū dominorū. Callistratus de poenis. ad statuas ingt cōfugere uel imagines principū in iniuriā alterius prohibitu est: nisi q̄s ex uinculis uel custodia detentus a potentioribus ad huiusmodi p̄fidiū cōfugerit: his. n. uenia tribuēda est: ne autē ad statuas uel imagines q̄s cōfugiat senatus censuit. Imp. Vale. n. Theod. & Archadius sic rescripserūt. q ad statuas uel euitandi metus uel creādæ inuidiæ cā cōfugerint: si certas habuerint cās q̄b⁹ cōfugere ad impatoria simulachra debuerint iure ac legib⁹ uēdicēt: si uero p̄bati fuerint artibus suis iuidiā inimicis suis creare uoluisse: ultrix in eos snīa p̄ferat. diuus Antoninus cōsultus a quibusdā p̄sidibus puinciarum de his seruis: qui ad ædem sacra uel ad statuā principis cōfugiebāt: p̄cepit: ut si intolerabilia uideantur seruitia dominorū cogātur seruos suos bonis cōditiōibus uēdere: ut p̄ciū dominis dare. Laberio Maximo. qui p̄curator Iudeæ sub Vespasiano fuit: quis apud Iosephum corrupte legat Cæsarē scripsisse ad Liberium Maximum: ut oēm terrā Iudeorū uenderet. Spartianus scriptum reliquit. Traianum non lesisse Laberium Maximum: qui suspectus imperio exulabat.

Apuleius. Callidromū multorum seruū uariāte fortuna Traiano mittit. Apuleius. Apuleium Rufinū lego consulatum gessisse cum Seuerō imperatore. fuit & ille scriptis suis clarus Apuleius Madaurensis non multo. Secūdo posterior. Statiōe. præsidio. nec mirādum si Apuleias scripserit Secundo de seruo fugitiuo: cum Vlpī. tradat statuam multā ei qui fugitiuum celauerit: nec intra. xx. dies dominis reddiderit uel magistratibus exhibuerit. diuus etiam Marcus generali epistola declarat: præsidēs & magistratus & milites stationarios adiuuare debere dominos in inquirendis fugitiuis. fugitiuus autem est præter iā memorata secundum iuriscōsultos: non is qui solum fugiendi cōsiliū a domino suscepit: licet id se facturū iactauerit: sed qui in ipso facto: fuge uicium mētis duxerit: nā cū aliquo actu intelligi constat. Pistoribus. quorū officiū erat fari nā & panē facere. Locauerat opas suas.

Fugitiuus.

Operæ

Ad statuas cōfugere.

Laberius Max.

Sufago.

in insula: & si ut eū necaret p eplās ab Actiano eēt admonitus. Laberiu: q uersus optimos posse scribere asseuerabat: nec tñ scribebat: urbano sale sparfit Mart. lib. yi. Sufago. pfecto Decibali regis Dacog. Pacoro. Iosephus scribit imperate Vespasiano Pacog. nō solū pthiæ: sed et Mediæ regē: quē inuadētib⁹ Alanis in loca difficiliora refugisse: Pacori regis Capitolinus i Pio meminit fuit & alius pacorus: quē Strabo Iosephus & Tacitus tradūt occisum a. P. Ventidio. Quibus. insignibus. Glebula forsitan allusit ad Pætolū siue Hermū q hñt arenas aureas. Inde Ouidi. arua rigēt auro madidis palētia glebis: & dixerat cōtigit & glebā ex tactu gleba potēti Masfa fit. glebulā massam: nā diminutiū ē a gleba quo Columella utūt. alii legūt bullā. gestamē olim triūphatiū postea a pueris igenuis cū ptexta usurpatā. Metallo auro. Aposphragisma. insigne. inscriptio. Quadriga. curr⁹ q̄ttuor equorū olim authore Pli. argēti fuere biga: atq; q̄drigæ & ide bigati q̄drigatiq; dicti numi Plaut⁹ i amphitriōe et mōstrat q̄drigā in sigillis fuisse cū sole ex oriēte.

Vlius. moriens Iulius Larg⁹ rogauerat Secūdū: ut rē suā inspiceret: & q̄ superesset ex q̄nginta milibus: arbitrio suo dispēsaret in honorē Traiani: quē p epistolā cōsulit qd uelit fieri. Ex pōto ex puincia Ponti Ptolomæus i discriptiōe sua Pōtum & Bithyniā simul cōplectit.

Pontus.

Strabo p se puinciā ponticā terminauit q̄ Mithridati paruit: de ea nūc Secūdus loquitur: nā et pontus galaticus iuxta Galatiā dñ. fm Ptolomæū. pōtus cappadocius iuxta Cappadociā: pontus polemoniācus iter utrūq; oēs a uicinitate Euxini pōti appellationē trahētes. Iudicio tuo. q me tanq̄ bonū uig. in hac puinciā delegasti. Pietatis. amore suo in te. Testō. suo quo rogabat Secūdū. Cernere īspicere adire. nā p̄misit notius uerbū dñ. subdidit nō satis uulgatū cū Festo authore cernere hæreditatē sit adire q̄re ad Dolobellā Cicero & peto inq̄t ut me hac q̄lī falsā hæreditatē alienæ glæ sinas cernere & ad Atticū li. xi. eo die creui hæreditatē & rursus Galeōis hæreditatē creui: uñ apd iuriscōsultos legimus Cretionū solēnitas. Examinare: recenserē. Perceptis. exceptis a tota hæreditate. Reliquū. qd̄ superat. Reddere. tanq̄ debitū. Heracleotag. Heracleamulx i diuersis locis numerat̄ p̄fert a Stephāo. q̄ iqt Heraclea ciuitas Thraciæ in pōto īsignis. Pōponius: i Euxino: prio Mariādini urbē habitabāt ab argiuo (ut ferūt) hercule datā: Heraclea uocitatur: Ptolomæus Heracleā Pōti iuxta P̄siliū locat: ac deinceps Thyon. Strabo. xii. non Thyon: sed Theium iuxta Heracleam & fluuiū Partheniū nominat. Opera faciendā ex illis. L. milibus nummum. Quinquēnales agonas. certamina: q̄ q̄nto quoq; anno celebrarentur. Qui Traiani appellarent. ut hi ludi tibi cōsecrati: tuum ēt nomē obtinerent.

Heraclea.

Centurio.

Rouidētissime. pcurat mitti cēturiōē Iuliopolitanis: q̄ illos ab iniuriis militū tuere. Legionariū cēturiōē: i tota legiōe erāt cēturiōes. ly. scdm Vegetiū: nā modestus. lxxi. tradit. centurio primipylī nō solū aglæ p̄erat: uerq; et q̄ttuor cēturias: hoc ē. cccc. milites gubernabat i prima acie: prim⁹ hastat⁹ duas cēturias. i. cc. hoies ducebat i secūda acie: quē iuniores ducenariū

captūq; a Sufago in Mœsia: & a Decibalo muneri missum Pacoro Parthiæ regi: pluribusq; annis in ministerio eius fuisse: deinde fugisse: atq; ita i Nicomediā puenisse quē ego pductū ad me: cū eadē narrasset: mittēdū ad te putauī: qd̄ paulo tardius feci: dū regro gēmā: quā libi habētē imaginē Pacori: & q̄bus īsignibus ornatus fuisset: subtractā idicabat. Volui. n. hāc quoq; si inueniri potuisset: simul mittere: sicut glebulā misi: quā se ex parthico metallo attulisse dicebat. Signata est anulo meo: cuius est aposphragisma quadriga.

Plinius Traiano.

De testamēto largi.

Vlius dñe Largus ex ponto: nondū mihi uisus: ac ne auditus q̄dem: sed iudicio tuo credēs dispēsationē quādam mihi erga te pietatis suæ: ministeriūq; mādauit. Rogauit. n. testamēto: ut hæreditatē suā adire: cernerēq; ac deinde pceptis q̄nquaginta millibus numū: reliquū oē heracleotag: & theanorū ciuitatibus redderem ita ut esset arbitrii mei utrū opa faciendā: quē honorī tuo cōsecrarēt̄ putarē: an instituēdos q̄nquēnales agonas: quī Traiani appellētur. Quod in noticiā tuam perferendum existimaui: ob hoc maxime: ut dispiceres: quid eligere debeam.

Traianus Plinio.

Vlius Largus fidē tuā: q̄lī te bene nosset: elegit. Quid ergo potissimū ad ppetuitatē memoriæ eius faciat fm cuiusq; loci cōditionē: ip̄e dispice: & qd̄ optimū existimaueris: insequere.

Plinius Traiano.

De centurione Iuliopolim mittēdo.

Rouidētissime dñe fecisti: qd̄ pcepisti calphurnio Macro clarissimo uiro ut legionariū cēturiōē Byzatiū mitteret: dispice

vocat: princeps primæ cohortis cēturiā & semi. hoc ē. cl. secundus hastatus totidē gubernabat: ceteri cēturiōes singulas cēturias: hi postea cētenarii sūt appellati: unusq; cēturio milites suos sub disciplina cōtinere debebat: ne sociis iniurias inferreret: ut bñ uestiti & calciati eēnt: ut arma oīum defricarēt:

ac splēderēt. Iuliopolitāis. Plin. Iuliopolitas uocat. Iuliopolis ī fine Bithyniæ Galatiā uersus. A. pp dignitatē & cōmeatiū turbā rescribit Traianus puidēdū fuisse Bizātiis: sed si idē Iuliopolitanis faceret multos pariter cēturiōne petituos. monet tñ ut delinquētes castigandos p

an ēt Iuliopolitanis simili rōne cōsulēdum putes: quorū ciuitas: cū sit pexigua: onera maxia sustinet: tātoq; grauiōres iniurias: q̄to est infirmior: patit. Quicqd aut Iuliopolitanis p̄stiteris: id ēt toti prouinciæ pderit. Sūt. n. in capite Bithyniæ: plurimis q; per eam cōmeantibus transitum præbent.

Traianus Plinio.

A cōditio ē ciuitatis Byzantiōrū cōfluēte undiq; ī eā cōmeatiū turba: ut fm cōsuetudinē pcedētū tēporū honoribus eius p̄silio cēturiōnis legionariū cōsulēdū habuerimus si Iuliopolitanis succurrēdū eodē mō putauerimus. onerabimus nos exēplo. Plures. n. tāto magis eadē reqrēt: q̄to infirmiores erūt. Tibi eā fiduciā diligētiā habeo ut credā te oī rōne id acturū: ne sint obnoxii iniuriis. Si qui aut se cōtra disciplinā meam gesserint: statim coherceant: aut si plus admiserint quā ut in re p̄senti sit satis: puniant: si milites erunt legatis eorū: quæ depræhēderis notū facies: aut si in urbem uersus uenturi erunt: mihī scribes.

Plinius Traiano.

De magistratibus prouincialium.

Autum est Dñe Pōpeia lege: quæ Bithynis data est: neq; capiat magistratum: ne uel sit in senatu minor annorū. xxx. Eadē lege cōpræhēsū est: ut qui cōpint magistratū: sint ī senatu. Secutū est dein edictū diui Augusti: quo p̄misit minores magistratus ab annis duobus & uiginti capere: quærit ergo: an qui minor. xxx. annorū gessit magistratus: possit a censoribus in senatum legi: & si pōt: an ex iis: quoq; qui nō gesserint: possit quis per eandem interpretationem ab ea ætate Senator legi: a qua illis magistratum gerere p̄missum est: quod alioqui factitatum & adhuc: eē necessarium dicīt: quia sit aliquanto melius: honestorū hominū liberos: quā e plebe in curiā admitti. Ego a destinatis censoribus: qd sentirem: interrogatus: eos qdē: qui minores. xxx. annis gessisset magistratum: putabā posse in senatum: & fm edictum Augusti: & secundum legem Pompeiam legi: quoniā augustus gerere magistratus minoribus annis. xxx. permisisset:

curet. Cōfluente: ab Europa & Asia: terra mariq;. Honoribus eius nā liber diuōis fuit: & multis hōestata priuilegiis.

Exēplo. q̄ ad imitationē iuliopolitanorū multi idē rogabūt iniuriis militū.

Qui. milites. Coerceant. cōminatōibus reprimā. Admiserint. deliquerit.

Quā ut in re p̄senti sit: qd excedat tēporis cōditionē. Legatis. qbus erat p. cōsularis autoritas.

Autū. cōsulit Traianū q̄ ætate deat cōcedere ciuitatibus Bithyniæ legi senatores dissentiente lege pōpeia ab edictō Augusti: nā Pōpei⁹ deuictō Mithridate: ac multis puiciis ī dictiōne ro. redactis: ut igt Appiāus deuictatū gētū qsdā liberas eē uoluit. societatis cā in bello: qsdā Ro. subiecit: nōnullas ī regna distribuit sed illis leges necessarias dedit Bithyniæ ne qs posset ī sua ciuitate gerere magistratū neue ī senatu legi minor. xxx. annorū Sit ī se. fiat senator. Cōpint. inierūt.

Minores ma. ueluti q̄sturā: ædilitatē. nā gerēdorū honorū n̄ p̄miscua facultas erat: s; ordo cert⁹ huic rei adhibet⁹: neq; prius maiore magistratū qsq; nisi minore suscepisset: gerere poterat: neq; ab oī ætate: neq; cōtinuare honores licebat hæc Callistratus. Ab ānis. xxii. Vlp. tñ scribit ad rep. administrādā añ. xxy. ānū: uel ad munera: q nō p̄monii. sūt: uel honores admitti miores nō oportet. minores deniq; nec decuriōes creant: uel creati suffragiū in curia ferūt. ea aut fuisse ætatē q̄storiā mōstrat Fabius. Calu⁹ igt: & Cæsar: & Pollio multū añ q̄storiā oēs ætatē grauissima iudicia susceperūt. & Tacit⁹ uno & uigesimo Cæsar Dolobellā: altero & xx. Alinius Pollio Catonē nō multo ætatē āncedēs Caluus Vatiniū iis oratiōibus ifecuti sunt: q̄s certe hodie cum admirationē legimus. Ab post. duobus & xx. s. in Bithynia: nā referēte Trāquillo Romæ iudices a trecesimo ætatis anno elegit: idē qnquēnio maturiusq; solebāt. A cēsoribus. q ius legēdi senatores hebāt ut extat apud Trāql. Et si pōt. legi ī senatū. Gesserint. aliquē magistratū.

Eadē æta. post. xxii. ætatis annū. Factitatū. usitatū. Honestorū. nobilium.

In curiā admitti. fieri senatores & iō ī senatū iduci. Destinatis. dsignatis. creatis. Minores. xxx. ānis ab annis. xxii.

AD TRAIANVM

Lex. Pompeia. Hæsitabā. dubitabam. an deberet in senatū legi. Capita legis. eadem lex plura interdū complectebatur & per capita diuidebatur: ita ut quæ plures res plura etiam capita contineret.

Interpretatiōi. cōprobat sniam Secūdi Traianus: q̄ edicto Augusti liceat magistratū cape ab ānis duobus. & .xx. & sic eē in senatu: qui uero nō gesserint magistratū: nō posse fieri senatores minores. xxx. annis. Idē. q̄ tu interpretaris. Hactenus. in hac re & capite. Nouatā. mutatā. Cuius tatis. suæ: deinde. n. scribit eadē lege cautū fuisse: ne q̄s alienus ciuis ascriberet alterius ciuitatis curiæ. Cuiusq̄. patriæ suæ.

Vm. Traiano mittit Dionis & Eumolpi supplices libellos: p̄nunciaturus q̄cqd̄ imperator rescripserit. Prusæ.

q̄ ad olympū iacet: hic mons Mysiæ. Bithynica ei subiacet & Strabonē: quo author colles q̄terni sūt Olympi noīe uulgati: Idē ad Antādri plagam: & Mysiæ olympus: nūc a Secūdo designat⁹: iuxta quē Ptolomæi testimōio Prusæ cōdita ē & q̄. x. apud Strabonē narrat⁹. Mella: itē Stephan⁹ ex autoritate Arriani Olympi Mysiæ meminere. xenophon i æquo cis Olymp⁹ inqt̄ plā signat⁹: nā oīs mons altior cuiuslibet regiōis olympus a græcis dī: unde & plēs Olympi: dicti q̄si totolympidi: a barbaris uero oē spaciū circūlare: ultimū lypus dictus ē: & cū iteriori area olymp⁹: a quo astrolabiū olymp⁹: & sacrum pomeriū olympus ē. at Theon Aratri iterps: olymp⁹ p̄ coelo dict⁹ α ω του ολος. i. a uerbo tot⁹ aspirato & λα μ ω ος lucidus: q̄ rōne i prima aspirari deberet. q̄si hololāpus. i. tot⁹ lucidus. Hospitiū. domū hospitale: designatā mihi a puīcialib⁹ hospitii grā. Exitur⁹. Prusæ discessurus. Asclepiades magistratus. q̄ publicorū opes ius hēbat. Appellatū. puocatū tāq̄ maiorē. Claudio Eumolpo. aduocato. fuit alius Eumolpus fili⁹ Orphei ante Homerū poeta: & lyrae citharædus: nū nomē traxisse uidet⁹: cui initiationem mysteriorū Eleusinae Cereis ascripsit Suidas: Pli. ēt uitiū & arborū culturas. Cocceanus Dion. græci scriptores Cocceianū Dionē Nicēsem scribūt: Dionis philosophi ubi q̄dā de Vespasiano tractat meminit Philostratus: q̄ alibi scribit Dionē oratorē prusensez uixē oī laude p̄ditū (nā a q̄busdā cornu copie & Chrysostom⁹ cognominabāt) extitisse t̄pibus Apollonii & Euphratis: ac Roma pulsum: q̄a philosophiā p̄fiteret⁹: eūq̄ Traianū impatorē i currū triūphalē reposuisse: & crebro respiciētē dixisse amo te sicut meipsū: eiq̄ plurimas statuas erectas. Liuius Lucianus mēinit cū alibi tū cū parasitus sibi i scribēdū dicit parasito sicut Diony. philosopho. Bule. senatu. Adsignari. re p̄ntari. Ciuitati: prusæ. Flauio archippo. philosopho: de quo i p̄cedētib⁹. is. n. i spicere debebat rōnem huius opis. Adstēs. opam suā p̄stās: nā paulopost nō accusatorē se sed aduocatū Flauii Archippi fatef̄ Eumolpus. Traderef̄. assignaref̄: & p̄ id cōprobaref̄. Aliter. secus: diuersum. Tuā. Traiani tāq̄ nō liceret priuatoz cadauera miscere statuis ipatoz. Profectiōē. discessū ab oppido Prusæ: nā alr eodē die p̄fectur⁹ erat. Instruēdā. docēdā. ordinādā. Petit. Eumolp⁹ a me. Niceæ Bithyniæ metropolis ē nicea.

lex senatorem esse uoluisset: qui gessisset magistratum: de his autem: qui nō gessissent: quamuis eēnt ætatis eiusdem: cuius illi quibus gerere permissū est: hæsitabam. per quod effectum est: ut te domine consulerem quid obseruari uelles. capita legis: tū edictum Augusti litteris subieci.

Traianus Plinio.

Interpretatiōi tuæ mi Secunde Carissime idē existimo hactenus edicto diui Augusti nouatā esse legem Pompeiā: ut magistratū q̄dē cape possent ii: qui nō minores duorū & uiginti annorū essent: & qui accepissent: in Senatū cuiusq̄ ciuitatis puenirent. Cæterum nō capto magistratu eos: qui minores. xxx. annorū sint: quia magistratum capere possint: in curiam ēt loci cuiusq̄ non existimo legi posse.

Plinius Traiano.

De Dione: q̄ reliq̄as suorū religioso loco posuisset.

Vm Prusæ ad Olympū dñe publicis negotiis itra hospitū: eodē die exiturus uacarem: Asclepiades magistratus idicauit appellatū me a Claudio Eumolpo: cū Cocceianus Dion in bulē adsignari ciuitati opus: cuius curam egerat: uellet. Tū Eumolp⁹ adstēs Flauio Archippo dixit exigēdā esse a Dione rationē operis ante: quā reip. traderef̄: q̄d aliter fecisset: ac debuisset. Adiecit ēt esse in eodem opere positam tuā statuā: & corpa sepulcorum uxoris Dionis: & filiorū: postulauit: p̄: ut cognoscerem p̄ tribunali q̄d cū ego me p̄tinus facturū: dilaturūq̄ p̄fectionē dixissem ut longiorē diem: ad instruēdā causam darem: utq̄ in alia ciuitate cognoscerē: petiit. Ego me auditurū Niceæ respondi. Vbi cū sedissem cogniturus: idē Eumolpus tanquam adhuc parum instructus: dilationem petere cœpit. Contra Dion: ut audiretur

Olymp⁹,

Dion

exigere. Dicta sunt utrinque multa: et de causa: ego cum danda dilationem: & consulendum existimare in re ad exemplum pertinenti: dixi utrique parti: ut postulationum suarum libellos daret. Volebam. n. te: ipsorum potissimum uerbis: ea: quae erant proposita recognoscere. Et Dion quidem se daturum dixit: & Eumolpus respondit complerum se libello: quae Reip. peteret. ceterum: quod ad sepultos pertinet non accusatorem se: sed aduocatum Flauium Archippi: cuius mandata pertulisset. Archippus: cui Eumolpus sic ut Prusiae adlisterat: dixit se libellum daturum: ita nec Eumolpus: nec Archippus: quamplurimis diebus expectati: adhuc mihi libellos dederunt. Dion dedit: quem huic epistolae iunxi. Ipse in re praesenti fuit: & uidi tuam quoque statuam in bibliotheca positam. Id autem: in quo dicuntur sepulchra filii eius: & uxor Dionis: in area collocatum: quae porticibus includitur. Te domine rogo. ut me in hoc praecipue genere cognitionis regere digneris: cum alioque magna sit expectatio: ut necesse sit in ea re: quae & in confessum uenit & exemplis defenditur: deliberare.

Traianus Plinio.

Potuiisti non herere mihi Secunde Carissime circa id: de quo me consulendum existimasti: cum propositum meum optime nosset non ex metu: nec terrore hominum: aut criminibus maiestatis reuerentiam nomini meo adquiri. Omissa ergo ea quaestione: quam non admitterem: et si exemplis adiuuare: ratio totius operis effecti sub cura tua Cocceano Dione excutatur: cum & utilitas ciuitatis exigat: nec aut recuset Dion: aut debeat recusare.

Plinius Traiano.

De Nicensibus.

Rogatus domine a Nicensibus publice pro ea qua mihi & sunt & debet esse sanctissima: id est per aeternitatem tuam: salutemque: ut precibus ad te perferrem: fas non putavi negare: acceptumque ab his libellum: huic epistolae iunxi.

Traianus Plinio.

Nicensibus: qui intestatorum ciuium suorum concessam uindicationem bonorum a Diuo Augusto adfirmant: debebis uacare: contractis omnibus personis ad idem negotium pertinentibus: adhibitis Viridio Gemellino & Epimacho liberto meo procuratoribus: ut aestimatis etiam iis: quae contradicuntur: quod optimum credideritis: statuatis.

De causa. de lite. Reipu. causa: quae seculi opus fecisset ac debuisset. Sepultos. uxorem & filium. Accusatore se. in hoc esse. Cuius mandata. cuius nomine haec exposuisset apud Secundum.

Collocatum. conditorium. Confessum. manifestum: pro patulum. Exemplis. quae alii ita fecerint.

Potuiisti. absoluit Dionem ab insimulatione criminis laesae maiestatis: & disquisitione operis permittit. Non ex metu. in eundem sensum libro. viii. male terrore ueneratio acquiritur. Exemplis. superiorum principum qui nolebant suas statuas priuatis locis poni tanquam sic minueretur principalis maiestas. Effecti. perfecti ad utilitatem reipub. Sub tua cura. te curante.

Excuitatur inspiciatur: examinetur. Ciuitatis. ad idem tendit reipu.

Nicensibus. remittit cognitionem. Secundo intestatorum bonorum. quae Nicenses tanquam sua uindicabant: adhibeat modo Caesaris procuratores. Epimacho. alius fuit Epimachus Atheniensis nobilis architectus quem Demetrius poliorcetes secum duxit. Procuratoribus. quae acta gesta sunt a procuratore Caesaris: sic a iuriconsultis comprobantur: ac si a Caesare gesta sint. Vespasianus autem solebat procuratorum rapacissimum quaeque ad ampliora officia promouere: quo locupletiores mox condemnaret: quibus quidem uulgo pro spongiis dicebatur uti: quae quasi & siccos madefaceret. & exprimeret humentes.

Maximum. Commendat imperatori Maximum libertū. Testimonio prosequor. Testor bonum & laudo: nam persequimur aliquem beneficio uel honore.

Gabium. Laudet Gabiū Bassum apud Traianum. Commilitio tuo. quia tecum bellum gessit contra Dacos.

Disciplina: tuæ militari: quam pene post Augustum abiectam Traianus restituit. Pagani. qui non militant: alibi declaratum paganos & milites opponi inter se. Quatum. Testimonium retribuerunt. fidem fecerunt.

Nymphidium. Nymphidium Lupum probat. Primipilarem. ceterum: militem circumstantem aquilam. primipilaris: & primipilarius miles dicitur secundum Spartianum. Tribunus. militaris. alibi dicit se tribunum in Syria militasse. Praefectus. cohorti. Inieci manum quieti eius. non permisi ut in ocio uiueret. Ut consilio extrueret. ut me consilio suo exornaret: uel si legemus instrueret: ut in quibusdam exemplaribus uidi tunc interpretabimur: edoceret modum & formam ordinandae provinciae. Necessitudines. propinquos. Filium. eius Lupum Indulgentiae. tuae. si illi aliquid indulseris dignitatis & honoris. Suffecturum. paria facturum in numero arbitror.

Iulii Ferocis & Fusci Salinatoris. utriusque facta est mentio in praecedentibus.

Meum gaudium. appositio: cuius est ea uis ut praecedentia declaret.

Plinius Traiano.

Commendat quos expertus est.

Maximum libertū & procuratorē tuū domine per omne tempus: quo fuimus una: probum: & industriū: & diligentem: ac sicut rei tuae amantissimum: ita disciplinę tenacissimum expertus libenter apud te testimonio prosequor ea fide: quam tibi debeo.

Plinius Traiano.

Gabiū Bassum dñe perfectū orę Ponticę itę grū: probū: industriū: atq; inter ista reuerentissimum meī expertus uoto pariter: & suffragio prosequor ea fide: quam tibi debeo: quę abunde cōspexi instructum commilitio tuo: cuius disciplinę debet: quod indulgentia tua dignus est: apud me & milites & pagani: a quibus iustitia eius & humanitas penitus inspecta ē: certatim ei: qua priuatim: qua publice testimoniū retribuerūt: quod in noticiā tuam profero ea fide: quam tibi debeo.

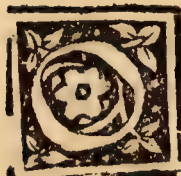
Plinius Traiano.

Nymphidiū Lupū dñe primipilare cōmilitonē habui: cū ipse tribunus esset: ille praefectus. inde familiariter diligerę coepi. creuit postea charitas ipsa mutuae uetustate amicitię itaq; & quieti eius inieci manum: & exegi ut me in Bithynia cōsilio instrueret: quod ille amicissime: & ocii: & senectutis rōne postposita & iā fecit: & facturus est: quibus ex causis: necessitudines eius inter meas numero: & filiū imprimis Nymphidiū Lupum iuuenem probum: industriū: & egregio patre dignissimum suffecturum indulgentię tuę sicut primis eius expimētis cognoscere potes: cum praefectus cohortis plenissimum testimoniū meruerit Iulii Ferocis: & Fusci Salinatoris clarissimorum uirorum meum gaudium dñe: meam gratulationem filiū honore contineretur.

Plinius Traiano.

Ob diem natalem.

Pro domine: & hunc natalē: & plurimos alios q̄ felicissimos agas æternaque laude florentem uirtutis tuę gloriam: & incolumis: & fortis aliis super alia operibus augeas.

Traianus Plinio.

Agnosco uota tua mi Secūde carissime: quibus precaris: ut plurimos: & felicissimos nataleis florēte statu reipu. nostrę agam.

Sinopenſes. deficientibus aqua Sinopēſibus quærit opem ferre: modo Traianus annuat. Sino-
penſes. Sinope urbs celeberrima Ponti: cuius conditor Macritius conſul author Phlegon tra Sinope
dente Stephano: ciuis Sinopenſis & ſinopita. Vlp. de cenſibus: eſt in Ponto Sinopēſis colonia:
Strabo. ix. multa de Sinope: imprimis q̄ ſuis réporibus coloniã Ro. acceperit. Pli. Sinopen in
Paphlagonia locat: & coloniã Ro. aſſerit. Pōponius Sinopen Calybū ciuitatē ſcribit. Pli. itē Sinueſſam i
Italia appellatã Sinopen. A capite. a prícipto. a fonte ipsius aquæ uñ deducere cogitamus. Suſceptus.
delectus an magis ſuſpectus: ue ſit luto-
ſum & molle ſolum uel potius cedens.

Plinius Traiano.

De aqua Sinopenſium perducenda.

Sinopenſes Domine aqua deficiunt: quæ
uidetur & bona: & copioſa ab ſextodeci
mo milliario poſſe perducí. eſt tamē ſta-
tím ab capite paulo ampliús mille paſſibus locus
ſuſpectus & mollis: quem ego intérim explorare
modico impendio iuſſi: an recipere & ſuſtinere
opus poſſit. Pecunia curantibus nobis contra-
cta non deerit. ſi tu Domine hoc genus operis &
ſalubritati: & amcenitati ualde ſitientis coloniæ
indulſeris.

Traianus Plinio.

Vt cœpiſti Secūde Caríſſime: explora di-
ligenter: an locus ille: quem ſuſpectū ha-
bes: ſuſtinere opus aquæductus poſſit.
Neq̄ enim dubitandum puto: quín aqua perducē-
da ſit in Coloniã Sinopenſem: ſi modo & uiribus
ſuis ipſa id adſequi poſſit: cum plurimū ea res &
ſalubritati & uoluptati eius conlatura ſit.

Plinius Traiano.

De petitione Amiſenorum.

Amiſenorum ciuitas & libera & fœdera-
ta beneficio indulgētiae tuæ legibus ſuis
utitur. In hac datum mihi publice libel-
lum ad Eranos pertinentem his litteris ſubiēcí: ut
tu Domine diſpíceres: quíd: & quatenus: aut per-
mittendum: aut prohibendum putares:

Traianus Plinio.

Amiſenos: quorū libellū epíſtolæ tuæ iun-
xeras: ſi legibus iſtorū: quibus de officio
fœderis utuntur: conſeſſum eſt: Eranos
habere: poſſumus: quo mínus habeas non impe-
dire: eo facilius: ſi talí collatione non ad turbas: &
illicitos cœtus ſed ad ſuſtinendã tenuiorum ino-
piam utuntur. in cæteris ciuitatibus: quæ noſtro
iure obſtrictæ ſunt: res huiusmodi prohibēda eſt.

Plinius Traiano.

bebis illos a collatione. Eo facilius. contenti ſumus. Collatione. pecuniarum collectione. Turbas.
diſſenſiones. Noſtro iure obſtrictæ ſunt. Romanis legibus reguntur. Res huiusmodi. collatio.

&

Vt permittit deduci aquam.
Habes. putas. Suſpectū. qui
buſdã indiſciis. opus ipſum ſu-
ſtinere non poſſe. Viribus
ſuis ſuo. impendio: & pecunia.

Amiſenorum. per libellū ami-
ſenorū petit cōcedi magiſtra-
tū: qui donis publicis præſit.
Amiſenorū. Amiſus ciuitas

Amiſus
nobilis diſtans a Sinope ſtadiis nonagin-
ta eſt in Pōto authore Stephão. omiſſis
igít quæ a Pli. Strabone: Prolomæo de
Amiſo ſcribunt Appiani hiſtoria cōten-
ti erimus. Lucullus ingt ad Amiſum ſu-
pra Sinopen caſtra poſuit: & ciuibz per
mare fugientibus: cum intellexiſſet eam
urbem ab Athenienſibus dum mari im-
peritarent cōditam fuiſſe: & diutius po-
pulari ciuitate uſam: ſubinde perſæge
paruiſſe regibus: denuo uero in eadem
democratiam reſtitutam ab Alexádri:
iterum a ponticis ſubactam: urbis ſortē
miſeratus Alexádri in morē cuius gloriã
æmulabatur: & q̄ genus eſſet atticū ſuis le-
gibus uiuere iuſſit. Libera. ergo: nã præ-
terea regibz ab Antonio data a diuo Cæ-
ſare liberaſ: poſtea a Stratone tyrāno ue-
xata: rurſum poſt res actiacas ab Augu-
ſto Cæſare i libertatē reddita: & tūc opti-
me cōſtituta. Fœderata. iſto fœdere ro-
manis cōiuncta. Ad eranos. ad exacto-
res collationū: ſic. n. Pollux Athenæus:
& eos ſecutus Hámónius interpretatur:
ſiue tributum: ſiue donum placeat era-
nū appellare αὐτοῦ οὐνερα. a contri-
buendo & conferendo unumquēq̄: di-
citur etiam θλασος referente Athenæo
& εραυλοτης καὶ οὐνθλασος tributi
compoſitor.

Amiſenos. concedit exactio-
nem collationū apud Amiſe-
nos. modo ex pecunia colle-
cta ſuſtineāt inopes. Poſſu-
mus. uolumus: cōtenti ſumus. ordo eſt.
poſſumus Amiſenos: quorū libellū ſup-
plicē tuæ epíſtolæ iunxeras habere era-
nos: ſi eſt conſeſſum legibus iſtorum
Amiſenorum: quibus de officio fœde-
ris utuntur. Quo mínus habeas non
impedire. quare tanto mínus non prohi-

AD TRAIANVM

Vetonium. quanta fuerit cū Tranqui. & Secundo amicitia: cū alibi interdum: tum hic sane monstratur: nā ī cōuberniū assumpto ius trium natorum ab imperatore petit & obtinet. Probissimum optimis præditum moribus: infamia tamen non postea caruit: q̄ apud Sabina Adriani uxorem familiaris se gesserit: q̄ reuerentia domus aulicæ postulare: quare successorem meruit in magisterio epistolarum. Honestissimum genitum patre tribuno legionis. Eruditissimum. uaria rerum cognitione instructum & multa lectione excultum: q̄ indicant eius

scripta. Secutus: probans: amplectens. In contubernium. in domum meam. Ius tuum liberorum. repete quæ supra a notauimus. Iudicia amicorum promeretur. meretur assequi illud quo amici dignum iudicant. nam promereri in laudem accipitur. Apuleius ingentem ob id laudem apud populares suos promeritus. Virgilius nunquam regina negabo promeritam: Terentius in Adelphis promeruit dixit.

Parum felix infecundum. Habet. potest. Fortunæ malignitas imitatur Martialis qui de eodem scribens dixerat. Quod fortuna uetat Cæsar per mitte uideri Natorum genitor credat ut esse trium. Quantum beneficium. raro enim concedebat Traianus ius trium natorum quod sequens eius epistola satis indicat: & alibi Secundus nuper ab optimo principe trium liberorum ius impetraui: q̄ quamquam parte & cum delectu daret mihi tamen tanquam eligeret indulgit. Indulgētiam. consensum: liberalitatem: gratiam.

Vam parce. rescribit Traianus dedisse quod petierat. Hæc beneficia. ius trium natorum: quod qui consecutus fuisset multis prærogatiuis muniebatur. Inhæret tibi memoria tenes. Cæcilius libro primo. ait timere se ne animo meo penitus hæret ante ad Traianum scio Domine memorie tuæ quæ est benefaciendi tenacissima præces nostras inhærere. Item sed & illud hæret nobis dixerat Traianus ad Secundum. quo dicendi genere interdum Marcus Tullius usus est. Numerum. summam nam uerbi causa senatu promiserat se concessurum ius trium natorum mille tantum uiris quem numerum nondum excesserat. Amplissimum ordinem. senato-

res sic enim Marcus Tullius frequenter appellat quia ex tribus in urbe ordinibus maximus erat. Professus sum mihi mea sponte promisi. Suffecturum. subrogaturum substituturum mortuus: quibus id ius fuerat. non autem. Suffecturum mihi. id est positurum loco meo nisi quis interpretetur suffecturum mihi satisfactorum mihi: nam sufficere satis esse significat uulgatis authoritatibus. Subscripsi. faui: annui permisi. Columella quod si uoto fortuna subscribit agrum habebimus salubri coelo. Tertullianus. leges sumptuariæ abierunt quæ centum æra non amplius in coenam subscribi iuebant. Ea conditione. non in perpetuum sed ad tempus præfinitum quod Tranquillus testatur Galbam fecisse quare illud suffecturum non tam substituturum mortuis quam eis qui præfinito tempore transacto ius trium natorum perdiderant. Commentarios. meos principales in quibus acta breuiter notabantur. nam consueuerant imperatores rerum a se gestarum commentarios conficere.

Ius trium liberorum amico petit.

Vetonium Tranquillum probissimum: honestissimum: eruditissimum uirum & mores eius secutus & studia: iam pridem Domine in contubernium adsumpsi: tantoque magis diligere cœpi: quanto hunc propius inspexi. huic ius trium liberorum necessarium faciunt duæ causæ. nam & iudicia amicorum promeretur: & parum felix matrimonium expertus est: impetrandumque a bonitate tua per nos habet: quod illi fortunæ malignitas denegauit. Scio Domine quantum beneficium petam: quod peto a te cuius in omnibus desideriis meis plenissimam indulgētiam experior. Potes autem colligere quanto opere cupiam: quod non roga rem absens: si mediocriter cuperem.

Traianus Plinio.

Vam parce hæc beneficia tribuam utique mihi Secunde Carissime: hæret tibi: cum etiam in senatu adfirmare soleam: nō excessisse me numerum: quem apud amplissimum ordinem suffecturum mihi professus sum: tuo tamen desiderio subscripsi & ut scias dedisse me ius trium liberorum Suetonio Tranquillo ea conditione: qua ad sueui. referri in commentarios meos iussi.

Plinius Traiano.

Promereri

Solemne. dicerem hanc epistolam ex albo tollendam: uel saltem indiscusam omittendam cum rota contra Christianos loquatur: sed cum mecum reputo posse eius lectione: & Romanorum ignorantiam qui ueram fidem tot suppliciis persequerentur ostendi & christianorum auream constantiam: quos Christus aduersus crudelissima quæque tormenta confirmabat uideor mihi operæ precium facturum: si quod in illis damnat obnoxium potius secundum ostendero. adde quod huius epistolæ plurimi Christianorum meminere. nam Eusebius in chronicis: Plinius inquit cum quandam pro

De Christianis.

Solemne est mihi Domine: omnia: de quibus dubito: ad te referre. Quis enim potest melius uel cunctationem meam regere: uel ignorantiam instruere? Cognitionibus de Christianis interfui nunquam: ideo nescio: quid & quatenus aut puniri soleat: aut quaeri. Nec mediocriter hæsitauimus: sitne aliquod discrimen ætatum: an quolibet teneri. nihil a robustioribus differat: detur ne poenitentiae uenia: an ei: qui omnino Christianus fuit: desisse non prosit. nomen ipsum: etiam si flagitiis careat: an flagitia cohærentia nomini puniantur. Interim in iis: qui ad me tamquam Christiani deferebantur: hunc sum secutus modum. Interrogavi ipsos: an essent Christiani: confitentis iterum: ac tertio interrogavi: supplicium minatus: perseveranteis duci iussi. Neque enim dubitabam: qualecunque esset: quod faterentur: peruiaciam certe: &

uinciam regeret & in magistratu suo plurimos Christianos interfecisset multitudine eorum perterritus quæsiuit a Traiano quid facto opus esset nuncians ei præter oblationem non sacrificandi & antelucanos coetus ad canendum cuiusdam Christo Deo: nihil apud eos reperi præterea ad confederandam disciplinam uetari ab iis homicidia furta adulteria: latrocinia: & similia. ad quæ commotus Traianus rescripsit: hoc genus quidem hominum inquirendum non esse: oblatum uero puniri oportere. eadem Tertullianus in apologetico: & Paulus Orosius libro septimo. quare uiderint: qui ista ad Plinium seniore retulerunt.

Solemne. consuetum tanquam sacrum anniuersale: & immobile. Solemne scribit Pompeius est quod omnibus annis præstari debet: & solemnia dicuntur: quæ certis temporibus fiunt. M. Tullius ad Atticum. tantum igitur nostrum illud solemnne seruimus. dixit tamen Palladius solemniter pro affatim: & copiose.

Solemnia

Eximere. legitur & instruere. Cognitionibus. examinationibus. De Chri-

istianis. quos Romani suæ perfidiæ propugnatores oppugnabant. Quid. quod crimen. Quatenus. qua poena. Discrimen. differenter sint ne puniendi uiri a pueris: & pro ætatibus poena irroganda. Quamlibet. omnem ætatem. Teneri. supplicio obnoxiam. Nihil a robustioribus differant. sume extrinsecus infirmi: & debiles. idest pari poena puniantur debiles: qua robusti. ita puniri tenellam & quatumuis infirmam ætatem sicut robustissimam. Detur poenitentiae uenia. an si quem poeniteat fuisse Christianum ueniam prioris culpæ mereatur. Desisse apostatam factum. rediisse ad idolatriam. Non prosit. non ideo absoluitur. Nomen ipsum. an puniantur Christiani: quod Christiani dicuntur: & si omni scelere careant. Si nominis odium erat: quis nominis reatus: quæ accusatio uocabulo: nisi aut barbarum sonat aliquod uox nominis: aut infaustum: aut maledicum: aut impudicum: Christianus uero quantum interpretatio est ab unctione deducitur. An flagitia an crimina in Christianis puniantur: quæ tanquam Christiani committunt: dum negligunt Deos Romanos: & illis maledicunt. Confitentis. Tertullianus. Christianus interrogatus uel ultro confitetur: damnatus gratias agit. quid hoc mali est: quod naturam mali non habet: timorem: pudorem: tergiuersationem: poenitentiam: deplorationem quid hoc malum est: cuius reus gaudet: cuius accusatio uotum est: & poena felicitas: & statim in Christianis illud solum expectatur: quod odio publico necessarium est: confessio nominis: non examinatio criminis. quando si de aliquo nocente cognoscatis non statim confessio eo nomine homicidæ: uel sacrilegi: uel incesti: uel publici hostis ut de nostris Eulogiis loquar contenti sitis ad pronuntiandum nisi & consequentia exigatis qualitatem facti locum numerum tempus conscios socios. Perseuerantes. idem capitulo secundo Ianuari iube sacrilegum (sic enim dicere soletis) si confiteri perseverauerit. nam odio erat in hominibus innocuis etiam nomen innocuum. Duci. ad supplicium. Qualecunque. etiam si leue delictum. Pertinaciam. immo constantiam & honestissimum propositum. ergo Secunde si quis uerum fateatur tu pertinaciam tu obstinationem appellabis: retorquenda sunt in te quæ Christianis obiicis tu pertinax tu obstinatus qui Deum ueræ qui martyres eius non uis intelligere aut nescis quinimmo infectatis perdis destruis nihil tamen proficis nam maius in dies agmen religioni nostræ accedit & perdendo reparas. quam debueras lucem tunc agnoscere & tuis uirtutibus hanc omnium maximam addere si ne qua ne ullæ quidem in te fuisse credunt sed quandoquidem cum multis pariter falsus de te iam proclamatus sit nec tibi nostræ querelæ profuturæ sunt lectores moneo ut Christum ueræ Deum colant: huic uni seruiant: & uice uersa prisce uaniloquos deos irrideant & illoque pertinaciam non exagitet sed misereant.

AD TRAIANVM

in alia lectione fuit peruicacia. Similis amentiae eiusdem superstitionis: at magis religionis: & prudentiae. nam Septinius inquit non potes amentiam dicere qui reuinceris ignorare. Ciues Romani. ut de his imperator uel praefecti praetorio discernent. Tractu. spatio: mora. Diffundente. aperiente: augescente. Crimine. fide Christiana: quam more suo idest impio crimen appellat. Propositus publicatus.

Libellus. accusatorius. sic Tranquillus: ne populo quidem praesenti statu dictatoris Caesaris laeto clausa palamque dominatione detractante libellus propositus est. Sine authore. suppresso authoris nomine.

Præeunte. præduce. in quibusdam exemplaribus legitur praesente. lege in paenegyrico quid sit i sacris praere. Deos. daemones. Appellarent. salutarent.

Adferri. admisceri. Imagini tuae supplicarent non solum thure: & uino imperatoribus supplicasse subiectos: sed hostias etiam cadere solitos testatur Tranquillus in Caio: & Tertullianus in apologetico: qui non fecissent tanquam sacrilegi: & maiestatis rei conueniebantur.

Nihil quorum. praedictorum: ut Deos appellarent: & tuae imagini sacrificaret non creduntur posse cogi. Quidam. nonnulli dixerunt se fuisse Christianos: sed esse desisse. Ante triennium. confessi sunt se fuisse Christianos. Summam. compendium: breuiarium. Culpa. at magis innocentiae. Erroris. quin immo ueritatis. Stato certo. Inuicem. discreti in choros. Sacramento. iureiurando. sacramentum dicitur: quod iureiurandi sacratione interposita geritur: at sacramentum aes dicitur: quod poenae nomine penditur. uide in praecedentibus super uerbo sacramento annotata. Deposito. rem fidei tuae commissam. Appellati. petiti ne scilicet negarent reddere depositum ei qui fidei suae commisset cum id repeteret: subiiciamus si libet Orosii uerba non importune quia non multum a Secundi discrepant. in persequendis Christianis Traianus a Nerone tertius errore deceptus: cum passim repertos cogi ad sacrificandum idolis: ac detractantes interfici praecipisset: plurimique supplicio afficerentur Plinii Secundi: qui inter ceteros iudices persecutor datus erat: relatu admonitus: eos homines praeter confessionem Christi: honestaque conuenticula: nihil contrarium romanis legibus facere: fiducia sane innocentis confessionis nemini mortem grauem: ac formidolosam uideri: rescriptis leuioribus temperauit edictum.

Rursusque. solitos conuenire. Innoxium. sine crimine. super quo cibo plura Tertullianus apposite capitulo trigesimonono de disciplina Christianorum Heterias societates. conuenticula. turbulas. factiones: amicicias. collegia: et alia posuit enim socius: & amicus. Isocrates in oratione quae inscribitur Nicocles subditos alloquens et alia inquit *τοῖς τε μὴ τῶν ὁσίων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐμῶν*. collegia non facite neque conuenticula sine mea sententia. nam Romanis legibus cauebatur ne fierent illicitae factiones ne ciuitas in partes scinderetur: sed a Christianis nullo ardore gloriae & dignitatis flagrantibus nihil tale timendum. Superstitionem. superuacuum religionem: sed potius uerum Dei cultum minus tamen asperae loquitur Secundus de Christianis quam amici eius Tacitus & Tranquillus quorum ille ut erat nostrae fidei acerrimus hostis

Sacramentū

inflexibilem: obstinationem debere puniri. Fuerunt alii similis amentiae: quos: quia ciues Romani erant: adnotaui: in urbem remittendos: mox ipso tractu: ut fieri solet: diffundente se crimine: plures species inciderunt. Propositus est libellus sine autore multorum nomina continens: qui negant se esse Christianos: aut fuisse. cum praeeunte me Deos appellarent: & imagini tuae: quam propter hoc iussuram cum simulacris numinum adferri: ture: ac uino supplicarent: praeterea maledicerent Christo: quorum nihil cogi posse dicuntur: qui non sunt reuera Christiani. ergo dimittendos putavi. Alii ab indice nominati: esse se Christianos dixerunt: & mox negauerunt: fuisse quidam: sed desisse. quidam ante triennium: quidam ante plureis annos: non nemo etiam ante uiginti quoque. Omnes & imaginem tuam: Deorumque simulacra uenerati sunt: ii & Christo maledixerunt. Adfirmabant autem hanc fuisse summam: uel culpae suae: uel erroris quod essent soliti stato die ante lucem conuenire: carmenque Christo quasi Deo dicere secum inuicem: seque sacramento non in scelus aliquod obstringere: sed ne furta: ne latrocinia: ne adulteria committerent: ne fidem fallerent: ne depositum appellati abnegarent: quibus peractis morem sibi discedendi fuisse: rursusque coeundi ad capiendum cibum: promiscuum tamen: & innoxium: quod ipsum facere desisse se post edictum meum: quo secundum mandata tua. Et arias esse uetueram. Quo magis necessarium credidi: ex duabus ancillis: quae ministrae dicebantur quid esset ueri & per tormenta quaerere. Sed nihil aliud inueni: quam superstitionem prauam: & imodicam. Ideoque dilata cognitione ad consulendum

refert per flagitia inuisos a uulgo Christianos appellatos: & fidem nostrā superstitionē exitiabilē autumat nec minus atrociter sēuit Tranqui. superstitionē falsam: & ueneficā eructans. Vocant in periculis: rei fiunt capitis. Ciuitates. Tertulianus cap. de ignorantia. obsessam uociferantē ciuitatē: in agris: in castris: in insulis ob Christianos oēm sexū: ætatem: conditionē: etiā dignitatē transgredi ad hoc nomē quā uimus: urbes: insulas: castella: municipia: cōciliabula: castra ipsa: tribus: decurias: palatiū: senatū: forū. sola

te decucurri. Vīsa est enim mīhi res digna consultatione: maxime propter periclitantiū numerum. Multi enim omnis ætatis: omnis ordinis: utriusq; sexus etiam uocantur in periculum: & uocabunt.

Neq; enim ciuitates tantum: sed uicos etiam: atq; agros superstitionis istius contagio peruagata ē: quæ uidetur sisti & corrigi posse. Certe satis constat: prope iam desolata templa cōpisse celebrari: & sacra solēnia diu intermissa repeti: passimq; uenire uictimas: quarum adhuc rarissimus emptor inueniebatur: ex quo facile est opinari: quæ turba hominum emendari possit: si sit poenitentiæ locus.

Traianus Plinio.

Actum: quē debuisti mī Secūde ī excutiēdis causis eorū: q; Christiani ad te delati fuerāt: secutus es. Neq; n. in uniuersum aliquid: qd̄ quasi certā formā habeat: cōstitui potest. Cōquirendi non sunt: si deferant & arguant: puniendi sunt. ita tamē: ut q; negauerit se Christianum eē: idq; re ipsa manifestū fecerit: idest supplicando dīs nostris: quis suspectus in præteritū fuerit: ueniam ex poenitentiā ipetret. Sine authore uero ppositi libelli nullo crimine locum habere debet. nam & pessimi exempli: nec nostri sæculi est.

Actum. laudat ordinem cognoscēdi seruātū a Secundo: uetatq; inquiri Christianos: sed oblatos puniri iubet: libellis uero sine authore nullā fidē pstandā. Actum actionē. sic Tranq. in Nerone: rex actu dixit & ipse in rescripto ad eundē Plin. iā dixerat cū ad pristinū. actū reuersus fuerit & Val. actū ipm psequemur & mox. aut futuris actis. nec multo post. cæterū ut humana uirtutis actū exequimur. uel actū. i. rōnē: & uia: nā q; uehebāt actū dici putat Varro. actus inq; Festus mō signat ī comœdiis: & tragœdiis certa spatia caticorū: mō iter iter uiciorū quattuor pedū latū: mō ī geometria minorē pte iugeri. i. cētū uiginti pedū: mō motū corporis ut histriionū: & saltatorū: q; etiam ex hoc iplo saltuosū dñr. Deferat. accusent. Arguant. cōprobenē eē xpiani. hūc locū iure. Qu. Septimi⁹ Flores reprehēdit: & emēdat. cap. ii. Plin. Secūdos cū puinciā regeret dānatis qbusdā xpianis: qbusdā gradu pulsis: ipsa tadē multitudine pturbatus qd de cætero ageret cōsultuit Traianū Impatorē: allegās pter oblationē nō sacrificādī: nihil aliud se de sacramētis eorū cōperisse: q; coetus antelucanos ad canēdū xpō ut deo: & ad cōföderādā disciplinā: homicidiū: adulteriū: fraudē: pfidiā: & cætera scelera phibētiū tūc Traianus rescripsit hoc gen⁹ iquirēdū qdē nō eē oblatū uero puniri oportere. o sniam necessitate cōfutam negat ingredos ut inocētes mādāt puniri ut nocētes parcat & seuit dissimulat & aiaduertit qd te metipsum cēsura circūuenis: si dānas cur nō & iquiris: si nō ingris cur nō & absoluis: & q; latius ibi cōsequit̄ prudēt⁹ itaq; rescripsit Minutio Fūdano Adrian⁹ si Paulo Orosio credim⁹ ut nemini liceret xpianos sine obiectu criminis ac pbatōe dānare quis Suida referēte q; tñ opinor factū post hoc rescriptum Traianus uetuerit Xpianos supplicio affici. hic inq; Christianis quietē poenæ quandā reddidit quas magistratus diuersas iferebāt uñ Tyberianus primæ Palestinorū gentis pfectus renūciauit ei nihil pficere in occidēdis illis sua spōte ad suppliciū. currētibus tūc Traianus uetuit quempiam Christianorū occidi.

uobis relinquimus tēpla. Vicos. pagos. ex mltis uillis cōstitutos. Agros. casulas ī agris stātes. C. ad Atticū. ex agris & uicis ex oib⁹ domib⁹ incredibilis cōcursus fit. Cōtagio. morb⁹. q; cōtactu corripit. hic tñ nō morb⁹ sed diuina doctria: & salubris medicīa. Peruagata. diffusa. Sisti. comprimi. Celebrati. frequēta. Pastus ti. Solemnia. annua. Pastumq; uenire uictimagē: & inueniri qui pascua publica conducant ad alēdas uictimas. nā pastus substantium cibum significat. M. Tullius: qui est unus suauissimus pastus animorum & in philippicis ad præsentem pastuz mēdicat̄is suæ. Plin. in. x. ingenia æque uaria ad pastum maxime: q; autē pastus pecudum publice locaretur monstrat Pedianus: ubi interpretat̄ mancipēs esse publicanorū p̄cipes Romanos homines: q; questus sui causa sic decimas redimunt: sic pastum: aut pecora publica: & exigenda a sociis suo periculo exigūt: & reip. repræsentant. Varro de re rustica. itaq; greges ouīū longe abigunt ex Apulia in Samniū æstiuatū atq; ad publicanū profitentur ne si inscriptum pecus pauerit lege cēsoria cōmittant mulietos. i. multas. Pollux inquit σφαγ τοῦ esse nomē uectigalis quod imponebatur sup uictimis: & Tertulianus apposite scribit certe inquitis templorū uectigalia quotidie decoquunt. si p pastumq; uenire uictimagē legat̄. passimq; uenire uictimas: sensus erit manifestior:

Actus

AD TRAIANVM

Amastris

Mastrianorum. quærit an contegenda sit aqua: quæ per Amastrianorum plateam fluebat. Amastris secundum Ptolomæum: & Appianum ac Lucianum non multū distans a Carambe Ponti ciuitas ē: sed Pli. Paphlagoniæ ascribit: olimq; Sesamum dictam refert: Strabo. xii post Parthenium amnem est Amastris de cōditoris nomine appellata: ea posita in peninsula portus habet ex utraq; Isthmi parte. Amastris uxor fuit Dionysii Heracleæ tyrāni: & Oxyarthi filia fr̃is. Darei eius: qui cū Alexādro bellū gessit: ea e triū urbiū incolis Sesamo: Cytoro: & Cronna unā cōfecit ciuitatem. Sesamus Amastris arx dicit̃

hic Stephanus. Amastris ciuitas Paphlagoniæ quæ prius Cronna a muliere per s̃ide Amastride: quæ cum Dionysio Sicilia. (ut Strabo Heraclea) tyrāno concubuit. sed Demosthenes ab Amazone sic appellatā autumat: eius gētile Amastrianus. Cloaca. fossa in quam sordes confluunt a colluendo dicta: siue a uerbo cloacare. quod significat inquinare aut hore Festo. Vlp. de cloacis. cloaca locus est concavus: per quem colluuiēs quædam fluat: cloacæ appellatione: & tubus & fistule continentur.

Cloaca

Est ratiōis

Rationis. permittit cōfornicari cloacā. Rōnis est. exigit ratio: ut maloꝝ est. s. ad malos pertinet. hic modus dicendi apud iuriconsultos frequens reperit̃. Martianus de hæredibus instruendis: q̃ rea fuerat eiūsdē criminis postulata: rationis est: pariter de bonis eorū qui ante sententiam mortem sibi conscuerint. Vlp. titulo quādo dies legatorum: quæstionis est. sic Papinianus de collatione dotis: & idem Vlpia. de fidei cōmissariis libertatibus. Paulus de aqua pluuiā arceda: dixit consuetudinis est: & de uerborum obligationibus: dubitationis ē. Modestinus de donationibus. summæ equitatis est. demum Tacitus libro. xvii nam suadere principi qd̃ oporteat mul. ti laboris est. Pli libro. ii. imperari naturæ: audacis est credere: nec minus hebetis beneficiis abrogare uires. item libro vii. Fortitudo in quo maxime extiterit immensæ quæstionis est. M. Tullius de finibus tertio: sic enim censent opportunitatis esse. & de natura Deorum. est & philosophi & pontificis & Cottæ.

Vota pro Impe. suscipere

Ota. monet magno oīum cōsensu uota pro Traiano suscepta persoluta: & noua pro ei⁹ salute nuncupata: nam auctore Caio de uerborum significationibus. post Calendas Ianuarias die tertio pro salute principis uota suscipiuntur. & Tacitus libro decimosexto principio anni senatores pro imperatore solemne iusiurandum sumere: & nuncupationes uotorum facere memorat. Tertullianus nos. n. pro salute ip̃eratoꝝ Deū uocamus æternū: Deū ueꝝ: & Deum uiuum: quem & ipsi imperatores proprium sibi præter ceteros mallunt. imperatoribus precamur uitam prolyxam: imperium securum: domum tutam: exercitus fortes: senatum fidelem: populum probum: orbem quietum.

Plinius Traiano.

De platea Amastrianorum.

Mastrianorum ciuitas Domine & elegans & ornata: habet inter p̃cipua opera pulcherrimam: eandemq; longissimam plateam: cuius a latere per spatium omne porrigitur nomine quidem flumen: re uero cloaca foedissima: quæ sicut turpis: & immundissima aspectu: ita pestilens est odore teterrimo. Quibus ex causis nō minus salubritatis quam decoris inter est eam contegi: quod fiet: si permiseris: curantibus nobis: ne desit quoq; pecunia operi tam magno: quam necessario.

Traianus Plinio.

Rationis est mi Secunde Carissime contegi aquā istā: quæ p̃ ciuitatē Amastrianorū fluit: si detecta salubritati obest. Pecunia ne huic operi desit: curaturum te secundum diligentiam tuam certum habeo.

Plinius Traiano.

Votoꝝ nuncupatio: & solutio pro Imp. & Reip.

Ota Domine priorum annorum nuncupata alacres: latiq; persoluimus: nouaq; rursus curante commilitonum: & provincialium pietate suscepimus: precati Deos: ut te: remq; publicam florentem & incolumem: ea benignitate seruarent: quam super magnas: plurimasq; uirtutes præcipua sanctitate consequi Deorum honore meruisti.

Traianus Plinio.

Soluiste uota Diis immortalibus: te præeunte pro mea incolumitate & commilitones cū provincialibus lætissimo consensu: in futurumq; nuncupasse: libenter mi Secunde Carissime cognoui litteris tuis.

Plinius Traiano.

Ob diem Imperii.

Nuncupata: nuncupare ut inq̃t Varro nominare significat: q̃ multis exemplis confirmatur: & de uo- Nūcupare
tis proprie dicitur: quādo alicui diuorum uota pollicemur: & destinamus. Apuleius cui uota nūcupabo:
Secundus in panagyrico. nuncupare uota pro æternitate imperii: & pro salute ciuium: immo pro salute
principum: & propter illos p̃ æternitate imperii solebamus nuncupare igitur est palam nominare. nam
Pontifices maximi: consules: prætores censores uota publica suscipiebant. quæ præsentē populo refere-
bantur in tabulis. unde Augustus conscriptis paratisq̃ iam tabulis negauit se suscepturum. quæ non eēt
soluturus: sibi enim mox futurum exi-
tum præfagiebat. Tranqui. author pro
Tyberii nepotibus uota suscepta in eu-
te anno cum putabant deorū aures ma-
gis patere. q̃ asserit in Fastis Ouidius.
Templa patent auresq̃ deum. nec lin-
gua caducas Cōcipit ulla p̃ces: dictaq̃
pondus habent. etiam nuncupare trans-
fertur ad alia. Apuleius. x. iam dudū fe-
lici ministerio nūcupatum destinatūq̃
sed de hoc alibi.

Dem: in quem tutela generis humani feli-
cissima successione translata est: debita re-
ligione celebrauimus commendātes diis
imperii tui authoribus & uota publica: & gaudia.
Traianus Plinio.

Dem impii mei debita lætitia & religione
a cōmilitonibus: & prouincialibus præ-
eunte te celebratum: libenter mi Secūde
carissime cognoui litteris tuis.

Plinius Traiano.

Ius Quiritium latinis suis petit.

Valerius Domine paulinus: excepto uno:
ius latinorum suorū mihi reliquit: ex quī-
bus rogo tribus interim ius quiritiū des.
uereor enim ne sit immodicum pro omnibus pari-
ter inuocare indulgentiam tuam: qua debeo tanto
modestius uti quanto pleniorē experior sunt au-
tem pro quibus. peto. C. Valeri⁹ Aestius. C. Va-
lerius Dionysius. C. Valerius Aper.

Traianus Plinio.

Vm honestissime iis qui apud fidem tuā
a Valerio Paulino depositi sūt: cōsultū ue-
lis mature per me: lis interim: quibus nūc
petisti ut scias dedisse me ius Quiritiū: referri i cō-
mentarios meos iussi: idem facturū in cæteris p̃
quibus petieris.

Plinius Traiano.

Ciuitatem Romanam petit filiæ centurionis.

fuere iura patronorum qui locupletiores libertos habebāt Excepto uno. quem liberauit a iure patro-
natus. Ius quiritium romanam ciuitatem perinde ac si quiritēs eēt nam manumissi modo maiorem Quiritum
& iustam libertatem cōsequebantur & fiebant ciues romani: modo minore & latini ex lege iunia Nor-
bana fiebant: modo inferiorem & fiebant ex lege Elia sententia deditiorum numero credo post hanc
Secūdi epistolam secutum Traiani edictum quo libertos etiam inuito & ignorante patrono ad ciuita-
tem romanam uenire permisit sed sicut uiuum ciuem romanum fecit sic mortuum latinum. i. ut hære-
dem patronum haberet an intelligamus patronum fuisse conditionis peregrinæ & idē iuris libertos cō-
secutos quibus postea oībus sublati iustinianus cūctos libertos ciuitate romana donauit. Quiritū si
ue a Curibus Sabinorū oppido Quirites siue q̃ Quires Sabini cuspides uocāt a quibus Romulus Qui-
rinus q̃ hastam ferret. in singulari etiā numero quiritem dicimus cuius noīatiuus quiris secundum Ser-
giū sed quiritēs Petronius putat. Quiritare uero iubilare dicitur ab his qui fidem quiritum inuocant Quiritare
author Varro. Omnibus. libertis in quos Paulinus mihi patronatus ius reliquit.

Vm. Traianus cōcedit rogata & pro reliquis idem promittit. Depositi. commendati. Cō-
sultum. donati ciuitate romana. Mature uelociter. iussi referri in commentarios meos. ius
si registrari: q̃ illos ciuitate Romana donauerim.

Alerius. petirius quiritum p̃
tribus libertis. Ius liberto-
rum suorum mihi reliquit.
ut haberem idem iuris i eos

quod patronus in libertos licebat iure. Patronat⁹
xii. tabulæ liberto patronum suum te ius
stamento præterire postea ex edicto p̃-
toris dimidia bonorum siue testati siue
intestati liberti patrono relinquebant
etiam relicto filio suo adoptiuo lex Pa-
pia deinde iura patronorum auxit: sed
imperator iustinianus a quo hæc sum-
psumus ab iust. constituit ut tertiam bo-
norum liberti partem in casibus ibidē
contentis patroni consequatur. adhæc
Vlp. de liberis agnoscendis respōdet q̃
liberti tenentur alere patronos & non
nunq̃ patronorum filios pro modo fa-
cultatū. lege plura. ff. xxxvii. de iure pa-
tronatus & xxxviii. de opis libertinorū
& de bonis libertorum. nec me præte-
rit etiam legi ius latinorum sicut in in-
scriptione. latinis suis tanq̃ si liberti Va-
lerii Paulini essent minorem libertatē
consecuti & latini ex lege iunia Norba-
na facti essent & id ius quod habebat
Paulinus in libertos suos moriens reli-
quit Plinio: nam lege papia adaucta

Quiritum
ius

Quirites

Quiritare

Rogatus. Mittit libellū Aquilæ centurionis: quo rogabat filiā suā donati ciuitate. Militum precibus. quos quis sub disciplina cōtineret: tñ multis pmiis & honoribus donauit: nam diuū Neruam parentem secutus plenissimam testandi indulgentiam in milites contulit: q̄ ab Vlp. de militari testamento prænnotatū Iustinianus refert: & Iuuenalis ultima satyra monstrat quanta. commoda militibus fuerint sub Traiano.

Libellum. filiæ Aquilæ ciuitatē ro. indulgent. Libellū rescripti: cuius cā hæc rescripti

Quid. Cōsulit Traianū an ciuitatibus Bithyniæ & Ponti p mittat potiora iura i debitis exigēdis. Locatōibus: loco

rū publicorū. Plerisq̄. p̄cōsulibus: imperatoribus. Protopraxian. primam actionē: ut ante alios ius haberēt exigēdi pecunias a debitoribus. nā Paulus de priuilegiis creditorum. resp. inquit creditrix omnibus chirographariis creditoribus p̄fertur. quīs Martianus ad municipales scribat simile priuilegiū fisco nulla ciuitas habet in bōis debitoris nisi noīatim id a principe datum sit. *πρωτοπραξία*. Suidas interpretatur primā repetitionem primā exactionē. Pro lege. loco legis: ut de consuetudine prædiximus. Breuia. obscura.

Quo. rescribit sequēdas leges uniuscuiusq̄ ciuitatis. Id. priuilegiū: ut cæteris p̄ponatur. Iniuriā priuatorū. ne iniuriā facerē priuatis creditorib⁹ dū eos posteriores facio rebus publicis in exigendis debitis.

Eclicus. repetebat. fisci aduocat⁹ Amisenorū a Iulio Pisonē. ne certā pecuniā ei donatā a rep. i. in. xx. ānis nixus Traiani mādatis: q̄b⁹ phibebat fieri de publico erogationes. Pisonē cōtradiçebat. Secūd⁹ rē itegrā Traiano decernēdā mittit. Eclicus. i. defensor & uindex reip. q̄ hodie dī fisci aduocatus. de quo. M. Cice. lib. xiii. ad Thermū p̄ pre. in eplīs ad Lētulū. Sed malo eclicos: & statim iubeas eclicos Romā mittere & iā dixerat ut eclici mi lesi Romam mitterem q̄q̄ in codicib⁹ impressis passim legatur ubi codices. libeter. n. Secūdus utiſ græcis uocabulis utpote Bithyniæ cōsueris. Bule & ecclesia. senatu & concione populi. *βουλή*. n. senatus & *ἐκκλησία*. Contra. procuratoris dicta allegabat. Rempu. Amisenorum. Hermogenianus: decurionibus

Rogatus domine a. P. Accio Aquilæ centurione cohortis sextæ equestris: ut mitterem tibi libellum: per quem indulgentiam pro statu filiæ suæ implorat: durum putauī negare: cum scirem quantam soleres militum precibus patientiam: humanitatemq̄ p̄stare.

Traianus Plinio.

Libellum P. Acci Aquilæ centurionis cohortis sextæ equestris: quem mihi misisti legi: cuius precibus motus dedi filiæ eius ciuitatem romanam libellū rescripti: quem illi redderes: misi tibi.

Plinius Traiano.

De exactione pecuniarum.

Quid habere iuris uelis & Bithynas & Ponticas ciuitates in exigendis pecuniis: quæ illis uel ex locationibus: uel ex uenditionibus: aliisue causis debeantur: rogo domine rescribas. Ego inueni a plerisq̄ proconsulibus cōcessam eis protopraxian: eamq̄ p̄ lege ualuisse: existimo tamen tua prouidentia constituendum aliquid: & sanciendum: per quod utilitatibus eorum in perpetuum consulatur. nam quæ sunt ab aliis instituta: sint licet sapienter indulta breuia tamen: & infirma sunt: nisi illis tua contingat authoritas.

Traianus Plinio.

Quo iure uti debeant Bithynæ: uel Ponticæ ciuitates in iis pecuniis: quæ ex quacūq̄ causa rei publicæ debebūt ex lege cuiusq̄ animaduertendum est. nam siue habent priuilegium: quo cæteris creditoribus anteponantur: custodiendum est: si uero non habent in iniuriā priuatorum: id dari a me non oportebit.

Plinius Traiano.

De Iulio Pisonē.

Eclicus Domine Amisenorū ciuitatis petebat apd me a Iulio Pisonē denarioꝝ circiter. xl. millia donata ei publicæ ante. xx. annos. & bule: & ecclesia consentiente. utebaturq̄ mādatis tuis: q̄bus eiusmodi donatiōes uetātur. Pisonē contra plurima se in Remp. cōtulisse: ac prope totas facultates erogasse dicebat. addebat etiā temporis spatium: postulabatq̄ ne id: quod p̄ multis & olim accepisset: cū euerſione reliquæ dignitatis

Protopraxia.

reddere cogeretur. Quibus ex causis integram cognitionem differendam existimaui: ut te domine cōiulerem: quid sequendum putares.

Traianus Plinio.

Sicut largitiones ex publico fieri mandata prohibent: ita ne multorum securitas subruatur: factas ante aliquantum temporis retractari: atque in inritum uindictari non oportet. Quicquid ergo ex hac causa actum ante uiginti annos erit: omittamus. Non minus enim hominibus cuiusque loci: quam pecuniæ publicæ consultum uolo.

Plinius Traiano.

De adiectione buleutarum.

Ex Pōpeia Domine: quia Bithyni & Pōtici utuntur: eos qui in bulena cēsoribus leguntur: dare pecuniam non iubet: sed ii quos indulgentia tua quibusdam ciuitatibus super legitimū numerum adiciere permisit: & singula millia denariorum & bina intulerunt. Anicius deinde Maximus pconsul eos etiam: qui a censoribus legerentur: dūtaxat in paucissimis ciuitatibus aliud aliis iussit inferre. Superest ergo: ut ipse dispicias: an in omnibus ciuitatibus certum aliquid omnes: qui deinde buleutæ leguntur: debeant pro introitu dare: nam quod in perpetuum mansurum est: a te constitui decet: cuius factis: dictisque debetur æternitas.

Traianus Plinio.

Honorarium decurionatus omnes: qui in quaque ciuitate Bithyniæ decuriones fiunt: inferre debeant: nec ne in uniuersum a me non potest statui. Id ergo: quod semper tutissimū est: sequendam cuiusque ciuitatis legem puto: scilicet aduersus eos: qui inuiti fiunt decuriones: existimo id acturos: ut erogatio: cæteris præferatur.

Plinius Traiano.

De adiectione ciuium.

Ege Domine pompeia pmissum Bithyni cis ciuitatibus: adscribere sibi: quos uellent ciues: dū ciuitatis non sint alienæ: sed suarū quisque ciuitatum: quæ sunt in Bithynia. Eadē lege sancitur: quibus de causis e senatu a censoribus eiciant: iter quas nihil de ciue alieno cauet, inde me

inquit facultatibus lapsis alimenta decerni permissum est: maxime si ob munificentiam in patriam patrimoniū exhauserint. Erogasse impendisse. distribuisse. Paulus de legatis. nihil ex testamento uidetur capere: qui tantū erogat quantum accipit. apud Apuleium erogare pualde rogare: piis inquit præcibus erogatus: sed erogare est ex lege uetere aliquid eximere p nouam legē tradite Festo. Spatium. xx. annorū. Pro multis. a multis: a senatu & populo: Apuleius libro. y. pro pedibus abrepto. i. a pedibus & ix. pro limine liberato. i. a limine.

Erogare

Pro

Ex. Traianum cōsulit an qui senatores fiunt debeant certum quid inferre pro introitu. Buleutæ. senatū: sportulas solere nouos decuriones cæteris distribuere Papinianus titulo de decurionibus inuit: minores scribit. xxy. annorū decuriones facti. sportulas decurionū accipiunt. Aliud aliis: non eandē: summā oibus: sed minorem huic. maiorem illi. Inferre dare. dilargiri. Buleutæ. senatores.

Onorarium. seruandā præcipit uniuscuiusque loci consuetudinē. Honorarium decurionatus. quod datur honoris causa fiunt decuriones: Paulus de muneribus. æstimationē honoris aut muneris in pecunia p administratione offerentes audiendi non sunt. Qui pro honore pecuniā pmissit: si soluere eam coepit: totam præstare operis inchoati exemplo coactus est. decurionatus aut secundum Callistratū municipalis honor appellatur: siue cum sumptu: siue sine erogatione contigerit: uulgo et nunc inquit honorarium dicimus id munus: quod honoris causa erogatur: sed honorariū ius prætoris ius est: hinc honorarios tutores a prætore datos uocat Vlp. Acturos. Bithynos & Ponticos. Ut erogatio cæteris præferatur. ut minus grauentur in pecuniæ illatione quam cæteri decuriones spontanei.

Honoratū

Ege. quid sit an decuriones aliarum ciuitatum debeant elici lege Pōpeia: quæ uetabat alienū ciuem ascribi senatui alterius ciuitatis. Ascribere. in senatū legere. Quisque. ascribat in sua ciuitate in quonatus est. Cēsoribus: a censoribus: quæ in oppidis creabantur: ut testantur iurisperiti de quorum officio libro. ix. multa protulimus. Eum. decurionem. Buleutas. senatores. *ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ* enim qui reipub. consulunt. Concuterentur. perturbarentur. Ea parte. eo capite: quo uetabat alienū ciuem ascribi in alterius

ciuitatis senatum. Consensu. Modestus omne ius aut consensus fecit: aut necessitas constituit: aut firmavit consuetudo. Exoleuisset: desueuisset. Capita legis: plura enim capita. continebat lex Pompeia.

Erto. permittit esse in senatu: qui iam adlecti fuerat: uetat in futurum alienum ali-
quē adscribi. Moueremus. legimus etiam in eundem sensum nouam rem us.

Vi. dubitat ex inuitatōe multorum ad solēnia officia iter Bithynos factionē & discordiam orituram. Virilē. togam. quam sumere consueuerant ad septimum decimum aetatis annum. Bule. senatum. Vocare. inuitare. Dare. distribuere unicuique. Celebrandum. uel la celebritate & pompa agendum. celebrare est solēniter peragere. & celebrata pro solennia & iusta. posuit Mart. ix. Inscriptum tumulo septem celebrata uirorum se fecisse Cloe. Et quatenus. & si celebrandum sit modum rescribas.

Celebrare.

Solēnibus causis. quales sūt praedictae.

Eandem locationem lib. i. ad Saturninum usurpauit nequam inquit in speciem ambitionis inciderem: hic uero in speciem & reliqua. Diamories. diuisionis: factionis: nisi fallor inquit Tertullianus prohibendarum factionum causa de prouidentia constat modestia publica. quae illicitas factiones timet ne ciuitas in partes scindatur. unde Augustus Tranquil. authore plurimas factiones titulo collegii noui ad nonnullius facinoris societate coeūtes sustulit. non uideo cur quidam uir alioque doctus q in Pade. etas annotationes cōscripsit pro diamories scribendum putet malam.

Corpus.

Erto. reliquit prudentiae Secundi ordinādū q ad perpetuam Bithyniae tranquillitatem faciat. Corpe. factiones. sectiones. collegia. Ouidi. lib. i. meta. tñ illud ab uno corpore: & ex una pendeat origine bellū. corpore igitur profectiōe & hominum congregatione. Martianus de collegiis illicitis & corporibus mandatis principalibus praecipit pñdibus puinciarum ne patiantur esse collegia sodalitia in summa autem nisi lex senatus cōsulti auctoritate uel Caesaris: collegium uel quodcūque tale corpus coierit cōtra leges erit. & Callistratus de iure inuitatis: qbusdā inquit collegiis uel corporibus: ut est fabrorum corpus. Vlpianus etiam cū tria corporū genera facit

quidam ex censoribus consulendum putauerunt: an eiicere deberet eum: qui esset alterius ciuitatis. Ego quia lex sicut adscribi ciuē alienum uetabat: ita eiici e senatu ob hanc causā non iubebat. Præterea quia ab aliquibus adfirmabatur mihi in omni ciuitate plurimos esse buleutas ex aliis ciuitatibus: futurūque ut multi homines: multaque ciuitates cōcuterentur: ea parte legis: quae iam pridem cōsensu quodam exoleuisset: necessarium existimaui cōsultare te. quid seruādum putares. Capita legis his litteris subieci.

Traianus Plinio.

Erto hesisti Secunde carissime: quid a te respondi oporteret censoribus cōsulentibus: an legerent in senatum aliarum ciuitatum: eiusdem tamen prouincię ciues: nam & legis auctoritas: & longa consuetudo usurpata contra legē: in diuersum mouere te potuit. Mihi hoc temperamentum eius placuit: ut ex præterito nihil nouarem: sed manerent: quauis contra legē adsciti quauis ciuitatum ciues: in futurum at lex Pōpeia obseruaret: cuius uim si retro quoque uelimus custodire: multa necesse est perturbari.

Plinius Traiano.

De diuisione Sportularum.

Vi uirilem togam: sumunt uel nuptias faciunt: uel ineunt magistratum: uel opus publicum dedicant: solent totam bulen: atque etiam e plebe non exiguum numerum uocare binosque denarios: uel singulos dare: quod an celebrandum: & quatenus putes rogo scribas. ipse enim: sicut arbitror non imprudenter praesertim ex solēnibus causis: concedendum inuitatiōis: ita uereor ne ii: qui mille hoies: interdum etiam plureis uocant: modum excedere: & in speciem diamories incidere uideantur.

Traianus Plinio.

Erto uereris ne in speciem diamories incadat inuitatio: quae & in nūero modū excedit: & quasi per corpora nō uiritim singulos ex notitia ad solēneis sportulas contrahit: sed ego iō prudentiā tuā elegi: ut formādis istius puinciae moribus ipse moderareris: & ea cōstituas: quae ad perpetuā eius puinciae quietem essent pfutura

tertium inquit est quod ex distantibus constat: ut corpora plura uni nomini subiecta uelut populus: legio: grex: & corpus imperii pro illa orbis parte quæ subiacet imperio. Tacitus posuit: si immensum imperii corpus in physica uocat Apollodorus quod secetur in tria: in longitudinem: latitudinem: altitudinem. Sportulas. largitiones: distributiones. Prudentiam tuam elegi. hinc apparet missum Secundum ad Bithyniam Pontique: statum ordinandum: moresque reformandos: quare Traianus prescripserat: meminisse Plinium iccirco in Bithyniam missum: quoniam multa in ea emendanda apparuissent: sic legimus apud Traianum.

Plinius Traiano.

De iselasticeis.

Athletæ Domine ea: quæ per iselasticeis certaminibus constituisti: deberi sibi putant statim ex eo die: quo sunt coronati. Nihil enim referre: quando sint patriam inuecti: sed quando certamine uicerint: ex quo inuehi possint. ego contra scribo iselasticeorum nomine. itaque eorum uehementer addubitem: an sit potius id tempus: quo iselasticean intuendum. lidem obsonia petunt pro eo agone: qui a te iselasticeus factus est: quis uicerint ante: quam fieret. Aiunt enim congruens esse: sicut non datur sibi pro his certaminibus: quæ esse iselasticea postquam uicerunt: desierunt: ita pro iis dari: quæ esse cœperunt. Hic quoque non mediocriter hæreo: ne cuiusquam retro habeatur ratio: dandumque: quod tunc cum uincerent: non debebatur. rogo ergo ut dubitationem meam regere: id est beneficia tua interpretari ipse digneris.

Traianus Plinio:

Iselasticeum tunc primum mihi uidetur incipere deberi: cum quis in ciuitate sua ipse iselasticean. obsonia eorum certaminum: quæ iselasticea esse placuit mihi: si ante iselasticea non fuerint: retro non debentur nec proficere per desiderio athletarum potest: tam eorum: quæ postea iselasticea lege

stat. id est inuecti sunt. Obsonia. quæ antiqui dixerunt manduca. obsonare est opipare cœnare. Apuleius. si quid obsonare cupis: & obsonator popinarum magister. de quo Mart. Dic quoratus es? quati cupias cœnare? nec unum addideris uerbum: cœna parata tibi est. obsonitare conuiuari dicitur Pompeio tradente. Agone. certamine. Aiunt enim antequam a Traiano fierent: & celebrarentur certamina iselasticea: aliud genus certaminis depugnabant athletæ: quod pariter fecerunt postquam iselasticea finita fuerunt. argumentabantur igitur deberi sibi iselasticeorum præmia: quæ quidem aliis maiora erant: ex eo tempore quo primum constituta fuerunt nec modo cum fierent: sicut cum esse iselasticea desierunt: non dabantur obsonia: nam respiciebant diem constitutionis & finem uerbi causa. Traianus constituit iselasticea Cal. Maiis: & mandat illa inchoata a Cal. Iuniis terminari in Cal. Augusti: qui cœperant pugnare a Cal. Maiis & certauerant usque in Cal. Iunias petebant præmia iselasticeorum: tanquam tunc instituta a Traiano. Ne. an. Cuiusque athletarum. Retro. in præterito antequam fierent iselasticea. Ratio. respectus. Beneficia tua. præmia pro iselasticeo agone.

Iselasticeum. uult intelligi esse iselasticea cum primum quisque in suam ciuitatem inuehitur obsonia negat danda antequam illa fierent: iselasticeum: certamen: sequitur uerbi interpretationem. εἰς εἰς ingressus est. Ante iselasticea. antequam fierent iselasticea. Non fuerunt. constituta a me illa præmia. Retro antequam fierent. Proficere. procedere. Tam eorum. obsoniorum.

Galbam proconsulem obtinuisse biennio Africam extra sortem electum ad ordinandam prouinciam & intestina dissensionem: & barbarorum tumultu inquietam. Moderareris. modum imponeres.

Athletæ. uictores in certaminibus iselasticeis a Traiano factis petebant præmia: & quia de tempore controuersia nascebatur: rogat imperatorem quid facere debeat. Athletæ. certatores αὐτοῦ αὐθλεῶ: quod est certo. Ea. præmia.

Iselasticeis certaminibus. dicta iselasticea: quod uictores cum magna pompa coronati introducebantur quisque in suam patriam αὐτοῦ τοῦ εἰσελασσω. i. induco: inueho: cuius futurum εἰσελασσω: nam solebant athletæ uictores equis albis ingredi suam ciuitatem disiecta muri parte secundum Plutarchum quod significabat non magnopere ciuitati illi opus esse muro habenti uiros: qui pugnare possent & uincere. hanc consuetudinem Tranquil. in Nerone commemorat. Coronati. declarati uictores: & ideo corona donati.

Nihil enim referre. non respiciendum tempus quo quisque in patriam suam inuehitur: sed quando uictor sit pronunciat: hoc faciebant: quia e certatoribus multi percul aberant a patria sua: ad quam non poterant peruenire: nisi post multum temporis: & per hoc obsonia: quæ mensura dabantur: interdum perdebant.

Contra. athletarum desideria. iselasticeorum nomine. uerbis eorum: qui per sunt certaminibus iselasticeis. Eorum tempus. aliqua exemplaria habent. Ita tamen ut uehementer. & reliqua. εἰς ἑλὰ

Iselasticea
certamina

Obsonium

AD TRAIANVM

Cum uincerent esse desierunt. quā eorum obsoniorum: quā cum uincerent iam desierant esse: exacto tempore illis certaminibus constituto. Reuocant. renouant: sed manet in eo statu in quo fuerant dum uincerent.

Sq. excusat se quod uxorem suam urgente itineris celeritate diplomate adiuuerit.

Diplomata. litteras liberi itineris & immunis. de quibus paulo ante. Tuam. ad te pertinentem: ut in tabellarium regis Sauromatae. Vxori meae. Calphurniae. Aui. Fabati. Amitam. Hispulam. de utrisq. libro quinto ad pontium: eram cum prolocero meo eram cum amita uxoris. Durum. inhumanum. Pietas. amor in maiores. Dissimulasse. silentio praeterissem. Sero. importune dum expecto. tuam sniam.

Erito. rescribit Traianus benefecisse Secundum pro diplomate concesso Calphurniae uxori. Adiuuandum eēt usum eorum intentioni nō praefuisse non profuturum esse intentioni uxoris tuae: quam habebat ut illuc excurreret: legitur etiam adiuuandum putarem: serum futurum.

constitui: quam: cum uincerent esse desierunt. Mutata enim condicione certaminū: nihilominus quae ante perceperant: non reuocantur.

Plinius Traiano.

De diplomatibus.

Sq. in hoc tempus Domine: neq. cuiquam diplomata commodauī: neq. in rem ullam: nisi tuam misi: quam perpetuam seruationem meam quaedam necessitas rupit. Vxori enim meae audita morte aui: uolenti ad amitam suam excurrere: usum eorum negare durum putauī: cū talis officii gratia in celeritate consisteret: sciremque te rationem itineris probaturum: cuius causa erat pietas. Hec scripsi: quia mihi parum gratus tibi fore uidebar: si dissimulassem inter alia beneficia hoc unum: quod me debere sciebam indulgentiae tuae: quod fiducia eius: quasi consulto te non dubitauī facere: quem si consulissem sero fecissem.

Traianus Plinio.

Erito habuisti Secunde carissime fiduciam animi mei: nec dubitandum fuisset: si expectasses: donec me cōsuleres an iter uxoris tuae diplomatibus: quae officio tuo dedi: adiuuandum esset usum eorum intentioni non profuisse: cum apud amitam suam uxor tua deberet etiam celeritate gratiam aduentus sui augere.

CFINIS Enarrationum Ioannis Mariae
Catanei in epistolas. C. Plinii Cæcili
Secundi Ad Traianum.

CEMINENTISSIMO PRINCIPI IOANNI IACOBO TRIULTIO MILITIAE GALLICAE MODERATORI: AETATISQVE NOSTRAE IMPERATORI CLARISSIMO IOANNES MARIA CATANAEVS.S.

Mprouidum arbitrarer diuini panagyrici commentarios sine praefatione publicare: etiam si nemo satis dignus occurreret: cui nostras qualescunque uigilias dedicaremus. ueque cum primū eas aggressi sumus. III. Princeps tu statim hoc munusculo: quamuis maiori dignus: dignissimus iudicatus es. Maxime autem nos ad hoc cōsiliū impulit: quod uidebamus multa: quae in te eminent: & excellunt cōuenire cū illustribus Traiani gestis. nā ut is in cunabula: & rudimenta sua per stipendia exercuit: tu pariter iuuentutem non ocio: & deliciis: sed asperis militiae laboribus uincendo transegisti. dura Vlpus tempora prudenter sustinuit. nec tu minus fortiter malorum turbine ferēdo superasti. dissimilibus inuisa Traiani uirtus: & Triultio meo periculo fuit. primus Ille Tribunus optimus: anteq̃ fieret optimus imperator. tu praefectus equitum fortissimus anteq̃ dux exercitus praestantissimus. II.

Te arduis in rebus ad imperium assumptus. tu fessis oportune subuenisti. meruit triumphum tantus Caesar dum po. ro. imperium prorogat: tu dum iterum patriam recipis. expectatus in urbem uenerat Ille. te reducem paruuli noscere: ostentare iuuenes: mirari senes. corruptam castrorum disciplinam emendauerat Vlpus: tu lapsam: extinctamque reduxisti: & post longam desuetudinem in melius reformasti. Inde te agmina ducente hospitum nullus iniurias militum sensit: inde (quod est pulcherrimum uictoriae genus) solo terrore saepius hostem domuisti. Qua uigilantia: quo labore: quanta alacritate: quod denique periculis bella ex bellis confeciisti: cum robur corporis ingens par animi fortitudo comitaretur: & tamen bellicis artibus innutritus pacem amas. non times bella: nec prouocas: quorum alterum fortitudine alterum moderatione efficitur. In deditis quanta clementia tua: quanta humanitas: edoctus experimento summi ducis esse in pugna strenue resistere: & ferrum contra armatos impigre stringere: inermes: & deuictos pro ciuibus habere. Possem hic pluribus immorari: si uellem recensere quot hostes clarissimos mitius tractaueris: quot similtates reipub. causa deposueris. Non noua dignitas ulla: non innumeri honores: & maximi: non quod pro inuictissimo: potentissimoque Rege nostro tanti exercitus summus Imperator fueris: aliquid ex moribus tuis immutarunt. nihil enim in illos fortunae licuit: immo tanto humanior: quo felicior: & quia felicitatem tuam recte noueras: eam optime ferre didiceras. Liberum est omnibus te alloqui: finemque sermonis suus cuique pudor: non tua superbia facit. Quam diligens in omnes: & constans amicitia: cumque tibi larga demerendi ciues materia suppetat: quamlibet occasionem uenaris: ut in dies plures concilies: cumque multa donaueris: longe tamen plura tibi supersunt. nam quod benignitate tua effundis: id diligentia reparas. scis enim illam esse ueram munificentiam: quae dignis condigna distribuit: non quae: quod huic donat: auferat illi. Tu uero cum sis alieni abstinentis pari laude uoluptatibus tuis moderaris: neque superfluo coenarum luxui indulges. non enim distentus crapula indigna principe loqueris. sed ciborum modestiam honesti sermones cōdiunt. sequuntur remissiones seriae tua conuiuia: non histriones: & scurrae: & quaeque rebus arduis implicitus amas studia: nec fere ullum intermittis diem: quo uel Caesaris gesta: uel alterius maximi ducis non relegas: ut te ipsum in illo speculeris: consilia cum tuis conferas. Denique domum tuam ita institueris: ut quandoque beneuiendi posteris exemplum datura sit: nihilque in laribus tuis non laudabile cōspiciatur: imprimis. III. uxor tua Beatrix moderationis: castitatis: sanctitatis norma: quae cultu modesta: quae parca comitatu: quae ciuilem incessu: diceret Romanarum ueterum principem aliquam. Verum cur praefationis formam excedimus: nam si uellemus clariora sectari: in panagyricum alium panagyricum contexeremus. Nos uero praeter admirandas in te uirtutes priuatum beneficium ad hoc consiliū compulit. cum. n. domus nostra Catanæa diuisa inuicem: alii alia sectarentur: & uetus inter gentes similtas (nolo dicere discordia) pridem inualuisset: tandem diuino numine concordia respiceret: idque impetrandum esset a senatu: sed iam propter nonnullorum occultum bellum desperaretur: tu cum prudentissimo Praeside: uos inquam huius urbis duo clarissima lumina dissidentes concordastis: & priuilegiis honestissimis familiam nostram coniunxistis. argumentum firmissimum neutrum alicui factioni studere: sed orbe quodam socialitatis omnes pariter fouere. Num igitur tibi meritisimo dicare debuimus Traiano inuictissimo dictam orationem omnium eius generis praestantissimam: a Secundo publicatam eo consilio: ut imperatori optimo uirtutes suae ueris laudibus commendarentur. deinde ut futuri principes non quasi a magistro: sed tamen sub exemplo praemonerentur: qua potissimum uia possent ad eandem gloriam nitri: in ea tanta uis eloquentiae fuit: ut illum ipsum Traianum eodem uirtutis tenore ad extremum uitae finem perduxerit. humanum: liberalem: iustum conseruauerit: felicissimum eius imperium praestiterit: quam Sidonius incomparabili principi comparabilem. i. admiranda acutissime iudicauit: certe unicum futuris principibus regendi exemplar: ut credibile sit: qui insecuti sunt imperatorum optimos praestitisse. nam si censent Illocratis ad Philippum orationem plurimum Alexandro profuisse ad suscipiendam aduersus Barbaros expeditionem: quantum putamus hanc posteris contulisse non

Traiano missam: sed dictam in illo senatorum ordine clarissimo: frequēti malorum Cæsarum recordatione: uel i uirum quæ poterat ad bonum trahere? Consistit autem in genere demonstratiuo diuini Cæsaris laudes complexa: cuius ordo mirabilis: & transitus rerum ita conuexus: ut idem corpus una superficie contentum uideatur: uariis figuris tanq̃ luminibus decenter illustratū. sine cōtrouerſia inter panegyricas orationes princeps. quæ uerbis idoneis: & sententiis ad inuentionē accōmodatis exornata Traiani raram felicitatem puro dicendi flumine compræhendit. Versatur in graui figura: quam interdum mediocris suscipit: neq. n. semper affectanda sunt elata: & excelsa. in ea splendorem: magnitudinem: grauitatem: uenustatem: celeritatem inuenies: neq. desiderari potest artificium: dictio: figura: membrū: cōpositio: clausula: sonus. uitat enim uocaliū cōcursum: & quæ reddunt orationē hiantē: inde de rhythmū fuit succulenta, facilitatem uero ita temperauit: ne in humilem sermonem decideret: sed dignitatem suam, retineret: at dicendi libertatem: ut non monere: sed probare uideatur. Nec mirandum si elocutio: & ars sæpe detegitur: nam iis actionibus: quæ in aliqua sine dubio ueritate uersantur: & sunt ad popularem aptæ delectationē: quales legimus panagyricos: totumq. hoc demonstratiuum genus: permittitur adhibere plus cultus: omnemq. artē: quæ latere plærūq. in iudiciis debet non confiteri modo: sed ostētare hominibus in hoc aduocatis. Vna autem & maxima in hoc opere difficultas nos circumſtetit: Næræ: Traianiq. gesta: quæ frequenter in hoc libro occurrunt publica litterarum iactura ferme deperdita. nam ueterum nemo circumfertur: qui illorum uitas luculenter a se scriptas nobis transmiserit. Dionis enim & reliquorum compendiosa quædam admodum: & intercisa supersunt, cū tñ legerimus multos: ut Marium Maximū: Fabium Marcellinum: Aurelium uerum: Statium Valentem Traianitres posteris tradidisse. Elaborandum igitur fuit non mediocriter circa historiæ conquisitionem: & ut in integram: ueramq. lectionem Secundū restitueremus. quod si aliqua necessaria desiderabuntur: scias. III. Princeps nobis bonam mentem non defuisse: enixumq. pro uirili nostra diligentis interpretis officio fungi. licet arduum fuerit in tanta rerum caligine: ac p̃funda disciplina ingenii nostri uiribus ubiq. paria fecisse. homines. n. sumus: & primi hoc opus ab aliis quibus doctissimis hucusq. intactū aggredimur nullius auxilio nixi. Veniā itaq. petimus si quid minus conueniens offenderis: q̃q. si ea facilitate: qua cæterorū scripta nostra respexeris: non solum uenia: sed & laus speranda est. nobis tamen uenia sufficit.

¶ Ad eundem. III. Principem Hendecasyllabum Thomæ Mayni.

En qualis tibi Plinii Secundi
Traiano celebratus in senatu
Prætexta meliore nunc libellus
Excultus: quia falce diligenti
Purgauit segetem male occupatam
A rubigine: lolio: cicuta:
Morbo gramineo: situq. turpi:
Clara difficiles notatione
Absoluens Catanæus ille sensus:
Ritus: historias: genus loquendi
Romanum: lepidum: decens: uenustum:
Diuinum: graue: floridum: recoctum.
Nunc excultus ager: subacta terra:
Nunc læta est seges. Haud graui labore
Princeps collige fertiles labores.

Andræ Sarrachi præbyteri ad Interpretem
Ede opus egregium: maturos excute fœtus:
Atq. panagyricus sit ducis iste mei.
Traianum laudas: par est Triuultius Heros:
Qui sese in diuo Cæsare sæpe iuuat.
Iis oblectatur: studiosos sustinet: audit
Rhetoras: historicos: hos colit: hosq. fouet.
Tutus eris tanto sub Principe. felle tumente:
Gorgoneo rabiem dissimulare uolent.

IOANNES MARIAE GATANAELI COMMENTARII IN PANEGYRI
CVM. C. PLINII CAECILII SECVNDI NOVOCOMENSIS.

Ene. C. Plinius Consul designatus cum Cornuto Tertullo Imperatori Traiano gratias in se-
natu agit principem optimum a parentibus: & adoptione laudans res gestas liberalitatemq;
commendans quod delatores expulerit quod uectigalia represserit leges moderatus sit pan-
tomimos sustulerit doctos fouerit. admiratur in eo humanitatem statuarum: honorumq;
modestiam: sed plura de consulatibus
eius: quos gesserat: & gerendos recusa-
bat tractat: iusticiam: tolerantiam: ade-
undi facilitatem diligenter exponens: il-
li uotorum nuncupationes: illi inusita-
tas acclamationes a senatu habitas: cor-
poris bona sed animi magis admiranda
ubi potest malorum Caesarum compa-
ratione: Domitiani praesertim: cuius ui-
tam ubiq; exagitat: illius uirtutes reddit
illustriores. totam deniq; domum: Ploti-
nam imprimis uxorem & Martianam
sororem Traiano similes extollens qua
toq; studio coluerit amicitias suspiciens.
Illa ex tertio de Oratore uerba commo-
de huc transferri possunt. ornatur ora-
tio genere primum: & quasi colore quo-
dam: & succo suo: nam: ut grauis: ut sua-
uis: ut erudita sit: ut liberalis: ut admira-
bilis: ut polita: ut sensus: ut dolores ha-
beat: in toto spectantur haec corpore: ut
porro conspersa sit: quasi uerborum: sen-
tentiarumq; floribus: id non debet esse
fusum aequabiliter per omnem oratio-
nem sed ita distinctam ut sint quasi i or-
natu disposita quaedam insignia & lumi-
na. ipse praeterea Secundus apud Voco-
nium huius orationis ordinem transi-
tum figuras elocutionem commendat
Panegyricae orationes demonstratiuae Panegyri-
cus
sunt inde graecorum aliqui tradidere cau-
sarum alias deliberatiuas alias iudicia-
les alias panegyricas esse. nam πανηγυ-
ρις festiuitas laus conuentus dici potest
απο του παν και αλυσω. quod est to-
tum congreco. Philostratus libro octa-
uo in Panegyri templa sunt & Deorum
cellae & stadia ad currendum proinde
scenae & gentes plurimae partim ex fini-
timis partim ex transmarinis regioni-
bus uenientes ex multis insuper artibus
& sophismatibus constat panegyris ex

CAII PLINII CAECILII SECVN-
DI NOVOCOMENSIS PANEGY-
RICVS NERVAE TRAIANO AV-
GVSTO DICTVS.

Ene ac sapienter patres.
C. maiores instituerunt:
ut rerum agendarum: ita
dicendi initium a preca-
cationibus capere. Quod
nihil rite: nihilque pro-
uidenter homines sine Deo
rum immortalium ope:
Consilio: honore: auspi-
caretur. Qui mos cui po-

uera quoq; sapientia & poetica ex consultatiuis etiam & disputatiuis orationibus & musicis cantibus.
panegyrim quidem dico esse uirorum conuentum & locum ipsum quo ipsos conuenire necesse est. unde
merito inscribitur panegyrica oratio quod in couentu & celebritate senatorum dicta fuit in laudem
Traiani. dicitur Secundi panegyricus sicut Isocratis panegyricus ad τον λογον respiciendo apud grae-
cos enim inscribi solet ολογος πανηγυρικοσ sicut apud nos oratio panegyrica nam ολογος masculino
genere comprehenditur at oratio foeminino. praeter Traianum imperatorem lego alterum Traianum
patricium sub Iustiniano Caesare qui chronica scripsit compendia admodum probata & fidem Ortho-
doxam secutus. Bene ac sapienter. prooemium apparatus. Quod in deliberatio & demonstratio
laudabile uerum in iudiciali genere praecipitur inutile. Trapezuntius Hermogenem secutus hac proce-
mii expositionem uocat: quod cum fine conuenit: nam sicut a precationibus incipit: ita per easdem con-
cludit. duplex lectio circumfertur ut rerum agendarum ita dicendi initium a precationibus capere: cuius
erit ordo. instituerunt capere initium a precationibus sicut agendarum rerum ita dicendi. alia ut rerum

agendarum ita dicendi initium a precationibus caperetur: ut sit ordo instituerunt caperetur initium a precationibus ita dicendi ut rerum agendarum: quæ cum sit durior: & ordo perturbatior minus. procedit. Ut rerum agendarum. latis constat nunquā fere Romanos iniisse magistratus: bella suscepisse: re aliquam publicam tractasse: nisi prius nuncupatis uotis: captato augurio: sacris rite peractis inde libro primo Valerius Maximus: prisco instituto rebus diuinis opera datur: cum aliquid commendandum est precatione: cum exposcendum uoto cum exoluendum gratulatione: cum inquirendum uel extis: uel

fortibus impertito: cum solemnī ritu peragendum sacrificio: quo etiam ostentorum ac fulgurum denunciationes procurantur. Ita dicendi. contenti erimus uno Liuiō: in cuius initio cōcionum sæpe legimus: quod Felix faustumq; sit senatui populoq; Ro. & alibi. Deos immortales milites uestros publicos meosq; ab urbe proficiscens adorauī ueniamq; supplex poposci. ut taceamus Valerium qui in prologo sui operis testatur priscos oratores a Ioue optimo Max. bene orfos. Quod nihil rite. expositionis ratio uerissima. Rite. bene. recte. Auspicarentur. inciperent. Consuli. qui præest reipub. & post imperatorem summum ius habet. ante imperatores primum obtinuit. Usurpandus. uisandus. Colendus. obseruandus. Imperio. iussu. Optimo. Traiano. Gratias: pro consulatu. Castus. abstinuit Traianus ab adulteriis. sed puerorum amoribus non caruit. Rectores. principes. nā Homerus secundo Iliados regibus. inquit dignitas ab Ioue tribuitur his quidem uerbis ΤΙΜΗ ΔΕ Χ ΔΙΟΣ ΕΣΤΙ & nono scribit Agamemnonē ab Ioue regē factum. Cæsares etiam a deo dari opinatur Vegetius libro secundo: & secundos

tius quam consuli: aut quando magis usurpandus: colendusq; est: quam cum imperio senatus: authoritate reipublicæ ad agendas optimo principī gratias excitamur: Quod enim præstabilius est: aut pulchrius munus Deorum: quam castus: & sanctus: & diis simillimus princeps: Ac si adhuc dubium fuisset forte: casuq; rectores terris: an aliquo numine darentur: principem tamen nostrum liqueret diuinitus constitutum. non enim occulta potestate fatorum: sed ab Ioue ipso corā: ac palam repertus: electus est quippe inter aras: & altaria: eodemq; loci: quem deus ille tam manifestus: ac præsens: q̄ cœlum: ac sidera isedit. Quo magis aptum: piumq; est te Iupiter Optime Maxime antea conditorem: nunc conseruatorem imperii nostri precari: ut mihi digna consule: digna senatu: digna principe contingat oratio: utq; omnibus quæ dicentur a me libertas: fides: ueritas constet. Tantumq; a specie adulationis absit gratiarum actio mea: quantum abest a necessitate.

Princeps a deo.

Ara. Altare

Capitolini templum

a deo generi humano præesse apud græcos legere memini. patrē filiū Numā admonuisse regnū suscipere: tanq̄ diuinū donū & dei ministeriū. Occulta. nobis incognita. Corā. Nerua ob senectutē despectus a militib⁹ Capitolium ingressus exclamauit. q̄ felix faustumq; sit senatui populoq; Ro. & mihi. M. Vlpium Neruā Traianū adopto: & Cæsare facio: q̄re Secundus nō multo post ingt nō tua ī cubiculo: sed ī tēplo: nec ante genialē torū: sed añ puluinar Iouis opt. max. adoptio pacta ē. sequit̄ aut̄ rhetor̄ p̄cepta: nā scripsit de Oratore. M. T. nostrā orōnē ornari a reb⁹ gestis iudiciis hoīum cōprobat̄ ī qb⁹ ēt felicitatē ipsam deor̄ immortalū iudicio tribui laudationis ē. Inter aras & altaria. Seruius sup̄ illud Virgilianū: en quatuor aras: Ecce duas tibi Daphni: duoq; altaria phœbo: tradit: nouimus aras & diis superis: & inferis cōsecratas: altaria uero eē superor̄ tm̄ deor̄: sic alterq; ab altero Tacitus li. xvi. distinxit: post altaria & aram cōplexa dicēs: altare qdā dictū uolūt ab altitudine: q̄ antiq̄ diis sup̄ ī ædificiis a terra exaltatis sacra faciebāt. diis terrestrib⁹ ī terra: diis inferiorib⁹ ī terra defossa uel altare appellatū: q̄ ī eis ignis adolef. i. excre scat ara uel ab area dicta ē loco ī urbe puro: q̄ ara deū pura sit: uel ab ardore: ad quē ut sit fit ara: author Varro de lingua latina: sed idē libris diuinæ regē dixerat si Macrobio credimus aras primū ansas uocatas: q̄ eēt necessariū a sacrificiis eas teneri. ansis at̄ teneri solere uasa q̄s ambigit. Eodēq; loci. ī eo loco. i. ī Capitolio. Deus. Iupiter opt. max. Capitolinus. de extructiōe tēpli capitolini multa Plut. ī Publicola & Dionysius lib. iiii. & Liuius priō: in illo fuerūt tria sacella æqualia iter se cōia hñtia latera: mediū qdē Iouis hic inde Iunonis: & Mineræ sub una aquila unaq; uelata tectura. appellat̄ Iupiter scdm̄ Cice. pro domo sua optimus pp̄ beneficia quæ Romanis p̄stitit Maximus aut̄ pp̄ uim. Manifestus. putabat antiquitas magis p̄ntē Iouē supplicibus in tēplo capitolino q̄ alibi q̄ ibi tanq̄ in arce cœli solemnibus sacris & cultu p̄pabiliore excolerē. Quo magis. reddito rōnis quæ breuiter cōplectit̄ id q̄ ex positione & rōne cōficiū ueluti ipsius rei apta p̄positio. Cōditorē. at Romulū oēs conditorē urbis tradūt sed quia nihil fit sine deo opt. max. cuius nutu ferūt Romulo aues addixisse nō iniuria cōditorē urbis Iouē appellauit. Cōseruatorē. qui a Domitiano deinde a tumultuātib⁹ militibus iperū trāstulit ī Traianū cuius incolumitate rēp. florētē & incolumē a diis seruari in epistolis retulit. Digna. repetitio. Libertas fides ueritas. dissolutū. Constet. manifesta sit. A necessitate. quia inuiti non cogimur ullo timore.

Equidem.comprobatio:quæ est redditionis causa:remq; totam manifestius tangit. Idem illud simili. Alio.principe:claritas orationis:quam puritas & elegantia conficit. Illæ.blandæ & adulatoriæ. Exprimebat.extorquebat:ducebat. Eadem.falsas laudationes. Eadem secreto:clam malis principi- bus maledicimus. Prius.sub Domitiano:qui deus dici & credi uoluit: Aureliano:Dione. Eusebio: Tranquillo tradentibus.nam postquam scripsit epistolam suis procuratoribus:cuius initium fuit. Do- minus: & deus noster sic fieri uoluit: institutum post hac: ut ne scripto quidem ac sermone cuiusquam

Equidem non consuli modo: sed omnibus ciuibus enitendum reor: ne quid de principe nostro ita dicant: ut idem illud de alio dici potuisse uideatur. Quare abeant: ac recedant uoces illæ: quas metus exprimebat. nihil quale antea dicamus. nihil enim quale antea patimur: nec eadem de principe: quæ prius: prædicemus: neq; enim eadem secreto loquimur: quæ prius. Discernatur orationibus nostris diuersitas temporum: & ex ipso genere gratiarum agendarum intelligatur: cui quando sint hæc ut deo: nunc nusquam: ut numini blandiamur. non enim de tyranno: sed de ciue: non de domino: sed de parente loquimur. Vnum ille se ex nobis: & hoc magis excellit: atq; eminet: q; unum ex nobis putat: nec minus hominem se: q; hominibus præesse meminit. intelligamus ergo bona nostra: dignosq; nos illius usu probemus: atq; identidem cogitemus: si maius principibus præstamus obsequium: qui seruitute ciuium: quã qui libertate lætantur: & populus quidem ro. dilectum principem seruat: quantoq; paulo ante concentu formosum alium: hunc fortissimum personat: quibusq; ali- quãdo clamoribus gestum alterius: & uocem: huius pietatem: abstinentiam: mansuetudinẽ laudat

appellaretur aliter: quinimmo mulier quædam cum in conspectu imaginis illius se exuisset supplicio e affecta. Nusquam. nec publice nec priuatim. Ut deo addam prædictis Orosium scribere in tantum superbiæ prolapsum Domitianum ut Dominum ac Deum sese uocari: scribi: coliq; iusserit: Apolloniumq; philosophum narrat Philostratus ab accusatore iussu ut omnium hominum Deum Domitianum respiceret. illum autem oculos ad culmen domus. i. ad Iouem sustulisse. Ut numini. tanq; deo. Non enim de tyranno contentio color. complectitur in hac oratione optimi Traiani: & pessimi Domitiani uitam ut grator fiat: nam nec bonum uirum proprie & copiose laudari sine uirtutibus: nec improbum uituperari sine uicio: cognitione satis insigniter atque aspere posse testatur Cice. de Oratore. Domino. cuius correlatiuum seruus. Ex nobis. ex numero nostro: idest hominem.

Hoc. propter humanitatẽ. oratio exacta & diligens: quæ ornatum in se continet. Hominibus quos decet humaniter tractare. Dignos. bene obsequendo illi. Identidem. frequenter. Si præstamus maius obsequium si magis subiecti sumus. cum sane tyrannis magis famulemur. Et po. populus inquit Romanus obseruat Traianum & applaudit eius uirtutibus. Concentu. suauis uocum concordia. solebant enim principum

aliqui disponere iuuenes robustissimæ uocis: qui per classes diuisi applauderent imperatori. hoc legimus fecisse Neroneim. quem morem uidetur poeta tetigisse: cum canit Tyrios & Troianos applausisse Iopæ canenti. Formosum alium. Domitianum intelligit: cui spectacula edenti populus applaudebat: fuit autem is pulcher: & decens maxime in iuuenta: statura procera: uultu modesto: ruborisque pleno: grandibus oculis: uerum acie hebetior: & præter Tranquillus: uerba Tacitus asserit habitu decorum: & crebram oris confusionem ignotis adhuc moribus pro modestia accipi solitam. quare de eodem Statius in Syluis ait par forma: decorque: Par honor. Hunc fortissimum. Traianum ualuisse corporis uiribus constat uel uno Secundi testimonio: qui circa finem huius orationis multa de illius tolerantia tractat: lætumque opere corpus: & crescentia laboribus membra commendans. Martialis etiam more suo idest adulatorio Domitianum tanquam formosissimum libro octauo extollit. Hic sterit arctoi: formosus puluere belli Purpureum fundens Cæsar ab ore iubar: Hic lauro redimita comas: & candida uultu Roma salutauit uoce manuque ducem. Personat. alta uoce laudat. Huius pietatem. ista obtinent narrationis locum: nam proponit de quibus dicturus est & a persona Traiani quem laudat & Domitiani quem uituperat incipit ex arte Fabius enim libro quarto initium narrationis quidam utiq; faciendum a persona putant eamque si nostra sit ornandam si aliena infamandam statim & quamquam is de iudiciali genere loquatur tamen hæc per quandam similitudinem deduci possunt ad demonstratiuum ut pro nostra persona sit illius quem laudamus & pro aduersarii quem ex comparatione uituperare intendimus narratio inquit Cicero in demonstratiuo nulla erit quæ necessario consequatur: sed si qua inciderit cum aliquod factum eius de quo loquemur nobis narrandum sit cum laude aut uituperatione præceptio narrandi eadem quæ in iudicialibus.

PLINII PANEGYRICVS

Quid nosipsi? interrogatio grauis: nam hæc narratio quamquam sit lucida: tamen morata & cum dignitate ornata magnifice fluit. Nosipsi. senatores. Vt amor: & gaudium tulit prout quisque uel amore: uel gaudio incitatur. Ciuile. pertinens ad ciues. Optimi cognomen. iuxta finem inquit iustis ne de ausis Senatus Populusque Ro. optimi tibi cognomen adiecit: nec magis diffinite: distincteque designat: qui Traianum qui optimum appellat. Huius peculiare. Traiani proprium. Arrogantia. qui dedignabatur optimi cognomen an potius quia illud non merebantur. & si legimus optimi cognomen a

senatu. P. Scipionem Nasicam meruisse: & Tranquillus tradat Caium imperatorem cognomen optimi maximeque sumpsisse. Commune. & illi & nobis est. Felices. Traiano acclamarunt senatores: o te felicem: o nos felices: quod cum dicerent non opes illius: sed animi admirabantur: hæc comprehensa breuius in narratione suis locis diffusius tractabuntur. Felicem illum. Traianum: quod non moribus: sed fortunæ datum est.

Alternis quoque uotis. precatus est Traianus ut ita precibus suis dii annuerent: si iudicium senatorum mereri perseverasset. precati sunt senatores: ut sic Traianum amarent dii quemadmodum imperator se. Hæc faciat. qualia facit.

Hæc audiat. qualia a nobis audit scilicet felices nos & illum. Quasi non dicturi. talem dicendi libertatem nobis concessit ut non benediceremus de Traiano nisi & beneficeret. Lachrymis. nam præ læticia effudit lachrymas. approbati inquit & ipse acclamationum nostrarum fidem: lachrymarum tuarum ueritate uidimus humescentes oculos: demissumque gaudio uultum: tantumque sanguinis in ore: quantum pudoris in animo.

Sibi. suis uirtutibus. Non principi. non timore & adulatione: ut solent populi principibus dicere. Omnes. senatores.

Pietatis calore. in illis repentinis acclamationibus: cum multa sponte: plura instinctu quodam fecerunt. hic dicit temperamentum habuisse in acclamationibus: illic uero modum excessisse. Meditati. præparata oratione. Acclamationes. repentinæ laudationes: de quibus in epistolis copiose disseruimus.

Quantum ad me. a persona de qua agit: & sua facit auditorem attentum.

Ad modestiam. ad imitationem Traiani: qui solet in omnibus uti modestia.

Submittam. deprimam: extenuem minus dicturus: quam uirtutes eius meruerint. Quid. nisi modestum. Quid. nisi excellens & diuinum. Inusitata. prioribus insueta. Difficultas. ne uidear immodice laudare. Circumstat. augit: ob-

fedit. translatum uerbum. Non enim periculum est. quod erat sub malis principibus: qui sibi conscii cum laudarentur suspicabantur per contraria notari sua uicia. est autem contentio color nec minus ista narrationis locum obtinent quam superiora. Liorem. inuidiam. Gratus. si satis dixerō. Ingratus. si parum. Animaduerto enim. sententia. Accuratis. elaboratis: elegantibus. Delubris. Asconius templa singulorum Diis attributorum locorum delubra multarum ædium sub uno tecto a Diluui-

Quid nosipsi? diuinitatem principis nostri: an humanitatem: temperantiam: facilitatem: ut amor: & gaudium tulit celebrare uniuersi solemus? Iam quid tam ciuile: tam senatorium quam illud additum a nobis optimi cognomen? quod peculiare huius: & proprium arrogantia priorum principum fecit. Enimvero quam commune: quam ex æquo: quod felices nos: felicem illum prædicamus: alternisque uotis hæc faciat: hæc audiat: quasi non dicturi nisi fecerit: comprecamur. Ad quas ille uoces lachrymis etiam: ac multo pudore suffunditur. Agnoscit enim: sentitque sibi: non principi dici. Igitur quod temperamentum omnes in illo subito pietatis calore seruauimus: hoc singuli quoque meditati teneamus: sciamusque nullum esse: nec sincerius: nec acceptius genus gratiarum: quam quod illas acclamationes æmulemur: quæ fingendi non habent tempus. Quantum ad me pertinet laborabo: ut orationem meam ad modestiam principis: moderationemque submittam: nec minus considerabo: quid aures eius pati possint: quam quid uirtutibus debeatur. Magna: & inusitata principis gloria: cui gratias acturus non tam uereor: ne me in laudibus suis parcum: quam ne nimium putet. Hæc me cura. hæc difficultas sola circumstat. nam merenti gratias agere facile est patres conscripti. non enim periculum est: ne cum loquar de humanitate: exprobari sibi superbiam credat: cum de frugalitate luxuriam: cum de clementia crudelitatem: cum de liberalitate auaritiam: cum de benignitate liuorem: cum de continentia libidinem: cum de labore inertiam: cum de fortitudine timorem. Ac ne illud quidem uereor ne gratus: ingratusue uidear: prout satis aut parum dixerō. Animaduerto enim etiam deos ipsos non tam accuratis adorantium precibus: quam innocentia: & sanctitate lætari: gratioremque

pluvia munitarum: alii delubra dicunt ea templa in quibus nunc delubra corporum abluendorum causa more dodonei Iouis: aut Apollinis delphici: in quorum delubris sebetes tripodesque uisuntur: sunt etiam qui delubra ligna delibratas: id est decorata pro simulacris Deorum more ueterum posita existimant sed male. Varro Macrobio referente ait delubrum alios existimare: in quo praeter aedem sit area assumpta Deum causa: alios in quo loco Dei simulachrum dedicatum sit: sicut locum in quo figeret candelam: candelabrum appellatum: ita in quo Deum ponerent delubrum. Seruius praeterea quas rationes

Asconius idem & ipse retulit: sed in hoc dissentit Festo simul concedente: quod delubrum sustinere libratum: hoc est decorticatum: quem pro Deo uenerabantur: prodit.

Meditatum: excultum. Carmen, cantum. Senatusconsulto, decreto patrum. Sub titulo, sub inscriptione & uelamento: ac praetextu. Solemne, praecipuum. Priuatas, a priuatis hominibus. Cohibet, uetat fieri sibi. Parens, qui nos diligit filiorum instar: & ideo pater patriae iure nominatus. Intercessurus publicis, prohibiturus etiam publicas gratiarum actiones, si uellet infringere senatusconsultum. Caesar Auguste, a primo imperatore Octauio ceteri cognomen Caesaris Augusti sibi uedicarunt. Moderare facis, Alibi in loco priuato. Hic, in senatu. Iste honor, gratiarum actio. Non habetur tibi, tu non queris hunc honorem. Sed ab agentibus, unde illud Aristotelis: honor est honorantibus: id est in potestate dantis non autem accipientis. Cedis affectibus nostris, permittis quod cupimus. Nec est necesse, nec cogimur. Munera, beneficia. Gerantur, administrentur.

Aequata potestas: qui parem potestatem haberet in terris: quam diu habet: quorum nutu omnia reguntur. Voto, paradoxon. Similem, talem & tantum, sane Traianus fuit admirabilis: cuius uirtutes diuus Gregorius scriptis recognoscens precibus a Deo illi caelestem uitam impetrasse traditur. Enituit aliquis in bello, facit diuisionem exponendo quae dicturus sit: nam Marcus

existimari: qui delubris eorum puram: castamque mentem: quam qui meditatam carmen intulerit. Sed parendum est Senatusconsulto: quod ex utilitate publica placuit: ut consulis uoce sub titulo gratiarum agendarum boni principes: quae facerent recognoscerent: mali quae facere deberent. Id nunc eo magis solemne: ac necessarium est: quod parens noster priuatas gratiarum actiones cohibet: & comprimit: intercessurus etiam publicis: si permetteret sibi uetare: quod senatus iuberet. Vtrumque Caesar Auguste moderate: & quod alibi tibi gratias agi non finis: & quod hic finis, non enim a te ipso tibi honor iste: sed ab agentibus habetur, cedis affectibus nostris nec nobis munera tua praedicare: sed audire tibi necesse est. Saepe ego mecum, P. C. tacitus agitaui qualem: quantumque esse oporteret: cuius ditione, nutuque maria: terrae: pax: bella gerantur: cum interea fingenti: formantique mihi principem: quem aequata diis immortalibus potestas deceret: nunquam uoto saltem concipere succurrit similem huic: quem uidemus. Emicuit aliquis in bello: sed obsoleuit in pace: alium toga: sed non: & arma honestarunt: reuerentiam ille terrore: alius amore humilitate captauit: ille quae sita domi gloria in publico: hic in publico partem domi perdidit: postremo adhuc nemo extitit: cuius uirtutes nullo uitioque confinio lederent. At principi nostro quanta

cus Tullius in rhetoricis genus demonstratiuum tractans diuisione inquit hac utemur: exponemus quas res laudaturi sumus: in ea si Hermogeni credimus summa consistit elegantia: non solum uerbis: sed etiam sententiis: quando scilicet praeparamus auditorem: & in ordinem dicenda redigimus, legitur etiam emicuit. In bello, ut Annibal, Marius: testatur Ausonius Traianum bello: paceque claruisse. Aggreditur regimen uiridi Traianus in aeuo Belli laude prior: cetera pacis habens, & Epitomata uitae Traiani: non ut bellicosus alia pacis neglexit: aut minus intellexit: sed saepius pro tribunali iustissime iudicauit, tali dicendi modo quo Secundus utitur Claudianus pro Stilicone. Corpus destituit: bellis insignior ille: sed pacem foedat uiciis: hic publica felix: sed priuata domus: partitum singula quenquam Nobilitant: hunc forma decens: hunc robur in armis: Hunc rigor: hunc pietas: illum solertia iuris: Hunc soboles castique tori: sparguntur in omnes: In te mixta fluunt: & quae diuisa beatos perficiunt: collecta tenes sic Propertius libro tertio. Hic satus ad pacem hic castrensibus utilis annis. Toga, pax, qua Marcus Tullius habior & clarior. Honestarunt, extulerunt. Ille alius quam Marius: Sylla, Calligula & Domitianus. Alius, qualis Claudius primus Caesarum fidem militis etiam praemio pigneratus & quodam cum ferro circa sacrificantem se deprehenso senatum per praecoens propere conuocauit lachrymisque ac uociferatione miseratus est conditionem suam cui nihil tuti usque esset ac diu publico abstinuit. Sic Otho ad promerendum militum fauorem humili concione eos adhortatus est, item Nero & Domitianus largitionibus praerungque sibi amorem conciliarunt. Domi, in re priuata. Confinio, contagio, commixtione.

Concordia coniunctio. Conventus.conuenientia collaudatio. Seueritati.Marcus Tullius de Bruto.quid enim tam distans:quam a seueritate comitas? quis tamen unquam te aut sanctior est habitus: aut dulcior? Firmitas.fortitudo corporis. Iam honor capitis. canicies quæ quidem in homine graui uenerabilis est.refert Dion dum Traianus Agarenos oppugnat cognitum ab hostibus maiestate canicie:& grauitate oris:quamuis imperatoria insignia deposuisset.itaq; sagittis petitem:& unum ex equitibus iuxta interfectum. Dignitas oris.maiestas:pulchritudo digna imperio Claudianus de Stilicone.

Iam tum conspicuus.iam tum uenerabilis ibas: Spondebatq; ducem celsi nitor igneus oris Membrorumq; modus laudat a bonis corporis a natura attributis ea sunt ut uelocitas uires.ætas dignitas ualitudo. Ad hoc præterea. Aetatis inflexa maturitas.florida uirilitas.tradunt authores Traianum imperatorem electum in ætatis robore utpote qui quadragesimum annum agens imperare cœperit ut alios omittam unico Suidæ testimonio contenti erimus. Traianus princeps iustus & corporis robore præstas quadragesimo ætatis anno sumpsit imperium:& quodammodo omnia pariter:quæ priuati solent:uoluit elaborare. Dionis abbreviator.xl.unum addidit.Traianus inquit non mediocriter enituit in iusticia: & fortitudine: morumq; simplicitate: ac robore corporis: nam unum & xl.annum agens imperator creatus etiam animo uigebat: ut neque iuuentute magis auderet: neque senectute retardaretur: nam Onexander libro de imperatore eligendo præcipit nec iuuenem nimis:nec senem esse oportere imperatorem: quod alter credulus nimis & audax imbecillus alter & timidus alii etiam græcorum.xl.duos addiderunt: cui sententiæ uidetur Eusebius concedere si diligenter annos computaueris unde miror Flauium Vopiscum referre Tacitum imperatorem dicere solitum Traianum senem ad imperium uenisse. Insignibus. canicie. Maiestatem.reuerentiam: quæ maioribus habetur. Cæsaries. coma a cedendo dicta. Longe lateque. manifestissime. hunc locum imitatus est Pacatus in panagyrico Theodosii.tua inquit hæc forma uenerabilis quam longe lateque conspicua commendat imperium. Ostentant.indicant. Non bella ciuilia. respicit Augustum:quem Romana respub.iam bellis ciuilibus sessa libenter imperatorem accepit:etiam ad Vespasianum referri potest. Adoptatio.electio:assumptio in filium per Neruam. Exorata.propicia: precibus nostris fauentia. Orosius. Nerua Traianum in regnum adoptauit: per quem re uera afflictæ reipublicæ diuina prouisio consuluit. An fas. interrogatio grauis. Quem dii.quem Traianum dii crearunt nobis. Iudicium. Dion in Domitiano. Traiano Vlpio & Acilio Glabrione coss. signa apparuisse ferunt:quibus Glabrioni mors:Traiano imperium portenderetur.Secundus in peroratione orationis loquem appellans dicit. tu clara iudicii tui signa misisti: cum proficiscenti ad exercitum tuo nomine: tuo honore decorasti. Ad exercitum. germanicum: dum cum imperio illuc a Domitiano mitteris. Largus cruor.hecatombe.innumeræ uictimæ. Tranquillus memorat tribus mensibus ac ne totis quidem

concordia: quantusq; concentus omnium laudum: omnisq; gloriæ contigit: ut nihil seueritati eius hilaritate: nihil grauitati simplicitate: nihil maiestati humanitate detrahatur. Iam firmitas: iam proceritas corporis: iam honor capitis: & dignitas oris: ad hoc ætatis inflexa maturitas: nec sine quodam munere deum festinatis senectutis insignibus ad augendum maiestatem ornata cæsaries: nonne longe lateq; principem ostendant? Talem esse oportuit: quem non bella ciuilia: nec armis oppressa. R.P.sed pax.& adoptatio:& tandem exorata terris numina dedissent.An fas erat nihil differre inter imperatorem:quem homines: & quem dii fecissent: quorum quidem in te Cæsar iudicium:& fauor tunc statim: cum ad exercitum proficiscereris: & quidē inusitato enituit.nam cæteros principes: aut largus cruor hostiarum: aut sinister uolatus auium cōsulentibus nunciavit: tibi ascendenti de more capitolium quæ non id agentium ciuium clamor: ut iam principi occurrit:siquidē omnis turba:quæ limen insederat ad ingressum tuum foribus reclusis iam quidē

Læuum.

supra centum sexaginta milia uictimarum cæsa pro.C.Cæsare. Sinister.felix.læuum cum de humanis rebus est contrarium est:cum de cœlestibus prosperum:nam quod nobis sinistrum:diis dextrum est. unde pluribus quærit Plutarchus:quid est quod auspiciorum quod sinistrum dicitur prosperum ac secundum putatur. De more.qui cum imperio in prouinciam proficiscebatur i capitolio uota nuncupabat litabatq; Traianum igitur ut hoc faceret capitolinum templum ingredientem Romanoq; turba consalutauit optimū.maximū. quæ tunc non id intenderet:putabat enim consalutasse Iouem optimum maximum sed euentus docuit consalutasse Traianum: cui deinde cognomen optimi est inditum: & maximus oium factus.secundū artem hunc locū tractat:dum explicat quibus inditiis dii futuram felicitatē promiserint:hoc Fabius lib.iii.præcipit. Non id agentium. non intendentes te salutare. Limen ingressum Iouis capitolini. Insederat.circumsteterat. Foribus.templi. Consalutauit Deum. Iouem opti.maxi.

Ut tunc arbitrabatur. sic tunc oēs existimabāt Iouem salutātū. Euentus. cum tibi inditum optimi
 rognomentum: & factus ex max. trahit argumentum ab iis: quæ secuta sunt rem. Dion vero tradit futu
 ri principatus hoc omen extitisse Traiano. nā uidisse per somnū uirū seniorē in paludamēto & purpurea
 ueste: amplius hoc corona honestatū: quēadmodum forte senatum pingunt: annulo quodā sigillū ei ad
 sinistram: deinde ad dextram transposuisse. Tranqui. futuri sæculi felicitatem a cornice nūciatam adhuc
 uiuo Domitiano: quæ in Capitolio græce e locuta est *εσαλ παυθακαλασε* erunt omnia bene & Domitia

ut tūc arbitrabatur: deum ceterum ut docuit euen
 tus: te consalutauit imperatorē: nec aliter a cūctis
 omen acceptū est. nam ipse intelligere nolebas. re
 cusabas enī imperare. recusabas quod bene erat i
 peraturo. igitur cogendus fuisti. cogi porro nō po
 teras: nisi periculo patriæ: & mutatione reipu. ob
 stinatum enī tibi non suscipere imperium: nisi ser
 uandū fuisset. Quare ego illum ipsum furorem:
 motūq; castrensem reor extitisse: qā magna ui: ma
 gnoq; terrore modestia tua uincenda erat. At sicut
 maris: cæliq; temperiem: turbines: tempestatesq;
 commendant: ita ad augendam pacis tuæ gratiam
 illum tumultum præcessisse crediderim. Habet
 has uices conditio mortalium: ut aduersa ex secū
 dis: ex aduersis secunda noscantur. Occultat utro
 rumq; sēmīna deus: & plærunq; bonorum: malo
 rumq; causæ sub diuersa specie latent magnū qui
 dem illud sæculo dedecus magnum reipu. uulnus
 impressum est. imperator & parens generis hūani

num somniasse gibbam sibi pone cerui
 cem auream enatam: p certoq; habuis
 se beatiorē post se: letiorēq; porten
 di reipub. statum: sicut sane breui euenit
 abstinentia & moderatiōe insequētium
 principum. Te consalutauit imperato
 rem non multo post eandem rē tractās
 inquit q; peculiare gaudium eorum: qui
 te primi in Capitolio consalutauerunt
 imperatorem. A cunctis: circumstanti
 bus: q; ut te futurum principē crederent

Omen. si Varroni fidem præstamus
 ab ore dictum quasi omen: q; in ore pri
 mum elatum est. eum secutus Donatus
 paria retulit: & ad rem diuinā referri cre
 didit. Marcellus dixit omen uotum esse
 mentis: & uocis in sacrificiis dicitur bo
 na habere omina. i. ut circūstātes: & bo
 na mēte uelint: & recta oribus proferāt.

Omen.

Intelligere. hoc omē recusabas. tradu
 ctio: eiusdē uerbi crebra repetitio. enu
 merat Hieron Tyrānus apud xenophō
 tem: quot & quantis uoluptatibus pri
 uatus fuerit factus princeps qbus priua
 tus fruebatur: unde non mirum si Tra
 ianus tanquam bonus imperium sper
 nebat nec: nisi necessario suscepit. Im

peraturo tibi. Bene. honestam futurū. Periculo patriæ: mentem sustineres præparat se ut ad alia trā
 feat: dicturus primo quomodo milites insurrexere contra Neruam: & ab eo Traianus sit adoptatus. Mu
 tatione reipu. dum prætoriani milites imperium detractant: & Domitiani interfectores ad poenā perti
 nacissime expostulant: nam Tranqui. inquit occisum miles grauissime tulit: statimq; eum diuum appel
 lare conatus paratus: & ulcisci nisi duces defuissent. quod quidem paulo post fecit expostulatis ad poenā
 pertinacissime cædis authoribus: uerum Dion latius hunc locum complexus memorat neruam Crasso
 Calphurnio Crassog; illorum nepoti infidiantī sibi cum aliis in quodā spectaculo assedisse: & ignorantib;
 bus detectam coniurationem enses porrexisse: uerbo quid em ut inspicerent si acuti essent: quod fieri so
 lebat. re aut significans se nihil curare si quāprimū interficeretur. at Aelianus Casperius pfectus præto
 rio sub Domitiano. nec ullo a Nerua successore accepto: cōtra imperatorē milites cum seditiōe stimula
 uit expostulans interfectores Domitiani ad supplicium: aduersus quos Nerua tantum restitit: ut & uestē
 exueret: & se iugulandum præberet. nihil tamē profecit: nam trucidati sunt quos Aelianus destinauerat.
 quare Nerua sentiens se ob senectutem despectui apud milites esse Capitolium conscendit sequēte ma
 gna romanog; turba: & in cōspectu iouis bona inquit fortuna senatus populiq; ro. & mei. M. Vlpīū Tra
 ianum Neruam adopto: deinde in senatu Cæsarem declarauit: & manu propria ad eū scripsit tūc germa
 nicis copiis præfectum. *τις ελαυν δαυαοι εμαδ ακρυα τοιςι βελεσις γ.* idest luant Danaī meas lachrymas
 tuis sagittis. Sic igitur imperium adeptus Traianus ad se euocauit Aelianū cū cæteris seditiōis sociis tāq;
 eorum opera indigens: & de oībus meritum supplicium sumpsit. Castrensem. prætorianog; militū. Ex
 titisse. tanq; necessariū. Magna ui. coniuratione prætorianog;. Modestia tua. quæ recusabat impare.

Turbines temperiem cœli cōmendant. aduersa faciunt: ut magis prospera intelligamus. turbines fiūt
 in fluminibus mariq; & in aere circa terrā: de qbus Seneca libro gnto. & .yii. naturalīū quæstionū: & nos
 alibi. Tumultū. timorē multū. Fabius lib. .yii. quid enim est aliud tumultus: uisi perturbatio tanta: ut
 maior timor oriatur: unde ei etiam nomē ductū est. Tumultū. prætorianog; insolentiā. Aduersa ex
 secundis noscantur. nā si bonū est ut monet Seneca rerū scientia: non possumus aduersa intelligere: nisi
 secundog; cognitione: nec secunda nisi aduersorū. Semina. principia. causas boni & mali. Diuersa. ut
 quod nobis bonū uidet: malog; causa sit. Sæculo. ætati nostræ. Impressum. inflectū. Imperator. Ner
 ua. Parens generis humani. nam præter beneficia pauperibus: & senatoribus collata ab eo: iureiuran

Tumultus

PLINII PANEGYR ICVS

Neruae
ætas.

do in senatu affirmavit se neminem senatorum interfectorum præstititque: quod in insidiis a quibusdam petitus. Obsessus. a prætorianis. Obsessus. captus: inclusus: articulus gravis. Seni. Neruae: qui uno anno & mensibus quattuor diebus. ix. imperavit. uixit autem. lxy. annis mensibus. x. diebus totidem: Eutropius in hoc dissentit a Dione: quod non diebus novem: sed uno minus imperasse & lxx. ac altero ætatis anno uixisse tradit: cui sententia accedit in Chronicis Eusebius. Parens humani generis. uidetur Aufonius a secundo sumpsisse argumentum illius distichi. Proximus extincto moderatæ sceptrâ tyranno Nerua senex princeps nomine: mente parens. Paulus Orosius.

Nerua admodum senex a Petronio præfecto prætorii & Parthenio spadone Domitiani imperator creatus emenso anno imperii sui diem obiit. Seruandorum hominum. interfectorum Domitiani. Sextus Aurelius auctor milites exposuisse Domitiani interfectores ad cedendum & Petronium uno ictu: Parthenium uero amputatis prius genitalibus: & in os coniectis iugulasse: quod non convenit cum Orosii uerbis: quo enim modo fieri potuit: ut spadoni genitalia amputarentur? nisi genitalia accipiamus pro membro genitali: est autem oratio pathetica commouens summam miserationem. Quod nihil cogitur. nam princeps nullius imperio subiaceret. Ratio. uia. Gubernaculis regimini. Tanti fuisse. debuisse militem insurgere in suum imperatorem: ut tu imperium susciperes. Disciplina castrorum. militum obedientia. qui erant in prætorianis castris. nam Seianus præfectus prætorianarum cohortium dispersas per urbem cohortes una in castra primus conduxit ut simul imperia acciperent numeroque & robore & uisu inter se fiducia ipsis in ceteros metus crederetur. prætebat lasciui re militem deductum si quid subitum ingruat maiore auxilio pariter subueniri & seuerius acturos si uallum statuatur procul urbis illecebris. hæc tacitus libro quarto. Corrector: refert Dion Traianum continuisse milites sub imperio: neque unquam contra illum ausos insurgere: neque seditionem mouere: & Spartianus scribit Adrianum militarem disciplinam post Augustum labentem in curia superiorum principum retinuisse iam tamen a Traiano ordinatam. tam & si tranquilli. referat militem licentia & audacia ferocem a Vespasiano sub disciplina contentum. Pessimum exemplum. ut milites uiolarent imperatorem. Optimum. ut a Traiano cogerentur in ordinem. Princeps Nerua. Principem. Traianum. Ante priusquam incideret tale discrimen. Liqueret. constaret. Accepisse. dum crearis imperator. Quam dedisse. dum militum furorem tua adoptione comprimis. In sinum. in portum: & præsidium ac tutelam. Imperatorem. Neruam. traductio color. Imperatoris uoce eiusdem adoptantis Traianum in Capitolio. Imploratus. cum ploratu petitus: & inuocatus. Paulus testatur Gratianum eadem puellam: qua quondam legerat Nerua hispanum uirum Traianum: per quem respu. reparata est: accitum Theodosium ab Hispania fauentibus cunctis successorem sibi declarasse. Adoptione. arrogatione. de qua in præcedentibus satis superque. Accitus: quia in provincia erat. Duces magni. qualis Annibal: qui ab Italia reuocatus est ad opem ferendam carthagini iam prope deuictæ. Ille. Nerua. Reddidisti. ablatum prætorianorum uim. Fecisti paria. reddidisti par beneficium: nam paria facere debet is qui æqua repedit: lib. epist. vii. idem non feci tamen paria. i. non satisfecit beneficiis acceptis. Communicato. mox dicet: simul filius: Cæsar mox impator & consors tribunicia potestatis: & omnia pariter. & statim factus es. Solicitior. intetior inquietior. Ille. Nerua. Securius. te adoptato tam pro pugnatore assumpto. Nouum. præter spem & opinionem. Propria. tua. Aliena. Neruae. Quod est amplissimum impium. circuitio color. cum re simplicem elocutione circumscribimus. Quod reliquisti. uitam priuatam: quam

obsessus: captus: inclusus. ablata mitissimo seni seruandorum hominum potestas: ereptumque principi illud in principatu beatissimum: quod nihil cogitur: Si tamen hæc sola erat ratio: quæ te publicæ salutis gubernaculis admoueret: prope est ut exclamem tanti fuisse. Corrupta est disciplina castrorum: ut tu corrector emendatorque contingeres: inductum pessimum exemplum ut optimum opponeretur. Postremo coactus princeps: quos nolebat occidere: ut daret principem: qui cogi non posset. Olim tu quidem adoptari merebare: sed nescissemus: quantum tibi deberet imperium: si ante adoptatus esses. Expectatum est tempus in quo liqueret: non tam accepisse te beneficium: quam dedisse. Confugit in sinum tuum concussa respu. ruensque imperium super imperatorem imperatoris tibi uoce delatum est imploratus adoptione: & accitus es. Ut olim duces magni a peregrinis: externisque bellis ad opem patriæ ferendam reuocari solebant: ita filius: ac parens uno: eodemque momento rem maximam inuicem præstitistis: Ille tibi imperium dedit: tu illi reddidisti. Solus ergo adhuc qui pro munere tanto paria accipiendo fecisti: immo ultro dantem obligasti. communicato. n. imperio sollicitior tu: ille securior factus est. Nouum: atque inauditum ad principatum iter. non te propria cupiditas: proprius metus: sed aliena utilitas alienus timor principem fecit. Videaris licet quod est

quidem modo sit honesta melior est conditio principum. Bono. Nerua. Priuatus esse desisti. factus es princeps: priuatum dixit respectu principis & si cum imperio erat. in eundem sensum: Tacitus. xvi. de Galba loquens: maior inquit priuato uisus: dum priuatus fuit: cum & saepe proconsul & cum imperio extitisset antequam Cæsar fieret alias priuatus dicitur sine magistratu quasi solus: quod in nullum imperium habeat: primum enim dicebat antiquitas solum & singulum. Stationis istius: status & conditionis imperii. Alium. Nerua. Cognitio. Authore Dione Traianus Cæsar & mox impator a Nerua creatus: quis cognatos is suos habet: et: sed uir prudentissimus communi omnium saluti cognitionem postposuit: neque Traiani genus hispanum adoptioni obfuit: & si nullus antea romanorum imperator extitisset alienigena: putauit enim intuendam uirtutem in imperatore eligendo non patriam.

Priuatus.

amplissimum consecutus inter homines: felicissimum tamen erat illud: quod reliquisti sub. bono principe priuatus esse desisti. assumptus es in laborum: curarumque consortium. nec te læta: & prospera stationis istius: sed aspera: & dura ad capeffendam eam compulerunt. Suscepisti imperium postquam alium suscepti poenitebat. Nulla adoptati cum eo: qui adoprabat cognatio: nulla necessitudo: nisi quod uterque optimus erat: dignusque alter eligi: alter eligere: Ita que adoptatus es: non ut prius alius: atque alius in gratiam uxoris. asciiuit. n. te filium non uirricus: sed princeps: eodemque animo diuus Nerua pater tuus factus est: quo erat omnium. Nec decet aliter filium adsumi: si adsumatur a principe: An senatum. po. quod ro. exercitus prouincias socios transmissurus uni: successorem ex sinu uxoris accipias: summamque potestatis heredem. tantum intra domum tuam que ras: non per totam ciuitatem circumferas oculos: & hunc tibi proximum: hunc coniunctissimum existimes quem optimum: quem diis simillimum inuenieris: imperaturus omnibus eligi debet ex omnibus. non. n. seruulis tuis dominum: ut possis esse contentus quasi necessario heredem: sed principem ciuibus daturus imperator. Superbum istud: & regium nisi adoptes eum: quem constet imperaturum fuisse etiam si non adoptasses. Fecit hoc Nerua: nihil interesse arbitratus ge-

Neccesitudo. uinculum. Vterque optimus. Claudianus in laudibus Honorii. Hic illi mansere uiri: quos mutua uirtus legit & in nomine romanis rebus adoptas iudicio pulchram senem: non sanguine duxit. Hic proles atauum deducens Aelia Neruam. Alius. atque alius Tiberius & Nero. quorum ille instante Liuiamatre. ab Augusto adoptatus est. scribit Traquil. Tiberium primo uix impetrasse per Liuiam: ut nomine legati in Rhodo esset ubi cum summo discrimine uersaretur impensissimis matris precibus difficulter obtinuisse. ut in urbem rediret denique ab uxore expugnatum Augustum adoptionem non abnuisse. Nero in gratiam Agrippinae matris adoptatus a Claudio: uerum sub exitu suo signa non obscura poenitentis de adoptione Neronis dedit. Tacitus tradit. C. Antistio. M. Sui lio cos. adoptionem in Domitium Neronem auctoritate Pallantis festinatam qui obstrictus Agrippinae ut conciliator nuptiarum: & mox stupri eius illigatus stimulabat. Claudium consulere reip. Britanici pueritiam robore circudaret.

Virricus. qualis Augustus Tiberio: Claudius Neroni. Erat. pater omnium.

Aliter. quam eligendo eum ab omnibus.

Aufonius de Nerua. Nulla uiro soboles imitatur adoptio prolem. Quam legisse iuuat quam genuisse uelit. Transmissurus. traditurus. relicturus. E sinu. ex filiis uxoris ex priuato non publico non ex iudicio. nam cum tiberius nero solus ex priuignis esset illuc cuncta uergere filius collega imperii consors tribunitiae potestatis adsumitur omnesque per exercitus ostentatur non obscuris ut antea matris artibus sed palam hortatu. nam Liuiam senem Augustum adeo deuinxerat uti nepotem unicum Agrippam Posthumum in insulam Planasiam proiiceret. nec satis fuit tacito hac scripsisse nisi etiam libro quarto memoreret tiberium dominationem ipsam donum matris accepisse neque Augustum dubitasse Germanicum sororis nepotem & cunctis laudatum rei Romanae imponere sed precibus uxoris euictum Tiberio Germanicum sibi Tiberium adsciuisse. Heredem. Tacitus. xvi. Augustus sororis filium Marcellum dein generum Agrippam mox nepotes suos postremo Tiberium neronem priuignum in proximo sibi fastigio collocauit sed is in domo successorem quaesuit. Summa potestatis. imperii. Diis simillimus. diuinum. Onexander libro de imperatore eligendo. diligere oportet imperatorem non generis & maiore nec fortunae: & opimi habitatatione: sed qui temperans sit continens sobrius frugi ac tenuis uictus labore patiens acer ingenio non avarus non iuuenis non senex temperatus ne uoluptate abductus curam maximam regis abiciat quae singula quodam prouidentiae dono Traiano fuisse legimus. Elegi. Tacitus Finita Iuliorum Claudiorumque domo optimum quemque adoptio inueniet. nam generari & nasci a principibus fortuitum adoptandi iudicium integrum. Dominum non es daturus dominum tuis seruis quando successorem imperii adoptas. Quasi necessario heredem. perinde ac si necesse sit relinquere proximiores heredes. Illud. est. Regium tumidum. imperiosum contumax.

PLINII PANEGYRICVS

Imperaturum. tanq̃ si diceret nisi adoptatus fuisset a Nerua omnino Traianus imperasset. Hoc. adoptauit quē sciebat futurū principem Genueris Dion in Adriano. genuerim an elegerim multū interest: qui genitus filius: is erit: quem fata uoluerint. adoptatum aut̃ unusquisq; sibi p̃ uoluntate assumit quare plerunq; per naturam stulti atq; mutilati filii dantur: qui uero leguntur integro corpore: & sana mēte.

Elegeris. adoptaueris. Papinius in syluis natos genuisse necesse est. At legisse iuuat. Ac nascunt̃. nam saepe nascunt̃ filii perditissimi a parentibus optimis. est. n. hoc in manu fortunæ siue bonos: siue malos suscipias. Ferunt. patiunt̃ dominum. Parum feliciter. malū. Casum. conditionem. Iudicio. uera lectio iudicium: ut sit sensus nō solū credidit iudicio hominum: qui optime de Traiano sentiebant: sed etiam deorum iudicium in cōsiliū habuit. est autem in cōsiliū habere aliquem: ipsum consulere. In templo iouis Capitolini. anthitheta manifesta. Genialem. cōnubialem: uoluptuarium. Puluinar. lectum qui sterni diis solebat in templis. Tandem. post longum Domitiani seruitium. Fundabatur. inchoabatur firmabatur. Gloriā illam. quod fuerint authores nostræ libertatis. Horum. deorum. Opus. adoptio fuit. Illud imperium. q̃ imperarunt Neruæ Traianū arrogari. Vterq; paruī. diis. Vterq; Nerua & tu. Tam qui adoptaret. sic ordinanda uerba.

Ablata. Traianus deuicit Pannonios. de quibus lauream meruit: quam ioui capitolino Nerua optulit adoptionis tempore. Lauream. lauri corona: quæ proprie triumphis dicatur: ea enim triumphantes coronabantur. ipsa quidem pacifera: ut quem prætendi etiam inter armatos hostes quietis sit indicium: romanis præcipue læticiæ: uictoriarumque nuncia: fasces imperatorum decorat: ex iis in gremio iouis optimi maximi deponitur: quoties læticiam uictoria nouam attulit. hæc scribit Plini. lib. xy. Pacatus in Panegyrico Theodosii. depositis in gremio capitolini iouis laureis triumphales uiri rusticabantur. Inuicti. Traiani. Exortum initium. Victoriæ insignem. lauream. Augustior uenerabilior. sanctior. Deorumq; quia præsentib⁹ diis & populo. Ro. magna uoce Traianum in Capitolio arrogauit. Hoc est. interpretatio color. Fessis rebus. tuenti imperio.

Quasi deposito. assumpto in socium Traiano totam curam reipub. administrandæ ei reliquit. Quātulum. minimum. Refert. distat. Hoc partiti: cum regnum non capiat duos. Præsentem. in urbe: & opem ferentem: nam tunc aberat Traianus secundum Eusebium & Eutropium imperator apud Agrippinam in galliis factus. Tua iuuenta. tua ætate robusta. Mart. in cōmendationem eius inquit & sortem iuuenemq; martiumq; in tanto duce militem uideret. Iuuenta. secutus est opinionem illorum qui ætatē hominis in tria tantum distinguunt: in pueritiam iuuentam: senectam: & primam ac ultimam inutilem: mediā robustam nisi interueniāt fortuita corporis uitia. mediā ætatem Columella circūscribit a trigesimo usq; ad. l. annum. Tumultus. militaris. Istud. hæc quies.

Adoptati. non destitit militaris turba: q̃ filium adoptasset Nerua: sed q̃ sciebāt qualem uirū adoptasset. Temere imprudēter: frustra. Alium: q̃ Traianū. Obliti. correctio. cum milites audissent Neruam uelle sibi filiū adoptare magis exarsere in ipsum: sed cum cognouissent esse Traianū: tunc omnes quieuerunt. Post adoptionem. nō intellecto nomine adoptati sunt tamen qui referant ad Pisonē: quem Galba adoptauit: & ideo multos læsit: crebraq; defectiōes fieri coeptæ: sed dum inquit nuper: fecit ut libentius

nueris: an eligeris: si perinde siue iudicio adoptentur liberi: ac nascuntur: nisi tamen quod æquiore animo ferunt homines: quem princeps parum feliciter genuit: quam quem male elegit. Sedulo ergo uitauit hūc casum: nec iudicium hominum: sed deorum ē in cōsiliū assumpsit. Itaq; non tua in cubiculo: sed in templo: nec ante genialem torū: sed ante puluinar Iouis optimi maximi adoptio peracta est: qua tandem non seruitus nostra: sed libertas: & salus: & securitas fundabatur. Sibi enim dii gloriā illam uendicauerunt horum opus: horū illud imperiū. Nerua tamē minister fuit. Vterq; q̃ adoptaret tam paruī: quam tu qui adoptabar. alata erat ex pānonia laurea id agentibus diis: ut in uicti imperatoris exortum uictoriæ insigne decoraret. hanc imperator Nerua in gremio Iouis collocarat: cum repente solito maior: & augustior aduocata hominum concione: deorumq; te filium sibi: hoc est unicum auxilium fessis rebus assumpsit. Inde quasi deposito imperio qua securitate: qua gloria lætus: nam quantulum refert deponas: an partiaris imperium: nisi quod difficilior hoc est: non secus ac præsentem tibi innixus: tuis humeris se patriamq; sustentans: tua iuuenta: tuo robore inualuit. statim confedit omnis tumultus. non adoptionis opus istud fuit: sed adoptati: atq; adeo temere fecerat Nerua si adoptasset alium obliti ne sumus: ut nuper post adoptionem non desierit seditio: sed coeperit: irritamētū istud irarum: & fax tu multus fuisset: nisi incidisset in te. An dubium est:

accedam superiori snia. iam pridem enim Piso interierat. An dubium. manifestum: hoc agit interroga-
tio ut neges. Dare. alteri. Reuerentiā. obediētiā. authoritatem. erat enim despectui propter sensum
Simul filius simul Cæsar: artificiosæ dici putat Hermogenes cū prima primo loco ac deinceps locant:
quidē obseruasse Secundus: sed hæc norma non semper seruanda: præsertim in iudiciali genere: nā in-
terdum oratio perderet uim & acrimoniā suā. unde laude dignus est noster orator. qui pro cōmodo suo:
modo ordinē rei sequit: interdū præterit & cōmutat. Simul Cæsar. diximus ex authoritate Dionis sta-

ut dare non posset imperium imperator: qui reue-
rentiam amiserat: Authoritate eius effectum est
cui dabatur. Simul filius simul Cæsar: mox impe-
rator & consors tribunitiæ potestatis: & omnia
pariter: & statim factus es: quæ proxime parēs ue-
rus tātum in alterū filium cōtulit: Magnū hoc tuæ
moderationis indicium: quod non solū successor im-
perii: sed particeps etiam: sociusq; placuisti. nā suc-
cessor etiā si nolis habendus es: non es habendus
socius: nisi uelis. Credent ne posterī patricio: & cō-
sulari: & triumphali patre genitum: cū fortissimū:
amplissimū: amantissimū sui exercitum regeret: im-
peratorem non ab exercitu factum: eidem cū Ger-

tim post adoptionem pronūciatum in
senatu Cæsarem. Mox cū ab exercitu
rediisset. Imperator. memorat Dion **Impator.**
Augusto Cæsari decretum nomē impe-
ratoris nō tāq; maxime alicuius pugnae
uictori: neq; summa dignitate prædito
sed ueluti omnium rerū domino: a quo
cæteri imperatores nomen traxere: &
ab illo imperatores romanos connume-
randos. aliud enim esse imperatoris no-
men olim uictoribus concessum: aliud
per quod omnium rerum arbitrium si-
gnificaretur: nāq; posse nouos milites
recensere & conscribere pecunias cōtra-
here: bellum indicere: pacem conficere:
senatores morte punire ex censura ue-
ro uitas & mores omnium introspicere
ac male meritos notare: senatum lege-
re: & quos uoluerit reiicere: ex pontifi-

catu omnium sacrorum facultatem habere: ex tribunatu ple. inter alia esse sacrosanctum: neq; uerbis:
neq; rebus ab aliquo posse lædi: eumq; qui id fecisset scœlestum fore: indictaq; causa damnatum demū
is imperator nullis legibus subiacet: q; nemini antea unq; fuerat concessum: Cæsaris & Augusti appella-
tio diuersum a rege significat: nam illius generis successionem: huius uero dignitatis splendorem mon-
strat. Consors. collega. particeps: sic prius fuerant Vespasianus & Titus: sic postea nonnulli. Tribuni-
tiæ potestatis. consueuerant imperatores uindicare sibi tribunitiam potestatem: quod esset sacrosancta
& inuiolabilis: ac maxima pars imperii regalis: primus Augustus perpetuam recepit: mox cæteri exem-
plum eius secuti. Omnia. solebant his titulis imperatores insignire: Cæsaris & Augusti nomine: ponti-
ficatu maximo tribunitia potestate. proconsulari imperio. Proxime. non multo ante. Parens uerus.
Vespasianus: quem uerum appellat tanq; naturalem Titī parentem: nō per adoptionē. In alterū filium
in Titum: duos enim filios habebat Titū & Domitianū. Titus cum patre triumphauit: censurāq; gessit
eidem collega in tribunitia potestate & .yii. consulatibus: receptaq; ad se ppe omnium officiorū cura: pa-
tris nomine & epistolas ipse dictauit & edicta conscripsit. hinc in procemio naturalis historiæ Plī. sciātq;
omnes q; ex æquo tecum uiuat triumphale & censorium ius ex æq; consul ac tribunitiæ potestatis par-
ticeps. libro. yii. capite de uarietate nascendi Vespasianum & Titum simul Cæsares uocat. & libro. ii. cap.
xiii. eclipsim narrat accidisse Imp. Vespasianis patre. iii. filio iterum Coss. Patricio & consulari. laudat
a genere: narrans traxisse originem a patre honestissimo: sed ipsum magis parentem condecorasse.

Traiani
parentes

Onexander maiorum inqt & progenitorum splendor si adsit imperatore amplectendus est sin absit aut
magnopere desiderādus: atsi uerum illud Euripidis in Helena. *παῖδ' ἱταρχλεος τοῦ ἐκαλιστοῦ. οὐ γὰρ
πατρὸς χρησ. τοῦ γ' ἐστ' εἰς ταῦτον ἤλθε τοῖς τεκοῖσι τοὺς τρωποὺς.* i. filio enim gloria hæc. pulcher-
rima: quicunq; ex patre bono natus in similes uenit parentibus mores: quanto magis laudandus Traia-
nus qui supergressus sit paternas uirtutes: traxit autem originem ut omnes consentiunt ab Hispania: q-
dam etiam illic natum prodidere i urbe Italica si Eusebio & Eutropio credimus ex familia antiqua ma-
gis q; clata: nam pater in ea primum consul fuit: & decimæ legionis tribunus in bello iudaico cum duo-
bus milibus peditum & equitibus mille mittitur a Vespasiano aduersus Aphacam ciuitatem noua mo-
lientem ille oppidum captu difficile cognoscens: nam natura munitum insuper duplici muro cingebat:
& oppidanos cernens paratos eruptione facta ad resistendum: plium cum his tamen conseruit eosq; pau-
lis per reluctantes in fugam uertit: quos subsecuti Ro. exterioris muri ambitum: quo confugerāt cū ipsis
irrupunt: secundum autē murū petētes excludere suos metu ne simul hostes irruerent: quare ad unū om-
nes uel per se uel a Romanis interiere numero hominum. xii. milia Traianus pater oppidū pugnatorib;
uacuū existimans: uel si qui adhuc essent: nō ausuros repugnare: excidium imperatori reseruauit. Titus cū
paucis militibus missus sic ordinata acie ut in leuo cornu Traianus ipse in dextro staret oppidū cœpit cū
magna Galilæorū strage pro quibus Traianus pater triūphalibus ornāmētis postea donatus est. Nā ab
exercitu qui solebat suos duces imperatores cōsalutare & Cæsares facere. Germanici no. nomē pro co-
gnomine extāt adhuc multæ in marmoribus memoriæ gbus indicat Traianū cognomēto Germanici

PLINII PANEGYRICVS

luue. locus honestatum q̄ urbes trans Rhenum in germania reparasset & feram gentem repressisset quare in laudibus Stilicomis aperte testatur Claudianus illū uicisse Germanos: sed summo discrimine. multis annis: & per colloq̄a: quod luue. saty. vi. respiciens inquit Dacicus & scripto radiat Germanicus auro. nā ēt Daci cognomē meruit. q̄ libro. viii. epl̄aḡ ex autoritate Dionis ut ueterum memorias omittā pbauimus at qui satyrogaphū sunt interpretati hactenus male Domitianum intelligūt: quem ubiq̄ lacerat & infectat: Traianū uero ut bonū & sui t̄pis impatorē cōmendat: cuius reditū ex Germania satyra. x. uoto psequit̄. Hinc. ab urbe. Agitasse. tractasse: pcurasse. Meruit: & paruit. magna Traiani laus qui suis uirtutibus meruerit imperium: & imperiis paruerit.

Obsequio. obedientia. Subiecti: humilis humani. Imperare dū pares iussis Neruæ. est autem admirabile. Iam Cæsar. creatus eras. frequētatio color.

Quātū ad te p̄tinet. quantū in te erat. Priuatus nō assumptus ad imperium. Imperatorem nescisti. frequēter uti translatione: quæ fit cum uerbum crebro ponitur: ita ut non modo offendat animum auditoris: sed etiam orationē cōmodiorē reddat. Fortunæ. adoptio nis. Hoc. priuatus. Liberum. in tua facultate. An non. frequentatio cum res dispersæ in unum coguntur ut grauior: aut acrior sit oratio: maxime si sit cum interrogatiōe. Legatus. Neruæ.

Legatus.

qui ius p̄cōsulare haberet. p̄consulis. n. legatus proprie dicitur. Varro sentit legatum dictum: quod publice lectus eēt & huius opera cōsilioq̄ imperator uteretur. Vbi. fuisset militaris disciplina: nisi paruisses imperatori tuo. Mos a maioribus: ut legatus p̄cōsuli suo pateret: quod ius Caius Calicula imminuit.

Prouincias. subiugādas: an per translationem prouincias accipit: pro quouis magno munere. Ex bellis. statim finito bello. alterum iniungeret. nolo dicere hāc esse translationē: nolo interrogationem: ne nimia repetitiōe exornationū in uitium decidam: & legētibz stomachum moueam. Eodem iure. imperādī. s. par habere ius in te ad principatū reuocandi: quod habuit dū te iuberet ire ad exercitum. In eo. in ea re: quam aliquis minus amat: ut sit sensus: maiorez obsequii gloriam reportasti dum accipis impium: qd̄ minus uolebas: q̄ dum legatus mitteris ad exercitū. Auctoritatem iubentis imperium: existimationem. Iubentis. Neruæ: ut susciperes imperium: cum uideres prætorianos rebellasse: & in illum insurrexisse. boni enim cū uident alios a principe suo deficere. ipsi tanto magis sunt in officio. Aliis. militibus seditionem mouentibus. Ad hoc. in super. Consensum. qui te unicum adoptari uolebant. Vbiq̄. in toto orbe: sub imperio Romano.

Hoc idem. ut fieres imperator. Ille. Nerua. iure principis. in manu cuius erat te Cæsarem facere. Occupauit. præuenit: quod alii facturi erant. Nec hercule. ratio cur omnes cuperent Traianum imperatorem. Temperamento. modestia: a qua pluribus eum laudat. Titulis. inscriptionibus cum laude. Imaginibus. picturis. solebant etiam imperatorum imagines in uexillis locare. Signis. statuis mar-

Miles.

moreis & aeris. Modestia. articulus grauis. Miles. Vlpia. ff. xxix. miles inquit appellatur uel a militia: idest duritia quam pro nobis sustinet: uel a multitudine: aut a malo: qd̄ arcere milites solent aut a nūero

maniæ p̄sideret: germanici nomē hinc missum: nihil ipsum: ut imperator fieret: agitasse: nihil fecisse nisi quod meruit: & paruī: paruīstī enim Cæsar: & ad principatū obsequio peruenistī: nihilque magis a te subiecti animi factum est: quam quod imperare cœpistī. Iam Cæsar: iam imperator: iam germanicus absens: & ignarus: & post tāta nomina: quantum ad te pertinet priuatus. Magnum uideretur: si dicerem: nescisti te imperatorem futurum. eras imperator: & esse te nesciebas. Ut uero ad te fortunæ tuæ nuncius uenit: malebas quidem hoc esse: quod fueras: sed non erat liberum: An non obsequeris principi ciuis: legatus imperatori: filius patri: Vbi deinde disciplina: ubi mos a maioribus traditus: quodcunq̄ imperator munus iniungeret æquo aīo paratoq̄ subeundi: Quid. n. si prouincias: ex prouinciis: ex bellis bella mādaret: eodem illo uti iure posse putares: cū ad imperium reuocet: quo sit usus: cum ad exercitum miserit: nihilq̄ interesse ire legatū: an redire principem iubeat: nisi quod maior sit obsequii gloria in eo: quod quis minus uelit. Augebat auctoritatē iubētis: in summū discrimen auctoritas eius adducta: utq̄ magis parendū imperātī putares: efficiebat: eo quod ab aliis minus parebat. Ad hoc audiebas senatus: populiq̄ cōsensum. Nō unius Neruæ iudiciū illud: illa electio fuit. nā qui ubiq̄ sunt homines: hoc idem uotis expetebant: ille tantū iure principis occupauit: primusq̄ fecit: quod oēs facturi erant: nec hercule tantopere cūctis factū placeret: nisi placuisset antequā fieret. At quo tēperamento dīi boni ptātem tuā: fortu-

mille hominum: aut a uerbo græco tractū α πο τ ο υ χ ι λ ι ο ν: nā græci mille hominū multitudinem τ α χ ι λ ι α uocant: & ducē χ ι λ ι α ρ χ ο υ. Tuas aquilas. quibus ut prædiximus insignis romani bellicis utebā. sed potius rapuisse legiones. Adsereres. assumeres. Huic nomini: filii: ut Nærua p̄r lōgo tpe uiueret: sic q̄ tibi nomē filii diu restaret: uel. Huic nomini. i. p̄no quod sequētia indicāt. In primū locū. dū Nerua adhuc uiuēs tibi reliquit habenas imperii. In secundo contentus ut Nerua temp. administraret.

namq; moderatus es: imperator titulis: & imaginibus: & signis cæterum modestia: labore: uigilantia: dux: & legatus: & miles: cū iā tua uexilla. tuas aquilas magno gradu anteires: neq; aliud tibi ex illa adoptione: quam filii pietatem: filii obsequium adsereres: longamq; huic nomini ætatem: longam gloriam præcarere: te prouidentia deorum primū in locum prouexerat: tu adhuc in secūdo resistere: atq; etiam senescere optabas. Priuatus tibi uidebaris quamdiu imperator: & alius esset. Audita sunt uota tua: sed in quantum optimo illi: & sanctissimo seni utile fuit: quē dii cælo uendicauerūt. ne quid post illud diuinum: & immortale factum: mortale faceret. deberi quippe maximo operi hāc uenerationem: ut nouissimū esset: authoremq; eius statim cōsecrandū: ut quādoq; iter posteros q̄reret: an illud iam deus fecisset. Ita ille nullo magis noīe publicus parens: q̄ quia tuus. ingens gloria: ingensq; fama: cum abūde expertus esset: q̄ bene humeris tuis federet imperium: tibi terras: te terris reliquit eo ipso carus omnibus: ac desiderandus: q̄ prospexerat ne desideraret. Quem tu lachrymis primū ita ut filium decuit: mox templis honestasti: non imitatus illos: qui hoc idē: sed alia mente fecerunt. Dicauit cælo Tiberius Augustum: sed ut maiestatis numē induceret: claudium uero sed ut irrideret

Senescere. diu uiuere filius. Priuatus sine imperio. Alius. Nerua. nota Traiani modestia: qui nollet iperare nisi necessario: Audita. exaudita a diis. Sed in quantum tps. Diō scribit. cū Traianū imperatorem creasset Nerua migrasse breui ab humanis. Optimo. nihil enī fecit sine patrū sententia. Cælo uendicauerunt relatus ē in numerū deorū decreto senatorū authore Eusebio i Chronicis.

Illud. tuam adoptionē. Mortale. minus dignū inter homines. Deberi. aut pro deberi scribendū est decuit: aut subaudiendū. Venerationē. dignitatem.

Consecrandum. sanctificandum referē dū inter deos: Quandoq;: a quibusdā posteris. Illud adoptionē Traiani.

Iam deus. quī uiuus: tamē ob excellētiā facti uideri poterat deus. Publicus omnium. Tuus. qui te optimū sciuit assumere: & nobis principē relinquere. Ingens gloria. gloriosissimus. Abūde. multis experimentis. Tuis humeris. tua cura: tuo regimini. Sederet. cōueniret. regēderet. Reliquit. regēdas dū cælū petit. Prospexerat. cauerat.

Desyderaretur. optaret uiuere relicto deteriore successore. Lachrymis dū funeratur: Templis. Diuinis honoribus nam qui in deos referebātur: iis templū & sacerdotum collegium dicabāt. Blondus libro secundo Romæ ii. pluribus enarrat quomodo imperatores cōsecrarentur. tertullianus i apologetico: uet̄ inquit erat decretum ne quis deus cōsecraretur ab imperatore: nisi a senatu p̄baretur. Honestasti. honorasti. conde

corasti. Illo. principes. Hoc idem. sublimando suos in cælum. Alia diuersa a te. secundum artem discutit quo consilio: qua mente quid fecerit. Dicauit. consecrauit. dicamus proprie diis: ut sacerdos deo dicatus. i. obsequio numini datus. & dicamus perpetuo: damus ad tempus. authores habeo Donatum & Seruium: nam quæ Nonius insuper refert super uerbo dicare consulto omittimus. Tiberius Augustum quinimmo uiuenti Augusto diuinos honores habitos lego: & post obitum non defuisse prætorium uirum: qui se effigiem cremati euntem in cælum uidisse iuraret: q̄ a Tranqui. breui compræhensum apertius a Dione tractatur. romani inquit Augustum consecrantes: sacerdotem Liuiā Augustam renunciauerunt: quæ datis dono. cc. sextertiis cuidam Numeriæ Attico senatori iurare eum impulit se uidisse Augustum i cælum euntē: quē admodum olim Proculus Romulū: inde senatus illi simulachra ueluti deo decreuit. Seneca tñ de clæmentia scribit: deum esse non tanq̄ iussi credimus bonū principem Augustū.

Vt maiestatis numen induceret. ut uenerationem imperatoribus introduceret tanq̄ hii forent dii. Claudium Nero. dicauit cælo. Claudius post mortem consecratus est Eutropio scribente. diuusq; appellatus. Traqui. funeratus ē solēni principū pōpa: & in numerū deorū relatus: quē honorē a Nerone destitutum aboletumq; mox per Vespasianum recepit. Tacitus: cœlestes honores Claudio decernunt: & funeris solēne: perinde ac diuo Augusto æmulante Agrippina proauia Liuiæ munificētiā: & alibi: decretum a senatu censoriū funus: & mox consecratio. Vt irrideret. tanq̄ stultū: nā consueuerat mortuū cōtumeliis infecrari mō stulticiæ arguens: & morari eū inter hoīes defuisse p̄ducta priā syllaba iocabat.

Dicare.

PLINII PANEGYRICVS

Vespasianum Titus. dicauit cœlo meminit Eutropius Vespasianum post obitū inter deos relatū Diō tradit cū se moriturū uidisset dixisse. iam deus fio. Domitianus Titum. quem defunctum consecrationis honore dignatum Domitianū testatur Suetonius: q̄q̄ Eusebius decreto senatus iter deos relatū referat sed itelligendū authore Domitiano. Ille. Titus. Ad metū ciuiū. opponunt ista prædictis: non ut maiestatem numinis induceres. In contumeliam. sicut Nero. Tuum. quod pater tuus esset deus & dei filius. Hoc. refert in deos. Sese deos putant. ut non sint qualis Domitianus: qui se deum dici latebat.

Aris. templis. Puluinaribus. lectister-
niis. Flamine. sacerdote. nam consecra-
tis flamines eiusdē cognomēti assigna-
bant: sic Quirino Quirinales: & Augu-
sto Augustales. Talis: deo similis. Fa-
to. concessit. obiit. Diuinitatis fides. q̄
bene sciuit eligere: qd' nisi a diuino fieri
potest. Nū ergo? interrogatio grauis.

Proximos. ut Domitianum. Super-
bos. uana tumidos gloria. nam is prin-
cipatum adeptus in senatu iactare non
dubitauit: & patri se & fratri imperium
dedisse. illos sibi reddidisse. Veteres.
bonos. facit hoc interrogatio ut neges.

Qui. imperatores antiqui: & optimi q̄
sua uirtute imperium romanum cōpa-
rarunt? Quam quod triumpharetur.
subiugaretur a Dacis: an quia Domitia-
nus secundū Orosium prauissime iactā-
tia elatus sub nomine superatorum ho-
stium de extinctis legiōibus triumphauit:
sic Dion memorat pro defunctis in
Dacia triumphū duxisse. sup quo mox
plura cōmodius. Sustulerant animos.
hostes Daci ignauia Domitiani. digres-
sio per uitupationē Domitiani: ex qua
conficitur repræhensiois aliqd nō argu-
mentando: sed augendo. De sua liber-
rate. ut suis legibus uiuerēt. neq; roma-
nis parerent. Nostra seruitute. ut roma-
nos subiugarēt. Inducias. sequestrem
pacem. nam induciæ sunt pax intra bre-
ue tempus dictæ uel quod in diem den-
tur. uel q̄ in dies ocium præbeant. pau-

Induciæ

lus de captiuis induciæ inquit sunt cum in breui & in præsentī tempore conuenit ne inuicem se lace-
rent Varro si Gellio credimus diffinit inducias esse pacem castrensem paucorum dictum: & belli ferias.
sed hoc repræhendit Gellius: cum induciæ neq; pax sint: & interdum paucarum horarum: quare græ-
cos ait consignatius dicere cessationem istam pugnae pacticiam *ἐκ χειρὶ καὶ πόλεως*. i. a manibus temperationē
& inducias sic dictas arbitratur quasi tu dicas inde uti iam Aurelius autem Opilius inducias refert di-
ctas quasi initus: atq; introitus cum hostes. s. inter sese uring; ultro citroq; alteri ad alteros impune: & si
ne pugna ineunt. & si Liuius libro primo ab urbe condita scribat datas esse inducias Veientibus in cen-
tū annos. ueteres non nunq̄ singulari numero protulere. Dabant. nobis imponebant. Omnibus. ho-
stibus. Imperata. quæ tu illis imperas. Nunc. Traiano principe. incipit laudate a rebus gestis. Ex illis
ex numero illoꝝ. uirtute similis antiquis. Imperatorium nomen Imperatores dicebant ab exercitibus
post uictorias. M. Tullius ad Cælium ita uictoria iusta imperator appellatus apud istū: & in philippicis.
At si quis Hispanoꝝ aut Galloꝝ aut Thracū mille aut duo millia occidisset non eū hac cōsuetudine q̄
increbuit imperatorem appellaret Senatus: ter legionibus cæsis tāta multitudine hostiū interfecta ipe-
ratorū nomen adimemas? Tacitus libro tertio Tiberius pro confecto bello interpretatus id quoq; Blaso
attribuit ut ipeator a legionibus salutare Prisco erga duces honore q̄ bñ gesta rep. gaudio & ipetu ui-
ctoris exercitus cōclamabant. erātq; plures ipeatores nec sup cæteroꝝ æqualitatē cōcessit & quibusdā
Augustus id uocabulum. author Appianus in procemio suæ historiæ q̄ imperator fuit priscoꝝ ducū no-
men: a quo qui postea rep. suo nutu regebat: tanq̄ regē: imperatorem dictum. Tacitus. xii. cōmemorat
ueros triūphos & gloriosos de populis regnisq; itebris adquiri. Cædibus. nō poterāt cōsequi legitimū
triumphum imperatores: nisi certo numero hostium interfecto: quod paulopost mōstrabimus. Infecta:

Vespasianum Titus: Domitianus Titū: sed ille:
ut dei filius: hic ut frater uideretur. Tu syderibus
patrem intulisti: non ad metum ciuium: non i cōtu-
meliam numinum: nō in honorem tuum: sed quia
deum credis. Minus est hoc cū sit ab his: qui & sese
deos putant. Sed licet illum aris puluinaribus: fla-
mine colas non alio magis tamen deum: & facis: &
probas: quā quod ipse talis es. in principe enim: q̄
electo successore fato concessit: una: itemq; cer-
tissima diuinitatis fides est: bonus successor. Nū er-
go tibi ex immortalitate patris aliquid arrogantie
accessit. num hos proximos diuinitate parentum
desides: ac superbos: potiusquam illos ueteres: &
antiquos æmuleris? qui hoc ipsum imperium pe-
perere: quod modo hostes inuaserant: contempe-
rantq;: cuius pulsi fugatique: non aliud maius ha-
bebatur indicium: quam quod triumpharetur. Er-
go sustulerant aīos: & iugum excusserant: nec iam
nobiscum de sua libertate: sed de nostra seruitute
certabant: ac ne inducias qdem: nisi æquis cōditio-
nibus inibant: legesq;: ut acciperent: dabāt. At nūc
rediit omnibus terror: & metus: & uotum ipeata
faciēdi. uident enim romanum ducem unū ex illis
ueteribus: & priscis: quibus imperatorium nomē

incta sanguine occisore: & per hoc parata uictoria. Maria. si fuisset bellū nauale. oratio in figura graui. nū testatur. Immēsisq; muneribus. nā motus est Traianus ad īferenda arma Decibalo ppter annua tricone. Qui nec principibus donis precibusq; uocati Paruerant: iussi pperant: & mox. Illi terribiles: quib; oia uēdere semp Mos erat: & foeda requiē mercede pacisci. Natis obsidibus pacem: tam supplice uultu:

addebāt contecti cādibus campi: & infecta uictoriis maria. accipimus obliides. ergo non emimus: nec ingentibus dānis: imēsisq; muneribus paciscimur. ut uicerimus: rogant: supplicāt. largimur: negamus. utrunq; ex imperiū maiestate: agunt gratias qui impetrauerunt: non audent queri quibus negatum est. An audeant? qui sciant te adsedisse ferocissimis populis eo ipso tempore: quod amicissimum illis: difficillimum nobis: cum Danubius ripas gelu iungit. duratusque glaciē ingentia tergo bella transportat: cū feræ gentes non telis magis quam suo cælo: suo sydere armant. Sed ubi in proximo tu: non secus ac si mutata temporum uices

Captiuoq; rogant. Ut uicerimus. q; uerum sit nos uicisse sequentia indicant rogant: supplicāt: quod solent uicti. Rogant. pacem. Largimur. obliides arma. Negamus. aliquibus non cōcedimus rogata. Ex imperiū maiestate. pertinet ad amplitudinem Romani imperiū cōcedere: & negare quodcunq; nobis uidetur. Agunt gratias: tanq; fautori. Non audent queri. cum sentiant uirtutem tuā. An audeant. queri de te. Adsedisse. contra sterisse. alias assidere est præsentiā opem ferre: unde assessores: adiutores: uicarios dicimus: de qbus in Alexandro Lampridius. assessoribus salaria instituit: & foemininū in usu receptū assessorix. Ferocissimis populis. Germanis. quos feritate: ferociaq; & corpore animorumq; præstantia in bello præualere

Assidere

restantur Strabo: Tacitus: Solinus. Pōponius insuper tradit Germanos animis: & corporibus immanes: ad inītam feritatē uaste utraq; exercere: bellādo animos: corpora ad consuetudines laboris maxime: & Dionysius Germanorū corpora sunt a natura bellicosa. gratissima illa laus eorum factore habet: quæ suscepta uident a uiris fortibus cū labore & periculo ipsorū: nā habent ad laudandū uberrimā copiā. ea. n. deniq; uirtus esse uidet præstantis uiri: quæ est fructuosa aliis: ipsi aut laboriosa: aut periculosa. hæc. M. Tullius de Oratore: qre merito laudat Traianū: q Germanis fortissimis hyeme sæuiente restiterit. huius expeditionis meminit Claudianus i laudibus Stiliconis. Ipso tpe. glaciali: hyemali. Amicissimū. maxime cōmodū & oportunū. Danubius. hic Ister alio noīe appellat: olim Matoas si Stephano credimus nauigabilis fluuius: qui cū ad orientē uertit: multis aliis īfusus fluminibus cōualescens spumolus tandē & obiectus caligine prope Peucen p quinq; ingentes alueos in Euxinum pripitur qua se ad boream reflectit: multas ac uarias nationes irrigat quousq; ad ostiū peruenerit Mæotidis paludis nam Germanos primū perlabēs: Sarmates deīde secat: tū uero Getas: ac Bastarnas inūdans: qui ad oceanum sunt uersi: Dacis facultatē adaugēt: neq; minus Alanos & Cauros præterfluens oībus nauigādi facultatē præstat: sed de ostiis aliq inter authores dissensio: nam Tacito referēte Danubius molli ac clāmēter edito mōtis Arbonæ iugo effusus plures populos addit: donec i ponticū mare sex meatib; erumpit. septimum. n. os paludibus haurit: & Dionysius cū Strabone cōueniens ex autoritate Ephori memorat litrum quinq; ostiis se exonerare: at Mella totidē quot Nilus ostiis. s; trib; tenuib; reliqs nauigabilib; effluere. Vbi; Sequester in pontū decurrere p septē ostia. Herodotus lib. iiii. Ister oīum quos nouimus fluuiorū maximus semper sibiip̄ par tā æstate quā hyeme: fluit ab hespero primus oīum qui sunt in Scythia. Philostratus lib. iii. recitat Danubiū esse maximū fluuiorū Europæ: aquarū regnatore: & primū post Nilum Ausonius decantat. Seneca illoz opinionē falsam redarguit: qui Danubiū mensibus æstiuis abundare: & fontes eius ignotos tradiderunt: mediumq; testat inter pacata & hostilia fluere: Germanos auidam belli gētem repellentē. de illo Appianus in eo libro: cui titulus Illyrius. Rippas gelu iungit ita congelatur ut perpetua glacies utranq; rippam nectat. Dion in Antonino p̄ho tradit lazyges uictos a Romanis dum per instrum congelatū retrofugiunt. Herodianus in Alexandro. maximi fluminis sub septemtrione feruntur Rhenus & Danubius: quorū alter germanos: alter Pannonios præterfluit: atq; æstate quidē nauigabiles altissimo latissimoq; alueo p hyemē dein cōcreti gelu cāporū in morem perequitamur alueiq; tam solida glacies ut non equorū ungulis tantum pedibusq; uiroꝝ: subsistat sed inde hausturi glaciē securibus & dolatris cesam ueluti lapidē asportent. Ingentia bella multa Germanorū milia. Transportat transmittit traducit. Tergo. glaciata superficie. Feræ. immanes truces. Telis. scribit Tacitus peruriam ferri esse apud Germanos. Suo cælo. aeris rigore. Suo frigore. nam natos fluminibus durat quod ad Italos poeta transtulit. Durū a stirpe genus natos ad flumina primum Deferimus sæuorū gelu duramus: & undis. gesta Traiani Iuuenalis uidetur ibi tetigisse. Maturus bello Armeniæ Syriæq; tuendis Annibus & Rheno atq; Istro quæ loca Traianus domuit circumfertur etiam suo sydere in eundem. sensum quo suo cælo. Vbi. eras. Temporum. ac si estas adesset iam soluto gelu Danubio.

Danubius

Iuue. locus

PLINII PANEGYRICVS

Latibulis. speluncis. casulis. Aliena. qua utebantur prius barbari. Si permitteres: tanquam cohiberet milites ab inuasionem Germanorum: contentus repressisse. Inferre Hyemem suam barbaris. inuadere germanos ex occasione gelu Danubii: qua prius in nostros barbari utebantur. Veneratio. metus: ut non auderent Danubium transcurrere. In diem. fame. Tecum. exemplo Catonis uticensis ostendit quanto ardore milites incendantur ad sustinenda incommoda. cum uideant imperatorem suum quaecumque munia fortiter subire. ille. nam. galeam sitientibus cunctis aqua plenam sibi porrectam effudit: comes in calamitate: & dux suis effectus. Meditatio. praexercitatione. praelusio

solebat. nam. imperatores priusquam in ueram descenderent pugnam milites exercere ad instar uerae pugnae: ne cum hostibus congressi uerum solem & puluerem formidarent, nam neque longitudo aetatis: nec annorum numerus artem bellicam tradidit: sed continua exercitationis meditatio propterea sine trepidatione in acie faciebant: quod ludentes in campo fecerant: quemadmodum. nam. bene exercitatus miles proelium cupit: ita formidat indotus. postremo sciendum in pugna usum amplius prodesse quam uires. hinc a Tranquillo Galba laudatur: quod ueteranum ac tyronem militem ope assiduo corroborasset. Turmis. Vegetius ex libro secundo cuius superiora recitauimus: quemadmodum inquit inter pedites centuria: uel manipulus appellatur: ita inter equites turma dicitur: una autem turma equites. xxxii habet: huic qui praest decurio nominatur. Aelianus uero turmam totam consumari equitibus. cxiii. credidit: & turmam ex uersantibus in oui specie fieri docet: & quae sit altera parte longior. Festo auctore turma equitum dicta quasi terma quod terdeni equites ex tribus tribubus ratiensium: rhamnensium: lucerum fiebat. itaque primi singulae decuriae decuriones dicti: quod ex eo singulis turmis praesunt: & nunc trini. omnia haec mutuatus est Festus a Varrone: nisi in quantum hic tradit a terina turma dictam mutatione e

essent: illi quidem latibulis suis clausi tenebantur: nostra agmina percurrere rippas: & aliena occasio esse si permitteres uti: ultroque hyemem suam barbaris inferre gaudebant. Haec tibi apud hostes ueneratio. quod apud milites: quam admirationem: quemadmodum comparasti: cum tecum in diem: tecum ferrent sitim: cum in illa meditatione caestri militaribus turmis imperatorium puluerem: sudoremque misceres: nihil a caeteris nisi robore ac praestantia differens: cum libero Marte: nunc cominus tela librares: nunc uibrata susciperes: alacer uirtute militum: & laetus quoties: aut cassidituae: aut clypeo grauior ictus incideret. laudabas quippe ipse ferientes: hortabarisque ut auderent: & audebant iam cum spectator moderatorque ineuntium certamina uiroque: arma componeres: tela temptares: ac si quid durius accipienti uideretur: ipse uibrares. Quid cum solatiu fessis: agris opem ferres? Non tibi moris tua inire tetoria: nisi comilitonum ante iustrasses: nec requiem corpori: nisi post oes dare. Hac mihi admiratione dignus imperator non uideretur: si iter Fabricios: & Scipiones: & Camillos talis esset. tunc. nam. illum imitationis ardor: semperque melior aliquis accederet: postquam uero studium armorum a manibus ad oculos ad uoluptatem a labore

Turma

Alacer

Latus

in. u. Libero Marte. Libera pugna: quando licet unicuique aggredi quemlibet. Nunc cominus. compar graue: quod constat ex pari fere numero syllabarum: quale illud. in proelio mortem pater appetebat: domi filius nuptias comparabat. Susciperes. scuto exciperes & declines. Alacer & laetus. Pedianus exponens Tullianum illud: alacri atque lato ex secundum Verrinam: alacer inquit sine alacris dicitur is: qui ingreditur sensibus uniuersis: quod est indicium erecti animi: atque sublimis: nam e contrario lacer dicitur: amputatis corpore sensuum membris: hoc est auribus oculisque: quae ad animum transferuntur: ut plerumque afflicto animo sensibus non utamur erectis: sic alacer dicitur is: cui omnis sensus in loco suo quisque degat: uisu & auditu intentus: ut uultu indicet adesse animum non syncerum sensibus suis. quare cognita illud quoque intelligitur aliud esse alacrum: aliud laetum. Sunt quae alacrum festinantem & properum dici putant: quasi alis acrem. tanta autem ferebatur exercendi milites cura: ut non solum tribuni uel praepositi cotubernales sibi creditos sub oculis suis iuberent quotidie meditari: sed et ipsi armorum arte caeteros ad dimicationem proprio cohortarent exemplo. Laudabas. solet. nam. laus militem generosum ad uirtutem incitare. Arma componeres. at mares. docet Vegetius milites armados: & tela a praefectis inspicienda cum saepe euenisset: ut reperi inermes perdidissent. Durius. grauius telum. Accipienti. militi te praesente. Quid. mirer. Aegris opem ferres. annotauimus apud Dionem in bello dacico. concidisse propriam uestem Traianum ad colligenda militum uulnera. pertinebat ad praefectum castrorum medicos aegris adhibere: ut uulnera ac morbos diligenter curaret: quod nouo quodam humanitatis genere quis imperator in se transferrebat: sic arma omnium militum proprium praefecti legionis officium. Nisi post oes. de Annibale Liuius princeps proelium inibat: ultimus confecto proelio excedebat. Talis: tanta diligens rei militaris custos. Ardor. amoris impetus. Accenderet. imitatione sui incitaret: sed tu inquit Mart. sub principe duro: Temporibusque malis ausus esse bonum. A manibus. ab usu: a fortitudine. Ad oculos. ad popam: & spectaculum.

Ad uoluptatē. ad delicias. A labore: ab exercitatione: a rebus gerēdis. Veteranorū. centurionū: uel militū. armorū tractandorū meditatio a. P. Rutilio cos. C. Manlii collega militibus tradita fuit. is. n. nulus ante se īperatoris exēplum secutus ex ludo. C. Aurelii scauri doctoribus gladiatorū accersitis: uitādī atq; inferendi ictus subtiliorē rōnem legibus ingenerauit: uirtutēq; artē: & artē rursus uirtuti miscuit ut illa īpetu huius fortior: hęc illi sciētia cautior eēt. Muralis corona: q̄ donabat ab īperatore ei: q̄ primus murū subiisset inq; hostiū oppidū p uim ascēdisset: accirco q̄li muri p̄nis decorata erat. ciuica uero corona

translatum ē: postquam exercitationibus nostris nō ueteranorū aliquis: cui decus muralis: aut ciuica: sed græculus magister assistit: quā magnum est ex oībus patrio more: patria uirtute latari: & sine æmulo: ac sine exemplo secum certare: secum contendere: ac sicut impat solus solū ita eē qui debeat imperare. Nonne incunabula hęc tibi Cæsar: & rudimenta: cū puer admodum parthica lauro gloria patris augens: nomenq; germanici iā tum mererere: cum ferociam: Superbiamque Parthorum ex proximo Auditus Magno terrore: Cohiberes:

Corona muralis appellat: q̄ ciuis ciui a quo senatus ē ī plio testē uitæ: salutisq; pcepta dat. ea Corona fit e frōde q̄rua: qm̄ cibus uictusq; anti. ciuica quissimus equercu capi solitus sit: sit ēt ex illice quod genus superiori proximū.

Græculus magister. armorum instructor græcus. nec aliud quicq; græcis feruitutē ac molliciē attulisse putant Romani: quam gymnasia & palæstram: quibus relanguescunt adolescētū ai ut penitus effoeminent. hīc puerorū amores gigni: hinc somno: & deambulationib; iuuenū corpora corrūpi: hinc saltationibus: & motu cōposito: & certo: & delicato cibi genere debilitari: qbus de causis ab armis se delapsos eē nō intellexerūt

cōtentiq; pro strenuis ac ortibus militibus se bonos palæstritas: & athletas dici: & haberi ad summā molliciē defluerunt auctore Plutarcho. hęc igit si quis effugere studet: in puluerē p̄dire: & sub diuo manere oportet. græci. n. referēte Curtio p̄fessionem honestæ artium malis moribus corruerunt: in quos Pli. senior acerrime inuehit: genitores oīum uicioz: & oīum corruptores appellās. memini legisse apud quendā græcū latinos appellasse græcos ignominia causa: q̄to magis græculos: ut apud Iuuenalē Græculus esuriens. Ex oībus. ex numero oīum. extra cæterorū aleam. Patrio more. Romana militia: Sine exēplo. nouo. s. nā uetere plura adhuc extant. Secum certare. se imitari: niti ad uirtutē exēplo suo: & se sibi æmulandū pponere. Solū incōparabilē. Incunabula. principia a teneris unguiculis fuerūt. Rudimenta. tyrocinia. Suidas recitat Traianū transegisse iuuentutē tanta prudētia: ut neq; audacia periclitaret: & senectutē eo ai robore: ut ocio nō marcesceret. Parthica lauro. laurea p̄ gestis cōtra Parthos. neq; intelligēda illa Traiani expeditio. qua parthos superauit: ut Dion & alii græcorū meminere: unde illi Parthico cognomen inditū: sed cū iuuenis Parthorū incursiones repressit: quod uidet Mart. ibi respicere. Parthorū procures: ducesq; Serum. dum ista & quæ sequunt in cōmendationē Traiani scribit. Gloriam. triumphalē. Nomen. cognomen. Magno terrore illi decernebatur ouatio: qui sine sanguine: sed solo terrore: hostes domuisset uel pedibus & equo albo coronatus myrtho uel olea uel lauro urbem ingrediebāt. Rhenū. Germanos superans. Rhenus Germaniæ fluius Belgas a Germanis segregās rhetoricarum alpiū inaccessos: ac præcipiti uertice ortus: modo flexu in occidentē uersus secundū Tacitum septemtrionali oceano miscet: ut inquit Appianus Rhenus & Ister potissimū Romanis fines imponūt: quoq; quidē Rhenus borealem aceanū influit ex mōte Adualla. Mella Rhenus ab alpiibus decidēs prope a capite duos lacus efficit Venetū & Acromū: mox diu solidus: & certo alueo lapsus haud pcul a mari huc & illuc dispergit sed ad sinistrū amnis etiā tū & donec effluat Rhenus ad dextrā primo angustus & sui similis post rippis longe ac late recedētibus iam nō amnis sed īgens lacus ubi cāpus impleuit Fleuo dicitur eiusdemq; nominis insulā amplexus fit iterum arctior iterumq; fluius emittitur. at Plinius helinus & fleuus appellant ostia in quæ effusus Rhenus ab septemtrione in lacus ab occidente in flumē Mosam se spargit. Euphratem. Parthos nā is fluius Babylona mediam secat cui imperabant Parthi. post Gangem flumina totius Asiæ nobiliora Euphrates & Tygris ex Armeniæ mōtibus fontes habent. distant autem inter se stadiis mille & quingentis delataq; p Mediā & Paretanos descendūt in Mesopotamiam q̄ undiq; circūdantes regioni nomē indiderunt deinde p Babyloniā fluentia in mare rubrum deferūt. hęc sumptissimus ex Diodoro Herodoto Strabone cū alibi tū lib. xi. Euphrates autem a Boreali Tauri latere exoriēs primo p Armeniā fluit occidentē uersus deinde ad austrū flexus inter Armenios & Cappadocas & Cōmagenos Taurū recidit egressus uero cū prope Syriā peruenerit ad hyemales ortus reuertit usq; Babyloniā & ad Tygrim Mesopotamiā efficit ambo in persicū sinū finiūt hōz Euphrates maior ē & plus regiōis flexus alueo pcurrit. Pli. oris Euphrates in præfectura Armeniæ maioris Caranide ut p̄didere q̄ p̄xime adierunt: Domitius Corbulo in monte Aba Licinius Mutianus sub radicibus montis quē Capoten appellant supra Cymiram. xii. mil. p̄. initio Pixirates nominatus & quæ latius sequunt lib. v. cap. xxiii. Philostratus libro primo sunt qui dicant quandam partem maximā Euphratis dillabi ita ut ad mare non perueniat sed in terra cursus sui finem recipiat quidā & audacius de eo loquentes asserunt ipsum cū diutius sub terra fluxerit: rursus in Aegypto apparere: & Nilo compleri. per

Mar. locus Rhenus

Euphrates

PLINII PANEGYRICVS

Rhenum & Euphratem uoluit significasse uictorem orientis & occidentis. Pedibus, quibus incedebat.

Quam laudibus. Xenophon de laudibus Agefilai: qui tolerantia antecellit ubi laborandi sit tempus: & robore: ubi fortitudinis sit propositum: & mente ubi consilii opus adsit: hic profecto uidetur mihi iure optimo uir bonus apprime probandus. Maior, in dies crescente uirtute. Contigisses, peruenisses.

Germania Nec dum imperator, eras. Dei. Neruæ. Germaniam, omnis Germania a Gallis Rhetisq; & Pannoniis Rheno & Danubio fluminibus: a Sarmatis: Dacisq; mutuo metu aut montibus separatur: cætera oceanus ambit: latos sinus & insularum

immensa spacia complectens. Pomponius Germania inquit hinc ripis Rheni usq; ad Alpes: a meridie ipsis alpibus ab oriente Sarmaticarum confinio gentium: qua septentrionem spectat oceanico litto e obducta est omitto quæ a Ptolomæo: & Plinio dicuntur: quorum ille in terminatione ieiunior: hic non totam sibi cognitam prouinciam fatetur.

Infinita uastitas, imensum spacium & solitudo: est enim immensa Germania: & in multis locis deserta: quam terram informem: asperam coelo: tristem cultu aspectuq; scribit Tacitus. Pyrenæus, mons in Britannicum procurrens oceanum: tum inter terras fronte couersus

Pyrenæus

Hispaniam intrumpit: & minore eius parte ad dextram exclusa trahit perpetua latera continuus per omnem donec prouinciam longo limite immissus in ea littora: quæ occidenti sunt aduersa perueniat. Hæc Pomponius: at Diodorus Pyrenæi qui uocantur montes altitudine & magnitudine longe alios excel-
lunt nam a mari quod ad meridiem iacet usq; ad oceanum ferme ad arcus situm Galatiam ab Hiberia diuidunt per Celtiberiam quoq; ptenduntur stadiis tribus milibus. ferunt olim igne a pastoribus inie-
cto montanas omnes regiones combustas qua ex re montes aiunt cognominatos pyrenæos aut Gallias Germanis connectit aut decipitur Secundus in descriptione Germaniæ non enim pyrenæus Germaniā a Gallis determinat sed Hispaniam a Gallis secundum omnium quos legerim descriptionem præter Dionysii etiam Bassum poetam uideri Dionysio assentiri qui in eo epigrammate quod in laudem Ger-
manici edidit scripsit οὐρεα πυρηναια καὶ ἀλβαὺ ὄρεα τῆς ἀφ' ἧν τοῦ προχοῆς ἐστὶν ἀποβολὴ τῆς Σαξῆς πυρηναιῆς & depræsse uallibus alpes Quæ Rheni flumen non procul aspiciunt. Alpes, a meridie recludunt Germaniam ab Italia: sicut ab occasu Gallias uerum quæ Germaniam distinguunt partim pœ-
næ partim græcæ dictæ a candore niuium Festus appellatas putat mutatione daseæ in aspiratam nam q; nos album græci αλφει dicunt siue secundum scriptores græcos ab Alpide ibi interfecto aut a multi-
tudine albæ niuis aut ab alto alpes quia sunt eminentes. Alii montes, quales Abnobilii & Sarmatici.

Alpes

Legio

Nisi his compararentur, nam cōparatione Pyrenæi & Alpium minores sunt. Legiones: pedites: ga-
fere tota peditibus consistebat legio quod Seruius & Vegetius testantur: primo legionem trium milium fuisse prodit Varro, unde milites dictos. Plutarchus tamen in Romulo sex milium peditum: & sexcen-
toꝝ equitum compleuisse numerum. Liuius refert legionem plerumq; scribi solitam quinis milibus pe-
ditum: equitibus in suas legiones trecentis: nono tñ belli punici legionē sena milia ducentos pedites: &
trecentos equites habuisse. in bello macedonico memorat: quina milia ducentos pedites & trecentos equi-
tes: Seruius sex milia peditū: & trecentos equites. Eutropius uero tñ sex milia: ueꝝ Pōpeius meminit sex
milium & ducentoꝝ hoīum primum. C. Mariū legionem descripsisse: cum ante quattuor miliū fuisset unde etiā quadrata appellabatur. satis constat militum numeꝝ in legione modo arictum: modo impi-
nutum pro imperatoꝝ iudicio. Gellius author in una quaq; legione fuisse centurias, lx. manipulos, xxx.
cohortes, x. at Modestinus centuriones, lxxi. erāt aut ipsi pedites in duas diuisi partes in legiones & auxi-
lia, legiones nō nisi de ro. militibus dicebant, auxilia proprie ad confederatos referebantur. Romana at
uirtus præcipue in legionum ordinatione excelebat, dicta legio ab eligēdo: quod uocabulum eoz de-
siderat fidem: atq; diligentiam quibus milites probantur. Raperes, historicoꝝ uerbum: qui cum cele-
riter ductum exercitum uolunt significare raptum agmen inquit. Non uehiculum, notauit Domi-
tianum dum Traianum admiratur: illum enim Suetonius Trāquil. cōmemorat in expeditione & agmi-
ne equo rariis: lectica assidue uectum: nec minus notanda Caii inconstantia: qui bellum Britannicum
confecit modo tam festinanter & rapide: ut prætorianæ cohortes contra morem signa iumentis impo-
nere & ita subsequi cogerētur interdū ita segniter & delicate ut octophoro ueheretur atq; a propinqua
rum urbium plebe uerri sibi uias & cōspergi propter puluerem exigere. Respexisti, curasti, ascendisti.
Dion incedebat. Traianus semper cū toto exercitu pedibus flumina uero quacūq; milites pedibus pa-
riter ipse uadebat. Lewis, agilis Hic equus non ut te ueheret sed ut honestaret subsequeretur.

Rhenumq; & Euphratem admiratiōis tuæ fama cōiungeres: cum urbē terrarū nō pedibus magis: quā laudibꝝ peragrates: apud eos semper maior: & clarior: qbus postea contigisses: & nec dum ipe-
rator: nec dum dei filiū eras. Germaniāq; cū plu-
rimæ gētes: ac ppe infinita uastitas interiacentis soli: tū pyrenæus: alpes: imēsiq; alii mōtes: nisi his cōpararentur: muniūt: dirimuntq;: per hoc omne
spacium cū legiones duceres: seu potius (tanta ue-
locitas erat) raperes: nō uehiculū unq;: nō equum respexisti, leuis hic: nō subsidiū itineris: sed decus:

Et cum cæteris. si legeñ. & cum subsequeretur nullum habet sensum. Vfus. necessitas. Statorum. castrorum quando scilicet munitis castris statua habebant: & per tempus ibi permanebant. Vegetius li bro. iii. docet quomodo statua castra uel hyeme uel hoste uicino firmanda ordinandaq; sint. Campū. planiciem. At tolleres. excites. equites nō solum in planis: sed etiam in abruptis: & fossag; hiatu diffi cillimis semitis: seq; & equos suos exerceri uoluerūt rei militaris periti: ut nihil iis in necessitate proelii accidere posset incognitū: nā & quotidiana armog; exercitia: plus ad sanitatē militū putauerunt prodes se q̄ medicos: & in conflictu posse præcia re uictoriā. Initium laboris. dubitatio: cum quærere uidetur utrum de duobus dicat. Perseuerasti. i. laboribus. Plus tamen. maioris fortitudinis indicium est.

Et cum cæteris subsequerentur: ut cuius nullus tibi usus: nisi cum die statiuorum proximum campum alacritate: discursu: puluere attolleret: Initium laboris mirer; an finem; multum est quod perseuerasti: plus tamen quod nō timuisti: ne perseuerare: non posses. Nec dubito quin ille: qui te inter illa germaniæ bella ab Hispania usq; ut ualidissimum præsidium exciuerat: iners ipse alienisq; uirtutibus tunc quoq; inuidus imperator: cū ope earum indigeret: tantā admirationē tuī non sine quodam timore conceperit: quātam ille genitus Ioue post labores: duraq; imperia regi suo indomitus semper: indefessusq; referebat: cum aliis super alias expeditionibus munere alio dignus iuenireris. Tribunus uero disiunctissimas terras teneris adhuc annis uiri firmitate iustitasti. iā tūc p̄monente fortuna: ut diu penitus perdisceres: q̄ mox p̄cipere deberes. neq; n. p̄spexisse castra: breuemq; militiā quasi transisse cōtentus ita egisti tribunū: ut esse statim dux posses: nihilq; discendū haberes tēpore docendi. Cognouisti per stipendia decem: mores gentium: regionum situs: opportunitates locor; & diuersam aquar; cæliq; tēperiem ut patrios fontes: patriūq; sydus ferre cōsueisti: quoties equos: quoties emerita arma mutasti. ueniet ergo tēpus: quo posterī uisere: uisendū tradere minoribus suis gestiet: q̄ sudores tuos hauserit cāpus: q̄

se q̄ medicos: & in conflictu posse præciare uictoriā. Initium laboris. dubitatio: cum quærere uidetur utrum de duobus dicat. Perseuerasti. i. laboribus. Plus tamen. maioris fortitudinis indicium est.

Ille. Domitianus. ordo est ille conceperit. & reliqua. Illa. immania. admiratiue dictum. Ab Hispania. ubi militabat Traianus. Ut ualidissimū præsidium. tanq̄ te fortissimum defensorem sui aduersus germanicos tumultus. Iners. deses: timidus. Virtutibus. uiris bonis.

Tunc. eo tempore. Timore. ne sibi imperiū auferres. Ille genitus Ioue. Hercules ex Alcumena. nota fabula. Dura. ardua: periculosa: comparat Traiani gesta Heracleis laboribus. Regi suo. Eurystheo sæuo tyranno: cui in omnibus parebat Iunone cogente. Indomitus. inuictus Hercules. Referebat. occisis monstis. Inuenireris. experimentis cōprobasses. Aliis super alias. pluribus. Expeditionibus. prouinciis: bellis: ab eo. q̄ præcedit ad id q̄ sequitur. nam expeditio est militaris apparatus: cum se explicat a cæteris negociis belli adeundi gratia. Alio munere. honestiori expeditione. Tribunus. militaris. de quo alibi copiose. Disiunctissimas. remotissimas lōge distantes. Terras. Parthiā & Hispaniā ac Germaniam: in diuersis orbis partibus sitas. Firmitate. robore. Fortuna. laudat a p̄cedentibus. Penitus optime. Præcipere: impator creatus. Cōtentus. fuisti. Prospexisse. t̄m procul uidisse: & factū militiæ candidatū. Aegisti tribunū. te in tribunatu gessisti: & tanta præstatiā obisti. Dux ip̄erator. Pos-

Stipendiū

ses. deberes. Tēpore docēdi. cū aliis præpositus esses. Stipēdia decē. decē militias decē annos: nā stipēdium nō solū semestris: sed annuū militū salariū dicebat̄ authore Varrone: dictū a stipe nūmo signato: q̄ p̄stipes scdm Vlp. i. p̄modica æta colligatur. Mores gētiū. Vlysses habitus prudēs cognitiōe multarū gētiū: & diuersorū morū. infert ergo Traianū ideo prudētiorē factū. Situs. naturas & positiōes quæ pertinet ad ip̄atores: referētibus. n. scriptoribus rei militaris: itinera oīum regionū in q̄bus bellū gerit: plenissime debēt h̄re cognita: & perscripta: ita ut locor; interualla nō solū passuū numero: sed et uiaq; qualitates p̄discat: cōpēdia: diuerticula: mōtes: flumina ad fidē descripta cōsiderēt: usq; eo ut solertiores duces: itinera puinciæ: in q̄bus necessitas gerit: nō t̄m annotata: sed et picta habuisse firmēt. Opporunitates locor;: ad q̄s ipse uel hostes se recipere possent: si capi patētes: in q̄b; solēt egtes magis ipugnare q̄ pedites: at uero i mōtib; syluestrib; ul mōtosis: siue palustrib; pedestres magis formidāda sūt copia. Tēperie. q̄litate. Aquar; nā aquar; d̄ria magna: alibi frigida: alibi calida: i plurimis terris tepida: gelidaq; stagnātes: pigra: merito dānant medici: utiliores q̄ p̄fluunt existimantes. has. n. tenuiores: illas grauiorē & minus defecatas putāt. lege de ags abūdē Sene. Vitruuiū Plī. Palladiū. Coeli. aeris. ē. n. alibi frigidior alibi ardētior alicubi tēperatior iterdū d̄lior & geauior iterdū purior. Patrios fōtes. Romanā aquā Sydus. q̄litate coeli. Equos. quos publice accipiebāt p̄serti si priorib; defectis i bello rē optie nauassent. Emerita. uicticia finē bellis iponētia. Veniet. laudat a futuris. Sudores. labores meditatiōes.

PLINII PANEGYRICVS

Refectiones.reparationes:prandia. Quæ saxa.quæ antra saxosa & species. Prætexerint.cooperuerint. Magnos hospes.magnus uir hospitio susceptus.sic ostendit Euander apud Virgil. Herculem ubi Cacus interfecisset & illius exemplo hortatur ut ingrediatur domum suam hæc inquit limina uictor Acides subiit. Impleueris uel allusit ad magnitudinem nam fuit Traianus pceræ staturæ uel ad amplitudinem maiestatis. Tunc.cum priuatus militares. Ipsi tibi.tibi ipsi. Ingentium ducum.magnorū imperatorum. Sacra ueneranda. Vestigia.ubi illi constitissent. Olim.in futurum fient.olim tria de notat tempora præsens: præteritum.fururum. In præsentia.nunc dicis in præsentia & in præsentiarum a locupletissimis authoribus. Hic.ueranus. Censetur.numeratur. fuit tibi commilito.

Quotus. quis est tam infimus & obscure fortis. Non ante: fueris. Nominē appellas. imprimis debet imperator suos milites cognoscere legimus enim multas sæpe clades accidisse Romanis propterea quod annua uel semestria tantum imperia ducibus committebatur: quo breui temporis spacio: uix suis militibus assuescebant. Commemoras. testis scilicet uirtutis uniuscuiusq;. Hæc habent. transitio adornatio: cum breuiter ostenditur quid dictum sit: & quod consequatur: hucusq; enim laudauit a rebus bellicis: nunc ad earum moderationem transitum facit. Habent adnumeranda. illi possunt milites referre.

Moderatio.

Moderatio. quæ est in animo cōtinens modestia cupiditatum. sunt qui inter se differre putant: moderationem & modestiam: quod illa sit morum: hæc uulrus probitas: a qua modestus: qui utriusq; præditus sit. laudandi initium a uirtutibus animi sumit: in quibus considerandum si quid iuste: si quid fortiter: aliud honeste: aliud prudenter fecerit. Quod innutritus. frequentatio: cum scilicet res dispersæ coguntur in unum locum quo grauior sit oratio. hic enim laudes

bellicas parætes adoptionem lauream ex Pannonia simul collegit. Quod innutritus bellicis. artibus pariter Statius. Mixta notis belli placidamq; gerentia pacem. Pater. fuit. Adoptionis die: eo die quo fuisti adoptatus a Nerua nam enim dixerat allata erat ex Pannonia laurea id agentibus diis ut inuicti imperatoris exortum uictoriæ insigne decoraret hanc imperator Nerua in gremio Iouis collocarat cum repente solito maior & augustior aduocata hominum concione Deorumq; te filium sibi hoc est unicum auxilium fessis rebus assumpsit. Ex occasione omni quæris triumphos. uerum tamē Dion tradit sumpsisse Traianum expeditionem aduersum Armenios & Parthos sub prætextu quidem quod Armeniorum rex diadema non a se sed a rege Parthorum coepisset re autem uera cupidine gloriæ. sed hæc gesta post recitationem huius orationis. Nec prouocas. nec hostem incitas ad bellum. Magnum. magnæ moderationis argumentum. Stare. cum exercitu. Si transeas. certus eras si Danubium transisses te superaturum hostes & de eis triumphaturum tu tamen noluisti conferere manus cum recusantibus.

Alterum. stare in rippis Danubii contra gentem immanem. Alterum. non auidum triumphi cohibere se non dissimile Martia. illud qui uirum putat dum potest scribere uersus disertos nec scribat. & Marci Tullii secundi de Oratore dicere aiunt Ennium facilius a sapiente flammam ore in ardenti opprimi quam bona dicta tenere unde merito laudandus est Traianus. qui rebus bellicis & laudibus innutritus contentus fuerit hostem repressisse dum posset uincere. Hostes tui. qui nolunt pugnare uerentes fortitudinem tuam. Capitolium. in quod triumphantes curru uehebantur: Inanes. non solidam gloriam & uerum triumphum reportantes. Nec falsæ. Domitiani falsos triumphos monstrat e quibus Germanicum notat Tacitus in uita Agricolæ. inerat Domitiano cōscientia: derisui fuisse nuper falsum e Germania triumphū: emptis per cōmertia: quoq; habitus & crines in captiuoq; speciem formarētur: Quod in libello de moribus Germanoq; obscurius tetigit: q̄ ut statim per se conici possit: inde iquit proximis

Domitiani triumphum

temporibus Cymbri magis triumphati q̄ uicti sunt. Dion: Domitianus expeditionē sumens in germanos & nusq̄ bellū intuitus rediit. nā expeditiones partim spōte suscepit: partim necessario: sponte in Cattos: necessario unā in Sarmatas legione cū legato simul cāsa: in Dacos duas: primā Oppio Sabino consula: rī oppresso: secundā Cornelio Fusco praefecto cohortiū praetorianarū: cui belli summam cōmiserat. de Cattis Dacisq̄ post uaria proelia duplicem agit triumphū: de Sarmatis lauream modo Capitolino Ioui retulit. eadē fere scribit Eutropius. at Paulus sub noīe inquit superatōr hostiū de extinctis legionibus triumphauit. Dion. bellū aduersus Dacos sumpsit: nunq̄ tamen cū hoste congressus: falso in urbem scripsit se illos superasse: senatus tamē tot ei decreuit: ut fere totus orbis Romanis subiectus imaginibus: & statuis Domitiani argenteis aureisq̄ impletur. uerum Iulius Frontinus lib. i. stratagematicōn suorū siue illud opus sub Domitiano fuerit editū: & ideo non ausus ultra progredi: Imp. ingt Caesar Domitianus Augustus Germanicus: cum Germanos: qui in armis erant uellet opprimere: nec ignoraret maiore bellū molitione inituros: si aduentū tantī ducis praesensissent: profectiōem suā sensu obtexuit Galliarū sub quibus inopinato bello affusus confusa immanium ferocia nationū prouinciis consuluit: & paulopost. Impator Caesar Domitian⁹ Augustus cū Germani more suo e saltibus & obscuris latebris subinde impugnerēt nros: tutūq̄ regressum ī pfunda syl-

uerā: ac solidā gloriā reportante tranquillitatē & tñ confessa hostiū obsequia: ut uincēdus nemo fuerit. pulchrius hoc omnib⁹ triumphis: neq̄ enī unq̄: nisi ex contemptu imperiū nostri factum est: ut uinceremus. Quod si q̄s barbarus rex eo isolētiā: furorisq̄ pcesserit: ut iram tuam: indignationemq̄ mereatur: nā ille: siue iterfuso mari: seu fluminibus imensis: seu praecipiti monte defunditur oīa hāc tā prona: tāq̄ cedentia uirtutibus tuis sentiet: ut subfuisse mōtes: flumina exaruisse: interceptū mare illatasq̄ sibi nō classes nras: sed terras ipsas arbitret. Videor iā cernere nō spoliis puiciarū & extorto sociis auro: sed hostilib⁹ armis: captorūq̄ regū catenis triūphū grauē. Videor ingentia ducum noīa: nec indecora noībus corpa uocitare.

uagz haberēt: militibus. p. c. xx. milia passuū actis: nō mutauit tm belli statū: sed & subdidit ditioni suae hostes quoq̄ refugia nudauerat. huius expeditionis Marti. & Papinius sed cū adulatione meminere: & Germanici triumphī Eusebius. ad hāc græcorū quidam scripsere q̄ in Galliam irruens: & sociorū quādam depopulatus: admodū elatū tanq̄ magnū aliquod fecisset: quare militibus duplex stipendiū dedisse. Iosephus lib. vii. Domitianus Caesar audita Germanorū defectiōe q̄q̄ iuuenis tantā rei magnitudinē suscipere nō detraxit: illi autē expeditionis fama perculsi ei se dederūt: sed hāc gesta uidēt adhuc Vespasiano uiuo. Nō falsae. Tacitus libro. xv. de Nerōne ubi narrat Cēsennīū Petū cū suis uictū a Parthis: at Romae iquit trophaea de Parthis: arcusq̄ medio Capitolini montis sistebant. Simulachra uictoriae in triumphis pducebant machinae delatae p seruos ī tabulatis: ī qbus praeliorū simulachra reddebant: cernere erat uidentes Romanos: cadentes caesosq̄ hostes una: fugientes alia hostes: insequentescq̄ Qui rites: oppugnare urbes: defundiq̄ alia: alia capi: uriq̄: exciditq̄: & singulis ī machinis: & rebus: quae gererent primarii hostiū duces simulati eodē erāt uestiū habitu: in quo post ueri ante currū uicti sequebant nā & Appianus libro. ii. ubi explicat triūphos a Caesare ductos: summorū uiroꝝ imagines uel occisorū: uel fugatorū solitas ī pompā triūphi deferri mōstrat: q̄nimmo regionū: urbiū: castelloꝝ simulachra pducebant. Sed. ordo est: sed accipiet tranquillitatē iperatore Traiano reportate uerā & solidā gloriā.

Obsequia. parēt hostes iperis nris: & sponte faciūt iperata: ut nō opus fuerit eos uincere: ideo mōstrat ouationē duxisse Traianū. Hoc ouatio: uincere hostes sine cāde. alibi de Spurrina. ostētatq̄ bello ferocissimā gentē (qđ est pulcherrimū uictoriae genus) terrore pdomuit. Nū ex contēptu. nisi cū hostes parere iperis nris recusarēt. Barbarus. Decibalū designabat Dacorū regē iā tū bellū paratē. Insolētiā. supbia. Nā. certe: si diphthōga affirmātis aduerbiū q̄t Diomedes p̄cipit nā certe & ualde significare memorās: hoc dephēdes ī priā apud Terētiū comœdia: & Secundus nō multo post scripsit nā ille in tā breui tpe effecerit: & alibi: nā suffragiis cōsulariū uiroꝝ: urbes: ppli: gētes īferunt. M. T. p Roscio: nā tu Eruci accusator esses ridiculus. obseruat aut apud græcos ut γαί ponat affirmatiue: μὲν uero negatiue: q̄q̄ iterdū poetā hoc cōfundat ut Hom. γαί μὲν τοδ' ἐστὶν καὶ τρω. Immesis. pfundis. Praecipiti. arduo: p̄rupto. Defendit. dirimit munit. nā mlti locorū difficultate cōfisi audēt rebellare. Prona. puia. Subfuisse. cōplanasse: demisisse. Oui. flumina subidūt. luue. nurare urbes: subfidere terras. Interceptū. sublatū. explanatio: q̄ uerbis ppriis cōsistit: ē p̄terea grādis oratio. Illatas. ipullas. Terras. uel multitudinē nauū notauit: qbus equor cōtectū uideret cōtinēs: uel facilitatē expugnationis tāq̄ si a terra aggredierēt. an poti⁹ hoīum multitudinē respexit q̄ tātā futurā dicit: ut barbarus ille possit arbitrari nō classes s; urbes ipsas ī regnū suū illatas. Prouiciarū. nroꝝ nā puiciā erāt sub ditiōe romanorū: uñ dicebat aliqd regnū ī formā puiciā redigi: qñ sublatis regib⁹: misso cū exercitu p̄cōsule romāis legib⁹ parebat: ac uicti galia p̄debat. Extorto: ablato: dirrepto. respicit Domitianū. Hostilib⁹. si legit hostib⁹ erit articulus:

PLINII PANEGYRICVS

& disiunctim pferemus: hostibus: armis. si uero (qd' magis pbo) hostilibus armis erit cōtētio: ut hostilia arma opponant' prouinciæ spoliis: & captorū regū cathenæ: extorto sociis auro. hoc dicēdi mō Naso dum Liuiā solas ē usus. Aspiciā regū liuētia colla cathenis: Durāq; p sēuas uincula nexa manus. Regū cathenis. nā captiui reges cū a portis usq; ad foz: triumphantū currus honestassent: simul atq; in Capitolū flectere cōperat īperator: abrepti cathenis: qbus ante currū uincti ducebant': & in carcerem tracti necabant' testis est ille qd'q; panegyricū Cōstantino Cōstātū dixit. Valerius ante triūphales currus scri.

Siphacis & Perlæ ceruices cathēatas du-
ctans & Claudianus cecinit lictorū me-
tus cū fratre pauore Barbara ferratis ī-
nectūt colla cathenis. Graue. respexit
ad numeꝝ ingētē captiuorū & spoliōꝝ
uates nimirū sunt plærūq; regē scripto-
res: nā nō solū hac orōne stimulatus est
Traianus cōtra Decibalū: sed fere singu-
la prædixit: quæ ī Dacico triūpho gesta
postmodū fuere. Ingētia ducū noīa. an
respexit ingētia Decibali facta an sicut
indican' sequētia ad sonū horrendum
barbarorū noīum quæ audiētibus hor-
rorē incutiunt. Nec indecora. ingētia.
paria. Videor. ordo & sensus uideor ī-
tueri mox ipsum te sublimē sequētē in
manibus hoc est hostes ligatos manus:
& currū instantē tergo domitaz gētiū.
quātū ex Plut. in triūpho. Aemylī licet
cognoscere primo arma: & uniuersa re-
rum præda pcedebat in triūpho: dein-
de captiui quos īperator purpura & au-
ro contexta ueste indutus & lauri ramū
dextra gerēs currū sublimis pone seque-

Videor ītueri in manibus sequētē mox ipsum te
sublimem: instantēq; currū domitarū gētiū tergo:
ante currū autē clipeos: quos īpe perfoderis. Nec
tibi opima defuerint: si quis regū uenire in manus
audeat: nec modo telorū tuorū: sed etiam oculorū.
minarumq; cōiectum toto campo: totoq; exercitu
oppositum perhorrescat. Meruisti proxima mode-
ratione: ut quādocunq; te: uel īferre: uel ppulsare
bellū coegerit īperii dignitas: nō ideo uicisse uidea-
ris: ut triūphares: sed triūphare: qā uiceris. Aliud
ex alio mihī occurrit. quā speciolū est qd' disci-
plinā castroz lapsam: extinctamq; refouisti: de-
pulso prioris sæculi malo: inertia: & cōtumacia: &
dedignatiōe parendi. Tutū est reuerentiā: tutum
charitatē mereri. nec ducū quisq;: aut non amari a
militibus: aut amari timet: & inde offensæ: gratiæ
q; pariter securi īstant opibus: adsunt exercitatio-

Opima
spolia

Feretrius
Iuppiter

Opimare

ba' circa quē milites partim iocos partim Imperatoris laudes cōcinebāt. Currū. uideor ītueri clypeos
hostiles. Opima. spolia q dux duci detrahit trunco siquidē mōtanæ quærcus abscisso & in trophei mo-
dū fabricato affixa quaq; uersum spolia ipēdebāt ornate plurimū ac decore disposita mox accedēte po-
puli frequētia īperator post Romulū tollebat in currū cōsequebat' exercitus deo ac īperatorī in cōdita
carmina canēs inde pcedens & ad Feretrii Iouis tēplū ascēdens ea illi solēni dedicatione suspēdebat pri-
mus Romulus ab Acrone Geninēsiū rege detracta spolia opima retulit extructo tēplo ī uertice Capito-
lini collis secūsus. A. Cornelius Cossus Tolūnio hetrusco tertius & postremus. M. Claudius Marcellus
Gallogū rege Viridomaro siue Briomaro ut iterdū legimus. nec multitudīe cōmodū eius doni uulgata
laus ē. Feretriū aut Iouē appellāt qd' trophæa feretro uecta. i. e. feretro trophæa ferant' alii q; fulmine fe-
riat cæteri q; in bello feriri soleat. si q; iqt Dionysius uelit tropeuchō siue ut qdā sentiūt scylophoron si-
ue qā oēs excellit oēm q; in circuitu cōprehēdit naturā regē & motū hyperpheretrē nō aberrabit a uero
manubias cōes spolia priuatas opima uocitāt Numā tñ Pōpiliū ī cōmētariis. prima secūda & tertia me-
morasse opima traditū est primaq; capta Ioui Feretro secūda Marti tertia Quirino cōsecrari iussit pri-
o asses trecentos secūdo. lxxx. tertio. c. premiū esse cōstituit. Festus opima dicta credit magnifica & ampla
spolia ab ope sicut opimas hostias pingues inde uerbū opimare q; est pingue facere deductū: quo Apu-
leius & Columella nisi sunt ueꝝ Flauius Vopiscus in Tacito opimate usurpauit p abūde onerare: men-
sam inquit suā nunq; nisi agrestib' opimauit. Cōiectū. aspectū repercussionē. Oppositū: uera lectio ut
dicat' cōiectū oppositū. Proxima: cū cōtentus fuisti repressisse Germanos. Vicisse. bellū gessisse & p
id uicisse cupidus. i. uincere ut triūphares. Quia uiceris. qā cōtigerit uicere cōtrariū illi ex priō eplaz
libro nō iō pdicare qā fecerint sed ut pdicaret' fecisse credunt'. cōtētio color. Castroz. militarē. nā Dio
ne scribēte Traianus milites sub disciplīa cōtinuit: ut neq; īsolescerēt: neq; cōtra se auderēt īsurgere: sed
geti īperia facerēt. ipse ēt Pli. eidē Traiāo scribit distulisse suppliciū seruorū iuētorū īter tyrōes: ut illū cō-
ditore & firmatore militaris disciplīæ cōsulēret de mō pœnæ. Refouisti. reparasti. resuscitasti. emēdasti.
Malo. inobediētia: supbia. Inertia. ipatorū. Cōtumacia. īsolētia militū: q; dedignabāt parere suis duci
b'. hic ad Aristonē scribēs notabilr domitiāi tpa taxat. iuuenes iqt fuim' ī castris: sed cū suspecta uirtus
inertia ī pciō: cū nulla ducib' authoritas. nulla militib' uerecūdia: nusq; ipiū nusq; obsequiū: oīa turba-
ta: atq; ēt ī cōtrariū uersa. Tutū. repetitio. Reuerentiā honorē cū timore. Charitatē amorē. Quisq;. est: qui aut nō timet amari. i. qā certus ē amari a militib'. Aut timet. amari: q; nō amet'. Offensæ. cū du-
bitant de amore militum. Gratia. cum certi sunt amari. Securi. imperatores fidem militum non ue-
rentes. Operibus bellicis. Exercitationibus. meditationibus intersunt campestribus. similiter cadēs.

Aptat. adiunctio cū uerbū postponit: quod superiores ptes orōnis cōprehēdit. Is. est uere. Imminere. milites in pncipiē suā impēdere. Intēdi: machinari: struere insidias: uim uel periculū. Persuasio. q. milit. res sibi mala statuerēt. Illoz. imperitoz. Hostilia. iniqua. crudelia. Timebāt. hostilia. Studia. artes. Corpa. quæ nō exercent. Languescere. uilescere: effoeminari: insitu robur pdere. Incuria. situ negligētia. Hebetari. obscurari: obturari explanatio ex ppriis & usitatis uerbis cōsistēs. Porro. certe. Ceteroz. hostiliū. Principū optimatū. Validoz. exort. maiorz. sydez. eleuatio ad n̄sum hemisperiū: ut exoriēte sole lunæ splendor obscurat illa lucēte ceteraz. fulgor stellaz. hebetat. ē aut similitudo: quæ sumit aū oculos negotii ponēdi cā. Aduentu adueniēte imperatore ad exercitū. Legatoz. qui uicarias uices absente imperatore gerūt: & illius imperio parent. Inumbraf. obscurat: minuit. Eras. in exercitu. Vilius dignitatis alicuius. Quisq. cū imperio: & magistratu. Ex eo: ex præsētia tua. Reuerētia accesserat. te præsente magis obseruabant. Summis. militibus in honore cōstitutis. Infimis. priuatis gregariis. laudat Adrianus Traiani successor a Diōe: q. milites ad oēm pugnae spēm exercebat. hos honore afficeret illos officii admoneret ut exēplo suo meliores ac fortiores redderet. Sic impatorē cōmilitonēq. miscueras sic impatoriā grauitatē & militarē comitatē oportune retinebas. magna Traiani laus: q. duas res diu disiunctas ita cōiūxerat ut nullū repræhensiōi locū relinqueret sic Tacitus Neruā cōmēdauit qd res olim dissociabiles miscuisset principatū & libertatem. sic Macrini uxor a Secūdo celebrata qd multas ex diuersis ætatibus uirtutes sumptas collegisset & cōsocialset nō dissimiliter Pacatus in panegyrico Theodosii: duas inquit res diuersissimas iūxi metū & temeritatē. Exactor cēsor. Intēderes. augeres. Releuares. leuiorē faceres cū te uiderint operū picipē. Cōsecuti sūt. hoc ēt amplius a te milites hnt. Quā tibi. q. optime illos noueras. Reuocabāt. in urbē ab exercitu. ordinē rei exegitur. Castroz. militū. Iter. tuū fuit ab exercitu ad urbē.

nibus: arma: mœnia: uiros aptant. quippe nō is princeps: qui sibi imminere: sibi intendi putet: quod in hostes paretur. quæ persuasio fuit. illoz: qui hostilia cum facerent timebāt. Eodem ergo tempore militaria studia: nec animos modo: sed corpora ipsa languescere: gladios etiam incuria hebetari: retundiq. gaudebant. duces perro nostri non tã regū ceterorū quam suorū principum insidias: nec tam hostium. quam commilitonum manus: ferrumq. metuebant: Est hæc natura syderibus: ut parua: & exilia ualidorū exortus obscurat. similiter imperatoris aduentū legatorum dignitas inumbratur. tu tamen maior omnibus quidē eras: sed sine ullius diminutione maior: eandem authoritatem præsente te quisq. quam absente retinebat. quinetiā plerisq. ex eo reuerentia accesserat: quod tu quoq. illos reuerere. Itaque perinde summis: atq. infimis carus: sic imperatorē: commilitonēq. miscueras: ut studiū omnium laboremq. & tanquā exactor iterderes: & tanquā particeps: sociusq. releuares. Felices illos: quorum fides: & industria non per iter nuncios: & interpretes: sed ab ipso te: nec auribus tuis: sed oculis: probantur: cōsecuti sunt: ut absens quoq. de absentibus nemini magis: quā tibi crederes. Iā te ciuiū desideria reuocabant: amorēq. castrorum superabat charitas patriæ: iter inde placidum: ac modestū: ut plane a pace redeuntis. Nec uero ego in laudibus tuis ponā quod aduentū tuū non pater quisquā: nō maritus expauit. affectata aliis castitas: tibi ingēita: & innata: iterq. ea: quæ imputare non possis. Nullus in exigendis uehiculis tumultus: nullum circa hospitia fastidium.

Nec uero ego occupatio: cū dicimus nolle dicere: qd tunc maxime dicimus. In laudibus tuis. in numero tuaz. laudū. Aduentu. hospitii. Non p̄. ne liberos stupraret. intellectus exornatio: cū res tota de parte cognoscitur: quis tradat Dion Traianū pueroz. amatorem fuisse citra tamen alicuius iniuriam. Maritus. ne uxorem suam ui raperes. memorat Tacitus Vitelliū apud senatū dixisse se a parētibus audiuisse: ipsos uidisse: arripi cōiuges ad libita Cæsaz. ut alios priores omittā qui alienas uxores sibi usurparūt: Domitianus cōtractatis multoz. uxoribus Domitiā Longinam Aelio Lamie nuptā in matrimoniū abduxit: & Iuliā fratris filiā alii collocatā corripit. adhæc Paulus Diaconus refert Cōstātinū impatorē adeo socios afflixisse: ut uxores a maritis: filii a parētibus separarētur. Affectata. cōparata cōtra sui naturā: simulata. Castitas: q. re

ferē nō solū ad uirginitatē: sed et ad oīum turpiū obscenarūq. regz abstinētiā. Ingenita: insita: naturalis. Interq. ea. bona castitas est cōnumerāda: quæ nō possis tibi ipsi ascribere: sed deo: innata. n. fuerat: nō comparata abstinentia. Imputare. ascribere. Vehiculis. ad uehenda militum impedimenta. Fastidium. ambiguum est an q. hospitia uilia nō fastidiret: an q. nō ēt fastidio suscipiētibus se in hospitium.

Castitas

Annona

Annona: cibus: uictus erat tibi par cæteris. Spartianus libenter Adrianus cibus castrensis in ppatulo utebatur. hoc est larido: caseo: posca: exēplo Scipiōis Aemyliani: & Metelli: & authoris sui Traiani: duro. n. & aspero uictu cōtentus sic rē militare cōstituit: ut p multum tps ab eo facta p lege & militari instituto haberent. annonā aut pro copia frugū Martianus ad municipales usurpat nō debere scribēs decuriones uilius præstare frumētū ciuibz suis qui annona exigit. sic Valēt. de administratōe rege ad ciuitatē ptinētium. satis cōstat annonā pro cōmeatu. i. oī poculēto & esculēto usurpari. nam Varro libro. iii. rei rusticæ

& Tranqui. in Tiberio annonā Marcel li Columella uini ac musti annonā lib. quarto tertio Vegetius p oī cōmeatu posuere: ut pabula inqt frumētū cæte- raq; annonariæ species quas a puincia- libz cōsuetudo deposcit maturius exi- ganf. Iuue. satyra. ix. ueneni annonā ēt dixit: sed cōmodius ad frugē refert: nā Iulius cæsar libro primo belli ciuili an- nonam creuisse & militum uires iopia frumenti diminutas asserit & Columel la regionis annonā ubi de pastinato so- lo agit. Pl. li. xyiii. & Columella. viii. po- fuerunt annonā pro uilitate frugum & abūdantia. apud Vegetium & Lampri- diū lego duplicē annonā pro duplo fru- menti dari militibz: ubi ēt inuenies an- nonis & annonas in numero pluriū an- nonariam legē tulit. P. Clodius. tri. ple. qua frumētum populo gratis daretur.

Ad hoc. præterea. Accinctus. parat? expeditus pmpus. Te potissimum. te principem modestissimū. oratio uenu- sta. Ire. tanto ordine redibat. Factū. inter te iam creatū. Et breui futurum tanta moderatiōe incedebas: nā postq facti sunt imperatores solēt insolefcere ppter fortunā futuri uero modestiam prætere ut inde fauorem hoīum au- cupētur. Quam dissimilis. artificiose hoc. nam Aphthonius in suis præexerci-

tamentis iubet cōparatione uti debere in laudatiōibz q nūc Secūsus obseruat pessimi principis iter & optimi inter se cōmittēs. Nup. paucis ante annis. Principis. Domitiani. Transitus. per Italiam dum rediit ab expeditiōe. Si rñ. dubitatio. Abactus. abstractiones hospitū p uim a sedibus suis. Perusta. trāslatio ab igne. Attrita. cōculcata. Dextra leuaq; hinc inde undiq; Vt. tāq; Vis. belli furor. Bar- bari. Getæ Sarmatæ germani. faciūt hic ex orōne Pōpeiana. M. Tullii uerba illa pp auaritiā ipatogz qtas calamitates quocūq; uētū sit uestri exercitus ferāt qz ignorat? itinera q per hosce annos in italia p agros: atq; oppida ciuiū ro. nostri Impatores fecerūt recordamini utrū plures arbitramini per hosce annos mi- litum uestroz armis hostiū urbes an hybernis sociogz esse deletas: neq; n. pōt exercitū is cōtinere impe- rator qui seipsum nō cōtinet. Quos fugiebat. supra mōstrauimus plures clades ppeffum Domitianum per barbaros. Domitiani. crudelissimi: & auarissimi tyrāni. Nō principis cuius est curare ciues tāq; fi- lios. Pro tua gloria. respectu gloriæ tuæ. s. q hoc ptineret ad tuā gloriā. Edicto. a te facto post reditū in urbē de rōne expensaz. Quid in utrūq; uestrū. qd expendisset in expeditiōe sua Domitianus in Ger- manos & qd tu. nā longe minora Traianus impenderat sua modestia. Cū imperio. cum exercitu. Cal- culū ponere. cōputare. expensarum rōnē facere. Tāq; nam ante occupatam rēp. ab impatoribus solebāt duces rōnem impendii reddere: sic boni principes deberēt expēsi curā tenere: tanq si populo eēnt redditu- ri rōnē. Edicat. edicto ostēdet: & declaret. Ita. si oībz pnūciabat. Quod pudeat maximos thesau- ros. notat Domitianū: qui militibz stipēdia duplicauit. Cōstat. refert. Duobus. Domitiani & traiani.

Cōiectura.

Cōiecturā cognitionē per signa: nam cōiectura est directio quædam rōnis per signa ad ueritatē: dicta a coniectu: unde ēt somniogz: atq; oīum interpretes coniectores uocant? authore Fabio libro. iii. Hoc. Traiani exemplum. Vel illud Domitiani: qui nullam impēsam suæ expeditiōis edixit. Nōne. multū illa ornant secundum Ci. de oratore habiti honores: decreta uirtutis præmia. Nouos. repetitio. Titu- los splēdida cognomina. Patris patriæ. primū Romulū patrem patriæ cōditorēq; alterū urbis haud ua- nis laudibus: milites inter iocos Camillū. de gallis triumphantē appellauere: sed ex decreto patrū oīum

Pī patriæ.

annonā: quæ cæteris. ad hoc comitatus accinctus & patens. dīceres magnum aliquem ducē: ac te po- tissimum ad exercitus ire. adeo nihil. aut certe pa- rū intererat inter impatorem factum. & breui fu- turum. Quā dissimilis nup alterius principis tran- situs: si tamen transitus ille: non populatio fuit: cū abactus hospitum exerceret: oīaq; dextra: leuaq; perusta: & attrita: ut si uis aliqua: uel ipsi illi barba- ri quos fugiebat inciderent. Persuadēdum prouin- ciis erat illud iter Domitiani fuisse non pīcipis: itaq; non tam pro tua gloria quā pro utilitate cōi- edicto subiecisti quid in utrunq; uestrum esset im- pensum. Adsuescat imperator cum iperio calculū pōere. sic exeat: sic redeat tāq rōnē redditurus edi- cat qd absumpserit. ita fiet: ut nō absumat: qd pu- deat dicere. Præterea futuri pīcipes uelint: nolint sciāt. tantum constat: propositisq; duobus exēplis meminerint perinde cōiecturā de moribus suis ho- mines esse facturos: prout hoc: uel illud elegerint. Nōne his tot: tantisq; meritis nouos aliquos hono- res nouos titulos merebare? at tu ēt nomē pīs pa- trię recusabas. Quā lōga nobis cum modestia tua

primus Cicero detecta cōiuratōe Catilinæ dictus est referēte Plut. meminere huius rei. Iuue. saty. viii. Pli. senior lib. vii. Appianus lib. ii. postea multi hoc cognomētū recepe siue adulatōe: seu merito: iō dicti p̄s patriæ q̄ eā: quā p̄s in filios ptatē: ipsi in ciues haberet: an potius hoc institutū honoris q̄ imperii cā: ut ipsi tanq̄ p̄s subiectos admonerēt ac amarēt ut filios: & ciues principes tanq̄ parētes obseruaret. Sene. lib. i. de clāmētia patrē qdē patriæ appellamus principē: ut sciat datā sibi ptatē p̄iā q̄ est tēperatissima: li beris cōsulēs: suaq̄ post illos reponēs. & Simonides apud xenophōtē p̄cipit ut princeps existimet ciuitatē

pugna: quā tarde uicimus. Nomē illud: qd alii pri mo statim principatus die ut impatoris: & Cēsaris receperūt: tu usq̄ eo distulisti: donec tu quoq̄ bñfi ciorē tuorū parcissimus æstimator iā te mereri fate reris. Itaq̄ soli oīum cōtigīt tibi: ut pater p̄iæ es ses anteq̄ fieres. eras. n. in animis: i iudiciis nr̄is: nec publicæ pietatis intererat: qd uocarere: nisi qd in grata sibi uidebat: si te impatorē potius uocaret. & cēsare: cū patrem experiret. Quod qdē nomē: qua benignitate: qua indulgentia exerces: ut cum ciuib⁹ tuis quasi cū liberis parēs uiuīs. Vt reuer sus impator: qui priuatus exieras: agnoscis: agno sceris: eosdē nos: eūdē te putas: par oībus: & ob tm̄ cæteris maior: quo melior. Ac primū qui dies ille: quo expectatus: desideratusq̄ urbē tuā ingressus es. Iā hoc ipsum: qd ingressus es: quā mir⁹: latūq̄. nā priores inuehi: & importari solebāt: nō dico qua driūgo curru: & albētibus equis: sed humeris ho minū: q̄ arrogantius erat. tu sola corporis p̄cerita te elatior aliis: & excelsior: nō de patiētia nr̄a quē dam triūphū: sed de supbia principū egisti. Ergo nō ætas quēq̄: non ualitudo: non sexus retardauit: quo minus oculos insolito spectaculo ipleret. Te paruuli noscere: ostētate iuuenes mirari senes egri quoq̄ neglecto medētium impio ad cōspectū tuū: quasi ad salutē: sanitatēq̄ p̄repere. Inde alii se satis uixisse te uiso: te recepto: alii nūc magis esse uiuē dū p̄dicabāt. Fœcundas ēt tunc fœcūditatis suæ ma xima uoluptas subiit: cū cernerēt: cui principī ci ues: cui impatori milites pepisset. Videres referta

suā p̄p̄iā eē domū ciues uero p̄pinquos amicos aut filios: & filios uelut animā p̄p̄iā: & hos oēs obligare nitat officio.

Pugna. contētio fuit ut assumeres co gnomētū p̄is p̄iæ. Vicimus. obtinui mus. Primo statim die. ut Cēsar dicta tor. recepit & Augustus: sed uix a p̄ib⁹ expugnatus. Aestimator. iudex. Te mereri. beneficiis tuis in p̄iam collatis cuius exēplū postea secutus ē Antonius Pius. Eesses. affectu patrio & amore i ci ues: sicut iubet xenophō. Fieres. cogno mētū a senatu accipes. Nec publice pie tatis. nihil referebat ad amorē publicū quo noīe uocareris. nā & si Cēsarem te dicebāt: parētē tm̄ p̄iæ intelligebāt: sed tua bñficia hoc uerbo uoluerūt expri mere: ne ingrati uiderent si te nō appel lassent hoc cognomine: cū uerus p̄ eēs patriæ. Ingrata. patria. Quod qdē nomē. s. quū agis te parentē benignissi mū & indulgentissimū. Vt quomō.

Agnoscis. tuos ciues tanq̄ un⁹ ex illis. Eosdē. tibi pares & cōsortes. Par hu manitate. Maior. illa maiestas impato ris: & diis p̄xima sibi uenerationē cōpa rare uirtutibus egregiis. Ingressus pe dibus. Inuehi: equo. Importari. cerui cibus seruoq̄. Nō dico. interpretatio.

Albentibus. cādidis. n. eqs trahebatur triumphatiū currus. Arrogātius. super bius. Proceritate altitudine. p̄diximus Traianū fuisse statura p̄cera. Sed de su perbia. cōtrariū color. s. triumphasti q̄ tua humanitate uiceris priore impato rū supbiā. nō. n. ut illi in urbē es impor tatus nr̄is humeris: sed pedibus itroisti.

Aetas. seniū: & pueritia. Insolito spe ctaculo q̄ imperator ab exercitu ueniēs in urbem pedibus iret. Te paruuli no cere. distributio: cum in plures res: aut

personas negocia quædā dispartimur: posita aut sūt infinita p̄ p̄teritis imp̄fectis indicatiui hic ēt (nō. n. uerebor ne lectoribus sim fastidio: & sim licet mō p̄sim) cōp̄prehendit dissolutio: quæ cōiunctiōibus uer borū e medio sublati: p̄tib⁹ sepati effertur: uidet iuuenes & senes esse similiter cadens. Sanitatēq̄. q̄ fecisse uespasianū locupletissimi authores p̄didere: qui excremēto oris resperit genas cæci & oculoꝝ or bes: & statim illi dies. illuxit aliū manu ægrū pede suo calcātū morbo soluit: quin & Spartianus memo rat: mulierē oculis captā recepisse lumē: quod genua Adriani fuisset exosculata. Prorepere. q̄ drupedes ite more serpētū. Inde alii. æthopeia pulchra: de qua Aphthonius. æthopeia est q̄ personam hēt cogni tam. morē uero tm̄ fingit. hic romani sunt p̄sona cognita: fingit aut quæ dicere possent. Satis uexisse. se mori foelicem. sic Corœlius Rufus optabat superuiuere Domitiano: ut moriturus post illius tyrāni necē liber si rēp. uidisset successorī bñ cōmissam. Magis eē uiuēdū. fruēdū diu foelicitate tēpore sub optimo principe. Fœcunditatis suæ. copię filioꝝ suoꝝ. Videres. descriptio: quæ regē cōsequētū cōtinet p̄spi cuā: & dilucidā cū grauitate expōnē. Referta. plena spectatorib⁹. pariter Claudianus de triūpho Hono ri: q̄tū licuit cōsurgere tectis una replet turbæ facies: undare uideres ima uiris altis effulgere m̄ib⁹ ades.

Tecta, qua Traiano erat transeūdū. Laborantia, uix sufficientia oneri. Suspensum, ambiguum: periculosum, erat. n. occupata loca: ubi nemo poterat firmiter stare, nec nisi cū discrimine. Tramitē, uiam a trāsuerso dictū opinat Varro. Quā oībus, æqualiter uenisti. In singulos gradus, per singulos passus an per singulos coniugum liberorūq; coetus per sexum & ætatē dispositos: q; refert Tacitus factū in Neronis ingressu. Osculo exciperes: at Nero si Tranqui, credimus: neq; adueniēs: neq; p̄ficiscēs quēq; osculo impartiuit: ac ne salutatiōe qdē, ipsa certe uirtus, M. Tullio de oratore tradēte in eaq; regū usu ac mo-

deratione maxime cernitur. tractanda laudatiōibus ēt hęc sunt naturæ & fortunæ bonarūq; est summa laus nō extulisse se in potestate: nō fuisse insolētem p̄p̄ abundantia fortunæ: & copiarū: nō supbia ac libidini: sed bōitati ac moderatiōi facultatē: & m̄teriam dedisse.

Vt dimissus ut de osculatus fuerat senatores ab urbe p̄ficiscens. Equestris ordinis decora, i. eq̄tes, circuitio color, decora dicēs respexit ad auri fulgorem quo eq̄tes illustrabant. Gratū, repetitio: & distributio. Honore noīum, nominabas cū honore. Sine, monitore, si ne nomē clatore q; suggere solet noīa ne sciētibus. Tātū nū, ēt super qua dictiōe in p̄cedētibus plura. Clientibus, Dionysius tradit & Plut. Romulū patronatū uocasse susceptū pauperū humiliūq; patrociniū & officia instituisse utrisque clientibus & patronis p̄comoda beniuolas ciuilesq; actiōes eorū fecisse, enarrare oportebat patronos clientibus suis legitima: quoq; noticia nō habuissent: p̄sentibusq; ipsis siue absentibus pariter oīa p̄ficere quæcūq; faciunt p̄ filiis patres pecuniarum quoq; & q; circa eas uersant cōtractū rōnem explicare: cāsque ipsos pro clientibus iniuste oppressis suscipere: ac si q; ēt pactiōis alicuius noīe ledere: accusantibus rōdere: deniq; oēs eis q̄tē priuatoꝝ publicorūq; negotiorū: cuius maxime indigēt exhibere. Clientes aut patronis suis ad filiarū dotē cōtribuebāt: si pecuniis earū patres indigebāt: proq; redēptiōe hostibus pecunias p̄soluere: aut p̄ filiis eorū captiuis multas publicas p̄prio ære & gratis dissoluere in magistratibus ēt & deductionibus: & aliis in repu. sumptibus imp̄diorū p̄ticipes tāq; genere p̄ximos adesse. hōꝝ aliq; salutatores cum domū uenirēt: alii deductores: cū ad officium deducerēt: tertii affectatores: cū cōmittarent dicebant p̄miscuū aut utriusq; neq; piū neq; fas erat accusare se inuicē neq; aduersus testimoniū dicere nec suffragiū aduersum ferre nec cū inimicis adnumera & si quis hōꝝ aliqua fecisse arguerēt, lege eū teneri proditiōis nec sub tutela patricioꝝ plebs tū erat urbana sed & coloniæ & sociorū, quinimmo Gellius memorat clientē in fidem acceptū cariorē haberi q̄ p̄p̄inuos tuendūq; esse contra cognatos & patrē primū postea patronū p̄ximū nomen habere quāq; Massurius scribat in officiis apud maiores ita obseruatū esse primū tutel deinde hospiti deinde clientitum cognato postea affini locū fuisse. Respectatiū, remorantiū. Populus, multitudo. Te quoq; te, repetitio. Immo maxime, correctio. Astaret, adhereret, stiparet. Latus, uitam, nam solēt principes latus suū munire satellitibus: uñ ēt latrōes dicti lateris custodes. Circūfusus circūdatus. Flore, primoribus. Inualuisset, creuisset ualidior incubuisset: ut modo senatorū mō equitū caterua medius p̄t altera hōꝝ maior unda circūstātes submouisset. Liētor, suos ministros publicos, xii. liētores cōsulē p̄cedebant cū securibus qñ erat sine puocatione: & uirgarum fasces: siue lora gerentes authore Plutarcho: q; iussu principis continuo cōp̄hensos uincerent: unde a ligando liētores dictos multi credidere: q̄q; Tyro libertus referente Gellio uel a lino uel a licio appellatos scribat. Habitu: tranquillitate: modestia articulus: cum singula uerba interuallis distinguunt cæsa oratione. Capitoliū, collem Saturninū: duplex in urbe fuit Capitoliū uetus & nouū authore, P. Victore: ubi oīum deorū simulachra celebrabant i octa-ua regione: at uetus in sexta fuit: & alibi ut Capuæ: & Pausanias sup theatro Corinthiaco meminit fuisse tēplū Iouis Capitolini: romanū igiē Capitoliū Tarpeiū a Tarpeia uocatum: deinde iussu Tarquinii Su-

recta: ac laboratīa: ac ne eum quidē uacātem locū: qui non nisi suspensum: & instabile uestigiū caperet, oppletas undiq; uias: angustumq; tramitē relīctum tibi: alacrē hīnc atq; inde populū: ubiq; par gaudiū: paremq; clamorem tā æqualiter ob omnibus ex aduētū tuo lētitiā percepta est: quam omnibus uenisti: quæ tamen ipsa cū ingressu tuo creuit: ac prope in singulos gradus adaucta ē gratū erat cūctis: quod senatū osculo exciperes: ut dimissus osculo fueras: gratū quod eq̄stris ordinis decora honore noīum sine monitore signares: gratū qd tātumnū ultro clientibus salutatis quasdā familiaritatis notas adderes: gratius tamen: quod sensim: & placide: & quantū respectantiū turba pateretur incederes: quod occurstantiū populus te quoq; te immo maxime astaret: quod primo statim die latus tuum crederes omnibus: neq; enim stipatus satellitum manu: sed circūfusus undiq; nūc senatus nunc equestris ordinis flore: prout alterutrum frequentia genus inualuisset, silentes quietosq; liētores tuos subsequēbāt, nā milites nihil a plebe habitu tranquillitate modestia differebant. Vbi uero cœpisti capitolium ascendere: quam lata omnibus

Clientis.

Patronus

Liētor.

Capitoliū.

perbi dum Iouis tēpli fundamēta aperiūtur inuentū est caput nuper occisi hoīs: faciēq; habēs uiuis simi-
lem & a capite manātē sanguinē calidū adhuc & recētē: quā uisa spēs haud per ambages arcē eā imperii:
caputq; regē fore portēdebat: idq; ita cecinere uates: quib; in urbe erāt: quosq; ob eam rē cōsultādā ex
Ethruria acciuerant. Dionysius ut est Liuius copiosior: romanos uates nō intellexisse ostētū tradit & mis-
sos in Ethruriā legatos uatē senē cōsulturos: qbus prius a iuene uatis filio instructis ne deciperent a pa-
tre: nūm in hāc uerba: uiri romani dicite ueltris ciuib; fato dari: caput totius Italiā fore hūc locū in

adoptionis tuā recordatio: quam peculiare gaudi-
um eorum: quī te primū eodem loco salutauerunt
imperatorem quinetiam deum ipsū tuū prae-
cipuam uoluptatem operis sui percepisse credide-
rim. Vt quidem iisdem uestigiis institisti: quibus
parens tuus ingens illud deorum prolaturus arca-
num: quē circumstantium gaudia: quam recens cla-
mor quam similis illi dies: quī hunc genuit diem:
ut plena altaribus: augusta uictimis cuncta: ut in
unius salute collata omnium uota cum sibi se ac li-
beris suis intelligerent praeuari: quā pro te p̄carē-
tur. Inde tu in Palatium quidē sed eo uultu: sed ea
moderatiōe: ut si priuatam domū peteres. ceteri
ad penates suos: quisq; iteraturus gaudiū fidē: ubi
nulla necessitas gaudēdi ē. Onerasset aliū eiūsmo-
di introitus. tu quotidiē admirabilior: & melior.
Talīs deniq; quales alii principes futuros tātū se
pollicent. Solū ergo te cōmendat: augetq; tēporis
spaciū. iūxisti. n. ac miscuisti res olim diuersissimas
securitatē imperantis: & incipientis pudorē. Nō tu
cuiū amplexus ad pedes tuos deprimis: nec oscu-
lū manu reddis. Manet impatori. q̄ prior hūanitas

quo caput est repertum: ex eo Capitolium
ab inuento capite uocat. Adoptionis
tuā. cōmoratio: cū in loco firmissimo
diutius manet & eodē saepius redditur.

Primi. dum magna uoce adoptatis a
Nerua. an q̄ magis placet: dum ad exer-
citum iturus Capitolium ascēdisse con-
sultatus est impator optimus. iā. n. dixit
oīs quā limē Capitolii infederat ad in-
gressum tuū foribus reclusis: ut docuit
euentus te cōsalutauit ip̄atorē: nec ali-
ter a cunctis omē acceptū est. Deū ip-
sum tuū. potius intellige Iouē: q̄ Neruā:
illū. n. asserit huius adoptionis authorem
hūc uero ministrū sunt q̄ nō tuū sed tūc
legant. Operis sui. adoptionis. nā prae-
dixerat: deoq; hoc opus fuisse. Iisdē ue-
stigiis eodē loci. Parēs. Nerua. Illud
arcanū. adoptionē tuam. Recens. ma-
gnus. Dies. iste q̄ fuit similis illi die:
quo adoptatus fuisti: & per quē ad hunc
peruenisti. Altaribus tūc structis & ex-
citatis: an excrescentibus flaminis: quia
altaria dicta Festus arbitrat: q̄ in eis ex-
crescat ignis. Augusta adaucta. hic fa-
cit illoq; interpretatio: qui Augustū ab
auctu deducit. Vnius Traiani. Se p̄ca-
ri. sibi ac liberis suis pro salute sua & suo-
rum filioq;: nā te sospite sciebant sibi &
suis future bene. Palatium domū impe-
ratoris: docet Dion triumphantes solitos p̄

fore adire Capitolium: inde redire in palatium. legimus ēt in epistolis Curtii palatium Traiani: sed priuatā Tra-
iani domū magis crediderim: cuius sit mētio a Victore: si tñ ulla fides p̄stāda est illis epistolis: quā neq;
Curtii historici sunt: neq; alicuius scriptoris illustris qbus si noīa speciosa dempseris: nihil prae-
ter humi-
le quoddā & pene barbarū dicendi genus offēdes: immo magis offēderis. Priuatā. quā habuit in Auē-
tino iuxta aedē Bonae deae. Ad penates suos domū suā discessere. Iteraturus. nouaturus. Vbi nulla
necessitas gaudēdi. nā secreto & priuatis locis licet affectus libere detegere: utpote in tuto ostēdit igitur
uerā esse cuiū laticia pro Traiano recepto: quā ēt domi retinebāt: at secus recitat Dion Neronē urbem
ingressum publice ueneratū: priuatim uero ubi impune licebat: qd sentiret quisq; enūciare: acerrime la-
ceratū. Onerasset. inflasset supbia. Eiusmodi. tam gratus oībus. Pollicent. cū fiunt impatores spon-
dēt se bonos futuros: & in initio plures fuere: sed p̄cedēte tpe mala respexere. Spatiū. quo in impio fui-
sti: nā semp perstitisti in humanitate ingēnita. Miscuisti. coniunxisti. Res diuersissimas olim. hāc est
uera lectio: ut sit sensus: secure imperas & cū pudore: q̄ nullus diu ante fecerat. Olim diuersissimas: q̄ in
aliis principibus inter se non cōueniebant Dion tamen scribit Vespasianū habitasse ut plurimū in ortis
Salustianis: foreq; domus semp patuisse sine custode: ut liceret oībus ingredi: facilemq; fuisse accessū &
colloquio. Securitatē imperantis: & incipientis pudorē. iam dixerat. sic imperatorē cōmilitonēq; miscue-
ras. Tacitus in uita Agricolae nūc primo statim beatissimi saeculi ortu: Nerua Cēsar res olim dissociabi-
les miscuit principatū: & libertatē: augetq; quotidie foelicitatē imperii Nerua Traianus. nec spem modo
uotoq; securitas publica sed ipsi? uoti fiduciā ac robur assumpsit. Dion author Traianū q̄ bonos hono-
rasset & extulisset: nullū timuisse: neq; odisse. Securitatem. quod securus esses in imperio nullis petitis i-
fidiis quāuis legamus Crassum: & alios quosdā in Traianum coniurasse: & ideo patrū sentētia dānatos.
Incipientis. impare. Pudorem. abstinentiam a malis. Pedes deosculādos. i. non sinis pedes uel manus
tuas ciuib; osculari. inde postea priores dānans: cū uelut inquit affixi currulibus suis manū tantum: &
hanc cunctanter: & pigre & imputantibus similes promerent. Prior. ante assumptum imperium.

PLINII PANEGYRICVS

Incedebas. hoc uerbū ut plurimū dignioribus personis ascribit. Circa te. imperatorē. quæ erāt circa priuatū. Ipso te. a te ipso talis es princeps. qualis priuat⁹ fueras. Libere ē. licet ciuib⁹ sine discrimine.

Subsistere: & quæ sequunt⁹: articulus exornatio. Contingat tibi ambulare. i. forte. Ut imputes. ut iactes te ciuib⁹ nimium familiarē. Suus pudor. si magnus cito: si breuis tarde: loquit⁹ quisq; tecum p arbitrio suo. Superbia. dedignatio repulsa. Facit. adiunctio cū uerbū postremo collocamus. Legibus. i. rōne a te regimur: nō libidine. Illæ. leges. fictu. Nobiscum. inter humanitatē utpote ductæ ex bono & æquo: & a nobis constitutæ: qbus nō si bonus princeps nō subest. Ut honor excellit. Quæ. impatoriæ dignitates.

Aequalitatis metu. ne nobis uiderent⁹ æquales. Vsum. pedum amiserant. nō gradiebant⁹. circuitio color. Humeri: ceruicesq; nā hexaphoro: uel octophoro uehebant⁹. Super ora nostra. eminentiores. Iuena. saty. iii. turba cedente uehetur Diues: & ingenti curret super ora liburno. Seneca. quos supra capita hominum: supraq; turbam⁹ delicatos lectica suspendit. Humus. mortales homines. Cōia. nobiscum: quia pedibus incedūt: sed excellūt gloria. Nec uereor. licet iterdū in media orōne uti exordio: & facere attentos auditores: q hic usurpat ab eius persona de quo loquit⁹. Ea beneficia: uirtutes. Reuerentius. magis admirabile. Illibata: a me intacta.

Carptim. modice. Perstringi. colligi ad cōpendium redigi. Sequit⁹. accidit: suppressit aliam partē. s. quæ uero dicuntur: tanta quanta dicuntur dūtaxat esse uideant⁹: nā nō semp oīa dicenda: sed aliqua suppressenda: quæ possit auditor p se intelligere. Leuiter. breuib⁹. Locupletatas tribus. triginta qnq; tribus i urbe fuisse satis constat. hunc locū ut alia multa Claudianus in laudib⁹ Honorii secutus inqt tecū p̄clara uocauit Ditan

Congiarium

das ad dona tribus. Cōgiarium. mun⁹ quod populo: sicut donatiuū: quod militibus dabat. Tacitus additū noīe Neronis donatiuū militi: cōgiarium plebi: cōgiariū dictum a congio mensuræ genere: cuius meminit Varro lib. ii. rei rusticæ: lactis inqt duos cōgios addūt. Fabius. yi. inculans angustia cōgiarioq; q amicis dabant⁹: exiguitatē heminariam dixit Maximus: nā cōgiario cōe liberalitatis atq; mensuræ. Paulus. ff. xxxiii. pro uase uinario usurpat: & nouello Medio lanensi tricongio a tribus cōgiis epotis uno imperii spectate miraculi gratia Tiberio principe cognomē fuit: ut scribit Plin. li. xiiii. pro liberalitate Tacitus: Plebique cōgiariū quadragenū nūmi uiritim dati. Tranqui. in Augusto. cōgiaria populo freq̄ nter dedit: sed diuersæ fere summæ: modo quadragenos mō tricenos. nōnunq; ducenos: quinquagenosq; nūmos: ac ne minores quidē pueros p̄terit: quis nō nisi ab. xi. ætatis anno accipe cōsueſcerent. nostrorū qdā tradidere ignorari unde deducere cōgiariū: sed uerbū sola cōsuetudine sibi notū: & nullā hñs priscae latinitatis originē cū multorū testimonio p̄beſ cōgiū esse uasis genus: & inde ad uaria deductū. Totū. integrū. Donatiui. muneris. Milites. oñdit Traiani ai magnitudinē: q militibus p̄te donatiui suppressisset: cū totū alii impatores solerent initio principatus

incedebas pedibus: incedis: letabar is labore: lætaris: eadēq; omnia illa circa te: nihil ipso te fortuna mutauit. liberū est ingrediente per publicū principē subsistere: occurrere: comitari: p̄terire: abulas inter nos non quasi cōtingat & copiam tuī nō: ut imputes: facis: hæret lateri tuo quisquis accessit: si nemq; sermoni suus cuiq; pudor: non tua superbia facit. regimur quidem a te: & subiecti tibi: sed quæ admodum legibus sumus. nam & illæ cupiditates nostras: libidinesq; moderantur: nobiscū tamen: & inter nos uersantur. Emines: excellis: ut honor: ut ptās: quæ super homines quidem: hominum sunt tamen: ante te principes fastidio nostri: & quodā æqualitatis metu usum pedum amiserant. illos ergo humeri: ceruicesq; feruorum super ora nostra: te fama: te gloria: te ciuium pietas sup ipsos principes uehunt. te ad sidera tollit humus: ita cōia: & cōfusa principis uestigia. Nec uereor. P. G. ne lōgior uidear: cum sit maxime optandū: ut ea pro quibus aguntur principī gratiæ multa sint: quæ quidem reuerentius fuerit integra: illibataq; cogitatōibus uestris reseruari quam carptim breuiterq; perstringi: quia fere sequitur ut illa qdē: de quibus taceas: tanta quanta sunt: esse uideatur. Nisi uero leuiter attingi placet: locupletatas tribus: datūq; cōgiarium populo: & datum totū: cum donatiui partem milites accepissent. An mediocris animi est his potius repræsentare: qbus magis negari pōt? Quam in hac quoq; diuersitate æqualitatis non seruata est. æquatī sunt enim populo milites eo: quod partem: sed priores: populus militibus: quod posterior: sed totum statim accepit. Eni uero qua benignitate diuisum est? quantē curē tibi fuit: ne qs expers liberalitatis tuæ fieret? Datum est his: qui post edictum tuum in locum erasorum subditi fue

dati. Tranqui. in Augusto. cōgiaria populo freq̄ nter dedit: sed diuersæ fere summæ: modo quadragenos mō tricenos. nōnunq; ducenos: quinquagenosq; nūmos: ac ne minores quidē pueros p̄terit: quis nō nisi ab. xi. ætatis anno accipe cōsueſcerent. nostrorū qdā tradidere ignorari unde deducere cōgiariū: sed uerbū sola cōsuetudine sibi notū: & nullā hñs priscae latinitatis originē cū multorū testimonio p̄beſ cōgiū esse uasis genus: & inde ad uaria deductū. Totū. integrū. Donatiui. muneris. Milites. oñdit Traiani ai magnitudinē: q militibus p̄te donatiui suppressisset: cū totū alii impatores solerent initio principatus

sui illis erogare: tanq̃ defensoribus & custodibus: populū uero interdum præterire sine cōgiario: ut quo
rum opera minus indigerent. At Traianus secus fecit: ut doceret illā esse uerā liberalitatē: quā donamus
iis: quibus nullo beneficio sumus obnoxii. neq; metuimus. Repræsentare. donare: munerare Traqui. sed Repræsen-
& iulix Augustæ q̃ Tiberius suppresserat cum fide ac sine calūnia repræsentata p̃soluit in Vitellio pro
subito inferre: uerba inquit: & plagas: sæpe uulnera: nonnunq̃ necem repræsentantes aduersantibus. tare.
Marcellus iuriscōsultus pro numeratiōe pecuniæ subita. ff. xxxv. posuit repræsentationem. interdū re-

tant: æquatq̃ sunt cæteris illi etiam: quibus non
erat promissum. Negociis aliquis: ualitudine ali-
us: hic mari. ille fluminibus distinebatur. expecta-
tum est prouisumq̃: ne quis æger ne quis occupa-
tus ne quis deniq̃ longe fuisset: ueniret quisq̃: cū
uelleret: ueniret quisq̃: cum posset. Magnificū Cæ-
sar: & tuum disiunctissimas terras munificentia i-
genio uelut admouere immensaq̃ spacia libera-
litate contrahere: intercedere casibus occurfare
fortunæ: atq; omni ope adniti ne quis e plebe ro-
mana dante congiarium te hominem magis senti-
ret se fuisse: quam ciuem: Aduentante cōgiarii die
obseruare principis egressum in publicum: inside-
re examina infantium: futurusq̃ populus solebat.
labor parentibus erat ostentare paruulos: imposi-
tosq̃ ceruicibus adulantia uerba: blandasq̃ uoces
edocere. reddebant illi quæ monebantur: ac plæri-
q̃ irritis precibus surdas principis aures adstrepe-
bant: ignarique quid rogassent: quid non impetra-
sent: donec plane scirent differebantur. Tu ne ro-
gari quidē sustinuisti. Et quanquā letissimū oculis
tuis esset conspectu romanæ sobolis impleri: omnes
tamen antequam te uiderent adirentur: recipi: idē
ci iussisti: ut iā inde ab infantia parentem publicū
munere educationis experiētur. crescerēt de tuo:
qui crescerent tibi alimētisq̃ tuis ad stipendia: tua
peruenirent: tantūq̃ omnes unī tibi: quantū parē-
tibus suis quisque deberet. Recte Cæsar quod spē
romani nominis sumptibus tuis suscipis. nullū est
enim magno principe immortalitatemq̃ meritu-
ro impendii genus dignius: quam quod erogatur

præsentare significat ostēdere. idem: sed
hæc uerba uident repræsentare fidei cō-
missum. Padinianus. ff. xxxvi. absolute
p̃ reddere. Quibus. popularibus. Di-
uersitate q̃ populus plus: miles accepe-
rit minus. Aequati. in hoc qd̃ priores
acceperunt: & si tantū donatiui partem
populus æquatus est militibus: q̃ si po-
sterior in accipiēdo munere: fuit tamen
integrū accepit: ita ut q̃ fuerat in hono-
re miles consecutus maius: id populus
muneris maiore liberalitate adequaue-
rit. Statim. Postq̃ promissum fuit: nō
sero datum. Edictū tuū. cōgiarii p̃nū-
ciationem. Erasog. deletog. expūcto
rum e numero eorū qui accipiebāt con-
giariū. eradere. n. delere. Trang. in Do-
mitiano refert equitem ro. erasum iudi-
cum albo. Subditi. substituti. ascripti.

Euadere.

Illi. subditi post edictū. Aequati sunt
cæteris. par congiariū acceperunt. Flu-
minibus. auctis ne posset uenire in urbē

Distinebatur. detinebatur: impediēba-
tur. Veniret. ad congiarium repetitio

Tuum. tibi cōueniens. Munificētiæ
ingenio subtili inuentiōe liberalitatis.

Cōtrahere. cōiungere. Intercedere.
occurrere. impedimēto eē. oratio cæsa.

Hoīem. humanis casibus subiectum:
utpote absente non participare congia-
rium. Quā ciuem. q̃ participem cōgia-
rii. Die. præscripta per edictum. Egres-
sum. a palatio. Examina. uerbum op-
portune translatum p̃ multitudine no-
uæ prolis instar apum: q̃ q̃ Columella li-
bro. i. et de aliis animalibus examina di-
xerit: & infessis inquit aculeis armata gi-
gnit animalia: quæ in nos dēsissimis ex-
aminibus inuolāt culices præsertim in-
telligens. Insidere. occupare sedendo.
expectare. Futurus populus. ueri mox
futuri hoīes & populus. Ostētare. prin-
cipi. Paruulos filios suos demonstrare.

Examina.

exornatio. dabat aut cōgiariū parentibus ad alendos filios. Edocere. instruere uerba præcantia patres
suos filios solebant. Illi. pueri. Reddebāt. dicebāt. Mouebant. dictabant: suggerebant a patribus.

Plæriq̃. filii. nō enim oēs qui petebāt cōgiariū accipiebāt. Surdas. simulantes tergiuersantes. Irritis.
quibus nihil essent accepturi. Ignari. quia pueri & nō intelligētes qd̃ peterēt. Plane scirēt. iā adulti co-
gnoscerent se præteritos. Cōspecturo. sobolis. intuitu paruulog. Soboles de uitibus & aliis arborib⁹
dicitur pululātibus præsertim ab radice: transfertur et ad animata: nam idem de quibus sobolem pullos
filios dixit: & de hominibus frequentius. Recipi. adnumerari. Incidi in æs notari. inferius. n. & quāto
maiorē infantū turbam iterū atq; iteg. uidebis incidi: dabis cōgiaria si uoles. nā nō scripti pueri ab im-
peratore publicis sumptibus nō alebātur. Parentē publicū. te patrē patriæ. Crescerēt. traductio. Ti-
bi. in usum tuū siue ad pacē siue ad bellū. Stipēdia. militiā. Oēs. paulominus quinq; millia ingenuog
deberent. Spem. pueros in quibus spes laudari pōt. Nullū est. n. sententia. Erogatur. distribuitur.

Soboles.

PLINII PANEGYRICVS

In posteros. in eos qui post te uicturi sunt. Ingentia præmia: Tranqui. cum Augustus legem de mari-
tandis ordinibus: quā. Qu. Metellus auctore Liuius induxerat: seuerius q̄ cæteras emēdasset. præ tumultu recusantium perferre non potuit: nisi adempta demū lenitate parte penarum & uacatiōe triennii data: auctisq; præmiis: sic quoq; abolitionem eius publico spectaculo pertinaciter postulāte equite accitos Germanici liberos: receptosq; partim ad se partim in patris gremium ostētauit manu uultuq; significās ne grauerentur imitari iuuenis exēplū. inde abbreviator Liuii. Qu. inquit Metellus censos cēsuit ut du-

cere uxores omnes cogerent omnino liberorū creandorū cā extat oratio eius: quam Augustus Cæsar cū de maritandis ordinibus ageret uelut eo tempore scriptam in senatu recitauit. Tacitus li. xy. memorat patres habuisse ius petēdi magistratus: & sortiendi puincias: ac hæreditates usurpandi: & quæ ibi subsequuntur. Vlp. respondet. legibus cautū ut singuli anni per singulos liberos remittat ad honores: & in panegyrico Cōstantini & Maximiani scribitur: si leges hæ: q̄ multa cælibes notauerunt: parentes p̄ mijs honorarunt uere dicuntur esse fundamenta reip. quia seminarium iuuentutis: & quasi fontē humani corporis semper romanis exercitibus ministrarūt. & reliqua. Pares. ingentes. Ratio. uia.

Bonus. liberalis. Occasum. deficientibus ciuibus. est autē repetitio. Defectū corpore. sine mēbris & thorace possum eo mō defectum a Secundo: quo a Martiale Dulcia defecta modulāt carmina lingua: pro eo quod deficit. Tuetur: se & imperium suū. Parentū: liberorū. articulus grauis. exciperet. applauderet tibi aduenienti. Ne rogarent. nā gratia quæ fit non rogata gratior est.

Tollere. habere. Expediat. sit utile.

Nisi uices humanæ fragilitatis. nisi casus mortaliū præsertim mortē circuitio.

Insanabiles. incurabiles. desperatos.

Principis ira. qua solebāt absumi iter dum filii. In spem cōgiariorū. repetitio & similiter cadens. Adeo certe. expletiua dictio iterdū multū significās utraq; significatione apud Terentiū & Virg. inuenies. Nihil. transductio. Largiat: auferat: aliat: occidat cōtrarium exornatio. Concupiscant: tollere. Cōtra. nō inuenitur qui filios concupiscant si imperator largiat & auferat: uidet notasse Domitianū qui initio liberalitatis experimenta dedit oēs circa se largissime persecutus cōgiariū populo nūmorū. ccc. ter distribuit epulū eqti senatuiq; panariis plebeiisq; sportellis cū obsonio distributis: oē genus regū missilia sparsit: sed conuersus ad rapinas nihil pensi habuit qn p̄daret oīmodo bona uiuorū & mortuorū: neq; in clamētiae tenore pmāsit fuit enim nō solū magnæ: sed & calidæ iopinataq; sauitiæ. Næ. certe. Ille. Domitianus. Breui: an ga sero dissimulatā sauitiā patefecit. Effecerit. sua sauitia. De tuo. de rebus imperialibus: non ui & contra fas a ciuibus extortis. Ut ferage catuli. similitudo per breuitatē. Sanguine & cædibus. bonis occisorū. Quod nemini est ereptū. Dion in hac sniam pedibus iuit. Traianus inqt a pecuniis alienis & iniustis cædibus abstinuit. Quāq. correctio. Hunc. Traianum factū esse pauperē. Alio autē. correctio per interrogationem. Profudisti. dilargitus es.

in posteros. Locupletes ad tollendos liberos ingentia præmia: & pares poenæ cohortantur: pauperibus educandis una ratio est bonus princeps. Hic fiducia sui procreatos nisi larga manu fouet: auget: amplectit: occasum imperiū: occasum: reipu. accelerat. frustra princeps plebe neglecta ut defectū corpore caput: nutaturumq; instabili pondere tuetur Facile est cōiectare: quod perceperis gaudiū cum te parentum: liberorum: senum: infantium: puerorū clamor exciperet. Hæc prima paruulorū ciuiū uox aures tuas ibuit: qbus tu daturus alimēta hoc maximum præstitisti: ne rogarent. Super omnia est tamē: quod talises: ut sub te liberos tollere libeat: expediat nemo iā parens filio nisi fragilitatis humanæ uices horret: nec inter insanabiles morbos principis ira numeratur. Magnū quidē est educandū incitamentū: tollere liberos. in spem alimētorum: in spem cōgiariorū: maius tamē in spē libertatis: in spē securitatis. Atq; adeo nihil largiat princeps dum nihil auferat: non aliat: dū nō occidat: nec deerunt q filios cōcupiscant. Contra largiatur: & auferat: aliat: & occidat nā ille tam breui tēpore effecerit: ut omnes nō posterorum modo: sed sui parētūq; poeniteat. quo circa nihil magis in tua tota liberalitate laudauerim: quā quod cōgiariūdas de tuo alimenta de tuo: neq; a te liberi ciuiū: ut ferarū catuli sanguine: & cædibus nutriunt: quodq; gratissimū est accipientibus: sciūt dari sibi: quod nemini est ereptum: locupletatisq; tā multis pauperiorē esse factum principem tantū: quamquam nec hūc quidem. nam cuius ē quicquid est omnium: tantū ipse: quātū omnes habet. Alio me uocat numerosa gloria tua: alio autē? quasi uero iā satis ueneratus: miratusq; sum: qd tm̄ pecuniā profudisti nō ut

Adeo,

Flagitii. sceleris. Infectatione eius: taxatione: infamia. hoc fecisse Neronem post Britannici funus legimus apud Tacitum largitione potissimum quemque amicorum iungentem: nec defuerunt qui arguerent viros gravitatem asseuerantes: quod domos uillasque id temporis quasi praeda diuisissent: alii necessitatem adhibitam credebant a principe sceleris sibi conscio: & ueniam sperante: si largitionibus ualidissimum quicquid obstrinxisset ad hæc tradente Dione post necem matris Agrippinae prætorianis Nero argentum distribuit: deinde multis editis spectaculis missilia sparsit in populum: edulia: equos: seruos: currus: aurum: argentum: uestem uariam: per tesseras dedit. Detineres. occupares. diuerteres delectares. Alimentis. nam præter cōgiarium etiam promissit deditque alimēta. Nullam culpam redemisti. adiunctio color. non absoluiisti te ab ulla culpa & crudelitate: cum omni crimine careres. Impedio. liberalitate.

Flagitii tibi cōsciū ab infectatione eius auerteres famam: nec ut tristes hominum: mœstosque sermones lætiore materia detineres: nullam cōgiario culpam: nullam alimentis crudelitatem redemisti: nec tibi bene faciendū fuit causa: ut quæ male feceras: impune fecisses: amor impendit isto: non uenia quæ sita. est. p. q. ro. obligatus a tribunali tuo: non exoratus recessit. Obtulisti enim cōgiarium gaudentibus gaudens: securusque securis: quodque antea principes ad odium suū leniendū tumentibus plebis animis obiectabant: id tu tam innocens populo dedisti: quā popul⁹ accepit. Paulo minus. P. C. quinque milia ingenuorum fuerunt: quæ liberalitas principis nr̄i conquisiuit: inuenit: adsciuit. hi subsidium bellorum: ornamentum pacis publicis sumptibus aluntur. patriamque non ut patriam tantū: uerum ut altricem amare condiscunt. Ex his castra: ex his tribus replebunt: ex his quandoque nascuntur: quibus alimentis opus nō sit. Dent tibi Cæsar ætatem diu: quā mereris: seruentque aīum: quæ dederunt: & quanto maiorem infantium turbam iter: atque iterū uidebis icidit (augetur. n. quotidie: & crescit nō quia cariores parētibus liberi: sed quia principi ciues) dabis cōgiaria si uoles: illi tamen propter te nascuntur. Instar ego perpetui cōgiarii reor affluentiam annonæ huius aliquando cura Pōpeio

Non uenia. antitheton. Tribunali. suggestu. loco edito: sede. Exoratus. placatus. Gaudentibus gaudens. tractatio. Principes. præterea scimus Neronem post detectam coniurationem Pisonia nam bina nummum milia uiritim manipularibus diuisisse & sine pretio frumentum addidisse. Tumentibus. iratis. Obiectabant. tanquam ofsam Cerbaro. Populus. qui non excanthescebat: sed quiescebat. Ingenuorum. liberorum. Adsciuit. sibi assumpsit nutriendos. Spartianus pueris ac puellis: Quibus etiam Traianus alimenta detulerat: incrementum liberalitatis Hadrianus adiecit. solitum dari frumentum liberis testatur Capitolinus. pueros narrat & puellas nouorum hominum frumētariae præceptioni præceperunt ascribi. Subsidium: suppetiæ loco militum deficientium articulus grauis. Patria. tractatio. Ex his. quinque milibus paulominus. Tribus. urbanæ. Ex his. repetitio. Nascuntur. diuites. Quam longissimam. Quem liberalem. Incidit. ascribi. notari in aere. Non. iccirco augetur. Ciues cariores sunt quā ipsis parentibus: Propter te propter liberalitatem tuam. instar. similitudinem. Affluentiam annonæ. copiam frugū. laudat ab accidetibus. Huius cura constituti erant præfecti frumento diuidendo in populum siue donaretur siue minimo distraheretur nō tam tributim quā uiritim ut æquam portionem quisque caperet. hoc officii genus excogitauit Augustus qui in difficultatibus annonæ gratis plerumque uel leuissimo precio frumentū dimensus est & in magna sterilitate uenalitias & lanistarum familias peregrinosque omnes exceptis medicis & præceptoribus & parte seruitiorum urbe expulit quo facto annona cōualuit. dicere solebat Aurelianus nihil populo ro. saturo lætius. at contra immanis ille Caius nonnunquam horreis publicis præclusis populo famem indixit

Pompeio. Appianus lib. ii. belloque ciuiliū. Romani assidua fame diutius uexati Pōpeium annonæ omnibus præfectum elegere eidemque ut in piratico bello uiginti senatorii ordinis uiros addidere quos ille uicissim per provincias partitus est. M. T. ad Atticū. xv. legatos fuisse scribit ipse nationes undique percurrentes urbem frumento cæterisque ad uictū necessariis repleuit qua ex causa ad ampliorem adhuc gloriā peruenit ac potestatem summarium Liuii Gn. Pompeio per quinquennium annonæ cura mandata est. sed uberius in uita Pompeii Plutarchus. Cicero inquit pro lege orans frumētaria quodammodo iterum omnis terræ omnisque pelagi populo Romano subiecti potestatem Pompeio integram dedit & portus omnes negotiatorum conuentus frugum dispensationes. & unico nomine omnia nautica atque terrestria Pompeio subdita. Clodius legem hanc a senatu prodisse ob annonæ caritatem aiebat sed angustiam annonæ emanasse ut lex promulgaretur ueluti non ferente Pompeio potentiam suam extinguere sed ex nouo quodam magistratu excitare eam semper queritante. alii dicunt hoc consulem Spinterem machinatum esse co-

Pōpe. annona.

PLINII PANEGYRICVS

nantē ad maiore magistratū pmouere Pōpeiū ut ipse ad regē Ptolomæū restituendū mitteret: designa-
tus itaq; Pōpeius rei frumētariæ dux diuersa in loca legatos amicosq; mittit in Siciliā ipse atq; Sardinia
deinde in Africā nauigans uim p magnā frumēti cōparauit. repetiturus Romā cū mare procellis infesta
ret & gubernatores se alto cōmittere timerēt primus nauē ingressus solui iussit anchorā clamitās nauig-
gare ē necesse uiuere necesse nō est hac audacia & aīo usus læta cū fortuna oē forum frumēto & oē mare
nauibus impleuit unde & cæteris extra urbē incolis hic apparatus superabundans fuit ueluti a fonte quo-
dā imēsa frumēti copia manasset. Nō

minus nō fuit minus gloriosum. Pul-
sus ambitus cāpo: a petētibus magistra-
tus q dabant in campo Martio exclusa
ambitio: & corruptela. Liuii abbrevia-
tor. cōiuratio eorū: qui in petitione cō-
sulatus dānati ambitus erāt: facta de in-
terficiēdis cōsulib⁹ oppressa ē. Asconius
insup Pedianus refert a. Cn. Pōpeio cō-
sule latā legē ex senatuscōsulto de ambi-
tu pōnā grauiorē & formā iudiciogē
breuiorē cōtinētē: prius. n. testes dare:
deide uno die atq; eodē: & ab accusato-
re: & ab reo porari iubebat: ita ut duæ
horæ accusatori: tres reo darent: cui le-
gi. M. Cælius tri. pl. obsistere conatus ē:
& cū pertinacius legem uituperaret eo
pcessit iræ Pompeius: ut diceret si coa-
ctus esset: armis se. R. P. defensurū. nam

ambitiosi nullo rubore ad lucra cōfluebant: pplus nō nisi mercede accepta ad suffragia prodibat. ferūt
ocīgētogē summā talētogē magistratus noīe ex sequestro fuisse depræhēsam: ita ut neq; coss. p singulos
annos exercitū ducere: aut bellū gerere fas eēt. Hostis. pirata Celix: sed cū plurib⁹ hoc bellū Plut. i Pō-
peio: & Dion pariter: nec nō Appianus: ac. M. T. p iperatore eligēdo. pluresq; alii tradāt: ut Liuii cōpen-
dia: rē tñ totā cōmodius. L. Florus uidet ex pssisse: cuius hæc peroratio: qd pri⁹ i hac mirer uictoria: uelo-
citatē: q qdragesimo die pta ē: an ppetuitatē: q ampli⁹ piratæ nō fuerūt. Oriēs triūphis superatis Mi-
thridate: Tygrane: Albanis: Iberis: Arabibus. Occidēs q; lustrat⁹. Domitiū i Africa reliqas exercitus Ma-
rii colligētē uicit & occidit. Iarbā coepit. oē uero belli Africāi tps atq; uictoriæ: ex quo Domitis hostib⁹
subegit regionē. xl. dieg; fuit: p quo Magnus a Sylla cognominatus añ tps triūphauit. i Hispania Herē-
niū: Perpennā: Sertoriū uicit: demū Syriā occupare cōcupiuit atq; p Arabiā mare rubrū attingere: ut un-
diq; q orbē cingit oceanus trophæis suis impleret: etenī prim⁹ i Libya usq; exteri⁹ pgressus ē pelagus: in
Hispania apud Atlaticū mare fines ro. iperii ptēdit. tertio Albanos psequēs ferme ad Hircanū pelagus
pgressus ē. Iudæa subacta regē ei⁹ Aristobolū coepit. memorāf hæc & plura ab añdictis scriptorib⁹. qre
igt Ci. p Cor. Balbo de Pōpeio loquēs cui⁹ plæriq; æqlet min⁹ sæpe castra uiderūt: q hic triūphauit: qui
tot habuit triūphos quot horæ sūt presq; terræ. tot uictorias bellicas: quot sūt i regē natura gñā bello-
rū: & mox: q est. n. oro: quæ sedes: q locus: i quo nō extēt hui⁹ cū fortitudinis: tū uero hūanitatis: tū aī: tū
cōsiliū ipressa uestigia & cōtra Catilinā añponaf oīb⁹ Pōpeius: cuius res gestæ atq; uirtutes iisdē qb⁹ so-
lis regionib⁹ cursus ac termin⁹ cōtinēt. Ille. Pōpeius. Ciuius. hūanius popularius. Parēs. Traianus
pī priæ. Vias. annonæ: cōpar graue. Patefecit. pstitit ut tuto adiri possent. Reddidit. liberauit ab oī
incursiōe. totū orbē latronib⁹ purgauit. Littorib⁹ littora: mare mari. traductio. Cōmercio. facultate
cōmutādæg; mercū: q usus maxime ex tuta nauigatiōe cōparaf. Natū. qa abunde oīa quocūq; terræ
iportant. Vilis. sociogē: maxime siculogē decimas po. ro. psoluentiū. hoc uberrime tractat. M. Tulli⁹
in uerrinis. Exuberet. fertilis sit. largiter satisfaciat. Ut. tanq. Hostico. hostili terrā. hosticā gloriā
dixit Sptian⁹ i Pescēnio Nigro: & Vegeti⁹ hosticas naues: uñ Hostiū Hostiliū a mīe uocitatū pitissimi
uetustatis referūt: q prius eēt i hostico pcreatus. Perituræq; i hor. nulli usui futuræ i horreis publicis.
iueniūt hodie i priuatis qd dñogē auaritia corrūpit lōgi⁹ recōditas: q frugū ibecillitas patiaf. Nec qcq;
queritātibus. frustra cōquerētibus apud magistratus pro rapina Annonæ: quā nō sunt recepturi. Deue-
hunt. sua spōte ad nos trāsportāt. Ipsi. socii. Quod sydus aluit. possūt hic notarii tres exornatiōes. dis-
iunctio: repetitio: cōpar. sydus aut p téperie cœli positū ē. Nouis insolitis. Indictionib⁹. tributis: quæ
singulis tribus lustris patrimoniis idicebant: uñ et māsit apud quosdā cōsuetudo numerandogē annogē
ab idictionib⁹. i. a spacio. xv. annogē. indicebant puinciis primo lustro auri tributa: argēti scdo: aeris ter-
tio ut i authenticis & .x. codicis de annonis & tributis post qd seqt aliud caput de idictionib⁹ ubi rescri-
bit Dioclitianus idictiones nō psonis s; reb⁹ iudici solere: & iō ne ultra modū earūdē possēssionū qd possi-
des cōueniatis Præses puinciæ pspiciet. indicare. n. iubere significat: & Seruius sup illud templis indicit
honore innuit idictiones fuisse extraordinarias. Ad persoluēdū uetera tributa: & iam pridē imposita.

nō minus addidit gloriæ: quam pulsus ambitus
campo: exactus hostis mari: oriens triumphis: oc-
cidensque lustratus. Nec uero ille ciuilius: quam
parens noster: autoritate: consilio fide reclusit
uias: portus patefecit: itinera terris: littoribus ma-
re: littora mari reddidit: diuersasq; gētes ita cōmer-
cio miscuit: ut qd genitū esset usq; id apud oēs na-
tum eē uideret. Nōne cernere datur: ut sine ullius
iniuria oīs usibus nostris annus exuberet: quippe
nō ut ex hostico rapte: perituræq; in horreis mes-
ses nequicq; queritātib⁹ sociis auferunt. deuehūt
ipsi qd terra genuit: qd sydus aluit: qd annus tulit:
nec nouis idictionib⁹ pssī ad uetera tributa deficiūt.

Hosticum

Inductio

Fiscus. imperatoria pecunia. Videf. ad usum publicū satis. Licentē. ementē: precii pollicēre: & offe Liceri
rentē in auctione publica faciēda. Plī. lib. xiiii. tūc auidi matronā oculi licent. M. T. in officiis nō licitato Licitari
rē uēditor: nec qui cōtra se liceatur: emptor opponat. Trāqui. monuit Cæsar publicanos ne in licitatiōe
nouogē uectigaliū imoderātius licitarent. Apuleius secūdo sigs mortuū seruare uellet: de p̄cio liceretur.
diciſ etia licitari. Plī. lib. vii. Aristidis thebani pictoris unā tabulā cētū talētis rex Attalus licitatus est &
mox. Gn. Pisauriēse uendēte: & M. Scauro principe ciuitatis. iiii. mil. Dcc. sestertiis licēte. & licitatio po-

Emit fīscus quicquid uidetur emere: inde copīæ:
inde annona: de qua inter licentem: uendentemq;
conueniat: inde hic faciētas: nec Fames usquam.
Aegyptus Alendis: augendīsq; semīnibus ita glo
riata est: ut nihil hymbribus cœloque deberet: si
quidem proprio semper amne perfusa: nec alio
genere aquarum solita pinguescere: quam quas
ipse deuexerat: tantis segetibus induebatur: ut cū

licitatio: oblatio. Paulus de publicanis.
licitatio uectigaliū q̄ calore licitātis ul
tra modū solitæ cōductionis īflauit: ita
demū admittēda est: si fideiussōres ido
neos: & cautionē is: q̄ licitatione uicerit
offerre parat⁹ sit. licitatores uectigaliū
ad iterādā cōductionē: anteq̄ superiori
cōductioni satisfaciāt: admittendi non
sunt. Cōueniat. facile sint cōcordes p̄
cii utilitate. Hic i urbe. Aegyptus. ex Aegyptus;
cessus pulcherrimus repetens rē alius.
Aegyptus terra expers hymbriū: mire
tū fertilis: & hoīum: aliorūq; aīaliū fœ.

cunda generatrix. difficilis accessu mariq; īportuosa: & ab occidēte qdē secundū Iosephū lib. v. aridā Li
byam hēt obiectā. a meridie uero limitē: q̄ Syenen ab Aethiopia dirimit: nauibusq; inuias Nili fluminis
cataractas. itēq; ab oriēte mare rubrū ad Cosoton ciuitatem usq; diffusum: septētrionale uero munimē
tū hēt terrā usq; Syriā: & q̄ diciſ Aegyptiū pelagus totū portubus carēs. Strabo. xvii. antiqui id solū Ae
gyptū uocauere: q̄ habitaf & a Nilo irrigaf: a locis Syene p̄ximis incipientes usq; ad mare: posteriores
uero ad hoc usq; tēpus: e qbus Herodotus: oēs fere oriētales ptes assumpserūt: q̄ iter arabicū sinū atq; Ni
lū: ab occidēte uero loca usq; ad Abases: i ora maritima ab hostio canopico: usq; ad eū locū: q̄ Gatabath
mus dī: & ea q̄ Cyrenāi tenēt: nā Ptolomæi reges: q̄ Cyrenaicā tenuere. adeo quōdā polluerūt: ut eā ab
Aegypto Cyp̄roq; seperarēt. Romani q̄ postea successerūt illoz puiciā Aegyptū iudicātes i iisdē finib⁹
seruauere. lege plura apud Diodoz li. i. & Mellā. dicta Aegyptus si Hāmōnio credim⁹ ab Aegypto rege
Beli filio: aut ab Aegypto Nili. nā pri⁹ Nilus dicebat: aut q̄ si alī wotos unde. alī wotos iuxta caprā: q̄
Aegypti colūt. aut q̄a nutriat p̄gues capras aut fm Orū thebanū ωελλ' ἰσοῖα τωωτω ἡτωωτωαμω
.i. tanq̄ p̄pinqua potui aut fluuiū aut ωαπατοα τω καλ καλω. i. ab ardēdo & cōburēdo nā i Aegypto ui
ri adulti sunt ex uehemēti solis ardore. Gloriat. sunt. n. ægypti uētoli diuites fœcundi ide noua sæpe
moliebāf. authores habeo Vopiscū & Tacitū. Nihil hymbrib⁹ cœloq; deberet: hęc Claudian⁹ uidet
ad unguē exp̄sisse i Nili descriptiōe. Felix q̄ pharias p̄scindit uomere terras Nubila nō sperat renebris
cōdētia cœlū Nec rauiter flātes pluuiāli frigore choros Inuocat aut arcū uariata luce rubētē. Aegypt⁹
sine nube ferax hymbresq; serenos Sola tenet secura poli nō idiga uēti Gaudet ags q̄s ipsa uehit Niloq;
redūdat. Isocrates i Busiride. hymbri & siccitatis quoz aliis gētib⁹ Iuppiter dispēsator ē hoz q̄sq; ægy
ptius ē dñs. Amne. Nilo. q̄ amniū in nostrū mare permeantiū maximus totā Aegyptū irrigat qui uere
secūdū Athenæum dici pōt trahere arenas aureas nā cū segete uberrima uehit aurū incorruptū tute ex
cultū ut cūctis satisfaciāt hoībus īstar Triptoleimi missus in uniuersam terrā q̄re parmenon Bizantius
poeta Aegyptū louē Nilū appellauit. cæteræ. n. puinciæ nisi pluuiā iuuant sterilesunt Aegyptus uero Nilus
sola Nili inundatione cōtentia etiā alios alit is fluuius iuuat agros duabus ex causis qd' inundat & obli
mat: cū turbidus quicqd pingue secū tulit siccis agris supinducit. ante ortū caniculæ augef mediis æsti
bus ultra æquinoctiū secūdū Diodoz incrementū nili a solstitio incipiens estiuo usq; ad æquinoctium
semperq; nouum limū secū quærens rigat cultas regiones tū incultas q̄to tēpore uelint agricolæ aquā
enī leniter fluētē facile paruis aggeribus arcent inducantq; p̄ cōmodo. terra tantā uero fertilitatē ifert
& agri colēdi facilitatē ut cū sœuerint aut oues ītroducūt i cāpos ad cōculcāda iacta semina aut aratro
leui terræ subducāt neq; nisi q̄ttuor aut quinq; exactis mētib⁹ ad messem redeūtes breui tpe uberrimos
fructus absq; ulla īpenſa aut dāno reportent. uineæ quoq; eodē rigate modo uiuo abundāt. terra incul
ta pecori ad pastū relicta adeo exuberat herbis: ut oues bis in anno pariāt bisq; prebeant lanam nimirū
īsta fertilitas etiā ad hoīes p̄cessit nā gemini partus familiares ac pene solēnes ægyptiis sunt incremētū
nili aspiciētibus uidet admirabile incredibile audiētibus æstate in imēsūm exuberat hyeme minuiſ &
qm̄ plurima cura molestiaq; urgebat agricolas nili inundatio excogitata ē in Memphi quādā icremē
ti mēsurādi a regib⁹ obseruatio: itaq; qbus id negocii demandatū erat peplās urbibus uicisq; significa
bant: quot cubitus: quotue digitis fluuius auctus esset: & simul quo tpe cœpisset decreſcere: quō uacius
reddebat ea sollicitudine ppl̄s: incremēti magnitudine decremētoq; notis oberratē futurā ē uestigio ab
inundationis mō notatis priorib⁹: tēporibus. agnoscebant. ad hęc lege Strabonē lib. xvii. Plī. y. cap. ix.
Diodoz primo: Senecā quarto & .yi. naturaliū & Mellā. Proprio. suo uel etiā si Diodoro. Stephano &
Hammonio credimus q̄ Nilus dictus sit Aegyptus a rege Aegypto. Induebat. cōtegebat uestiebatur.

PLINII PANEGYRICVS

Nili incre-
mentum

Feracissimis: Sicilia: Africa: Italia. Ad iniuriam sterilitatis. Plin. scribit iustum incrementum esse cubito-
rum. xvi. minores aquas non oia rigare: ampliores detinere tardius recedendo. na hae feredi tempora ab-
sumunt solo madente: illae non dant sitiente: utrumque reputat provincia in. xii. cubitis fame sentit: in. xiii.
etiam esurit. xiiii. cubita hilaritatem afferunt. xv. securitatem. xvi. delicias. maximum incrementum ad hoc aui-
fuit cubito. xvi. Claudio principe. minimumque pharsalico bello: ueluti necem Pompeii Magni prodi-
gio quodam flumine auersante: & quondam fame pressam Aegyptum tradit Diodorus lib. ii. & per nouen-
nium Nili inundationem cohibita testa-

tur Ouidius in arte: ubi docet solitum
irritari ad incrementa imolata hostia
humana. utitur autem Secundus amplifi-
catione res niloticas imminuens: & Tra-
iani augens. nam ut inquit Cicero li. iii.
de Oratore summa laus eloquentiae est
amplificare rem ornando. quod ualet non
solum ad augendum aliquid: & tollendum al-
tius dicendo: sed etiam ad extenuandum
atque abiciendum. id autem desideratur cum
explanamus aliquid: nihil. n. ad exagge-
randam & amplificandam orationem est
accommodatius quam laudare & uitupera-
re cumulatissime: amplificatio igitur una
laus oratoris est & propria. Quia piger
Nilus. descriptio. Nilus ex monte Athla,
te proculdubio oritur: qui mons in Ma-
cennitide iuxta oceanum ad uesperam lon-
ge super caeteros erigitur: unde poetae
coeli columnam uocant. nemo enim

Nili origo

unquam totum conscendit: neque uerticem uidit: ideo semper niuib. rectus & magna uis aquae inde de-
fluit in aestu: insuper circa radices totus est paludibus oblitus: tunc igitur magis repletur: inde Nilum te-
pore certo auget. fons eius gignit crocodilos & caetera animalia quae Nilus: neque miretur aliquis si igno-
ta priscis graecis inquit Dion inuenimus: nam Macennite iuxta inferiore Mauritania habitant: & multi illinc
milites ad Athlanta perueniunt: quem montem assiduis nubibus & aqua scatentem testatur Virgil. in
quarto iamque uolans apicem & latera ardua cernit Athlantis duri: coelum qui uertice fulcit: Athlantis cin-
ctum assidue: cui nubibus atris Pinniferum caput: & uento pulsatur. & hymbri Nix humeros infusa te-
git tum fluminamento praecipitant senis & glacie riger horrida barba. Pausanias tamen libro primo
memorans aquam defluentem ab Athlante nullum fluuium emittere quamuis ibi crocodilus nascatur
sed arenis absorberi & non multo procul ab Arena Nili fonte ebullire at. ii. idem refert Euphratem absorbe-
ri & rursus apud Aethiopas scaturientem ostendi Seneca sexto naturalium uero proximiora alii alia de
ortu Nili ut Mella & Strabo. Diodorus Ptolomaeus Iosephus. Solinus. Tibullus Vitruuius. Piger mi-
nor solito. Cunctanter. uix. segniter. Extulerat. creuerat exierat. Tunc. quamuis minus excreuisset.
maximus enim fluuiorum qui in nostrum mare exonerantur. Mergi. contegi. Palanti. Effuso & uago
in quam significationem Liuium usurpasse cuius Secundus studiosus extitit inuenies. nam palare secu-
dum Festum errare significat & palos plantare apud Columellam Pliniumque. Incanduit. aruit quic-
quid enim Nilus non adiuuit sterile ac squalidum iacet. Frustra. quia illic non solet pluuere: quare dixe-
rat Seneca in Aegypto nemo aratorum aspicit coelum. Parens. Nilus. Contractior & exilior idem
Seneca in naturalibus proinde sterilis annus aut fertilis est prout Nilus magnus influxit: aut parior: or-
do & sensus est: cum ipse parens foecunditatis contractior: & exilior cohibuisset ubertatem eius anni iis-
dem angustis quibus cohibuisset abundantiam suam: id est tantum excreuisset in. xii. cubitos: quibus
authore Plinius famem sentit Aegyptus. Expanditor. expaciator effusor. Intra usurpata collum ad
incrementum consuetum: quod ut diximus dignoscebatur quadam ratione in memphi a regibus excogi-
tata: cumque Aegyptus sit plana & campestris: urbes: uici agricolarum mapalia aggeribus munita aquae
inundationem repellunt: & tanquam cyclades intuentibus apparent. Semper: ut plurimum: iam enim
annotauimus Aegyptum fame pressam. Abstulerat se refugum refugerat. Supino. Molli. Iuuenalis:
& multum referens de Moecenae supino Plinius libro nono. In mari autem tam late supino mollique ac
fertili accremento. Vel supino solo eleuato. Apuleius. ii. Floridorum alibi camporum supinam plani-
ciem coaequauit. aliquando supinum significat pigrum. idem in fine sui asini supinam procrastinatio-
nem. Martialis libro sexto supinam auream: Venuleius. ff. xliii. resupinam existimationem dixerunt. in-
terdum superbum significat Martialis quinto. Haec & alia dum refert supinis: interdum detectum ut non
multo post. & supinare ac resupinare pro erigere uultum ad coelum frequenter usurpant eruditi. Detinen-
ti. sicco non satis irrigato. Non placido non saltem: placido uel sine non legas placido. i. leni & uadoso.

Supinum

feracissimis terris quasi nunquam cessuro certaret. haec
inopina siccitate usque ad iniuriam sterilitatis exa-
ruit: quia piger Nilus cunctanter alueo sese: ac lan-
guide extulerat: ingentibus quoque tunc quidem il-
le fluminibus conferendus. hinc pars magna ter-
rarum mergi palanti amne consueta alto puluere
incanduit. frustra tunc Aegyptus nubila optauit:
coelumque respexit: cum ipse foecunditatis parens
contractior & exilior iisdem ubertatem eius anni
angustis: quibus abundantiam suam cohibuisset.
Neque enim solum uagus ille expanditor amnis in-
tra usurpata semper collum substiterat: atque haese-
rat: sed supino etiam: ac detinenti solo: placido se:
mollique lapsu refugum abstulerat: nec dum satis

Terras humentes addiderat. super induxerat limum. Idest ubertate. interpretatio color: nā ab inundatione sequitur ubertas. Regio. Aegyptus. Sic. precibus: tanto desiderio. Nec longius nō est passa Aegyptus famē nisi p illud spaciū: quo Traianum certiore fecit. Accincta. prōpta: parata. Tristius aliquod. infelicitatem aliquā Tuo saeculo. te uiuo. Vt scias. tantūmodo ut cognoscas mala: nā statim rebus tēssis subuenis. Statum. conditionē famem. ad multa refertur: ut status rerum: status tempore. Fortunam. deum. Vigilantiam: diligentiam: prouidentiam. Cadat. accidat. Campum. copiam. trāslatio. Prosterne. prāberi. allusit ad planiciem. est autem interrogatio grauis. Secunda felices. si recte fortunam suam ferre nouerint: nam sine ratione errant: qui prosperis rebus omnes fortunæ impetus fugisse putant. Addere sciuerint. Percrebuerat. inualuerat fama. Tacitus lib. xii. ubi famē sub Claudio narrat. at hercule olim Italiae e regionibus longinquas in prouincias cōmeatus portabant: nec nunc in socunditate laboratur: sed Africam potius & Aegyptum exercemus: nauibusq; & casibus uita po. ro. permessa est. Urbem nostrā. Romā. denominatio. Opibus. frugibus Tranqui. refert augustū Aegyptū in prouinciæ formam redactam: ut feraciorem: habilioremq; annonæ urbicæ redderet: fossas omnes in quas Nilus æstualet oblimatas lōga uetustate: militario opere deferuisse: & Aegyptum inter Romanorum horrea numeratā: inde enim uehi frumentum in urbē solitum: iratumq; sub Nerone populum: quod Alexandrina naus puluerem palæstritis: nō annonam famelicis importasset. Ventosa. insolens: uana. nā Vopiscus & Adriani epistola testantur. Aegyptios leue & uentosum genus hominum. Ad hoc. furibundū iniuriosum: seditiosum. Victorem. Romanū. Manibus: arbitrio. Esset. adiūctio. Refudimus. reddimus. τὰ παρὰ σοῦ Suas. pprias. quas. nobis: miserat. Reuexit. ab urbe in Aegyptum. Tributa. nam Cicero monstrat Auletæ patri Cleopatæ quotānis duodenū milium & quingenum talentorum tributum afferri solitum ægyptum regnum: quare cum is qui pessime: & segnissime regnum administrabat tantos redditus haberet: quāta putanda sunt quæ Romanis præstabantur tributa cum tanta diligentia

humentes terras addiderat arentibus. Igitur inundatiōe idest ubertate regio fraudata: sic opem Cæsaris inuocauit: ut solet amnē suū. nec longius illi aduersorū fuit spaciū: quā dum nunciat. Tam uelox Cæsar potentia tua est: tāq; in omnia pariter intēta bonitas: & accincta: ut tristius aliquod saeculo tuo passis ad remediū salutēq; sufficiat: ut scias. Oibus equidē gentibus fertiles annos grataq; terras præcor. crediderim tñ p hunc ægypti statū tuas fortunam uires experiri: tuāq; uigilantiā expectare uoluisse. nam cū oīa ubiq; secunda merearis: nonne manifestū est: si quod aduersi cadat: tuis laudibus: tuisq; uirtutibus materiem: cāpūq; prosterne: cū secūda felices: aduersa magnos pbent. Percrebuerat antiquitus urbē nostrā nisi opibus ægyptiali: sustentariq; nō posse. superbiebat uentosa: & insolens natio: quod uictorem quidē populum pasceret tamen: quodq; in suo flumine: in suis manibus uel abundātia nostra: uel fames eēt. Refudimus Nilo suas copias. recepit frumenta quæ miserat: deportataq; messes reuexit. Discat igitur ægyptus: credatq; experimēto. nō alimenta se nobis sed tributa præstare. sciat se non esse. P. R. necessariam: & tamen seruiat. Post hæc si uolet nilus amet alueū suum & fluminis modum feruet. nihil hoc ad urbē ac ne ad ægyptū quidē nisi ut idē nauigia inania: & uacua: & similia redeuntibus: hinc plena: & onusta: & qualia solent uenire: mittant: cōuersoq; munere maris hic potius uenti ferētes: & breuis cursus optent. Mirum Cæsar uideret si desidem Aegyptum. cessantemq; Nilū nō sensisset

exigerentur. Seruiat. subiecta sit Romano imperio: nulla illius necessitate. Amet alueum suum. cōtentus sit non inundare: & se rippis suis continere. amare pro contentum esse latini usurpant ad græcorum imitationem: apud quos in hoc sensu datiuo iungitur: apud nos uero semper accusatiuo. Fluminis modum. mensuram cæterorum fluminum se suo alueo cohibentium. Hoc. pertinet. Ad ægyptum. cū omnino luxuriat fertilitate ab urbe missa. Similia redeuntibus. exhausta: qualia prius solebāt redire a nobis. Solent. prius. Venire. ab Alexandria. Contrarium. exornatio: inania & uacua: plena & onusta. Conuersoq; munere. mutata uice: contrariis uotis. sicut enim solebant Romani optare celerem nauigationem nauium alexandrinarum ad urbem: sic nunc Alexandrini celerem ab urbe reditum ad se uoto poscebant. Mirum. non est mirum si Aegyptus laborauit penuria: per hoc enim declaratum est non posse uiuere sine nostro auxilio. mirum quidem fuisset si Nilus inundasset: non enim cognitum esset: non posse carere nobis.

PLINII PANEGYRICVS

Vrbis annona. copiosissime in horreis publicis recondita: & ad uictū nostrū: & Aegyptioꝝ an potior sensus erit: mirū. si uideri debuisset si penuriam ro. annona nō sentiret Aegypto sterili ppter suppressas Nili aquas nunc uero quanto mirabilius est: quod Aegypti sterilitatem urbis annona nō modo nō sensit: quia propter ea nō est facta carior: sed Aegyptioꝝ etiam necessitatibus suffecit. tua. n. cura illuc usq; se transtulit. Actum erat. interierat fonditus Aegyptus. desperationis summæ uerbū est: actū est nam de iure translatum dicif in ea re de qua iā lata sic snia: qua cauetur ne quis re acta apud iudices eā repetat.

Fœcundissima. Isocrates meminit plurima: & multiplicia bona Aegyptum pducere. Libera. sui iuris: nō Romanæ ditionis. Erubescibat. exponere famē suam tibi. Stupebant agricolæ. ethopœia: quæ fingit morē personæ. Agri colæ. Busuris si fides præstanda est Iso crati diuisit Aegyptios in tres partes in sacerdotes: in opifices in quibus agricolas inclusit: & in milites. at Diodorus inquit fructus partim sacerdotibus: partim regibꝫ: partim militibus ascripsit: eorū rempubli. in tria hoīum genera partitus in pastores: agricolas: opifices. agricolæ parua quadā mercede a sacerdotibus regeq; aut militibus agros mercati per oēm ætatē ab ipsa puericia rei rusticæ sine intermissione uacabāt: quo tactū est ut agriculturæ cæteris: tū ob doctrinā a parētibus perceptā: tū ob cōtinuū usum præstent. Referfissent. repleffent. Amnis. Nilus: qui repleffet horrea. Maligna sterilis uisa est Aegyptus. Et Nilus sæpe fluxit obsequens Aegypto. sæpe inundauit Aegyptum.

Nunq̃ fluxit largior. nunq̃ fuit benignior. præbuit. n. materiā ut possemus gloriari aluisse nostris frugibus Aegyptū unde solebamus petere annonam.

Ditio. Ditionē imperiū. Phocas in usu tantū in ablatiuo & actō singulari ditionē putat: nos tamē plerūq; in gto notauimus præsertim apud iurecōsultos. Dirēptā. diuisam Aegyptum ab Italia.

Mari. mediterraneo: ut adriatico: libyco: ægyptio. Vt tanq̃. Benignitas. frugum largitas fuit. Simul. uno āno. Vberet. fœcundet. actuum est: cuius passuum. xi. Palladius ptulit. hoc coitu inquit steriles arbores uberant prius ēt participio uberato fuerat usus. Mala sterilitatis. famem. Hic. repetitio. Bona fœcunditatis. copiam annonæ. Orientem occidentēq; uel in genere de oībus dixit & erit superlatio uel respexit ad Alexandriam magis orientālē & Italiam occidentaliorē. Feruntur. producuntur. Expetuntur. desiderantur ut bona. Inuicem capiant. pariter per cōmertia suscipiant. Et discant. & cognoscant. quid quæq; ferat regio. Libertate discordi. fere cacozelon. melius esse uni principi seruire quam sine p̃cipe suā rep. discordem h̃re. Discretis. quod fit in rep. discordi. Sua cuiusq; mala. pertinent ad singulos. Sociatis. bonis oīum ut sub bono principe mala singuloꝝ pertinent ad neminē nā leuantur participatione aliorum cū sint oībus cōmunia. Sed siue terris. digressio. Genius. deus est in tutela cuius ut quisq; natus est uiuit siue etiam q; ut generamur curat siue q; una gignitur nobiscum siue etiā quod nos genitos suscipiat ac tueatur. certe a gignendo genius appellatur. eundem esse Genium & Larem multi ueteres tradiderunt inter quos. C. Flaccus hunc in nos maximā imo oēm habere p̃tatē creditum est. nōnulli binos genios in his dumtaxat domibus quæ essent maritæ colēdos putauere alii duplicē oībus genium dicūt appositū. ita nobis genius appositus est assiduus obseruator ut ne puncto quidē tēporis lōgius abscedat sed ab utero matris acceptos ad extremū uitæ diē comites. h̃c Cēsorius Ammianus de genio latius

urbis annona: quæ tuīs opibus: tua cura usq; illuc redundauit: ut simul pbaret: & nos ægypto posse: & nobis ægyptum carere non posse. Actum erat de fœcundissima gēte: si libera fuisset: pudebat sterilitatis insolitæ: nec minus erubescibat fame: qua torquebatur: cū pariter a te necessitatibus eius: pudoriq; subuentū est. Stupebāt agricolæ plena horrea: quæ non ipsi referfissent: quibus de cāpis illa subuecta messis: quæ in ægypti parte alius amnis. Ita beneficio tuo: nec maligna tellus: & obsequens nilus ægypto qdē sæpe: sed gloriæ nostræ nunq̃ largior fluxit. Quā nūc iurat puīcias oēs i fidē nostrā: ditionēq; uenisse: postq̃ cōtigat princeps terrarū: q; fœcunditatē: nūc huc: nūc illuc ut tps: & necessitas posceret: transferret: referretq; q; dirēptā mari gentē: ut partē aliquā populi: plebisq; romanę aleret: ac tueretur. Et cælo quidē nunq̃ benignitas tanta: ut omnes simul terras uberet: foueatq; hic omnibus pariter: si non sterilitatem at mala sterilitatis exturbat. hic si nō fœcunditatem at bona fœcunditatis importat: hic æternis cōmeatibus oriētē: occidentēq; connectit: ut quæ ubiq; feruntur: quæq; expetuntur: omnes gentes inuicē capiant: & discant quanto libertate discordi seruiētib; sit utilius unū esse cui seruiant. quippe discretis quidē bonis omniū sua cuiusq; ad singulos mala: sociatis aut atq; permixtis singulorū mala ad neminē: ad omnes omnia bona pertinet. Sed siue terris diuinitas qdā: siue aliq; amnis genius

Genius

libro uicesimo primo historiæ at de deo Socratis Apuleius deum bonum scribit suo periculo posse uocari genium quoniam is deus qui est animus sui cuiusque quod sit immortalis tamen quodam modo cum homine genitur ut ex preces quibus genium precamur ad coniunctionem nostram genios & lares ministros deorum arbitrantur custodesque hominum & interpretes si quid a diis uelint. Seneca tradit singulis genium & Iunoloci. notat Dionysius inter diuinum & humanum genus tertiam quandam extare naturam: qua genioque natura continetur: quandoque hominibus: quandoque diis admixta: ex qua fabulare illud heroum genus esse ortum aiunt. Festo tradente Genium appellabant deum: qui uim obtineret regis omnium gerendæ. genius est deorum filius & hominum: & propterea genius meus nominatur: quia me genuit. aliter genium esse putarunt uniuscuiusque loci deum. geniales deos dixerunt elementa & semina regis quæ græci Γενεθαιους uocant. duodecim quoque signa: & lunam & solem & hos computabant. Illud solum ægyptiacam terram. Contentum. ut in posterum redundet. Semina recodat. exuberet. nam dicitur recondere semina molli gremio cum represso diluuiorecedit ad tempus non rapido cursu & repropere: sed moliter ac sensim: sic. n. quæ cœni inuexerat non secum refert. Multiplicata semina in duplum reddat nobis. Fœnus. hic conuenit illogis sententia quæ opinantur fœnus proprie dici naturale terræ fœtum: & quod a sorte extrinsecus requiritur. Putet. Nilus. Quia non exigimus. quia modesti sumus &

& solum illud: & flumen ipsum precor: ut hac principis benignitate contentum molli gremio semina recondat: multiplicata restituat. non equidem reposcimus fœnus: putet tamen esse soluendum: fallacemque unius anni fidem omnibus annis: omnibusque postea sæculis tanto magis: quia non exigimus: excuset. Satis factum qua ciuium: qua sociorum utilitatibus. Visum est spectaculum inde non enerue: nec fluxum: nec quod animos uirorum molliret: & frangeret: sed quod ad pulchra uulnera: contemptumque mortis accenderet: cum in seruorum etiam: noxiorum quæ corporibus amor laudis: & cupidus uictoriæ cereretur. Quam deinde in edendo liberalitatem: quam iusticiam exhibuit omni affectione: aut intactus: aut maior. Impetratum est: quod non postulabatur. oblatum quod non postulabatur. in

uerecundi: neque repetimus: quæ præstitimus: tanto magis debere singulis annis fœcundus. Excuset. expurget per deprecationem: cum. scilicet. peccasse confitetur reus: tamen sibi pro maioribus beneficiis ignosci postulat. Satisfactum. a te est. Quatum. Ciuium. dum eis alimenta præstas. Sociorum. dum famelicis succurris. est autem transitio color: nam parat ad alia transitum. Spectaculum. gladiatorum: Dione memorante Traianus in Teatro gladiatores commisit: namque his oblectabatur. Iulius Capitolinus in Maximo & Galbiano scribit proficiscentibus ad bellum uenationes & munera dari solita ab imperatoribus more inde orto: debuisse Romanos ad bellum ituros pugnas uidere: & uulnera: & ferrum: ac nudas inter se cohortes: ne dimicantes in bello armatos hostes timerent: aut uulnera & sanguinem perhorrescerent. sic Annibal priusquam cum Scipione apud Ticinum congregaretur rebus magis quam uerbis adhortandos milites ratus: circumdato ad spectaculum exercitu captiuos montanos uinctos in medio constituit: armisque gallicis ante pedes eorum proiectis interrogare interpretem iussit: quis si uinculis leuaretur armaque & equum uictor acciperet. decertare ferro uellet cum ad unum omnes ferrum pugnamque posceret ut cuiusque fors acciderat alacer inter gratulantes gaudio exultans raptim arma capiebat ubi uero dimicarent is habitus animoque non inter eiusdem modo conditionis homines erat sed etiam inter spectantes uulgo ut non uinctum magis quam bene morientium fortuna laudaretur. Noxiorumque. damnatorum uiroque. Amor laudis. cupiditas gloriæ. M. Tullius Tusculanarum secundo. gladiatores quas plagas. perferunt? quæ sæpe apparet nihil eos malle quam uel domino satisfacere? uel populo? quam mediocris gladiator ingemuit? quis uultum mutauit quis non modo stetit? uerum etiam decubuit turpiter? quis cum decubuisset ferrum recipere iussus collum contraxit? tamen exercitatio meditatio consuetudo ualeat. Edendo. munere gladiatorio. Liberalitatem. multa paria. Liberalitatem. spectacula. c. xxiii. Traianus fecit in quibus mille fere interdum innumere confectæ sunt similiter infinitus gladiatorum numerus decertauit. hæc traduntur a Dione. M. Tullius libro secundo officiorum non uult istam esse liberalitatem sed prodigalitatem. Iusticiam. ut uictores meritis premiis afficeret. Affectione. animi motu. uicio. M. T. affectiones sunt animi motus qui secundum stoicos non cadunt in sapientem græci παθησεις. i. passionibus uocantur de quibus diuus Augustinus multa libro nono capitulo quarto. Intactus purus. Maior. superior. Quod par gladiatorum existimauerim Mart. illud tetrastichon dictum in commendationem Traiani. Cum peteret pars hæc Myrinum pars illa Triumphum Promisit pariter Cæsar utraq; manu. Non potuit melius litem finire ioco. sam. O dulce inuicti principis ingenium. Postulabatur. a populo. immo etiam oblatum quod non postulabatur. conuersio color. Institit. Traianus ut spectaremus plura quam rogauissemus: sic titus qui p

Gladiatores

Mar. locus

PLINII PANEGYRICVS

posito gladiatorio munere non ad suum sed ad spectantium arbitrium editurum se professus est & plane ita fecit: nam neque negavit quicquam petentibus: & ut quæ uellent peterent ultro adhortatus est.

Ultro. non rogatus. Sic ultro monens. Plura. spectacula præstitit. Plura. repetitio. Studia. fauores.

Libera. ut unusquisque faueret illi qui sibi non imperatori placuisset. Securus. sine discrimine. Ut solebat. multos honesti ordinis deformatos prius stygmatum notis ad metalla. & munitiones uia: aut ad bestias condemnatos: aut bestiæ more quadrupedes cauea coercitos: aut medios ferra dissectos a Caio

scribunt Tranq. & Dion. q. male de munere suo opinati essent. Vitellius etiam quosdam de plebe ob id ipsum: quod uenerat factioni clare maledixerant interemit contemptu sui: & noua spe id ausos opinatus. Impietas. crudelitas: in principem. Nerua a Domitiano impietatis damnatos absoluit. Spectaculum. uel feris obiectus: uel coactus digladiare. C. Caligulam tradunt iussisse Proculum patre primipilari: & ob egregiam corporis amplitudinem: & speciem coloseron dictum e spectaculo. Is detrahi repente: & in arenam deductum thraci: ac mox oplomacho comparasse: hisque uictorem confringi sine mora iussisse: & pannis oblitum uicaciter circumducere ac mulieribus ostendi deinde iugulari Puteolis dedicatione pontis: quæ excogitauerat: cum multos e litore inuitasset ad se repete omnes præcipit: quosdam gubernacula apprehendentes cunctis remisque detrussit in mare: sed & Domitianus quæ puto imprimis respexisse: patrem familias: quod thracem mirmilloni parem: munerario imparē dixerat: detractum e spectaculum in arenam canibus obiecit cum hoc titulo: impie locutus parmularius. Unco & ignibus. tractus in arenam unco: & ignibus per obscena immissis: qd noui

stitit ultro: & ut concupisceremus admonuit. Ac sic quoque plura inopinata: plura subita. Iam quam libera spectantium studia: quam securus fauor. nemini impietas ut solebat: obiecta: quod odisset gladiatorem: nemo spectator spectaculum factus miseras uoluptates unco: & ignibus expiauit. Demens ille uerique honoris ignarus: qui crimina maiestatis in harena colligebat ac se despicere: & contemni: nisi etiam gladiatores eius ueneremur: sibi male dici: in illis suam diuinitatem suum numen uiolari interpretabatur: cum se idem q. Deos: idem gladiatores: quod se putabat. At tu Cæsar quam pulchrū spectaculum pro illo nobis execrabili reddidisti. uidimus delatorum iudiciū quasi grassatorum quasi latronum non solitudinem illi nouiter: sed templum: sed forum infederat. nulla iam

quæstionis genus primū adinuenisse Domitianū author est Tranq. nā antea in carcere necatos uncis quibusdā magnis trahi solitos a carnifice in forum: deinde in fluuium testatur Dion: & Tertullianus. sarmen-
tarios & semassios appellatis Christianos: quia ad stipitem dimidii assis reuincti sarmentorum ambitu exurimur. Volcatius Gallicanus inquit milites in crucē sublato ut stipitem grandē poneret Auidius pedum octoginta & centum: & a summo usque ad imum danatos ligaret: ab imoque focum subderet: incensumque aliis: alios fumi cruciatus: timore et necaret. & Lapidius tradit Voconium Turinum in foro transitorio ad stipitem ligari iussu: & fumo appposito: quem ex stipula: atque humidis lignis fieri imperatum fuerat: necatum. Seneca: ut omittam quæ ab eodem libro. iii. epistole referunt: tertio de ira: ostendenda est rabies iræ effrenata: & attonita: apparatusque illi reddendus est suus: eculus & fidicula: & ergastula: & cruces: & circumdati defossis corporibus ignes: & cadauera quoque trahens uncus. Iuuenalis satyra prima: tæda lucebis in illa: Quæ stantes ardentes fixo gutture fumant: Et latum media sulcū deducit arena. Ille Domitianus. Colligebat. captabat. Crimina maiestatis. diminutionem dignitatis: aut amplitudinis aut potestatis imperii Romani: de qua maiestate non multo post longe plura commodius explicabunt. In illis gladiatoribus. si improbare a spectatoribus. Suum numen. nā dici dominus deusque uoluit: unum exiit illud a Mart. Edictum domini deique nostri tulitque gratanter Alcides appellari & sub eius imagine colique multis carminibus Mart. confirmat: ut lib. ix. Appia. quam filii uenerandus in Hercule Cæsar consecra. & statim Herculis in magni uultus descendere Cæsar Dignatus. ite Alcide latio non agnoscenda tonanti Postquam pulchra dei Cæsaris ora uides quæ apud Iuue. satyra. iiii. Itur ad Atriden: ubi sane Domitianum intelligit concedere legendum Itur ad Alciden: ut ironia satyrica eum appellauerit Alciden quod pro Romæ custodie tanquam pro lerneæ combustionem senatores in consiliū uocasset nulla ratione: cur Atriden uocauerit: non enim. fuit Domitianus parieticida. Se. deos. Illo. Domitiani. Execrabili. pphano. ipio. Spectaculum. dum senatores. pellunt ab urbe. Iudiciū. te pronūciasse in exiliū delatores. Grassatores. latronum ex iprouiso uiatores adoriētium: & necantium. Latronum. qui a lateribus uia: crassant. in alia significatione pro custodibus laterum. Solitudinem. loca deserta sub Domitiano Iuuenalis meminit littora etiam a delatoribus obsessa. Forum Romanum intelligit in quo erant rostra & templum Iulii Cæsaris: quis. P. Victor si tamen illi fides in ipsis libellis præstata est nec ipsius potius auctor fuerit Pomponius lætus. edem Victoriam: & eius statuam in templo Iouis. opt. max. locet. fora autem in urbe. xvii. Romanum: quod dicitur magnum: Cæsaris Augusti Boarium transitorium oitorium pistorium Traiani Aenobarbi Suarium Archemoriū Dioclitiani: Gallogum Rusticorum Cupedinis Piscarium Salusti. Infederat tanquam hostes in illiis locati.

Iuue. locus

Iuue. locus

Testamenta. hoc Tranq. Secundi contubernalis declarauit. nihil inq. pensi Domitianus habuit quin prædaret oī modo bona uiuorū ac mortuorū usquequaq. quolibet & accusatore & crimine corripiebāt. fatis erat obici quaecunq. factum dictumq. aduersus maiestatem principis confiscabantur alienissime hæreditates uel existente uno qui diceret audisse se ex defuncto cum uiueret hæredem sibi Cæsare esse. Nullus status. quorumcunq. hominum conditio. non repetitio. Hoc malum: delatores quos qui non castigat irritat: ut ipse Domitianus dicere solebat: sed simulate: & Tacitus in Tiberio memorat de-

testamēta secura: nullus status certus: non orbītas non liberī pderant. Auxerat hoc malū principum auaritia. Aduertisti oculos: atq. ut ante castris: ita post ea pacem foro reddidisti: excidisti intestinum malum & prouida seueritate cauisti: ne fundata legibus ciuitas euerfa legibus uideret. licet ergo cū fortuna: tum liberalitas tua uisenda nobis præbuerit: ut præbuit: nūc ingentia robora uirorum: & pares animos: nunc immanitatem ferarum: nunc mansuetudinem incognita: nunc secretas illas: & arcanas: ac sub te primum communes opes nihil tamē gratius: nihil seculo dignius: q. q. contigit de super intueri delatorum supina ora: retortasq. ceruices: agnoscebamus: & fruebamur: cum uelut piaculares publicæ sollicitudinis uictimæ supra sanguinē noxiorum ad lenta supplicia: grauiioresque pœnas ducerentur. Congesti sunt in nauigia raptim conquisita: ac tempestatibus dediti: abirent: fugerētq. uastatas delationibus terras: ac si quem fluctus: ac procellæ scopulis reseruassent: hic nuda saxa: & in hospitale littus incoheret: ageret duram: & anxiam uitam: relictaq. post tergū totius generis humani securitate mœreret. Memorāda facies: delatorum classis permixta omnibus uentis: coactaq. uela tempestatibus pādere: iratosq. fluctus sequi quoscūq. in scopulos detulissent. Iuuabat p̄spectare statim a portu sparsa nauigia: & apud illū ipm mare agere principi gratias: qui clementia sua salua ultionē hoīum terrarumq. diis maris cōmendasset. Quantum diuersitas temporum posset tum maxime cognitum est cum iisdem: quibus antea cautibus

latores genus hominum publico exitio repertum & quidem nūquam satis correctum per p̄mia elicitos fuisse. Aduertisti oculos uidisti hoc malum. Castris prætorianis seditiosis cōtra neruā. Foro ciuibz urbanis. Intestinum malū delatores. Legibus. traductio. Euerfa legibus. priuata legibus euerteretur. uel potius legibus nimium seueris excisa. Licet quamuis. Fortuna. foelicitas. Nunc. paulo ante. Ingentia robora. uirorum fortissimos gladiatores. circuitio. Pares. cōstantes. Nunc immanitatem ferarum: nunc mansuetudinem incognitam. hæc puto ad uerbum a Dione in suam historiam trāsata ubi enim de spectaculis Traianū mentionē facit in qbus inq. immanes fere: & mansuetæ mille interdum: quandoq. innumere confectæ sunt. Illas opes. Domitiani: quas ille tyrannus sibi soli reseruabat: eas Traianus publicauit partim ciuibz partim diis distributas. unde. xii. Mart. Quicquid parrhasia nitebat aula Mart. loc. Donatum est oculis: deisq. nostris: Oēs cū loue nunc sumus beati: At nuper pudet: at pudet fateri: Omnes cū loue pauperes eramus. Sæculo. tuo. Supina. detecta. Retortas: reflexas. qd. sit i. resupinatione. Tranqui. Vitellii supplicia narrans tractū scribit religatis post tergum manibus: iniecto ceruicibus laq. o: ueste discissa: seminudū per totum uiaē sacrae spaciū reducta coma a capite ceu noxii solēt: atq. ēt mento mucrone gladii subiecto. ut uiscendā præberet faciē neue submitteret: sic legimus apud eundem. C. Caligulā p̄ter pedes suos trāseūtū matronaz faciē manu allauasse: si q. pudore submitterēt ut eas diligēter intueret. Fruebamur. tali spectaculo.

Piaculares uictimæ. datae ad purgationem aliorum hominum. lib. iii. dixerat uilissimo quoq. quasi piaculari dato. Publicæ sollicitudinis: q. solebant oībz terrori esse. Noxioreorum: aut lege innoxiorū. Lenta grauiora: nā mori qdam leue supplicium putabāt: unde Carmiliū cum audiuiſſet Tiberius mortē anticipasse: exclamauit: Carmilius me euasit: nec temere Caius in quēq. nisi crebris & minutis ictibus passus est sc̄uire: ut se mori sentiret. Supplicia. exilia. Raptim cōquisita. iō mala: q. sine delectu. Dediti. expositi. Vastatas delatiōibus terras. Romanū impium cæde delatorū exhaustū: qbus Tiberius: Caius: Nero: Domitianus statim credebant. Quē. aliquē delatorū. Scopulis: scopulis uel qbus scopulis exularēt. Hic. qui reseruatus esset: uel in scopulis ut in cycladibus. Nuda saxa. sporades: quæ sane Cycladibus obscuriores si Straboni credimus. Inhospitale. desertū: incultū: asperū ferū. Durā. laboriosam: egenam. Securitate. ipsis extorribus. Memorāda facies: demonstratio color. Facies. aspectus. Coacta. classis est. Iratos. tumidos. undosos. A portu. hostiēsi. Et apud & iuuabat aspicere multos. Clāmētia sua salua. q. noluit eos interficere. Cautibus. scopulis. insulari pœnæ.

PLINII PANEGYRICVS

Mart.loc⁹

Innocētissimus.nocentissimus.annominatio & cōtrarium:cū meriti deportarent^r quo prius immeriti. dixit Apollonius philosophus Domitiano per delatores uiros scelestissimos urbes funditus iterire: insulas exulibus repleti:cōtinētē doloribus abūdare:& exercitus formidine:senatū suspicionibus nunq̄ carere. Delatorū turba cōpleret.facit hoc ut credā Mart.scripsisse illud in Traiani laudē turba grauis pa-

ci:placidæq; inimica quieti.Quæ semper miseras sollicitabat opes tradita Getulis:nec cœpit arena nocē res.Et delator habet quod dabat exiliū.plurima.n.ex spectaculis Martia.epigrāmata in cōmendationē Traiani sunt edita. Neruā pri⁹ quosdā delatorū morte puniuerat:reliquos Traianus exilio.Dionis abbreviator ut tm̄ regē capita tāgēt tradit solum nō adhibuisse Traianū aures delatoribus. In præsens.Tacitus ad præsens dixit. Indagine inquisitione:inuestigatiōe legū nouag:qbus a delationibus absterreāt quasi illag; pœnag; formidine circūcludantur.est enim indagare scienter feras inquirere & uenari. indago p uenatione Apuleius & indaganter Columella pro diligēter usi sunt. est autem grauis noīatio. Inclusos:detritos:iuxta formā iuris antiqui:ei qui cœperat arguere:aut uindictā pposita erat:si uera detulisset:aut supplicii si fefellisset.Imperatores Valens & Valentinianus in hūc modū rescripserūt:nris & parētū nrorū constitutiōibus cōpræhensum est: eos

qui accusationem alienis noībus præsumpsissent delatorū numero esse adiiciēdos:atq; iō calūniosissimū caput:& personam iudicio irritæ delatiōis infamiæ supplicii sequat:quo posthac singuli uniuersiq; cognoscant nō licere in eo:qđ nō possit ostēdi iudicū animos cōmoueri.deinde fallaciter incusantibus maxime post exhibitionem accusati nullius iuris color uelut deriuata excusatiōe pficiat:nō publica abolitio:nō priuata tabulis subueniat psonis:nō spālis indulgentia:ne bñficiū qđē eos generale subducat. ad hāc Honorius & Theodosius Quisquis crimē intendit nō impunitā fore nouerit licētiā mentiēdi:cū calumniātes ad uindictā poscat similitudo supplicii:quæ uerba conueniūt cū Secūdo dicēte ereptum pecunias eūt:idest si quærent aliena delationibus rapere:sua amittēt similitudine supplicii: similiter si alicui exiliū intēderint:illi deportabunt:quare dixerat iure poeta epigrāmatarius.Et delator hēt qđ dabat exiliū:sunt autē hic exornatiōes duæ dissolutio:& cōtrariū. Ferreā:durā ferā. Cōuulnerādā punctis.punctis cauteriando notandā stygmata:inscribēdā qđ supplicii genus uulgo bullare dicitur allusit ad Domitiani gesta:quē lego fiscales calūnias primo magna calūniātū pœna repressisse. Ne qcq;.nam mox ad rapinas cōuersus uel uni quæcūq; crimina deferēti credidit. Paria præmio dāna.quadruplatores.n.qr̄ tam delati partem solebāt accipere. Metus.nisi qđ intēderint pbauerint par adituri supplicii oēs autem iudices inuigilare præcipit Cōstantinus imperator delatores sine fisci aduocato demūciantes pœnis afficere.apertissimi.n.iuris est ut qđ ex cuiusq; patrimōio ceciderit in casum & legibus & retro ordine iuris fisci aduocatis agētibus uendicet:sed qā nōnulli præcipientes secūdū ius possessa patrimonia deferre non cessant oībus damus licētiā qui se læsos existimant cōtra delatores seueritatē iudicū implorare ferro destictā.seruū uero dñi iubent leges in exemplū oīum pditorū seuissimæ sniæ subiugari ēt si obiecta pbauerit excepto crimine maiestatis. Titus.quē Dion testat expulisse ab urbe delatores:& Trang.inqt inter aduersa tempore & delatores mandatoresq; erāt ex licentia ueteri hos assidue in foro flagellis ac fustibus coelos & nouissime traductos per amphitheatri arenā partim subiici i seruos ac uenire imperauit partim in asperrima insulag; aduehi.utq; ēt similia qñq; ausuros perpetuo coerceret uetuit inter cætera de eadē re pluribus agi:itaq; illud frontem punctis notatam referri potest ad Titum qđ magis probo.

Prospexerat.cauerat meritis pœnis. Ideoq; numinibus æquatus & propterea inter deos relatus. hic quo me uertam nescio dicā ne p cōmodo suo alia alibi Secūdū interpretatiōe usum fatebor necesse nō cōstare sibi præsertim cū hāc orationē nō auditoribus sed lectoribus publicauerit:accusem tāti uiri idulgentiā qui emēdatione tanta utebāt diligētiā:dixerat.n.in pcedentibus a Domitiano Titū cælo dicatū ut ille dei frater uideret:hic uero quia delatores puniuerat nisi qs intelligat sub hoc prætextu impetratā a senatu. Titi cōsecrationē cum tm̄ Domitianus intenderet illam sibi decori futurā. Quandoq; post mortem:nam inter deos relatū memorat Eutropius.& Spartianus inquit Traiano diuinos honores datis ad senatū litteris & qđem accuratissimis Adrianus postulauit:& cunctis uolētibus meruit:ita ut senatus multa:q; is nō postulauerat in honorē Traiani sponte decerneret:adhæc lib.x.Gellius meminit tēpli Traiani:& in eo bibliothecā:secūdū artē tractās ostēdit ex comparatione plura Traianum præstitisse.

innocētissimus quisq; tunc nocentissimus adfigeretur cū insulas omnes:quas modo senatorum: iā delatorū turba compleret:quos quidem nō in p̄sens tantū:sed in æternum repressisti mille pœnarum indagine inclusos ereptum alienas pecunias eunt: perdant: quas habent: expellere penatibus gestiunt: suis exturbentur: neq; ut antea: exanguē illam:& ferream frontem nequicq; conuulnerandam præbeant punctis:& notas suas rideant: sed spectent paria præmio damna:nec maiores spes quam metus habeant:timeantq; quantū timebātur.Ingenti quidem aīo diuus Titus securitati nostræ ultioniq; p̄spexerat: ideoq; numinibus æquatus est: sed quanto tu quandoq; dignior cælo: q̄ tot

Res. recte facta. Illi. quā Titus fecit. i. qui longe plura gessisti laudanda q̄ Titus. Fecimus. hinc apparet Titum a senatu inter deos relatū. Arduū. mirādū. difficile. trāsit ad modestiā Traiani circa res fiscales. Edicto Titi. non tā intelligendū puto edictū: quo oīa priorum Cæsarū priuilegia cōfirmavit: quā quo delatores puniuit & repressit: nā sequētia huic snīa magis cōueniūt: ut. s. plura Nerua: cauerit quem pariter legimus pœnis delatores cohibuisse ad imitationē Titi q̄dam suo edicto astruentem. sed tot & tāta Traianus ingesserat ad illoz castigationē: ut ipse repertor & primus uideret. Astruxerat. addiderat.

res illi adiecisti: propter quam illum deū fecimus. Id hoc magis arduum fuit: quod īperator Nerua te filio: te successore dignissimus: per quem magna quædā edicto Titi astruxerat: nihilq̄ reliquisse tibi uidebatur: qui tam multa excogitasti: ut si ante te nihil esset inuentū. Quæ singula quantum tibi gratiæ dispensata adiecissent: at tu simul omnia p̄fudisti: ut sol & dies non parte aliqua: sed statim totus: nec unī aut alteri: sed omnibus in commune p̄fertur. Quam iuuat cernere ærarium silens: & querum: & quale ante delatores erat: nunc templum illud: nunc uere deus: non spoliarium ciuium: cruentarūq̄ prædarum sæuum receptaculum: ac toto in orbe terrarum adhuc locus unus ī quo optimo p̄cipe boni malis impares essent. Manet tamen honor legum: nihilq̄ ex publica utilitate conuulsum: nec pœna cuiquam remissa sed addita est ultio: solumque mutatum: quod iam non delatores: sed leges timentur. At fortasse non eadem seueritate fisci cum qua ærarium cohibes: immo tanto maiore: quanto plus tibi licere de tuo: quam de publico credis: Dicitur actori: atq̄ etiam procuratori tuo

re relictum sibi: quod capere non posset: & probasset iam id ad fiscum pertinere: etiam si id fiscus nō possideret: ex eo quod redactum esset: p̄fectus ærario partem dimidiam fexat. Vt sol. comparatio. Profertur. elucet. Aerarium. Saturni ædem: in quam publicam pecuniam seruandam reponebant. alibi copiosius. Silens. inquietatum reis. nam damnatorum pecuniæ partim ad ærarium: partim ad fiscum referebantur. Templum illud. Saturni. Deus. facit hic illorum sententia: qui scriplere Saturni ædem: iō constitutam pecuniarum publicarum receptaculum: q̄ nullum in eius finibus furtum fuerit cōmissum

Spoliarium. locus ubi referuantur spolia: eadem forma qua dicimus armarium. lego insuper in uita cōmodi apud Lampridium spoliarium esse locum ubi noxii necarentur: & Seneca epistola 2. xiiii. nunquid aliquem esse tam cupidum uitæ putes: ut iugulari in spoliario q̄ in arena malit: siue spoliarium appellatum: q̄ uita priuarentur: siue q̄ ibi spoliati laniarentur. Cruentorum. occisorum uiroꝝ: quorum bona publicarentur. Locus. extat. Optimo principe. sub Traiano. Honor legum. seueritas legum fiscalium. Ex publica utilitate. ex pecuniis publicis ærario inferendis. Conuulsum. ereptum. Ultio. calūniatoribus: qui prius impune debacchabantur. Fiscum. ubi principales pecuniæ reconduntur fiscus ē: sicut ærarium ubi publice. uiderint ii: qui crediderunt ærarium & fiscum idem esse non negauerim tamen interdum confundi sicut apud Claudianum. Non tua priuatis crescunt æraria damnis: quāquam & ibi pro publicis liceat accipere: ut exponas tua pro tui imperii. De tuo: de rebus fiscalibus. de publico: quæ referuntur in ærarium. Actori. Aduocato fiscali. ipse libro secundo fama non unius actoris: idest aduocati Vlpianus de iure fisci actores uocat procuratores Cæsaris bonorum: sic Tacitus libro tertio seruos quoq̄ Syllani ut tormentis interrogarentur actor publicus mancipio acceperat. caput est libro secundo codicis de aduocato fisci. quem primus Adrianus instituit auctore Spartiano. Procuratori. hodie quoque fiscus habet aduocatum & procuratorem: cuius officium etiam est aliena negocia mandato domini administrare. potest autem esse unius rei uel omnium. quod testatur Vlpianus. ff. iii. & ii. Codicis titulus est de procuratoribus.

Spoliariū

Fiscus

PLINII PANEGYRICVS

In ius ueni. non tantū si fiscalia cōmoda occultaue-
ris. audiat calumnias cōmouere. hoc imperator Constantinus cauit. & lib. xl. ff. de admini. rerum ad ciui-
tatem pertinentium. magistratū reip. non dōlū solūmodo sed latam negligentiam hoc amplius ēt diligen-
tiam debent. Tribunal. iudicem: nā magistratus erat constitutus. a Traiano: per quem cogeant aduo-
catus: & fisci procurator: si iniuriam alicui inferrent: stare legibus. Cruciatus. uexatione molestia: seueri-
tate. Par cæteris ius æque ut in alijs ibi seruaf. Litigatoris: aduocati: & pcuratoris Cæsaris sensus ē:

ibi oībus par iustitia reddif: si ut in cæ-
teris tribunalibus: nisi quis hoc diceret
maius q̄a litigāt: qui Cæsaris psonā re-
præsentant. Sors. & Vrnā. hæc oīa Pe-
dianus diligēter psequitur: cū multi in-
quit iudices in urnam mitterent sortito:
ut de pluribus necessarius numerus
confici posset: permittebat accusatori
ac reo ex illo numero reicere: quos pa-
tabant sibi: aut inimicos: aut ex aliqua
re incōmodos fore: & Marcell⁹ Epri-
us apud Tacitum memorat mortem
fuisse per sortem & urnā in quam iace-
bant sortes iudicandi: unde in. vi. Virg.
dixit. Quæsitō Minos ut nam mouet.

Reicere. iudices suspectos remouere
a iudicādo: unde reiectio appellata: qua
celebrata moris erat & haberi ī officio
prætoris: & in arca reponi noīa iudicū
delectorum secundum Asconiu. Hūc.
iudicem. Bona sæculi. libertatem iudi-
cibus liberam iudicādi quicquid uelint
sub principe Traiano. Fortiter. uehe-
menter. alibi constanter. Eodem foro
iisdē. legibus. Principatus: & libertas.
princeps & liberi hoīes. denotatio: quæ

a finitimis rebus trahit orationem. qua Possit intelligi res: quæ non suo uocabulo sit appellata. Vincif
causa cadit. Cuius causa mala. nunq̄ iudicat aduersus fiscum. Meritum beneficium tuū est. Eos. tā
bonos. Sūmā. sunt qui legant sine additione uerbi gratiam & interpretentur summā beneficioge. i. ma-
ximum beneficium principis. Onera imperii. ordo. onera imperii coegerunt institui pleraq̄ uectigalia
ut pro utilitate cōi: ita pro singulorū iniurijs. i. tam ad stipendia militum & annonam classēq̄ tuen-
dam: quæ pertinent ad publicam utilitatē: q̄ ad salariū magistratiū: qui ad arcendas priuatoꝝ iniurias
constituunt: nam Cæsar dictator scribēte Dione dicere solebat duo maxime necessaria affectatibus im-
perium milites: & pecunias: & inuicem consistere: nam stipendijs exercitus contrahit: illa ex armis cōpa-
rari: sunt enim pecuniæ principatus nerui sicut dicebat Mutianus apud eūdem authorem. νῦν ὁ ἀρχὴ τοῦ

ἡ ἐμὸν τὰ χρῆματα αἰῶνι εἶναι εἰλεῖ. i. neruos enim principatus pecunias semper esse dicebat. &
Demosthenes in orationibus dixit οὐδὲ χρῆματων καὶ αὐτῶν οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεινῶν
idest opus est: opus est pecuniarum: & sine his nihil est fieri necessariorum. solutiones autem stipendioge
fiebant aliquando a stipendiariis ciuitatibus: aliquando ex ærario: quandoq̄ ex tributo Romæ impo-
sito militibus pecuniæ dabantur. unde cum agitarer Nero an cuncta uectigalia omitteret senatores impe-
rium eius continuisse meminit Tacitus: dissolutionem imperii docēdo: si fructus: quibus respu. sustinere
tur diminuerentur: & Appianus in præfatione totius historiæ scribit: ex nonnullis impio parentibus: at-
q̄ suppositis plus detrimēti capere romanos: q̄ utilitatis quos licet inutiles deserere cū pudeat: principa-
tū oēm magnis copiis: magnisq̄ p̄sidijs circūquaq̄ uallātes t̄m terræ t̄mq̄ maris q̄si fundum quēdā ser-
uasse: atq̄ cōtinuisse suisq̄ temporibus & q̄dem solis romanis adfuisse ingentes copias peditū: ducenta
equitum. xl. milia elephantoge trecentoge bellicosoge numerum curuū ad proelia instructoge: duo millia
ac armoge in supplimentum. ccc. milia. & hæc quidem terrestribus copiis maritimis uero minoge nauū
duo milia trireniū a sexcuplis in quinqueres milia quingentage classē instrumētoge quoq̄ naualiū
numerū bis totidē. ad hoc naues partim auro proras partim puppes exornatas quas thalamegalas appel-
lant ad belli Pompā Dion in Augusto refert aluisse Romanos uiginti tres exercitus suis uero tēporibus
Vigesima. xix. Vigesima. uigesimalā dicimus sicut quadragesimalā decimā quintam. cum. s. de uigesimo quadragesi-
mo decimo quinto quoq̄ numero unum aufertur siue tributū siue pœne noīe. Tacitus de nerone uecti-
gal quoq̄ quintæ & uicesimæ uenaliū mācipioꝝ remissum specie magis q̄ ui. Tranqui. Caius inquit
pro litibus ubicunq̄ conceptis exegit quadragesimalā summā de qua litigaretur. & in Vespasiano memi-

nit Sabinū publicanū quadragesimā in Asia ægisse. M. Tullius ad Atticū. portoriis Italiæ sublati agro capano diuiso quod uectigal superest domesticum: præter uicesimā quæ uidetur una conciuncula pedis equoꝝ nostros eē peritura. hinc Liuius. vii. secūdi belli punici scribit aurū uicesimariū qui in sanctiore ærario ad ultimos usus referuabat. promi placuisse ubi uicesimariū aurū sane intelligimus collectū ex uicesimis: quis sciam quosdam legere censimariū qd' non pcedit Aulus Offilius equestris ordinis & Cæsar's familiarissimus libros de iure ciuili plurimos oēm partē operis fundantes qui reliquit de legibus uicesime primus cōscripsit authore Pomponio de origie iuris. de uicesima quæ ex re frumentaria colligebatur non loquitur secundus sed quæ pro hæreditatibus constituta fuerat. nam peregrini & externi etiam si iure Latii uel principum liberalitate in ciuitatē Romanam uenissent nō poterant adire suos hæreditatem nisi prius uicesimam hæreditatis persoluissent: quā legē primus instituit Augustus. hanc Dion inquit postq̃ multitudinē romanorū exercituū enumerauit pp copiam legionū & equitū Augustus multis indigēs pecuniis uicesimā hæreditatē & legatorū quæ testamento aliquibus præter maxima cognatione astrictos & pauperes relinquunt constituit tanq̃ hoc uectigal in Cæsar's cōmentariis scriptū inuenisset. hāc legis iniuriā Nerua primus emendauerat sed

Liuii loc⁹

extraneis: domesticis graue. Itaq̃ illis irrogatū est: his remissum. uidelicet quod manifestū erat quāto cum dolore laturī: seu potius non laturī homines eēnt: destringi aliquid & abradī bonis quæ sanguine: gentilitate sacrorū deniq̃ societate meruissent: quæq̃ nunquam: ut aliena: & speranda: sed ut sua semperq̃ possessa: ac deinceps proximo cuiq̃ transmittenda cōpissent Hæc mansuetudo legis ueteribus ciuibus seruabatur. noui seu per latium in ciuitate: seu beneficio principis uenissent: nisi simul cognationis iura impetrassent: alienissimi habebantur: quibus coniunctissimi fuerant. Ita maximum beneficium uertebatur in grauissimam iniuriā: ciuitasque Romana instar erat odii: & discordiæ:

parce Traianus multū liberalitati patriæ addidit Gratianus in totū sustulit. Ausonius. n. meminit Traianū tributa cōdonasse sed partibus retētis quas postea i totū Gratianus remisit: ubi de uicesimis intelligendū annotamus: Iulius et Capitolinus recitat Antoninū philosophū leges addidisse de uicesima hæreditatū. Extraneis: nulla cognatione cōiunctis: uel peregrinis: qui lege papia prohibebant uti ciuitate romana. Domesticis: cōsanguineis: gentilibus: qui ex eadem domo. i. familia sunt. Illis: extraneis. Irrogatū. impositum. His. domesticis. Remissum. ablatū: cōdonatū. Seu potius nō laturi. impatienter passuri correctio. Destringi. tolli decurtari. Abradi: & destringi: translata uerba. Bonis. a bonis. Sanguine cognatione: cuius gradus lege apud Iustinianū in institutionibus: & ff. xxxviii. Gentilitate: gētilis est: qui ex eadē familia est: uel eiusdē noīs quasi nomē familiæ hēat: ab hoc gētilitas dicta quæ pprie est multitudo ipsa uel familiæ uel nationis alicuius authore Festo. unde Varro lib. iii. rei rusticæ cū Axium libere de pauone dicere cohortat: q̃ Fircellius cognomēto Pauo iā discesserat: si qd' inqt diceret de hoc gētilitatis cā fortassis ante eū duceret ferram: sic hēt codex uetustus: uidelicet rē hāc tractaret: cū sit ex familia Pauonū: nā eodē libro Fircellium Pauonē reatinum dixerat: ferrā autem ante eum duceret. i. se strenue opponeret: ut de pauone diceret: nam seria Vegetio præceptore dūcitur ex abundantibus: quæ a strenuissimis directā ante frōtem opponit hostibus: ut turbata acies reparet. Gellius pariter tradit ferrā esse nomē ordinis in militia: insup Serrula apud eūdē Varronē instrumētū est ad metendū in extremo linei baculi incurui. Societate sacrorū. an ga aliquibus familiis ius faciēdoꝝ sacrorū peculiare fuit ut poticiis: & pinariis: an magis ad iura cognationū referēdū putamus? sacrum. n. matrimoniū per qd' multiplices fiūt cognatiōes: quare apud iuriscōsultos cū filius de patria ptate mitteret amplius nō eē in sacris patris dicebat: qm̃ per emancipationē ius agnationis extinguebat existimo id emanasse ex lege. xii. tabularū cuius uerba sunt hæc sacra priuata perpetuo manēto ea Ci. de legibus secundo libro interpretat ad qd' aliusit Plautinus parasitus in captiuis sine sacris hæreditatē sum adeptis offertissimā: solēt. n. gratiores eē quæ ab extraneis inspirato hæreditates deficiunt. Sperāda. tanq̃ nō sua: sed extranea. Sua. gētilitā patrimonialia. Deinceps. per gradus proximiores. Trāsmittēda. ut sub fideicōmissio. Mansuetudo. ut gētiles succederēt absq̃ honore uigesimæ. Veteribus. iā pridē in urbē receptis. Noui. ciues. Per latium. iure latii: quod q̃ fuerat adeptus sine tributo uiuebat: solū immune hēbat authore Paulo de censibus. ff. l. ad hoc ius petēdi magfatus. In urbe. Nā Pedianus scribit: ueteribus colonis Pōpeius ius latii dedit. i. ut petendi magfatus gratia ciuitatē Romanā adipiscerent. Strabo hoc amplius addit: ut qbus ius latii foret concessum nullū cum prætoribus uenientiū Roma negocium eēt. Beneficio. munere: liberalitate: priuilegio. Simul. nisi cum a principe donaret ciuitate ro. simul et impetrassent iura cognationis. i. posse succedere in hæreditatibus suorū per ius cognatiōis. Alienissimi. extranei. tanq̃ illos sanguine nō cōtingentes. nā ab his uigesima exigebat: maximū beneficiū donatio ciuitatis romanæ. In grauissimam iniuriā cū uigesimo auferretur bonorum relictoꝝ tanq̃ non essent ciues. Instar odii. tanq̃ odium. dicimus instar latine sine ad & minus uisitare cum ad: quod subinde reperies apud Apuleium.

Ausonius locus.

Gentilis gētilitas

Varronis locus

Serra Serrula.

PLINII PANEGYRICVS

Orbitatis. quæ priuaret ciues debita hæreditate. Pignora. cognatiões: q̄ sunt hypothecæ amoris. Salua ipsoꝝ pietate. et si inter se mutuo dilexissent. Distraheret. leparet. Nri romani. Copenſari. Romanâ ciuitatē. cōtētos eē Vigefimā soluere: & cognationū iure priuari mō ciues romani cēt. Gratuita. romana ciuitas gratis dari sine onere uigefimæ. Tā magno p̄cio. ſ. tributo uigefimæ: & affinitatū priuariōe. Pater tuus. Nerua. Perueniſſet. ſiue cōdito teſtō ſiue ab iſteſtato. Cognationū iura. Vt pximior adiret hæreditatē. Nō recepſſent. nō ipetrāſſent. Eius. peculii. Ne darēt. ne publicano ſoluerēt. Im

Postlimi-
nium

munitatē. ab onere uigefimæ. Reductus eēt in p̄ris ptatē. dupliciter poſſunt filii reduci in p̄riam ptatē: ſi emancipati iterū reuertant ad patrē: aut ab hoſtib⁹ capti iure poſtliminiū: ſicut ſequētia indicant nam niſi reducti eſſent in p̄riam ptatē bona eoz p̄tinent ad quos p̄tinerent: eſt aut poſtliminiū ius amiſſæ rei recuperādæ ab extraneo in ſtatū priſtiniū reſtituendæ moribus legibuſq; conſtitutū: qđ adeptuſq; eſſe dicitur: cum extra limina: hoc eſt terminos puincia in captiuitate detētus: ruruſ ad p̄pria limina reuertitur: hinc luſtinianuſ titulo qbus modis iuſ patriæ poteſtatiſ diſſoluit: dictū aſſerit poſtliminiū a limine & poſt: unde eum qui ab hoſtibus captuſ eſt & in fineſ n̄roſ poſtea peruenit poſtliminio reuerſuſ eē dicimuſ: nā limina ſicut i domib⁹ finē quēdā faciūt ſic & ipſi finē limē eē ueteres uoluerunt hinc & limes dictuſ eſt: q̄ſi finis qdā & terminuſ: ab eo poſtliminium dictū eſt q̄a ab eodē limie reuertebat: quo amiſſuſ erat. plura iuriſconſulti p̄ſertim. ff. xlix. de captiuiſ & poſtliminio reuerſiſ & ab hoſtibus captiſ: pariter. viii. codicis. Inſolēter. ſupbe. Hiſ. noib⁹. parentū & liberorū. Publicanuſ publicū: exactorē uigefimæ. de publicaniſ alibi multa. Piaculo: ſcelere: monſtro. extra neoſ tanq̄ inter ſe alienoſ. Ille. Nerua

Hacten⁹. hoc tm̄ de uigefimiſ ſanxit.

Quā optimū patrē decuit. Adoptaturuſ: te filiū optimū. Hoc. officiū. De libaſſe: retigſſe: pauca remiſſe: tranſlatio a guſtatorib⁹. Quādā: de uigefimiſ. Seu potiuſ correctio. Demonſtraſſe Traiano. Proprie: intactā: delibata. Muneri. legi uigefimæ. Aſtruxit. addidit: tranſlatio a ſtrue lignorū. Filiuſ eēt immunis in hæreditate p̄riſ. Immunis. liber ab onere uigefimæ. Quod fuiſſet bona filii qbus uidebat fuiſſe p̄.

Egregie. feciſti. Lachrymaſ. orbitatē. Veſtigaleſ obnoxiaſ uigefimæ. Bona filii: ut militiſ & emancipati: q̄ et ab iſteſtato ad pximioſ deuoluunt. Diminutiōe. uiceſime. Sociū. aliquē p̄cipē.

Orbitatē. orbos parēteſ. denotiatio. Ad ineſſe rōnem. rōne uigefimā remiſſe.

Cies mille ſextertiū donatiōib⁹ effudit. Iniuſiaſ. calamitateſ. Inſuper ultra dolore. quem patitur in obitu filii. Sic. per ſe. Soluſ. orbuſ.

Quid. perinde ac ſi diceret: nonne miſerrimuſ? Non a filio ſed a fiſco ut priuſ accidebat.

& orbitatiſ. cū cariffima pignora ſalua ipſorū pietate diſtraheret: Inueniebāt tñ: qbus tātuſ amor no minis nri iſſet: ut romanam ciuitatē nō uigefimæ mō uerū et affinitatū dāno bñ cōpēſari putarēt. ſed hiſ maxime debebat gratuita cōtingere a qbus tā magno æſtimabat. Igit̄ pater tuuſ ſanxit ut qđ ex matriſ ad liberoſ: ex liberorū boniſ perueniſſet ad matrem: etiam ſi cognationum iura non recepſſent: cū ciuitatē adipiſcerētur: ei⁹ uigefimā ne darēt. Eadē imunitatē in p̄riſ boniſ filio tribuit: ſi mō reductuſ eēt in p̄riſ ptatē ratur iprobe: & iſolēter: ac pene ipſe hiſ noib⁹ iſeri publicanuſ: nec ſi ne piaculo quodā ſactiſſimaſ neceſſitudineſ uelut iſtercedēte uigefima ſcidi: nullū eē tāti uectigal: qđ liberoſ: ac parēteſ faceret extraneoſ. Hactenūſ ille: p̄ciuſ fortaiſſe: quā decuit optimū principē: ſed nō p̄ciuſ quā optimū patrē: q̄ optimū adoptatur⁹ hoc quoq; parētis iſdulgetiſſimi fecit qđ delibaſſe qdā ſeu potiuſ demonſtraſſe cōtētus largā: ac p̄pe i tactā bñfaciēdi materiā filio reſeruauit. Stati ergo muneri ei⁹ liberalitaſ tua aſtruxit: ut quēadmodū in p̄riſ filiū ſic i hæreditate filii p̄ eēt immunis: nec eodē momēto quo p̄ eē deſiſſet: hoc quoq; amitteret: qđ fuiſſet. egregie Ceſar qđ lachrymaſ parētū uectigaleſ eē nō pateriſ. Bona filii p̄ ſine diminutiōe poſſideat: nec ſociū hæreditatiſ accipiat: q̄ nō hēt luctuſ. nēo recētē: & attonitā orbitatē ad cōputationē uocet. cogatq; p̄rem: qđ reliq̄rit filiū ſcire Augeo. P. C. principiſ munuſ: cū oñdo liberalitati ei⁹ iſſe rōnē. ābitio. n. & iactātia: & effuſio: & qđ uiſ potiuſ q̄ liberalitaſ exiſtimāda ē: cui rō nō conſtat. Dignū ergo ipator māſuetudine tua minuire orbitatiſ iniuriaſ nec pati quēq; filio amiſſo iſup aſfici alio doloſ: ſic quoq; abūde miſera reſ ē p̄ filio ſoluſ hæreſ qđ ſi coheredē nō a filio accipiat. Ad de q̄ cū diuſ nerua ſanxiſſet: ut i p̄riſ boiſ liberi

Habet. ſociū. Nemo publicanuſ: attonitā: ſtupidā: mētis iopē. cōputationē ad calculū hæreditatiſ: ut inde demaſ uiceſima.

Effuſio. pdigalitaſ. qua poſſumuſ inculcare. Nerone: q̄ biſ & uicies mille ſextertiū donatiōib⁹ effudit. Rō nō cōſtat nulla honeſta rō appareat. Dignū. eſt reſ digna

Iniuriaſ. calamitateſ. Inſuper ultra dolore. quem patitur in obitu filii. Sic. per ſe. Soluſ. orbuſ.

Quid. perinde ac ſi diceret: nonne miſerrimuſ? Non a filio ſed a fiſco ut priuſ accidebat.

Necessitate, onere. Congruēs: conueniens æquū. Posteris: minoribus id est filiis. Amplior: ut solu-
ti essent a necessitate uigesimali: patres uero non. Maioribus: patribus. Retro recurreret: respiceret: re-
uerteret. ad maiores retro gradere. Aequitas, inter ius & æquitatē hoc interest: ius est quod oīa recta
& inflexibilia exigit: æquitas: quæ de iure multū remittit referre Donato. Apuleius. ix. tradit sinistra æq-
uati sacrata: qd̄ nulla caliditate: nulla solertia sit p̄dita. Sed Plautus & Catullus eam furtiuam appellant.
Si mō filius in p̄tate p̄ris uerba ista fuerant in edicto Neruæ.

necessitate uigesimali soluerentur: cōgruēs erat eā
dem immunitatem parētes in liberorum bonis ob-
tinere. Cur enī posteris amplior honor: quā maio-
ribus haberetur: curue nō retro quoq; recurreret
æquitas eadē? Tu quidē Cæsar illā exceptionē re-
mouisti: si modo filius ī potestate patris fuisset: in-
tuitus opinor uim: legēq; naturę: quę semper in di-
tione parētum esse liberos iussit: nec utī inter pe-
cudes: sic inter homines potestatē: & īperiū ualen-
tioribus dedit. Nec uero cōtētus primū cognatio-
nis gradum abstulisse uigesimali: secūdū quoq; ex-
emit: cauītq; ut in sororis bonis frater: & contra in
fratris soror: utq; auus auia in neptis nepotiq; &
inuicem illi seruarentur immunes. His quoq; qui-
bus per latiū ciuitas romana patuisset: idē idulsi-
t omnib; inter se cognationū iura cōmisit simul
& pariter: & more naturæ: quæ priores p̄cipes a
singulis rogari gestiebant: nō tā præstandi animo
quam negandi. Ex quo intelligi pōt quātę benigni-
tatis: quantī spiritus fuerit sparsas: atq; ut ita dicā
laceras gētilitates colligere: atq; cōnectere: & qua
si renasci iubere: deferre quod negabat: atq; id prę-
stare cunctis: quod sæpe singuli non impetrasset.
Postremo ipsū sibi eripere tot beneficiorū occasio-
nes: tam numerosam obligandi: imputādiq; mate-
riam. indignū credo ei uisū ab homine peti: quod
dii dedissent. Sorores estis: & frater: auus: & nepo-
tes: quid ē ergo: cur egetis: ut sitis. uobis estis. Qui
pro cætera sua moderatione non minus inuidiosū
putat dare hæreditatem: quam auferre. Leti ergo
adite honores: capeſſite ciuitatem: neminem hoc
necessitudinis abruptum uelut truncum amputa-
tum; destituet: iisdem omnes quibus ante pigno-
ribus: sed honestiores perfruentur: ac ne remo-
tus quidem: iamque deficientis affinitatis gradus

uerat. Adite honores municipali iure magistratus petere poterāt p̄inde ac si ciues romani essent. hoc edi-
ctum tuum. Destituet necessitudinis. separabit a necessitudine: uelut truncū abruptū & amputatū: tanq̄
a familia sua exclusum: est aut trāslatio: sic Iuuenalis satyra. iii. tanq̄ mancus: & extincta corpus non utile
dextra. Pignoribus. cognatiōibus lata significatiōe: more suo. Honestiores. facti. uigesimali imunitate
Ac ne remotus qdem longe. s. a cognatione: ut in. y. &. yi. gradu. in illo cētū octogintaquattuor conti-
neri personas: in hoc uero quadraginta octo testis est Paulus. septimū autem gradū q̄ excedit: quatenus
ultra eum fere rerum natura cognatorum uitam consistere non patitur ibidem referente Modestino.

Intuitus. respexisti. Vti iter pecudes cō-
paratio. Valērioribus. p̄ hoc apte ostē-
dit captos ab hostibus intelligere. Ab-
stulisse uigesimali. liberaſſe ab onere ui-
gesimali. Primū. parētis & filii. Cai? ista
de gradib; affinitatū scripsit gradus co-
gnatiōis alii superioris ordinis sūt: alii infe-
rioris: alii ex trāuerso siue a latere: supio-
ris sūt ordinis parētes: inferioris liberi:
ex trāuerso siue a latere fratres: & soro-
res: liberiq; eorū: sed a superior quidem &
inferior cognatio a primo gradu īcipit:
ex trāuerso siue a latere nullus ē primū
gradus: & ideo īcipit a secūdo: itaq; pri-
mo gradu cognatiōis: superioris qdē &
inferioris ordinis cognati possunt con-
currere: ex transuerso uero nunq̄ eodē
gradu: quisq; cōcurrere pōt: at in secūdo
ac tertio & deinceps in cæteris possunt
etiam ex transuerso quidem concurre-
re: & cum superioris ordinis cognatis:
primo igitur gradu sunt supra pater &
mater: infra filius filia: secundo sūt gra-
du supra: auus auia: infra nepos neptis:
ex trāuerso frater soror: & q̄ illic tractā-
tur latius. Secūdū: fratris: & sororis ex
transuerso. In fratris. bonis traductio
color: nā eadē uerba sine uitio frequen-
ter repetunt. Illi. neptis & nepos. Im-
munes. liberae a uectigali uigesimali.

Perlatiū. iure latii. Patuisset. data eēt
Idē immunitatē uigesimali. Cōmisit.
cōiunxit: nā intercedēte uigesima uide-
bant diſiūcta. More naturæ. quæ oīa
pariter oībus dispensat. A singulis. per
priuilegia. Gestiebant. uolebant: appe-
tebāt. Spiritus. magnanimitatis. Gē-
tilitates: familias domos. Deferre. da-
re sponte non petētibus. Eripere sibi
priuare se: nā per has cōcessiōes multos
obligasset. singulis singulas cōcedēdo.

Imputandi. ingratas uidelicet. Soro-
res estis. fingit hæc dici potuisse a Tra-
iano. Ut sitis. ut fratris immunes scili-
cet a uigesima. Vobis estis. per uos &
sine priuilegio. Qui. Traianus. Dare.
cōcedere uigesimali per priuilegiū. Au-
ferre iniuste ut ui: ut domitianus cōſue-

PLINII PANEGYRICVS

Qualibet. minima cauerat p̄terea Traianus ut usq; ad septimū affinitatis gradū modo esset parua hæreditas oēs soluerent onere uigesima. Cōis oīum parens. Traianus pater p̄iæ circuitio. Sūmā: magnā hæreditatem obnoxia uigesimæ. Tota sepulchro. caput ē in ea sanctiōe fuit: at si q̄s q̄tūis magnam hæreditatē funeri & sepulchro faciūdo totam impēderet onere uigesima careret. Obseruator. custos publicanus. Cuiuscūq; modi. siue iure affinitatis. siue alio. Ea pecunia. funeri impendēda. Dicta est. edicto sancita. Periculū. onus. Opibus. magna hæreditate. Iniquitas in gratulationem. cōtrarium.

Vt uigesimā debeat: ut sit tam ampla hæreditas: p̄ quā debeat uigesimā. Additum. ordo: additū est in idē edicti. id est aliud caput cōtinet in eodē tuo edicto: ut oēs: qui fisco aliqd in præterito uigesimæ cā debuissent: soluerent. est autem transgressio pturbans ordinem uerborū traiectione: quæ si rem nō reddit obscurā multū pderit ad continuationes: sed maius remisit debitū Adrianus: per edictū cōdonando oīa: sine ea ad se pertinerent siue ad ærariū: decēniū præscribēs a quo tpe debere quisq; desineret: nec postea debiturus esset. Eiusmodi. per hæreditates. Intulissent. in fiscum. Nō inferrēt nō tenerent. Subuenire emendare præterita. Annibal. n. apud Liuiū p̄terita dixit magis repræhēdi: q̄ corrigi possunt.

Nec dii quidem possunt. in eadē sniam iam scripserat Plini⁹ senior lib. ii. ubi de deo agit: nec inquit pōt facere: ut qui uixit non uixerit: q̄ honores gessit nō gesserit: nullūq; habere in præterita ius p̄terq; obliuionis. Debere. ærario uigesimam præteriti. Quod. uectigal. Postea in futurū in casibus prædictis. Fecisti. dū absoluis a præteritis. Ne malos principes: remittēdo quæ sub malis principibus fisco debebantur. Quo ingenio: quanta diligētia. an potius quo re latius accipiat. Si natura pateretur. si fieri posset. Refudisses. reddidisses. restituis. Sanguinē. uitā trucidatis. Et bona spoliatis a Domitiano. Dionis abbreviator memorat Neruā restituis. oēs facultates quasq; in fisco cōperit: iniuste spoliatis a Domitiano. Non tuo sæculo. cū nōdum imperares. Alius. princeps. Vt contumacibus tanq̄ iis qui in tempore non satisfecissent. Irrogatōe.

collatione: poena. Mulctaret. puniret: multa proprie pecuniaria: quāuis interdū ad alia trahatur. Re terre nih il iniquitatis. eandem esse iniquitatem. Exigas. si redimus. Nō oportuerit. in præteritum.

An constituas. in futurum. Feres. patienter sustinebis. est autem licentia astutior. qua aliquem obiurgamus quomodo se cupit obiurgati. præterea color frequentatio: cum res in tota causa dispersæ cōguntur in unum locum: quo grauior: aut acrior oratio sit. Sollicitudinem consularē. curam mei consulis cuius proprium curare publica. Collationes. extraordinaria uel superindicta tributa. xii. Codicis titulus est de collatione fundorum uel rei priuatæ: uel dominicæ: uel ciuitatum: uel templorū: & x. eiusdem de collatione donatorum uel releuatorum: aut translatorum seu aderatorū postquam sequitur titulus de collatione æris. Congiarium obtulisse. compar graue: & similiter desinens. Imperii redditus. nam cum uectigalia secundum Cice. pro Cn. Pompeio: sint nerui reipub. debet princeps impensas & redditus diligenter computare: ut si ingruerit necessitas eas tanquam subsidia opportuna paratas habeat. alii enim principes cum largitionibus ordinarios redditus exhausserant. conuertebantur ad rapinas. pecuniarum autem in thesauris romanorū scribit Appianus ægyptiorū talentorum quattuor & septuaginta milia suis temporibus fuisse. Frugalitas. temperantia ab impensis superfluis.

a qualibet quantitate uigesimam inferre cogetur: statuit enim cōis oīum parens sūmam: quæ publicanū patī possit. Carebit onere uigesimæ. parua: & exiliis hæreditas: & si ita gratus hæres: uolet tota sepulchro: tota funeri seruet: nemo obseruator: nemo castigator adsistet. Cuiuscūq; modi ea pecunia ex hæreditate alicuius obuenerit: securus habeat quietusq; possideat. Ea lex uigesimæ dicta est: ut ad periculū eius perueneri nisi opibus nō possit. conuersa ē iniquitas in gratulationē: iniuria in uotum. optat hæres ut uigesimā debeat. Additū est: ut qui eiusmodi ex causis in idē edicti uigesimā deberēt nondū tamen intulissent: non inferrent. At in præteritum subuenire: ne dii quidē possunt: tu tamē subuenisti: cauistiq; ut desineret quisq; debere: quod non eēt postea debiturus. Idem fecisti ne malos principes habuissemus: quo ingenio si natura pateret quā libeter tot spoliatis: tot trucidatis sanguinē & bona refudisses? Vetuisti exigi qd debere nō tuo sæculo cœpat. Alius ut cōtumacibus irasceret: tarditatēq; soluēdi dupli: uel & quadrupli irrogatione mulctaret: tu nihil referre iniquitatis existimas: exigas qd debere nō oportuerit: an cōstituas: ut debeat. Feres Cēsar curā: & sollicitudinē cōsularē: nā mihi cogitanti eundē te collationes remisisse: donatiuū reddidisse: cōgiariū obtulisse: delatores abegisse: uectigalia tēperasse: iterrogā dus uideris satis ne cōputaueris impiū redditus: an tantas uires hēat frugalitas principis: ut tot impē

Sufficiat. satisfacit q. s. donat: remittit: id frugalitate suppleat. Aliis. principibus. Domitianum im-
primis notat. Omnia. hyperbole. Fronte graui. cum seueritate sic Mart. Triste. supercilium: duricq se
uera Catonis Frons. Contumaciter. superbe. Aderent. fauerent. sua sponte. a natura. Magistris.
instructoribus. monitoribus Plura. plures rapendi uias. A nobis. a malis subornatoribus. Cōtra nos.
in ciuium perniciem: & detrimentum. Obstructus: clausas. Silēt. auari adultores Philostratus libro
septimo recitat sub Domitiano comparatas accusationes aduersus ditissimos: quod immensæ diuitiæ

diis: tot erogationibus sola sufficiat: nam quid ē
causæ: cur aliis quidem: cum omnia raperent: &
rapta retinerēt: ut si nihil rapuissent: defuerit om-
nia: tibi cum tam multa largiaris: & nihil auferas
omnia superflint: Nunq̃ principibus defuerunt
qui fronte graui: & tristi supercilio utilitatibus fi-
sci contumaciter adessent: & erant principes ipsi
sua sponte auidi: & rapaces: & qui magistris non
egerent: plura tamen semper a nobis cōtra nos di-
dicerunt: sed ad tuas aures cum cæteris omnibus:
tum uel maxime auaris adulationibus obstructus
est aditus. Silent ergo: & quiescunt & postquam
non est: cui suadeatur: qui suadeant non sunt. quo
euenit: ut tibi: cum plurimum pro tuis: tum pro
nostris moribus debeamus. Locupletabant: & fis-
cum: & ærarium non tam Voconia: & Iulia le-
ges: q̃ maiestatis singulare: & unicum crimen eo-
rum: qui crimine uacarent: huius tu me tum peni-
tus substulisti contentus magnitudine: qua nulli
magis caruerunt: q̃ qui sibi maiestatem uindicabāt.
Reddita ē amicis fides: liberis pietas: obsequium
seruis uerentur: & parent: & dominos habent:

contumeliam paterent: & ceruicem su-
pra multos extollerent & animos erige-
rent nec obtemperare legibus sinerent
alius item accusatus est quod Tarenti
sacrificans publicis precibus non addi-
derat Dumitianum esse Palladis filium
alius q̃ i insulam secessisset tanquā in-
terfecta parente. Pro nostris moribus.
facis enim ut uel inuito caremus adulā
di morbo. Voconia. Voconius legem Voconia
tulit authore Pediano: ne quis census: lex.
hoc est pecuniosus hæredem relinque-
ret filiam. Gellius tamen. xix. quid in-
quit utilius plebiscito Voconii de co-
hercendis mulierum hæreditatibus. nā
Marcus Tullius pro Cor. Balbo dixe-
rat apud maiores nostros legem tulit
Quintus Voconius de mulierum hære-
ditatibus idem in Verrem. C. Voconi-
us sanxit nequis hæredem uirginem ne
ue mulierem faceret: & diuus Augusti-
nus tertio de ciuitate Dei. lata est lex
Voconia: ne quis hæredem foeminam
faceret: nec unicam filiam. Iuliae leges.
apud Iurisconsultos legimus multas le-
ges appellatas Iulias. nā. ff. & Codice. ti
tulus ē ad legē Iuliā maiestatis: ad legē
Iuliā de ui publica: item repetūdaz: ad
legē Iuliam de ui priuata ad legē Iuliā
de annonā ad legē Iuliā peculatus: ad le-
gem Iuliā ambitus. Iuliae legis de mari-
tandis ordinibus meminerunt Apule-

ius & Tranquillus: sed imprimis monstraſſe autumo legem Iuliam in adulteros & stupratores ab Augu-
sto latam authore Vlpia. quam Domitianus desuetam reuocauerat Martialis testimonio Iulia lex po-
pulis ex quo Faustine renata est: Atq; intrare domos iussa pudicitia. Maiestatis. quamuis supra quid sit
maiestas enarrauimus: addam tamen non importune maiestatem minuere esse de dignitate aut ampli-
tudine: aut potestate imperii Romani aliquid derogare: crimen secundum Vlpianum ad legem Iuliam
maiestatis sacrilegio proximum: quod Tiberius atrociter puniuit nam cum Tacitus libro tertio scribat.
Ancharium postulasse Cæsum Cordium de repetundis addito inquit maiestatis crimine quod tū om-
nium accusationum complementum erat & non multo post maiestatis crimina subdebantur uinclum
& necessitas silendi. Nero autem instituit: ut lege maiestatis dicta factaq; omnia: quibus modo delator
non deesset tenerentur: & Domitianus quosdam maiestatis reos in curiam induxerat: quibus more ma-
iorum condemnatis liberum mortis arbitrium permisit scribente Tranquillo lege. ff. xlviii. ad legem Iu-
liam maiestatis: quot criminum species complectatur crimen læsæ maiestatis. Locupletabant. Paulus
& Martianus Iurisconsulti testantur bona reorum maiestatis læsæ etiam post mortem fisco applicari si
lios autem eorum Honorius & Arcadius constituerunt ab omnibus bonis paternis & maternis repelli:
& ab omni alia quauis hæreditate: & successionē: Falcidiam tantū filiabus ex bonis matris relinquunt.
maiestatis damnati capite plectuntur. Eorum. ciuium. Qui crimine uacarent. innocentium. Ma-
gnitudine. maiestatis amplitudine. Vendicabant. ni sibi usurpabant: male enim terrore ueneratio ac-
quiritur. at Traianus si Dioni credimus magis amari a Romanis q̃ timeri gaudebat. Amicis fides. non
amplius se inuicem reos agunt: neq; liberi parentes: neq; serui dominos. Verentur & parent. lego apud
Dionem: Neruam seruos atq; libertorum plurimos dominis & patronis insidiantes ad unum occidi im-
perasse: & ne serui in posterum dominos criminarentur edicto uetuisse: quod etiam fecisse Traianum
Mart. in laudem eius refert. libro. x. qui sua restituis spoliato iura patrono: Libertis exul nō erit ille suis.

Iuliae leges

Maiestas

Mar. locus

PLINII PANEGYRICVS

Non enim ordo est: non. n. iam serui nostri sunt amici principis: sed nos sumus. nā Claudius libertis suis oīa credidit & indulgit sic Galba: & Suidas memorat Caiū sanxisse ut serui dños de quocūq; crimine possent accusare. Hermogenianus. ff. v. rñdet: lege pmissum seruis in certis casibus cōtra dños cōsistere.

Mancipiis. seruis. Oēs. dños. Seruile bellū. p. mutatio. nā seruorū in dños coniurationē seruile bellū uocauit: respiciēs ad illud: q; in Sicilia ortū cū a p̄torib⁹ opprimi minime ualuisset. Cn. Fuluius cōsuli mā datū est: cuius belli initiū fuit Eunus seruus natione Syrus: qui cōtracta agrestiū seruorū manu: & solu-

tis ergastulis iusti exercitus numeꝝ impleuit: Cleon quoq; alter seruus ad. lxx. milia seruorū cōtraxit: & copiis iunctis cōtra populū Ro. exercitūq; eius: bellū sēpenuero gesserūt. hāc Liuius & Marcellinus. Nō minus. p̄stitisti. Nō minorē opem tulisti. Hos. dños. Securos. a delatiōe seruorū. Nec fortasse. diminutio. i. ponamus q; nō sint laudāda. Illum. potius intelligo Domitianū quā aliū: i. quē recenti scelegē memoria gladiū oratoriū distringit: cū is cuilibet accusatori crediderit. In capita. in perniciē. Subornantē. clanculū instruentē: qd obiecturi: essent est. n. subornare factum instruere aliquē semotis arbitris: & semper in malū usurpat: Liuius. iiii. belli punici: militē subornauit: ut Syracusas perferret nunciū cōueniētē eis: quā ad Milā falso nunciata erant. Trāq; l. Iulius Cæsar subornauit: qui. C. Rabirio perduellionis diem diceret. Delata. ab alio explicata: detecta. Silēs principi. malos. In eodē genere. filr laudandū.

Subornare

non enim iam serui principis nostri amici: sed nos sumus: nec pater patriæ alienis se mancipiis chariorem: q̄ ciuibus suis credit. omnes accusatore domestico liberaſti. unoq; salutis publice signo illud (ut sic dixerim) seruile bellū sustulisti: in quo non minus seruis q̄ dominis praestitisti. hos enim securos: illos bonos fecisti: non uis interea laudari: nec fortasse laudanda sint: grata sunt tamen recordantibus principē illū in capita dominorū seruos subornatē: monstratēq; crimina q̄ tanq̄ delata puniet. magnū: & ineuitabile: ac toties cuiq; experiēdū malū quoties q̄sq; similes p̄cipi seruos haberet. In eodē genere ponendū est quod testamenta nostra secura sunt: nec unus oīum nunc: q̄ scriptus hāres. nō tu falsis: nō tu iniquis tabulis aduocaris. nullius ad te iracūdia: nullius impietas: nullius furor confugit: nec quia offendit alius nūcuparis:

Secura. rata. libera. Claudii serui tenuisse ab ullo q cognatos h̄ret se relinq h̄redē: & publicatas ab aliis īperatorib⁹ h̄reditates suis restituisse. Pertinacē uero tradit Capitolinus legē tulisse: ut testamēta priora nō prius essent irrita: quā alia perfectā essent: neue ob hoc fiscus aliquñ succederet: ipseq; p̄fessus ē nulli⁹ se adituꝝ h̄reditatē: q̄ aut adulationē alicui⁹ eēt delata: aut lite: aut pplexa: ut legitimi h̄redes & necessarii priuarent: i. de Iustinianus in Institutionibus: diuus inq; Pertinax expressit nō admissuꝝ se h̄reditatē eius: q̄ litis cā principē reliquerit h̄redē: neq; tabulas nō legitime factas: in qbus ipse ob eā cām h̄res institutus erat pbatuꝝ. Nec unus oīum nūc tu es h̄res: q̄ scriptus. in testamēto olim fuisses: & postea ultimo: qd ualere debet. Præteritus sis respexit Tiberiū: q̄ ut irrita & uana putauit illoꝝ testamēta: quoscūq; quis diceret h̄rede Cæsare mori destinasse nā fm Paulum eius bona qui se īperatorē factum h̄redē iactauerat: a fisco occupari nō possunt: nec ex īperfecto testamēto īperatorē h̄reditatem uendicare posse sēpe cōstitutū ē. licet. n. lex īperii solēnibus iuris īperatorē soluerit: nihil tñ tā p̄priū īperii est quā legibus uiuere. Falsis. cōfictis. Iniquis. utpote præteritis filiis: quos h̄redes īstituere debuiſſet potius quā īperatorē. legimus Tiberiū metu & langore ad fastidium uitæ egisse. Cn. Lentulū Augurem: cui census maximus fuerat: ut ne quo: nisi ipso h̄rede moreretur: Caium uero testamēta p̄mipularium: qui ab initio principatus Tiberii neq; illū neq; se h̄redem reliquissent ut ingrata rescidisse Neronem deniq; īstituisse ut ingratorum in principe testamenta ad fiscum pertinerent ac ne impune esset studiosis uiris. qui scripsissent uel dictassent ea. satis cōstat lecto testamēto Agricola sicut Tacitus in eius uita refert quo optime uxori & piissimæ filia Domitianum scripsit l̄tatum eum uelut honore iudicioq; tam coeca & corrupta mens aff duis adulationibus erat ut nesciret a bono patre nō scribi h̄redem nisi malum principem ubi menda satis obuia pro testamento legitur testimonio. Nullius iracūdia confugit ad te. nullius te dixit h̄redem quod iratus esset in suos quod impius dum filios præterit quod furore non ratione ductus sit. Nuncuparis. h̄res nominaris qua dictione Iurisconsulti plerunq; utuntur Vlpia. ff. xxviii. de testamentis. h̄redes palam ita ut exaudiri possint nuncupandi sunt licebit ergo testanti uel h̄redes nuncupare uel scribere sed si nuncupat palā debet idē ita ut exaudiri possit a testibus Teod. & Valent. Imp. libro sexto cod. titulo de testamētis per nuncupationē dicunt hoc est sine scriptura testamenta quoq; non aliter ualere sancimus quam si septem testes & simul uno eodemq; tempore collecti testatoris uoluntatem ut testamentum sine scriptura facientis audiuerint. Tacitus. nec defuerunt: qui monerent magna ex parte h̄redem Cæsarem nuncupare. Tranquil. etiam in Caio opportune usus est hoc uerbo. metu inquit iam & ab ignotis inter familiares: & a parentibus inter liberos palam h̄res nuncuparetur: derisores uocabat: quod post nuncupationem uiuere perseuerabant.

Tacitiloc⁹

Nūcupare

Quia alius offendit. te. si id putans posse imperatoriā indignationē mitigari. Vitellius equitē Romanū proclamantē cū raperet ad poenā hāeres meus es: exhibere testamētī tabulas cohægit: utq; legit cohære de sibi libertū eius ascriptū: iugulari cū liberto iperavit. Meruisti pp tua in illū merita: Tranql. narrat Augustum accepisse uiginti annis quaterdecies milies sext. ex testamētis amicorū. Præteriris. nō relinqueris hāeres. Priuatū. dum nondū eras iperator. Cursum. uitæ ordinē. Sit ne feracius. sensus ē expe-riētia ostēdis principē: qui amet a suis nō solū maiorē laudē: sed etiā pecuniā sibi cōparare ab amicis illū ultro hāredē relinquentibus: quā illos q; cogebant ciues se nuncupare hāredes. Sit ne. an sit. cū uere sit. Pater tuus. Nerua. Donauit multa. nā quascunq; pecunias in regis thesauris cōperit reliquas: iniuste spoliatis a Domitiano restituit: pauperibus Ro. decies quinquagies centena millia erogauit agrosque sua pecunia coemptos ppositis senatorii ordinis uiris: qui illos egenis diuiderent. nihilo segnior i amicos extitit: cōpluribus ingētia beneficia cōferens. nā Philostratus in uitis Sophistæ tradit Atticū declamatoris Herodis patrē domi suæ Thesaurū ingētem effodisse: ac Neruæ iperatori scripsisse qd placeret fieri de illo cui Cæsare rescripsisse inuēto uti debere. ueq; Atticus sibi metuens iteq; scripsit: sed inuentū excedit priuatam cōditionē: ad quæ iperator rescripsit etiā pro arbitrio tuo abutere. Cesserit parū gratus. & si aliquis horū inuentus est parū gratus erga illū: uel decesserit parū gratus si aliquis horū donatus a patre tuo decessit præterito te in testamēto. Manent. uiuunt sine discrimine hāredes ingrati defuncti. Eius. Neruæ. Illis. bonis: quæ pater tuus elargitus est. Clariorē. illustriorē. notabiliorē. snia duplex. Sed quis interrogatio: quæ hoc agit ut neget. Prætulit laudē istā pecuniæ. potius uoluit laudari q; habere pecuniā. Quotus quisq;. nullus ē qui. In patrimoniis uestris: q; a maioribus & parētibus trāmissum fuerat ad nos. Duxit: putauit. Quod esset de suo. quod ipse & superiores principes donassent. Illitos cibis hamos. cōtectos esca uncas: quibus pisces capiunt sic & munerib; hoies illaqueant. Mart. captores notans. Sic auidis fallax idulget piscib; hamus. Calida sic stultas decipit esca feras. Illitos cibis hamos. opertos præda laqueos. tres exornationes notari pnt: cōpar: sibi cadēs: permutatio. Multiplicata. lōge maiora munera. Referrēt hāredes instituti Cæsares. Priuatis a priuatis. Quicqd attigerāt. cui-cūq; aliqd donassent. Ad usum secundorū: ad felicitatē. Per aduersa: q; faciūt ut bona. melius intelligamus. nā idē dixit hēt has uices cōditio mortaliū ut aduersa ex secundis: ex aduersis scda noscant. Periclitatus es. nobiscū sub Domitiano qm malis principib; uirtus formidolosa ē. nā oīum priā tū dies & horas: qb; nati erāt iquirens: nō paucos ēt eorū: q; desperabāt aliquā potētiā cōsequi: interfecit. M. Tullius de Oratore magna la; illa & admirabilis uideri solet tulisse casus sapiēter aduersos: nō fractū ēē fortūa: re-tinui sse i reb; asperis dignitatē. Qui malos faciet. adulatores. circuitio. Quæ. qualē principē. Quæ. Domitiani scelera. Principē geris. es princeps. Priuato iudicio. cū recte scias priuatorū iudicia de principe: uel te talē geris i principatu: qualē priuatus tibi principē optabas. Aliū. principē esse. Imbuti assueti. Quibus. nobis. Sūma uotoꝝ. sūmū uotū ut nobis dare. Melior. minus malus. Pessimo. Domitiano. Nisi optimū. tibi similē. Ignarus tui. alienus a cognatione tui. Tā. ignarus sui. Tā stultus. Locū ipm. iperii habenas. Post te. post obitū tuū. Affectauit tñ Imperiū Adrianus post mortē Traiā: quis

PLINII PANEGYRICVS

non destinatus: neq; ab eo adoptatus: sed potissimū fauente Plotina Cæsar creatus. multū Traiano dissimilis: sed nō cōtemnendus imperator. Possit. esse necessario. Quā ut uelit. quā uoluntate cū uideat nō posse tua uestigia subsequi. Molem. pondus. Cōparari tibi. quis nō dissidet tuas uirtutes æquare?

Bono p̄icipi. Neruæ. Adoptari. cur nō debebas adoptari a bono: cū difficile esset illū imitari. Prona. in prōptu. Nemo repēdit incolumitatē turpitudine. nullus imperator incolumes facit: & absoluit uiros: quod sint turpes: & p̄bosi: ut olim fiebat & ut apertius dicā: nemo cogitur eē turpis: ut incolumis fit. nā scimus Neronē p̄fessis apud se ob

scœnitatē: cætera quoq; cōcessisse delicta. Dignitas uitæ. q̄a dignitates assequi nō flagitiis: sed uirtutibus perpulchre Ci. dixit scripsisse Platonē: q̄les in rep. principes eēnt: tales reliquos solere eē ciues & Theopōpus referente Athæneo recitauit Philippū Alexādrī patrē extitisse prodigū & lurconē: uñ amicos eius talibus uiciis laborasse: nā multos illi siles: alios breui regio luxu corruptos ad eā uitā defluxisse. Cōsiderat⁹. habet. In tenebris. sine honore. i. ocio: in secessu ut faciebant sub Domitiano.

Præmia. sunt cōstituta. Virtutibus. uiris bonis. Quæ. erāt ordinata. Nec tm̄ ex cōsciā merces bñfactis. nā sapius factoz suoz cōsciētā præmiū facit. in primo enim epl̄az meminimus inquit quāto maiore aīo fructus honestatis in cōscientia: quā in fama reponatur. sub Traiano uero non solū hoc. sed etiā honoz & diuitiaz pro uirtutib⁹ præmiū reportabāt boni. sapiens. n. & si nulla re indigeat tamē authore: Seneca multis illi rebus opus est. merces nominatiui Casus est dicta: a merēdo. q̄q̄ apud iuris cōsultos merx pro mercimonio legat⁹: cuius accusatiui pluralē merces Ouidius in heroidibus protulit. Nec me crede fretū: merces portante carina Finde re. apud Noniū sic scriptū iuenies: merx

Merces.
Merx.

& mercatura hoc distāt: q̄ merx est spēs ipsa: mercatura est actus ipse: mercatus aut locus in quo agitur mercatura. Rectos. iustos. Vt alii. principes solebāt. Tacitus memorat Corbulonē iam bellū Caucis Germanis parantē litteris Claudī repressum quosdā enim dicere lolitos apud principē. quicquid prospere fecisset Corbulo id casurum in reip. dānum: formidolosum paci uigē insignē & ignaro principi pergrauem. Cum satis sit. bonis uiris. Si nō nocet eē bonis: ut fieri solebat sub malis principibus quibus uir tuserat suspecta. His. bonis. Honores. magistratus. Sacerdotia. pontificatus: auguratus: & his filia.

Prouincias. imperia dissolutio color. Hi boni. Florent illustrantur. Isti alii. sic Antonius philosophus ex malis bonos fecit: ex bonis optimos: fuiq; per oīa moderatissimus in hoībus deterrēdis a malo: inuitādīs ad bonū: remunerādīs copia & indulgētia liberalis. Acuunt ad imitationē bonoz. Precio. integritatis: cū uidēt integros uiros & industrios remunerari. Siles: boni. Dissimiles. mali. Præmia bonoz quæ dantur bonis a principe faciunt alios bonos: cū uidēt bonos eē in p̄cio: sicut maloz p̄mia faciūt malos. Pauci adeo īgenio ualent pauci admodū reperiunt ea natura præditi: ut uicia: aut uirtutes pro rōnibus tēpore expetant: aut fugiāt. Turpe uiciū. Honestū uirtutē. Pro ut bene cessit si bene euenit p̄ uicio aut uirtute expetūt uel unū uel altez si te male fugiūt. Ac secus male cessit. i. præponūt utile honesto neq; sequunt honestū uirtutis causa sed spe præmii. Cæteri plurimi. Vbi merces laboris datur inertiaz præmiū qđ debebat laboriosis uiris erogat⁹ inertibus & qđ uigilātibus datur somniculosis & qđ frugalibus trāssert⁹ ad p̄digos. Eadē ista præmia. Cōsectant⁹ cōquirunt: Tacitus libro decimo sexto de Nerone agens. Caio inquit Petronio dies per somnum: nox officiis & oblectamentis uitæ transigebat. utq; alios industria ita hunc ignauia ad famā protulerat. reuolutus ad uicia: seu uicioz imitationem inter paucos familiarium Neroni assumptus est. Quibus artibus. malis. Illi. improbi qui munera comparant per scelera. Nam secundum Martialem: Nemo suos: hæc est aula natura potentis: Sed domini mores Cæsarianus habet. Tales. cæteri. Dum uolunt. esse & uideri mali.

quā ut uelit. quis. n. curæ tuæ molē sponte subeat? q̄s cōparari tibi nō reformidet? Expertus: & ipse es: quā sit honerosum succedere bono principī: & afferebas excusationē adoptari. an prona: paruaq; sunt ad æmulādū q̄ nemo incolumitatē turpitudine repēdit? Salua ē oīb⁹ uita: & dignitas uitæ: nec iā cōsideratus: ac sapiēs: q̄ ætatē i tenebris agit. Ea dē qppe sub p̄cipe uirtutibus premia: q̄ in libertate: nec benefactis tm̄ ex conscientia: sed etiā præmia sunt merces. Amas constātiā ciuiū: rectosq; ac uiuidos animos non ut aliū contundis ac depri- mis: sed foues: & attollis. Prodest bonos esse cū sit satis: abundeq; si nō nocet: his honores: his sacerdotia: his prouincias offers: hī amicicia tua: hī iudicio florent: acuuntur isti integritatis: & idustrie precio. similes: dissimiles alliciuntur. nam præmia bonorum: malorumq; bonos: ac malos faciunt. Pauci adeo ingenio ualent: ut non turpe honestūque: prout bene ac secus cessit. expetant fugiantue: cæteri ubi laboris inertiaz: uigilantiæ somno: frugalitatis luxuriæ merces datur. eadem ista quib⁹ alios artib⁹ assecutos uidēt: cōsectant⁹: qualesq; sunt illi: tales esse: & uideri uolunt: & dum uolunt:

Fiunt. tales re uera euadunt. traductio. Vno aut altero. Augusto: & Tito: quos constat fuisse bonos. unde Dion in Tito memorat Titum Augusto comparandum in diuersa ætate: huncq; si minus uixisset nunq; a Romanis dilectum fuisse: neq; illum si plus: nam Augustus crudelior in principio propter hostes & seditiones: postea longo tempore multis in populum Roma. beneficiis claruit: at Titus humanæ imperans periit in Robore gloriæ. fortassis non uacaturus culpa: si diutius uexisset: qua fortuna maiori quam uirtute utebatur. Nimis dixi: quia duos ante Traianum principes bonos fuisse retuli. Augustus enim iter initia crudelis fuit authoribus Dione. Appiano: Tráquillo: & Titus cum patre principatū administrans se in ciuilius & uiolentius ægit. si quidē suspectissimum quencq; sibi: submissis: qui per theatra & castra quasi consensu ad pœnam deposcerent: haud cunctanter oppressit in his Aulum Cecinnā consularem uirum uocatum ad cœnam. ac uix dū triclinio egressum cōfodi iussit.

fiunt: & priores quidem principes excepto patre tuo: præterea uno: aut altero: & nimis dixi uiciis potius ciuiū: quā uirtutibus lætabant: primū qđ in alio sua quemq; natura delectat. deinde quos patientiores seruitutis arbitrabant: quos non deere esse nisi seruos: horū in sinum oīa congerebant: bonos autē ocio: aut situ obstrusos: & quasi sepultos nō nisi delationibus: & periculis in lucē: ac diē pferebant. Tu amicos ex optimis legis: & hercule æquū ē eē eos carissimos bono principi: qui in uisi malo fuerit. Scis ut sicut diuersa natura dominatio: & principatus: ita nō aliis esse principē gratiorē: q̄ qui maxime dominum grauent. Hos ergo prouehis: & ostētas quasi specimen: & exemplar: quæ tibi secta uitæ: qđ hoīum genus placeat. ideo non censuram adhuc: nō præfecturā morum recepisti: quia tibi beneficiis potius q̄ remediis igenia nostra experiri placet. & alio q̄ nescio an plus moribus cōferat princeps: qui bonos esse patit quā qui cogit. Flexibiles: quancūq; in partē ducimur a principe: atq; ut ita dicā: sequaces sumus: huic. n. cari: huic pbatī esse cupimus: quod frustra sperauerūt dissimiles: eoq; obsequiū cōtinuatōe peruenimus: ut prope oēs hoīes unius moribus uiuamus. porro non tā sinistre cōstitutū est: ut qui malum principē possumus: bonū non possimus imitari. Perge mō Cæsar: & uim: effectumq; censuræ

Tranquil. locus

Viciis. Tranqui. in Domitiano: satis constat duos solos e notioribus uenia donatos: tribunum laticlauium & centurionem qui se quo facilius expertes culpæ ostenderent: ipudicos pbauerāt: & ob id neq; apud ducē: neq; apud milites ullius momenti esse potuisse. tribunum Dion nominat. Iulius ait Caluēster tribunus militum accusatus q̄ sapius cum Antonio Saturnino secreto cōgrederetur: neq; hoc dilluere posset: respondit se conuenire solitum ob amorem. erat enim eius ætatis & formæ: qui posset amari: inde absolutus hoc solum dixit: cessabo ab iis: quæ consueui. remisit igitur Domitianus crimē maiestatis læsæ Caluēstro: quia impudicus erat. nā & ipse in mares pronior fuit. Sua natura delectat quenque in alio. sententia: idest unusquisq; delectatur cum uidet sui similem. nisi seruos. uiciorum qualem Crispinum Iuuenalis pulsat. & ideo Domitiano gratum uel. Nisi seruos. uilis animi: non affectantes principatum.

Horum. malorum: in quos satyricus gladium distrinxit. Criminibus debent ortos: prætoria: mensas. Omnia: dona

ut Claudius Narcisso & Pallanti: Nero Polycleto. Galba Icelo libertis. Situ. desuetudine priuatione munerum ciuiliū. Lucem. noticiam & famam. Legis. secernis. Eos. uiros optimos. Malo principi. Domitiano. Diuersa: sunt a natura nam dominatio: quæ tyrannis dicitur: tanquam dominus seruis imperat: principatus: quod regnum appellamus: tanquam pater filiis. ita principem non esse gratiorē aliis ciuibus: q̄ qui maxime grauentur: idest ægre patiuntur dominum tyrannum. Hos bonos.

Prouehis. ad honores promoues. Exemplar. indicium. Secta. ordo: uia modus. Non recepisti censuram. noluisti fieri censor. Non præfecturam morum. interpretatio censuræ quæ nihil aliud est q̄ morum præfectura. Augustus rem ipsam sine nomine recepit: auctor enim Tranquillo recepisse morum & legum regimen perpetuum sine honore censuræ. Remediis. notis censoriis. Experiri. an potius beneficiis ad beneuiendum excitemur: quam ignominia. Alioquin. insuper. Nescio. dubitatio: quæ tamen ostendit magis probati principem qui suos ciues patitur esse bonos: idest qui utitur clamentia: q̄ qui cogit uicia: scilicet se uere reprimat admissa latenter Domitianum monstrat qui suscepta morum correctione multa se uere exercuit. Sequaces. fautores. imitatores. consecutores: unde sequaces heredas appellamus a natura sequentes: quibus adheferint. nam subditi studia principum imitantur: quare Cicero uoluit talem fuisse ciuitatem Romanam: qualescūq; summi ciuitatis uiri fuissent: & quancūq; imitationem in principibus eandem in populo. Huic. Traiano. Dissimiles: pessimi. Vnius. Traiani. Constitutum. comparatum a natura. Vim. rem quamuis non receperis nomen censoris.

PLINII PANEGYRICVS

Tuum propositū tuū institutū beneuolendi & faciendi optima. Obtinebunt uim. perinde erit i esse
 etu ac si censor esses. Vita. bona. Censura. regimen moꝝ. nā Traianus cū populo humaniter uersaba
 tur: & cū senatoribus grauiter: cunctis quidē amabilis: metuendus uero nulli: nisi hostibus. hāc Dion
 quare nō īmerito Xenophon tradit Agelilaū priuatoꝝ hoīum errata modeste tulisse: principū uero ma
 xima existimasse: iudicabat. n. ab illis pauca: sed ab his mala multa cōstitui. Nec tā imperio. sic est enim
 sic est: exasperat hoīes īperata correctio blandissime iubetur exēplo authore Pacato ī panegyrico Theo
 dosii. Moetus est infidelis magis recti

iam dixerat lib. ix. timor abit si recedas.
 M. Tullius asserit metum malum custo
 dē diuturnitatis nā lōge ualētior amor
 ad obtinēdum quicquid uolueris unde
 nō iniuria dixit moerum infidelē magi
 strum recti. Exēplis docentur meli⁹: q̄
 praeceptis: scribit enim Fabius. q̄rū grā
 ci praeceptis ualent: tm̄ Romani (quod
 est maius) exēplis: & quidē longe proba
 bilius est se uigē bonum rebus: q̄ uerbis
 ostendere: nihilq; recte sine exēplo do
 cetur: aut discitur. Boni. usus. Appro
 bant. re hoc infert ut ad alia transeat.

Obtinuit aliquis qualis Tiberius quē
 narrat. Dion exegisse pātomimos ab ur
 be: & ne ea arte q̄s uterē iussisse: q̄a mu
 lieres corrumpebant: & tumultus exci
 tabant. Nero pariter factiōes pantomi
 moꝝ cū ipsis simul relegauit: sed magis
 hoc ad Domitianū referendū credide
 rim: qui scenā histrionibus interdixit: tā
 tum intra domū exercendi artem iure
 cōcesso: seruat praeceptū rhetoꝝ ex cō
 paratione pessimi laudando optimum.
 repete quā te pantomimis alibi anno
 tauimus. Ut uellet ut esset contentus
 populus Ro. Rogatus es. petiuit preci
 bus a te populus: ut pantomimos tolle
 res. Alius. Domitianus. Beneficium.
 id Romani pro beneficio reputarunt.

Necessitas. parere imperio Domitia
 ni. Concentu. cōclaminatione. concor
 dia. cōsensu. A patre tuo. a Nerua sub
 lata sunt pantomimoꝝ spectacula quā postea Traianus in theatrū reduxit si Dioni credimus: refert. n.
 hunc imperatorē histrione Pylade nō mediocriter oblectatū. in cuius laudē Boetus grācus epigrāma
 cecinit: quo significatur illum recitasse Bacchi tragœdiā. nō omitam Dionem: q̄tū ex eius cōpendio li
 cet intueri: tradere Neruā īpendia contraxisse: sustulisse multa sacrificia: equoꝝ cursus: atq; certamina:
 nec minus spectacula quādā: nulla tamen de pantomimis particulariter habita mentione. Exactum ē.
 postularunt cuncti. Vtrunq; recte factū est. Malus Domitianus. Tolle. remoueri. nā spectatū mores
 solent inficere pantomimi: unde merito diuus Augustinus libro cui titulus de ciuitate Dei: plerunq; in
 genii acumen intendit in deperditos pantomimorum motus & inhonestas saltationes. Malis. hoībus.

Bene. honesta. Authorem. displicuisse nō factum quia bonum. Scenici imperatoris. Neronem respi
 cit qui scānicis artibus imbutus primū Neapoli prodiit in scenam deinde etiam magni aestimauit can
 tare Romae insuper nō dubitauit priuatis spectaculis operā inter scenicos dare quodā praeoꝝ sextertiū
 decies offerēte. tragœdias quoq; cantauit personatus heroum deorūq; Tranqui. author legimus et Caiū
 fuisse cantatorē & saltatorē eoq; die quo periit peruigiliū indixisse ut initiū in scenā prodeundi licentia
 tēpoꝝ auspicaret. Applausor. nā captus Nero modulatis Alexandrinorū laudationibus plures Alexā
 dria euocauit. nec eo segnius adolescētes equestris ordinis & quinq; amplius milia e plebe robustissimae
 iuuentutis undiq; elegit qui diuisi in sanctiones plausuum genera condiscerent. Effceminatas. molles
 corruptrices. Sæculo. temporibus tuis. Vulgus capere etiā disciplinā principū. sequi mores suoꝝ prin
 cipū. Rem seuerissimā. exterminationē pantomimoꝝ a theatro. Fecerint. secuti sint libenter. Ab
 uno. principe Traiano. Maeste Cæsar. cumulate & magis aucte hac grauitatis gloria a sacris sermo tra
 ctus referente Seruio quoties. n. aut thus aut uinū super uictimā fondebat dicebant maestus est taurus

tuum propositum: tuī actus obtinebunt. nā uita
 principis censura est: eaq; perpetua: ad hāc dirigī
 mur: ad hāc conuertimur: nec tam imperio nobis
 opus est: q̄ exēplo. q̄ppe īfidelis recti magister ē
 metus. melius homines exemplis docentur: quā
 īprimis hoc in se boni habent: quod approbant:
 quē precipiunt fieri posse. Et quis terror ualūisset
 efficere: qd' reuerētia tuī effecit: obtinuit aliquis:
 ut spectaculum pantomimoꝝ popu. ro. tolli pate
 retur: sed non obtinuit: ut uellet. rogatus es tu qd
 cogebat alius: cœpitq; eē beneficium: quod neces
 sitas fuerat. neq; enim a te minore cōcentu: ut tol
 leres pātomimos: quam a patre tuo: ut restitueret:
 exactum est. Vtrunq; recte: nā: & restitui oportebat:
 quos sustulerat malus princeps. & tolli resti
 tutos. In his enim: quā a malis benefiunt: hic tenē
 dus est modus: ut appareat authorem displicuisse
 nō factū. Idē ergo populus ille aliqñ scenici īpera
 toris spectator: & applausor: nūc in pantomimis
 quoq; aduersat: & dānat effceminatas artes: & in
 decora sæculo studia. Ex quo manifestū est princi
 pū disciplinā capere et uulgus: cū rē: si ab uno fiat
 seuerissimā fecerit oēs. Maeste hac grauitatis gl'ia
 Cæsar: q̄ cōsecutus es: ut qd' antea uis: & īpiū: nūc

uino uel thure. hoc est cumulat est hostia: & magis aucta inde ad eos qui uirtute uel honoribus aucti sunt transfertur Marcus Tullius de repub. ferunt laudibus mactat honoribus. i. magis augēt. Seneca. ix. eplaz macte uirtutis esto. sanguinolētis & ex acie redeuntibus hoc dicis. Cato tamē in re rustica macte inquit uino inferiori esto & macte hac illace dape pollucenda esto ac interdum aliter. cōiungi septimo casu authores sunt donatus & Diomedes. Martialis etiā genitium ascripsit. Macte animi dicens uaria- ri per casus multoz testimonio confirmatur nam Pompeius nominatium singularem sicut Cato pro-

mores uocarentur. Castigauerūt uicia sua ipsi: qui castigari merebantur: idemq; emendatores: qui emendandi fuerunt. Itaq; nemo de seueritate tua querit: & liberum est queri. Sed cū ita cōparatū sit: ut de nullo minus p̄cipe querantur homines: quam de quo maxime licet: tamen in s̄culo nihil est: quo non omne hoīum genus lætetur: & gaudeat: boni prouehuntur: malī: qui est tranquillissimus status ciuitatis: nec timent: nec timent. mede- ris erroribus: sed īplorantibus oībusq;: quos bo- nos facis hanc astruis laudē: ne coegisse uidearis. Quid uita: qd mores iuuentutis: quā principaliter formas: quē honorē dicendi magistris: quam dignitatem sapientiæ doctoribus habes: ut sub te spiritū: & sanguinē & patriam receperunt studia:

tulit mactus hoc fercto scribēs Curtius lib. iiii. pluralē nos quidē macti uirtute estote sic Plinius senior lib. ii. macti īge- nio & coeli interpretes. uerūtāmē apud Liuium lib. ii. ab urbe condita indecli- nabile positum ēē uidetur iuberem in- quit macte uirtute ēē sic nō multo post Secundus macte uterq; in remp. merito qua dictione uidet̄ usus Actius Nonio docente qui multoz testimonia super hoc uerbo citat. Mores honestum pro positum tollendoz & pantomimoz. Vi- cia. aliog. Ipsi. ut Caius: ut Claudius: ut Nero: ut Domitianus: qui merebant̄ castigari. trāsgressio: quā perturbat or- dinē uerbog. Liberum est. licet nec igit̄ mirum si ea dicendi libertate lue- nalis sub Traiano sit usus: quīs conque- ratur nō esse priog. libertatem: & tamē liberrime loquat̄: quod indicium fuit ma- ximæ libertatis. Cōparatum. consue- tum: cōstitutū. Licet libertas concessa

est. In s̄culo tēporibus nostris: tuo principatu. Nihil est. nulla res fit. Omne genus cuiuscunq; con- ditionis. boni prouehuntur. uirtute p̄diti dignitatibus honestant̄. Suidas inquit Traianus nemini in- uidit: neq; aliquem dignitate priuauit: sed mirū in modū oēs bonos fouit: neccirco neminem uerebatur: neq; oderat. Claudianus de Stilicone hunc locū æmulatus est sicut alibi in aliis plarūq;. Hinc prisca re- deunt artes: foelicibus inde Ingeniis aperitur iter despectaq; musæ Colla leuant: opibusq; fluens: & pau- per eodē Nititur ad fructū studio: cū cernat uterq; Quod nec inops iaceat p̄bitas: nec inertia surgat Di- uitis. Nec timent accusatores: cū reliqui sint boni. Nec timēt. a bonis: quia nullam lædendi faculta- tē habēt. Erroribus. punis malos uiros. Implorantibus. cū ploratu opē petētibus: ut medearis. Astruis. addis: applicas. Ne coegisse uidearis. ut sua sponte boni uideantur effecti. Iuuentutis Romanæ con- ductis stipendio tuo rhetoribus: qui iuuenes eloquētia sua excolant. inter cæteros mōstrat Fabiū Quin- tilianū: qui ad imperiū Traiani peruenit: & sub eo professus est. Dicēdi magistris: rhetoribus. circuitio. nā Celso statuā publice poni iussit authore & Dione: & muneribus poetas affecit dicēte de eo Iuuenale. Nemo tñ studiis indignū ferre laborē Cogetur posthac necit̄ quicunq; canoris Eloquium uocale mo- dis: laurūq; momordit: & Lucianus eum sapientē īperatorē & studia coluisse cōmemorat. Sapiētia do- ctoribus: iam p̄diximus quendā philosophum in curru triūphali a Traiano honoris causa positum: addam etiā usum fuisse p̄ceptore Plutarcho philosopho & historico grauissimo: extat adhuc eius epi- stola. qua Traianū libere monet: ut se in principatu optime gerat. Spiritū: & sanguinē. uita. nā sub Do- mitiano multi secundū Dionem interfecti: quod philosophiæ operā darent: reliqui urbe pulsi. hunc lo- cum Tacitus in p̄fatione uitæ Agricolaæ apertius exequit̄. legimus inquit cū Aruleno Rustico Petus Thrasea: Herennio Senectioni Priscus Heluidius laudati essent capitale fuisse neq; in ipsos. modo autho- res sed in libros quoq; eoz seuitū esse: delegato triumuiris ministerio ut monumenta clarissimoz inge- niorum in comitio ac foro urerentur. scilicet illo igne uocem populi Romani & libertatem senatus & conscientiam generis humani aboleri arbitrabantur expulsi insuper sapientiæ professoribus atq; omni bona arte in exilium acta. ne quid unquam honestum occurreret. nūc demum redit animus Nerua Cæ- sare beatissimi s̄culi ortu res olim dissociabiles miscente principatum & libertatem augeatq; quotidie foelicitatem imperii. Nerua Traianus nec spem modo ac uotum securitas publica sed ipsius uoti fiducia ac robur assumpserit. Patriam. Romam unde fuerunt expulsa. studia. litteraz. & erunt adhuc qui dissimulabunt Iuuenalem non scripsisse hæc de Traiāo satyra septima. Et spes & ratio studiog. i Cæsare tantum. Solus enim tristes hac tempestate camœnas Respexit. ego ut supra multis argumentis cōproba- ui sub Traiano scriptam Iuuenalis satyram ita de eo illic locutum facile cōtenderim nam quamuis Dio- nis autoritate non fuerit Traianus exactæ doctrinæ tamen doctos & fouit & extrulit & ne longius re- cedamus nonne Secundum oratorem excussum multis prouectū dignitatibus imprimis carum habuit.

PLINII PANEGYRICVS

Priorum tempore. Atheneus ait quidam Sophocles decreto eiecit omnes ab attica philosophos & Romani in omnibus optimi eosdem ab urbe expulere tanquam iuuentutis corruptores nam Lucio Posthumio consule. Alcium & Philesum epicureos sic Messenenses epicuros omnes abegerunt pariter Antiochus rex cuiuscunque sectæ regno suo interdixit neque fateri scire quomodo postea a Romanis recepti fuerint. ad hæc in Tiberio Tranqui. obiectum est poetæ quod in tragœdia Agamemnonem probris lacerasset obiectum & historico quod Brutum & Cassium Romanorum ultimos dixisset animaduersum statim in auctores scriptaque abolita quamuis

probarent ut etiam aliquot ante annos Augusto audiente recitata. quibusdam custodia traditis non modo studendi solatium ademptum sed etiam sermonis & colloquii usum. Princeps. Domitianus.

Artes. philosophiam: nam uera philosophia est uiciis carere: & uirtutibus abundare. Reuerentia. timore. In complexu. in sinu. Præstas. re facis quod philosophi præcipiunt: munera enim sapientis & non indocti hominis obibat: nihilque omnino erat: quod optime non exerceret.

Quantum ab illis probaris. unde Luuenalis hortatur iuuenes doctos ad laudes Traiani. Hoc agite o iuuenes circumspicit: & stimulat uos Materiamque sibi ducis indulgentia quaerit. Studia humanitatis. quibus edocemur ut humanis moribus utamur. Admissionum tuarum facilitatem. transit bono ordine: ad facile aditum colloquendi cum Traiano unicuique permissum: sic laudatur Vespasianus apud Traquil. sic Agesilaus apud Xenophontem: quod lætaretur aditum ad se omnibus patere: contra notat Persarum regem gloriantem difficile ad se præbere accessum: cum ergo Traianus studiis humanitatis auscultaret: sequebatur eum esse facilem admittere quoscunque ad congressum sui. Hos. Flauios. antequam

Domitianus prouehere cum suis: ciuilibus bellis concussa rep. Arcam: domum palatinam. Noie. titulo inscriptione. Publicarum ædium. quod uellet imperatoris palatium ciuibus omnibus patere: & publicum esse. non autem intelligendum de priuata Traiani domo: quam P. Victor in. xii. urbis regione locat. Frustra tamen. inscripserat arcem palatinam titulo publicarum ædium. Adoptasset. te principem bonum. Ut in publicis. sine custodia: quo omnes conuenire possunt nullo repellente. Moribus tuis. qui finis fores palatii omnibus patere. Non alius. sed tu fueris auctor: & institutor huius moris: quod sane maius est: quam subsequi alium. Reuerata. cunctis aperta sunt: quod tuum palatium. Sedes. templum Iouis Capitolini. Magis omnium est. Obices. repagula: sese pessuli. dicimus hic obex: & hæc obex apud antiquos: quos Virg. secutus in. x. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Sulpitium Apollinarum tradit Gellius obices cum olera correpta solitum dicere. Onexander de imperatore eligendo: delectus inquit imperator facilis esto: comis: & se uolentibus adire pateat: non tamen ea sit facilitate: atque comitate: ut contemptui fiat: nec acerbus & durus ut odium in se concitet. Gradus. conditiones: differentia quia sub aliis principibus inferiores & uiliores homines per custodes contumeliose repellebantur ab aditu palatii. Mille liminibus. inuneris ostiis quibus ad Domitianum transcedebatur. Aliqua. limina supererant. Dura. surda clausa difficilia aperiri. Pudor. modestia.

Paruos. priuatos uirosque tenuium. Augustum larum. pauperem domum. larum pro domo usurpari satis obuium est a laribus diis tracta denominatione quos Corybantas & Idaeos dactylos tresque fuisse tradit Diomedes. nam auctore Seruio maiores omnes in suis domibus sepeliebantur unde ortum ut lares colerentur in domibus quos Tertullianus sic irridet domesticos deos quos lares dicitis domestica præte tractatis pignerando uenditando demutando. Censorinus auctore eundem esse genium & larum. Apuleius de deo Socratis. ex lemuribus qui posterorum suorum curam sortitus pacato & quieto numine domum possidet lar dicitur familiaris neque iniuria Plut. in quonibus præsidet: & domus custodes lares dixit: alienis formidolosos: domesticis mittes: unde canis eis assistit: ipsi autem canum pellibus uestiunt: an quod Chrysippus opinatur dæmonia quædam mala circumire: quibus dii quasi carnificibus: & scelegitultoribus aduersus iniustos: & ipsos utuntur: sic lares furiales qui

quæ priorum temporum immanitas exiliis puniebat: cum sibi uitiorum omnium conscius princeps inimicas uitæ artes non odio magisque reuerentia relegaret. At tu easdem artes in complexu oculis: auribus habes. Præstas enim quaecunque præcipiunt: tantumque eas diligis: quantum ab illis probaris. An quisque studia humanitatis professus: non cum omnia tua: tum uel imprimis laudibus ferat admissionum tuarum facilitatem? Magno quidem animo parens tuus hanc ante hos principes arcem publicarum ædium nomine inscripserat: frustra tamen nisi adoptasset: qui habitare ut in publicis posset. Quam bene cum titulo isto moribus tuis conuenit: quod omnia sic facis tanquam non alius inscripserit. Quod enim forum: quæ templa tam reuerata: non capitolium: ipsaque illa adoptionis tuæ sedes magis publica: magis omnium. Nullæ obices: nulli contumeliarum gradus. superatisque iam mille liminibus ultra semper aliqua dura: & obstantia. Magna ante te: magna post te: iuxta tamen maxima quies: tantum ubique silentium: tam altus pudor: ut ad paruos penates: & larum angustum ex domo principis modestiæ: & tranquillitatis

dam sunt poenarum exactores: uitae & operationum speculatores: iccirco fit ut caninis pellibus induantur: gbus: & canis ideo assistit: quod ad inuestiganda scelera: & ulciscendos improbos sa gaces sint. Pōpeius deos inferos putat: gbus tot pilae. i. effigies quot essent liberi ponebant: ut uiuis parcerent & essent his pilis & simulachris cōtenti de gbus plura Macrobius Sat. primo Larariū Lampridius appellat locū in domo in quo colebat antiquitas sanctiores animas quae statuas ibidē locabant. a laribus umbras laruas dicim⁹ nā dii penates alii sunt Plut. in Numa mediam ignis sedē larē uocari refert. lar ēt uiri proprium cuius genitius lartis. Exempla referant. magna Traiani laus uñ priuati modestiae & quietis exemplū sumerent. Dion numētis reliq̃ nō solū domi Traianū. uerūetiā in bello facilē & sine periculi metu adēūtibus se praestitisse: quare parum absuit ne a gbusdā Decibali trāsfugis dolo trucidaret: māsuētinē Traiani Claudianus in panegyrico Honorii cōmēdat uictura feres Gloria Traiani non tā qd̃ Tygride uicto Nostra triumphati fuerit puincia Parthi. Alta qd̃ in uictus fractis Capitolia Dacis: Quam patriae quod mitis erat. Vt quā humane. Excipis. suscipis ad te uenientes. Vt. quanta patientia. Quasi per ociū. iocis iucūdis sermonibus: & remissionibus honestissimis tanq̃ si non esses occupatus circa imperialia negocia. Vt alias. sub malis imperatoribus. Attoniti. stupidi. Domitiani tempora notauit: sicut Iuue. satyra quarta de sanatoribus ab eo conuocatis mētionem faciens: quos albanā dux magnus in arcē Traxerat attonitos: & festinare coactos. Tarditate. si sero aduenissent. unde exiit illud satyricū: rapta pperabat ab olla. Securi. contrarium exornatio. Admittente. libenter excipiente. Interdum est aliquid. sensus est quis humane nos Traianus intromittat ad se aliquando tñ domi nos cōtinemus tanq̃ aliquod officium magis necessariū facturi: q̃ ad principem ire. laudat principis & humanitatem: & libertatem. Excusati sumus. semper credis nos domi fuisse honesta ratione. Excusandi. per aliam. Praestare sibi pro se niti. Ac. quia scis singulos contendere ut te uideant. Voluptatis huius conspiciendi te. Fuga: secretū. quod Domitianus solebat maxime in albana uilla ubi multū tps conterebat authores sunt Tranqui. & Dion. Vastitas. solitudo ut Tiberi⁹ capreis. Remoramur te detinemus. Immanissima bellua. crudelissimus Domitianus. imago cum uituperatione. Propinquos sanguinem. Eutropius. consobrinos suos Domitianus interfecit. nam Flauium Sabinum alterū ex patruelibus occidit: q̃ eum comitorum consularium die destinatum: perperam preco non consulē ad populum: sed imperatorem pronunciaisset. Deniq̃ Flauium Clāmentem alterum ex patruelibus cōtemptissime inertie: repente ex tenuissima suspitione: quo maxime facto maturauit sibi exitium. alii ēt scriptorum prodiderunt conualuisse famam Titum fratrem a Domitiano dolo necatum. ut Philostratus lib. vi. memorans lepore marino qui piscis quosdam humores occultos atq̃ mortiferos habet de medio sublatum: quod graue molestumq̃ uideretur simul cum fratre imperare: quare dixerat Tito Apollonius caueret a propinquissimis. Tranqui. refert correptum graui ualitudine priusq̃ plane animam efflaret pro mortuo deferri iussisse. alii agrotum sed iam conualescentem abiici mandasse in arcam niue plenam: tanq̃ ad ualitudinis remedium opus esset celeri refrigeratione: sicq̃ interiisse. Lamberet. tanq̃ fera tygris. Clarissimorum ciuium. Iuuenalis satyra quarta. Atq̃ utinam his potius nugis tota illa dedisset Tēpora sauitiae: claras quibus abstulit urbi illustres animas impune: & uindice nullo. Sed periit postq̃ cerdonibus esse timendus Coeperat: hoc nocuit lamiarum cāde madenti. Tacitus in uita Agricolae. non uidit armis Domitiani clausum senatum: & eadem strage tot consularium cādes: tot nobilissimae foeminarum exilia & fugas. cōplures enim senatores. in his aliquot consularum interemit: ex quibus Ciuiam Cerealem in ipso Asiae proconsulatu. Saluidienum Orsitum: & Acilium Glabrimonem: exilio puniuit. occidit Aelium Lamiam: Saluium Cocceianum: Metium Pomposianum. Salustium Luculum Britanniae legatum. Iunium Rusticum: Heluidium filium: Maternum declamatorem: post ciuiliis belli uictoriam sauior: xenophon de tyrannide memorat summos uiros: & uirtute praeditos interfici a tyrānis quia illos timeant quam sententiam transtulit ex Ictidibus Euripidis. Proferret. extēderet. Horror & minae denominatio qualis Virg. in. vi. Vestibulum ante ipsum primisq̃ in faucibus orci: Luctus & ultrices posuere cubilia curae Pallētesq̃ habitāt morbi: tristisq̃ senectus. Et met⁹ ē at oīo in graui figura.

exempla referatur: ipse autē: ut excipis: omnes: ut expectas: ut magnam partē dierū inter tot imperii curas quasi per ociū trāsigis. Itaq̃ nō ut alias attoniti: nec ut periculū capitis adituri tarditate: sed securi: & hilares cū commodū ē cōuenimus: & admittēte principe interdum est aliquid: qd̃ nos domi quasi magis necessariū teneat. excusati sēper tibi: nec unquā excusādī sumus. Scis. n. sibi quēq̃ praestare: quod te uideat: quod te frequētet: ac tanto liberalius: ac diutius uoluptatis huius copiam praebes. Nec salutationes tuas fuga: & uastitas sequitur remoramur: resistimus ut ī cōmuni domo: quā nūp̃ immanissima bellua plurimo terrore munierat: cū uelut quodā specu īclusa nūc p̃pinquorū sanguinē lamberet: nūc se ad clarissimorū ciuiū strages: caedesq̃ pferret. Obuersabāt foribus horror: & minae

ens: quos albanā dux magnus in arcē Traxerat attonitos: & festinare coactos. Tarditate. si sero aduenissent. unde exiit illud satyricū: rapta pperabat ab olla. Securi. contrarium exornatio. Admittente. libenter excipiente. Interdum est aliquid. sensus est quis humane nos Traianus intromittat ad se aliquando tñ domi nos cōtinemus tanq̃ aliquod officium magis necessariū facturi: q̃ ad principem ire. laudat principis & humanitatem: & libertatem. Excusati sumus. semper credis nos domi fuisse honesta ratione. Excusandi. per aliam. Praestare sibi pro se niti. Ac. quia scis singulos contendere ut te uideant. Voluptatis huius conspiciendi te. Fuga: secretū. quod Domitianus solebat maxime in albana uilla ubi multū tps conterebat authores sunt Tranqui. & Dion. Vastitas. solitudo ut Tiberi⁹ capreis. Remoramur te detinemus. Immanissima bellua. crudelissimus Domitianus. imago cum uituperatione. Propinquos sanguinem. Eutropius. consobrinos suos Domitianus interfecit. nam Flauium Sabinum alterū ex patruelibus occidit: q̃ eum comitorum consularium die destinatum: perperam preco non consulē ad populum: sed imperatorem pronunciaisset. Deniq̃ Flauium Clāmentem alterum ex patruelibus cōtemptissime inertie: repente ex tenuissima suspitione: quo maxime facto maturauit sibi exitium. alii ēt scriptorum prodiderunt conualuisse famam Titum fratrem a Domitiano dolo necatum. ut Philostratus lib. vi. memorans lepore marino qui piscis quosdam humores occultos atq̃ mortiferos habet de medio sublatum: quod graue molestumq̃ uideretur simul cum fratre imperare: quare dixerat Tito Apollonius caueret a propinquissimis. Tranqui. refert correptum graui ualitudine priusq̃ plane animam efflaret pro mortuo deferri iussisse. alii agrotum sed iam conualescentem abiici mandasse in arcam niue plenam: tanq̃ ad ualitudinis remedium opus esset celeri refrigeratione: sicq̃ interiisse. Lamberet. tanq̃ fera tygris. Clarissimorum ciuium. Iuuenalis satyra quarta. Atq̃ utinam his potius nugis tota illa dedisset Tēpora sauitiae: claras quibus abstulit urbi illustres animas impune: & uindice nullo. Sed periit postq̃ cerdonibus esse timendus Coeperat: hoc nocuit lamiarum cāde madenti. Tacitus in uita Agricolae. non uidit armis Domitiani clausum senatum: & eadem strage tot consularium cādes: tot nobilissimae foeminarum exilia & fugas. cōplures enim senatores. in his aliquot consularum interemit: ex quibus Ciuiam Cerealem in ipso Asiae proconsulatu. Saluidienum Orsitum: & Acilium Glabrimonem: exilio puniuit. occidit Aelium Lamiam: Saluium Cocceianum: Metium Pomposianum. Salustium Luculum Britanniae legatum. Iunium Rusticum: Heluidium filium: Maternum declamatorem: post ciuiliis belli uictoriam sauior: xenophon de tyrannide memorat summos uiros: & uirtute praeditos interfici a tyrānis quia illos timeant quam sententiam transtulit ex Ictidibus Euripidis. Proferret. extēderet. Horror & minae denominatio qualis Virg. in. vi. Vestibulum ante ipsum primisq̃ in faucibus orci: Luctus & ultrices posuere cubilia curae Pallētesq̃ habitāt morbi: tristisq̃ senectus. Et met⁹ ē at oīo in graui figura.

PLINII PANEGYRICVS

Par metus pariter timebant: quos hilari uultu suscipiebat: sicut quos truci: nā fuit non solū magnā: sed & calidā inopinataq; seuitiā. authorem summarū pridie q̄ crucifigeret in cubiculum uocauit: assidere in toto iuxta coegit: hilaremq; dimisit: partibus ēt de coena dignatus est. & Aretinum Clāmentem cap i ris condemnaturus in eadem uel ēt maiore gratia habuit: quo ad nouissime simul gestanti conspecto de latore eius: uis inquit hunc nequissimum cras audiamus: unde Iuue. satyra quarta pallorem dixit magnā: & miserā amiciciā. amicos Domitiani designans: qui nō bene crederent blandiciis illius pernicio lis. Ad hæc. præterea. Ipse. Domitia

nus. Visu terribilis conuenit Tacitus in uita Agricolaæ cum Secundo ubi de Domitiano scribens cum inquit deno- tandis tot hominum palloribus suffice- ret sæuus ille uultus & rubor: quo se cō- tra pudorem muniebat. Ira in oculis. quod ēt in eius numismate monstratur quare Philostratus lib. vii. loquitur Do- mitianus supbe ēt si placide māsueteq; loqui uoluerit: supercilia uero oculis su- periacent: genæ aut bile refertæ sunt id- q; in conspicuum maxime est sunt. n. na- turæ uicia: semperq; eodem mō sese habentia. nam si Dioni credimus erat audax: iracundus infidiator: dissimulator. memorāt Tacitus & Tranqui. fuisse ira præcipitem: & quo obscuriore: eo irreuocabiliore per oculos aut maxime animus emanat: ut citra motum quoq; & hilaritate enitescāt: & tristitie quod- dam nubilum ducāt: quinēt lachrymas his natura mentis indices dedit: quæ aut erūpunt dolore: aut le- ticia manant: motu uero intenti remissi: superbi: torui mites: asperi fiunt. fuit. n. grandibus oculis: sed acie hebetiore. Fœmineus. mollis impudicus. Multo rubore. uultu ruboris pleno: quod refert Tran- qui. & lib. xx. Tacitus ignotis inquit adhuc moribus crebra oris confusio pro modestia accipiebat. Se- cretū captantē. inter initia principatus secretū sibi horatiū sumere solebat: nec quicq; amplius q̄ mul- tas captare: ac stilo præacuto cōfigere ut cuidā interrogāti eēt ne q̄s intus nō absurde rñsum sit a Vibio Crispo ne musca quidē & nec nisi secreto atq; solus plærasq; custodias receptis q̄dem in manu cathenis audiebat authores sunt Tranq. Diō Eusebi⁹ in chronicis xenophō mala tyrānoꝝ cōmemorās ait timeo celebritatē hoīm timeo solitudinē in custoditos aditus timeo ipsos custodes neq; inermes illos habere uellē circa latus neq; armatis multū cōfido. Solitudine. secreto. Solitudinē. cædē. uastationē. tradu- ctio color. Parietibus. rpe suspectæ sibi cædis appropinquāte sollicitior in dies porticuū in q̄bus spacia- ri cōsueuerat parietes phēgite lapide distinxit e cuius splēdore p̄imagines uicq; a tergo fieret puideret.

Domitiani
mors

Dolū & insidias. interfecerat Domitian⁹ clāmētē uirū cōsularē cui ppriā sororē matrimonio despōde- rat. palā ēt dixerat post tertiā puartāue diē ipsam quoq; ad uirū eē p̄fecturam. Stephanus igif Domicil- læ libertus cuius nomē coronā quādā Iridi similē circa solē & radios ei⁹ ac lumē obscuratē significabat siue p̄interfecto Clāmēte cogitās siue oīum romanōꝝ cōditionē miseratus: siue sibi metuēs quod erat interceptæ pecuniæ reus: tyrannū interficere aggressus est adiuuātibus amicis & libertis intimis cō- spiratione ēt Parthenii cubicularis: & saturii decurionis cubicularioꝝ necnō Entelli a libellis: Clodii Cornicularii: & maximi Parthenii liberti: neq; cōiurationis expenis uxor eius Domitia fuit: neq; præto- rii p̄fectus Norbanus: neq; collega eius Petronius. nā Domitia illi inuisa mortē sibi uerebat & alii non ulterius Domitiani scœlera ferre poterāt quos oēs dī suspectos habuisse & p̄dere destinasse: & eoz noīa delata i scriptis habuisse iuxta ceruical: quæ puerulū imprudēter sublata Domitiæ legēda porrexisset: ea- reis exposita necē maturare fecerūt. Stephanus igif cōsiliū operāq; obtulis: ac sinistro brachio uelut ægro lanis falcusq; p aliquot dies ad auertendā suspitionē obuoluto ibiq; breuē gladiū regens: ad ipsam horā dolū interiecit: p̄fessusq; cōspiratiōis indiciū. & ob hoc a Parthenio tanq; cæteris robustior admis- sus legēti traditū a se libellū & attonito suffodit inguina: nō tñ lætaliter sauciū ac repugnātē adorti Clo- dius: & Maximus: & Saturius. & qdā e gladiatorio ludo uulneribus septē cōtrucidarūt. Philostratus lib. viii. testat Stephanū Domitiano redeūti a foro obuiā p̄cessisse: & rogasse secretū tanq; magna & admi- rabilia detectūq; quare in porticu: quæ regiæ adiacebat deductū: dixissetq; nō est mortuus ut arbitraris inimicissimus tibi Clāmens: sed uiuit adhuc egoq; id optime scio & ipse est q̄ nūc aduersus te irrui clā- mātis. aut impatoris & ob ea quæ audierat pturbari Stephanū ab alligato brachio gladiū educētē fœ- mur p̄fodisse uulnere qdē ad subitā mortē inferendā non sufficiētis: sed quod diutius cruciatū extingue- re tandē posset cū nullis medicamentis esset curabile. at Domitianum ætate adhuc integra: & corpore robusto minime cōcidisse sed arrepto Stephano supincumbentē eruere oculos enixum & faciem aureo calice: q̄ sacroꝝ cā astabat pertudisse. Palladem ut sibi ferret auxiliū inuocantē non omittā qd a græcis traditur Apollonium Tyaneū pythagoricum philosophum magicæ peritissimum tunc Ephesi multis differentem auditoribus: eum Domitianus cōfusus fuit: per aliquod temporis spaciū stetisse attonitū: deinde exclamasse. Euge Stephane pulchre Stephane: p̄cute scœlestum: p̄cussisti: uulnerasti: interfecisti.

& par metus admissis: & exclusis. Adhæc ipse oc- cursu quoq; uisuq; terribilis: supbia in frōte: ira in oculis: fœmineus pallor in corpe: in ore ipudentia multo rubore suffusa. nō adire quicq;: nō alloq au- debat tenebras semp: secretūq; captantē: nec unq ex solitudine sua prodeūte: nili ut solitudinē face- ret: ille tamen quibus sibi parietibus: & muris sa- lutem suā tueri uidebat: dolum secum: & insidias:

Vltorē scelerum deum Iouem: nam Mineruam: quam superstitiose colebat: somniant excedere sacra-
rio: necantem se ultra tueri eū posse: quod exarmata eēt a Ioue: nā prāter Trāqui. Dion inquit Domitia
nus in insomniis uidit Palladē cuius effigiē in cubiculo habebat arma exuentē & in curru equorū atrato
rū decidentē in baratrū: uidit ēt per quietē Rusticū accedentē ad se cum ense. possemus ultorē scelerum
deum interpretari Nemeseū quā diuina iustitia dicif ea nanque petulantes & superbos ulciscif. Cu-
stodias. i. carcerē angustos aditus: ipsos custodes: & ministros Vir. cernis custodia qualis Vestibulo sede-
at. sic custodelā dicebāt antig Fello tra-
dēte custodiā: quā. s. custodit in quē sen-
sum plerūq; annotauimus Apuleiū po-
suiffe: interdū p ipso carcere & ergastu-
lo. Columella. xii. itaq; mācipiā uincta
quā sunt ergastuli: p noīa quotidie cita-
re debet atq; explorare: ut sint cōpedi-
bus diligēter innexa. tum ēt custodiā se-
des an tuta & recte munita sit: Celsus d
accusationibus hō qui ex custodia pdu-
cif: plerūq; p carcerariis & iclusis. Mo-
destinus de publicis iudiciis custodias
auditus tā clarissimos uiros quam pa-
tronus causarū adhibere debet & feria-
tis diebus custodias audiri posse rescri-
ptū est ēt in numero unius dicif ut ne-
qs receptā custodiā sine cā dimittat in
numero tñ pluriū frequētius ut plerun-
q; custodias receptis quidē in manu ca-
thenis audiebat itē Caius custodiā se-
riē recognoscēs custoditio uero ē ope-
ra ad custodiendū aliquid sumpta. An-
gustos. difficiles a custodibus obsessos.
Obstructos. munitos septos. Inuitā-
tia. incustodita. Tūc. cū obtruncatus
ē. Diuinitas sua. sume extrisecus erat.

& ultorē scelerū deum inclusit: dimouit: perfregit
q; custodias pœna angustosq; per aditus: & obstru-
ctos non secus ac per apertas fores: & inuitantia li-
mina irrupit: longe p tunc illi diuinitas sua: longe
archana illa cubilia: sœuiq; secessus: i quos timore
& superbia: & odio hominum agebatur. Quanto
nunc tutior: quāto securior eadē domus: postquā
nō crudelitatis: sed amoris excubiis: nō solitudine:
& claustris defēditor: & quid ergo nō discimus ex
perimento fidissimā esse custodiā principis ipsius
innocētiā: hęc arx inaccessa: hoc inexpugnabile
munimentū munimēto nō egere. frustra se terrore
succinxerit: q septus charitate nō fuerit: armis enī
arma irritatur. Nū autē serias tantū partes dierū
i oculis nostris: cætūq; cōsumis: nū remissionibus
tuis eadē frequentia: eademque illa socialitas iter
est: num tibi semper in medio cibus: sēperq; mēsa
cōmunis: nū ex cōuictu nostro mutua uoluptas:

nam se deum & dici & credi uoluit quinetiam filius Palladis authore Philostrato uocabat. merito Ter-
tullianus in apologetico taxat eos q Imperatorē uiuum deū appellarent cui deo opus erat. Longe. q
nō fuerunt arcana in quā multi infestis mucronibus irrupere. Sæui secessus. nā ibi struebat necē Inno-
centibus unde non multo post Secundus alii intra cubacula sua illis ipsis consulibus. quibus consules re-
nunciabant exilia & cædē machinabant. solebat autem Domitianus ad horam somni nihil aliud q se-
creto solus ambulare. Timore. res uera est authore Seneca ut qui a multis timef multos timeat. Su-
perbia. caput est apud Trāqui. de elatione & eius uanagloria: & Eutropius memorat in eo superbiā exe-
crabilem extitisse. Eadem domus. palatium. Excubiis. uigiliis tam nocturnis q diurnis: sicut. uigilia
tantum nocturnæ sunt Vegetius lib. iii. quaterni pedites qui noctibus excubium faciūt: eliguntur quē
locum ad uerbum Modestus transcripsit: & iam. ii. lib. Vegetius dixerat: quotidianas etiam uigilias in
pace: item excubium uicissim milites faciunt: ubi excubium utrobique excubias significat. Solitudine
loco secreto. contentio color. Custodiam. quā custodit. Callistratus: quoties quis custodiam militum
euaserit. Arx. munimentum tutela: propugnaculum: sententia. Munimento. traductio. Terrore. cu-
stodibus armatis. hūc locum optime tractat. M. Tullius de officiis asserens nihil esse aptius ad opes tuē-
das ac tenendas q diligere nec alienus q funeri præclare dixerat Ennius: quem metuunt oderunt quē quis-
q; odit periisse expetit. Num interrogatio grauis. Serias partes dierū. horas diei circa res serias & gra-
ues. serium enim triste & sine rixu dixit antiquitas. In oculis nostris. in cōspectu ciuium sed maxime se-
natorum. contra damnatur Caius quod in conspectu eius prandentis uel cōmesantis sæpe seriæ quæstio-
nes per tormenta haberentur: cū miles decolandi artifex quibuscūq; e custodia capita amputabat. Re-
missionibus iocis. opponuntur seriis remissiones. faciunt hic quā lib. yi. de eodem scribuntur: ubi seue-
ros inquit dies iucundissimæ remissiones sequebantur. adhibebamur quotidie cœnæ: erat modica: si pri-
cipem cogitares: interdum acromata audiebamus: interdum iucundissimis sermonibus nox ducebarur.

Eadem frequentia. par multitudo conuiuarum. Dion in Traiano uenatiōes: conuiuia seria iocos fre-
quēter cū amicis & familiaribus exercebat. In medio. in cōmuni: in aperto. Eutropii uerba conuiuia
cū amicis indiscrete uicissim habens: sic Tranqui. tradit Augustum conuiuatum assidue: nec unq nisi re-
cta: non sine magno ordinum hominumq; delectu: ad aliq Lycurgi imitationē: qui authore xenophōre
symposia in publicū edixit: existimans Lacedemonios minime hoc pacto transgredi imperata posse: ac
cibum statuit: ut neq is nimius: neq multus foret. Conuictu. conuiuio: quod nos melius q græci sym-
posiū appellamus. Mutua. & tibi & nobis existit: cum malorū principum conuiuia cōuiuiis graua sint.

Custoditio

Excubie
Vigilia

PLINII PANEGYRICVS

Prouocas. inuitas nos ad colloquia. paria solitum scriptis reliquit Tranquillus Augustum conuiuia. nonnunquam & seruis inibat: & maturius relinquebat: cum conuiuare & coenare inciperent priusquam ille discubere & permanerent digresso eo: coenam ternis epulis: aut cum abundantissime senis præbeat: ut non nimio sumptu: ita summa comitate: nam & ad communem sermonem tacentes: etiam submissim fabulantes prouocabat. Frugalitas: ciborum modestia. nam alibi dixerat coena erat modica: si principem cogitares damnatur Caius: qui nepotinis sumptibus omnium prodigorum ingenia superans dictabat: aut frugi hominem esse oporteri: aut Cæsarem. au-

thor Athenæus maiorem ex cibo uoluptatem sentire repperatos quam edaces: & apud eundem tradit Aristophiles philosophus Polemonem academicum solitum admonere conuiuas curarent: ut suauem potum biberent non solum ad præsens: sed & in crastinum

Contrahat copediosum & breue faciat Humanitas. comitas. Ante medium diem: ante nonam diei horam: quæ coenæ constituta fuerat. Marti. imperat extructos frangere nona toros: & culpatur: ideo a Iuue. Marius Priscus: qui ob octaua coenaret. Distentus. plenus refert Tranquillus. Domitianum prandere solitum ad satietatem: ut non temere super coenam præter Martianum malum & modicam in ampulla potiunculam: sed poenæ raptim: Claudium nunquam triclinio egressum nisi distentum ac madentem. Neronem e medio die epulas ad medium noctem protraxisse: Vitellium trifariam interdum quadrifariam epulas partitum in ientacula & prandia & coenas comestationesque facile omnibus sufficere uoluntati consuetudine. Solitaria secreta per se sine conuiuio. notauit Domitianum Iuue. saty. iiii. illo carmine tanquam uoracem. Quales tunc epulas ipsum glutisse putamus Induperatorem? nam si Tranqui. credimus prædebat ad satietatem: ut non fere super coenam præter Martianum malum & modicum in ampulla potiunculam summeret. Spectator. deinde. Adnotator. si quis amplius comesset. Papinius tamen mirandum in modum extollit adulando quod interfuisset publico epulo: quo tradente Tranqui. initium uescendi primum fecit. Et tu quin etiam (quis hoc uocare? Quis promittere possit hoc de ore?) Nobiscum socias dapes inisti. Iam se: quisquis is est inops beatus. Conuiuia ducis esse gloria. Immines. astas in perniciem illoque. Eructans. hinc illa in Crispinum satyrica indignatio: magni ructaret scurra palati: & ructum Vitellium fecisse legimus ex nimia ientaculi repletione. Obiicis exprobas notando. Aegreque perpeffus: uix coregens: nam raptim se a conuiuio subtrahebat. Superbâ simulationem. contemptum. scilicet cum tamen simularet sodalitatem. Clandestinam ganeam. per interpretationem declarat occultum luxum. nam ganea pro gula: & re lauta usurpat. Pli. ix. ubi de suis agit: nec alio aiali numerosior materia ganeæ. Sidonius: dissumptum ganea stomachum nulla res sarcire melius quam parsimonia potest: Tranqui. in Nerone parabant insignes ganeæ: & in Tiberio dato adilibus negotio popinas ganeasque usque eo inhibendi: ut ne opera quædam pistoria proponi uenalia sinerent. Columella lib. i. mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas quotidianam eruditatem laconicis excogimus. ubi pro loco accipis sic Ciceronem in Pisonem. paulisper stetimus illo ganeæ suæ nidore atque summo et pro loco in neutro usurpant. Plautus in aulularia. Censens inquit tu illum hodie primum ire aduersum in ganeum & in meneclimis immergit aliquo sese credo in ganeum. Terentius: ubi illum quæram? credo obductum in ganeum aliquo. Apuleius in. ii. apologia a magistris nunc in ganeum profugit: ganeum antiquitas dixit secundum Festum locum abditum uelut sub terra. cui astipulatur Donatus ueteres dicens ganeum meretricis tabernam dixisse et *ποτὴν τὰς* quod ipsa sit in terra & ganeones appellamus gulosos Catillones. Tacitus non ganeo & profligator: ut plerique sua haurientium.

Exquisita ingenia coenarum: coenas lautas ingeniose structas. Pacatus Theodosium pariter laudat a frugalitate. Iucunditatem. fuit. n. uini amator Traianus citra tamen uicium: nam tristes mero sollicitudines expulit. unde Mart. xii. in commendationem eius scribens Catonianam hilaritati comparat: quod & Cato mero incaluerit: & Adrianum recitat Spartianus uiuo indulgisse Traiani moribus obsequente: atque ob hæc a Traiano locupletissime muneratum: ad hæc Lampridius in Alexandro testatur Traianum post secundam mensam usum potandi usque ad quinque pocula instituisse. Quando: quandoquidem. Omnia. dicta Traiani sunt. Sincera. candida aperta: non simulata: neque conficta: ut absit cauillum: & mordacitas a conuiuio præcipit Athenæus multorum ueterum autoritate. Ornata grauitate. mixta seriis: non lasciuia: & petulantia. faciunt Enni uerba: quæ a Gellio lib. xi. recitant. Hocce locutus uocat: qui cum bene sæpe libenter mensam sermonesque suos rerumque suarum comiter impartit: magna cum lapsa diei Pars foret e summis rebus puisque regendis parte fuisset de puis sumisque gerendis Consilio induforo: lato: sanctoque senatu Cui res audacter magnas paruasque iocumque Eloqueret: si quid uellet totoque locaret. Quo cum multa uoluptas ac gaudia & quæ sequuntur.

num prouocas: reddisque sermones? num ipsum tempus epularum tuarum: cum frugalitas contrahatur: extenditur humanitas. Non. n. ante medium diem distentus solitaria coena spectator: adnotatorque conuiuio tuis imines: nec ieiunio: & inani plenus ipse. eructans non tam apponis: quam obiciis cibos: quos dedigne ris attingere ægreque perpeffus superbam illam conuictus simulationem. rursus te ad clandestinam ganeam: occultumque luxum refers. Ergo non aurum: nec argentum nec exquisita ingenia coenarum: sed suauitatem tuam iucunditatemque miramur: quibus nulla sacietas adest: quando sincera omnia: & uera: & ornata grauitate: neque. n. aut peregrinae superstitionis

Ganea

Ganeum.

Myſteria ſacra. Peregrina ſuperſtitionis. enixa conati ſunt romani ſemper externas religiones ab urbe exterminate authore Liuiio eo negotio triuuiris a ſenatu mandato ut omittā Valerium Max. nam legibus cautum erat ſecundum Ciceronē ne aliquis ſeperatim deos haberet neue nouos ſed ne aduenas niſi publice aduectos priuatim coleret quare Tranqui. aſſeruit peregrinas Auguſtum cærimonias ſicut ueteres ac præceptas reuerentiſſime coluiſſe ita cæteras habuiſſe contemptui & Tiberius laudatur: qđ ex ternas cærimonias. ægyptios: iudaicosque ritus compelſcuerit: coactis qui ſupſtitiōe ea tenebant religio

ſas uestes cum uestimento oī cōburere. Superſtitionis: ſuperuacua religionis.

Ob coena petulātia turpis laſciuia morionum. cinædogæ: meretricum. Oberat. circuit menſas: idem lib. viii. ad genitorē: quæreris tædio tibi fuiſſe quī lau- tiſſimā coenam: quia ſcurre: cinædi: mo- riones menſe inerrabunt. Liberales ioci libero homine digni: quos cuꝫ amicis & familiaribus exercuiſſe Dion recitat: nā ſi iocos exigis hos cū dignitate ſapiētiae gere: ut te nec grauent tanq̃ aſperū: nec contemnunt tanquam uilem non erit tibi ſcurrilitas: ſed grata urbanitas. ſales tui ſint ſine dente. ioci ſine utilitate: con- tra notatur Veſpaſianus: qđ ſuper coe- nam: & ſemper alias cum amicis fuerit dicacitatis pluriæ: & ſic ſcurrilis ac ſor- dida ut ne turpib⁹ quidem uerbis abſti- neret. Studiorum honor. ſi aliquis ſtu- dioſus eloquebatur: illi plurimum reue- rentiæ adhibebat. Inde. quia nos amas & ſemper cupis nobiſcū uerſari: an ma- gis quia ſrugalis & parcus breui ſomno detineris: nam crapula diſtenti profun- diori ſomno præmuntur. Anguſtius breuius. Vt participes. tāquam aliqua pars illarum ſit noſtra. Prioribus. ue- ris. Omne ſtagnum: quāuis legat Do- mitianum nihil pēſi habuiſſe quin præ- daretur omni modo bona uiuorum: ac mortuorum: hæc tamen magis Nerōis geſta reſpicere uidentur qui piſcinam in

myſteria: aut obſcena petulantia menſis prīcipis oberrat: ſed benigna inuitatio: & liberales ioci: & ſtudioſū honor. Inde tibi parcus: & breuiſ ſomnus nullumq; amore noſtri anguſtius tēpus: quā quod ſine nobis agis. Sed cū tuis ut participes pfruamur quæ habemus ipſi: quā propria: quā noſtra ſant: nō enī exturbatis prioribus domīnis omne ſtagnū omnem lacū: omnem etiā ſaltum immēſa poſſeſ- ſione circūuenis: nec unius oculis flumina: fontes: maria deſeruīunt. Et quid cæſar nō ſuum uidet tā- demq; imperiū prīcipis quā patrimoniū maius eſt. multa enim ex patrimonio refert in imperiū: q̃ priores prīcipes occupabāt: nō ut ipſi fruerētur ſed ne quis alius. Ergo in uestigia: ſedeſq; nobiliū immigrāt pares domini nec iā clarīſſimorum uiro- rū receptacula habitatore ſeruo terūtur: aut ſœda uſtitate procumbunt. Datur intueri pulcherri- mas ædes deterſo ſitu auctas: ac uigentes. Magnū hoc tuum non erga homines modo: ſed erga tecta ipſa meritum ſiſtere ruinas: ſolitudinem pellere: ingentiā opera eodem quo extructa ſūt animo ab interitu uendicare muta quidem illa: & anima ca- rentia: ſentire tamen & lætari uidentur: quod

choauerat a Miſeno ad Auernum lacum contectam: porticibusq; concludam quo quicquid totis Baiis calidarum aquarum eſſet committeretur: item ſtagnum maris inſtar circūſeptum ædificiis ad urbium ſpeciem rura inſuper aruis atq; uinetis & paſcuis ſyluiſq; uaria cum multitudine omnis generis pecudū: ac ferarum. Circumuenis muro circūcludis. Deſeruīunt. ſubiecta ſunt: ſane monſtrauit auream Ne- ronis domum in quam uulgatum illud apud Tranqui. extat Roma domus fiet Veios migrate quirites ſi non & Veios occupat una domus & Mart. eam in ſpectaculis mordet. nam poſt incendio abſumptam priorem domum: qua palatium: & Meccenatis ortos continuauerat: alteram extinxit: in qua haud perin- de gemmæ & aurum miraculo eſſent q̃ arua & ſtagna: & in modum ſolitudinum hinc ſyluæ: unde aper- ta ſpacia: & proſpectus authore Tacito. Imperium. quia ciues dicto Traiani ſunt audientes ſiue quod aliorum principum tam latum erat patrimoniū q̃ imperium. nunc uero ſecus quando non omnes im- perii agros ſolus princeps poſſideret. Patrimonio. ex rebus ſuis. In imperium. ad utilitatem publi- cam Occupabant. iniuſte rapiebant. Ne quis alius frueretur. ut inculta & inutilia relinquerentur.

Pares. nobiles. Immigrant. redeunt migrare eſt diſcedere a ſolita habitatione in alium locum. Li- uius primo ab urbe condita: conſilium migrandi a Tarquiniis coepit: & dixerat: iam continens agmen migrantium impleuerat uias. Receptacula. ædes. Habitatore ſeruo. malos notat principes: qui ad delatores ſeruos dominorum enectorum domos transferebant. Vaſtitate. ſpacioſa ſolitudine. Pro- cumbunt. ruunt. cadunt. Datur. licet. Deterſo ſitu. ſublata uetuſtatis putredine. Reparatas: refectas libro enim. yi. hortatur Fabatū ut uelit reficere uillam Camillianam uetuſtate uexatam. Siſtere rui- nas. reparare ruentes domos. Solitudinem pellere. immittere qui deſertas incolant. rem ipſam propoſi- tam tractat. Eodem. ingenti. Anima carentia. ſine ſenſu: & ratione uoceq;: nam ſecundū Diogenē lib. vii. præſ animæ octo ſunt. quinq; ſenſus: & quæ nobis ſunt ſeminales rationes: uocaliſq; & rōnalis pars.

PLINII PANEGYRICVS

Niteant. splēdeant: reparata: & superinducta noua superficie. Domini. possessoris: patriſſamilia. Tabula ingens. nomina multaq; regē notata in tabula quas Traianus uenales proposuerat: sic Nerua liberalitatibus pecuniae inops uestes primū: & uasa aurea atq; argentea: p̄ciosam prāterea suppellectilem siue sua etiam siue imperialia auctiōi subiecit authore Dione. & Capitolinus refert Antoninum philosophū ne in bello Marco manico iā exhausto aërio extra ordinem puincialibus aliqd imperaret in foro diui Traiani auctiōē ornamētōq; imperialium fecisse: uendidisseq; aurea pocula: & cristallina: & myrrina: uasa ēt regia: & uestem uxoriā sericam:

& auratā: gēmasq; ēt quas multas in repostorio sanctiore Adriani repeterat: & per duos qdem menses hanc uenditiōnem celebratā: t̄m̄q; auri redactū: ut reliquias belli Marcomanici ex snia profecutus postea dederit p̄tatem emptoribus: ut si quis uellet empta reddere: atq; aurū suū recipere liceret: nec molestus illi fuit: qui uel non reddidit empta: uel reddidit. Quod sit: qua re detestari potest. Illius. Domitiani. Tā multa. traductio color. Supuacua. nō necessaria ille. n. auarus ē: qui supuacua quærit & cōparat. Exitialis: exitii causa. Laxior pulchrior latior. Amoenior uilla. ædificium in prædiis lautius extinctū: q; eruditi prætorium uocāt. In hæc cadem. ædificia splendida. nā post Titū & prius Vespasianū Traianus domū neronianā publicis cōmodis accommodauit. Inducit. cōtra malus princeps expellebat.

Ortos. neronianos. Magni ironia.

• Nisi cæsaris. impatoris t̄m̄. nulli cōe.

Licemur emimus: inde licitatio oblatio precii in uēditione. Implemus nostris rebus: & habitatiōe. Suburbanū. possumus intelligere albanā uillam in quam plurimū Domitianus secedebat. neq; aliquē moueat: q; Alba distaret ab urbe. clx. stadiis: nā & libro. ix. suburbana de remotioribus dixerat. Principa-

libus.

libus. Cæsarianis. utitur hoc uerbo etiā alibi: neq; solus Secundus: sed & Tranq.

Caligula dicens poenitētiā simulans: quod principalium rerum priuatis co-

piam faceret idētidem offendes apud iurisconsultos Apuleius. viii. uig. principale p̄ optimate & amplissi-

mo in ciuitate dixit: & principalis porta noīatur quod in eo loco est in quo principes ordinis tendunt.

Largiris. fuit. n. amicis liberalis. In quæ. bo. imitatus ptis sui Neruæ exemplum quem scimus oīa uen-

didisse præter admodum necessaria nihilo t̄n̄ segniorem adiuuandis & extollēdis amicis qbus complura

cōtulit beneficia. Iudicio. existimatus bonus a nerua ut eras. Per amicos. quod donasti amicis & apud

eos tanq̄ tuū reposuisti. an magis iudicio amicorum. Parcus. modestus circa res pprias. In ædificādo

q̄ in ædificando & Claudius q; magna opera potius q̄ necessaria perfecit. excitauit & multa Domitia-

nus in quibus illa supflua uideri possunt stadiū methodeū naumachia. Tuendo. reparando: quæ iam

structa necessario fuerant. Ut ante. sub aliis principibus. Tecta quatiuntur. parietes domoq; ex trans-

uentione columnaq; concutiuntur quod incōmodū luue. saty. iii. nō præterit. longa corrūscat Sarraco

ueniente abies atq; altera pinum Plaustra uehunt. mutant alte populoq; minant. Nam si pcubuit qui sa-

xa ligustica portat Axis & euerſum fudit super agmina montem qd superest de corporibus: magis t̄n̄ hic

cōueniūt Senecæ uerba ex epistolis. in hunc inquit usum pinus aut abies deferēbat longo uehiculoq; or-

dine uicis intrementibus. Nutantia se mouētia ruinam minitātia. Nimiūq; superq;. Frugalissimo.

principi. Neruæ qui nisi necessaria retinuit. Reicere. quis enim multa uendidisset. Nerua tamē ex illis

quæ uidebantur necessario relicta quædam Traianus distraxit. Amputare circūcidere. abradere tāq; su-

peruacua qd est cōtinētis authore Seneca. Detrahebat. amputabat omnia præter usui suo opportuna.

niteant: quod frequententur quod: aliquando cœperint esse dñi non seruiētis. Circūfertur sub noīe Cæsaris tabula ingens rerum uenaliū: quod sit detestāda auaritia illius: q; tā multa cōcupiscebat cum haberet superuacua tam multa: tunc exitialis erat apud principem huic laxior domus: illi amœnior uilla: nunc princeps in hæc eadem dominos quærit: ipse inducit: iplos illos magni aliquādo imperatoris ortos: illud nunquam nisi Cæsaris suburbanum licemur: emimus: implemus. Tanta benignitas principis: tanta securitas temporum est: ut ille nos principalibus rebus existimet dignos: nos non timeamus: quod digni esse uidemur: nec uero emendi tantum ciuibz tuis copiam præbes: sed amoenissima quæque largiris: & donas: ita inquā donas in quæ electus: in quæ adoptatus es: transfers quod iudicio accepisti: ac nihil magis tuum credis: quam quod per amicos habes. Idem tā parcus in ædificando: quam diligens in tuendo. Itaq; non ut ante immanium trāsuectione saxorum urbis tecta quatiuntur stant securæ domus: nec iam templa nutantia. Satis est tibi nimiumq; cum successeris frugalissimo principi magis reicere aliquid & amputare ex his: quæ princeps tanquam necessaria reliquit. Præterea pater tuus uisibus suis detrahebat: quæ fortuna imperii dederat:

Tutius & pater. securius hoc faciebat quia pater erat ut qui liberū i bonis Imperiū hēret. Magnificus Magnificus ille magnificus dicitur auctore Aristotele: qui in magnis pro dignitate sumptū facit ut in reēp. uel qui res præclaras gerit: unde nec iniuria Theseus apud Ouidiū magnificus appellat. Tullius & Optimus apud Valerium editis operibus magnifici dicunt & Liuius Romulum factis uirū magnificū scribit & Vale- rius magni: interdū si cū Camilli Veientianū triūphū interdū tñ magnificus pro glorioso & iactabundo ponitur. In publicū, circa publica ædificia Eutropius author orbē terrarū ab eo extructum: multa. n. &

tutius quod pater. At quam magnificus in publi- cum es: hinc porticus: inde delubra occulta celeri- rate properantur: ut non consumata: sed tantū cō- mutata uideantur: hinc immensum latus circi tem- plorum pulchritudinem prouocat: digna populo uictore gentium sedes: nec minus ipsa uisenda: quā quæ ex illa spectabuntur: uisenda autem cum cæ- tera specie: tum quod æquatus plebis ac principis locus. Si quidem per omne spaciū una facies: oīa continua & paria: nec magis ppius spectādī Cæ- saris suggestus: quā propria q̄ spectet. Licebit er- go ciuibz tuis inuicē contueri. dabit nō cubiculū principis: sed ipsum p̄cipem cernere in publico:

tu qdem: aut honoris cupidus: morbo afficeris: ædificare gaudes. Porticus. nunq̄ nemini legere Traia- num porticus extruxisse: sed portus. testimonio Dionis & ipsius Secūdi. nisi uolumus intelligere porticū extructas circa forum Traiani de quo Cassiodorus. uerū cum ad forū Traiani uenisset singularē sub oi- cœlo structurā: ut opinant æternā: moenium ascensione admirabile hærebat attonitus per giganteos cō- textus circūferens mētem: nec relatu effabiles: nec rursus mortalibus appetendos. oī itaq̄ spe hmōi q̄- q̄ coenandi deposita Traiani equū solum in medio atrii locatum: qui ipsum principē uelit se imitari uel- le & posse dicebat. Delubra. templa. nam Iani templum in melius & maius erexit: de quo Martia. x. Ar- morum nitidiq̄ sator pulcherrime mundi: Publica quem primū uota precesq̄ canunt. Peruius exiguos habitabas ante penates: plurima qua medium Roma terebat iter. Nunc tua cæsaris cingūtur limina do- nis. Et fora tot numeras lane quot ora geris. At tu sancte pater tanto pro munere gratus Ferrea ppetua claustra tuere sera. Occulta celeritate. de repente: ex improviso. Consumata. perfecta ab ipsis funda- mentis. Cōmutata. reparata: refecta. q̄ celerius fit. Immēsum latus Circi. ex lapide naumachia: quā Domitianus fabricauerat per Traianū maximus circus adustis utrūq̄ lateribus extructus est Dion ingt Circus collapsum ampliorem atq̄ ēt elegantiorē Traianus restituit: quod ideo se fecisse inscripsit: ut po- pulum Romanū capere posset quod testat uetus elogiū in lapide: quo & liberalitas ipsius principis & lo- corum adiectio & ampliatio celebratur. tres in urbe Circi facere unus ad templum Floræ sexta urbis re- gione: alius nona qui dictus est Flaminius: tertius undecima cognomento maximus qui capiebat loca. cccclxxxv. Mil. xii. portæ. nam & Ausonius monstra a singulis lateribus sex portas habuisse: præter ostiū: qd̄ patebat ad medium stadium Ostia quot pro parte aperit stridentia Circus. Excepto medium quod pater a stadium. Circum ergo Max. nunc Secundus intelligit. Latus. protenditur. n. in longitudinem: & hinc inde parietibus munitur: in quibus extructa ad spectandū loca. Prouocat. imitatur. Populo. ro- mano. Victore gentium. & hercle si omnes historias discutiamus: nullam gētem inueniemus: quæ tot uictoriis claruerit: ac fines imperii tam late protulerit tamq̄ diu tenuerit. Visenda. admiranda contē- planda. Quæ. spectacula: ludi præsertim circenses: neq̄ tamen me fugit alia ludorum genera testimo- nio Traqui. exhiberi solita in Circo. Ex illa. sede & loco. Visenda. epanalepsis. Specie. facie. forma.

Æquatus. par est. Omne spaciū. cuneorum longitudinem. Vna facies. eadem apparentia: cū an- tequam exurēretur distincta essent loca: nam per quingentos & quinquaginta octo annos senatus popu- lo mixtus spectaculo ludorum interfuit: sed huc morē. Attilius Seranus & Lucius Scribonius ædiles: lu- dos matri deum facientes posterioris Africani sententiam secuti discretis senatus populiq̄ locis soluerūt eaq̄ res auertit uulgi animum & fauorem Scipionis magnopere quassauit. Cōtinua. coniuncta & simi- lia. Magis proprius. decentior augustior. Suggestus. pulpitem sedes excelsior. Propria. sui & non al- terius. nam spectacula erāt communia. Inuicem. mutua uice te inspicere sicut tu illos. contra Nero pri- mum accubans paruis foraminibus deinde toto podio adaperto spectauit Augustum recitat Tranquil. Circenses ex amicorūq̄ fere libertorum coenaculis spectasse interdum e puluinari. unde sequitur cubi- culum: quod imprimis referri potest ad Neronem: quem accubantē. i. in lecto iacentē spectasse diximus.

PLINII PANEGYRICVS

In populo. inter populum romanum pari sede. Populo. repetitio. Locoꝝ. sedilium. Adiecisti. addisti ad ueterē circi numeꝝ. Eius populi. paulo. n. minus: supra testatus est: quinque millia ingenuoꝝ de publico alendos suscepisse. Cōgiari facilitate. liberalitate in p̄bendis alimētis. Maiorē. numeꝝ filiorum. Iusseras. incitaueras. hortatus fueras. Suscipi. tolli generari a parētibus. Fide. sub spe q̄bus. s. daturus esses alimēta. Vnū. munus. Horū. tot: quæ tu præstitisti. Alius. impator. Augustū uideſ intel ligere: qui caput radiata corona ut oculis instar solis ēt uenerationē sibi adscisseret illustrauit: sed ne in-

uidiā faceret nō noīauit. Radiatū. radiis distinctum. argētea. n. impatorꝝ nū mismata radiis distincta uidimus: quō nunc beatos nōdū tñ consecratos pin gunt. nouimus Caium diuinā maiesta tē sibi asseruisse dato negotio ut simu lachra nūminū religione & arte p̄clara inter quæ olympiaci Iouis apportaren tur egregia: quibus capite dempto suū imponeret: & consistētem sæpius inter fratres deos mediū adorandū se adeun tibus exhibuisse. & quendam eū latialē Iouē cōsalutauisse. tēplū ēt numini suo propriū: & sacerdotes: & excogitatissi mas hostias instituisse: in tēplo simula chrum aureū iconiū stetisse. ista tñ po tius ad Domitianum referēda: sicut in dicant cōsequētia: nam ei sacrificatum largo cruore Mart. meminit: & qdam scripsere se deum scripto & sermone ap pellari uoluisse: post trucidatos duce Flacco Nasamones. pro q̄bus adeo ela tum: ut in senatu iactauerit: q̄ illos ab

in populo sedentem: populo cui locorū quinque milia adiecisti. auxeras enim numerū eius congia riū facilitate: maioremq̄ in posterum suscipi libera litatis tuæ fideiusseras. horum unū si præstitisset alius illi iam dudum radiatum caput & mediā iter deos sedes auro staret aut ebore: augustioribusq̄ aris: & grandioribus uictimis inuocaretur. Tu de lubra non nisi adoraturus intras: tibi maximus ho nor excubare pro templis: postibusque prætexi. Sic fit: ut deī summum inter homines fastigiū ser uent: cum deorum ipse non adeptus. itaque tuam statuam in uestibulo Iouis optimi maximi unā al teramue & hāc æream cernimus. at paulo ante adi tus omnes: omnes gradus: totaq̄ area hīnc auro: hīnc argento relucebat seu potius polluebatur: cū incesti prīcipis statuīs permixta deorū simulachra

Hostiæ
maiores

authorē Tranqui. statuas sibi in Capitolio non nisi aureas: & argenteas poni permisit: ac ponderis certi. Augustioribus nobilioribus: & cū maiori maiestate. Grandioribus. bobus albis cū auratis cornibus nā hāc dicebant maiores hostiæ: & deoꝝ honori imolabant: de q̄bus Athenæus lib. ix. nisi mēda est in or dine libroꝝ ibi inquā ubi deoꝝ pōpas enarrat. ibāt tauri duo milia eiusdē coloris auratis cornib⁹ & frō tibus coronati: p̄ter. n. aurata cornua maiores ēt hoste uident appellata: qm̄ ex tauris fiebāt: & p̄sertim apud Clitūnū nutritis quos eximios qdā uocatos putant. alii ut Pli. opimas uictimas: & lautissimā deoꝝ placationē de q̄bus plura lib. viii. cap. xly. id qd̄ ēt Tertulianus cōfirmat ante fores collocari: nā priorūz imagines & statuæ intra tēpla & deos ipsos collocabant. Traiani uero p̄ tēploꝝ forib⁹ aut domoꝝ. Pli. lib. xxxv. aliæ in foribus & circa limina aīoꝝ ingentiū imagines erāt affixis hostiū spoliis: q̄ nec emptori refringere licebat. Pli. lib. xxxiii. deoꝝ honori in sacris nihil aliud excogitatū est: q̄ ut auratis cornib⁹ ho stiæ maiores dūtaxat imolarent: eas Liuius ab urbe cōdita opimas appellat. P. ingt Deciū cōsul cētū bo bus: eximioq̄ uno albo opimo auratis cornibus donauit quē. P. Marti imolauit. M. T. pro lege agraria erant ingt hostiæ maiores in foro cōstantiæ: quæ ab his p̄toribus ad p̄torē & tibicinē imolabant. hostia rū duo genera p̄didit Macro. lib. iii. Sat. ubi plura q̄ huc trāsferre deceat: explicant. iter hostiā & uictimā hoc differre Seruius existimat: q̄ hostiæ fiāt ab iis: q̄ in hostē p̄gūt: uictimæ: q̄ post uictoriā fiūt sed hāc li cēter cōfundi idē est author ferūt Caiū instituisse ut sibi imolarēt phoenicopteros. pauones: tetraones: numidicas: meleagrides: phasianos. Inuocaret. ppiciaret. Excubare p̄ tēplis. statuas tuas poni ante fo res tēploꝝ. Prætexi. p̄poni. p̄strui. Sic fit. tu cā es: ut dii uere p̄ nūminibus colant ab hoībus. Nō ade ptus uidelicet sis summū deoꝝ fastidiū. i. cū unus nō coleris p̄ deo: nā cū impatores uolebāt in uita coli pro diis faciebāt ut se nō solū ueꝝ & deos hoīes negligerēt. In uestibulo ante fores: si q̄s q̄rit quid sit ue stibulū requirat lib. ii. quæ a nobis recitant. Iouis. Capitolini. Vnā alterāue duas. Hāc unā secūdā. s. statuā. nā fuit Traianuseiusmodi honorū parcissimus q̄ ipse testat in rescriptis ad Secūdū. Pauloāte. ui uo Domitiano. Aditus. fores. Gradus. scalaz. nā capitoliū cētū gradib⁹ ascēdebat referēte Tacito li. xix. qd̄ Domitian⁹ refecerat Vitelliano bello incēsum sub titulo suo tñ: ac sine ulla pristini authoris me morianouā insup ædē excitauit in capitolio custodi Ioui. Area. tēpli Iouis Capitolini. Plut. i publicola Domitianū notās ut nuda ingt Syllæ in Capitolio extruēdo: ita aurea tibi oīa eē cupis. Seu potius cor rectio. Polluebat. pphanabat deturpabat. Incesti prīcipis Domitiani: q̄ fratris Titi filiā Iuliā alii col locatā corruptit: mox p̄e ac uiro orbatā ardētissime palāq̄ dilexit: ut ēt cā mortis extiterit coactæ conce ptū a se abigere. unde exiit illa idignatio satyrica cū tot abortiuis foecūdā Iulia uulū solueret: & patruo similes effunderet offas. Simulachra deorum effigies: in quem sensum sæpe offendes apud Tranquil.

Sorderent. inquinarent. Istæ æreæ. tuæ ex ære. Templum ipsum. Capitolini Iouis manebit: sic Ora-
tius augurat sua carmina uictura: quâdiu imperiū Romanū. sed hic ut minora suis scriptis tēpora attri-
buit: sic Mart. æterna tēplo Flauiae gentis sed diuersa ratione. Illæ aut auræ. Eusebius in Chronicis: Do-
mitianus nullā sibi nisi auream & argenteam statuā poni in Capitolio passus est. & Dion: cū agmen in-
quit in Dacos duxisset: nihil tamē memorabile gerens in urbē scripsit tanq̃ uicisset quare tot honores il-
li decreti: ut uniuersus orbis Romanæ ditionis statuis illius repletur. inde Secundus iure innumerabi-

sorderent. Ergo istæ quidē æreæ: & paucae manēt:
manebuntq; quândiu tēplum ipsum: illæ aut au-
reæ & innumerabiles strage. & ruina publico gau-
dio litauerunt. Iuuabat illidere solo superbissimos
uultus: istare ferro: sæuire securibus: ut si singulos
ictus sanguis dolorq; sequeretur. Nemo tā tempe-
rans gaudiū seræq; lætitiæ: quin instar ultionis ui-
dere cernere laceros artus: truncata mēbra: po-
stremo truces: horrēdasq; imagines abiectas exco-
ctasq; flāmis: ut ex illo terrore: & minis in usum ho-
minum: ac uoluptates ignibus mutarent. Simili
reuerentia Cæsar non apud genium tuū bonitati
tuæ gratias agi: sed apud numen Iouis optimi ma-
ximi pateris. Illi debere nos quicquid debeamus:
illius qd̃ bene facias muneris eē: qui te dedit. An-
te quidē ingentes hostiæ: greges per capitolinū
iter magna lūi parte uelut intercepti diuertere uia
cogebant: cū seuissimī dñi atrocissima effigies tā-
to uictimarū cruore coleretur: quantū ipse huma-
ni sanguinis pfundebat. Omnia. P. C. quæ de aliis
principibus a me: aut dicuntur: aut dicta sunt eo
pertinent: ut ostendā quā lōga cōsuetudine corru-
ptos: deprauatosq; mores p̃cipatus parēs noster
reformat: & corrigat: alioq; nihil nō parū grate si-
ne cōparatione laudat. Præterea hoc primū erga
optimū īperatōrē pioꝝ ciuium officiū est insequi

les appellauit: quas post necē odio in eā
ciues: oēs cōflarunt: unde Eusebius ait:
clypei & imagines Domitiani ubiq; per
urbē in terrā sunt deiectæ: & a populo p
ignominia publice sunt cōculcatæ: ex q
bus fm Dionē in Nerua uis ingēs pecu-
niæ cōparata fuit. Trāqui. præterea: se-
natus morte eius adeo lætatus est: ut re-
pleta certatim curia non tēperarit: quin
mortuū cōtumeliosissimo: atq; acerbis-
simo acclamationum genere laceraret:
scalas inferri: clypeosq; & imagines ei⁹
corā detrahi: & ibidem solo affligi iube-
ret: nouissime eradendos ubiq; titulos:
abolendāq; oēm memoriā decerneret:
Litauerunt: satisfecerunt: nam non oīs Litare
qui sacrificat: litat: cū sacrificare sit ue-
niam petere. litare: litare uero propicia-
re: & uotum īpetrare. Plautus in penulo
si hercle istuc unq̃ factū est: tum me Iup-
iter faciat. ut semper sacrificē neq; un-
quā litē. & Macrobius super illud Virg.
animaq; litandū argolica: litare dicit ē
sacrificio facto placare numē: legimus
q; qd̃ litare sola nō pōt oratio: nisi is: q
deos precatur: etiā aras manibus appræ-
hendat: deductū litare a precibus: quas
græci λῖτα uocant. cōueniēter igitur
dictū strage. & internitiōe statuæ: pes-
simi principis litatum gaudio publico:
quod scilicet illæ sacrificio sit īpetra-
tum a diis publicū gaudiū. Illidere cō-
cutere. Instare ferro. ferire. rem ipsam
tractat per amplificationē: & p̃ descri-
ptionē ante oculos ponit. Vt si. tanq̃
li ex singulis ictibus dolorē sentirent sta-

tuæ & sanguis manaret. Instar. loco. Artus. statuæ. sunt aut artus corporis ptes iter iuncturas cōnexæ:
dicti artusq; iter se arctent: siue αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ authore Festo. Mēbra. septē illa p̃sertim: quæ in aper-
to sunt: intelligit: caput: pectus: brachia: tibiae: & podēdum. nā quæ Macrobius lib. i. de sōnio Scipionis
numerat intra hoīem sunt: superiorib⁹ adiungi possunt: aures: manus: pedes. Truces. respexit Domitia-
ni uultū: de quo iā dixerat: supbia in frōte: ira in oculis. Excoctasq; flāmis liquefacta igni & trāsforma-
ta in aliū usum: cui rei uidet̃ Iuue. sile illud saty. x. descēdūt statuæ. restēq; sequunt̃. Ipsas deinde rotas bi-
gæ: ipacta securis Cædit & īmeritis frangunt̃ crura caballis. lā stridūt ignes: iā folliib⁹: atq; caminis Ar-
det odoratū pp̃lo caput: & crepat ingēs Seianus: deīde ex facie toto orbe secūda Fiūt urceoli pelues: sar-
tago: patellæ. Ex illo terrore. e metuēdo & sæuo tyrāno. Mutarēt̃. imagines. In usū hoīum. ī uasa &
īstrumēta ad usū & uoluptatē hūanā. Geniū. statuā. deū. ī cui⁹ tutela uiuis postq̃ genitus es. Bonitati
tuæ p̃ uirtutib⁹ tuis. Illi Ioui. pateris nos dēre: q̃qd̃ tibi dēmus: & sane oē bonū p̃ quacūq; nrm sit ad
deū referēdū ē. Qui te dedit. nobis īperatōrē nā ī Iūu Iouis p̃fatus ē Traianū factū p̃cipē. Per capi-
tolinū iter p̃ uia q̃ ducit ad Capitoliū. Intercepti. ablati: p̃ diuerticula. n. ducebant̃ ad collē Tarpeiū cū
recta uia nō posset siml̃ oēs capere. Dñi Domitiāi. Tāto cruore. q̃ ēt testat̃ Mart. Añ colebatis uotis
& sanguine largo Maiorē Alcide: nūc mior iste colit: Hūc magnas rogat alter opes: rogat alter honores
illi secur⁹ uota miora facit. Eo p̃tinēt. ad id tēdūt: & spectāt. Parēs nr̃. Traian⁹. Alioqn. insup. Ni-
hil nō ēt. Parū grate. inelegāter iculte: cū paruo decore. p̃ter artē cū Aphthoni⁹ p̃cipiat ex cōparatiōe
laudādū colligēdo maius esse q̃ laudat̃: q̃ q̃ trahit̃ in cōparationē. Laudat̃. Traianus. Pioꝝ. bonoꝝ.
E

PLINII PANEGYRICVS

Diffimiles. malos. Neq; enim contentio. Satis traductio. Tutum est. hinc & trahitur coniectura Iuuenalem satyram suam: & scribere & publicare ausum sub Traiano: libertate sæculi permittente. Nero. Domitianus sanguinarius qualis Nero: unde caluum Neronem Iuuenalis appellauit. Cum iam semianimen laceraret Flauius orbem Vitimus: & caluo seruiret Roma Neroni: placet ramen magis ut simpliciter intelligat. Modo uindictatus Nero. quia paulo ante quã moreretur Domitianus supplicium sumpsit de Epaphrodito in uindictam Neronis tradente Dione Domitianum Neronis Epaphroditum prius expulisse: deinde iugulasse: quod Neronem in nece iuisset ut ex huius supplicio suos libertos deterreret: ne quid tale unquam in se auderent. Permitteret. libertatem daret Domitianus. peride ac si, diceret: minime. nã hoc agit interrogatio. Eius. Neronis. quãto diligentius intueor: eo illogice indiligentiã admiror: qui asseruerunt Iuuenalẽ ausum scribere satyram uiuo Domitiano: cũ hic locus Secundi aperte repugnet. Mortẽ. Neronis. argumẽtũ a minori ad maius.

Vt in se dicta: tanquam quæ de Nerone dicerentur: de Domitiano intelligeretur. nã si Heluidiũ filiũ occidit quod quasi scenico exodio sub persona Paridis & Oenones diuortium suum cum uxore Domitia tractasset: quanto magis ulciscetur: qui seuitiam Neronis & imperatoris & sibi simillimi daret. Muneribus tuis omnibus. comparo te omnibus. i. tu solus æquasti si tua omnia beneficia computantur: omnium imperatorum muna: multo uero superasti. Muneribus. munus tripliciter sumitur. secundum iurisperitos: aut pro dono: aut pro re: a quo immunitas uacatio ab oneribus: tertio pro officio. unde municipes deducti ab officiis capiendis cum populo Romano. Omnibus. imperatoribus. In præteritum. quia iam fuerunt. Manes animæ.

Execrationibus. imprecationibus. omnis enim. execratio tristis auctore Plutarcho: & maximam uim habet. scriptum est apud Appianum: Anteiũ tribum cum non posset obistere Crasso profecto

et uero ad bellum parthicum sudem igne torrentem ante posuisse Ianuam obuius Crasso: & delibatis auide sacris execrationes diras & horrendas extulisse: sæua quædam numina & immania inuocasse: atque in eum imprecatum. has quidem execrationes Romani condi solitas: & antiquas profitentur: talem quoque habere potestatem: ut nemini fas sit: qui in eas inciderit effugere: pessime tamen operari his utentem: si non a conuenientibus & a multis excitentur. meminit Plutarchus in Aristide alterius generis execrationis: quæ solet fieri in perfidos. Illis. malis. Patiebamur. Sub Domitiano. Simul. & dolores & gaudia perferre. Hoc. repetitio. Incolumem. uiuum. superstitem. Secus meriti. mali. Eadem. reprehendenda. Præsentem. uiuum principem. Et quis iam locus. in summum locum processerat adulatio temporibus Domitiani: quod aperte ostendit Iuuenalis satyra quarta. ubi introducit piscatorem imperatori blandientem. Et tua seruatum consume in sæcula Rhombum: Ipse capi uoluit: quid apertius: & tamen illi Surgebant cristæ: nihil est: quod credere de se non possit: cum laudatur diis æqua potestas. Ludis. multa apud Martia. epigrammata sunt: quibus applaudit ludis & muneribus Domitiani: & Statius epulum publicum uersiculus celebrat. Comestationibus. caput extat apud Tranquil. de potu. & comestationibus Tiberii ubi notatur is princeps quod admodum bibaculus noctem continuumque biduum epulando potandoque consumpsit. unum de multis epigrammata Mart. recitabo in quo more suo adulando coenam Domitiani imprimis comendat. Ad coenam si me diuersa uocaret in astra hinc inuitator Cæsaris inde Iouis Astra licet propius palatia longius essent Respõsa ad superos hæc referenda darem Quærite qui malit fieri conuiuia tonantis meus in terris Iuppiter ecce tenet. comestatio autem cibus quacumque hora extraordinarie sumptus proprie tamẽ

diffimiles: neque enim satis amarint bonos principes: qui malos satis non oderint. Adice quod imperatoris nostri non aliud amplius: ac diffusius meritum est quam quod insectari malos principes tutum est. An excidit dolori nostro modo uindictatus Nero? permitteret credo famam: uitamque eius carpi: qui mortem uisciscabatur: nec ut in se dicta interpretaretur: quæ desimillimo dicerentur? Quare ego te Cæsar muneribus omnibus tuis: omnibus comparo: multis antepono: quod licet nobis: & in præteritum de malis imperatoribus quotidie uindictari: & futuros sub exemplo præmonere: nullum locum: nullum esse tempus quo funestorum principum manes a posterorum execrationibus conquiescant. Quo constantius. P. C. & dolores nostros: & gaudia perferamus: ingemiscamus illis: quæ patiebamur. Simul utrumque faciendum est sub bono principe. Hoc secreta nostra: hoc sermones: hoc ipsæ gratiarum actiones agant. meminerintque sic maxime laudari incolumem imperatorem: si priores secus meriti reprehendant. Nã cum de malo principe posteri tacent: manifestum est eadem facere præsentem. Et quis iam locus miseræ adulationis manebat? cum laudes imperatoris ludis etiam: & comestationibus celebraretur: saltareturque: atque in omne ludibrium effeminationis uocibus: modis: gestibus frangerentur:

Comestatio

qui post coenam capitur. dicta comestatio α το τῆς κομῆς. a uico: prius. n. in uiciis habitabāt: qbus i locis
alii alios inuitabāt: nō negauerim tñ deduci posse α το του κομῆου. a lasciua & festo ebrietatis ac intēpe
rantia. nōnulli etiam a comesse: uel a comitate deductū putant. Saltarenturq. p pantomimos quos su
pra memorauimus in theatro cursitasse: exultasse: obstipuisse: ac deide singulos dominorū gestus cū cā
ticis reddidisse. In oē ludibriū. in oē genus ludi. pariter Augustinus pantomimorū ludos ludibria appel
lat. Effoeminatis. mollibus. lasciuis. libidinosis. Modis: gestibus. dissolutio color. Frāgerent. fracta

sed illud indignū: quod eodē tēpore in senatu: & in
scena ab histrione: & a consule laudabant. Tu pro
cul a tui cultu ludicras artes remouisti. Seria ergo
te carmina: honorq. æternus annaliū: nō hęc bre
uis: & pudenda prædicatio colit. quinetiā tātō ma
iore cōsensu in uenerationē tui theatra ipsa cōsur
gent: quāto magis de te scenæ silebunt. Sed quid
ego istud admiror: cū eos quoq. honores: q tibi a
nobis offerunt: aut delibare parcissime: aut oīno
soleas recusare. Nihil ante tam uulgare: tam par
uum in senatu agebat: ut nō laudibus principum
imoraret: quibuscunq. censendi necessitas accidi
set. De Ampliando numero gladiatorum: aut de
instituyendo collegio fabrorum consulebamus: &
quasi prolatis imperiū finibus nūc ingentes arcus:

uoce pñunciarent. emollirent: enerua
re agerent. Scena. ubi histriones salta
bāt. In senatu. a cōsule laudabat prin
ceps. Cultu. laude. Ludicras artes hi
strionicas: ludi cā repertas. uiles: ifames.
in Iulianus & Vulp. ff. iii. q. artis ludicræ
pñunciadiue cā in scenā pñdierit ifamis
esto ubi iuriscōsulti athletas: xysticos: &
multos alios secernunt ab arte ludicra.
Pegasus aut eos q quæstus cā in certa
mina descēdūt: & oēs pp præmiū in sce
nam pñeutes famosos eē & ulius Ner
ua respōderunt. Seria carmina. cōtinē
tia res graues: & gesta Traiani admi ran
da. hęc tamen cum cæteris interciderē.

Ludicra
ars.

Annalium. historiarum annales sunt
ueluti historiæ argumēta: & res gestæ
plurium annorū: quæ obseruato cuius
q. anni ordine deinceps cōscribunt. un
de Liuius qui Romanorū gesta. xviii. li
bris cōplexus ē annales inscripsit: quod
fere singulorū annorū actus cōtinerent.

Annales

at α το τῆς ἑκάστης singulorum dierum acta declarat: qualia sunt Taciti: & a nobis diurnales actus uocati: nec
me præterit Macrobiū dicere pontificibus permissam potestatem conferendi memoriā rerum gesta
rum in tabulas: & hos annales maximos: quod a pontificibus magnis: appellatos. & Seruiū scripsisse
annales esse annorum & temporum quæ ætas nostra non uidit: quam opinionem tanquam falsam Ver
rius Flaccus repræhendit authore Gellio: apud quem libro. v. multa super hoc diligētius disputata inue
nies: monumentis uero litterarū uitam Traiani apud nos mandauere Marius Maximus. Fabius Mar
cellinus. Aurelius Verus. Statius Valens Dion apud græcos: sed proh dolor nisi cōpendia admodū bre
uissima ad manus nostras peruenere. Hac. per histriones. Prædicatio. laudatio scenica. Breuis momē
tanea. cito interitura. Pudenda. lasciua. Ipsa theatra. ipsi spectatores. Scenæ. histriones Istud. quod
spernas per histriones probari. occupatio. Nobis. senatoribus. Delibare. decerpere partē eorū: & leui
ter degustare: præstruit quæ dicturus sit. Recusare. quod. s. consulatū & censuram recusaueris. Quibus
cunq. senatoribus. Censendi. sententiam dicendi. De ampliando gladiatorū numero. Tranq. in Iulio
Cæsare cautum inquit a senatoribus de numero gladiatorū: quo ne maiorem cuiquam habere Romæ
liceret: cum multiplici undiq. familia cōparata Cæsar inimicos exterruisset. & Tacitus meminit senatus
consulto permissum ciuitati Syracusanorū egredi numerum edendis gladiatoribus finitum: & Petum
Thraseam contradixisse: materiamq. præbuisse obrectatoribus arguendæ sententiæ: sed hic aperte de
Domitiano loquitur. Collegio fabrorum Mamurius faber cum alii in urbe certassent artifices effin
gere ancile diffiderentq. ac desperarēt ulq. adeo eius similitudinem descripsit: ut ne ipse quidem Numa
uerum dignosceret. inde collegia fabrorum instituta: quorū frequenter mentio fit apud Victorem: eo
rumq. magistratus apud antiquos in precio fuit: ita ut quidam solo honore contenti fuerint: & in mul
tis uetustis monumentis præfectos fabrum uel etiam fabrorū reperies: in quibusdā etiā quattuor præfe
ctos fabr. fuisse cognosces. collegia fabrorū in urbe testat Asconius ubi refert collegia. S. C. & pluribus
legibus sublata præter pauca atq. certa: quæ utilitas ciuitatis desiderasset: ut Fabrorū lictorūq. Insuper
Liuius meminit a Seruio rege duas cēturias primæ classi additas esse fabrorū quæ sine armis stipēdia fa
cerent datum munus ut machines in bello ferrent & caput est apud Vegetiū de officio præfecti fabrorū
nā legio hēbat fabros lignarios structores carpētarios ferrarios pictores reliquosq. artifices ad hyberno
rū ædificia fabricanda ad machinas turresq. ligneas cæteraq. qbus uel oppugnantur aduersariorū ciui
tates. uel defendunt ppriæ præparatos ēt qui arma uehicularū cæteraq. tormentorū genera formabant
horum oīum iudex pprius erat præfectus fabrorū. an potius intelligendum de collegiis fabrorū quæ in
urbibus instituebantur ad arcenda edificiorū incendia. Quasi prolatis. tanq. subacta imperio Roma
Germania & Dacia cū turpiter cessisset. Ingentes arcus. triūphales. recitauimus Domitianū innume
ros lanos arcusq. cum quadrigis & insignibus triumphorū per regiones urbis struxisse. maximum oīum

PLINII PANEGYRICVS

Mart. carmine celebrat iuxta tēplū fortunæ reducis: Grāde loci meritū testant & altera dona: Stat facer edomitis gēribus arcus ouans: Hic gēmi currus numerāt elephāta frequēter. Sufficit imēsis aureus ipse iugis. Hæc ē digna tuis Germanice porta triūphis: Hos aditus urbē Martis hīe decet. Excessuros titulus: arcus cū īscriptionib⁹ honoz tātæ altitudinis ut tēploꝝ uerticē trāscenderēt. Vel titulos imēsis & supra ueritatē ne. s. fm Dionē si modica decreuissent senatores existimasset Domitianus sua facta notari. Mēses. Septēbrē & Octobrē. Domitianus. n. Germanici cognomine assumpto Septēbrē mensem & Octobrē ex appellationibus suis Germanicū Domitianūq; trāsnominauit: q̄ altero natus esset. hinc lib. ix. Mart. aseruit duratq; tēplū gētis Flauię dū lanus hyemes: Domitianus autūnos: Augustus annis cōmodabit æstates: Dum grāde famuli nomē asseret Rhæni Germanicæ magna lux calendæ. Patiebantur illi. uirtute ipsa nō tā multi præditi esse q̄ uideri uolūt: hos delectat ambitio: his fictus ad eoz uoluptatem sermo cū adhibet orōnē illā uanā testimonium esse laudū suaz putant. nemo tñ fm Ci. aperte adulantē nō uidet: nisi q̄ admodū est excors. Illi. nā præter Domitianū Nero Aprilē in Neroneum cōmutauit: & postea Cōmodus Augustū in Cōmodum Septembrē i Herculem. Octobrē in inuictū Nouembrē in exuperatoriū: Decembrē in Amazonium.

Quis
Aliquis
Quisq;

Quis nostrum consumunt? uerus dicendi modus quo qui senatores contemunt: pprie: namq; ueteres quis & aliq; & quisq; & quisquis nō obseruabāt quo genere: aut quo numero declinarent: q̄ re Plautus in Cistellaria mulier iquit q̄ quis es medioximia & Terētius in adelphis dixit aperite aliquis actu tum ostiū & Paulus de uerbosq; sig. uerbū hoc sigs tā masculos q̄ foeminas cōplectitur Tacitus. xix. eo suffragio turbidissim⁹ q̄sq; delecti: & statim: optimus q̄sq; adsciti cuius obseruationis quidā rudes lectionem peruertunt scribendo apud Secūdū consumit. Officiū censendi. dicēdi sniam de eo q̄ relatū fuerat. Principis honore in laudibus principis. Pacatus in Panegyrico Theodosii: nō enim iam coacta laudatio: & expresse metu uoces periculū silentii redimunt. fugerit abseritq; tristis illa facundia ancillātis necessitas: cū trucem dominū auras oēs plausum publicoz uentosa popularitate captantē: mendax assentatio titillabat: iā gratias agebant dolentes: & tyrannū nō prædicasse: tyrānidis accusatio uocabat. Hæc laus est. Tuæ moderationis: q̄ nō uis extra ordinē laudari. Nostræ. cōstantiæ: laus est qui libertate censendi aperte utimur. Tibi obsequimur. facimus īperiū tuū. In coriā. in senatū. Ad certamē adulationū. ut in uicē cōtēdamus quis melius laudet imperatorē. Simplicitati. sinceritati: bonitati: q̄ exponit dū subiungit: ut credamus te uelle: quæ ostendis uelle: & nolle: quæ dicis nolle: Domitianū notabiliter taxat quē memorāt historici fuisse summū simulatorē & dissimulatorē: cū ptatē regiā fm Agesilaū apud Xenophontē oporteat nō uersutia insignē esse: sed probitate. Inde. a re quæ proponit in cōsultationē. Alio. malo: sub quo opus erat porare in laudibus eius. Alii. principes. ut Tiberius q̄ ex plurimis maximisq; honorib⁹ præter paucos & modicos nō recepit. & Claudius nimios honores recusauit. Vespasianus tribunitiā ptatē & patris patriæ appellationē nili sero recepit hæc sumpta ex Tranquil. Nemo. īperator. Ante. te pcessit. Tātus. tanti aī & uirtutis. Noluisse decerni. sed p hunc cōtemptū sibi famā quæsisse. Quod. simplr recipere honores. Titulis. laudibus. Nō trabibus aut saxis ædificiis quæ cōstant lapidū cōgerie: & lignorum cōtignatione. circuitio color. Montumētis æternæ laudis. historiis & carminibus. Ibit in sæcula. durabit in ppetuū. Florēti. grato uictori. Incolumi. iuueti. Nulli honores quis merito. Certare. cōtēdere enixi⁹ laudare Traianū q̄ Domit. feceram⁹. Ingēiosior. subtilior: acutior diligētior. Ad excogitādū dū ad iueniēdū noua. Sen. adulatio nō tñ imitat aīciā s; uicit & pterit. Simulatio ueritate cōtētio. Simul. ēt. Liuius. i. belli pūici simul cōquisitoribus i ciuitates missis. iiii. milia descripta iuuetutis. Cæsar. iiii. Gallici. simul q̄ q̄tū i se facinus admisissent itelligebāt. nō improbo tñ si legat sed q̄ scriptura meli⁹ pcedit

Simul.

Nouitas. omnis. omnis honorum inuentio inusitata. Consumpta. ab aliis præoccupata: & prærepta. De te tacere. desistere a laudibus tuis. at tyrannus secundum Xenophontē omnes qui tacent de se male sentire putat. Silentium rupit. incipit fari de te. Qualiaq. quis minimos honores. Amplissimos bitiosi: & hoc exigit ambitio. Quo temperamento. quia temperatus es: neq. finis in gentes arcus: templa: statuas aureas tibi extrui: hæc. n. de publica pecunia fiebant. Nobis. dum nō repleas ærarium ex bonis innocentium. Aerario. dum sumptibus eius modum adhibes. Effigies. statuæ te effigientes: & reddentes. Priuatis. post exactos reges sine imperio: cū resp. uigeret nō enim omnino intelligit illos nō habuisse imperiū: sed subiectos legibus & reip. hic ergo priuatum opponit principi: qui nullis legibus subiacet.

Iampridē nouitas omnis adulatione cōsumpta sit: non alius erga te nouus honor superest: q̄ si aliqñ de te tacere audeamus: Age si qñ pietas nostra silentium rupit: & uerecundiam tuā uicit: quæ qualiaq. decernimus nos: tu non recusas: ut appareat nō iupbia: & fastidio te amplissimos honores repudiare: q̄ minores nō dedigneris. Pulchrius hoc Cæsar: quā si recusares oēs: nam recusare omnes ambitionis: moderatiōis ē eligere parcissimos. Quo tēperamēto: & nobis: & ærario prodes: quo sumptibus eius adhibes modū: qui exhaustum non sis innocentium bonis repleturus: Stant igitur effigies tuæ quales olim ob egregia ī rēp. merita priuatis dicabant. uisuntur eadē e materia Cæsaris statuæ qua Brutorū: qua Camilloꝝ. Nec discrepat cā. illi. n. reges: hostēq. uictorē mœnibus depulerūt. hic regnū ipm: quæq. alia captiuitas gignit: arcet: ac submouet: sedemq. obtinet principis: ne sit domino locus: ac mihi intuenti in sapientiā tuā minus mirum uidetur: quod mortales istos: caducosq. titulos: aut Deprecēris: aut Temperes. Scis enim ubi uera principis: ubi sempiterna sit gloria ubi sit honores: in quos nihil flāmis: nihil senectuti: nihil

Eadē e materia. ænea. Brutorū duorum. præsertim. L. Bruti: q̄ Tarquinius expulit. M. Bruti Cæsaris interfectoris. L. Bruti statuæ meminit Pli. lib. xxiii. & Plutarchus in Vita. M. Bruti illum inq. prisci Romanorū in Capitolio ex ære fixerunt medium inter reges ensē strictum exerentē: q̄ is constantissime Tarquinius euertisset: ille ueluti quædā fulminerens acies durum & inexorabile ingenium nactus adeo animi intemperantis aduersus tyrannos fuit: ut tanq̄ insano impetu uectus: usq. in liberorū suorū cædem sæuerit. ibi etiā leges subscriptum fuisse illius statuæ paulo ante q̄ Cæsar interficeret utinam Brute nūc uiueres: & nūc Brutus eēs. M. uero Bruti statuam extitisse Mediolani ibidem Plut. & Tranqui. de claris oratoribus testantur. Camillorum. M. Furium Camillum imprimis respexit: qui urbē captam a Gallis seruauit: & seruata in bello patriā: iterum in pace haud dubie protexit prohibens migrare Vēhios. notior historia quā ut a nobis latior dicatur

recitat Pli. lib. xxiiii. Camilli statuam in rostriis sine tunica. Nec discrepat cā. eadem causa posita. sunt tibi statuæ: qua Brutis & Camillis. Illi. Bruti & Camilli. Reges. nā. L. Brutus Tarquinius eiecit. D. Brutus Cæsarē: qui regnū affectabat: occidit. Hostēq. uictorē. Gallū. nā. Camillum designat. Hic. Traianus. Regnū. improprie pro tyrannide: nā regnum pprie est quādo optimus regnat æquo iure: & arcet ac submouet alia mala quæ captiuitas gignit. regnū igit Tarquinius respicit: & captiuitas Gallos. ut illud Domitianum: hoc milites. in Neruā insurgentes. Sedē. uicem. Domino. tyrāno cōtraria sunt priiceps & dñs. Istos. scenicos: & marmoreos. Deprecēris. refures. amoliaris. auertas prece adhibita: uel quo alio modo. Ouidius Sæpe precor mortē: mortem quoq. deprecor idem. Virgi. merui: nec deprecor M. Tullius de repub. nō modo in inuidia pari nō erant: sed etiam Claudii inuidiam Gracchi charitas deprecabatur: Idem pro Aulo Licinio: nō ne cōcedas interdum: ut excusatiōe summæ stulticiæ: summæ probitatis odium deprecetur. item ad populum pro reditu suo. me nudū Gn. Pisonis uirtus: & fratris mei lachrymæ sordēsque lugubres a uobis deprecatae sunt. Iustinus. cōtra Phocensium legati adhibitis Lacedæmoniis: & Atheniēsis bellū deprecabatur. aliqñ purgare & excusare sicut apud græcos παρα του παλ signat: ut M. Tullius in Verrem: quid faciet Hortensius auaritiæ ne crimina: frugalitatis laude deprecabitur: interdum imprecari. Catullus Lesbiam mi dicit semper male: nec tacet unquam De me: dispeream me nisi Lesbia amat: Cui ego quasi eadem totidē mox deprecor illi Assidue: uerum dispeream nisi amo. nonnunquam ualde precor: tunc enim de præpositio ad augendum & cumulandum ualet. Cicero pro Sylla: quam multorum hic uitam a Sylla deprecatus est. Cæsar. ii. belli Gallici. dixerunt unum petere: & deprecari. lege quædā super hoc uerbo apud Gelliū lib. vi. Téperes: modicos recipias. Honores. uirtutis dignitates. Nihil. flāmis. sic credidit Ouidius futuræ operi suo ingeniosissimo: in fine Metamorph. lamq. opus exagi: quod nec louis ita: nec ignes: Nec poterit ferrum: nec edax uiolare uetustas.

Deprecari

PLINII PANEGYRICVS

Successoribus. maior enim uirtutes non traduntur per successionem: ut cætera: sed eius manet: cuius sunt: effinge ergo Caninio scripsit: aliquid & excude quod sit perpetuo tuum: nam reliqua regis tuæ post te alium atque alium dominum sortientur: hoc nunquam tuum desinet esse si semel coeperit. quare non immerito Iuuenalis. gladius distinxit in eos: qui tamen maioribus imaginibus nituntur. Statuas. Xenophon author Agesilaum uetuisse statuas sibi poni: cum hoc quidam honoris causa facerent: sed animi dotes nunquam elaborare destitisse: putabat. nam statuariorum illud: hoc suum esse opus. Demolitur dirruit. nam Mors etiam saxi nominibusque uenit. Obscurat. abradit. litu obducit. titulus priuat. Car-

pit. taxat tanquam superba. Contra contemptor sententia color: sed tamen illa habet oratio uiciofa cuius dictiones ab eadem syllaba incipiunt: ut hic contra contemptor. Florescit. magis illustratur. Quibus minime necesse est. a posteris: qui nullo beneficio erunt affecti. Pacatus in panegyrico Theodosii: neminem magis laudare imperatorem decet: quam quem minime necesse est.

Perpetua fama. mala. scilicet nam & pessimum fama interdum durat: sed in eorum contemptum & ludibrium. Neroni fuit æternitatis cupido. sed incōsulta: si Traquil. credimus. Inuitum manet. uelit: nolit duratura est pessimi. nam æque ut optimi nominantur. hi ut nobis recte uiuendi sint exemplo: at ut pillos quæ fugienda sunt discamus. Ea. bona. Prorogatur. diffunditur ad posteros. Leuiora hæc. minoris facienda: quia sunt fortunæ bona.

Figuram similitudinē. imaginē. oris. liniamēta. Aurum. aureæ statuæ. Fa- uor. amor. Exprimat. effingat. Naza- rius hic uultus uniuersorum pectoribus infixus est: nec commendatione cære aut pigmetorum succis renitet. sed desiderio efflorescit animorum. Cumulate. large & abunde. Latissima facies. decorem uultus cum grauitate in Traiano commendat Dion. Amabilis. idem author amabilem cunctis fuisse. Iamdudum. a principio orationis: dicitur etiam iam- dudum de multis diebus contra opinionem Laurentii Vallengis. Apuleius lib. v. sui asini iamdudum: quod scias: fidei atque par- cilloquio meo perpendisti documenta.

sed apertius. xi. nec fuit nox una: uel quies aliqua uisu deæ monituque ieiuna: sed crebris imperiis sacris suis me iamdudum destinatum: nunc saltem censebat initiari. Terentius in Eunuchis. iamdudum te amat. iam- dudum illi facile fit quod doleat Virg. in Georgicis: & iamdudum incumbere aratri. Eligere: electa gesto- rum dicere. Principem. qualia debeat facere princeps: quæ si fecerit aliquis merito laudandus erit: nam Tra- iani gesta principem superant. Principis Traiani. qui supra principem est. Mali. unus nobis Tranq. hic sa- tiffaciet: qui. xii. Cæsaris uitas complexus nullum describit sine aliquo laudabili facto præfuisse rebus. Ipse: princeps quisque fuerit. Laudari. uera affici laude. Optimus. omnibus uirtutibus præditus: cognomento enim optimi plurimum Traianus lætatus. Nihil uelandum. nullum tuum factum dissimulandum: sed omnia tua dicenda: cum omnia sint admiranda. Prædicatio. laus. Trāsilire. omittere: dissimulare. Momentum. breue spaciū. Val. Max. eo ipso: quo uita: & mors distinguuntur momento Plin. senior lib. ii. Mercuri statioes breuiori momento: quam ut deprehendi possit: Tranquil. in Vespasiano: ea momenta domestici ad aliquid petendum ma- gnopere captabant: & momentaria uirā. i. breuissimā pariter momentarium maritum momentaria salutem momen- tarium uenenū. i. subitū & præsentaneū dixit Apul. sic Papin. de alimentis momentaria curā per breui & præti.

Aut beneficio sterile. ad imitationem Titi quod quodam recordatus super coenam quod nihil cuique toto die præstitisset memorabile illam meritoque laudandam uocem edidit amici hodie diem perdidi. Eiusmodi sunt beneficio uel laude plena. Narrauerit. res tuas gestas sine artificio dixerit. Fidelissime. sincere sine adulatione & am- plificatione. Quo cum res tuæ sint amplissimæ. De biennio: de gestis a Traiano per biennium.

successoribus liceat: Arcus. n. & statuas: aras et: tem- plaque demolitur: & obscurat obliuio: negligit: carpit quæ posteritas: contra contemptor ambitionis: & infinitæ patris domitor: ac frenator animus ipsa uetustate flo- rescit: nec ab ullis magis laudatur: quam quibus minime necesse est. Non ergo perpetua principis fama: quam inuitum manet: sed bona concupiscenda est. ea porro non imaginibus: & statuīs: sed uirtute ac meritis pro- rogatur. Quinetiam leuiora hæc: formam principis: si- guramque: non aurum melius: uel argentum quam fa- uor hominum exprimat: teneatque. quod quid est plix tibi cumulateque contingit: cuius letissima facies: & ama- bilis uultus in omnium ciuium ore: oculis: animo sed & ad- notasse uos credo patres conscripti iamdudum me non eligere: quam referam. propositum est. n. mihi principem lauda- re non principis facta. nam laudabilia multa et mali faciunt ipse laudari nisi optimus non potest. Quare non alia maior imperator Auguste gloria tua: quam quod agere tibus tibi gratias nihil uelandum est: nihil omittendum est. Quid est. n. in principatu tuo: quod cuiusque prædica- tio uel transilire: uel præteruehi debeat: quod in omne- tum: quod imo temporis punctum: aut beneficio sterile: aut uacuum laude: num omnia eiusmodi: ut iis optime te laudasse uideatur: qui narrauerit fidelissi- me. Quo fit: ut prope in imensum diffundatur ora- tio mea: & nec dum de biennio loquor. Quam multa dixi de moderatione: & quanto plura adhuc

Iamdudum

Momentū

Restant dicenda. Princeps & pater Nerva obtulit secundum consulatum Traiano: dum esset cum imperio aduersus Germanos: nam priorem receperat sub Domitiano: huius secundi consulatus Traiani meminit Tacitus in libello de moribus Germanorum: & quidam graecorum illi in priore collegam Acilium Glabrium assignantes. At postquam dii transtulerunt summam imperii ad te: & potestatem omnium rerum: tum etiam tui: ut de te libere posses constituere quicquid uelles: non enim subiaceret legibus princeps. Age re tam bonum consulem, tam bene exercere consulatum. Gloriam ueram famam gloria secundum Senecam Gloria

restant: ut illud quod secundum consulatum recepisti: quia princeps: & pater defereretur. At postquam ad te imperii summam: & cum omnium rerum: tum etiam tui potestatem dii transtulerint: tertium consulatum recusasti: cum agere tam bonum consulem posses. Magnum est differre honorem: gloriam maius Gestum consulatum mireris: an non receptum: gestus non in hoc urbis ocio: & intimo sinu pacis: sed iuxta barbaras gentes: ut illi solebant: quibus erat moris paludamento mutare praetextam: ignotasque terras uictoria sequi. pulchrum imperio: gloriosum tibi: cum te socii: atque amici sua in patria: suis in sedibus adierunt. Decora facies consulis: multa post saecula tribunal uiridi cespite exstructum: nec fascium tamen: sed pilorum signorumque honore circumdatum: augebant maiestatem praesidentis diuersi postulatum habitus: ac dissonae uoces raraque sine interprete oratio. Magnificum est: ciuibus iura: quid hostibus reddere: speciosum certam fori pacem: quid immanes campos sella currulis

umbra uirtutis est: & quemadmodum umbra aliquando antecedit, aliquando sequitur uel a tergo est: ita gloria aliquando ante nos est: uisendamque se praebet aliquando in aduerso est: maiorque quo serior: ubi inuidia secesserit. quadiu Catone Roma ignorauit: respuit: nec intellexit: nisi cum perdidit. dicam quid intersit inter claritatem & gloriam. gloria multorum iudiciis constat: claritas bonorum. at Cicero sic illam describit: gloria est frequens de aliquo fama cum laude. Mirer. dubitatio utrum de duobus eligat. Gestus. est a te secundus consulatus. Non in hoc ocio urbis. non in urbe Roma ubi quies a bello: quae tunc erat tanquam sinus & portus quietis Barbaras. germanas. Illi. ueteres consules. Mutare praetextam paludamento: pro praetexta ueste consulari induere paludamentum uestem imperatorum euntium in expeditionem. Liuius libro primo belli punici refert Flaminium consulem ad provinciam iussisse paludatum antequam consulatum iniret: sumpturum praetextam in diuersorio hospitali: quae apud penates suos. inuenies apud Tranqui. Caesarem in oppugnatione pontis alexandrini natando paludamentum

mordicus traxisse: ne spolio potiretur hostis. & M. Antonius eodem scribente recitat Augustum pro praetorem in primo bello mutinensi fugisse: ac sine paludamento: equoque post biduum demum apparuisse: & Vitellius paludatus: ferroque succinctus ad classicum quoque urbem introiit. unde Iuuenalis duces paludatos appellauit Plin. lib. xxii. etiam colore indicauit referens coccum imperatoris dicatum fuisse paludamentis. Insuper maximus refert Imperatoribus in praedium exeuntibus dari solere album aut purpureum paludamentum: & Claudianus togae paludamentum opposuit: alterum pro pace: alterum pro bello usurpans in laudibus Honorii. ducibus circumstipata togatis iura paludatae iam curia militat aulae: & alius historicus paludamentum Curiatii dixit: cum tamen miles: non autem imperator is foret: quia secundum Festum omnia militaria ornamenta paludamenta uocant antiqui. & paludatos armatos. Ignotasque terras. quis. n. Italiae contigua sit Germania tamen diu incognita fuit: neque ad id tempus ab ullo Romano deuicta. nup. authore Tacito cognitis quibusdam gentibus quos bellum aperuerat: nam feritas animorum: & coeli asperitas non facile. quemquam ad se admittit. Sua in patria. ubi consul exercitui praeretur. Adierunt. ut ius redderes. Saecula. tpa. Tribunal. sedes consulis ius dicentis. Cespit. herbida terra. est autem cespes terra in modum lateris caesa cum herba siue frutex recisus: uel truncatus authore Festo. Fascium. licet. Pilorum. missilia quibus utebatur pedestris exercitus pila uocabant ferro subtili trigono praefixa nouae unciae siue pedali quae in scuto fixa non possint abscindi & lorica scieter ac fortiter directae facile praerumpunt hoc li. i. Vegetius at secundo inquit missile maius ferro triangulo unciae nouae hastili pedum quicquid & semis quod pilum uocabatur nunc spiculum dicitur ad cuius ictum exercebant praecipue milites quod arte & uirtute directum & scutatos pedites & loricated equites saepe transferberat mendam addubito esse in superioribus si utranque scripturam pensitaueris nam & Modestus dicit missile maius ferro triangulo unciae nouae hastili pedum quicquid & semis quod pilum uocabatur & caetera pariter. Liuius. ix. ab urbe pilum memorat haud paulo quam hasta uehementius ictu erat & pila muralia tormentis excussa quod docet Curtius. vii. Diuersi hirtus. diuersae gentes hirtu distincte. cum sit hirtus corporis qualitas non natura sed industria comparata maxime pertinens ad gestum siue triste siue hilarum. Dissonae. uarietate linguarum.

Postulatum. ius. Sine interprete per se clara & intellecta. Quid hostibus. pinde ac si diceret magnificentius est. Certam fori pacem. reddere ius in foro ubi est certa pax. Immanes. isessos a feris: & barbaris nationibus. contrarium exornatio. Sella currulis. i. currulis sella maiores magistratus ius dicturi sedebant: ut consul: ut praetor.

PLINII PANEGYRICVS

Victoris. ubi tu uicerat hostes. Ripis. Danubii. Minacibus. infestis ultra & Germanis atrocibus
Spernere. paruipédere. Togatū ostētatiōe. pacis forma dū ius in cōspectu hostiū sociis reddis. Im-
gines. cōsulis: cuius effigiē gestabāt milites in uexillis: etiā si nō adesset: mō legiōes dicto illius parerent:
prima cohors in legione imagines īperatoꝝ suscipit. has. n. tanq̃ diuina & p̃ntia signa singuli uenerant:
q̃ illas ferūt imaginarii uel imaginiferi dñr sicut q̃ aquilā aqliferi. authores habeo Vegetiū & Modestū.

Nomē. triūphatoris. Cōtēptis. cū aduētū suo in latibula repulisset. pulchrius. n. hoc oībus triumphis.

nunq̃ factū ē ut Romani uincerent nisi
ex cōtēptu īperii. Illa. laus est. Dilati
cōsulatus. reseruati in aliud tēpus. Ini-
tio principatus. inter initia tui imperii.

Excusatus honoribus. q̃ in cām & ex-
culationē tuā: qđ nō receperis tertiū cō-
sulatū adducebas repētinos alios hono-
res in unū tibi collatos: nā simul factus
īperatoris filius: simul Cæsar: mox īpe-
rator: & cōsors tribunitiæ ptātis: & oīa
pariter & statim. Noui. statim in prin-
cipio sui īperii. Destinātū. designatū. i.
de designati cōss. & sequentes annos de-
stinati & ordinati. Fuit etiā aliq̃s ī-
perator. Domitianū notat q̃ Aciliū Gla-
brionē Traiano ī cōsulatu collegā iter-
fecit qđ cū feris pugnaret re uera pp̃ in-
uictū robur cui se cōsulē suffecit multa
aut ī cōsulatu Traiani & Acilii signa ap-
paruerūt: q̃bus Traiāo īperiiū mors Aci-
lio ptendebat: authore Dione. In fine
sui principatus. nā paulopost occisus ē.

Extorqueret. iniuste & p̃uim ī se trās-
ferret. Incipiētes. dū ineunt cōsulatū.

Priuatis. hoībus nō īperātibus. Ocio-
so. cōsulatu nemini destinato. Tertius.
si respicim⁹ ad duos cōsulatus quos iam
priuatus gesserat: hic tertius prim⁹ erat
postq̃ p̃nceps creatus fuerat. Secūdū.
cōsulatū. Imperator qđ ē. nō īperii Ro-
mani princeps sed exercitus Gemanici
dux. Sub īperatore. Nerua. Imputari.

reprahēdi. obiici. Vel honori. qđ nō fuerit honestissimus utpote cū īperio. Vel exēplo qđ nō ita te
gesseris in eo: ut nō possis eē posteris exēplo. Nisi obsequiū. nisi qđ eras sub alieno imperio: & tuo īpe-
ratori paruisti: si tñ hoc imputandū est & nō potius laudandū. Ita uero an ne. Quinquies. Liuius Fa-
biū Maximum tradit quintū cōsulatū gessisse cum Qu. Flacco. Fuluto: & pariter. M. Marcellū cū. Qu.
Crispino ut numeretur consulatus. quem uicio creatus non gessit: cui astipulatur Valerius Maxi. Aretii
quoq̃ in tabula repertum est. Qu. F. Maximum dictatorem bis cōs. v. quinquies etiam. M. Furius dicta-
tor consul fuit si Liuius & Plutarchus credimus. Sexies. M. Valerius coruinus centum annos impleuit:
cuius inter primum & sextum consulatum. xl. & sex anni fuere Idē sella curruli semel ac uicies sedit quo-
ties nemo alius authores habeo Plī. libro. vii. capi. xlyiii. M. Tullium in Catone. Valerium Max. lib. viii.
Ausonium ad Gratianum. eum magis demonstrasse q̃ Marium crediderim: quia sequitur non illos qui
expirante iam libertate per uim ac tumultum creabantur: ubi sane. C. Marius possumus intelligere:
quem memorant historici. vii. consulatum sibi arripuisse cum Cinna. hoc scribūt Ausonius. Plinius. Plu-
tarchus: Iustinus. M. Tullius. & Aretii in tabula repertum fuit. C. Marius. C. F. Cos. vii. menda apud Ap-
pianum in primo bellorum ciuiliū ubi legitur Marius octies functum consulatu: pro septies præter
superioꝝ testimonium uel ex augurio septem pullorum aquilaz: satis obuia quod ab eodē sicut a Plut.
statim subiicitur. Per uim. abbreviator Liuii etiam refert Marius sextū consulatum per tribus sparsa
pecunia emisse: uigz qđ si examinarentur cū uirtutibus uicia haud facile dictu utrū bello meliorē: an
pace perniciosiorē: adeo quā remp. armatus seruauit: eā primo togatus omni genere fraudis: postremo
armis euerit. Expirante. moriēte. In rura sua. aperte designat. L. Quintium Cincinnatum quē trās-
berim quattuor iugerū colentem agrum seu fossam fodientem palo inixum: seu arantem: operi certe: id
quod constat: intentum: legati a populo ro. missi dictatōrē salutauerunt: qui īsignibus sumptis. Qu. Mi-
nutiū cōsulē obsidione liberauit & Volscorum ac Sabinoz ducem ī deditiōem accepit. sextodecimo

uictorisq̃ uestigio premere: imminere minacibus
ripis tutū quietumq̃: quid spernere barbaros fre-
mitus: hostilemq̃ terrorem non armorū magisq̃
togarū ostentatione cōpescere: Itaq̃ non te apud
imagines: sed ipsum præsentiē: audientemq̃ consa-
lutabant imperatorem: nomenq̃ quod alii domi-
tis hostibus tu cōtemptis merebare. hæc laus acti
consulatus: illa dilati quod adhuc initio principa-
tus ut iam excusatus honoribus: & expletus cōsu-
latū recusasti: quem noui imperatores destinatum
aliis in se trāsferrebāt. Fuit etiā qui in principatus
sui fine consulatū: quē dederat: ipse magna ex par-
te iam gestū extorqueret: & raperet: hoc ergo ho-
nore: quem: & incipientes principes: & desinētes:
adeo cōcupiscunt ut auferant: tu ocioso ac uacan-
te priuatis cessisti. Inuidiosus ne erat aut tibi ter-
tius cōsulatus: aut principii primus: nā secundum
Imperator quidem sub Imperatore tamē inisti: ni-
hilq̃ īputari ī eo uel honori potest: uel exēplo: nisi
obsequium. Ita uero quæ ciuitas quinquies: atq̃
etiā sexies cōsules uidit: nō illos qui expirante iam
libertate per uim ac tumultū creabantur: sed qui-
bus sepolitis: & absentibus in rura sua consulatus

die dictaturā deposuit: & ad agriculturam reuersus ite: post. xx. annos dictator dictus est uide insuper q
de eo tradunt a Valerio Max. lib. iiii. cap. de paupertate. Pacatus rem sine noīe tetigit. agrestes Curii uete-
res. Corūcani: nomina reuerendā Fabricii cum induciā bella suspendebāt: inter aratra uiuebant. accepi-
mus datos securibus fasces: & missas in currilibus suis per rura palmas: agricolas consulares: pastores
trabeatos: dictatores inter armēta uestitos: & Claudianus in cōsultu Manlii Theodori. Attamē iuitam
blande uestigat: & ultro Ambit honor docuit toties a rure pfectus liētor: & in mediis cōsul quāsitus ara-

ferebātur. in hac ciuitate tertium cōsultum prin-
ceps generis humani ut p grauem recusasti: Tāto
ne Papyrius ē: & Quintius moderatiō: Augu-
stus: & Cēsar: & pater patrie: At illos resp. ciebat.
quid te nō eadem respu: non senatus: nō consula-
tus. ipse: q sibi tuis humeris attolli: & augescere ui-
detur. Nō te ad exemplar eius uoco: q continuis
cōsultatibus fecerat lōgum quendam: & sine disci-
mine annū: his te cōfero: quos certum est: quoties
consules fuerūt non sibi prāstitisse. Erat in senatu
ter consul: cum tu tertium cōsultū recusabas. One-
rosus nescio quid uerecūdiā tuā cōsensus noster
idixerat: ut princeps toties cōsul. esses: quoties sena-
tor tuus nimia modestia istud ēt priuatus recusa-
ses. An cōsularis uiri triūphalisque filius cum ter-
tio consul creatur ascendit non debitū hoc illi: nō
uel sola generis claritate promeritū: Cōtingit ergo
priuatis apire annū: fastosq; referare: & hoc quoq;
reddite libertatis idiciū fuit: qd consul alius quam
Cēsar esset. Sic exactis regibus cōpēt liber ānus.

se inuicti ad laborem corporis esset fuisse militiā pediti pariter equitq;. Quintius. Cincinatus. Resp.
perinde ac si diceret uerū Papyrius & Quintius per romanos liberos creabant consules. Eadem respu.
uocat libera. n. resp. & senatus sicut ante Cēsares tuo auxilio indiget non minus quā olim Papyrii & Cin-
cinati. Tuis humeris attolli. dignior effici te gerēte. Eius. Domitiani apud Tacitum ēt uidimus post
delata per Corbulonē Artaxata Neroni supplicationes decretas statuasq; & arcus & cōtinuos cōsultatus.

Voco. ad cōsultū suscipiēdū. Cōtinuis cōsultatibus. decē & septē sed ex his quosdā ante principatum
Domitianus suscepit. Annū lōgum. quindecim annos uidebat is unū annū fecisse cum fere toto illo
spacio quo regnauit cōsul fuisset. alludit aut ad cōsuetudinē cōsultatus qui annuus magistratus erat. His.
antiquis. Nō sibi. non sua cā sed ad utilitatem publicā. Ter. consul. Virginiū Rufum possumus intelli-
gere quē alibi notauimus gessisse tertium cōsultū cū Nerua impatore & destinātū a Traiano quarto in-
teruisse. Cōsensus noster. cōcordia senator. Indixerat. denūciauerat. imposuerat. Nescio quid onero-
sum. non facile excusandū graue tuā modestiā. Toties. tertio. Senator. Virginius. Istud. recipe ter-
tium cōsultū. Priuatus: nōdum prouectus ad principatū. Filius consularis & triūphalis uiri. mōstra-
uerat iam Traiani patrem extitisse patriciū consulem triūphalem. Non hoc debitū illi. excedit cōdi-
tionē suā. respexit Virginiū tantū ex familia equestri patre ignoto. Generis claritate. Eutropius memi-
nit Traianū antiqua familia natum magis q clara utpote in qua pater eius primū cōsul fuit. Promerit-
um. honorē debitū. Aperire annū inire cōsultū in principio anni annos. n. a cōsulibus numerabāt ro-
mani. Pacatus cōsul creatur habiturus est nomē annus. Ianuario. n. mēse cōsultū inibant q anno princi-
piū dat & tūc annus aperiri dicebat Ouidi. Ergo ubi Iane biceps lōgū referaueris annū Pulsus & a sacro
mēse decēber erit. Referare fastos. dare principiū anno fasti. n. libri qb? & noīa cōsulū & dies festos scri-
bebāt per ordinē mensiū a Ianuario pcedētes: unde Naso suos libros Fastos appellauit qbus. i. festos dies
totius anni cōplexus fuerat: sunt aut dies fasti teste Macrobio: qbus licet fari prātori tria uerba solēnia
do: dico addico: his contrarii sunt nefasti: q Ouidius duobus carminibus cōplexus est: & cēsare tradunt
adiectos oēs a se dies fastos notasse: ut maiore daret actionibus libertatē Cn. Fuluius authoribus Liuius
& Pli. fastos circa fore in albo pposuit: ut qn lege agi posset sciret: Numa fastos infastosq; quos aliqui
profestos. i. a festiuitate uacuos dicūt: fecit. Pompeius inquit fastosq; libri appellātur quibus totius anni

tris. Quintium Seranum nominat idez
in Rufinum. Sudabatq; graui cōsul Se-
ranus aratro: quia Pli. scripserat. Serētē
inuenere dati honores Seranū. unde co-
gnomen aranti quattuor sua iugera in
uaticano: quā prata Quintia appellāt:
Cincinato uīator attulit dictaturam: &
quidem (ut tradit Norbanus) nudo ple-
noq; puluere: tū ēt ore. Tāto ne Papy-
rius. sensus est fuissent ne Papyrius &
Quintius ita moderati: ut non recepis-
sent tertium cōsultum si uterq; extitisset
Augustus: & Cēsar. & pater patrie qua-
lis Traianus: uel dicatur: tanto ne Papy-
riis: & Quintiis moderatiō Augustus:
& Cēsar & pater patrie. s. potuit ne fie-
ri ut Traianus rex dñs extiterit mode-
stior in recipiēdis honorib? priscis illis
admirandis: plurimos lego Papyrios il-
lustres: sed prāsertim. L. Papyrium Cur-
sorem patrē uirū haud dubie dignū oī
bellica laude non animi solum uigore:
sed etiam corporis uiribus excellētē pci-
pua pedū pernitas inerat q cognomē
etiam dedit uictorēq; cursu oīum æta-
tis fuisse ferunt: & seu uiriū ui: seu exer-
citatione multa: cibi uiniq; eundē capa-
cissimū: nec cum ullo asperiore: qā ip

PLINII PANEGYRICVS

fit descriptio: fasti. n. dies festi sunt: festis diebus iucunda fari licebat: nefastis quædā non fari licebat: fasti ergo p annis ponuntur Ausonius ignora æternæ ne sint tibi tpa Romæ Regibus & patrū ducta sub imperiis Digessi fastos Inditiū fuit. Liber annus: libere creati sunt cōsules expulsi ab urbe Tarquiniis. Olim. idem per diuersa: an olim. i. paulo ant. Domitiano cōfesso: & libertate restituta p Neruam & Traianū. Induxit ascripsit. Miseros ambitionis. sume extrinsecus: dicā eos. Cōsules semper erāt. Vitellius comitia in decē annos ordinauit. seque perpetuū cōsulē authore Tranqui. & Dion refert Domitianū cōsulatus decē continuos gessisse

Oēs annos possidere. sibi uendicare cōsulatū omni āno. Sūmumq; illud purpuræ decus. cōsulatū. nam p prætextā purpureā: qua induebant cōsules ipā dignitatē circumscribit. Præceptū. p libatum. Præfloratū. pretrahratum Transmittere. in alium transferre. Domitianus ex. xvi. cōsulatib⁹ quos coepit. septē medios continuauit si Tranqui credim⁹: oēs uero pene titulo ten⁹ gessit: nec quemq; ultra cal. Maii. plures ad idus usq; Ianuarias. Cæsar dictator tertium & quartū cōsulatū titulo ten⁹: binos. n. cōsules substituit sibi in ternos nouissimos menses. Augustus uero: quinq; medios cōsulatus a sexto ad. xi. annos gessit: cæteros aut aut sex: aut quatuor: aut tribus exercuit mensibus secundū paucissimis horis: nam die cal. Ian. cum mane p æde Iouis Capitolini paululu; coruli sella p̄sedisset: honore abiit. suffecto alio in locū suū: & Claudius ex q̄t tuor cōsulatibus semestrē nouissimum bimestres cæteros gessit. Nero pariter quattuor primum bimestrē: secundum ac nouissimū semestres tertium quadrimestrem. Expetitio. exoptato ab aliis impatoribus. Tuā uero dubitatio. q̄rit. n. quid potissimū de multis dicat. Modestia cōtinētia cupiditatis. nā q continēs est circūcidit superflua. Benignitas. liberalitas. Frui. cōsulatu. Per

alios. gerentibus aliis. Te p̄stare ipsi cōsulatui. te accōmodare ad gerēdū cōsulatū. Maiorē. digniorē maioris amplitudinis sæpe. n. p gerentiū maiestate illustriores fiunt magistratus. Ambiguā. suspectā

Minorē. digniorē. q̄ te deceat: recitat Appianus Syllā dictatōrē sub dissimulatione specimē quoddam reip. tenuisse. ac denuo cū Metello Pio cōsulatū inisse. hoc igr fortasse exēplo: q nūc romanorū imperio p̄sident cōsules declarātes nōnunq; cōsulatū & ipsi assumpsere: nō indecorū existimātes cū maiore dignitate cōsulatū gerere. Et nō recusaueris. recipias. f. Trophæa. colūnas tuarū uictoriarū idices spolia. tñ hostiū affixa stipitib⁹ pprie trophæa dicunt dicta trophæa α πο τ η σ τ ρ ο τ η σ . i. a fuga: qd ubi hostes cōuersi fuerāt i fugā solerēt trophæa statui ea at mō p colūnas: mō p statuas designabant: iterdū ēt erectis turrib⁹ & armis hostilib⁹ sup ip̄positis: græcis hic mos frequēs extitit. idē tractū ē: ut trophæa quoq; in urbib⁹ figerent arcub⁹ ad hoc extructis Virg. trophæū Aeneæ de Mezētio mire exp̄ssit. Dep̄caris. ab nuis. Tibi. i. honorē tuū & tñ tua cā: ea tñ ex parthica uictoria tradēte Dione postmodū recepit. Doceas. exēplo sis Inertia renūciare. rēpublicā administrare in cōsulatu. Delitias: regias: principales. Sōno. ocio. Excitatos. desopitos. p̄stat i metaphorā. Induer p̄textā. recipere cōsulatū q̄a toga p̄textā erat cōsulis idumētū. Quā. p̄textā. Occuparint. sibi cōtinuo usurparint. Dare possent. priuato. nā imperatores suffragia consularia. quæ olim in manu populi fuerāt ad se transtulerāt: qd Iuuenalis uellicat.

Currulē. sellā i q cōsules: & reliq maiores magistrat⁹ sedebāt. C. n. Bassus Gellio referēte senatores uocant. q currulē magistratū gessisset: & curru solitos honoris grā i curiā uehi: i quo sella eēt supra q cōfiderēt q ob eā cām currulis appellaret: cui sniā astipulat Pōpei⁹. ascēdere igr currulē sellā q detineat. i. gere re cōsulis offm qd ppriū erat i curruli sella p tribunali postulātib⁹ ius dicere: nec tñ titulo ten⁹ cōsulem agere. Esse. re uera cōsulatū gerere pficiēdo oīa cōsulis mūia. Quod cōcupierūt. qñqdē affectarūt eē cōsules. Vt fu. mō titulo ten⁹ fuerūt. i. ut tñ. mō dicāt fuisse cōsules: & tñ munia cōsulū nō sint executi

Trophæi.

Alterum. secundum. Caeteris. barbaris externis. Imputare. ascribere. opponere in excusationem tuam Nobis romanis. nam procul a nobis illum gessisti. Munus. officium. Sed audiuimus. sed tamen auditu non uisu. quod maius est percipimus. Fuisse. in tuo secundo consulatu. Sed diceris. sed hoc tamen ab aliis asseritur. Nos romanos. Rumoribus. famis sine certo authore: nam fama certum habet authorem. Quousque perinde ac si diceret semper? Absentes per auditum: nec intuendo te consulere. De absente. de te gerente consulatu procul a nobis. Medius annus. annus unus: qui fluxit post actum a te secundum consulatum. In principum plus. plus ualet annus in commutandis moribus principum: nam in pueris receptum est honores mutare mores. quod apparuit in Caio: qui initio principatus bonus: mox ad uicia deflexit. Dicimus. ex philosophorum sententia: qui putant omnes uirtutes inesse. cui una uirtus perfecte sit. Experiri. re ipsa cognoscere: qui plus est quam praecipis instrui. Duas praeterea consulationes & principatum. Cum principem deceat quod dissimilimum consuli cum conueniat principi. facere diuersa a consule non. non idem principatus & consulatus: hic legibus subiaceret ille nequaquam hic reip. causa constitutus ut iuridicando praesit ille ut omnibus. consulem decet per tribunali petentibus ius reddere: & totum diem litigantes audire: principem uero non pati disceptantium obliquas orationes non palam reprehendi. Proximo praeterito. Absens procul ab urbe. Gerere. ius dicere. Votis publicis. memorat lib. x. Mart. quanto desiderio Traianus expectaretur a romanis. Quid est. nihil optatius quam consulatus. Quae qualitem regis notat. Conuocas. consul poterat conuocare senatum: quod monstrauimus ex testimonio Ouidii: Gellii. Tranqui. Praesides. nam sine praesidentia consulis aliqua res in senatu agi non poterat. unde ubi Marii Prisci accusationem retulit: princeps inquit praesidebat. erat. non consul. Censentes. senatores sententiam dicentes. Prorogas. differas in alium diem rem de qua agitur. hoc enim in consulis potestate uel magis perroges scilicet sententiam quod erat officium consulis. Reddere maiestati suae. restituere condignam & ueterem auctoritatem praesidendo. Augustissimum. nobilissimum. maiestatis plenum. Ascende. illud tribunal id est consul fias. Constare reuerentiam. inesse respectum & timorem. Magistratibus. consulatui praesertim. Legibus quia consul ius reddebat. Adi. ascende tribunal consulis. Quod. non. sensus est tamen differt te esse principem: & non consule: quantum si absque impio esset solum consul: & non senator: quod quidem dedeceret: & praeter consuetudinem fieret. Nri. Traiani. Cessit. tertium consulatum recepit: cuius lib. xi. metio fit a Mart. Et qui purpureis iam tertia noia fastis iane refers. Neruae: uos per cor ore pio. Huc omnes seruare ducem seruare senatum: Moribus hic uiuat principis ille suis. Non ut faceret se parum priuatis non ut dimitteret aliquid de maiestate imperatoria: & aequum priuatis in numero consulatus. Pares. tertium consules. quoadmodum se. Ut da. ut alios faceret pariter tertium consules. Pudorem. senatorum qui iam fuerat secundum consules.

PLINII PANEGYRICVS

Tertio, tertio cōsul est tertio loco creatus: & duos ante factos significat: tertium uero cōsul tps ad significat. & ter ante factum cōsulē fuisse: uerbi cā. P. Valerium Publico dicemus tertio cōsulē fuisse: cum primo fuerit. L. Brutus: secundo. L. Tarquinius tertio Publicola: sed tertiū cōsulē dicemus Fabium ut tres consulatus gesserit: huius rei longa disputatio apud Gelliū lib. ix. ex autoritate Varronis: sed tertiū pro tertio & econtra: ut hic indifferenter accipitur. Cum ter consule. cū Traiano ter cōsule. cæteri ut Liuius cum tertiū cōsule dixissent sed & hoc plinianū non absurdum: nam sicut idē dixit iterū consulem: &

alii bis cōsulē pro secundum cōsule: qd prohibet ter cōsulem dicere pro tertio consule? Istud. tertius cōsulatus. Olim uigente rep. Sociis bellorum. ut magis equitum. Parce. raro: non. n. inuenies passim tertium consulatū adeptos apud ueteres: sed rarerent: nā nisi soluerentur legibus. nō poterāt alterū consulatum petere: nisi interposito decēnio.

Singularibus uiris. Frotonē possum? intelligere ppter sequētia: nam mox dicet uterq; nuper cōsulatū gesserat a patre tuo: & Dion Frontonem unū ex his recitat: alterū adhuc quærimus: nisi uolumus itelligere Virginiū Rufum: qui etiam a Traiano fuit: designatus quartum consul. nam Arrium Antoninū uirum similem antiq; sanctitate: uerecundia: ætate scimus tantū bis cōsulē fuisse. Quod tertium cōsulatum: tu præstisti singularibus uiris: ac de te quidem bene & fortiter meritis: sed i toga idest tibi beneficiis: circa res ciuiles. p. turbauit ordinem uerborū: q; si prudēter fiat: multū ornatus affert orationi. Vtriusq; uiri. s. debes his duobus: quos elegisti cōsules ppter curā: & diligētiā qua uisū in rebus tuis. Ut se putet obligatū: ut credat debere ciuib; a quibus beneficium acceperit: nā alii principes quātū uis obligati tamen se nihil suis debere credunt. Amet cōtentus sit amplectatur grām referat. non oderit. Ter consules. tertium consules illos singulares uiros. Non iō. Nō ingratus ut qui debitū beneficiū personis. Fortunæ tuæ. uiribus. quia magna retribuis: nā potes cū sis imperator & sic quæ ciues tibi præstiterē quis parua respectu tñ tuæ remunerationis magna uident. Nisi obligeris. ut alii in te beneficia cōferāt. ut tu illis maiora retribuas: qb? tibi diuincias. Expediat. illis utile sit. Tibi debere bñficiū a te sumere. An p. stitisse. an i te cōtulisse nā lōge maiora recipiūt. Antiquū añ iperatores cū resp. staret. Assidēte. iuxta te in pari sella curruli psidebat. n. Traianus assidebat eius collega. Tertio cōsulē. Secundus ē secutus Cæliū q in principio libri idē dixit. & Qu. Claudii li. xix. dicētē. C. Mariū creatū septio cōsulē: & Gellius adhæc ait Romæ doctū uix dicere solitū tertio & quarto cōsulē nō tertiū quartūq;. Rogari snia. cōsules nisi eēt princeps senatus rogabāt primū designatos cōsules ac deinceps alios senatores. Illi. ter cōsules. Quātus. quā magnus & cōspiciuus psidebat. n. Admota. cōparata. Decrescāt. minora uideant. Fastigii tui. impatoriæ maiestatis. Quātūq; ppius. & quo fuerit maiores. A sua infita magnitudine. Illos. ter cōsules. Aequare parē dignitatē tribuere: nā regnū nō capit duos. Cū uelles. cū optares tibi æqre. In edito in altissima dignitate. Cæteros. senatores: tātō. n. iteruallo supabāt reliquos dignitate pditos: qto ipsi supabant ab impatoriæ maiestate. Si minus. argumētū a minori ad maius. i. si tertiū cōsulatū cōtulisses eo anno: quo tu eūdem accepisti: magnanimi fuisset argumētū: sed tertiū cōsulatū duobus eodem anno conferre hoc maius. Velle quantum possis extendere magnanimitatem suam: quantum liceat.

tertio consules esse: nisi cum ter consule. Bellorum istud sociis olim: periculorū consortibus parce tamē tribuebat: quod tu singularibus uiris ac de te quidē bene ac fortiter pstitisti: sed in toga meritis utriusq; cura: utriusq; uigilātia obstrictus es Cæsar. Sed in principē rarum ac prope insolitū est: ut se putet obligatum: aut si putet: amet. Debes ergo Cæsar: & soluīs: sed cū ter cōsules facis: nō tibi magnus princeps sed nō ingratus amicus uideris: quin etiā per q modica quædā ciuiū merita fortunę tuę uiribus i maius extollis: efficit. n. ut tantū tibi q; q; pstitisse uideat: qtu a te recepit. Quid isti benignitati præcer. nisi ut semp obliges: obligeris: i certumq; facias: utrū magis expediat ciuib; tuis debere tibi: an pstitisse. Equidē illū antiquum senatū cōtueri uidebar: cū ter cōsule assidēte tertio cōsulē designatum rogari sentētiā cernerē. Quātū tūc illi: qtuq; tu Accidit qdē ut corpora quālibet ardua: & excelsa p. prioribus admota decrescāt: itē ut altissimæ ciuiū dignitates collatiōe fastigii tui quasi deprimātur: quātūq; ppius ad magnitudinē tuā ascenderint: tātō ēt a sua descēdisse uideant. Illos tamē tu quāquam non potuisti tibi æquare cū uelles: adeo in edito collocasti: ut tantum super cæteros: quantum infra te cernerentur. Si unius tertium consulatum in eundem annum in quem tuum contulisses: ingentis animi specimen haberetur: ut enim fœlicitatis est quantum uelis posse: sic magnitudinis uelle quantum possis. Laudandus quidem: & ille qui tertium consulatū meruit:

Sed magis laudandus est Traianus. Maior. imperator. Quid dicā. Duos. collegas. creauerat Traianus se & alterū collegā tertium cōsules ī sex mēses: aliū uero tertium designauerat cōsulē in posteriores sex mēses ut suo cōsulatu duos tertium cōsules faceret: uni uero semp collega extitit: nā per totū annum duos collegas habuit. inde ut utrosq; cōplecteretur protulit suū cōsulatū usq; in finē anni: quē tm̄ semestrum gessisset: alii opinant̄ mortuo Nerua hōz alterū fuisse cōsulē: sed cū aliquot menses restarent ad finē cōsulatus sui Traianum cū eo inisse cōsulatū: quo tpe semestri expleto alium cōsulem sibi ascise & ut cū eo integrū cōsulatū gereret sibi semestre tps in hoc magistratu progasse. Collegam perpetuum: per totum annum.

sed magis sub quo meruit: magnus memoradusq; qui tātum prēmium cōcepit: sed maior q; capiētī dedit. Quid? quod duos pariter tertio cōsulatu collegas tui sactitate decorasti: ut sit nemini dubium hanc tibi prācipuam causam fuisse extendendī cōsulatus tui: ut duorū cōsulatus amplecteretur: & collegam te uni daret. Vterq; nup cōsulatum alterum gesserat a patre tuo. i. quāto minus quam a te datum: utriusq; adhuc oculis pauloante dimissi fascēs oberrabāt utriusq; solemnis ille lictor: & p̄nūcius clamor auribus infederat: cū rursus currulis: rursusq; purpura: ut olim cū hostis in proximo: & in summū discrimē adducta resp. exptum honoribus uirū posceret: non cōsulatus hominibus iisdē sed iidem homines cōsulatibus reddebātur. Tāta: tibi benefaciēdi uis: ut indulgētiam tuam necessitas æmulet̄. modo prætexas exuerant: resumant. modo lictores abire iusserāt: reuocēt. modo gratulantes amici recesserāt: reuertāt̄. hominis ne istud ingenium ē? hominis ptās? renouare gaudia: redintegrare læticiā: nullāq; requiem gratulationis dare: neq; alia repetādīs cōsulatibus interualla permittere nisi dum finiūtur? Facias ista semp: nec unquā ī hoc opere aut aius tuus: aut fortuna lasset: des q; plurimis tertios cōsulatus: & cū plurimis tertios cōsulatus dederis: semper tamen plures: qbus debeas dare supersint. Omnium quidem beneficiorū quæ merentibus tribuuntur non ad ipsos gaudiū maius quam ad similes redundat: prācipue tamē ex horum cōsulatu non ad partem aliquam senatus: sed ad totum senatum tanta lætitia peruenit: ut eundem honorem omnes sibi: & dedisse: & accepisse uideantur. Nempe enim hi sunt: quos senatus cum publicis sumptibus minuendis optimum quenq; p̄ficeret: elegit equidē primos. hoc ē igitur hoc. est qd̄ p̄cinitus illos aīo Cæsaris īsinuauit. An parum sæpe experti sumus: hāc esse rerū conditio nem: ut senatus fauor apud principē: aut prosit?

imprimis: nec mirū si dixit senatus: nihil. n. unq; fecit Nerua sine cōsilio senatus. Hoc est. repetitio. i. qā iudicio senatus tanq; optimi electi fuerant. Insinuauit. latenter conciliauit. Prosit. si bonus ē princeps.

Vni. priori. Vterq; quos tu tertium cōsules fecisti. Alterū. secundum. A patre tuo. Nerua: a quo Frontonem factum cōsulem legimus apud Dionem. nam Virginium alterū intelligere non licet: quis a Nerua creatū: qā iam gesserat tertium cōsulatū ante impiū Traianū.

Idest: interpretatio. Quanto minus dicit. Secundus hōz cōsulatum fuisse minoris dignitatis: q; accepisset a Nerua q; tertium: qd̄ accepissent a Traiano qui maior erat patre Nerua. Dimissi fascēs depositi cōsulatus quē designat per fascēs: quos lictores Coss. præferebant. Prænūcius. nuncians adesse cōsules. ut populus uia discederet. p̄cedebant. n. lictores: ad qd̄ respiciēs Ouidius dixit lamq; noui præeunt fascēs. Currulis. sella.

Solēnis. annuus celeberrimus. Purpura. toga p̄textā oblata est. In pximo esset iuxta urbem ut Annibal. Posceret. exigeret ad tutelam sui. Virum expertum honoribus. iā multoties factū cōsulem: ut Fabiū Max. Sed iidem homines cōsulatibus reddebant̄. sed cōsulatus indigebat talibus hoībus: nō autē ipsi cōsulatu: quare cōsulatui restituebatur tanq; ipsum defensuri. Necessitas. ut olim necessario creabant̄ ē p̄ter leges: qbus intra decennium nemo poterat iterū creari cōsul. Gratulātes ob susceptum cōsulatū. Reuertant̄. gratulatū

Hoīs ne istud ingenium est? agit hoc interrogatio ut cōfiteamur nō esse istud humanū: sed diuinū. Nullā requiem. nullam intermissionē: sed cōtinuare cōsulatum: ut ī amplificationē. Nisi dum finiuntur. nisi finitis tertiis cōsulatibus.

Ista. cōtinuare cōsulatus. Aut animus tuus. sis semp eodem aīo. Aut fortuna. uiuas semp in impio. Quibus debeas dare. qui digni sint tertio cōsulatu. Similes. bonos: benemerētes. Horū: duoz. Publicis sumptibus minuendis temporibus Neruæ hoc scias factū: qui Dione scribēte: ut impēdia publica cōtraheret: sacrificia nō pauca: equorū cursus atq; certamina nec minus spectacula qdā sustulit. Primos. prācipuos

PLINII PANEGYRICVS

Noceat, si malus. Paulo ante, sub Domitiano. Nos senatores: oderamus. Quos ille malos quos Domitianus amabat. Nunc inter sensus est & princeps & senatus amat effusissime viros optimos: ac in amore contendunt: quis eorum magis diligat. Demonstramus, dignissimos. Inuicem, & senatus & princeps Dion: Traianus bonos & studiosos honoribus & dignitate auxit. Fauere, bonis. Aperte, libere, sine piculo. Non iam amor est dissimulandus: non opus est fingere illos odisse quos amamus: ne id nobis no cumento sit: quod solebat euenire sub Domitiano: ut qui bonos amarent & laudarent pariter periclitarentur. Premendum, tacendum celandum

Odium, aduersus malos. Vt hoc p mere odiu nobis utilitati cedat. Probat, bona. Improbat mala. Vos, senatores. Absentes, nam consulebat senatores per litteras si absens erat de eo quod facturus erat fuit, n. senatui dilectus & carus quem iucunde & honorifice appellabat. Vos elegeratis. Cor. Tacitus lib. i. suarum historiarum si tñ taciti est inquit tum primum sub tiberio ad patres e campo translata, fuisse nã ad eam diẽ & si potissima arbitrio principis quædã tñ studiis tribuum fiebant. in consilio habet consulit. Hoc ordine, ut quem priorem in sumptibus minuendis uos eligeratis: eundẽ priorem & ipse tertiu consulem renunciauerit. Vterq; uide tur conuertit orationem ad illos tertiu consules, magis tñ placet ut legat: Magnum utrunq; ur: ut referat ad illa duo quæ statim sequuntur: & sit sensus siue traian⁹ eos reuera maxime amet: quos a senatu amari intelligit: siue illis quos senatus amat: neminem senatus reuerẽtia pferat: quis alios heat sibi cariores: magnum utrunq; ur. Illis neminem pferat uiris quos a senatu diligere non ignoras. Siue, rones cur magni sint. Nobis senatoribus, Præfert, dignitate: magistratu. Senioribus, hinc colligit fuisse gradæ uos. Domos, optimorum uirorum. Adeant, frequentem, respiciunt illa superiora, non iam dissimulandus est amor: Suscipit, tuendos: an magis. Suspicat, i. admiratur & colit. Promeret, obligat. Accrescere, addi. Quod honoris. Cuiq; bono, Ponit putat esse. Maximi, maxima consequantur senatores. Maior, uide comparatiuũ quãdopq; habere maiorem uim superlatiuo sicut alibi notauimus. Fama certa gloria. Clandestinas: paucorum. Existimatiões opiniones, famam. Susurros delatores tacite ob murmurantes luuenalis: sauior illo Pompeius tenui iugulos aperire susurro, sed delatoribus aures clausit Traianus. Nemo oēs fefellerit, sententia Aristotelis qui tertio politicorū inquit in multitudine difficile est oēs labi & errare. Omnes quia impossibile est non esse aliquos bonos: qui non solent fallere. Ante consulatum, ordine procedit & secundum artẽ: ut anteq rem attingamus de qua dicturi sumus: exponamus quæ præcesserint. Ante consulatũ tñ ista tamen præcesserunt tuũ consulatũ. Impri mis laudauerim. Comitibus tuis, quibus tu fuisti renunciatus tertium consul. Non tantum candidat⁹ consulatus, non tantum ueste candida indutus consulatum petisti. Mirarentur q; princeps generis humani dignatus esset prodire in comitium candidatus consulatus more priuatorum. In illa ueteri sede.

aut noceat? Nonne paulo ante nihil magis exitiale erat quam illa principis cogitatio? hunc senatus probat: hic senatui carus est oderat quos nos amaremus: sed & nos quos ille. Nunc inter principem senatumq; dignissimi cuiusq; charitate certatur, demonstramus inuicẽ: credimus inuicẽ: quodq; maximum amoris mutui signum est eosdem amamus proinde, P. C. fauete aperte: diligite constanter. Non iam dissimulandus est amor: ne noceat: nõ præmendum odium: ut prosit eadem Cæsar quæ senatus pbat: improbatq; uos ille præsentis: uos etiam absentes in consilio habet: tertio consules fecit: quos uos elegeratis, & fecit hoc ordine: quo electi a uobis erant. Magnum utrũq; uidetur siue eorūdem maxime diligit: quos scit nobis eẽ carissimos siue illis neminem præfert: quauis aliquem magis amet. Proposita sunt senioribus pmiã iuuenibus exempla: adeant frequentent securas tandẽ ac patētes domos: quisquis pbatos senatui uiros suscipit: hic maxime principẽ promeretur: sibi, n. accrescere putat: quod cuiq; adstruatur: nullaq; i eo gloriã ponit: quod sit omnibus maior: nisi maximĩ fuerint: quibus maior est. Persta Cæsar in ista ratione propositi: talesq; nos crede: qualis fama cuiusq; ē huic aures: huic oculos intende ne respexeris clandestinas existimationes: nullisq; magis quam audientibus insidiãtes susurros: melius omnibus quam singulis creditur: singuli enim decipere: & decipi possunt: nemo omnes: neminem omnes fefellerunt. reuertor iam ad consulatum tuum: & si sunt quædam ad consulatum quidẽ pertinentia: ante consulatum tamen: in primis quod comitiis tuis interfuisti candidatus non consulatus tantum: sed immortalitatis & gloriæ: & exempli quod sequerentur boni principes: mali mirarentur. Vidit te, P. R.

in comitio. Potestatis suæ cum haberet in manu sua te cōsulem declarare. Longum illud carmen lō
gum uerbosū ordinē: & solēnem in comitiis præcationē. nam more institutoq; maiore quo die cōsul re
nunciabatur: qui comitia habebat a diis immortalibus: ut ea res sibi magistratuiq; & populo plebiq; ro. bñ
& feliciter eueniret precabatur sicut innuit Cicero pro Murena id autē fiebat pluribus uerbis & certis ac i
mutabilibus ita ab antiquo institutis. An forsā carmē ex ametrū intelligit: quod a. M. Tullio longū ap
pellatur an usurparit carmē præter aliorū consuetudinem: q̄ uoluere quicq; pedibus constaret carmē eē

Carmē

in illa uetere potestatis suæ sede. p̄pessus es longū
illud carmē comitiōq; nec iam irridēdam moram:
cōsulq; sic factus es: ut unus ex nobis: quos facis
cōsules. Quotus quisq; p̄cipū anteceditū ho
norē istū aut cōsulatui habuit: aut populo: nō alii
marcidī somno: hesternaq; cœna redūdantes cōi
tiōq; suorū nuncios opperiebātur: Alii sane puigi
les: & insōnes: sed itra cubilia sua illis ipsis consuli
bus: q̄bus cōsules renūciabant: exilia. & cædē ma
chinabātur. O praua: & inscīa uerē maiestatis am
bitio: cōcupiscere honorē: quē dedigneris: dedi
gnari quem cōcupisces: cūq; ex proximis ortis cā
pum: & comitia prospectes: lic illis abesse tanquā
danubio rhenoq; dirimare. auerferis tu honorī
tuo sperata suffragia: renunciari que te consulem
iussisse contentus liberæ ciuitati ne simulationem
quidem serues: abstineas deniq; comitiis abstru
sus: atq; abditus: quasi illic tibi non consulatus det

sicut dicimus Sybillinum carmē. nam
idem Tullius lib. y. de finibus carmē ac
cepit: p̄ perfectione aliqua cum inquit
sunt. n. prima elementa naturæ: quibus
auctis uirtutis quasi carmen efficitur.
Mart. in distichis p̄ libro posuit carmē
Carmina nasonis quinq; decemq; gerit
Interdum tñ pro soluta orōne ut hic Se
cundus: item in fine huius orationis: tu
nostris comitiis præsidere. tu nobis san
ctissimū illud carmē præire dignat⁹ es.
& Liuius. y. belli punici ex hui⁹ Martii
duobus carminibus & reliqua. Censori
nus inq;: carmē est modus uocibus iun
ctus cuius discrimina cātus modus mo
tus. Irridendā morā. simulatam. nā an
teq; haberent comitia sciebant impera
torē consulem renunciandū quare illa
comitiōq; mora merito ab oībus irride
bat. Nobis. senatoribus priuatis. Sic.
eo mō. Honorem istum. petendi consu
latum ut p̄diret in comitium. Popu
lo. ut ab illo suffragia peteret. Alii. im
peratores. Hesternaq; cœna redundā
tes Neronem possumus accipere cuius
crapulam Iuuenalis pulsat noctesq; Ne

ronis iam medias aliamq; famem scribens. & Tranq. ait epulas e medio die ad mediā noctem protrahe
bat. Redundantes. nimium repleti crapula distenti. Peruigiles & insomnes. Caius Caligula non plus
q̄ tribus nocturnis horis gesebat ac ne his ydem placida gete. sed pauida miris rex imaginibus: ideoq;
magnæ parte noctis uigiliæ: cubādiq; toedio nūc toro residens nūc per lōgissimas porticus uagus iuoca
re frequēter atq; expectare lucē consueuerat: sed imprimis Domitianū respicit: q̄ multum de nocte sol⁹
ambulabat: sæuosq; secessus incolebat: ibi clarissimis uiris necem struens. Quibus consules renuncia
bant p̄ quos ipsi declarabant cōsules Tiberiū recitat Dion oēs suis in cōsulatibus collegas uiolēter in
terfecisse. unde cū Drusus simul hunc inisset honorem statim cūctos necē illi iudicasse. Tranqui. author
Domitianū aliquot cōsulares interemisse. O praua. exclamatio opportuna. a græcis epiphonema dici
tur secūdū hermogenē non rē gestā narrans sed acclamās. Honorē. consultatū. Proximis ortis. & col
libus ortulanis uel ab ortis ip̄eratoris uicinis cāpo Martio ubi comitia habebant campū martis. P. Vi
ctor in nona regione locat: iter urbē & Tiberim in eo fuit uilla publica ubi primū populi cēsus est act⁹:
olim fuit Tarquiniōq; mox adepta libertate sacrū Marti fecere: equis pratum. iuuenibus se ad bellicas
meditationes exercētibus ludum opportunissimū authores habeo Liuiū & Diomyrium. Gellius tñ lib.
yi. tradit in. xii. tabulis scriptū fuisse Caiam Tarratiā cāpum Tyberinū siue Martium po. ro. condonasse
plura de Campo Martio Strabo lib. y. per campū igitur & comitia interpretamur campum martiū ubi
declarabant consules comitiis centuriatis. nā & paulo post dicit sacratum campum fuisse comitiōq; lo
cum: & M. Tullius p̄ domo sua constat. n. nullis unq; comitiis cāpū Martiū tanta celebritate: tanto splē
dore omnis generis hominū: ætatum: ordinum floruisse in Pisonem. sic inquit sane fors domina cāpi. &
Liuius: consul in campo Martio comitiis priusquam centurias in suffragium mitteret Tranquil. in Cæ
sare dictatore. illum in campo per comitia tribus ad suffragia uocantem partibus diuersis ex ponte ut
deicerent: atque exce ptum trucidarent cogitasse. Mamertinus. illis p̄scis temporibus multorum am
bitu fuit campus infamis Valerius inimicicias inquit: ut simul censores renuciati sunt: in campo depo
suit. nā de comitio q̄ in foro fuit iā p̄diximus. Abesse. aīo & cogitatione. Auerferis. oderis. maximā uī
obtinet hæc interrogatio. Iussisse. imperii uerbum. tanto magis repræhendendum: qđ consules ob liber
tatē creati fuerint ipse liberæ ciuitati iubeat id p̄ qđ libera uī. Ne simulationē qđ serues. apte ostēdas:
fuit. n. Domitian⁹ maxim⁹ simulator: & dissimulator. Liberæ ciuitati. q̄ suis legib⁹ uiuit. q̄ cæteris im
perat. Abstineas comitiis. ne ortis ea despicias. Abstrusus. remot⁹. seclusus ī cubiculo. Illic ī comitiis.

Campus
Martius

Abrogari

Abrogetur, tollatur si inter fis comitiis: nam abrogare est tollere. Liuius lib. iiii. belli punici. M. Fundanius & L. Valerius tribuni pl. ad plebē tulerant de Oppia lege abroganda. M. & T. Iunius tribuni pl. eam legem tuebantur neq; se abrogari passuros aiebant Valerius. M. Antonius & L. Flaccus censores duorum senatu mouere: quod legem de coercendis conuiuiorum sumptibus latam tribunus plebis abrogauerat. idem lib. vii. prætoria iurisdictionem abrogauit. Tranqui. capiti legis Papiæ a Tiberio Cæsare quali sexagenarii generare non possent: edicto abrogauit: & in Caio. Cōsulibus oblitis de natali suo edicere abrogauit magistratum fuitq; per

triduū sine summa potestate resp. Modestinus de uerb. sig. derogatur legi cū pars detrahitur. abrogatur lex cū prorsus tollitur. Festus tñ ait abrogare esse infirmare. Quid ciuile. Tanq; senatores. perinde ac si ipsi fuissent senatores: si descendissent in campum cādidi ti consulatus. Plæriq; principium.

Quaz metu duos præsertim monstrat Caium & Domitianum: quoz ille libidiniosissimus tres imprimis sorores incestauit hic Iuliam fratris filiam: ultro corruptit: fuit. n. nimix libidinis in mulieres & pueros si Dioni credimus. Stuprorum. pro adulterio & uicio stupruz promiscue ponunt. Plautus in amphitryone stupro dedecoris a uiro arguta meo: & Salustius: ac statim fugitiui contra præceptum ducis rapere ad stuprū potuerunt uirgines matronasq; & pro turpitudine antiqui dixerunt: authore Festo: ut foede stupreque castigatō quorū tidie. inter stuprum & adulterium secū dum Iurisconsultos hoc interesse quidam putant: quod adulterium i nuptā stuprum in uirginem & uiduam cōmittitur: sed lex Iulia de adulteriis hoc uerbo indifferenter utitur. Auspitia. auguria prospera: quæ captabat antiquitas: cum comitia esset habitura. Sacratūq; campum. Marti consecratum. Spaciōsissima sede. in spacio campi martii diffuso: nam amplissimū fuisse memorat Strabo lib. y. Deorum. in eo namq; multa diis constructa delubra: & statux uiris illustribus erecte. Ahi. principum uel priuatorū meruerunt. Dū accipis. propter humanitatem tuam: q; dignatus esses candidati munia sustinere. Solemnia. ordo consuetus. Si principem cogitares. si respiceres conditionem principis: qui non coge batur iurare in uerba: si uerō priuatum: nondum erant expleta.

Stuprū.

sed abrogetur iperiū. Hæc persuasio superbissimis dominis erat: ut sibi uideretur principes esse desinere: si quid facerēt tamquam senatores. plæri que tamen non tam superbia: quam metu quodam submouebātur. an stuprorū sibi: incestarūque noctiū cōscii auspicia polluere: sacratūque cāpū nefario auderent contaminare uestigio: nō adeo deos hominesq; contēpserant: ut in illa spaciōsissima sede hominum: deorūque cōiectos i se oculos ferre ac perpeti possēt. Tibi cōtra & moderatio tua suauit & sactitas: ut te & religioni deorū: & iudiciis hominū exhiberes. Alii cōsulatū ante quam acciperet: tu & dū accipis meruisti. pacta erāt solemnia cōi tiorum si principem cogitares: iāque se omnis turba commouerat: Cum tu Miratibus cunctis accedis ad consilis sellā: adigendū te præbes in uerba principibus ignota: nisi cum iurare cogerēt alios. uides q; necessariū fuit consulatū nō recusare: non putassemus istud facturū te fuisse: si recusasses. Stupeo. P. C. nec dū satis aut oculis meis. aut auribus credo: atq; identidē me an audierim: an uiderim in terrogo Impator ergo: & Cæsar: & Augustus: pō tifex maximus stetit ante gremiū cōsulis: seditq; consul principe ante se stante: & sedit iturbatus: i territus: & tanquā ita fieri soleret: q; netiam sedēs præbuit iusiurādum: & ille iurauit: expssit: explanauitq; uerba qbus caput suum: domum suā: si sciēter fefellisset: deorū iræ cōsecraret. Ingēs cæsar: & par gloria tua: siue fecerint istud postea principes: siue nō fecerint. Vlla ne satis prædicatio digna est: idem tertio cōsulem fecisse: quod primo: idē principem: quod priuatum: idem imperatorem: quod

Commoueat. a suo loco subsecutura principem Consul. secundum Appianum lib. i. bellorum ciuiliū: Comitiaz consulū m. qui magistratum finisset proponere solebat. qd si forte creatio consulis non successisset: interrex aliq; consulati tñ electione creabatur q; comitia pponebat. In uerba: quod legibus staret: & pareret: nam sedens cōsul stāti Traiano iusiurandū præbuit: ille iurauit: expssit: explanauitq; uerba: quibus caput suū: domum suā si sciēter se fefellisset deorū iræ consecraret. Principibus ignota non consueta iurari a principibus. Alios cōsules designatos. Istud. iurasse in uerba. Necdū satis adhuc abigo an Traianus iurauerit: nā hoc uē excedere bonitatē oīum principū. Idētidē frequēter. Pont. max. in epistolis ad Traianū apte monstrat fuisse pont. max. Inturbatus. hoc non tantum ad laudem consulis q; principis pertinet: cuius fiducia consul audenter iusiurandum obtulit. Domum suam suos domesticos: & cognatos. Consecraret deuoueret: obnoxia faceret. Tertio. tertio cōsul dum impator eras primo aut dum priuatus. Idem iurasse in uerba.

Sub iperatore Domitiano. & Nerua. Pulchrius. laudabilius. Istud. pro illud posuit q princeps legi-
bus te astrinxisti in comitiis. Præeunte nullo. nullo præmōstrāte uerba quæ dicturus eras. nā in sacris
& rebus solemnibus solebat aliq pōtifici Maximo submissa uoce p̄dicere uerba quæ ille dicturus erat
uoce clara ne erraret: tantā sacroꝝ curā habuit antiquitas: quā cōsuetudinē Plautus tetigit: & Tacitus li-
bro. xx. ubi de tēplo capitolini mētionē facit. tum iquit Heluidius Priscus prætor præeunte Plauto He-
liatio pontifice Iouē Iunonē: Mineruam præsidēsq; iperū deos precatus & reliqua. Valerius aut inquit:

sub imperatore nescio iam: nescio pulchrius ne sit
istud: quod præeunte nullo: an hoc quod alio præ-
eunte iurasti. in rostris quoq; simili religiōe ipte te
legibus subiecisti: legibus Cæsar: quas nemo prin-
cipi scripsit. Sed tu nihil amplius uis tibi licere:
quā nobis. Sic sit ut Nos tibi plus uelimus. Quod
ego nunc primū audio: Nunc primū Disco: Non
est princeps: sunt leges: sed leges supra principē:
idem Cæsarī cōsuli: quod cæteris non licet: iurat in
legem attendentibus diis: nam cui magis q Cæsa-
ri attendant. iurat obseruantibus his: quibus idem
iurandū est: nō ignarus alioqui nemini religiosius
quod iurauerit custodiendū: q cuius maxima in-
terest nō peierare. itaq; & abiturus consulata iura-
sti te nihil contra leges fecisse. Magnum hoc erat
cum promitteres: maius postq præstitisti: iā toties
procedere in rostra: in ascēsumq; illū superbię pri-
cipū locum terere: hic suscipere: hic ponere magi-
stratus: quā dignū te: quāq; diuersum cōsuetudine
illoꝝ: qui pauculis diebus gestum consulatū: imo
non gestum abiiciebāt per edictum: hoc pro con-
tione: pro rostris: pro iureiurando scilicet ut pri-
mis extrema cōgruerent: utq; hoc solo intelligerē-
tur ipsi cōsules fuisse: quod alii non fuissent. non
transiliui patres conscripti principis nostri cōsula-
tū: sed eundē in locum contuli: quicquid de iureiu-
rando dicendum erat. neq; enim ut in sterili ieu-
naq; materia eandem speciem laudis diducere ac

Africanus posterior censor: cū lustrum
conderet: inque solito sacrificio scriba
ex publicis tabulis solēni eius precatio-
nis carmine præiret: quo dii imortales:
ut po. ro. res meliores: amplioresq; face-
rent: rogabant: satis inquit bonæ ac ma-
gnæ sunt. Pl. li. xxviii. uidimusq; certis
precationibus obsecrasse sūmos magi-
stratus: & ne quid uerbosæ præter eatur
aut præpostere dicatur: de scripto præ-
ire aliquē: rursusq; alium custodē dari:
qui attendat: aliū uero præponi: qui fa-
ueri iubeat. Alio præeunte alio prædi-
cente quæ dixisti: Quod est indicium hu-
manitatis & religionis: sicut illud cū fir-
mitudinis: firmissimæq; memoriæ. ac fi-
ducia sui. Religione. sacramento. In
rostris. i foro ubi ius eras dicturus Te
legibus subiecisti. Pacatus pro Theodo-
sio: tñ tibi per te licet: quantum per le-
ges licebat: ius summū facultate & co-
pia cōmodandi nō securitate peccandi
experiris. Legibus Cæsar. te subiecisti.
cum admiratione repetitio interrogati-
ua. Nemo legislator iuriconsultus.
Scripsit. condidit. Dion in Augusto Im-
peratores adepti sūt quod nulli Roma-
noꝝ olim unq concessum fuerat soluti-
enim sunt oibus legib⁹ nullisq; scriptis
tenentur hinc. ff. i. Vlpia. princeps legi-
bus solutus est uoluntate tamen sua se-
ipsum subiicit eadē Paulus. ff. xxxii. & i-
perator Alexander lib. vi. codicis ac Iu-
stinianus in institutionibus sed aptius in
codice. digna inquit uox ē maiestate re-
gnantis legibus alligatū se principē pro-
fiteri adeo de authoritate iuris nra pen-
det authoritas: & te uera maius iperio
est submittere legibus principatum: &

Princeps
nullis legi-
bus

oraculo præsentis edicti quod nobis licere nō patimur: indicamus. quare Apollonius Vespasiano præce-
pit legem imperatori dominari debere quia in illis ferēdis erit modestior si eas nō cōtempserit. Nobis
priuatis licet. Velimus. licere plusq; licet. Non est princeps. quia ipse pariter nobiscum legibus patet.

Sunt leges. oēs reguntur legibus. Attendentibus. audientibus. Obseruantibus. uidētibus senatori-
bus. Alioquin. insuper. Quā. sibi principi. Abiturus. depositurus. Præstitisti. longe. n. maius obser-
uare promissa: q tñ policeri. Tōties. Claudiū Tranquillus meminit consulē: & extra hunc honorē ius
laboriosissime dixisse: etiā suis suorūq; dieb⁹ solēnib⁹: nōnunq; festis quoq; antiquitus & religiosis. In
ascensum nunq ab aliis supbis principibus ascēsum: ut ius publice diceret. Domitianū tñ scribit Trāqui-
us diligēter & industria dixisse plerūq; & in foro pro tribunali: & extra ordinē. Hic. in rostris. Immo
nō gestū. sed tñ titulo tenus: & nō re ipsa. correctio color. Hoc. significasti. Ipsi. Traianus & collega.

Alii priores: qui morē cōsulū nō fuerāt executi. Nō trāsiliui. qā iā de consulatus depositione locutus
fuerat: dicit nō ideo trāsmississe. quæ in eo gesta fuerint hoc dicēdi genus reficit auditorē & magis attētū
facit. Eundē in locū. i unū ut p̄ipēs reꝝ pcederet. Specie laudis. iusiurādi cæteris insuetā. Deducere.
p̄trahere est. n. oratoris res amplificare uel minuere pro cōmodo suo: q; quīs Secūdus facit: tñ artē diffi-
mulat: cū p̄cipua ars sit dissimulare artē p̄sertim i iudiciali & deliberatiuo gñe: in demōstratiuo iterdū.

Spargere. diuersis locis tractare. Idemtidem. frequenter: q̄ solet fieri: ubi materia exilis est: & per amplificationem eandem tractando uarie & diuersimode eam augere conamur: sed hic ubi inquit materia supercurrit non opus est eloqui ea ratione. Primus dies. calendæ Ianuarii. Consulatus tui tertii. Curiam. Senatum. Singulos senatores. Resumere respicit: quia diu per tyrānos depressa fuerat. Quasi communis. perinde ac si ipsi participes forent imperii. Insurgere. intendere diligentiam. Omnes principes. Creditum est. quia credebant simulata dici. Erat sub oculis. animaduertebant considerabant.

Naufragia. pericula. Cædes. translatio. Turbo. tempestas perstat in metaphora. Inuidiosa tranquillitate. ex secessu q̄ principes inuiderent illoꝝ quieti. an melior erit lectio infidiosa q̄ inuidiosa quia blande prouecti repente conciderunt. Prouectos. honoribus auctos. Infidum cui non sit credendum: comparatio. Quam blandiciæ principum. imprimis respexit Tiberiū & Domitianum: qui a se interficiendis maxime blandiebantur: authoribus Tranquillus & Dione. Lenitas. clæmentia simulatio. Facilius melius. Sequimur quo uocas facimus q̄ iubet. Liberos libere loqui: & libertatem defendere.

Promere in medium dicere palā. Ad huc. in præteritum. Inuito torpe. natua pigritia. sed eorum ingenia erant hebetata: fracta: cōrūsa propter mala quæ iam per multos annos uiderant & tulerant ut idem ad Aristonē testatur. Mi sera prudentia. per miseras comparata.

Ex periculis. nostrorum & aliorum.

Mouebat. nos ne libera animi: ut inquit. satyricus: uerba proferemus: & uitam pro uero impenderemus. Erat autem correctio ubi tyranni dominantur nulla resp. est. Dexterā auxilio.

Diutina seruitute. Domitiani quindécim annos imperantis. Frenatam. cohibitam retentam. Tales liberos in dicenda sententia. **Fucatum**. falsum dissimulatum tectum fucus enim auctore Seruio genus est herbæ: qua uestes tinguntur: & fucum posuit Terentius in Eunucho pro insidiis & fraude fucum inquit factum mulieri sic ad Quintū fratrem Cicero. iam illud teneto diligēter: si eum qui tibi promiserit fucum (ut dicitur) facere uelle senseris ut te id audisse: aut scisse dissimules nam fucus bestiola ex equis nascens sine aculeo tāquam apis imperfecta mel surripit apibus unde a Varrone dicitur fucus fur & fucilis falsa dicitur quasi fucata auctore Pompeio. Deniq̄ nihil est. Nō sine periculo fallentis. nam qui fallit plerumq̄ fallitur. Neq̄ enim sententia. Ipse qualis Domitianus. Hunc sensum talem & ueram sententiam. Parentis publici. Traiani patris patriæ. Exhortatione cum nos ad bonum publicum prouocaret. Sententiæ quas spargebat p̄ orationē suā an magis in sententiis dicēdis. Inaffectata. facilis naturalis: aperta. ueritas. n. caret fuco & prætextu uerborū. Tenebit. erit semper in hac snia ut pro utilitate resp. libere loquamur. Sibi parere. facere quod iusserit. Si fidelitate temporum. si confidimus suis temporibus. Quos. senatores. Aliter. tacitos. obsequentes uoluntati Domitiani & si diuersa sensissent.

spargere: atq̄ idemtidem tractare debemus. Illuxerat primus cōsulatus tui diēs: quo tu curiam ingressus nunc singulos: nunc uniuersos adhortatus es resumere libertatem: capeßere quasi cōmunis imperii curas: inuigilare publicis utilitatibus: & insurgere. Omnes ante te eadem ista dixerunt: ne minitamen ante te creditum est. Erant sub oculis naufragia multorum: quos inuidiosa tranquillitate prouectos improuisus turbo perculerat. Quod enim tā infidū mare: quā blandiciæ principū illorum: quibus tanta lenitas: tanta fraus: ut facilius esset iratos: quā pp̄itios habere: te uero securi: & alacres quo uocas sequimur. iubet eē liberos: erimus iubet: quæ sentimus pmere in mediū: pfereamus. Neq̄. n. adhuc ignauia quadā: & inuito torpore cessauimus. Terror: & metus: & misera illa ex periculis facta prudentia monebat: ut a rep. (erat autē oīno nulla resp.) oculos: aures: animos auerteremus. At nunc tua dextera: tuisq̄ pmissis freti: & innixi obsepta diutina seruitute ora referamus: frenatq̄ tot malis linguā resoluimus. Vis. n. tales esse nos: quales iubet: nihilq̄ exhortationibus tuis fucatū: nihil subdolum: deniq̄ quod credentem fallere paret non sine periculo fallentis: neq̄. n. unq̄ deceptus est princeps: nisi qui prius ipse decepit. Equidem hunc parentis publici sensum cū exhortatiōe eius: tū p̄nunciatione respexisse uideor. Quæ. n. illa grauitas sententiæ: quam in affectata ueritas uerborū: quæ adseueratio in uoce: quæ affirmatio in uultu: quāta in oculis: habitu: gestu: toto deniq̄ corpore fides: tenebit ergo semp qd̄ suaferit: scietq̄ nos quoties libertatē: quam dedit: experiemur: sibi parere: nec uerendū est ne incautos putet: si fidelitate temporum constanter utamur: quos mēinit sub malo principe aliter uixisse.

Hunc sensum talem & ueram sententiam. Parentis publici. Traiani patris patriæ. Exhortatione cum nos ad bonum publicum prouocaret. Sententiæ quas spargebat p̄ orationē suā an magis in sententiis dicēdis. Inaffectata. facilis naturalis: aperta. ueritas. n. caret fuco & prætextu uerborū. Tenebit. erit semper in hac snia ut pro utilitate resp. libere loquamur. Sibi parere. facere quod iusserit. Si fidelitate temporum. si confidimus suis temporibus. Quos. senatores. Aliter. tacitos. obsequentes uoluntati Domitiani & si diuersa sensissent.

Nuncupare uota. perseverat exemplo docens posse omnes libere loqui. Propter illos. nō ppter nos. Pro æternitate imperii. ut Romanū imperium semper floreret in epistolis ad Traianum noua inquit uota suscepimus precati deos ut te remp. q̄ florentem & incolumem ea benignitate seruaret: quā super magnas plurimasq̄ uirtutes præcipua sanctitate cōsequi deos honore meruisti. Hæc. uota. suscepta. sunt. Pro ip̄erio nostro. ut dii Romanū imperium tueantur. Si bene. cum hac conditione nuncupauimus. Aegit pacta est cōuenit. Si tu cæteros præstitisses. si tuos incolumes seruasses. Si contra. fecisses idest male tractasses. Illi. dii. Votis. imprecationibus. execrationibus.

Nūcupare uota pro æternitate ip̄erii: & pro salute ciuiū: imo pro salute principū: ac propter illos pro æternitate ip̄erii solebamus. Hæc pro ip̄erio nostro i quæ sint uerba suscepta operæ precii est adnotare: si bene rempu. & ex utilitate omnium rexeris. Digna uota: quæ semp suscipiant: semperq̄ soluant. Egit cum diis ip̄so te authore Cæsar resp. ut te sospitem: incolumēq̄ præstarent: si tu cæteros præstitisses: si cōtra: illi quoq̄ a custodia tui corporis oculos dimouerent: teque relinquerent uotis: quæ nō palā susciperent. Alii se superstites reip. optabant: faciebantque. Tibi salus tua iuisa est: si nō sit cū reip. salute coniuncta: nihil pro te pateris. optari: nisi expediat Optantibus: omnibusq̄ annis i cōsiliū de te deos mittis: exigisq̄ ut sententiā suā mutant: si talis esse desieris: qualis electus es. Sed ingenti conscientia Cæsar pacisceris cum diis: ut te si mereberis seruent: cum scias an merearis neminem magis quā deos scire. Nonne uobis. P. C. hæc diebus ac noctibus agitare secum uidet: ego quidem i me si omnium utilitas ita posceret etiam præfecti manum armaui: sed ne deorum quidem: aut iram: aut negligentiam deprecor: quæso imo: & obtestor: ne unq̄ pro me uota resp. inuita suscipiat: aut si suscepit inuita ne debeat. Capis ergo Cæsar salutis tuæ gloriosissimum fructum ex consensu deorū: nam cum excipias: ut ita demum

Non palā. secreto propter metū. Superstites reip. oppressa rep. Neronē notat qui cū in sermone quodā diceretur εμου θανοντος Γαλα μελχθτω πυρι. i. me mortuo terra misceat igni imo iqt εμου ζοντος. i. me uiuēte & plane fecisse recitat Suetō. Optantibus ciuibus. Oibsq̄ annis. nā singulis ānis uota suscipiebant pro salute imperatoris nō solū consules sed & prouinciæ præfides cū militibus & prouincialibus. In consiliū facis ut dii de te cōsulant an dignus sis esse sospes. nescio quis semibarbarus hūc nostrū sensum corrupte legit & tamen tanq̄ ipse primus fuerit interpretatus me calumniando uel inuitus laudat ita foede lapsus ut p̄dito pudore audeat meā sniam tanq̄ suā sibi uendicare cum scriptū fuerit in prima editione facis ut de te dii cōsulāt nō aut ut te dii cōsulāt. quæ nam ista scriptoris tam manifesta impudētia uel secordia addo qd̄ ne præposcere legi notat cum eius loco an scribendū sit. & profecto nisi ita frontē præfricasset nunq̄ modestiā meam q̄ ubiq̄ præstitimus expugnasset. Mutent. te perdant. Qualis optimus. Ingenti rectissima: & sanctissima fretus. Præfecti manū armaui. rem tāgit nunq̄ satis laudatam cuius Dion & alii græcorū meminere: nam cum præfectū prætorio quē creauerat circumdaturus esset ense: quē nudum illi porrexit: cape hunc dixit. si quidem bene imperaui pro me hoc utere: si male aduersus me: quamuis qui Traiani uitam ex Dione transtulit aliter latinitate hunc locum donauerit.

quin etiam scribens cum tribunatum militum ei traderet parazonium: quo pro dignitate accingendus erat: nudum ei porrexit. at talis inquitensem accipe: quem pro me ita demum strinxeris: si iuste imperaui: quod si perperam quicquam pro me fieri cognoueris: eo in perniciem mei utaris uelim: at græce sic scriptum est. αλλα και οτε πρωτον τω μελλοντι των διορυφορων επαξειν το ξιφος οπαρξων υς θαλαυτον εχρην ωρεξεν: ελ μιν ως ετε αυτο: και ανατεινας εφηλαβε του το το ξιφος: ινα αν μεν κλωσ αρχω υπερ εμου: αν δε κακως: κατεμου χρητη: quæ sic transferri posse uidentur: quin etiam quando primum futuro hastatis præesse:ensem: quo cingi ipsum opus erat: porrexit: nudauitq̄ eum: & extendens dixit: cape huncensem: ut si quidem bene imperaui: pro me sin autem male contra me utaris. ille igitur tribunum: nos præfectum prætorii intelligimus qui hastatis præerat: nam Suidas διορυφορος custodes regum armatos interpretatur: quibus præfectus uocabatur prætorio Præfectus: pro magistro equitum ab imperatoribus constitutus: & Dion ab Augusto memorat primum creatos δυο επαρχους των διορυφορων idest duos præfectos prætorianorum: & Suidas quem επαρχον των διορυφορων uocat: scilicet præfectum hastatorū alibi επαρχον των πραιτωριων: idest præfectum prætorianorum appellat. Præfecti prætorii nomine Suræ. Ne deprecor. nullis precibus auerto. Inuita. me male imperante. Ne debeat. ne teneatur persolvere. Gloriosissimum fructum salutis tuæ. quod saluus es quia optime rempublicam regis: est enim cum gloria fructus.

PLINII PANEGYRICVS

Seruent. te incolumen præstent. Dies. primus & interdum sequentes dies Ianuarii: quibus ubiq; pro-
uinciarum uota pro salute imperatoris suscipiebant: & milites solemniter iureiurando se in fidem eius astrin-
gebant mali igitur imperatores anxii expectabant nuncium talium rerum: uerentes ne aliqui exercitus
& prouinciæ defecissent a se: & in alterius uerba iurassent. Patientia nostra. nostrum senatorem qui in urbe
eramur & iugum patiebamur præstantes iusiurandum principi & uota suscipientes ac fidem nostram obli-
gantes. Hinc atq; inde ex diuersis prouinciis imperio Ro. subiectis. Publicæ seruitutis: dum uniuersi
se tyranno astringerent sacramento. Ali-

quos. nuncios horum uotorum & fidei.

Flumina. excrecentia supra modum.

Niues ingentes quod assolet in locis fri-
gidioribus. Venti. aduersi nauiganti-
bus. Illud. defectionem. prouinciæ &
exercituum. Merebantur. suis sceleri-
bus. Vllum discrimen pauoris. quia om-
nes præfectos pariter metuebant. Pro-
pterea cum quisque est dignior timeat a malo
principe tanquam futurus ei successor in
imperio. Cum sit nemo non dignior.
omnes illo digniores cum sint merito ab
illo omnes timentur. Non differt tuam se-
curitatem. quia semper es securus. Iu-
rari tibi. in tuam fidem & salutem. Vbiq;
per omnes prouincias. Iuraueris omnibus.
quod dii non aliter te seruent nisi pro com-
modo omnium remp. reueris. Nemo hoc
non præstat sibi id est omnis iurat pro sa-
lute tua quia uidet hoc sibi utile esse. Ta-
men facimus istud non amore tui sed no-
stri. sed utilitate nostra. nam amamus te
quod uidemus expedire nobis ut uiuas.

Fides: qua sumus obstricti sic facere. sen-
sus est: nunquam fiat ut pro te uota nuncupe-
mus fide iureiurandi astricti & non utilita-
te nostra. perinde ac si diceret: semper bene
regas: & ideo pro communi omnium utilita-
te uota faciamus: neque unquam eueniant: ut
male regas: & persoluamus uota pro fi-
de sacramenti: quo fuerimus deuincti. est
autem fides secundum Senecam sanctis-
simum humani pectoris bonum: ea nul-
la necessitate ad fallendum cogitur: nullo
corrumpitur præmio. Turpis est. Im-
putari. ascribi ut aliquid tutelæ faciat tan-
tum respectu ui: ut. scilicet se tueatur utilitate
propria & non omnium. Querit libet: iu-
uat conqueri. Non inquirant in secreta
nostra. non perscrutantur & extorquent quod
de illis secreto. id est. uere sentiamus. Nisi
mali & crudeles: nam boni sua conscien-
tia contenti sunt. Eadem cura. perquirendi
nostra secreta. Vbiq;. apud omne hominum
genus. Quos. admirabiles. Domesti-
cis aris priuatim in laribus. Parci. absti-
neri a maledictia tui. Molissimis: istis
tuis mitissimis. Alioquin: insuper. Per-
quam simile in libertate: non te ipsa: nam sunt dissimilia. Ibi. secreto & priuati. Affectus. amoris. Alii: can-
didati. Cum lætitia. quia fuerant designati cōsules. Alii cum spe. quod promissis honoraueras. Multis
adeptis cōsulatū. Cōsolandus. quod præteritus esset. Circumirent cōsulatū. M. Tullius ad Qu. fratrem
de petitione cōsulatus scribens hunc locum declarat: monet. n. necesse esse omnem rationem & curam: labo-
rem: diligentiam in petitione magistratum esse ad habendam: inibiq; hæc res diffusæ tractatur.

te dei seruent: si bene rempub. & ex utilitate omnium
reueris: certus es te bene remp. gerere cum seruēt.
Itaq; securus tibi: & lætus dies erit qui principes
alios: cura: & metu distinebat: cum suspensi: & atto-
niti: parumque confisi patientia nostra hic atq; inde
publicæ seruitutis nuncios expectarent: ac si forte
aliquos flumina: niues: uenti præpedissent: statim
hoc illud esse credebant: quod merebantur: nec erat discrimen ullum pauoris: propterea quod cum a malo principe
tanquam successor timeatur: quisquis est dignior: cum sit
nemo non dignior: omnes timentur. Tuam securitatem non
mora nunciorum non litterarum tarditas differt scis tibi
ubi ubiq; iurari: cum ipse iuraueris omnibus. Nemo hoc
sibi non præstat: amamus quidem te in quantum me-
reris: istud tamen non tui facimus amore sed nostri:
nec unquam illucescat dies: quo pro te nuncupet uo-
ta non utilitas nostra: sed fides Cæsar. Turpis tu-
tela principis cui potest imputari. Querit libet quid
in secreta nostra non inquirant principes: nisi quos
odimus. nam si eadem cura bonis quam malis esset: quam
ubi ubiq; admirationem tui: quod gaudium: exultatio-
nemque deprehenderes: quos omnium cum coniugibus:
ac liberis: quos etiam cum domesticis aris: focisque ser-
mões: scires mollissimis istis auribus parci & alio
qui cum sint odium amorque contraria: hoc perquam
simile habet quod: ibi intemperantius amamus bo-
nos principes: ubi liberius malos odimus. Cœpisti
tamen: & affectus nostri: & iudicii experimētum quantum
maximum præsens capere potuisti illo die: quo so-
licitudini: pudoriq; candidatorum ita consuluisti: ne
ullius gaudiū alterius tristitia turbaret. alii cum læ-
titia: alii cum spe recesserunt. multis gratulandum: ne-
mo cōsolandus fuit. Nec ideo segnius iuuenes no-
stros exhortatus es cōsulatū circumirent: senatui
supplicarent: atq; ita a principe speraret honores:
si a senatu petissent. Quo quidem in loco: si quibus

Opuserat. Imitarentur. qui senatui supplicaueras: & propter uirtutes carus eras. Reuerentior senatus. qui maiorem senatui reuerentiam præstiterit. Quo iudicas: quo censes quis candidatoꝝ dignior esset consulatū consequi. Senatus reuerentia. an quam Traianus senatui habebat: an quam candidati iuuenes. Iuuenibus. Candidum & Quadratum possumus intelligere: qui iterum cōsules a Traiano creati fuerunt authōre Spartiano. Generi. familiæ. maioribus. Antequam deberetur. ante tēpus legibus præfinitum lege enim dabatur consulatus uiris qui. xxx. annum expleissent. Obscuratur: deprimitur.

opus exemplo: adiecisti ut te imitarent. Arduum Cæsar exemplū: & quod imitari nō magis quisq; candidatorū: q̄ principū possit. Quis. n. uel uno die reuerentior senatus candidatus: quā tu: cū omni uita: tū illo ipso tēpore: quo iudicas de cādīdatis? An aliud a te quā senatus reuerentia obtinuit: ut iuuenibus clarissimę gentis debitum generi honorem sed antequā deberet: offerres? Tandem ergo nobilitas non obscuratur: sed illustrat a principe: tandem illos ingētium uirorum nepotes: illos posterōs libertatis: nec terret Cæsar: nec pauet: quin immo festinatis honoribus amplificat: atq; auget: & maioribus suis reddit: siquid usquam stirpis antiquæ: siquid residuæ claritatis: hoc amplexat: & refouet: & in usum reip. promit. sunt in honore hominum: & in honore famę magna nomina ex tenebris obliuionis indulgentia Cæsarīs: cuius est ut nobiles: & conseruet: & efficiat. præfuerat prouincia quæstor unus ex cādīdatis: in quē ea ciuitas amplissima redditus egregia constitutione fundauerat. hoc senatui allegādū putasti. Cur. n. te principe: qui generis tui claritatem uirtute superasti: deterior eet cōditio eorū: qui posteros habere nobiles mererent: quā eorū qui parētes habuissent? O te dignum qui de magistratibus nrīs semp hæc nuncies: nec pœnis malorū: sed bonorū p̄miis bonos facias: accēsa est iuuetus: erexitq; aīos ad æmulandum: quod laudari uidebat: nec fuit quisquam quē non hæc cogitatio subiret: cū sciret quicquid

Dion. omnibus apud Neronem publicum crimen erat uirtus: genus: diuitiæ: q̄bus præditi aut se ipsos interfecerunt: aut ab aliis trucidati sunt: imprimis tamen notat Domitianum: sub quo nobiles deprimebantur: & monstrum erat in nobilitate senectus: nam principū multi uerentur aliquē suorū fieri præstantiorē se. Posterōs libertatis. reseruatos ad hoc liberum sæculū. an magis respicit: quod Quadratus fuit ex gente Cassia: ex qua Cassius libertatis causa in Iuliū Cæsare cōiurauit & nero Cassiū Longinum iuricon. interfecit: q̄ in ueteri gentili stēmate. C. Cassii percussoris Cæsarīs imagines retinisset & Tranqui. author quēdā historicū interfecit q̄ Cassium & Brutū ultimos Romanorū didixisset Festinatis. nōdū ætate legitima.

Reddit. æquat data pari dignitate: q̄ maiores fuerant illustrati. Stirpis. domus: nā multæ familiæ olim clarissimæ penitus interierant. In usum reip. ad magistratus lib. iiii. ii. uaticinat consules a Traiano declaratos futuros quales maxime oporteret. Magna nomina. magnorū uiroꝝ nepotes. Ex tenebris obliuionis. qui penitus erāt ab administratione reip. seclusi: & in obscuro iacebāt: sub Domitiano enim cōsideratus & sapiens habebat: qui ætatem in tenebris agebat. Cuius. officiū: & propriū. Efficiat. uel iure annuloꝝ uel alia rōne: cū in manu principis sit ex obscuris parentibus: nobilem facere: & libertinum natalibus restituere. Præfuerat quæstor. quæsturā gesserat summa cū industria Candidus. Ea ciuitas amplissima: eius prouicia maxima ciuitas in qua fuerat quæstor. In quē fondauerat redditus.

per quē firmos certosq; colligebat puentus publicos. Egregia cōstitutione. ob singulārē ordinationē ab eo factam. Hoc. hanc constitutionē. Allegandum. connumerandū. nam candidatoꝝ recte facta numerabant in comitiis laudatores: & testes eorū producebant. Generis claritatē. diximus Traianum fuisse ex familia magis antiqua q̄ clara: in qua pater eius primū consul extitit: eam Traianus clarissimā magnitudine fortunæ: & rerum gestarum præstitit. Qui uirtute sua colligimus autem hunc de quo agit fuisse rebus gestis superiorē patri suo: ut sit propositus ad cōfirmandū quod Traianus nobiles efficiat. Habere posteros nobiles. illustrare suā familiā. Qui parentes habuissent. qui non uirtute p̄pria: sed maiorum fulgerent: ita ut duo genera pmoueret ad dignitates: & gentis clarissimæ & uirtutis excellentissimæ. O te dignum. dicam sicut paulopost o nos felices. M. Tullius o te miserum: o te infelicē: quæ exclamatio ad omnem affectū cōuenit uel miserationis uel indignationis: uel exultationis. Nazarius. o tuā imperator non uictoriam magis q̄ clāmentiam prædicandā. Hæc. talia. Facias bonos. incites cæteros ad bonū. Bonorū præmiis. dū bonos p̄miis p̄sequeris supra latius hæc rē tractauit. bonis honores: sacerdotia: puincias offers: hi amicitia tua: hi iudicio florēt: ac uincunt isti integritatis: & industriæ precio: similes: dissimiles alliciunt. nā p̄mia bonorū: matorūq; bonos: ac malos faciunt. Laudari. industriā.

PLINII PANEGYRICVS

A quoq; magistratu. uidet esse solœcismus: cū pluralē oīa: quicqd singularis respiciat: q; tñ apud ueteres pluralis numeri uim obtinebat. Sanctitati. integritati. Quālibet. ualidissime. maxime. Detorquebat. deuiabat ab itinere uirtutis. Hebetabat. retundebat. obscurabat. Reputatio. illa cōsideratio maxime principū: q; indignis premia cōferebāt. Vides. ethopœia: q; morē effingit dicētis: & scdm Aphthoniū notā hēt pīonā: uerba aut ficta: sed q; uerissimilē dici poterāt. Bñ fecero. sub malis pīcipibus: testimoniū bñ gestorē. Seu negligētia. dubitat quo noīe eā appellet. Male cōsultis. malū cōsiliū pībentib;.

Illos. malos. A laude. a rebus laudandis. Nūc. sub Traiano. Cāpus. spaciū. respexit ad cāpū martiū: ubi magistrat; creabant. Sibi: suæ uirtuti. Affecutus. factus uoti cōpos. Remisisti metū. liberasti a metu. Iniuriarū. q; boni pīfuri sunt puinciis. Accusandi necessitatē remisisti. unū depēdet ab altero: nam si boni pīerunt nō opus erit eos accusare repetundarū. in eplis ad Traianū sic dixerat remisisti mihi necessitatē. Quib; gratias ægerint boni: qbus solet puincias grās agere pro bene administrata repu. quē morē tetigit. M. T. ad Appium ubi ostendit a puinciis solitas mitti legationes Romā sumptibus publicis ad laudandum pīcōsulē post administrationē suā. Alioquin. ad hoc. Prodesse nouimus.

Quam peractos optime. q; quos prius bene gesserit. hos. n. in petitione cæterorum exponebāt. Magistratus magistratu p gradus a minorib; ad maiores peruenit: pīsertim si cōstat in antea actis integritas. Codicillos: eplās. Urbana cōiuratione. cōspiratione quorūdā ciuiū. Eblanditas preces. blandis precibus impetrata testimonia: q; s. aliqui fautores: & studiosi illius pīfidis ipetrauerint a quibusdā suis precibus līas: qbus testentur illū pīfuisse puinciæ integerrime. M. Tullius pro Planco in eundē sensum dixit eblandita suffragia: Tacitus li. xv. laus falsa: & precibus expressa perinde cohibeat: q; malicia: q; crudelitas: & auctore principe Nerone sanxerunt senatores ne quis ad cōciliū sociorū referret: agēdas apud senatū pīpītoribus pīe consulibus grates: neu quis ea legatiōe fungeret. Decreta coloniā. publicū testimoniū factū p decuriōes: qui tanq; senatores in urbe pīerant coloniis & municipiis: nā decretū est qd; pīceps ul; senatus pro oībus cōstituunt: siue ciuitates p singulis. M. Tullius pro P. Sextio hunc morē expressit: nō recito decretū

Decretum

officio aliquo expressum uicinitatis aut cliētela: aut hospitii publici aut ambitiois aut cōmoditatis grā sed recito memoriā pīfūcti periculi pīdicationē amplissimi bñficii uicē officii pītis testimoniū pīeriti tps. Næ. certe. Cōsulariū suffragiis quæ pro cōsulatu fiunt. Urbes. iudicia urbiū. Gētes. nationes puinciæ. Inferunt. miscēt. Grās agere. pīlos quos bene rexit candidatis publice grās agere. Assensu: cōcordia. Deuexus. pīus descēdens e tribunali. Vnus. par humilis. Te: humanitatē tuā. Illos: superbos principes. Istud: tuū factū. Affixi: unde declinare nō possent. Currulibus. sedibus. Cunctāter supbe cū despectu osculatiū. Promeret extēderet porrigeret. Manū de osculādū. iā de Traiano dixerat. nō tu ciuiū amplex; ad pedes tuos deprimis: nec osculū manu reddis. notat Domitian; qd; Cenedi pīris Vespasiani cōcubina ex histria reuersa: osculūq; ut assueuerat offerenti manum pībuerit.

a quoq; in puinciis beneficeret: oīa te scīre. Vtile ē Cæsar: & salutare pīfidibus puinciæ hāc habere fiduciā: paratū esse sanctitati: industriæ suæ maximū pīmiū iudiciū pīcipis suffragiū pīcipis. aduc autem quamlibet sincera rectaq; ingenia: & si non detorquebat hebetabat tamē misera: sed uera reputatio uides. n. siquid benefecero nesciet Cæsar: aut si scierit: testimoniū nō reddet. Ita eadē illa seu negligētia: seu malignitas pīcipum cū male cōsultis ipunitatē: recte factis nullū pīmiū polliceret: nec illos a crimine: & hos deterebat a laude. at. nūc si bene aliquis puinciā rexit: huic q; sita uirtute dignitas offert. patet. n. oīb; honoris: & gloriæ cāpus. ex hoc q; q; cupit petat: & affecutus sibi debeat. Puinciis quoq; i poster; & iniuriarū metū: & accusādī necessitatē remisisti. nā si pīfuerint qbus grās egerit: de nullo quæri cogent: & alioquin nihil magis pīdesse candidato ad sequētes honores: quā peractos optime magistratus: magistratus magistratu: honore honor petit. Volo ego q; puinciā rexit: nō tñ codicillos amici: nec urbana cōiuratione eblanditas preces: sed decreta coloniā: decreta ciuitatum alleget. Næ suffragiis cōsulariū uiroꝝ urbes: populi gentes inserunt. efficacissimum pro candidato genus est rogandī: grās agere. iam quo assensu senatus: quo gaudio exceptū est: cū candidatis: ut quemq; nomina ueras: osculo occurreres: deuexus quidē in planū: & quasi unus ex gratulātib; te mirer magis hanc improbē illos: qui effecerūt: ut istud magnū uideret cū uelut affixi currulibus suis manū tantum & hanc cunctanter: & pīgre: & imputantibus similes promerent. cōtigit ergo oculis nostris

Insolita facies. insueta res uisu. Candidatus equitis. petensequestrem dignitatē. Simul: æquo loco cum iperatore stans. Intueri. repetere contigit. Qui dabat honorē. Traianū: qui dignitatē equestre sed melior scriptura æquales & simul stantes: ut intelligas illū: q Traiano æquatus loco fuit: cādidatū cōsu- latus: nō equestris dignitatis extitisse dandi prātē habebat. Parē. stantē pedibus pariter illis: q dignita- tes ab eo accipiebāt. Acclamatiōe. laude cū clamore & alta uoce plata: quæ statim seq̃ tātō maior: tā- to augustior es. s. cū te deprimis. Cui. ut Traiano q maximus oīumerat. Submittat. humiliauerit hu- mane se gesserit. Securus: magnitudi- nis. Suæ satis sciēs: se eē magnū. Quā ab hūilitate. nō ē timendū ut principes icidāt i hūilitatē: cū sit eoz cōditio altis- sima. Intētio. pfectio: diligēs cura. Ofo- ni. tuæ. Cōmodares: applicares. cōcorda- res fm oratorē præcepta. Oculos uo- cē: manū. de qbus abunde prænotatum ex snia Fabii. Vt tanq̃. Alii. priuato: qui obsequerē tibi. Numeros. gradus species. Eutropius: honorib⁹ auxit Tra- ianus quos mediocri familiaritate co- gnouisset. Comitatus. humanitatis: fa- cilitatis. Suffragatorē. q dabāt suū suf- fragiū cādidatis. Exciperentur. appro- barent a senatoribus cōsuetō honore: & laude. Inter excipientes. in numero laudantium. Senatorius assensus. quo utuntur senatores in suffragiis. Gaude- debamus: alias. Merētibus. bonis. Per- hibebatur a prīcipe. ipse Traianus erat testis itegritatis uniuscuiusq̃. Faciebas. illos optimos: tanti putat iudiciū Traia- ni ut dum dicit eos optimos faciat opti- mos. Iudicium senatus. a quo iā fuerāt probati. Lætabat. senatus. Se ornari. iudicium suū cōprobari. Illos candida- tos. Nā quod præcatus es. M. Tullius pro Murena quæ deprecatus ingt a diis imortalibus sum cōsul more istitutoq̃ maiore illo die: quo auspicato comitiis centuriatis. L. Murenā cōsulē renuncia- ui ut ea res mihi magistratuq̃ meo po- pulo plebiq̃ Romanæ bene atq̃ felici- ter eueniret. & mox. qd si illa solēnis co- mitioq̃ precatio consularibus auspiciis cōsecrata tātā habet in se uim. & reli- gionem: quātā reip. dignitas exposu- lat. Illa: ipsa ordinatio comitiōq̃. aut generaliter accipiendum est procrea- tione magistratuū p comitia: aut q̃ ma- gis pbo tangit ordinē comitiōq̃ a Tra- iano imutatū reuocata lege taballaria: cuius rei meminit lib. iii. eplā ad Messiu Maximum. Bene ac feliciter. in primis comitiis bene cessit. sed in sequentibus

insolita facies: princeps & candidatus equales & simul stantes: intueriq̃ parē accipiētibus honorē: qui dabat. Quod factū tuū a cuncto senatu quā uera acclamatione celebratū est: tātō maior: tanto augustior nā cui nihil ad augendū fastigiū supest: hic uno mō crescere pōt: si se ipse submittat: secu- rus magnitudinis suæ: neq̃. n. ab ullo periculo for- tuna principū longius abest: quā ab humilitate. Mihi qdē nō tā humanitas tua: quā intentio eius admirabilis uidebat. Quippe cū orationi oculos: uocē manū cōmodares: ut si alii eadē ista manda- ses oēs comitatus numeros obibas. atq̃ etiā cū suf- fragatorē nōia honore: quo solent: exciperent: tu quoq̃ inter excipiētes eras: & ex ore principis ille senatorius assensus audiebat: quodq̃ apud princi- pem perhibere testimoniū merentibus gaudeba- mus: perhibebat a prīcipe. Faciebas ergo cū di- ceres optimos. nec ipsorū mō uita a te: sed iudiciū senatus comprobabat: ornariq̃ se nō illos magis: quos laudabas: lætabat. nā quod precatus es: ut il- la ipsa ordinatio comitiōq̃ bene ac feliciter eueni- ret nobis: reipu. nōne tibi tale est: ut nos hūc ordi- nem uotoq̃ cōuertere debeamus: deos deniq̃ ob- secrare: ut oīa q facis: quæq̃ facies pspere cedant tibi: reip. nobis uel si breuis sit optādū: ut unī tibi: in quo: & resp. & nos sumus. Fuit tēpus: ac nimīū diu fuit: quo alia aduersa: alia secūda prīcipi: & no- bis: nūc cōmunia tibi nobiscū tā læta: quam tri- stia: nec magis sine te nos esse felices: quam tu sine nobis potes. An si posses: in fine uotoq̃ adiecisses: ut ita p̃cibus tuis dii annuerēt: si iudiciū nostrū me- rerī pseuerasses? Adeo nihil tibi amore ciuiū anti- qui⁹: ut añ a nobis: deīde a diis: atq̃ ita ab illis ama- ri uelis: si a nobis ameris. Et sane priorē principū

multa iocularia ac foeda sunt facta: quod etiam libro quarto refert. Tale. eius generis. Vni tibi. om- nia prospere cedant. In quo. a quo dependet reipubli. salus & nostra. Nimium diu. quia Domitianus sauius nimium diu fuit in imperio. Quo. precabamur. Alia aduersa: alia secunda. nam si bona ma- lo principi precabamur nobis mala imprecabamur: quæ enim prospera tyranno sunt ea ciuib⁹ aduer- sa. Nunc communia. nunc uero & secunda: & aduersa etiam nobis communia sunt quia bonus es. & tanquam nostrum unus bonumque publicum amas. Nos possumus esse felices. Potes. esse felix: quia doles communi omnium calamitate. Si posses. esse felix sine nobis. Ita. hac conditione. Mereri. iu- dicium nostrum. coprobari. ab uniuerso senatu. Antiquius. carius acceptius potius.

PLINII PANEGYRICVS

Exitus. mors uiolenta: qualis. Caii: Claudii: Neronis Galbæ: Othonis Vitellii: Domitiani. Adæqua- uimus. nostris acclamationibus. Ardor: stimuli: faces. translata uerba pro incitamentis. Voces: ac- clamationes laudes. Nullus terror cuiusq̃: nulli unq̃ principū dictæ fuerūt ob metū. Hæc. qualia ti- bi acclamauius. Seruitutis. sub Domitiano: cui omnes adulari cogeantur. Dixisti. nam & Tra- ianuserat sex senatoribus immo consularis. Excogitat. noua fingit. idem alibi enim ingeniosior est ad excogitandum simulatio ueritate: seruitus libertate metus amore. Quæsitā: inuenta ab eo quod præcessit. Aliud: diuersum. Neu- trum simulationes expresserint: possunt simulationes tristitiam & gaudium fin- gere: sed nequaquam exprimere. Sua. propria conuenientia miseris: idest tri- stia: nam cum sit oratio maxima cor- dis prænuncia: difficile est quoquo mo- do non ostendere uerbis affectus ani- mi. Pacatus: fingit quidem timor gau- dium: sed ita intimos mentis affectus proditor uultus enūciat: ut in speculo frontium imago extat animorum.

Sua felices. læta exultantia. Iam ma- xime. quam plurimum. Ab utrisque. miseris & felicibus. Dicantur. consue- ta sint dici. Habitus: remansit. est au- tem habitus corporis qualitas: non na- tura: sed industria comparata: maxi- me pertinens ad gestum siue tristem si- ue hilarem habitudo uero bona mem- brorum compactio: Apuleius continua- tio litterati laboris habitudinem tenu- at & secundo asini omnem Fotidis ha- bitudinem scribit diligenter exploras- se: nono utrunque complexus est: qui- dam inquit procerus: & ut indicabat ha- bitus: atque habitudo miles. Terentius in Eunuchō: quæ habitudo corporis. at Macrobius: sed tota Daretis fatiga- tio habitu depingitur. ast illum fidi æquales & reliqua. Extulerat. a do- mo sua in curiam. Vestigio. loco.

Inest gaudio: gaudium cogit homi- nes facere: quæ nō intendunt: est enim animi passio: unde Gellius libro tertio capitulo decimoquinto tradit: multos in sperato gaudio expirasse. Ei. nostro gaudio. Tua modestia. quæ nos iube- bat imponere finem acclamationibus. Exarsimus. tanto magis: sume extrin- secus. An gaudeamus. bene regendo. In quantum. ad quantam mensuram gaudeamus. Nec in nostra: est cum in gaudio sit uis imperii. Fidem. quod essent uere. Lachrymarum tuarum ue- ritate: quia tuis lachrymis quæ gaudio erumpebant credidisti nostras acclamationes esse ueras. San- guinis in ore. ruboris in facie: nihil aliud est rubor: quam color sanguinis qui gaudent ideo rubescunt quia gaudium extrinsecus contingit: ad hoc. animoso cursu natura festinat: quam sanguis comitando quasi alacritate integritatis suæ compotem tingit cutem. & inde similis color nascitur. hæc Macro- bius in Saturnalibus sequentia tamen indicant rubuisse Traianum pudore: nam rubor ex animi pu- dore nascitur: cuius hæc causa natura cum quid ei occurrit honesto pudore dignum inum petendo penetrat sanguinem: quo commoto atque diffuso cutis tingitur: & inde nascitur rubor. dicunt & physici: quod natura pudore tacta ita sanguinem ante pro uelamento tendat: ut uideamus quemque erubescens manum sibi ante faciem frequenter opponere.

exitus docuit: ne a Diis quidem amari: nisi quos homines ament: arduum erat has preces tuas laudibus adæquare: adæquauius tamen. qui amoris ardor: qui stimuli: quæ faces illas nobis acclamationes subiecerunt: Non nostri Cæsar ingenii: sed tuæ uirtutis: tuorumq̃ meritorum uoces fuerunt: quas nulla unquam adulatio in- uenit: nullus cuiusquam terror expressit. Quem sic timuimus: ut hæc fingeremus: quem sic ama- uimus ut hæc fateremur. Nosti necessitatem ser- uitutis quando simile aliquid audisti: & quando dixisti. Multa quidem excogitat metus: sed quæ appareant quæsitā ab inuitis. aliud sollicitudinis aliud securitatis ingenium est: alia tristium inuen- tio: alia gaudentium. neutrum simulationes ex- presserint. habent sua uerba miseris: sua uerba feli- ces: ut quæ iam maxime ab utrisque dicantur. Te- stis ipse es: quæ in omnium ore lætitia. non ami- ctus cuiquam: non habitus: quem modo extule- rat: inde resultantia uocibus tecta: nihilque tan- tis clamoribus satis clausum. Quis tunc non e- uestigio suo exiuit: quis exiuisse sensit: Multa fecimus sponte: plura instinctu quodam: & im- perio. Nam gaudio quoq̃ cogendi uis inest. Num ergo modum ei tua saltem modestia imposuit: nā quanto magis a te reprimebatur: exarsimus non contumacia Cæsar: sed ut in tua potestate est an- gaudeamus: ita in quantum: nec in nostra. Cōpro- basti & ipse acclamationum nostrarum fidem la- chrymarum tuarum ueritate. uidimus humescen- tes oculos tuos: demissumq̃ gaudio uultum: tan- tumq̃ sanguinis in ore: quantum in animo pudor- is. Atq̃ hoc magis incensi sumus: ut precaremur:

erumpebant credidisti nostras acclamationes esse ueras. San- guinis in ore. ruboris in facie: nihil aliud est rubor: quam color sanguinis qui gaudent ideo rubescunt quia gaudium extrinsecus contingit: ad hoc. animoso cursu natura festinat: quam sanguis comitando quasi alacritate integritatis suæ compotem tingit cutem. & inde similis color nascitur. hæc Macro- bius in Saturnalibus sequentia tamen indicant rubuisse Traianum pudore: nam rubor ex animi pu- dore nascitur: cuius hæc causa natura cum quid ei occurrit honesto pudore dignum inum petendo penetrat sanguinem: quo commoto atque diffuso cutis tingitur: & inde nascitur rubor. dicunt & physici: quod natura pudore tacta ita sanguinem ante pro uelamento tendat: ut uideamus quemque erubescens manum sibi ante faciem frequenter opponere.

Habitus

Habitudo

Ne quando non: ut sæpe daretur. Hoc ipsum. ordo est ut interrogarem has sedes quasi nobis respō-
suras hoc ipsum: id est totidem uoces per echo saltem reddituras uiderint ne unquam principis lachry-
mas. perinde ac si diceret nemo imperatorum unquam tam tenere & præ pudore in senatu lachrymas effu-
dit quauis scribat Tranqui. Tyberium in senatu fleuisset: sed alia de causa est autem species idolopœiæ
cum sensum mutæ personæ dare conetur. At senatus. lachrymas. Posteror. senatores. Eadem. qua
tu præcatus es pro salute omnium. Quod non audiant. easdem acclamationes: quas intelligent Traia-

ne quando tibi nō eadē causa lachrymarum: utq; nō
nunquam frontem tuā abstergeres. hoc ipsū: has
sedes nobis quasi respōsuras interrogemus: uide-
rint ne unquam principis lachrymas: at senatus se-
pe uiderunt. Onerasti futuros principes: sed & po-
steros nostros. nam: & hī a principibus suis exigēt
ut eadem audire mereantur. & illi quod nō audiāt
indignabunt. Nihil magis possum proprie dicere
quā quod dictum est a cūcto senatu: o te foelicem:
quod cum diceremus: nō opes tuas: sed animū mi-
rabamur: est enī demū uera felicitas felicitate di-
gnum uideri. Sed cū multa illo die dicta sunt sapiē-
ter & gra uiter: tū uel īprimis hoc: crede nobis: cre-
de tibi. Magna hoc fiducia nostri: maiore tamē tui
diximus. alius enī fortasse alium: ipsum: se nemo
deceperit: introspiciat modo uitā: seque quid me-
reatur iterroget. Proinde dabat uocibus nostris si-
dem apud optimum principem: quod apud malos
detrahebat: quamuis enī faceremus: quæ aman-
tes solent: illi tamē non amari se credebant sibi. Su-
per hæc præcati sumus: ut sic te amarent dii: quem
admodū tu nos. Quis hoc aut de se: aut principi
diceret mediocriter amati? Pro nobis īp̄s q̄dem
hæc fuit summa uotoꝝ: ut nos sic amarēt dii. quo-
modo tu. Est ne uerū qd̄ inter ista clamauimus. O
nos foelices. Quid enī felicius nobis? q̄bus non iā
illud optandū ē: ut nos diligat princeps: sed dii quē
admodum princeps? Ciuitas religionibus dedita:
semperq; deoꝝ indulgētiam pie merita nihil felī-
citati suæ putat astrui posse: nisi ut dii Cæsare īmi-
tentur. Sed quid singula cōsector: & colligo: quasi
uero aut oratiōe cōplecti. aut memoria cōseq̄ pos-
sim: q̄ uos. P. C. ne qua interciperet obliuio: & in
publica acta mittenda: & incidēda ī gre censuistis.

peratoribus: qualia sunt apud Lampridiū in acclamatōibus Alexandri: dii te seruent: pariter apud Volca-
tium in Auidio: & Lampridium in cōmodo exaudi Cæsar. Ciuitas religionibus dedita. M. Tullius de
responsis aruspicum deorum numine hoc tantum imperium natum est & auctum: & retētum nec enim
numero hispanos: nec robore gallos nec caliditate pœnos: nec artib⁹ græcos: sed pietate & religiōe: atq;
hac una sapiētia q̄ deoꝝ īmortaliū numine oīa regi gubernariq; p̄speximus oēs gētes natiōesq; sup̄aui-
mus: lege plura de religiōib⁹ romanorū lib. i. apud Maximū. Pie merita: q̄a ī deos extitisset pia & religio
sa. Astrui. addi. Imitē: ita nos amet: sicut Traianus. Singula. tua dicta. Quæ: q̄s acclamatōes. Ne q̄
iter. ob. ne forte deperirēt & iter ciderēt. In pu. acta. ī tabulis: ī q̄b⁹ publica acta icidebāt relegē p̄notata.

no dictas. Animū. dores animi. Ve-
ra: felicitas. Plato felicitatē quinq; parti-
tam diffinit primam eius partē bene cō-
sulere secundam sensibus & bona ualū-
tudine corporis uigere tertiam in reb⁹
gerendis fortunatum esse quartam glo-
ria & claritudine apud homines excelle-
re quintam pecuniis rebusq; cæteris ad
omnes usus humanitatis affluere. pri-
mum illud ex eruditione multarumq;
rerum peritia: & experimento cōtinge-
re sequens ex corporis membris accide-
re ut si quis uidet oculis. audit auribus
narium præterea & oris sensu uiget: &
integritate membrorum quæ sensuum
instrumenta sunt tertium inde proueni-
re si quis quod agere intendit ita ægerit
ut decet sapientem & strenuum uirum
quartum illud scilicet gloriæ celebra-
tem ex opinione bonitatis manare po-
stremum rerum affluentia est cum cui
ad uitæ usum ita sup̄editat pecuniarū
copia ut & amicos fouere beneficio: &
large ac liberaliter cūcta necessaria sub-
ministrare ualeat: hæc cui sup̄petāt oīa
eum perfecte felicem ac beatum esse.

Videri dignū felicitate. existimari bo-
num: ita ut merearis esse felix. Illo die.
quo tibi acclamauimus. Crede nobis.
crede nostro testimonio: te felicem esse
crede etiam tuo qui non crederes te feli-
cem nisi esses. Hoc te felicem esse: cre-
de nobis & tibi. Alium. deceperit dum
uirtutem simulat malus. Nemo se ip-
sum. ut qui se intus & in cute nouerit.

Modo. dūmodo. Introspeciet: recte
examinet: & discutiat. Vitam. suam.

Quid. cōscientia principis de se boni
bona. mali mala. Illi: mali. Sibi. intra
se. De se. ut dii sic se amarent sicut ille
deos. Mediocriter amanti. præcati su-
mus hoc quia certo scimus: te nos ama-
re plurimum. Tu. amares nos. Inter
ista. inter precandum superiora: nā quæ
dam consueuerant peculiaria uerba p̄-
cibus interponere dum acclamarēt im-

PLINII PANEGYRICVS

Orationes principum, a principibus habitas: an principibus dictas quod magis placet. Eiusmodi genere monumentorum: in acta publica. Parietibus curiæ, tantum in senatu dicebantur. Erant eiusmodi, id est falsæ: adulatoriæ. In singulis, tradere unicuique unde multi postmodum hoc secuti sunt. Non tantum post ipsos, sed et dum uiuunt. Gratos fuisse, modo principes bonos habuissimus: quibus deberemus tales dicere acclamationes. Antea ex directo tempora Domitiani notat: nam satis constat Tito uiuenti multas acclamationes dictas: & mortuo tantas senatum gratias laudesque ægisse: quantas congeffit: nec uiuo unquam nec præfenti. Non licuit, quia principes erant pessimi. Gratos, traductio color. Ex postulatum, a te expetitum cum uelles imponi modum alias conquestum. Affectus, alacritate gaudium. Tua merita, laudes ob merita quæ in nos contulisti. Exemplo: ut hoc nostrum factum posteri imitarentur tamquam formulam & iudicem. Hæantque muneris tui, hoc acceptum tibi referant. Instruendum: est parandum instituendum. Non desere, a te iam inceptum. Non submo, adulationi, cui Traianus aures obstruxerat inde Marti, in commendationem illius frustra blanditiæ uenitis ad me Attritis miserabiles labellis. Quæ bona? Si faciunt, modo illa faciant. Oculis: cum præ nimio gaudio flesti. Ames illum diem, libenter recorderis illius diei. Vincas, maiora facias. Noua, inusitatos honores: quæ re ad Seuerum se consulentem quod consul designatus in honorem principis censeret dixerat recetia opera maximi principis præbent facultatem noua: magna: uera censendi. Nisi ob eadem facta: nisi similia feceris. Iam quam antiquum, laudabile antiquis simile: transit ad iudicium Marii Prisci: qui repetundarum reus damnatus est interdicta ei Italia quod latius epistola ex lib. ii. narrauit: ubi ferme eadem: quæ hic dicuntur scripta offendes iam scilicet hoc ipsum pulchrum & antiquum senatum nocte dimitti: triduo reuocari: triduo contineri: confido nunc non inuenturos qui audeant negare Iuuenalem non scripsisse satyram suam sub Traiano cum expresse per secundum colligatur iudicium illud Marii cuius in prima satyra fit mentio: factum sub Traiano & præfente eo. Consulare, consulis proprium, & ad officium consulis pertinens erat enim consul tunc Traianus & præsidebat. Triduum totum: supra recitauerat occupatum triduum in hac tantum Marii & sociorum eius accusatione & condemnatione. Sub exemplo tui: ad imitationem tui te præfidente. Sedit: fuit in consilio. Præter consulem: præter officium consulis & non principis. Quisque, senator. Dissentire: discedere licuit: nam cum Tertullus censuisset septingenta millia quæ Afris Marius extorserat ærario inferenda: Mario urbe Italiaque interdicendum: Martiano hoc amplius Africa omnes assensere usque ad Pompeium Collegam: qui & septingenta milia ærario inferenda & Martianum in quinquennium relegandum: Marium repetundarum poenæ: quam, iam passus esset censuit relinquendum. erant in utraque sententia multi: fortasse etiam plures in hac uel solutiore uel molliore: nam quidam ex illis quoque: qui Cornuto uidebantur assensisse: hunc qui post illos censuerat sequebantur: sed cum fieret dissensio: qui sellis consulum astiterant in Cornuti sententiam iræ coeperunt: tum illi qui se Collegæ annumerari patiebantur in diuersum transierunt: Collega cum paucis relictus est & libro sexto Traianum laudans: malis inquit hic optimus separari non alio magis poterat quam diuersitate censendi. Tacitus etiam memorat sub imperatore Traiano licuisse sentire quæ uelles: & quæ sentires dicere.

Ante orationes principum tantum eiusmodi genere monumentorum mandari æternitati solebant: acclamationes quidem nostræ parietibus curiæ clauderetur: erant enim quibus nec senatus gloriari: nec princeps possent, has uero & in singulis exire & posteris produm cum ex utilitate: tum ex dignitate publica fuit: primum ut orbis terrarum pietatis nostræ adhiberetur testis & conscius: deinde ut manifestum esset audere nos de bonis malisque principibus: non tantum post ipsos iudicare, postremo ut experimento cognosceretur: & ante nos gratos: sed miseros fuisse: quibus esse nos gratos probare antea non licuit. At qua contentione: quo uisu: quibus clamoribus expostulatum est: ne affectus nostros: ne tua merita supprimeres denique ut in posterum exemplo prouideres. Discant & principes acclamationes ueras: falsasque discernere: habeantque muneris tui: quod iam decipi non poterunt. Non instruendum illis iter ad bonam famam: sed non deferendum: non submouenda adulationis: sed non reducenda est, certum est: & quæ facere: & quæ debeant audire, si faciunt. Quid nunc ego super ea quæ sum cum toto senatu præcatus plenatui præcer: nisi ut hæreat animo tuo gaudium: quod tunc oculis protulisti. Ames illum diem: & tamē uincas noua merearis: noua audias: eadem enim dici nisi ob eadem facta non possunt. Iam quam antiquum: quam consulare quod triduum totum senatus sub exemplo tui sedit cum interea nihil præter consulem ageres. Interrogauit quisque quod placuit, dissentiri discedere:

Et copiam iudicii sui reip. facere. dicere sententiam suā pro bono reip. Diminuerari. quia nō poterat fieri ullum senatuscōsultum nisi maior pars senatorum interfuisset: an cū dissentirent numerati sūt utra in parte plures essent. Vt alludat ad illud: numera senatum. Non prima: non quia prima fuit. n. prima sed quia melior: ideo Cornuti snia obtinuit. Quis. senator. Antea: sub Domitiano cū nemo poterat libere loqui quare ad aristonem prospeximus inquit curiam: sed trepidā & elingūē: cū dicere q̄ uelles periculosum: quod nolles miserū. Miseros: quia metu mortis cogebant sentire quā imperator uolebat. Ceteri. senatores. Sedentariam ne-

Sedētaria

& copiam iudicii sui reipu. facere tutū fuit. cōsulti omnes atq; etiā dīnumerati sumus uicīq; sentētia non prima sed melior. At q̄s antea loqui? quis hīscere audebat: prāter miseros illos: qui primī iterogabantur: ceteri quidē defixi: & attoniti ipsā illam mutā ac sedētariā assentiēdi necessitatē: quocum dolore animi: quocum totius corporis horrore perpetiebantur. Vnus: solusq; censebat: quod sequeretur omnes: & omnes improbarēt: imprimis ipse q̄ censuerat: adeo nulla magis oībus displicēt: quā quā sic fiunt: tanquā oībus placeāt. Fortasse īperator in senatū ad reuerentiam eius cōponebatur: ceterum egressus statim se recipiebat in principē: oīaq; cōsularia officia abigere: negligere: cōtēnere solebat. Ille uero ita consul ut si tantū cōsul foret: nihil infra se putabat: nisi quod infra cōsulem esset: ac primum ita domo progrediebatur: ut illum nullus apparatus arrogantiae prīcipalis nullus prācursorum tumultus detineret. una erat in limine mora cōsultare aues: reuererīq; numinū monitus: nemo perturbabatur: nemo submouebatur. tāta uiatoribus quies: tātus pudor fascibus: ut plerunq; aliena turba subsistere & cōsulē: & prīcipem cogeret: ipsius quidem officiū tā modicū: tā tēperatum: ut antiquus: aliquisq; magnus consul sub bono prīcipe incedere uideret. Iter illi sepius

est cōtemnere: quam abigere quia multos ut diximus. consulatus titulo tenus gessit Domitianus. Ille. Traianus: tanq̄ de absente loquit: an magis respexit ad tertiū consulatum: quo iā functus erat: cum hāc scriberet. Ita cōsul. ita cōsulatū gessit. Tantum cōsul. & non princeps. tantum consulatū gerens: & nō simul principatum. Nihil putabat: sensus ē solum se cōsulibus parē existimabat & nihilo supra. sed hoc per contrarium dixit. Arrogatiā principalis. pompa qua solēt. uti principes. Prācursorum. ante ambulonum. Detineret. moraret. Nullus. repetitio Secundo familiaris: cū ab eodē uerbo in rebus simili bus & diuersis principia sumuntur. In limine. in ingressu palatii. Consultare aues. captare auguria.

Numinū monitus. idem per diuersa: nam auguriis credidit antiquitas quā faciēda uitandaue hoībus deos indicasse. monita autem deorum & in numero multitudinis neutri ac masculini generis. Virg. ille Iouis monitis immota tenebat Lumina. Persius hos pueris monitus patres infundere lippos. monemus cōsilio. & ante rem. Perturbabatur: a uia. Viatoribus. ministris a uia dictis. erant enim uiatores magistratibus parentes & senatores ducesque ex agris ad officia uocantes. unde. M. Tullius scripsit a uia senatum accersebantur & Curius & ceteri senes: ex quo qui eos accersebat uiatores nominati sunt: & Plin. lib. xviii. Cincinato inquit uiator attulit dictaturam dicens uela corpus: ut perferam senatus populique ro. mandata: ex quo apparet fuisse ministros publicos. Sed author Valerio officium erat itra seruile habitum. Pudor. modestia. Fascibus. lictoribus. Aliena turba. nō principalis: sed popularium. Et cōsulem: & principem. Traianum uadentem pedibus. Tam modicum. tanta modestia. Antiquus. optimus. similis antiquis. Sub bono principe. sub imperio boni principis alicuius. Illi. Traiano erat.

Viator.

PLINII PANEGYRICVS

Renūciare

In forum: ad ius dicendū populo. In campum Martiū ubi renunciabant cōsules. Comitia consulum: quæ centuriata dicebant. Renūciatiōe. declaratiōe in fine eadē fere tractat tuo inq̃ iudicio consules facti: tua uoce renūciati sumus: ut idem honoribus nostris suffragator in cūria in campo declarator existeres. renūciare aliq̃n dicimus eam rem: quæ in placito & p̃missiōe uenit authore Pediano: Agrestius autem sic distinxit nūciatur de longinquo: denunciatur de præsenti: annūciatur de futuro: renūciat de excusando & repudiando: uel renūciare est quasi secretum narrare: nam illud re superuacuū est. Ci-

cero renūciatur mihi: Secundus postq̃ renūciatū fuit: Terentius in Andria: id here tibi renūcio futurum. Ipse. Traianus candidatus. Ante. sellam curulē: quod iam latius tractauit. Impetator ergo & Cæsar & Augustus pont. max. stetit ante gremium cōsulis: seditq̃ consul princepe ante se stante: & sedit inturbatus: interritus & tanq̃ fieri soleret: quin ēt sedens præbuit iusiurandū: & ille iurauit expressit explanauitq̃ uerba q̃bus caput suū domū suā si sciēter fefellisset deoz iræ cōsecraret. Adigebant. a cōsule cogeabant iurare. Tm̃ putat. tantū fidei & religioni tribuit. Tribunali. iuridicēdo. Augustū pariter Tranqui. laudat q̃ ius dixerit assidue & in nocte non nunq̃ si partū ualeret corpore lectica p̃ tribunali posita uel ēt domi cubans.

Aequitatis. clāmētia iustitia benignitas fides fortitudo in periculis cōib⁹ iucunda est auditu in laudatiōibus & qm̃ singulaz uirtutū sunt certa q̃dā officia ac munera & sua cuiq̃ uirtuti laus propria debetur explicandū in laude iustitiæ q̃ nūc obleruat. Secundus ex præcepto Ci. quid cum fide quid cū æquitate quid cū eiusmodi aliquo officio is q̃ laudabit fecerit. Legū. fuit enim iustissimus Traianus q̃ Mar. testat hēdecasyllabo senatorē oīum iustissimū appellando: nā secūdū Eutropium militare gloriā ciuilitate & moderatione supauit.

Vt principē: q̃ maius impiū hēt oībus magistratibus. q̃q̃ mitigare & intendere leges pōt. Se cōsulē. se legibus stare qd̃ est consulis ius arbitriū prās: nā oīa suis magistratib⁹ cognoscēda remittebat at Claudius authore Tacito cūcta legū ac magistratū munia in se tra-

Prætor.
cos. colle
ga.

Dignatio.

hebat. Plæraq̃. ad cōsulē ptinētia: cōsules. n. & p̃tores inter cæteros magistratus hēbāt facultatē in urbe dīcēdi ius. Collegas. p̃tores apparatu pene pares cōsulibus erāt: nā uirgas securib⁹ alligatas more cōsulū per sex lictores tm̃ p̃ferebāt: nec mixe: q̃ppe cōsulib⁹ collegæ dati iisdē auspiciis q̃uis impio minores creabant: uñ siq̃ minor p̃torē uidisset: equo desiliebat honoris cā: caput adaperiebat: sēmita cædebat. creat⁹ aut̃ p̃tor primū cū cōsules auocarent a bellis: finitimis neq̃ eēt q̃ in urbe ius reddere posset. Populare. id sit populo gratū. Sētiebat uere credebat sibi collegas. Dignatiōis: honoris dignitatis. authoritatis. Tacitus lib. xiii. sed ope Senecæ dignatiōē Burro retētā & lib. xyii. illi authoritatē senatus hic dignatiōem Cæsaris laturus erat. Tranq̃. in caio. reliquas sorores nec cupiditate tāta: nec dignatiōe dilexit. Apuleius nā maiorē domū dignatiōe tui feceris. Pli. lib. xxxv. dignatio aut̃ præcipua Romæ increuit picturæ a. M. Valerio Max. cōsule. nā dignari est dignū existimare honore aliquo. Apuleius. xi. suo ille uenerando me dignatus affamine. Columella lib. xii. uelit aliis quoq̃ honoribus dignari. Vir. haud eūdē tali me dignor honore. In ipso honore. p̃tura. f. Amplius. supra mai⁹. Quod: cur. Assiduus: diutius sedebas.

Sudoris. laboris ab eo qd̃ sequit. Deseruit. uacat. Cæteris. siue impio. Fortunæ indignū. fortunam rē indignam fecisse. Doceat. exēplo sui cōsules instituat qui cōsules facturus sit: iterum enim repete cōsules sic facurus cōsules doceat cōsules. Amplissimū: cōsulatū. Quid sit. uim eius. Illi. cōsules. declarati a bono principe. Quo. iccirco ga iam fuerāt experti quāto usui omnibus fuisset tertius cōsulatus.

in forum: frequēter tamen & in campū: nam cōitia cōsulum obibat ipse: tantū ex renūciatiōe eorum uoluptatis. quātum prius ex destinatione capiebat. Stabāt candidati ante curulem prīcipis ut ipse ante cōsules steterat: adigebaturq̃ in uerba: in quæ paulo ante ipse iurauerat prīceps: qui tantū putat esse in iureiurādo: ut illud & ab aliis exigat. Reliqua pars diēi tribunali dabat. Ibi uero quāta religio equitatis: quāta legū reuerētia. Adibat aliquis ut prīcipem respōdebat se cōsulem esse. Nullius ab eo magistratus ius: nullius authoritas iminuta est: aucta ēt: siquidē plæraq̃ ad p̃tores remittebat: atq̃ ita ut collegas uocaret: nō quia popolare gratumq̃ audiētibus: sed quia ita sentiebat. Tātū dignationis in ipso honore ponebat: ut non amplius esse censeret: qd̃ aliq̃s collega appellaret a prīcipe: q̃ qd̃ prætor esset ad hęc tam assiduus ī tribunali: ut labore refici: ac reparari uideretur. Quis nostrum idē curæ: idē sudoris sumit: quis adeo expetitis honoribus aut deseruit: aut sufficit. Et sane æquum est tātum cæteris p̃stare cōsulibus ipsum qui cōsules facit: quippe etiam fortunæ uidebatur indignum: si posset honores dare: qui gerere non posset: facturus cōsules doceat: accepturisque amplissimum honorem persuadeat scire se: quid sit quod daturus sit: sic sit ut illi quoq̃ sciant: quid acceperint. Quo iustius senatus: ut susciperes

Quartum cōsulatū. Spartianus i Adriano refert Traianū gessisse quartū cōsulatū cū Articuleio qui
bus cōss. Adrianus q̄stor fuit. Impii hoc uerbū. fuit. s. iubere qd̄ p̄tinet ad maiores. Nō adulationis. nō
iubere posset senatus sed re uera quod tu illi parere soles. Quod. obsequiū. Alia i re. quā accipiēdis cōsu
principē. post se. exemplo suo multi enim post Traianū securi sunt laudabiles principes. Monumentis:
quartū cōsulatū & rogauit: & iussit. Imperiū hoc
uerbū: nō adulationis esse: obsequio tuo crede: qd̄
nō alia in re magis: aut senatus exigere a te: aut tu
p̄stare senatui debes: ut enim cæterorū hoīum: ita
principū illorū oīum: qui dīi sibi uidentur: xūū om
ne: & breue: & fragile est. Itaque optimum quēq̄
niti & cōtēdere decet: ut post se quoq̄ reipu. pro
sit. moderatiōis scilicet iustitięq̄ monumētis: quæ
prima statuere cos. potest. Hæc nepe intentio tua
ut libertatē reuoces: ac reducas. Quē ergo hono
rem magis amare: qd̄ nomen usurpare sepius de
bes: quā quod primū inuenit recuperata libertas.
Nō est minus ciuile & principē esse pariter: & cō
sulem: quam tātum consulem. Habes etiā ratio
nem uerecundiæ collegarum tuorū: Collegarum
inquā: ita enī & ipse loqueris. & nos loqui uis: one
rosa erit modestiæ illorū tertii cōsulatus sui recor
datio: donec te cōsulem uideant. neq̄ enim potest
nō nimīū esse priuatis: quod principī satis est. An
nuas Cæsar optātibus: qbusq̄ apud deos esse con
sueſti: quorum potens es ipse uotoꝝ compotes fa
cias. fortasse sufficiat tibi tertius cōsulatus: sed no
bis tanto minus sufficit. Ille nos instituit: & iduxit
ut te iteꝝ iterūq̄ cos. habere cupiamus: Remissi
us istud cōtēderemus: si adhuc nō sciremus qualis
esses futurus. Tolerabilius fuit experimētū tui no
bis: quā usū negari. Dabit ne rursus uidere cōsulē
illū audi: & reddet quas p̄xie uoces: p̄stabitq̄ gau
diū quantū ipse p̄cipiet: p̄sīdebit lætitiæ publi
cæ author eius: & cā: tēptabitq̄ affectus nostros:
ut solet cohibere: nec poterit: pietati senatus cū
modestiā principis felix speciosumq̄ certamē seu
fuerit uicta seu uicerit. Egdē incognitā quādā: pro
ximaq̄ maiorē p̄sumo læticiam. quis enim est tam
uente si scienter fefellisset. Gaudium. tantum nobis ex hoc.
stolis dixerat. Lætiæ publicæ. omnibus senatoribus lætis illius consulatu. Affectus nostros. acclama
tiones ob immensum gaudium. Nec poterit. nam dixerat: quanto magis a te reprimebamus eo plus ex
arsumus non contumacia Cæsar: sed ut in tua potestate est: an gaudeamus ita nec in nostra. in quantum
gaudeamus. Pietati. ordo est felix speciosumq̄ certamen fuit pietati senatus cum modestia principis
seu illa pietas fuerit uicta idest excesserit imperium principis seu uicerit: idest non potuerit cohiberi a lau
dibus Traiani. Præsumo. præuideo. nam & a futuris laudare licet ab ante actis argumentando.
Incognitam. admirandam. inauditam. Proxima. quam ex tertio tuo consulatu coepimus.

memoria. Quæ prima. i primis mode
rationē & iustitiā. Statuē: erigē extrue
re. Libertatē. significat habuisse in aīo
Traianū restituere romanos in pristina
libertatē deposito impio: id qd̄ agitalle
prius Augustū Tranqui. meminit. Quē
ergo honorē. illa inq̄ Ci. cōcinna est in
terrogatio q̄ cū numerata sunt necessa
ria cōfirmat oīonē supiorē uc hoc loco.
Quod primū inuenit recuperata libertas.
satis cōstat post exactos reges & reipu. in
libertatē uindicatā: creatos consules an
nū magistratū & duorū tm. Ciuile. hūa
nū gratū. Et cōsulē: quā tm cōsulē tra
ductio color. Verecūdia collegæ tuo
rū: ut q̄ tertiu cōsulatū pariter ac tu ges
serunt absoluas a uerecūdia qd̄ tibi pa
res in cōsulatu fuerint. redimes aut si q̄r
tū cōsulatū recepis. Collegæ. repeti
tio. Cōsulē. quarto. Priuatis. sine ipe
rio. Quod tertius. cōsulat⁹. Annuas.
recipias quartū cōsulatū. Quibusq̄. or
do & sensus & ipe facias nos cōpotes uo
toꝝ quoꝝ potēs es. i. accipias quartū cō
sulatū p̄ qbus nobis cōsueuisti eē cōpos
apd̄ deos uidelicet cōsecutus es a diis q̄
cunq̄ optabamus. an magis qbus uotis
tu cōsueuisti eē cōpos apud deos: nā que
cunq̄ a diis exigis cōsequeris. Tāto mi
nus ob modestiā tuā qua icitamur ut sæ
pius cōsul fias. Ille. tertiu cōsulat⁹ tuus.
Remissius. lenius. frigidius. Sciremus:
expti essemus. Experimētū tui: quo su
mus expti q̄tū eo honor p̄stares. Vsu.
utilitatē iā cognitā. Quas p̄xime red
didit ambiguū: an deuotoꝝ nūcupatio
ne: an de acclamatōibus intelligat non
multo enim ante dixerat uota p̄ Traia
no suscepta si bñ rēp. & ex utilitate oīū
rexisset: & ipsum obtestatur ne unq̄ p̄ se
resp. uota suscipet inuita: aut si inuita su
scepisset non teneret. & acclamatum illi
ab oī senatu Traianū q̄ senatoꝝ ardorē
conatum reprimere. an per hæc mōstra
uit iusiurandū a cōsule datū & a Traia
no susceptum se suaq̄ deorum iræ deuo

Præsidebit. princeps erit senatus. ut in epi
stolis dixerat. Affectus nostros. acclama
tiones ob immensum gaudium. Nec poterit. nam dixerat: quanto magis a te reprimebamus eo plus ex
arsumus non contumacia Cæsar: sed ut in tua potestate est: an gaudeamus ita nec in nostra. in quantum
gaudeamus. Pietati. ordo est felix speciosumq̄ certamen fuit pietati senatus cum modestia principis
seu illa pietas fuerit uicta idest excesserit imperium principis seu uicerit: idest non potuerit cohiberi a lau
dibus Traiani. Præsumo. præuideo. nam & a futuris laudare licet ab ante actis argumentando.
Incognitam. admirandam. inauditam. Proxima. quam ex tertio tuo consulatu coepimus.

PLINII PANEGYRICVS

Sæpius. experientia. n. & usus excolit hominum mores. Alius. Imperator. Si non dedisset. si non oē tempus sui consulatus quod laboribus occupare debuisset uoluptatibus consūplisset. Ocio. interposito quo uires animi & corporis reficiuntur. Hic. Traianus. Consularibus curis exolutus: deposito cōsularu. Principales ad principem pertinentes. Tam diligens temperamēti tanta usus temperantia. Princeps dum tantum gereret. personam principis. Prouinciarum desideriis libellis prouincialium. & legationibus audiendis. Occurrat. satisfaciat. Ciuitatum præsidis q̄ præsidio esset ciuitatibus missis i eas militibus: ne ab hostibus infestarent &

quod prouidebat ne ciuitates afficerentur iniuria a præsidiis romanorū. In audiendo in adeundo Traianum: ut q̄ postularent audiret. Statim. cōuersio color per quem ad postremum uerbū cōtinenter reuertimur: exornatio sane repetitioni cōtraria. Tandemq̄. postq̄ hoc diuersum diu sub Domitiano uidimus. Obsidet. ambit: occupat. Mitis seueritas. hæc est præcipua laus diuersas uirtutes in unum miscere: neq̄ ad summum alicuius pcedere sed alterius asperitatem cum māsuetudine alterius condire. Non dissoluta: nō remissa nō indulgens. Clæmentia: neq̄ enim quicquam est quod imperatorem Romanū melius cōmendet gentibus quā clæmentia hæc Cæsarem deū fecit hæc Augustum cōsecrauit hæc Antonium Pii cognomine ornauit. est autē temperantia animi in potestate ulciscēdi uel lenitas superioris aduersus inferiorem i pœnis constituendis: & quæ sequuntur apud Senecam lib. ii. de clæmentia at Cicero in rhetoricis. Clæmentia est per quā aī temere in odium alicuius concitati commitate retinentur: nam clæmēs est qui de iusto multum remittit dictus quod colat mentem suam nec eam uexat irascendo. Sedes occupatus es: intentus: iudicas cum sedere sit iudicis. Fisco imperialibus redditibus. Sententiæ tuæ. quā pronuncias in rebus ambiguis nulum tibi emolumentum quam iustitiæ laudis. Fortunis. rebus de quibus contendunt. Existimatione. opinione qualem de eis habeas. Causa lite. Quere principis. officiū. Aemulas. ciuitates contendentes inter se de finibus uel dignitate. Tumentes. iratos discordes. Imperio principali potestate. Intercedere. occurrere. prouidere. Hinc filius in fine libri. xiiii. Traianū designans inquit. At ni cura uiri: qui nūc dedit ocia mundo: Effrenum arceret: populandi corda furorem: Nudassent auidæ terrasq̄ fretumq̄ rapinæ. Iniquitatibus magistratuum. Marium enim Priscum proconsulem Africæ: & Cæciliū Clasicum Bethycæ quāuis defunctum passus est repetundarum damnari: & Iulii Bassi Bithyniæ proconsulis acta rescindi: dariq̄ a senatu ius omnibus: de quibus ille aliquid constituisset ex integro agendi dūtaxat per bienniū: unde statim subiunxit infectumq̄ reddere: quicquid fieri nō oportuerit. infectū igitur pro non facto. Velocissimi syderis. solis: diebus singulis orbem percurrentis. Velut. non enim præsentia: sed potentia poterat suis opem ferre subito. Assistere. patrocinati. Talia. talis prouidentia. Temperat. regit. Nutu. Ioui in consensu nutum præcipui poetarum Home. & Virgi. assignant. M. item Tullius Iouis nutu omnia regi prodidit & Mamertinus pro consulatu poetæ inquit ferunt altissimum illum & cuncta potestate cohibentem deum: qui ditione perpetua diuina atq̄ humana moderatur cum despiciat in terras habitu oris tempestatum incerta mutare eius nutu mundū tremiscere: illius hilaritate turbines abigie nubes fugari nitentia per orbem serena refundi. Si quando oculos demisit in terras. si aliquando diuertit curam suam a coelestibus ad humana: falso tamen finxit antiquitas per interualla deum mortalia curare: ut Virgi. post Aeneæ naufragium cum Iuppiter æthere summo Despiciens mare uel uolum: terrasque iacentes. hic locus non caret adulatione.

Clæmentia.

imbecillū ingenio: qui non tanto meliorē cōsulem speret: quanto sæpius fuerit? Alius labores: si nō continuo desidīa: ac uoluptati dedisset: ocio tamē & quiete recreasset. hic cōsularibus curis exolutus principales resumpsit: tā diligens tēperamentū: ut nec consulis officiū princeps: nec p̄cipis consul appeteret. Videmus tu prouinciarum desideriis: ut singularum etiā ciuitatum præsidiis occurrat. nulla in audiendo difficultas: nulla i respōdendo mora. adeunt statim: dimittunt statim: tandēq̄ principis fores exclusa legationum turba non obli det. Quid in omnibus excogitationibus: quā mitis seueritas: quam non dissoluta clæmentia: nō lo cupletādo fisco sedes: nec aliud tibi sentētię tuę p̄cipuū: quam bene iudicasse. Stant ante te litigatores non de fortunis suis: sed de tua existimatione solliciti: nec tam uerentur quid de causa sua: quā qd de moribus sentias. Quere principis: atq̄ etiā cōsulis recōciliare æmulas ciuitates: tumētēq̄ populos non imperio magis quam ratioe cōpescere: intercedere iniquitatibus magistratuum: infectūq̄ reddere quicquid fieri nō oportuerit: postremo uelocissimi syderis more oīa inuisere: oīa audire: & undecūq̄ inuocatū statim uelut numē adesse: & assistere. Talia esse credideri: quæ ipse mūdi parēs tēperat nutu: si qñ oculos demisit i terras: & facta mortua

Inter diuina. ad suā curā ptinētia. Per te. te idem curam te. Liber. ab administratiōe rege humanage. Coelo tantū uacat. solū occupat circa regimen cōelestium. Sufficis mādati. satisfacis imperio Iouis. Cōdatur. finiatur. Fecisti parā satisfecisti: officium tuum executus es: & par ei fuisti: sic alibi dixerat. Influētib. occurrentibus. Quā. n. remissio. transit ad bona corporis: & laudat a uenatione: cuius studio Adrianus eius successor in imperio usq; ad insaniam & periculum detentus est: & Claudianus Stiliconem a uenatione cōmendans cecinit. Quis Stilicone prior ferro penetrare leones Cōminus? aut longe uirga trāffigere ceruos? Salt⁹. quos agros nō colebant ppter syluas: aut id genus ubi possit pasci: & possidebāt ab usu suo saltus authore Varrone nomināt: unde Virg. Saltibus in uacuis pascunt. Excute excitare canib⁹ odoris. Superare immēsa: ac deinceps uerba grauitatem oratōis mōstrāt: quā cōstat. ix. uerbog; grauiū magna & ornata constructione. Gradū inferre. ingredi. xenophō in libello de uenatiōe oportet uenatoriæ rei studiosum statuta esse agilem: & ualidū: animo uero patientē: ut laboris uictor re ipsa lætetur. Nullius. præducis ministri. Inter hæc interuenandū. Lucos religioni cōsecratos: quos cædere nefas erat. Numinib⁹ diis præsertim syluestrib⁹ ut faunis: satyris: Diane. nam xenophō in libello præmemorato refert uenatiōis præceptorum suog; memores dei cultores fieri & pios bonos in parētes: in priāz: in amicos: in oēs ciues. Hæc experientia iuuetutis i uenatiōe iuuetus experiebat suā uirtutem: uenatiōis. n. studiosi ferunt Cephalus: Aesculapius: Milamon: Nestor: Theseus: Hippolitus: Palamedes: Vlysses: Mnestheus: Diomedes: Castor: Pollux: Machaon: Podaliti⁹: Antilochus: Aeneas: Achilles. Futuri duces recitat xenophon ex uenatiōe bonā ualitudinē cōparari: ad bellū optime institui: hinc bonos milites & pares impatores euadere.

Iūm iter diuina opera numerare dignatus est: quibus nunc per te liber: solutusq; cēlo tantum uacat: postquam te dedit: qui erga omne hominū genus uice sua fungereris: fungeris enī sufficisq; mādanti: cum tibi dies omnis summa cū utilitate nostra: cum tua laude cōdatur. Quod si quando cū influētibus negociis paria fecisti: instar refectionis existimas mutationem laboris. Quæ enī remissio tibi nisi lustrare saltus? excutere cubilibus feras? superare immensa montium iuga & horrentibus scopulis gradum inferre? nullius manu: nullius uestigio adiutū? atq; inter hæc pia mente adire lucos? & occurfare noībus? Olim hæc experientia iuuentutis: hæc uoluptas erat: his artibus futuri duces imbuebant: certare cū fugacibus feris cursu: cum audacibus robore: cū callidis astu: nec mediocrepacis decus habebat submota cāpis irruptio ferarum: & obsidione quadā liberatus agrestiu labor. Usurpabāt gloriā istam illi quoq; principes q obire nō poterāt: usurpabāt aut ut domitas fractasq; claustris feras: ac deinde in iporū quidē ludibriū emissas mētita sagacitate colligerent. huic par capiēdi: quærēdiq; sudor: sumusq; & idē gratissimus labor inueniri. Enī uero si quando placuit idē corporis robur in maria pferre: non ille fluitātia uela aut oculis sequit: aut manibus: sed nūc gubernaculis assidet: nūc cū ualētissimo quoq; sodaliū certat frāgere fluctus: domitar uētos reluctātes: remisq;

bat & agros. Labor agrestiu fruges sata. Gloriā. uenādi. Illi. cōueniūt Tranq. uerba laboris inq; Domitianus impatiēs p urbē pedibus nō temerē ambulauit in expeditionē & agmine equo rarius lectica assidue uectus est armog; nullo sagittaz uel p̄cipuo studio tenebat centenas uarii generis feras sæpe in alibano secessu cōficiētē spectauere plariq; atq; et ex industria ita quarūdā capita figentē ut duobus ictib⁹ quasi cornua efficeret nōnūq; in pueri pcul stantis præbētisq; pro scopo dispāsam dextræ manus palmā sagittas tāta arte dirrexit ut oēs p̄ interualla digitog; inocuæ euaderēt. Lāpridius & Herodianus pariter Cōmodi summā in sagittādo peritiā tradidere. Obire. eā assequi. Fractas claustris. assuetas cauea: & iō deposita feritate. Ipsog; impatorog;. Ludibriū. derisionem. Mentita sagacitate. falsa industria gautebant scopo in sagittādo. Colligerent. præuenirent cōfiterēt. Huic. Traiano. Sudor. labor exercitationis plærūq; finis esse debet sudor aut certe lassitudo quæ citra fatigationē sit. In maria pferre. experiri nauigatiōe gestationū leuissima est naui uel in portu uel in flumine uehemētior in alto atq; hæc ipa intēdi uel leniri pnt Traianus intēdebat Domitianus lenibat. Sequi uela. nauigat secūdo uento. Manibus. cōtrahēdo tanq; nimiū tumida. nulla aut res æque adiuuat cursum nauis quā summa ps ueli illinc maxime nauis urgeat. Itaq; quoties uentus increuit maiorq; est quā expedit antēna submittit minusque hēt uiriū flatus. Assidet. regit nauem. Valētissimo. robustissimo. Frāgere fluctus. niti cōtra uentos.

ferro penetrare leones Cōminus? aut longe uirga trāffigere ceruos? Salt⁹. quos agros nō colebant ppter syluas: aut id genus ubi possit pasci: & possidebāt ab usu suo saltus authore Varrone nomināt: unde Virg. Saltibus in uacuis pascunt. Excute excitare canib⁹ odoris. Superare immēsa: ac deinceps uerba grauitatem oratōis mōstrāt: quā cōstat. ix. uerbog; grauiū magna & ornata constructione. Gradū inferre. ingredi. xenophō in libello de uenatiōe oportet uenatoriæ rei studiosum statuta esse agilem: & ualidū: animo uero patientē: ut laboris uictor re ipsa lætetur. Nullius. præducis ministri. Inter hæc interuenandū. Lucos religioni cōsecratos: quos cædere nefas erat. Numinib⁹ diis præsertim syluestrib⁹ ut faunis: satyris: Diane. nam xenophō in libello præmemorato refert uenatiōis præceptorum suog; memores dei cultores fieri & pios bonos in parētes: in priāz: in amicos: in oēs ciues. Hæc experientia iuuetutis i uenatiōe iuuetus experiebat suā uirtutem: uenatiōis. n. studiosi ferunt Cephalus: Aesculapius: Milamon: Nestor: Theseus: Hippolitus: Palamedes: Vlysses: Mnestheus: Diomedes: Castor: Pollux: Machaon: Podaliti⁹: Antilochus: Aeneas: Achilles. Futuri duces recitat xenophon ex uenatiōe bonā ualitudinē cōparari: ad bellū optime institui: hinc bonos milites & pares impatores euadere. Fugacibus. ceruis: dāmis: leporibus. Audacibus. uris: leonibus. Callidis. uulpibus. Cāpis. frugibus. nā ciuib⁹ uenatores utiles idem est author: ferage internitione exēplo Calidonii apri qui scribēte Ouidio in metamor. sata uasta

Baie,

Transfretare, transire. Illi. Domitiano. qui laboris impatiens authore Tranqui. per urbē pedibus non temere ambulauit. Albanilacus. lacus albanus in nemore albano a tumulis circūiacentibus inclusus: bello tñ aduersus Veios auct⁹ per fossas emissus sacifecit & uati Veienti & delphico oraculo. quæ res la tius libro. y. ab urbe condita narra^t a Liuiio delectatū secessu albano Domitianū lue. saty. iiii. & Mart. lib. xi. ac Tranqui. cum Dione meminere in uita eiusdem erat aut albanum sub monte albano: unde ēt appellationem accepit ueluti arx quædam. Ocium. secessum. Baiani. Baiarū portum in Cāpania post Misenum locat Pli. & Strabo lib. i. p. ost

Misenum nec minus lib. v. deinde dicēs profundum litrus reductum in sinū Ba ias aperit: aquasq; calidas & ad uolupta tem & ad sanandos morbos habet accō modissimas. ob hoc deuitādus ille loc⁹ secundum Senecam: q; habet quasdam naturales dotes quibus illum sibi cele brandū luxuria sumpsit quare Horati⁹ illarum luxuriā libro primo epistolarū pariter notat Mar. xi. multis laudat: ibi Littus beatæ Veneris aureū Baias: Ba ias. superbæ blāda dona Mineruæ deno minationem traxisse a Baio Vlyssis so cio testātur Strabo. & Seruius. Torpo rem tranquillitatem. Incōcussus stabi lis quietus: qd fieri non potuisset si huc & illuc fluctib⁹ agitaret. Religato. ad maius nauigiū: ut & præcedens fluctis si qui forte fierent frāgeret: & subsequē nullo remorum pulsu cōcuteret. Pia culum pestis: contaminatio. Fœda fa cies. turpe spectaculum. Alienū recto rem. præcedētis nauis gubernatorein.

Velut capta naue. tāq; nauis quæ Do mitianus trahebat ab hostib⁹ capta fo ret. Deformitate ista turpi aspectu ac indecoro. Flumina atq; amnes flumē di ctum quod fluat: a quo stillicidia fluua

Flumen.
Amnis.

quæ ut ita fluant: cadantq; amnis id flumen quod circuit aliquid: nam ab ambitu amnis authore Var rone deducitur: cui astipulat Pompeius: amnis ingt. pprie dicit a circūnando ex græca præpositione α. u. quod est circū tractum. & nare fluere. Seneca. iiii. naturalium quæstionū: flumen est fluens aqua: & pro flu xu Vir. usus est: aut rapidus montano flumine torrens Pli. libro. xxxii. reciproci æstus inenarrabile. uim mare in flumen uersum dixit. amnis aut incerto genere fuit apud antiquos authoribus Festo & Seruio.

Tantū illud nostri dedecoris. Domitianū romanis ingens opprobriū: qui dacis annua tributa pende bat. Danubius & Rhenus. sumptis expeditionibus in sarmatas & Getas: de qbus Mart. lib. ix. Cornua sarmatici ter perfida contudit histri. Sudantē getica ter niue lauit equū. Hæc talia uisu deformia. Do mitianum trahi nauigio religato. Romanæ aquilæ exercitus Romanus repetitio & compar. Roma na rippa. infessa a romanis & ditiōi nostræ subiecta. Quam quod hostiū. q; quod signa & hostiū rippā hæc prospectarent. Hostiū. Germanorū alterius rippæ dominorū resumitur idem uerbū per repetitio nem. Illa. Danubium & rhenum. Nūc. interdū. Campis superflua. excrementia: inundantia. Lim pida. defecata: q; solet euenire decrecentibus fluminibus: magis placet liquida: ut rigenti opponat. De serentia. campos: & in suū alueū redeuntia. Nandoq; superare. immo cōcreta pedibus trāsire. Per se. solam: sine prudētia: fortuna inquit Xenophon de uenatiōe corporis & ai fortitudinē comitat: rangit aut Domitianū: qui secundū Dionē fuit corpe robusto & audaci animo: sed has dotes nimio luxu debilita uerat. Duriciem. robur. Validior. fortior. fortitudo. n. ai est. nā nec oībus q fuerūt uiri manu pmpri fortis nomen cōcesserim: q; sine uirtute. intelligi nō pōt fortitudo: cuius cōtrariū ignauia pferit Gellius: illa authore Sen. de bñficiis est pericula iuxta cōtēnens: aut scientia repellēdoq; excipiēdoq; puoca n. doq; ac timēdoq; cōtēptrix: terribilia: & sub iugū libertatē nostrā timentia despiciit puocat frāgit: cu ius perpeffio patientia: & tollerantia rami sunt illic est prudētia sine qua nullū inueniē cōsiliū: q; suadet. q; effugere nō possis cōstātissime ferre: illic est cōstātia quæ deiici loco nō pōt. & ppositum nulla ui extor quere dimittit fortitudo qdē circūstāt hinc audacia inde timiditate audacia confidentia sit abundantia metus uiciū deficientis audaciæ hæc sumpta ex Apul. Indulgentia fortunæ. rex copiae imperiales lu xus. bona fortunæ. q; maximæ sūt i principibus. Molliat. eneruet. debilitet deliciis. n. plerūq; corporis &

transfretare obstantia freta. Quantū dissimilis il li qui non albanilacus ocium: baianiq; torporem: & silentium ferre non pulsū saltē fragorēq; remorū perpeti poterat: qui ad singulos ictus turpi formi dine horresceret. itaq; procul ab omni sono icōcus sus ipse: & immotus: religato reuictōq; nauigio nō secus ac piaculū aliquod trahebat. fœda facies cū .P.R. Imperator alienū cursū. alienūq; rectorē ue lut capta naue sequeretur. Nec deformitate ista sal tē flumina carebāt: atq; amnes: Danubius: ac Rhe nus tantū illud nostri dedecoris uehere gaudebāt: non minore cum pudore imperiū: qd hæc romanæ aquilæ: romana signa romana deniq; rippa: q; qd ho stium prospectaret: hostiū quibus moris est eadē illa nunc rigētia gelu flumina: aut cāpis supflua: nunc liquida ac deserētia. lustrare nauigiis nādoq; superare. Nec uero laudauerim p se magnope du riciem corporis ac lacertorū. sed si his ualidior to to corpore animus imperitet: quem non fortunæ indulgētia molliant: nō copiae picipales ad segni

animi robur frangit quare in pfatione totius opis Liuius nuper inqt diuitiæ avaritiâ: & abūdâes uoluptates desideriu p luxū atq; libidinē pereūdi pdendi q; oīa iuexere. diuitiæ fm Senecā iflant aīos supbiā & arrogatiā pariunt inuidiā trahūt corpus emoliūt. Lætū bonæ habitudinis. Maritos de age: q̄lis fuit Peleus q ob fortitudinē Thetidis nuptias meruit Cephalus a dea raptus & Hippolytus ob uenationem Dianæ carus. Deoz liberos. q̄les nouimus Theseū Castorē Pollucē & alios plures. Dignitate nuptiarū: claritate parētū & nataliū. His artibus. uenatiōe. Simul. etiā. Ista. uenatio gestatio exercitatio.

tiem luxumq; detorqueant: tunc ego seu mōtib; seu mari exerceatur: & lætum opere corpus: & crescentia laboribus membra mirabor. Video enim iam inde antiquitus maritos dearum: ac deorum liberos: nec dignitate nuptiarū magisquam his artibus inclaruisse. Simul cogito cū sint ista ludus: & auocamentum huius: illæ seriæ & intentæ: & a quibus se in tale ocium recipit uoluptates: sunt. n. uoluptates: qbus optime de cuiusq; grauitate: sanctitate: temperantia credit. Iam quis adeo dissolutus cuius nō occupationibus aliq species seueritatis insidat? Ocio prodimur. An non pleriq; principes hoc idem tempus in aleam: supra: luxum conferebant? cum seriarum laxamenta curarum uitiorum contentione supplerent: habet hoc primum magna fortuna: quod nihil tectum nihil occultum esse patitur: principum uero non modo domos: sed cubicula ipsa: itimoscq; secessus recludit: oīaq; arcanoscēda famæ pponit: atq; explicat. Sed tibi

Auocamentū. solatiū. delinimētū proprie tñ cū uocibus attrahimur. Apuleius in Apologia. reputo posse aīum humanū & puerilē pfertim simplicēq; seu carminū auocamēto seu odore delinimēto soporari libro tñ. ix. Secundus ad uocamētū dixit ubi plura iuenies. Huius. Traiani. Illæ. administratiōes publicæ. repete sint. Voluptates: seriæ & intentæ hypbaton: nā mutauit ordinē uerborū: sensus est ex reb; grauib; uoluptates quidē sentit Traianus: sed seriæ & sūmas. at est aliud uoluptatis genus cū aīus remittitur: & oblectatur lusib;: & honestis corporis exercitationib; uoluptatē enim ponere solemus ad demōstrandam animi hilarem affectionē: est autem secundum Senecam non illa leuis & fugax: & subinde reficiēda: sed stabilis: & certa: summa uoluptas. posse. sc. capere ex horridis uoluptatem & ad id sereduxisse qd eripere nulla fortūæ iniquitas possit. Apuleius libro de philosophia duplicē uoluptatē dicebat: eā iprimis laudās: quæ gloriofi actibus ueniat: q̄ iā sit honesta: ut pro aliqua præclara administratiōe suscepta: lege plura apud

Gellium cum alibi: tum libro octauo ubi de uoluptate diuersæ philosophorū sententiæ recitantur. item Laertiū: & Athenæum lib. xi. Recipit. refouet: remittit se Traianus. In tale ocium. in uenationē & gestationē res laudabiles: pulcherrimū. n. & humanissimū in uita seueritatē comitatēq; miscere: ne illa in tristitiā: hæc in petulantiam excidat: nam authore Seneca in declamationibus oībus quidē prodest animum relaxare: excitatur. n. quiete uigor. Sunt. n. uoluptates. secundum Apuleii sententiam qui eas existimat uoluptates: & appetibiles: q̄ uersant circa honestos actus. Creditur. credit: cognoscit Traianus Cuiusq; candidatis: senatoris: litigantis. Iam. præterea. Quis. principum fuit. Occupationibus. administrationibus. Species forma. nam Domitianus quē præcipuū respicit: plura seuerē fecit: scenam histrionibus interdixit castrari mares uetuit: ius diligenter & industriæ dixit: nūmarios iudices cum suo quēq; consilio notauit: magistratibus quoq; urbicis prouinciarūq; præsidibus coercendis tñ curæ adhibuit: ut neq; modestiores unquā neq; iustiores extiterit. Ocio desidia. paulatim effoeminatur animus atq; in similitudinem ocii sui & pigriciæ in qua iacet soluitur. neq; imerito secundū Columellā maiores nostri censuerunt tam ocii q̄ negotii reddendam rationē. Pleriq; multi. ut alios omittam: Augustū in plurimis laudatum principem accepimus alea stupris: & luxu oblectatum q̄q; scio imprimis Domitianū monstrari quē recitat Tranqui. quoties ocium esset alea solitū auocari etiā pfestis diebus matutinisq; horis libidinis aut nimix assiduitatem cōcubitus uelut exercitationis genus clinopalen uocasse famamq; fuisse quasi cōcubinas ipse diuelleret nataretq; iter uulgarissimas meretrices. Aleam. genus ludi cuius species uetitas & cōcessas iuriscōsultus enumerat alea studiosissime lusit Claudius: de cuius arte librum quoq; emisit trāslatiue ad alia trāssert Mart. i distichis Alea parua nuces & nō dānosa uidet Sæpe tamē pueris abstulit illa nares: Liuius primo ab urbe cōdita in dubiā imperii seruitiq; aleam imus. Cum senatum. sensus est: cū si quando a rebus seriis aīum relaxarent luxuriæ & ignauiæ idem tēporis absumerent. Contentione. oppositione. opponuntur. n. uitia seriis. Habet hoc primū. sententia color. Magna fortuna. magistratus. optimates principes. Quod nihil tectum. nō usq; quaq; dissimile Iuuenalis illud Omne aī uitū tāto cōspectius in se crimen hēt q̄to maior q̄ peccat habet. Principū uero domos. Claudianus i panegyrico Honorii. Hic te p̄terea crebro sermōe monebo Vt te totius medio telluris i orbe Viuere cognoscas cūctis tua gētib; eē facta palā nec posse dari regalib; usquā Secretū uitis nam lux altissima fati Occultum nihil esse finit latebrasq; per oēs Intrat & obstruos explorat fama recessus.

PLINII PANEGYRICVS

Accommodatius. proprius conuenientius. Gloriam: tuā. Penitus. intime. introrsus. Limine. domi secreto. Tuos. domesticos more boni patrisfamiliae. laudat a bonis externis secundū praecepta ut eoge causam extirpasse Traianum argumentetur. Alios praestare. bonos facere. Circa te. familiares aulicos. sic Tranqui. de Domitiano. oēs circa se largissime persecutus. Similes tui. optimos. Multis dedecori fuit. qualis Pōpeia tertia Cæsari dictatori uxor: quā non inuitā Clodius amauit Iulia Tiberio adulteriis flagrans insimulata etiā fuit Sempronia tanq̃ marito. P. Scipioni Africano uenenū porrexisset: quare Euripides in Iphigenia mandat domi sapientem mulierem probam & bonam habendam aut non habendam *χρησεν δ' ὦμοις εὐανδρῶα τοῦ σοφοῦ τρεφείν* *ἢ γυναῖκα χρηστὴν καὶ ἀθνην μὴ τρεφείν.* Inconsultius. non exanimata prius eius pudicitia. quod imprimis fecit. M. Antonius superinducta Cleopatra: & Caius: quē nō facile est discernere an matrimonia turpius contraxerit. an dimiserit: an tenuerit. & Claudius recepta in matrimonium Agrippina Germanici fratris sui filia: plectus in amorem per ius osculi & blandiciarū occasiones. M. Cato Censorinus habuit uxore Actoriā Paulam humili loco natā: uinolētā: mētis impotē: & q̃ nemo posset credere Catoni superbā: meminit diuus Hierony. Retēta patientius. sicut idē Claudius primū retēta ipudica Messalina: deinde Agrippina fera & uenefica: p̃ quā demū iteriit: & Ciceronis Terētiā male de pudicitia lauduisse accepimus: Socratē a suis uxorib⁹ male affectū satis constat authore diuo Hierony. Syllā uel ob hoc uere felicē. nō fuisse: qđ Metellā uxorem palam impudicam habuerit: addit etiam Pompeio Mutiam uxorem adulteram. Philip-pum Macedonum regem ex more cubiculum introeuntem uxor exclusit irata exclusus tacuit: & suam iniuriā uersu tragico solatus est Domitianus demū: quē ex professo flagellat Domitiā Longinā Aelio Lamiae nuptā in matrimonium abduxit: eandem Paridis histrionis amore deperditam repudiāuit: intraq̃ breue tēpus ipatens dissidii: quasi efflagitate populo reduxit. Foris. circa publica. Claros. illustres ppter res gestas. Domestica infamia. uxoris libidines. Destruebat. denigrabat: prae-mebat. Mariti minores. infelices in matrimoniis & ideo felicioribus minores. Vxor. Plotina quā Secundus in epistolis sanctissimā uocat hanc authore Dione primū palatium ingressa e gradibus ad populū conuersa talis inquit huc ingredior qualis egredi uolo itaq̃ per oēm principatum se gessit ut nullam meruerit reprehensionē Traianū aut̃ superuixit authoribus Spartiano Iunio iuriconsulto Dione græco. Antiquius grauius modestius antiquas illas sanctitate referens. laudat a propinquis quos. M. Tullius inter bona fortunæ numerat sed nititur Secundus probare Traianum suos fecisse imitatione sui bonos quod sane laudabilius cum animi bona longe præcedant fortunæ munera. Pontifici maximo. Traiano quem alibi significauimus fuisse pontificem max. Hanc. Plotinam. Vbi est autem similis. perinde ac si cunctas uirtutibus excelleret. Quā. certe q̃ interdum græce dicitur. Fortuna tua. imperio. Nisi gaudiū. nisi q̃ lætior est gaudet. n. tuis bonis. Te ipsum. tua animi bona & quia maritus es. Idē eius inuicē pariter uos mutuo amatis in magna fortuna ac faciebatis in priuata. Probat is ex æquo. mutuo laudatis uos. Fœlicitas. iperatoria dignitas. Quā bene. q̃ modeste & tēperate. Eadē. Plotina. Cultu. uestitu mundo muliebri. Ciuilis incessu. demisso uultu cōtra taxat Iole apud Ouidiū q̃ elata facie pdiret Dat uultū pp̃lo sublime sub Hercule uicto. grāmatici obseruāt incessum ptinere ad nobiliores. Hoc opus. hog̃ cā Traianus est. Obsequii gloria. satis est gloriæ Plotinæ si obsequitur

Cæsar nihil accommodatius fuerit ad gloriā: quā penitus inspicī, sunt quidē præclara: quæ in publicū p̃fers: sed nō minora ea: quæ limine tenes. Est magnificum quod te ab omni cognatione uitiorū reprimis ac reuocas: sed magnificentius quod tuos. Quanto enim magis arduum est alios præstare quam se: tanto laudabilius: qđ cū ipse sis optimus: omnes circa te similes tui effecisti. multis illustribus dedecori fuit: aut inconsultus uxor assumpta: aut retenta patientius: ita foris claros domestica destruebat infamia: & ne maximī ciues haberetur hoc efficiebat: qđ mariti minores erāt. tibi uxor indecūs: & gloriā cedit: quid. n. illa sanctius: qđ antiquius: Nōne si pōtifici maxio deligēda sit cōiunx: aut hāc: aut similē (ubi ē aut̃ similis) elegerit: quā illa nihil sibi ex fortuna tua nisi gaudiū uēdicat: quā cōstanter non potētiam tuam: sed ipsum te reueret: Idē estis inuicē: qđ fuistis: p̃batis ex æquo nihilq̃ uobis fœcilitas addidit: nisi qđ scire cœpistis quā bene uterq̃ uestrę fœlicitatē ferat Eadem quam modica cultu: quā parca comitatu: quam ciuilis incessu: mariti hoc opus: q̃ ita ibuit: ita instituit. nā uxori sufficit obsequiū gloria. An cū uideat quā te nullus terror: nulla comitef ambitio: nō & ipsa cū silētio icēdat: ingrediētēq̃ pedibus maritū iquantū patit̃ sexus imitetur: Decuerit hoc illam ēt si diuersa tu facias. Sub hac uero modestia uiri quātā debet uere cōdiā uxor marito: fœmina sibi:

mariti monitis. Nullus terror. nulli satellites terrorē intuentib⁹ faciētes hoc referē ad comitatū ambitio ad cultū & īcessum. In q̄tū patif⁹ sexus. q̄tū licet mulieri quā naturā debilioris ē. i. saltē p urbē. Decuerit hoc illā īcedere pedibus Plotinā decogē eēt etiā si tu gestarē. Sub hac modestia uiri. sub exēplo tuā modestiā. Dēt uerecūdiā. q̄to pudore uti dēt uxor respectu mariti & sui honestat. n. plurimū mulieres pudor. Soror at tua. Martiana cui postea Auguste cognomētū fuit & a senatu īter deas cōsecrata. Sororem. Modestā exēplo fr̄is. In illa. in illius moribus. Tuus cādor. tua bonitas. cādorī opponit uiciū.

sicut cādido nigrū. Sic efficacius. maiorē uim teneat. Bñ īstitui. hoc ad uxore Plotinā refer q̄ a Traiāo bonis morib⁹ ībuta fuerat adolefcētē. n. admodū duxerat illā. Feliciter nasci. at istud sororē Martianā respicit: q̄ fr̄em sortita fuerat īpatorē. sensus est. utraq; esse optimis moribus. Simultates. inimicicias.

Aemulatio. cōtentio de pari condicione. Ea porro nascitur. gradatio. Ex cōiunctione. inter affinitate cōiunctos.

Alitur aequalitate. crescit inter pares.

Mulieribus duabus. Plotinā & Martianā. Suspiciūt uenerant se. sua inter esse. ad se pertinere. Nihil. sit ab illis.

Duas. discordes. Eosdē: optimos habet. Inde. ex tuis moribus. Moderatio utraq; modesta est. Non periclitantur esse priuata. non periculum erit ut dignitatem perdant. Quā nō desierunt. quā uixerunt etiam in principatu tanq̄ essent priuatoz & uxor & soror. nam modestā & sanctā in summa potestate uitam duxerunt: ut iure nemo de illis conqueri potuerit. Cognomen Augustaz id quod etiam nunc durat in marmoribus Plotinā & Martianā appellatas Augustas: nā uxores & sorores imperatoz cognomine Augustaz insignire consueuerāt Romani. Deprecata. abnuerant prācibus. Appellationē patris patriā. supra memorauit senatū diu cōtendisse: ut cognomen patris patriā reciperet Traianus: & tandē obtinuisse qd̄ intenderat. Seu. recusabant. Plus. dignitatis. In eo. in hac appellatione.

Hoc. tanto laudat utraq; a modestia.

In splēdore tituloz. in noībus honorificis. In iudiciis hoīum. in ueritate.

Magnis noībus. augustis. Pares se faciāt. uere dignae sint. Etiā dū recusant. sua modestia. Exoleuerat. desueuerat.

Amicicia. quā est oīum diuinaz humanarūq; rez cū beniuolētia & chari-

Amicicia

Soror autem tua ut se sororem eē meminit: ut in illa tua simplicitas: tua ueritas: tuus cādor agnoscitur: ut si quis eam uxori tuā conferat dubitare cogatur utrū sit efficacius ad recte uiuendū bene īstitui: aut foeliciter nasci: Nihil est tam pronū ad simultates quam aemulatio in foeminis praesertim: ea porro maxime nascitur ex coniunctione: alitur aequalitate: exardescit inuidia: cuius finis ē odium. Quo quidem admirabilius existimandū est: quod mulieribus duabus in una domo: pariq; fortuna nullum certamen: nulla contentio est. suscipiunt inuicem: inuicem cedunt: cunq; te utraq; effusissime diligit: nihil sua putāt interesse: utram tu magis ames. idemq; utriq; propositū: idem tenor uitae: nihilq; ex quo sentias duas esse: te enim imitari te subsequi studēt: ideo utraq; mores eosdem: quia utraq; tuos habet. Inde moderatio: inde etiam perpetua securitas: neq; enim unquam periclitabuntur esse priuata: quā nō desierunt. Obtulerat illi senatus cognomen Augustaz: quod certatim deprecatae sunt quādiu appellationē patris patriā tu recusasses: seu q; plus esse in eo iudicabant: si uxor: & soror tua: quā si Augustae dicerentur. Sed quaecunq; illis ratio tantam modestiā sua sit: hoc magis dignae sunt quē in animis nostris: & sint: & habeantur Augustae: quā nō uocant. Quid enim laudabilius foeminis: quā si uerum honorē: non in splendore titulorum: sed in iudiciis hominum reponant: magnisq; nominibus pares se faciant: etiam dum recusant: Iam etiam: & in priuatorum animis exoleuerat priscum mortalium bonum amicicia: cuius in locum migrauerant

tate sūma cōsensio: & nihil aliud quā diligere ipm quē ames: nulla indulgentia: nulla utilitate regita. Seneca amate igit & amicū eē īter se differūt: imo dissimilia sūt: q̄ aīcus ē amat: q̄ amat nō utiq; aīcus est. itaq; aīcicia sp̄ pdest amor aliqñ ēt nocet. q̄re Donat⁹ dixit aīcus aī ē amator uero corporis. at alibi amator ad tēpus: aīcus ī ppetuū. Paulus de uerb. sig. aīcos appellare oēs dēmus nō leui noticia cōiunctos sed q̄b⁹ fuerint iura cū pr̄es. honestis familiaritatis q̄sita rōnib⁹. lege alia amiciciaz gñā apud Apuleiū lib. de phia. Priscū mortaliū bonū. frequēs apud priscos cū ueri reperti sūt amici de q̄b⁹ Valerius Max. lib. iiii. bonū aut nihil est tā naturae aptū tā cōueniēs ad res uel secūdas uel aduersas & solē e mōdo tollere uident. Ci. testimonio q̄ amiciciā tollūt q̄ a diis īmortalib⁹ nihil melius. nihil iucundius hēmus nec sine uirtute aīcicia eē ullo pacto pōt quoquo uerteris p̄sto ē nullo loco excludi: nunq̄ ītēpestiua nunq̄ molesta est nā & secūdas res splēdidiores facit & aduersas partiēs cōmunicāsq; auiore. Migrauerant. inuaserant.

PLINII PANEGYRICVS

Assentationes. adulationes. assentatio enim uiciorum adiutrix procul a b amicicia amoueat quæ nō modo amico sed ne libero quidem digna. nulla in amiciciis pestis maior. Simulatio. oīum rerum simulatio est uiciosa tollit enim iudicium ueri idque adulterat sine quo nomen amiciciæ ualere non potest.

Peior ordo. perniciosior species amiciciæ simulatio quam assentatio. Inane. simularum. Principum. malogæ nam Augustus coluit amicicias & mutuas requisivit pariter & Titus. Alii dñi alii serui. in tyrannogæ uita nulla fides nulla charitas nulla stabilis beniuolentiæ pōt esse fiducia. oīa semper suspecta atq; sollicita sunt nullus locus est amici-

ciæ. quis. n. aut eum diligat quē metuit? aut eum a quo se metui putet? hunc lo. cum uidetur subsecutus in panagyrico Honorii Pacatus. ecquis inquit imperatorē unq̄ putauit amiciciæ cultū in regia laude ponendū? humilis hæc uirtus dubiumq; an uirtus iudicabatur nec palatiis digna sed periculis habebat: optimus ille ditabat: non etiam diligebat: prodesse nouerat: amare nesciebat. tu amiciciam nomen ante priuatum nō solum intra aulam uocasti: sed indutam purpura: auro: gemmisq; redimitam solio recepisti: teque non uerbis asseruisti:

Pullam. præsertim a Domitiano: quare merito lūe. illius amiciciā uocat miseram. Vt alia. ut aliæ res imperantur.

Amor imperat. amamus ui: hinc Claudianus dixit: non extorquebis amari.

Affectus. animi passio. quæ dupliciter sumitur: aut corruptionis causa: aut perfectionis: animi passionum quattuor genera sunt: tristitia: metus: desiderium: uoluptas. Erectus. magnanimus. nobilis.

Dominatiōis. inæqualitatis. Vices exigat. redamari querat: quam amor. Inique. iniuste odio esse aliquibus. Nisi ipse non amet. nullum habet maius malū occupatus homo: & bonis suis obsessus auctore Seneca: quam quod amicos si-

bi putat quibus non est. quare. M. Tullius sed pleriq; inquit peruerse ne dicam impudenter amicum habere talem uolunt: quales ipsi esse non possunt: quæque ipsi non tribuunt amicis hæc ab his desiderant.

Vtriq; tibi & amicis tuis nā uera amicicia in omnibus laudanda Pacatus tamen Traianum recitauit suos ditasse nō amasse. fortasse more oratorum hoc in rem suam trahēs: cū historici secus scribant. Superior. dignitate & fortuna. Descendis in omnia familiaritatis officia demittis te ad munia uere amiciciæ. maximum enim in amicicia superiorem parem esse inferiori imitandusq; Scipio ut si quam præstantiā uirtutis ingenii fortunæ consecuti sumus eam nostris impertiamur cōmunicemusq; cum proximis. Aufonius auctor Traianum ægrotantes amicos uisere solitum Eutropius uero Romæ & per prouincias æqualem se omnibus exhibuisse amicos salutandi causa frequentasse uel ægrotantes uel cum festis dies ageret sæpe in uehiculis eorum sedisse. & Dion sæpenumero cum tribus curru uectum sine satellite & familiaribus apud amicos diuertisse. non autem quattuor comitantibus ut male transtulit qui Traiani uitam ex Dione latinitate donauit apud quem legitur πολλὰ καὶ τεταρτος ὡς το. sapius etiam quartus curru uehebatur neq; enim illi comites q̄tuor eē poterant si quartus uectabatur sed tres tantum. Tua gloria est. Simonides apud Xenophontem si priuatus inquit & princeps pariter ægrotantem uisant nemini dubium. quin in hac quoq; re potētissimorum hominum magis sit grata humanitas ut enim quisq; maxime uirtute & sapientia sic munitus etiam ut nullo egeat suaq; omnia in seipso posita iudicet ita in amiciciis expetendis colēdisq; maxime excellit. In amicum. in personam & studiū amici. Imperator es idest facis imperatoris officium amicis culpantibus Traianum q; nimium cum omnibus cōmunis esset respondit talem se imperatorem esse priuatis oportere quales eē sibi imperator priuatos optasset. Præcipuum principis. M. T. quid autem stultius q̄ ut plurimum copiis facultatibus opibus possint cætera parare quæ parantur pecuniam equos famulos uestes gloriam uasa preciosa amicos non parare optimam & pulcherrimam uitæ suppellectilem. Secta. opinio parandi amicos. Humile. esse descendere in omnia familiaritatis officia & amare omnes. Non minus. iucundum est.

assentationes: blanditiæ: & peior ordo amoris simulatio: & n. in principū domo nomē tm amiciciæ inane scilicet: irrisumq; manebat. nā q̄ poterat esse inter eos amicicia: quorū sibi alii dñi: alii serui uidebant? Tu hanc pullam: & errantem reduxisti. habes amicos quia amicus ipse es: neq; enī ut alia subiectis: ita amor imperat: neq; est ullus affectus tam erectus: & liber & dominationis impatiens: nec q̄ magis uices exigat. Potest fortasse princeps inique: potest tamen odio esse nonnullis etiam si ipse non oderit: amari: nisi ipse amet: non potest. Diligis ergo cum diligaris: & in eo quod utriq; honestissimum est: tota gloria tua est: qui superior factus descendis in omnia familiaritatis officia: & in amicum ex imperatore submitteris: imo tūc maxime Imperator cum amicum ex imperatore agis Etenim cum plurimis amiciciis fortuna principū indigeat: præcipuum est principis opus amicos parare. Placeat tibi semper hæc secta: & cum alias uirtutes tuas: tum hanc constantissime teneas: nec unquā persuadeatur humile eē principi: nisi odisse. Iucundissimū ē in reb' hūanis amari: sed nō minus

Amare. Plato tres amores connumerat unum diuinum cū incorrupta mente & uirtutis ratione cōuenientem non pœnitendum alterum degeneris animi & corruptissime uoluptatis: tertium ex utroq; permixtum mediocris ingenii & cupidinis modice. Vnum. re. Multos. tuos amicos. Tanta facultas obligandi. propter imperii fortunam benefaciendi copiam large præstans. Lellius tamen apud Cice. a Secundo discrepare uidetur qui asserit contrahi amiciciam ueram non beneficioꝝ causa uerum tamen idem author amorem confirmari beneficio accepto & studio perfecto cōsuetudine adiuncta. Tormē

amare quorum utroq; ita frueris: ut cum ipse ardentissime diligas: adhuc tamen ardentius diligaris: primum: quia facilius est unum amare quam multos: deinde quia tibi amicos tuos obligandi adest facultas tāta: ut nemo possit te nisi ingratus: non magis amare. Operæ præciū est referre q̄ tormentum tibi iniunxeris: ne quid amico negares dimisisti optimum uirum tibiq; carissimum inuitus: & tristis: & quasi retinere non posses: quantū amares eum desiderio expertus es: distractus separatq; dum cedis: & uinceris. Ita quod fando inauditum: cum princeps: & principis amicus diuersa uelletis: id potius factū est quod amicus uolebat. O rem memoriæ litterisq; mandandam: præfectū prætorii non ex ingredientibus: sed ex subtrahentibus legere: eundemq; ocio: quē pertinaciter amet: reddere: cumq; sis ipse distentus imperii curis: nō quietis gloriam cuiquam inuidere. Intelligimus Cæsar quantum tibi pro laboriosa ista statione: & exercita debeamus: cum ocium a te tanquam res optima: & petatur: & detur. Quam ego audio cōfusionem tuam fuisse: cum digredientē prosequeris: prosecutus enim nec temperasti tibi quominus exeunti in littore amplexus osculum ferres. Stetit Cæsar in illa amiciciæ specula: precatusq; maria: celeremque si tamen ipse uoluisset: recursū: nec sustinuit recedentem non etiam atque etiam uotis: lachrymis sequi. nā de liberalitate taceo: qbus enim muneribus æquari hæc cura principis: hæc patientia potest: qua meruisti: ut ille si tibi nimium fortis: ac ppe durus uideret. Nec dubito quin agitaauerit secū an gubernacula retorqueret:

stentus. occupatus. Laboriosa ista statione. perseverantia administrandi imperii. Excita. inquieta: & sane multum debemus principi: cuius opera bellum remouetur & imperiū felicitatur. Ocium. uacatio ab administratione regē publicæ: quæ cum aliis concedat: ut res optima: tibi tamen nihil indulges nec abstines a publica cura. Confusionem. dolorem: animi perturbationem. Digredientem. sededentem Suram. Prosequeris. comitareris. honoris & officii gratia. In illa amiciciæ specula. in propatulo & cunctis intuentibus Cæsar maximū amiciciæ signum ostendit. Maria: per quæ nauigaturus erat sura.

Rekursum. reditum in urbē. Si tamē ipse uoluisset. si aliquādo pœnituiisset ocii. nec nō sustinuit etiā atq; etiā prosequi recedentē uotis & lachrymis. i. in recessu pro salute illius multū uouit: multum fleuit.

De liberalitate taceo. occupatio docet. n. Traianū prosecutū Suram abeuntē multis muneribus. Cura. qua usus es in amicū. Nimiū fortis. obstinatus dum sniæ tuæ repugnat. Durus. rusticus uicio dat.

Agitaauerit. tractauerit postq̄ iam soluerat. Gubernacula retorqueret. rediret ad te uictus tot officiis.

tum. passionem tristitiam. Amico Licinio Sure. Dimisisti. a præfectura prætorii. Optimum uirum tibiq; amicissimum. de quo uide in præcedentibus: ad dam tamen Adrianum. suffragante Surā ad pleniorē Traiani amiciciam peruenisse: a quo etiam se adoptandum cōperisse. mortuo sepulchrum fieri: & statuat de publico Traianus mandauit quem: uiuum cum multi infimularent: nunq̄ tamen is imperator adduci potuit: ut quicq; mali ab eo timeret. Desiderio. absentia. Vinceris. illi morem inuitus geris. Diuersas. tu uolebas ut præfecturam prætorii susceptam gereret: ille secessum optabat. O rem. exclamatio opportuna post rem explicatam: male quidam hanc exornationem usurpant: anteqnam usi sint amplificatione in principio statim locantes: cuius ipsa pars est: & non solum ponitur in re lucubri: sed etiam læta ac admiranda.

Litteris. historiæ. Præfectū prætorii. alibi ostendimus Licinium Surā a Traiano declaratum præfectum prætorio: cui cum ensem nudum: quo erat accingendus traderet: sume dixit hunc: & si iuste imperaui pro me utere: sin minus contra me. Ex ingredientibus. ex numero quærentium: & ambientium honores. Ex subtrahentibus. ex iis: q̄ ociū amant: & dignitates refugiūt. Reddere ocio. exauthorare: dimittere a præfectura. Similem pariter nulli præfectorum: Secundum inuitum ex centurione ab Adriano Dion recitat accepisse præfecturam: quam deinde deposuit. uix tamen impetrata uacatione: in agro septē annos: qd̄ uitæ eius reliquum fuit ocio: & quieti dedit: atq; moriens sepulchro hæc inscribi iussit Similis hic iacet: cui⁹ ætas quidem multorum annorū fuit: septem tamē dumtaxat annos uixit. Di-

PLINII PANEGYRICVS

Et fecisset. & renauigasset. Desiderare desiderium est rege absentium. sensus ergo iucundius fere est amicum principem desiderio quærere quam præsentem frui. Ille. Sura. Fructus suscepti an præfecturæ: an magis otii quo tunc fruebas. Depositi officii præfecturæ prætorii non minus gloriosum assequi meritos honores quam consecutos honeste deponere. Felicitate ista indulgentia qua permisisti Suram abire a magistratu.

Retinere. in officio esse. Ciuile. humanum. Pareri publico tibi cui appellationem præis patriæ indidimus. Potestatem. dignitatem. Deponere optantibus. bonis uiris. Requiem. secessum: a publicis officiis: quem

sexagenarii iure impetrabant. Relin- qui. deferri: sperni. Qui semper. repetere dignus es. Ex otio reuoces. ex secessu ad dignitates promoueas. Otio reddas. ex magistratibus. Vos. conuertit orationem ad senatores præsentem. Fouet. amplectitur. Iudicium eius quod hic habet de uobis quod bene sentiat de uobis ut sitis boni est labor in manu uestra: nam quanto magis eritis boni tanto etiam cariores illi eritis. laborate igitur ut optimi ac per hoc carissimi principi sitis. uel potius legatur fouete iudicium eius quod de uobis habet: id est perseuerate in amicitia: quam credit esse mutuam: hic uester labor est ut eum ametis. si non. secus feceritis: id cederet uobis honori. Probauit. experimetur dedit. In uno. in aliquo ut in Sura. Se scire amare. quod amat bene de se meritos. Vacat culpa: non est culpandus.

Si minus alios amat. utpote minus bonos: nam qui unum recte amauerit: indicat & alios se posse amare: modo bene meriti sint. Sed accipiat: sed cedat amico.

Hic aliquis amicus Traiani. Præsens. in contubernio ipsius: in urbe: in magistratu. Absens. in otio & secessu. Uterque ametur ut mauult. uide libertatem concessam amicis a Traiano: ut & præsentem & absentes amicitiam principis semper retinerent. Uterque. utriusque generis: & absentiam & qui præsentiam malet. In tædium. nimia interdum familiaritas faciem & tædium parit: sicut absentia obliuionem. secus tamen in Traiano eueniebat. Locum. gradum & conditionem amoris. Ut uultus absentis excidat oculis eius. ut elongetur amicus e conspectu Traiani. Absentis. amici. Eius: Traiani. Charitas. amor. Plurique principes. ut Claudius & Galba: quare Apolloni?

Vespasiano præcepit ut libertis & seruis: quibus imperium concesserat: delicias auferret: eo humiliter ipsos seruire assuefaciens: quo maiori domino subditi essent. Hæc consiliis: hæc nutu regebantur: compendio liberti nonne uel etiam studio ac libidine honores exercitus: impunitates: supplicia largitus est Claudius & quidem insciens plerumque ac ignarus: Galba duorum arbitrio rapere omnia permisit. Pompeius Demetrius Pompeii Magni libertus pecuniis suis extruxit in urbe theatrum postea sub nomine Pompeii Magni dicatum: ne uideretur libertus eius tantum pecunie cumulasse ut sufficeret ad ipsam tanti operis auctor Dion. Per hos prætorum. facit luere. illud ex satyra. vii. de paride histrio. Ille & militum multis largitus honores: Semestri uatum digitos circūligat auro. Quod non dant procures: dabit histrio: & quæ sequuntur. non absolum hoc loco quod Tranqui. in Domitiano refert. per omne gladiatorum spectaculum ante pedes eius stabat puerulus coccinatus portentoso paruoque capite: cum quo plurimum fabulabatur: nonnunquam serio: auditus est certe dum ex eo querit: & quid sciret: & quid sibi uisum esset: ordinatione proxima præficeret Aegypto Metium Rufum. Prætura. aut in urbe: aut extra urbem ut in prouinciis Sicilia atque Hispania. quare non displicet si legatur præfecturæ. Sacerdotia. pontificatus. auguratus: flaminiumque. Ab his. tanquam ipsi liberti forent domini regis.

& fecisset: nisi quod pene ipso contubernio principis felicius: iucundiusque est desiderare principem. Et ille quidem ut maxima fructus suscepti: ita maiore depositi officii gloria fruitur: tu autem facilitate ista consecutus es ne quem retinere uidearis inuitum. Ciuile hoc erat: & parenti publico conuenientissimum nihil cogere: semperque Meminisse: Nullam tantam potestatem cuiquam dari posse: ut non sit gratior potestate libertas. Dignus es Cæsar qui officia mandes deponere optantibus: qui petentibus uacationem inuitus quidem: sed tamen tribuas: qui ab amicis orantibus requiem non te relinqui putes: qui semper inuenias: & quos ex otio reuoces: & quos otio reddas. Vos quoque quos pater noster familiariter inspicere dignatur: fouete iudicium eius: quod de uobis habet hic: uester labor est. princeps enim cum in uno probauit amare se scire: uacat culpa si alios minus amat. ipsum quidem quis mediocriter diligit: cum leges amandi non det: sed accipiat: hic præsens: ille mauult absens amari uterque ametur: ut mauult: nemo in tædium præsentia: nemo in obliuionem absentia ueniat. tenet quisque locum: quem semper meruit: faciliusque est ut oculis eius uultus absentis: quam ut animo charitas excidat. Plurique principes cum essent ciuium domini libertorum erant serui: horum consiliis: horum nutu regebantur: per hos audiebant: per hos loquebantur: per hos prætorum etiam: & sacerdotia: & consulates immo & ab his petebantur. Tu libertis tuis summum quidem honorem:

Tanquam libertis, pro conditione libertorum: unde cum Eurythmus Traiani libertus & procurator crimine falli testamenti substitueretur: & hæredes quasi reuerentia Eurythmo remitterent accusationē: pulcherrime dixerat Traianus nec ille Polycletus est: nec ego Nero. Frugi, epitheton bonorum seruorum: & libertorum. Magnos libertos esse præcipuum indicium non magni principis: non enim fieri potest: ut qui princeps obscuris hominibus omnia tribuat: sit magnanimus & generosus: nam qui uiles extollunt ostendunt sordidis delectari: & illustres uereri. In usu habes, uteris in tuis rebus: carus: & ac-

sed tanq̃ libertis habes: abundeq; sufficere his credis: si probi: & frugi existimentur? Scis enim præcipuum esse indicium non magni principis magnos libertos. Ac primum neminem in usu habes: nisi aut tibi: aut patri tuo: aut optimo cuiquam principum dilectum: statimq; hos ipsos quotidie: deinde ita formas: ut se nō tua fortuna: sed sua metiant: & tanto magis digni: quibus honor omnis præstetur a nobis: quia non est necesse. Iustis ne de causis. S. P. Q. R. optimi tibi cognomen adiecit: Paratum id quidem & in medio positum: nouum tamen. scias neminem ante meruisse: quod non erat excogitandum: si quis meruisset. An satius fuit felicem uocare: quod non moribus: sed fortunæ datum est. Satius magnum: cui plus inuidiæ:

ceptus est libertog; aliquis. Patri tuo. Neruæ. Optimo cuiq; ut Vespasiano & Tito. Tua fortuna quod sint imperatoris liberti. Sua. quod sint libertinæ conditionis. nobis senatoribus.

Quia non est necesse: quia non cogimur. Iustis. tot: & tantis. Optimi cognomen. Dion refert post deuictos Armenios in honorem Traiani multa senatum decreuisse: atq; illud imprimis ut optimus appellaretur: unde mox Nisibi: & Bactris potitus Parthicus etiam appellatus est: nihil tamē eum magis quā cognomen optimi oblectauit: huius tantum memoriæ delatum est: ut per multa sæcula post non aliter in senatu principibus acclamaretur: ne sis felicior Augusto. melior Traiano: adeo in eo gloria bonitatis obtinuit: ut uel assentatoribus uel uere laudantibus occasionē magnificentissimi præstiterit exempli: inde ad optimi cognomētum in honorem Tra-

Optimus

iani Silius lib. xvii. uidetur addidisse per exclamationem cum præmisisset indicio senatus Nasicam indicatum fuisse optimum heu nomen melius maiusq; triumphis. Pōponius tamen de origine iuris optimi cognomentum a senatu. Gn. Scipionē meruisse testatur: & Tranqui. Caium appellationē optimi & maximi sumplisse. Sed dicemus illū iudicatum merito: non appellatum hūc uiro immerito cognominatū. Paratum. facile. In medio. in propatulo oībus notum. Nouum tamen nondum alicui principum a senatu inditū. Scipio enim non habuit principatus habenas: & Caius id sibi usurpauit. Neminem. imperatorog; nullum dignum fuisse cognomento optimi. Excogitandum. cum difficultate requirendū. An satius fuit felicem. rem tractat p̃ amplificationē: oportet enim ex præcepto. M. Tullii in Demōstratiuis orōhibus crebras: & breues amplificationes interponere. Felicē. respicit Syllā cognomēto felicē: nā cū paruulus a nutrice ferret mulier obuia salue inq; puer tibi & reip. tuæ felix. Mario filio Prænesti interfecto felicē se edicto appellauit Plutarchus tradit cū regē gestag; rōnē redderet dictaturā depositurus in peroratione felicē annū appellari iussisse. Appianus in bellis ciuilibus meminit imagini Syllæ aureæ inscriptū fuisse Cor. Syllæ ip̃eratori fortunato. sic. n. illū adulescentes in hostes feliciter pugnātē uocare consueuerāt. quæ adulatio stabile tandē nomē obtinuit. quare Plī. senior li. vii. unus inq; hoīum ad hoc æui felicitis sibi cognomē asseruit. L. Sylla ciuili nempe sanguine: ac patriæ oppugnatione adoptatus: & qbus dā inductus felicitatis argumētis qd̃ p̃scribere tot milia hoīum ac trucidare potuisset. o praua interpretatio & futuro tpe infelix. fuit autē si Appiano credimus ad oīa felicissimus usq; ad finē & quē admodum cognominatus ē sic: felix habitus tm̃ p̃peritatis q̃tū cōcupierat assecutus quis diuus Hieronymus eum in matrimonio infelicē recitet dictus præterea Sylla authoribus Plut. & Appiano nisi tm̃ fallunt Venu- stus qd̃ nomen nō incōueniens uidet: ex quo Faustus cognominatus nō. n. lōge a Felici & Fausto: Venu- sti nomē distat. at Plut. filiū Faustū: & filiā Faustā appellasse scribit. Fortunæ datū est. inditū ē Syllæ felicitis cognomē quia fuerit fortunatus nō aut bonis moribus præditus. nā felicitatē ac fortunæ fauorem libēter admisit & in maius extulit: siue iactātia quadā siue ita de diis sentiret & enim in suis cōmentariis scriptū reliquit. cū cōsultasset quæ cōtra aī sui sniam pro tpe audacius aggrediēda essent secundiora sibi euenisse rursus cū sese ad fortunā: q̃ ad bellū melius a natura institutū esse dicit plus fortunæ uidet quā uirtuti tribuisse & oīno se ipsum in fortunæ ptate fecisse. felix ergo fortunæ est: ut alibi monstrauius.

Pompeius Magnus

Satius Magnū melius ne fuit te magnū appellare ad imitationē Pōpeiū. nā & Felicitis & Magni appellationes i medio sunt. Magni cognomē Pōpeio inditū alii ab aliis scripsere nā Appianus: & Plut. in uita illius redacta tota i ditionē Africa tradūt i urbē reuersū igēti uoce Magnū a Sylla cōsalutatū: quis idē in Crasso recitet Magni cognomē ultro a ciuib; delatū alii dicūt hoc priō inditū in Africa ab uniuerso exercitu deīde uim atq; cōsuetudinē ex Syllæ affirmatiōe habuisse Pōpeius sane multo post p̃cōsul in Iberiā aduersus Sertoriū missus se in eplis suis actisq; Magnū Pōpeiū iscripsit cum iā ex cōsuetudine id co-

PLINII PANEGYRICVS

gnomē inuidia careret. Pulchritudinis. honoris laudis. Optimus princeps. Nerua moribus optimis. In suū in suā appellationē optimi ut pariter esses cognomēto optimi an in suū idest. Neruæ dictus enī Traianus est Nerua ab adoptante. placet posterior snia quia sequitur hoc cognomē optimi tā est tibi p
 prium pp optimas uirtutes quā paternū quod relictū est tibi a patre Traiano. Distincte. apposite: ad un
 gem. Designat definit describit. Optimū. quæ appellatio apud multos & nūc durat. optimū enim
 imperatorē cū dicimus Traianum intelligimus. Frugalitate Pisones authore Plin. li. xviii. frugi igit co,

Pisones

gnominati sunt: nō q̄a abstinentes eēnt
 sed quia utiles multis. i. fructuosi: unde
 frugalitas dicta Fabio referente q̄q̄ idē
 auctor utatur pro abstinentia cibi super
 uacui s̄m Philostratū frugalitas sapien
 tiæ & ueritatis magistra est: & frugi ho
 minē dici multum habet laudis recitat.
 M. Tullius quod frugi nō solū utilis sit:
 sed moderatus & tēperatus: & parcus di
 catur qd̄ cognomen in. L. Pisone maxi
 me laudatum est: lege præterea: quæ de
 Calphurnio Pisone recitant a Valerio
 Max. lib. iiii. cap. de abstinentia. Sapiē
 tia Lællii. C. Lællium Scipionis amicū
 in primis designat: qui legi agrariæ suc
 currere instituit: sed aduersante locuple
 tū factione ueritus perturbationē: atq;
 ciuitatis discordiam ab incepto destitit:
 ob eamq; rē authore Plutar. sapiens po
 stea uocitatus quare. M. Tullius p Mu
 rena: quis uero inquit ē Lællio comior?
 quis iucundior? quis illo grauior? quis sa
 pientior? fuit enim in dicēdo illustris: in
 agendo sapiens eodem de claris oratori
 bus recitante. Pietate Metelli duos p
 sertim monstrat. L. Cæciliū Metellū:
 qui pius in deos extitit seruato ab incē
 dio palladio: de quo Plin. senior lib. vii.

Lællius
sapiens

Metellus
pius.

quam pulchritudinis inest. Adoptauit te optimus
 princeps in suum: senatus in optimi nomen. hoc ti
 bi tam proprium quam paternū: nec magis diffini
 te distincteq; designat quī Traianū quā quī opti
 mum appellat: ut olīm frugalitate Pisones: sapien
 tia Lællii: pietate Metelli monstrabant: quæ simul
 omnia uno isto nomine continentur: nec uideri po
 test optimus: nisi qui est oībus optimis in sua cu
 iusq; laude præstantior. Merito tibi ergo post cæ
 teras appellationes hæc est addita ut maior. Minus
 est enim Imperatorē: & Cæsarem: & Augustum:
 quā oībus imperatoribus: & Cæsaribus: & augu
 stis esse meliorē: ideoq; ille parens hoīum deorūq;
 optimi prius: deinde maximi nomine colitur: quo
 præclarior laus tua: quem non minus cōstat opti
 mum esse quam maximum. Afsecutus es nomen
 quod ad alium transire non possit: nisi ut appareat
 in bono principe alienum in malo falsum: quod li
 cet oēs postea usurpent: semper tamen agnosce
 ut tuū. Et. n. ut nomine Augusti admonemur eius:

diffuse: pariter Dionysius lib. ii. suarum antiquitatum. & Qu. Metellum pium numidici filiū: pium in
 quam quia patrem lachrymis & precibus assiduis ab exilio reuocauit nam s̄m Appianum libro primo
 bellorum ciuiliū interfecto a tribunis Apuleio Senatus populusq; Rom. una uoce clamare occipiunt
 Metellum esse reuocandum. cæterum. P. Furius tri. pl. libertino patre genitus audacter admodum ac cō
 stanter illis resistebat ut neq; Metelli filii precibus in cōspectu populi suppliciter eum deprecantis & ad
 pedes eius prouoluti lachrymantisq; flecti potuerit qua ex causa puer idē ab huiusmodi prospectu: pius
 subinde cognominatus est: in sequenti anno Metello tandem reditu concessio. at Valerius lib. y. Metel
 lus uero pius pertinaci erga patrem exulem amore tam clarum clarissimis quā alii uictoriis cognomen
 afsecutus non dubitauit consul pro Qu. Claudio prætore candidato supplicare populo qd̄ tribunus pl.
 legem qua pater in ciuitatem restitueretur tulerat: quin etiam patronus eū domus & familiæ suæ semp
 dictauit: quare ubi interpretes Appiani puerum uocat reponendum censemus filium: nā π α λ α p̄ apud græ
 cos utrunq; significat ut conueniat cum Valerio. Quæ. frugalitas. sapientia. pietas. Vno isto nomine.
 optimi. Nisi qui est. nisi ille qui superat omnes optimos in omni uirtutis genere idest qui omnes uirtutes
 fit consecutus supra omnes alios. In sua cuiusq; laude. ut Pisones in frugalitate: Lællios in sapientia in
 pietate Metellos. Cæteras appellationes. Imperatoris: Cæsaris: Augusti: possumus addere Germanici:
 patris patriæ: quæ cognomina recepit ante optimi appellationem. Hæc. optimi appellatio. Minus
 est. maius est uirtutibus excellere oēs imperatores & Cæsares: & Augustos: quā esse Imperator & Cæsar
 & Augustus. Ille. Iuppiter. Optimi prius. dictus ē ante Iuppiter optimus quā maximus: nā. M. Tullio
 referente maius & gratius est p̄desse oībus: quā magnas opes habere pro domo enim suam louem dicit
 propter beneficia populi Romani optimū propter uim maximū nominati. q̄q̄ idem de finibus dicat:
 cū louē optimū atq; maximū dicimus cūq; eundē salutare hospitalem statorē hoc intelligi uolumus
 salutem hoīum in eius esse tutela. Laertius lib. vii. Apuleius de mondo: & magnus etymologicus plura
 nomina & potestates loui ascribunt. Maximum imperatorem multaq; gentiū. Nomen appellatio
 nem maximi. Alienum. prius a te sumptum. In malo falsum. in malo principe cognomen optimi fal
 sum est. Ut tuum cui tu originem dederis obseruatum postmodum fuit in acclamationibus cæterorū
 imperatorum ut illis acclamarēt senatores: ne sis felicior Augusto: aut melior Traiano. Eius. Octauii.

Appiani
locus

Dicatum. decretū tanq̄ rem sacrā. Augustum. n. idem quod augurio cōsecratū: quod cognomen prius Octauio inditū deinceps impatores sibi assumpsere. Cogent. uel iure: uel iniuria. Nerua. iā fato fun-
ctū Neruā alloquitur est aut ethopœiæ species. Et esse optimū. Traianū. Vinceris. inferior illi es &
rebus gestis & moribus. Meliorem. Traianum aduerte cōparatiuū maius significare quā suplatiuum.
Pater Traiane. pater secundum naturā: Nerua. n. per adoptionē pater fuit quæ imitat naturā. Syde-
ra. cōsecrationem: referri in numeꝝ deorum. Proximam inter heros: triūphalia. n. ornāmēta ppter res

præclare i bello iudaico gestas meruit.

Tribunū militum: tēdit ad epilogum: colligit. n. quæ sparserat per uniuersam orationem. Militē tuū gerentem mili-
tiā auspicius tuis & disciplina. Eo. Ner-
ua. Amicissime. p. acido certamine quie-
tis studiis. Genuisse. refer ad Traianū
patrem naturālē. Elegisse. ad neruam
adoptiuum cui. s. maiori laudi filius sit.

Maeste. laudabiliter. Hoc tm̄ boni.
Traianū optimū unus generando alius
adoptado. Alteri uestrū patri Traiano.

Filii uirtus. Traiani bonitas. Trium-
phalia ornamenta quibus utebant qui
iustū triūphum meruissent: sed plærūq;
imperatorū facilitas sine triumpho indi-
gnis cōtulit. Alteri. Neruæ: qui ex sena-
ruscōsulto inter diuos relatus est procu-
rate Traiano. Ista. istos honores. Per
filiū. per Traianū optimū. Ipsi. uiui.

Præcipue cōsules: qui reip. gratia con-
stituunt. Affici: disponi. Publicæ. uti-
litis publice causa. Priuatim sua: pro-
pria. Boni. principes. Speciosius: ho-
nestius. Generi humano. ad oīum rege-
cōseruationē. Hoībus. singulis particu-
latim. Pro collega meo Cornuto. uiro
egregio: & pro ueritate firmissimo quid
enim illo melius? quid sanctius? quid in
omni genere laudis ad exēplar antiqui-
tatis expōssius? lib. y. meminit sibi Cornu-
tum fuisse collegā in præfectura ærarii
& consulatu. Consulari uiro: qui iam
alterꝝ consulatū gesserat. In cōcordia.
in amicicia suspexit enim Cornutum &
dilexit mirum in modum. Ea. præfe-
cturam ærarii: & consulatū. Ille spolia-
to & carnifex. Domitianus rapax & cru-
delis optimi cuiusq; nam sublati tot il-
lustribus uiris p̄digio par erat in nobili-
tate senectus. Stragibus amicorū occi-
sis senectione: Rustico: Heluidio: relega-
tis Maurico: Artemidoro. Cratilla: Aria-
Fannia. In proximū iacto fulmine pe-
riclitatus est Secundus sub illo nō medio-
criter qđ in epistolis memorat fere iisdē
uerbis post connumerans amicorū suo-
rum calamitates. tot inquit circa me ia-
ctis fulminibus qđ ambustus mihi quo-
q; impendere idem exitium certis qbus-
dam notis auguraret. Afflauerat flam-
ma strinxerat: nam qui fulmine stringū

cui primum dicatū est: ita hæc optimi appellatio
nunquam memoriæ hominū sine te recurret: quo-
tiesq; posterī nostri optimum aliquē uocare cogē-
tur: toties recordabunt: q̄s meruerit uocari. Quā-
to nūc diue Nerua gaudio frueris cum uides: & es-
se optimū: & dici: quem tanquam optimū elegi-
sti. Quam lætū tibi quod cōparatus filio tuo uin-
ceris. Neq; enim alio magis approbatur animi tui
magnitudo: quā quod optimus ipse non timuisti
eligere meliorē. Sed: & tu pater Traiane: nam tu
quoq; si non sydera: proximam tamē syderibus ob-
tines sedem: quantā percipis uoluptatē: cū illum
tribunum: illum militem tuum: tantum imperato-
rem: tantum principem cernis: cunq; eo q; adopta-
uit amicissime contendis: pulchrius fuisse genuisse
talem: an elegisse. Maeste uterq; ingētī i rem publi-
cā merito: cui hoc tantū boni contulisti: licet alte-
ri uestrum filii uirtus triūphalia: cœlū alteri dede-
rit: non minor tamē uestra laus: quod ista p̄ filium:
quā si ipsi meruissetis. Scio. P. C. cū cæteros ciues
tum præcipue consules oportere sic affici: ut se pu-
blice magis quā priuatim obligatos putent. Vt enī
malos principes rectius: pulchriusq; est ex commu-
nibus iniuriis odisse quā propriis: ita boni specio-
sius amantur: ob ea: quæ generi humano quā quæ
hominibus præstant: quia tamē in consuetudinē
uenit: ut consules publica gratiarum actiōe per-
lata: suo quoq; nomine quantū debeant principi:
profiteantur: concedite me nō p̄ me magis mune-
re isto: quā p̄ collega meo Cornuto Tertullo. C.
V. fungi. Cur enim nō pro illo quoq; gratias agā?
pro quo non minus debeo: præsertim cū indulgētis-
simus Imperator i cōcordia nostra ea p̄stiterit am-
bobus: quæ si tantum i alterꝝ contulisset: ambos ta-
men æqualiter obligasset. Vtrūq; nostrū ille opti-
mī cuiusq; spoliator: & carnifex stragibus amicorū
& i proximū iacto fulmine afflauerat: iisdē. n. ami-
cis gliabamur: eosdē amissos lugebamus: ac sicut

tur afflati proprie dicuntur. Iisdem enim amicis. Gloriabamur. sic alibi. una dileximus fere oēs quos ætas
nostra æmulandos in utroq; sexu tulit: quæ societas amiciciæ. arctissima nos familiaritate coniunxit.

PLINII PANEGYRICVS

Tamen.

Nunc: sub Traiano tandē enim sub eo nō ad pericula ut prius: sed ad honores uirtute homines perue-
niebant. Tunc: sub Domitiano. Habuerat. retulerat. Periculis nostris: quæ passi fuera-
mus sub Do-
mitiano. Et si minus. & si nō bonos. modeste de Tertullo: quæ una de se loquit: subtractum est tamē: nā
sequebatur ut cum dixisset & si minus: subiungeret tamen ut bonos: id quod etiam fecit Tacitus lib. xi.
ubi inquit: nam Parthi q̄q̄ uictores longinquā militiā aspernabātur. Promouere: extollere ad maiores
magistratus. Mutati sæculi. translati imperii a malo principe ad bonum. Et: etiā inter cætera. Flo-
rerent. boni honestarentur. Ante. im-
perate Domitiano. Ut memoriæ prin-
cipis elaberent: ut sui Domitianus obli-
uisceretur. nā si recordatus bonos fuis-
set: illis uitæ periculū imminebat. In
officio laboriosissimo. in p̄fectura æra-
rii: quam libro primo per hæc designat
distinguo officio ut maximo sic mole-
stissimo: sed eo p̄ tribunali: sub noto li-
bellos: cōficio tabulas: scribo plurimas
sed illiteratissimas litteras de præfectu-
ra ærarii alibi plura differuimus. Sum-
mum honorē: consulatum: qui fere in
omnibus par regiæ dignitati & potesta-
ti erat: nisi qd̄ duo: & annui magistrat⁹
cōstituti. rōnemq̄ regē a se gestarū red-
dere cogeant: sic ergo luuenalis sum-
mum honorē prima satyra dixit. Glo-
ria celeritatis: ut statim præfecturā æra-
rii consulatus sine intermissione excipe-
ret. Ex difficultate. dū reddebāt se dif-
ficiles ad p̄standū quod rogabant. Ca-
ptabant quærebant. aucupabant. Tæ-
dium rogandi: sollicitandi. Similis re-
pulsæ. ignominiosa. Notā opprobriū.
ignominia: infamia dedecus. Verecū-
dia: pudor noster dedecet enim apd̄ no-
tos se laudare. Testimonio: elogio lau-
de. Recti. iustitiæ. Priscis optimis: q̄-
les fuerūt antiqui cōsules. Nec ne. an
immerito nos laudaueris. Derogare.
contradicere. detrahere. Honerosum:
improbū insolēs. Magnifica: honorifi-
ca. Possis: uere. Ista. talia: tā magni-
fica. Tribuas: ueniā concede hoc ami-
ciciæ nostræ. Rursus: in cōsulatu cum
prius fuisset in p̄fectura ærarii. Te-
nor uitæ: p̄positū & institutū uiuēdi cū
uterq̄ eosdem amaret & per eadem stu-
dia p̄cederet studia inq̄ iustitiæ: utilita-
tis publicæ. Ut morū similitudo: cum
inquit uiuamus iisdem moribus quod
solet cōciliare amiciciā: nō uidet multū
gloriosum: si tam bene conuenimus: quæ
id non usq̄ adeo refert ad uirtutem no-
stram: quam qd̄ in prouerbio sit morū
similitudinem parare cōcordiam. A collega. ab altero. Ac si a seipso dissentiat. uidet fere impossibile
ut aliquis a seipso discordet: per hæc igit̄ monstrat uerā amiciciā cuius p̄priū est idē uelle: & idē nolle.
tanq̄ una anima in duobus corporibus: ut est in prouerbio apud græcos *μὴ ἀλλὰ ἐνδύοις σωμασιν*.
Temporariū: recēs momentaneū: breue. Tanq̄ iterum suo idest duplex uterq̄ nostrum pro cōsulatu
gaudiū accepimus: & respectu sui: & collegæ: neq̄ enim alter minus lætatus ē cōsulatu collegæ: quā suo
proprio. Rursus: secūdo. Sed diuersis tēporibus: non enim fieri poterat ut unus pariter & simul duos
consulatus gereret sed diuersis annis. Simul: eodem tempore. Alterq̄ in altero cōsul. uterq̄ hēt duos
cōsulatus cum uterq̄ sentiat in se esse cōsulatū: qui in altero est. Iterū: bis consules. Pariter: collegæ.

nunc spes gaudiūq̄: ita tūc cōmunis nobis dolor:
& metus erat. habuerat hūc honorē periculis no-
stris diuus Nerua: ut nos: & si minus ut bonos pro-
mouere uellet quæ mutati sæculi signū & hoc esset
qd̄ florerēt quorū præcipuū uotum ante fuerat: ut
memoriæ principis elaberent. Nōdū bienniū cō-
pleramus in officio laboriosissimo: & maximo: cū
tu nobis optime principū: fortissime imperatorū
consulatū obtulisti: ut ad summum honorē gloria
celeritatis accederet: tantū inter te: & illos princi-
pes interest: q̄ beneficiis suis cōmendationē ex dif-
ficultate captabāt: gratioresq̄ accipiētibus hono-
res arbitrabant: si prius illos desperatio: & tēdium
& similis repulsæ mora in notā quandā. pudorēq̄
uertissent. Obstat uerecūdia. quominus p̄censea-
mus: quo utrūq̄ nostrū testimōio ornaris: ut amo-
re recti: amore reip. priscis illis cōsulibus equaue-
ris: merito nec ne: neutram in partē. decernere au-
deamus: quæ nec fas est affirmationi tuæ derogare:
& onerosum confiteri uera esse: quæ de nobis p̄fer-
tim: tam magnifica dixisti. Tu tamen dignus es: q̄
eos cōsules facias: de quibus possis ista p̄dicare. Tri-
buas ueniā: qd̄ iter hæc beneficia tua gratissimum
est nobis: qd̄ nos rursus collegas esse uoluisti: ita
charitas mutua: ita cōgruēs tenor uitæ: ita una ea-
dēq̄ ratio p̄positi postulabat: cuius ea uis: ut mo-
rū similitudo cōcordiæ nostræ gloriā minuatur: ac p̄
ide sit mixt: si alter nostrū a collega ac si a se ipso di-
sentiat. Nō ergo tēporariū & subitum est: q̄ uterq̄
collegæ cōsulatu tanquam iterum suo gaudet nisi
quod tamē: qui rursus cōsules fiunt bis qd̄ sed tē-
poribus diuersis obligant. nos duos cōsulat⁹ acci-
pimus simul: simul gerimus alterq̄ in altero Cōs.
sed iterum & pariter sumus. Illud uero quam insi-

Anteq̃ successorē. priusq̃ substitueres nobis alios in præfectura. Dignitate consulatu. Geminatus: ut simul essemus & præfecti ærario & consules. Potestatis alterius præfecturæ. Præuenit honor consulatus præoccupauit. Excipere: finitam dignitatem dignitate fulcire: nam excipiunt cadentia. Nō dubitares: p̃ certo haberes. Maximū officiū: præfecturam ærarii. Priuatos: sine magistratu. Quid: dicā. Eundē in annum cōsulatum tuum ac nostrū cōtulisti: tu gessisti cōsulatū per quosdam menses: & reliquā anni partem nostro cōsulatui reliquisti. Nō alia: eadē. Nos accipient: nostra noīa: scribentur.

gne quod nobis præfectis ærario consulatū ante quam successorem dedisti. Aucta est dignitas dignitate neq̃ continuatus tantū sed geminatus est honor finemq̃ potestatis alterius tanquam parū esset excipere præuenit. Tanta tibi integritatis nostræ fiducia fuit ut non dubitares te salua diligentia tuæ ratione esse facturum si nos post maximū officiū priuatos esse nō sineres. Quid quod eundem in annum consulatum nostrū contulisti? Ergo non alia nos pagina: quā te consulem accipiet: & nostra quoq̃ nomina addentur fastis: quibus ipse præscriberis. Tu comitiis nostris p̃fidere: ut nobis sanctissimum illud carmē præire dignatus es: tuo iudicio consules facti: tua uoce renunciari sumus: ut idē honoribus nostris suffragator i curia: i campo declarator existeres. nā quod eum potissimum mensem attribuisti: quē tuus natalis exornat quam pulchre nobis: quibus edicto: quibus spectaculo celebrare continget diem illū triplici gaudio lætū: qui principē abstulit pessimum dedit optimū: meliorē optimo genuit. Nos sub oculis tuis augustior solito currus accipiet: nos iter secunda omnia: & uota certantia: q̃ præsentī tibi conferent: uehemur alacres: & incerti ex utra parte maior auri bus nostris accidat clamor. Super oīa tamen p̃dicandū uidetur: qđ pateris consules esse quos fecisti quippe nullū periculū: nullus ex principe metus consulares animos debilitat. & frangit: nihil i uitis audiendum: nihil coactis decernedū erit. Manet: manebitq̃ honorī ueneratio sua: nec securitate authoritate p̃demus. Ac siqd̃ forte ex cōsulatus fastigio fuerit diminutū: nostra hæc erit culpa: nō sæculi: licet. n. quantum ad principem: licet tales cōsules agere: quales añ p̃cipes erāt. Vllā ne tibi

Fastis libris: in quibus cōsulū noīa notabant. Præscriberis: præponeris: quā priorē anni partem tuo cōsulatui præscripseras. Comitibus nostris: cēturiatis quibus cōsules declarati sumus. Præsidere: præesse: erat. n. Traianus tunc consul. Sanctissimū illud carmē. ordinem illoꝝ comitiōꝝ uenerādū alibi dixerat perpeffus es longū illud carmen comitiōꝝ. Tua uoce: qui præsidebat comitiis consulatibus cōsul declaratos cōsules populo renūciabat. In curia. in senatu: ubi senatores primū cōsules destinabant idem supra: t̃m ex renunciatiōe cōsulū uoluptatis: quātum prius ex destinatiōe capiebat: respicit aut illud tuo iudicio cōsules facti. Renunciati. M. Tullius p̃ Planco breuiter ordinē suffragioꝝ tangit: uocata tribus: latū suffragium descripta: renūciata. In campo martio: ubi postea declarabant. Declarator existeres: qđ dixerat tua uoce renunciati sumus. Quē tuus natalis exornat. quo tu natus es: ex sequētib⁹ colligitur fuisse quartū decimū kalē. Octobris. si idē quo Domitianus occisus fuit nā Tranqui. monumētis reliquit obtruncatū. xiiii. Kal. Octo. C. Valēte. C. Antistio. Cos. referēte Dione. Edicto. quo populo indicemus iustitiū & spectaculum in honorē natalis tui: & recuperatæ libertatis. Pessimū: Domitianū. Optimum. Neruā. Meliorē: Traianū. Sub oculis tuis. te astante. Augustior: Maior uenerabilior. Currus: currulis sella qua uehemur in capitolium publice uota nūcupaturi. Secunda oīa: quia nihil publice magistratus aggrediebant: nisi aues addixissent. Vota certantia: certatim a cūctis suscepta. Incerti. erimus. Ex utraq̃ parte a dextra an a sinistra. excitabit. n. par clamor utrinq̃. Cōsules esse. libere officiū cōsulū exercere. Inuitis. cōtra sniam suam. nā sub malis principibus unus decernebat qđ alii sequerent. inde Domitianum notās dixerat in p̃cedētibus. at quis ante loq̃

q̃s hircere audebat: præter miseros illos qui primi interrogabant ceteri quidem defixi & attoniti ipsam illā mutā: ac sedētariā assentiēdi necessitatē. quo cū dolore aī: quo cū totius corporis horrore patiebamur. unus solusq̃ cēsebat qđ sequerent oēs: & oēs improbarēt: imprimis ipse: q̃ cēsuerat. Honori. cōsulatui. Sua debita. i. maxima. Nec p̃de. secu. autho. nec periclitabimur: quā simus magna authoritate apud senatū: & populū: secus sub Domitiano factū legimus sub quo uix priuati & obscuri secure uiuebāt. Fastigio: sūma dignitate: & p̃tate. Sæculi: impatoris Traiani. quātū p̃mittit a principe. Tales. liberos. summos. Agere. sustinere eē. Ante deinceps. ante temp. oppressam priusq̃ minus impio oīa subiicerentur.

PLINII PANEGYRICVS

Pro beneficiis. in utrūq; nostrū collatis. Tuos p te: tuo bñficio: libera ptātis. Cōsularibus digna. q̄ cōueniāt bonis cōsulibus. Esse rēp. esse libertatē: & bonū publicū curari a principe. Subtrahamus: ab utilitate publica. Disiūctos: cōsultu umbrā tm̄ cōsulū prae se ferētes: & nō uere cōsules. Dimissos. solutos. Teneamus: eūdē locū laboris & cure sustineamus labores & cōsulares curas: qñqdē ut cōsules ueneramur. In fine orōnis: demonstratiue: quæ secūdm̄ rhetorę praecepta uoto ac precibus terminari debet. & felicitatē ipsam si. M. Tullio credimus deorū immortalī iudicio tribui laudationis est in peroratio

Dii. xii.

utendū quā rōnē apprime. Secūdm̄ obseruat. Præsides & custodes impii deos. præsertim. xii. illos a Trang. designatos: Sexq; deos uidit Mālia sexq; deas: & ab Ouidio lib. yi. bis sex cœlestes medio Ioue sedibus altis Augusta grauitate sedent quoq; noīa lib. ii. belli punici a Liuiο referunt: hi aut sunt. Iuppiter: Iuno: Neptunus: Minerva: Mars Venus: Apollo: Diana: Vulcanus: Vesta Mercurius Apuleius eosdē tm̄ mutato ordine libro de deo Socratis ex autoritate Ennii recenset: quos pariter græcos colluisse interpretes Apollonii cōnumerat. *Δία. Ιρα. ποσειδωνα. δημητερα. ερμην. ηφα. εστον. α. παλλα. α. αρτεμιδα. εστια. αρ. αν. α. προσι. την. και. αρηναν.* Præsides tutores. fautores. Capitoline iup. q̄ coheris in capitolio: nā aliis ēr appellatiōibus in urbe colebat. Bñficiis tuis. Traiano impatori in tuo gremio adoptato.

Perpetuitatē. æternitatē. Audisti. ex audisti. dū illū facis a suis cōfodi. Malo principi. Domitiano. Dissimillimo. Traiano optimo. Distringimus. uotis multitudine uotoq; fatigamus. Salus principis: est simplex unū oīum uotū & cōplexum cūcta ista: quo icolumi pacē: cōcordiā: securitatē: opes: honores abūde cōsequemur. Tu iuppiter. Illū. Traianū. Prædonis audivissimi. Domitiani tyrāni crudelissimi. Altissima quæq; oēs uiri clarissimi. Quaterēt. afficeretur morte uel exilio. Excelsior. illustrior dignior. Incōcussus: tutus illesus.

Præteritus: nō pturbatus. Pessimo. Domitiano. Optimo. Nerua: a quo ē adoptatus. Tu clara iudicii tui. cū iturus ad exercitū Traianus Capitolini Iouis tēplū ingredere: cū populus ro. imperatorē cōsalutauit res ista latius tractata in principio oratiōis. Tuo noīe: impatoris: nā iuppiter cognomento regis & impatoris ornat ab orpheo. Voce impatoris. Nerue: nā quæ de Traiano cū eū adoptaret pfatus est: te authore locutus est. Illi: Nerue supra dixerat sibi dīi gloriā illā adoptadi uēdicarūt: hōz opus: hōz istud impium: Nerua tm̄ minister fuit:

Parētē: uero affectu patrio: nō tm̄ patris patriæ appellatiōe. Tibi pon. max. fecisti Traianū pōtificem max. ut religionē curaret: & res diuinas tractaret. erat. n. oīa sacra in manu pontificis max. Tibi tua cā ipse Traianus. Nūcupari. noīari suscipi publice. Si bene rēp. dictū est nuncupata publica uota p salute. Traiani mō bene rēp. & ex utilitate oīum rexisset si secus fecisset illū ne dīi seruaret. Nepotibus nris: filiis nroq; liberorū eos iuriscōsultus in secūdo loco ponit. Pronepotibus: nepotū filiis in. iiii. cognatiōis gradu existētibus secūdm̄ Caiū. Quē genuerit: decessit tm̄ Traianus sine liberis naturalibus. Formauerit: instituerit. Adoptato: electo impaturus oībus eligi debet ex oībus. Hoc: suscipe filios. In cōsilio

pro beneficiis referre gratiam parē possumus nisi tantum illam ut semper nos meminerimus cōsules fuisse: & cōsules tuos. Ea sētiamus: ea cēseamus quæ cōsularibus digna sūt. Ita uersetur ī republi- ca: ut credamus esse rēpu. non consilium nostrum: nō operā subtrahamus: nec disiūctos nos. & quasi dimissos cōsultu: sed quasi astrictos: & deuictos putemus: eūdēq; locū laboris: & curæ: quē reuerentiæ dignitatēq; teneamus. In fine orationis p̄sides: custodesq; īperii deos ego cōsul pro rebus humanis ac te p̄cipue capitoline Iuppiter p̄cor: ut beneficiis tuis faueas: tantisq; muneribus addas ppetuitatē. Audisti quæ malo p̄cipi p̄cabamur: exaudi quæ p̄ dissimillimo optamus. Nō te dīstringimus uotis: nō enim pacē. non concordiam: non securitatē: non opes oramus: non honores: simplex cunctaq; ista cōplexum unū omnium uotum est: salus p̄cipis. Nec uero noua tibi iniungimus: tu enim iā tunc illum in tutelā recepisti: cū prædonis audivissimi faucibus eripuisti. neq; enim sine auxilio tuo cū altissima quæque quaterēt. hic q̄ omnibus excelsior incōcussus stetit p̄teritus est a pessimo principe: q̄ p̄teriri ab optimo nō potuit. Tu clara iudicii tui signa misisti: cū pficiscētī ad exercitū tuo nomine: tuo honore cessisti. tu uoce imperatoris qd sentire locutus: filium illi: nobis parētem: tibi pontificem maximū elegisti. Quo maiore fiducia iisdem illis uotis: q̄ ipse pro se nūcupari iubet oro: & obtestor. si bñ remp. si ex utilitate oīum regit: primū: ut illū nepotibus nostris: ac pronepotibus serues: deinde ut quādoq; successorē ei tribuas: quē genuerit: quē formauerit: similemq; fecerit adoptato: aut si hoc facto negat: ī cōsilio sis

his eligenti: cōsulas: quē eligere debeat. In capitolio: a diis & p id optimū qualis ē Traianus cuius adopta-
tio pacta est ante puluinar louis optimi. Aulonius meminit Traianū adoptasse Adrianū uerū Spartian⁹ **Adriani**
Eutropius: Dion: & alii græcorū recitāt Adrianū creatum principē pter sniam & adoptionē Traiani sed **adoptio**
operā dāte Plotina. frequēs opinio fuit Traianū in aīo habuisse: ut Neratium priscū successorē relinque-
ret multis amicis in hoc cōsentiētibus usq; eo: ut Prisco aliqui dixerit cōmēdo tibi puincias si qd mihi fa-
tale contigerit alii scribūt sensisse Traianū: ut exēplo Alexandri macedonis sine certo successore morerē

multi ad senatū eū ofonē uoluisse mit-
tere petiturū: ut si qd sibi euenisset prin-
cipem romanæ reip. senatus daret addi-
tis dūtaxat noibus ex qbus optimū idē
senatus eligeret nec desunt q factione
Plotine mortuo iā Traiano Adrianū in
adoptionē ascitū esse pdiderūt: supposi-
to qui pro Traiano fessa uoce loquerē
& mortē Traiani aliquot dies iō occul-
tā: ut adoptio pcederet: q res deinde ex
lris eius ad senatū patuit: nā eplis nō ip-
se: sed Plotina subscripsit id qd in nullo
ante alio fecerat. Publicis monumen-
tis tabulis æreis senatusconsultis. In
tribunatu: plebis. Quietis: cū multi in
eo excitauerint seditiōes & turbulenti
fuerint. In p̄tura: quā gessit sub Domi-
tiano. In istis of. in aduocatiōe in agē-
dis causis. Studiis nr̄is: eloquētiæ. In iū-
xeratis: dabanf. n. subinde aduocati a se-
natu. Socios puinciales: ut Afros &
Berycos p qbus iubente senatu dixit
cām Secūsus. Antiquissimū maximū.
nobilissimū antiq; filē. Testimonium
cōstantiæ. nā cōtra Mariū cū dixisset
meminit Tertullū designatū consulē in
fine sniæ adiecisse: Tacitū & Secūdū ad-
uocatiōe diligēter fortiterq; functos &
senatum arbitrari ita illos fecisse: ut di-
gnū mādatis p̄tibus fuerit: & aduersus
Clasīcū eodē inq; senatuscōsulto indu-
stria: fides: constantia nostra plenissimo

eligenī monstresq; aliquem: quem adoptari in ca-
pitolio deceat. Vobis. P. C. quantum debeam: pu-
blicis etiā monumentis continetur. Vos mihi i
tribunatu quietis: in prætura modestiæ: uos i istis
officiis: etiā quæ e studiis nostris circa tuēdos so-
cios iniunxeratis. cuncti constantiæ antiquissimū
testimoniū perhibuistis. Vos p̄xime destinationē
consulatus mei his acclamationibus approbau-
istis: ut intelligam etiā atq; etiā enitendū mihi:
ut hūc cōsensum uestrū complectar: & teneā: & in
dies augeam. Et enī memini tūc uerissime iudicari
meruerit q; honorē: necne: cū adeptus ē. Vos mo-
do fauete huic pposito: & credite: si cursu quondā
prouectus ab illo insidiosissimo principe antequā
profiteretur odiū bonorū: postquam professus est:
substiti: cū uiderē: quæ ad honores cōpendia pate-
rent: longius iter malui: si malis temporibus inter-
mestos: & pauentes: bonis iter securos: gaudētes
q; numeror: si deniq; in tantū diligo optimū princi-
pē: iquantū inuisus pessimo fui. Ego reuerētiæ ue-
stræ sic semp inseruiā: nō ut me consulem: & mox
consularem: sed ut candidatum consulatus putem.

PANEGYRICI FINIS.

testimonio cōprobata fuit. Acclamationibus: approbatiōib⁹: laudibus. Cōplectar & teneā. hoc uideor
recte facere si cōsulatū bene gessero & uos reueritus fuero. Cū adeptus est. cū experimēto p̄bas. Quō-
dam puectus p̄morus usq; ad p̄turam. Ordo est. ego semp sic inseruiā uestræ reuerētiæ: ut nō putē me cō-
sulem & mox Cōs. sed ut putē me candidatū cōsulatus: si & c. an melius: si oīa depēdeant ab illis uerbis fa-
uete & credite: ut sit expeditio sensus & orto fauete & credite si substiti: si malui: si numero si diligo q dicē-
di mos pulcherrimus est cū ponimus si p̄ticulā cū indicatiuo nō tā dubitātes q̄ rē gestam significantes: ut
apud. M. T. si illustrant si erūpunt oīa: & Ouidiū. Hoc duce si dixi felicia sæcula p quo Cæsare thura pia
Cæsaribusq; dedi. Si fuit hic anim⁹ nobis ita p̄cite diui. Insidiosissimo. Domitiano crudelitatis callidæ.

Profiteref. publice & passim ostēderet: q̄ p̄sertim fecit post uictoriā ciuiliis belli: nā inter initia usq;
adeo ab oī cæde abhorrebat: ut absente adhuc p̄re recordatus Virg. uersum Impia quā cælis gēs ē epula-
ta iuuecis: edicere destinauerit ne boues imolarent. Substiti. a cursu. recessi ab illo incepto gerendogē
magratuū. Cōpendia. uias breuiiores: p adulationes & malas artes. Lōgius iter malui. actitādo cās: & p̄-
stolādo meliora t̄pa. Malis t̄pibus. sub Domitiano. sic Mart. sed tu sub principe duro t̄pibusq; malis au-
sus es eē bonus Domitiani t̄pa carpēs. Mœstos. bonos. Bonis. t̄pibus Traiani. Inuisus pessimo. Secū-
dū odio fuisse Domitiano: & interdū delatorū calūniis periclitatū legimus in eplis. Inseruiā: reuerētiæ
uestræ. colā uos senatores. Cōsularē. iā pacto cōsulatu: hi. n. cōsulares dicebant q cōsules fuerāt. Cādi-
datum cōsulatus. uobis supplicē: nā candidati in oē genus se submittebāt suffragatoribus.

PANEGYRICI FINIS.

¶ Venetiis per Ioannem Rubeum Vercellēsem. Anno Dñi.

M. CCCC. XIX. Die. XV. Decembris.

✠ a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z &
A B C D E F G Omnes sunt quaterni. præter ✠ duerno
a quinterno & terno. Quint. 25. char. 1.

C. PLI. CAECI

lij Junioris Nouocomensis Plinij Se-
cundi Aeronensis Nepotis libri Epi-
stolarum nouem addito nūc ⁊ Beci-
mo cum Panegyrico. i. oratione de
laudibus Traiani imperatoris. Una
cum luculentissima Joannis Ma-
riae Catanaei expositione his om-
nibus Libris adiuncta felici Syde-
re incipiunt: q̃ diligentissime nuper
recogniti fideliterq̃ impressi.

VOCABVLORVM INDEX.

A		Amnis		Asia		Byzantium	
		Amicicia		67.148		187	
Abominari	106	Amicicia	242	afinius gallus	123	C	
Abrogari	106	Antoninus arrius	3	afinius pollo	85		
abrogari	232	Anceps	8	afinii eloquentia	18		
Acilius glabrio.	13.59.	annius	39	assidere	201	Caninius	4
Actio.	19	andron	42	Attilius crescens	9	Calculus albus	4
Actor	44	antiquus	53	attilius scaurus	98	Carfulani	5
Aculeus	60	ante lucanum	58	Attonitus	21	Carus	5
Actius	88	anticatones	58	Atticus sermo	25	Cariocæ	7
Acantus	91	antonini honores	67	Atrium	40	Caluissius	12
Acta	99	annulorum ius	139	atrienses	63	Caluus	15
Acclamatio	9	antiquum	94	athenodorus	133	Catullus durior	16
Actroma	119	anio	145	Auaritia naturalis	8	Capito	16
Actia nariola	120	annona	205	auctoritas	9	Catonis eloquentia	18
Actus	189	Annales	226	austeritas	28	Catilius seuerus	21
aduocatus	22.33	annales	23.98	auitus	28	Cardo	23
aduocare	23	appellare	30	augustus	32	Candidatus	24
aduentoria	95	apollinaris	40	auditorium	43	Caluina	27
aduentitia	95	apis	41	aurelia	45	Calculus	44
adoptio	86	apotheca	84	aufidius bassus	50	Clauilla	27
aduocatione interdice-		apetere	90	auspiciu	50	Catius	31
rer.	99	appenninus mons	92	augurium	50	Causidicus	33
aduocandum sine pre-		apoditerium	92	Ausonii loc ⁹ .67.101.	215	Cauædium	40
mio	99	Apulei locus	67.72	auguratus	69	Caminus	42
adulatio	117	apamea	179	augusti carmen	87	Calida	50
adeo	208	Appiani locus	244	aura	90	campania	53.106
ad statuas cõfuger ⁹	184	Appiani locus	244	auidius quietus	117	campus martius	232
Adriani adoptio		Appiani locus	244	auunculus	96	Cato ebrius	59
afer domitius	38	aquilus gallus	7	authorare	119	camill ⁹ scribonian ⁹	61
affatim	43	aqua & igni interdici	72	aurigarum factione	155	caissius longinus	131
affertur	44	agla bellog ⁹ isigne	162	B		callymachus	67
affertare	59	aquilex	176	Balneum	4	Catullus messalius	79
Affines	164	aquarius	176	Baptisteria	41	cauillatio	81
aphricane	121	aquariolus	176	Balinei hora	46	capitis reus	84
agere	60	Arrianus maturius	3	Basus	70	calphurnius	85
agitare	60	arrianus seuerus	3	Baiaæ		carystus	93
agon	78	arriionilla	5	Baiaæ	140	calphurnia domus	101
ager	103	arulenus	5	Beatus	4	causæ cõiectio	104
alica	14	archetypon	19	Beare	4	calphurnia	106
aliquando	162	arrius antoninus	3	Bethica	7	cancellarius	115
alioquin	30.58	arbutum	20	Beneficium	16	calumnia	119
altinum	47	arbutus	20	Bebius	23.71	Calculus	137
alexandria	163	aristo	21	Bellus	81	cataraclæ	182
ala	49	artificium	38	Betius priscus	110	castitas	205
albana uilla	72	armenta	145	Bibliothecas dicarii	8	capitolii templū	206
alienensis uilla	109	arca	40	Bitinnia	70	carmen	232
altare	194	aruspex	45	Bifis	72	campus martis	
alacer	201	arteria	52	Blesus uelluis	45	cauea	177
alpes	202	arthemidotus	57	Bona	4	celerrima	5
ambitio	9	arria	58	Bosphorus	182	cētūiri.	5.17.120
amplificatio	27	arratus	92	Brixia	13	cētesima usuræ	164
amaena	90	arrogatio	96	Bruti	16	Cacilius cla.	6.48
amphitheatrum	90	arbiter	134	Bructeri	29	celer	6.72
ambulatio	92	artemifium	164	Brutus	85	Cæsarii eloquentia	18
ambulare	92	arthemifium	178	Broccus	183	cæli eloquentia	18
ampliatio	104	architectus	199	Bulbus	14	cercalis	32
amifus	187	ara	163	Buxus	91	cœnatio	41
amastris	189	as	44			cœnatorium	41
amerina	148					cœnaculum	41

VOCABVLORVM INDEX

Coenaculū exercere	41	collegium fabroꝝ	176	Delirare	110	Emacitas	53
Coena	46	cōmentarij	51	Dedicatus	156	Emancipatio	66
Cæcilius classicus	77	comitia	64	Delegatus	149	Emendatio	124.128
Cæsar's carmen	87	comitium	64	Delubrum	195	Emiliae uia	106
Cervical	112	cornelia uestalis	72	Deprecari	227	Emendare	98
centum collæ	118	Cor. nepos	82	Digressio	3	Enim	6
Cæsar's statura	140	concordia tēplum	84	Dignatio	238	Enthymema	26
caruleus	148	comœdus icorcinie	102	Dispicere	6	Ennius	88
celebrare	191	compræhēdinatio.	104	Dicax.	9 81	Epulones	33
centurio	184	conditorium	109	Dispositio	33 59	Epulum	66.129
chilonius	55	comœdia uetus	114	Dicere	34	epigrammatorum ma-	
charitas.	78	comœdia noua	114	Dictare	34	teria	124
chorus	128	consulere bonis	126	diata	41 92	equestris dignitas	13
Ciceronis locus	43	corelarium	131	dietarius	41	equestres facultates	17
Ciceronis poetica	60	cōmilitium	135	dictata	34	equites splendidi	83
circulator	69	cothurnus	155	dies	46	eruditio	6
circiter	69	Columellæ locus	157	disertus	57.103	erro	30
circi forma	92	corbulæ	149	Dionis locus	60	arrarium fiscus	35
circumscribere	147	corpus	191	dicatio	66	erotopægnion	101
circus		comes	150	dicacitas	81	eranium	183
cintia lex	99	conuentus	180	Diomedis arma	85	erogare	191
cithara	102	corona muralis	202	dicare	200	eradere	
circenses per p̄torē	126	corona ciuica	202	diuisio	121	æschines	18 68
circenses	155	coniectura	205	diploma	178	æschines de Demoste-	
cinædus	160	congiarium	207	Dion	185	ne	27
clarus	4	comelatio		ditio	211	æschinis uox	27
clamens	9	creseens	9	dignatio		est rationis	129
clamentia	239	crestoditio	222	Dii	246	etiam	8
clepsydra	22.33	criptoporticus	41	dii duodecim		æternum	89
climatericum	45	cripta	42	Domitius tullus	147	ethesæ	133
clius	52	cremutius ruffo	116	Domitius affer	38	Euripus	4
Claudius restitutus	55	crispus passianus	128	dolet cū actō	60	Euphrates phus.	10
classarii	111	cucurbitæ	14	donum	99	euritius clarus	15.30
cluius ruffus	160	cubiculum	40	docere	106	euadere	208
clitumnus	141	Curtii locus	55	Domitiani interfecto-		eum	4
cloaca	189	cursor	127	res	157	euentus	105
claudiopolis	177	curtius ruffus	132	Domitiani triūphi	203	euocati milites	107
cliens	206	custoditio		Domitiani mors	221	euocatio	107
clamentia		cymbala	28	drusus nero	49	Euphrates	202
Contentio	3	cybele	179	ducenarii iudices	14	exemplum	13.100
comum	4			drusus	30	ex tempore	25
corœlius ruffus	11			duumuiꝛi	79	excipere	38
coccleæ	14					exquiliæ	65
concio	15	Dacium bellum	137			exillii genera	73
consilium	11	Danubius	201	E		exemplar	100
consulares	25	Dedicare	8	Echinus	14	exauthorare	119
controuersia	25	Decuriones	9.68	Edere	4	exhibere	121
comiceor	28	Demosthenis ius	10	Edico	34	exarare	123
comparatium	29	Describere	28	Edictum	104	exero	140
contentio	44	Denarius	35	Edilei	250	exedra	182
consules designati	31	Depellere	40	Egnatius	73	examen	208
cornutus tertullus	34	Desubulare	40	Egestas	77	excubiaz	
cognitor	33	Decernere	48	Egyptus	210		
corona	38	Decretum	295	Eho	65		
colonia	43	Decretum	48.93	Eiurare	23	F	
corinthia uasa	46	dedicatio	66	elocutio	59	Fabius ual.	80
cōmentus	48.100	detestare	67	Elegans	78	Factio	6
commestatio	225	designare	77	Eloquentia	103.104	Facetum	9
conscripti	48	Dexter	99	Eludere	19.180	Farum	11
contus	141	Denunciare	107	Emulator	3	Fabii locus	27

VOCABVLORVM INDEX.

Facultas	25	Gaditana puella	15	hostia maiore		instrumentum	63
Fabrorum collegium	176	Ganeum	222	res	224	inuentio	69
Famosum	31	Canea	222	hostium	209	inopia	77
Fartor	38	Gestatio	4	honorificum.	6	indiam	89
Fannia	58	Geminus	12	Hostilius firmus.		initiare	100
Fabatus	66	Gestus	27	us.	35	inquisitio	103
Facio	73	Generatim	78	horreum	41	interdictum	104
Falcida lex	84	Gerulicus	87	homunculus	71	intercipere	116
Fannius	89	Gemme	101	hortensius	85	ingenuus	129
Facies	90	Gentile	110	Honoratum.	191	in metallum damnari	32
Fantasma	132	Gentilicium	110	humanitas.	10.151	inuocatio deorum	138
Felix	4	Germania	150.202	hybernaculum	40	rum	181
Fedum	62	Genialis	142	hypocaustum	41	in mos damnati	172
Fenus	63	Genius	211	hyperbaton	140	indulgere	200
Fedus	152	Gentilitas	215			inducie	209
Ferarius iupiter	204	Gladiatores.	8.212			inductio	77
Felicitas	237	Gloria	228			iocularo	25
Fictor	10	Gracchi orator.	18			isæus	80.119
Filosofia partes	11	res.	20	Iam	7	ifocrates	162
Firmus	17	Grande	20	Iambici	67	italicus	192
Filosophus quis	22	Grandire	20	Iabolenus prius	110	na	6
Firminus hostilius	58	Gracilla	58	scus	227	ionius man.	12
Filostati locus	113	Græcorum eloquentia	103	Iamdudum	123	iudicium.	19.109
Firmum	214	Græca in latinum	124	Icaria	133	ius publicum & priuatum	21
Fiscus	36	Gustatorium.	94	Idolum	73	iudices	31
Flamendialis	5	Gurgei	141	ignatius	61	iulius ferox	31
Flagitium	95	Gymnasia.	22.40.	illyris	20.39.	iuenalis quando scriptum	33
Flacus	100			ille	70	ius trium nato- rum	36
Flamina uia	240			ille alter	70	iulia basilica	37
Flumen amnis				illa ipsa	3	iumenta	39
Fluvium				imitator	20	iuxta	58
formia	59			imponere		Iulæ leges	217
fortiter	79	Habitudo	236	imagines scriptorum	16	iulia titi	72
formula	98	Habitus	236	imagines antiquorum	48	iuenalis locus. 13.26.31	72.79.155.124.142.
forum iulii	103	Habitus	27	imago	68	iubeatius celsus	107
Fortuna dominat	103	Hama	176	imputare	114	iulius aphrica-	nus
fonteus magius	103	Herchius strictio.	5	impune	142	iudex	134
frugi	21	Heus	14	impietas	136	iurgium	138
fronte remittere	28	Heliocaminus	42	imperator	199	iulius candidus	103
fronto	30	Heluidius	58	in manus	3	iulæ leges	217
frigidaria cella	41	Herodes	67	in præsentia	7		
frigida	50	Hendecasyllabage materia	75	inducere	8		
frontinus	69	Heluidii liberi	78	instituere	10		
frigidum	77	Hermes	125	institutiones.	10.49		
fruges	91	Heraclea	184	in summa	12		
frontini locus	148	hisipula.	12	in con silio esse	19		
fraxinus	141	hispanus	23	in consilium	62		
funus publicum	23	hispaniæ laus	36	in ordinem cogi	22		
funus	60	hic	20.36	intentio	27		
fusus salinator	109	hilaria	46	incoles	28		
fundus	103	hispo	71	interim	31.32.64	Lancea	7
furcifer	134	hispellum.	141	interdico.	34	Laguncula	7
fugitiuus	184	historia dñia ab oratione	96	ingenium	36	Largitio	8
fugitiuus	164	Historia fides	160	index	49.106	Latine loqui	11
fucatum	233	Hippo	265	interdiu	50	Lactuca	14
		Horatii locus.	17	interpellare	50	Lati clauus	30
				intercapedo	54	Larius	29

VOCABVLORVM INDEX

Lar	220	Longinus	131	magister	80	molcta	82
lachryma exare-		Loquentia	103	macoria	92	munus	99
feit	32	Lubricum	19	maruritas	100	mutus	113
larget licinius	38	Lupercus	27	Marganita	103	murena	159
laurens	39	Lucubratio	50	margaritum	101	musteus	149
labrum	92	Lucius albinus	54	margaris	101	myrtus	90
labellum	92	Lucretius	77	margaritæ	101		
lapilli	101	Lucanus	87	maiores	145	N	
latina in græcum	124	Ludicra ars	107	manumissio	127		
laudatio	153	Ludicra ars	225	manes	133	Narnia	5
laus	153	Lugdunum	156	Magnificus	224	Narratio	25
laberius max.	184	Luridus	119	martius campus		Natius	78
lapidib. fig. mili.	172	Lustricus brucia-		Methius charus	5	Natales	116
lecythus	3	nus	115	memoria	26.69	Narbonensis prouin-	
lenocinari	8	Lustrum	167	metallo damnari	32	cia	132
legatus	35.56.199	Lucania	121	membrum	40.91	Nequinum	5
leptis	35	Ludi sacerdotales	131	meritoria	43	Nepos	25
legatum	45	Lucus	156	messius	63	Nepotes	147
lepidus	68	Lyristses	14	medius	63	Nequam	45
lemma	81	Lyfias	18	merula	66	Neapolis	53
lentulus	87	Lyrice	46	mediusfidius	67	Neronis ætas	73
lepor	108	Lycus	65	Mediolanum	73	Neronis carmen	87
lectus	149	Lymphatus	113	messala	85	Nero quos occisit	89
Leges duodecim tabu-				memmius	87	Nerue carmen	87
larum	152			menstruum	171	Nemesis	94
leuum	196	M		menander	114	Necessitudo	151
legio	202	Macrinus	13	merces	218	Necessitas	118.151
læcus	201	Malea	173	merx	218	Nemus	156
Lælius sapiens	244	Maternus	21	Metellus pius	244	Nerue ætas	197
lerna	3	Magnanimitas	22	Minutius funda-		Ne	204
Liberalitas	8	Magnificus	224	nus	9	Nix	14
Liberales disciplinæ	9	Macer	23.49.71	minutianus	54	nihil	82
liberi	10	Maete	219	mimi	85	nigrinus	99
libellus	126	Maestas	31.217	missenum	110	nicea	183
libralia	81	Martianus	32	milites bñficiarii	174	nicomedia	178
Liuiæ porticus	6	Marcellinus	33	milienensis classis	110	nilus	210
liber	20.49	Matialis locus	217	mimiambus	114	nili incrementum	210
limites duo	23	Maximus	37	mimus	114	nili origo	210
Liuii laus	26	Manceps	37	miror	160	Nouerca	36
licinius furra	82	Mancipium	37	miles	199	nomen clator	37
licinus nepos	82	marfi	39	monstra	46	norius	52
libo frugi	57	massabebius	48	modo	72	nomo	171
libraria	81	Marcus	49	morum similitudo	76	nonius calet	120
librarius	81	manicæ	51	montanus pallas	134	nonius	78
libramentum	83	manus	44.55	mos	78	Nummus	52
libella	83	mamilla	52	mortalitas	80	nuncupatiuum testamē-	
libra	83	macedo	59	momentarium	83	tum	147
librator	83.178	materia	63	momentum	227	nundinæ	88
librorum appellatio		manuli eg.	66	monumentum	109	numidius quadrat ⁹	109
nes	89	Martialis poe.	63	montanus atticinus	115	nuncupare	190.217
literatus	102	Martialis loc ⁹ .	212.213	mortuis non conuicia-			
lirare	110	Martialis loc ⁹ .	212.213	ri	154	O	
liburnica	111	magnificencia	78	morio	160	O	95
litus	155	magistratus petitiōe qd		moderatio	205	Oblecto	75
libido	150	faciendum	108	municeps	8	Obsonium	152
lietor	206	manum mittet	147	munitius emilianus	13	Obferuare	104
liceri	210	magistratus	80	musculus	52	Oculi in actione	44
Liqui locus	215	magistrare	80	musare	58	Oetricula	5
litare	225			mulctam differētie	82	Ostauus ruffus	7

VOCABVLORVM INDEX.

Oceani natura	83	panegyricus	199	postulare	89	praelusio	119
Odoratus	42	patronus		podium	92	prouocare	126
Odorus	42	Pater patriæ	205	podia	92	proscribi	126
Officium	16	peregr	3	pomum	93	præscriptio	126
Officiosus	102	perusia	5	pomarium	93	præcarium	135
Oliuæ berthicæ	14	periculis scripta	18	pontius	100	promouere	135
Olympus	185	periculis fulmen	20	possessio	103	prasinus color.	155
Olympias	167	pericles	20	pompeius ma-		prouincialis	162
Omen	197	Persona	23	gnus	244	pruilegium	179
Optima pponēdas	6	Perperam	50	policletus	119	præfectus prætorii	180
Opigraphus.	51	Pedicæ	51	pontones	120	prufa	181
Opidum	66	petus	55	portus	120	promereri	187
Opere	184	poena	82	poetarum furor	123	protopraxia	190
Oprimere	204	periodus	103	polyonius	124	pro	191
Opima spolia	204	perinde	8	potestas	152	princeps adeo	199
Optimus	244	pergamum	173	pontifex max.	183	principalibus	223
Orare	11	peristilium	182	pompeius quintia-		princeps nullis tenet le-	
Orariæ naues	179	philosophi ab urbe mo-		nus	156	gibus	233
Orbi donate	76	ti	57	pontus	184	prætor cos.collega.	238
Ordo	88	philosophiæ partes	11	pompeii annona	209	principalibus	223
Oratoris officium.	96	Pignus	11.63.	postliminium	215	pstachus	67
Oratio differt ab hi-		pix	20	pompeius magnus		pugillares	7
storia.	96	piscina.	41	pronunciatio	6	pulpitium	81
Ordines in militia	116	piso lu.	52	proinde	7.9.	puluinus	91
Orexis	129	periaculara	55	præfecti ærario	10	puluillus	91
Ostrea	14	pietas	78	præfatio	12	pulunaria	91
Ostia	43	pisonum nobilitas	102	principe	13	pumex	111
Ose	98	picenum	105	præuaricatio	17	publicanus	127
Oua	14	pila	12	præuaricari.	17.56	pullatus	128
Ouidii locus	6.56.	pilum		pressum	21	pupillus	164
		pisones	244	priuatus	24.198.	pyreneus	202
P		Piluru	228	proemium	25		
		plotina	144	pronunciatio	26	Q	
Palatium	13	platonica oratio	10	prouinciæ forma	31	Qua	50
Pastor	17	plato	10	præses	32	Quemculum	74
Paternus	21	plinii maioris scri-		procurator	34.62.	Qualiscunq;	150
Patroni quot	32	pta.	49	priscus neratius	36	Quæstor	64
patronus	34.66.	Plinii natalibus cla-		priuignus	36	Quæstio	82
patres	48	ris	142	prædicere	37	Quiritatus	113
patricii	48	plinii fons	82	procaeterium	41	Quiritare	113.190.
papilla	52	plinii auguratus	172	procaeron	41	Quintiliani institutio-	
Pauimentum	59	plinii locus. 50.66.79.		prodigia	46	nes.	24
Parma laudat	82	111.194.197.199.		prandium	47	Quintilianus	25
pax	99	popularis	4	præfectus	48	Quinq; uiri	25
padus	105	pompeia	5	priuatum	87	Quintilianus	28
patriam præstare	106	pompeius satur.	7.34	præfectus ærarii	48	Quintiliani locus	147
passienus paulus	110	porro	8	proconsulatus	48	Quintum ius.	190
partitio	121	poilitus	16	prætor	57	Quirites	190
passionus crispus	124	Portenta	45	procurator cæsaris	52	Qui	130
Palludamentum	128	pomponius secundus	49	profanum	141	Quotus	44
paria facore	130	poeta natura	82	propingeon	41	Quis aliquis	226
pauperes studioso-		pomponius ruffus.	57	prosequi	65	Quisq;	226
res	131	pomponius iulianus.	10	prætextura	73		
paganus	132	pompeius falco	22	præiudicium	83	R	
pallas	133	poetica	60	proscindi	91	Ratio constat	6
pannonia	150	poema	60	pratis	91	Rapi	108
pastus	189	poesis	60	propterea	91	regulus	5
patronatus ius	190	pollio	71	prudencia	101		
paphlagonia	175	pomponia gratilla	83	prædium	103		

VOCABVLORVM INDEX

Reus	6	sermo	8	Splenium	105	Taciti loc ⁹ . 28. 67. 147	
Renunciare	6	serum locus	55	Spoliarium	214	217	
Reclamare	9	seuerum	10. 99.	Squilla	43	Testamentum	9
recitare	31	serum	11	Statio	12	Terguerfari	56
repetū dāge lex	31	seruilius nouianus	13	Stoici	22	Temere	60
reumpagere.	54. 119	sententia	15	Statuas pont	16	Tempestas	63
reliqua	63	semita	23	Stapha	16	Tetricus	65
recupatoria iudicia.	69.	senatores quot	32	Strabonis locus	29	templum	66
regio	90	snia quot modis	34	Studium	49	temporarium.	10
retractare	107	snia quo diuidēde	144	Strigiles	51	terremotus	112
retina	111	sella	34	Stringere	60	terminus	141
relatio	157	sestertium	35	Statura	63	terentius iunior	132
religio	152	sestertius	35	Statua	68	thafia	25
renunciare	238.	secundi praeceptor.	38	Stola	72	thnasea petus	61
reficere	167	sempromnis celan ⁹	175	Strabo	74	thariscæ mors.	61
representare	208	iniage dicēdagē lex	71	Stabadium	93	theophanes	70
rhenus	202	sexagelimus annus	47	Stabis	112	theatra taxantur	71
rostra	24	senatusconsultū.	48. 99	Stipendium	203	thuscogz ora.	90
robustus	116	sertonius de quo	55	Stuprum		theatrum	30
rosclanus gemin ⁹	174	senecæ iaus.	57. 112. 148	stuprum	232	thuscianum.	94
rusticus	164	seuerianus	61	statum	168	theatralis ars	131
rusticus aru.	5	seculum	65	Subitallum	14	thuscanus	167
ruffus	62	semeltre	68	Subinde	12. 29	Timon	5
rubus	63	seruianus	61	Suaue	15	titianus	16
rufinus	79	sequi hora.	70	Suetonius	16	ticinius capito	16. 142
rusticitas	81	sentius augurinus.	81	Subsellia	28	titinus	19
		seneca	87	Subiudere	39	titus aristo.	21
		senatus qñ hētur.	88	Subulo	40	tifernum	66
		senatum habere	99	Suouia	40	titia lex	99
		sepulchrum	109	Subiigno	47	titi carmen	87
Satrius ruffus	6	sera	215	Successuum	59	ticinum	127
Sanctitas	10	ferrula	215	Suffragia	63. 64	toga uirilis	9
Sanctimonia	10	Sedentaria	238	Suffragium.	168	tepinus	63
Sanctitudo	10	sedentaria		subornare	217	torquatus	86
Sanctum	10	Spheristerium	41	sufago	154	toga	94
Sacrofanctum	22	Signum	19	subicribere	84	togatus	94
Saluus liberalis	33	Siugo	20	substructio	177	torculum.	161
Saturnalia	43	Silius italicus	52	fulpitius	85	torcular	161
Sallum	65	Sicilia	72	superstitio	105	torcularium	161
Sabinus	71	Sincerum	58	surdus	112	triclinium	4
Sarcina	112	Sinon	89	suburbanus	121	tractus	8
Sania	122	Siphunculus	92	supinum	210	tribunal	10
Sacrum	140	Similitudo morū	130	subornare	217	tribunatus plebis	22
Sacri	128	Sinope		syria.	10	tribunus militati	
Sacramētum	175. 188	Simul	226	syllanus	16	transitus	59
Sauromata	182	Solea	43. 111	syllogismus	26	traiani natalis	173
Scholasticum	45	Soleatus		sydus	46	tribunus cohors	55
Scientia	46	Solere	55	syllus	85	traianus stat abst	172
Scrupulus	61	Sortes	141	sylla felix		trāquilli uolumina.	98
Scribere	83	Sessius ga.	68			triarius	116
Scena	81	Soccus	116			tranqli loc ⁹ . 58. 85. 123	
Sceuola.	85	Solēne	187			trāquilla locus.	219
Scrinium.	89	Soboles	208			tratani parētes.	199
scazontes	98	Sportula	37	Tabulæ publicæ	10	tropheum	
scaurorum familia.	98	Specularia	40	Tacitus	17	traiani trium decius.	133
scriba	115	Spectatus	47. 84	Tabulæ	45	traianus pont. max.	133
scurra	160	Sparfus	168	Tabellaria lex	63	traiani parētes	199
seuerus	62	Spartiani locus	107	Tabellariae leges	64	tropheli	221
septicius clarus	3	Speciatim	78	Tantūnon	168	translatiū	167
senectio	58	Spoliatorium	92	Tamen	245	turma.	55. 201.
secretum petere	6			Taciti locus	217	turbo	57

VOCABVLORVM INDEX

Taitio	118	uellius blesus	46	uiuacitas	63	urucmon	81
Tusculius nominat ⁹	88	uenustus	64	uiaticum	61	usquequaq ³	7
tumultus	197	uel	67	uiaticulum	61	usus magister	19
tutelas	158	uena	62	uiagium	61	usucapio	84
tutor	158	uestalium pena	72	uienna	78	usura	108
tullius	122	uesta	72	Virgilii priapeia	87	utrunq ³	11
tyro	11.123	uiento	79.158	uincencia	88	utiq ³	94
tympana	38	Verus	108	Vir.locus	172	uulua	14
tyrheni	68	uesunius	111	uiridia	92	uultus	26
tyberis inundatio	145	uesunii cōflagratio.	116	uiridaria	92	uulcanalia	50
tyberis	91	ueretrum	116	uiridarii	92		
		uectigalis ager	129	uiarum praefectura	100		
		Venerus color	155	uigesima	214		
		Vigor	13.101	uigelia			
		uipfanus	23	uillulatus	113		
Valerius paulin ⁹	25.71	uirginii gesta	24.109	Vnguētarius	35	Xerxis lachryma	53
Valerianus	39.88.	uirginii cōsulatus	124	Vnguētum	35	xenia	100
Varro	86	uicarius	175	Vnctuarium	41	xenius	100
Vagitus	103	uiator	238	Vocanius romañ.	5	xistus	42
Vadimonius locus.	148	uirginus medio	24	Volumen	49	xistis	42
Vadimonium	142	uiua uox	26	uota suscipere per im-		xiston	42
uarronis locus	215	uitellus honoratius	32	per.	189	xisticus	42
uarriola		uicericus	36	uox in pronuntiatio.			
uestricius sup.	6.29.	uicus	43	ne	101		
uenabulum	7	uirgilii natali	53	uoconia lex	217		
uestibulum	4	Vir.monumentum	53	urfus	76		
uerrania	45						

X

Finis.

-58-5588-1

